

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

EIGHTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

Volume XXXII (Nos. 1 to 10).

16th, 17th, 19th, 20th, 21st, 22nd, 23rd, 24th, 26th and 27th
March 1956.

TABLE OF CONTENTS.

PAGES

Friday, the 16th March 1956.

I Questions and Answers	1-24 68-69
II Voting on Demands for Grants for the year 1956-57— cont.—	
(1) Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration	24-26
(2) Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Work- ing Expenses.	
(3) Demand XLII—Capital Outlay on Road Transport Schemes.	26-67
III Papers laid on the Table of the House	67

Saturday, the 17th March 1956.

I Questions and Answers	71-87
II Voting on Demands for Grants for the year 1956-57—cont.	
(1) Demand XXVII—Electricity.	
(2) Demand XLI—Capital Outlay on Electricity Schemes.	87-134
(3) Demand VIII—Irrigation.	
(4) Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation.	134-146
III Papers laid on the Table of the House	146

Monday, the 19th March 1956.

I Questions and Answers	147-165
II Announcement by the Hon. Speaker re—	
(1) Message from the Governor	166
(2) Cut Motions	168

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 16th March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Short Notice Starred Question.

Instructor for Kalarippayattu in Y.M.C.A. College

* 44 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN (on behalf of Sri K. P. Gopalan) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have passed any orders recommending the appointment of an instructor in the Y.M.C.A. College of Physical Education, Saidapet, Madras, for teaching Kalarippayattu?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir.

SRI K. VINAYAKAM : Can we have an idea of this game of Kalarippayattu?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : If the hon. Member is interested, we can have an exhibition of Kalarippayattu.

MR. SPEAKER : The next short notice question (No. 45) will be taken up last.

School Assistants

* 3425 Q.—SRI K. T. SREEDHARAN (on behalf of Sri M. Narayana Kurup) : Will the Hon. the Minister for Finance and Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that raw graduates were appointed in 1954–55 as School Assistants in Government institutions when qualified men were available in the department; and

(b) if so, how many were appointed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Untrained graduates were appointed as School Assistants only for want of fully qualified candidates. Such of the qualified departmental hands as were found suitable were promoted as School Assistants during 1954–55.

(b) 48.

Nileshwar National Extension Area

* 3426 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether an advisory council has been constituted for the Nileshwar National Extension area in South Kanara; and

Friday, the 23rd March 1956.

I Questions and Answers	480
II Voting on Demands for Grants for the year 1956-57—cont.	
(1) Demand XXI—Industries and Cinchona, and	
(2) Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development—cont.	498-515
(3) Demand XXXII—Community Development Projects.	515-546
(4) Other Demands—Demands III, V, IX, X, XII, XV, XXIV, XXV, XXVI, XXIX, XXX, XXXI, XXXIV, XL, XLII, XLIV and XLV.	546-548

Saturday, the 24th March 1956.

I Questions and Answers	549-559 619
II General Discussion on the final Supplementary Statement of Expenditure for the year 1955-56	559-618 618
III Papers laid on the Table of the House	

Monday, the 26th March 1956.

I Questions and Answers	621-626
II Voting on Supplementary Statement of Expenditure for the year 1955-56	627-636 637-683
III Swearing-in of a new Member	636
IV Announcement by the Hon. Speaker re amendments to the States Reorganization Bill, 1956	637

Tuesday, the 27th March 1956.

I Questions and Answers	685-698 749
II Announcement by the Hon. Speaker—Messages from the Governor	698
III Government Bills—	
(1) The Madras Appropriation Bill, 1956	698-747 748
(2) The Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1956	
IV Paper laid on the Table of the House	748

PAGES

Monday, the 19th March 1956—cont.

III Presentation of Second Supplementary Statement of Expenditure for the year 1955-56	186-188
IV Voting on Demands for Grants for the year 1956-57—cont.	
(1) Demand VIII—Irrigation—cont.	
(2) Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation—cont.	188-216

Tuesday, the 20th March 1956.

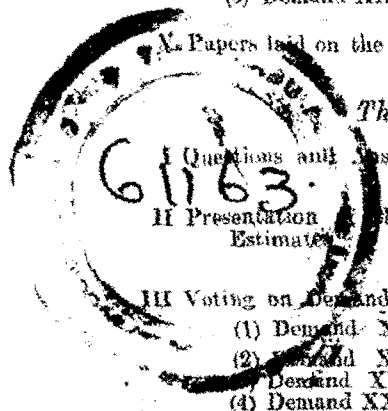
I Questions and Answers	217-223
II Statement under rule 40 re removal of several Minor Irrigation ministries from service consequent on introduction of Ad hoc rules relating to their services	223-225
III Voting on Demands for Grants for the year 1956-57—cont.	
(1) Demand VIII—Irrigation—cont.	
(2) Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation	225-250
(3) Demand XXIII—Labour including Factories	250-289
IV Papers laid on the Table of the House	289

Wednesday, the 21st March 1956.

I Questions and Answers	291-308
II Statement under rule 40 of the Assembly Rules re damage caused to cultivable lands by the construction of a new bridge over the Pennar river and a new road passing through the villages of Pidagala and Nalithamedu	308-310
III Announcement by the Hon. Speaker—Message from the Governor	310-312
IV Voting on Demands for Grants for the year 1956-57—cont.	
(1) Demand XVI—Medical	
(2) Demand XVII—Public Health	
(3) Demand XXXVII—Capital Outlay on Public Health.	312-359
V Papers laid on the Table of the House	359

Thursday, the 22nd March 1956.

I Questions and Answers	361-392 450-453
II Presentation of the Second Report of the Committee on Estimates	392 459-481
III Voting on Demands for Grants for the year 1956-57—cont.	
(1) Demand XXIII—Labour including Factories—cont.	392-407
(2) Demand XVI—Medical	
(3) Demand XVII—Public Health	
(4) Demand XXXVII—Capital Outlay on Public Health	407-434
(5) Demand XXI—Industries and Cinchona	
(6) Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development	434-449



[16th March 1956]

(b) if not why?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) Does not arise.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: May I know, Sir, why there was considerable delay to constitute the council?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the block was launched in October 1955. Non-officials had to be selected by the Government and that was done on 12th January 1956. The Collector has since constituted the Council and he will be holding the first meeting of the Council shortly.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: May I know, Sir, whether among the non-official members, Government have not taken Sri N. G. Kamath a District Board Member elected from the firka and, if so, the reason therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Government do not invariably select a particular District Board Member as one of the non-official members of this advisory council.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: May I know, Sir, the personnel of this advisory council?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Besides the officers and all the M.L.As. representing the area, four non-official members have been selected. But, I do not have information with regard to their names.

SRI V. BALAKRISHNAN: How many of the non-officials belong to the Congress and non-Congress Party?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Government do not look into Party affiliations of the members that are selected.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: As a matter of fact, the non-officials selected were according to Party affiliations. The Government refused to take in the advisory council the Communist member representing the firka who was selected by people with overwhelming majority against the combined efforts of Congress and the P.S.P. Will the Government reconsider their decision and include him also in the council?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not know how that Communist member was selected to the district board. But, I have already stated that Government do not invariably take particular district board members. Government do select four non-officials representing various interests and the Communists are not ruled out in the Constitution of this advisory council.

SRI M. PALANIYANDI: இந்த மாதிரிக் கமிட்டிகளில் உத்தியோகப் பற்றற்ற மெம்பர்களை நியமிக்கும்போது நல்ல ஆக்கவேலையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களை மட்டும் நியமிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கூடியவரையில் அதையும் கவனித்துத்தான் நியமிக்கிறார்கள்.

[16th March 1956]

DR. K. B. MENON: I wonder what evidence the Member concerned has to say that it is due to the combined efforts of the Congress and the P.S.P. that the Communist member was not taken in as a member of this advisory council?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That is for the hon. Member to answer.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Is it not a fact, Sir, that there were no Congress or P.S.P. candidates there?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Perhaps it is so, Sir. I have no information. The hon. Member's information must be correct.

Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar

* 3427 Q.—DR. K. B. MENON: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar that have applied for liquidation;

(b) how many for conversion;

(c) what is the normal over-head charges the liquidated and unconverted societies have to bear annually; and

(d) what is the delay in liquidation or conversion?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: A statement ^a is placed on the table of the House.

SRI K. T. SREEDHARAN: Are there any Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar now which have not suggested a new line of set up that is to be adopted?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: In regard to the society at Cannanore, I have already given the required information in my reply to the Budget debate.

DR. K. B. MENON: Is the Minister aware of the fact that there are a number of societies which have applied for liquidation for a very long time and have not been liquidated. Their applications have been kept pending for five or six years and the shareholders are also inconvenienced. I know a few cases like that. So, will the Minister please see that these old applications from societies for liquidation are attended to promptly?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Out of 24 societies, two have applied for liquidation. The registration of 22 societies has already been cancelled. The proposal in respect of the other two societies is under scrutiny.

SRI V. BALAKRISHNAN: What are the details of 7½ per cent towards liquidation charges referred to in the answer to clause (c) of the question?

[16th March 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY: I cannot give those details now, Sir.

* 3428 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the present stage of the re-organization of the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar;

(b) when it is expected to be completed; and

(c) the reasons for the delay and the steps taken to expedite it?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: A statement^a is placed on the table of the House.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: In the Statement placed on the table, it is stated that registration of 22 societies have been cancelled. May I know for what reason the registration of these 22 societies has been cancelled?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: For various reasons, Sir.

9-10 a.m. SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: From the answer placed on the table of the House, it is found that 29 societies are still pending reorganization. Will the Government expedite the reorganization of these societies?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: It is only 21 societies that are waiting registration now. The answer was prepared some time back. I have said in the course of my reply to the Demand that this work will be completed by the end of the next month.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: The delay in the reorganisation of societies is due to the delay in dealing with the papers sent by the societies to the Deputy Registrar and Registrar of Co-operative Societies. Therefore, may I know from the Hon. Minister whether he will give some compensation to the societies which had to suffer considerable loss on account of the delay in reorganisation?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The matter is being dealt with as expeditiously as possible. There is a Special Deputy Registrar in charge of this work and the Collector has been asked to settle all pending claims.

Lower Bhavani Project canals

* 3429 Q.—SRI K. T. RAJU (on behalf of Sri N. K. Palanisamy): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have passed orders during January 1956 to keep open the Lower Bhavani Project Main and Extension canals till March 1956 thereby cancelling the previous orders to close the canals after the 15th January 1956;

(b) if so the reasons for the modification; and

^a Printed as Appendix II on page 69 infra.

16th March 1956]

(c) whether the Lower Bhavani Project canals will be kept open till March every year?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) & (b) No orders were issued for closing the project canals after the 15th January 1956. Under the tentative Rules of Regulation for Bhavanisagar, the canals should be closed on the 15th March. This year however, in view of the satisfactory storage position in the reservoir, and for enabling the raising of a first millet crop in areas not brought under cultivation till then and for the cultivation of a second millet crop in areas already cultivated with a first millet crop, orders were issued, in January last, as a special case, to keep open the project canals till the 31st March 1956.

(c) It cannot be said whether they can be kept open every year.

SRI K. T. RAJU: கீழ் பவானி கால்வாயில் விடப்படுகிற தண்ணீர், கால்வாயின் கடை முனையின் வடகோடி வரையில் போய்ச் சேராமல் அங்கு தண்ணீர் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கால்வாயின் கடை முனையில் உள்ள நிலங்களுக்கு அதிகமாக தண்ணீர் போய்ச் சேருவதற்கு பிரத்யேகமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க அமைச்சரவர்கள் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: கனம் அங்கத்தினர் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி என்னிடம் சொன்னார். உடனடியாக நான் இன்னியிருக்குத் தகவல் கொடுத்து 17-ந் தேதிக்குள் ஒரு ரிப்போர்ட்டு மெரவேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறேன்.

Evacuee property in Madras City

* 3430 Q.—SRI A. M. RATHNASWAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state, the extent of landed property in the Madras City which has been taken over by the Collector of Madras as evacuee property?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: 23 cawnies, 19 grounds and 77 square feet.

SRI A. M. RATHNASWAMY: Is it a fact that there are a number of slums coming under the evacuee property? May I also know whether it is a fact that the Harijans living in these affected slums have approached the Government for the purchase of these sites and if so with what result?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. Some of the slums are situated in evacuee properties and a proposal to acquire them under the Slum Acquisition Act is under consideration.

SRI A. M. RATHNASWAMY: Have the Government any idea of the rough estimate of the landed property and also buildings? May I know whether the Khaleeli Buildings come under evacuee property?

[16th March 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I cannot give the number of private institutions. But, there are about 1,166 patients in such institutions and the annual maintenance grant has been enhanced this year. There is a provision for it in the budget.

SRI K. V. RAMASWAMY : The Hon. Minister said that a leprosy centre was opened at Ethapur. May I know the number of in-patients treated there?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I wonder how the hon. Member expects me to answer that question just now here.

9-20
a.m.

DR. K. B. MENON : Since there is a resistance on the part of these leprosy patients to go to these centres partly due to lack of education, will the Government try to afford facilities to each family to segregate the members and carry on an education campaign in that respect?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Central Government have launched a National Leprosy Control Project. Under this Project they are having leprosy treatment centres in endemic areas and it is found that more people are now coming for treatment because they find that the modern method of treatment by Sulphones has been found to be much more effective than all the previous methods that were in vogue.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Is it a fact that most of these leprosy centres have been opened by Missionary institutions and what is the kind of assistance or help given by this Government in recognition of this meritorious service?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : We do recognize the ameliorative work which the Christian Missions have been carrying out. As I said, the capitation grant per patient has been increased from Rs. 9 to Rs. 12 with effect from the budget year.

SRI M. PALANIYANDI : The leprosy-affected persons are simply wandering in the streets of the mufassal towns. May I know whether the Government are having any programme to have them segregated out of the town and treat them?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is no such great danger of infection from leprosy beggars. Leprosy infection requires close, intimate and prolonged contact. Leprosy is much less infectious than, say, tuberculosis.

SRI K. VINAYAKAM : The bed strength in Tirumani Leprosy Sanatorium is limited. But since there is a feeling that any leper who goes to Chingleput would manage to get admission into the sanatorium, lepers in the State are tempted to go to Chingleput. After going there and getting disappointed, they do not return to their native places and wander about the town of Chingleput with the result of spreading the disease or at least giving an obnoxious sight to the people. To avoid this, will the Government take steps to open a leprosy relief centre along with the sanatorium so that at least those who do not manage to get a seat inside the sanatorium would be at least treated in the relief centre.

16th March 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The hon. Member has not made it clear what exactly he means by relief centre. I may tell him that the Leprosy Sanatorium at Tirumani is probably the biggest sanatorium in the whole of India. It has been taken over from the Madras Government and it is being converted into a leprosy research and teaching centre.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Subject to correction, I understand that leprosy is of two kinds. One is contagious and the other is not contagious. But both of them are pitiable to look at. May I know in such cases whether one of the treatment that is given to these patients is sterilization.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : It is true that there are two kinds of leprosy, one which is supposed to be infectious and the other not so infectious. Sterilization can be done in the case of people who want it.

SRI M. JAGANNATHAN : Arising out of the reply given by the Hon. Minister that South Arcot district suffers most from the incidence of leprosy, may I know what exactly are the special measures taken by our Government to combat that disease in that particular district?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is a study and treatment centre at Tirukkoyilur and there are a number of clinics in the district and special staff has been employed for carrying on leprosy relief work. The hon. Member who hails from that district may take more interest in this matter and find out what measures are being taken and what further measures are necessary.

SRI G. GOVINDAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் ஜில்லா மாமனாத்தலையில் வைக்க ஆற்றங்கரையில் ஒரு குஷ்டரோகி ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அதிலுள்ள குஷ்டரோகிகள் வைக்கையாற்றுத் தண்ணீரில் தினசரி குளிப்பதால் மாமனாத்தலையிலுள்ள ஜனங்களுக்கு குஷ்டரோகம் பரவிவருகிறது. அதைத் தடுக்க அந்த குஷ்டரோக ஆஸ்பத்திரியை மண்டபத்திற்குப் பக்கத்திலிருக்கும் தீவுக்குக்கொண்டு போக சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The number of leprosy patients is very large in this State. It is not a practical proposition to segregate them and put them in any island.

SRI K. VINAYAKAM : We very well appreciate the elusive answers given by the Hon. Minister. We hope the Hon. Speaker will direct the Hon. Minister to give us direct answers. I never made a confusion about the situation. The lepers who seek admission do not get seats in the sanatorium with the result they are left to themselves. They do not return back to their native places. They are scattered all over Chingleput town and are causing nuisance to the public. Has the Government any alternative scheme at least to oust them somewhere in a segregated place or to absorb them in the sanatorium? May I also know whether this disease is a hereditary one?

[16th March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not have the information here. But, my impression is that the Khaleeli Buildings come under the definition of 'evacuee property'. The assessed value of all the properties is about Rs. 43,70,613.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: May I know whether there is any objection to giving these lands to the old occupants in some lease arrangements?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I cannot answer that question offhand. It is being treated as evacuee property and there are definite rules and regulations governing the disposal of these evacuee properties.

SRI S. PANCHAKSHARAM: Sir, these properties which are taken over as evacuee properties by the Collector are under the disposal of the Government of India and they have to be sold in public auction. If that is so, how can this Government acquire them under the Slum Acquisition Act?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Whatever property is situated here, if there is any law under which it could be acquired—whether it belonged to the Government of India or anybody—it could be acquired under the provisions of that law. The only thing is that we have to pay compensation to those who are entitled to the property.

SRI M. PALANIYANDI: சென்னை நகரத்திலுள்ள குடி பெயர்ந்தோரின் மொத்த மதிப்பீடு சுமார் 40 லட்சம் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். சென்னையிலுள்ள எவாக்வி சொத்துக்களையெல்லாம் ஏலம் போட்டாய் விட்டதா? அல்லது அந்தச் சொத்துக்களையெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கின்றனவா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதுவரை ரூ. 32,71,000 பெறுமானமுள்ள சொத்துக்கள் ஏலம் போய்விட்டன. பாக்கியிருக்கும் சொத்துக்கள் ஏலம் போடவேண்டியிருக்கின்றன.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Some of the properties were sold in auction and the purchasers have been put in possession of the property. But still, the conveyance and sale deeds have not yet been executed. May I know the reasons as to why there is delay?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would like to have notice.

SRI V. BALAKRISHNAN: Has there been a peaceful exchange of properties among the evacuees?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir. All the properties are being dealt with under the Evacuee Properties Act and they are being sold.

SRI A. M. RATHNASWAMY: Are the Government in a position to give us an assurance that the slum-dwellers living in the affected slums which come under the evacuee properties will not be disturbed under any circumstances?

16th March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have already stated that the matter is under examination by Government.

SRI A. RATNAM: May I know the names of the slums that come under evacuee properties?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sorry I do not have the information here.

Leprosy Relief Centres

* 3431 Q.—SRI M. PALANIYANDI (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state:

(a) whether the Government have any proposal to start Leprosy Relief Centres in the State in 1956;

(b) if so, how many for the whole State and how many for Malabar?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) Yes, Sir.

(b) The Government have already sanctioned the opening of a Leprosy Subsidiary Centre at Ethapur, Salem district, in January 1956. A proposal for opening three more Subsidiary Centres during 1956 is under consideration. The exact location of the centres will be decided shortly. Another proposal to open two Leprosy Relief Centres in Malabar district is also under the consideration of the Government.

SRI V. BALAKRISHNAN: In addition to these centres, will the Government be pleased to direct the Headquarters and Divisional Hospitals to introduce some ameliorative measures by way of weekly injections to leper patients and attract them to such hospitals by the grant of weekly doles at the rate of 4 annas per head?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Leprosy treatment is being given at all Government Hospitals. Tablets are given for oral administration and in necessary cases hydno carpus oil injections are also given.

SRI M. JAGANNATHAN: May I know which district suffers most from the incidence of leprosy and what are the measures taken by our Government to combat the disease in that particular district?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The incidence is very heavy in the South Arcot district, Sir.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: May I know the number of leprosy clinics which are run by private institutions or individuals? May I also know what kind of aid is given by the Government to them?

[16th March 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Government of India have proposals for starting homes for leprosy beggars. Leprosy is not hereditary. But young children are very liable to get the infection. Therefore, child leprosy should be prevented by segregating either the patients or the children.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : This leprosy sanatorium is in the constituency of Sri Vinayagam. May I know how many times he has visited the sanatorium?

SRI K. Vinayagam rose on a point of order and sat down.

SRI R. V. SWAMINATHAN : Arising out of the answer to the supplementary question put by Sri G. Govindan, may I ask the Hon. Minister to consider this question seriously, since there is a feeling in Manamadurai and Sivaganga areas that this hospital located near Manamadurai on the bank of the Vaigai river is the reason for the spread of this disease. There are nearly half a dozen nice small and big islands within a few furlongs from our land very near Mandapam and as they can accommodate any number of patients, a sanatorium can be built in those islands.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The hon. Member is entertaining very old notions about leprosy and its infections. The present idea is quite different. Leprosy is not at all so infectious as it is sought to be made out. There is no necessity for segregating leprosy patients. They are part of our certain families and society and it is our duty to look after them, rather than send them away to islands.

9-30 a.m. SRI K. V. RAMASWAMI : May I know whether the Government is aware of the fact that a number of leprosy patients have committed suicides in front of the Sanatorium at Chingleput because of not getting admission in the clinic?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I have no information about it. The hon. Member may kindly furnish me particulars if he has got any in his possession.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Will the Hon. Minister be pleased to state the number of people afflicted with this fell disease in this State and if the number is not very large will he consider the desirability of segregating them and keeping them in isolation camps so that the further spread of the disease could be prevented?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The hon. Member is repeating the very same impracticable proposition. No such State-wide leprosy survey has been made and leprosy in the initial or early stages is very difficult to detect. It requires a certain amount of training. A number of doctors are now being given training in batches of six at a time at the Tirumani Leprosy Sanatorium in order that they may better diagnose and treat leprosy cases.

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR : May I know from the the Hon. Minister whether the Government have received any report from the Provincial Leprosy Organizer who has almost toured all the areas in the State and whether he has recommended names of places where leprosy relief centres are to be started?

[16th March 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Leprosy workers are aware in general where the infection is heavy and where the infection is low. There is no proposal for starting leprosy relief centres in so many areas. Our funds are limited and we can tackle the problem only to a limited extent.

SRI M. NARAYANA KURUP : Are there not different kinds of leprosy some of which are highly infectious and in the same case the intensity of infection differs at different stages?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir, I have already stated that one form of leprosy is more infectious and the other is hardly infectious and leprosy may become more infectious at one stage and less infectious at another stage. Leprosy is particularly infectious in the early stages when we can hardly detect it.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, in England and Western countries once leprosy was very prevalent. Now it has almost been eradicated. May I know whether this Government have any programme to eradicate completely leprosy from our State and if so within what time they will be able to eradicate it?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Not only leprosy, Sir, but many other communicable diseases have been eradicated to a large extent in Western countries on account of high standards of living there and the Public Health measures they have taken. We are at a very low stage of economic development. It will take considerable time for us to think of succeeding in eliminating leprosy and such other communicable diseases.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Is it not a fact, Sir, that in the initial stages by giving tablets, the disease is being arrested. If that be so, will the Hon. Minister come to an understanding with his Colleague in charge of social services and similar other organizations and give training to such of the social workers who are expected to go to the villages so that they can find out during their visits to the villages persons affected with this disease and give them the tablets and thus arrest the disease even in the initial stages?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, that is the idea. Leprosy should be tackled at an early stage when it is amenable to treatment. But most of our people are only talking about leprosy and relief work. It is only the missionary people that are really doing practical work. Now at Polambakkam we have a Belgian leprosy unit that is doing very good work.

SRI R. S. ARUMUGAM : May I know from the Hon. Minister whether Government have taken any relief measures to treat nearly 75 per cent of the people residing at Vallimalpuram village in Tirunelveli district who are afflicted with this disease?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I have already stated that there is a proposal for starting three more subsidiary centres during the next year and the necessity for starting these centres particularly in endemic areas will be considered.

[16th March 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) Rs. 5.74 lakhs.

(b) It is not possible to say now when the work will be taken up for execution as the Chief Engineer (Irrigation)'s formal proposals in the matter have not yet reached the Government.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : இந்த திட்டம் சம்பந்தமான வேலைகளில், ஒரு எஞ்சினீர் 'ஏற்கெனவே சென்ற பாதையிலேயே செல்லலாம்' என்கிறார். இன்னொரு எஞ்சினீர் 'அது வேண்டியதில்லை, குறுக்கே வெட்டிவிடலாம்' என்று சொல்கிறார், இன்னொருவர் 'ஸைபன் வைத்துவிடலாம்' என்று சொல்கிறார். இம்மாதிரி எஞ்சினீர்களிடையே அபிப்பிராயபேதம் இருப்பதால், திட்டத்தை சீக்கிரம் எடுத்துக்கொள்வாமல் முடியவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். யாராவது ஒருவர் கூறுவதை வைத்துக்கொண்டு சீக்கிரம் மாறுதலைச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆகவே அரசாங்கம் வேண்டிய மாறுதலைச் சீக்கிரம் செய்யுமா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : அதிக சீக்கிரம் இதைச் செய்யவேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தாருடைய எண்ணமும் கூட. ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் கூறியதுபோல் எஞ்சினீர்களே ஒரு முடிவுகாணாத நிலையிலிருப்பதால்தான் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. கூடிய சீக்கிரம் திட்டமான ஒரு முடிவு ஏற்படுமென்று நினைக்கிறேன்.

SRI K. V. RAMASWAMI : முடிவுகாணாத எஞ்சினீர்களை மாற்றிவிட்டு வேறு எஞ்சினீர்களைப் போட்டு முடிவுகாணப்பதற்கு சர்க்கார் முனைவாருமா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : இங்கேயுள்ள கனம் அங்கத்தினர்களே பல விஷயங்களில் சீக்கிரம் முடிவுகாணப்பதில்லை. அப்படியிருக்கும்போது இது 'டெக்னிகல்' விஷயமாக இருப்பதால் அபிப்பிராய பேதங்களும் காலதாமதமும் ஜாஸ்தியாக இருக்கும்.

Repatriates from Ceylon

* 3433 Q.—**SRI A. M. RATHNASWAMY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state of the persons repatriated during the last two years from Ceylon, how many are from Madras?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The total number of Indians who have returned from Ceylon to this State from 19th October 1954 to 19th February 1956 is 21,955. Out of this, the number of those who have returned after receipt of quit notice from the Government of Ceylon is 7,597.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Is it a fact that for some time, correspondence has been going on between the Prime Minister of India and the Prime Minister of Ceylon not only on this question but on other allied questions that vitally affect the relations between Ceylon and India and may I know whether our Government were approached by the Central Government for their valuable views on these questions because they vitally affect the interests of Madras in a large measure?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Correspondence has been going on between the Government of India and the Government of Ceylon for a pretty long time and we are kept informed of the various developments.

[16th March 1956]

SRI MOHAMUD SALAYA MARACAIR : இவ்வாறு இலங்கையில் வாழ்ந்துவந்த இந்தியர்கள் இப்போது நாடுகடத்தப்பட்டு இங்கே வருவதால் அவர்கள் குடும்ப காலசேஷப்பதிற்காக தொழில் நடத்த உதவியெய்வதற்காக அவர்களுக்கு சர்க்கார் கடன்கள் கொடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைப்பற்றி இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்பு ஒரு கேள்வி போடப்பட்டது. என்னை சலுகைகள் இப்போது கொடுக்கிறோம் என்பதைப்பற்றி அப்போது விஸ்தாரமாக பதில் சொல்லும்போது கூறினேன்.

SRI M. PALANIYANDI : இலங்கையிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் நமது தமிழ் நாட்டு மக்கள் இங்கே திரும்பிவந்தவுடன் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்துகொடுப்பதற்கு நமது அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துவருகிறது? இப்போது 7,000 பேர் இலங்கையிலிருந்து இங்கு வந்திருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கம் இப்போது எடுத்து வரும் நடவடிக்கைகளின் வேகத்தைப் பார்த்தால் இவர்கள் நிலை மிகவும் மோசமானதாகிவிடும் போலிருக்கிறது. ஆகவே சென்னை அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதி அங்கே (இலங்கைக்கு) சென்று நிலைமையை நேரடியாகத் தெரிந்துகொண்டுவருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? இந்த விஷயத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தோடு வேண்டிய போராட்டத்தை சென்னை அரசாங்கம் நடத்தி இலங்கையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு இங்கே வரும் மக்களுக்கு வசதிகள் செய்துருவதற்கு இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மத்திய அரசாங்கத்தோடு போராட்டம் எதுவும் நடத்தவேண்டிய நிலை இல்லை. எந்த எந்த விஷயங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று மத்திய அரசாங்கத்தார் நிலைமைகளை அவ்வப்போது சென்னை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது அரசாங்கமும் அவசியமான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. இன்னும் நிலைமையை அதிகமாகச் சமாளிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டால், அதாவது இன்னும் அதிகமான மக்கள் இங்கே திரும்பி வரும்போது, இன்னும் அதிகப்படியாக என்ன சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசிக்கும்.

SRI R. V. SWAMINATHAN : Arising out of the answer that about 7,000 persons have come over to India, may I ask how many of them have approached the Government for help and what kind of help has been given to them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have already stated that the Government have exempted from sales tax any business undertaken by displaced persons from Ceylon with effect from 1st April 1955. Whether further steps should be taken in this direction is always under consideration. As regards the number of persons who have applied for help, I am sorry I do not have the figures with me. The hon. Member may put a separate question.

SRI V. BALAKRISHNAN : Does this number of persons repatriated include all the superannuated workers turned away from tea plantations in Ceylon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have stated that these 7,597 persons have returned to this State on receipt of quit notice from the Ceylon Government. It does not include persons who have voluntarily returned after the expiry of their permits. The total number of persons who have returned is 21,955.

[16th March 1956]

SRI A. RATNAM : May I know whether Government have taken any action to remove lepers begging in streets and near bus-stands in the city?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There may be a large number of leprosy beggars in various places particularly in places of pilgrimage where they expect charity from the devotees who go there. I have said that there is a proposal under consideration at the Centre for opening homes for leprosy beggars. In Madras, the city private institutions such as the Daya Sadan are giving shelter to leprosy patients.

DR. K. B. MENON : Is not the dhoby a medium of communication of the infection and if so have Government taken any measures in villages which are highly infected to prevent such communication through the dhoby?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : That is a matter which has to be left to the good sense of the people and the educational level to which they have gone up. It is not possible for Government to exercise control in all such matters.

SRI R. V. SWAMINATHAN : Since the Hon. Minister does not agree to the suggestion to segregate these people and since he has also admitted that at certain stages this disease is very infectious, will the Hon. Minister tell us the steps that have been taken by Government to teach the people afflicted with this disease not to mingle with others and thus communicate the disease to others? Have they set up any propaganda machinery for this purpose and if so what is the nature of that machinery?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Hind Kusht Nivaran Sangh is doing a wide and effective educative campaign. Every year they are having one month's publicity campaign for this purpose.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know from the Hon. Minister whether Government have received any representation from the management of the Mission Leprosy Relief Centre at Pudiyaara, Kozhikode taluk to the effect that they are not in a position to cope up with the every increasing number of in-patients for want of funds and if so what steps Government have taken to see that the institution is helped to give relief to the leprosy affected people?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I have said, Sir, that help is being given to private institutions which take in leprosy patients.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, the Hon. Minister said that people talk of leprosy but do little relief work. It may be true. It is due to the fact that there is the traditional notion that leprosy is incurable and that it is highly infectious. As a first step to deal with this problem will be Government carry on intensive propaganda to inform the people about the true nature of the disease and that it can be cured, so that they may interest themselves more in leprosy relief work?

[16th March 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Government and the Hind Kusht Nivaran Sangh are carrying on a campaign for this purpose by means of pamphlets, lectures, posters and in so many other ways.

SRI S. THINAKARASWAMI THEVAR : May I know from the Hon. Minister whether Government have received any reports from the District Medical Officer, Madurai and the Honorary Provincial Leprosy Organizer and from the public of Usilampatti firka that 90 per cent of the people at Katadevanpatti village are lepers and is it not a fact that Government have come to a decision to start a separate leprosy relief centre in that place?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Sir, I cannot give that information off hand. If the hon. Member writes to me or comes to me I shall be very glad to furnish him the required information.

SRI L. C. PAIS : Having regard to the very useful work done by Fr. Muller's Mission in Mangalore, will the Government think of increasing the scale of grants given to it, so that it may give a greater impetus to them to take greater interest in the leprosy patients?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Not only for Fr. Muller's institutions but to all private institutions, I have said, that capita-tion grant has been increased from Rs. 9 to Rs. 12.

SRI N. C. RAMASWAMI KANDER : இந்த நிலைமையைத் தாளுகா ஹெட்குவார்ட்ஸ்ஸிலும், தில்லா ஹெட்குவார்ட்ஸ்ஸிலும், நான் அதிகமாக இருக்கின்றேன். ஆகவே இந்த வியாதியைத் தடுப்பதற்காக சர்க்காரால் இந்த செளகரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பது கிராம ஜனங் களுக்குத் தெரிவதில்லை. ஆதலால் சுமார் 10 அல்லது 20 கிராமங்கள் கொண்ட பிரிக்காக்களின் ஹெட்குவார்ட்ஸ்சில் இந்த நிலைமையை ஏற்படுத்து வதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா?

9-40 a.m.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. In some of the National Extension Service blocks, special schemes for dealing with leprosy are in operation.

SRI S. PANCHAKSHARAM : What are the outward symptoms from which laymen can find out that a man is suffering from leprosy in its initial stages?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Pamphlets have been published by the Public Health Department. The hon. Member may kindly take some of these and read them. But even without reading them, leprosy in advanced stages can be made out by the thickening of the skin and the deformities of the limbs.

Syphon system across the Kandaparichen channel

* 3432 Q.—SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the estimated cost of the proposed Syphon System across the Kandaparichen channel under the Korayar in Mannargudi taluk of Tanjore district; and

(b) when this work will be taken up for execution.

[16th March 1956]

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Are the repatriates who have come to Madras and other places treated as citizens of India and will they have franchise with regard to the ensuing general elections?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir; persons coming over from Ceylon are Indian nationals. With regard to their being eligible to vote at the next elections, there are rules and regulations laid down in the Representation of People Act governing this.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : May I know whether the Government are maintaining statistics of repatriates areawar (i.e.), district or talukwar, and if so, if there is a concentration of these repatriates in a particular area which may result in a dislocation of the economy in that area, will the Government consider the rehabilitation of these people in preference to other areas? Will they give priority to this question?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think we have figures districtwar. Generally speaking, they belong to the southern districts of Tamilnad.

SRI A. RATNAM : May I know how many persons are being exempted from the payment of sales tax out of these 7,597, how many have been provided with jobs and how many of these persons are Harijans?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A separate question may be put.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Are the Government aware of the fact that in recent months considerable damage to the properties and lives of Indians living in Ceylon was caused by anti-Indian demonstrators?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have no information on that point.

SRI M. PALANIYANDI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது சுமார் 21,000 பேர் இலங்கையிலிருந்து இங்கு வந்திருப்பதாகவும் அவர்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் கூறினார்கள். மத்திய சர்க்காரிடம் போராட்டம் நடத்தவேண்டுமென்று நான் விரும்பவில்லை. இருந்தாலும்கூட பாகிஸ்தான் அகதிகளுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தார் எத்தனையோ நன்மைகள் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தொழில்கள் நடந்துவதற்கு பணம் கொடுத்தும், குறைந்த வட்டிக்குக் கடன்கள் கொடுத்தும் உதவிசெய்துள்ளார்கள். அப்படியிருக்கும்போது தமிழ் நாட்டிலிருந்து இலங்கைக்குச் சென்றவர்கள் நாடுகடத்தப்பட்டு இங்கே திரும்பிவரும்போது, அவர்களுக்கு அந்த மாதிரியான கடன் உதவிகள் எதுவது கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இலங்கையிலிருந்து 7,597 பேர் ஒன்றரை வருஷத்தில் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். பாகிஸ்தானிலிருந்து இந்தியாவுக்கு லட்சக்கணக்கான அகதிகள் வந்தார்கள். ஆகவே அந்தப் பிரச்சனை வேறு, இந்தப் பிரச்சனை வேறு. இலங்கையிலிருந்து இங்கே இன்னும் அதிகமாகத் திரும்பிவரும்போது அரசாங்கத்தார் எல்லாவிதமான உதவிகளும் அளிப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

[16th March 1956]

SRI R. V. SWAMINATHAN : The Ceylon Government were making an allegation that a large number of illicit immigrations into Ceylon were taking place from the border areas of the Ramanathapuram district. Out of these 7,000 persons, how many are repatriates coming under the category of illicit immigrants into Ceylon and how many come under the category of persons whose residential permits have been cancelled and so repatriated?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : These 7,597 persons were lawfully resident in Ceylon and have come back after receiving quit notice from the Government of Ceylon. This number does not take into account the number of alleged illegal immigrants into Ceylon. I may, however, tell the hon. Member that repatriation under the latter category is not on such a large scale as it is represented to be.

SRI S. RAMALINGAM : சிலோனிலிருந்து திரும்பி வரக்கூடியவர்களுக்கு என்னென்ன வகையில் உதவி செய்யலாம் என்பதைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள், உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் முதலியவர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்த யோசிப்பார்களா? 9-50 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த நிலைமை அவ்வளவு நெருக்கடி உள்ளதாக ஆகவில்லை. அவசியம் ஏற்பட்டால் கமிட்டியை ஏற்படுத்தவும், மற்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்கவும் சர்க்கார் தயாராய் இருக்கிறது.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : As Nattika firka in South Malabar is the most affected area because thousands of repatriates from Ceylon have come there and this has adversely affected the economy of the area, will the Government be pleased to enquire into the matter and see what steps can be taken to relieve the position there?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Government are having a watch over the situation arising out of the repatriation. Wherever the situation requires any action, Government will take necessary action.

Dakshina Pradesh

* 3434 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri N. K. Palanisamy) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Hon. the Chief Minister of Madras, the Agriculture Minister and the Finance Minister had met the Prime Minister of India at Bangalore on 2nd February 1956 and had discussed with him the proposal to form a Dakshina Pradesh incorporating the States of Madras, Mysore and Travancore-Cochin; and

(b) if so, whether the Prime Minister of India made any specific suggestion to the Chief Minister of Madras for consideration in the above matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) The discussions were of a general nature.

SRI K. VINAYAKAM : This question has been discussed threadbare a number of times on the floor of the House. But

[16th March 1956]

finally will the Hon. Minister agree with me when I say that our Madras Government are definitely against the formation of Dakshina Pradesh by integrating Madras with any other State in the South?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is open to the hon. Member to draw his own conclusions. As I have already stated, the Government have not considered this question and they have no opinion to place before the House at this stage. When the time arises, certainly they will give their views.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: May I know what the suggestion of this Government was in that conference?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Government as such did not participate in the talks there; we participated as individuals. As I have already stated, the discussions were of a general nature.

SRI M. PALANIYANDI: நமது பிரதம மந்திரியிடம் சாதாரண முறையில்தான் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனாலும்கூட இன்றைக்கு இது சம்பந்தமாக முன்னாள் முதல் மந்திரி அவர்கள் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் அவர்களைத் தூக்கிப் பேசுவதும், முதல் அமைச்சர் அவர்களைத் தாழ்த்திப் பேசுவதும் ஆக மக்கள் பலவிதமான குழப்பத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். இவற்றுக்கு எல்லாம் முடிவு கட்ட சர்க்கரே இப்பிரச்சினையில் ஒரு முடிவு எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கட்டாயம் இதில் சீக்கிரம் ஒரு முடிவு எடுக்கப்படும். அந்த முடிவை எடுப்பதற்கு கனம் அங்கத்தினர்களும் உதவி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

SRI S. RAMALINGAM: தட்சிணப் பிரதேச அமைப்பை முதல் மந்திரி அவர்கள் எதிர்ப்பதாகவும், நிதி மந்திரி அவர்கள் ஆதரிப்பதாகவும் நாங்கள் கொள்ளலாமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், அவர்கள் இஷ்டம் போல் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

SRI K. VINAYAKAM: Is it a fact that the Madras Government have still got an open mind to discuss the pros and cons of Dakshina Pradesh and, if so, will they come to a decision?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: For the Government to consider, the proposal should come officially. No such proposal has come before the Government officially. Therefore the question does not arise at all.

Short Notice Question.

Communal tension in Pattambi

* 45 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN (on behalf of Sri K. C. Gopalan Unni): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have any information regarding the communal tension prevailing in the Pattambi firka, Walluvanad taluk, Malabar district; and

(b) if so, what action has been taken by the Government to restore normal relationship between the communities?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The Government have received from the Collector of Malabar and the Inspector-General

[16th March 1956]

of Police, reports which go to show that for some time past the relationship between the Rashtriya Swayam Sevak Sangh workers of Pattambi and some Muslims of that area has been strained. A case in which Rashtriya Swayam Sevak Sangh workers had beaten a few Muslims at Kanayam and two other cases in which Muslims had beaten Rashtriya Swayam Sevak Sangh workers have been reported. One of these cases is *sub judice* and the rest which are under investigation might become *sub judice* before long. I should therefore decline to say anything further in the matter now. I may, however, add that these are stray incidents and there is nothing to show that there is communal tension in the firka.

(b) The District Superintendent of Police and the Deputy Superintendent of Police have visited the spot and sections of Armed Reserve have been stationed at Pattambi and Vallapuzha. Police-men are patrolling the villages in the area. It is hoped that these measures will be adequate to prevent further incidents.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: The Hon. Minister said that these were only stray incidents. There was tension in the same firka about a year ago and therefore these cannot be considered as stray incidents. Will the Government take steps to prohibit the sword and similar practices by the Rashtriya Swayam Sevak Sangh workers as well as the Muslim Rashtriya Swayam Sangh workers and will the Government be pleased to constitute peace preservation and committees composed of members of all communities and of all political parties and take their help if they are constituted?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We cannot prohibit what is lawful under the existing law. Persons are entitled to practice physical exercises and even sword plays provided it is not illegal. The question of prohibiting any activity will not arise unless it is illegal.

With regard to the formation of peace committees, I thought peace fronts either internally or internationally was the exclusive preserve of the Communist Party.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Have the Government received any report from the Police or from any other reliable source that it is only after the camp of Mr. Golwalker in the Pattambi firka that tension has increased and, if so, have the Government made any official arrangements to watch the developments?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. The situation is being watched. There is patrolling of villages by the Police. I do not think the situation is in any way serious. As I have already stated these are only stray incidents, and the Government hope that no further deterioration will occur.

SRI K. VINAYAKAM: Are the Government aware of the fact that Messrs. V. Krishna Sarma, R. K. Ramachandran and C. Gopalan, workers of Rashtriya Swayam Sevak Sangh, were attacked in a dastardly manner by the Muslims of the area?

[16th March 1956]

There is an impression gaining ground in that place that the Police officials, being Muslims, are abetting this kind of disturbance. Will the Government take care to transfer these officers and post in their places not Hindus but at least Christian officers who may be above board so far as this situation is concerned?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sorry that the hon. Member is thinking in terms of Muslims or Hindu officers and that the officers are likely to take a partisan attitude. It is not so. We want to give protection to all officers. To whatever community they might belong, we want that they should keep a strict watch over the situation and adopt an impartial attitude. If anybody misbehaves by taking sides with communal organizations, they will be properly dealt with and disciplinary action will be taken. Therefore I would appeal to the hon. Member not to speak in terms of communities, particularly about the police service.

DR. K. B. MENON: Will the Government keep politics out of the situation and not be satisfied with issuing strict instructions to the police as the Government seems to have done?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is the intention of the Government. But unfortunately politics come into play wherever there is trouble and politicians try to take advantage of that.

10 a.m. SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, is it a fact that one of the two or three persons who are victims of the recent attack complained to the police that they were threatened and that the police took no action till the incident actually occurred?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, it is easy to say that they were threatened. But for the police to take action, there should be positive proof. Of course there might have been complaints, and I am sure they would have enquired about them. But unfortunately these incidents happen and then only we become wise. We did not know whether it was a mere threat or the threat was intended to be carried out. But I may assure the hon. Member that the Government are aware of the situation and the police have been given strict instructions to keep a watch over the situation.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Sir, is it not a fact that the District Superintendent of Police in Malabar is a Hindu, the Deputy Superintendent of Police who exercised the police powers in the area is a Christian, and the Sub-Inspector of Police of the area is a Hindu? Are not the alleged charges against these officials that they are partial baseless? Is it not a fact that an organization like the one mentioned by Sri P. K. Gopalakrishnan (Muslim R.S.S.) does not exist anywhere in our country?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am glad at the information which the hon. Member has been pleased to give. I would request the hon. Member not to take the question put by Sri Vinayakam seriously. He just wanted to make out a case that they

[16th March 1956]

were Muslim Officers. That is why he put that question. Anyhow, the community to which a police officer belongs has no relevancy. The question of community to which a particular officer belongs will not be allowed to influence the action which he has got to take as an officer.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Sir, human nature being what it is it is natural that the people in the affected area may apprehend that they may not get justice from officers who do not belong to their own community. Therefore, whenever there is a likelihood of this kind of misunderstanding, would the Government see that such officers are transferred to some other place and new officers posted irrespective of communities?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This will be a dangerous suggestion to be adopted by the Government. After all we expect every police official to whatever community he might belong, to act as a police official and not take any partisan attitude. If he takes that attitude, I may assure hon. Members that severe action will be taken against him.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Sir, the Communist party never claim that they alone stand for peace both internally and internationally. The Hon. Minister's reply regarding Peace Preservation Committees only belittles the importance of people's co-operation and people's Committees. Will the Government change their attitude towards the people and their committees and form committees so that peace may be maintained in such troubled areas?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We do appreciate the co-operation of the people and the people's Front. But when a particular party claims that it alone represents the people and it alone forms the people's front, then the difficulty arises. I do agree that all are interested in maintaining peace. But the difficulty arises only when a particular party goes about beating the drum that it alone is interested in preserving the peace. As far as the co-operation of the people is concerned, I am sure this Government will take the co-operation of all the people concerned and not only that of the particular party or community in a particular area.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: From the reports and the copies of the petitions that have been submitted to the Government by both the parties (R.S.S. and Muslim R.S.S.), it is seen that it is not at all a stray attack that was made on 12th February 1956 on Muslims at Kanyam, in which five Muslims were injured and taken to the hospital. It was after 27th February 1956 some R.S.S. people attacked some Muslims at Vallapuzra as alleged by the Muslims. Some R.S.S. people are also admitted in the hospital. From the petition that has been submitted to the Government by the parties, it is seen that people are feeling panicky and they have no feeling of security. In the light of these facts, will the Hon. the Chief Minister or the Hon. the Finance Minister tour the area

[16th March 1956]

along with some of the people's leaders there including Congressmen and those who stand for peace and see that people are given a sense of security and confidence?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, let us not increase the panic by the sort of questions which we put here and the representations we make here. All necessary precautions have been taken, and the report we have received is that there is no panic there and that the police are taking strict action and the situation is under control.

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR : Sir, I also wanted to request the Hon. Minister to tour that area. There is the feeling that the police have not tackled the situation properly. So I would request the Minister to tour that area.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The question of touring that area is quite a different thing. I am prepared or the Chief Minister is prepared to undertake a tour if it is necessary in a particular area. I may assure the hon. Member and also other hon. Members of the House that the police are keeping watch over the situation. The reports available with the Government show that they have got control over the situation and that the situation is not likely to deteriorate.

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR : I would like to give the information to the Hon. Minister that these are not isolated incidents. For the last one year there have been very many such incidents in this place.

SRI K. T. SREEDHARAN : Is it not a fact that the Police Sub-Inspector of the area is a Muslim?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That might be so. That is not at all relevant to the consideration of the situation there. There are Hindu Officers, there are Muslim Officers and there are also Christian Officers. The community of the officers is not a matter to be taken into consideration.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, I rise on a point of personal explanation. I am very sorry about the statement made by the Hon. Minister Sri C. Subramaniam here. He takes very lightly all the questions. I am very serious when I put questions. It is not as if I am trying to fish in troubled waters. The Hon. Minister in replying to the question of Mr. Shafee made a reference to me. Is it not a fact that the information supplied by Mr. Shafee is incorrect in that the Circle Inspector of the area is not a Hindu but a Muslim? It does not matter to which community the District Superintendent of Police belongs. In view of the serious complaints which have been brought to the notice of the Government and which have been given to the Members of the Legislative Assembly, will the Government take serious notice, enquire into the complaints and thus maintain law and order in the area?

SRI S. PANCHAKSHARAM : Sir, I rise on a point of order. This is not the first time that the hon. Member Sri Vinayakam says

16th March 1956]

that he is always serious in putting questions and that the Leader of the House is always light-hearted in his reply. Has he got this privilege to say so?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sri Vinayakam first gave the impression that all the officers were Muslims. But now he himself has said that the Circle Inspector of Police is a Muslim. It might be so. Simply because there is a Muslim Officer, it does not mean that he is taking a partisan attitude. As I have already stated I am not prepared to grant that simply because the District Superintendent of Police happens to be a Hindu he is taking sides with Hindus and that simply because the Inspector of Police happens to be a Muslim he is taking sides with Muslims. The Police will have to be treated as an integrated service. I would request hon. Members not to go into the question of communal feelings of Police officers, which is likely to deteriorate the position much further. I would request hon. Members not to go into these questions. If there are any further steps which the Government have to take, certainly they will consider them and they will take the necessary steps.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : In the answer given by the Hon. the Minister for Finance to my supplementary question, it was suggested that questions put here will tend to create panic among the people. May I make it clear that it is not my intention to create panic and that the subject-matter of my questions was based on written representations which both the parties have made to the Government—and copies of the same are with me now—based on the facts stated in those written representations, I have put my supplementary questions. Apart from that, may I also bring to the notice of the Hon. Minister that the Communist Party has published a leaflet wherein is stated that the people should have no truck with the communalists whether they are Muslims or Hindus and that they should co-operate with the Police to maintain law and order. I will read portions of the leaflet :

“നാട്ടിൽ വഴിയറയും കലാപങ്ങളും വരുന്ന ഒരു ഭവിക്കു കണ്ടുപിടിച്ചു നാട്ടിൽ നിയമവും സാധാരണവും പാലിക്കുന്നതിന്നു ഗവണ്മെന്റുമായി സഹകരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്യണം, ഈ കാര്യത്തിൽ ഉള്ളടക്കം പ്രവൃത്തിക്കാൻ ആരെ നാട്ടുകാരോട് പ്രതിജ്ഞിക്കുന്നു”.

That is our stand. It is not our intention to create panic. I would request the Hon. Minister to undertake a tour of that area to create some confidence and a feeling of security among the people in which all Members of the House irrespective of party politics are interested. I hope the Malayalee Members will co-operate with the Hon. Minister in this matter and do everything in their power to establish communal harmony in that area.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : With reference to the tour of Ministers in that area, certainly the representations made by hon. Members will be taken into consideration. But I may point out to Mr. Nambiar that there is no use of appealing for co-operation with the Police whenever it is convenient for him. When the Communist Party has set up traditions of defiance of law and order on very many occasions, this appeal on a particular occasion will

10-10
a.m.

[16th March 1956]

not be taken seriously by the people. Therefore, persons who are always accustomed to keep law and order and co-operate with the Police should appeal to the people and that will have greater effect.

SRI M. NARAYANA KURUP : Is the Hon. Minister aware of the fact that the Communist Party is so impartial in this matter that they published a leaflet charging certain sections of the people with commission of crime and that the High Court itself committed the Secretary of the Walluvanad Communist Party for contempt of court?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am glad for the information and I do not have the information, Sir.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : On behalf of the Communist Party I want to state that the Communist Party is never wedded to the principle of defiance of law and order. The Communist Party respects the Constitution and wants to work within the framework of the Constitution. But, there may be occasions when certain individuals had to break law and order and they are only exceptions and that the Government, therefore, shall not make defiance of law and order as a general principle adopted by the Communist Party.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I hope this policy will be kept in mind and will be implemented also and whatever might have been in the past there will be a different story in the future.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : On a point of personal explanation, Sir, Hon. Member Sri M. Narayana Kurup was quoting an instance in which the High Court convicted one of the Communist Party leaders for contempt of court. May I also draw the attention of the hon. Member to the fact that one of the P.S.P. leaders. . . . was involved

MR. SPEAKER : When the hon. Member rises on a point of personal explanation, the personal explanation must relate to any matter concerning him and not other persons. Therefore, if hon. Member Sri M. Narayana Kurup has referred to anything relating to the hon. Member, he can then rise up on a matter of personal explanation.

Question time is over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1956-57—cont.

(1) DEMAND VI—MOTOR VEHICLES ACTS ADMINISTRATION.

(2) DEMAND XXXIII—ROAD TRANSPORT SCHEMES—WORKING EXPENSES.

(3) DEMAND XLII—CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister in charge of Religious Endowments and Transport will move Demands VI, XXXIII and XLII.

[16th March 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 10,51,000 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration.

The Motor Transport Administration in the State has been reorganized with effect from 1st January 1956. The following are the important changes :—

(a) A Member of the Board of Revenue has been appointed as the Transport Commissioner.

(b) The State Transport Authority and the Regional Transport Authorities in the mufassal and in the City of Madras consist of single officials.

(c) Appeals and revisions against the orders of the State Transport Authority and Regional Transport Authority lie to the State Transport Appellate Tribunal, an Officer of the grade of a District Judge.

In order to avoid national wastage, wherever possible, preference is given to extension or variation of the existing bus services, instead of putting additional buses on existing routes. The daily mileage of stage carriages fixed at 160 miles per day has been revised and the maximum has been fixed at 200 miles per day in respect of new stage carriages operating in town services. Stage carriages plying on ghat roads and hilly tracts should not ordinarily be allowed more than 120 miles. The maximum number of public carrier permits fixed for each region has been increased by 25 per cent to meet the increased demand due to the development of villages.

The fleet strength of stage carriages is now taken to be five route buses with a spare bus and the question as to what should be a viable unit is under re-examination.

In order to provide a cheap and quick mode of transport, especially for the convenience of the middle-class people, the number of baby taxis in the City has been increased; and the question of increasing the number of auto-rickshaws with lower-horse power and speed is under examination. The Corporation of Madras has been given an ex-gratia grant of Rs. 1 lakh to improve the traffic arrangements in the Madras City. Local inspections are made and conferences are held by the Officers concerned to consider the measures to be undertaken to reduce traffic congestion and to minimise motor vehicle accidents. The question of fixing a governor to carburettors in lorries and buses with a view to restrict the speed of these vehicles and the question of taking effective measures for enforcing certain rules particularly with a view to prevent dazzle from headlights of motor vehicles are under consideration. The transfer of work relating to registration of motor

[Sri B. Parameswaran] [16th March 1956]

vehicles and licensing of drivers in the mufassal from the District Superintendents of Police to the Regional Transport Officers was completed on 1st April 1955.

With effect from 1st October 1955, only the normal tax under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, and the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, is collected from the buses plying between the Madras and the Andhra States and only one and one-sixth of the tax under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, and the normal tax under the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, is collected from lorries plying between the two States. The question of extending this arrangement to other States has been taken up with the Governments concerned. Short-term licences are being issued to transport vehicles plying between the Madras and the Andhra State from 1st July 1955 onwards and the other neighbouring Governments have been addressed as to whether they agree to have a similar arrangement in respect of transport vehicles coming from or going to their States.

The nationalisation of road transport is not covered by this demand; it comes under Demands XXXIII and XLII.

There are two demands relating to the Road Transport Schemes, namely, Demand No. XXXIII relating to Working Expenses and Demand No. XLII relating to Capital Outlay. As the subjects dealt with in both the Demands are allied ones, I suggest that both the Demands may be treated as one Demand for purposes of discussion. Both the demands may however be put to vote separately.

2. Sir, on the recommendation of the Governor, I move that the Government be granted—

(i) a sum not exceeding Rs. 1,24,38,200 under Demand No. XXXIII—Road Transport Schemes Working Expenses; and

(ii) a sum not exceeding Rs. 1,66,89,700 under Demand No. XLII—Capital Outlay on Road Transport Schemes.

3. The working expenses of the Government Bus Service and the Government Transport Central Workshop are covered by Demand No. XXXIII and are adjusted in reduction of the gross receipts, as in the case of Irrigation Works and Electricity Schemes. The expenditure connected with the purchase of buses, lands and buildings, and tools and plant required for the Government Bus Service and the Government Transport Central Workshop is booked under Demand No. XLII.

4. The scheme of nationalization of bus services continued to be confined to Madras City during the 8th year of its existence. A few buses of the Government Bus Service in the City are however being operated on some suburban and mufassal routes as in previous years, in addition to the week-end excursion specials to Mahabalipuram.

[6th March 1956] [Sri B. Parameswaran]

5. The objective of the Government Bus Service is to provide convenient transport in the City at reasonable rates of fares, and to maintain the requisite number of buses for the purpose. In order to devote more attention to the needs of traffic, etc., the nationalization branch was reconstituted in June 1955 as a separate and independent department from that of the regular Transport department and placed under the charge of a full time officer styled as Director of Government Transport. As observed by certain members on the floor of this House during the general discussion of the budget, this change has proved very effective.

6. In spite of the very heavy strain that continued since the stoppage of the tramway services in 1953 and the difficulty in getting as many new vehicles of the approved standard types as possible being put on the road, the Organization was able not only to maintain an uninterrupted flow of services throughout the City but to augment the services wherever necessary. Many of the vehicles have far outlived their full stretch of life but they have had to be kept on for want of new vehicles to replace them. This required considerable care and attention on the maintenance side and the department stood up to the strain. This really is commendable.

7. During the year 1955-56, 30 medium diesel vehicles and 50 heavy diesel vehicles were purchased out of which all the 30 medium diesels and four of the heavy diesels have so far been put on the road. The bodies on the remaining chassis are being constructed at the Government Transport Central Workshop at Chromepet and are expected to be on the road as and when they are ready during the year 1956.

8. The fleet strength as on 31st March 1955 was 402 which has been increased to 420. A further programme for acquiring 100 medium vehicles and 40 heavy diesel vehicles to replace 140 old vehicles has been drawn up and necessary arrangements are being made to acquire these vehicles. Special steps are being taken to have the bodies constructed on these buses as quickly as possible. A total provision of Rs. 67 lakhs has been made in the Budget for 1956-57 for purchase of these new buses. When these buses are put on the road the traffic position will be considerably eased.

9. Hon. Members will remember that during this time last year I indicated the constitution of a Committee to suggest ways and means to tackle the traffic congestion in Madras City. Subsequently the question of constituting a Committee for the purpose was dropped but the Government invited some leading experts in the field of Road Transport at a Conference for discussing the question of improvements to the working of the Government Bus Service. I am happy to say that the experts gave valuable advice in the matter. The important recommendations made by them are—

Immediate replacement of worn-out buses,

[Sri B. Parameswaran] [16th March 1956]

opening of 3 new depots in different areas in Madras City for parking and servicing of vehicles at night,
carrying out of major repairs in City depots,
adequate storing of 'floating stocks of spare parts',
introduction of a system of flat rate as is obtaining in Bombay,
strengthening of the technical staff by employment of more Assistant Engineers and Foremen,
appointment of a separate Engineer to test the repaired vehicles for soundness before putting them on the road,

installation of telephone at each terminal,
permanent allotment of drivers to particular vehicles,
issue of tickets at terminal points by stand conductors, etc.

The recommendations are being examined.

10. Cordial relationship continued between the management and the labour during the year. The system of grant of a bonus of Rs. 5 and Rs. 3 each per mensem to drivers and conductors respectively for good work and conduct has been working satisfactorily. The question of making the Government Bus Service permanent has been agitating the minds of some Members. I may tell them that this question will be taken up immediately after statutory service rules which are under preparation for the various posts in the Organization are finalized.

11. The intensity of traffic on each route and the alignments of the routes themselves are being constantly studied, and improvements are effected where necessary on the advice of the City Transport Advisory Committee, which I am happy to say, has been functioning very satisfactorily. The members of the Committee bring criticisms to the notice of the authorities and offer very valuable suggestions for improvements.

12. The Government Transport Central Workshop which functions as an auxiliary to the Government Bus Service has been built up into an organized one on modern lines with up-to-date machinery and tools and plant. It has a labour complement of over 500 men.

13. To deal with peak-hour traffic, steps have been taken by the authorities concerned to place emergency buses at "strategic points" to clear heavy rush of passengers. This is in addition to the basic services in those areas. Further for better traffic arrangements the City has been divided into two zones with the Cooum as the dividing line, each area being placed under the charge of a Traffic Superintendent with necessary supervisory staff under each of them. With these measures which go to increase the efficiency of service to the travelling public I am confident that the Government Bus Service will give a very good account of itself in the coming years.

16th March 1956]

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 10,51,000 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration;

"That, the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,24,38,200 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses.

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,66,89,700 under Demand XLII—Capital outlay on Road Transport Schemes."

SRI S. RAMALINGAM: I move—

"That the allotment of Rs. 10,51,000 under Demand VI - Motor Vehicles Acts Administration be reduced by Rs. 100."

SRI K. VINAYAKAM: Sir, I move the cut motion standing in my name, namely,

"That the allotment of Rs. 1,24,38,200 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses be reduced by Rs. 100."

SRI A. RATNAM: Sir, I move the cut motion standing in my name, namely—

"That the allotment of Rs. 1,66,89,700 under Demand XLII—Capital Outlay on Road Transport Schemes be reduced by Rs. 100."

MR. SPEAKER: Cut motions moved—

"That the allotment of Rs. 10,51,000 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration be reduced by Rs. 100."

"That the allotment of Rs. 1,24,38,200 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses be reduced by Rs. 100."

"That the allotment of Rs. 1,66,89,700 under Demand XLII—Capital Outlay on Road Transport Schemes be reduced by Rs. 100."

The Demands and the cut motions are now before the House for discussion.

SRI C. KANDASAMY: சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த மான் யத்தின்மீது இருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளை சொல்வதற்கு எழுந்து நிற்கிறேன். இன்றையதினம் மோட்டார் போக்குவரத்தில் பொதுவாகவே இந்த ராஜ்யத்திலும், குறிப்பாக இந்த நகரத்திலும் ஒரு நெருக்கடி இருக்கிறது என்பது மந்திரி அவர்களுடைய பேச்சிலிருந்தே தெரியவரும். இதை யாரும் மறுக்கமுடியாது.

இன்றையதினம் குறிப்பாக எனது தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலிருக்கக்கூடிய பஸ் போக்குவரத்து நிலைமையைப்பற்றி சில வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பஸ் போக்குவரத்து அநேகமாக 3 அல்லது 4 கம்பெனிகளிடம்தான் பெரும்பாலும் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய

[Sri C. Kandasamy] [16th March 1956]

10-40 p.m. அடுத்தபடியாக, இந்த பஸ் போக்குவரத்து இலாகாவில் நிறைய ஆட்கள் உத்தியோகத்திற்குச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். கண்டக்டர் வேலை, டிரைவர் வேலை, இன்ஸ்பெக்டர் வேலை முதலிய எத்தனையோ வேலைகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த வேலைகளுக்கெல்லாம் ஆட்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இவைகளுக்கு நியமிக்கப்படும் ஆட்களைத் தெரிந்தெடுக்கும்போது அவர்களை எந்த அடிப்படையில் எடுக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. நல்ல தேர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவர்களைத் தெரிந்தெடுக்கிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. சின்னஞ்சிறு பையன்களை கண்டக்டர்களாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். நான் பார்த்திருக்கிறேன்; இவர்கள் டிக்கட் கிழித்துக்கொடுப்பதற்கு வெகுநேரம் ஆகிறது. இதன் காரணமாக ஓரிடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு 30 நிமிஷங்களில் போய்ச் சேரக்கூடிய ஒரு பஸ் 1½ மணி நேரத்தில் போய்ச் சேருகிறது. நான் அந்த பையன்களை (கண்டக்டர்களை) இதுபற்றிக் கேட்டால், அவர்கள் 'நான் புதுசு, ஸார்' என்று சொல்கிறார்கள்; அவர்களைப் பார்ப்பதற்குப் பரிதாபமாக இருக்கிறது. ஆகவே பஸ் போக்குவரத்து இலாகாவில் ஒரு நல்ல நிர்வாக இயந்திரத்தை சிருஷ்டிக்கவேண்டும். நிர்வாகத்தில் ஊழல் இருக்கிறது என்று மக்களிடையே இருக்கும் அபிப்பிராயத்தைப் போக்கவேண்டும். நகரத்தில் (City) பஸ்ஸுக்காக வெகுநேரம் காத்து கொண்டிருக்கக்கூடிய இடங்களில் தகுந்த பெஞ்சுகள் போடவேண்டும்; அந்த இடங்களில் வெகு நேரமாகக் காத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு தாகம் ஏற்பட்டால் தாகத்தைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்காக தண்ணீர் பானை வைக்கவேண்டும். பல இடங்களில் இப்போது வெயிலில் நிற்பது மிகவும் துர்ப்பாக்கியமாக இருக்கிறது.

பஸ்ஸுக்காக வெகு நேரம் காத்துக்கொண்டிருப்பது ஜனங்களுக்கு ஒரு பெரிய இடைஞ்சலாக இருக்கிறது; பல வேலைகளுக்கு இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுகின்றன. பேபி டாக்ஸிகளை உபயோகப்படுத்துவதை இன்னும் விஸ்தரிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இதனால் பஸ் நெருக்கடி உண்மையிலேயே ஓரளவு குறையும். மேலும், ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களில் மீட்டரை மாற்றி வைப்பதற்கு ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும். ஆட்டோ ரிக்ஷாவில் எந்த இடத்திற்குப் போனாலும் தகராறு ஏற்படக்கூடிய நிலைமைதான் இப்போது இருக்கிறது. போகவேண்டிய இடத்திற்குப் போனதும் ஆட்டோ ரிக்ஷாவை விட்டு இறங்கியவுடன், பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு 'கப் சிப்' என்று போகக்கூடிய நிலைமை இன்று இல்லை. ஆகவே ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களில் மீட்டரை சரியான முறையில் மாற்றியமைப்பதற்கு ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும். பேபி டாக்ஸிகளையும், ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களையும் எந்த அளவுக்கு அதிகப் படுத்துகிறோமோ, அந்த அளவுக்கு பஸ் நெருக்கடியைக் குறைக்க முடியும்.

மேலும், நகர (City) பஸ் போக்குவரத்து சம்பந்தமாக, நகரஜனங்கள் 'சர்க்கார் பஸ் போக்குவரத்து நிர்வாகத்தில் ஊழல் மலிந்து கிடக்கிறது' என்று பேசிக்கொள்வதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, இந்தக் குறைகளை நீக்குவதற்காக நான் முன்பு கூறியதுபோல் இந்த சபையிலுள்ள சில மெம்பர்களைக்கொண்ட ஒரு கமிட்டியை நியமிக்கவேண்டும். ஒரு அட்வைலரி கமிட்டி இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கலாம், இந்த சபையிலுள்ள சில மெம்பர்களும் அதில் அங்கத்தினர்களாக இருக்கலாம்; இருந்தாலும் சில குறைகளைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து அவைகளைத் தீர்ப்பதற்காக நான் கூறிய மாதிரி ஒரு கமிட்டியை நியமிக்கவேண்டும். தலைமைக் காரியாலயங்கள், பாக்கடிகள் முதலிய எல்லா இடங்களிலும் குறைகளைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து, நிர்வாக இயந்திரத்தைத் திருத்தியமைப்பதற்கு யோசனைகள் கூறுவதற்காக, இந்த சபையிலுள்ள சில மெம்பர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

16th March 1956] [Sri C. Kandasamy]

இன்னொரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். பெரிய பஸ்கள் வாங்குவதில் நிறையப் பணம் செலவாகிறது. Shuttle பஸ்களை வாங்க வேண்டுமென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு பெரிய பஸ் வாங்குவதற்குத் தேவைப்படும் பணத்திற்கு நான்கு shuttle பஸ்களை வாங்க முடியும். நுறு பெரிய பஸ்களை வாங்குவதற்குப் பதிலாக 200 அல்லது 300 சிறிய பஸ்களை வாங்குவது நல்லது. அப்படிச் செய்தால் பஸ் போக்குவரத்து நிலைமை அபிவிருத்தியடையும்; பஸ் ஸ்டாப்புகளில் பிரயாணிகள் அதிக நேரம் காத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது; ஆபீஸுக்குப் போகக்கூடியவர்கள் காலாகாலத்தில் ஆபீஸுக்குப் போகலாம். பெரிய பஸ்கள், 100 அல்லது 150 பிரயாணிகளை ஏற்றிக் கொண்டு, ஒரு மணி நேரத்தில் போய்ச் சேரக்கூடிய இடத்திற்கு இரண்டு மணி நேரத்தில் போகின்றன. பெரிய பஸ்களையே வைத்துக்கொள்வதானால், அவைகளில் இரண்டு கண்டக்டர்களைப்போடவேண்டும். அப்படிச் செய்வதற்கு பதிலாக சிறிய பஸ்களை அதிகரிப்பதன் மூலம் தான் இன்றையப் போக்குவரத்து நிலைமைகளைச் சமாளிக்கமுடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆபீஸ்களுக்குக் போகக்கூடிய ஜனங்களும், மற்றவர்களும் பஸ் போக்குவரத்திலுள்ள காலதாமதத்தைப் பற்றிப் பேசிக்கொள்ளும் பேச்சைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை மாற்றுவதன் பொருட்டு, குறித்த காலத்தில் பஸ்களை விடுவதற்கான தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கும் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri V. K. RAMASWAMI MUDALIAR: Mr. Speaker, Sir, I would like to make a few observations even though I propose to support the motion for Grant. With regard to the bus transport, there are so many things to be said. But, I can touch only very few important points.

Regarding the grant of variations in bus routes in different parts of the State, there has been such a lot of complaint from the public. They even go to the extent of saying that there has been a complete distribution of patronage. They say that the Government give variations only to certain operators whereas the applications from others are rejected. There should be a clear cut policy of the Government and they should on no account give variation to any of the operators. If at all they apply for variation, it should be treated as new route. Supposing an operator plying from here to Tambaram wants a variation up to Chingleput, the trips are reduced and to that extent, the travelling public are put to a lot of inconvenience. Therefore, if a man applies for Madras-Chingleput route it should be considered as a new route and all the formalities have to be gone through before sanctioning route and if there are a dozen operators plying on that route, we cannot sanction variation only for a particular individual in that route. That is the submission I want to make. I hope the Government will take serious note of this. Because, recently the Madras High Court have passed severe strictures condemning the grant of variation in routes and the patronage shown to certain persons. I hope the Government will take note of this. If at all any variation is to be given, it should be given only for short routes.

Then, Sir, regarding the granting of bus permits, I would like to state there should be a clear cut policy. They said at one time that only big operators will have to be encouraged and newcomers

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliar] [16th March 1956]

will not be allowed to come into the field. Now, Sir, new entrants have also come. Again, Government say that there are only two or three operators and so they should be given more routes so that they can have workshops, more mechanics and all that. I do not know what policy the Government are pursuing in this regard. Therefore, I would request Government to lay down a clear cut policy.

Sir, the Government have appointed an advisory committee which is only advisory. It is not in any way permitted to sanction routes. Why not the Government revert to the old system of having the District Board President, the District Superintendent of Police and the Collector in the committee? Even then, there are two officials in the committee. I do not know what prompted the Government to change from the old system. I would request the Government to revert to the old system.

In so many routes, we find congestion. The Regional Transport Officers may be requested to watch the congestion in each and every line and they must be permitted to give fresh permits in places where there is congestion.

With regard to the collection of surcharge, Sir, a very heavy penalty is being collected from the operators, I understand. If, by any chance, they did not pay within two or three days after the due date, they are very heavily fined. I am told that most of the operators are hard hit. Recently, our Government have decided to enhance the tax on diesel oil from $1\frac{1}{2}$ annas to 4 annas and the Central Government have levied 4 annas and in addition to that the company in their turn, have enhanced the price of diesel oil. One operator told me that for each bus, he is now standing to lose to the extent of over Rs. 1,000 by way of extra cost. In addition, he should not be made to bear a very heavy penalty. The operators should be given time to pay the surcharge.

Then, Sir, I am told that owners' permits are cancelled for the fault of conductors and drivers. Suppose a Minister goes to a certain place and he halts there, and the driver, while bringing back the car meets with an accident. Then, does it mean that the Minister should be taken to task? Therefore, if a conductor or driver is at fault, the owner should not be taken to task.

Sir, the appellate authority is now the Administrator-General and he is only a part-time officer. There must be a full-time officer to look into all these appeal questions. Suppose he has got some urgent cases to attend to in the High Court, the operators complain that they cannot get "stay" orders against the orders of the Regional Transport Officer. Therefore, Sir, a full-time officer must be appointed and he must be independently disposing of the cases. With these words, Sir, I support the Demand.

10-50 a.m. * SRI L. C. PAIS: Mr. Speaker, I am supporting the Demand, but with a few observations. I would refer in the first place to the permits that are granted by the Road Transport Authority

16th March 1956] [Sri L. C. Pais]

in the case of new routes and sometimes in the case of old routes where the Road Transport Authority thinks that more vehicles have to be put on the routes. I have myself attended some of those meetings and have also appeared on behalf of some of the parties before the Road Transport Authority. What is it that we find? The Road Transport Authority calls for applications and a number of applications are made. We can roughly put all these applications under three distinct categories. In the first category, we have big operators. By 'big operators', I mean those who are already in the picture and who have a number of buses and who have a number of permits for different routes. These people are also demanding permits for fresh routes. In the second category, there are persons who have not at all been given any permits so far. These people want permits for the first time. In the third category are intermediate persons. They may have one, two, three or four vehicles. What are the instructions and what are the Government Orders in this regard? I am aware of a Government Order which states that people who have less than five vehicles must be enabled and assisted to complete their fleet. But, in actual practice, this is not being done. Suppose there is a person who has got four vehicles, who has already spent a lot of money and who has also got a good workshop and a spare vehicle. We must give him a chance to complete his fleet. We must give him one more vehicle. But, he is not issued a permit. In preference to this man, an entirely new man is selected and he is given the permit. I do not say that it is wrong. But, having regard to the spirit of the Government Order and having regard to the intention of the Government that people having three or four vehicles must be helped to complete the fleet, there is no point in giving the permits to entirely new entrants. The matter requires very careful consideration. I think the idea of the Government is to help old operators to complete their fleet. Those people have represented their case over and over again. If the real idea behind the Government Order is to help them to complete their fleet, why should the Government think of new entrants at all? There has been a lot of grievance in this matter. It has given rise to a lot of complaints. As I said, they have their vehicles, they have their workshop and all that. If the Government were to say on the one hand that it is their intention to help them and at the same time, if they were to encourage entirely new people, it will not be a happy position. There should be no vagueness in the Government Orders and instructions. If they really want to help the existing persons to complete their fleet they must say so definitely in their orders and instructions and must not give room to preferring entirely new people.

Sometimes, due to the faults of the conductors, some of the bus operators have to suffer. They have to suffer under the guise and on the ground of some suspension or some punishment. Such people are relegated to the background. Is it the idea of the Government that these people, who have some punishment to their credit or who might have been suspended, should not at all be

[Sri L. C. Pais]

[16th March 1956]

preferred? My earnest submission to the Government is this. The Government should come forward with Orders and instructions which should be very clear and which could be easily followed and pursued by the Road Transport Authority. When I was present in Mangalore some time back, I found how the Road Transport Authority experienced some difficulty. If the Government come forward with definite instructions and Orders as to how things should be done with regard to enabling people to complete their fleet, a good deal of grievances and complaints in this regard could be avoided.

Sir, the other point which I wish to press is that the district boards and municipalities should be given this right and privilege of running buses. Because, we know that to-day they do not have sufficient funds. But, they have to undertake big welfare schemes such as water-supply and drainage schemes. In respect of all these schemes, the Government want them to contribute a greater part of the amount required and they find it difficult to do this. I would, therefore, request that the district boards, municipalities and panchayats should be given the right and privilege of running bus services. With these few remarks, I support the Demand moved by the Hon. the Minister for Transport.

* SRI K. VINAYAKAM: Mr. Speaker, the bus transport system was nationalized in the City of Madras about eight years ago. In the initial stages, the Government had to encounter innumerable difficulties and tackle quite a number of problems. The Government were new to the endeavour and naturally, in the initial stages, there was dissatisfaction from every side. In addition to this, consequent on the closure of the Tramway Company, the Government had to tackle the increase traffic. Usual complaints—of course they were genuine—were levelled against the Government in the past that the buses did not turn up at regular intervals at the appointed time and there was overcrowding with the result that weak and infirm passenger and women passengers were put to great disadvantage in securing accommodation in the buses. In addition to these, there have been frequent breakdowns and consequent dislocation in the traffic system for the whole day. Another onerous responsibility that the department had to discharge was to relieve the congestion during the peak hour. We do not have enough vehicles. It is a miracle that the buses which were purchased eight years back are working even now. Of course, some buses are being added from time to time. But, most of the buses that were purchased eight years back are still working. That is why I said that it was almost a miracle. The departmental officials have been evincing great interest in rectifying the defects. In the past, there used to be no co-ordination between the administrative staff and the staff on the mechanical side. There were certain defects in the matter of assigning the vehicles to different drivers and in sending relief buses wherever there has been some dislocation due to breakdowns. Those defects are being rectified

[16th March 1956]

[Sri K. Vinayakam]

to a great extent. This has become possible, because the Government have taken particular interest in the matter and have appointed officials who could tackle this problem properly and efficiently.

I have been given to understand that even though there is a good amount of money at the disposal of the Government, purchase of vehicles is a stumbling block in our way. The vehicles are assigned to us by the Central Government. It is the India Government that allot so many vehicles for every State. The State Governments import through them with the result that our quota is minimised. Even with regard to the very little quota that is available at our disposal, when we place orders with foreign exporters they do not stick to the time schedule in the matter of supply because some of the manufacturers with whom we have contact are interested in manufacturing ammunition and things like that; I suggest that the Government of Madras should approach the Central Government to give us an opportunity of directly dealing with the exporters in the foreign countries to purchase our vehicles. Now that we are tacked on to this allotment system, we are not in a position to get the vehicles that we want. The Government have got a good proposal of importing about 140 vehicles as adumbrated in the Budget Speech of the Hon. Finance Minister. Sir, if the vehicles are imported in sufficiently large number, the traffic problems would be easily solved in the State of Madras.

11
a.m.

Intermediate passengers are put to great difficulty of not getting accommodation in the vehicles. Now the traffic inspectors and supervisors, instead of wasting their time, have been allotted to the different stands in the City of Madras and people are now beginning to say a good word about the system. In the evenings we find inspectors regulating the traffic at the various bus-stops and sometimes they use their discretion and divert the buses to a more useful purpose. This kind of improvement is praiseworthy.

I might suggest that to better this system, allotment of permanent drivers to the vehicles has got to be observed. What happens now is, a particular driver who notices some defects in the vehicle informs the mechanical branch about the defects when he leaves the vehicle in the depot. When he comes back in the morning to take the same vehicle he knows where exactly the shoe pinches. But after the defect is rectified he can have an easy job of the vehicle. But what happens is, the drivers are frequently changed with the result that a new driver is not in a position to tackle the bus properly. This should be rectified.

Sir, the Government have been pleased to appoint an Honorary Director. I believe one Mr. Devasahayam, retired Inspector-General of Police and he is evincing great interest. After his coming into office I find that the system is very much improving. People are now beginning to say that they find good improvement

[Sri C. Kandasamy] [16th March 1956]

கம்பெனிகளிடம் இருப்பது தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், அதை சரியான முறையில் நிர்வகிக்கவில்லை என்பதை கண்கூடாக பார்க்க முடியும். எங்கு போய் பார்த்தாலும், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில், பஸ் பிரயாணிகள் தங்குவதற்கு வசதியான இடங்கள் கிடையாது. டிக்கட் பெற்று காலாகாலத்தில் பஸ்ஸில் செல்லமுடியாது. தஞ்சை ஜில்லாவில் எந்த பெரிய இடத்திலும் பஸ் நிலையங்கள் சரியாக அமைக்கப்படவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சிலவிடங்களில் பஸ் எப்பொழுது புறப்படுகிறது என்று அறிவிக்கும் அட்டவணைகூட தொங்கவிடப்படாமல் இருக்கிறது. இந்தமாதிரி பிரச்சனை என் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதைத்தான் புரிந்துகொள்ள முடிய வில்லை. திருத்துறைப்பூண்டி போன்ற இடங்களில் அட்டவணை தொங்கப் படவில்லை. அங்கு பஸ்கள் காலாகாலத்திற்கு போவதே கிடையாது. கால் மணி முன்னாலோ அல்லது அரைமணி, ஒரு மணி நேரங்கழித்தோ பஸ் செல்கிறது. சில சமயங்களில் ஒரு டிரிப்கூட பஸ் போகாமல் இருந்து விடு கிறது. பஸ் பிரயாணிகள் மரியாதையோடு நடத்தப்படுவதில்லை. ஆகவே இதையெல்லாம் கவனித்து தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

பெட்ரோல் பஞ்சம் இல்லாத இந்த காலத்திலும்கூட ஒரு மைலுக்கு 7½ பைசா வாங்கியும்கூட 'சார்கோல்' பஸ்கள் ஓடுவது ஏன் என்று எனக்கு புரியவில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவில் இன்னும் சில பஸ்களை 'சார்கோல்' பஸ்களாக வைத்துக்கொண்டு பிரயாணிகளின் பிராணனை வாங்கிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமையைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம். அங்குள்ள பஸ்களுக்கு சீட்டுகள் (seats) எல்லாம் மோசமாக இருக்கிறது. ஸ்ரீ ராம விளாஸ் பஸ் சர்வீஸ் பஸ்களில்கூட இன்னும் தோல் சீட்டுகள் இருக் கின்றன. நல்ல சீட்டுகள் எல்லாம் கிடைக்கும்பொழுது, மரக்கட்டை மாதிரி 20 வருஷங்களுக்கு முன்பு இருக்கக்கூடிய தோல் சீட்டை வைத்துக் கொண்டு ஜனங்களுக்கு அவதியை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த பஸ்களை 'check' பண்ணக்கூடிய பிரேக் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இவை கள் ஒழுங்காக இருக்கின்றனவா என்று பார்க்கிறார்களா என்று புரிய வில்லை. ஆகவே, இந்தமாதிரி பஸ்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் மீது பிரேக் இன்ஸ்பெக்டர்கள் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். மந்திரி அவர்களும், ஆங்காங்கு சுற்றுப்பிராயணம் செய்யும்பொழுது இவைகளையெல்லாம் கவனித்து, பஸ்கள் ஒழுங்காக ஓடுகின்றனவா, பிரயாணி களுக்குசவுகரியங்கள் செய்துகொடுக்கப்படுகின்றனவா என்பதை பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றையதினம் பஸ்களில் அதிகப்படியாக ஆட்களை ஏற்றுவது என்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. இது ஒழுங்காகக் கவ னிக்கப்படவில்லை. மொபசில் பஸ்களிலே, கிராமங்களுக்கு வரக்கூடிய பஸ் களிலே, ஜில்லாக்களின் முக்கிய இடங்களுக்கு போகக்கூடிய பஸ்களிலே இந்த நிலைமை இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. ஏதோ அப்போதைக்கப் போது டிரைவர்களையும், கண்டக்டர்களையும் சார்ஜ் செய்துகொண்டு வந் தாலுங்கூட இது நடந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. இது முதலாளிகளின் ஒத்துழைப்பு இல்லாமல், அவர்களுடைய கட்டளை இல்லாமல், அவர் களிடம் இருக்கக்கூடிய டிரைவர்களும், கண்டக்டர்களும் மாதிரம் செய்யக் கூடியதல்ல. ஆகவே இந்தமாதிரி செய்யக்கூடிய நேரத்தில் பஸ் முத லாளிகள் பேரிலேயும் நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் பஸ்களில் அதிகப் படியான ஆட்களை ஏற்றுவது குறைந்து, ஆபத்துகள் குறைக்கப்பட்டு, அத னால் பஸ் பிரயாணிகளுக்கு ஓரளவு சவுகரியம் இருக்கும். இப்பொழுது போலீஸ்காரர்கள் அவர்களுடைய லைசென்சை பிடுங்கிக்கொள்கிறார்கள். முதலாளிகள் அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிடுகிறார்கள். அவர் களுக்கு கோர்ட்டிலே வேறு தண்டனை விதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, பஸ் களில் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கைக்குமேல் பிரயாணிகளை ஏற்றக்கூடாது என்பதற்கு முதலாளிகள்தான் பொறுப்பாளி என்பதற்கு சட்டங்கள் இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது போலீஸ்காரர்கள், மேஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் போன்ற

[16th March 1956] [Sri C. Kandasamy]

வர்களெல்லாம் பிடிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. ஆகவே யார் வேண்டு மானாலும் பிடிக்கலாம் என்ற நிலைமை மாறவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தஞ்சை ஜில்லாவையோ, மற்ற ஜில்லாக்களையோ எடுத்துக் கொண்டால் 2 மைல், 3 மைல் பிரயாணம் பஸ்களில் செய்யவேண்டு மென்றால் 5 அணு கொடுக்கவேண்டி இருக்கிறது. ஒரு குறைந்த பட்ச அளவு நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும் என்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், அது இரண்டு அணுவுக்கு அதிகமாக இருக்கக்கூடாது என்று நினைக்கிறேன், ஆகவே இந்த 5 அணுவை 2 அணுவாக குறைக்க தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வதுதான் நீதியானது என்பதை மந்திரி அவர்களுக்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சென்னை நகரத்தைப் பொருத்தவரையில் கடந்த இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாகவே பஸ்ஸுக்காக நீண்டநேரம் தவம் கிடக்கவேண்டியிருக் கிறது. இதிலே இருக்கக்கூடிய கஷ்டம் மந்திரி அவர்களுக்கு தெரியாதது அல்ல. அதற்கு அதிக பஸ்கள் வாங்குவது மட்டும் போதாது. இதை கொஞ்சம் ஆழ்ந்து சிந்திக்கவேண்டும். அரசாங்கம் தொழில்களை தேசிய மயமாக்கவேண்டும் என்கின்ற நேரத்தில், பஸ் போக்கு வரத்தும், அரசாங் கத்தின் போக்கும் எப்படி இருக்கிறது என்றால் அரசாங்கத்தின் தேசிய மயமாக்கவேண்டும் என்ற கொள்கைக்கு எதிரான மனப்போக்கை ஜனங் களுக்கு உண்டாக்குகின்ற நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. தேசியமயமாக் கும் திட்டத்திற்கு எதிராக பிரசாரம் செய்வதற்கு ஒரு சிலருக்கு அனு கூலமாக இருக்கிறது இந்த சிட்டி பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் நிலைமை. ரூ. 60 லட்சம், ரூ. 70 லட்சம் போட்டு சுமார் 500, 600 பஸ்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய அரசாங்கத்தின் 'body building workshop'-ல் சிறு முதலாளிகள்கூட இங்குதான் body கட்டவேண்டும் என்று கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு நடத்த முடியும். ஆனால், அதற்கு நேர்மாறாக இவர்கள் போய் சிம்ஸன் கம்பெனிக்கும் T.V.S. கம்பெனிக்கு ம் பணம் கொடுத்து body கட்டுகிறார்கள் என்பதைக் கண்டு வருத்தப்படா மல் இருக்கமுடியாது. குறிப்பாக இந்த இனத்தில் கோரக்கூடிய மான் யத்தை சபை எதிர்ப்பது கிடையாது. இதற்கு அதிகமாகக்கூட ஒதுக்க சபையில் இருப்பவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்பொழுது இதை எதிர்ப்பதற்கு காரணம் நிர்வாக ஊழலும், கண்காணிக்க முடியாத நிலைமையில் உள்ளவர்களிடம் நிர்வாகத்தை ஒப்படைத்தும் இருப்பதுதான்.

இரண்டு மூன்று நாளைக்கு முன்பு 16-ம் நெம்பர் பஸ்ஸுக்கு ஜனங்கள் காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். நாற்பத்தைந்து நிமிஷத்திற்கு ஒரு முறை பஸ் வருகிறது. அவர்களுக்கு அதுமாதிரி 3 பஸ்களுக்கு இடம் கிடைக்க வில்லை. ஒரு பர்லாங் நீளத்திற்கு ஜனங்கள் நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது அவர்களுக்கு 3 பஸ்களிலும் இடம் கிடைக்கவில்லை என்றால் எவ்வளவு கஷ்டம் என்று மந்திரி அவர்கள் சிந்திக்கவேண்டும். ஆகவே, இதை சரிப்படுத்துவதற்கும், மாகாணம் பூராவும் உள்ள சிறு முத லாளிகளையும் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் தகுந்த ஒரு பெரிய workshop-ஐ நிர்வகிப்பதற்கு தகுந்த சிப்பந்திகளும் அவசியம்.

இன்றையதினம் பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஊழல்களை யெல்லாம் மேலேழுந்த வாரியாகத்தான் பேசமுடிகிறது. ஆகவே, இந்த சபை அங்கத்தினர்கள் பஸ் வொர்க்ஷாப்பையும், தலைமைக் காரியாலயத்தையும் போய் பார்ப்பதற்கு வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும். சபையின் அங்கத்தினர்களைக்கொண்ட ஒரு கமிட்டியை போட்டு பஸ் போக்குவரத்து சம்பந்தமான தேவைகளையும், அபிப்பிராயத்தையும் சொல்லி சிபார்சுகளை செய்து, மாற்றம் ஏற்படுத்தும் ஏற்பாடுகள் செய்தால் அது மிகவும் நன்மை யாக இருக்கும். மந்திரி அவர்களுக்கும் இது உதவிகரமாய் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[Sri K. Vinayakam] [16th March 1956]

in the working of the Bus Transport System in Madras. The Government must pursue the improvements on these lines. The moment they import the new chassis, our problems could be solved.

It is only to reiterate these points I have moved a cut motion and the Hon. Minister should not run away with an impression that I am against the grant for this Demand.

* SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir, so long, as there is the possibility of concentration of big enterprises in the hands of the monopolists, we cannot have a socialistic pattern because along with economic power social inequalities grow. Now with regard to transport, there is the question of efficiency and capacity to run buses and it is in this connection that the Government have been changing their policy with regard to the number of buses in a fleet so that they might give opportunities to others. Therefore, this is one of the department in which a certain amount of big business is necessary and the point for consideration is how that can fit in with our idea of reducing inequality of income.

Now, I would suggest, as one of the previous speakers has already referred to, that the remedy lies in the municipalisation of transport services. It is well-known that our local bodies now-a-days have to spend more and more, but their resources are very limited. It is not enough that the Government allow municipalities and district boards or other local organization to run the transport business. The Government must pursue it as a policy. They must set up an organization so that the local bodies are enabled by financial help, technical advice and otherwise to run these bus transport. Then only the usual complaint levelled against the monopoly system may be averted. It has been our experience that in spite of the provisions made by the Government, the bus transport is more or less a monopoly in the hands of big persons. Irrespective of convenience of passengers, if one big owner gets into a route, he sees that no other man plies another bus in that route and that is the complaint which has been very often levelled. Therefore, the Government must see that other competitors are given permits to run buses in routes where a system of monopoly exists so that the abuse may be reduced.

Another thing to which I wish to refer is the overcrowding in buses. Not only people overcrowd in buses, but goods are also heaped on buses even to the extent of endangering the life of the occupants. But no action has been taken in this regard. Government must, therefore, see to it that they do not transgress the limits.

Then, we have in cities the city bus services. But the suburban people are in a very difficult position. People residing five or six miles away from the City have to depend for many things on the cities and towns, but their communication facilities are very limited. The town buses do not go to them and long distance buses coming to the towns are always full by the time they reach this

16th March 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

locality. Therefore, the Government must see that while they allow town service to run within the limits of the town, a sort of shuttle service is run to suburban areas to remove the difficulties of people residing within five or six miles from the town.

It has been repeatedly said that the minimum fare of 5 annas should be reduced. When a cut motion to that effect was moved last year, the Hon. Minister said that the members will have encouraging news before they went home. But now one year has lapsed and still it is pending consideration in the department. Sir, as has been suggested, to levy a minimum fare of 5 annas for even one mile or two miles is very excessive. In towns we find the minimum fare is one anna or two annas and the maximum fare is 4 annas. Therefore, this matter requires consideration and the Government must see that it is reduced.

Another point to which I wish to refer is the compensation given to local bodies for the abolition of tolls. It was fixed long ago. The income of the Government has since considerably improved and the local bodies have been demanding an increased quota for their shares. This is a matter which the Government have to consider because the finances of the local bodies are not at all satisfactory.

SRI A. RAMACHANDRA REDDIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து சர்க்காருக்கு சில யோசனைகளைச் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன்; பஸ் பெர்மிட்டுகளை வழங்கும் போது, ஒரே 'ரூட்டில்' monopoly ஆக ஒருவருக்கே பெர்மிட்டுகளைக் கொடுத்துவந்தால் பஸ்கள் சரியாக ஓடுவதில்லை. ஆகவே monopoly ஆக பஸ் பெர்மிட்டுகளைக் கொடுப்பதை சர்க்கார் நிறுத்தி, மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்க முன்வரவேண்டும். ஜில்லா போர்டுகளுக்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கச் செய்வதற்காக, குறைந்தது 50 சத விசீதம் பெர்மிட்டுகளையாவது ஜில்லா போர்டுகளுக்கும் பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கும் கொடுப்பதென்பது சர்க்காருடைய கொள்கையாக இருந்தால், அந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் நல்ல வருமானம் வரும். அந்த வருமானத்தின் மூலமாக அவைகள் ரோடுகளைச் சீர்படுத்துவதற்கும் செளகரியம் இருக்குமென்று சர்க்காருக்கு நான் யோசனை கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நகரத்தில் ஓடும் பஸ்களைப்பற்றி குறிப்பாகச் சில விஷயங்களைச் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன். நகரத்திலே, பிரயாணிகள் பஸ்ஸில் ஏறுவதற்கு முன்னமேயே அவர்களுக்கு டிக்கெட்டுகள் வழங்கப் படவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் பஸ் மூலம் சீக்கிரம் பிரயாணம் செய்யமுடியும். குறைந்தது, ஆரம்பத்திலாவது 'டிக்கிங் ஆபீஸ்' களை வைத்து எல்லா இடங்களுக்கும் டிக்கெட்டுகள் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால், நிலையில்லாமல் நினைத்த இடங்களில் (stages) கண்டக்டர்களால் பஸ்கள் நிறுத்திவைக்கப்படாமல் இருக்கும்; பஸ்கள் சீக்கிரமாக நகரமுடியும். பஸ்களில் நான் சென்ற 20 நாட்களாகப் பார்த்து வருகிறேன். Ticketless travels அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. யாராவது Checker களைவைத்து ticketless travellers-ஐ கண்டுபிடிப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த விஷயத்தை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். இன்று காலை யில் ஒரு பஸ்ஸில் நடந்த ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி நான் சொல்கிறேன். ஒருவர் நான் ஏறியிருந்த பஸ்ஸில் ஏறி ஒரு பேப்பரைப் படிக்க ஆரம்பித்தார், கண்டக்டர் 'யாராவது டிக்கட் வாங்கவேண்டுமா?' என்று கேட்டுக்கொண்டேயிருந்தார். அந்த சமயத்தில் பேப்பர் படித்துக் கொண்டிருந்தவர் பேப்பரைப் படித்துக்கொண்டே யிருந்தார். இரண்டு, மூன்று 'ஸ்டேஜ்'கள் தாண்டி, பேப்பரைப் படித்துவிட்டு, அவர் கீழே

11-10
a.m.

[Sri A. Ramachandra Reddiar] [16th March 1956]

இறங்கிவிட்டார். அவர் டிக்கட் வாங்காததைப்பற்றி நான் கண்டக்டரிடம் சொல்லியிருந்தால் எனக்கும் அவருக்கும் சண்டை தான் வந்திருக்கும். அந்த மாதிரியாக ஒன்றும் நடக்கக்கூடாதென்பதற்காக நான் கண்டக்டரிடம் அதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. ஓரணுக்கு டிக்கட் வாங்கிக்கொண்டு பஸ்ஸில் ஒரு மூலையில் உட்கார்ந்துகொண்டு, இறங்கவேண்டிய ஸ்டேஜில் இறங்காமலேயே, அந்த ஸ்டேஜைத் தாண்டிச் சென்று, வேறு ஸ்டேஜில் இறங்கும் சிலரை நான் பார்த்திருக்கிறேன். கண்டக்டர், சில குறிப்பிட்ட ஸ்டேஜுகளில் பஸ்ஸை நிறுத்தி, குறிப்பிட்ட கட்டணத்திற்கு டிக்கெட் வாங்கியவர்கள் அங்கே இறங்கவேண்டுமென்று, சொல்கிறார்; அப்படி அவர் சொல்லும்போதும் அங்கே இறங்கவேண்டிய சிலர் இறங்காமலிருப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். இவற்றையெல்லாம் சர்க்கார் எப்படி கவனிக்கப்போகிறது என்று தெரியவில்லை. இதை சரியான முறையில் கவனிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக மாத பாஸ் கொடுப்பது ஒழிக்கப்படவேண்டும். சில பிரயாணிகள் பாஸ் வைத்திருப்பதாகக் கண்டக்டரிடம் சொல்கிறார்கள். அந்தப் 'பாஸ்' களை வாங்கி கண்டக்டர் அவற்றை perforate செய்ய வேண்டும். கண்டக்டர்கள் 'பாஸ்' களை வாங்கி சரியாகக் perforate செய்வதில்லை. ஆகவே இந்த 'பாஸ்' முறையை ஒழித்துவிடவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பஸ் போக்குவரத்தில் 'return tickets' வழங்கப்படவேண்டும். உதாரணமாக, மைலாப்பூரிலிருந்து பாரிஸுக்கு கட்டணம் 3½ அணு; மைலாப்பூரிலிருந்து பாரிஸுக்குப் போய்வருவதற்கு 7 அணுக்கு return ticket வழங்கப்படவேண்டும். அப்படிச் செய்தால், பிரயாணிகளுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும்; பஸ்ஸில் டிக்கெட் கொடுப்பதற்குச் செலவழிக் கப்படும் நேரம் குறையும்; பஸ்கள் சீக்கிரம் போய்வந்துகொண்டிருக்கும்.

மேலும், பிரயாணிகள் டிக்கெட்டுகள் வாங்கும்போது கூடுமானவரையில் வேண்டிய சில்லரையை சரியாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று போதிய propaganda செய்யப்படவில்லை. பஸ்ஸில் ஏறி 'பாரிஸுக்குப் போகவேண்டும்' என்று கண்டக்டரிடம் சொல்லி, ரூ. 5-ஐக் கொடுத்தால், 'சில்லரை இல்லை, இறங்கிவிடுங்கள்,' என்று கண்டக்டர் சொல்கிறார். ஆகவே பிரயாணிகள் கூடுமானவரையில் சரியாக வேண்டிய சில்லரையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்யப்படவேண்டும்.

மேலும், ஆபீஸ் நேரங்களில் ஆபீஸுக்குப் போகிறவர்கள் ரொம்பக் கஷ்டப்படுவதை நான் நன்றாகப் பார்த்திருக்கிறேன். இவர்கள் ஆபீஸுக்குக் குறித்த நேரத்தில் போகமுடியவில்லை. 'specially for officers' என்று இவர்களுக்காகத் தனியாக பஸ்கள் விடுவது நல்லது; அந்த அந்த ஸ்டாப்புகளில் ஆபீஸுக்குப் போகிறவர்களை மட்டும் தான் அந்த பஸ்களில் ஏற்றிக்கொள்ளவேண்டும். இம்மாதிரிச் செய்தால் ஆபீஸுக்குப் போகிறவர்கள் குறித்த நேரத்திலேயே வரவதற்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். ஆகவே இந்த யோசனையை கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஸ்ஸிலேயே டிக்கெட்டுகள் கொடுப்பதன் காரணமாக, கண்டக்டர்கள் பஸ்ஸில் எல்லோர் மீதும் உதைத்துக்கொண்டும், இடித்துக்கொண்டும் டிக்கெட்டுகளைக்கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. பஸ்களை அடிக்கடி பல ஸ்டேஜ்களில் நிறுத்திவைப்பதால் பஸ்கள் ஒரு 'டெர்மினஸி'லிருந்து இன்னொரு டெர்மினஸுக்கு போவதற்குக் காலதாமதம் ஆகிறது. ஆகவே போய்ச்சேருவதற்கான நடவடிக்கையெல்லாம் எடுக்கவேண்டுமென்றுப் பஸ் போக்குவரத்தை நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11-15
a.m.

SRI A. RATNAM:

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாத யத்தின் மீதுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து, சில விஷயங்களை கூற ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது பஸ்களும், லாரிகளும், கார்களு

16th March 1956] [Sri A. Ratnam]

செல்கின்றன என்றால், அவைகள் இன்ஷூரன்ஸ் செய்யப்பட்டிருந்தால்தான் அரசாங்கத்தில், போலீஸ் சூப்பர்ண்டென்டென்டோ அல்லது டெபுடி கமிஷனர் ஆப் போலீஸ் அவைகளுக்காக லைசென்ஸ் வழங்குகிறார்கள். கமிஷனர் ரூ. 30 அல்லது ரூ. 50 அல்லது ரூ. 100 அல்லது ரூ. 150—தகுந்த அவர்கள் ரூ. 30 அல்லது ரூ. 50 அல்லது ரூ. 100 அல்லது ரூ. 150—தகுந்த அளவு—லைசென்ஸுக்காகப் பெற்றுக்கொண்டு அவைகளை வழங்குகிறார்கள். கார்களின் சொந்தக்காரர்கள் அவைகளை இன்ஷூரன்ஸ் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். ஆனால் போலீஸார் தங்கள் கடமையைச் செய்வதில் பின் தங்குகிறார்கள். ஏழைகள் தவறு செய்தாலும் கூட அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுப்பதற்கு போலீஸ் கமிஷனரோ, மற்ற அதிகாரிகளோ முன்வருவது கிடையாது. கமிஷனர் ஆப் போலீஸுக்குத் தெரிவித்தால் அவர் 'நாங்கள் செய்யவேண்டியதில்லை' என்று தெரிவித்து விடுகிறார். கமிஷனர் ஆப் போலீஸ் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறிவிடுகிறார்கள். இது சம்பந்தமாகக் கேள்விகள் கேட்டால், 'நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு எங்களுக்கு அக்கறை இருக்கவேண்டியதில்லை; சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்று, சில்ல வழக்குப்போட்டு நிவாரணம் தேடிக்கொள்ளவேண்டும்' என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பல முறைகள் இந்த சபையிலே கூறியிருப்பதை நாங்கள் அறிவோம். போலீஸ் கமிஷனர் அவர்கள், இம்மாதிரியான இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார். மோட்டார் வாகனங்களுக்கு போலீஸ் கமிஷனர் ஆபீசில் வரியைச் செலுத்தும் போது, அவைகள் இன்ஷூரன்ஸ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதைச் சரிபார்க்கவேண்டும். இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டால் மோட்டார் வாகனங்களில் அடிபட்டு யாராவது இறந்தாலும், அவயவங்களைத் துறந்தாலும், நஷ்டத்தை ஈடு செய்வதற்கும், பணத்தைக் கொடுப்பதற்கும், அடிப்பட்டவர்களுக்கு வைத்திய வசதி செய்வதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும். அந்தமாதிரியான முறை இல்லாதிருப்பதால் மோட்டார் வாகனங்களில் அடிப்பட்டவர்களுக்கு வேண்டிய நிவாரணம் உடனடியாகக் கிடைக்காமல் போகிறது.

சென்னையிலேயே ஒரு சம்பவம் எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. மூன்று மாதத்திற்கு முன்னால் சென்னையில் ஒரு தொழிலாளி அடிபட்டு, ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெற்று வருகின்றார். அந்தத் தொழிலாளிக்கு இன்னும் நஷ்டஈடு கொடுக்கப்படாமல் சதி செய்யப்பட்டுவருகிறது. ஆகவே, கமிஷனரின் சிபாரிசை ஏற்றுக்கொண்டு, மோட்டார் இன்ஷூரன்ஸையும் சர்க்காரே ஏற்றுக்கொண்டால் மோட்டாரினால் ஏற்படும் விபத்துக்குள்ளானவர்களுக்கு நன்மையளிப்பதாக இருக்கும்.

போலீஸ் டிபுடி கமிஷனரிடம் சட்டசபை மெம்பர் போய்ச் சொன்னால் லாரி நெம்பர், லாரி சொந்தக்காரரின் பெயர், விவரம் போன்ற விவரங்கள் இன்றுவரை கிடைக்கத் தயக்கம் இருக்கிறதென்றால், அதற்குக் காரணம் லஞ்ச லாவண்யம்தான். அந்த அளவிலே சர்க்காருக்குக் காரணம் லஞ்ச லாவண்யம் ஆபீஸ்களும் மோசமான நிலையிலே உத்தியோகஸ்தர்களும்தான். ஆங்காங்கே நான் சென்று பார்த்திருக்கிறேன். போலீஸ் டிபுடி கமிஷனரிடம் நான் நேரில் சென்று சில விஷயங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டேன். ஒரு லாரி மோதி "ஆக்ஸிடண்ட்" ஏற்பட்டது. அந்த விபத்தில் ஒரு தொழிலாளி அகப்பட்டு, காயமுற்று, மூன்று மாத காலமாக ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெற்று வருகிறார். லாரி மான நபரின் பெயரும், விவரமும், அந்த லாரி இன்ஷூரன்ஸ் செய்யப்பட்டிருக்கும் கம்பெனியின் பெயரும் வேண்டுமென்று கேட்டேன். ஆனால், அந்த விவரங்கள் எனக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. காரணம் சம்பந்தப்பட்ட குமஸ்தகிடையாது, லஞ்ச லாவண்யங்கள். மணிக்கணக்கில் காத்துக்கொண்டிருந்து விவரம் கிடைக்கவில்லை. மூன்று மணியிலிருந்து ஐந்து மணி வரையில் நான் அங்கு காத்துக்கிடந்தேன். எந்த அதிகாரியும் சரியான பதில் சொல்லவில்லை. இதுபோல எந்தக் காரியமும் சரிவர செய்வதற்கு இல்லாமல் வேலை நடந்துவருகிறது. பத்து ரூபாய் கட்டவேண்டும், ஒரு ரூபாய் கட்டவேண்டும் என்று சாக்குப் போக்கு சொல்லப்படுகிறதேயொழிய

[Sri A. Ratnam]

[16th March 1956]

காரியங்கள் உடனுக்குடன் செய்யப்படுவது கிடையாது. சட்டசபை மெம்பர்களைக்கூட உதாசீனம் செய்வதாக இருக்கிறது. போலீஸினுடைய அட்டேழியம் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலைமை மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும். மோட்டார் இன்ஸூரன்ஸை தனிப்பட்ட கம்பெனிக்காரர்கள் நடத்துவதைவிட, போலீஸ் கமிஷனர் சிபார்சு செய்திருப்பதுபோல, சர்க்காரே எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள பெரிய பெரிய பஸ் ட்ரான்ஸ்போர்ட் கம்பெனிகளையெல்லாம் சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு நடத்தவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஜனங்களுக்குப் போதுமான வசதி ஏற்படும். 2½ சத விசைத் பஸ் றூட்டுகளை அதிகப்படுத்தியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், போக்குவரத்து செலவுகளை 100-க்கு 100 சத விசைத் மக்களுக்குச் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதிய புதிய பஸ் றூட்டுகள் கேட்கும்போது, அந்த பஸ் றூட்டுகள் மண் ரோடுகளாகவும், கனிமண் பாதையாகவும் இருக்கின்றன. மழைகாலத்தில் அந்த ரோடுகளில் பஸ் போக மா முடியாமலிருப்பதினால் மூன்று மைல்களுக்கு அப்பால் நின்றிருக்கிறது. ஜனங்கள் மண்ணிலும் சேற்றிலும் நடந்துபோகவேண்டியிருக்கிறது. அம்மாதிரி சம்பவத்தை நான் நேரில் கண்டிருக்கிறேன். திண்டிவனம் தாலுகாவில் அவணியூர் என்ற இடத்திற்குப் போகிற பஸ் றூட்டில் எழு மைல் தூரம் மோசமாக இருக்கிறது. மலைகாலத்தில் ஊருக்கு பஸ் போகமுடியாமல் மூன்று மைலுக்கு அப்பாலேயே நின்றிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த ஊருக்குப் போகக்கூடிய ஒரு பஸ் றூட் உடனடியாகக் கொடுக்கப்படுவதோடு கூட, அந்த ரோடும் சரியாகச் செப்பனிடப்படவேண்டும்.

ட்ரான்ஸ்போர்ட் அபிவிருத்தி கமிட்டியில் ஹரிஜனங்களுக்குப் போதுமான பிரதிநிதித்துவம் கிடையாது. ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த கண்டக்டர்களும் டிரைவர்களும் கூட அதில் அதிகமான பேர்கள் கிடையாது. எட்டாவது வகுப்பு முதல் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையில் படித்த ஹரிஜனங்களுக்கு உத்தியோகங்கள் ட்ரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவில் கொடுக்கப்படவேண்டும். சர்க்காரே நிர்வகிக்கிற இந்தத் தொழிற்சாலையிலாவது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு போதுமான சலுகைகள் அளிக்கப்படவேண்டும். சர்க்காரே, நிர்ணயித்திருக்கிற 16 சதவிசை ஸ்தானங்களையாவது ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கித் தரவேண்டும். கனம் அமைச்சரவர்கள் இது விஷயத்தில் அக்கறை செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஸ்களில் குறைந்தபட்சம் கட்டணம் ஐந்தனு என்பதற்குப் பதிலாக இரண்டரையனு என்று நிர்ணயித்தால் மக்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கும்.

செஞ்சி தாலுகாவிலுள்ள அனந்தபுரத்தில் ஒரு பஸ் ஸ்டாண்டு இருக்கிறது. அந்த பஸ் ஸ்டாண்டில் விடியற்காலே 4½ மணிக்கு ஒரு பஸ் புறப்படவேண்டியிருக்கிறது. நான் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு அங்கு சென்றிருந்தேன். 4½ மணிக்குக் கிளம்பவேண்டிய பஸ் 11 மணி வரையில் கிளம்பியபாடிவலை. ஏன் காலா காலத்தில் பஸ்கள் கிளம்புவதில்லையென்றால் பஸ்களின் மூலமாக கள்ளக் கடத்தல் நடத்தப்படுகிறது. 4½ மணிக்குக் கிளம்ப வேண்டிய பஸ் அனந்தபுரம் பஸ் ஸ்டாண்டிலிருந்து வெகுநேரம் வரையில் கிளம்பாததால் நான் அங்கிருந்து கட்டைவண்டியில் விழுப்புரம் போய்ச் சேரவேண்டியதாயிற்று. இம்மாதிரி குறைபாடுகள் இருப்பதால் மக்களுக்கு சொல்ல முடியாத காலதாமதமும் கஷ்டங்களும் ஏற்படுகின்றன. இதைக் கண்காணிப்பதற்கு அமைச்சரவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் தகுந்த உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை, நேரம் இல்லாததால், இது தான் முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

SRI P. SELVARAJ: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து, இந்தக் குறுகிய நேரத்தில் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

[16th March 1956]

[Sri P. Selvaraj]

முதலாவதாக, வெளியிடங்களில் ஓடும் பஸ் போக்குவரத்தைப்பற்றி குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். சில பஸ்களில் standing passengers ஏற்றிக்கொள்ளலாமென்ற முறை இருந்துவருகிறது. இது யுத்த காலத்தில் ஏற்பட்ட தொள்கை. அப்பொழுது மோட்டார் வாகனங்கள் கிடைக்காத காரணத்தினால் அந்தக் கொள்கை ஏற்பட்டது. நிற்கும் பிரயாணிகளையும் பஸ்களில் அனுமதிக்க வேண்டிய அவசியம் அப்பொழுது ஏற்பட்டிருந்தது. ஆனால், இப்பொழுதும் அந்த முறை இருந்துவருவது நல்லதல்ல. பஸ்களில் நீண்ட தூரம், நீண்ட நேரம் நின்றிருக்கொண்டு பிரயாணம் செய்வதென்பது முடியாத காரியம். அதற்காக பஸ் கண்டக்டர்கள் என்ன செய்கின்றார்கள் என்றால் இரண்டு பேர்கள் உட்கார்க்கூடிய இடத்தில் மூன்று பேர்களை நெறுக்கி உட்கார்ந்துகொள்ளச் செய்துவிடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் பஸ்களில் பிரயாணம் செய்வதென்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது.

யுத்த காலத்தில் அனுசரிக்கப்பட்ட கொள்கை இப்பொழுதும் இருந்து வருவதற்கு இன்னொரு உதாரணம் கூற விரும்புகிறேன். யுத்த காலத்தில் பஸ்களை ஓட்டுவதற்கு பெட்ரோல் கிடைக்காதிருந்த காரணத்தால் அப்பொழுது coal gas plant வைத்து பஸ் நடத்தப்பட்டு வந்தது. Coal gas plant வைத்து ஓட்டப்படும் பஸ்களுக்கும் அப்பொழுது லைசன்ஸ் வழங்கப்பட்டு வந்தது. Coal gas plant-இல் பஸ்கள் ஓட்டுவது தப்பான காரியம். அதனால், சில சமயங்களில் பஸ் நின்றிருக்கின்றது. பிரயாணிகளை ஏற்றிச் செல்லும் பஸ்கள் நடுவழியில் நின்றிருக்கும் போது அதனால் பிரயாணிகளுக்குப் பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. யுத்த காலத்தில் ஏதோ அவசரத்திற்கு ஏற்பட்ட பழக்கம் இன்னும் நீடித்து வருவது கூடாது.

நகர பஸ்களைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். சில நாட்களாகப் பார்த்தால் நகர பஸ் சர்வீஸில் கூட்டங்கள் அவ்வளவு ஜாஸ்தி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதற்கு ஒரு காரணம்; பிரயாணிகள் பஸ்களில் ஏறுவதற்கு வழி செய்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், ஆபீஸ் நேரங்களில் கூட்டம் அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கூட்டத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு peak hour traffic உள்ள சமயத்தில் அதாவது ஆபீஸ் வேளைகளில், அதிகமான பஸ்களை ஒரு டெர்மினிசி லிருந்து அடுத்த டெர்மினிசிக்கு ஓட்டினால் நன்றாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி ஓட்டுவதினால் ஒரு முனையிலிருந்து இன்னொரு முனைக்குப் பிரயாணம் செய்பவர்களுக்குச் சௌகரியமாக இருப்பதோடு இடையில் ஏறுபவர்களுக்கும் கஷ்டம் இராது. ஆகவே, ஒவ்வொரு பஸ் றூட்டிலும் முக்கியமாக ஆபீஸ் நேரங்களில் express பஸ்களை ஓட்டி, கூட்டங்களைக் குறைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

லாரிகள் எந்த நேரத்திலும் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. லாரிகளை ஓட்டிக்கொண்டு போவதில் நேரம் சம்பந்தமாக எந்த விதமான விதி முறைகளும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. லாரிகளில் வானளாவ சாமான்களை ஏற்றிக்கொண்டு போகிறார்கள். அப்படி ஏற்றிக் கொண்டு போவதால் ரோடுகளின் நடு மத்தியிலேயே ஓட்டிக்கொண்டே வேண்டியிருக்கிறது. ரோடுகளின் ஒரு புறத்தில் மட்டும் ஓட்டிக்கொண்டே போனால், மரக் கிளைகளில் சாமான்கள் இடிபட்டு, சாமான்களுக்குச் சேதம் ஏற்படும். ஆகவே நடு ரோடுகளில் லாரிகள் போவதால் பின்னால் வரும் பிரயாணிகள் மோட்டார்களுக்கோ தனிப்பட்ட நபர்களுடைய கார் பிரயாணத்திற்கோ இடைஞ்சல் ஏற்படுகிறது. இப்படி அனேக இடங்களில் ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே லாரிகளைக் கண்காணிப்பதற்காக இருக்கும் சர்க்கார் சிப்பந்திகள், லாரிகளில் அதிக உயரமாக சாமான்களை ஏற்றிக் கொண்டு போகாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

மேசல் இன்ஜின்களுள்ள லாரிகளை ஓட்டும்போது அதிகமாக சத்தம் உண்டாகிறது. அந்தச் சத்தம் காதில் விழாதிருப்பதற்காக லாரி டிரைவர்கள் காதுதச் சுற்றி மப்ளரையோ, துணியையோ கட்டிக்கொள்கிறார்கள். அதனால்

[Sri V. Balakrishnan]

[16th March 1956]

உத்யோகங்களுக்குப் போகிறவர்களுடும் அங்கு வண்டியில் ஏற
கிறார்கள். அங்கு அநேகம் பேர்கள் காத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அந்த
சமயத்தில் பார்த்தால் பெண்கள் இடங்களில் ஆண்கள் உட்கார்ந்து
கொண்டிருப்பார்கள். அங்கு வந்து ஏறக்கூடிய பெண்கள் உட்காரு
வதற்கு இடம் இல்லாமல் நின்றுகொண்டிருந்துப் போக வேண்டியதாக
இருக்கும்.

Sri K. R. SAMBANDAM : கனம் மாணிகுநல்லூர் அவர்கள் ஆண்களை “நடுத்தரமாக வந்து உட்காருகிறார்கள்” என்று சொல்லுகிறார்கள். அது ஆட்சேபிக்கக்கூடியவாறானதே. கனம் அங்கத்தினர் அந்த வார்த்தையை உபயோகிக்கலாமா? அதை அவர் வாயால் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டியது என்ருமே. நீங்கள் சொன்னார்கள்.

MR. SPEAKER : What is meant by தடித்தனம்.

SRI K. T. RAJU : பொய்யாள் தடியாக இருப்பவர்களுக்கு தடித்தனமாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது வழக்கம்.

SRI V. BALAKRISHNAN : தான் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்வதற்கு ஒன்றுமே இல்லை. பெண்களைப் போல அழகாக இல்லாமல் தடித்தனமாகவும் மூர்ந்தகவையாகவும் இருக்கும் ஆண்களை தடித்தனம் என்று சொல்வது வழக்கம் (men of rough and rude in manners.) ஆகையினால் பெண்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தில் ஆண்கள் வந்து உட்காராமல் இருந்தால் அவர்கள் நல்ல கண்ணையும் சிறந்த குணமும் உடனாவர்களாக இருப்பார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[illegible][illegible]

16th March 1956] [Sri K. Madhavan Nambiar]

[illegible][illegible]

ബസ് സ്റ്റാൻറുകളിലെല്ലാം സമയപ്പട്ടികാ സ്റ്റാൻ ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യണമെന്നും.

ബസ്സുകളുടെ സംബന്ധിച്ച തീരുമാനമെന്താണെന്ന് അധികാരം ഇന്ന് ഉള്ളതല്ലെന്ന് എഴുതിയിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ കെരളൻ വ്യക്തിയുടെ തീരുമാനത്തിന് വിട്ടുനീക്കം കൈമാറ്റം കൂടുതൽ പ്രതിനിധി സ്വഭാവമുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റിയെ ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെന്ന് എന്റെ അഭിപ്രായം. ആ കമ്മിറ്റി ഗവണ്മെന്റ് പുനരാലോചന ചെയ്യണമെന്നും അത് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

* SRI M. R. RAMACHANDRAN : Mr. Speaker, Sir, so many things have been mentioned about the organization of motor transport and the manner in which the Madras City Transport system is working. When we come to the transport policy that is being followed by the Government with particular reference to the grant of permits and running of buses in Chingleput district, I have to say that too many individual operators are being encouraged. At one time, it was stated that persons who had been granted permits and sold them and persons who had purchased permits and sold them should be distinguished from each other. At another time, it was stated that all these classes of persons would not be given permits. If the conditions under which permits would be granted are notified before private parties apply for permits, I think, they will be saved the trouble of engaging a lawyer to defend their interests, paying him a fee of Rs. 200 or so and finally not getting the permits in spite of wasting a lot of money. Such a state of affairs should not be allowed. With regard to delegation of powers

[Sri M. R. Ramachandran] [16th March 1956]

also, there is a lot of confusion. At times, such powers are delegated to the Collector and the Advisory Body and at some other times, they are delegated to the Regional Transport Officer, to act in his individual capacity. Experience has shown that it is not quite advisable to do so.

Coming to the working of the City Transport System, we find that it is apparently showing some improvement. Though there may be some improvement with regard to actual running of buses, still the buses which are running are not a pleasant sight to see. The passengers do not get the comfort for the money they are paying. We have seen the working of Transport Services run by private operators in our own State in other places and in other States also. The Madras City Transport System is not being worked properly. I have travelled in the new buses put on the road by the City Transport. They appear new only for a week and afterwards the seats inside and the glass panes get dirtied. The very atmosphere inside is dirty. It is not a very difficult thing to clean the glass panes and the seats. There are many inspecting officers who whenever they find such things can set them right. The public generally complain that though there are a number of officials attached to the Transport System both on the technical and traffic sides not one of them sees that the buses that are plying present a pleasing sight. There have been complaints also from the public that there are no buses on so many routes and that the buses which are now used in suburban routes can be diverted for this purpose. The Government are pleading that they have not enough buses and that the buses for which they have placed orders have not yet been received. If that is the case, I ask, why should the Government run buses from Madras City to Pallavaram, or from Madras City to Conjeevaram? Why should they not give permits to private operators to run buses on these routes? Why should the Government want to dabble in transport both in the City and in suburban areas? The passengers travelling in Government buses in the City, the moment they see a Member of the Assembly travelling with them, at once say "This is the way the Government are running buses. They should do not this or do that and so on." I know there are a number of traffic inspectors appointed by the Transport Department to attend to the complaints of passengers. They are given motor cycles to move about the City. Whenever complaints are made to them, they do not attend to them or take steps to redress them.

Coming to the condition of buses running in the City, I have seen many of them making noise. But the new buses are quite good. The old buses when they move about produce a peculiar noise. The cushions provided for the seats in most of the buses have become very bad. They have no springs at all. I think the chassis for these buses are imported from foreign countries and bodies for the same are built at Chromepet Government Workshop. The cushions that are provided in the buses give way very soon, being unable to bear

[16th March 1956] [Sri M. R. Ramachandran]

the weight of passengers. Lastly, I wish to refer to one more complaint voiced by the people and that relates to the rates charged. The rates that are being charged now should be revised. The Government should try to provide cheaper conveyance for the people of the City who have to move from place to place very frequently. The Government should take steps to reduce the rates now charged.

SRI P. KANDASWAMY GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, போக்குவரத்து இலாகா சம்பந்தமான மானிய கோரிக்கையின் மீது இரண்டொரு வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். இப்பொழுது பஸ் பர்மிட்டுகள் மிகவும் குறைவாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதனால் பொது ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இது விஷயமாக பல மகஜர்களை அவர்கள் சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதனால் பொது ஜனங்களுக்கு பஸ் பர்மிட்டுகள் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய பெரிய பஸ் முதலாளிகளுக்குத்தான் அதிகமாக பஸ் ரூட்டுகள் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். புதியதாக வரும் முதலாளிகளுக்கு புதிதாக பஸ் ரூட்டுகள் கொடுப்பது இல்லை. அப்படி புதிதாக வரக்கூடிய பஸ் முதலாளிகளுக்கும் பஸ் ரூட்டுகள் கொடுக்கும்படியாக சர்க்கார் உத்தரவு போட வேண்டும் என்று கேட்டு கொள்ளுகிறேன்.

தவிர சில ரூட்டுகளில் போட்டி இல்லாமல் சில பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த ரூட்டுகளில் நான்கு டைம்கள் இருந்தால் மூன்று டைம்கள்தான் அப்படி ஒரே முதலாளியாக இருக்கக்கூடியவர்கள் வைத்துக்கொண்டு நாலாவது பயத்தில் பஸ்களை ஓட்டுவது இல்லை. இதனால் பிரயாணிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். போட்டி இல்லாமல் இருப்பதால் நான் இப்படி நடந்துவருகிறது. அதனால் அந்த ரூட்டுகளில் யாராவது பஸ் ஓட்டுகிறேன் என்று வந்தால் அவர்களுக்கும் பஸ் பர்மிட் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பஸ் ஸ்டாண்டுகளில் பொது ஜனங்களுடைய வசதிக்காக எதுவும் அவர்கள் செய்வதாக இல்லை. பிரயாணிகள் நிற்பதற்குக்கூட வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். வெய்யில் அடித்தாலும் அதில் அவர்கள் நிற்கும்படியாக இருக்கிறது. அதனால் பெரிய நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. அந்த பஸ் ஸ்டாண்டுகளில் பிரயாணிகள் நிற்பதற்கு கூடுமானவரையில் வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். லாரி பர் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கேட்டால் உள்ள கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கேட்டால் உள்ள அளவில் கொடுத்தாகி விட்டது, இனி மேல் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் இன்னும் அதிகப்படியான லாரி பர்மிட்டுகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். யாருக்குப் பர்மிட் கொடுத்தாலும்கூட லாரிக்குப் பர்மிட் கொடுக்க மென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். லாரிக்குப் பர்மிட் கொடுக்கும்போதே அவர்கள் அதிகமான வேகம் ஓட்டுவதைத் தடுக்க லாரிகளிலே யே ஸ்பீடர் மீட்டர்கள் வைக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதைத் தவிர பலர் பிளாமி பர்மிட்டுகள் வைத்திருக்கிறார்கள். ஏதோ ரிப்பேர் செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்த பிளாமி பர்மிட்டுகளை எல்லாம் காணசல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். லாரி பர்மிட்டுக்கு ஆறு மாசம், ஒன்பது மாசம் காலத்திற்கு முன்பே கொடுத்தாலும், அவை பிரசுரிக்கப்படாமல் அப்படியே இருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் இரூபாயிரம், முப்பதாயிரம் என்று பணத்தைப் போட்டுவிட்டு சுமமா இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் உடனே பர்மிட் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பரிமிட் வழங்குவதில் அதிக காலதாமதம் ஆவதைத் தடுக்க வேண்டும்.

[Sri P. Salvaraj]

[16th March 1956]

என்ன ஏற்படுகிறதென்றால் லாரிக்குப் பின்னால் வரும் மற்ற சாதனங்கள் என்னதான் எச்சரிக்கை செய்தாலும், முன்னால் போகிற லாரி டிரைவர்களின் காதில் விழுவதே இல்லை. இதனால் பின்னால் வரும் சாதனங்களுக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படுகிறது. இதைத் தவிர்க்க என்ன செய்யவேண்டுமென்றால், லாரி டிரைவர்கள் தலையைச் சுற்றி துண்டுகளை கட்டிக்கொள்ளாமல், பஸ் டிரைவர்கள் தலையில் குல்லாய் அணிவதுபோல், குல்லாய்கள் அணியுமாறு செய்தால் ஒழுங்காகவும் இருக்கும், மரியாதையளிப்பது போலவும் இருக்கும். பின்னால் வரும் சாதனங்களுக்கு இடைஞ்சல் இல்லாமல் ஒழுங்காகவும், முறையோடு லாரிகளை ஓட்டிச் செல்லவேண்டியது அவர்களுடைய கடமையென்பதை லாரி டிரைவர்களுக்கு உவர்த்தகக் கூடிய முறையில் சர்க்கார் காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

லாரிகள் இரவில் ஓட்டிக்கொண்டு போகும்போது அனேக லாரிகளில் light system சரியாக இருப்பதில்லை. எப்பொழுதும் bright light. ஐயே போட்டுக்கொண்டு லாரி ஓட்டுகிறார்கள். இதனால் எதிரே வரும் பிரயாணிகளுக்கும், எதிரே வரும் வாகனங்களுக்கும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, லாரிகளுக்கு லைசன்ஸ் வழங்கும்போது light system சரியாக இருக்கின்றதா என்பதும் inspection செய்யப்படவேண்டும். லாரிகளில் dim switch போடக்கூடிய சாதனம் சரியாக இருக்கிறதா என்பதையும் பார்த்து லைசன்ஸ் கொடுக்கப்படவேண்டும். அதில் ஏதாவது கோளாறு இருந்தால், அந்தக் கோளாறு நிவர்த்தி செய்யப்பட்ட பிறகுதான் லைசன்ஸ் கொடுக்கப்படவேண்டும். கோளாறு இருந்தால், லாரி சொந்தக் காரர்களுக்குத் தகுந்த தண்டனையும் விதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

*Sri V. BALAKRISHNAN: கனம் தலைவர் அவர்களே, வாகன நெருக்கடியால் பிரயாணிகளுக்கு கஷ்டம் ஏற்பட்டு நெருக்கடி ஏற்பட்டு மக்கள் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். அதற்காக கனம் மந்திரி அவர்களையோ அல்லது அந்த இலாகாவையோ குறை சொல்வதற்கு இல்லை. எவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவு செலவு செய்து கொண்டும், கூடுமானவரையில் எவ்வளவு தூரம் மக்களுக்கு வசதி செய்துகொடுக்க முடியுமோ அதைச் செய்துகொண்டும் தான் வருகிறார்கள். ஆயினும் சர்க்கார் பஸ்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தாவிட்டாலும் பஸ்டிரிப்புகளை அதிகப்படுத்தினால் அதுவும் பீக் நேரங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய ஆபீஸ் நேரங்களில் பஸ்களின் டிரிப்புகளை அதிகப்படுத்தினால் ஓரளவு மக்களுக்கு சௌகரியம் ஏற்படும்.

ஒவ்வொரு வண்டியும் தங்கும் இடத்திலிருந்து 20 நிமிஷங்கள் கழித்து தான் இப்பொழுது புறப்படும்படியாக இருக்கிறது. பஸ்கள் வந்து ஐந்து நிமிஷங்களுக்கெல்லாம் அதில் பிரயாணிகள் நிறைந்துவிட்டாலும் அந்த பஸ்கள் அந்த குறிப்பிட்ட நேரப்படி இருபது நிமிஷங்கள் தங்குகின்றன. அப்படி பதினைந்து நிமிஷங்கள் ஒரே இடத்தில் பிரயாணிகளை வைத்துக் கொண்டு நிற்குகொண்டிருக்கிறது. டயத்தை கீப் அப் பண்ணுவதற்காக அப்படி நிற்குகொண்டிருக்கிறது. போய்ச் சேரும் இடத்தில் முன்னதாகப் போய்விட்டாலும் அந்த இடத்திலிருந்து மறுபடியும் புறப்படுவதற்கு அதிக நேரம் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இப்படியெல்லாம் அதிகப்படியான நேரங்கள் காத்துக்கொண்டிருப்பதால் பிரயாணிகளுக்கு பஸ் வசதிகள் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதனால் பஸ் நிரம்பிய வுடன் அந்த பஸ்கள் புறப்படவேண்டும் என்று விதி விதிக்கவேண்டும். இதன் மூலமாக டிரிப்புகளை அதிகப்படுத்தலாம். அதன் மூலம் ஒரு நாளைக்கு ஐந்தாறு டிரிப்புகள் அதிகமாக ஏற்படும். ஜனங்களுக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும். அதனால் வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனிப்பார் என்று நினைக்கிறேன். இந்த முறையை எல்லா நேரங்களிலும் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பீக் நேரங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அந்த நேரங்களில் மட்டும் அனுஷ்டித்தால் போதும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri V. Balakrishnan]

[16th March 1956]

ட்ராலி பஸ் சிஸ்டத்தை ஆரம்பித்தால் ரொம்பவும் நன்மையாக இருக்கும். இப்பொழுது சிலோனில் அப்படி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அங்கு அது திருப்தியாக நடந்து வருகிறது. இந்த சிஸ்டம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அது எப்படி நடக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். அதற்காக இங்கிருந்து சில நிபுணர்களை அங்கு அனுப்பி வைத்து அங்கு அந்த சிஸ்டம் எப்படி நடைபெற்று வருகிறது என்பதை அறிந்துகொண்டு இங்கு வரலாம் என்று தோன்றுகிறது. அதனால் அந்த இலாகாவிலிருந்து இரண்டு பேர்களை அனுப்பி வைத்து அதைத் தெரிந்துகொண்டு வரும்படியாக அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற வருஷம் கூட இதைப்பற்றி பேசும்போது டிரைவர்களுக்கும் கண்டக்டர்களுக்கும் உடைகளை தைத்துக்கொடுக்காமல் அவர்களுக்கு பணத்தைக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொன்னேன். அந்த யோசனையை கவனிப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்தார். ஆனால், அப்படிச் செய்ததாக தெரியவில்லை. ஏனென்றால், இப்பொழுது டிரைவர்களைப் பார்த்தால் அவர்கள் பூச்சாண்டுகளைப் போல் இருக்கிறார்கள். எங்கே பார்த்தாலும் பிசாசைப்போல் துணி தொங்கிக்கொண்டு இருக்கிறது. அவர்களுடைய உடலுக்குத் தக்கபடி அவர்களுக்கு உடைகள் தைத்துக்கொடுக்கப்படவில்லை. சிலருக்கு பார்த்தால் குண்டிப்பூம் ரப்பர் பந்துபோல் துணி தோலோடு ஓட்டி டைட்டாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அவர்கள் பஸ்ஸில் இருந்துகொண்டு கண்டக்டர்கள் டிக்கட்டுகள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த வருஷையோடு அவர்களை இன்னும் பார்த்தால் அவர்கள் ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு கடையாவது கூவரம் செய்து கொண்டவர்களாகத் தெரியவில்லை. அந்த இலாகாவிற்கு புதியதாக டைரக்டர் வந்திருக்கிறார், கனம் மந்திரி அவரிடம் தெரிவித்து காலையில் அவர்கள் பஸ்ஸில் ஏறுவதற்கு முன்னதாக அவர்களை நிறுத்தி வைத்து அவர்கள் நல்ல உடை உடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா, எவ்வளவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்களா மிலிட்டரி முறையில் உடைகளை தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதையெல்லாம் சுற்றி கவனித்துப் பார்த்துவிட்டுத்தான் அவர்களை பஸ்ஸில் ஏறச் சொல்லவேண்டும். இந்த முறையை அந்த இலாகாவில் அனுஷ்டிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது அடிக்கடி பேப்பரில் பார்க்கிறோம். பெண்கள் பஸ்களில் பிரயாணம் செய்வதாக இருந்தால் அவர்கள் எவ்வளவோ கஷ்டங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்பது. அவர்களுக்கு என்று கடைசியில் நாலேந்து இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் கூட பெண்களை இடித்துத் தள்ளிவிட்டு ஆண்கள் உட்கார்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். இப்படி நடந்தால் அங்கு “பெண்களுக்கு” என்று அச்சடித்து போர்டு போர்ட்டிருப்பதன் அர்த்தம் என்ன? சென்ற வருஷம் பட்ஜெட் கூட்டத்தில்கூட இதைப்பற்றி சொன்னேன். எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்திக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி நான் பேப்பரில் கூட பார்த்தேன். பெண்கள் ரொம்பவும் அவஸ்தைப்படுவதாகத் தெரியவருகிறது. அதனால் அவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தில் கடைசி வரையில் ஆண்கள் ஒருவரும் பிரயாணம் செய்யக்கூடாது என்று விதி விதிக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையையும் கனம் மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பிரயாணம் செய்யும் அளவுக்கு பெண்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதை நான் சொல்வதனால் பெண்களுக்கு என்று தனியாக சலுகைகள் காட்ட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. பெண்களுக்கு ஆண்கள் எந்தவிதமான கஷ்டமும் விளைவிக்க வேண்டாம் என்பதற்காகத் தான் இதை நான் சொல்லுகிறேன். இப்படிச் செய்வதனால் எந்த விதமான கஷ்டமும் இருப்பதாக தெரியவில்லை. பாரிஸ் கார்னரிலிருந்து டி. நகருக்குப் போகும் பஸ்களை வைத்துக்கொள்ளுவோம். பாரிஸ் கார்னரில் பெண்கள் இடம் காலியாக இருக்கிறது. பிராட்வே வந்த பிறகும் அது காலியாக இருக்கிறது. அங்கு ஆண்கள் தடித்தனமாக வந்து உட்கார்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். பிறகு அது ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி பஸ் ஸ்டாண்டிற்குப் போகிறது. அங்கு மெடிகல் காலேஜ் போகிறவர்களும்

[Sri P. Kandaswamy Gounder] [16th March 1956]

முன்பே நான் சொன்னதைப்போல பிளூமி பர்மிட்டுகளை வைத்துக் கொண்டு, சேலத்திலுள்ளவர்கள், மைசூர், பங்களுர் முதலிய இடங்களில் லாரிகளை ஒட்டிவிடுகிறார்கள். பிளூமி பர்மிட்டுகளையும் காண்சல் செய்ய வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11-50
க.ம.

SRI S. P. MUNUSWAMY GOUNDER :

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, டிரான்ஸ்போர்டு இலக்கா மானியத்தை ஆதரிக்கும் போது, அது பற்றி சில முக்கியமான விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. யாரும் குறை கூறுவதாக நினைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. ஜனநாயக ஆட்சியில் உண்மையான குறைபாட்டை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி அவற்றை நிவர்த்திக்க வழி செய்வது அங்கத்தினர்களின் பொறுப்பாதலானால், அவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலில் நம் சர்க்கார் சென்னை நகரைப் பொறுத்த வரையிலும் பஸ் போக்குவரத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தி வருவதற்கு நான் போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்களை பாராட்டுகிறேன். ஆனால் ஒரு குறைபாடு இருக்கிறது. சரியான நேரத்தில் 11-ம் நம்பர் பஸ் வருவது இல்லை. என் சொந்த அனுபவத்தின் பேரில் இதனைச் சொல்கிறேன். நான் காலை விற்றதிருந்து பஸ்களில் நான் வருகிறேன். பஸ்ஸுக்காக சில சமயங்களில் ஒரு மணி நேரம் காத்துக் கொண்டிருந்தாலும் பஸ் வருவது கிடையாது. அப்பறம் வந்தால் இரண்டு மூன்று பஸ்ஸுகள் ஒன்றின் பின் ஒன்றாக வருகிறது. அவர்களுடைய கோபத்தோடு என் சரியாக டைம் கீப் பண்ணுவது இல்லை என்று கேட்டால் அவர்கள் சரியாக சமா தானம் சொல்வது இல்லை. குறிப்பிட்ட நேரத்தில் குறிப்பிட்ட பஸ்கள் போய்வரும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். இது மிகச் சாதாரண விஷயம். அதிகாரிகள் திறம்பட நடந்தாலேயே இந்தக் குறைபாட்டை நீக்கிவிடலாம். அதோடு 11-ம் நம்பர் பஸ் போதுமானதாக இல்லை. பாரீஸ் கார்னர் லிருந்து தியாகராயநகர் போவதற்கு அந்த பஸ்ஸைத் தவிர வேறு பஸ் கிடையாது. அந்த ரூட்டில் குறைந்தது 15 நிமிஷத்திற்கு ஒரு பஸ் புறப்படும்படி விட்டால் செளகரியமாக இருக்கும். எல்லா ரூட்களிலும் பிரயாணிகளுக்குத் தகுந்தாற்போல 15 நிமிஷத்திற்கு ஒரு பஸ்ஸாவது போய்க்கொண்டிருக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக பேபி டாக்ஸி, ஆட்டோ ரிக்ஷா முதலியவற்றில் மீட்டர்கள் சரியாக வைப்பது கிடையாது. கேட்டால் ரிப்பேர், வேலை செய்ய வில்லை என்கிறார்கள். இதனால் அவர்களோடு சண்டை பொருவதற்குப் பதிலாக அவர்கள் கேட்ட பணத்தை கௌரவமாகக் கொடுத்துவிட்டுத்தான் வர வேண்டியிருக்கிறது. அம்மாதிரி கொடுப்பது பிரயாணிகளின் வழக்கமாகக் கூடப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இவற்றில் எல்லாம் கண்டிப்பாக மீட்டர்கள் பொருத்தும்படியாக சர்க்கார் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக பிரைவேட் ஆப்பரேட்டர்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா எங்கெங்கே பஸ்கள் விடப்படவேண்டுமென்று மக்கள் விண்ணப்பம் கொடுத்தாலும் கூட அவை உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்யப்படுவது கிடையாது. ஜனங்கள் தங்கள் செளகரியங்களுக்காகக் கேட்டுக் கொள்வது தப்பா? ஜனப் பிரதிநிதிகள் சொல்வது தப்பா? அரசாங்க அதிகாரிகள் சொல்வது தப்பா என்பதை பரிசீலிக்க வேண்டும். பொது மக்கள் கேட்கவில்லை, பஸ் ஆப்பரேட்டர்களே இது மாதிரியாக விண்ணப்பம் போடுகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டாலும், மக்களின் செளகரியத்திற்கு அது அவசியமா என்று கவனிக்கப்பட்டு உடனடியாக இது விஷயத்தில் முடிவு செய்யப்படவேண்டும். பர்மிட் யாருக்கு கொடுத்தாலும் கவலை கிடையாது. சில ஜில்லாக்களில் லாரிகளில் ஏற்றுவது போல லக்கேஜ் எடுக்கிறார்கள். சில ஜில்லாக்களில் சிறிய சாமான்களைக் கூட எடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். இது விஷயத்தில் எவ்வளவு லக்கேஜ் ஒவ்வொருவரும் எடுத்துக்கொண்டு டோகலாம் என்பதை சர்க்கார் நிர்ணயிக்கவேண்டும். தற்போது பஸ் ஆப்பரேட்டர்களின் வருவாய் குறைந்து விட்டதால் சர்சார்ஜ் கட்ட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஏதோ ஒரு

16th March 1956]

[Sri S. P. Munuswamy Gounder]

காரணத்திற்காக முன்பு வரியை உயர்த்தினோம் என்றாலும், தற்போது சர்சார்ஜ் எடுத்து மறுபடியும் பழைய படியே வரியை வசூலிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI K. T. RAJU :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு பேசக் கொடுக்கப்பட்ட ஐந்து நிமிஷ நேரத்திலே, நம்முடைய ராஜ்ஜிய முழுவதிலுமுள்ள மோட்டார் போக்குவரத்தைப்பற்றி பேசுவதென்றால், அது முடியாத காரியமாகும். அவ்வளவு குறுகிய நேரத்தில் எல்லா விஷயங்களையும் பற்றி பேச இன்னும் நாம் பழகிக்கொள்ளவில்லை. இன்னொரு **Period** இந்த சட்டசபைக்கு அங்கத்தினராக வந்திருந்தால் அப்படி பேச பழகிக் கொள்ள முடியுமென்று நினைக்கிறேன். இருந்தாலும், சென்னை நகர பஸ் போக்குவரத்தைப்பற்றி அநேக அங்கத்தினர்கள் இச்சபையில் பேச இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம், அவ்வங்கத்தினர்கள் எல்லாம் **Pleasure Car** இல்லாதவர்கள், இங்கு ஓடும் பஸ்களிலேயே பிரயாணம் செய்து, அப்பிரயாணத்தின் ஆனந்தத்தை அநுபவித்தவர்கள். அதனால் தான் அவர்கள் அவ்வளவு அக்கறையுடன் அதைப்பற்றி பேச வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

நான் தற்போது இந்த சென்னை பஸ் போக்குவரத்து எப்படி இருக்கிறதென்பதை சில அநுபவித்த உதாரணங்களுடன் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சென்னையில், திருவல்லிக்கேணியிலிருந்து பாரீஸ் கார்னர் போகும் வரையில், அல்லது தியாகராய நகரிலிருந்து, பாரீஸ் கார்னர் வரையில் தற்போதுள்ள பஸ் சர்வீஸில் பிரயாணம் செய்து பார்த்தால், அந்த அநுபவம் எப்படி இருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ளலாம். அந்த பிரயாணமானது, 15 நாள் சிறைத் தண்டனை அனுபவித்துக் கஷ்டப்பட்ட போல் இருக்கிறது, இனிமேல் சர்க்கார், 15 நாள் சிறைத் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டவர்களை, சிறைக்கு அனுப்பாமல், அவர்களை ஒரு தடவை தியாகராய நகரிலிருந்து பாரீஸ்கார்னருக்கு ஒரு தடவை இப்போதிருக்கும் பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்யச் சொன்னால் போதும் அந்த 15 நாள் சிறைத் தண்டனை அநுபவிக்கும் கஷ்டத்தை அநுபவித்தவனாகி விடுவான். நான் பாரீஸ் நகரத்துக்குப் போய் இருக்கிறேன். அங்கு போவது கூட ரொம்ப சலபம். எந்த விதமான கஷ்டமும் இல்லை. ஆனால் இந்த சென்னையிலுள்ள பாரீஸ் கார்னருக்கு இங்குள்ள பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்வது மகா கஷ்டமாக இருக்கிறது.

தனிப்பட்ட முதலாளிகள் எவ்வளவோ நல்ல விதமாக மற்ற ஊர்களில் பஸ் சர்வீசை நடத்துகிறார்கள். அதைப் பார்க்கும்போது, அம்முதலாளிகள், சென்னையிலுள்ள 15 லட்சம் ஜனங்களுக்கு நடத்தப்படும் பஸ் போக்குவரத்தை, என் சரியாக நடத்தும் சக்தி, சர்க்காருக்கு இல்லை என்று சவால் விடுகிற மாதிரி இருக்கிறது. **T. V. S.** கம்பெனியை எடுத்துக்கொண்டால், இப்பஸ் சர்வீஸ் விஷயமாக அருமையான நிர்வாகம் நடைபெறுகிறது. ஒவ்வொரு இடத்துக்கும் குறித்த காலத்தில் புறப்படுவதும், போய்ச் சேருவதுமாக அப் பஸ் சர்வீஸ் இருக்கிறது. அதற்காக ஒவ்வொரு டிரைவருக்கும், கண்டக்டருக்கும் கம்பனிபிலேயே கடிதாரங்கள் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்கீழ், எல்லா **Public sector**-ல் உள்ள முக்கிய தொழில்களை சர்க்கார் எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலையில், இந்த பஸ் **Transport**-யை சர்க்கார் திறமையாக நடத்தி இதன் மூலம், தங்களுக்கு எந்தத் தொழிலையும் எடுத்து நடத்த சக்தி இருக்கிறது, திறமை இருக்கிறது என்று மக்களுக்குக் காட்ட வேண்டாமா? இந்த கவர்ன்மென்ட் டிரான்ஸ்போர்டு நடத்துவதற்கு, வெற்றிகரமாக ஓட்டுவதற்கு சர்க்காருக்கு திறமை இல்லை என்று மக்களுக்குத் தெரிந்தால், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கே என்ன மக்களுக்குத் தெரியவில்லை போய்விடும். இந்த பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் மக்களிடையே மதிப்பில்லாமல் போய்விடும். இந்த பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் டையே சர்க்கார் திறமையாக நடத்த முடியவில்லை யென்றால், எப்படி பெரிய பெரிய **Steel plant** முதலிய கன யந்திர தொழிற்சாலைகளை எடுத்து நடத்த முடியும் என்று கேட்கிறேன். இப்படி திறமையற்ற முறையில்

[Sri K. T. Raju]

[16th March 1956]

சர்க்கார் நடத்தினால், நாளை தினம் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் முன்வந்து, எங்களிடம் இந்த பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டை கொடுங்கள், இரண்டு மாதத்தில் எவ்வளவு திறமையாக நடத்திக் காட்டுகிறோம், பாருங்கள் என்று சொல்லுவார்கள். இந்த சவால் நம் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளப் போகிறதா? இல்லையா? இந்த சவால் விடுவதற்கு முதலாளிகளுக்கு இடம் கொடுக்காமல், சர்க்கார் வெற்றிகரமாக, இந்த டிரான்ஸ்போர்ட்டை நடத்த வேண்டுமென்பதுதான் இச்சபையினுள்ள அங்கத்தினர்கள் கவலை எல்லாம். நாம் எட்டு வருஷங்களாக இந்த பஸ் போக்குவரத்தை இந்த சென்னை நகரில் நடத்தி வருகிறோம். இந்த நகர ஜனங்களுக்கு இன்றாவது பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்ய நல்ல வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டாமா? தனிப்பட்ட முதலாளிகள் எப்படி இந்த பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டு விஷயமான குறைபாடுகளைப் போக்கி நல்லவிதமாக நடத்துகிறார்கள் என்று பலர் கேட்கிறார்கள். இவ்வளவு அதிகாரம் வைத்துக்கொண்டு, பல வசதிகள் செய்ய பொருளாதார நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கும் சர்க்காரே இந்த டிரான்ஸ்போர்ட்டை நல்ல முறையில் நடத்த முடியாமல் இருக்கும் போது, இந்த தனிப்பட்ட முதலாளிகள் மட்டும் எப்படி ஒழுங்காக பஸ் சர்வீஸ் நடத்த முடியிறது என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே இதைப்பற்றி எல்லாம் ஒரு நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, இந்த பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டு பொதுஜனங்களுக்கு நல்ல பிரயாண வசதிகளுடன் ஒழுங்காக நடத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தற்போது, இரண்டு மூன்று மாதங்களாக, இந்த டிரான்ஸ்போர்ட்டில் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பது உண்மை. புது டைரக்டர் இந்த டிரான்ஸ்போர்ட்டுக்கு வந்த பிறகு கவர்ன்மென்ட் பஸ்ஸுகளில் பிரயாணிகளுக்கு சில வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனாலேயே, இப் பஸ் போக்குவரத்தை நல்ல முறையில், சர்க்கார் திருத்தி அமைத்து விட்டார்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஆகவே இன்னும் உடனடியான நடவடிக்கைகள் எடுத்து, அதிகப்படியான வசதிகள் பஸ் பிரயாணிகளுக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர், தியாகராய நகருக்கும், பாரீஸ் கார்னருக்கும் express பஸ்ஸுகள், ஆபீஸ் நேரங்களில், காலைிலும், மாலை யிலும் விட வேண்டுமென்று சொன்னார். இது ஒரு நல்ல யோசனையாகும். இந்த express பஸ்ஸுகள், வழியில் சுமார் நான்கு முக்கிய இடங்களில் மாத்திரம் நிறுத்தி ஒட்டினால், சீக்கிரமாக போவதுடன், பஸ்ஸுகளில் ஜன நெருக்கடியும் இருக்காது. ஆகவே இம்மாதிரியான express பஸ்ஸுகள் முக்கிய route-களில் விட வேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

பஸ்ஸுகளில் டிக்கெட் கொடுப்பதிலும் அதிக நேரம் வீணாகிறது. குறிப்பாக, சென்ட்ரல் ஸ்டேஷன் பஸ் Stopல் பிரயாணிகளுக்கு டிக்கெட்கள் கொடுத்து முடிக்க 15 நிமிஷமாகிறது. ஒரு கண்டக்டருக்குப் பதிலாக இரண்டு கண்டக்டர்கள் போட்டு, டிக்கெட் கொடுத்தால் இவ்விதமாக நேரத்தை வீணாக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படாது, டிக்கெட்டுகளை சீக்கிரமாகக் கொடுத்து பஸ்ஸுகள் சீக்கிரமாக போகும்படி செய்யலாம். இதையும் யோசித்து பெரிய பஸ்ஸுகளுக்கு முக்கியமாக ஆபீஸ் நேரங்களில் இரண்டு கண்டக்டர்கள் போட வேண்டுமென்று குறிப்பிடுகிறேன்.

சில அங்கத்தினர்கள், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு பஸ் பாஸ் கொடுத்திருப்பதை நிறுத்திவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பாஸை பிடுங்கிவிடக் கூடாது. இப்பாஸுகளை உபயோகிப்பவர்கள் ஏழை குமாஸ்தாக்கள்தான். ஆயிரம் இரண்டாயிரம் சம்பளம் வாங்கும் பெரிய ஆட்கள் அல்ல. இந்த பாஸ் வசதி அவர்களுக்கு இருப்பதால், அவர்கள் வாழ்க்கையில் கொஞ்சம் தொல்லை விலகும். இருக்கிற ஒலை வீட்டைக்கூட கொளுத்துகிற மாதிரி இருக்கிறது, இந்த பாஸ் வசதி

[16th March 1956]

[Sri K. T. Raju]

எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்கும் கோரிக்கை. இந்த ஜன விரோத யோசனையை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நான் குறிப்பிட்ட ஆசைப்படுவது இந்த Route கள் கொடுக்கும் விஷயம். நம் ராஜ்யத்தில், இந்த பஸ் போக்குவரத்தின் காரணமாக, சர்க்காருக்கு ஏராளமான வருமானம் வருகிறது. Route permit-கள் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். தற்போது பொதுஜனங்களிடமிருந்து, புது புது இடங்களுக்கெல்லாம் பஸ்ஸுகள் விட வேண்டுமென்று ஏராளமாக மனுக்கள் வருகின்றன. உடனடியாக இக்கோரிக்கைகளை கவனித்து அதற்காவன செய்ய வேண்டும். இப் பெர்மிட்டுகளை கொடுப்பதில் லஞ்ச ஊழல் இருப்பது வாஸ்தவமே. அப்படி இருந்தாலும் பாரபட்சமற்ற முறையில், காரியங்கள் செய்து, பொது ஜனங்களுடைய செளகரியத்திற்காக எங்கெங்கு பஸ் விட வேண்டுமென்ற தேவை ஏற்படுகிறதோ அங்கு எல்லாம், காலதாமத மன்னியில் புது route கள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர், பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள், பெண்களுக்கு தனி யிடம் பஸ்ஸுகளில் ஒதுக்கி, அவ்விடத்தில் ஆண்கள் உட்காராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். திருச்சி, கோயம்புத்தூர், இவ்விடங்களிலெல்லாம், 50 பேர் கொள்ளும் பஸ்ஸுகளில் 15 பெண்கள் உட்கார பிரத்தியேக இடம் அமைத்து ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவ்விடங்களில் ஆண்கள் உட்கார்ந்துகொண்டு இருக்கும்போது பெண்கள் வந்தாலும், உடனே அவர்கள் எழுந்து பெண்கள் உட்கார அனுமதிக்கிறார்கள். ஆனால் இச்செய்வையில், பெண்கள் வந்த பிறகு, ஆண்கள் பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பதால் இருக்கிறார்கள். அப்படி உட்கார்ந்திருந்தால் அந்த ஆண்களை எழுந்திருக்கும் படி செய்ய வேண்டும்.

மற்றும் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் பஸ் போக்குவரத்து நடத்துவது போல் நடத்தினால் பொது மக்களுக்கு அசௌகரியங்கள் இருக்காது. தவிர கனம் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் சொன்ன யோசனையை, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்று அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. DHARMALINGAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இச்சபைமுன் விவாதத்திற்கு வந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். தற்போது சர்க்காரானது, ஏற்கனவே அதிகப்படியான பஸ்கள் வைத்து அதிக route களில் பஸ்கள் ஓட்டும் முதலாளிகளுக்கே, மேலும் மேலும் புது route களுக்கு permit-கள் கொடுத்துக் கொண்டும், ஒன்றிரண்டு பஸ்கள் வைத்து ஓட்டும் சிறு முதலாளிகளுக்கு மேற்கொண்டு கேட்டால் permit கள் கொடுக்காமலும் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த system ஆனது ஜனநாயக ஆட்சியின் கொள்கைக்கே விரோதமானதாகும். அதிகப்படியான பஸ்ஸுகள் ஓட்டும் பெரிய முதலாளிகள்தான் அதிகமான ஊழல்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பிரயாணிகளுக்கு தகுந்த வசதிகள் செய்யாமலும், குறித்த காலத்தில் பஸ்ஸுகளை ஓட்டாமலும் இருக்கிறார்கள். இப் பெரிய முதலாளிகள், மந்திரிகளுக்கும், சட்ட சபை அங்கத்தினர்களுக்கும் உறவினர்களாகவும் வேண்டியவர்களாகவும் இருப்பதால், rules படி நடக்க வேண்டுமென்ற பயமில்லாமல், அக்கரை யில்லாமல், தங்கள் மனம் போனபடி பஸ் சர்வீஸ் நடத்துகிறார்கள். பொது மக்களுக்கு, பிரயாணிகளுக்கு செளகரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தோ, அக்கரையோ கொஞ்சங்கூட அவர்களுக்குக் கிடையாது என்ற பலமான வதந்தி ஊர்களில் உலாவிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, பெருவாரியான பஸ்ஸுகள் வைத்து பஸ் சர்வீஸ் நடத்தும் பெரும் முதலாளிகளுக்கு, இனி மேலாவது வேறு route-களுக்கு பர்மிட் கொடுக்காமல், ஒன்றிரண்டு

[Sri M. Dharmalingam] [16th March 1956]

பஸ்ஸுகள் வைத்திருக்கும் சிறு முதலாளிகளுக்கு மேற்கொண்டு பெர்மிட்டுகள் வழங்க இனிமேல் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று தெரி வித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இப்பொழுது நடக்கின்ற நிர்வாகத்திலே ஹானாரரி டைரக்டர் ஒருவரை நியமித்துள்ளார்கள். அதனால் நல்ல முறையிலே நிர்வாகம் நடத்தப்படுகிறது என்றும், அதனால் அரசாங்கத்திற்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். இதற்காக நான் இந்த ஹானாரரி டைரக்டர் அவர்களை பாராட்டுகிறேன். இந்த டைரக்டரை இந்த காரியாலயத்திற்கு கொண்டு வந்ததற்காக இந்த அரசாங்கத்தையும் பாராட்டுகிறேன். அதே சமயத்திலே இந்த லாபத்தை அடைவதற்காக உழைத்த கண்டக்டர்கள், டிரைவர்கள், இன்ஸ்பெக்டர்கள் முதலியோருக்கு இந்த லாபத்தில் நான்கில் ஒரு பங்கை போனஸாகக் கொடுத்தால், இப்பொழுது வருகிற லாபத்தைவிட அதிகமான லாபம் வருவதோடல்லாமல் பொது மக்களுக்கு எந்த விதமான இடைஞ்சலும் ஏற்படாமல் டிரைவர்கள், கண்டக்டர்களும் வேலை செய்வார்கள். ஆகவே இதற்கு தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அரசாங்கம் பஸ் நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய கண்டக்டர்கள், டிரைவர்கள், செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர்கள் முதலியோருக்கு எல்லா விதமான ஏற்பாடுகளும் செய்து கொடுக்கிறது என்பதை பாராட்ட வேண்டியதுதான். ஆனால் பிளேவெட் பஸ்களிலே வேலை செய்கின்ற கண்டக்டர்கள், டிரைவர்கள், செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர்கள் முதலியவர்களுக்கு அதுபோன்ற வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்பது வருந்தத் தக்கது. அவர்களுக்கு தக்க சம்பளம் கிடையாது. தினசரி படியை சரியானபடி கொடுப்பதில்லை. நினைத்த போது வேலைக்கு வைத்துக் கொள்கிறார்கள். வேண்டாதபோது அவர்களை தள்ளிவிடுகிறார்கள். இந்த விதமான கஷ்டங்களை நிவர்த்திப்பதற்கு அரசாங்கம் எந்த விதமான சட்டங்களும் கொண்டு வருவதில்லை. அவர்களுக்கு சரியான பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். சென்னையில் ஏராளமான பஸ்கள் இருக்கின்றன. மேலும் ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள், பேபி டாக்ஸிகள், ரிக்ஷாக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் நாட்டுப்புறங்களில் இவைகள் இல்லை. அதனால் பிளேவெட் பஸ்ஸுகள் நிற்காமல் நல்ல முறையில் ஓடவேண்டுமானால் அவைகளில் வேலை செய்யும் டிரைவர்கள், கண்டக்டர்களுக்கு சரியான பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். இத்தனை மணி நேரத்தான் வேலை செய்ய வேண்டும், சம்பளம் இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும், இதற்கு குறைத்து கொடுக்கப்பட்டால் ஆபிரேட்டர்கள் தண்டனைக்குள்ளாவார்கள் என்ற சட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். டிரைவர்களையும், கண்டக்டர்களையும் வேலையிலிருந்து நிறுத்திவிடுவதால் பெரிய சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவர்கள் ஏதாவது பதில் சொன்னால், முதலாளிகள் ஓவர் லோடு ஏற்ற வேண்டும் என்பார்கள், இவர்கள் அப்படி ஏற்றிக்கொண்டு போகாவிட்டால் உடனே வேலையிலிருந்து நீக்கி விடுவார்கள். அப்படி வேலையிலிருந்து நீக்கி விடுவது மிகவும் தவறானது. அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்க வேண்டுமானால் ஒரு அட்வைசரி கமிட்டியை கலெக்டரின்கீழ் ஏற்படுத்தி அந்த கமிட்டியிலே முடிவு செய்தபிறகுதான் அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு போட வேண்டும். அந்த கமிட்டிக்கு கலெக்டர் தலைவராகவும் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதியும், பஸ் சொந்தக்காரர்களின் பிரதிநிதியும் மெம்பர்களாகவும் இருந்து இந்த விஷயம் விவாதிக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

12-40
P.M.

*SRI K. R. SAMBANDAM: சபாநாயகர் அவர்களே இந்த பஸ் டிரான்ஸ் போர்ட் மான்யத்தின்மீது கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில விஷயங்களை சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்பப்படுகிறேன். நமது சர்க்காராலே நடத்தப்படுகிற பஸ் டிரான்ஸ் போர்ட்டிற்கும், T. V. S. நடத்தும் நிர்வாகத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று இங்கே இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களே பலர் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ரெயில்வேயில்கூட அந்த முறையிலே பிரயாணிகளுக்கு

[16th March 1956] [Sri K. R. Sambandam]

சௌகரியங்கள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை, அவ்வளவு ஒழுங்காக T. V. S. லே செய்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி சொல்லும்பொழுது T. V. S. நிர்வாகத்திற்கும் நமது நிர்வாகத்திற்கும் வித்தியாசம் என்ன? T. V. S. கம்பெனியிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் எவ்வளவு திறமையாக, நடத்துகிறார்கள், அதை அவர்கள் எப்படி நடத்த முடிகிறது என்பதை நமது பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் இருக்கக்கூடிய நிர்வாகிகள் அங்கு சென்று பார்த்து, அதே முறையிலே நமது நிர்வாகத்தையும் நடத்த வேண்டும். நமது பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டிலே இருக்கக்கூடிய சக்காரர்கள், டயர்கள், புதிதாக வரவழைக்கப்படுகின்ற சாமான்கள், ஓடிக்கொண்டிருக்கும் வண்டிகளிலே இருக்கக்கூடிய சாமான்கள்கூட களவு போகின்றன. இந்த அளவுக்கு அங்கே நடக்கிறது என்றால் அது நமது நிர்வாகத் திறமையை காட்டுகின்றது! இன்னும் பல ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே பல தொழில்களை ஏற்று நடத்தப் போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கின்ற காலத்திலே இதைக்கூட ஒழுங்காக நடத்தக்கூடாது நிலைமை இருக்கிறது. தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தக்கூடிய பஸ் ஸர்வீஸ்களில் அதிக லாபம் வருகிறது. ஆனால் நாம் இத்தனை பஸ்கள் வைத்துக் கொண்டிருந்தும் கூட நமக்கு அதிகமான முறையிலே லாபம் கிடைக்கவில்லை என்பதை நாம் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து பல பஸ்கள் சில 'ஸ்ட்' களில் பிரயாணிகள் இல்லாமலேயே போகின்றன. பிரயாணிகள் அதிகமாக போகக்கூடிய 'ஸ்ட்' களில் அவர்கள் நின்றுகொண்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக 15, 16, 27-ம் நம்பர் பஸ்களில் அதிக நெருக்கமாயும், அவைகளுக்காக நிண்ட நேரம் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டிய நிலைமையும் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த மாதிரி இடங்களுக்கு டிரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மெண்டிலே ஒரு பைலட் ஜீப் கொடுத்து இந்த நிலையை அறிய சுற்றிப் பார்க்கும்படியான நிலைமை இருக்க வேண்டும். அப்படி பார்த்தால்தான் எங்கு பிரயாணிகள் அதிகமாக நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள், எங்கு பஸ்கள் 'Break' down ஆகிவிட்டன, என்று அறிவது சாத்தியமாகும். பஸ்ஸு பஸ்களை உடனுக்குடன் 'ரிப்பேர்' செய்து நல்ல முறையிலே ஓட்டினால்தான் நமக்கு நல்ல வருமானம் வரும். பொதுமக்களும் கஷ்டப்படமாட்டார்கள். பஸ் ஸ்டாண்டு களிலும், பஸ்களுக்காக மக்கள் நிற்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கின்ற இடங்களிலேயும், பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியதுபோல் குடி தண்ணீர் வசதிசெய்வதோடு, கக்கூஸ் (latrine) வசதியும் அவசியமாக செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மக்கள் அதிகமாக பஸ்ஸுக்காக அதிக நேரம் காத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய இடத்தில் நியூசன்ஸ் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். குறிப்பாக கெயிட்டி டாக்ஸிலேயிருந்து ரவுண்டாணை வரையிலும் மக்கள் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அங்கு பஸ்கள் குறைந்து போயிருப்பதனால்தான் பிரயாணிகளுக்கு வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது ரெயில்வேயில் "பாசன்ஜர் அசோசியேஷன்" வைத்திருக்கின்ற மாதிரி பஸ் பிரயாணிகளுக்கும் ஒரு அசோசியேஷன் ஏற்படுத்தி பிரயாணிகளுக்கு எந்தெந்த முறையில் நாம் வசதிகளை செய்து கொடுக்க முடியுமோ அதை அவசியம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். நாம் நடத்தக்கூடிய தொழிலில் பிரயாணிகளுக்கு என்னென்ன வசதிகள் செய்து கொடுக்க முடியுமோ அந்த வசதிகளையெல்லாம் செய்து கொடுத்துவிட்டுத்தான் மற்ற பஸ் சர்வீசை நடத்தக்கூடியவர்களிடம் இதைச் செய்ய வேண்டும், அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். நாம் அவர்களை நிர்பந்திக்க தமது நிர்வாகம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கவேண்டும்.

அடுத்து மொபசல் இடங்களிலே இல்லாவிட்ட டாக்ஸிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும், 50, 40 இல்லாவிட்ட டாக்ஸிகள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் போலீசின் ஒற்றுமையுடன்தான் நடைபெறுகின்றன. போலீசுக்கு மாமூல் கொடுத்துவிடுவதனாலே அவர்கள்

[Sri K. R. Sambandam] [16th March 1956]

இதை சரியாக கவனிக்காமல் நிறைய இல்லிசிட் பாக்கிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே பாக்கி போர்டு போட்டுத்தான் கார்கள் வாடகைக்கு போக வேண்டுமென்ற நிலைமையை வலியுறுத்த வேண்டும். சென்னையிலே கூட எத்தனையோ இல்லிசிட் பாக்கிகள் அந்த மாதிரி இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் கவனிக்காததால் நமது வருமானம் குறைகின்றது.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம், இப்பொழுது ஒரு பஸ் சென்னையிலிருந்து திண்டிவனம் போகிறது என்றால், சென்னை, திண்டிவனம் என்ற இரண்டு பெயர்களும் இருக்கின்றன. இப்பொழுது கிராமங்களிலும், பஞ்சாயத்து போர்டுகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பஸ் நிலையங்களிலேயும் பஸ்கள் நிற்கின்றன. அப்பொழுது அந்த பஸ்கள் சென்னைக்குப் போகின்றனவா, திண்டிவனத்திற்கு போகின்றனவா என்று புரியாமல் மக்கள் ஏறி விடுவதால் கொஞ்ச தூரம் சென்ற பிறகு அவர்களை இறக்கிவிடும்படியான நிலைமை இருக்கிறது. இதனால் மக்கள் பல கஷ்டங்களுக்கு உட்படுகிறார்கள். ஆகவே பஸ் எந்த இடத்திற்கு போகிறதோ அந்த இடத்தின் பெயர் தான் இருக்க வேண்டும். திண்டிவனத்திற்கு போகிறது என்றால் திண்டிவனம் என்றும், சென்னைக்கு போகிறது என்றால் சென்னை என்றும் இருக்க வேண்டும். இதுபோல் மாகாணம் பூராவும் உள்ள பஸ்களினே இறக்கவேண்டுமென்பதை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI P. G. MANICKAM : மதிப்பிற்குரிய சா.நாயகர் அவர்களே இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, சர்க்காருக்கு சில யோசனைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற சில திவங்களுக்கு முன்பு பத்திரிகைகளில் ஒரு செய்தி வெளியாயிற்று. அதாவது, ஆந்திர ராஜ்ய சட்டசபையின் ஒரு மெம்பர் “பஸ் ரூட்” பெரிட்டுகளை சட்டசபை மெம்பர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும், என்று சட்டசபை விவாதத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். அதை நான் படித்தபோது, நமது சட்டசபையிலேயும் அதை தெரிவிக்கவேண்டுமென்று ஒரு அபிப்பிராயம் எனக்கு ஏற்பட்டது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ தர்மலிங்கம் சொன்ன பிரகாரம் “பஸ் ரூட்”களில் பஸ் போக்குவரத்தை நடத்துகிறவர்கள் பெரிய முதலாளிகளே. அவர்களுக்குச் சிபாரிசு செய்யக்கூடிய எம்.எல்.ஏ.க்களும் இங்கு இருக்கிறார்கள். அதோடு கூட, “பஸ் ரூட்”களில் பஸ் போக்குவரத்தை நடத்துவதற்கான யோக்கிய தாம்சங்கள் உள்ளவர்களும் இந்த சபையில் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஏன் இந்த பஸ் போக்குவரத்தை நடத்தக்கூடாதென்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். மேலும், அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சில “பஸ் ரூட்”களைப் புதிதாகத் திறக்கப்போவதாக சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் சர்க்கார் புது “பஸ் ரூட்களில்” பஸ் போக்குவரத்திற்கு அனுமதி கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இப்படிப்பட்ட பஸ் “ரூட்”களில் பஸ் போக்குவரத்தை இங்குள்ள எம்.எல்.ஏ.க்கள் நடத்தினால், பிறகு அந்த ஸ்தாபனங்களை தேசியமயமாக்குவதற்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கும். மேலும், சட்டசபை மெம்பர்கள் இவற்றை நடத்தினால், இவர்கள் மற்ற முதலாளிகளுக்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருப்பார்கள். இவற்றை சட்டசபை மெம்பர்கள் நடத்துவதற்கு அனுமதித்தால், பிறகு அரசாங்கம் விரும்பும்போது இவற்றை தேசியமயமாக்கிவிடலாம். பஸ் முதலாளிகள் யாரும் இந்த சபையில் இல்லை. இங்குள்ளவர்களில் யாராவது பஸ் முதலாளிகளாக இருந்தால் அவர்களிடம் பஸ் போக்குவரத்திலுள்ள குறைகளைச் சொல்லலாம். இங்கே யாரும் பஸ் முதலாளிகளாக இல்லை; மேல் சபையிலும் இல்லை. சட்டசபை மெம்பர்களுக்கு “பஸ் ஸர்வீஸ்” நடத்துவதற்கு லைசென்ஸ் தரப்பட்டு, அந்த பஸ் முதலாளிகள் இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பார்களானால், அவர்களிடத்தில் நாம் குறைபாடுகளைச் சொல்லலாம். அவர்களும் பொதுஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற மனப்பான்மையோடு நமது அபிப்பிராயங்களை ஆமோதிப்பார்கள். சட்டசபை மெம்பர்களுக்கு இந்த லைசென்ஸ்களைக் கொடுத்தால், குறிப்பாக தேசிய மயமாக்கும் கொள்கைக்கு இது மிகவும் உதவியாக இருக்குமென்றும் நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். இப்போதிருக்கும் கொழுத்த முதலாளிகளைக் கீழே தள்ளுவதற்கும் இது

[Sri P. G. Manickam] 16th March 1956]

ஒரு நல்ல வழியாக இருக்கும். இந்தத் தொழிலை நடத்துவதற்கு வேண்டிய பொருளாதார வசதியுள்ள மெம்பர்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள். என்போன்றவர்கள் பஸ்விலை ஏறக்கூடியவர்கள்தான். நாங்கள் பஸ் தொழிலை நடத்த முடியாது. ஆனால் பணக்காரர்களாக இருக்கக்கூடிய எம்.எல்.ஏ.க்கள் முன்வந்து, கவர்ன்மெண்டார் அனுமதி கொடுக்கும் புதிய “பஸ் ரூட்”களில் பஸ் போக்குவரத்தை நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI K. T. RAJU : பத்து முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள்.

SRI P. G. MANICKAM : மறைமுகமாக இருக்கிறார்கள், நேரமாக (நேரிடையாக) முன்வந்து தொழிலை எடுத்து நடத்தும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டசபை மெம்பர்களுக்கு, “பஸ் ரூட்” லைசென்ஸ்கள் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்; நாட்டுக்கும் நன்மை பயக்கும்.

இனிமேல் புதிய “பஸ் ரூட்”களுக்கு லைசென்ஸ்கள் கொடுக்கும் போது கிராமப்புறங்களில் ஆரம்பிக்கப்படும் பாதைகளுக்குத்தான் அனேகமாக லைசென்ஸ்கள் கொடுக்கவேண்டும். கிராமப்புறங்களில் இப்போது “பஸ் ரூட்”கள் போதிய அளவு இல்லை. ஆகவே கிராமப்புறங்களில் புது “பஸ் ரூட்”களை ஏற்படுத்த லைசென்ஸ்களை கொடுக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பஸ்கள் போகும் பாதைகள் ஜில்லா போர்டுகளால் பராமரிக்கப்படுவதாக இருந்தால் அவை சரியாக கண்காணிக்கப்படுவதில்லை; சரியாக “ரிப்பேர்” செய்யப்படுவதில்லை. ஆகையால் பஸ்கள் செல்லும் பாதைகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பை ஹைவேஸ் இலாகாவே எடுத்துக் கொண்டால் மிகவும் நல்லதாக இருக்குமென்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். ஹைவேஸ் இலாகா எடுத்துக்கொண்டால், அப்போது சர்க்கார் தரப்பில் கவனிக்கப்படுவதாக ஆகிறது. அப்போது இந்த ரோடுகள் நன்றாகக் கவனிக்கப்படும். ஆகவே இந்தப் பொறுப்பை ஹைவேஸ் இலாகாவுக்குக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கவர்ன்மெண்டாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஸ்களில் ஏறினால், கண்டக்டர்கள் ஊதும் “விவிலி” சத்தம் பெரிய தொந்தரவாக இருக்கிறது. நான் ரொம்ப காலமாக பஸ்களில் பிரயாணம் செய்துவருகிறேன். பஸ் கண்டக்டர்கள் ஊதும் “விவிலி” சத்தம் பிரயாணிகளின் காதுகளை அடைத்துவிடுகிறது. இது பற்றி சபையில் கேள்வி போடப்போது, கனம் மந்திரி அவர்கள் “டிஸர்வர் களுக்குக் காதுகள் செவிடாக இருக்கின்றன, ஆகவே பலமாக ‘விவிலி’ ஊதப்படுகிறது” என்று பதில் கூறினார். அதற்காக இப்படி பலமாக ஊதினால் பஸ்விலை இருக்கும் பிரயாணிகள் காதுகளும் செவிடாகிவிடுமே என்று நான் புயப்படுகிறேன். இப்போது சில பஸ்களில் மணி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; இப்படிச் செய்திருப்பது பிரயாணிகளுக்கும் செளகரியமாக இருக்கிறது. எல்லா பஸ்களிலும் மணி வைக்கவேண்டுமென்று உத்தரவிடப்படுகிறது. எல்லா பஸ்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த “விவிலி” வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த “விவிலி” சத்தம் பெரிய தொந்தரவாக இருக்கிறது. ஒரு தரம் கண்டக்டர் ஊதிய ஊதல் என் காதுக்குள்ளேயே புகுந்துவிட்டது! அவ்வளவு பலமாக ஊத வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன்; டிஸர்வர் செவிடாக இருந்தால் அவரை வேலையைவிட்டு நீக்கிவிடலாம் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்; அப்படிப்பட்டவர்களை டிஸர்வர்களாக வைக்க வேண்டியதில்லை. இந்த விஷயத்தை சர்க்கார் கவனித்து, எல்லா பஸ்களிலும் மணி வைக்க உத்திரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஸ்களில் பெண்களுக்கு இடம் ஒதுக்குவதைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கண்டிப்பாகப் பெண்களுக்கு இடத்தை reserve செய்ய வேண்டும். அவர்கள் உட்கார்ந்தாலும், உட்காராவிட்டாலும், இடத்தை ஒதுக்குவது மிகவும் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[Sri M. Palaniyandi] [16th March 1956]

பொறுத்தவரையில் தொழிற்சாலைகளை நிறுவி சிறு சிறு மோட்டார் சாமான்களைத் தயாரிக்கவேண்டும். பெரிய சாமான்களைத் தயாரிக்கக்கூடிய கன இயந்திரத் தொழிற்சாலையை வேண்டுமானால் பிறகு எடுத்துக் கொள்ளலாம். யுத்த காலங்களில் நாம் நமது நாட்டிலேயே சிறிய சிறிய சாமான்களைத் தயாரித்து வந்தோம். என்னென்றால், அப்பொழுது சாமான்களை வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய முடியாமலிருந்தது. இந்தியாவிலேயே, அதுவும் சென்னை ராஜ்யத்திலேயே “இந்தியா பிஸ்டன்கள்” என்ற பெயரிலே பிஸ்டன்கள் கடைந்தெடுக்கப்படுவதை நாம் பார்க்கிறோம். அந்தப் பிஸ்டன்கள் மேல் நாடுகளுக்கும் கூட அனுப்பப்படுகின்றன. ஆகவே, இதுபோன்ற சிறு சிறு சாமான்களையாவது உற்பத்தி செய்யத்தக்க தொழிற்சாலையை சென்னை ராஜ்யத்திலே ஆரம்பிக்க முற்படவேண்டும். இப்படிச் செய்வதன் மூலமாக நாட்டில் நிலவியிருந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைக்கலாம். வெளிநாடுகளுக்குப் போகும் பணத்தையும் தடுத்து, அந்தப் பணத்தை நம் நாட்டின் அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம். ஆகவே, அரசாங்கத்தார் ஏதோ போக்குவரத்தை நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறோம் என்று மட்டும் திருப்தியடைந்துவிடாமல், புதிது புதிதான விஷயங்களில் சிந்தனையைச் செலுத்தி, மோட்டார் வாகனங்களுக்கு வேண்டிய சாமான்களை சென்னை ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து, நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பணியாற்ற வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Mr. Speaker, Sir, during the last Budget session when this subject was discussed, hon. Members who spoke on it were very angry. They were furious but this time, almost all the members who spoke . . .

SRI V. K. KANNAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பஸ் ஆபரேட்டர்களாக இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களுக்கு இந்த விவாதத்தில் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்திருந்தால், பஸ் போக்குவரத்தை நடத்துவதிலுள்ள கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருப்பார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுக்காமல் மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்ததைப்பற்றி நான் ரொம்ப வருத்தப்படுகிறேன். நான் பேசவேண்டுமென்று இரண்டு மணிக்கு முன்னாலேயே கேட்டுக்கொண்டிருந்தம்கூட எனக்கு வாய்ப்பு கொடுக்காததைப்பற்றி நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : But this time, all those who spoke offered some constructive suggestions and appreciated the difficulties and limitations of the Government. There was a helpful attitude in evidence which will certainly go to facilitate the running of the bus services in the State—I mean both in the City and in the mufassal—very successfully. I do not know whether I will be able to cover all the points raised by the Members. I would just scrape through and see how far I will be able to meet them.

The hon. Member, Mr. Kandasami from Tanjore, said that the route indicators in the buses—and some hon. Members also agreed with him—were not properly exhibited. He gave an example, viz., if a bus came from Tindivanam to Madras, the name ‘Madras’ should be indicated. These are all minor suggestions which can be certainly implemented.

Then, Mr. V. K. Ramaswami Mudaliar wanted that route variations should not be permitted but that only new routes should be given. That is the policy of the Government ever since they

[16th March 1956] [Sri B. Parameswaran]

divested themselves of their powers under section 64-A of the Motor Vehicles Act. Of course, we took certain powers under that section but we have no powers to grant routes to A or B. We have, of course, powers to direct the Road Transport Authority to open new routes wherever necessary. General instructions have been given to the Road Transport Authorities that, whenever representations were received and they were found to be genuine, new routes might be opened by adopting the usual procedure, provided there was need for it. Some time ago I went to Salem. There is a place called Athimugam and from Athimugam to Berigai, it is a long distance. For seven consecutive years, no permit was given to any operator for plying a service. I found there was need for a service here and ordered that a new route should be opened. It is immaterial who got the permit. Therefore, I agree with hon. Members that more routes should be opened and I assure them that instructions will be issued to the concerned authorities to open more routes. Here, one fact needs mention. It should also be in the interests of the operator. We should not open new routes unnecessarily. There are rules and regulations to be followed and the authorities will be empowered to open new routes only according to these rules.

The same Member said that the High Court passed certain strictures against the Government for ordering variations in respect of a particular operator. Sir, for the last two years, the Government have not received any strictures from the High Court. There were a good number of variations granted to several operators and in all appeals that went up to the High Court against these, the Government's action was upheld. There were one or two isolated cases in which the High Court said that certain things should be done. They were directions to the Government and the respective powers of the Regional Transport Officer, the Collector and the Chairman of the Central Road Traffic Board were defined therein. They were not strictures and I am sorry that the hon. Member used that word. Sir, we have to follow certain principles. If an operator has four buses, he will be given permit for a fifth, but not for some other route than the one for which he has been given permit for four buses. It must be connected with the existing route for which he has a permit; he must have headquarters facilities and so on. If the conditions are favourable and all things are equal, he will be preferred to newcomers. We cannot say that big operators should not be encouraged. We cannot say that small operators alone should be given route permits. We can only define our policy and leave the rest to the Transport authorities to attend to. We, at one time, thought that we could issue instructions to the concerned authorities not to grant permits to such of those operators were owning more than ten buses. This could not be done because if we did it, we would be offending the Constitution. Therefore, we have issued instructions to the authorities that, as far as possible, new operators should be encouraged. And there are some bus owners who are having three or four buses. We cannot ignore their case. So, it is left to the discretion of the Road Transport

[Sri B. Parameswaran] [16th March 1956]

Authority to grant permits either to new operators or to give permits to those who own three or four buses already. The Planning Commission said that 20 buses would be a viable unit but we felt ten was viable. On the representations, however, made by the operators from Malabar and Salem, we have reduced the number to five. Therefore, I do not think there is any partiality with regard to the grant of permits. Of course, as I said non-officials are not consulted in the matter of grant of permits. The Collector, who constitutes the Road Transport Authority, is the sole authority to decide this. I have said, we will give a fair trial to this experiment for six months and if after six months, we receive complaints against this system or we find that it has not worked well, we will review the position and see whether it is possible to associate non-officials with authority. It is not because, we have no trust or confidence in the capacity of non-officials that we have excluded them but because we want to give the new experiment a fair trial.

Sir, Mr. Narayana Kurup wanted that overcrowding in buses should be stopped and that the monopoly of fleet owners should be put an end to. He also wanted that shuttle services should operate in certain places within an area of five miles. All these matters will certainly be considered and suitable action taken.

Sir, Mr. Ratnam said that there was no representation for Harijans in the Transport Department. My predecessor-in-office, Dr. U. Krishna Rao, seemed to have received some representations from the M. A. S. belonging to the Harijan community in this connexion. They were examined by the Government and in 1955, we issued instructions to the Transport Commissioner to give such representation in services as was possible to the Harijans. We also said that the quota reserved for them should be fully made available to them. So far as the City Transport is concerned, here also we have said that the services of Harijans should be secured by exempting them from certain prescribed qualifications.

Sir, the hon. Member Sri Selvaraj suggested that the lorry drivers should be asked to dim the headlights during nights. That matter as I said at the outset is also under the consideration of the Government. Some of the defects in the Act have to be remedied. For this purpose Government propose to bring in a small amending Bill to the Motor Vehicles Act, which I hope will give sufficient authority to the Police authorities to prosecute such of those people as offend the provisions of that Act.

Sir, the hon. Member Sri Balakrishnan said that cloth should be supplied to the drivers and conductors—he suggested this last year also—instead of supplying them ready-made dress. In 1955, we passed orders and according to those orders the drivers and conductors are supplied not uniforms but only cloth and necessary stitching charges. If they had stitched the dress not in proportion to their body, we are not at fault. He also suggested and several hon. Members agreed with that suggestion that special seats should

[Sri B. Parameswaran] 16th March 1956]

be reserved for ladies in buses. I think the time has come when the Government should comply with that request of the hon. Members of this House and make arrangements for reserving special seats for ladies. That will be examined.

With regard to the suggestion made by the hon. Member Sri Ratnam about third party insurance, I was not here when the hon. Member made his speech. I will get it from the records and examine whether we have already implemented the suggestion which he has made or examine whether there is necessity or need for implementing his suggestion. I will have it examined.

Hon. Members suggested that shelters should be provided at bus stops. An amount of Rs. 15,000 has been set apart from the amount sanctioned to the Corporation for improvements to roads, etc., in the City and this amount will be spent for putting up shelters at bus stops where the need is felt. Up till now we have put up nearly 31 shelters at 31 bus stops.

The hon. Member Sri P. G. Manickam said the sound of whistle used by conductors should be lessened. I do not know what other arrangement could be made or whether the bell could be a substitute for that. I have not received any such complaint from the travelling public. This is the first time that a member of this Assembly is complaining about this. I will look into that.

The hon. Member Sri Kurup suggested he made this suggestion last year also, that the minimum fare should be reduced from five annas. I did promise him last year that early orders would be passed on this matter. But owing to certain circumstances we could not take up the matter and examine it. Now it is under the active consideration of the Government.

After stabilising our position in the City Transport, I mean after giving a certain amount of satisfaction to the travelling public in the City of Madras we propose either to nationalize the services in municipal limits or if possible and if necessary we may give the running of these services to these municipalities. That has been one of the requests of the Conference of Chairmen of Municipal Councils meeting here every year. There are I know a few municipalities which can run the bus service to augment their resources. At any rate I cannot assure whether we can entrust that work to municipalities now. Only when we find it is not possible for us to run it or when we think the present operators are not running the services properly and satisfactorily, we can think about the question.

With regard to the Madras City Transport there were lots of suggestions made by hon. Members, constructive criticisms of course. After the new Director took over charge, he did make some useful arrangements. There were a number of inspectors working inside the Transport Department. These inspectors were made to

[Sri B. Parameswaran] [16th March 1956]

work as clerks and the checking was very poor. So those people, nearly 32 in number, were asked to come out of the department and they were posted to different routes for the purpose of checking. Not only that. He has divided the entire system into two branches, one beyond Coom and one on the other side of Coom. These two divisions were entrusted to two Traffic Superintendents. Under these Superintendents there are Traffic Managers. Under these Managers there are Inspectors and under the Inspectors there are Checking Inspectors. The system has been very well reorganized now, like that of the Revenue Department in the district, with the Collector at the head, the Revenue Divisional Officer under him, the Tahsildars under the Revenue Divisional Officers and the Revenue Inspectors and others under the Tahsildars. The whole system has been reorganized and now we can pin down the responsibility on a particular individual if there is any break-down or irregularity, or if there is malpractice anywhere. An Inspector is posted for the route from Mylapore to Royapettah. If anything happens within that jurisdiction he cannot evade responsibility for it. He will be found fault with and suitably dealt with. Even inside the Department there was no proper supervision of the vehicles during nights. Therefore we thought as recommended by the Expert Committee, an Engineer should be appointed. Without his permission no vehicle can be taken out. Only when he checks and says it is in perfect condition to move about, the vehicle will go out. If the vehicle stops on the way for major repairs it will be his own fault and we will pin him down with that responsibility. Therefore the posting of an Assistant Engineer in charge of this night service, is really helping the department to run more vehicles without breakdowns.

Some hon. Members suggested and the hon. Member Sri Vinayakam also suggested that particular drivers may be entrusted with particular vehicles. That is being done even now. Only the driver who is running a particular vehicle will be running the same vehicle the next day also. Of course there will be the other man who will be on shift duty. Even in the matter of running the vehicle, the driver will also be responsible for the vehicle. If he does not report to the foreman or the Assistant Engineer about defects in the vehicle, at the time he takes charge of the vehicle, he will be held responsible for defects noticed later. By this arrangement the drivers are made to be more careful now. There has been a complete toning up of the administration under this system. I am quite sure that within a period of six months as I said during question hour when our fleet strength increases, we will be able to render satisfactory service to the public. We are not deterred by the criticisms that are levelled against us. People who can understand the difficulties of the Government will certainly sympathize with the position of the Government. Two years ago the transport stopped suddenly. Members need not go under the impression. I am repeating an old story. Practical difficulties there are, and we have to face facts. I do not think any Government can solve them

[16th March 1956] [Sri B. Parameswaran]

problem successfully without getting the fleet strength augmented. In the past there were some difficulties in getting vehicles. Now there is no difficulty. The Government of India have got a complete manufacturing programme. We have to adhere to that programme. While adhering to it we have to go in for such vehicles as are in the approved list. The Government of India have selected almost the best types of vehicles in the whole world. They have given us five or six types of vehicles in the approved list. We have got to encourage Indian enterprise also. We have placed orders and now there is a promise that at least a hundred chassis will be supplied within the course of six months. It may take some more time for us to get Leyland vehicles. We have repaired the vehicles already with us. We are going to build up buses in our workshop. Because the building capacity of our workshop is low, we have decided to place orders for the building of buses with reputed firms who will be able to supply at least 8 to 10 buses per month. We want to see that additional buses are put on the road and the arrangements that we have made will certainly help us to put on the road nearly 100 more vehicles gradually within a period of six months. I am sure that with the toning up of the system and with the introduction of more buses, the Government will be able to give satisfactory service to the public. 12.50 p.m.

I am very happy that hon. Members are very much interested in Transport. Some Members spoke as if it was their own concern. In no other Demand did the Members evince so much interest as they evinced in the Transport Demand. This is so because they feel a kind of joint responsibility with the Government for the efficient running of the transport system. I may assure hon. Members that the Government realize the difficulties that are being experienced by the office-going public and the student population. The question of introducing a flat rate is under the active consideration of the Government and we will be taking a decision very soon. The Government contemplate the running of specials, students' specials and officers' specials, during peak hours. That will help us to solve the peak-hour traffic problem. The Government are determined to see that our transport service gives satisfaction and I do not think we will disappoint the hon. Members of this House. The Government will certainly rise to the occasion and prove that they also are capable of running their bus service at least as satisfactorily as any other operator, if not better. Unlike last year, this year hon. Members made very constructive and useful suggestions and I am thankful to them. I am quite sure that I will be able to implement at least some of them. It is the intention of the Government to be as responsive to public opinion as possible and comply with the sincere requests of the hon. Members of this House. I do not think there is anything else for me to add except to appeal to the movers of the cut motions to withdraw their cut motions and to the House to pass the Demand.

SRI M. DHARMALINGAM: I rise on a point of information? I understand that the Government are in consultation with the Collectors and are seriously considering the selection of certain

[Sri M. Dharmalingam] [16th March 1956]

number of deserving Harijans in the various districts for the grant of bus permits and for the grant of loans to purchase buses with a view to improve the economic position of Harijans. May I know whether it is a fact and if not, what is the opinion of the Minister?

I made a suggestion that one-fourth of the profit earned by the transport service may be given as bonus to the conductors, drivers and inspectors. May I know the opinion of the Minister in this regard?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : As regards the suggestion, it is neither feasible nor practicable.

As regards bus permits, the Government want that the Harijan community should be raised to the level of the other communities economically. Therefore wherever it is possible, they want to give them some encouragement. But Government cannot go against the rules. While conforming to the rules, they want to see that sufficient encouragement is given. If Harijans form themselves into a co-operative society—their number need not be large—even if a few Harijans form themselves into a co-operative society and put in an application along with others, their application will be considered very very sympathetically and the chances of their getting permits, are not remote. That is all I wish to say.

SRI S. RAMALINGAM : சென்னை நகரத்தின் போக்கு வரத்து முறையில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை நிவர்த்திப்பதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் தன்னால் முடிந்தவரை எடுத்துக்கொள்வதாக கனம் அமைச்சரவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்ததனால் நான் என்னுடைய வேட்டுப் பிரேரணையை உபஸ் வாங்கிக்கொள்கிறேன்.

The cut motion under Demand VI was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 10,51,000 under Demand VI—Motor Vehicle Acts—Administration.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

SRI K. VINAYAKAM : In view of the assurance given by the Hon. Minister in charge of Transport, I beg leave of the House to withdraw my cut motion.

The cut motion under Demand XXXIII was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,24,38,200 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working expenses.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

SRI A. RATNAM : I beg leave of the House to withdraw my cut motion.

16th March 1956]

The cut motion under Demand XLII was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,66,89,700 under Demand XLII—Capital Outlay on Road Transport Schemes.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. Notification issued with G.O. Ms. No. 716, Public (Services), dated 23rd February 1956, amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, by including within the Commission's purview certain posts in the Madras State Legislature Secretariat Service. [Laid on the table under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

2. Notification issued with G.O. Ms. No. 711, Public (Services), dated 23rd February 1956, amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, by including within the Commission's purview Municipal Engineers, III Grade, in the Madras Municipal Engineering Subordinate Service. [Laid on the table under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

3. Notification issued with G.O. Ms. No. 603, Public (Services), dated 16th February 1956, amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, with regard to change in nomenclature of the posts of Director of Rural Welfare and Deputy Director of Rural Welfare as Joint Development Commissioner and Assistant Development Commissioner respectively. [Laid on the table under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

[16th March 1956]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 3427 asked by Dr. K. B. Menon at the meeting of the Legislative Assembly held on 16th March 1956, page 2 supra.]

(a) 24

(b) 77

(c) In the case of liquidated societies 7½ per cent of the assets collected is credited to Government towards liquidation charges and no overhead charges are collected from these societies.

Overhead charges are collected only in the case of living societies whose accounts are audited under Fundamental Rule 127. There are no such auditors for Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies.

(d) Societies are liquidated only when all efforts to reorganize them into normal types of societies fail. When the order of cancellation is passed, it will take effect only on the expiry of two months from the date of the order if no appeal is preferred within that period with reference to section 44 (3) of the Madras Co-operative Societies Act, 1932. After taking charge of the records of the society, the liquidator has to collect the assets under various heads, pay off the liabilities and arrange for the final closing of the societies.

As regards the delay in conversion, the general body of the respective societies has to meet to take decisions regarding the conversion and approve necessary by-laws (enbloe) before the proposals are sent to the Registrar of Co-operative Societies. Any modification to the by-laws suggested by him, necessitates the general body to meet again and approve the modification before the by-laws are registered. Large membership, vast area and local factions which are the characteristic features of the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar, retard the progress of quick conversion to some extent—vide also answer to clause (c) of starred question No. 3428.

[16th March 1956]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 3428 asked by Sri K. Kunhi Mohamed Shafee at the meeting of the Legislative Assembly held on 16th March 1956, page 4 supra.]

(a) Number of societies whose registration has been cancelled.	22
Number of societies recommended for liquidation.	2
Number registered as marketing societies ..	9
Number registered as co-operative banks ..	10
Number registered as agricultural improvement societies.	2
Number registered as multi-purpose societies	1
Number registered as rural banks ..	32
Number of societies pending reorganization ..	29
Total ..	107

(b) It is expected to be completed before the end of April 1956.

(c) There has been disagreement between some of the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies and the local urban banks concerned in regard to their proposed conversion. Some sort of mutual agreement has to be reached in the matter and further amendments to by-laws as are necessary in the light of the discussions have to be adopted by the general body. Any modifications to the by-laws suggested by the Registrar required that the general body had to meet again and approve the modification before the by-laws were registered. In many cases where the societies have been proposed for conversion into a credit society on limited liability basis, the societies had to be exempted by the Government from the provisions of section 4 of the Madras Co-operatives Societies Act. Besides the above, large membership, vast area and local factions which are the characteristic features of the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar district retard the progress of quick reorganization. However, every effort is being taken to push through the conversion as quickly as possible.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, 17th March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

1.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Water rates in certain revenue vattams in Pudukkottai division

* 46 SHORT NOTICE QUESTION.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the water rate in Kuratoor, Singamedu and Kilangedu Revenue vattams in Pudukkottai division of Tiruchirappalli district has been suddenly increased from Rs. 5 per acre to Rs. 15 per acre; and

(b) if so, the reasons for this sudden increase?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes.

(b) The sudden increase is based on the Government orders already issued in 1951. In 1951 the Government issued orders, directing that in the case of lands newly brought under irrigation for the first time in the Cauvery-Mettur Project area in Tanjore district the concessional rate of water-cess of Rs. 5 per acre for first crop with corresponding rates for the other irrigated crops be levied up to fasli 1364 and the peak rates of Rs. 10 per acre for first crop and Rs. 5 per acre for second crop be levied from fasli 1365 onwards. These orders were made applicable to the lands in the Cauvey-Mettur Project area in Tiruchirappalli district also. The ryots of the villages under the Olavayal channel have given a petition to the Collector of Tiruchirappalli requesting the continuance of the concessional rate for a further period of 20 years and the matter has been referred to the Board of Revenue for remarks. Pending issue of final orders in the matter instructions have been issued to the Collector to collect water-cess at the old rate.

SRI V. BALAKRISHNAN : Whereas for the lands newly brought under irrigation for the first time in the deltaic areas, the period of the concessional rate has been fifteen to twenty years, may I know why Pudukkottai alone is being discriminated against and the concessional rate allowed only for a lesser or shorter period?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : That fact also will be taken into consideration in passing the orders.

SRI V. BALAKRISHNAN : In view of the fact that Pudukkottai has been devastated by cyclone twice within a period of three years, will the Hon. Minister kindly consider this request of the villagers sympathetically?

[Sri P. G. Manickam]

[16th March 1956]

அடுத்தபடியாக, புதிய “பஸ் ரூட்”களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கும் போது, முன்பு பஸ் “ஸர்வீஸ்” நடத்துவதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டவர்களுக்கே மறுபடியும் கொடுக்கக்கூடாது. பஸ் ஸர்வீஸை நடத்துகிறவர்கள் வியாபாரத்திற்காகத்தான் நடத்துகிறார்கள்; ஏதோ துட்டு வந்தால் சரி என்று தான் நடத்துகிறார்கள். ஆகவே புதிய “பஸ் ரூட்”களை ஆரம்பிக்கும்போது புதியவர்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. PALANIYANDI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பஸ் போக்குவரத்து மானியத்தின் மீது பேசும் காலத்தில், எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் நண்பர்களெல்லாம் சென்னை நகரத்தில் பஸ் போக்குவரத்து எப்படி நடக்கிறது என்பதைப்பற்றி விரிவாகப் பேசினார்கள். இப்போது ஒரு மாத காலமாக, சென்னை நகரில் பஸ் “ஸ்டேஜ்”களில் இன்ஸ்பெக்டர்களை வைத்து, பஸ்ஸுக்காகத் காத்து நிற்கும் பிரயாணிகளை வரிசையாக நிறுத்திவைக்கும் ஏற்பாடு மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதுதான். அது மட்டும் போதாது. பஸ் ஆண்டுகளாக, இங்குள்ள நமது சபை உறுப்பினர்கள் மட்டுமில்லை, தினத்தாள்களும், சென்னை நகரத்திலுள்ள பஸ் பிரயாணிகளும் சென்னை சர்க்கார் நடத்தும் நகர பஸ் போக்குவரத்திலுள்ள குறைகளைப்பற்றி இடித்து இடித்துக் கூறி யிருக்கின்றார்கள். தனிப்பட்ட போர் நடத்தும் பஸ் போக்குவரத்தைவிட அரசாங்கத்தார் நடத்தும் பஸ் போக்குவரத்து மோசமாக இருக்கிறதென்று அவர்கள் கூறியிருக்கின்றார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் சொன்னதுபோல் சர்க்கார் இதை ஒரு சவாலாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். பதினாறு லட்சம் பேர் வசிக்கக்கூடிய சென்னை நகரத்தில் இப்போது சரியான போக்குவரத்து வசதி இல்லை. சென்னை நகரில் டிராம் போக்குவரத்து நின்ற பின் பஸ்ஸில் நெருக்கடி மிகவும் அதிகரித்திருக்கிறது. சென்னை நகரில் நடுத்தர மக்கள் பஸ்ஸில் எப்படிப் பிரயாணம் செய்கிறார்கள் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் நேரில் பார்த்திருக்கலாம். எப்படி யிருந்தாலும், இந்த விஷயத்தில் ஏதாவது ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். இது ஒரு முக்கியமான விஷயம். ஒரு தொழிலை தேசிய மயமாக்கி, அரசாங்கம் நடத்தும்போது மக்கள் ஏனெனம் செய்வதற்கு இடமில்லாதபடி நடத்த வேண்டும்; அரசாங்கம் தொழிலை நடத்தும்விதம் மற்றவர்களுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கவேண்டும் என்று மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தேசிய மயமாக்கும் கொள்கை வரவேற்கத் தக்கதுதான், ஆனால் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட தொழில்களை சர்க்கார் நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும். இங்கு (சென்னை நகரில்) மட்டுமல்ல, மாகாண ரீதியாகவே (மாகாணம் முழுவதும்) பஸ் போக்கு வரத்துத் தொழிலை தேசியமயமாக்க வேண்டியது அவசியம். மதுரை, திருச்சி முதலிய நகரங்களில் பஸ் போக்கு வரத்தை நடத்துகிறவர்களுக்கு நல்ல வருமானம் வருகிறது. அங்குள்ள இந்தத் தொழில்களை தேசியமயமாக்கினால் நிச்சயமாக சர்க்காருக்கு நல்ல வருமானம் வரும். ஆனால் அவற்றை சர்க்கார் எடுத்து நடத்தினால், பொது மக்களுக்கு மிகவும் வசதியளிக்கக்கூடியவாறு நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டும். இன்று பஸ் போக்கு வரத்துத் தொழிலை நடத்துகிறவர்களுக்கு நல்ல லாபம் வருகிறது. ஆனால் நாம் அந்தத் தொழிலை நடத்தும்போது, லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு நடத்தக்கூடாது, மக்களின் சௌகரியத்திற்காக நடத்தவேண்டும். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்காக தொழில்களை தேசியமயமாக்குகிறோம். முதலாவதாகப் பொது மக்களின் சௌகரியத்திற்காகவும், இரண்டாவதாக வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை தேடித் கொடுப்பதற்காகவும் தான் தொழில்களை தேசியமயமாக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் நாம் லாபம் தேடும் முதலாளிகளைப் போல காரியங்கள் செய்கிறோம்.

நேற்று கனம் மந்திரி அவர்கள் “பஸ் போக்குவரத்து இலாகாவிலுள்ள குமாஸ்தாக்களின் ஸெர்வீஸை இனிமேல் regularize பண்ணப் போகிறோம்” என்று கூறினார்கள். சர்க்கார் இவ்வளவு நாள் ஏன் அவர்கள் ஸெர்வீஸை regularize செய்யாமல் இருந்தார்கள்? நாம் சென்னை நகர்பஸ் போக்குவரத்துத் தொழிலை தேசிய மயமாக்கி, இத்தனை வருஷங்கள்

[16th March 1956]

[Sri M. Palaniyandi]

ஆகவிட்டபோதிலும், இதுவரையிலும் அவர்கள் ஸெர்வீஸை ஏன் regularize செய்யவில்லை? இதற்கு முன்பாகவே regularize பண்ணியிருக்கக் கூடாதா என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய சம்பளம் எவ்வளவு, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் எப்படி யிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் பரிசீலிக்க வேண்டாமா? தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தும் ஸ்தாபனங்களில் தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் தகராறு இருந்தால் தொழிற் தகராறுச் சட்டப்படி தொழில் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். அவர்களுக்குத் தொழில் தகராறுச் சட்டம் இருக்கிறது, தொழில் கோர்ட்டுக்கு இருக்கின்றன; நமக்கு ஒன்றுமில்லை. ஏனென்றால் தொழிலை நடத்துகிறவர்கள் அரசாங்கத்தாராக இருக்கிறார்கள். இந்த exemption-கொல்லாம் நமக்கு இருக்கின்றன. இங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்குக் குறைகள் இருந்தால் அவற்றைப் போக்குவதற்கும் நாம் முன் வரவேண்டும். அவர்களுடைய சம்பளம் எவ்வளவு, படி எவ்வளவு, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் எப்படி யிருக்கிறது, என்றெல்லாம் பார்க்க வேண்டாமா? தனிப்பட்ட முதலாளிகள் கொடுக்கின்ற அளவுகூட சம்பளமும் சலுகைகளும் நாம் கொடுக்க வில்லையென்றால் அது மிகவும் கேவலமானது இல்லையா? கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த விஷயத்தைக் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும். போக்குவரத்து இலாகா கனம் மந்திரி அவர்களிடம் இருக்கிறது. இந்த இலாகாவை கனம் மந்திரி அவர்கள் நன்றாகக் கவனிக்கவேண்டும். இந்த இலாகாவிலுள்ள நடுத்தர குமாஸ்தாக்களின் குறைகளைத் தீர்த்து அவர்களுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டும். நாம் மற்றவர்களுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை கனம் மந்திரி அவர்கள் எடுக்கவேண்டும்.

மூன்றாவது பார்ட்டி இன்ஷ்யூரன்ஸை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். தோழர் ரத்னம் அவர்கள் பேசும்போது, ஒரு தொழிலாளி லாரியில் அடிப்பட்டதைப் பற்றியும், அவருக்கு நஷ்ட ஈடு இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை யென்றும் குறிப்பிட்டார்கள். சர்க்காரே மோட்டார் இன்ஷ்யூரன்ஸை எடுத்துக்கொண்டிருந்தால் அடிப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைத்திருக்கும். மூன்றாவது பார்ட்டி இன்ஷ்யூரன்ஸை ஆந்திர அரசாங்கம் கூட தேசியமயமாக்க திட்டமிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போல நமது சென்னை அரசாங்கமும் முன்வரவேண்டும். அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டால் நல்ல வருமானம் கிடைப்பதோடு கூட, தெருவிலே போகக்கூடியவர்களுக்கும் தகுந்த பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு வசதி ஏற்படும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட பண வசதியுள்ள ஒரு ஸ்தாபனத்தை அரசாங்கம் நிச்சயமாக தேசியமயமாக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

பஸ் போக்குவரத்தை நடத்தும்போது மோட்டார் வாகனங்களுக்கு வேண்டிய சாமான்கள் எவ்வளவோ வேண்டியிருக்கின்றன. அவைகளை பெரும்பாலும் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யவேண்டியிருக்கின்றன. அதன் மூலம் நம் நாட்டிலிருந்து ஏராளமான பணம் வெளிநாட்டுக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, சிறிய சிறிய சாமான்களை நாமே நமது நாட்டிலே தயாரிப்பதற்கு முற்படவேண்டும். பஸ் “சாவி” போன்றவைகளைத் தயாரிப்பதில் வேண்டுமானால் அதிக சிரமம் இருக்கலாம். ஆனால், சிறிய சாமான்களைத் தயாரிப்பதற்கு என்ன சிரமம் இருக்க முடியும்? சாவி போன்றவைகளைத் தயாரிப்பதற்கான கன ரகத் தொழிற் சாலையுங்கூட நம் நாட்டில் * ஏற்படுத்தவேண்டியதவசியம். இதை நான் ஏன் வற்புறுத்துகிறேன் என்றால், மோட்டார் வாகனங்களுக்கு வேண்டிய பலவிதமான சாமான்களை நாம் வெளிநாட்டிலிருந்து தருவிப்பதால் நம் முடைய பணம் ஏராளமாக வெளி நாட்டுக்குப் போகின்றது. அதைத் தவிர்ப்பதற்கு நாம் ஏதாவது செய்யவேண்டாமா என்றுதான் நமக்குத் தோன்றுகிறது. இம்மாதிரி சாமான்களைத் தயாரிப்பதற்கான தொழிற்சாலைகளை நம் நாட்டிலேயே ஏற்படுத்துவதன்மூலம் நம் நாட்டில் இருக்கும் வேலை யில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கி, ஏராளமான பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே, சென்னை ராஜ்யத்தைப்

[17th March 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I do not think there is any need for further reinforcing his arguments.

SRI K. VINAYAKAM : In case the Board of Revenue recommends that only the concessional rates should be collected from these ryots, will the Government, overriding that recommendation, be pleased to continue the present enhanced rates?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I do not know why the hon. Members Messrs. Vinayakam and Balakrishnan are at loggerheads on this question. The order is that the old rate which is the concessional rate should be collected until the whole question is examined.

SRI V. BALAKRISHNAN : May I gratefully acknowledge from the Minister for Revenue his offer for favourably considering this question and may I take it that no new and convincing arguments are necessary from this side to drive home the truth.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I do not know why the hon. Member is not easily convinced.

SRI V. R. NAGARAJAN : I would like to know whether during question-time any hon. Member is entitled to put hypothetical questions merely relying on contingencies?

MR. SPEAKER : No hypothetical questions are allowed. Supplementary questions are allowed to elicit further facts.

Administration of Malabar in Malayalam

* 3435 Q.—**SRI K. UPPI** (on behalf of Sri Kunhi Mohamed Shafee) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to extend the system of conducting official proceedings and correspondence in the regional language in the district of Malabar; and

(b) if so, when it will be given effect to?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir. The Government have no such proposal at present.

(b) The question does not arise.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know why it is not possible to conduct the proceedings in Malayalam?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Because there is no such proposal.

SRI K. VINAYAKAM : Do the Government think that the introduction of regional language for administration will be possible and feasible now, when the reorganization of the State is imminent?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The position may be considered after the reorganization.

[17th March 1956]

SRI S. RAMALINGAM : தஞ்சையில் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும் போது, பிராந்திய மொழியின் மூலமாக ஜில்லா நிர்வாகத்தை நடத்துவதில் எந்த சிரமும் கிடையாது என்று தட்சிணப் பிரதேசத்திற்கு ஆதரவு தேடுவதற்காகப் பேசினார்களே, அதனால் இப்பொழுதே அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால் தட்சிணப் பிரதேசத்திற்கு ஆதரவு இன்னும் அதிகமாக வலுப்படுமாயின், அப்படிச் செய்வதற்கு நிதி மந்திரி அவர்கள் யோசிப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மலபார் ஜில்லாவில் பிராந்திய மொழியின் மூலம் ஜில்லா நிர்வாகத்தை உடனடியாக நடத்தும்படியான திட்டம் இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் யோசனையில் இல்லை. தக்க சமயத்தில் அரசாங்கம் இதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

Talati Scheme

* 3436 Q.—**SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the progress made in giving effect to the Talati scheme for utilizing the sewage water of the City usefully; and

(b) the amount sanctioned by the Government for the scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The Government have examined the scheme and have decided to implement it in stages. Administrative sanction for the first stage was accorded in October 1953. Technical scrutiny of the estimates is being done by the Chief Engineer (General) and pending scrutiny, the laying of the pumping main has been started and is in progress.

The acquisition of the land for the sewage farm at the disposal area is also in progress. Out of 200 acres required, 130 acres have been acquired. Action is being taken for laying out the sewage farm.

(b) A loan of Rs. 16 lakhs has been sanctioned by the Government.

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI : May I know why the scheme is called Talati Scheme and what the mania about the name is and how much of the estimated cost is given by the Government by way of loan and how much by way of grant?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I thought the hon. Member who put the question must have known how the scheme has come to be known as the Talati Scheme. Dr. R. D. Talati, Sewage Utilization Officer, Government of India, who visited this State some time back, formulated a scheme for diverting the sewage of the City, which is at present being discharged into the sea, for utilization for irrigation of lands outside the City limits. The scheme is in four parts and is estimated to cost Rs. 45 lakhs. The first part of the scheme is estimated to cost Rs. 16 lakhs. The Government of India have made available to this State Government a loan for this Rs. 16 lakhs and the Government of Madras have in their turn disbursed this loan to the Corporation. Under the part of the scheme now being implemented, the sewage from Purasawakkam,

[17th March 1956]

Kilpauk, Chetput, Langs Garden and Grahams Road will be diverted to Selavayal, Madhavaram, etc., to irrigate an area of 800 acres. Out of this 800 acres, the Corporation will maintain a sewage farm of 200 acres.

SRI M. PALANIYANDI : தலடி என்பவரால் வகுக்கப்பட்ட இந்தத் திட்டங்கள் சென்னை நகரத்தில் நிறைவேற்றப்படுவதுபோல் திருச்சி னுப் பள்ளியிலும் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். சாக்கடைத் தண்ணீரை விவசாயத் திற்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடிய திட்டங்களை திருச்சி னுப்பள்ளியில் கொண்டு வரவேண்டும். திருச்சி னுப்பள்ளியில் பொன்னி காவேரியில் சாக்கடைத் தண்ணீர் கலக்கிறது. ஆகவே அங்கே இம்மாதிரியான திட்டங்களைக் கொண்டுவருவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்தத் திட்டத்தின் முதல் பகுதி நிறைவேற்றப்பட்டபிறகு திருச்சி போன்ற நகரங்களிலும் கொண்டுவருவதுபற்றி கவனிக்கப்படும்.

9-10 am. SRI K. VINAYAKAM : Sir, in the matter of acquiring lands in Kodungayur regarding the execution of the first part of the Talati Scheme, there has been a dispute between the Acquisition Officer and the land owner. Was this dispute amicably settled? Why is there this unnecessary delay in acquiring the remaining 80 acres of land when the first part of the scheme has been executed properly? Will the Government take steps to grant the loan immediately to the Corporation so that the second part of the scheme to dispose of the Mambalam-Mylapore sewage water can be taken up?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information about the dispute referred to by the hon. Member. Of course if the first part of the scheme has been carried out, then the implementation of the other parts of the scheme would certainly be taken up.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know, Sir, when the scheme is likely to be implemented and also what is to happen to the sewage water that is now being let into the northern part of Madras, namely, Rayapuram and other places? Is this sewage water likely to be diverted to some other place or will it be let into the sea in the northern part of the City? This sewage water is causing a lot of nuisance in the northern part of the City.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The scheme has already been implemented. About the latter part of the question, I would like to have notice.

SRI A. RATNAM : இப்போது 'தலடி ஸ்கீம்' இருக்கும் இடங்களில் 'இண்டஸ்ட்ரியல் ஹெஸ்டிங் ஸ்கீம்' நடைபெற்றுவருகிறது. அங்கு எத்தனை தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தண்டையார்பேட்டையில் சாக்கடைகள் நாற்றமெடுத்து, பொதுஜனங்கள் வாழ்வதற்கு வசதிற்ற இடமாக அந்த இடம் மாறிவிட்டது. அங்கே எப்போது தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கப்போகிறார்கள் ? தொழிலாளர்களுடைய சுகாதாரத்தை இந்த 'ஸ்கீம்' பாதிக்காதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதற்கு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தனியாக ஒரு கேள்வி போடவேண்டும்.

[17th March 1956]

SRI M. PALANIYANDI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, இந்தத் திட்டம் நிறைவேறியபிறகு திருச்சியில் ஆரம்பிக்கலாம் என்று கூறினார்கள். திருச்சியில், காவேரியில் சாதாரண ஏழை மக்கள் தான் இப்போது குளிக்கிறார்கள். அங்கே தண்ணீர் குறைவாக வருகிறது. சாக்கடைத் தண்ணீர் அங்கே கலக்கிறது. இதன் காரணமாக காலரா போன்ற நோய்கள் ஏற்படலாம். ஆகவே அங்கேயும் சாக்கடைத் தண்ணீரை விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்துவதற்குத் திட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதை அரசாங்கம் நல்ல மனதுடன் கவனிக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த நிலைமை திருச்சி நகரத்தில் மட்டுமல்ல, ஜீவநதிகள் பாய்கின்ற எல்லா இடங்களிலும் இதே நிலைமைதான் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் அரசாங்கம் பிறகு கவனிக்கவேண்டும்.

Cancer centres

* 3437 Q.—**SRI C. KANDASAMY** (on behalf of Sri K. P. GOPALAN) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether there is any proposal under the consideration of Government to open new Cancer centres in the State?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : No, Sir. I may add that facilities for cancer treatment will shortly be made available at Mangalore and Tanjore.

DR. K. B. MENON : May I know if the Hon. Minister has information as to how many radium needles are in possession of the Government and among how many hospitals in the State they are distributed?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There are radium needles now at the Barnard Institute of Radiology and at the Hospital for Women and Children. 250 mgms. of radium needles have recently been sent to the Madurai hospital and 250 mgms. of radium needles will shortly be sent to the Mangalore hospital.

SRI S. RAMALINGAM : Sir, the amount sanctioned in the current year budget for the purchase of a deep X-ray therapeutic apparatus for the Tanjore Headquarters Hospital has not been so far installed in that hospital. Will the Hon. Minister be pleased to state when this apparatus will be installed there?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Deep X-ray therapeutic apparatus has probably already been installed or will be installed in the very near future. It has been ordered already.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, the Hon. Minister was pleased to state that there was no proposal to open new Cancer centres. Is it because we have got more centres in the State than what the demand requires?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : We have provision for cancer treatment at the Barnard Institute, General Hospital, at the Hospital for Women and Children, Egmore, and at the Erskine Hospital, Madurai. As I said already, facilities will shortly be made available at Mangalore and Tanjore also.

[17th March 1956]

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : May I know, Sir, whether the Hon. Minister has figures with him to show how many cancer patients came to Madras for treatment last year and how many of them are from the West Coast?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I cannot give the exact number of patients who have come for treatment. But I may say that there are a good number of cancer cases, particularly in Malabar, on account of the habit of tobacco-chewing.

DR. K. B. MENON : May I know, Sir, the number of patients registered in the City hospitals? On an average, how many in a year are admitted and how many are rejected?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I cannot give the number. But I may say that most of the patients who come for treatment at any of these X-ray institutes are in a very advanced stage. Cancer treatment can be successful only if cases come in early.

SRI V. BALAKRISHNAN : Besides these curative methods, has the Hon. Minister in view any preventive methods and, if so, may I know what are the steps he has taken to pursue those preventive methods?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Knowledge of the disease of cancer must spread among the people and also among the medical men. Cancer is sometimes due to chronic irritation. If people know the early signs and symptoms, they can go in for treatment early. There is no method of preventing cancer except by giving up certain habits like tobacco-chewing, excessive smoking and preventing ragged teeth, causing irritation in the mouth and so on.

SRI S. THINAKARASAMY THEVAR : May I know from the Hon. Minister whether the Government will come forward to start a Cancer centre at Madurai City, which is a centre for all the southern districts?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The hon. Member has not been listening to my answer. I have already said that at Madurai there is a Deep X-ray therapeutic apparatus and 250 mgms. of radium needles have recently been sent there. Cancer treatment is given there. There are 15 beds also available for this purpose.

SRI C. KANDASAMY : May I know, Sir, whether the Hon. Minister has investigated whether cancer can be treated by the indigenous system of medicine and, if so, what are the results of his investigations?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Cancer is treated by deep X-ray, arc of radium needles and surgery. I am not aware of any indigenous system of treatment for cancer.

[17th March 1956]

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, in view of the fact that cancer is a horrible disease and a contagious one which requires institutional treatment, may I know whether the Government General Hospital at Madras has got a sufficient number of beds for the patients who go there for treatment?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Cancer is not an infectious disease. In the Madras General Hospital, we have 100 beds for treatment of cancer patients. Also at the Hospital for Women and Children, we have provided 100 beds.

SRI V. BALAKRISHNAN : Can the Hon. Minister expatiate on his knowledge of the cancer of the womb, Sir?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Cancer of the womb is very common among women. Particularly 50 per cent of these cases relate to cervix, that is, the neck of the womb. This cancer of the cervix is due to having too many children in many cases.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Sir, what are the causes that lead to this cancer disease? Does the Hon. Minister agree with the medical experts who are of opinion that due to smoking cancer of the lung is developed?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Cancer may be due to various causes. Research in this matter is going on at so many places all over the world. There is supposed to be some connection between smoking and lung cancer, though opinion is not quite unanimous.

SRI K. R. VISWANATHAN : May I know whether it is a fact that more number of women are victims of this cancer disease than the number of men who fall a victim to this disease? 9-20 a.m.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir, women suffer from cancer on the uterus and of the cervix. They also suffer from cancer of the breast.

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR : The Hon. Minister is replying to a number of questions on family planning, leprosy, cancer, etc. Can he arrange for lectures on those subjects in this House, Sir?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Lectures by medical men—Specialists—may be arranged.

SRI M. PALANIANDI : May I know whether it is not a fact that chewing tobacco leads to cancer in the mouth?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, that is what I stated. Chewing tobacco or keeping in the mouth tobacco which is an irritant is supposed to be a provocative cause for mouth cancer.

[17th March 1956]

Government Bus Transport

* 3438 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the reasons for recovery of batta paid prior to 1953 to conductors and drivers in the Government Bus Transport while attending to buses taken to the sheds due to breakdowns?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: No recovery has been ordered of batta paid prior to 1953 to conductors and drivers in the Government Bus Service while attending to buses taken to the sheds due to breakdown.

Municipal services

* 3439 Q.—SRI A. M. RATHNASWAMY: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the steps taken to give effect to the proposal to provincialize the Municipal services and the date from which it will come into force.

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMY PADAYATCHI: Municipal Health Officers were already Government servants and the services of Municipal Engineers and Municipal Commissioners have since been provincialized. The question of provincializing the services of municipal managers, revenue officers and accountants has been deferred for the present.

SRI M. PALANIYANDI: முனிசிபல் தோட்டி தொழிலாளிகளுடைய ஸர்வீஸையும் எப்பொழுது 'ப்ரொவினஷியலைஸ்' பண்ணுவதற்கு சர்க்கார் ரீட்டம் திட்டம் இருக்கிறது?

HON. SRI S. S. RAMASWAMY PADAYATCHI: ரதனசபாபதி முதலியார் கமிட்டி சமர்ப்பித்திருக்கும் ரிபோர்ட்டின் மீது இன்னும் சில முடிவுகள் எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. முடிவு எடுத்த பிறகு முனிசிபல் சிப்பந்திகளின் செர்விஸையும் ப்ரொவினஷியலைஸ் செய்யும் விஷயமும் கவனிக்கப்படும்.

SRI V. R. NAGARAJAN: While implementing the scheme of provincialization of municipal servants, may I know whether the Government will take into account the question of giving gazetted status to Commissioners?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMY PADAYATCHI: Yes, Sir, I will consider it.

SRI G. GOVINDAN: முனிசிபாலிடிகளில் வேலை செய்யும் தோட்டிகளுக்கு அதிகமாக சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதைப்போல, மேஜர் பஞ்சாயத்துகளில் வேலை செய்யும் தோட்டிகளுக்கும் அதிகமாக சம்பளம் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMY PADAYATCHI: எல்லோருக்கும் அதிகமான சம்பளம் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு பண்ணிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

[17th March 1956]

SRI M. PALANIYANDI: ரதனசபாபதி முதலியார் கமிட்டியின் ரிபோர்ட் பரிசீலனையில் இருப்பதாகவும், அதிலுள்ள சிபார்சுகளில் இன்னும் சிலவற்றை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டியிருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அதுவரைக்கும் முனிசிபல் தொழிலாளிகளுடைய ஸர்வீஸ் ப்ரொவினஷியலைஸ் செய்யப்படாமலே இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, உடனடியாக முனிசிபாலிடிகளில் வேலை செய்யும் தோட்டி போன்ற தொழிலாளிகள் விஷயத்தை அவர்கள் எழுப்பும் குறையை தொழில் கோர்ட்டுக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டால் அரசாங்கம் மறுக்கிறது. அவர்களுடைய கோரிக்கை தொழில் கோர்ட்டுக்கு விடப்பட்டு, அவர்களுடைய குறை தீர்க்கப்படுமா?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMY PADAYATCHI: I will consider it.

SRI V. BALAKRISHNAN: முனிசிபல் நிர்வாகத்தில் கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் அத்தியாவசியமாக இருப்பதால், அவர்களுடைய முக்கியத்துவத்தைக் கருதி சர்க்காருடைய அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் அவர்களுக்கு முதல் இடம் கொடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMY PADAYATCHI: இருக்கிற திட்டங்களை நிறைவேற்றின பிறகு மற்ற திட்டங்களும் கவனிக்கப்படும்.

Markets for handloom products

* 3440 Q.—SRI A. M. RATHNASWAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether this Government have deputed any of its officials to go to foreign countries to find markets for handloom products of this State;

(b) if so, how many of them have been sent so far for the last two years;

(c) the names of the countries to which these officials have been sent;

(d) total expenditure by this Government on this account; and

(e) whether the Central Government have shared any portion of the expenditure?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.
(b) to (e) Do not arise.

SRI M. PALANIYANDI: மேல் நாடுகளிலெல்லாம் கைத்தறித் துணியைப் பிரசாரம் செய்வதற்கு பல கடைகள் திறக்கப்பட்டும், அதிகாரிகள் அங்கு அனுப்பப்பட்டும் வருகிறார்கள். தென்னாட்டிலும் அதிக கைத்தறித் துணி தயாரிக்கப்படுவதால், அந்தச் சர்க்காருடைய மேல் நாடுகளில் பிரபலப்படுத்த, மேல் நாடுகளில் கடைகளைத் திறக்க ஏற்பாடு செய்வதோடு கூட, தமிழ்நாட்டிலிருந்து முக்கியஸ்தர்களை அங்கு அனுப்பி காரியங்களைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அதெல்லாம் கவனிக்கப்பட்டு செய்யப்பட்டுதான் வருகிறது. மேலாட்டிலே கைத்தறித் துணிகளைப் பிரபலப்படுத்தவேண்டியது மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு. அகில-இந்திய கைத்தறி போர்டார் மேல்நாடுகளில் மார்க்கெட்டுகளை

[17th March 1956]

ஏற்படுத்த மத்திய அரசாங்கம் அனுமதித்திருக்கிறார்கள். அதன்படியே மத்திய கிழக்கு, தென் கிழக்கு ஆசியப் பிரதேசங்களில் மார்கெட்டுகளை வைப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் அனுமதித்திருக்கிறார்கள். சென்னை ராஜ்ய கைத்தறி நெசவாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலமாக அசில-இந்திய கைத்தறி போர்டார் மார்கெட்டிங் ஆபீசர்களை பாக்தாத், ரங்கூன், சிங்கப்பூர், கொழும்பு போன்ற இடங்களுக்கு அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடுகள் நடந்துவருகின்றன. விற்பனைக்கான எம்போரியங்களை கராச்சி, ஈடன், சிங்கப்பூர் போன்ற சில இடங்களிலே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கெல் லாம் விற்கப்படுவது சென்னை ராஜ்யத்திலே உற்பத்தியாகின்ற கைத்தறித் துணிகள்தான்.

SRI V. R. NAGARAJAN: May I know what percentage of handloom goods produced in this State is being used in Government offices as part of their stationery?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am sorry I have no information.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Do not the Government think that it will be better to entrust the work of pushing the sale of handloom goods in foreign countries to experts who are sent from our State than to leave the matter in the hands of High Commissioners?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That is also taken into account when this Government depute officers to organize markets for these goods.

SRI M. PALANIYANDI: காஞ்சிபுரம், கொள்ளேகாலம் போன்ற இடங்களிலே தயாரிக்கப்படும் வர்ணஜாலைப் பட்டுப் புடவைகளுக்கு அமெரிக்கா போன்ற இடங்களிலே நல்ல கிராக்கியும் மோகமும் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, இந்தச் சர்க்காருகளை அங்கு அதிகமாக அனுப்பி விற்பனை செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அதுபற்றியும் கவனிக்கப்பட்டுதான் வருகிறது.

SRI A. M. RATHNASWAMY: Is it not a fact that in countries like America there is a growing demand for handloom goods? Is it not a fact that Mr. Sabanayakam has been deputed by our Government to proceed to foreign countries?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Sabanayakam is an officer of the Government of India and he has not been deputed exactly for the purpose referred to by the hon. Member but he has been deputed to attend the exhibition at Lepsig Fair where our handloom products are to be exhibited on a grand scale.

SRI M. JAGANNATHAN: May I know whether our Government will consider the desirability to depute some of our officials to go to foreign countries as marketing officers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. Some of our officers have been deputed to these centres as marketing officers.

[17th March 1956]

SRI B. K. NALLASWAMI: As there is much scope for the export of artistically designed handloom carpets, will the Government come forward to recommend to the Central Government to make arrangements for sending samples of these goods also to other countries for advertisement purposes?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Whatever demand is there or is likely to be organised in other countries for all types of our handloom goods, all those demands will be taken into consideration before the Government take steps to export them.

SRI V. BALAKRISHNAN: May I know whether the Hon. Minister is aware of the fact that the marketing depot in Colombo is not doing sufficient propaganda to propagate our handloom goods in the tea plantation areas where the bulk of Indian population live and will the Hon. Minister take steps to arrange for some attractive propaganda among this population of Ceylon in the tea estates?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Of course, these officers are not expected to go out and carry on propaganda as suggested by the hon. Member. But anyhow if the hon. Member would give some specific suggestion arising out of his own personal experience the Government will certainly go into them.

SRI G. GOVINDAN: நம் ராஜ்யத்தில் தேங்கிக் கிடக்கும் கைத்தறித் துணிகள் விற்பனைக்கு வெளி நாடுகளை எதிர் பார்ப்பதைக்காட்டிலும், பாதி விலைக்கு அவைகளை கெஜட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்யளுக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: துணியை பாதி விலைக்குக் குறைத்துக் கொடுத்துவிட்டால், இன்னொரு பாதிப் பணத்திற்கு எங்கே போவது? கைத்தறி துணி இங்கேயே செலவாகவேண்டுமென்று அங்கத்தினர் கருதினால் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லோரும் கைத்தறி துணியையே கட்டவேண்டும். முக்கியமாக, கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் கைத்தறித் துணியைத்தவிர வேறு எதையும் கட்டுவதில்லை என்ற முறையில் வழி காட்டினால் கூட நலமாக இருக்கும். அத்துடன் திருப்தியடைந்துவிட முடியாது. அந்நிய நாடுகளிலும் வசிகரமான துணிகளை விற்பனை செய்து அங்கு விரிவுபடுத்துவதுதான் நலம்.

SRI G. GOVINDAN: கைத்தறித் துணியை பாதி விலைக்கு கெஜட் பதிவில்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் மறு பாதிச் செலவை சர்க்காரே கொடுத்து ஈடு செய்யவேண்டும். அதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: வாங்கி உடுத்துபவர் களுக்கு நன்றாக இருக்கும். ஆனால், சர்க்காருக்கு நன்றாக இருக்காது.

SRI K. V. RAMASWAMI: நம்முடைய மாகாணத்தில் உற்பத்தி யாகும் கைத்தறித் துணியாகிய லுங்கிகளுக்கும், கைகுட்டைகளுக்கும் வெளி மாகாணங்களில் அதிக கிராக்கியும் மதிப்பும் இருப்பதனால் வெளி மாகாண சர்க்காரோடு நம்முடைய சர்க்கார் தொடர்பு ஏற்படுத்திக்கொண்டு பேச்சு வார்த்தை நடத்த முன்வருவார்களா? 9-30 p.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அதையெல்லாம் மத்திய சர்க்கார் கவனித்துக்கொண்டுதான் வருகிறது.

[17th March 1956]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Sir, the Hon. Minister was pleased to state that certain of our officers were deputed to foreign countries for finding markets for handloom products. May I know for what products markets are to be found by them in foreign countries and which are all the countries the officers have been deputed to?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: About the varieties of cloth that are sought to be popularised, I would like to have notice.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: We have often heard the Hon. Minister say that Khadi is also a handloom product. May I know if Khadi is also exported to foreign countries and sale of it is being pushed there?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Khadi is not produced to that large extent as non-khadi handloom cloth. Still, I can tell the hon. Member that even in other countries, Khadi is quite attractive, and popular.

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR: கைத்தறிக்களில் சிலர் டிசைன் களுக்கு கிராக்கியும், பிரியமும் வெளி நாடுகளில் இருக்கின்றன. ஆனது பற்றி அம்மாதிரி பிரியப்படும்படியான டிசைன்களின் ஜாப்தா ஒன்றை தயாரித்து அந்த டிசைன்களில் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்தி அவைகளை வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அப்படியேதான் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

SRI M. JAGANNATHAN: With a view to increase the output of handloom products in our State, may I know whether this Government will come forward to start more number of co-operative societies for the benefit of the handloom weavers and may I know whether they have got any scheme in the Second Five-Year Plan to meet this demand?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, it is only 25 per cent of the handlooms that have been brought under the co-operative societies; but under the Second Five-Year Plan, it is our objective that we should raise it to at least 50 per cent.

SRI K. VINAYAKAM: கைத்தறி துணிகளை வெளி நாட்டிற்கு விற்பனைக்கு அனுப்பி அதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலையை உண்டாக்குவதற்கு உள் நாட்டிலிருப்பவர்கள் அதை ஆதரிக்கவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார். குறிப்பாக சட்டசபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் கைத்தறித் துணியைக் கட்டவேண்டும் என்றும் சொன்னார். எதிர்க் கட்சியிலிருப்பவர்கள் சிலர் கட்டுகிறார்கள், ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சியிலிருப்பவர்கள் சிலர் கட்டுவது இல்லை, குறிப்பாக கனம் ராஜா முத்தையா செட்டியார் கட்டுவது இல்லை. அவரை கட்டும்படியாக செய்துவிட்டு அதன்பிறகு எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எல்லோரும் கைத்தறி துணியைக் கட்டி அதன்மேல் வெளி நாட்டிற்கு விற்பனைக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்வது அவசியம் என்று சொல்லவில்லை. இங்கே எல்லோரும் கட்டவேண்டும். அதற்கெல்லாம் உற்பத்தி செய்துவிட்டு அதன் பிறகு வெளி

[17th March 1956]

நாடுகளுக்கு அனுப்பவேண்டும். நான் எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் மட்டும் கட்டவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. இந்த சட்டசபையிலுள்ளவர்கள் எல்லோரும் தான் கட்டவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன்.

SRI A. M. RATHNASWAMY: Is it a fact, Sir, that a certain variety called the Madras Handkerchiefs is in very great demand in certain parts of Africa—East Africa—and if so, what are the steps taken by the Government to give encouragement to this particular variety?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: This variety of Madras Handkerchiefs is not at all consumed within the country; we have to depend on foreign markets. All possible steps are being taken to organise sales in the other countries. Still, I would like to tell the hon. Member that we cannot absolutely rely on the consumption in foreign countries of these varieties. I want the handlooms to produce more and more varieties which are in demand in this country.

SRI P. CHELLATHURAI: கைத்தறி ஆடைகளையும், கதர் ஆடைகளையும் இந்நாட்டிலுள்ள ஆடவர், பெண்டிர் எல்லோரும் அணிதல் வேண்டும் என்ற ஒரு சட்டத்தை இயற்றுவது சாத்தியமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: சட்டங்கள் இயற்றுவதற்கும், கண்ட்ரோல்களை வைப்பதற்கும் ஓர் அளவு உண்டு. அதனால் சட்டம் இயற்றி பலன் இல்லை. மக்களுடைய மனம் மாறவேண்டும்.

SRI V. BALAKRISHNAN: On a point of order, Sir. The other day when the question on Family Planning came up and when I made a comparative reference to the fertility of an hon. Member of this House, the Hon. Speaker was pleased to rule out that no reference should be made to hon. Members of this House. Just a little while ago, my hon. Friend on my right made a pointed reference to the Raja of Chettinad in the Congress Party and his inability to wear khaddar. How does the Hon. Speaker allow this personal pointed reference and how did he rule out my reference which was only comparative and never pointed.

MR. SPEAKER: The references pointed out by the hon. Member relate entirely to different matters—one relates to the personal fertility of a person and the other relates to the garment which he wears. I suppose the hon. Member realises the difference between the two—one is too personal and the other is with reference to the clothes which a man wears. Therefore, this reference is perfectly in order.

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR: கைத்தறி வாரம் என்று கொண்டாடப்படுவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்பொழுது எல்லோரையும் கைத்தறி துணியை உடுத்தவேண்டும் என்று வற்புறுத்தவேண்டும் என்றும் சொல்லி வருகிறார்கள். அத்தடன் அரசாங்கம் தங்களுடைய சிப்பந்திகளுக்கு கதர் ஆடை வழங்கி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு கைத்தறித் துணியை வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எதிர் கட்சித் அங்கத்தினர்கள் உள்பட கதரும் கைத்தறி துணி என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[17th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவர்களையும் கட்டுப் படுத்துவது முடியாத காரியம். அவர்கள் எல்லோரும் இதனை உணர்ந்து தாங்களாகவே மனம் மாறி கதர் உடுத்த முன் வருவண்டும்.

SRI S. RAMALINGAM : கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய உதவியை அளிப்பதற்காக கரைப்போட்ட புடவை, வேஷ்டி முதலியவற்றை மில்லில் உற்பத்தி செய்யக்கூடாது எனத் தடை விதிக்க மத்திய அரசாங்கத் திற்கு நம் அரசாங்கம் சிபார்சு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதுபற்றி என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமோ அவை யாவையும் இந்தச் சர்க்கார் எடுத்திருக்கிறது. மில் துணி இல்லை என்பதினால் இந்தப் பிரச்சனை தீராது.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : The Hon. Minister was pleased to exhort all the Members of this House to wear handloom goods. We are thankful for the suggestion. May I put a counter-suggestion that at least in future the Hon. Ministers instead of wearing khadi as the hall-mark of the Congress may wear handloom clothes.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am again repeating to the hon. Member for his edification that Khadar is handloom cloth and it is the same handloom weavers that produce the khadi cloth.

SRI V. BALAKRISHNAN : வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்படும் பெண் களுக்கான கைக்குட்டைகளுக்கு அதிகக்கிராக்கி இருக்கிறது எனத்தெரிவதால், அதன் ரகத்தை அதிகமாக்கி, அழகை அதிகப் படுத்தி, கவர்ச்சிமிக்கதாகக் கி, விலையையும் குறைத்து, மார்க்கெட்டை விஸ்தரிக்க அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது பற்றி கனம் அங்கத் தினர் அவர்கள் அதிக கவனம் செலுத்திவருகிறார்கள் என்பது தெரிய வருகிறது. இதைப்பற்றி எல்லாம் எவ்வளவு விரிவாக எழுத முடியுமோ அவ்வளவு விரிவாக எனக்கு எழுதி அனுப்பினால் நான் அவற்றைக் கவனிக் கலாம்.

SRI P. SELVARAJ : Sir, may I know from the Hon. Minister whether in bulk supplies to foreign markets, the quality is the same as the sample shown?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I should think so.

SRI V. R. NAGARAJAN : As some of the hon. Members are very keen to wear handloom products, will the Government, while catering to their tastes, take steps to produce fashionable and glamorous neck ties so that they may be useful for particular Members?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If hon. Members would kindly give me particulars about their requirements and tastes, I shall certainly look into the matter and see that these varieties are produced and made available to them.

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR : கைத்தறிக்கும், கதருக்கும் வித்தியாசம் இல்லை என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள் அப்படியானால் அவர் ஏன் கைத்தறித் துணியை உடுக்காமல் கதர் உடுக்கிறார் கள்.

[17th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கதர் கைத்தறித் துணி யாதலால் நாங்கள் கதர் துணியை உடுப்பதினால் பல்லாயிரக்கணக்கான கைத் தறியாளர்களுக்குப் பிழைப்புக் கிடைக்கிறது. மேலும் கதர் துணியில் உபயோகிக்கப்படும் நூல் ஆலைகளில் நூற்றது அல்ல. பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் தங்கள் வீடுகளில் தங்கி நூற்கின்ற நூல். இதையே தங்கள் பிழைப்பாகக்கொண்டு நூல் நூற்றுவருகிறார்கள். கைத்தறித் துணியை நாங்கள் உடுத்தால், கைத்தறியாளர்களுக்குப் பிழைப்பு ஏற்படும். ஆனால் நூல் நூற்கின்றவர்கள் வேலை இல்லாமல் பிச்சை எடுக்கும்படி நோடும். ஆகவேதான் நாங்கள் கதர் உடுக்கிறோம். கதர் உடுப்பதினால் முதலில் நூல் நூற்கின்றவர்களுக்குப் பிழைப்புக் கிடைக்கிறது. கைத்தறி யாளர்களுக்குப் பிழைப்புக் கிடைக்கிறது.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Will the Hon. Minister be pleased to state what is the total value of the handloom fabrics produced in this State, what percentage of it is being exported to outside countries and what is the value of the dollars that this trade has earned for the Government of India?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice, Sir.

MR. SPEAKER : I think we have had a sufficient number of questions. For the last twenty minutes we have been having questions on this subject. Now, question time is over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

11.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1956-57—cont.

(1) DEMAND XXVII—ELECTRICITY

AND

(2) DEMAND XLI—CAPITAL OUTLAY ON ELECTRICITY SCHEMES.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 14,36,80,400 under Demand XXVII—Electricity.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 14,36,80,400 under Demand XXVII—Electricity.”

SRI N. RATHNA GOUNDER : Sir, I beg to move the motion standing in my name, namely:—

“That the allotment of Rs. 14,36,80,400 under Demand XXVII—Electricity be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the allotment of Rs. 14,36,80,400 under Demand XXVII—Electricity be reduced by Rs. 100.”

[17th March 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 34,40,02,500 under Demand XLI—Capital Outlay on Electricity Schemes.”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 34,40,02,500 under Demand XLI—Capital Outlay on Electricity Schemes.”

SRI A. RATNAM: Sir, I beg to move the cut motion standing in my name, namely—

“That the allotment of Rs. 34,40,02,500 under Demand XLI—Capital Outlay on Electricity Schemes be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the allotment of Rs. 34,40,02,500 under Demand XLI—Capital Outlay on Electricity Schemes be reduced by Rs. 100.”

The Hon. Minister may now make his speech.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Sir, there are two demands relating to Electricity (1) Demand XXVII for a grant from current revenues to meet the working expenses and (2) Demand XLI for capital expenditure on Electricity Schemes. As the subjects dealt with in both the Demands are allied ones, both the Demands may be taken together for purposes of discussion. The Demands may, however, be put to vote separately as was done last year.

The first demand is for meeting working expenses of electricity schemes in operation. The working expenses include expenditure on smaller works financed from ordinary revenues, expenditure on operation and maintenance, cost of establishments and provision for depreciation. Against Rs. 14.37 crores required for these working expenses the net expenditure on working alone will be Rs. 5.13 crores. The gross revenue expected to be earned by the Department is Rs. 8.49 crores. The gross amount required under Demand XLI relating to Capital Outlay on Electricity Schemes is Rs. 34,04,02,500.

Sir, I have come before this House to move these Demands when the period of the First Five-Year Plan is fast drawing to its end. In the First Five-Year Plan for this State it was envisaged among other things for the addition of an installed capacity of 110,000 K.W. to the State Grid, electrification of 250 villages and connecting up of 3,000 agricultural pumpsets on an average per year at an estimated

17th March 1956] [Sri R. Shanmugha Rajeswara Sethupathi]

total capital outlay of Rs. 30.86 crores. It is a matter for gratification that the targets set in respect of power schemes under the First Five-Year Plan would have been more than achieved before the current year is over. As a matter of fact, the target set for the generation side, viz., addition of 110,000 K.W. of installed capacity to the Grid has been achieved even during the last year.

During the current year, an increased tempo has marked the activities of the Electricity Department particularly on the rural electrification field, in which this State can legitimately claim to lead the rest of the country. The Electricity Department has set up a record by extending supply of electricity to over 600 villages during the current year bringing the total number of villages electrified in the State to about 3,000. The number of agricultural pumpsets connected during the current year, it is expected, will be about 6,000 bringing the total number of pumpsets connected up in the State to about 31,000. It is expected that the total outlay on rural electrification during the current year would come to Rs. 514 lakhs. Thus, the Electricity Department is already geared up to accomplish the increased targets set up for power schemes in the Second Plan.

In the Second Five-Year Plan, a provision of Rs. 6,110 lakhs has been made in respect of power schemes in the State to cover expenditure on schemes like the Periyar Hydro-Electric Scheme and the Madras Plant Extensions, which have already been taken up, and a few new generation, transmission and distribution schemes. The most important generation scheme to be included in the Second Five-Year Plan for this State is the Kundah Hydro-Electric Scheme which is the largest Hydro-Electric Scheme so far undertaken by the Electricity Department. The preliminary works on the scheme have already been taken up. The additional installed capacity proposed to be added to the grid during the Second Plan Period is 287,000 K.W. Another important aspect of the rural electrification programme. The targets of electrifying 250 villages and connecting up of 3,000 agriculture pumpsets per annum set under the First Five-Year Plan will be increased to 400 villages and 4,800 agricultural pumpsets per annum during the Second Five-Year Plan Period.

The capital outlay of Rs. 1,307 lakhs on Electricity Schemes proposed for the budget year represents the anticipated requirements of the power schemes during the first year of the Second Five-Year Plan. It includes a provision of Rs. 200 lakhs for the Kundah Hydro-Electric Scheme, Rs. 322 lakhs for the Periyar Hydro-Electric Scheme, Rs. 161 lakhs for the Madras Plant Extensions and Rs. 490 lakhs for rural electrification. A provision of Rs. 36,67,500 has also been made for payment of compensation in respect of certain electrical undertakings already taken over by the Government and a few company undertakings which are proposed to be acquired during the budget year.

[17th March 1956]

இந்தக் கேள்வி கேட்ட கனம் அங்கத்தினருக்கு அது இன்னும் புரியவில்லை. கதர்த் துணிகூட கையினால் தறியில் நெய்யப்படுகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்குச் சொல்லுகிறேன்.

SRI K. R. VISWANATHAN : Sir, during the period of War as well as long afterwards, there was a tendency on the part of handloom producers not to keep up the standard of products for export. Have the Government taken precautions to see that this lowering of standards of products for export are prevented at this end as well as at the end in foreign markets?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do appreciate that there is need to emphasis keeping up and improving of the standards and it is for that purpose, we encourage handlooms to get into the co-operative societies so that through the co-operative societies we may endeavour to keep up standards and improve standards.

SRI K. V. RAMASWAMY : இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் கைத்தறித் துணிகளை அணிந்து, அதை ஆதரிக்கவேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். அதை விரியாமலையில் கொண்டுவருவதற்கு கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு கைத்தறித் துணியை குறைந்தபட்சம் பாதி விலைக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதற்கு முன்பு கேள்வி கேட்ட கனம் அங்கத்தினர் குறைந்த சம்பளம் வாங்கக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்குப் பரிந்து பேசினார், அதை விட்டுவிட்டு கனம் அங்கத்தினர் இப்பொழுது தங்களுக்கு மட்டும் குறைந்த பட்சத்தில் பாதி விலைக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். அது முறையான என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR : Among handloom fabrics, the Madras Handkerchiefs are being exported to African countries. But the export is confined to only private enterprise, so much so there is lot of exploitation of the poor handloom weavers by these exporters. Will the Government consider the feasibility of having co-operative institutions to do this export business?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the Government have been examining this aspect of the question also.

SRI P. CHELLATHURAI : கனம் மந்திரி அவர்கள் எனது கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது சட்டம் இயற்றுவதற்கும் கட்டுப்பாடு செய்வதற்கும் ஒருவரம்பு உண்டு என்று சொன்னார்கள். நமது மாகாணத்தில் ஒரு மனைவி இருக்கும்போது இரண்டாவது மனைவியை கல்யாணம் செய்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று சட்டம் இயற்றியிருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே இப்பொழுது நம் நாட்டில் எவ்வளவோ அழகான வேலைப்பாடுகளும், திறனாகவும் ஆடைகளை நெய்கிறார்கள். அதை வாங்கி அணிவதற்கு சட்டம் இயற்றினால் என்ன என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இரண்டு மனைவிகளை கல்யாணம் செய்துக்கொள்வது என்பது வரம்புக்குட்பட்டது. கைத்தறி துணியை வாங்கிக்கொண்டு கட்டவேண்டும் என்று சட்டம் இயற்றுவது வரம்புக்கு உட்பட்டது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[17th March 1956]

SRI M. PALANIYANDI : இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 50 சத விதிகம் கைத்தறியை கூட்டுறவு முறையில் கொண்டுவரப்போவதாகச் சொன்னார். அப்படி கூட்டுறவு முறை வந்தம்கூட கூலி பற்றாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுதுள்ள மந்திரி, தொழில் மந்திரியாகவும் இண்டஸ்ட்ரீஸ் மந்திரியாகவும் இருப்பதால் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதி நூல் விலையை குறைப்பதற்கு வழி வகை செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது சம்பந்தமாக எவ்வளவு சாத்தியப்படுமோ அவ்வளவுவெல்லாம் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதுபற்றி கனம் அங்கத்தினருக்கு நேரடியாகத் தெரியாமல் இருக்கலாம். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கூலி இப்பொழுது உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அது அவர்களுக்குப் போதாது என்றும் தெரியும். நூல் விலையை உயர்த்துவதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டதான் வருகிறது.

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR : கைத்தறி வாரத்தை பிப்ரவரி மாதத்தில் கொண்டாடுகிறார்கள். பொங்கல் பண்டிகையின்போது அதாவது ஜனவரி மாதத்தில் இந்தக் கைத்தறி வாரத்தைக் கொண்டாடுவதற்கு நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சிபார்சு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அகில இந்தியாவுக்கு மாக ஒரு வாரத்தை பொதுவாகத் தற்போது கொண்டாடுகிறார்கள். அதோடு பொங்கல் வாரத்திலும் நாம் கொண்டாடலாம். அதேமாதிரியாக எல்லோரையும் கொண்டாடச் செய்யலாம். இதை சர்க்காரும் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

SRI A. RATNAM : எடின்பரோவுக்கு கைகுட்டைகள் அதிகம் ஏற்றுமதி ஆகிறது. கைகுட்டைகளைத் தயாரிப்பவர்கள் யார்? எந்த முதலாளி இதனை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து வருகிறார்? தற்போது செய்யப்படும் கைக்குட்டைகளின் ரகத்தையும், உண்ணத்தையும், கவர்ச்சியையும் அதிகப்படுத்த முயற்சி எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கூட்டுறவு சங்கத்தில் சேர்ந்திருக்கிற எல்லோருக்கும் இது சம்பந்தமான என்னென்ன சலுகைகள் கொடுக்கப்படவேண்டுமோ அவை யாவும் கொடுக்கப்படும். கைக்குட்டைகளை யார் தயாரிக்கிறார்கள்? எந்த முதலாளி ஏற்றுமதி செய்கிறார் என்பதற்கான தகவல்கள் என்னிடம் இல்லை.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Sir, is it a fact that one of the reasons why Indian Handloom goods are not able to get a good foreign market in other countries is the low standard of quality and may I know what are the steps taken by the Government to improve the quality of the Indian Handlooms so that they may be in a position to compete with foreign textiles like Japan textiles?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I can tell the hon. Member that our standards are definitely improving and the prospects of our market are also improving.

SRI G. GOVINDAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது யாரையும் கண்டிப்பாக கைத்தறி துணி தான் உடுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கட்டுப்படுத்தச் சட்டம் கொண்டு வர முடியாது என்று சொன்னார்கள். கைத்தறி ஆடைகளை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் மில் துணியை உடுக்கிறார்களே, அவர்களாவது கைத்தறி துணியைத்தான் உடுக்கவேண்டுமென்று கட்டுப்படுத்த ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா?

[Sri R. Shanmugha Rajeswara Sethupathi] [17th March 1956]

As already indicated in the budget speech of the Finance Minister it has become necessary to enforce a power cut in the Hydro-Electric areas of the State with effect from the 1st April 1956 on account of the low water storages in the hydel reservoirs. Let us hope that this vulnerability of our grid to the vagaries of the monsoons will be tided over shortly with the availability of power from the lignite burning thermal station of 200,000 K.W. capacity proposed to be set up as part of the Lignite Mining Scheme of the Government of India. Besides, negotiations are under way with the Travancore-Cochin Government to avail of bulk supply to the extent of 25,000 K.W. at the Udumalpet border by the end of 1956-57 to meet the growing power demands in the State.

It is essential in the present context of the developing economy to safeguard against the power demand in the State outstripping the availability of supply. With a view to meet such a contingency, apart from the schemes to be included in the Second Five-Year Plan, the Electricity Department has already undertaken the detailed investigations of the Kumbhar-Amaravathy, Palar-Porandalar and Coonoor-Karteri-Kallarpallam-Kolakambe Hydro-Electric Schemes. During the budget year it is proposed to undertake the detailed investigations of the Mettur Tunnel Scheme for seasonal power development by utilising the irrigation discharges at the Mettur Dam.

As the Honourable Members are already aware, the policy of the Government is to give priority for supply of power for agricultural purposes and various concessions have already been granted to agricultural consumers in the matter of supply of power. Recently, the Government have also set up a committee to examine the prevailing rates for supply of electricity with a view to recommend uniform revised rates for all the systems. In the process of revision of existing rates, the possibility of affording any relief to the agricultural consumers will also be examined.

I take this opportunity to indicate the reasons for this State's objection to the Constitution of an Electricity Board under the Electricity Supply Act, 1948. The main objects underlying the Board idea, viz., improvements, co-ordination and rationalization of production, bulk transmission and distribution of power have already been achieved in this State, as over 99 per cent of the power now consumed in this State, is generated and transmitted in plants owned and operated by the State. The Electricity systems of this State are now being operated in one grid under unified and co-ordinated control and management. In the matter of power development and administration of the Electricity supply business in this State the Government machinery has proved to be quick, resilient, and efficient as evidenced by the power development achieved in this State and the steady return yield on the capital outlay with only very reasonable rates charged to consumers. It is a matter for doubt whether the Board, if one had been in existence in this State, could have achieved so much of progress as has been achieved by

17th March 1956] [Sri R. Shanmugha Rajeswara Sethupathi]

the Government during the period of the First Five-Year Plan. Electricity supply in bulk and distribution of power, which is a public utility, must necessarily be a State monopoly if a large grid is to be operated. An Electricity Board with such a monopoly is likely to show profits by pushing up rates and be generally unresponsive to public opinion and needs. The Board which will not have the same authority and resources as the State Government, may not be able to raise funds for development any better than the State Government. This Government have built up a well-knit organization in their Electricity Department and it would be very difficult to hand it over to the Board at this stage without sacrificing its efficiency and prejudicing the interest of the public at large. The interests of electrical development in this State are bound up with those of irrigation, e.g., in the case of Mettur, Papanasam and Periyar Schemes, and the setting up of an Electricity Board for this State will amount to indirectly placing the control on irrigation also with the Board.

As regards the demand for working expenses of electricity schemes actually in operation, the gross revenue expected in 1956-57 amounts to Rs. 8.49 crores as against the Budget Estimate for Rs. 6.45 crores for 1955-56. The Budget Estimate for net expenditure on the working of this Department for 1956-57 is Rs. 5.13 crores as against Rs. 3.25 crores last year. The increase in the working expenses is mainly due to the increased contribution to Depreciation and Special Reserve Funds based on increased capital outlay. It will be seen that while the gross revenues have been going up steadily, as is to be expected, our working expenses have not shown any undue increase.

I thank you Mr. Speaker and the Honourable Members for having given me a patient hearing.

MR. SPEAKER: The Demands and the Cut Motions are now before the House for discussion. The Hon. Minister may reply at 12 noon.

* SRI N. RATHNA GOUNDER: மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, ராஜ்யத்தில் மின்சார அபிவிருத்திக்கான மான்யக் கோரிக்கை இப்பொழுது நம்முன் விவாதத்தில் இருக்கிறது. மின்சாரத் துறையில் நம் நாட்டில் பல்வேறு விதத்தில் முன்னேற்றம் அடைந்திருந்த போதிலும் அரசாங்கத்தார் விவசாயிகளுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்யத் தவறிவிட்டார்கள் என்ற முறையிலே நான் வெட்டுப் பிரேரணை செய்துத் தவறிவிட்டார்கள் என்ற முறையிலே நான் வெட்டுப் பிரேரணை செய்துக் கொடுக்கவேண்டியதாயிற்று. நகரங்களுக்குத்தான் சலுகை கிடைத்திருக்கிறதேயொழிய கிராமங்களுக்குச் சலுகைகள் கிடைக்கவில்லை என்பதை சபை முன் எடுத்துக்காட்ட உங்கள் முன் நிற்கின்றேன்.

உதாரணமாக, நகர்ப்புறங்களில் சினிமாக்கள், விளம்பரத்துக்கான விளக்குகள் போன்றவைகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. மாட மாளிகைகளிலும் விதவிதமான வர்ண விளக்குகள் போடுவதற்கும் மின்சாரம் தாராளமாக வழங்கப்படுகிறது. வீட்டுக்கு உறவினர் ஒருவர் திடீரென்று வந்தாலுங்கூட, உடனே எலெக்ட்ரிக் ஹீட்டரைக் கொண்டு காப்பி தயாரித்துக் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு மின்சாரம் நகர்ப்புறங்களில் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறதேயொழிய கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்குப்

[Sri S. Panchaksharam] [17th March 1956]

At that rate, the minimum guarantee is asked for ten years. I do not know the rationale behind such a procedure. It may be said that it is a commercial department. Even then, as it is the Government that are running this department, they must view the whole matter rather liberally and they must see that all possible concessions are granted to the poor agriculturists. I think the Government's asking for this minimum guarantee is causing great hardship to the agriculturists. Particularly, in these days, when electric motors are not available anywhere in this State and when we learn that there is a paucity of electric motors all over the country, when production is not keeping pace with the demand and when electric motors are being sold at black market prices, it is not fair to ask for this minimum guarantee. One or two years ago, an electric motor and its accessories could be obtained for a sum of Rs. 600 to Rs. 700. But now, we have to pay for the same a sum of Rs. 1,400 or 1,500. I think the Government are aware of it. Some of us have addressed the State Government as well as the Industries Department of the Union Government requesting them to see that the production of these is enlarged and till such time the production is enlarged within the country to permit large-scale imports from foreign countries. This is an urgent necessity and the Government must devote their attention to it. I request the State Government to write to the Central Government and ask them to allow imports from foreign countries on a large scale till such time the supply is keeping pace with the demand. As a result of the paucity of pump-sets, many agriculturists who have entered into agreements with the Government for taking electric energy, are not able to do it, because they are not able to get electric motors. Therefore, the Government must immediately see their way to relieving the present tension.

While speaking on this Demand, I would like to know what is meant by 'U.C.M. charges'. People ask me what is meant by that term and I have told them, 'God only knows'. Perhaps the Hon. the Minister for Public Works may be able to explain what is meant by this term. As I said, there is a paucity of electric motors in the open market and as a result of this, the poor agriculturists are not able to make use of the electric energy, as per the terms of the contract. The Government insist upon the agriculturists to immediately pay their instalments irrespective of the fact whether electric energy is supplied by them or not. This attitude cannot be supported by anybody and much less by legislators. The Government do not supply energy, but at the same time, they want the instalments to be paid. If certain practical difficulties come in the way of the agriculturists like paucity of electric motors or pump-sets or any other similar reason, the Government should postpone the collection of the instalment till such time the agriculturists are actually able to take supply from the Government. The Government should not deal with them purely on a commercial basis. There should not be the mentality of a merchant and customer. It is the Government and a popular Government at that, which is running the department. They must be very considerate with the

17th March 1956] [Sri S. Panchaksharam]

poor agriculturists. There are many practical difficulties which the agriculturists have to face. One of them is lack of pump-sets. Another is paucity of electric motors. Whenever these agriculturists are faced with such difficulties, the Government's duty is to postpone the collection of the instalments. The terms of the contract must be deemed to come into effect from the date on which the agriculturists actually get the power-supply from the Government. I am only asking for the postponement and not a waiver of the charges. This is a matter to which the Hon. the Minister for Public Works must devote special attention. He must see that wherever necessary, these instalments are postponed. My point is that the first instalment must be collected only from the date on which electric energy is actually supplied to the agriculturists. Thank you, Sir.

SRI V. ARUMUGAM : கனம் சுபநாயகர் அவர்களே, இந்த மின்சார மானிய திட்டத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தற்சமயம் திருச்செந்தூர், ஸ்ரீவைகுண்டம் முதலிய இடங்களுக்கு மின்சாரம் போட்டிருக்கிறார்கள். அங்கு இப்பொழுது வேலை ஆரம்பித்து வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. மேலும் பஞ்சாயத்துகளும் மைனர் பஞ்சாயத்துகளும் இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்குத் தான் அப்படி மின்சார சாரி செய்துகொண்டு வருகிறார்களேயொழிய கிராமங்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுடைய சேரிகளுக்கும் போடவில்லை. சுமார் இரண்டு நூலாகாக கனல் சுமார் 200 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஹரிஜன சேரிகள் இருக்கின்றன. அந்தச் சேரிகளில் ஒரு சேரிகாவது மின்சார விளக்குப் போடவேண்டும் என்று கேட்டால் வீடு ஒன்றுக்கு ரூ. 400 டிபாசிட் கட்டவேண்டும் என்று அந்த இலாகா இன்ஸ்பெக்டர் கேட்கிறார். சேரிகளில் வாழக்கூடிய மக்கள் எங்கு நன்றாக வசிக்கிறார்களோ அந்த இடங்களுக்கு விளக்குப்போடவேண்டும் என்று கேட்டால்—அங்கு சுமார் 10 அல்லது 15 வீடுகள் தான் இருக்கும் அங்கு ரூ. 400 டிபாசிட் கட்டவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுடைய அப்படித் திட்ட முடியுமா என்று கேட்கிறேன். இந்த நிலைமையில் அங்கு ஹரிஜனங்கள் இருப்பதால் அங்கெல்லாம் டிபாசிட் கேட்காமல் மின்சார விளக்குகள் போடவேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருச்செந்தூர், ஸ்ரீவைகுண்டம் முதலிய இடங்களில் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களும் முன்சிப் கோர்ட்டுகளும் இருக்கின்றன. மற்றும் நாலாகா ரிஜிஸ்தர் ஆபீஸ்கள் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் இன்னும் விளக்குகள் போடவில்லை. அந்த இடங்களிலும் மின்சார விளக்குகள் போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வெளி நாடுகளில் நடப்பவைகளைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து ஆராய்ச்சியுடையவர்களை கேட்கும் வகையில் ரேடியோ நிலையங்களை சேரிகளில் அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுது விவசாயத்தின் நன்மைகளைத் தெரிந்துகொள்ளக் கூடிய வசதி ஏற்படும். சாலையில் எழுந்திருந்து ஆண்கள் விவசாயம் செய்யப் போய்விடுகிறார்கள், பெண்கள் நடவு முதலியவைகளுக்குச் சென்று விடுகிறார்கள். பிறகு சாயங்காலம் ஐந்து மணிக்குத்தான் அவர்கள் திரும்பி வருகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் வருவதனால் வெளிநாடுகளில் என்ன நடக்கிறது என்பது தெரியவே இல்லை. அப்படித் தெரிந்துகொள்வதற்கு கிராமங்களில் அவர்களுக்கென்று ரேடியோக்களை அமைத்துக் கொடுத்தால் அன்றாட வேலைகளையும் காரியங்களையும் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளலாம். அம்மாதிரி ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri N. Rathna Gounder] [17th March 1956]

பயன்படுவதில்லை. விவசாயிகளுடைய குறைகள் நிவர்த்திக்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

பெரிய பெரிய ஆலைகள் ஆரம்பிக்கிறார்கள். அதனால் தொழிலாளிகளுக்கு நன்மை இருந்தபோதிலும் கூட பெருவாரியான லாபத்தை முதலாளிகள்தான் அடைகிறார்கள். முதலாளிகளுக்கு லாபம் கிடைக்கவேண்டுமென்பதைக் கருதியே பெரிய பெரிய ஆலைகளுக்கு வேண்டிய மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது என்பது என்னுடைய துணிவு. ஆனால், கிராமங்களிலே, தொன்றுதொட்டு நீண்ட நாட்களாக அரசாங்கத்தாருக்கு ஒழுங்காக வரி கொடுத்து, பயந்த சபாவத்தோடு, வாயில்லாப் பூச்சிகளாக இருக்கும் விவசாயிகள் என்ன கேட்கிறார்கள்? பெரிய ஆலைகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறதே என்பதைப்பற்றி அவர்கள் கேட்கவில்லை. ஆனால், புஞ்சைப் பிரதேசங்களில் இருப்பது முழம், முப்பது முழம், வரையில் ஆழமுள்ள கிணறுகளைத் தோண்டினால்தான் தண்ணீர் வருகிறது. புஞ்சைப் பிரதேசங்களில் கிணறுகள் வெட்டவேண்டுமென்றால் அதில் பலவித சிரமங்கள் இருக்கின்றன. அவ்வளவு ஆழத்திலிருந்து தண்ணீர் எடுத்து, அதை விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்றால், மிகக் கடினமான காரியமாக இருக்கிறது. கிணற்றிலிருந்து தண்ணீரை இறைப்பதற்கு மின்சார வசதி அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது என்றுதான் விவசாயிகள் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். “கிராமங்களுக்கு விவசாயத்துக்கு மின்சார வசதி செய்துகொடுங்கள், நாங்கள் ஆழமான கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீரை இறைத்து, வயல்களுக்குப் பாய்ச்சி, தானியங்களை உற்பத்தி செய்து நகரங்களில் இருப்பவர்களுக்கும் கொடுக்கின்றோம்” என்றுதான் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இந்தாண்டுத் திட்டம் தீட்டுகிறீர்கள். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குக என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால் உணவு உற்பத்தியை கிராமத்திலுள்ள விவசாயி எப்படி பெருக்குவான்? ஆழமான கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீரை இறைப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இல்லையென்றால் விவசாயி என்ன செய்யமுடியும்? ரூ. 500 ரூ. 1,000 வரையிலும் பணத்தைச் செலவழித்து மாடுகள் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு ஆண்டு முடியும்போது மழை இல்லாத காரணத்தினாலே புல் பூண்டுகள் கிடைக்காமல், மாடுகளுக்குத் தீவனம் அற்றுப்போய் இளைத்துவிடுகின்றன. ஒரு ஆண்டுக்குள்ளேயே மாடுகள் விவசாயத்திற்கு லாயக்கில்லாமல், தோலுக்காக ஐந்து, பத்து ரூபாய்க்கு விற்றுவிட நேரிடுகிறது. தோலுக்கு மாட்டை விற்பதென்றால், மாட்டை நல்ல முறையாக பூச்சியாக வைத்திருக்க முடியாமல் இளைத்துப்போன மாடுகளை குறைந்த விலைக்கு விற்றுவிட நேரிடுகின்றது. ஏன் ஆடு மாடுகளை விற்கவேண்டியிருக்கிறதென்றால், அவைகளுக்குத் தீவனம் இல்லை. மழை இல்லாத காரணத்தினால் விவசாயத்தையும் செய்யமுடியாத நிலையில் ஆடுமாடுகளையும் விற்று விவசாயி அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு ஜீவனம் நடத்தவேண்டியுள்ளது.

நகரங்களில் உள்ளவர்கள் மாட மாளிகைகளில் மின்சார விளக்குகளின் மத்தியில் செளக்கியமாக வாழும்போது, கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகள் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீரை இறைத்துப் பயிர் செய்வதற்கு வழியில்லாமல் பரிதாபமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். பட்டி தொட்டிகளில் மோசமான வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். விவசாயிகளினால் மற்றவர்களுக்கு இடைஞ்சலே இல்லை. வசதியுள்ளபோது உழைத்துப் பயிரிட்டு, தானியங்களை உற்பத்தி செய்து நகர்ப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கு வள்ளல்போல வாரிக் கொடுக்கிறார்கள். வட இந்தியாவில் எங்கோ வெள்ளம் என்றால், அதற்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்கு உதவவேண்டுமென்றால் கலெக்டருக்கு உத்தரவு வந்துவிடுகிறது. கலெக்டருக்கு வரும் உத்தரவு ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசருக்கும் அவரிடமிருந்து தாசில்தாருக்கும், அதன் பிறகு கிராம அதிகாரிகளுக்கும் உத்தரவு வந்து, கடைசியில் கிராம அதிகாரிகள் நன்கொடைகள் வசூல் செய்கிறபோது குடியானவன்தான் தன்னிடமுள்ள தானியங்களை, பயந்த சபாவத்தோடு, ஏற்றவர்களுக்கு இல்லையென்னுது வாரிக் கொடுக்கிறான். ஆகவே, ஏழை விவசாயிகள் நல்ல முறையில்

17th March 1956] [Sri N. Rathna Gounder]

விவசாயம் செய்வதற்கு அனுசூலமாக கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைப்பதற்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அரசாங்கத்தார் யாருக்குச் சலுகை அளிக்கின்றார்கள்? வேலை நிறுத்தம் செய்கின்றவர்களுக்கு முதலில் சலுகை அளிக்கின்றார்கள். என்.ஜி.ஓ.-க்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் அவர்களுக்கு முதல் சலுகை அளித்து விடுகிறார்கள். ஆலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் அவர்களுக்கும் உடனே சலுகை அளித்துவிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய செளகரியங்களைச் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சலுகை அளிப்பதுபற்றியோ, செளகரியங்கள் செய்துகொடுப்பதுபற்றியோ நாள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு நானது வரையில் ஒரு செளகரியமும் செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. காரணம் குடியானவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யமுடியாது என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்தினருக்கு இருந்துவருவதுதான். குடியானவர்கள் செய்யக்கூடிய “ஸ்ட்ரைக்” அதாவது வேலை நிறுத்தம் நீண்ட காலத்தில் இல்லை; சீக்கிரத்திலே வரத்தான் இருக்கிறது. அவன் வேலை செய்யாமலே இருந்துவிடமாட்டான். ஆனால் அவன் என்ன செய்வான் செய்யாமலே இருந்துவிடமாட்டான். ஆனால் அவன் என்ன செய்வான் மட்டும்தான் நிலத்திலிருந்து உற்பத்தி செய்துவிட்டு, அத்துடன் நின்றுவிடுவான், மேலும் உற்பத்தி செய்யாமல் விட்டுவிடுவான். இந்த முறையில் விவசாயிகள் வேலை நிறுத்தம் செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் அமுலுக்கு வருமானால் மாட மாளிகைகளிலும்கூட கோபுரங்களிலும் வாழும் பணக்காரர்களுக்கு வேண்டிய தானியங்கள் கிடைக்காமற் போகும். உணவு தானியங்கள் கிடைக்காமல் பட்டினி கிடக்கும் காலம் வரத்தான் வரும். உழவர்கள் இன்றுள்ள நிலைமையிலே இன்னும் வைக்கப்படுவார்களானால், அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படவில்லையானால் அவர்களும் மேற்கண்ட முறையில் ஸ்ட்ரைக் செய்யத்தான் செய்வார்கள். ஆகவே, மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரவர்களுக்கு நான் சொல்வதென்னவென்றால், கண்டிப்பாக புஞ்சைப் பிரதேசங்களிலே இருக்கிற ஏழை விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சில வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும். ஆழமான கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் எடுப்பதற்கு மின்சார வசதி செய்துகொடுப்பதற்கு முதலிடம் தரவேண்டும். சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் மின்சார வசதி கண்டிப்பாக விவசாயிகளுக்குத்தான் இருக்கவேண்டும், என்பதை வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். ஆகையால், அரசாங்கத்தார் செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்யத் தவறிவிட்டார் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கின்றேன்.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM : Mr. Speaker, while speaking 10-0
on this Demand, I wish to bring to the notice of the Hon. the Mini-
ster for Public Works some of the difficulties that are prevalent in
my area in the matter of supply of electric power to the agricul-
turalists. Electric energy is being supplied to a number of villages
in my area and it is really welcome. Because, my area is entirely
dependent on lift irrigation. In cases where picotas and other con-
trivances have been used, electric energy has been very useful in
replacing all such crude methods. The *modus operandi* of the
department in extending electricity seems to be this. They go from
village to village, survey the area and invite the agriculturists who
want power supply. They take agreements with reference to the
horse power of motors for which electric energy is required by such
agriculturists. After taking the agreement, they require a mini-
mum guarantee at the rate of Rs. 50 per horse power. If a man
wants five horse power energy, he has to pay Rs. 250 every year.

[Sri V. Arumugam] [17th March 1956]

அடுத்தபடியாக விவசாயத்திற்கென்று கிராமங்களில் பல கிணறுகள் இருக்கின்றன. விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அங்குள்ள கிராமங்களில் மின்சார வசதியை அமைத்துக் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ செலவுகரியமாக இருக்கும். அப்படி அமைத்துக்கொடுத்தால் விவசாயிகள் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அதனால் அங்குள்ள கிணறுகளுக்கு மின்சார வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அங்குள்ள போர்மென்கள் சம்பத்தில் வேலைக்கு ஆட்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி மின்சார வேலைக்கு ஆட்களை எடுக்கும் போது அவர்களுக்கு ஆள் ஒன்றுக்கு நான் ஒன்றுக்கு 1½ ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி நான் ஒன்றுக்கு 1½ ரூபாய் லீடம் ஒரு மாதத்தி-
துக்கு விவசாயிகளுக்கு ரூ. 45 கூலி கிடைக்கிறது. அதில் அந்த போர்மென்கள் ஐந்து ஐந்து ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி கமிஷன் கொடுத்தால்தான் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்வதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட புகார் அநேகம் இருக்கிறது. திருச்செந்தூர், ஸ்ரீவைகுண்டம் முதலிய இடங்களில் இது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அதனால் சர்க்கார் இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து அங்குள்ள ஹரிஜனங்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும்படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கமார் 200 கிராமங்கள் கொண்ட இரண்டு தாலுகாக்களிலிருக்கும் ஹரிஜன சேரிகளுக்கு மின்சார விளக்குகள் போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கு விளக்குகள் போடப்படாமல் இருப்பதால் அங்குள்ளவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதனால் அங்கேயெல்லாம் மின்சார விளக்குகள் போட்டுக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI D. K. RAJU : Mr. Speaker, Sir, at the outset I want to congratulate the Electricity Department including our Hon. Minister for Public Works and other staff who are responsible for the speedy enlargement of the electricity schemes. These electricity schemes are the backbone of the State, especially our Madras State, which has developed the Electricity Department so nicely.

The Government in their Budget have increased the tariff rates of electricity. Here, I have to point out that the Government, while preparing the Budget, have not seen the right perspective in this direction. They only wanted to increase the tariff rates because they had some deficiency in their finance. But the Government have totally forgotten the benefit the State is deriving by agricultural and industrial improvements. Well, Sir, it is not a right policy to increase the electricity tariff directly because it affects the other improvement of the State, viz., agriculture and industry and thereby it retards the development on other sides. Therefore, we should not keep this department as merely a commercial department to get more revenue.

About the other aspects of the department, the Hon. Minister should see that the help of the staff in the fields is extended more directly to the consumers. If any application goes to the Assistant Engineer or some of the departmental official, it takes a long time for disposal. That means they are centralising everything. But I request the Hon. Minister to decentralise these things so that the

17th March 1956] [Sri D. K. Raju]

consumer can get his grievances redressed or can get his connection much earlier than at present. Of course, the higher authorities, viz., the Chief Engineer and others are trying to decentralise the entire thing, since the department has grown very bulky than in the previous years. Naturally there must be red-tapism and especially the Electricity Department should not have any red-tapism in the interests of the general public. Electricity is not only useful for industry but also for domestic purposes. For festivals celebrations and for other occasions the consumers previously used to get connections in no time from the licensees because they were only temporary connections for two or three days. Such temporary connections must be arranged for temporary consumers at a very short notice, because that would help the public to a very great extent.

Then, Sir, with regard to the agriculturists, the minimum 10-20 a.m. guarantee is still there. Why should the Government still insist on minimum guarantee, if they really want to help the poor agriculturists? I have seen demands being sent to these poor agriculturists and their properties seized. So far as the agricultural consumers are concerned, the minimum charges should not be there. Then, while preparing the cost of service connections, the present policy is to collect the entire cost from the agricultural consumers. The Government should view this question more sympathetically and see that the service connection charges for agricultural purposes are kept as low as possible. In some areas, due to drought there would be no water in the wells to which the electric pumps are erected. Consequently, the pumps would not work and the agricultural consumer would not be able to show even the minimum consumption. But they are also asked to pay the minimum charges. So, Sir, in cases where the wells do not have water and the pumps do not work in consequence, a rebate must be given to the consumer so that he need not have to pay anything for energy not consumed.

Sir, I am told that there is some move on the part of the M.E.S. workers to go on a strike. Since the department is an earning department, I would request the Minister to consider the case of these poorly paid workers sympathetically so that the strike may be averted.

* SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : Mr. Speaker, Sir, while supporting the demand, I wish to make a few observations. I congratulate the Hon. the Minister on the way in which the department is working and I should thank him for the speedy electric connections that are being given in village after village. The department also deserves the praise of the public for the speedy extension of supply of electricity to rural areas. While saying so, I would like to mention one or two points. There is a lot of difference in the advances collected in the hydro-electric and thermal station areas. The difference is very great, more than sent per cent. While in the hydro-electric areas, they collect at the rate of ten rupees per horse-power, in thermal station areas, they

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliar] [17th March 1956]

collect twenty rupees per horse-power. The disparity is very great. I would request the Hon. the Minister to look into this question personally and see that the rates are equalised. Of course, the Government's plea may be that the cost of generation in a thermal station is a bit high. But that does not warrant such a huge disparity. So, I would once again earnestly request the Government to see that something is done so that the ryots may be benefited.

Then, Sir, this war surcharge is still being collected and I do not know on what basis. I would request the Hon. the Minister to stop this collection completely. If, however, that is not possible, I would request him at least to reduce it to some extent. This will go some way in helping the poor ryots.

With regard to minimum charges, my hon Friend, Mr. Panchaksharam pleaded that they should be reduced and the Hon. the Minister also has been giving an assurance to the effect that the matter is under the serious consideration of the Government. I am sure he will look into the matter so that orders may be issued as early as possible reducing the minimum charges. With regard to the installation of pumpsets, it is said that after connections are given, the ryots are given only three months' time for the purchase of pumpsets. It is a well-known fact and I have personal experience of it, that pumpsets have now become a rare commodity. They are not available in the market. Switches, starters and pumps are not available. So, I would request the Hon. the Minister to issue instructions to the department to extend the time-limit of at least six months, instead of three months. The Hon. the Finance Minister said in his Budget speech that the rate of supply of electric energy to licensees and bulk consumers on the high tension tariff in the hydro-electric areas would be stepped up by 30 per cent. I would request him not to enhance this in the case of small industries like flour mills, etc. I am sure the Government will give their utmost consideration to this matter and exempt the small industries. With these words, Sir, I support the Demand.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Mr. Speaker, Sir, the Madras State, I am given to understand, stands first in the matter of rural electrification in India. We are proud of it. The Hon. the Minister for Public Works may think that I am repeating the burden of the old song when I sorrowfully submit that with regard to Malabar, no provision has been made to meet the long-felt needs of the people in the matter of supply of electricity. Out of the 2,292 villages electrified in our State—I am indeed proud of this achievement—only 49 villages in Malabar have been supplied energy to licensees and bulk consumers on the high tension tariff read the figures relating to the number of villages covered in each district—

Chingleput	...	...	142
North Arcot	...	...	194
South Arcot	...	...	114

17th March 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

Salem	...	...	118
Tanjore	...	...	332
Tiruchirappalli	...	...	266
Coimbatore	...	...	534
Madurai	...	...	136
Ramanathapuram	...	...	190
Tirunelveli	...	...	120
The Nilgiris	...	...	78

Against Malabar, it is 49. I do not mean to suggest that in respect of other districts, the whole demand has been satisfactorily met. In India, our State stands first in the matter of rural electrification. The prosperity of a country depends upon the development of industries and the quantum of electrical energy generated is the criterion to judge how far the country has progressed in the industrial sphere. Sir, 18 per cent of the total power generated is being used for the electrification of villages. Here, I would like to remind the Hon. the Minister for Public Works about a memorandum I submitted to him along with the President of the Papinesseri Panchayat Board, four months ago. Even now electricity is supplied to the town 220 yards or so away from the village. Our prayer is to extend that to the whole of the village. That was not considered by the Government. I hope it is now under the active consideration of the Hon. Minister. From there it can be extended up to Pazhangadi river. A question was also put on the floor of this House asking for extension of electricity to Periyaram and Pappineseri via Taliparamba. This can be done without any investment and trouble to Government. These are things that can be easily done by the Government. The Malabar Planning Board has submitted a plan and Members from Malabar district, both from this side and from the other side, submitted memorandum after memorandum putting forth the demands of the people. Electricity can be extended to all the rural parts in Malabar as there are facilities. I do not know whether the investigation of the Barapole scheme has been taken up by the Government. I do not want to waste much of the time of the House on these things at this stage. But it is the duty of the Government to take up the Gandhipuzha and Oorkushi schemes. I would like to know what steps have been taken by Government in this respect.

Then, Sir, I would like to know from the Hon. Minister whether he has taken any decision with regard to the demands made by the Madras Electricity workers. This system was owned by the Britishers and with effect from August 1947 it was taken over by the Government. There were 1,500 workers at that time. These workers were integrated along with the system and they were assured that their emoluments will not be cut. Now there are 4,000 workers. I am given to understand that in spite of the fact that the Hon. Minister is sympathetic towards their demands and

10-30
a.m.

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [17th March 1956]

inability to pay the minimum charges, had to get the service connection disconnected and the amount due by them to the Government was recovered under the Land Revenue Recovery Act. Instead of being benefited, small agriculturists have been ruined by getting service connection.

The tariff rate also is a bit high. During the war time, agricultural produce was selling at a high price and electrical pumpsets were available at a low price. Agriculturists got service connections for their dry and garden lands and raised wet crops by lift irrigation. During those days, it was paying. But at the present low price of agricultural produce and the high cost of electrical pumpsets, agriculturists are not able to pay this high tariff. Last time the Hon. Minister for Public Works gave an undertaking that he would consider the suggestion for raising the tariff on high tension bulk supply and utilizing the revenue so derived for reducing the tariff for low tension current, especially, current used for agricultural pumpsets. I find from the Budget speech of the Hon. Finance Minister that the first part of the undertaking is going to be fulfilled, whereas the second part has not been considered and even a promise of consideration has not been given. I request the Hon. Minister for Public Works to consider the second part of the undertaking and see that the agricultural tariff is commensurate with the low price of agricultural produce and the tendency of that price to fall still further.

In the extension of electricity to rural parts, contiguous villages must be supplied with power. I would like to bring to the notice of the House two instances in my taluk. From the Vengalapuram Sub-station, a line is taken to Alangayam. On the way there are four villages constituting the revenue village of Kudapettu. While power has been supplied to all the surrounding villages, this village alone has not been supplied with power even though the villages have entered into an agreement as long ago as 1947 or 1948. When the survey was made, the engineers have failed to include this village. I would appeal to the Minister to instruct the Department to include this village also under that scheme.

In the Jalarpet area, the villages of Elangur, Ponneri and Mangalavadi have not been included. The Government will not be to any heavy additional expenditure by including these three villages. I request the Hon. Minister to instruct the Department to include them also.

பேர்தேவன் is what is called the unconnected minimum charge about பற்றி மந்திரி Friend Mr. S. Panchaksharam complained. The levy கவனிக்கவிலை causes hardship. When service connection is ready முது கொடுப்ப, agriculturists are not able to get pumpsets because of செய்து கொடுக்க in the market. Therefore, there is delay in utilizing ஏழைகளின் பேர, is available. Either the Government should ensure செய்ய ஏற்பாடு of pumpsets or they should not levy the unconnected வருஷமே அந்த till the time the agriculturist is able to get a கேட்டுக்கொள்ளுகிறே agriculturalists are not able to purchase pumpsets சேர்ந்தவர். இப்பொழுது

17th March 1956] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

because of the high level of prices. There is a credit system in the Electricity Department itself. That system must be liberalized and adequate credit facilities for the purchase of pumpsets should be made available.

* SRI V. VENKATASUBBA REDDI : கனம் சபாநாயகர் 10-45 அவர்களே, நான் மின்சார மானியத்தை ஆதரிக்கின்றேன். மின்சாரம் a.m. சம்பந்தமாக நம் ராஜ்யம் அடைந்திருக்கும் முன்னேற்றத்தை, இதர மாகாணங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், நம் மாகாணம் மிக அதிகமாக முன்னேறி இருக்கிறது என்பது தெரியும். இருந்தாலும் இன்னும் துரிதமாக வேலைகள் நடைபெறவேண்டுமென்பதற்கு சில யோசனைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற வருஷத்தில் 8 கோடி ரூபாய் வரையில் எஸ்டிமேட் போடப்பட்டு வேலைகள் ஆரம்பித்தன. ஆனால் இன்னும் வேலை ஆனபாடில்ல. அதில் 2 கோடி ரூபாய் வரையில் சாங்ஷன் ஆகாமல் இருக்கிறது. நமது சர்க்கார் போட்டிருக்கிற உத்தரவுப்படி ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரையில்தான் சீப் இஞ்ஜினியர் சாங்ஷன் செய்யலாம் என்றும் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் வரையில் பி.டபிள்யூ.டி. செய்யலாம் என்றும், அதற்கு மேல் செலவாகும் திட்டங்களுக்கு எல்லாம் மந்திரி சபையினரே சாங்ஷன் செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். சாதாரணமாக ஒரு சின்ன திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் இரண்டு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறது. அதற்கு சர்க்காரிடமிருந்து சாங்ஷன் ஆகி வருவதற்கு நிரம்ப காலதாமதம் ஆகிறது. அதனால் சீப் இஞ்ஜினியர் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவு செய்யலாம் என்றும், பி.டபிள்யூ.டி. ஐந்து லட்சம் ரூபாய் வரையிலும் செலவு செய்யலாம் என்றும், அதற்குப் பிறகு மந்திரி சபையினரே சாங்ஷன் செய்யவேண்டும் என்றும் உத்தரவு பிறப்பித்தால் நல்லது. இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் கிராமங்களுக்கு ஸ்கீம் தயாரிக்கும்போது யார் யாருக்கு மின்சாரம் தேவைப்படும் என்பதற்கு மனுக்கள் வாங்குகிறார்கள். அதன்படி இவர்களுக்கு செலவு செய்யப்படும் பணத்திற்கு 10 சதவிகிதம் ரிட்டர்ன் இருந்தால் உடனே சாங்ஷனுக்கு அனுப்புகிறார்கள். பிறகு அக்ரிமெண்டு வாங்குகிறார்கள். அந்த அக்ரிமெண்டில் காணப்படும் விஷயங்களைப் பாரக்கும்போது கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்த அக்ரிமெண்டு முறையை ரத்து செய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. NARAYANA KURUP : Mr. Speaker, Sir, while I join the previous speakers in congratulating the Ministry on its efforts in the matter of electricity development, I plead for a more generous treatment to my district in this respect which has suffered long and continued neglect. Long and continued neglect is an admitted fact. But I do not blame this Ministry or any other ministry for it. This has been there from the inception with the result that, as has been pointed out by some of the speakers who preceded me, electricity is supplied to only one-fortieth of the villages in an area which contains a seventh of the population of this State. No more proof is necessary to establish the neglect. While speaking on the Second Five-Year Plan the other day the Hon. Finance Minister made an impassioned plea for the maintenance of some equilibrium between the different regions in the development of industries. I submit that there must be some reasonable equilibrium as between the districts in the matter of development of electricity also. Therefore I request the Hon. Minister to consider favourably my request

17th March 1956] [Sri S. Kandaswami Goundar]

அவருக்கு குடிசையைக் கஷ்டம் நன்றாகத் தெரியும். அவர்களுக்கு என்னென்ன நன்மைகளைச் செய்யவேண்டும் என்பது நன்றாகத்தெரியும். ஆகையால் கனம் மந்திரி அவர்கள் எப்படியாவது அங்கு மின்சார சப்ளை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிக் கொடுக்கும்போது பாப்பாரப்பட்டி, பாலக்கோட்டை பிரிக்காக்களுக்கு முதலில் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது விவசாயிகள் வாடியிருக்கிறார்கள். ஏழெட்டு வருஷங்களாக அங்கு மழை கிடையாது. எந்தக் காரணத்தினாலோ அங்கு மழை பெய்யவில்லை. ஏதோ இயற்கைக் கோளாறு இருக்குமோ என்று தோன்றுகிறது. அதனால் தான் அந்த இடத்தில் மழை பெய்யாமல் இருக்கிறது. அங்கு சமத் குமார நதி என்று ஒரு ஆறு ஓடுகிறது. அந்த ஆற்று தண்ணீர் வீணாகப் போகிறது. அங்கு ஒரு அணை கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதைப்பற்றி பல தடவை பேசியிருக்கிறேன். எழும்பு யம் கொடுத்திருக்கிறேன். 1956-ம் ஆண்டு மார்ச்சுமீ 9-வியில் கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரிக்கு ஒரு மகஜர் கொடுத்திருக்கிறேன். 1955-ம் ஆண்டு மார்ச்சுமீ 25-வியில் மறுபடியும் ஒரு மகஜர் கொடுத்திருக்கிறேன். இதுவரையிலும் அதைப்பற்றி கவனிக்கவே இல்லை. கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு மீட்டிங் நடந்தது. அதில் எம்.எல்.ஏ.-க்களும், எம்.பி.-க்களும், கனம் ராமசாமி அவர்களும் வெகு தூரம் இதைப் பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த திட்டத்தையும் இப்பொழுது சேர்த்துக் கொள்ளுகிறேன் என்று எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது விஷயமாக அங்கு ஒரு இன்ஜினியர் அந்தப் பிராந்தியத்திற்கு வந்தார். நானும் போயிருந்தேன். அவர் அந்த இடத்தையெல்லாம் பார்வையிட்டார். அங்கு ஆற்றங்கரையில் தென்னை மரங்களை பயிர் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த தென்னை மரங்கள் 10 அல்லது 15 அடிகள் ஆற்றில் தொங்கிக்கொண்டு நிற்கிறது. பிரவாகம் வரும் காலங்களில் தண்ணீர் அந்த தென்னை மரங்கள் அவ்வளவு உயரத்திற்குப் போகிறது. அங்கு ஒரு கால்வாய் இருக்கிறது. அங்கும் 10 அல்லது 15 அடிக்கு தண்ணீர் போகிறது. அந்த வாய்க்காலை திறந்துவிட்டால் அங்கு மண் அடித்துவிடும். இது வித்துவிடும் என்று வாய்க்காலை அடிக்கடி திறப்பது தவறு. அதனால் தண்ணீர் போனால் மணல் அடித்துவிடும் என்று மந்திரி அவர்கள் தண்ணீர் விடுவதில்லை. அங்கு அநேகமாக மூன்று மாத காலத்தின் தண்ணீர் அந்தக் கால்வாயில் போய்க்கொண்டிருக்கும். இந்த ஒரு அணைக் கட்டைக் கட்டிக் கொடுத்தால் நீர்ப்பாசனத்திற்கு மிகவும் செளகரியமாக இருக்கும். தர்மபுரி தாலுகாவிற்கு மிகவும் தெம்பாக இருக்கும். இதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு என் பல விண்ணப்பங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். பலமுறை அதைப்பற்றி பேசியிருக்கிறேன். இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்பதாகத் தாம்மையுடன் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

10 42 a.m.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : Mr. Speaker, Sir, I would like at the outset to congratulate the Hon. Minister on the rapid development of electricity that he has envisaged in his speech. Of course there has been a rapid development in electrification though the pace may not be commensurate with the needs of the country because there is always the limit of finance. I request that certain concession may be given to agriculturists within the limited resources available. My friend S. Panchaksharam has already spoken about the guarantee required from agriculturists. During the pre-war period the guarantee required was Rs. 6 per horse-power and for a period of two years. But the guarantee required now is Rs. 10 per horse-power and for a period of ten years. The amount is so much that ordinary agriculturists cannot afford to pay. I know many cases of small agriculturists who on

S. KANDASWAMI GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,

கணம் மராமத்திலுக்கா மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய தொகுதி மிகவும் வரண்ட பிரதேசம். மலை அபர்ந்த பிரதேசம். நீர்ப்பாசன வசதி கிடையாது. பின்சார வசதி கிடையாது. என் தொகுதிக்கு அடுத்தாற்போல் தர்மபுரி இருக்கிறது. அதற்கும் என் தொகுதிக்கும் இடையில் எழு மைல்தான் இருக்கிறது. அங்கு மின்சார சப்ளை செய்துவருகிறார்கள். ஆனால் என்னுடைய தொகுதிக்கு இன்னும் மின்சார சப்ளை செய்யவில்லை. பாலக்கோட்டை நான்கு மைல் விஸ்தீர்ணமுள்ளது. அது ரொம்பவும் நெருக்கடியான பிரதேசம். அங்கிருந்து என்னுடைய தொகுதிக்கு கணம் மந்திரி அவர்கள் மின்சாரம் சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்து விநியோகிப்பார்கள் என்று நീக்கிறேன். அங்கு இப்பொழுதெல்லாம் கவலையடித்துத்தான் விவசாயம் செய்கிறார்கள். வேறு நீர்ப்பாசன வசதி கிடையாது. எனக்குப் பேச அனுமதி கொடுத்த போதெல்லாம் இதைப்பற்றியே நான் பேசி வந்திருக்கிறேன். அதைப் பற்றி மந்திரி அவர்களுக்கு எழுதியிருக்கிறேன். அதை இதனையிலும் கவனிக்கவில்லை. சட்டசபையும் காலாவதியாகிப் போகிறது. இப்பொழுது கொடுப்பதற்குத் தான் வாய்ப்பு இருக்கிறது. இப்படி ஏழைகளுக்குச் செய்து கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. ஏழைகளின் பேரில் கருணைகூர்ந்து நீர்ப்பாசனத்திற்கு மின்சாரத்தை சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த வருஷமே அந்த திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கணம் மந்திரி அவர்கள் ராஜா பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். இப்பொழுது அவர் மந்திரி பதவியில் இருக்கிறார். அதனால்

[Sri M. Narayana Kurup] [17th March 1956]

for a more generous treatment to Malabar. It has been our misfortune that the reorganisation of States should affect our development plans. But I submit that that need not stand in our way. This Government have delayed the extension of electric power to some of the villages in Malabar because of some agreement entered into by the T.C. State. I do not blame this Government. Even after the reorganisation of States, we still will have to enter into agreements with our neighbouring States for our needs. Therefore, to delay the extension of electricity to the villages in Malabar on this score, I submit, is not the correct approach to the problem. This long neglect is certainly inexplicable. The Pykara hydro-electric works—the first hydro-electric scheme that was started in 1927—are very close to Malabar and we thought that we would be in the front rank of the beneficiaries. However, it took 20 years for electricity to come to Malabar. This accounts probably for the neglect. What this Government can do is only to expedite the schemes for extension of electricity to villages in Malabar and give greater consideration to our district. The West Coast, I submit, has potentialities for generation of electricity. The west coast has not been fully explored, though the subject has been under consideration for a long time. The Malampuzha project itself envisages generation of electricity. But I am sorry to say that there is as yet no tangible evidence that Government are tackling the problem seriously or are paying attention to it.

Then, Sir, I understand that some of the schemes which were already sanctioned have been ordered to be discontinued. I wish I am wrong. The extension of electricity from Tellicherry to Kuthuparamba, which is a National Extension Service area, has, I understand, been stayed. There was also a lot of complaint with reference to the Palghat Electricity Supply Corporation. Under the provisions of the Act for acquiring electricity undertakings, Government had notified that it would be taken over, but I am told that the acquisition proceedings have not progressed and the Government have issued some instructions, the implication of which is not understandable to me. Anyhow the *status quo ante* is continued. I submit such things should not happen, whatever may be the set-up in the reorganisation.

I am glad to note that the Hon. Minister has been paying some attention to our pleadings. Year before last some amount was set apart for the extension of electricity to a particular place, which was subsequently dropped on account of the T.C. State agreement not coming into force. Last year though provision was not made in the original budget, some provision was made in the revised estimates, and I am glad to find that further provision to complete that work has been made in this budget. Of course, these show that the Government are conscious of the continued neglect of my district, and now they are doing their best to atone for the past neglect.

The emphasis rightly has been in recent times to extend electricity to rural areas. Still 70 per cent of our electric power is consumed by industrial units though 75 per cent of our people live in

17th March 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

villages. In a place like South India, where as yet no other known source of fuel is in use, electric power has to play a very important part in agricultural operations and more especially in the development of cottage industries. In Malabar, oil engines have been found to be very expensive for the agriculturists. It would be very helpful if electricity is supplied to the agriculturists so that they can use the power for irrigation. Especially in areas like Malabar, where the first crop generally does not require water, electric installations would be very helpful and economical. Last time we referred to the very bad situation in Ponnani taluk in respect of a kind of cultivation called the Punjakol cultivation. In that case water had to be pumped out before seeds were sown. This work is being monopolised by a few people who charge exorbitant rates. The Hon. Minister promised to look into the question. I do not know whether any tangible results have come out so far. Further this is a matter which requires urgent consideration so that cultivators may be helped out of the exploitation of a few big people of the area. With these words, Sir, I resume my seat.

* SRI K. PARTHASARATHY: Mr. Speaker, Sir, it was very pleasing to hear hon. Members from both sides of the House congratulating the Hon. Minister in charge of this department. We heard that six hundred villages were electrified during this year. It is a record for all time. It was also very pleasing to hear that we have got a progressive programme for the next five years. Even for the next year, we have got a programme to electrify five hundred villages. The Hon. Minister also pointed out that we were leading the whole country in the matter of supplying electricity to villages. He pointed out that it was not the policy of the Government to have an Electricity Board. I am sure hon. Members of this House will support the view of the Government. Even then, when we find that a large amount of money is expended on this department, I am not sure whether the House will be able to scrutinise and come to a conclusion regarding the entire expenditure by a discussion during budget. Further since it is a commercial department, and it has to deal with a large number of consumers, I want the Government to consider whether it is not desirable to associate the members of the public with the administration of the department. It is not necessary that they should interfere with the day-to-day administration of the department. But it should be possible for the public to be associated with the department at least in an advisory capacity. I want the Government also to consider whether it is not possible to have a committee of this House created under the Rules to go into the administration of this department and other commercial departments. It is the policy of the Government to have nationalisation of not only electricity but also many other commercial undertakings. So I want the Government to consider seriously whether it is not desirable to have a committee of this House to consider the activities of the Electricity department and also many other commercial undertakings. I think hon. Members will agree that the Public Accounts Committee and the Estimates Committee will not be able to do justice to the public. So I think the Government will do well

[Sri K. Parthasarathy] [17th March 1956]

to consider the question of constituting an advisory committee for our whole State or for each system to advise the Government on matters relating to electricity. Now, complaints are being heard that the minimum guarantee for ten years asked for is unnecessary and that even in cases where agriculturists are not able to take power for lack of machinery they are charged for the amount of minimum power for which they have entered into agreement. In all such matters, it should be possible for the members of the committee to get into touch with the Government and advise them at the proper time for taking appropriate action so that the hardships imposed on the people may be redressed.

Then, Sir, I wish to refer to one or two matters affecting certain areas. In regard to extension of electricity in National Extension areas in South Arcot and two other districts, I find a provision of Rs. 13 lakhs was made in 1955-56. The Block Development Officer, Chinnasalem, made a reference to the Electricity department to provide for distribution of power in rural areas in Chinnasalem Block part. In that reference he mentioned particularly the allotment made by the Government for that purpose in the Budget. But no action was taken by the department. I would request the Hon. Minister to see that the money allotted for extension of electricity in villages in National Extension Scheme areas is spent for that purpose, and that it is not allowed to lapse. The dry areas in our State deserve sympathetic consideration and priority in the matter of rural electrification and I wish to join hands with hon. Member Sri Ratnam that some concessions should be shown to dry areas. When we ask that irrigation projects must be started we are told that water resources are not available and even if they are available they are not remunerative to be taken up. When we ask for extension of electricity in rural areas, we are told that the same cannot be taken up also because they do not yield 10 per cent return. I request the Government that in respect of dry areas a return of 10 per cent is not insisted on and be satisfied with a return of 5 per cent only. If this is done, this will go a long way in relieving unemployment in rural areas. At present there is considerable unemployment in rural areas. By extension of electricity to rural areas, we will be able to give employment for a number of agriculturists who are now without any work, for a major part of the year, for lack of adequate water-supply and with the aid of power they will be able to work on their lands throughout the year. Thank you, Sir, for giving me this opportunity to speak.

SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதர ராஜ்யங்களைக் காட்டிலும் நம் மாகாணம் மின்சாரத் துறையில் அதிவேகமாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது என்பது நம் எல்லோரும் பெருமைப் படவேண்டிய விஷயம். இதைக் கண்டு இந்த ஸ்தாபனமும் பெருமைப் படுவதில் நியாயம் இருக்கிறது. மேலும் துரித முன்னேற்றத்திற்கான அஸ்திவாரம் போடப்பட்டிருக்கிறது இந்த பட்ஜெட்டில். பொதுவாக ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அறிகுறி, அந்த நாட்டில் தொழில் துறை முன்னேற்றம், பொருளாதாரத் துறை முன்னேற்றம் விவசாயத் துறை முன்னேற்றம் ஆகியவைதான். அதுவும் மின்சார அபிவிருத்தி மிகவும் முக்கியமானது, அதற்கு அறிகுறியாக சர்க்கார் குந்தா திட்டம், பெரியார்

17th March 1956] [Sri K. T. Raju]

17th March 1950)

திட்டம் போன்ற பெரிய பெரிய திட்டங்களைப்போட்டு, இத்துறையில் அதிக கவனம் செலுத்தியிருவதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். மேலும் அவை முன்னேற்றவேண்டுமென்பதற்கான முயற்சிகளில் எல்லாம் ஒத்துழைக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் ஒரு விஷயத்தை சர்க்காரும் கவனிக்கவேண்டும். சர்க்கார் இத்துறையில் ஒரு தொழிலைப் போலவே ஏற்று நடக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலில் இருபத்தையாயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்துவருகின்றனர். மின்சாரத் துறையில் இந்த ராஜ்யம் வெகு வேகமாக முன்னேறியிருக்கிறது என்றால், அதன் பெருமை யாவும் இந்தத் தொழிலாளர்களைச் சாரும். அவர்களுடைய உழைப்பு, சலியாத ஊக்கம் இவற்றினால்தான் இந்தத் துறையில் அதிக அபிவிருத்தி காணப்படுகிறது. இது இன்னமும் வளரவேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை, ஊக்கம் யாவும் பிறக்கமுடியாது. நாம் செய்யவேண்டாமா? சாதாரணமாக ஒரு தனிப்பட்ட முதலாளி நாம் செய்யவேண்டாமா? சாதாரணமாக ஒரு நடத்துகிறான் என்றால் அங்கே வேலை ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்து நடத்துகிறான் என்றால் குறைந்தபட்ச செய்யக்கூடியவர்களுக்கு வாழ்க்கைத் தரத்திற்கு ஏற்ற குறைந்தபட்ச சம்பளம், பஞ்சப்படி, போனஸ், கிராசுடி வேலைக்கு ஒரு உத்தரவாதம் இவை யாவும் அளிக்கப்படவேண்டும் என்று நாம் சட்டம் செய்திருக்கிறோம். இது மிகவும் நியாயமான சட்டம். ஆனால் மின்சாரத் தொழிலை இன்றைக்கு ஏற்று நடத்துகின்ற சர்க்கார், இதே நியாயத்தை தங்களுடம் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கும் வழங்கவேண்டாமா? இதை யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்குச் சர்க்கார் தங்களுடமுள்ள “அன்ஸ்கில்டு லேபர்” என்ஜினர்வர்களுக்கு ஆரம்ப சம்பளமாகப் 18 ரூபாய்கள் கொடுக்கிறார்கள். இன்றைக்குச் சர்க்கார் தங்களுடமுள்ள “அன்ஸ்கில்டு லேபர்” 1 ரூபாய் அலவன்ஸ். சென்னை நகரம் இருந்தால் வீட்டு வாடகை மேலே 18 ரூபாய் அலவன்ஸ். ஆனால் சேலத்திலுள்ள ஒரு தனிப்பட்ட ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் சேலத்திலுள்ள ஒரு தனிப்பட்ட முதலாளி தன்னிடம் இருக்கும் ஒரு அன்ஸ்கில்டு லேபருக்கு 30 ரூபாய் அலவன்ஸ் கொடுக்கிறான். 30 ரூபாய் அலவன்ஸ் கொடுக்கிறான். இந்த அளவுக்காவது நாம் சம்பளம் கொடுக்காவிட்டால் அந்தத் தொழிலாளர் களின் வாழ்வில், உற்சாகம், ஊக்கம் எல்லாம் எப்படி இருக்குமென்பதை சர்க்கார் யோசிக்கவேண்டும். அவர்கள் இன்றைக்கு தங்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்றே, ஐந்தாறு ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்றே கேட்கவில்லை. தங்கள் வாழ்க்கைக்கு மிகக் குறைவான, குறைந்த பட்ச ஊதியமானது, ஒரு தனிப்பட்ட முதலாளி காட்டக்கூடிய காரணியத் திற்கும் குறையாமல் இருக்கும்படி சம்பளம் கேட்கிறான். இதைப் போய் நியாயம் இல்லை என்று சொல்லி, அவர்களுக்கு எல்லாம் தேசத்தில் அக்கறை கிடையாது, நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சியில் அக்கறை கிடையாது, எப்போது பார்த்தாலும் தங்கள் சம்பளத்திலேயேதான் குறி என்றெல்லாம் எப்போது பார்த்தாலும் தங்கள் சம்பளம் யோசிக்கவேண்டும். இன் சொல்வது சர்க்காருக்கு சரியா என்பதை யோசிக்கவேண்டும். இன் னைக்கு அவர்கள் கேட்கின்ற குறைந்த பட்ச ஊதியத்தைக் கொடுப்பதில் நம் சர்க்காருக்கு எவ்வித கஷ்டமும் இருக்கமுடியாது. சென்னையு ள் எடுத்துக்கொண்டால் மின்சாரத் தொழிலின் மூலமாகக் கிடைத்திருக்கும் நிகர லாபம் 1951-52-ம் ஆண்டிற்கு 22 லட்சம் ரூபாய், 1952-53-ம் ஆண்டு திற்கு 28 லட்சம் ரூபாய், 1953-54-ம் ஆண்டிற்கு 37 லட்சம் ரூபாய். இந்த லாபம் அத்தனையையும் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்துவிடவேண்டு மென்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்களும் கேட்கவில்லை. அவர்கள் மேம்பது தங்களுக்கு குறைந்தபட்சக் கூலியாவது கொடுக்கவேண்டுமென்பது தான். இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். இது மிகவும் நியாயமான கோரிக்கை.

அடுத்தபடியாக வேலைக்கு உத்தரவாதம் கொடுப்பது மிக அவசியம். 11-10
அ.ம.ப. பார்த்தால் இந்த இலாக்காவிலே வேலை செய்து வருகின்ற
தொழிலாளர்கள் கிட்டத்தட்ட எழு, எட்டு வருஷ சர்வீஸ் உடையவர்கள்
கூட தாற்காலிகமாகத் தான் இன்றைக்கும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.
அவர்களை எல்லாம் உடனடியாக நிரந்தரத் தொழிலாளர்கள் ஆக்கவேண்
டாமா என்பதையும் சர்க்கார் யோசிக்கவேண்டும். அவர்கள் எல்லாம்
நிரந்தரத் தொழிலாளர்களாக இருக்கவேண்டாமா? இதை யெல்லாம்
சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியதில் என்ன ஆபேஷன் இருக்க
முடியும்? சென்ற ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்தபோது

[Sri M. Palaniyandi] [17th March 1956]

என்றும், கடன் வாங்கவேண்டிய நிலையில் இருப்பதாகவும் சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் அரசாங்கமும் கடன் கொடுத்து உதவியிருக்கிறது. இருந்தாலும் அவர்கள் எந்தெந்த கிராமங்களுக்கெல்லாம் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு தேவையான கடனுதவி அரசாங்கத்திடமிருந்து கிடைக்கவில்லை. கிராமங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய தேவைக்கு ஏற்றமுறையில் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்றால் அரசாங்கம் தனிப்பட்ட கம்பெனிகளுக்கு போதுமான கடனுதவி அளிக்கவேண்டும்.

காடாரம்ப பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் கையில் பண வசதி இல்லாத காரணத்தால் அவர்களும் ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அங்குள்ளவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமை சீர்படவேண்டுமானால் விவசாயத்திற்கேற்ற மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். இதைத்தவிர தனிப்பட்ட கம்பெனிகளை அரசாங்கம் தேசியமயமாக்குவது சம்பந்தமாக உடனடியாக ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். எந்தெந்த கம்பெனிகளை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தப் போகிறார்கள், எப்போது எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறார்கள் என்ற விஷயம் முடிவு செய்யப்படவேண்டும். அல்லது தனிப்பட்ட கம்பெனிகளை இன்னும் சில ஆண்டுகள் வரை நீடிக்கப்போகிறார்களா என்பதும் பரிசீலிக்கப்படவேண்டும். தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் இன்னும் சில ஆண்டுகள் நீடித்திருக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதினால் கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் அவைகளுக்கு அரசாங்கம் கடனுதவி செய்து, பிறகு எப்போது அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமோ, அப்போது எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

குறிப்பாக திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் உடையார்பாளையம், பெரம்பலூர் தாலுக்காக்கள் நிச்சயமாக மின்சார மயமாக்கப்படவேண்டும். ஏனென்றால் அந்த இரண்டு தாலுக்காக்களில் இன்னும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. திருச்சி ஜில்லாவிலுள்ள டால்மியாபுரத்தில் ஒரு டிரான்ஸ்பார்மர் இருக்கிறது. அரியலூர் பகுதியிலே முதலிலே தேசியமயமாக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். டால்மியாபுரத்தையும், அரியலூரையும் தேசியமயமாக்க திட்டமிட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். கும்பகோணத்தில் ஒரு டிரான்ஸ்பார்மர் இருக்கிறது. அதை சேர்த்து உடையார்பாளையம், பெரம்பலூர் தாலுக்காக்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

டால்மியாபுரத்தில் மின்சார வசதி இருக்கிறது. அரியலூரிலும் மின்சார வசதி இருக்கிறது. இவைகளை கும்பகோணத்தோடு இணைத்து விட்டால் நிச்சயமாக உடையார்பாளையம், பெரம்பலூர் தாலுக்காக்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுத்துவிடலாம். இந்த இரண்டு தாலுக்காக்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டியது மிகமிக அவசரமானது. அவைகள் காடாரம்ப பிரதேசங்கள், மின்சாரம் பரவாத பிரதேசங்கள், மிகவும் பிற்பாக்கான நிலைமையிலுள்ள பிரதேசங்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து மனதில் வைத்துக்கொண்டு காரியங்களை உடனடியாக செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். டால்மியாபுரப் பகுதியிலே உள்ள கிராமங்களிலுள்ள கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைப்பதற்கு வேண்டிய மின்சாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும். இது விஷயத்தில் நமது அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

11-20 a.m. அடுத்தபடியாக மின்சார விநியோக ஸ்தாபனங்களில் வேலைபார்க்கும் தொழிலாளர்களைப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். அவர்களைப்பற்றி கனம் நண்பர் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா நன்றாக எடுத்துரைத்தார். மின்சார விநியோக ஸ்தாபனங்களையெல்லாம் தேசியமயமாக்கினால், அப்போது அவைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படக்கூடாது; குறிப்பாக கீழ்த் தட்டுத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது. சம்பள விஷயத்தில் இந்த ஸ்தாபனங்களிலுள்ள தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்பதுபற்றி கனம் மந்திரி அவர்களிடமிருந்து

[17th March 1956] [Sri M. Palaniyandi]

கூறியபோது, அவர்கள் என்ன இருந்தாலும் ரூ. 3,000, ரூ. 4,000 சம்பள வாங்கக்கூடியவர்களைக் கொஞ்சம் பார்க்கலாம் என்று சொன்னார்கள். நிறையச் சம்பளம் வாங்கக்கொண்டிருப்பவர்களைப்பற்றிக்கவலைமில்லை; ஆனால் கீழ்த் தட்டுத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது, அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்கவேண்டும். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் ஸ்தாபனங்களில் அவர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. நமது அரசாங்க மின்சார இலாகாவில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. மின்சார விநியோகக் கம்பெனிகளில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் கிடைக்கிறது, மேலும் அவர்களுக்கு வருடத்தில் மூன்று மாத போனஸ் கிடைக்கிறது. அந்தக் கம்பெனிகளை தேசியமயமாக்கினால், அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கப்படும் ஊதியத்தைக் குறைக்கக்கூடாது; அவர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்படும் போனஸையும் சம்பளத்தோடு சேர்த்து அரசாங்கத்தார் கொடுக்கவேண்டும்; அப்படிச் செய்யாவிட்டால் அவர்களுடைய ஊதியம் குறைத்து அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். அவர்களுடைய சம்பளம் குறைந்தால் அவர்களுக்கு மனது புண்படும்; ஆகவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கணம் திறந்தால்தான் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளத்தோடு போனஸாகப் பெற்றுவந்த தொகையையும் சேர்த்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஒரு சில மின்சார விநியோகக் கம்பெனிகளில் நிர்வாகத்திலுள்ள தொழிலாளர்களைப்பற்றியும், அரசாங்கத்திலுள்ள மின்சாரத் தொழிலாளர்களைப்பற்றியும் கனம் நண்பர் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் கம்பெனிகளில் தொழிலாளர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது அரசாங்கத் தொழிலாளர்கள் மோசமாக இருப்பது வருந்தத்தக்கது. நாம் கம்பெனிகளுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கவேண்டுமா? நாம் மின்சார விநியோக ஸ்தாபனங்களை தேசியமயமாக்க விருக்கிறோம். மின்சார விநியோகத்தை ராஜ்யத்தில் மேலும் மேலும் விஸ்தரித்து வருகிறோம். ஆனாலும் பயன் என்ன? அரசாங்கத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களில் சம்பளம் மிகக் குறைவாக இருந்தால் பயனில்லை, அவர்களுக்குக் கூடியவரை சம்பளத்தை அதிகரித்துக் கொடுப்பதற்கு கனம் மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுதாபம் இருக்கலாம். ஆனால் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கணம் திறந்தால்தான் அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தமுடியும். ஆகவே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கணம் திறக்கவேண்டும். Central Electricity Board-ல் நமது ராஜ்ய மின்சார இலாகாவைச் சேர்க்கவேண்டாமென்று நமது அரசாங்கத்தார் சொல்கிறார்கள். பொதுவாக இந்த ராஜ்யத்தின் நிதி நிலைமை பாதிக்கப்படுமென்ற காரணத்தால் அந்த போர்டில் நமது ராஜ்ய மின்சார இலாகாவைச் சேர்க்கவேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள். நமது ராஜ்ய மின்சார இலாகாவிலுள்ள தொழிலாளர்களுடைய சம்பளம் மிகவும் குறைவாக இருப்பதைப் பார்க்கும்போது, மத்திய மின்சார போர்டில் சேரவேண்டுமென்று கூட எங்களுக்குத் தோன்றுகிறது. நமது ராஜ்யத்தில் மின்சார இலாகா மிக நன்றாக வேலை செய்து வருகிறது. நமது ராஜ்யத்தில் மின்சார விநியோகத்தை மிகப் பெரிய அளவுக்கு விஸ்தரித்து வருகிறோம். இப்படி நல்லதொரு ஸ்தாபனத்தை நாம் வைத்துக்கொண்டு அதிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த சம்பளம் கொடுப்பது சரியல்ல. மின்சார இலாகாவின் பொது மக்களுக்கு நிறைய செலாகரியங்களைச் செய்து கொடுக்கிறோம். ஆனால் அந்த இலாகாவில் நமக்கு உண்மையாக வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் குறைவாகக் கொடுக்கிறோம். இந்தத் தொழிலாளர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒரு முக்கியமான விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாய சம்பந்தமான காரியங்களுக்கும் மற்ற காரியங்களுக்கும் மின்சார விநியோகம் செய்யும்போது, உபயோகப்படுத்தப்படும் “டிரான்ஸ்பார்மர்” விஷயமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த டிரான்ஸ்பார்மர்

[Sri K. T. Raju] [17th March 1956]

பல அங்கத்தினர்கள் இந்தப் பிரசினையைப் பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்களும் தொழிலாளர்களால் மிகுந்த அனுதாபம் உள்ளவர். அவரும் இந்தப் பிரசினையை அனுதாபத்தோடு கவனிப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார். இன்றும் அவருக்கு அந்த எண்ணம் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்த விவாதத்திற்கு பிறகு பதில் அளிக்கும் போது நிதி வசதி போதுமானதாக இல்லை என்று காரணம் காட்டி இந்த வருஷமும் அந்தக் கோரிக்கையை நிராகரித்துவிடக் கூடாது. தொழிலாளர்கள் மூன்று வருஷ காலமாக எல்லாவிதமான சமரச முயற்சிகளையும் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். இதற்குப் பிறகுதான் வேறு வழியில்லாத நிலையில் சட்டரீதியான நடவடிக்கையில் இறங்கியிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களின் கோரிக்கை அநியாயம் என்று கருதினால் தொழிற் கோர்ட்டுக்கு விடும்படி அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை அமைச்சரவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு தொழிலாளர்கள் திருப்தியடையக்கூடிய முறையில் நல்லதொரு பதிலை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிப்பார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

ஜல மின்சார திட்டத்தினால் ஏராளமான அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கான டிரான்ஸ்பார்மர் போன்ற கருவிகள் வேண்டாமா? இது போன்ற கருவிகள் எல்லாம் தேவையாக இருப்பதால், இத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய தொழில் அபிவிருத்தி இல்லையென்றால் எப்படி நல்ல முறையில் மின்சாரம் இயங்க முடியும்? இந்தக் கருவிகளை எல்லாம் உற்பத்திச் செய்வதற்கான கன இயந்திரத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தை நமது அரசாங்கம் வற்புறுத்தவேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் சபையில் விவாதத்திற்குவந்தபோது இது விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டது. வெறும் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்தால் மட்டும் போதாது. அதைப் உபயோகிப்பதற்கான கருவிகள் உற்பத்தி செய்வதற்கு பெரும் தொழிற்சாலைகள் இங்கு ஏற்படுத்தப்படும் என்ற உத்தரவாதத்தை மத்திய சர்க்கார் அளிக்கும் வகையில் நம்முடைய சர்க்கார் இந்தச் சபையில் வற்புறுத்தவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக புஞ்சைப் பிரதேசத்திற்கு மின்சார வசதியின் தேவையைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் பார்த்தசாரதி அவர்கள் சொன்னார்கள். விவசாயத்திற்காக நாம் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கிறோம் என்பது உண்மை. அதனால் குறிப்பாக மிகவும் பின்தங்கிய புஞ்சைக் காடுகள் இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். 60, 65 அடி ஆழத்திலிருந்து தண்ணீரை இறைத்து விவசாயம் செய்யக்கூடிய எல்லா புஞ்சைக் காட்டுப் பிரதேசங்களிலுள்ள விவசாயிகளிடமிருந்து கட்டணத்தை நாம் வசூலிப்பது என்பது கூடாது. அவர்களுக்கு குறைந்த பட்சம் மற்ற இடங்களை விட 50 சதம் குறைவான சார்ஜுகளை வாங்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் புஞ்சைப்பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகள் நல்ல முறையில் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். புஞ்சைப் பிரதேசங்கள் நஞ்சைப் பிரதேசங்கள் எல்லா இடங்களிலுள்ள விவசாயிகளும் மின்சாரத்திற்காக ஒரே விதமான கட்டணம் செலுத்தவேண்டும் என்பதை மாற்றி புஞ்சைப் பிரதேசங்களில் இருக்கிறவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கிற முறையிலே நம்முடைய உதவி இருக்குமானால், புஞ்சைப் பிரதேசத்தில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தி, நல்லவகையில் விவகாரத்தை அபிவிருத்தி செய்து கொள்ளமுடியும். இம்மாதிரியான விவசாயத்திற்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய பல விதமான வசதிகள் ஒரு புறம் இருக்க கிராமப் பகுதிகளிலே இன்றைக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கும்போது விவசாயிகள் அதை ஓரளவுக்காவது உபயோகிப்பதற்கான முறையில் சுலபமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஒரு கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் தங்கள் நிலத்திற்கு மின்சார வசதி வேண்டும் என்றால் அவர்கள் இந்த முறையில் யாருக்கும் விண்ணப்பம் போடுவது என்று தெரியாத நிலையில்

17th March 1956] [Sri K. T. Raju]

இருக்கிறார்கள். தங்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களை தாங்களே சாதித்துக் கொள்வதற்கான அனுபவம் அவர்களிடத்திலே இல்லை. ஆகவே மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்கு எப்படி விண்ணப்பம் போடுவது என்பதைப்பற்றி கிராம மக்கள் தெரிந்துக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் பிரசாரம் செய்யவேண்டியது மிக அவசியம். பலவிதமான நல்ல நல்ல பிரசாரங்கள் சென்னை சர்க்காரால் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே இந்த முறையில் தக்க பிரசாரங்களை வெளியிடுவது நலமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

மின்சாரத்துறையிலே சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தியாவிலுள்ள எல்லா ராஜ்யங்களிலும் ஏற்பட்டிருக்கிற மின்சார அபிவிருத்தியையும் நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருப்பதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்யும் விஷயத்தில் நாம் முதல் ஸ்தானத்தில் இருக்கிறோம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும் என்பதைக் கண்டு நாம் பெருமை படுகிறோம். ஜல மின்சார உற்பத்தியில் நம்முடைய ராஜ்யமானது இரண்டாவது ஸ்தானத்தில் இருக்கிறது. மேற்கத்திய நாடுகளோடு நம் நாட்டை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நாம் மின்சார உற்பத்தி விஷயத்தில் பின் தங்கியிருக்கிறோம் என்பது உண்மை. ஆனால் மேற்கத்திய நாடுகளில் அபிவிருத்தி ஏற்படுத்துவதற்கு எடுத்துக் கொண்ட நீண்ட காலத்தையும் நம் நாட்டில் நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் காலத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துமிடத்து நாம் குறுகிய காலத்தில் எவ்வளவோ முன்னேறியிருக்கிறோம்; மேல் கொண்டு முன்னேறுவோம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. மின்சாரத்தை அபிவிருத்தி செய்துக்கொண்டு, நாட்டு மக்கள் முன்னேற்றம் அடையுமபடியான வகையிலும் சுலபமான முறையிலும் கிராம மக்களுக்கு மின்சாரம் தேவையான இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக புஞ்சைப் பிரதேசங்களில் முக்கியமாக விஸ்தரிக்க வேண்டும். மின்சார இலாக்காவில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகள் சர்க்கார் முன்வைத்திருக்கக் கூடிய கோரிக்கையை அமைச்சரவர்கள் ரொம்ப அனுதாபத்தோடு கவனித்து நல்லதொரு முடிவுக்கு வரவில்லை யென்றால் அட்ஜுடிகேஷனுக்காவது விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. PALANIYANDI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 11-15
இந்த மின்சார மான்யத்தைப்பற்றி பேசும்போது நண்பர் ராஜா அவர்கள் a.m.
சொன்னதுபோல் நாம் பெருமைப் படத்தக்க விஷயம் என்னவென்றால், இந்திய உப கண்டத்திலே நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தில்தான் மின்சாரம் அதிகப்படியான கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக நமது அரசாங்கத்திற்கும், குறிப்பாக அந்த இலாக்காவை நிர்வகித்துவரும் மந்திரி அவர்களுக்கும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இதுமாதிரும் அல்ல. தனிப்பட்ட முதலாளிகளால் நடத்தப்படும் கம்பெனிகளும் கிராமங்களுக்கு நல்ல நோக்கத்தோடு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்துவருகின்றன. லாபம் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருந்தபோதிலும்கூட கிராம மக்களுக்கு அதிக செளகரியம் செய்துகொடுப்பதற்காக அவர்களுக்கும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

மின்சார கம்பெனிகளையெல்லாம் தேசியமயமாக்கப்போவதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இது மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்த விஷயம்தான். எந்தெந்த கம்பெனிகளை இந்த ஆண்டில் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நடத்தப்போகிறார்கள் என்பதற்கு விஸ்தரிக்கப்போவதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள்கூட சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் அப்படிப்பட்ட லிஸ்டு கொடுத்தபாடியில்லை. இதன் காரணமாக என்ன கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன்.

திருச்சியில் சவுத் மெட்ராஸ் எலக்ட்ரிக் கார்பொரேஷன் மூலமாக மின்சாரம் விநியோகிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் இன்னும் பல இடங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்றால் தங்களிடம் பணம் கிடையாது.

[Sri M. Palaniyandi] [17th March 1956]

களுக்கு குறிப்பிட்ட Capacity இருக்கிறது; 75 H.P.-யோ, 100 H.P.-யோ இருக்கிறது. இது விஷயமாக மின்சார இலாகாவின்மூலம் விவசாயிகள் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்கிறார்கள். விவசாயிகள், இவ்வளவு எச்.பி. உபயோகிப்பதாக எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் எழுதிக் கொடுத்தபடி உபயோகிப்பதில்லை, எழுதிக் கொடுத்ததற்கும் குறைவாகவே உபயோகிக்கிறார்கள். உதாரணமாக, ஒருவர் 75 எச்.பி.க்கு எழுதிக் கொடுத்திருந்தால் 15 எச்.பி. தான் உபயோகித்திருப்பார். 60 எச்.பி. உபயோகிக்கப்படாமல் மீதியாக இருக்கும். மறுபடி ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் மின்சார விநியோகத்தை குறிப்பிட்ட இடத்தில் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று விவசாயிகள் கோரினால், அப்போது மின்சார இலாகாவின் ஒப்பந்தப்படி கணக்குப்போட்டு, “எல்லாம் தீர்ந்துபோய்விட்டது, விஸ்தரிக்க முடியாது” என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். மேலும், 75 எச்.பி.-க்கு ஒப்பந்தத்தில் எழுதிக் கொடுத்தவர் 15 எச்.பி.-யே உண்மையாக உபயோகித்திருந்தாலும் கூட அவரிடமிருந்து 75 எச்.பி.-க்கே கட்டணப் பணத்தை வாங்கி விடுகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ மாணிக்கசுந்தரம் அவர்கள் தமது தொகுதியிலுள்ள ரங்கநாதபுரத்தில் இதற்கு ஒரு உதாரணம் கூறினர். இம்மாதிரி, உண்மையாக எவ்வளவு எச்.பி. உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதைக் கவனிக்காமல் மின்சார இலாகாவின் மின்சார விநியோகத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு மறுக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் மிகவும் திண்டாடுகிறார்கள். ஆகவே ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட அளவு மின்சாரத்தை விவசாயிகள் உபயோகிப்படுத்திவிட்டார்களா, இல்லையா என்பதை மின்சார இலாகாவின் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI C. KANDASAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கனவே பல விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டுவிட்டன. விவசாயிகள் சம்பந்தமாக மின்சாரத்திற்கு minimum charge பற்றிய விஷயத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனிப்பார்கள் என்று நான் என்னுகிறேன். ஏற்கனவே exemption இருந்தாலும்கூட, இருக்கக்கூடிய உண்மையான நிலைமைகளைக் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளாமல், விதிவிலக்கு கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. குறிப்பாக, போதிய அளவு தண்ணீர் இல்லையென்று ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரால் certify பண்ணப்பட்டாலும்கூட விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள நாமக்கல் தாலுகாவில் ஒருவருக்கு வருஷத்திற்கு ரூ. 150 கட்டணம் போட்டு, அவர் குடும்பமே நொடித்துப் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, தனி நபர்களால் நடத்தப்படும் மின்சார விநியோக ஸ்தாபனங்களைச் சீக்கிரத்தில் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வது நல்லது என்று யோசனை கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே நமது ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்கு அதற்கான அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கம்பெனிகளை தேசியமயமாக்குவதை சீக்கிரம் அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதன் மூலமாக மின்சாரத்தை உபயோகிப்பவர்களுக்கு அதிகமான செளகரியங்கள் ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, கனம் அங்கத்தினர்கள் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்களும், ஸ்ரீ எம். பழனியாண்டி அவர்களும் மின்சார இலாகாத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக வற்புறுத்திக் கூறினார்கள். கனம் மந்திரி அவர்களும் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பல சந்தர்ப்பங்களில் பேசியுளித்து அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கவனிப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். 1954-ம் வருடம் மே மாதம் 14-ந்தேதி அன்று அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்குப் பேட்டியளித்து, ஆவன செய்வதாக கூறினார்கள். 1955-ம் வருடம் மார்ச்சு மாதம் 16-தேதி அன்று நடந்த சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தின்போது அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் திட்ட வட்டமாக கவனிக்கப்படுமென்று கூறினார்கள். இந்த வருடம் ஜனவரி 27-ந் தேதி அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளிடம் ஆவன செய்வதாகக் கூறியிருந்தும் கூட மார்ச்சு 6-ம் தேதியன்று ‘இப்போது ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை’ என்பதை

[17th March 1956] [Sri C. Kandasamy]

அரசாங்கம் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறது, என்று கூறியிருப்பது மிகவும் வருத்தத்தக்கது. மின்சார இலாகாவிலுள்ள தொழிலாளர்களின் குறைகளைப் போக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இந்தத் தொழிலாளர்கள் மகிழ்ச்சியான மனோ நிலையில் இருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இவர்களுக்கு மாதத்திற்கு ரூபாய் 18 சம்பளமாகவும், ரூபாய் 18 படியாகவும், ரூபாய் 7 வீட்டு வாடகைப் படியாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. மொத்தமாக, இவர்களுக்கு மாதத்திற்கு ரூபாய் 43-தான் ஊதியம் கிடைக்கிறது. இவ்வளவு குறைவாகச் சம்பளம் பெறும் துர்பாக்கியமான நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த துர்பாக்கியமான நிலையிலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டும். அவர்களுக்கு ஏதாவதொரு குறைந்த பட்சத் தொகையாவது அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். இது பற்றி ஆலோசிப்பதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட மகாநாடு ஒன்றைக் கூட்டி, ஆவன செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரிசி மில்களுக்கு மின்சார விநியோகத்தை மறுப்பது பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே அனுமதி கொடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு இப்போது மறுக்கப்படுகிறது. ஏற்கனவே மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்துவதற்கு அனுமதி பெற்று, அவர்கள் பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்து மில்களைக் கட்டிய பிறகு அவர்களுக்கு மின்சார விநியோகத்தை மறுப்பது சரியல்ல. இதனால் அவர்கள் செலவழித்த பணம் வியர்த்தமாகிறது. அவர்கள் கட்டிய மில்கள் வியர்த்தமாகின்றன. இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா? அப்படியில்லையென்றால் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக, மின்சார இலாகாவிலுள்ள தொழிலாளர்களுடைய குறைகளையும் தீர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் பிரச்சங்கத்தை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*** SRI S. THINAKARASWAMY THEVAR :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்களே சமர்ப்பித்துள்ள மின்சார மானியத்தை நான் ஆதரிக்கின்றேன். இன்றைக்கு, இந்திய யூனியனிலேயே சென்னை ராஜ்யம் எதிலே முதன்மை ஸ்தானம் வகிக்கிறது என்று பார்ப்போமேயானால் மின்சாரம் ஒன்றிலேதான் சென்னை ராஜ்யம் முதன்மை ஸ்தானம் பெற்றிருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. இந்த சென்னை ராஜ்யத்தினுடைய உயர்ந்த வளர்ச்சி எதிலே இருக்கிறதென்றால் இந்த மின்சாரத்திலேதான் இருக்கிறது. எல்லா விஷயங்களிலும் மின்சாரம் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. எந்தப் பிரதேசத்திலே மின்சாரம் விநியோகம் விசேஷமான விஸ்தரிப்பு அடைகிறதோ, அந்தப் பிரதேசம்தான் எல்லாத் துறைகளிலும் ஓரளவிற்கு முன்னேற்றமடைவதற்கான விசேஷ அனுகூலங்கள் பெறமுடியும். இப்போது இந்த ராஜ்யத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் மின்சார விஸ்தரிப்பு மிகவும் வேகமாக நடைபெறுகிறது; மின்னல் வேகத்தில் நடக்கிறது. அதிலும் கடந்த இரண்டு வருஷங்களிலே, இந்த ராஜ்யத்தில் மின்சார விஸ்தரிப்பு மின்னல் வேகத்திலேதான் நடந்து வருகிறது. நான் இதைப் பல இடங்களில் பார்த்து வருகிறேன். உதாரணமாக, மதுரை ஜில்லாவிலுள்ள பெரியகுளம் தாலுகாவில், ஒரு நாள் நான் பார்த்தபோது, ஒரு “எலெக்ட்ரிக் போஸ்ட்” கூட இல்லை; ஆனால் பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு, அங்கே மின்சாரக் கம்பங்கள் நாட்டப்பட்டிருந்ததைக் கண்டேன். இவ்வளவு வேகமான முறையில் மின்சார விஸ்தரிப்பை நான் இதுவரையிலும் பார்த்ததில்லை. மேலும், இப்போதுள்ள மின்சார இலாகாப் பிரதம எஞ்சினீர் அவர்கள் விசேஷ கவனம் செலுத்தி, எவ்வளவு வேகமாகவும் அதிக மரகவும் துரிதமாகவும் மின்சார விஸ்தரிப்பைச் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு வேகமாகவும் விஸ்தரிப்பு வேலையை செய்துவருகிறார்கள்.

அதேதாற்போல், இந்த மின்சார விநியோக விஸ்தரிப்பில் விசேஷமான சலுகைகளை கிராமப் பகுதிகளில்தான் கொடுக்கவேண்டும், என்ற

[Sri S. Thinakaranaswamy Thevar] [17th March 1956]

கெனவே நகரங்களில் பல வருஷங்கலாக மின்சார விஸ்தரிப்பு ரொம்பவும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நகரங்களில் மின்சாரம் அலங்கார காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. நகரங்களில் மின்சார விநியோகத்தை எந்த அளவுக்கு விஸ்தரிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு விஸ்தரித்தாகி விட்டது. இனிமேல் கிராமப் பகுதிகளில்தான் கவனம் செலுத்த வேண்டும். கிராமங்களுக்கு விசேஷ ஸ்தானம் கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே இனிமேல் மின்சார விநியோக விஸ்தரிப்பில் கிராமங்களுக்கு முதன்மை ஸ்தானம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

11.30 a.m. இதிலே, இந்த விஸ்தரிப்பில் கட்டணம் பொருத்தவரையில், பஞ்சாலைத் தொழிற்சாலை, பாக்கிரிகள், luxury-க்காக வைத்திருக்கும் fan, ரேடியோ முதலியவைகளுக்கு உபயோகிக்கப்படும் மின்சாரத்திற்கு கட்டணம் குறைக்கப்பட வேண்டியதில்லை. வேண்டுமானால் கூடுதலாக கட்டணம் விதிக்கலாம். விவசாயத்திற்காக உபயோகிக்கப்படும் மின்சாரத்திற்கு, சர்க்கார் கட்டணம் மிகக்குறைக்க வேண்டியது அவசியமாகும். சர்க்கார் இது விஷயமாக முக்கிய கவனஞ் செலுத்தவேண்டும்.

இந்த தேசத்திலே, மொத்த ஜனத்தொகையில் நூற்றுக்கு அறுபதிற்கு மேல் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். இந்நாடு சுபீட்சமாக இருக்க வேண்டுமென்றால், இவ்விவசாயிகள் சுபீட்சமாக இருப்பதற்கான காரியங்கள் சர்க்கார் செய்தாகவேண்டும். என்றைக்கு இந்த விவசாயிகள் சுபீட்சம் அடைகிறார்களோ, அன்றைக்குத் தான் இந்நாடும் இந்நாட்டு மற்ற மக்களும் சுபீட்சம் அடையமுடியும். விவசாயத்தினுடைய அபிவிருத்திக்கு, சுபீட்சத்திற்கு மூலகாரணமாக தற்போது இருப்பது, இந்த மின்சாரமாகும். ஆகவே விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் நல்ல அளவில் விஸ்தரிக்க செய்து tariff காரணியும் காட்டவேண்டும். சில இடங்களில் special காரணியை இருக்கின்றன. இவ்விடங்களில் மின்சார கட்டணத்தைப் பார்த்தால், விவசாயத்தில் வரும் வருமானத்தைக் காட்டிலும், மின்சாரக் கட்டணம் அதிகமாக இருக்கிறது. இம்மாதிரி இருந்தால் விவசாயிகள் மிகவும் அவதிக்குள்ளாவார்கள் என்பது திண்ணம். சர்க்கார் திடீரென்று எல்லா விவசாயிகளுக்கும் இந்த மின்சார கட்டண விஷயமாக விசேஷ சலுகை காட்ட முடியாமல் இருந்தாலும், மிக பாதிக்கப்பட்ட இடங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்காவது சலுகை காட்டவேண்டும்.

பிற்பட்ட மக்கள் வாழும் பிரதேசங்கள் நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றன. இங்கு எல்லாம் நீண்ட நெடுங்காலமாக பருவ மழையில்லாமல், நிலங்களிலுள்ள பயிர் விளைச்சல் வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டு, பல வருஷங்களாக தொடர்ந்தாற்போல் வறுமையிலேயே வாடி வருந்துகிறார்கள். அம்மாதிரியான பிரதேசங்களில் என்னுடைய தொகுதி ஒன்று. மதுரை ஜில்லாவில் என் தொகுதியில் தான் வறுமை எப்போதும் தாண்டவமாடிக்கொண்டிருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட பிரதேசங்களில் special காரணியை இருந்தால் அங்குள்ள விவசாய மக்கள் அதிகப்படியாக பாதிக்கப் படுவார்கள். அம்மாதிரியான பிரதேசங்களிலுள்ள விவசாய மக்களுக்கு கொடுக்கப்படும் மின்சாரத்திற்கு, கட்டணம் கூடுமான அளவு குறைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி, இக்கோரிக்கையைப்பற்றி சர்க்காருக்கு பல முறை மனுக்களும், மகஜர்களும் என் தொகுதி மக்களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மின்சார இலாகா அதிகாரிகள், சர்க்காருக்கு அதன் பேரில் நல்ல சிபார்சுகள் செய்து அவைகளை அனுப்பி இருக்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார், இதிலே விசேஷ கவனம் செலுத்தி, மதுரை, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவினுடைய, பல பகுதிகளில் கஷ்டப்படும் விவசாயிகளுக்கு வறுமையால் வாடும் மக்களுக்கு மின்சார கட்டண சலுகை தற்காலிகமாகவது காட்டியாக வேண்டுமென்று சர்க்காரை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சர்க்காருக்கு, பின்னர் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருந்தாலும், உடனடியாக, இம்மாதிரியாக கஷ்டப்படும், பாதிக்கப்பட்டு வரும், விவசாய மக்களுக்கு மின்சார கட்டணம் குறைக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன்.

17th March 1956]

SRI A. RATHNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சாரமானது, நாட்டிலே முற்போக்குப் பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கிறது. கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக, காங்கிரஸ் அரசாங்கம், ஏதாவது முன்னேற்றப் பாதையில் சென்று மக்களுக்கு நன்மை செய்திருக்கிறதென்றால், அது தான் சர்க்கார் பல இடங்களில் செய்திருக்கும் மின்சார வசதியாகும். இதைத் தவிர வேறு எந்த மார்க்கத்தில் இந்த சர்க்கார் எந்த விதமான நன்மையும், மக்களுக்குச் செய்ய வில்லை என்பதை உறுதியாகச் சொல்ல வேண்டும். இந்த மின்சாரம் மேலும் நம் ராஜ்யத்தில் நல்ல முறையில் பரவச் செய்ய நம் வரிப் பணத்திலிருந்து 50 கோடி ரூபாய் அனுமதித் திருக்கிறோம். இது விஷயமாக மேலும், பல கோடிக்கணக்கான ரூபாயைக் கூடுகலவோ, மானியமாகவோ மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெற்று நாட்டுக்கு நல்ல சேவை செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சென்னையில் மின்சார திட்டத்தை தனிப்பட்டவர் கம்பெனியிடமிருந்து 1947-ல் இரண்டு கோடி ரூபாயைக் கொடுத்து சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் தொழிலாளர்களுக்கு அன்று இருந்த கஷ்டங்கள் இன்னும் இருந்து வருகின்றன. அவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் 18 ரூபாயாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தற்போது அவர்கள், சம்பள உயர்வுக்காக குரல் எழுப்பி இருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாக சர்க்கார் கவனித்து, தனிப்பட்ட மின்சார கம்பெனிகளில், கொடுக்கப்படும் அளவுக்காவது அவர்களுக்கு சம்பளம் முதலிய சலுகைகள் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சுபீட்சத்தில் பேசின் பிரிட்ஜ் Power house-ல் ஒரு turbine tank திடீரென்று வெடித்து, முத்துலிங்கம் என்ற தொழிலாளி, அடிப்பட்டு இறந்து விட்டார். இன்னும் இரண்டு தொழிலாளர்கள் காயமடைந்து சிகிச்சைக்கு ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். இவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு எந்த விதமான நிவாரண உதவியும் இது வரை செய்யப்படவில்லை. இத்தொழிலாளர்கள் குடும்பங்கள் ரொம்ப மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஆகவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அறுதாபம் காட்டி அக்குடும்பங்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டுமென்பது என் கோரிக்கை. மற்றும் இது விஷயமாக கவனித்து யோசனை கூற, Consumers, தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகள் கொண்ட ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டு, மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு பைக்காரா Scheme project விருந்து சுமார் மூவாயிரம் தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கி விட்டார்கள். இவர்கள் எல்லாம் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். தற்போது “குண்டா” Scheme நடைபெறுவதற்கான ஏற்பாடுகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இது நடைபெறும் போது, தொழில் இழந்த இத்தொழிலாளர்களுக்கு அங்கு வேலை கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதிலும் அந்த ஸ்தலத்திலேயே அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். மற்ற இடங்களிலிருந்து தொழிலாளர்களை அங்கு இறக்குமதி செய்யக்கூடாதென்பதே எனது நோக்கம்.

கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்யும் போது, அவைகளுக்குப் பக்கத்திலுள்ள சேரிகளுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் கிராமத்திலுள்ளவர்களுக்கும் சேரிவாழ் மக்களுக்கும் ஒரு வித மனக்கசப்பு ஏற்படுகிறது. இக்கசப்பு நீடிக்கும்படி சர்க்கார் இன்னும் நடந்து கொண்டால், சீக்கிரத்தில் வரப்போகும் தேர்தலில் சர்க்கார் கட்சியை, சேரிவாழ் மக்கள் முறியடித்து விடுவார்கள் என்பதை ரூபகப் படுத்த விரும்புகிறேன். ஆகவே சேரிகளுக்கும் மின்சார வசதி உடனடியாகச் செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, கடலூரில், என் தொகுதியில் எந்தெந்த கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் தேவை என்பதைப்பற்றி குறித்து சர்க்காருக்கு மனு செய்திருக்கிறேன். அக்கிராமங்களுக்கு உடனடியாக, மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri A. Rathnam] [17th March 1956]

கருந் தாலாக்காவில் 20 ஆண்டுகளாக மின்சார வசதி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படி இருந்தும், பல்லப்பட்டி, அரவாக்குறிச்சி கிராமங்களுக்கு மட்டும் இதுவரையில் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்காமலிருக்கிறார்கள். அக்கிராமங்களுக்கும் உடனடியாக மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்ய வேண்டும்.

கடலூரில் மின்சார வசதி இருப்பது போல், விழுப்புரத்தில் இல்லாததால், விழுப்புரத்தில் உள்ளவர்கள் சென்ற ஆண்டில் இரவு காலங்களில் தான், மின்சாரம் உபயோகித்து தங்கள் மெஷின்களை இயக்கி வந்தார்கள். அதாவது நெல் மிஷன், மாவு மிஷன் இவைகளை இயக்கி வந்தார்கள். இந்த ஆண்டிலாவது அவர்களுக்கு பகலில் மின்சாரம் உபயோகப்படுத்தி மிஷின்களை ஓட்ட உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும், விழுப்புரத்தில் மின்சார திட்டம் விஸ்தரிக்கும்போது, தென் ஆற்காடு ஜில்லா பூராவும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் நெய்வேலி நிலக்கரி உபயோகப்படுத்த, அந்த நெய்வேலி யிலேயே ஒரு மின்சார தெர்மல் ஸ்டேஷன் ஏற்படுத்தினால், பல தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதுடன் பல மாவட்டங்களுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்யலாம். அந்த தெர்மல் ஸ்டேஷன் ஏற்பட்டால், நாம் எதிர் பார்க்கும் 25 பர் செண்ட் மின்சார Cut-ம், இன்னும் அது சம்பந்தமான, பல விதமான அசம்பாவிதங்களும் ஏற்படாது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த அளவுக்கு நெய்வேலியில் தொழிற்சாலைகளும் ஏற்படுத்த வேண்டும், இதற்கான பணச் செலவுக்காக கடனாக அல்லது மானியங்கள் மத்திய சர்க்காரிடம் வாங்குவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வரண்ட பிரதேசங்களில் விவசாயிகள் விவசாயம் செய்ய மிக அவதிப்படுகிறார்கள். அங்கு விவசாயத்திற்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்தால், அது பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்களுடைய விவசாயத்திற்குத்தான் உதவும் படி செய்கிறார்கள். சிறு நில விவசாயிகளுக்கு அந்த மின்சார வசதி கிடைப்பதில்லை. அவ்விவசாயிகளுக்கு கிணறு வெட்ட பண உதவி செய்து பம்பு செட்டுகள் வாங்கி வைத்து, மின்சார வசதி செய்து, விவசாயம் செய்ய உதவினால், அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வருவதுடன், அச்சிறு விவசாயிகள் நல்ல முறையில் வாழ்க்கை நடத்த உதவும் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11-40 a.m. * Sri S. ARUMUGAM PILLAI : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மின்சார விஸ்தரிப்பு மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மின்சாரமானது நமது நாட்டிற்கு மிகவும் முக்கியமானது என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். அதை எந்தெந்த முறையிலே பயன்படுத்தி மக்களுடைய நலத்திற்காக உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்ற பல திட்டங்கள் அரசாங்கம் வைத்திருக்கிறது. அதற்காக பெரும் அளவு இந்த வரவு செலவு திட்டத்திலே பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மின்சார வசதியை கிராமங்களிலேதான் அதிகமாக செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனெனில் கிராம மக்கள்தான் நல்ல முறையிலே உழைத்து நகரத்திலே இருக்கக்கூடிய நமக்கு பல உணவுப் பொருள்களை கொடுத்து உதவி செய்கிறார்கள். ஆகவே கிராம மக்களுக்கு அதிகமான மின்சார வசதிகள் செய்து கொடுத்து அவர்களை களிப்பூட்ட வேண்டுவது நமது அரசாங்கத்தின் கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். எல்லா மக்களுடைய முன்னேற்றத்தையும் அரசாங்கம் கருதுமானால் அவர்கள் பல வழிகளிலும் அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைத்து, உணவுப் பொருள்களை அதிகப்படி உற்பத்தி செய்து நமக்கு தருவதற்கு வசதி ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

[17th March 1956] [Sri S. Arumugam Pillai]

முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிராமங்களுக்கு அதிகமான மின்சார விஸ்தரிப்பு இருக்கிறது என்று நாம் சொல்லிக்கொள்ள முடியாது. பெரும்பாலான கிராமங்களிலே சூரியன், சந்திரன் இவர்களின் வெளிச்சமே தவிர அங்கே இரவு காலங்களிலே எந்த விதமான வெளிச்சத்தையும் பார்க்க முடியாது. ஆகவே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயாவது கிராமங்களிலே முக்கிய தெருக்களில் மின்சார விளக்குகளைப் போட வேண்டும். அதே சமயத்திலே ஹரிஜன சேரிகளிலே 10 வீடுகள் இருந்தாலும் அங்கே மின்சார விளக்குகளை போட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது போலவே விவசாயத்திற்கு வேண்டிய பம்பு செட்டுகள் கொடுத்து கிணற்றிலுள்ள தண்ணீரை நீர்ப்பாசன வசதிக்காக மக்கள் உபயோகப்படுத்துவதற்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கனம் அமைச்சரவர்கள் பரம் பரையாக ராஜாவாம் சந்ததியில் பிறந்தவர்கள் குடிமக்களை எப்படி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நன்கு அறிந்தவர்கள். ஆகவே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே குடிமக்களுக்கு நல்ல முறையிலே மின்சார விஸ்தரிக்கம் செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri A. GOVINDASWAI NAYAGAR : கனம் உதவி 11 41 சபாநாயகர் அவர்களே! மின்சார மானியத்தின் மீது பேசும்பொழுது நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டும் பிரேரணைகளை வலியுறுத்தி சில வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1954-55-வது ஆண்டு மின்சார மானியத்தின் மீது அங்கத்தினர்களின் கோரிக்கைக்கு பதிலளிக்கின்ற முறையில் நமது மராமத்து இலாகா அமைச்சரவர்கள் பேசியதை நான் ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஏழை விவசாயிகளுக்கு எல்லா கிராமங்களிலும் குறைந்த செலவில் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவில் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் ஓரளவு வெற்றிகண்டிருக்கிற காரணத்தால் நான் அவர்களை பாராட்டாமல் இருப்பதற்கில்லை. எதிர்கட்சியிலே இருக்கின்றவர்கள் எதற்கும் எதிர்க்கவேண்டும் என்பதல்ல. நல்லது காண்கின்றபோது வரவேற்கவும், தவறு செய்தபோதும், குறைகள் இருக்கின்ற போதும் எடுத்துக் கூறவும்தான் நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்ற முறையில் சொல்கிறேன்.

மின்சாரம் இந்த மாகாணத்தில் பல விடங்களில் நல்ல முறையில் விஸ்தரிக்கப்பட்டு இருந்தாலுங்கூட, ஒரு சில விடங்களிலே தோழர் தின் கரசாமி தேவர் சொன்னதுபோல் மின்னல் வேகத்தில் விஸ்தரிக்கப் பட்டாலுங்கூட எங்கள் ஜில்லாவை பொருத்த வரையில் ஆமை வேகத்தில் தான் மின்சார விஸ்தரிப்பு நடக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் கள்ளக்குறிச்சி, தியாகதூர்க்கம், அவலூர்ப்பேட்டை, காட்டுமன்னார்குடி ஆகிய 4 இடங்களில்தான் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்களிலே பல்விடங்களில் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எங்கள் மாவட்டத்தை பொருத்த வரைக்கும் ஏன் இந்த மந்தமான நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

தென்னாற்காடு மாவட்டம் மிகவும் வரண்ட பிரதேசம். அங்கு பெரிய ஜீவ நதிகள் கிடையாது. பெருவாரியாக கிணற்றுப் பாசனத்தை நம்பித் தான் அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்கள் வாழவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். கிணற்றுப் பாசனத்திற்கு உள் கிணறு வெட்டி, உறை கிணறு வெட்டி, அதன் பாதாளத்திலிருந்துதான் தண்ணீர் எடுக்கவேண்டி இருக்கிறது. நான் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையில் தனிப்பட்ட நபர்களுக்கும் இவ்விதத்திற்கும் மின்சாரக் கம்பெனிகளின் லைசென்சை ரத்துசெய்யவேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறேன். அதற்கு காரணம் எங்கள் மாவட்டத்திலிருக்கிற South Arcot Electricity Distribution Company சரியான முறையில் வேலை செய்யவில்லை என்பதுதான் இந்த

[Sri A. Govindaswami Nayagar] [17th March 1956]

அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று, இதற்காகத்தான் வலியுறுத்துகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் திருக்கோவிலூர், விருத்தாசலம் ஆகிய இடங்களில் அரசாங்கம் நடத்துகிறது. அவ்விடங்களில் நல்ல முறையிலே குறைந்த விலையில் மின்சாரம் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கிறது. தனிப்பட்டவரின் கம்பெனியான நடேச முதலியார் கம்பெனியிலே விருப்பு வெறுப்புக்கு உட்பட்டு வேண்டியவர்களுக்கு மின்சாரத்தைக் கொடுப்பதும், ஒரு சிலருக்கு மின்சாரம் வழங்க மறுப்பதும், மற்றும் சிலருக்கு காலதாமதம் ஆவதும் என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான் தனிப்பட்டவர்களிடம் உள்ள கம்பெனிகளை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று கோட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக விழுப்புரம் தாலுகாவில் கண்டமங்கலம் பிரிக்காவிலும், வளவனூர் பிரிக்காவிலும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று நண்பர் நாகராஜ நாயகர் M.L.A.-யும் நானும் அடிக்கடி வலியுறுத்தி சொல்லி இருக்கிறோம். நானே மறுதினம் நமது மந்திரி அவர்களும் நல்லாத்தாருக்கு மின்சாரத்தை துவக்கிவைக்க வருகிறார்கள். நல்லாத்தார் கிராமத்திற்கு கண்டமங்கலம் சப்-ஸ்டேஷனிலிருந்து மின்சாரம் போகிறது. ஆனால் கண்டமங்கலத்திற்கு மின்சாரம் விவசாயம் செய்யக் கிடையாது. 1955-ம் ஆண்டு மே மாதமே கண்டமங்கலம் நவமால், மருதூர் வாசிகள் ரூ. 7,500-ம், ஆழியூர் வாசிகள் ரூ. 2,500-ம் சேர்ந்து நடேசன் அண்டு கம்பெனிக்கு பம்பு செட்டுக்காக ரூ. 10,000 கொடுத்து மின்சாரம் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. பெரியபாபுசமுத்திரம், சின்னபாபுசமுத்திரம், வளத்தாம்பாளையம், கெண்டியங்குப்பம், ரஜபுத்திர பாளையம் ஆகிய கிராமங்களிலே ரூ. 4,000 நடேசன் Industries-க்குக் கட்டியிருக்கிறார்கள். இப்படி இவர்கள் இந்த கம்பெனியில் பணம் கட்டினால்தான் மின்சாரம் கொடுக்கப்படும் என்று கம்பெனி என்ஜினியர் அவர்களும், நடேச முதலியார் அவர்களும் மேற்படி கிராமங்களுக்கு வந்து சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் வரைக்கும் கண்டமங்கலத்திற்கும் மற்ற கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படாமல் நல்லாத்தாருக்கு மின்சாரம் போகிறது. இதை கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மந்திரி அவர்கள் வரும்பொழுதும் மக்கள் குறைகளை சொல்வார்கள். அதை விசாரித்து உடனடியாக நான் குறிப்பிட்ட கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும்.

விழுப்புரம் தாலுக்காவில் என்னுடைய தொகுதியான விக்ரவாண்டியிலே மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்கும், நடுத்தர விவசாயிகளுக்கும் பம்பு செட்டுக்கு மின்சாரம் கேட்டால் மறுக்கப்படுகிறது.

என்னுடைய தொகுதியில் காளைக்குளூர் ஆகிய பிரிக்காக்களில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கவில்லை. மின்சாரத்திற்கு விழுப்புரத்திலே Sub-station இருக்கிறது. அதற்கு திருவண்ணாமலையிலே இருந்து ஒரு லைன் வருகிறது.

1952-ம் ஆண்டு நிதி மந்திரி சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கோரல் கிராமத்திற்கு வரும்பொழுது மின்சாரத்தை இந்த பிரிக்காவிற்கு கண்டிப்பாய் விஸ்தரிக்கிறேன் என்று வாக்களித்தார்கள். ஆனால் இதுவரையில் வரவேயில்லை. ஆகவேதான் இதையெல்லாம் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ளவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது.

எங்கள் மாவட்டத்தை பொருத்தவரையிலும் நெய்வேலியில் தெர்மல் ஸ்டேஷன் உண்டாக்குகிறோம் என்றார்கள். ஆகவே இந்த திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டதற்காக நாங்கள் அரசாங்கத்தை பாராட்ட கடைம்பப்பட்டிருக்கிறோம். துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க கோட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சார இலாக்காவில் வேலை செய்யும் பில் கலெக்டர்களுக்கு அடிப்படையாக ரூ. 30 இது குறைவானது. அதை ரூ. 40 ஆக உயர்த்த வேண்டும் என்று கோட்டுக்கொள்கிறேன். பில் கலெக்டர்கள் வேலை

17th March 1956] [Sri A. Govindaswami Nayagar]

ஆதிதிராவிடர்களுக்கும், பின் தங்கிய மக்களுக்கும் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும் என்று மந்திரி அவர்களை கோட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் திட்டக்குடிக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று தேர்ப்புரம் கட்டி முத்து அவர்களுக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தால் நான் கோட்டுக்கொள்கிறேன். என் மாவட்டத்தை பொருத்த வரையிலும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமானால் அந்த மாவட்டத்திலே இருக்கிற தனிப்பட்ட முதலாளி நடத்தும் கம்பெனியை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தினால்தான் முடியும். எனக்கு தனிப்பட்டவர் நடத்துகின்ற அந்த கம்பெனி மீதோ, அதன் இன்ஜினியர்மீதோ தனிப்பட்ட விரோதம் கிடையாது. மக்களுடைய நன்மைக்காகத்தான் இதை சொல்கின்றேன்.

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : മിറ്റർ ഡിപ്യൂട്ടി സി.കെ. 115 സർ, എലക്ട്രിസിറ്റി ഡെവലപ്മെന്റ് ഡിവിഷൻ ഡിമാൻറിനും ഓർ ചില കട്ട് ബോർഡുകൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതിലേക്ക് സഭയുടെ ശ്രദ്ധയെ ആദ്യമായി ഷണ്ണാച്ചുകാങ്ങൂർ കോട്ടത്തോളം, അതായത് എലക്ട്രിസിറ്റി ഡിമാൻറിനും കൊടുത്തിട്ടുള്ള കട്ട് ബോർഡ് (നമ്പർ 288) ഇങ്ങനെയാണ് :—

(1) To point out the urgent necessity for extending electricity to Perintalmanna, Mannarghat, Ottappalam and Pattambi in Walluvanad Taluk, Manjeri Mulappuram, Windur, Kondatti and Kottakkal in Ernad taluk and Taliparamba in Calakkal taluk; and

(2) To point out the necessity for the provision of hydro-electric schemes in Malabar.

ഇറീഗേഷൻ ഡിമാൻറിനും കൊടുത്തിട്ടുള്ള കട്ട് ബോർഡ് (നമ്പർ 315) ഇങ്ങനെയാണ് :—

(1) To urge upon the Government the need for starting the execution of the Kanhirappuzha and Palukkazhipuzha Schemes in Malabar during the Second Five-Year Plan Period; and

(2) To point out the necessity for more major and minor irrigation Schemes in Malabar, especially in the taluks of Ernad and Walluvanad.

സർ, മലബാറിലെ ജനങ്ങൾക്കു വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ ഗുണം അനുഭവിക്കാനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റും മന്ത്രിയും മന്ത്രിമാരും മുഖംകാണാത്തവരും വളരെക്കുറവായി അവഗണന പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നായിരുന്നു. മലബാറിലെ ജനങ്ങൾക്ക് സംസ്ഥാനീകൃതമായും ഇതു വളരെ പരിതപകരമായ ഒരു പരിഹാരമാണെന്നും ഓർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. മലബാറിൽനിന്നു വരുന്ന ഞങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ നാലു കൊല്ലമായി യാതൊരു കക്ഷിപ്പട്ടാസമൂഹത്തെയും ഈ കാര്യം തുടർച്ചയായി ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുകയോണ്ടിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ആവർത്തിച്ചായിട്ടുള്ള ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള ആവശ്യങ്ങൾ ചിലതെങ്കിലും സാധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് അല്പം തൃപ്തിയും വകയുണ്ടാകുമായിരുന്നു. കോണ്ഗ്രസ്, കറുപ്പാലം വഴി വാണിയംകുളംവരെ വിദ്യുച്ഛക്തി ലൈൻ നീട്ടാൻ റീതൊന്നിച്ചിട്ടുള്ളതായും അതിനു വേണ്ടി തിരു-കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റുമായി കരാറുചെയ്തത് ആലോചിച്ചിട്ടുള്ളതായും അതിനു നടപടി എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായും കോൺഗ്രസ്സിനായും പൂർണ്ണമായും പൂർണ്ണമായി നടപടിയാർക്കിക്കൊള്ളേണ്ടുന്നതായും മറ്റും ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി കണിശമായി വെണു ഈ സഭയിൽനിന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു വിദ്യുച്ഛക്തികൊടുക്കേണ്ട ഗുണവും, സുഖവും മെച്ചവും അനുഭവിക്കാൻ ഇന്നു വരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇനി എത്രയും പെട്ടെന്ന് വളരുന്നതായും താലൂക്കിന്റെ സമസ്തജനങ്ങൾ നിവൃത്തിപ്പെട്ടു. പെരിന്തൽമണ്ണ വള്ളവനാട് താലൂക്കിന്റെ സമസ്തജനങ്ങൾ അവിടത്തെയും വിദ്യുച്ഛക്തി നീട്ടണമെന്നു കഴിഞ്ഞ നാലു കൊല്ലമായി ഞങ്ങൾ ഉടനട വില്ലാക്കു മുറവിട്ടിട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവിടത്തേക്കു വിദ്യുച്ഛക്തി നീട്ടാൻ ആലോചനയുണ്ടാകുമെന്നതായും പിന്നീട് മററിയതായും വീണ്ടും ആലോചിച്ചതായും പിന്നെയും മററിയതായും പിന്നെയും ആലോചിച്ചതായും മറ്റും മറ്റും ബഹുമാന

[Sri M. Manickasundaram] [17th March 1956]

நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புவது என்ன வென்றால், ஜில்லாத் தலைமையிலுள்ளவர்களுக்கு அதிக அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். சென்னையிலிருந்து உத்தரவு வந்து போவதால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. பல கோளாறுகளால் காரியங்கள் கெட்டுப்போகின்றன.

தனிப்பட்ட மின்சார விநியோகக் கம்பெனிகளை சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் எடுத்துக்கொள்ளும்போது, தனிப்பட்ட லைசென்சு ஏரியாக்களை முதலில் எடுத்துக்கொண்டு, அதற்குப் பிறகு முனிசிபாலிட்டிகள் லைசென்சு மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கரூர் தாலுகாவில் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படும்போது, புஞ்சைப் பிரதேசங்களுக்கு முதல் இடம் அளிக்கப்படவேண்டும். குளித்தலை தாலுகாவில் ஒரு பிரதேசம் இருக்கிறது. சேஷசாயி கம்பெனியிலிருந்து எடுத்துக்கொண்ட பிரதேசம். அந்த பிரதேசம் பூரணமாக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

பஞ்சப்பட்டி பிரதேசம் மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசம். குளித்தலை தாலுகாவில் இருக்கக்கூடிய இடைஞ்சல் என்னவென்றால், ஒரு பக்கம் சேஷசாயி கம்பெனியும் இன்னொரு பக்கம் சர்க்காரும் மின்சாரம் விநியோகிக்கிறது. இதனால் மின்சார விஸ்தரிப்பு வேலையில் தடங்கல் ஏற்படுகிறது. யார் யார் எந்த எந்த இடத்திற்கு விஸ்தரிப்பது என்பதில் நிச்சயமில்லாத நிலையில் பல கிராமங்கள் விட்டுவிடப்படுகின்றன. ஆகவே, ஒன்று சேஷசாயி கம்பெனி துரிதமாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அல்லது சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள துரிதமாக முன்வரவேண்டும். குளித்தலை தாலுகாவில் மிகவும் சிக்கலான நிலைமை இருக்கிறது. குளித்தலை கரூர் தாலுகாவில், குறிப்பாக புஞ்சைப் பிரதேசங்களுக்கு முதலில் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Mr. Deputy Speaker, Sir. . . (Hon. Member: You may speak in Tamil). Last year in reply to the debate on Electricity, I spoke in Tamil and in reply to the debate on Irrigation I spoke in English. This year I will reply in English to this debate as I have to read out certain quotations and I will reply in Tamil to the debate on Irrigation. Further many Malabar Members are here and they may like me to speak in English.

Sir, it gives me great pleasure today to acknowledge with thanks the general sense of appreciation expressed by hon. Members from all sections of the House. While expressing appreciation they have also given some constructive suggestions and food for thought with reference to what should be done to promote distribution of electricity to the satisfaction of all concerned. Before I go into other questions I want to take up first the question of Malabar because that is the most backward area in respect of extension of electricity. That it has not been served well is a matter which I cannot disown. At the same time it is my earnest desire to point out that we are trying to do our best in spite of very great difficulties.

Malabar District is served by two Licensees, namely, the Calicut and Cannanore-Tellicherry Licences operated by the West Coast Electric Supply Corporation Ltd., and by the Government Electricity Department. The power requirements of Malabar district have to be met from the power generated in Pykara Power House. The licensees got their requirements of supply in bulk from the

[17th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

Pykara system. The West Coast Electric Supply Corporation, Ltd., has been granted a loan of Rs. 2.89 lakhs from State Funds for enabling them to take up certain rural extension schemes in their area of supply.

In so far as extension of power to rural parts of Malabar district served by the Government Electricity Department is concerned the capacity of the existing transmission line and sub-stations has to be suitably increased and with this object, the Government have sanctioned the construction of a 66 K. V. line to be fed by Pykara power from Coimbatore to Palghat at an estimated cost of Rs. 79,85,000. The scheme has already been taken up for execution and a sum of Rs. 8,33,200 has been provided in the Budget Estimate for 1956-57. On its completion it may be possible to accelerate rural electrification in Malabar district including the area served by the licensees. Further, in the Second Five Year Plan, it is proposed to make provision for construction of a 110 K.V. single circuit line from Pykara to Kuthumunda and 66 K.V. Second Circuit line from Kuthumunda to Kozhikode. viz., Cannanore with necessary adjuncts at a cost of Rs. 21 lakhs with a view to meet the anticipated load development in the area. The Travancore-Cochin Government have agreed to give bulk supply to the extent of 500 K.V. for distribution in the Shoranur area. An agreement for getting bulk supply of power of about 850 K.W. from Travancore-Cochin State for distribution in the Chowghat and Guruvayur area in Ponnani Taluk has been concluded. The following major schemes in Malabar district have almost been completed: Tirur-Ponnani Scheme: Rs. 14,80,000; Nilambur Scheme—5,17,400; Kollengode-Vadavanar-Koduvayar Scheme—Rs. 5,30,820; Alathur Scheme—Rs. 4,29,350; Kottakal-Varode Scheme—Rs. 1,70,800. The following major schemes are under investigation: Meppadi-Vythiri extension—Rs. 3,36,000; Badagara-Quilandy extension—Rs. 19,04,800; Shoranur-Vaniyamkulam-Ottapalem-Lakkidi extension—Rs. 6,14,300. The following major schemes have been sanctioned recently: Perintamlanna-Manjeri-malapuram extension—Rs. 13,67,000; Chowghat-Guruvayoor extension Rs. 4,44,800 and Chittalancherry Mudappalur extension—Rupees 2,83,600.

Sir, the number of villages electrified in Malabar district upto 31st December 1955 is 105. The hon. Member Sri Narayanan Nambiar said it is only 49. I do not know to which period that figure relates to. The number of villages getting electric supply has more than doubled.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: It is not my concoction. It was taken from the publication of the Government.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Up to what date is that?

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: It is administration report for 1954-55.

[17th March 1956]

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Probably the number may relate to certain month in 1954. The figure of 105 is as on 31st December 1955. The number has more than doubled itself. This is proof of our earnestness in rapidly extending electricity to various villages in Malabar district. Probably the hon. Member could not get these figures because it has not yet been published.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : The existing number is small. Therefore the doubling of that number does not make any difference when the needs of the district are taken together.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : I was referring to the difficulty in getting power. I have also referred to the schemes that have been sanctioned, that are in progress and also those that are to be sanctioned. These prove that we do recognise and acknowledge that that district has not been served well in the past and therefore we are trying to do our best. That is all I can say at present. All of a sudden nothing can be built. You have to wait for some time and also for funds.

12-10 p.m. It is proposed to spend Rs. 90 lakhs in the Second Five-Year Plan for extending supply of electricity to 161 villages and 1860 pump sets in the district. Then there is the possibility of exploiting the hydro-electric potentialities in Malabar district. These are being investigated. Of course we won't be there to decide as to what schemes should be taken and what not, because you will be leaving us shortly. This is what I want to say even in the beginning of my reply. Because the Malabar Members seem to be the most aggrieved, I want to reply to their points first and then proceed to reply to the points raised by the other Members. They are also leaving us very shortly and it is but fair that we give them a very hearty send-off so that they may not harbour any ill-feeling in their mind. Let us part as friends and with the feeling that the Madras Government have certainly recognised their needs, have been trying their best to meet those needs and that, in the meanwhile, separation became inevitable and we parted company.

The hon. Member Sri N. Rathina Gounder in his speech on the cut motion he moved made the accusation that the Government were not serving the interests of agriculturists. There I totally disagree because the policy of this Government has been to serve only the interests of agriculturists to the utmost possible extent. I have been reiterating it and I am still trying my level best to do what I can. He mentioned also that, while the rate of supply to licensees and bulk consumers on the High Tension tariff in the hydro-electric areas had been increased, corresponding relief had not been given to agriculturists. I only request him to wait. I have appointed a committee to go into the question of general revision of electricity tariffs, to work out the budgetary position and to suggest ways and means for reducing tariffs, particularly agricultural tariff. To meet the expenditure on the maintenance of a service for the generation

17th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

and distribution of electricity, there has got to be some income and the budgetary position has to be worked out. The only other way of reducing agricultural tariff is by taxing the richer class of people, especially in a country whose Government have proclaimed socialist bias as their ideal. We have already passed orders for charging a very high rate for lavish illuminations. Mr. Rathina Gounder said that when guests arrived, rich people lit the heater, prepared coffee and gave it to them. He need not feel jealous about it because the user of heater is made to pay through his nose for the current he uses. The intention of the Government is to drain off these people and level them down. That is why current charges for lavish illuminations are put at a very high rate. When Sri C. Rajagopalachari was the Chief Minister, he initiated this and we have passed orders for charging a very high rate for current consumed for illumination on occasions of marriage and similar occasions. People are representing to me that the rate is very high and they want a reduction. I do not think Government are going to yield; I am not going to yield at any rate.

The charge that we are obliging the metropolis or the people in the City is baseless. If we supply electricity to cinema-houses, the owner pays for it. It is not at the expense of agriculturists that we are supplying to cinema-houses; it is not as if we are depriving the agriculturists of the power they require. We have got sufficient power and that is why we are giving to cinema-houses, etc. It is not like the case of the transformer referred to by Mr. Manickasundaram which did not have adequate capacity and therefore could not supply the required power even though an agreement for the supply of power had been entered into. Cinema-houses are paying an extra rate. The Government are producing electricity. It is not a commodity which can be stored in a bank and then taken out and given to agriculturists as and when they required it. It has got to be spent. This fact must have been borne in mind by the hon. Member when he made the allegation. We are not showing any partiality or extra favour to the people living in the City. We are working with very great fervour to extend electricity to rural areas, and some of the hon. Members have admitted and appreciated this position.

One hon. Member complained that the pace of extension in his district was slower than the pace in some other parts of the State. That is due to some natural inherent difficulties. There are licensee areas. That may cause a little difficulty. It is not as if the Government are particularly interested in a particular area and hence the pace of extension there is very rapid. Hon. Members should not ascribe that kind of motive to Government and draw comparisons like that. Government are not interested in any particular area; Government are interested in the State as a whole. If things have not gone on in some place with the expected degree of expedition, Members must understand that there may be some inherent difficulties there. Mention has been made about the South Arcot Electric Supply Corporation. I know

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [17th March 1956]

complaints about it have been many. Now that its proprietor is no more, Government are considering the acquisition of that concern.

Mr. M. Palaniyandi suggested that the electrical undertakings should be told as to when they would be acquired because a state of suspense adversely affected their extension programme. I assure the hon. Members that the Government have now drawn up a policy. That policy is to nationalize all licensees electrical undertakings whether belonging to municipalities or companies, and to bring under the direct control of the Government the entire generation, transmission and distribution of electrical energy throughout the State. Accordingly the Government have decided not to grant fresh licences for operation of electrical undertakings and have enacted the Madras Electricity Undertakings (Acquisition) Act, 1954, for the speedy acquisition of all licensees' undertakings in the State. A good number of undertakings have been acquired already, and a programme has been drawn up for the acquisition of the remaining undertakings in six batches commencing from 1955-56 and ending in 1960-61. Now licensees know which company is to be acquired in which year and they have got to adjust their programme. The Government have been giving necessary assistance to licensees in the shape of loans and certain licensees have been permitted by the Government to obtain loans from the Madras Industrial Investment Corporation, Limited. That is my answer to Mr. Palaniyandi's contention that the rural extension in licensees areas suffers.

SRI M PALANIYANDI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ராஜ்யச் சீரமைப்பு ஏற்பட்டு மலையாள, தென் கன்னட ஜில்லாக்கள் சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்து பிரிந்து போனபிறகு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் நமக்கு மிச்சமாகப் போய்விடும். அதனால், நாம் புதிய திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம் அல்லவா?

* **THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHY :** There is no difficulty that way. In fact, we postponed the taking over of one or two undertakings which were otherwise to be taken over because of the impending reorganization of States. But Members from that locality represented that this need not be stayed on account of the reorganization. But we are not paying heed to that. In fact, many of the statements that were made had no force behind them. There was a sort of lull or doubt in the minds of the officers. When they approached the Government saying that there was no point in taking up this or that work because it would go away to some other State under the proposed reorganization, we asked them to go ahead. In the division of assets and liabilities between the composite State and the separated area, all these things will be charged for. If we have expended any amount, to that extent we will get credit in the final adjustments to be made. It is not as though this State is going to lose or that State is going to gain. That answers the question about the existence of licensees and their capacity to cater to rural needs.

17th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

Then, Sir, some hon. Members belonging to the Harijan community referred to the absence of lighting arrangements in villages, particularly in cheris. We are for electrifying villages, but there is this difficulty, namely, that it will have to be subsidized. For that, we are thinking of approaching the Central Government. (Sri A. Ratnam : I meant provision of street lights.) There are special funds available with the Centre and we are approaching them to grant a subsidy so that they may also share in the return which we expect generally when we undertake schemes for extension of electricity to rural areas. I am giving this additional information to hon. Members so that they may know that we are also thinking of subsidizing such schemes.

Coming to the question of reduction of electricity tariffs, I shall explain the position about it. Generally we are expecting a ten per cent return. Hon. Member Sri Panchaksharam pointed out that there was no need for insisting this ten per cent return. But I wish to point out that there is every need for insisting on this ten per cent return. I will explain how. Three and a half per cent of the same goes towards interest charges, 2½ per cent towards depreciation charges, 3 per cent towards operation charges and 1 per cent towards cost of power. Therefore if this ten per cent return is not got, then it will be very very difficult to carry on the administration. We have been taking loans and executing these electricity projects. This is the minimum return which we should get.

When we take up the question of extension of electricity to rural areas, the question of special guarantee comes in. I shall explain the difference between the tariff guarantee and the special guarantee. Suppose, we spend Rs. 5,000 towards extension of electricity to a particular village we expect a ten per cent return from this scheme which will work out to Rs. 500. Suppose there are only five consumers in that area coming forward to utilize electricity. Naturally we expect from them at the rate of Rs. 100 from each consumer, and that is called 'special guarantee'. But, suppose, hundred people are forthcoming to utilize the same. Then it would be enough if they pay Rs. 5 each. It is stated that we are charging tariff guarantee at some places and at some other places special guarantee. It is all arithmetic. If there are only five consumers, then they will have to pay a special guarantee of Rs. 100 each. Only, we wish to be assured of the working of the scheme on proper lines. After all, whose money are we spending? We are spending the people's money, upon the people. We have to see that we serve the best interests of the State which again represent the people. It is not my grandfather's money that I am spending. These facts must be understood.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : Now, I understand from the speech of the Hon. Minister that the question of demanding special guarantee depends upon the actual amount of money spent by the Government on a particular extension. Suppose, the load at a particular place immediately after extension of

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [17th March 1956]

electricity to that place is 50 H.P. Subsequently if the load were to be increased to 150 H.P. I wish to know whether the special guarantee asked for will be proportionately reduced?

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: I will come to that point later. Probably the hon. Member wants to forestall me. I have studied and understood all these problems and I am trying to evolve a formula by which even the special guarantee can be brought down. We want the entire State to be taken as a whole and strike a guarantee which is to be a special guarantee and tariff guarantee merged into one guarantee. That is what we are considering and the Tariff Committee appointed for that purpose will go into this question of revision of electricity tariffs.

SRI S. PANCHAKSHARAM: I may be able to point out instances, where irrespective of the number of consumers and irrespective of the load of power at a place, only special guarantees are insisted on. Will the Government come forward to rectify such things?

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: The special guarantee is calculated on the basis of ten per cent return. I am trying to tackle this problem in a new way. Suppose in a place Rs. 500 is required to be collected towards the ten per cent return, but actually the collection made comes to Rs. 1,500. Then, the excess amount of Rs. 1,000 must be made available elsewhere. A total mean for the whole State must be struck and it must be a revisable thing which may be going down and down as more consumers come into the field. In this way the question has not been tackled by the department before and it is for the first time that I have commissioned the Tariff Committee to examine the question in the way I have suggested. That is how we are tackling the whole problem.

Then, Sir, the question of War surcharge was raised. I have already explained on the last occasion that we need not confuse ourselves seeing the word 'War'. The only remedy that I can offer, is to drop the word 'War' from 'War surcharge', because the surcharge amount cannot be cut down. The conditions prevailing during the war have not ceased to exist now. The workers in some places are demanding minimum wages and we are not able to meet their demands. If we are to meet all these demands and also at the same time reduce the surcharge, then what will be the effect on the budgetary position? Members have been saying that this surcharge was introduced during the war. I say to them that dearness allowance also was first granted to the workers during the war. As no war is now going on now, suppose, it is cut down. Immediately will not the Members flare up?

SRI S. RAMALINGAM: Dearness allowance should be merged with the pay.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: That is a separate question. I ask, why should there be dearness allowance when there is no war. If Members say that

17th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

with respect to payment of surcharge the fact that there is no war must be taken into account, similarly with respect to payment of dearness allowance that fact must be taken account of. (Interruption: Prices of materials have gone up and living conditions have become difficult.) Here also, the prices of electrical materials have gone up and have not come down from the rates that were obtaining during the war. The only mistake that the department have been making is the use of the word 'war' before 'surcharge', which anomaly I wish to remove by omitting the word 'war', because no war is going on now. There is also no sense in calling the surcharge now as war surcharge. Any reduction in the surcharge must come within the purview of the budgetary scope.

* SRI S. RAMALINGAM: சண்டை நடந்த காலத்தில் ரயில்வேயில்கூட ரூபாய்க்கு ஒரு அணுவும், சாமான்களுக்கு சர்சார்ஜ் ரூபாய்க்கு நாலணுவும் வசூல் செய்து வந்தார்கள். சண்டை முடிந்த பிறகு ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித் தனியாக சர்சார்ஜ் விதிக்காமல் ஒரேயடியாக வசூலிக்கப்பட்டுவருகிறது. நிர்வாகச் செலவிற்கும் தொழிலாளர்களுடைய சம்பளத்தையும் கவனிப்பதற்காக யூனிபாரமாக ஒரு ரேட்டை ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சிப்பார்களா? அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா?

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: That is what I have been saying. We are trying to have a uniform rate by merging most of these things. It will avoid writing up of Bills under several heads and to that extent it will reduce scriptory work also. 12-30 p.m.

Mention has been made, particularly by the hon. Member Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar, about the difference in rates between Thermal and Hydel areas. That is due to the fact that we have got to spend more on coal, etc., in a Thermal Station. I have suggested a uniform rate to be evolved taking into account the fact that people in Hydel areas have been paying less and those in Thermal areas have been paying more. An average of this will be struck so that the rate may be equitable and then nobody can have a grouse. People paying less must pay a little more so that people paying more may have a cut. All of us have got to share the liability equally and we should be magnanimous enough to give relief to one section of our brethren who have been paying more all this time, if we want that injustice shall not continue. We are going to suggest a way out of this disparity by suggesting uniform rates.

The hon. Member Sri D. K. Raju mentioned about certain difficulties and delays in the department; also the hon. Member Mr. Manickasundaram said that control should be at the district level to obviate the delays and understand the practicality of the problem. I shall have that thoroughly examined and I am sure that we will be able to do something radical in that direction.

As far as Malabar is concerned, I have already replied to the hon. Member Sri Narayanan Nambiar and Narayana Kurup. Of

[Sri K. Kunhi Mohamed Shafee]

[17th March 1956

പ്രേട്ട മന്ത്രിയിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകാരെ അടുത്ത കലണ്ടറത്തോടെ അധികത്തക്ക വിദ്യച്ഛക്തി വ്യാപിപ്പിക്കുമോ എന്നു അദ്ദേഹം ഇതുവരെ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മഞ്ചേരിക്കു ചങ്ങല്ലം വളരെ അടുത്തു, അതായതു, 16 ഉം 6 ൾ മൈൽ ദൂരത്തിൽ, വിദ്യച്ഛക്തി എത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ആ സന്ദർഭം ഗവണ്മെന്റിന്നു രാജ്യതുടങ്ങുകിൽ മഞ്ചേരിയലേക്കും, ചങ്ങല്ലലേക്കും വിദ്യച്ഛക്തി കൊണ്ടുചരൻ അത്ര ഉചിത ബുദ്ധിമുട്ടെന്നു മിപ്പു. ഇതു പറയുമ്പോൾ ഗവണ്മെൻറ് പറയുന്ന സമാധാനം അനിവാര്യേണ വേറൊരുജ് ശക്തി ആ ചൈനിന്നു ഇല്ലെന്നാണു്. കോഴിക്കോട്ടുനിന്നു മലപ്പുറത്തേക്കും, അധികനിന്നു മഞ്ചേരിയിലേക്കും നീട്ടുന്ന കാര്യം ഗവണ്മെൻറ് ആരോ ചികിത്സകാലികയാണെന്നു പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു കാലം കഴിഞ്ഞതുകാരെ ഇതിലൊന്നുപോലും നടപ്പിലാക്കിക്കാണാനുള്ള ഭാഗ്യം ആരോടും ഉണ്ടായില്ലല്ലോ എന്നു വേദികക മാത്രമേ ഇത്തരങ്ങത്തിൽ നിവൃത്തിയുള്ളു. ചളരെ അടുത്തു കാലായിൽത്തന്നെ ചലമ്പാർ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തുനിന്നും വിട്ടുപോകാൻ പോവുകയാണെന്നു വസ്തുതയെ പരിഗണിച്ചെങ്കിലും ഇതുവരെ മലമ്പാറിന്നു അധികാണിയിരിക്കുകയായിരുന്നു എന്നു ആരോക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ ശക്തി കറക്കാനായി അല്ല. ചിലതരകിലും ചെച്ചുണ്ടെന്നെ ആൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഈ അധിസാന നിമിഷത്തിലേകിലും ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അത്രയും കാര്യം നിഷ്കാരമായ മലമ്പാറിലെ ജനങ്ങളോടു കാണിക്കണമെന്നു ആൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

[illegible]

11-56

* SRI M. MANICKASUNDARAM : கனம் உதவித் தலைவர்

உ.ம. அவர்களே, இந்த மான்யத்தைப்பற்றி பேசும்போது மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்குச் சில விஷயங்களைக் கொண்டு வர முயற்சிக்கின்றேன். மின்சாரத்தை ஒரு ஊருக்கு விஸ்தரிக்கும்போது, அந்த ஊரிலுள்ளவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட குதிரை வேகமுள்ள மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் தான் சப்ளை செய்யப்படும் என்ற நிபந்தனையைப்பெற்று விஸ்தரிக்கிறார்கள். அப்படி விஸ்தரிக்கும்போது, அந்த ஊருக்கு மின்சார சப்ளை வரவேண்டுமென்று

17th March 1956]

[Sri M. Manickasundaram]

மென்ற காரணத்திற்காக அதிகமாக குதிரை வேகமுள்ள மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொள்வோம் என்று கிராமத்திலுள்ளவர்கள் உத்தரவாதம் எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். கடைசியில் 75, 100 குதிரை வேகமுள்ள மின்சாரம் எடுத்துக் கொண்டாலும் பூரா சக்தியுள்ள குதிரை வேகமும் ஒப்பந்தப்படி இருக்குமே யொழிய பூரண சக்தி விவசாயத்திற்கோ மற்ற வேலைகளுக்கோ உபயோகப் படுத்தப்படாமல் இருக்கும். ஆனால், சர்க்காருக்கு பூரண குதிரை வேகத் திற்கும் வருவாய் இருக்கும். சர்க்காருடைய கவனம் வருவாயில் மட்டும் இருக்கக்கூடாது. டிரான்ஸ்பார்மலிருந்து வரும் முழு சக்தியும் எடுக்கப் பட்டு மக்களுக்கு உபயோகம் ஆகிறதா என்பதில் கவனம் செலுத்தவேண்டு மென்ற கேட்கக்கொள்கிறேன். டிரான்ஸ்பார்மரில் கிடைக்கும் 75 குதிரை வேகத்தையும் அக்கிராமத்தார்கள் எடுத்துக்கொள்வோம் என்று ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டிருந்தாலும் சுமார் 45, 50 குதிரை வேகம் உபயோகப்படுத் திக்கொண்டிருப்பார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் பத்து குதிரை வேகம் எடுத்துக்கொண்டு ஒப்பந்தத்தில் 10 இஷயக்கும். உபயோகத்தில் ஐந்து இருக்கும் பாக்கி 5 குதிரை வேகம் விஷயத்தில் ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்வதற்கு சர்க்காரோ அவர்களோ விட்டுக்கொடுப்பதில்லை. ஒப்பந்தப்படி இருப்பதால் சர்க்கார் அதில் கவனம் செலுத்துவதில்லை. நான் தெரிவித்துக்கொள்வ தென்னவென்றால், ஆறு மாதம் ஒப்பந்தப் பிரகாரம் அவர்கள் எல்லா குதிரை வேகத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லையென்றால், மீதமுள்ள குதிரை வேகத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்கு மூன்று மாத நோட்டீஸ் கொடுத்துப் பார்த்து, அதற்குள் அவர்கள் உபயோகப்படுத்தவில்லையென்றால், ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்துவிட்டு, அடுத்துள்ள விவசாயிகளுக்கு மின்சார சப்ளை கொடுக்கும்படியான நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். இதனால் மக்களுக்குப் பிரயோஜனம் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

கறூரிலிருந்து நாமக்கல்லுக்குத் தனியாக லைன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன் கறூரில் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கறூர் சூப்பர்வைசையோ மின்சார இலாகா காரர்களையோ கேட்டுக்கொண்ட காலத்தில், “தற்போது இடம் இல்லை; பூர்த்தியான குதிரை வேகம் உபயோகப்பட்டிருக்கிறது; ஆகையால், விஸ்தரிக்கமுடியாது” என்று தெரிவித்து விட்டார்கள். நாமக்கல் லைன் பூர்த்தியடைந்துவிட்டதினால், நாமக்கல்லுக்குத் தனி ட்ரான்ஸ்பார்மல் மூலமாக மின்சார சக்தி செல்வதால் கறூரில், அதிக சக்தி இருக்கிறது. ஆகவே, கறூரில் தேவையானவர்களுக்கு மின்சாரம் தாராளமாக விநியோகப்படமுடியும். அப்படிச் செய்யும்போது, 1946 முதல் யார் யார் மனுச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு முதல் “ப்ரையரிடி” கொடுக்கவேண்டும். 1946-ல் கேட்டவர்களுக்கு முதல் “ப்ரையரிடி” கொடுத்திருக்கிற அனுபின் கவனிப்போம்” என்று களுக்கு, “நாமக்கல் பிரித்தியேகமாக ஆனபின் கவனிப்போம்” என்று தெரிவித்தார்கள். அம்மாதிரி ப்ரையரிடியின்படி கொடுக்காமல் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் இஷ்டம்போல் கொடுக்கப் போவதாக தெரியவருகிறது. அது சரியல்ல. 1946-ம் வருஷத்திலிருந்து யார் மனுச்செய்து கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு முன்வரிசைக் கிரமமாக மின்சாரம் அளிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஜில்லாத் தலைமையில் உள்ளவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்தால் அங்
குள்ள நிலைமைக்குத் தகுந்தாற்போல் அவர்கள் காரியங்களைச் செய்வதற்கு
முடியும். உபயோகப்படுத்தப்படாமல் மிச்சம் இருக்கும் சக்தியின் அளவு
அங்குள்ளவர்களுக்குத் தான் தெரியக்கூடும். சேஷசாயி கம்பெனியும்
சர்க்காரும் மின்சார விநியோகம் செய்தபோதிலுங்கூட சர்க்காரைவிட கம்
பெனிக்காரர்கள் அதிக லாபம் அடைய முடிகிறது. காரணம் அந்த இடத்தி
லுள்ளவர்களிடமே எல்லா நிர்வாகப் பொறுப்பும் இருப்பதுதான். அது
னால் அவர்கள் சீக்கிரமே முடிவு செய்து காரியங்களைச் செய்ய முடிகிறது.
ஆனால், சர்க்கார் விஷயம் அப்படியல்ல. மேட்ரோலிருந்து மெட்ராசுக்கும்,
மெட்ராசிலிருந்து மற்ற இடங்களுக்கும் கடிதப் போக்குவரத்து நடப்பதற்
குள் சிக்கல் ஏற்பட்டு, காரியம் நின்றுவிடுகிறது. நான் சர்க்கார் மீதோ
டிபார்ட்மெண்ட்டார் மீதோ குறை கூறுவதாக நினைக்கக்கூடாது. எனக்குத்
தெரிந்தவரை மின்சார டிபார்ட்மென்ட் ஒன்றுதான் கூடுமானவரை நேர்
மையாக நடக்கிறது என்று உறுதியாகச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன்.

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [17th March 1956]

course, about the hon. Member Sri Shafee, I am sorry I cannot say anything. For, knowing English, he chose to talk in Malayalam which I could not understand.

The hon. Member Sri Kurup pointed out the need for provision for generation of hydro-electric power, in the Malampuzha project. We have provided the necessary pipes and it has only got to be developed. When the new State is formed, he may press his claim there and it is sure to develop it.

Sir, I have fairly covered all the points raised. The last item is about the workers. (Interruption.) I do not want to reply to points relating to particular villages or individual problems. All those things could be passed on to me in writing privately and I shall attend to them. About Kandamangalam, the hon. Member Sri Govindasamy Nayagar wanted me to visit that place and that is what the hon. Member wanted me to do. Another hon. Member Mr. Gounder wanted some villages to be electrified. I thought I would not deal with these individual problems taking the time of the House. I would rather deal with the policy as a whole. This is an occasion when Demands are made when we can discuss the policy of the Government in respect of what they propose to do and evolve a solution agreeable to both the parties. Instead of that to deal with individual problems was, I thought, unnecessary and I need not indulge in that sort of thing. On that score it should not be taken that I have neglected or omitted any of the points mentioned here. Hon. Members are free to come to me and tell me whatever they want and I shall look into those things. Mr. Manickasundaram also referred to some villages and how they were affected. All these individual difficulties can be brought before me in writing and I shall attend to them.

SRI B. K. NALLASWAMI: What about the Electricity Board?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: I have already referred to that in my speech. I cannot be repeating those things again. The hon. Member was perhaps absent then. I cannot be repeating things for absentee members.

SRI A. RATNAM: I want to know about the formation of an Electric Power Station at Neively Project.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: That is a thing which has got to be done by the Central Government. We have no proposal on hand. It is a Central Government scheme and we have nothing to do with that. That is out of place here.

SRI M. MANICKASUNDARAM: சண்டையின்போது ஏற்பட்ட சர்சார்ஜை நீக்கிவிட்டு ஏரோ சர்சார்ஜாக ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சிக்குகிறீர்கள் என்று கனம் ராமலிங்கம் கேட்ட கேள்விக்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்தார்கள். விற்பனை வரி வந்தமாதிரி பத்து பைசாவிலிருந்து பதினைந்து பைசாவாக உயராமல் இருக்க பார்த்துக்கொள்வார்களா? ஏரோ நிலையமாக இருக்கவேண்டும்.

[17th March 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: It depends upon the Budgetary position. Earnest attempts will be made to keep it as low as possible subject to budgetary position. But I cannot give any guarantee that the War Surcharge will be abolished. Since hon. Members have taken objection to that levy, I was saying that I can change it without affecting the pecuniary position. I have also told you that we have appointed a Tariff Committee which will be going into all these questions and submitting its report when I shall come before the House.

Another point was made by Mr. Manickasundaram about the transformer capacity and horse-power distribution. That is a very difficult question. We take special guarantee from people who want electricity extended to their villages. People when they want electricity, 10 people join together and write to Government asking for extension of electricity. But afterwards they do not use. There is no use saying that there are the new people coming and wanting electricity. It is these that are trying to get the rebate and that is the problem.

I have to state about the unconnected minimum charges, that it will never happen hereafter. Because all along people used to apply to the department before getting the pump. They entered into agreement. Then they applied to the Agriculture Department for loan. There is no pump on the day the connection is given. It is how from that day the department starts its claim for unconnected minimum charge. I have since issued orders—let hon. Members note this—that the department will enter into agreement either on the production of the pump or on the assurance of the company installing the pump that on such and such a day the pump will be installed. I have passed orders to that effect. (Cheers.) There won't be any hardship hereafter.

About distributing power from residuary transformer, the difficulty is this. We are claiming special guarantee from people; they have not utilized the power. Now if we give it elsewhere, where there is demand, we are thrown into an awkward situation. That is the difficulty.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR: Sir, the question is 12-40 about the difference between the agreed load and the connected p.m. load. The Government say that if we take away that load and give it to a third party, the original party will claim damages from them. We can issue a notice to the party who has got that surplus load to the effect that if he does not utilize that within a specified period, it will be distributed to the party who is in need of it so that the power, which is lying idle, may be utilized.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: That can be done straightaway. But if we distribute it without the consent of the party, then he will sue us for damages. He will turn back upon the Government and say "You have not

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [17th March 1956]

distributed the required quantity of load". An equitable distribution can be made and an equitable solution of the problem can be found.

I think this fairly covers the entire field of arguments advanced.

(The hon. Member Sri S. Panchaksharam rose from his seat.)

MR. SPEAKER: We cannot convert this into a question hour. Hon. Members may, of course, ask for clarification of some of the important points.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: The hon. Member Sri S. Panchaksharam referred to the non-availability of pumps. We will write to the Central Government and impress upon them to allow imports to meet the situation. Beyond that, this Government cannot do anything. We shall certainly put forward a strong plea to the Centre.

I think I have covered fairly all the points raised by the hon. Members except the question of the improvement of the conditions of the workers. The workers presented a memorandum detailing their demands last year and of course it was presented to me in the House. I have considered their demands and I have myself drawn up certain minimum concessions which, I felt, ought to be given to them and I have passed them on to my colleagues. With regard to minimum wages, they said that the other Departments also will have to give them and so it will affect the financial position. But I did really insist that we ourselves have laid down rules of conduct and standards to be observed by other employers in respect of labour and working classes and if our Government institutions do not act in an exemplary way for others to follow, people will simply laugh at us. (Cheers.) We can preach morals to others, but we must practise them ourselves. It is a very powerful argument which anybody cannot answer. I concede that the demands of the workers are reasonable. I have been pleading very hard for the cause of the workers, but they said they would just time their instalments of concessions. They have conceded a few out of the minimum that I have drawn. I have communicated it to the workers. Of course, the workers are not satisfied and reasonably so. But I wish to impress upon the hon. Members.

(One or two hon. Members rose from their seats to put some questions.)

MR. SPEAKER: I would like the Hon. Minister to finish his speech. Hon. Members should not interrupt him in the meanwhile.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Sir, I entirely sympathise with the cause of the workers. I myself had gone to the place. Even the premises were denied to them. I said it must be given to them and got it sanctioned.

[17th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

Similarly, certain things have been done. I am entirely in agreement for showing some minimum concessions to them, because we have got to justify the stand we have taken. So I am going to press upon my colleagues again in the light of this notice. I have already written in the file that it may precipitate a crisis which must be avoided at any cost. That has been my recommendation and minute. In spite of that, they think that giving out doles and giving some concessions in instalments will pacify the workers. It is at best a speculation, but still I say that I am going to press the case of the workers with my colleagues and see that justice is done to them. I am sure I will be able to succeed. (Cheers.) But if I am not able to succeed—which I hope will not take place and which I do not wish to face—then, of course, as the hon. Member Sri S. Ramalingam pointed out, there are other courses open like referring the matter for adjudication and all that. That at least will be done. When I concede that their case is reasonable, where is the question of further arguing the matter? The Government have been pleading only the financial aspect of the question. Everybody must have a living standard. First of all, all human beings have to be fed before anything else is done. That is the primary duty of any Government. So it must have precedence over all other matters and I am sure I would press upon them this. I will only request the hon. Members to exercise some patience till I move further in the matter and I am in a position to say what the final verdict is.

With these words, I am sure I have fairly satisfied all the hon. Members of this House on the several points that have been raised on the floor of the House. I request the hon. Mover of the cut motion to withdraw it, to keep up my record.

SRI K. T. RAJU: ஸார், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல நாங்கள் பொறுத்திருக்க தயாராக இருக்கிறோம். அங்கே சொன்ன மாதிரி நடக்காவிட்டால் வேலை நிறுத்தம் ஏற்படலாம். தொழிலாளர்கள் ஏதாகிலும் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் அந்த சமயத்தில் நாங்கள் தொழிலாளர்கள் பக்கம் இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. PANCHAKSHARAM: Mr. Speaker, Sir, you were complaining against us that we are trying to convert the time allotted for the Minister's reply into a question hour. It is not our intention.

MR. SPEAKER: When the Hon. Minister is replying, he must be allowed to reply without any interruptions and after the reply is over, if hon. Members want clarification on any of the points dealt with by the Minister, they may put questions which, if the Hon. Minister likes, can be answered. We were having a volley of questions during the course of the Minister's reply. It is not a proper procedure.

SRI S. PANCHAKSHARAM: Sir, it is not our intention to convert the Minister's reply into a question hour or to interrupt the proceedings. He has almost come to the end of his reply and when he was very frank, straight and communicative and was

[Sri S. Panchaksharam] [17th March 1956]

alive to the defects expressed in the working of the Department by hon. Members, we had naturally to ask for clarification on certain points which he had not touched up. That is all, Sir.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member Sri N. Rathna Gounder withdrawing his cut motion?

SRI N. RATHNA GOUNDER: ஸார், மதிப்புக்குரிய மந்திரி அவர்கள் மிக விளக்கமாகவும், திட்டக்கரமாகவும், நல்ல முறையிலும் பதிலளித்தார். மற்ற மந்திரிகளும் அதேபோன்று நடக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு கனம் மந்திரி அவர்களைப் பாராட்டி என்னுடைய வெட்டு பிரேரணையை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 14,36,80,400 under Demand XXVII—Electricity.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member Sri A. Ratnam withdrawing his cut motion?

SRI A. RATNAM: Sir, in view of the assurance made by the Hon. Minister, particularly with regard to the demands of the workers, I withdraw my cut motion.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 34,40,02,500 under Demand XLI—Capital Outlay on Electricity Schemes.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(3) DEMAND VIII—IRRIGATION
AND

(4) DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,10,45,000 under Demand VIII—Irrigation.”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,10,45,000 under Demand VIII—Irrigation.”

SRI M. PALANIYANDI: Sir, I beg to move the cut motion standing in my name, namely:—

“That the allotment of Rs. 3,10,45,000 under Demand VIII—Irrigation be reduced by Rs. 100.”

17th March 1956]

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the allotment of Rs. 3,10,45,000 under Demand VIII—Irrigation be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,19,72,300 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation.”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,19,72,300 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Sir, I move the cut motion standing in my name, namely:—

“That the allotment of Rs. 8,19,72,300 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the allotment of Rs. 8,19,72,300 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation be reduced by Rs. 100.”

The Hon. Minister can now make his speech.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Sir, the expenditure on extensions and improvements to and maintenance and repairs of existing irrigation works is to be met out of the grant from current revenues under “Demand VIII—Irrigation”, while the major portion of the expenditure on new Irrigation works which are either under execution or to be taken up in the budget year is to be met from a grant asked for under ‘Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation’. The Provision under ‘Demand VIII’ includes a sum of Rs. 39,02,500 for expenditure on Minor Irrigation Works under the control of the Revenue Department. The cost of establishment and tools and plant for the normal construction and maintenance of irrigation works comes under yet another Demand, Demand XXV and a portion relating to Irrigation, viz., Rs. 12,51,500 of that total Demand is to be debited to Irrigation. The total voted amount proposed to be spent on ‘Irrigation’ during 1956–57 thus comes to Rs. 11,42,68,800.

Sir, the members are already aware of the liberal policy of the Government in the matter of execution of new irrigation schemes. Productivity test is no longer the sole criterion and deciding factor in sanctioning new works; schemes are now being investigated and executed with due regard to the need for improving the economic condition of the people. The natural limitations however continue and irrigation schemes can be taken up only if there is assured supply of water in a normal year enough to irrigate

12-50
p.m.

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [17th March 1956]

the area envisaged and if the soil in the area to be benefited is amenable to irrigated cultivation. The Government must also see that only schemes which are worth taking up are sanctioned and those which do not promise an additional quantity of food fairly commensurate with the expenditure on them are not being taken up. Expensive schemes would burden the tax payer and in order to lighten that burden the Government have of late been expecting the prospective beneficiaries of proposed irrigation schemes to make reasonable contributions voluntarily so that the capital cost on any schemes may not exceed Rs. 300 per acre. Schemes costing over Rs. 300 per acre are also taken up in special cases with a view to benefit a backward area and protect people of that area during times of scarcity or to utilise in full the State's share of the waters of Inter-State rivers. In proceeding on these lines, the Government have given due importance to the bigger as well as the smaller schemes.

This being the policy, the activities of the Departments concerned with the Grants in question have been fitted into the various plans and programmes evolved in collaboration with the Government of India, particularly the Planning Commission. The major irrigation schemes have been brought under the "Irrigation and Power" section of the Five-Year Plan while the Minor Irrigation, Tank Improvement, etc. Schemes are accommodated under the "Agriculture" section of the Plan. The former, viz., the major irrigation schemes fall under two categories, viz., "Large multi-purpose projects" and "Medium sized projects". In our state, after the partition, we have been having only one large multi-purpose project, viz., the Lower Bhavani Project which is in the closing stages. The other projects are all medium sized ones. I shall briefly indicate the progress we have made so far in executing these projects and programmes.

In the First Five-Year Plan of this State twelve major irrigation projects were included and of these two have been completed viz. "Twelve Kay drainage schemes for the Cauvery delta" costing Rs. 30 lakhs and the Lower Bhavani Project costing roughly Rs. 10 crores. Water has been let down the Main Canal of the Lower Bhavani Project to mile 123/3 for irrigating an area of 1,67,400 acres in the taluk of Gobi, Erode, Bhavani and Dharpuram in Coimbatore district and also in Karur taluk of Tiruchirappalli district. The Malampuzha Reservoir Project costing about Rs. 5.25 crores and expected to benefit 46,000 acres is nearing completion. The execution of Left side Canal is nearing completion while the execution of the Right side Canal which was sanctioned subsequently to stabilise irrigation of I and II crops on an extent of about 6,000 acres is under execution. The Mettur Canal Scheme also costing about Rs. 2.67 crores is nearing completion. Water has been let down the right bank canal for irrigating an extent of 13,000 acres. Works on the other big projects like Manimuthar

17th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

Project costing Rs. 5 crores in Tirunelveli district, Walayar Project costing about Rs. 1 crore and Mangalam Reservoir Project costing about Rs. 85 lakhs in Malabar district and Araniar Project costing about Rs. 1.04 crores in Chingleput district are in full swing and are likely to be completed within a year. We have also sanctioned the excavation of a canal on the right side of the Mangalam Reservoir for irrigating an extent of 2,000 acres on that side. Much progress has been made in the execution of the Vaigai Reservoir Project costing Rs. 3.3 crores in Madurai district, the Amaravathi Reservoir Project costing about Rs. 3 crores in Coimbatore district, the Krishnagiri Reservoir Project costing Rs. 2 crores in Salem district and of the Sathanor Project costing Rs. 2.89 crores in North Arcot district. Provision has been made in the Budget Estimate for 1956-57 for expenditure on these big irrigation Projects.

Under the programme of Intensive Cultivation Schemes, small irrigation schemes and Tank Improvement schemes which are primarily intended to augment food production as quickly as possible, the Government have taken up many works for execution, thanks to the financial assistance given by the Government of India. Under the Intensive Cultivation Programme, this Government sanctioned, at a total cost of about Rs. 2 crores, about 160 schemes all of which except for a few have been completed. These schemes are expected to benefit a new extent of 66,000 acres besides assuring supplies to the existing ayacut of 81,000 acres. The Intensive Cultivation Programme has been closed and now there is another programme, viz., the Special Minor Irrigation Programme which was started with the assistance of the Government of India from 1952-53 when Government of India's assistance to new works under the Intensive Cultivation Programme was stopped. Under this programme the Government have so far sanctioned about 2,028 schemes estimated to cost nearly Rs. 139 lakhs and benefit an extent of 2,44,804 acres including area already under cultivation. The additional food production anticipated from the schemes is 75,991 tons, 535 schemes have been completed up to the 2nd of December 1955.

Under the Tank Improvement Scheme, which has been launched with a view to restoring the lost capacities of our numerous tanks and improve their supply channels, we have made good progress and we realise that the work is particularly important in respect of a large number of tanks in erstwhile Zamindari areas taken over by Government. Since the inception of the scheme in 1949, one thousand six hundred and eighteen works costing nearly Rs. 92 lakhs have so far been sanctioned and they are expected to benefit an extent of 77,291 acres including new areas and result in an additional food production of 42,331 tons.

As regards the plans for the future, I may mention at the outset that the budget year happens to be the first year of the Second Five-Year Plan. The various plans and programmes to

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [17th March 1956]
be fitted into the Second Five-Year Plan have been almost finalised and the Planning Commission is expected to issue the final Plan shortly.

The "Irrigation and Power" section of the Plan has naturally to provide for the continuance of the major projects included in the First Plan but not completed during the period of currency of that Plan. There are ten such projects excluding the Lower Bhavani Project. Thirteen new projects were proposed by this Government for inclusion in the Plan by the Planning Commission. But the Government of India considered these in all their aspects and decided that only six of them could be included in the Plan, viz., the Kattalai and Pullambadi Canals, the Vidur Projects, the Meenakarai Projects, the Haladi Project and the scheme of diversion of West flowing rivers.

I must explain the position regarding the last mentioned scheme. The hon. Members are fully aware that with the formation of Andhra State, the lion's share of the water resources of the composite State of Madras went to the new State and the residuary State of Madras was left with only one major river, viz., the Cauvery and other small rivers. Of these, the Cauvery is an Inter-State river which has been almost fully utilised and naturally we have to turn to other small rivers whose waters are yet left untapped fully or partially. The possibilities of diverting the surplus waters of the western ghat rivers which now waste themselves into the Arabian Sea, to the eastern plains of the districts of Coimbatore, Ramanathapuram and Tirunelveli of the State without detriment to the needs of the neighbouring State are being examined and with the Co-operation of the sister State of Travancore-Cochin, we hope that the projects can be investigated and executed successfully. One of the three Projects of the kind referred to, is the multi-purpose Parambikulam project, the detailed investigation of which has been taken up already. This Project aims at benefiting large tracts in Coimbatore district by utilising the run off of the Parambikulam river and the other neighbouring streams whose catchments lie in Madras State.

Of the other five new Irrigation Projects to be taken up under the Second Five-Year Plan, token provisions have been made in the Budget Estimates for 1956-57 for New Kattalai High level Canal scheme, Pullambadi Canal Scheme and Vidur Reservoir Project. A provision of Rs. 2,00,000 has been made for the Meenakarai Reservoir Project. These will be sanctioned as soon as the approval of the Government of India to the Schemes included in the Second Five-Year Plan is received. The New Kattalai High Level Canal Scheme envisages the construction of a head sluice at the southern side of the Cauvery just to the right of the off take of the leading channel of the South Bank Canal and the excavation therefrom of a new canal of about 36 miles length. The scheme is estimated to cost about Rs. 156.65 lakhs and expected to irrigate an extent of 20,622 acres of which 12,000 acres

17th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

(8,723 acres existing and 3,277 acres new) will be under 119 existing tanks in Tiruchirappalli and Tanjore districts, for which additional supply will be made by the execution of the scheme and 8,622 acres by direct irrigation from the canal. The Pullambadi Canal Scheme comprises the construction of a head sluice on the northern bank of the Cauvery above the Upper Anicut and the excavation therefrom of a canal of about 54 miles length. The scheme is estimated to cost Rs. 142.43 lakhs and is expected to benefit an area of 22,114 acres (13,283 acres under tanks and 8,831 acres direct) in Lalgudi and Udayarpalayam taluks of Tiruchirappalli district. The Vidur Reservoir Project envisages the construction of a reservoir of 550 m.c.ft. capacity across Varahanadhi river about half a mile below its confluence with Tondiar and near Vidur in Tindivanam taluk, South Arcot district and the excavation of a left side channel 11 miles and 3 furlongs long taking off at a saddle beyond the left flank end of the dam from the rear of a head sluice. The scheme is estimated to cost about Rs. 61.37 lakhs and will irrigate an extent of 2,700 acres of which 1,000 acres lie in Pondicherry State. The Meenakarai Reservoir Project comprises a reservoir of 315 m.c.ft. capacity across the Meenakarai river near Maipudur, hamlet of Muthalamada in Palghat taluk, Malabar district, the excavation of a left side canal of 3½ miles length to irrigate an extent of 990 acres and the excavation of a right side canal of 5½ miles length to irrigate an extent of 3,110 acres. The estimated cost of the scheme is Rs. 49.56 lakhs. The Haladi Reservoir Scheme in South Kanara district has been investigated and it will be examined and sanctioned for execution in due course during the Second Five-Year Plan Period. Thus while a total provision of Rs. 562.24 lakhs has been made in the Budget Estimates for 1956-57 for schemes of the First Five-Year Plan continued during the Second Plan Period, the total provision made in the budget estimates for the four new Schemes of the Second Plan to be taken up in the budget year is only Rs. 2,00,300 which includes token provision of Rs. 100 each for three schemes.

In the Special Minor Irrigation Programme which includes also Tank Improvement Schemes for fasli year 1956-57 (i.e., July 1956 to June 1957) it is proposed to include 960 'continuation works' and 'new schemes' costing on the aggregate nearly Rs. 297 lakhs. A provision of Rs. 114.61 lakhs has now been made in the Budget Estimates for 1956-57 for all these works, a novel and economic scheme called Desilting-cum-Reclamation Scheme has been proposed for restoring the old tanks to full utility. Under this proposal, about half the lost capacity will be restored by raising the full tank level of the tank and the other half by removal of the silt from the bed. The desilted earth will be partly utilized to reclaim the foreshore lands and bring them under cultivation in cases where they are not hitherto cultivated. A separate provision of Rs. 8 lakhs has been made in the Budget Estimates for 1956-57 for Desilting-cum-Reclamation of irrigation tanks. Adequate provision has also been made in the Revised Estimates for 1955-56 and Budget Estimates for 1956-57 for the execution

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [17 March 1956]

of repairs to irrigation sources damaged by the recent cyclone for the speedy execution of which a separate Public Works Department Circle has been formed.

Sir, from 1947-48 to the end of the current year, about Rs. 40 crores have been spent on Capital Outlay on Irrigation in the area comprising the present Madras State. In the Budget Estimates for 1955-56 the provision under this head was Rs. 7.74 crores while the provision made in the Budget Estimates for 1956-57 is Rs. 8.19 crores. Every year we are providing substantial amounts and are achieving progress in the field of irrigation. All these have been possible with the assistance given by the Government of India financially and in other ways. With their continued assistance, we shall forego ahead in the matter of extending irrigation to the various parts of this State. We wish to acknowledge that the co-operation and enthusiasm of the people of the State in fostering irrigation development have contributed in no small measure to our achievement in the field. I hope the hon. Members will bear in mind the entire background I have covered so far, while speaking on their cut motions and will help the Government with their valuable suggestions in implementing the policy and programme outlined.

1-05 p.m. **SRI M. PALANIYANDI :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மராமத்திலாகா மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மர்னி யத்தின் மீது நான் பிரேரேபித்து இருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையின் மீது பேசும்போது இந்த ஆண்டில் புயல் அடித்த சமயத்தில் மராமத்திலாகா இஞ்சினியர்கள் எல்லோரும் வெகு வேகமாக அந்தந்த இடங்களுக்குச் சென்று அவர்களாலானதைச் செய்ததற்காக முதலில் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் தங்களுடைய கடமையை நன்றாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த சமயத்தில் நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். புதுக்கோட்டையில் சில தாலாகாக்களைப் பார்த்தால் ஆயிரக் கணக்கான குளங்கள் அங்கு அடித்த புயலினாலும் மழையினாலும் உடைபட்டு அவைகள் இன்னும் சரியான நிலைமைக்கு வரவில்லை. அந்த நிலைமையைச் சமாளிக்க அதற்கென்று தனியாக ஒரு டிவிஷனை அமைத்து அங்கு இஞ்சினியர்களை அமைத்து அந்த உடைப்புகளை சரிப்படுத்த ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். பல கிராமங்களில் இருக்கும் ஏரிகள் பார்க்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. அவைகளையும் உடனடியாகச் செப்பனிட வேண்டும் என்றும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பேசும்போது என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையைப் பற்றி பேச வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். அந்த வெட்டுப் பிரேரணையில் சொல்லியிருப்பது மிகவும் முக்கியமானது. இந்த வருஷ திட்டத்தில் எங்கள் தொகுதியிலுள்ள புள்ளம்பாடி, கட்டளை மேட்டு வாய்க்கால எடுத்து நடத்துவதற்கு என்று ஒரு ரூ. 100 டோகனாகச் சேர்த்து பல திட்டங்களோடு அவைகளையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். சென்ற நாலேந்து வருஷங்களாகவே அந்த திட்டங்களை எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தேன். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது அவைகளை எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். 1952-ம் ஆண்டில் அங்கு தண்ணீர் இல்லை. அதனால் அவைகளை எடுத்து நடத்துவதில் பிரயோசனம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். 1952-க்கு பிறகு நான்கு வருஷங்களாக நல்ல மழை பெய்து அந்த மழை ஜலம் எல்லாம் வீணாக கடலில் போய் விழுகிறது. மற்றும் காவேரித் தண்ணீர் அளவிலும் கொஞ்சம் தண்ணீர் வீணாக கடலில் போய் விழுகிறது.

17th March 1956] [Sri M. Palaniyandi]

கிறது. இப்பொழுது காவேரியில் நிறைய தண்ணீர் வருகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். நான்கு வருஷங்களாக சேர்க்காமல் இந்த வருஷம் சேர்த்திருப்பது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கது. அதனால் இந்த வருஷத்திலேயே அதை எடுத்து நடத்திவிட்டுவண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மழை காலங்களில் பெய்யும் மழை தண்ணீர் எல்லாம் வீணாகாமல் உபயோகப்படுத்துவதற்கு இந்த புள்ளம்பாடி திட்டத்தை அமைத்தால் நல்லதாக இருக்கும். உடையார்பாளையம் தாலாகா மிகவும் பிற்போக்கான தாலாகா. லால்குடியும் பிற்போக்கான தாலாகா. இந்த திட்டங்களை எடுத்து நடத்தினால் லால்குடியில் சுமார் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு சாகுபடி வசதி கிடைக்கும். கட்டளை மேட்டு வாய்க்கால் திட்டத்தை எடுத்து நடத்தினால் திருச்சியில் காவேரி பாசனம் இல்லாத இடங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்ததாக ஆகும். அங்கும் சுமார் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு சாகுபடி வசதி ஏற்படும். அவைகள் இப்பொழுது ஒரு வரண்ட பிரதேசமாக இருக்கிறது. வேலையில்லா திண்டாட்டம் அதிகமாக இருப்பதை நிவர்த்தி செய்துவிடலாம். ஆகையினால் இந்த திட்டங்களை இந்த வருஷத்திலேயே எடுத்துக்கொண்டு நடத்தினால் திருச்சி, தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். அதனால் இந்த திட்டங்களை இந்த வருஷமே எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அங்கு வேறு சிறிய ஆறு திட்டங்கள் கிடையாது. காவேரி ஆற்று திட்டம் இருந்தது. அது இப்பொழுது முடிந்து விட்டது. வேறு திட்டங்கள் கிடையாது. ஆகையினால் இந்த திட்டங்களை எடுத்து நடத்த வேண்டும். இப்பொழுது வாஸ்தவமாக மழை காலங்களில் பார்த்தால் பல இடங்களில் தண்ணீர் வீணாகப் போகிறது. அதைத் தேக்கி சிறு நீர்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கலாம்; ரூ. 300-க்கு சிறிய திட்டங்களை எடுத்து நடத்தலாம் என்று இருந்தது. இப்பொழுது அதிகப்படியாகக் கூட செலவு செய்து சிறிய திட்டங்களை எடுத்து நடத்தலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் அங்குள்ள சிறிய திட்டங்களை எல்லாம் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவைகளை எடுத்து நடத்துவதாக இருந்தால் அதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று தெரிய வருகிறது. அது வாஸ்தவந்தான். திருச்சியில் பல நீர்பாசன மசாநாடுகள் கட்டினார்கள். அப்பொழுது உபயோகமாக பல தீர்மானங்களை நிறைவேற்றினார்கள். அந்த மசாநாடு உபயோககரமாக இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது, அது ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை நடக்கிறது. ஒரு மசாநாட்டில் நான் ஒரு தீர்மானம் கொடுத்தேன். அந்தத் தீர்மானத்தைப்பற்றி பேசும் போது அதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது உண்மையாகவே பட்டது. ஒரு ஏரியின் ஆயக்கட்டு 75 ஏக்கராக இருந்தால் அந்த 75 ஏக்கராவுக்கு பூராவும் தண்ணீர் பாய்வது இல்லை. ஆனால் கணக்குப்பிள்ளை சரியானபடி புள்ளி விவரம் கொடுத்து விடுகிறார். அங்கு எந்த விஸ்தீரணத்திற்கு பாய்கிறது என்று பார்க்காமல் வீட்டிலேயே இருந்துகொண்டு இது எட்டண வெள்ளாமை இது ஆற்றை வெள்ளாமை என்று எழுதிவிடுகிறார்கள். அப்படி எழுதுவதனால் ரிமிஷன் கொடுக்கும் காலங்களில் அவர்களுக்கு அது சௌகரியமாக இருக்கிறது. அதனால் அப்படி அவர்கள் எழுதிவிடுகிறார்கள். உண்மையில் பார்த்தால் அந்த ஆயக்கட்டில் 40 ஏக்கராவுக்குத்தான் தண்ணீர் பாயும். பாக்கி இருக்கும் நிலங்களுக்கு நிச்சயமாக தண்ணீர் பாய்வது இல்லை என்பது நன்றாகத் தெரியும். இப்படி பல தவறுகள் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. இதையெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். லால்குடியில் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் என்று சொன்னால் உண்மையில் 10 ஏக்கருக்குத்தான் தண்ணீர் பாயும். அரியலூரிலும் அப்படித்தான். கணக்குப் பிள்ளை எழுதுவதுதான் சரியாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். பொது மக்களுக்கு என்ன தெரியும். நிலைமையை அவர்களால் எப்படி அறிந்துகொள்ள முடியும். அதனால் இதற்கு வேண்டியதைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [17th March 1956]

not mean that Meenkarai Project should not be taken up. That also is very useful for the fertile taluk of Malabar, the granary of Malabar, i.e., Palghat. Therefore, the Government should take all steps to see that food production there is stabilized. There are some other projects also in Malabar which have been taken up. There are several other major rivers that flow through Malabar. The Malampuzha Project has already been completed. But the Malampuzha is only a tributary of the Baratapuzha, the main river of Malabar. There are several other rivers also such as the Kallai, the Baliapatam, etc., which can be and have to be utilized for irrigation purposes. The Government have to investigate their irrigation possibilities. I want to impress upon the Government only this.

Then, Sir, I come to minor irrigation works. For the time being, minor irrigation works alone can help Malabar in the matter of food production. The Government have given up the scheme of intensive cultivation and taken up minor irrigation works. It is true that the Government have appointed a special minor irrigation engineer for the purpose in Malabar only that is welcome. But I do not know what has been done for the last one year after the special engineer has been appointed. On the floor of the House, Mr. T. C. Narayanan Nambiar submitted a memorandum containing as many as 36 schemes last year prepared by the Malabar Kisan Sangham. These 36 schemes are just a few among the hundreds of schemes to be taken up in Malabar. I think most of these have not been taken up and we have been getting replies from the Government that they are not profitable and sufficient return cannot be expected from them, for some time. The Kattampalli dam-cum-bridge scheme is one of the important schemes mentioned last year. The Government said that the scheme was not profitable. That is not true. It will prevent the entry of saline water into the fields. It will help to convert the single-crop lands into double-crop ones. It will be useful in these ways. Perhaps they may not get the return that they expect from other projects. It is true. But the main factor here is to prevent the entry of saline water into fields. Then, Sir, there is another thing. If there is excess water in the fields, it has to be drained away. There are also several schemes proposed for draining away excess water from the fields; during rainy season, the whole field becomes waterlogged and the crops are destroyed. I have submitted to the Hon. the Minister for Public Works a scheme for digging a canal nearly 6 or 7 miles long by name Perumthodu. If this is deepened and widened it will help to stabilize the crops. Sir, the nature of minor irrigation work in Malabar is three-fold. One is prevention of saline water from entering the fields adjoining the coastal area. The second is draining away the excess water in the fields and the third is storing of whatever water is available and utilizing it for irrigation purposes.

Then, with regard to diverting the water from Western Ghats, we people of Malabar know the feelings of the people in Tamilnad.

17th March 1956] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

and we are ready to see that all excess water is diverted for the purpose of irrigating lands in Tamilnad. But to find out whether there is really excess water available, a preliminary enquiry has to be made with regard to the availability of water in the rivers that could be utilized for irrigation. First the enquiry should be made by the Travancore-Cochin Government themselves and then a joint enquiry should be made by the engineers of both the Governments—Kerala and Madras—and then . . .

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : It is only the request for a joint inspection to find out the respective requirements of the two States that has been refused.

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : I submit, Sir, that first of all it should be done by the engineers of the Kerala State in order to find out what amount of water will be required for irrigating the lands in Travancore-Cochin. Then a joint investigation by the engineers of both the Governments should be made, if the preliminary investigation has revealed that there is excess water available. That excess water should be diverted to this State and I will fight on the side of my Tamil friends to see that that water is really diverted to Tamilnad.

SRI V. BALAKRISHNAN : Since he says he will give us water, please allow him to continue, Sir.

MR. SPEAKER : The hon. Member may continue till 1-30.

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, there is an apprehension among the people of Travancore-Cochin that if the Parambikulam Scheme is taken up, the Perungalkuthu Hydro-Electric Scheme and the Chalakudi Irrigation Scheme may be affected. Nobody knows whether their interests will be really affected or not. That could be known only if a preliminary investigation is made by the State Engineers. If such a thing were done and facts were placed before the people, there will be no room for this apprehension. But the Travancore-Cochin Government have failed to make a preliminary enquiry and place the facts before the people. The Periyar incident has increased their misgivings. Now Periyar waters are diverted to this State and lands in Madurai district are irrigated with these waters. Of course, we are all glad that waters running into the Arabian Sea are utilized for irrigation purposes and made useful. When this question first came up, there was some controversy between the Travancore-Cochin Government and the Madras Government. The Travancore-Cochin Government wanted a joint investigation. Britishers were ruling supreme at that time and the Governor of Madras was able to pull wires to see that the waters of this river were diverted this side, even without a joint investigation. Now, Sir, some of the areas towards the mouth of the river, along its original path, go without water since during summer, they get dried up and there is not sufficient quantity of water to irrigate the fields on the sides of the river. So, there is a misapprehension among the people that if the same

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [17th March 1956]

thing is repeated without properly assessing the requirements of the Travancore-Cochin State, they will again face trouble. This has to be put an end to. Only if a preliminary enquiry is conducted and all facts of the case are placed before the people of both Kerala and Tamilnad, we can go further in the matter. But this assurance I gave. If there is really excess water available, I will stand on the side of the Tamil people to see that that water is diverted to Tamilnad.

Sir, I would once again plead with the Government to investigate the possibilities of harnessing the water of the rivers in Malabar for irrigation purposes and to undertake more minor irrigation works in consultation with the kisan organizations in Malabar.

MR. SPEAKER: The House is adjourned to meet at 9 a.m. on Monday, the 19th March 1956.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. Notification issued with G.O. Ms. No. 825, Revenue, dated 22nd February 1956, containing the Madras Land Revenue (Additional Surcharges Levy and Collection Rules, 1956. [Laid on the table under section 6 (2) of the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Act, 1955.]

2. Notification issued with G.O. Ms. No. 197, Home, dated 18th January 1956, amending rule 261 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, regarding the carriage of animals in goods vehicles. [Laid on the table under section 133 (3) of the Madras Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

3. Notification issued with G.O. Ms. No. 471, Home, dated 13th February 1956, regarding remission and reduction of Court-fees chargeable on certain applications and petitions presented to the Public Service Commission, Madras. [Laid on the table under section 82 (2) of the Madras Court Fees and Suit Valuation Act, 1955.]

4. Notification issued with G.O. Ms. No. 390, Home, dated 4th February 1956, regarding the remission of Court-fees payable on application for the use of income certificates under the Madras Educational Rules. [Laid on the table under section 82 (2) of the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1956.]

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Monday, 19th March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Appointment of a District Judge

* SHORT NOTICE QUESTION 47.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government recently advertised calling for applications for appointment to the post of a District Judge by direct recruitment in this State;

(b) if so, the number of applications received;

(c) the number of candidates interviewed;

(d) how many of them belong to the backward classes; and

(e) whether any candidate belonging to backward classes has been selected?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes.

(b) Seventy-four applications.

(c) Thirty-nine candidates were interviewed.

(d) Six candidates.

(e) No.

SRI V. BALAKRISHNAN: Whose is the final voice in the selection of candidates? Is it that of the Government or of the High Court?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Government's.

SRI V. R. NAGARAJAN: Did the High Court send a panel of names and if so, how many names were sent and what are the names of candidates contained in the panel.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: They recommended five persons. I am sorry I do not have the list of persons.

SRI S. PANCHAKSHARAM: Who is that fortunate individual who has been selected as District Judge and from what district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sri S. Ganesan, M.A., B.L., has been selected. I think he belongs to Madurai district.

[Sri M. Palaniyandi] [17th March 1956]

பெரும் பெரும் ஆறுகளின் தண்ணீர் வீணாக திரு-கொச்சியில் கடலில் போய் விடுகின்றன. மத்திய அரசாங்கத்துடன் போராடியாவது அந்த தண்ணீரை எல்லாம் திருப்பிவிட்டு இங்குள்ள புஞ்சைகளையெல்லாம் நஞ்சையாக மாற்றிக்கொள்ளலாம். அவர்களுக்கு அந்தத் தண்ணீர் இப்பொழுது உபயோகப்படாமல்தான் கடலில் வீணாகப்போகிறது. அதைகளைத் திருப்பி விட்டால், அந்த திட்டத்தை எடுத்து நடத்தினால் கோயம்புத்தூர், ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களுக்கு நல்ல சாகுபடிக்கு வசதி செய்து கொள்ளலாம். அந்த மந்திரிகளுக்கு இந்த மந்திரிகளும் சேர்ந்து கலந்து பேசி இதற்கு ஒரு முடிவு காணவேண்டும். அங்குள்ள மந்திரிகள் அந்தத் தண்ணீரைக் கொடுக்க மறுக்கமாட்டார்கள். நல்ல எண்ணத்துடன் அவர்களோடு வாதாடி அதைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கனம் குட்டிநுஷ்ணன் அவர்களாகூட ஒருக் கமிட்டியில் போகப் போவதாகத் தெரியவருகிறது. அதனால் தமிழ் நாட்டிற்கு அந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டு வருவதற்கு வழி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஏற்பட்ட உடைப்புக்குக் காரணம் அங்குள்ள ஏரிகள் மேடிட்டதன் காரணம்தான். அங்குள்ள ஏரிகளை ஆழமாக்கினால் வெள்ளம் வரும் காலங்களில் அதை தேக்கி வைத்துக்கொள்ளலாம். இப்பொழுது மேடிட்டிருப்பதால்தான் வெள்ளம் வந்தவுடன் கரைகள் உடைப்பு உடுத்துக்கொள்கின்றன.

இன்றைக்கு இந்த நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மலிந்து கிடக்கிறது. அவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டிய மிகவும் இன்றியமையாதது. ஆகவே நிச்சயமாக இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால், மக்கள் தங்களுடைய உழைப்பைக் கொடுக்க முன் வருவார்கள்.

திருச்சியில் காவேரி ஆறு ஓடுகிறது. ஐயன் வாய்க்கால், பெருவுடை வாய்க்கால் முதலியவைகள் எல்லாம் நீர்ப்பாசனத்திற்கு மிகவும் உபயோகமானவை. இவை சோழன் காலத்தில் வெட்டப்பட்டன. அப்பர் அணைக்கட்டில் பெட்ரெகுலேட் ஒன்று கட்டினால் மிகவும் உதவியாக இருக்குமென்று பலகாலமாக நாங்கள் சொல்லி வருகிறோம். சோழன் காலத்தில் கட்டப்பட்டன என்பதற்காக இன்றைக்கு இந்தப் பிரதேசத்தில் சர்க்கார் வரி வசூல் பண்ணாமல் இருக்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன். எத்தனையோ ரூபாய்கள் பல காலமாக வாங்கி வருகிறார்கள். இதைப் போன்ற கால்வாய்கள் புதியதாக இவர்கள் வெட்டாவிட்டாலும்கூட அந்தப் பிராந்தியம் இந்த ஐயன் வாய்க்கால், பெருவுடை வாய்க்கால் இவற்றினால் அதிக நன்மை அடையவேண்டுமென்றால் உடனடியாக அப்பர் அணைக் கட்டில் பெட்ரெகுலேட் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற மின்சார மானியத்திற்குப் பதில் அளிக்கும்போது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர்களுடைய கஷ்டத்தை உணர்ந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய நன்மை யாவும் செய்ய முன் வருவதாகச் சொன்னார்கள். அவர் சொன்னதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அவரைப் பாராட்டுகிறோம். அதைப் போலவே இந்த இன்ஜினியரிங் இலாக்காவில் வேலை பார்க்கின்றன லஸ்கர் போன்றவர்களுக்கு மிகவும் குறைந்த சம்பளம் மிகுந்த சில சமயம் அடிக்கக்கூடப் போய்விடுவார்கள். இவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தி, இவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தையும் உயர்த்த வேண்டும்.

கடைசியாக திருவாங்கூர் ராஜ்யத்தோடு சுமுகமாகப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, மத்திய அரசாங்கத்தினிடமும் சொல்லி, பம்பையாறு திட்டம், கிரியாறு திட்டம் முதலியவற்றை இவர்கள் வெற்றிகரமாகச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

17th March 1956]

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Mr. Speaker, Sir, commendable progress has been made by the State with regard to irrigation. Now, the Government are of opinion that most of our water sources are exhausted and if at all further major irrigation works are to be taken up, it can be only done if waters from the Western Ghats can be diverted to this State. Before I go into that question, I want to deal with the question of already existing rivers in our State that are flowing through Malabar. Malabar has a rainfall of more than 75 inches a year and nature has been bountiful to Malabar in that respect. Yet, you will find a strange factor that Malabar is the most deficit district of all the districts in our State, nay perhaps the whole of India. What is the reason? This is a matter to which the Government should put their mind seriously. Why Malabar which has such a heavy rainfall and to which nature has been so much bountiful is so much poverty-stricken? Why there is so much deficit in Malabar? The reason is, the rivers in Malabar are not perennial rivers. Only for three to four months there will be water in the rivers. The biggest river in Malabar is Bharatapuzha. If you just go there, you will find that it is completely dried up. Waters in those rivers are not used for any irrigation purposes. This can be done if only certain major construction works are done and certain major irrigation works are taken up and waters that flow through these rivers are stored up and utilized for irrigation. Perhaps more than 99 per cent of the waters that flow through these rivers flow to waste into the Arabian Sea. But this does not mean that these waters are not at all useful for Malabar and there is no necessity for utilizing it. Really there is necessity. There is necessity for utilizing more than half of the water that flows through these rivers for the purpose of irrigation in Malabar itself. I think this Government has not looked into that question. Sir, even before the attainment of independence the Britishers who were ruling our country had been neglecting Malabar with reference to irrigation in particular. Perhaps the necessity for irrigation was felt in other districts more than in Malabar and it was natural that Government had applied their mind to irrigation with regard to other districts before they took up irrigation in Malabar and there was nothing unjustified in that. But when we have come to the position that many of our rivers in the other districts are already utilized for irrigation purposes, why not now at least Government turn to the rivers in Malabar and utilize them for the purpose of irrigation in Malabar first and then utilize the surplus waters for other districts? Government have to take up that question.

I think that there are already a few schemes under the consideration of the Government, viz., Kanharapuzha, Palakazhi and Meenkarai schemes. Now the Government are proposing to take up Meenkarai Project in Palghat taluk. I am not denying the necessity of taking up Meenkarai Project. But Kanharapuzha Project would have been much more useful. So, Government could have given priority to Kanharapuzha Project. That does

[19th March 1956]

SRI K. VINAYAKAM : By way of curiosity may I know to what community he belongs?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : He belongs to a non-backward class community.

SRI V. R. NAGARAJAN : Did the panel contain the name of any backward class applicant?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. One name was recommended by the High Court.

SRI K. VINAYAKAM : My curiosity having been aroused, it still goes still father. To what sub-section of the non-backward community he belongs?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have the subject here on record.

SRI S. PANCHAKSHARAM : The Government interviewed the candidates. Who are the members of the Cabinet who interviewed the candidates?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Cabinet do not have anything to do with the interviews. It is the High Court which interviews the candidates and they send a panel of names. Then the Government select one.

SRI V. BALAKRISHNAN : Who is that backward class applicant in the panel of names forwarded by the High Court?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have the name with me.

SRI K. VINAYAKAM : Will the Hon. Minister deny my statement when I say that the fortunate incumbent happens to be a Nadar Community man.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Might be, Sir.

SRI K. P. GOPALAN : On what basis the candidate was selected?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On the basis of merit.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : When a backward community candidate has been recommended by the High Court, what is the consideration that weighed with the Government in not selecting him?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Consideration of merit.

SRI S. PANCHAKSHARAM : I think there is a mistake in the answer given by the Hon. Finance Minister that the candidate who has been selected is a non-backward community man. When a question was asked by the hon. Member Sri K. Vinayakam whether he happens to be a Nadar, the Hon. Minister replied that it might be. But Nadars belong to a backward community.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. Nadars do not belong to the backward community.

[19th March 1956]

SRI V. R. NAGARAJAN : Is this Government implementing Article 47 of the Constitution? Article 47, as the Hon. Minister might remember, provides for upliftment of weaker sections of the people and backward classes come definitely under that term. Is this Government giving them any protection under that article by giving them posts like this or are they being simply ignored?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not believe that protection can be given only by appointment to the District Judge's post. As far as the District Judge's post is concerned, as far as possible merit is taken into consideration and merit being equal, then priority may be given to backward class communities.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Under similar circumstances in the year 1952 or 1953 out of five persons with equal qualifications recommended by the High Court one man belonging to the community of the Chief Minister was appointed. Under similar circumstances, the same thing has been repeated now. May I know from Government when they are advocating the establishment of a casteless society, the Congress Government is establishing the feelings of community in this country and thereby misleading the public.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On the other hand, the hon. Member is misleading the public saying that the former Chief Minister selected a particular candidate because he belonged to his community and the present Chief Minister has selected this candidate because perhaps he belongs to his community. Community did not play any part at all. It is only purely on the question of merit and after going through the records of each candidate this particular candidate was selected. So also on the previous occasion.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Merit which plays a very large part is a nebulous thing. Merit usually means the weight of influence that a person is able to wield. In this case all the persons who were interviewed were advocates of longstanding practice. It cannot be said that one man is superior to the other person, intellect being constant to every person. Therefore, is it not a fact that in the case of judging these candidates when the Government say that the person was selected on merit, classes, communities and also the groups to which they belonged have been taken into consideration? In this particular case is not a fact that a certain backward community with a large number of persons who are advocates, waited on a deputation to the Chief Minister and represented that their claims were not considered for a long time?

MR. SPEAKER : The hon. Members should put a question and not make a speech.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The claims of everybody were considered and on a consideration of the merits of each candidate this particular candidate was selected. But the hon. Member was pleased to say that since everybody is an advocate, everybody is equally qualified. That is not so. The practice each candidate

[19th March 1956]

commands, academic qualifications and other attainments are also taken into consideration and taking all those things into consideration, this particular candidate was selected.

10 SRI A. M. RATNASWAMI : Am I correct in assuming that this backward class person occupied the last place in the panel of names recommended by the High Court?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry I do not have the list here. I do not remember in what rank the Backward Community person was placed.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know whether there were applications from the weaker sex or lady advocates?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not know whether any lady applied. Anyhow no lady was recommended by the High Court.

SRI K. VINAYAKAM : Time and again this Government have been saying that they are giving preferential treatment to Backward Communities. In the panel of names, there was one Backward Community candidate. Other things being equal, why was he not selected? Does this not show that the Government's saying that they are encouraging Backward Communities is only showing lip sympathy to them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Other things were not equal. The selected candidate had a better claim than any other candidate.

SRI V. R. NAGARAJAN : The Hon. Minister said that six Backward Community candidates were interviewed. May I know what their demerits were to disentitle them to selection?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Only one candidate of the Backward Community was recommended. Out of the five names submitted, we had to select the best. We had to go through the record and find out which of them had the best claim. After such consideration, one candidate was chosen. This choice does not mean any reflection on the merits of others.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Backward Communities are in a minority and according to the Constitution they should be preferred. Merit does not matter at all. The provision in the Constitution provides that a handicap should be given to Backward Classes. Why was that provision overlooked and a non-backward-community man was selected?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is only with reference to recruitment to certain categories of offices that reservation has been provided for. No reservation has been provided for to the posts of District Judges and this has been the practice for the last 20 or 25 years. Taking that into consideration, recruitment had to be made purely on merit.

19th March 1956]

" Jaundice " in the City.

* SHORT NOTICE QUESTION 48.—DR. U. KRISHNA RAO : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of cases of attack of epidemic " jaundice " in the Madras City during the last three months—monthwar;

(b) the number of deaths among these cases;

(c) the precautions taken to prevent the spread of the disease; and

(d) the possible source and cause of this disease?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) & (b) The number of cases of attacks and deaths due to jaundice in Madras City during the last three months are as follows :—

Months.	Number of attacks.	Number of deaths.
December 1955 ..	69	5
January 1956 ..	114	5
February 1956 ..	95	11

(c) A Press Communique was issued by the Corporation in the local dailies on 18th January 1956 informing the public of the prevalence of the disease in North India and the possibility of increased incidence in the City through migration of cases and carriers and advising them to take necessary precautionary measures and to notify all Jaundice and suspicious cases to the Public Health staff. The Public Health staff were instructed to keep the areas under their respective jurisdiction clean, tidy and free from flies and to seize and destroy rotten fruits and foodstuffs exposed to dust and flies. Sanitary and Food Inspectors were detailed to inspect all hotels and other eating houses and to take immediate action wherever necessary. In all notified and detected cases, the Sanitary Inspectors disinfected the infected houses and surrounding areas and made house to house inspections to detect or remove suspicious cases and give necessary instructions for the prevention and check of the spreading of the disease. Necessary attention has also been paid towards the adequate protection of City Water-supply.

A Press note was also issued by the Government on 2nd March 1956 explaining the mode of infection and the precautions to be taken by the public to prevent the spread of the disease.

(d) The source of infection is possibly local, as the disease is endemic in Madras State. The causative agent is a filterable virus, viz., virus of Infectious Hepatitis.

DR. U. KRISHNA RAO : Will the Hon. Minister be pleased to tell us how the incidence of the disease and the death rate compare with the incidence and death rate in the previous six months? I am asking this question to find out whether jaundice is really in an epidemic form or whether its incidence is only the normal incidence?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The number of attacks were 43 in July 1955, 40 in August, 42 in September, 53 in October and 59 in November. From these figures it appears that the number

[19th March 1956]

Delhi, the disease was cured. Will the Government please make enquiries of the Delhi Government to find out whether any examination of these herbs was made?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: There is no basis for the statement of the hon. Member. No such report has come from Delhi. Communications in this matter are received from the Director-General of Health Services by the Director of Medical Services.

SRI A. M. RATNASWAMY: Sir, will the Hon. Minister make it clear to this House that this disease has been completely brought under control? Instead of leaving this disease to Nature's cure, what are the effective steps taken by the Government to see that this disease does not recur?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The measures recommended are, boiling milk and water before they are drunk and preventing the contamination of food and drink by infection from flies and also taking other general precautions. This virus cannot be killed merely by chlorination or by filtration. If water is boiled, that will effectively destroy the virus.

SRI C. KANDASAMY: From the statement of the Hon. Minister, it is certain that the allopathic system of medicine cannot cure this disease. But by custom and practice people have come to know, as my hon. Friend Sri S. Ramalingam said, that herbs like *Keezhanalli* give an effective cure for this disease. Will the Hon. Minister convene a meeting of Ayurvedic pandits and consult them as to the ways and means of curing this disease?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: I do not see the necessity for any such conference. In most cases the disease is mild. It is only in a few cases that clinical symptoms appear. The majority of cases get cured even without treatment. But in modern medicine there is treatment provided for the general symptoms.

DR. U. KRISHNA RAO: Will the Hon. Minister be pleased to tell us whether it is not a fact that all the supposed claims for the cure of jaundice are only in regard to that variety of jaundice known as catarrhal jaundice, which is not due to a virus but due to either cold or some other malady, but that in regard to the epidemic jaundice no satisfactory treatment as yet has been discovered?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: It may be so, Sir. The hon. Member has been a practising physician in the City for a large number of years. He is expected to know what he speaks about.

SRI V. R. NAGARAJAN: What is the essential difference between Delhi jaundice and Madras jaundice, Sir?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: There is no difference. Sometimes the cases are mild. Sometimes they are severe. For instance, hon. Members may be aware that just after the termination of the first world war, influenza spread over many countries in an epidemic form, and many cases proved fatal. But that it is not so always.

19th March 1956]

SRI B. K. NALLASWAMY: There is a popular medicine in villages called 'Keezhanalli'. 'Keezhanalli' medicine taken with goat's milk cures jaundice within 15 days. Will the Government therefore, ask the doctors in indigenous medicine to make some experiments on this?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Many exaggerated claims are made by many people who have no scientific bent of mind. As I said, most cases get cured by natural process.

SRI V. MUTHU: மஞ்சள் காமாலை என்னும் நோய் நம் நாட்டில் நீண்ட காலமாக இருந்துவருகிறது. அந்த நோயைப் போக்குவதற்கான வைத்திய முறையும் இருந்துதான்வருகிறது. வைத்தியர்களும் இருந்துவருகிறார்கள். ஆனால், அப்படிப்பட்ட வைத்தியர்கள் எங்கோ மூலை முடுக்குகளில் தொய்யாடல் இருப்பார்கள். அவர்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு சர்க்கார் ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதாவது, இந்த நோயைத் தீர்ப்பதற்கு வைத்திய முறையை யாராவது சொன்னால் அது சர்க்காரால் கவனிக்கப்படும் என்று சர்க்கார் அறிக்கை வெளியிடுவார்களா?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: If there are any such specific cures which have been tried, the information may be passed on to the Director of Medical Services and we shall try it in our Government hospitals.

SRI A. SAMBASIVAM: இப்பொழுது வந்திருக்கக்கூடியது ஜாண்டிஸ் என்ற காமாலை நோய் அல்லவென்றும், இது பொதுவான மஞ்சள் நோய் என்றும், ஜாண்டிஸ் என்ற காமாலை நோய் க இருந்தால் கண் மட்டுந்தான் மஞ்சளாக இருக்குமென்றும், இப்பொழுது காணப் படுகிற நோயினால் உடம்பும் மஞ்சளாகி, ரத்தமும் மஞ்சளாக மாறிவிடுகிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. இது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்ததா? அரசாங்கம் இதுபற்றி ஆராய்ச்சி செய்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Yes, Sir. People think that the disease is jaundice only when they see the discolouration—yellow colour of the urine and eye-balls.

SRI V. GOPALA GOUNDER: Sir, jaundice is very common 9.1
in South India. I myself was a victim to that disease in my 9.2
younger days. There is a herb called *Kizhanalli* which is used for
curing the disease. This herb completely cures the disease. I
do not know why should such a fuss be made on the floor of this
House over the treatment to be given for this disease? Is it
because that somebody got the infection from Delhi and suffered
at Madras?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Hundreds of thousands of people have suffered from this disease and have recovered not having used *Kizhanalli*.

SRI S. PANCHAKSHARAM: In my area, people grow a variety of herb called 'Manjal Karisirankanni'. This is grown in almost all villages and this is being used effectively for curing jaundice disease. This herb is cooked and taken along with rice food. This herb has got very great effect on jaundice. Will the Government try this on the patients here in the City of Madras?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The hon. Members seem to know many cures for jaundice. They are welcome to use them.

[19th March 1956]

of attacks were more in the months of December 1955 and January and February 1956 than in the previous months.

DR. U. KRISHNA RAO : Will the Hon. the Minister be pleased to tell us whether any Ayurvedic treatment was tried for these jaundice cases and how does it compare with the allopathic treatment that has been so far available?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Some drops to be put into the nose prescribed by an Ayurvedic physician was tried in the Madras General Hospital. The patients were put in a separate ward. This treatment had no effect.

DR. U. KRISHNA RAO : Is the Hon. Minister satisfied that jaundice was not imported into this City from Delhi where there has been a scare for the last one year?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : It is supposed that the cause is local. Jaundice is more or less prevalent all through the year in Madras as well as elsewhere.

DR. U. KRISHNA RAO : In view of the statement of the Hon. Minister, will the Government be pleased to issue a press note assuring the public that there is no cause for fear or panic?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Whatever little panic there might have been, it has subsided now and there may be no need for a press note.

SRI K. T. RAJU : மஞ்சள் காமாலை நோயினால் சென்னை ஜில்லாவில் எத்தனை பேர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பாதிக்கப்பட்டவர்களில் எத்தனை பேர் இறந்தார்கள் என்பன பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் கணக்குகள் கொடுத்தார்கள். இதர ஜில்லாக்களில் யாராவது இந்த நோயால் சமீபத்தில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அப்படியானால், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்? பாதிக்கப் பட்டு இறந்தவர்கள் எத்தனை பேர்?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Jaundice cases are found in every district. Mostly the attack is mild and sporadic. Occasionally a few cases terminate fatally.

SRI N. K. PALANISAMY : Recently an American Expert has said that jaundice is incurable. May I know whether the Government have taken any step to find out the truth of this statement?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is no specific cure for jaundice. Jaundice damages the liver. But, as I said, in most of the cases the attack is of a rather mild character and nature itself cures the disease.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, jaundice is not an unknown disease in India and cure for it has been specified in almost all the medical systems like Ayurveda, Siddha, etc. Have the Government taken any steps to go into this matter, cause a research to be made, and then find out whether the specific given in those systems can be applied with good results?

[19th March 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY : If the hon. Member has information particularly about any cures for this disease, he may kindly pass it on to me so that I may get them tried and examined. But so far as I know, jaundice has no specific cure. In modern medicine, they give intravenous injections of glucose.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : I am prepared to pass on the information to the Hon. Minister.

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR : மஞ்சள் காமாலை என்னும் தொத்து நோயானது டில்லியிலிருந்து இங்கு வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கோமர் ராமமூர்த்து அவர்கள்கூட டில்லிக்குப் போனபோது இந்தத் தொத்து நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மந்திரிகள் அடிக்கடி டில்லிக்குப் போய் வரவேண்டியிருப்பதால், அவர்களுக்கும் இந்த நோய் தொத்திக்கொள்ளாமலிருப்பதற்கு அவர்கள் டில்லிக்குப் போவதை நிறுத்திக்கொள்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்களுக்கும் வரவேண்டுமென்பது கனம் அங்கத்தினருடைய ஆசை போலிருக்கிறது.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is no reason to suppose that the infection has been imported from Delhi. Because, jaundice is more or less prevalent during all times of the year in all places. In Delhi they supposed that this epidemic jaundice was due to Jamuna water getting mixed up with sewage.

SRI K. VINAYAKAM : In Delhi sullage water and gutter water got mixed up with the drinking water, and that is how jaundice took a heavy toll of lives. But in Madras the Corporation maintains a perfect system of water-supply. Does the Hon. Minister know that there is no possibility of gutter water getting mixed up with drinking water and so there is no cause for panic that this disease is spreading here?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The hon. Member has not intelligently followed the answers I have given. Jaundice cases are prevalent throughout the year in all places. This is nothing new or strange. It is supposed to be due to a virus, but the virus has not yet been discovered.

SRI K. VINAYAKAM : Being unable to understand the very purport of my question, am I correct in presuming that the Hon. Minister is suffering from jaundice so as not to perceive the import of my question?

SRI P. SELVARAJ : Since the disease seems to have been imported from Delhi, may I know whether the Government have adopted quarantine methods to prevent the spread of this disease in Madras?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I have been telling that there is nothing to suppose that the infection has been imported from Delhi. Whenever any cases occur, measures are taken to isolate them to the extent possible.

SRI S. RAMALINGAM : Sir, it has been reported in the papers that miraculous relief has been given by the administration of indigenous medicine. That is, by giving some drops of herbs, in

[19th March 1956]

If information is given to the Director of Medical Services we shall see whether we can try these remedies in our Government hospitals.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : The Hon. Minister did not understand what Mr. Gopala Gounder stated in his question. When Kizanalli is available and when it is also very cheap and when poor people need not spend anything for getting it, I wish to know why the Hon. Minister is enamoured of modern costly medicines especially when our country is poor and when our people cannot afford to take costly drugs?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The hon. Member can use remedies which he thinks are useful and good.

SRI K. R. SAMBANDAM : May I know whether jaundice is spread through buffaloes' milk given to patients in hospitals?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : That is something new which has not been investigated.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know from the Hon. Minister for Public Health whether he has got a contempt towards indigenous medicines and that was why in a most contemptuous way he spoke about Kizanalli. May I know from the Hon. Minister whether he is prepared to take into consideration the suggestions made by hon. Members on the floor of the House which are namely that there are herbs available which are very effective for the prevention and cure of jaundice and if so whether he is prepared to enquire into the matter and see that some research is made into them by modern scientists? This herb Kizanalli is valuable for the effective prevention of jaundice disease.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I am prepared to examine any suggestion in this matter. The other day the hon. Member suggested that there was a honey method for birth control. I asked him to send a note immediately as to what it was and to give all particulars about it. He has not yet furnished me any information. He is making statements without any basis.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know from the Hon. Minister whether I have not told him this morning about the honey method, that it is not a thing to be taken by mouth but that it is to be used somewhere else, which I am not going to expatiate on. (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY : He told me something, it is true. But I was not able to understand what exactly he was saying.

SRI K. PARTHASARATHY : Sir, some Members in this House have expressed doubt regarding the efficacy of medicines for curing jaundice. Are the Government aware that there is a system called

19th March 1956]

'faith cure' prevalent in villages? Will the Government examine whether the system of faith cure is effective?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, faith can cure many diseases and most diseases are self-cured, and drugs are only make-believe.

SRI V. BALAKRISHNAN : May I know whether the Hon. Minister has read or heard of a report in the papers of a South Indian lady having successfully tackled this disease and if so will the Hon. Minister establish immediate contact with that lady, Sir?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The hon. Member may establish contact in the first instance and pass on the information to me.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : In English language there is a saying that a person suffering from jaundice is supposed to be affected by jealousy. May I know whether the people in Delhi are suffering from jealousy and whether any psychological cure has been given to them?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. Many of these diseases get worse on account of some fear-complex or panic. There is a good deal of the mental factor involved in all diseases.

SRI G. GOVINDAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மஞ்சக் காயாலை என்ற வியாதி வந்தால் அதிகாலையில் சாப்பிடுவதற்கு முன்னதாக வெறும் வயிற்றில் வெல்லக்கட்டியைச் சாப்பிட்டால் அந்த வியாதி தீர்ந்துவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றி விசாரனை செய்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் முயற்சிப்பார்களா?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : That may be, Sir. I am glad to find many of the hon. Members have a good deal of information about this subject. Any useful information if given to me I shall have it considered.

SRI C. KANDASAMY : Considering the importance of the question, will the Hon. Minister call for information from the Director of Medical Services, Delhi State, about the steps taken for curing jaundice disease in Delhi and place it on the Table of the House for the information of hon. Members?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : No special methods have been tried in Delhi with success. In fact in Delhi there have been many more fatal cases than in Madras.

Plantation estates in Malabar

* 3441 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. Minister for Agriculture be pleased to state the number of plantation estates in Malabar where minimum wages recommended by the Special Tribunal have not been implemented by the owners?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Two estates—Kuppamudu and Adelaide, Sir.

[19th March 1956]

SRI K. P. GOPALAN : Are the Government aware of the fact that in South Malabar, many of the estate owners with a view to evade implementation of payment of minimum wages have declared a lock-out stating that they are incurring losses and that after four or six months have re-opened the estates? Will the Government take steps to see that the manoeuvres of the managements do not succeed and that workers are paid minimum wages by them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate specific question.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether the Government have adopted a uniform policy in fixing minimum wages and whether the Government is aware that the minimum wage paid in Malabar is Rs. 1-11-0 while in Tamilnad it is Re. 1-7-0?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Here, the interim award relating to minimum wages has been fixed by the Special Tribunal that has been enquiring into the matter. It has fixed wages according to the grades of the workers, Re. 1-7-0 per grade-1 worker, Re. 1-1-0 per grade-2 worker and As. 11 per child. This award would only apply to estates whose cases have been referred to the Tribunal.

SRI K. P. GOPALAN : May I know what is the machinery the Government have to see that minimum wages are implemented by estate owners in Tamilnad as well as in Malabar?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Wherever it is brought to the notice of the Government, if there is a failure, the Government prosecute the managements. If there are claims against the managements the Government ask the workers to file them so that the Government may take necessary action.

9-40
a. m.

SRI K. P. GOPALAN : Are the Government aware that the owners do not come forward to implement granting of minimum wages to the workers and are Government aware that about 100 workers have been arrested in various plantation estates of South Malabar simply for the purpose of the owners avoiding implementation of the minimum wages?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry I have no information with me. The hon. Member may put a separate question.

Electrification of villages in North Malabar

* 3442 Q.—SRI C. KUNHIRAMA KURUP : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the date on which electricity will be supplied to the villages of Quilandy and Badagara (North Malabar), under the new scheme that has been recently sanctioned?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Supply of electricity to Badagara village was effected on 15th October 1955. Supply to Quilandy will, it is expected, be possible in the last week of March 1956.

19th March 1956]

* 3443 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state whether Government have issued any orders stopping—

(i) the electrification of villages in North Malabar; and

(ii) the acquisition of electrical undertakings in Malabar and South Kanara pending the Reorganization of States?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (i) The answer is in the negative.

(ii) The acquisition of the Mangalore Electrical Undertaking has been postponed till 15th December 1956 on representations received from Mangalore.

SRI K. P. GOPALAN : May I know from the Hon. Minister whether the Government will at least see that electricity is supplied to the Development Areas in North Malabar?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Yes, Sir. That can be considered.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : സർ, കൂതൂപരമ്പയിൽ വിദ്യുച്ഛക്തി ഉപയോഗിക്കുന്ന കച്ച ആ കെട്ടിടം പലപ്പോഴും പെട്ടെന്ന് മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പ്രവൃത്തി ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതെന്ന് പണി എപ്പോൾ ആരംഭിക്കുമെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുമോ?

MR. SPEAKER : The hon. Member says that the Hon. Minister told last time that Kuthu Paramba would be supplied with electricity but so far it has not been given and wants when it will be given.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : I would like to have notice, Sir.

Removal of jeeps, bulldozers, etc., from Malabar

* 3444 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether Government have issued any instructions in November 1955 for the removal of jeeps, bulldozers and electrical stores from Malabar and if so, why?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : No, Sir.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : May I know the number of bulldozers and jeeps in Malabar at present?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : I have no information on hand as regards the number.

SRI M. PALANIYANDI : முன்பே இந்தமாதிரியாக மலையாளத்தில் உள்ள சாமான்களை எல்லாம் சர்க்கார் எடுத்து வந்தவிடுவதாகவும், அங்கே அபிவிருத்தி வேலைகளை அப்படி நிறுத்திவிட்டதாகவும் ஆதாரம் இல்லாமல் அங்கு தினர்கள் கேள்வி கேட்கிறது சரியில்லை என நிதி அமைச்சர் அவர்கள் செல்லிவிருக்கிறார்கள் ஆகவே இந்தமாதிரியான கேள்விகளை எல்லாம் முசலிலேயே அனுமதிக்காமல், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப் பதில் அளிக்காமலும் செய்வார்களா என்று கேட்கிறேன்.

[19th March 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : அங்கத்தினர் போடுகின்ற கேள்விக்கு நாங்கள் பதிலளிப்போம். ஆனால் அந்தக் கேள்வியை அனுமதிப்பதும், நிராகரிப்பதும் கனம் சபாநாயகருடைய வேலை. அதை நாங்கள் செய்யமுடியாது.

MR. SPEAKER : When questions are given notice of and if they are in order, they can be allowed; the Speaker has no discretion in the matter.

SRI K. VINAYAKAM : Is it not a fact that even before the separation of the Andhra State, members belonging to that area were just putting questions confusing the issue as if we were taking away materials, engines, bulldozers, etc., from Andhra areas to Madras area even though there was no truth in those allegations? Will the Hon. Minister therefore assure this House that there is no truth or basis for these questions?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : I cannot speak for hon. Members having some basis or reasons or not; I can only state the standpoint of the Government and as I said the Government have not done anything of the sort by removing machinery or stopping the progress of work and so on and so forth. I cannot take the responsibility for hon. Members getting some information from somewhere.

SRI K. VINAYAKAM : On the other hand, it is the duty of this State to safeguard our interests. Therefore, will the Government take sufficient steps to see that in those areas in Travancore-Cochin State which are going to be integrated with our State, stores and materials belonging to those areas are not removed to Travancore-Cochin State so as to deplete our stores, etc.?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Sir, neither of the premises is conceded. The Government do see that justice is being done to the respective areas.

SRI K. P. GOPALAN : May I know from the Hon. Speaker whether as hon. Member can answer the question of another hon. Member without the permission of the Chair?

MR. SPEAKER : The questions are put to the Hon. Minister and the Hon. Minister has to reply and not another hon. Member. I think these are elementary things and any elucidation is unnecessary.

Bonus to workers in Madras Electricity System

* 3445 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have any proposal to give bonus to the workers in the Madras Electricity System for the year 1955?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know from the Hon. Minister whether previously the Madras Electric Supply Corporation was giving bonus to the workers and if so, why this Government

[19th March 1956]

stopped giving bonus? May I know whether the Government are paying more wages to the workers than the Madras Electric Supply Corporation were paying?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Sir, only private companies are giving bonuses to workers and it is not the practice of the Government, so far, to grant bonuses, because Government do not make huge profits. After all whatever revenue they make out of an undertaking, it is being spent back again on improvements and for the department and other services. Therefore, there is no question of Government-managed institutions giving bonus. Hon. Members can bring to my notice one instance when bonuses have been given by Government. Of course, hereafter we may revise the practice, but I cannot assure anything. But at present there is no provision for that. As for the emoluments to workers, the same amounts which they were getting before are being kept up.

SRI S. C. C. ANTONY PILLAI : When the electricity system was nationalized, the concerned workers were given an assurance that their service conditions would not be altered; one of those conditions was their right to bonus, if the profits were normal. Inasmuch as that assurance was given, will the Hon. Minister consider the advisability of giving them bonus on the basis of the profits, which the private employer would have normally been compelled to give by adjudication proceedings. Further, may I inform the Hon. Minister that there are public authorities like the Port Labour Authority which gives bonus to the workmen on the basis of profits earned by that authority?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Sir, here there is no question, as I have already stated, of the Government working on a profit. Because, we have not completed our expansion programme, we are taking loans and as such it cannot be said that the meagre profits that we may be making here and there, amounts to profits. It should also be considered that whatever money we are making is sunk into the scheme itself for furtherance of extensions, improvements and the third extension to the Madras Plant and things like that, for which huge amounts are spent. Therefore, we cannot take that amount as profit for any reason. After considering everything else of this sort, if there is any profit left, then the question of giving bonus might be a reasonable claim. Further, the entire question has to be decided as a policy by the Government of India and we have to act on their decision. Further there has been mention about the workers having a share in the management and all that. Hon. Members can hope for some kind of a boon coming from the Centre.

SRI S. RAMALINGAM : சர்க்கார் நடத்துகின்ற தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் ஒரு துர்பாக்கியமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களை தனிப்பட்ட முதலாளிகளுடைய ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்பவர்களைப் போலக் கூடுதலாக தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களைப்போல சம்பளம், போனஸ், போன்ற சலுகைகளைப் பெறமுடியும். அல்லது சர்க்கார் ஊழியர்

[19th March 1956]

களாகக் கருதியல் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கொடுத்திருப்பது போன்ற கல்விச் சலுகை, வைத்தியச் சலுகை முதலியவைகளைப் பெற முடியும். ஆனால் இரண்டுகட்டான் நிலைமையில் இருப்பதால் அவர்களுக்கு இரண்டு வதமான சலுகைகளில் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. இதை கவனித்து அவர்களை தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்கின்றவர்களாகக் கருதாவிட்டாலும், சர்க்கார் ஊழியர்களைப் போலவாவது கருதி கல்விச் சலுகை, வைத்தியச் சலுகை முதலியவற்றை அவர்க்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : இதை மத்திய சர்க்கார் செய்யவேண்டும். அதைப்பின்பற்றித்தான் நாம் எதையும் செய்யமுடியும்.

SRI A. M. RATNASWAMY : Sir, is it a fact that the M.E.S. workers are treated as a separate cadre and what is the reason for their services not being regularized? Is it a fact that Mr. Somaya-jalu who was asked by the Government to negotiate with the M.E.S. gave an undertaking to the management that the workers would be treated in the same manner as they were treated by the Management?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Sir, the workers taken over from the Madras Electric Supply Corporation have been assured of certain conditions of service which they were enjoying before. But then the regular services of the Madras Government are enjoying a different set of rules and regulations. There are certain advantages in that system while there are certain other advantages in the Government Operation Subordinate Services. But the implication seems to be to have the advantages wherever they can get them. The Madras Electric Supply Corporation workers say that the Government Operation Subordinate Services people are getting certain advantages and that they must get them while the others say that they were getting something extra which must be given to them. That is the difficulty. Some have to forego certain advantages which they were getting under that particular system. But they are not prepared to forego them. We are trying our best to regularize them and we are trying to make the conditions uniform. There are difficulties in the way, because they insist upon the original assurances given by the Government and say that they cannot forego this allowance or that allowance. As regards the hon. Member's mention about Sri Somayajulu, I have no information on hand and I have to go to verify and then only I will be in a position to

SRI M. PALANIYANDI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது இந்த அரசாங்கம் நடத்தும் தொழிலில் லாபம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் தொழிலில் அவர்கள் போட்ட மூலகனத்தைக் காட்டிலும் அதிக லாபம் கிடைக்கிறது. அவர்களின் பாலன்ஸ் ஷீட்டைப்பார்த்தால் செலவுகள் இன்கம்பாக்ஸ்காக அதிகமாக காட்டப் படுகின்றன. இருந்தபோதிலும் அதிக லாபம், அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. அவர்களுக்கு போனசும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆன் அம்மாதிரியாக அரசாங்கமும் கொடுக்கக்கூடாது என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : தொழிலாளர்களுக்கு போதுமான சம்பளம், லீவு, வசதி, கல்வி, ஊதியம் கொடுப்பதற்கு ஆலோசனை செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

[19th March 1956]

சென்றே வெட்டுப்பிரேரணையைப்பற்றி பேசும்போது இதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். இதல் என்றும் சர்க்கார் பின்வாங்கும் என்று நினைக்க வேண்டியதில்லை.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, the Hon. Minister has put all the responsibilities on the Central Government. He stated that there was no profit. But this year the Madras Electricity Supply Corporation has earned Rs. 39 lakhs of profit, but previously during 1947 the Madras Electric Supply Corporation was giving wages, dearness allowance and House Rent allowance and each worker got Rs. 67. But now they are getting only Rs. 45 from the Government. Will the Hon. Minister consider the desirability of increasing the wages, dearness allowance and other allowances?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Sir, so far as the Madras Electric Supply Corporation workers are concerned, there is no cut in their wages or salaries. The hon. Member is misquoting or misrepresenting a fact. That is not so. About the payment of bonus, it is a question of principle to be decided by the Centre. It does not mean that we are shirking the responsibility. Once we give, it will be taken as a precedent and it will have to be observed in every other field. The sum of Rs. 39 lakhs which is said to be the profit will be nowhere when we take into account all the Plans which we are executing for which crores of rupees have been borrowed. It won't cover even the interest on that. The hon. Member should understand that it is not as if we take away the profit. It has got to be sunk again because our works are not complete.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, the Hon. Minister said that it is a matter of Government policy and so it is a very serious question. May I know from the Hon. Minister whether in a socialistic pattern of society the workers are entitled to get bonus in the public sector or in any of the establishments under the Government, what is their opinion and whether the Government are against giving bonus to the workers? May I also know whether this Government will recommend to the Central Government to take steps to give bonus to the workers?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Sir, while this Government have no opinions to offer, I may straightaway say that this has got to be decided by the Centre on an All-India basis, being a policy decision. We will certainly not stand in the way if the Central Government should suggest it as the hon. Member envisages and so far as the principle enunciated by the hon. Member that in a socialistic society the conditions of the workers must be improved is concerned, certainly we will follow the Central Government who are responsible for the resolution itself.

SRI S. C. C. ANTONY PILLAI : Sir, may I invite the attention of the Hon. Minister to the Draft Second Five-Year Plan which refers to the desirability of Government themselves acting as a model employer in future and not merely pay poor wages?

[19th March 1956]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER *RE*

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House the following message, dated 9th March 1956, received from the Governor of Madras :—

“ In pursuance of Article 207, clause (1) read with Article 199, clause (1), sub-clause (a) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956.”

III.—PRESENTATION OF SECOND SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR THE YEAR 1955-56.

MR. SPEAKER : The Hon. the Leader of the House will now present the Final Supplementary Statement of Expenditure for the year 1955-56.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I present the Second Supplementary Statement of Demands for Grants for the current financial year, 1955-56 and the detailed estimates thereof. Copies of the Statement of Demands and the estimates have been laid on the table of the House.

In connection with the budget for 1955-56, 42 Demands for Grants were presented to the Legislature and approved in March 1955. These involved a total sum of Rs. 88½ crores under ‘ Voted ’ expenditure, besides an amount of Rs. 24½ crores under ‘ Charged ’ items of expenditure, making a grand total of nearly Rs. 113 crores. The first supplementary statement of Demands for Grants for this year was presented in November 1955, involving a sum of Rs. 80 lakhs under ‘ voted ’ expenditure and about Rs. 4 lakhs for ‘ charged ’ expenditure. This statement was mainly for the purpose of getting the general approval of the Legislature for new service schemes sanctioned earlier. The present supplementary statement covers 36 Demands for Grants and is for a total sum of about Rs. 58 crores, comprising Rs. 57·7 crores for ‘ voted ’ expenditure and Rs. 0·65 crore for ‘ charged ’ expenditure. Hon’ble Members will, no doubt, be surprised at the fact that the supplementary statement is for such a large sum. But this is due mainly to a change in the budgetary procedure. In the budget, there are transactions which are recorded under the head ‘ suspense ’ under various grants. These involve debits and credits, and the net debit or credit alone was shown in the budget for 1955-56, by means of a single entry under the ‘ suspense ’ heads in the grants concerned. At the instance of the Accountant-General, Madras, the Government decided in the course of the year to split up the ‘ suspense ’ head into two, one to show the total of all the debits (expenditure) anticipated during the year and the other to show the total of all

[19th March 1956] [Sri C. Subramaniam]

credits (receipts) for the year and to take into account only the total expenditure for the purpose of appropriation, in conformity with the present system of budgeting for gross expenditure. This change has been given effect to in the Revised Estimate for the current year as well as in the budget for the next year. The result is that the gross amount of demands for grants presented to the Legislature is greatly increased. The amount included for these suspense transactions alone in the present supplementary statement is about Rs. 42 crores, comprising Rs. 8½ crores in the Revenue Account and Rs. 33½ crores in the Capital Account. The particulars are given under the relevant grants in the detailed supplementary estimates. There is also another special item provided for in the present supplementary statement involving a sum of over Rs. 4 crores. The liability for the payment of pensions of persons who retired from the Central and State Governments in India and settled in the United Kingdom has been taken over by the British Government with effect from the 1st April 1955 and the capitalised value of this liability has been paid to that Government by the Government of India. The share of the Composite Madras State for this capitalised value has been tentatively estimated by the Government of India at Rs. 4·14 crores, and this will be adjusted in the accounts of this Government for this year as a payment under the Capital head ‘ Commuted value of pensions ’. But this amount will not be actually paid by this Government in this year, the Government of India having agreed to treat the sum as a loan made by them to the Composite Madras State, repayable in 30 equated annual instalments with interest at 1 per cent per annum. The payment to be actually made by this Government on this account in this year will be about Rs. 16 lakhs only, and of this, Rs. 6 lakhs will be recovered from the Governments of Andhra and Mysore. For appropriation purposes, however, the approval of the Legislature has to be obtained for the sum of over Rs. 4 crores that will be adjusted under the head ‘ Commuted value of pensions ’ and this is provided for in the present supplementary statement. If the two special items I have just mentioned are excluded, the total amount included in the present supplementary statement will be reduced to Rs. 12 crores, which will be less than the supplementary demands approved by the Legislature last year, by about Rs. 5 crores. I should also point out that a provision of Rs. 2·2 crores is made in the present statement for the gross expenditure on measures of relief and other expenditure connected with the recent cyclone in the four Southern districts. I hope that the hon. Members will now agree that the present supplementary statement need cause no alarm. I may also point out in this connection that against the additional expenditure now envisaged under some demands, there are savings under others, which will have the effect of reducing the net increase over the budget, though formal transfers from one demand to another are not permissible. The total saving anticipated in this manner is about Rs. 165 lakhs, comprising Rs. 80 lakhs in the Revenue Account and Rs. 85 lakhs in the Capital and Debt Accounts.

[19th March 1956]

May I know whether the Government accept the recommendation in the Draft Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Wholeheartedly.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: There has been only a change of masters. The workers have been taken over by the Government on the same conditions and on the same rights and privileges which they have been enjoying while in the Madras Electric Supply Corporation. May I know the reason why the Government have now stopped the bonus which they were getting before and whether they are justified in not giving bonus at all?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: As I have stated, it is a matter of policy. Private concerns are making profits. After paying the bonus, the balance goes to the pocket of the private individual. But here, it is not sufficient even to meet our demands for extensions, etc. That is why the question of bonus does not arise at all here and it will have to be decided as a policy whether they will have to be given bonus. Already they are enjoying the privilege of higher wages having been employed in a private firm and other people will be clamouring for them. But it is our policy not to disturb that. At the time when we took over, no condition was imposed with reference to the bonus. It is a contract and we are governed by that. The question of bonus is not mentioned there at all. Why was not bonus included in the contract at that time?

SRI K. VINAYAKAM: Sir, to quote an analogy, when the Company was running it, they were paying bonus to the workers. Now the Hon. Minister takes the stand that the Government cannot afford to give bonus as the Company did. But then the Company was charging war costs and surcharge on the consumption of electricity. When the war was going on, the Company was managing this concern and they were charging what was known as war costs and surcharge. But the Government are continuing to charge them, even though no extra expenditure is incurred by the Government. In that respect the Government are following the Company. But on the question of bonus, they refuse to follow what the Company was doing. So they follow the Company wherever it is advantageous to them. It is like the Devil quoting scripture to suit its own purpose.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Certainly not so. I am sorry the hon. Member was not here when I was making a statement on that particular point. If he had read my statement or if he had learnt about it from any of his colleagues, I am sure he would not have put that question at all. I made it plain that 'War surcharge' has no meaning now. I said I will drop the word 'War' if there is objection to it. It is not a question of Devil quoting scripture. Perhaps the hon. Member feels so. (Laughter.)

MR. SPEAKER: Question time is over.

[19th March 1956]

SRI V. BALAKRISHNAN: Mr. Speaker, Sir, with your permission may I bring to the notice of this House a deepening grievance against the Leader of the House? Since the 15th of this month, the number of questions has been decreasing day by day, so much so, it has become the subject-matter of even in an editorial of a newspaper in this State. I really fail to know the reason for the decrease in the number of questions. Because, the question hour is a most valuable non-official hour which provides an opportunity to the public to obtain a fund of information of public interests and it is also an hour which provides a battle of wits between the Government and the Members. May I know whether steps have been taken since the complaint was made casually three or four days ago to prevent this undesirable state of affairs? I hope the Hon. the Leader of the House will be in a position to enlighten us and give us some assurance that this state of affairs will not continue for long.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Government are taking all steps to get the information as early as possible and provide answers. I suppose the hon. Members expect us to give full, detailed and correct answers though they are likely to be long. That is why, it takes sometime and in many cases, references have to be made to districts and they have to make enquiries and send facts to the Government to prepare answers. I may assure hon. Members, Sir, that we are taking every possible step to expedite getting of the answers and I may assure them that if there is any delay, that is unavoidable.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Sir, the States Reorganization Bill has already been published in the papers. The House is anxious to know when the Bill will be circulated among Members and when it will be taken up here for discussion.

MR. SPEAKER: That will be considered by the Business Advisory Committee.

* SRI S. PANCHAKSHARAM: Sir, I would also like to bring to the notice of the Speaker that many of the questions whose replies are very brief and short—in fact most of these questions whose replies are short—are marked as "unstarred questions" and as such they do not come up for supplementaries here. Therefore, in such cases I am to request you, Sir, to see that such short questions are not really made "unstarred" as has been done during the last Session when too booklets were supplied to us in the shape of answers merely with very brief answers.

MR. SPEAKER: It is always open to the hon. Member who wants an 'unstarred question' to be 'starred' to come and tell me that he would like to have such questions to be 'starred' I think although there is a paucity of questions, we are taking nearly the same time every day, viz., one hour on all the questions.

168 PRESENTATION OF SECOND SUPPLEMENTARY STATEMENT ON
EXPENDITURE FOR THE YEAR 1955-56

[Sri C. Subramaniam] [19th March 1956]

The provision included in the present statement for new service schemes sanctioned by the Government and requiring the specific approval of the Legislature is Rs. 36 lakhs in the Revenue Account and Rs. 34 lakhs in the Capital Account. The rest of the demands is intended to cover the expenditure in excess of the original budget and the supplementary budget already approved in November 1955, due to various causes which are explained in detail under each demand. I do not think it necessary for me to refer to each item in detail now. As stated in the introductory Memorandum to the supplementary statement, most of the increased expenditure now anticipated has been allowed for in the Revised Estimate for 1955-56, already presented to the Legislature.

With these words, I commend the Supplementary Estimates for the acceptance of the House.

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER *Re—cont.*

(2) CUT MOTIONS.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that under the second proviso to Rule 159 of the Madras Assembly Rules, notice of cut motions to the Supplementary Demands for Grants for the year 1955-56 should be delivered in the Assembly Office before 3 p.m. on Tuesday, the 20th March 1956. No exception will be made to this rule on any account.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE
YEAR 1956-57—*cont.*

(1) DEMAND VIII—IRRIGATION—*cont.*

(2) DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION—*cont.*

MR. SPEAKER: We will resume discussion on Demand VIII—Irrigation and Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation. May I know from the Hon. Minister how long he would like to take for reply?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: About half an hour, Sir.

MR. SPEAKER: The Hon. Minister will reply at 1 o'clock.

0-10
a.m. SRI L. ANANDAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத் தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஓரளவு வெற்றிகரமாக முடிந்து இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆரம்பித்துவிட்டது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், சாதித்த பல திட்டங்களுக்கும், பல அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கும் சர்க்கார் திறம்பட செய்திருப்பதற்கு நான் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். தென்றற்காடு ஜில்லாவில் கள்ளக்குறிச்சி தாலுகா ஒரு பிற்போக்கான பிரதேசம். அது மலைப் பிரதேசமும் கூட. மலைப் பிரதேசம் என்றால் எப்படி இருக்கும் என்பது நான் சொல்லாமலேயே சர்க்காருக்குத் தெரியும். அப்படித் தெரிந்தும் சர்க்கார் அங்கே பல நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்யாதினாலே, அங்கே ஏராளமான நிலங்கள் கரம்பாக கிடக்கின்றன. அந்த வரண்ட பிரதேசம் வளமாக வேண்டுமென்றால் கோமுகி நதியில் ஓர் நீர்தேக்கமும், மணிமுத்தாள் நதியில் ஓர் நீர்தேக்கமும் கட்டுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏற்பாடு

19th March 1956] [Sri L. Anandan]

செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்திட்டத்திற்கான ஒரு சில தொகை ஒதுக்கி அத்திட்டத்தை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக வடக்கநந்தல், சங்கரபுரம் ஆகிய பிரதேசத்திற்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்ய வேண்டுமென்று 25-2-55-ல் சட்டசபையில் கேள்வி கேட்டேன். இதற்குப் பதிலளிக்கும்போது இவ்வேலை 1956 ஏப்ரல் மாதத்திற்குள்ளாக துவங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளித்தார். ஆனால் அதற்குரிய வேலை எதுவும் நடக்கவில்லை. வடக்கநந்தல் டெவலப்மெண்டு ஏரியாவாக இருப்பதாலும், பத்தாயிரத்து ஐந்துநூறுக்கு மேல்பட்ட ஜனத்தொகை கொண்ட பஞ்சாயத்தாக இருப்பதினாலும் வடக்கநந்தலுக்கும், சங்கரபுரத்திற்கும் இவ்வருஷத்திலேயே மின்சார விஸ்தரிப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் அப்பகுதிகளில் உள்ள குளங்கள், ஏரிகள் எல்லாம் தூர்ந்து போய் இருப்பதினால், அவற்றில் இரண்டு மாத சாகு படிக்கு வேண்டிய தண்ணீரைக்கூட தேக்கி வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அப்பிரதேசம் வரண்ட பிரதேசமாக இருப்பதினால், உடனடியாக அங்குள்ள ஏரி, குளங்களை மராமத்து செய்வதற்கான நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir, till this 10-13
Government undertook the major scheme of Malampuzha Project a.m.
there was no scheme worth the name in Malabar which could be called either major or minor irrigation works. Sir, the reason given is that Malabar is blessed with plentiful rain. But our complaint is not that we have not got rain, but the bounty of nature has not been attempted to be harnessed by this Government to help the needy ryots in proper time. We know it is just like having a big national income concentrated in the hands of a few but there is stark poverty by the side of plenty. True, Sir, that we are having more than 100 inches average rain, but it comes only at the unwanted time with attendant floods. When there is necessity for water we suffer and very often even in areas where there are plenty of rain the second crop, at least to some extent, is subject to drought in almost every year, though Government take very little notice of it. Therefore, our complaint has been that the Government should take such steps as would conserve the water for the second and if necessary, for the third crop. The usual argument against such demand is that it is not paying to the Government. Now the Hon. Minister said that the two important major schemes which were to benefit one of the best rice-yielding areas in our district, i.e., Walluvanad taluk, viz., Kanhiprapuzha and Palakazhi Projects have been postponed to the Third Five-Year Plan because the return is not commensurate with the rules laid down by the Government.

Now, Sir, it has been admitted by the Hon. Minister himself that the sole criterion for taking under execution any project should not be the return by itself because we know that Malabar is a deficit area in the matter of food and one of the complaints by this Government was that they are incurring additional expenditure to

[Sri M. Narayana Kurup] [19th March 1956]

the tune of about Rs. 1 crore to feed the Malabar people because of its deficiency in food. For sometime past the Government have been taking up Projects and Schemes for execution in the light of Grow More Food Campaign. My submission is, if these Projects are viewed in the light of Grow More Food Campaign and to fill up the deficiency or the gap in the production of foodgrains in Malabar, certainly these schemes ought to have received consideration at the hands of Government. Now, I would very much like the Hon. Minister to tell me what is the cost per acre of Araniyar Project, Manimuthar Project and some other Projects which are already under execution as compared with Kanhirapuzha and Palakazhi Projects. Sir, if I remember right some of the schemes which could not be brought under the rule now laid down by the Hon. Minister have been taken up even in the First Five-Year Plan by this Government so that necessarily they would be executed in the Second Plan and in that effort the claims of Palakazhi and Kanhirapuzha were ignored. I am subject to correction.

Then, Sir, it has been often said that what Malabar needs is the minor irrigation works. We agree that under the circumstances obtainable minor irrigation works would go a long way to help Malabar. But what planning has been so far undertaken to implement that pious wish? In the last year's Budget I believe about Rs. 125 lakhs was set apart for minor irrigation works of which very little was done in Malabar. In this year's budget also minor irrigation works receive only the second or third place. But still what schemes are proposed in Malabar is unknown. On the one hand major projects are abandoned because they are not paying, and on the other hand minor works which are necessary are not undertaken for some reason or other. The ryots of Malabar could be helped by the giving of technical advice and money for bunding up small streams at the proper time so that the stored-up water could be used for a second crop and probably in some cases for the third crop also. But this must be done on a planned basis which has not been attempted so far. It has been observed that there are two or three ways of helping the process of irrigation in Malabar. In certain areas the fields are inundated by saline water which has to be prevented. In some areas water has to be pumped out before sowing seeds, as was referred to by me under the Electricity Demand with reference to the situation in Ponnani taluk. But very little has been attempted so far in this respect and I submit that the Government should consider the irrigation schemes in Malabar both in the light of the food problem and the need of the ryot.

10-16
a.m.

SRI M. KATTIMUTHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை நான் சம்பூர்ணமாக ஆதரிக்கிறேன். ஒரு சில மனிதர்கள் இமயமலைச் சாரலிலே சென்று தவம் செய்து, விரதம் அனுஷ்டிக்கிறார்கள் என்றால் தன் சுயநலத்தைக் கருதி அப்படிச் செய்கிறார்கள். அந்தச் சாதுக்கள் செய்கின்றதைவிட கடுந்தவம் போல காலம் ஹரவது.

19th March 1956] [Sri M. Kattimuthu]

தான் பிறும்மசாரியாக இருந்து கொண்டு சமூகத்திற்கே உழைத்து வருகின்ற நமது மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய ஆட்சி எல்லா வகையிலும் சிறப்புற்று விளங்க எங்களால் ஆன உதவிகளை எல்லாம் அளிக்க நாங்கள் தயாராய் இருக்கிறோம். அவர்களுடைய ஆட்சியிலே மக்களுக்கு எந்தவிதமான குறைகளும் இருக்கக்கூடாதென்பதே எங்கள் ஆசை. ஆகவே இன்றைக்கு கீழே இருக்கக் கூடிய சில அதிகாரிகள் தங்கள் எதிர்கால கணக்கை போட்டுக் கொண்டு, தங்கள் கடனை ஈடு செய்து கொள்வதற்கான ஒரு முறையில் நடப்பதினால் சில குறைகள் ஏற்படுகின்றன. அவற்றை சர்க்காரிடத்தில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. “காலத்தினால் செய்த உதவி ஞாலத்திலும் மானப் பெரிது”, என்று வள்ளுவர் சொல்கிறார். அதைப் போல மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய உதவிகளை, கீழே இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் காலாகாலத்தில் செய்தாலேயே இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பல குறைபாடுகள் நிவர்த்தி செய்யப் பட்டுவிடும். அப்போதைக்கப்போது செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்வது விட்டால் மக்களின் மனது நிம்மதியாகவும், திருப்தியாகவும் இருக்கும். ஆனால் அதிகாரிகள் அப்படிச் செய்வதில்லை. ஆகையால் அவர்களுடைய குறைகளை நிவர்த்திக்க சர்க்கார் முன் கூட்டியே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். என்னுடைய விருத்தாசலம் தாலுகாவைப் பொறுத்த வரையில் நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமாக இருக்கக்கூடிய சில குறைகளைச் சொல்கிறேன். குறைகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. உண்மையிலேயே இருக்கக்கூடிய குறைகளைச் சொல்கிறேன். அந்தத் தாலுகாவில் தேர்தலின் போது சிறிது மனக்கசப்பு ஏற்பட்டது. அந்தத் தாலுகா மக்கள் பொதுத் தேர்தலின்போது காங்கிரஸ் அபேட்சகருக்கு வோட்டுப்போடவில்லை என்பதற்காக அந்தப் பிரதேச மக்களுக்கு எந்த விதமான நீர்ப்பாசன வசதிகளையும் சர்க்கார் செய்து கொடுப்பதில்லை என்பதாக ஒரு காங்கிரஸ் காரர் அங்கே பிரசங்கம் செய்தார், அதனால் விருத்தாசலம் தாலுகா மக்கள் கொஞ்சம் அதிருப்தி அடைந்தார்கள். ஆகவே நான் ஜில்லா போர்டு தேர்தலிலே காங்கிரஸ் அபேட்சகராகவே நின்று வெற்றிபெற்றேன். அந்தத் தாலுகாவாசிகள் காங்கிரசுக்கு வேண்டிய உதவிகளை எல்லாம் அளிக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். தேர்தலின்போது ஏற்பட்ட மனக்கசப்பை மறந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் அளிக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டும்.

அதாவது காட்டுமையலூர் அணைக்கட்டிலிருந்து வாய்க்கால்வழியாக காட்டுமையலூர், சேப்பாக்கம், நகர், தயிலூர் இந்த நான்கு கிராமங்களிலுள்ள நிலங்களுக்கு நீர் பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. போதுமான தண்ணீர் தேக்க முடியாததால் இந்த அணைக்கட்டிலுள்ள தண்ணீர் விளைச்சலுக்கு போதுமானதாக இல்லை. ஒன்றிரண்டு மாத காலம்கூட தண்ணீர் இல்லாததால் அங்கு நிலங்களில் சாகுபடி வேலை செய்ய முடியாமல் விண் வியர்த்தப்படுகிறார்கள். இந்த காட்டுமையலூர் அணைக்கட்டை உயர்த்தி தண்ணீர் அக்கிராமங்களுக்கு எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவு தண்ணீர் அதில் தேங்கும்படி செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடி, மேமாய்த்தூர் அணையக்கட்டி 30 வருஷங்களுக்குமேல் ஆகிறது. இதிலிருந்து கொடுக்கூர், துரவல்லூர், கோமங்கலம், மண்ணூர், விருத்தாசலம் கல்பா வரையில் கால்வாய் வழியாக நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயும். ஆனால் இந்த அணைக்கட்டில் தற்போது மண்படிந்து அதிக தண்ணீர் தேங்க முடியாமலும், அதனால் அதிலிருந்து பிரியும் வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் சென்று விருத்தாசலம் கல்பா வரையிலுள்ள நிலங்கள் வரையில் பாயவில்லை. இம்மண்ணெல்லாம் தோண்டி எடுத்து, ஆழமாக்கி, அதிக தண்ணீர் அந்த அணைக்கட்டில் தேங்கும்படி செய்து, அதனால் அவ்வாய்க்கால்களில் நல்ல நீர்ப்பாசன வசதிக்காக தாராளமாக ஓடும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri M. Kattimuthu] [19th March 1956]

அடுத்தபடியாக பிளாந்துரை அணைக்கட்டு இருக்கிறது. இது ரொம்ப குறுகலாக இருப்பதால் அதிக தண்ணீர் அதில் தேக்கி, அதிகமான நிலங்களுக்கு காலா காலத்தில் தண்ணீர் பாய்ச்ச முடிவதில்லை. இதில் அதிகப்படியாக கொள்ளிடம் தண்ணீரை தேக்கினால் ஸ்ரீமுஷ்ணம், ராஜேந்திரப்பட்டணம் முதலிய இடங்களுக்கு நீர்பாசன உதவி செய்யலாம். ஆகவே, அதில் அதிக தண்ணீர் தேக்கும்படியாக அவ்வணைக்கட்டை விசாலப்படுத்தும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலூர் அணையை ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து ஒரு வருஷமாகக் கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். தற்போது 200 ஏக்கர் வரையில் தண்ணீர் அதிலிருந்து பாய்கிறது. இன்னும் அந்த அணை கட்டுவதற்கு அதிகமாக செலவு செய்து, அதிகமான நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாயும்படியான வசதியை சர்க்கார் செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதில் அதிக தண்ணீர் தேக்க வசதி செய்யப்பட்டால் கொடுக்கூர், இடையூர், தே. புடையூர், செருமங்கலம் முதலிய இடங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயும்.

அஜீஸ் நகர் செட்டில்மெண்ட் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிறது. இங்கு இருப்பவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய சொந்த வீடு வாசல்களை விட்டு சர்க்காரின் உத்தரவுபடி இந்த இடத்திலே வந்து குடியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்ள வசதி செய்திருக்கிறது இந்த சர்க்கார். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களை பயிர் செய்ய ஒரு தனி ஏரி இருக்கிறது. அந்த ஏரிக்கு, மழை பெய்தால் தான் தண்ணீர் உண்டு. பக்கத்திலே கம்மாபுரத்திலுள்ள ஏரிக்கு வெள்ளாத்திலிருந்து தண்ணீர் வந்து சேருகிறது. அஜீஸ்நகரிலுள்ள ஏரிக்கும், இந்த கம்மாபுரத்து ஏரிக்கும் ஒரு மதகு இடையே ஏற்படுத்தினால், கம்மாபுரத்து ஏரியிலுள்ள தண்ணீரை அஜீஸ் நகர் ஏரிக்குக் கொண்டு வந்து, அங்கு வாழும் மக்களுக்கு நீர்பாசன வசதி ஏற்படுத்த முடியும். சர்க்கார் இந்த மதகு கட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் வெள்ளாத்திலிருந்து நேராக அஜீஸ்நகர் ஏரிக்கு தண்ணீர் கொண்டு வரும்படியான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதனால் 300 ஏக்கர் நிலம் பயிராகும்.

தற்போது அஜீஸ் நகர் விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகள் வைத்து விவசாயம் செய்கிறார்கள். இப்படி விவசாயம் செய்யப்படும் நிலத்திற்கு, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 39½ வரி விதிக்கிறார்கள். இவ்வளவு உயர்வான வரியை கட்டி விவசாயம் செய்ய முடியாததால், அவர்கள் விவசாயத்தையே விட்டு விட்டு சும்மா இருந்து கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அஜீஸ் நகர் ஏரியில் வெள்ளாத்துத் தண்ணீர் தேங்கும்படியான ஏற்பாடுகள் செய்தால், சுமார் 400 ஏக்கர் நிலம் வரையில் அங்கு விவசாயம் செய்யலாம். இதற்கு ஆவன சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வெல்லிங்டன் ரிசர்வாயர் கட்டி சுமார் 35 வருஷங்களுக்கு மேல் ஆகிறது. இதுவரை ஒரு விதமான ரிபேரும் செய்யாததால், 8, 9 அடி வண்டல் மண் படிந்து, அதன் ஆழம் மேடிட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக அதன் தண்ணீர் 12 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு நீர்பாசன வசதியுள்ளது. ஆனால் இந்த வண்டல் மண் படிந்து மேடானதின் காரணமாக இப்போது 6 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்குத்தான், நீர்பாசன வசதி தற்போது ஏற்படுகிறது. மற்ற ஆறுயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை சாகுபடி செய்யாமல் கிடக்கிறது. அதை மராமத்து செய்து, மண் எடுத்து, நல்ல அளவுக்கு அந்த ரிசர்வாயரில் தண்ணீர் தேங்கும்படி செய்தால் 12 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு மேலாகவே அந்தத் தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்ய முடியும்மென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த ரிசர்வாயரின் கீழ் உள்ள ஏரிகளை அரசாங்கத்தார்கள் அந்தக் காலத்திலேயே, ஹரிஜன நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு விவசாயம் செய்ய பண்பாற்றியதின் காரணத்தால், அந்த ஏரிகளில் தற்போது ஹரிஜனங்கள்

[19th March 1956] [Sri M. Kattimuthu]

சாகுபடி செய்கிறார்கள். அங்குள்ள மிராசதார்கள் அந்த ஹரிஜனங்களை ஹிம்சித்துக் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். அந்த மிராசதார்கள், அந்த ஏரி நிலங்களை ஹரிஜனங்கள் பயிர் செய்யாமலிருக்கவும், அதே நிலத்தில் மறுபடியும் தண்ணீர் தேக்கிக் கொள்ளவும் முயற்சிக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களை இக்கொடுமையினின்றும் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும் இந்த வெல்லிங்டன் ரிசர்வாயர் நடுவே, ஆரம்பகாலத்திலிருந்து ஒரு வளைவு ஏற்பட்டு, அதன் கட்டிடம் சரிந்து, அதன் ஆழம் மண்ணினால் தூர்ந்து விட்டிருக்கிறது. அந்த ரிசர்வாயரை நல்ல முறையில் ரிப்பேர் செய்து, அந்த வளைவு ஏற்பட்ட இடத்தில் நல்ல கட்டிடம் கட்டி சரியாமல் செய்து, வாய்க்கால்களை செப்பனிடும், தண்ணீர் நீர்ப்பாசனத்திற்கு ஏராளமாக கிடைக்கும்படி வழி வகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வெள்ளாமை செய்யும்போது, காலா காலத்தில் லஸ்கர்கள், வெல்லிங்டன் ரிசர்வாயரிலிருந்து, சாகுபடிக்கு தண்ணீர் விடுவதில்லை. தொழுவார் அணைக்கட்டிற்கும் கீழ் உள்ள மிராஸ்தார்கள் பேச்சைக் கேட்டுத்தான் இப்படி எல்லாம் செய்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ஆகவே, அந்த லஸ்கர்களுக்கு, உத்தரவு போட்டு, வெள்ளாமைக்கு வேண்டிய காலத்தில் சாகுபடித் தண்ணீர் திறந்து விடும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்கிருக்கும் ஆயக்கட்டுக்காரர்கள், இந்த லஸ்கர்கள் செய்யும் விஷமத்தால் ரொம்ப ஏமாந்து போகிறார்கள். இந்த விஷமத்தைத் தடுத்து ஒழுங்காக தண்ணீர் விடும்படி செய்யவேண்டும்.

விருத்தாசலம் சுற்றி நான்கு புறமும் காடுகளடர்ந்து இருக்கின்றன. இக்காடுகளை நல்ல சாகுபடி நிலங்களாக்கவும் அத்தாலாகாவுக்கு நல்ல முறையில் நீர்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

காட்டுமேலூர் அணைக்கட்டிலிருந்து சேப்பாக்கம் வரை வாய்க்கால் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அங்கிருக்கும் மக்கள் கேட்டு வருகிறார்கள். இந்த வாய்க்கால் ஏற்பட்டால் சுமார் 400 ஏக்கர் நிலம் அந்தப் பக்கத்தில் சாகுபடி செய்யலாம். சேப்பாக்கம் ஏரிக்கும் தண்ணீர் கொண்டு வந்து தேக்க வசதியாக இருக்கும். கருவேப்பிலங்குரிச்சி காட்டோடைகட்டி கார் மாய்குடி ஏரிக்கு வாய்க்கால் வெட்டி விட்டால், இதில் தேக்கப்படும் தண்ணீரால் சுமார் 240 ஏக்கர் நிலம் சாகுபடி யாகும். அதற்கு அப்பால் கருவேப்பனங்குரிச்சி ஏரியையும் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

களளக்குரிச்சி தாலுகா, தியாக தூர்கம் பிரக்கா, அக்கிரகாரம் என்கிற பிரிதிவிமங்கலம் கிராமத்திலிருந்து 8 ஏரிகள் இருக்கின்றன. இந்த எட்டு ஏரிகளுக்கும் மணிமுத்தாந்தி வாய்க்காலிலிருந்து தான் தண்ணீர் பாய வேண்டும். சகல சமூகத்தினரும், 4 வருஷங்களாக மணிமுத்தாந்தி யிலிருந்து இவ்வேரிகளுக்கு தண்ணீர் கொண்டுவர விரைவில் விதமான கொண்டிருந்தும், சர்க்காரிலிருந்து இது வரையில் யாதொரு விதமான பதிலும் கிடைக்காது. இவ்வாய்க்கால் ஏற்பட்டால் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் அப்பிரதேசத்தில் சாகுபடிக்கு கொண்டுவர முடியும். இத்திட்டத்திற்கு, இந்த வாய்க்கால் வெட்ட டைசக் கணக்கான ரூபாய் செலவானாலும், சர்க்கார் கொஞ்சங்கூட தயங்காமல் அந்த வேலையைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விருத்தாசலம் தாலுகாவில் சின்னச் சின்ன ஏரிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. 20, 30 வருஷங்களாகவே, இவ்வேரிகளுக்கு மராமத்து செய்யாமல் விட்டுவிட்டதால், தூர்ந்து போய் தண்ணீர் அதிகமாக தேக்கி நீர்பாசன வசதிக்கு உபயோகப்படாமல் இருக்கின்றன. ஏரியிலுள்ள மண்ணை ஆழமாகத் தொண்டி எடுப்பதுடன், ஏரியின் கரைகளையும் உயர்த்த

[Sri M. Kattimuthu] [19th March 1956]

தினல், அங்குள்ள நிலங்களுக்கு நல்ல நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். இவைகளை கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விருத்தாசலம் தாலுகா மக்களின் மீது அரசாங்கத்திற்கு மனக்கசப்பு இருந்தால் அதை விட்டுவிடவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அங்குள்ள அவ்வளவு பேரும் இனிமேல் காங்கிரசுக்காக தியாகம் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள், முன்பு நடந்த விஷயங்களை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அம்மக்களுக்கு எதிரிடையாக பேசுவதால், அவர்களுக்கு மனதில் ஒரு அர்ச்சி உண்டாகிறது. நம் அரசாங்கம், நான் சொன்னதிடங்களை நிறைவேற்றி அவர்களை திருப்தி செய்தால் காங்கிரஸ் என்றென்றும் மறக்க மாட்டார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். தவிர எம்மேனரி (வில்லிங்குடன் ரிசர்வாயர்) திட்டம் ஏற்படுத்தியும் அஜீஸ் நகர் எரியை சீர்படுத்தும் வேலைகளெல்லாம் செய்ய வேண்டுமாய் தாழ்வுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P V NKATESHA SHOLAGAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! இப்பொழுது நீர்ப்பாசனகொள்கையில் புதிதாக பல இடங்களுக்கு தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. பழைய பிரதேசங்களில் அதிகமாக தண்ணீர் போகும்படியான இடங்களில் இன்னும் பாயக்கூடிய தரிசு நிலங்கள் இருந்தாலும் தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேட்டால் குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவை பொருத்தவரையில் அதிகமான அளவிற்கு விஸ்தரிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவில்லை. ஆனாலும் தண்ணீர் பாய்ந்து கொண்டிருக்கிற பிரதேசங்களிலாவது தண்ணீர் குறைவால் பெரும் கஷ்டம் ஏற்படுகின்ற காலங்களில் அந்த குறைகளையாவது நிவர்த்திப்பதற்கு கூடுமானவரையில் முயற்சிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்ற வருடம் பழைய பாசன பிரதேசத்திற்கும், புதிய பாசன பிரதேசத்திற்கும் அதிக வித்தியாசம் காட்டப்படுகின்றது. அந்த வித்தியாசம் தடுக்கப்படுகின்ற முறையிலே ஓரளவிற்கு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நானும், காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ எம். வெங்கடராம அய்யர் அவர்களும் எடுத்துக்காட்டிய சமயத்தில் கனம் மந்திரி அவர்கள் ஓரளவிற்கு அதை கவனித்து, ஒரு சந்தோஷமான முடிவு காணலாம் என்று கூறினார்கள். அது எந்த அளவிற்கு கவனிக்கப்பட்டிருக்கிறது, எந்த அளவிற்கு பலனளித்து இருக்கிறது என்பதை சரியாக மக்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலை இருக்கிறது. இன்னும் தண்ணீருக்கு கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

வடவாறு, பிரிவு படுத்தப்பட்ட வடவாறு வாய்க்கால் இவ்விரண்டிலும் சென்ற இரண்டு மூன்று வருஷ காலமாக எங்களுக்கு எவ்வளவு தண்ணீர் கஷ்டம் இருக்கிறது. அதை நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்பதற்கு சில காரணங்களை இங்கு எடுத்துச் சொல்லி வந்தோம். முறைஜலம் 3½ நாளைக்கு விடப்படுகின்றது. அப்பொழுது பிற்பட்ட தண்ணீர் போகாத நிலையில் உள்ள வடவாற்றிலேயும் நிறுத்திவிட்டால் நிலம் அறவே காய்ந்து விடுகிறது. அங்கு தண்ணீர் மறுமுறையும் வருவதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதை நன்கு கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு தண்ணீர் நிறுத்தப்படுகின்ற காலத்திலும் ஆறு காய்ந்து விடாமல் ஓரளவிற்கு தண்ணீர் விடுவதால் கஷ்டங்கள் தவிர்க்கப்படும். அதே போன்று பழைய பாசன பிரதேசத்திற்கு அதிகமாக தண்ணீர் கொடுக்கும்போது ஆரம்பத்தில் கொஞ்சம் குறைத்து விடுகிறார்கள். அதே மாதிரி புதிய பாசன பிரதேசத்திற்கும் தண்ணீர் குறைத்து விட்டால், அந்தத் தண்ணீர் கடைமடைக்கு போவதற்கு மாதக் கணக்காகின்றது. அதிகமாக சாப்பிடுகிற ஒருவனுக்கு கொஞ்சம் சாப்பாட்டைக் குறைத்து விட்டால் அஜீர்ணம் ஏற்படாமல் இருக்கும். ஆனால் குறைவாகவே சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றவனுக்கு சாப்பாட்டைக் குறைத்துவிட்டால் அவன் கெண்டை ஏறி இறந்துவிடுவான். அதுபோல குறைவாக தண்ணீர் விடுவதால் புதிய பாசன பிரதேசத்தின்

19th March 1956] [Sri P. Venkatesha Sholagar]

வருடாவருடம் பாதகம் ஏற்படுகிறது. அப்படி குறைத்து தண்ணீர் விடுவதால் கடைசி காலத்தில் காலப்பிரபாக சாகுபடி செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. தண்ணீர் நிறுத்தப்படுகிற காலத்திலே பச்சை கதிர்கள் வருகின்றன. நிலை இருக்கிறது. தண்ணீர் நிறுத்தப்பட்டால், அவை காய்ந்து கருகி போகின்றன. இந்த வருடத்திலே 30,000 கலம் வரையிலே நெற் பயிர் காய்ந்து கருகி போகும் நிலையிலிருந்தது. ஆகவே நான் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு ஜனவரி மாதம் 24-ல் ஒரு கடிதம் எழுதினேன். புதிய பாசனப் பிரதேசத்திற்கு பிப்ரவரி மாதம் 15-ல் வரையில் தண்ணீர் கிடைக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் புயலாலும், வெள்ளத்தாலும் பாதிக்கப்பட்டோடல்லாமல் வருடா வருடம் காய்வது போல் சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கிற பயிர்கள் காய்ந்துவிடும் என்று எழுதினேன். அதை அவர்கள் சரியான முறையிலே கவனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. தண்ணீரை வெகு சீக்கிரமாகவே நிறுத்தி விடப்படியால் 30,000 கலம் வரையில் நெல் சேதப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றேன். மேலும், 14, 15 தேதிகளில் அந்த பிரதேசம் காய்ந்து விட்டது, தண்ணீர் கிடையாது. ஆகவே தண்ணீர் விடுங்கள் என்று பல தந்திகளும், மகஜர்களும் மேலதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டன. இந்த சமயத்திலே எல்லாம் மேட்டூரிலே தண்ணீர் குறைந்து விட்டது, ஆகவே தண்ணீர் விடுவதை நிறுத்திவிட்டோம் என்றார்கள். ஆனால் அதே சமயத்திலே 16-ம் தேதி அன்று குன்னியூர் சாம்பசிவ அய்யர் கரும்பு போட்டிருக்கக்கூடிய நிலங்களுக்கு தண்ணீர் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கம் நெல் தண்ணீர் இல்லாமல் காய்கிற பொழுது, மறுபக்கம் கரும்புக்கு தண்ணீர் விடப்படுகிறது என்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சென்ற வருடம் சட்ட சபை நடந்துகொண்டு இருக்கிற சந்தர்ப்பத்திலே திடீரென்று மேட்டூரில் தண்ணீர் நிறுத்தப்பட்டு விட்டதனால் இங்கு பரப்பாக இருந்தது. சட்ட சபை முழுவதுமே ஒருவித பரப்பரப்பு ஏற்பட்டது என்றால் நெற் பயிருக்கு தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லி விட்டு கரும்புக்கு தண்ணீர் விட்டதனால் ஏற்பட்டது என்கிற எண்ணம் ஏற்பட்டது. மேட்டூர் அணையிலே தண்ணீர் இல்லை. மழை பெய்தால் பார்த்துக்கொள்வோம் என்றார்கள். அதனால் போன்ற வருடத்தில் அடித்து வைத்திருந்த சேர் காய்ந்துபோய் விவசாயிகளுக்கு பெரிய கஷ்டம் ஏற்பட்டு மறுபடி சாகுபடி செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. சில விவசாயிகள் திருத்தி சாகுபடி செய்ய முடியாமல் தரிசாக போட்டு விட்டார்கள். இதனால் ஏழைகளுக்கு மிகவும் கஷ்டம் உண்டாயிற்று.

இந்த வருடம் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்றால், 4, 5 நாட்களுக்கு முன்பு போயிருந்தேன். சி.எம்.பி. ஏரியாலிலே நெற்பயிர்களுக்கு தண்ணீர் விடவில்லை. காய்ந்து கொண்டிருந்தது. காளச்சேரி என்கிற கிராமத்தில்மட்டும் 40 ஏக்கர்கள் காய்ந்தன. ஆனால் அதே சமயத்திலே வடபாதிமங்கலம் Sugar factory-க்கு, கரும்புக்கு தண்ணீர் நிறைய போகிறது. ஆகவே சமீபகாலத்திலே வசதிக்காரர்களுக்கும், செல்வாக்குக் காரர்களுக்கும் இந்த மாதிரி தண்ணீர் விடுவதற்கு ஏதாவது புதிய திட்டம் உண்டாகி இருக்கிறதா என்ற நிலைமையைப்பார்த்தால் பெரிதும் சந்தேகம் கொள்ள வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே இத்தையும் கவனத்தில் சர்க்கார் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக சென்ற வருஷம் “திருமேனியார்” வடிகால் சம்பந்தமாக கூறினேன். இந்த வருஷம் எந்த விதமான பணமும் அதற்கு ஒதுக்கப்படவில்லை. சென்ற வருடம் மந்திரி வந்து, மகாநாடு கூடப்பட்டது. ஆனால் காரியம் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. இந்த மாதிரி யான வடிகால் திட்டத்தை கவனிக்காததால் சர்க்காருக்கு வருடா வருடம் உடைப்புகள் ஏற்பட்டு, வெள்ளத்தினால் பெரும் அளவு சேதம் ஏற்படுகிறது. இதனால் மராமத்து செலவு அதிகமாக ஏற்படுகிறது. அதே காலத்தில் குடியிருப்பவர்களுக்கு கஷ்டமும், நஷ்டமும் ஏற்படுகிறது. வரியும் குறைக்க

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [19th March 1956]

வேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே குறைந்த செலவிலே முடியக்கூடிய இவ் வடிகால் திட்டங்களை ஏற்படுத்திவிட்டால் மக்களுக்கும் கஷ்டமில்லை. சர்க்காருக்கும் வருமானம் குறையாது. ஆகவே மன்னார்குடி தாலுகா, திருத்தூரைப்பூண்டி தாலுகா முதலிய இடங்களில் கோரையாற்றுக்கு கீழ் கந்தப்பரிசான் வடிகாலை சைபன் வைத்து வடிப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். கந்தப்பரிசான் வடிகால் விஷயமாக கிராமங்களுக்குக்கிராமம் ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சனையை தீர்த்து ஒரு சுமுகமான நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த வடிகாலை வருகிற வருஷத்திலேயாவது வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்று இந்த திட்ட காலங்களிலே பேசப்படுகிறது. 1954-ம் வருடத்தில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தின் போது எக்ஸ்சுடிவ் இன்ஜினியரும், தாசில்தாரும், நானும் ஜனங்களைக் கூப்பிட்டு பாப்பான் வாய்காலின் உடைப்பைக் கட்டுங்கள், சர்க்காரிலிருந்து பணம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு வந்தோம். ஆனால் ஒரு அக்ரிமெண்டம் செய்து கொள்ளாமல் ஜனங்கள், M.L.A. சொல்கிறார், எக்ஸ்சுடிவ் இன்ஜினியர் சொல்கிறார், தாசில்தார் சொல்கிறார் என்று உடைப்பைக் கட்டிவிட்டு, பதினைந்து நாட்களுக்குப் பிறகு மனு போட்டார்கள். ஆனால் இன்றை வரைக்கும் பணம் கிடைக்கவில்லை. நான் இது விஷயமாக எக்ஸ்சுடிவ் இன்ஜினியருக்கு 9-7-1955-ல் ஒரு பெட்டிஷன் எழுதினேன். அதற்கு கீழ் இருக்கிற சப்டிவிஷனல் என்ஜினியர் அவர்களுக்கு கடிதம் எழுதி இருப்பதாக 23-8-1955-ல் எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். ஆனால் மூன்று வருடம் ஆகிறது. பிரச்சனை என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. அன்று ஸ்ரீ பால் சுப்பிரமணிய ஐயர் C.A. Canal எக்ஸ்சுடிவ் என்ஜினியராக இருந்தார். எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் உடைப்பைக் கட்டுங்கள், நாங்கள் ஒத்துழைக்கிறோம் என்று வாய்விட்டு சொன்னார். ஆனால் நடைமுறையிலே ஜனங்கள் எமாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வருடத்தில்கூட இரண்டு உடைப்புகளை கட்டிவிட்டு பணத்திற்காக ஜனங்கள் மனுபோடவில்லை. எனய்யா போடவில்லை என்றால் மூன்றாம் வருஷம் கட்டிய உடைப்புக்கே பணம் வரவில்லை, இந்த வருஷம் மனு போடுகிற செலவாவது இல்லாமலிருக்கட்டும் என்று சொல்கிறார்கள். மராமத்து இலாகாவில் அனுவசியமான செலவு செய்யப்படுகிறது. ஆனால் உருப்படியான செலவை காலத்திலே கவனித்து ஜனங்களின் குறைகளை தீர்க்கப்படாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இதையெல்லாம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து சரியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

10.45
a.m.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மராமத்து மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த மான்யப் பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கிறேன். இதில் எவ்வளவோ பெரிய முதலீடு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. பாசன வசதிக்கான பெரிய திட்டங்கள் செய்திருந்தாலும் நடைமுறையில் விவசாயிகளுக்கு அனுகூலங்களுக்குப் பதில் பிரதிகூலங்கள் இருக்கின்றன என்பதை மிகவும் கண்டிப்பாக நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மான்யத்தை விவாதிக்கும் சமயத்தில் எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்களில் பலவிதமான யோசனைகளை கூறியிருக்கிறேன். ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை நீர்ப்பாசன மாநாடுகள் கூட்டப்படுகின்றன. அதில் சொல்லும் யோசனைகள் காரியத்தில் நிறைவேற்றப் படுகின்றனவா, எவ்வளவு தூரம் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. ஜனப்பிரதிநிதிகள் சொல்லும்படியான குறைகள் எவ்வளவு பொறுப்புடன் கவனிக்கப்படுகின்றன என்பதை ஆலோசிக்கும்போது அநேகமாக ஒரு காரியங்கூட செயலளவில் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன என்று விவசாயிகளின் சார்பாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொடிவேலி அணைக்கட்டின் கீழே இரண்டு வாய்க்கால்கள் இருக்கின்றன. கீழ்பவானி அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டபோது இதுபற்றி கீழே இருக்கும் பூடியான பாசனவசதியுள்ள பூமிகள் இருக்கின்றன என்றும் கீழே தண்ணீர்

[19th March 1956] [Sri P. G. Karuthiruman]

கொண்டுபோகப்படும் என்றும் சொன்னார்கள். நான்கு அல்லது ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் இரும்பு கதவுகள் போட்டார்கள். ஒரு போக சாகுபடி செய்வதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்படும் என்று சொல்லுது ஒவ்வொரு வருஷமும் தலைவலியாக இருக்கிறது. அரை வருஷ நீர்பாசன மாநாட்டில் சொல்லப்படும் யோசனைகள் காரியத்தில் நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. ஏப்ரல் 15-ம் தேதி தண்ணீர் விட்டபடியால் இரண்டுபோக சாகுபடி செய்வதற்கு மூன்று மாதம்தான் தண்ணீர் விடுகிறார்கள். இரண்டு போக சாகுபடி செய்யலாம் என்று 1947-ல் தீர்மானம் செய்தார்கள். ஆனால் இந்தப் பகுதிக்கு தண்ணீர் கொடுக்கப்படமாட்டாது என்று திடீரென்று உத்தரவு வரும். 1953-ம் வருஷத்திலிருந்து நடந்த நாடகத்தை நான் எடுத்துச் சொன்னேன். முதலில் கொடுத்துவிடலாம் என்று உத்தரவு போட்டிருந்தும் அடுத்த நாள் “நிறுத்தப்பட்டது” என்று உத்தரவு வந்தது. அப்படிப் பொறுப்பில்லாது நடந்த கல்கட்டி மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டாமா என்பது மிகவும் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். என்ஜினியர் அவர்கள் சொல்லும்படியான புள்ளி விவரங்கள் எவ்வளவு தூரம் தவறாக இருக்கின்றன என்பதையும் மிகவும் வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தப் பகுதியிலுள்ளது 500 ஏக்கர்தான். ஜூன் மாதம் தண்ணீர்விட்டு டிசம்பர் 1-ம் தேதிக்கு கிடைக்கும். மீடியம் கிராப் செய்ய வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஒரு மாதம் தண்ணீர் கொடுப்பதால் நீண்டகால பயிர் செய்துக் கொள்ளப்படலாம். தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லும்போது அதே என்ஜினியர் அதே வாய்க்கால் 16-வது மைலிலுள்ள 2,000 ஏக்கருக்கு வசதி இருக்கிறது என்பதற்கு அனுமதி அளித்து வாய்க்கால் வெட்டப்பட்டது. ஏற்கெனவே பாசன வசதியுள்ள இடங்கள் அதிக உற்பத்தி செய்வதற்கு சந்தர்ப்பங்கள் இருந்தாலுங்கூட அதற்குத் தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லும்போது ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டு அதற்கு முன்னாலேயே 16-வது மைலில் 2,000 ஏக்கருக்கு வசதி இருக்கிறது என்று சொல்லி அதற்கு வாய்க்கால் வெட்டி தண்ணீர் கொடுக்கும்போது அங்கு எவ்வளவு அனுபவக்குறைவு இருக்கிற தென்பதை பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கீழ் பவானி பிராந்தியத்திலே போட்டிருக்கும் திட்டங்கள் நல்ல திட்டங்கள்தான். இவ்வளவு தண்ணீர் விட்டால் இரண்டு லட்சத்தி பதினைஞ் ஆயிரம் ஏக்கருக்கு புஞ்சை, சாகுபடி செய்வதற்கு தண்ணீர் இருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். நீர்த்தேக்கம் இருக்கிற இடங்களில் ரஞ்சை சாகுபடி செய்யலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பத்திரிகைக்காரர்களும் அங்கு வந்திருந்தார்கள். ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும் அங்கு வந்திருக்கிறார்கள். வழியில்லாத பல இடங்களில் போய்க்கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். திட்டத்தை போட்டாலும்கூட அனுபவத்திலே பார்க்கும்போது அது எவ்வளவு தூரம் மாற்றி அமைக்கப்படவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. இதை பி. டப்ளூ. என்ஜினியருக்கு மாற்றவேண்டும் என்று மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்காக போடப்படும் திட்டங்கள் அவர்களுக்கு பூரணமாக பிரயோஜனம் இல்லாமல் போய்விடுகின்றன. அவர்கள் போட்ட திட்டத்திற்குமேல் தண்ணீர் கசிந்து போகிறது. இது அவர்களுடைய திறமைக் குறைவை வெளிப்படுத்துகிறதென்றாலும், தவறு ஏற்பட்டால் அதைத் திருத்திக்கொண்டு நடப்பதுதான் விவேகம்.

லோயர் பவானி பிரதேசத்தில் பயிர்க்கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டாக இருந்தாலுங்கூட அடிப்படையாக இருப்பது மராமத்து இலாகாதான். மராமத்து இலாகா தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லுகிற காரணத்தினால் பயிர் கட்டுப்பாடு விதிக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது போதுமான தண்ணீர் இருப்பதினால் பயிர் கட்டுப்பாட்டை எடுத்துவிட்டால் விவசாயிகளுக்கு நன்மையாக இருக்கும்.

[Sri P. G. Karuthuruman] [19th March 1956]

தண்ணீர் விநியோக முறை அனுபவசாத்தியமில்லாத ஒரு முறையாக இருக்கிறது. நூற்று இருபது மைல் தூரம் போகவேண்டிய வாய்க்காலில் மிகவும் பொறுப்பான வேலைகளை P.W.D. மேஸ்திரிகள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக ஜனவரி 31-ய் தேதி கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு மெமோராண்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. தண்ணீர் பாய்ச்சும்படியான பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அவர்களிடத்திலே பொறுப்பிருந்தால்தான் தண்ணீர் பாய்ச்சும் முறை நன்றாக இருக்கும். வாய்க்கால் மட்டும் திறந்துவிட்டு கீழே போகும்படியான முறையிலே ரெலின்சு டிபார்ட்மெண்டு இருந்தால் அந்த இலாக்காவும் இந்த இலாக்காவும் சரியாக ஒத்துழைப்பது கிடையாது. அவர்கள் மராமத்து செய்யும்படியான முறை வேறு. தண்ணீர் திருப்பி விடுகிறார்கள், திருப்பி விடுமபோது மக்கள் விவசாயத்தைச் செய்தால் தவறு என்று சொல்லி தண்டித் தீர்வை விதிப்பதற்கு மட்டும் அவர்கள் வந்துவிடுகிறார்கள். தண்ணீர் திருப்பி விடுகிறார்களே, பொது மக்களுடைய விவசாயத்திற்கு தண்டித் தீர்வை போடாமல் இருப்பதற்கும் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டிய பொறுப்பு மராமத்து இலாக்காவுக்கு இருக்கவேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தண்ணீர் விநியோக முறையிலே கீழ் பவானி வாய்க்காலிலே 20 அல்லது 25 ஏக்கர் வரை தண்ணீர் விட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பூமியிலிருந்து இன்னொரு பூமிக்கு போகும் சமயத்திலே விட்டுவிடுகிறார்கள். மனச்சங்கடம் இருந்தால் தப்பித்துவிடுகிறார்கள். அதற்கு எந்தவிதமான ஏற்பாடும் கிடையாது. பெரிய திட்டங்களினால் பயன் இருக்கிறது. செய்யும்படியான விதிகள் பொதுமக்களது அனுபவத்திற்கு ஏற்ற முறையிலே இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதுடன் கீழ் பவானி வாய்க்காலிலிருந்து பயிர்க் கட்டுப்பாடுகளை நீக்குவதற்கு தடையாக இருக்கும்படியான என்ஜினியரை தயவுசெய்து நீக்குவதற்கு ஆலோசனை கூறுவதற்கு மட்டுமல்லாமல் லோயர் பவானி தண்ணீர் முறைக்கு வேண்டிய அதிகாரிகளை அதிகமாகப் போட்டு P.W.D. பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டால் சௌகரியமாக இருக்கும். லஸ்கர்களுக்கு பழைய திட்டப்படி பூண் பொறுப்பு இருக்கிறது. தண்ணீர் விநியோக முறை அவர்களிடத்திலே இருந்தால் விவசாயிகள் தலையிடவே மாட்டார்கள். கீழ் வாய்க்காலில் P.W.D. எடுத்து வஞ்சல் செய்வதில் அவர்களே பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அரை வருஷ நீர்ப்பாசன மகாநாட்டின் யோசனைகளை அமுல் நடத்த வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. PARAMASIVA UDAYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எங்கள் தொகுதி ரொம்பவும் பிற்போக்கான காடாரம்பப் பகுதி. பெரம்பலூர் தாலுகாவில் சென்ற ஐந்து ஆண்டுகளாக எவ்விதமான நீர்ப்பாசன வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அந்தத் தொகுதியில் நீர்ப்பாசன வசதியும் கிடையாது, மின்சார வசதியும் கிடையாது; அந்தத் தொகுதியில் மக்களுக்கு எந்த விதமான வசதியும் செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. அங்கே பேரையாறு, சின்னாறு என்ற நீர்த்தேக்கங்கள் திட்டத்தில் இருந்தன. இவைகளினால் 2,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி இருந்தது. இந்த நீர்ப்பாசனத்தால் அந்தப் பகுதியில் ஓரளவு நஞ்சை சாகுபடிக்கு வசதி இருந்தது. அந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை சர்க்கார் நழுவவிட்டு விட்டதாகத் தெரிகிறது. அதன் பிறகு ஒரு சின்னத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டு, அதன்படி 6,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதியளிப்பதற்கு “எஸ்டிமேட்” தயாரித்தார்கள்; ஆனால் நாளடைவில் எவ்விதமான காரியமும் செய்யவில்லை. இந்தத் திட்டத்தை சர்க்கார் நிறைவேற்றினால் அனேக கிராமங்களுக்கு பாசன வசதி ஏற்படுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

19th March 1956] [Sri N. Paramasiva Udayar]

அடுத்தபடியாக, எங்கள் தொகுதியில் சொக்கனாதுபுரம் வழியாக கிராமத்தில், பாசன வசதிக்காக ஒரு வாய்க்கால் திட்டம் கொண்டுவருவதாக விருந்தது. அதற்காக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், ஆறு, ஏழு ஏரிகளுக்கு தண்ணீர் வசதி ஏற்படுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வருகுப்பாடி, விஸ்வகுடி, லாடபுரம் முதலிய இடங்கள் சிறு சிறு மலைகள் கொண்ட பகுதிகளாக இருந்துவருகின்றன. இந்த இடங்களில் தரிசு நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அந்த இடங்களிலுள்ளவர்கள், அந்த இடங்களில் சிறு சிறு ஏரிகள் கட்டப்படுவதற்காக, சர்க்காருக்கு மனுச் செய்துகொண்டார்கள். அந்த இடங்களில் சிறு, சிறு ஏரிகளின் மூலம் நீர்ப்பாசன வசதி செய்தால் அங்கே சுமார் 2,000 ஏக்கர் கிராமங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். அந்தக் கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் அந்தப் பாசன வசதியின் மூலம் நன்றாக உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யமுடியும். இந்த ஆண்டிலாவது வருகுப்பாடி, விஸ்வகுடி, லாடபுரம் முதலிய இடங்களில் சிறு சிறு ஏரிகள் பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றினால், எங்கள் தொகுதியிலுள்ளவர்கள் நன்றாக உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யமுடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI R. RANGASWAMI GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே சபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நீர்ப்பாசன மானியம் சம்பந்தமாகச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். “முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் வகுத்தாகி விட்டது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைக் கொண்டுவர முடியாது” என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள், இந்தப் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களெல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டால் அதனால் ராஜ்யம் அதிகப் பயனடைய முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். எல்லா ஆறுகள் மூலமும் எவ்வளவு நீர்ப்பாசன வசதியளிக்கக்கூடும் என்பதை மதிப்பிட்டு, அதற்குத் தகுந்தபடி நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை வகுத்து, அவற்றை நிறைவேற்றவேண்டும். ஆறுகளிலுள்ள தண்ணீர் வீணாக சமுத்திரத்தில் போய் விழாமல் விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்தப்படவேண்டும். ஆகவே எல்லா ஆறுகளின் மூலமும் எவ்வளவு நீர்ப்பாசன வசதியளிக்க முடியும் என்பதைக் கணக்கிடுவதற்கும், நல்ல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை வகுப்பதற்கும் ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில், இரண்டு போகம் சாகுபடி செய்வதற்குக் காவேரி ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொடுத்து வந்தார்கள். தற்போது, கரும்பு விவசாயத்தில் மூன்று போகம் சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க விருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக, சேலம் ஜில்லாவிலும் இதர சில இடங்களிலும் பாசனத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீருக்குத் தட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது; மூன்று போகம் சாகுபடி செய்வதற்கு வேண்டிய நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்காமல் தட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, சுமார் மூன்று நான்கு வருஷங்களாகக் காவேரி ஆற்றில் வைத்திருக்கும் பம்பு செட்டுகளையும், ராஜா வாய்க்காலில் வைத்திருக்கும் பம்பு செட்டுகளையும் நிரந்தரமாக்கும்படி அனேக தடவைகள் கேட்டும், அவை நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை; கலெக்டர் அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக்கும்படி உத்தரவிடுவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்களே தவிர, இது வரையில் அவை நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாக அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு தண்டித் தீர்வை அதிகமாகி, அவர்கள் சரியானபடி விவசாயம் செய்ய முடியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய தண்டித் தீர்வை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே யொழிய அவர்களுக்கு வேறு எந்த நிவாரணமும்

[Sri R. Rangaswami Gounder]

[19th March 1956]

அளிக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு விதிக்கப்படும் தண்டத் தீர்வையை நிறுத்திவிட்டு, இந்த பம்பு செட்டுகளை நிரந்தரமாக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேட்டூர் வாய்க்காலை செலம் ஜில்லாவில் அதிக இடத் திற்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று அங்குள்ள ஜனங்கள் சொல்கிறார்கள். செலம் ஜில்லாவில் நீர்ப்பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் மிகக் குறைவாக இருப்பதால் இந்த வாய்க்காலை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று அங்குள்ள விவசாய ஜனங்கள் கேட்டுக்கொண்டால், அது சாத்தியமில்லை என்று அங்குள்ள நீர்ப்பாசன அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். அது சாத்தியமா அல்லது சாத்தியமில்லையா என்று ஆராய்ந்து (investigate) பார்க்காமலே சாத்தியமில்லை என்று அந்த அதிகாரிகள் சொல்லிவிட்டார்கள். இது ஜனங்களுக்குப் பெருத்த ஏமாற்றத்தை அளித்திருக்கிறது.

கனம் மந்திரி அவர்கள் “மேட்டூரிலிருக்கும் அதிகப்படியான தண்ணீரை இந்த விவசாயிகளுக்கு கால்வாய்களின் மூலம் எவ்வளவு நாட்களுக்குக் கொடுக்கமுடியும் என்று சொல்கிறார்கள். மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் தண்ணீர் அதிகமாக இருக்கும் நாட்களில் தான் அதிலிருந்து கால்வாய்களின் மூலம் விவசாயத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த ஜனங்கள் சொல்கிறார்களே தவிர மேட்டூரில் பற்றுக்குறையாக இருக்கும் நாட்களில் இல்லை. மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் அதிகமாக தண்ணீர் இருக்கும் காலத்தில், அங்குள்ள அதிகமான தண்ணீரை திருமுனை ஆற்றில் திருப்பிவிட்டால், ஏரிகளில் அந்தத் தண்ணீரை நிரப்பித் தேக்கி வைத்துக்கொள்ளலாம். நிரந்தரமாக அந்த வாய்க்காலில் தண்ணீர் விடப்படவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. இரண்டு போகும் சாகுபடி செய்வதற்கு வேண்டிய தண்ணீரை அந்த ஏரிகளில் நிரப்பிக் கொண்டால் இரண்டு, மூன்று வருஷங்களுக்கு அங்கு கிணறுகளிலிருந்து பாசன வசதி பெறலாம்.

அடுத்தபடியாக, ராஜா வாய்க்காலிலிருந்து புகலூர் வாய்க்காலுக்கு வரப்புக் கட்டுவதற்காக இந்த வருஷ பட்ஜெட்டில் நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி நான் இரண்டொரு வாரத்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிகமாக உள்ள தண்ணீரை புகலூர் வாய்க்காலுக்குக் கொடுப்பதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் ஏற்கெனவே, ராஜா வாய்க்காலின் மூலம் நீர்ப்பாசன வசதி பெறும் நிலங்களுக்கு ஒருவிதமான குந்தகமும் ஏற்படாதென்று உறுதி மொழி கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால், அந்த வாய்க்காலையும் இந்த வாய்க்காலையும் இணைத்து ஒரு முறை ஏற்பாட்டை கொண்டு வருவார்கள். அப்படிச் செய்தால் ராஜா வாய்க்காலின் மூலம் நீர்ப்பாசன வசதி பெறும் நிலங்கள் பாதிக்கப்படுமென்று நான் நினைக்கிறேன். ஏற்கெனவே, புகலூர் வாய்க்கால் மூலம் பாசன வசதி பெறும் நிலங்களில் இரண்டுபோகும் சாகுபடி செய்யப்படுகின்றது. புகலூர் வாய்க்காலை ராஜா வாய்க்காலோடு சேர்த்தால் ராஜா வாய்க்காலினால் பாசன வசதி பெறும் நிலங்கள் பாதிக்கப்படும். “ராஜா வாய்க்காலில் “off season” இருப்பதால், இரு வாய்க்கால்களையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கலாம்; ராஜா வாய்க்காலினால் பாசன வசதி பெறும் நிலங்கள் பாதிக்கப்படாது” என்று சொல்கிறார்கள். அங்கே off season இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. புகலூர் வாய்க்காலில் தண்ணீர் பற்றுக்குறையாக இருக்கும் நாட்களில்தான் இந்த வாய்க்காலிலிருந்து அங்கே தண்ணீரைக் கொண்டுபோகவேண்டும்; நிரந்தரமாக அனை கட்டுவது சரியல்ல. இந்த off season என்பது என்ன என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆகையால் off season என்பது பற்றி அதிகாரிகளுடன் கனம் மந்திரி அவர்கள் கலந்தாலோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசன ஏரிகளைச் செப்பணிவதற்கு அதிகமாகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏரிகளைச் செப்பணிமும்போது, அவற்றிலுள்ள வண்டல் மண்ணை அப்புறப்படுத்துவதற்கு அதிகப் பணம் செலவு செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல ஏரிகள் வெகு நாட்களாக மட்டா எஸ்டேட்டுகளில் இருந்ததால் அதிகமாகத் தூர்ந்து போயிருக்கின்றன.

19th March 1956]

[Sri R. Rangaswami Gounder]

அந்த ஏரிகளிலுள்ள மணலை அப்புறப்படுத்தி, அவற்றை அதிகமாக ஆழப்படுத்தி, அவற்றில் நிறையத் தண்ணீர் தேங்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI MAHAMED SALIH MARAIKAYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசனத்திற்காகக் கோடிக் கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்வதற்காக சர்க்கார் திட்டம் வகுத்திருப்பதை நான் மனப் பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். என்னுடைய தாலுகாவான அரந்தாங்கித் தாலுகாவிற்குத் ஒரு நீர்ப்பாசன திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது அது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருப்பதை நான் பல முறை கனம் மந்திரி அவர்களிடம் சொல்லியும் இது விஷயமாக ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை என்பதை நான் இங்கு சுட்டிகாட்ட விரும்புகிறேன். அரந்தாங்கித் தாலுகாவானது நீர்ப்பாசன வசதியற்ற ஒரு காடாம்பப் பிரதேசம். மழையை நம்பியே அங்கு விவசாயம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அங்கு காலா காலத்தில் நூற்று விடவும் முடிவதில்லை. நூற்று நடவும் முடிவதில்லை. அறுவடை செய்யும் விஷயத்திலும், வருண பகவான் மோசம் செய்வதால், பலனில்லாமல் போய்விடுகிறது. அத்துடன், மரத்திலிருந்து வீழ்ந்தவன் மீது மாடு பாய்ந்ததுபோல, சமீபத்தில் வந்த “சண்டமாருதம்” எனும் புயலானது தனது கைவரிசைப் பூராவையும் அரந்தாங்கித் தாலுகாவில்தான் காட்டியிருக்கிறது. அதன் காரணமாக, அங்குள்ள ஏழை மக்கள் இருக்க வீடின்றியும், குடிக்கக் கஞ்சியின்றியும் திண்டாடுகிறார்கள்; அங்குள்ள ஏரிகளெல்லாம் உடைப்பெடுத்து, அவைகளிலிருந்த ஜலம் பூராவும் வெளியேறிவிட்டது. அதன் காரணமாக, இவ்வருஷம் அங்கே செய்யவிருந்த சாகுபடி பூராவும் அடியோடு அழிந்துவிட்டது. இப்பொழுது அங்கே ஜனங்கள் திண்டாடுகிறார்கள். “தரித்தர நாராயணன்” அரந்தாங்கித் தாலுகாவையே தனது permanent ஸ்தலமாக வைத்திருக்கிறான் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

இந்தப் புயலினால் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசம் அரந்தாங்கி தாலுகாதான் என்று ரெவினியூ போர்டு மெம்பர் ஸ்ரீ வெங்கடேசுவரன் அவர்களே அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். கோடிக் கணக்கான ரூபாய் வரையில் அந்தத் தாலுகாவின் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கின்றார். இந்த நிலைமையில் அத்தாலுகா வாசிகளைக் காப்பாற்ற சர்க்கார் சரியான உதவி செய்யாதபட்சத்தில் அவர்கள் செத்து மடியவேண்டியதுதான்.

அத்தாலுகாவில் அடிக்கடி பஞ்சம் ஏற்பட்டதை உத்தேசித்து 1949-50-ல் காவிரி-மேட்டூர் புராஜெக்ட் ஜலத்தைப் பாசனம் செய்வதற்கு நரசிங்கக் காவிரி என்னும் கால்வாய் வெட்டுவதாக சர்க்கார் திட்டம் வகுத்தார்கள். ஆற்றை X, Y, Z, zones என்று மூன்றுபிரிவுகளாகப் பிரித்து வேலை செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அதில் X zone மட்டும் பூர்த்தியாகி மற்ற இரண்டு பாகங்களும் செய்யப்படாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் சுமார் 9 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் மட்டுந்தான் இப்பொழுது சாகுபடி ஆகின்றது. பாக்கியுள்ள பாசனவசதி செய்யப்படவில்லை. ஏக்கர் நல்ல வளமுள்ள நிலங்களுக்குப் பாசனவசதி செய்யப்படவில்லை. என்ன காரணம் பற்றியோ அதை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஜலத்தை வெள்ளாற்றில் அப்புறப்படுத்துவதற்கு லைபோன் கட்டுவதற்கும் அங்கே ஏழை விவசாயிகள் தாங்களே “காண்டரீப்பூஷன்” கொடுப்பதாக கனம் அமைச்சரவர்களிடம் நேரிலும் வந்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் அதைப்பற்றி இதுவரை ஒரு நடவடிக்கையும், எடுக்கப்படாமலிருப்பது விசனிக்கத்தக்கது. தயவு செய்து இப்பொழுதாவது அந்தத் திட்டத்தை மறுமுறையும் ஆரம்பிக்கச் செய்து, அந்த ஏழை தாலுகாவாசிகளின் குறையை நிவர்த்திக்குமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

[Sri Mahamed Salih Maraikayar]

[19th March 1956]

இந்தப் புயலினால் அங்குள்ள ஏராளமான ஏரிகள் உடைப்பெடுத்து அடைக்கப்படாமலிருக்கின்றன. அந்த உடைப்புகளையும் சீக்கிரம் அடைத்துக்கொடுத்து விவசாயிகளைக் காப்பாற்றும்படி கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து என்னுடைய சிறுநூலையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

* **SRI S. ARUMUGAM PILLAI**; கனம் தலைவரவர்களே, நீர்ப்பாசன மான்யத்தை ஆதரித்து சிலவார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன். வரவு செலவுத்திட்டத்தில் பாதித் தொகையானது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இலாக்காக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு, அந்த நிர்வாகங்களை எடுத்து நடத்தும்படியான ஒரு பெரிய பொருப்பை நமது அமைச்சரவர்கள் வகித்து வருகிறார்கள் எவ்வித ஆவலாதிகளையோ, குறைகளையோ யாரும் சொல்லமுடியாதவரையில் அவ்வளவு திறமையாக இலாகாவை நிர்வகித்து வருகிறார்கள் என்று சொல்வதில் நான் மிகுந்த சந்தோஷப்படுகிறேன்.

இருந்தாலும் அதிகாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பும் அவர்களுக்குப் பரிபூரணமாக இருக்கவேண்டியது மிக அவசியம் என்பதை இந்த இடத்தில் எடுத்துக்கொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. மாகாண ரீதியில் எடுத்துக் கொண்டால், இன்ஜினீயர் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் எந்த அளவுக்கு ஒத்துழைக்கவேண்டுமோ அந்த அளவு ஒத்துழைப்பு இருந்தபோதிலும் கூட, ஜில்லா அளவிலே இன்னும் பழைய வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சியில் இருந்துகொண்டிருப்பதாகவே பல அதிகாரிகள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ தவிர, காலத்திற்கேற்ப, மக்களோடு ஒத்துப்போக வேண்டுமென்ற எண்ணம் சில அதிகாரிகளிடத்தில் இன்னும் ஏற்படவில்லை என்பதை இந்த இடத்தில் ஞாபகப்படுத்தும் தன்மையில் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

நாடு முழுதும் பல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. பஞ்சம் பறக்கக் கூடிய முறையிலும், மக்களுக்கு ஒரு கவர்ச்சி ஏற்படுகிற முறையிலும் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுவரும் இந்தக் காலத்திலே இன்ஜினீயர் இலாகாவில் காலதாமதம் உண்டாகிறது. ரெவினியூ இலாகாவிலிருந்து இன்ஜினீயர் இலாகாவுக்கு ஒரு விஷயம் தெரிவிக்கப்பட்டு, இன்ஜினீயர் இலாகாவிலிருந்து ஏதாவது தகவல் வேண்டுமென்றால், ஆபிசிலிருந்து தகவல் வருவதற்குள் வருஷக்கணக்காகிவிடுகிறது. ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் ஏதாவது ரோடு போடவேண்டுமென்றால், அல்லது எங்காவது பாலம் கட்டவேண்டுமென்றால் இன்ஜினீருக்குக் காகிதம் சென்றால், அந்த வருஷத்திலே அது செய்ய முடியாது அந்த அளவுக்கு தாமதமாக்கொண்டிருக்கிறது.

சர்க்கார் மேற்கொண்டிருக்கும் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கும், இன்னும் வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஏதாக இருந்தாலும் இன்ஜினீயர் டிப்பார்ட்மெண்டில் அவைகளை மிக அவசரமாக கருதி நடவடிக்கை எடுத்து உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் தனது இலாக்காக்குத்தெவித்துங்கூட துரிதமான முறையில் இன்னும் நடைபெறவில்லை என்பதோடு மாத்திரமல்ல, அவ்வுத்தரவு அலட்சியப்படுத்த தப்பட்டு வருகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். அதிலும் ஜில்லா அதிகாரிகள் நல்ல அளவுக்கு இருந்தாலும் அவர்களுக்கு கீழ் இருக்கும் சிப்பந்திகளின் ஒத்துழைப்பு அறவே இல்லை என்பதை இந்த இடத்தில் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை.

திருநெல்வேலி தாலுகாவுக்கு தாம்பரபரணி நதியினால் பாசனத்திற்கான தண்ணீர் கிடைக்கிறது. தண்ணீர் தட்டு ஏற்பட்ட காலங்களில் எங்கள் தாலுகா சட்டிவிஷன் ஆபீசர் நினைத்தால் மேடான இடத்திற்குத் தண்ணீர் வரும் பள்ளத்திற்குத் தண்ணீர்வராது. இருக்கிற தண்ணீரை ஒழுங்காகப் பிரித்துக்கொடுக்கிறதில்லை. அங்குள்ள விவசாயிகள் அதிகாரியாஸ்தான் அதிக அல்லப்படுகிறார்கள். இந்த அளவுக்கு அவர் போக்கு இருக்கிறது. யாரோ ஒரு அதிகாரி அங்கு செய்கிற காரியம் விவசாயி

19th March 1956]

[Sri S. Arumugam Pillai]

களுடைய மனதிலே அமைதியில்லாமல் செய்கிறது. சர்க்கார் இந்த முறையில் காரியங்களைக் கவனிக்காமல் இருக்கிறார்களே என்று மக்களும் எண்ணுகிறார்கள். இந்த எண்ணம் விவசாயிகளிடையே ஏற்படுமானால், அது சர்க்கார்வரை பாதிக்கக் கூடிய வகையிலே இருக்குமென்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

திருநெல்வேலி தாலுகாவை எடுத்துக்கொண்டால், சில இடங்களிலே தோப்புக்கள் அந்தக் காலத்திலே இருந்திருக்கின்றன. அதைச் சுற்றி நஞ்சை நிலங்களாக இருக்கின்றன. தோப்புகள் அழிந்துபோய் அவ்விடங்கள் சுற்றியுள்ள இடங்களைவிட பள்ளமாக இருக்கின்றன. அவைகளில் இப்பொழுது நஞ்சைப்பயிர் செய்து வருகிறார்கள். வேறு எந்த சாகுபடியும் செய்யமுடியாது. உடனே நூற்றுக்கணக்கான ரூபாய் அபராதம் போட்டு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு கஷ்டத்தை உண்டாக்கவேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக அழகனேரி கிராமம் திருநெல்வேலி தாலுகாவிலே இருக்கிறது. அதன் பக்கத்திலும் சுற்றி நஞ்சையால் சூழ்ந்த இடம் ஒன்று இருக்கிறது, எக்ஸ்ப்ளோஷன் லைன் அவர்களையும் அந்த ஸ்தலத்திற்கு நேரில் கூட்டிக்கொண்டு போய்க் காட்டினேன். அவரும் இடத்தைப் பார்த்து “நஞ்சை சாகுபடி தவிர ஒன்றும் செய்யமுடியாது” என்று சொன்னார். அதற்காக தனியாக தண்ணீரும் தேவை இல்லை. குளத்திலிருக்கும் தண்ணீர் வசதியே போதும். புஞ்சை லிஸ்டிலே அது சேர்ந்திருக்கிறபடியால் அதிலே நஞ்சை சாகுபடி செய்தால் அளவுக்கு மீறி அபராதம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலங்கள் திருநெல்வேலி தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையில் 50 ஏக்கர் வரை இருக்கும். இம்மாதிரியான இடங்கள் இன்னும் “புஞ்சை நிலம்” என்ற லிஸ்டில் இருக்கிறது. அதை கனம் அமைச்சரவர்களுக்கு மனு மூலமாக சமர்ப்பிக்க எண்ணியிருக்கிறேன். கனம் அமைச்சரவர்கள் அதைப் பரிசீலித்து ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

பம்பையாறு திட்டம் என்பதாக பல வருஷமாக சொல்லப்பட்டு வருகிறது. எங்கள் ஜில்லா மக்களும் பம்பையாறு திட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று பலகாலமாக சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சரும் எத்தனையோ தடவைகள் எப்படியும் பரிசீலனை செய்து தக்க ஏற்பாடுகள் செய்வதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நீங்கள் இப்பொழுது அது பற்றி முயற்சி எடுக்காமல் இருக்கிறீர்கள் என்று நான் சொல்லப் பிரியப்படவில்லை. அவர்களால் ஆன முயற்சிகளை எடுத்தபோதிலும்கூட இன்னும் துரிதமாகச் செய்து, எப்படியாவது காடாக இருக்கும் இடங்களையெல்லாம் வடப்படுத்தக் கூடிய நிலையிலே பம்பையாறு திட்டத்தை எப்படியாவது கொண்டுவந்து சங்கரன்கோவில், கோவில்பட்டி தாலுகாக்களுக்கும், திருநெல்வேலி தாலுகாவின் ஒரு பகுதிக்கும் நன்மை பயக்கும்படியும், செழிப்படையும் படியும் செய்யவேண்டும் என்று இந்த இடத்தில் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நகல் ரிபோர்ட் எங்களுக்கு வருகிற சந்தர்ப்பத்திலே பம்பையார் திட்டம் இருப்பதாக எங்களுக்கு அனுப்பியிருக்கின்றீர்கள். இப்பொழுதுள்ள திட்டத்திலே இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மேலும் பரிசீலனைசெய்து அந்தப் பெரிய திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றக்கூடிய காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அமைச்சரவர்கள் திருநெல்வேலி தாலுகாவுக்கு வந்திருந்த சந்தர்ப்பத்திலே கங்கைகொண்டான் போன்ற கிராமங்களுக்கு ஒன்றாகக் கூட்டிச் சென்றிருந்தேன். அந்த ஊரிலே ஒரு பெரிய குளம் இருக்கிறது. அதில் தாம்பரபரணி யாற்றின் தண்ணீரைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று அங்குள்ள மக்களெல்லாரும் வேண்டினார்கள். பத்து, இருபது வருஷ காலமாக சம்பந்தப்பட்டவர்கள் பரிசீலனை செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். கங்கை கொண்டான் குளமும் மானூர் குளமும் பெரிய குளங்கள். இந்த இரண்டு

[Sri S. Arumugam Pillai] [19th March 1956]

குளங்களுக்கும் தாம்பரபரணியிலிருந்து தண்ணீர் விடப்பட்டு நிரம்பிவிடுமானால், திருநெல்வேலி தாலுகாவில் பஞ்சம் என்பது ஒருக்காலும் இருக்காது. அடுத்துள்ள பகுதிகளுக்கும் கூட உணவு தானியங்கள் அதிகமாக கொடுக்கமுடியும். ஆகவே, அந்தக் இரண்டு குளங்களுக்கும் எப்படியாவது தாம்பரபரணித் தண்ணீரைக் கொண்டுவந்து விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து அங்குள்ள மக்களுடைய குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று இந்த இடத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிவந்திப்பட்டி கிராமத்திலுள்ள மக்கள், அங்கு ஒரு குளம் வெட்ட வேண்டுமென்று மகஜர் சர்க்காருக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். நமது இஞ்சினீர், அதை நல்ல மனதுடன், மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன், பரிசீலித்தால், நிச்சயமாக அந்தக் குளத்தை அமைப்பதில் எவ்வித கஷ்டமும் ஏற்படாது. அந்த இடத்தில் தண்ணீர் ரெல்லாம் ஆற்றில் லீனாக ஓடி, கடலில் விழக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் குளம் வெட்டவேண்டுமென்று 10, 15 வருஷங்களாக, அங்குள்ள மக்கள் பிரயத்தனங்கள் செய்து வருகிறார்கள். நானும் அது சம்பந்தமாக கனம் அமைச்சரிடம் மனு கொடுத்திருந்தேன். அவர்கள் அதை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்வதாகத் தெரிகிறது. எப்படியாவது அந்த குளத்தை வெட்ட சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு தாக்கீது அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரம் தற்போது அநேக கிராமங்களுக்கு விஸ்தரித்திருக்கிறார்கள். வள்ளியூர், பளவூர் என்ற பிரிக்காவின் கிராமங்களுக்கும் ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்தின்கீழ் மின்சாரம் கொண்டுபோய் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த மின்சாரத்தை உபயோகித்து கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்து சாகுபடி செய்ய விவசாயிகளுக்கு அங்கு pumpset-கள் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சர்க்கார் எப்படியாவது அந்நிய நாட்டிலிருந்தாவது pump set-கள் தருவித்து அவர்களுக்கு விவசாயம் செய்ய வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இன்னும் அங்குள்ள மக்கள் திருப்தியடையும் முறையில், அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI T. SHANMUGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த நீர்ப்பாசன demand-ன் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது Public Works அமைச்சர், கனம் சேதுபதி அவர்கள் மின்சார விஸ்தரிப்பு விஷயமாக நல்ல பெயர் எடுத்துவிட்டார்கள். அநேக இடங்களில் மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்திருப்பதற்காக அவரை அநேக அங்கத்தினர்கள் இச் சபையில் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அதேபோல், இந்த நீர்ப்பாசன விஷயத்திலும், மக்களுக்கு நல்ல வசதி செய்து கொடுத்து அவர் நல்ல பெயர் வாங்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய அவா.

என்னுடைய செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் பெரிய நீர்த்தேக்க அணைக் கட்டு கட்டுவதற்காக இடமோ சாதியோ கிடையாது. ஒரு வரண்ட பாலாறு மாத்திரம் அந்த ஜில்லாவில் ஓடுகிறது. இந்த ஆற்றில் ஆறு மாத்திரம் குக்கூட தண்ணீர் வருவது இல்லை. இதைப்பற்றி முன்புகூட ஒரு தடவை இச்சபையில் சொல்லி இருக்கிறேன். மைசூர் State-ல் இந்த ஆற்றில் கட்டியுள்ள அணைக்கட்டை மிக உயர்த்திவிட்டார்கள், அதன் காரணமாக இங்கு இந்த ஆற்றில் வரவேண்டிய தண்ணீர் வருவதில்லை என்று இப்போது, பத்திரிகையில் ஒரு விஷயத்தைப் பார்த்தேன். அதாவது மத்திய சர்க்கார் இஞ்சினீர் அந்த State-க்குப் போய், இங்கு பாலாற்றில் தண்ணீர் ஓடவேண்டும் என்ற கோரிக்கை விஷயமாக அந்த மைசூர் State சர்க்காரிடம் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அது விஷயமாக நமக்கு நல்ல சாதகமான முடிவு ஏற்படுமென்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் இதுவரை ஒன்றும் நடக்கவில்லை. மறுபடியும் அந்த மைசூர் சர்க்காரை அணுகி, சமரசம் பேசி, பழயபடி

[19th March 1956] [Sri T. Shanmugam]

அங்குள்ள அணைக்கட்டின் உயரத்தைக் குறைத்து இங்கு பாலாற்றில் தண்ணீர் வருவதற்கான முயற்சிகளை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பாலாற்றில் தண்ணீர் வந்தால் தான் எனது தொகுதியிலுள்ள ஸ்ரீபெரும்புதூர், கம்பக்கால்வாய் வழியாக தண்ணீர் சென்று ஆங்காங்குள்ள சிறு ஏரிகளில் நிறையும். கம்பக்கால்வாயில் தண்ணீர் போகாவிட்டால் எந்த ஏரிக்கும் தண்ணீர் கிடையாது.

நம் ராஜ்யத்தில் இந்த நீர் பாசன வசதிக்கும், மற்றவைகளுக்கும் எவ்வளவோ கோடிக்கணக்கான பணம் சர்க்காரால் செலவழிக்கப்படுகிறது. இந்தப் பணமெல்லாம், ஒரு முக்கிய சில ஜில்லாக்களுக்குமட்டும், அணைக்கட்டும் இன்னும் பல காரியங்களுக்குச் செலவழிக்கப்படுகிறது. அப்பணத்தை அப்படி செலவழிக்கக்கூடாது. அந்தத் துகையை பதினேரு ஜில்லாவுக்கும் ஜில்லாவாரியாக பங்கு போட்டு கொடுத்து அந்தத் தப் பங்கை அந்தந்த ஜில்லாவினுடைய பலதரப்பட்ட நலனுக்கும் அபிவிருத்திக்கும் செலவு செய்தால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

அநேக கிராமங்களிலுள்ள, சின்ன சின்ன ஏரிகள் மராமத்து செய்ய வேண்டுமென்று பல தடவைகேட்டுக்கொண்டும், அவ்வித மராமத்து செய்யப்படாமலேயே இருக்கிறது ஏதாவது செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் சேக்காடு, வாயதுநல்லூர் என்னும் கிராமங்களில் கலிங் குலாவைத்தான் கட்டினார்கள் என்று தெரிகிறது. அதைப் போய் பார்த்தால், அது தரை மட்டம்தான் இருக்கிறது. அதில் கொஞ்சம் தண்ணீர்கூட நிற்பதில்லை. இதைப்பற்றிச் சொல்ல Executive Engineer-ஐயும் பார்த்தேன். என்ன இப்படி தரை மட்டமாக கட்டிவிட்டீர்களே என்று கேட்டேன். அவர்கள், அதை அப்படி கட்டி விட்டால் அடுத்த கிராமத்தில் வெள்ளம் புகுந்துவிடும், அதற்காக அப்படி கட்டினேன் என்று சொன்னார்கள். கொஞ்சங்கூட அந்த ஏரியில் தண்ணீர் நிற்கவதில்லை என்றால், ஏதற்காக அந்த ஏரியைக் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் கிராமத்தாரை plans எடுத்துவரும்படி கேட்கிறார். ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டுக்குச் சொல்லி வரவழைத்து அதை உயர்த்தி கட்டும்படி சொல்லிவந்தேன். இதையும் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில கிராமங்களில், ஏரிகளுக்குள்ளே சிலர் பயிர செய்கிறார்கள். எனது ஊர் திருவத்தியூருக்குப் பக்கத்திலுள்ள சாத்தாங்காடு கிராமத்தில் ஏரிக் குள்ளே சிலர் பயிர் செய்கிறார்கள். அந்த ஏரியில் தண்ணீர் தேக்க விடுவதில்லை. அவர்கள் தண்ணீர் வரும்போது, அங்கு முளைந்திருக்கும் பயிர் கெட்டுவிடுமென்று, sluice-ஐ திறந்துவிட்டு, தண்ணீர் வெளியே ஓடிப்போகவிட்டுவிடுகிறார்கள். வெளியிலுள்ள நிலங்களுக்கு அந்தத் தண்ணீர் உபயோகப்படுவதில்லை. எனக்கும் அங்கு நிலம் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த ஏரியிலுள்ள நிலத்திற்கு பட்டா கொடுக்கக்கூடாது. ஏரிக்குள் இருக்கிற நிலத்தில் பயிர் செய்யவும் அனுமதிக்கக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலும் மந்திரி அவர்கள் முக்கியமாக கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

இந்த பாலாற்று தண்ணீர் விஷயமாக, கொஞ்சநாள்க்கு முன்பு பத்திரிகை மூலம் கனம் மந்திரி மரணிக்கவேலர் அவர்கள் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் பாலாற்றில் ஒரு நல்ல அணைக்கட்டு கட்டி அந்த ஜில்லாவுக்கு அதன் தண்ணீரைப் பாசன வசதிக்கு நல்ல முறையில் உபயோகிக்க வேலை செய்கிறார் என்று தெரிந்தது. அவர்கள் தயவுசெய்து செங்கல்பட்டு ஜில்லாவுக்கும் அந்தத் தண்ணீர் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். பாலாற்றில் வரும் கொஞ்ச தண்ணீரை வட ஆற்காடு ஜில்லா மடக்கிக்கொண்டால், எங்களுக்கு அந்த தண்ணீர் வசதி கிடைக்காது. ஆகவே கனம் மாணிக்கவேலர் அவர்கள் இது விஷயத்தை யோசித்து பாலாற்றின் தண்ணீரை எங்கள் செங்கல்பட்டு ஜில்லாவுக்கும் விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri B. K. Nallaswami] [19th March 1956]

னையோ முறை அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ரூ. 30,000, ரூ. 40,000 செலவு செய்து கட்டுகிறார்கள். ஆனால் அது அடுத்த வருஷத்திலேயே உடைத்துக்கொண்டு விடுகிறது. சீப் இன்ஜினியரிடம் நேரில் நீங்கள் வந்துபார்த்து கட்டிப்பாட்டு வேண்டுமென்று சொன்னேன். அவரும் நேரில் வந்து பார்ப்பதாகச் சொன்னார். நாளதுவரையில் வந்து பார்த்து எந்த ஏற்பாடும் செய்யாமல் அலட்சியமான முறையிலே இருக்கிறார். இந்த நிலைமையிலேதான் இந்த டிபார்ட்மென்ட் இருக்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இந்த டிபார்ட்மென்ட்டிலே சில ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. எங்கள் தாலுகாவில் சுமார் 1,000 ஏக்கரா பெருமூளை அத்தாணி வாய்க் காலிலே தண்ணீர் விட்டார்கள். ஆனால் மேலே புதிய மதன்குளம் 6 வைத் தார்கள். அதனால் கீழே இருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் தண்ணீர் நின்று போய்விட்டது. நாங்கள் உடனே புகார் செய்தோம். அமைச்சர் அவர்கள் விசாரணை செய்ய உத்தரவிட்டார். மதன்குளம் புதிதாக வைத்தது தவறு என்று உத்தரவு போட்டு அதை அடைத்துவிட்டார்கள். ஆகவே இது மாதிரி குற்றங்களெல்லாம் எதனால் ஏற்படுகிறது என்பதைத்தான் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். வாய்க்காலுக்கு மேலே இருப்பவர்கள் அதிகாரிகளுக்கு நிறைய லஞ்சம் கொடுப்பதனால்தான் இதை செய்திருக்க முடியும். ஆகையினாலே அந்த அதிகாரியிடம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் முக்கியமான கேள்வி. அதிலே சிப்தை எடுத்துக்கொண்டு ஒரு அதிகாரியிடம் நடவடிக்கை எடுத்தால் மற்றவர்கள் இந்நடவடிக்கை செய்யமாட்டார்கள் என்பதற்காக இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. எரிகவிலே மண் எடுப்பது P.W.D. Irrigation department-இலே இருக்கிறது. அந்திராப் எரி பெரிய எரி. அதிலே நிறைய வண்டல் மண் இருக்கிறது. அதிலே மண் எடுப்பதற்கு ஒவ்வொரு விவசாயியும் ரூ. 100 பெட்பாசிட் கட்டவேண்டும் என்று நீர்ப்பாசன இன்ஜினியர்கள் உத்தரவு போடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு விவசாயியும் ரூ. 100 கட்டமுடியுமா? இதை விவசாய மகாநாட்டிலே விஷயமாக (subject) ஆக கொடுத்து இருக்கிறேன். இந்த விஷயம் ஒரு வருஷமாக தள்ளிப்போய்க்கொண்டே இருக்கிறது. இதை நீர்ப்பாசன மகாநாட்டிலே முடிவு செய்யலாம் என்று கலெக்டர் சொல்லி இருக்கிறார். ஆனால் மகாநாடு தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. இப்பாதி டிபார்ட் கட்டக் கோரும் காரணம் என்னவென்றால் அதுவும் நான் முன்னால் சொன்ன மாதிரி ஏதோ பலன் அடைவதற்குதான். அதற்காகத்தான் இந்நமாதிரி திட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இது கொஞ்சம் கசப்பாக இருந்தால்கூட சொல்லித்தான் ஆகவேண்டியிருக்கிறது. மேட்டூர் ஹைலெவல் சானலை இன்னும் கிடைத்ததால், இன்னும் அதிக ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் படும். அதனால் மக்கள் இதற்கென்ற நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தஞ்சாவூருக்கே மேலும் மேலும் அதிக சுலுகை கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

11-37 *SRI V. BALAKRISHNAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற 4 ஆண்டுகளாக எங்கள் புதுக்கோட்டையில் நீர்பாசன திட்டத்தைப் பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களிடம் எடுத்துக்கூறியும், அவர்களின் மனம் மாறவில்லை. அவர்களும் எங்கள் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்துக்குப் பக்கத்தில்பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டைக்கும் பாண்டிய நாட்டிற்கும் ஏற்கெனவே உறவு இருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்த உறவு மேலும் விரிப்பட்டு விடாமல் நீடிப்பதற்கு அவர்களின் காலத்திலேயே இங்கு இருக்கும் திட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தால் பெரும் பலனைக் காணலாம் என்று கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

19th March 1956] [Sri V. Balakrishnan]

நமது அரசாங்கம் பல திட்டங்களுக்கு எவ்வளவோ பணம் செலவு செய்திருந்தும் புதுக்கோட்டையை மாத்திரம் கவனிக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று புரியவில்லை. கிருஷ்ணகிரியில் 7 ஆயிரம் ஏக்கர் நீர்பாசனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கு 2 கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய திட்டம் இருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். மலையாளத்திலே 3 ஆயிரம் முதல் 5 ஆயிரத்திற்கு நீர்பாசனம் செய்துக்கொடுப்பதற்கு 45 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்வதாக சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் புதுக்கோட்டைக்கு அரசாங்கம் 10 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்வார்களேயானால், 3, 4 ஆயிரம் ஏக்கர்வரை நீர்ப்பாசனம் ஏற்படும். இந்த நீர்பாசனம் ஏற்பட்டால் புதுக்கோட்டைச் சரித்திரத்திலிருந்து land noted for more famine or less famine என்ற பெயர்கனம் மந்திரி அவர்களின் தயவினால் எடுப்பட்டுவிடும் என்று சொல்லுகிறேன். ஏதோ காரணத்தினால் புதுக்கோட்டை சம்பந்தமான விஷயம் ஆண்டுதோறும் தாடப்பட்டு வருகிறது. அரசாங்கத்தின் பணத்தைக் கொண்டு செய்துதான்ருங்கள் என்று சொல்லவில்லை. புதுக்கோட்டை இன்னாராஜயத்துடன் இணை போது ரொக்க பணமாக 60 லட்ச ரூபாய் இருப்பில் இருந்து புதுக்கோட்டை மக்கள் கொடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு வரி பணத்தின் மூலம் வருஷாவாஷம் கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய் செலுத்து வருகிறோம். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது நான் கேட்கமலேயே இங்கிருக்கு மந்திரி அவர்களும் புதுக்கோட்டை விஷயத்தில் கருணை காண்பிக்க வேண்டியதாக இருக்க ஏதே. இந்த விதமான முறையில் அவர்கள் நடக்க வேண்டும் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களை சிந்தித்துப் பார்க்கும்படி தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதுக்கோட்டையை இந்தமுறையில் நடத்துவது தருமமா; நியாயமா, பொருத்தமா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இன்னும் ஒரு ஆண்டுக்குள் இந்த வேலையை செய்து முடிக்காவிட்டாலும்கூட, ஒரு திட்டத்தில் சேர்த்துவிட்டார்களோயானால் புதுக்கோட்டையிலிருந்து சட்டசபைக்கு வந்திருக்கும் மூன்று பிரதிநிதிகள் ஆகிய எங்கள் காலத்திலேயே புதுக்கோட்டைக்கு ஏதோ ஒரு விமோசனத்தைத் தேடிவிட்டுவந்தோம் என்று நாங்கள் மக்களிடத்தில் போய் சொல்லுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்.

ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை நீர்பாசன மகாநாடு (Half-yearly Irrigation Conference) கூடுகிறது. இது இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு முறையாகக் கூடியதால் அதிக பலன் ஏற்படும். இதனால் உண்மையாகவே அதிக நன்மை இருக்கிறது. இந்த மாதிரியாக இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு தரம் கூட்டுவதற்கு ஏற்படுத்தினால், அவ்வப்போது மக்களுடைய குறைகளை தெரிந்துகொண்டு, சட்டசபையிலே மான்யம் வரும்காலத்தில் எந்தவிதமான பேச்சுக்கும் இடம் இல்லாமல் அப்படியே மான்யத்தை ஏகோபித்த முடிவிற்கு வருவதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். ஆகவே இதுபோன்ற கமிட்டிகள் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு தடவைக் கூட்டினால் மக்களின் மனோபாவம் அறிந்துகொள்ள எதுவாக இருக்கும். முன்பு இதைப்பற்றி பேச்சு வந்தபோது, நான் இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு தரம் கூட்டவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினேன். கனம் மந்திரி அவர்களும் 2 மாதத்திற்கு ஒரு தரம் கூட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வதாக சொன்னார் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இதை நிச்சயமாக செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மணப்பாறை. அதாவது மண்ணும் பாறையும் சேர்ந்து மணப்பாறை என்றாயிற்று. இந்த இடத்தை மாற்றுவதற்கு எல்லாவிதமான சந்தர்ப்பமும் பொருத்தமாய் இருக்கின்றன. திருநெல்வேலியைப் பற்றி பேசும்போது சென்ற 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வெள்ளையர் ஆட்சி காலத்திலேயே இங்கே பம்பையாறு திட்டம் ஆலோசிக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டத்தினால், மணப்பாறை, ராமனாதபுரம், திருநெல்வேலி, புதுக்கோட்டைப் பகுதிகளிலெல்லாம் பயன்படுத்த முடியும் என்று Technical Experts-களால் அட்வைஸ் கொடுக்கப்பட்டு, திட்டம் போடப்பட்டு சர்க்காரின் ஆலோசனையில் இருப்பதாக சொல்லப்பட்டது.

[Sri V. Balakrishnan] [19th March 1956]

இதன் பரிசீலனை முடிந்தால் இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டத்திலாவது இதை சேர்த்து மணப்பாறை, ராமனாதபுரம், புதுக்கோட்டை முதலிய பகுதிகளுக்கு விமோசனம் ஏற்படும்படி செய்யவேண்டும் என்று தாழ்மை யுடன் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மேஸ்திரிகள் மராமத்து இலாக்காக்களில் இரவு பகலாக உழைத்து வருகிறார்கள். அவர்கள் யார்த்தியிலும், ரோட்டுகளிலும் வாழ்ந்துவருகிறார்கள். அவர்கள் ஒழுங்காக வேலைப்பார்த்து வருகிறார்கள். எந்த விதமான நிரந்தரம் இல்லாமல் மாதா மாதம் சம்பளம் இல்லாத கூலிவாங்கிக் கொண்டு வேலைப்பார்க்க சொல்லுவது அவர்களை ஊக்கு விப்பதற்கு கொஞ்சம்கூட சந்தர்ப்பம் ஏற்படாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

புதுக்கோட்டையில் அக்கினியாறு, சுந்தரப்பட்டி போன்ற திட்டங்களுக்கு மராமத்து இலாக்கா எஸ்டிமேட் போட்டத் தொகை அதிகமாக பெருக்கிச் சொல்லுகிறார்கள். இதை மக்களை கலந்து யோசிப்பார்களேயானால், மராமத்து இலாக்கா இன்ஜினியர்களினால் 10, 12, லட்சம் என்று போட்ட அதே எஸ்டிமேட் 5, 6 லட்சத்தில் செய்வதற்குத் தயாராய் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இலாக்கா என்ஜினியர்கள் கொடுக்கும் எஸ்டிமேட்டுடன் பிரைவேட் என்ஜினீயர் கொடுக்கும் எஸ்டிமேட்டை ஒத்திட்டுப் பார்த்தால், இதற்கும் அதற்கும் வித்தியாசம் 50, 60 சதம் இருக்கும். ஆதலால் இலாக்காக்களில் இருக்கும் என்ஜினியர்கள் கொடுக்கும் எஸ்டிமேட்டுகள் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது.

புதுக்கோட்டையில் பெரிய கட்டடங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் சென்னை ராஜ்யத்துடன் இணைத்தபோது, மராமத்திலாகா இன்ஜினியரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்தக் கட்டடங்கள் சரியான முறையில் கவனிக்கப்படாததினால், பல இடங்களில் சுவர் இடிந்து, தரை பெயர்ந்தும் இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி சட்டசபையில் கேள்வி கேட்டபோது, கனம் மந்திரி அவர்கள் “தெரியாது” என்று பதில் அளித்துவிட்டார்கள். இது மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அங்கே ஹைகோர்ட்டு போன்ற பல பெரிய கட்டடங்கள் வெடிப்பு விட்டும், இடிந்தும் இருக்கின்றன. இதற்காக சர்க்கலெக்டரே பலதடவை கடிதம் எழுதியும், எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்று அவரே என்னிடம் சொன்னார். அதனால் தான் நான் கேள்வி மூலமாக கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தலாம் என்று கேள்வி கேட்டபோது “தெரியவில்லை” என்று பதில் கிடைத்தது. கிட்டத்தட்ட இம்மாதிரியான விஷயங்கள் கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியாமலேயே ஆங்காங்கே தடைப்பட்டுக்கொண்டு இருப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஜில்லாக்களிலுள்ள நீர்ப்பாசன இலாகா அதிகாரிகளாகிய ‘ஸுபரிண்டென்டிங் எஞ்சினீயர், எக்ஸ்சிக்யூடிவ் எஞ்சினீயர்’ முதலியவர்கள் அந்த அந்த ஜில்லாக்களில் நிரந்தரமாக இருப்பதில்லை. அவர்கள் அடிக்கடி மாற்றப்படுகிறார்கள். திட்டங்கள் தடைப்படுவதற்கு இதுவும் ஒரு காரணமாகும். ‘ஸுபரிண்டென்டிங் எஞ்சினீயர்’ ஒரு திட்டத்தைப் பார்த்து விட்டு வந்தவுடன் அவர் மாற்றப்பட்டு விடுகிறார். அந்த இடத்திற்கு நியமிக்கப்படும் அடுத்த ‘ஸுபரிண்டென்டிங் எஞ்சினீயர்’ அங்கு வந்தவுடன் அவர் அந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி ஒன்றுமே தெரியாது என்று சொல்லி, கத்தை ‘பைல்’ களைப் பார்த்துவிடுகிறார். குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப் பற்றித் தெரிந்துகொண்டு அவர் ‘ரிப்போர்ட்’ கொடுக்கிற காலத்தில், அவர் மாற்றப்பட்டு, இன்னொரு ‘ஸுபரிண்டென்டிங் எஞ்சினீயர்’ அங்கு வருகிறார். இதே மாதிரிதான் ‘டிவிஷனல் எஞ்சினீயர்’ களும், ஜில்லா எஞ்சினீயர்களும் அடிக்கடி மாற்றப்படுகிறார்கள். இதன் காரணமாகத் தான் புதுக்கோட்டையில் இரண்டு, மூன்று திட்டங்கள் தடைப்பட்டிருக்கின்றன என்று நான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இப்போதிருக்கும் கனம் நீர்ப்பாசன இலாகா மந்திரி அவர்களுக்கு முன்பிருந்த மந்திரியான ஸ்ரீ ரங்கா ரெட்டி அவர்கள் ‘திட்டத்தை நிச்சயமாக நிறைவேற்றி விடுகிறோம்’ என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்களும்

[19th March 1956] [Sri V. Balakrishnan]

எனக்கு இதுபற்றிக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று தாக்கீது அனுப்பியிருப்பதாகக் கீழ் வட்டாரங்களிலிருந்து நான் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படியிருந்தும் கூட, ஐந்து, ஆறு வருஷங்களில் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை யென்றால், அதற்குக் காரணம் அதிகாரிகள் அடிக்கடி மாற்றப்படுவது தான் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதிகாரிகள் அடிக்கடி மாற்றப்படுவதால் எல்லாவிதத் தடங்கல்களும் ஏற்படுகின்றன என்று நான் நினைக்கிறேன்.

காடாரம்பப் பிரதேசங்களாகிய புதுக்கோட்டை, ராமனாதபுரம், ஆத்தூர், தாராபுரம், திருமங்கலம் முதலிய இடங்களுக்கு விசேஷ எஞ்சினீயர்களை அனுப்பி, எந்த எந்தத் தாலுகாவில் எந்த எந்த முறையில் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியுமென்று ஆராய்ந்து திட்டங்களை வகுக்க வேண்டுமென்று நான் கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உபெஷல் எஞ்சினீயர்களைக் கொண்டு, “அங்கே கேணிகளை வெட்டக்கூடிய இடங்களில் கேணிகளை வெட்டி அவற்றிலுள்ள தண்ணீரை பைப்புகளின் மூலமாக பக்கத்திலுள்ள குளங்களுக்கு அனுப்ப முடியுமா, அல்லது ஆறுகளில் மழை காலத்தில் வெள்ளப் பெருக்கெடுத்து ஓடாமல் அவற்றின் குறுக்கே அணை கட்டக்கூடிய இடங்களில் அணைகளைக் கட்ட முடியுமா” என்றெல்லாம் பார்த்து அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காடாரம்பப் பகுதியிலுள்ள மக்களை கனம் மந்திரி அவர்கள் தங்கள் விசேஷக் குழந்தைகள் போல கவனிக்க வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI S. PANCHAKSHARAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, some 11-47
months ago, the Hon. Minister for Public Works, while touring the K. n.
district of North Arcot, programmed to visit the Kaveripauk tank. Actually when he visited that tank in order to study the difficulties of the agriculturists in relation to their irrigation problems, it was almost dusk and therefore he was not able to see the condition of the tank first-hand and he promised to visit that place once again some time later so as to know their difficulties first-hand and take measures to overcome those difficulties. The second visit is still overdue. (The Hon. Sri R. Shanmugha Rajeswara Sethupathi : I will make a visit after the Budget session is over.) Before the Hon. Minister visits the place, I would like to inform him that Kaveripauk tank is one of the vital sources of irrigation for the North Arcot district. It is a tank which has been planned by Hyder Ali and completed by Tippu Sultan and it was developed subsequently by the British Rulers. The tank-bund is about five miles in length. It is one of the biggest tanks, if not the biggest in the State. If it is second, it is second at all to the famous Veeranam tank in the district of South Arcot. As planned, the original depth was about 32 feet but now its present capacity is only 14 feet deep. The last two centuries or so have caused so much of devastation that the tank is now silted up to an extent of 18 feet. As planned originally, this was intended for irrigating 32 villages. Even to-day from the records we find that it is intended to irrigate 32 villages. The acreage to be benefited by this tank is about 30,000 to 40,000 acres. This tank is in a woeful condition and requires the urgent attention of the Government of Madras. I am happy to note from the Draft

[Sri S. Panchaksharam] [19th March 1956]

Second Five-Year Plan that there is provision for desilting of tanks in such of those areas which mainly depend upon such tanks. In my district, there are over 2,000 tanks irrigating over a lakh of acres of wet lands. Everyone of them without exception is silted up.

The present capacity is not even half of its original capacity. In North Arcot, there are no schemes for development, there are no factories, industries or even a polytechnic or an industrial school. The agriculturists at least may be helped in this way by restoring the tanks to their full capacity. There are about 2,000 tanks as I said and everyone of them must be renovated by desilting and this item of work must be given top priority. Sometime ago when irrigation engineers visited that tank, they found that it was a super-human task to desilt that tank. Some other engineers, who visited the same place, have stated that it is not so impossible. Whatever that may be, modern implements have made these things very easy and I do not think it is beyond the capacity of the present-day engineering staff. Therefore, Sir, I would request the Hon. Minister to attend to this problem immediately and give top priority to this.

Sir, while I am on this subject, I should like to mention about the main source which supply water to this tank and several other tanks. It is the Palar floods. As the hon. Member Sri Shanmugam said, the Palar river is an important river so far as the two districts, North Arcot and Chingleput, are concerned. The Hon. Minister has not been able to help us in the present dispute that is going on between this State and the Mysore State. Somehow or other, I have a feeling that the Hon. Minister has taken the role of a Judge and not that of an advocate. Sir, we have placed our difficulties before him. We have stated that the terms of solemn agreement have been infringed by the Mysore State. We have stated the ways in which the Mysore Government went back upon the terms of the agreement and it is for the Government to investigate into the matter and see how far they have not been able to stick to the terms of the agreement. From the papers placed before the Hon. Minister, he has not been able to come to any other conclusion except to say that there is no dispute at all. That is not true. Because, the dispute arises as a result of the grounds that we placed before him. We say we have got grievances. They say there cannot be any grievances at all. So, the matter has got to be investigated fully. I would request the Minister to go deep into the matter and try to help us in this matter. I am prepared to meet the Minister and place before him as to how the Mysore State has secured a victory or a march over us. The present Irrigation Engineer luckily happens to know the subject thoroughly. He is able to understand the problem thoroughly and he has been advocating our cause to the best of his ability. I would request the Hon. Minister also to help us in this affair.

[19th March 1956] [Sri S. Panchaksharam]

Twenty years ago, the average rainfall in Mysore was about 35 inches and today also, in Mysore it is the same and we had periodical freshes in the river 20 years ago but not now. The occurrence of floods in the river was helpful for feeding the two hundred tanks in its catchment area. Today we do not have a drop of water in villages lower down. Why is it? It is a matter worthwhile investigation. Therefore, I would request the Hon. Minister to press into service the aid of the Central Government, if necessary, go into the matter deeply and find out with the help of the Central engineers whether our grievances are not genuine and *bona fide*.

Sir, I would like to say a few words with reference to Palar irrigation while I am on this subject. The Palar basin is a very important irrigation basin. We have no floods at all for the last so many months. If there is water in the river for one or two months, it is enough for the first crop. For second crop, people depend upon channel irrigation on kudimaramath basis. There are about 200 villages like that and each village has got a channel of its own. The agriculturists go and dig a channel near by. But, now-a-days kudimaramath is not being done at all and these channels have been abandoned completely. In not one village, the agriculturists take any interest in the matter of digging these channels for second-crop irrigation. In such circumstances, what I would submit is, because the Palar basin has got immense potentialities for underground springs—they say that even within 20 feet, we have plentiful supply of water—it is fit enough for investigation for a scheme for tube wells which will supply each village any amount of water. If this kind of sinking of wells in those areas alongside the villages is encouraged and water is pumped into well-marked out existing channels for distribution to the various fields, it will be a scheme well worth trying.

Sir, I have addressed a letter to the Food Minister, Union Government, for trying such a scheme in the Palar basin because they have got a scheme for investigation of a scheme for tube-wells and they are going to distribute some tube-wells to this State. Taking advantage of that announcement, I wrote a letter to the Union Minister for Food and Agriculture and for which I got a reply which runs as follows:—

“I am directed to acknowledge receipt of your letter, dated 27th February 1956, to the Minister for Agriculture on the subject of survey of the Palar river area in North Arcot district with a view to find out the possibility of sinking tube-wells and to say that a further communication in the matter will follow.”

I would therefore request the Hon. Minister to take up the matter with the Central Government and see that at least some sample tube-wells are tried in our State so that if it proves successful in one particular area, we can go ahead with the scheme.

[Sri T. Shanmugam] [19th March 1956]

இன்னும் முக்கியமாக சிறு சிறு ஏரிகளை மராமத்து செய்யவேண்டும். அநேக ஏரிகளுக்கு கரை சரியாகப் போடப்படாமல் இருக்கின்றன. அதை எல்லாம் சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI B. K. NALLASWAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். மேட்டூர் அணையைக் கட்டிய பிறகு ரொம்ப வருஷங்களாக மேட்டூர் வாய்க் கால் வேண்டிய அளவு வெட்டவேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருந்தும், அதன்படி வெட்டாமல் தாமதம் செய்யப்பட்டு அதன் அளவு குறைக்கப்பட்டு வெட்டப்பட்டு வருகிறது. முன்னால் மேட்டூர் வாய்க்கால் வலது புரமும், இடது புரமும் எந்த அளவுக்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்று திட்டம் இருந்ததோ, அந்த மாதிரி, அந்த அளவுக்குக் கொண்டு போகாமல், குறைந்த அளவுக்கு மட்டும் அதை வெட்டி விஸ்தரித்துக்கொண்டு, மேற் கொண்டு நடைமுறையில் ஒன்றும் செய்யாமல் நிறுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ரொம்ப வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். இதற்குக் காரணம் என்னவென்று பார்த்தால், நீர்ப்பாசன வசதிகள் போதுமென்ற அளவுக்கு நிறைந்திருக்கும் தஞ்சை ஜில்லாவில், இன்னும் மேலும் தொடர்ந்து அதிக நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்துகொண்டே போவதுதான். இப்படி தொடர்ந்து அந்த ஜில்லாவுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்வதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பிரச்சங்கத்தில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். பல கிளை வாய்க்கால்கள் மேட்டூர் வாய்க்காலிலிருந்து வெட்டப்படவேண்டுமென்று ஏற்கனவே திட்டம் போடப்பட்டிருந்தும், மக்களால் கோரப்பட்டு இருந்தும் அவைகளை இன்னும் ஏற்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள்.

சமீபத்தில் எனக்கு 15 நாட்களுக்கு முன்னால் Chief Engineer இடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. அதில் தற்போது மேட்டூர் அணையிலிருக்கும் தண்ணீர் போதாது, அதனால் கிளை வாய்க்கால்கள் தற்போது வெட்ட முடியவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

11-26 a.m. ஆனால் தஞ்சாவூரிலே இன்னும் தொடர்ந்து நீடித்துக்கொண்டு ஏன் போகவேண்டும் என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். சேலம் ஜில்லாவிற்கு கொடுத்தால்கூட நான் திருப்தி அடைவேன். ஏனென்றால் சேலம் ஜில்லாவிலே நீர்ப்பாசன வசதி குறைவு. பவானி தாலுகாவிலே இருக்கக் கூடிய பூமியினுடைய உயரம் போன்றவைகளையெல்லாம் வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் இன்னும் பல கிளை வாய்க்கால்களை வெட்டுவதற்கும் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய வாய்க்கால்களை விஸ்தரிப்பதற்கும் நிறைய சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆனால் அதை செய்து கொடுக்க இந்த நீர்ப்பாசன இலாகா முன் வராமல் ஏமாற்றிக்கொண்டு மேலும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவுக்கே அதிகமான சலுகை கொடுக்க முன் வந்திருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம்.

மேலும் பவானி சாகர் வாய்க்காலில் பல இடங்களில் கீழே இருக்கக் கூடிய ஆயக்கட்டுக்காரர்கள் வருஷா வருஷம் நீர்ப்பாசன வரிகளைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்களே ஒழிய, அவர்களுக்கு இரண்டு வருஷங்களாகியும் பலவிடங்களிலே தண்ணீர் பாயவே இல்லை. இதுபற்றி நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் பேசலாம் என்றால், நீர்ப்பாசன மகாநாடு ஒத்திப் போய்க் கொண்டே இருக்கிறது. நானே, நானே, என்ற கதையாக இருக்கிறது. 4 மாதங்களுக்கு முன்னாலே ஒரு தேதி குறிப்பிடப்பட்டது. அதற்கு பிறகு வேறு தேதிக்கு ஒத்தி வைக்கப்பட்டது. இது மாதிரி போய்க்கொண்டே இருக்கிறது. நீர்ப்பாசன மகாநாடு ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை இருப்பதை 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூடவேண்டும் என்று வைத்தால்கூட சில்லரை பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க வசதியாக இருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது 6 மாதத்திற்கு மேலாகவே, ஒரு வருஷத்திற்கு ஒன்றுதான் நடக்கிறது. எந்த சமயத்திலே மகாநாடு தேவையோ அந்த சமயத்திலே நடப்பதில்லை. தண்ணீர் நின்றுவிட்டால் வாய்க்கால் எல்லாம் வறண்டு விட்டால், கூட்டு வதால் என்ன பயன். இது போன்று மற்ற பிரச்சனைகள் இருக்கும்போது

[Sri B. K. Nallaswami] [19th March 1956]

நீர்ப்பாசன மகாநாடு கூட்டவேண்டும். அப்படி மகாநாட்டை கூட்டாத படியால் இன்னும் அதிகமான சில்லரைத் தொந்தரவுகளுக்கு விவசாயிகளை ஆளாக்குகிறார்கள் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேட்டூர் வாய்க்காலிலும், பவானி வாய்க்காலிலும் தண்ணீர் விடுகிற போது கீழ் இருக்கக்கூடிய ஆயக்கட்டுக்காரர்களுக்கு தண்ணீர் இல்லை. அதற்கு காரணம் பலவிடங்களிலே லஸ்கர்கள் போடாமல் இருப்பது. லஸ்கர்கள் இருக்கும் இடங்களிலே அவர்கள் சரியாக ஒழுங்காக வேலை செய்வதில்லை. யார் அதிக லஞ்சம் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் தண்ணீர் விடுகிறார்கள். ஆகவே இதை சீர்படுத்தவேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சிறிய நீர்ப்பாசன பஞ்சாயத்துகளை அமைத்து அவைகளின் கீழ் லஸ்கர்களை வேலை செய்யவிட்டால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும். அப்பஞ்சாயத்தின் சிறிய குழு எந்த பூமிக்கு எவ்வளவு நேரம் தண்ணீர் பாய்ச்சவேண்டும் என்ற கால அட்டவணையைக் கொடுத்துவிட்டால் இந்த மாதிரி புகார்களும், லஞ்சப் புகார்களும் இல்லாமற்போகும் என்பதை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மேட்டூர், லோயர் பவானி வாய்க்கால் பிரதேசங்களில் நீர்க்கசிவு உள்ளவிடங்களில் சேரிகளுக்கு எல்லாம் நஷ்ட ஈடு கொடுத்து வீடு கட்ட ஏற்பாடு செய்துவதாக கனம் அமைச்சரவர்கள் சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்திலே வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். நீர்க்கசிவுள்ள பிரதேசங்களைப் பற்றி கணக்கெல்லாம் எடுத்தார்கள். ஆனால் கணக்கெடுத்துக்கூட பல கிராமங்கள் விட்டுப்போயிருக்கின்றன. அதிகாரிகள் முதலிலே எடுத்த கணக்குதான் சரி என்று நினைத்துக்கொண்டு யார் என்ன எழுதினாலும் கவனக்காமல் இருக்கிறார்கள். மிகவும் கஷ்டப்படுகூடிய சேரிகள் அந்த ஜாப் தாவில் கிடையாது. ஒரு வருஷம் ஆகியும் கூட இரண்டு சேரிகள் தான் எங்கள் தாலுகாவில் கம்ப்யூனிடி பிராஜக்டிலே கட்டுவதற்கு ஆரம்பமாகி இருக்கிறது. மற்ற இடங்களிலே இந்த நீர்க்கசிவினால் குறிப்பாக ஹரிஜன மக்கள் மிகவும் தொந்தரவுபட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்திலே இன்னும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதையும் கவனிக்கும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக Minor Irrigation Works-லே நீர்ப்பாசன இலாகாவும், ரெவினியூ இலாகாவும் பின்னப்பட்டு இருக்கிறது. இதனால் அதிகமான தொல்லை இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. நாம் ரூ.15,000-க்கு மேற்பட்டு வேலைகளைமுந்தால் அபிவிருத்தி வரி போடலாம் என்றெல்லாம் நாம் சட்டம் செய்திருக்கிறோம். எங்கள் தாலுகாவிலே சிறுதூர் என்ற ஓடை ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. சென்னம்பட்டி, ஜர்தூர் மலையடிவாரத்தில் ஒரு பெரிய ஏரி கட்டவேண்டுமென்று ஜனங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கலெக்டர் அவர்கள் இதை L.D.S.லே செய்யலாம் என்று உத்தரவு போட்டதாக கிராம மக்கள் சொன்னார்கள். நாம் பெட்டர்மென்ட் லெவி பில்லை வைத்துக்கொண்டு எதற்காக L.D.S.லே செய்யவேண்டும் என்று தான் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே பரகூர் அடியிலே இருக்கக் கூடிய ஏரியைக் கட்டினால், 2,000 ஏக்கர் பிரதேசத்திலே கட்டமுடியும். அங்குள்ள மக்கள் அபிவிருத்தி வரி கொடுப்பதற்கு தயாராகவும் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று இந்த ஏரிகளையெல்லாம் உபயோகிக்க சரியாக கவனிக்கப்படாமல் இருப்பதனாலே மக்களுக்கு பிரயோஜனப்படாமல் இருக்கிறது. மராமத்துகள் எல்லாம் சரியாக உரிய காலத்திலே செய்யப்படுவதே கிடையாது. ஓடத்துறையிலே ஒரு ஏரி இருக்கிறது. அங்கு எந்த சமயத்திலே தண்ணீர் வழிந்துவிடுமோ உடைந்துவிடுமோ என்று இருக்கிறது. உரிய காலத்தில் ரிப்பேர் செய்திருந்தால் இந்த பீதி ஏற்பட இடமில்லை. அதேமாதிரி நிலையிலேதான் அந்தியூர் ஏரி ஓடையும் இருக்கிறது. நாங்கள் போய் சீப் இன்ஜினியரைப் பார்த்தோம். அந்த பிரதேச அங்கத்தினரும் எத்த

[19th March 1956]

DEPUTY SPEAKER: I fix a time-limit of five minutes for each Member to speak.

11-58

SRI V. MADANAGOPAL: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன மானியத்தின் துவக்க உரையில், கனம் மந்திரி அவர்கள் "சிறிய நதி வசதிகள் பயன்படுத்தப்படும்; நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காகப் பணம் ஒதுக்கும் காலத்தில், அந்த அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்களுடைய வாழ்க்கை நிலையும் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளப்படும்." என்று கூறியிருப்பது ஆறுதலளிக்கக்கூடிய விஷயம்.

திண்டுக்கல் தாலுகாவிலுள்ள குடவனாற்றில் வருஷா வருஷம் வரும் தண்ணீர் அவ்வளவும் பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படாமல் வீணாகப் போகிறது. ஆகவே குடவனாற்றில் அணை கட்டவேண்டுமென்று அங்குள்ள விவசாய மக்கள் பல வருஷங்களாகக் கோரிவந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் குடவனாறு கொடைக்கானல் மலையில் உற்பத்தியாகி, சிறு மலையிலுள்ள சந்தானவர்த்தினி நதியோடு சேர்ந்து, அதன் பிறகு பழனி மலையிலுள்ள மாங்கரை நதியோடு சேர்ந்து கடைசியில் கரூருக்கு அருகில் அமராவதியில் கலந்து காவேரியில் கலக்கிறது. குடவனாற்றில் அணைகட்டினால், காவேரியின் பாசனத்துக்காக புள்ளம்பாடித் திட்டத்திற்கும் எவ்வித பாதகமும் ஏற்படாது; அந்தத் திட்டங்களுக்கு எவ்வித பாதகமும் ஏற்படாதவாறு இந்த ஆற்றுக்கு அணை கட்டலாம். குடவனாற்றுத் தண்ணீர் மூலம் 30,000 ஏக்கர்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கலாம். இப்போது அங்கே 6,000 ஏக்கர்களுக்குத்தான் குடவனாறு பாய்கிறது. இப்போது காவேரி ஆற்றில் எந்த விதமான அணையும் இல்லை. சாதாரணமாக மழையில்லாத காலங்களில் குடவனாற்றில்தான் தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. மழை காலங்களில் வீணாகப் போகக்கூடிய தண்ணீரை குடவனாற்றில் தேக்கிவைத்தால், அதன் மூலம் 10,000-லிருந்து 30,000 ஏக்கர்கள் வரைக்கும் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கலாம். அந்தப் பிரதேசத்தில் வேடசந்தூர், ஏரியோடு பரீளையம் ஆகிய மூன்று பிரிக்காவிலும் சேர்த்து மொத்தம் 62 கண்மாய்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கண்மாய்கள் சரியாக நீர் பெருகாததினால் பயிர் பாதியில் காய்ந்து கிடக்கின்றன. குடவனாற்றுக்கு அணை கட்டினால் இந்த 62 கண்மாய்களுக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும். இரண்டு புஞ்சைப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. அங்கே கேணிகளில் கூடத் தண்ணீர் இருப்பதில்லை; குடி தண்ணீர் கூட இருப்பதில்லை. தை மாதம் முடிந்தால், ஆவணி மாதம் வரையிலும் அங்குள்ள விவசாயிகள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்கள் அந்தக் காலங்களில் வேறு ஜில்லாக் களுக்குச் சென்று வேலை தேடுகிறார்கள். அந்தப் பிரதேசத்தில் இந்த அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய்க்குள் ளாகத் தான் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கும். இந்தத் திட்டத்தை பரிசீலனை செய்வதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு இன்று கஷ்டப்பட்டுவரும் மக்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கையும் ஆறுதலும் ஏற்படும். ஆகவே, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் கனம் மந்திரி அவர்களும் இந்த மக்கள் விஷயத்தில் கவலைகொண்டு, இந்தத் திட்டத்தை மறு பரிசீலனை செய்து, தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, சிறிய பாசன வசதிகள் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் ஏற்பட்ட புயலின் காரணமாக, ஏற்கனவே பல இடங்களிலுள்ள எஞ்சினியர்களும் ஸ்பர்வைஸர்களும் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்குச் சென்றுவிட்டதால் சிறிய பாசன வசதிகள் விஷயமாக மராமத்து பார்ப்பதாயிருந்த பல வேலைகளும் கூட தடைப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த புஞ்சைப் பிரதேசத்தில் உள்ள கண்மாய்களை நன்றாக மராமத்துச் செய்யவேண்டும்; அவைகளிலுள்ள மண்ணையும்

[19th March 1956] [Sri V. Madanagopal]

தூரையும் எடுப்பதற்கும் கெட்டுப்போயிருக்கக்கூடிய வல்லகொண்ட சமுத்திர கண்மாயின் மணல் உறிஞ்சிகளைச் சீர்படுத்துவதற்கும் விசேஷ நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல நீர்ப்பாசனத்தின் ஒரு பகுதியை P. W. D. யும் மற்றொரு பகுதியை ரெவின்யூ இலாகாவும் கவனித்து வருகின்றன. இதனால் நிச்சயமாக சர்க்காருக்கு அதிகமாகச் செலவு ஏற்படுகிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல், நீர்ப்பாசன வேலைகளும் சரியாக கவனிக்கப்படாததால், மொத்தமாக Irrigation system-மே பாதிக்கப்படுகிறதென்று எஞ்சினியர்களும் விவசாயிகளும் கூறுகிறார்கள். உதாரணமாக, 100 ஏக்கர்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதியளிக்கும் பல கண்மாய்களை நீர்ப்பாசன இலாகா கவனித்து வருகிறது. அந்தக் கண்மாய்களுக்குப் பக்கத்தில் 10 ஏக்கர் அல்லது 15 ஏக்கருக்கு நீர்ப்பாசன வசதியளிக்கும் குளங்களை ரெவின்யூ இலாகா கவனித்து வருகிறது. இந்தக் குளங்கள் சரியாக கவனிக்கப்படவில்லையானால் வெள்ளம் வரும்போது இவைகளிலுள்ள மண்ணெல்லாம் கண்மாய்களில் வந்து சேர்கிறது. இம்மாதிரி ரெவின்யூ இலாகா சரியாக வேலை செய்யவில்லை யென்றால் அதனால் நீர்ப்பாசன இலாகாவினால் கவனிக்கப்படுவரும் நீர்த்தேக்கங்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமான எல்லா வேலைகளும் ஒரே இலாகாவாலேயே கவனிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொடுவனாற்றுக்கு அணைகட்டுவது சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தை சர்க்கார் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI R. M. PALANIYAPPAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மராமத்து இலாகா மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய கனம் புதுக்கோட்டை அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் புதுக்கோட்டைத் தாலுகாவின் குறைகளைப்பற்றி விரிவாகவும் நன்றாகவும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். புதுக்கோட்டை ஒரு வறண்ட பிரதேசம். புதுக்கோட்டையின் சரித்திரத்தைப் பார்த்தால், புதுக்கோட்டை ஒரு வானம் பார்த்த சீமை என்பது தெரியும். வானம் பார்த்த சீமை என்றால், எப்போது மழை பெய்யும் என்று வானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகள் அங்கே இருக்கிறார்கள் என்று அந்தம். அந்தப் பகுதி சென்னை ராஜ்யத்துடன் இணைந்த பிறகு, அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் தங்கள் பகுதிக்கு சென்னை ராஜ்யம் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கோருவது மிகவும் இயற்கை. புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தை சென்னை ராஜ்யத்தோடு இணைத்த போது, 'இன்மேல் புதுக்கோட்டைக்கு காவேரி ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் விடப்படும்' என்று அங்குள்ள ஜனங்கள் நம்பினார்கள். இன்றும் நம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்; புதுக்கோட்டை இணைந்து எழு, எட்டு வருடங்கள் ஆகியும், இன்றும் நம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டையை சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேர்த்துக்கொள்வதற்காக அப்போது அங்கே வந்த திருச்சி ஜில்லாக் கலெக்டர்கூட 'சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்த பிறகு புதுக்கோட்டைக்குக் காவேரியிலிருந்து தண்ணீர் வருவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது' என்று புதுக்கோட்டையில் பேசினார். அதையெல்லாம் நம்பி, அங்குள்ள ஜனங்கள் புதுக்கோட்டைக்கு காவேரியிலிருந்து தண்ணீர் வந்துவிடுமென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டையில் கரம்பக்குடி போன்ற பகுதிக்கு காவேரித் தண்ணீர் வந்திருக்கிறது. பாக்கிப் பகுதிகளுக்கு காவேரியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவர முடிந்தால் அப்படிக் கொண்டுவந்து அங்கே நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்; இல்லாவிட்டால், வெள்ளாறு என்று ஒரு ஆறு இருக்கிறது, அந்த ஆற்றிலிருந்து பெரிய பெரிய டியூப்களின் மூலம் அந்தப் பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் விடச் செய்யலாம்.

[19th March 1956]

DEPUTY SPEAKER : இந்த மான்யத்திலே நீர்ப்பாசன சம்பந்தமான விஷயங்களைப்பற்றி மட்டும் பேசவேண்டுமே தவிர, சுகாதாரம் பற்றியும் ரோடு வசதி பற்றியும் பேசுவது பொருத்தமாக இருக்காது.

SRI A. DORASAMI GOUNDER : நான் குறிப்பிடும் விஷயங்களெல்லாம் ஒரே மந்திரி கவனித்து வரும் விஷயங்கள்தான். இருந்தாலும் நான் சுகாதாரத்தைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லையே.

நான் சொன்ன விஷயங்களையெல்லாம் கவனித்து கனம் மந்திரி அவர்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

* **SRI K. PARTHASARATHY :** Mr. Deputy Speaker, Sir, first of all I wish to state that even though my Constituency returned both the Congress Members I also feel disappointed in the matter of irrigation. Therefore, I wish to assure the hon. Members that it cannot be fairly said that the policy of the Government is to please Congress Members only. We were told that in the draft schemes of the Second Five-Year Plan, Gomukhi Nadhi reservoir and Manimutar Nadhi reservoir would be taken up. I was prepared for the non-inclusion of both the schemes . . .

SRI M. PALANIYANDI : அரசாங்கத்தை நடத்துகிறவர்களுக்கு அந்த எண்ணம் இல்லாதிருந்தாலும் கட்சியில் உள்ள சிலர் விஷமப் பிரசாரம் செய்கின்றார்களே அது கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியுமா என்று கேட்கின்றேன்.

SRI K. PARTHASARATHY : As for the allegation of the hon. Member Sri M. Palaniyandi, I am not in a position to reply to that because I do not happen to be a member of that constituency.

I was prepared for the non-inclusion of both the schemes, Gomukhi Nadhi reservoir and Manimukta Nadhi reservoir in the present Budget because I learnt even as early as last January, the Planning Commission of our country turned down the inclusion of both these schemes in the Second Five-Year Plan. But I wish to submit that our Government should not spare the efforts to have both these schemes included in the Second Five-Year Plan because after all the return from the two schemes are not very low and they may compare favourably with the return got from other schemes under execution or already executed by this Government before the partition of Andhra and after the partition of Andhra. So, as far as the aspect of return from the Project is concerned, my submission is that these projects stand a good chance of being executed. Further, there are only two medium size schemes in South Arcot district, leaving alone Vidur Scheme. We do not grudge Vidur Scheme because it benefits Pondicherry State. I wish to submit that our Government should not relax any efforts to have Gomukhi Nadhi reservoir and Manimukta Nadhi reservoir schemes included in the Second Five-Year Plan. In respect of the return from any scheme, my submission is that when the scheme relates to a backward area, direct return

[19th March 1956] [Sri K. Parthasarathy]

is not the only figure to be considered. When the scheme is executed, the standard of living of the area will improve and thus the Government may get more return by way of sales tax and others. Moreover, the Government will be absolved of the liability to help the ryots in times of distress. As a matter of fact this year already people are experiencing difficulty in obtaining even drinking water. So, I submit that even this year people are experiencing the condition of distress and hence, there is a case made out for taking up both these schemes this year itself. While on these two schemes, I wish to state that the estimate may be cut down to a very large extent if both the schemes are taken up for execution together because the sites of the two schemes are situated only about 10 miles apart and so far as the establishment and other supervising charges are concerned, it may be the same for both the schemes. So, I wish to impress upon the Government the necessity for taking up the execution of these schemes this year itself.

Another aspect of the question is, the river South Pennar flows as the northern boundary of Kallakurichi taluk in South Arcot district. So far as my taluk is concerned, we are not able to get a drop of water for irrigation purposes from South Pennar river. Sathanur Project is designed with a view to improve it at a later stage. I request the Government to provide for a right side channel from Sathanur Project so as to benefit areas in Kallakurichi taluk. In Kallakurichi taluk the northern portion is called Pakkam firka and this firka is liable to be affected by famine periodically. So, if a right side channel is provided in the Sathanur Project, that will benefit areas in Kallakurichi taluk. In fact the scheme appears to envisage the benefiting of two villages in Pakkam firka. If a scheme is provided for giving benefit to the entire firka, it will go a long way to improve the condition of the people in that famine-stricken area.

Now, Sir, there are so many minor schemes in Kallakurichi taluk and a Special Supervisor was appointed for investigation of some. I request that all the four schemes for which investigation has been completed may be taken up this year. There is feasibility for having many other minor schemes, about ten in number, in Kallakurichi taluk and provision should be made for appointment of a special staff for investigation of these schemes. In this connection I wish to submit that no scheme for sinking tube-wells or filter-points can succeed in Kallidakurichi taluk because it is a hill area. So, the Government should not be satisfied if the Planning Commission says that because the cost is prohibitive Gomukhi and Manimukta Nadhi schemes should be dropped and sinking of tube-wells and filter-points should be taken up. I request the Government to press for the inclusion of these schemes under the Second Five-Year Plan because that is the only way of helping the backward people in this large neglected area. Thank you, Sir.

[Sri R. M. Palaniyappan] [19th March 1956]

அப்படி ஏதாவது நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால் அங்குள்ள மக்கள் சென்னை ராஜ்யத்திற்கும், சென்னை ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் மிகவும் கடமைப்பட்டிருப்பார்கள்.

சமீபத்தில் அடித்த புயலினால் அநேக கண்மாய்கள் உடைத்துக்கொண்டு போய்விட்டன. ஆங்காங்குள்ள அதிகாரிகள் ஜனங்களைத் திரட்டி, அவர்களுக்குச் சாப்பாடு கொடுத்து, உடைப்பை யெல்லாம் சீக்கிரமாக அடைப்பதற்கு வேலை செய்து வருகிறார்கள். ஆனால், இன்னும் அநேக இடங்களில் உடைப்புகள் அடைக்கப்படாமலிருக்கின்றன. அடைக்கப்பட்ட உடைப்புகள் சில தற்காலீகமான முறையில் அடைக்கப்பட்டுபோல் இருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் நிரந்தரமான முறையில், நல்ல முறையில் செப்பனிடப்பட வேண்டும். பல கண்மாய்களும் குளங்களும் மராமத்து செய்யப்படாத நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் மராமத்து செய்யப்பட்டு தண்ணீரை நல்ல முறையில் தேக்கி வைப்பதற்கு ஏதுவாக வைக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகளை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

வெள்ளாற்றில் கடையக்குடி ஊருக்குப் பக்கத்தில் இரண்டாயிரம் முதல் மூவாயிரம் ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் பாய்வதற்கு வசதியாக ஒரு அணை கட்ட முடியுமா என்று கனம் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் மராமத்து மந்திரியாக இருந்தபோது ஆராய்ந்தார். அந்தத் திட்டத்திற்கு அதிகப் படியாக செலவாகுமென்ற காரணத்தால் ஏற்கெனவே கைவிட்டுவிட்டார்கள். அதையும் இப்பொழுது அமைச்சரவர்கள் நன்றாக பரிசீலனை செய்து முடிக்க வேண்டும். முதலீடு செய்யும் பணத்திற்கு வட்டி கிடைக்கிறதா என்று மட்டும் பார்க்காமல், பஞ்சப் பகுதிகளில் இருக்கும் ஜனங்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்ற கடமையை உத்தேசித்து நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் குடுமியாமலை என்னும் இடத்தில் மூன்று மலைகள் சேர்ந்தாற்போல் இருக்கின்றன. மழை பெய்யும் காலத்தில் தண்ணீர் தேங்குவதற்கு ஒரு திட்டத்தை ஏற்பாடு செய்தால் அங்குள்ள சுமார் 40, 50 கிராமங்களில் நீர்ப்பாசன வசதிக்கு மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று விவசாயிகள் மனுப் போட்டால், 'என்ன காரணடி கொடுப்பீர்கள்?' என்று கேட்டு, அதன்படி கணக்குப் பார்த்து கொடுக்க முடியும் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். இம்மாதிரி நிபந்தனை எதுவும் கூடாது. விவசாயத்திற்கு மின்சார வசதி வேண்டுமென்று கேட்டால், உடனடியாக கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

SRI A. DORASAMI GOUNDER: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சேலம் ஜில்லாவிலேயே ஹரூர் தாலுகாவும், ஊத்தங்கரை சப்-தாலுகாவும் மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசங்கள். அங்குள்ள இடங்களெல்லாம் வானம் பார்த்த பிரதேசமே தவிர, நீர்ப்பாசன வசதி கிடையாது. அப்படியிருந்தும் அங்கு ஒருவிதமான முற்போக்கான வேலைகளும் நடக்கவில்லை. ஹரூர் தாலுகாவிலே வாணியாறு திட்டம் என்று ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டு எல்லா எஸ்டிமேட்டுகளும் தயார் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஊத்தங்கரை சப்-தாலுகாவில் பாம்பாறு திட்டம் என்று ஒரு அணைக்கு வேண்டிய எஸ்டிமேட்டுகள் யாவும் தயாரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் ஒன்றும் அமுலாக்கப்படவில்லை. அந்தத் திட்டங்களை அவசியம் எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

ஹரூர் தாலுகாவில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த எனது நண்பர் திரு. வி. ஆர். நரசிம்மன் அவர்களைப் பார்த்து, அங்குள்ள ஜனங்கள், மேற்கண்ட திட்டங்கள் இன்னும் அமுலாக்கப்படவில்லை என்று சொன்னதற்கு, "கிருஷ்ணகிரி தொகுதியில் நான்தான் எடுத்துக்கொண்டு செய்தேன்,"

[Sri A. Dorasami Gounder] [19th March 1956]

ஆனால் ஹரூர் தாலுகாவில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏ. ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்காததனால் உங்களுக்குச் செய்ய எனக்கு உத்தேசம் இல்லை, ஆகவேதான் அம்மாதிரி செய்யவில்லை" என்று சொன்னாராம். ஹரூர் தாலுகாவாசிகள் என்னைக் கண்டு, "திரு. நரசிம்மன் அவர்கள் இம்மாதிரி சொல்கிறார். அவர் சொல்கிற காரணத்திற்காகத்தான் இந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டதா?" என்று என்னைக் கேள்வி கேட்டார்கள். "அம்மாதிரி இல்லை; கனம் மந்திரி அவர்களுக்குச் சொல்லி அந்தத் திட்டத்தை அவசியம் எடுத்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்" என்று நான் அவர்களிடம் சொன்னேன்.

அதேமாதிரி பாம்பாறு திட்ட விஷயத்திலும் ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. சேலம் ஜில்லாவிலேயே ஹரூர் தாலுகா மிகவும் பிற்போக்கான தாலுகாவாகும். மலேரியா மிகுந்த இடம் என்று எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும். ஹரூர் தாலுகாவிலும், ஊத்தங்கரை சப்-தாலுகாவிலும் சில இடங்களில் இப்பொழுது மின்சார வசதி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் மின்சார வசதி சில கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று மனு செய்ததன் பேரில் சில நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு வருவதாக தெரிகிறது. அதை இன்னும் விஸ்தரித்து எல்லா கிராமங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமவாசிகளுக்கு இப்பொழுது கஷ்ட நிலை இருப்பதினால் அவர்களுக்கு பம்பு செட்டுகள், கவர்ன்மென்டாரால் வரவைமூக்கப்பட்டு, கடனாகக் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

குளங்களுக்கு வரும் ஸ்பீன கால்வாய்களை ரிபேர் செய்யவேண்டுமென்று நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் பலதடவை சொல்லியும் அது நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆகையால், அந்த ஸ்பீன சானல்கள் யாவும் சுத்தம் செய்து, காலாகாலத்தில் பெய்யும் மழைத் தண்ணீரைச் சேகரிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

குடிதண்ணீர் வசதிகளும் எங்கள் தாலுகாவில் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகையால், அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

எங்கள் பக்கத்து ஜில்லாவான வடாற்காடு ஜில்லாவில் திருப்பத்தூர் டவுனில் குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது. நெடு நாளாக அங்கு ஒரு குளம் இருக்கிறது. அந்தக் குளத்திற்கு வரும் வாய்க்காலில் தண்ணீர் வந்தால்தான் உண்டு. அந்தக் குளத்தில் தண்ணீர் நிரம்பினால் தான் தண்ணீர் உண்டு. இல்லாவிட்டால் தண்ணீர் கிடையாது. இது விஷயம் கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அவர் அந்த ஜில்லாவாசி. அந்தக் குளத்திற்கு வரும் வாய்க்காலில் வருஷ மெல்லாம் மலஜலம் கழிக்கப்பட்டு, மழை பெய்யும் காலத்தில் அந்த வாய்க்காலின் வழியாக தண்ணீர் வந்து அந்தக் குளம் நிரம்புகிறது. கால்வாயிலுள்ள சத்துக்களெல்லாம் குளத்திற்கு வருவதால் 'எஸென்ஸ்' தண்ணீராக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அசுத்த ஜலத்தைத்தான் ஜனங்கள் குடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சுகாதார இலாகாவின் அந்த அசுத்தத்தைப் போக்க ஏதோ மருந்து போடுகிறார்கள். இருந்தாலும் அந்தத் தண்ணீர் மனதிற்குப் பிடிக்காத முறையில் இருந்துவருகிறது. அதைத் தான் மக்கள் அருந்திவருகிறார்கள். அந்தத் தாலுகாவிலிருந்தும் காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ. வரவில்லை என்ற நோக்கத்தோடு சர்க்கார் அம்மாதிரி கவனிக்காமல் இருக்கிறார்களோ என்று சந்தேகிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதையும் கவனித்து தக்க ஏற்பாடு செய்து அந்தப் பெரிய முனிசிபாலிட்டிக்கு தண்ணீர் வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஊத்தங்கரை சப்-தாலுகாவிலும் ஹரூர் தாலுகாவிலும் ரோடு வசதிகள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன.

[19th March 1956]

* **SRI K. T. RAJU :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாலியத்தின் மேல் பல அங்கத்தினர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவை பொருத்த வரையில் பரம்பி குளம் திட்டம் முக்கியமான திட்டம் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களே மானியத்தை பிரேரேபித்தபோது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சமுத்திரத்தில் வீணாகப்போய் விழும் தண்ணீரை எடுத்து நம் ராஜ்யத்திற்கு உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்பதுதான் பரம்பி குளம் திட்டமாகும். இதற்காக திருவாங்கூர்-பொருப்பும் நம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. கோவை ஜில்லாவிலுள்ள கள். இங்கு எல்லாம் நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படுத்தவும் இன்னும் பல இடங்களில் அந்தத் தண்ணீர் பாயும்படி ஏற்படுத்தவும், இந்த பரம்பி குளம் திட்டம் ரொம்ப முக்கியமானது. ஆகவே இந்த திட்டத்தை அமுலாக்குவதற்கான சகல நடவடிக்கையையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளுவார் என்று நம்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக நம் ராஜ்யத்தில் குறிப்பாக கோவை ஜில்லாவில், நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படுத்துவதற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகிறது. லோயர் பவானி பிராஜெக்ட்டாக ஏற்கனவே 10 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்திருக்கிறோம். இந்த 10 கோடி ரூபாயில் எவ்வளவு சேதாரம் ஆகி இருக்கிறது, லஞ்சமாகப் போயிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி எல்லாம் இந்தச் சபை முன் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தச் சபைமுன் அதைப்பற்றி சொல்லுகிறீர்களே, நீங்கள் அதைப்பற்றி நிரூபிக்க முடியுமா என்று கேட்கிறார்கள். உண்மையில் அதற்குத் தயார். இம்மாதிரியாக அணைக்கட்டுகள் கட்டுவதற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்வதின் காரணமாக, அந்தப் பணம் ஒழுங்கான முறையாக செலவழிக்கப்படுகிறதா இல்லையா என்பதை பொதுஜனங்களுடைய ஒத்திழைப்பின் பேரில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிந்து லஞ்ச ஊழலை ஒழிக்கமுடியும். சட்ட சபையில் என் போன்றவர்கள், இம்மாதிரியான லஞ்ச ஊழல்கள் சொல்லும்போது, சர்க்கார் அதை முறையாக கவனிக் காததால், அந்த நீர்ப்பாசன அணைக்கட்டு நிர்வாகத்தில் சம்பந்தப்பட்டிருக் கும் பெரும் அதிகாரிகள், சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் லஞ்ச ஊழலை எவ்வளவுதான் எடுத்துக் கூறினாலும், அது சொல்லும் அளவில்தான் நிற்கும், மேற்கொண்டு யாதொருவிதமான நடவடிக்கையும் சர்க்கார் எடுக்காது என்ற தைரியம் இருப்பதால், பொது மக்கள் பணம் மேலும் மேலும் விரயமாவதும் லஞ்சமாக போவதுமாக இருக்கிறது. அடிக்கடி கின்றன. இதை நிரூபிக்கச் சொல்லமுடியுமா என்று கேட்டால், நிரூபிக்க முடியும். ஆனால் எண்ணற்றவர்கள் இப்போதிருக்கும் சூழ்நிலையி லில் சாட்சியம் சொல்ல பயப்படக்கூடும். இருந்தாலும் இம்மாதிரியான விஷயங்களில் நம் ஜனநாயக சர்க்கார் செலவழிக்கக்கூடிய கோடிக்கணக்கான பணம், அது மக்களுடைய பணம், அது துர்வினியோகப் படாமல் பாதுகாத்து மக்களுக்காக ஏற்படுத்தப்படும் திட்டத்திற்கு பூரா பணமும் முறையாக செலவழிக்கப்படுகிறதா என்று கண்காணித்து, அதன் சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்கத் தயார். அங்கு லஞ்ச ஊழல் இருந்தால், அதை ஒழிக்க சர்க்கார் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளில், நாங்கள் ஒத்துழைக்கத் தயார். சர்க்காரும் அந்த லஞ்ச ஊழலை ஒழிக்கும் மனோபாவம் உள்ளத் தவரையில் லோயர் பவானி பிராஜெக்ட்டில் நடந்த, நடக்கும் லஞ்ச ஊழல்களை நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

தோழர் கருத்திருமன், நல்லசாமி அவர்கள் லோயர் பவானி பிராஜெக்ட்டில், இருக்கும் பல கஷ்டங்களைப்பற்றி கூறினார்கள். அரசாங்கம், லோயர் பவானி பிராஜெக்ட்டில் புதிய கிணறுகள் வெட்டக்கூடாது

19th March 1956]

[Sri K. T. Raju]

என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் நிலைப்பதெல்லாம், புதிய கிணறுகள் அந்த ஏரியாவில் வெட்டினால் அங்கு வாய்க்காலில் ஓடும் தண்ணீர் அந்தக் கிணறுகளுக்குப் போய் விடும் என்று நினைக்கிறார்கள். அதனால் வாய்க்காலில் தண்ணீர் குறைந்துவிடுமென்று அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள். சாதாரணமாக ஆறு மாதத்திற்குத்தான் வாய்க்காலில் தண்ணீர் விடப்படுகிறது. ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து 6 மாதத்திற்கு தண்ணீரை சாத்திவிடுவார்கள். இந்த 6 மாதம் தண்ணீர் இல்லாத காலத்தில் அங்கிருக்கும் 2 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை எப்படி விவசாயிகள் சாகுபடி செய்வார்கள்? அந்தக் காலத்தில், குடியானவன் கிணறு வெட்டி, அந்தக் கிணற்றின் தண்ணீரால் தோட்ட விவசாயம் செய்ய என்ன தடை இருக்க முடியும்? இதற்கு தடை இருக்க, விஞ்ஞான பூர்வமான நியாயம் இருக்கமுடியாது. இப்படி தடை செய்வது அரசியல் சட்டத்தில் மக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அடிப்படை உரிமைகளை மறுப்பதாகும். ஆகவே, அப்பிராந்தியத்தில் இக்கிணறுகள் வெட்டும் விஷயமாக இஞ்ஜினீயர்களுக்குள் இரண்டு அபிப்பிராயங்களை, இரண்டு சாராரிடமும் கலந்து பேசி, சர்க்கார், அவர்களை ஒரு அபிப்பிராயத்துக்கு வரும்படி செய்து, விவசாயிகள் கஷ்டமில்லாது கிணறு வெட்டி தோட்ட விவசாயம் செய்யும் படியான நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, லோயர் பவானி பிராஜெக்ட் ஒரு பிரத்தியேக சூழ்நிலையுடன் இருப்பதால் கோவை ஜில்லா முழுவதிற்கும் ஓர் நீர்ப்பாசன கமிட்டி ஏற்படுத்தி மகாநாடு கூடி, அப்பிராஜெக்ட்டு அல்லவோது ஏற்படும் பிரச்சினைகளை தீர்த்துவிட முடியாது. இந்த லோயர் பவானி பிராஜெக்ட், மூன்று தாலுக்காக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்கிறது. பவானி தாலுக்கா, கோபி தாலுக்கா, ஈரோடு தாலுக்கா இம் மூன்று தாலுக்காக்களும் இதில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. இம் மூன்று தாலுக்காக்களுக்கும் தனித்தனியாக மூன்று நீர்ப்பாசன கமிட்டிகள் அமைத்து, இவைகள் வருஷத்துக்கு நான்கு தடவை, அதாவது மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு தடவை கூடி நீர்ப்பாசன விஷயங்களை யோசித்தால், நீர்ப்பாசன பிரச்சினைகளை அவ்வப்போது தீர்த்துவைக்க முடியும். காலதாமதம் இல்லாமல் இதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளையும், ரெவெனயூ அதிகாரிகளையும் சந்தித்து விவசாய சம்பந்தமான பிரச்சினைகளை தீர்த்துக் கொள்ள முடியும். ஆகவே ஒரு ஐந்தாண்டு காலத்திற்காவது, இந்த பிரதேசங்களுக்குத் தனித்தனி நீர்ப்பாசன கமிட்டிகளை அமைத்து, மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு தடவை அக்கமிட்டிகளை கூடும்படி செய்து அதிகாரிகளும், இக்கமிட்டியும் விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகளை தீர்க்கும்படியான மார்க்கத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வருகிற ஏப்ரல் மாதம் 19-ம் தேதி கோவை ஜில்லா நீர்ப்பாசன மகாநாடு கூடப்போகிறார்கள். அதிலே இந்த யோசனையை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கோவை கலெக்டர் அவர்களுக்கு தாக்கீது அனுப்பும்படியாக கனம் அமைச்சர் அவர்களை சேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: Hon. Member's time is up.

SRI K. T. RAJU : லஞ்ச ஊழலை ஒழிக்க முக்கியமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI V. R. NAGARAJAN :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்குக் கொடுத்திருக்கும் இந்த 5 நிமிஷ நேரத்தில், தென் னார்காடு ஜில்லா நீர்ப்பாசன வசதி சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாவதாக என்னுடைய ஜில்லாவில் அணைக் கட்டு திட்டங்கள் அதிகமாக இல்லை. இப்போது சமீபத்தில் வீரர் அணைக் கட்டு திட்டம் ஆரம்பித்து, அதற்காக போகன் ப்ரொவிஷனாக நூறு ரூபாய் தற்போது சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இந்த போகன் ப்ரொவிஷன் செய்யப்பட்டிருப்பதால், இந்தத் திட்டம் இப்போது அமுல் நடத்தப்படமாட்டாது. அடுத்த ஆண்டில்தான் இதை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்பது தெரிய வருகிறது. ஆகவே, இதிலிருந்து என்னுடைய தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் ஏந்தவிதமான நீர்ப்பாசன விஷயம் தரிப்பும், தற்போது கிடையாது என்பதை உணரக்கூடியேன்.

[Sri M. Narayanan Nambiar] [19th March 1956]

ഇന്നു കട്ടമുക്കും തോടുകളും ചാലുകളുമെല്ലാം മണ്ണുവീണു നികന്നു ഉപയോഗമില്ലാതെ കിടക്കുകയാണ്. കളനാട്ടുതോട്ടിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ മണ്ണു മാറുവാൻ ഒരു സ്ത്രീയിനു അനുവാദം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ എസ്റ്റിമേറു അനുവദിച്ചു കടലാസിൽ കിടപ്പുണ്ടെന്നല്ലാതെ അതിനുള്ള പണി ഇനിയും ആരംഭിച്ചിട്ടില്ല. ഇതുപോലെ അനേകധി തോടുകളുണ്ട്. തിമിരിയിൽ നാലിലാകട്ടെ, മുട്ടച്ചിറ പദ്ധതികൾ അടിയന്തിരമായ ഒരു ആവശ്യമാണ്. ന.ലിലാകട്ടെ പദ്ധതിയുടെ കായ്ക പലപ്പോഴും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതാണ്. അതു ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ടപോലെ പരിഗണിച്ചിട്ടില്ല. പയസ്വനി പുഴയിൽ മുളിയൂർ ഗ്രാമത്തിലെ നെയ്യങ്കയം എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു ഒരു തോട്ടുവെട്ടി കാനത്തൂർ തോടിനോടു ചേർത്ത് മോശം പുഴയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം, മുളിയൂർ, മുട്ടത്തോടി, പാടി എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലെ രണ്ടും മൂന്നും വീടുകൾക്കു വെള്ളംകിട്ടാൻ പ്രയാസമുണ്ടാകുകയില്ല. ഇതു അതു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള പണിയൊന്നല്ല. നെയ്യങ്കയത്തിന്നും കാനത്തൂർ തോട്ടിലേക്ക് രണ്ട് മൈൽ ദൂരമുണ്ട്. അതു ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ടപോലെ പരിഗണിച്ചിട്ടില്ല. പത്ഥിമനീരപ്പിള്ളിയിലെ ജലസേചനപദ്ധതികളുടെ കായ്കയിൽ ഗവണ്മെന്റ് കടുത്ത ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

12-40
p.m.

* SRI S. THINAKARASAMI THEVAR: Mr. Deputy Speaker, Sir, I support the motion presented by the Hon. Minister for Public Works, the foreigners who were ruling our country for over 150 years undertook only a very few irrigation schemes though the times then were very favourable for taking up such schemes. But they were not interested in taking up these schemes. They were interested only in enriching their country, Britain. The schemes undertaken by our Swaraj Government, especially in our State, is equal to all the schemes that were taken up and executed by the Britishers. After the attainment of independence our Government were able to complete so many schemes and that is the progress they have made within the short period of six years.

So far as the Western Ghats are concerned there is the Pambiar, Kallar and so many other rivers that are running their waters waste into the Arabian sea. It is a well known fact that we in the southern districts of this State have made representations to the Government to divert all these rivers so that their waters could be used in Tamilnad. If this is done it will be a great boon to the people in southern districts of Tamilnad. We can even generate power and supply it cheap for agricultural purposes. So far as major schemes are concerned, our Government have completed the Bhavani and Malampuzha Projects and the Vaigai and Manimuthar are in very good progress and very many schemes are under investigation. So far as the Vaigai Project is concerned I wish to say a few words in this connexion, about the people in the submerged area. Nearly 5,000 people belonging to the Kallar Community who were governed by the ex-Criminal Tribes Act are affected by the reservoir. During the visit of the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Minister in charge of Public Works these people have made representations that decent compensation should be paid to them. I understand that proper compensation has not been paid to them. There is also a Committee of legislators to go into this question. Myself, Sri Rajaram, Subharaj and Mukkiah Thevar are members of that committee. I have

[19th March 1956] [Sri S. Thinakaranasami Thevar]

toured that entire area and I have made a full report to Government stating what all has to be done to these people, the lands available for assignment to these people and so on. Government should look into this matter and do their best to help the people in the submerged area.

In respect of tanks, they are attended to by the regular Public Works Department and the Food Production Department. Repairs to most of the tanks have been done. Only a few remain to be repaired. These are badly in need of repairs. I have seen tanks where the bunds are very low. The bunds ought to be at least four feet above the maximum water level. In certain other tanks that I have seen there are no rivetments at all. Rivetments are rough stone packing in the interior of the tank bund as a safeguard to the tank during the time of rainy season. If these rivetments are there, when the tanks are full, the rivetments will prevent breaches. In very many places the rivetment is below the maximum water level. It is neither good nor safe. It ought to be at least one foot above the maximum water level. Then only during times of floods there won't be breaches in tanks. I request Government to attend to this.

* RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD: Mr. Deputy Speaker, Sir, I must first of all congratulate the Hon. Minister in charge of Electricity as well as Public Works and Irrigation for the enthusiastic way in which he is running the departments under him. During the last few years, he has been in charge of the departments he has really taken a lively interest in the promotion of various projects and big schemes. If all the schemes had been completed quickly it is in no small measure due to the efforts on the part of the Raja Saheb. He has speeded up the activities of the departments under his charge. The Heads of Departments have told me that they are having the fullest encouragement from the Hon. Minister. I do hope that he will be able not only to complete the several schemes but take up some more schemes in the coming year, for a good beginning made with some schemes will result in the completion of many more good and useful schemes.

I would just shorten my remarks in view of the shortness of time. I would only like to remind the Hon. Minister regarding a few of the main problems regarding irrigation. We are really disappointed that under the Second Five-Year Plan not much money has been allocated for irrigation as such. No doubt for electricity, some money has been allotted. One reason advanced for the meagre grant under irrigation is that we have no big schemes to take up. It is wrong to say that there are no big schemes. In this connexion, I would like the Government to place on the table of the House a statement showing the various schemes that have been thought of in the past, the schemes that

[Raja Muthiah Chettiar of Chettinad] [19th March 1956]

have been enquired into and the conclusions arrived at by Government on those schemes. Then only it will be possible for us to find out how far the Government have gone in this direction and what has been done in the past. Therefore I would entreat the Government to place before us a list of the minor irrigation schemes—by minor irrigation—I do not mean, channels and canals; in these days schemes costing 10 crores, 15 crores and 25 crores alone are considered major schemes, but schemes costing from one to five crores of rupees are considered only as minor schemes—which would cost from one to five crores of rupees. I am not an engineer. I do not have the list of such schemes with me. I can only entreat Government to place before us a list of such schemes, at what stage of enquiry they are and so on. I remember the Finance Minister saying in his reply that though they may not be in a position to take up any big schemes there was nothing to prevent them from taking up investigation of big schemes. I have time and again during the past three years drawn the attention of Government to the Coorg scheme. In that connexion I also referred to one Engineer by name Ayyadurai Ayyar. I have never seen him. I have heard about his capacity. During his reply on the debate last year or so the Raja Saheb said he sent for him and had a discussion with him along with other Engineers. They made it clear that if the waters now going waste on the other side were let into Cauvery, two or three Mettur Dams would be necessary to conserve the water. I said that those waters would serve seven districts from Coimbatore to Tirunelveli. The Raja Sahib said it may not reach all parts of Tirunelveli, it can reach and cover only half of Tirunelveli. Instead of the suggestion made by me that it would serve seven districts he accepted that it would serve six and a half districts. It was some consolation to some of us who were advocating this scheme.

(Mr. Speaker in the Chair.)

Therefore I would request the Hon. Minister to convene a conference immediately and take steps to start investigation in the first year of the Second Five-Year Plan period. The Hon. the Finance Minister, as I said, has assured us that there is nothing which can prevent us from taking up investigation of schemes. Let them not wait for sanction from the Planning Commission. They are far away from here in Delhi. So far as the south is concerned, we are not getting much from the Planning Commission. So far as the Planning Commission is concerned, I do hope that our Ministers will impress on them the necessity of giving something more to the south. They are now in a recalcitrant mood. If we approach them for any help they say we are late and so they cannot help us, or that the Madras Government did not insist on having anything. This is a wrong attitude to take. The Madras Government should be more careful. I am not attacking the Madras Government. My attack is on the Planning Commission itself. Therefore this House should strengthen the hands of Hon. Ministers

19th March 1956] [Raja Muthiah Chettiar of Chettinad]

so that they can impress on the Planning Commission to take a serious view of the matter. So far as the Planning Commission is concerned, if a request comes for Rs. 200 crores from near about Delhi, they grant at least Rs. 50 crores. If our Government ask for only Rs. 10 crores and carry on correspondence for four years, they say we are late and we should have come in time. Therefore I would request the Government to start investigation of the Coorg scheme immediately. It may cost Rs. 100 crores or Rs. 125 crores and it may take 10 years or more years for completion. I do not know. All I request of Raja Saheb is he should follow up his assurance given on the floor of the House a year or two ago. I want him to take early steps to start investigation in the first year of the Second Five-Year Plan period itself because it will be in the present Ministry's term itself.

Sir, regarding the Cut motion given notice of by the hon. Member Sri Balakrishnan, I feel it is rightly given that a canal should be provided from Cauvery through Pudukkottai and Ramnathapuram to Thondi. The Raja Saheb knows the area very well. I need not expatiate on the need for this canal. If this is done, it will develop the area and also help the people who have suffered most during the recent cyclone and floods. The hon. Member who preceded me referred to the need for repair of tanks. I do hope that the repair of tanks will be taken up. I am glad that the Government have appointed a special Superintending Engineer to attend to the repair of irrigation works in the cyclone-affected areas. I must congratulate the Raja Saheb and the Chief Minister on the way in which they rushed to the spot immediately after the cyclone, provided relief and saved the people from distress and gave them consolation. I do hope that the special Superintending Engineer and the five Executive Engineers will carry out the repairs. Repair of tanks in the zamindari areas had not been done for the last several years, ever since the question of the acquisition of zamindaris was on the anvil of this Legislature. Those tanks require elaborate maramath.

12-50
P.M.

I do hope the Government will take early steps to appoint an expert committee of engineers to go into the question of the canal from Tiruchirappalli to Thondi. We do not want non-officials to be associated with that committee and the matter delayed. I do not offer myself, nor does Mr. V. Balakrishnan offer himself, to be a member of the committee. I would like to draw the attention of the Minister to the fact that that scheme was on the anvil in 1922 or 1923. As a preliminary step, the Government built a dak bungalow about seven or nine miles from Tiruchirappalli. The scheme was abandoned in that place and it went over to Kulitalai, thanks to the efforts of Sri L. N. Paramasivam Pillai and some others.

I have a serious complaint against the Department. When a Member suggests certain schemes, the Minister gives an assurance. Every assurance is recorded by the Official Reporter here, typed

[Raja Muthiah Chettiar of Chettinad] [19th March 1956]

copy of the notes is sent to the Department and the Government should take action on the assurance. Time and again I have referred to the scheme in between Tiruchirappalli and Madurai. The areas served by this scheme are more familiar to the Raja Saheb than to me. It is a small scheme costing Rs. 1½ crores. Formerly engineers were saying that they could not take the water level readings because of the drought conditions then prevailing for several years continuously. The drought conditions have ceased to exist for some years past. I hope the committee I have suggested will be appointed and the scheme included in the First Five-Year Plan itself. Rupees one and a half crores is nothing at all. If only the Madras Government apply, the Central Government will readily grant it. Only if the Government ask for Rs. 100 crores, the Centre will ask whether Rs. 50 crores will not do. That is the method which the people in the North are adopting and I want the Madras Government also to do likewise. Probably there are schemes in every district costing between Rs. 1 crore to Rs. 5 crores. The execution of these minor schemes will go a long way to help the people. If the Government cannot take up big schemes, what prevents them from taking up small schemes at least?

There are large areas in our State where it is not possible to carry river water. But there may be subterranean water resources there. It is necessary to sink tube wells for irrigation purposes. We read in the newspapers that an American expert had come and that 1,000 tube wells had been proposed for Uttar Pradesh and 75 for Madras. This is very unfortunate. The Madras Government can raise a loan for the purpose of sinking tube wells. I would ask the Hon. Minister to encourage tube well irrigation as much as possible.

With regard to electricity cut, I suggest that thermal stations should be opened in various centres. I have always been pleading for thermal stations wherever there was scope. The population is increasing and the consumption of electricity also is increasing by leaps and bounds. I do not suggest the places where thermal stations should be opened, because it must be planned by engineers. Every year or once in two or three years, we suffer from shortage of water and consequently a cut in electricity. Therefore it is very essential to have more thermal stations.

While I am on the subject of irrigation, I again ask the Hon. Minister to take special care of the cyclone-affected area from Tanjore-Vedaranyam up to Mudukulathur. Work should be carried on there not for six months only; in my humble opinion, work should be carried on for at least two years.

I would end by congratulating the Hon. Minister on the promptness with which he rushed to the cyclone-affected area and brought succour to the people. I do hope that the Government will take up major and minor schemes, open more thermal stations and encourage

[19th March 1956] [Raja Muthia Chettiar of Chettinad]

lift irrigation. If a good beginning is made in this respect in the First Five-Year Plan itself, there is a chance of our getting money. I would ask the Government to make representations to the Planning Commission. If the Planning Commission does not provide the necessary funds, let the Government raise a loan and I assure the Hon. Minister that the people of Tamilnad will respond wholeheartedly.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: சட்ட மன்ற தலைவர் அவர்களே 12-56
இன்றைய தினம் இந்த இலாகாவின் மானியத்திற்கு நண்பர் p.m.

பழனியாண்டி அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணை பற்றி சில வார்த்தைகள் பேசுகின்ற காலத்திலே, இந்த இலாகாவில் இருப்பவர்கள் என்னென்ன குறைபாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை குறித்துக் காட்டுவதோடு அரசாங்கம் சில அவசரமாக செய்யவேண்டிய திட்டங்களை யெல்லாம் விட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைய தினம் இந்த நீர்ப்பாசன இலாகாவைப்பற்றி சபையிலே பல பாகங்களிலேயிருந்தும் பேசுகின்ற காலத்திலே பற்பல நீர்ப்பாசன திட்டங்களை இந்த அரசாங்கத்தார் உடனடியாக பல ஜில்லாக்களிலே எடுத்து செய்யவேண்டும் என்று அங்கத்தினர்கள் வற்புறுத்தினார்கள். அப்படி இருக்கின்ற காலத்திலே உள்ளபடியே ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது. நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசுகின்ற காலத்திலே முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஏறக்குறைய நீர்ப்பாசன வசதிகளெல்லாம் இந்த மாகாணத்தில் முடிந்த விட்டன; இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நீர்ப்பாசன திட்டத்திற்கு அதிக இடமில்லை என்று சொன்னார்கள். இது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாக இருக்கின்றது. நிதி மந்திரி அவர்கள் அப்படி பேசிய பிறகு இச்சபையிலே பல அங்கத்தினர்கள் பல ஜில்லாக்களிலே நீர்ப்பாசன வசதியை எடுத்து செய்யவேண்டும் என்று சொல்கின்ற காலத்திலே இந்த அரசாங்கம் எப்படி செய்யப்போகின்றது என்பது புரியவில்லை. இப்பொழுது பலவிதமான திட்டங்களெல்லாம் நிறைவேறுவதாக கூறப்படுகின்றது. அந்த நீர்ப்பாசன திட்டங்களெல்லாம் பழைய காலத்திலேயே விசாரணை செய்து முடித்ததுதான். அதனை சில காலத்திற்கு பிறகு எடுத்தார்கள். குறைந்த செலவிலே வெகு சீக்கிரமாக என்னென்ன உணவுப்பொருளை அதிகப்படியாக கொண்டுவர முடியுமோ அந்த திட்டங்களை யெல்லாம் பார்த்து அவர்கள் எடுக்கவில்லை. பலவிதமான திட்டங்களை யெல்லாம் செய்ய வேண்டியதுதான். ஆனால் எடுத்துக்கொள்கின்ற காலத்திலே வெகு அவசரமாக குறைந்த செலவிலே தீவிரமாக நல்ல பலனைக் கொடுக்கக்கூடிய திட்டங்களை எடுத்திருப்பார்களேயானால் இன்னும் பலன் அதிகமாக கிடைத்திருக்கும். உணவுப் பொருளும் அதிகமாக கிடைத்திருக்கும் என்பது என்னுடைய எண்ணம். ஏக்கருக்கு ரூ.3,000, 4,000 இருக்கும்படியான திட்டங்களை யெல்லாம் உடனடியாக எடுத்துக் கொண்டால் பரவாயில்லை. ஆனால் ஏக்கருக்கு, ரூ. 30,000, 40,000 அளவிலே சில திட்டங்களை ஆரம்பிப்பது மிகமிக வருந்தத் தக்கதாக இருக்கிறது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அந்த பக்கத்திலிருந்து நண்பர் நல்லசாமி அவர்கள் பேசினார்கள். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிற்கு ஏதேதோ செய்துவிட்டார்கள். இன்றைய தினமும் தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு செய்வதை நிறுத்தவேண்டும் என்ற அளவிலே பேசியது இந்த நாட்டிலே தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிற்கு இந்த அரசாங்கம் ஏதோ செய்துவிட்டது போலவும், அதை நிறுத்தவேண்டுமென்றும் பொருளமை குணத்தை காட்டுகிறதே தவிர வேறு அல்ல. கோயம்புத்தூர் நல்லசாமி அவர்களை கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிற்கு ஏதாவது செய்து இருக்கிறார்களா? ஆகவே இந்த மாதிரி பொருளமை குணம் கூடாது என்றுதான் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

[Sri S. Swayamprakasam] [19th March 1956]

இந்த கட்டளை ஹைலெவல் சேனல் என்பது 1900-லிருந்து 50 ஆண்டுகளாக விசாரணை செய்யப்பட்டு வந்தது. இதை எக்கருக்கு ரூ. 200 அல்லது ரூ. 250-லே செய்யலாம். ஒரு கோடியே இருபத்தி ஐந்து லட்ச ரூபாய்தான் செலவாகும். இதனை இந்த அரசாங்கம் இத்தனை ஆண்டுகளாக எடுக்கவில்லை. சென்ற ஆண்டிலே கவர்னர் பிரசங்கத்திலே சொன்னார். அதற்கு டோக்கன் ரூ. 100 ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அதை செய்வதற்கு ஆட்களில்லை, எங்கெங்கோ போய்விட்டார்கள் என்பதைத்தான் பார்க்கிறோமே தவிர வேறு அல்ல. இது தஞ்சாவூருக்கு மட்டுமல்ல, திருச்சி ஜில்லாவிற்கும் பலனளிக்கக்கூடியது. தஞ்சை ஜில்லாவிலே தஞ்சாவூர் தாலுகாவிலே 11,000 ஏக்கர், மானாவாரியாக உள்ளது, பஞ்சம் வரக்கூடியது. இப்பொழுது சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. நாலாயிரத்து நானூற்று முப்பத்திரண்டு ஏக்கர் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அது என்ன கணக்கு என்று தெரியவில்லை. மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொண்டேன், 16,000 ஏக்கர் வல்லம் வரைக்கும் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று வல்லத்திலிருந்து உழுவூர் வரைக்கும் 25,000 ஏக்கர் கிடக்கிறது. எதற்காக இதனை சொல்கிறேனென்றால் வேறு தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டு போவதற்கு அல்ல. இந்த திட்டத்திலே தண்ணீர் இப்பொழுது சாகுபடிக்கு ஆகாமல் சமுத்திரத்திலேயே போய் விழுகின்றதே அதை அங்கேயிருக்கும் ஏரிகளை நிரப்பிக்கொள்வதற்கு வசதி உண்டு. சமுத்திரத்திலே போய் விழும் தண்ணீரை இப்படி ஏரிகளிலே செலுத்திவிட்டால் உழுவூர் வரைக்கும் இந்த நீரை கொடுக்கமுடியும்.

MR. SPEAKER : The hon. Member's time is up.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Even at the outset I wanted ten minutes, Sir.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister wants to reply at 1 o'clock.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : How can I wind up the debate in five minutes, Sir?

MR. SPEAKER : There is no winding up of the debate in discussing Demands.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Sir, I may submit to the Hon. Speaker that the custom and convention maintained in this House is that the Leader of the Opposition will wind up the debate. Unfortunately the Leader of the Opposition is not here. Therefore, one of the Leaders might be given the opportunity to wind up the debate. Custom and convention cannot be given up. I submit that I might be given five minutes more, and thereafter the Hon. Minister may reply. After all the Hon. Minister's reply will meet all our points.

MR. SPEAKER : I must tell the hon. Member that there is no custom or convention like winding up a debate during the discussion on Budget Demands. Cut motions are moved and Hon. Ministers make their replies. If hon. Members would agree to remain in the House for five minutes after 1-30 to-day, the hon. Member can have five more minutes.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : I want only a few minutes more.

[Sri S. Swayamprakasam] [19th March 1956]

இன்றையதினம் அவர்கள் பேசுகிற காலத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு ஏதோ பிரமாதமாக செய்யப்பட்டுவிட்டதென்ற நினைப்பில் சொன்னார்கள். ஆனால் எந்தவிதமான புதுதிட்டமும் எங்கள் ஜில்லாவில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கோயமுத்தூருக்கு ஒரு கால்வாய் வெட்டி தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். சேலம் ஜில்லாவுக்கும் எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இதன் காரணமாக மேட்டூரில் தண்ணீர் மிகவும் குறைந்துவிட்டது. ஏற்கனவே தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு வண்டல் சத்து வந்துக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் திட்டம் வந்த பிறகு தண்ணீரில் வந்துக்கொண்டிருந்த வண்டல் இப்பொழுது தஞ்சைக்கு வருவது கிடையாது. ஆதலால் வயல்களிலெல்லாம் எருவைப் போட்டாலொழிய ஒன்றும் விளையாது என்ற அந்தி விளைந்திருக்கிறது. நிலைமை இப்படி இருக்க லீன பொருமை ஏன்? யுத்த காலத்தில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உணவு உற்பத்தி பெருக்கம் செய்து கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவுக்கென்றே தனியாக அனுப்பிவைத்தோம். உணவு கிடைக்காத அந்த நாளிலே உணவு அளித்த நன்றியையாவது மறந்துவிட வேண்டாம் என்று இன்றைய தினம் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் யாதொருவிதமான புது திட்டமும் செய்யப்படவில்லை என்று சொன்னேன். மேட்டூரிலிருந்து வாய்க்கால் வெட்டி விடப்பட்டதினால் அங்குள்ள தண்ணீர் குறைந்துவிட்டது. தண்ணீர் இல்லாததினால் திடீரென்று பஞ்சம் ஏற்பட்டது. இந்த ஆண்டிலும் கரும்பு ஆலைக்கு தண்ணீர் விடப்போவதாக கேள்விப்படுகிறேன். மேட்டூரில் தண்ணீர் குறைந்துவிட்டதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படியிருக்கும்போது, கரும்பு ஆலைக்கு தண்ணீர் விடுவது உசிதமா என்பது கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். ஆதலால் இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் நீர்ப்பாசன வசதி ஒன்றும் செய்யப்படாதிருந்தும் கூட வடிக்கால் வசதி ஒன்றும் இல்லாத தன்மையில் தஞ்சை ஜில்லா பாம்பட்டிருக்கிறது. அங்கிருக்கும் ஏரிக்கு ஆனந்தக் காவேரி பாசனம் வருகிறது. அந்தத் தண்ணீர் அந்த ஏரியில் தேங்குகிறது. அங்கே கலிங்கு ஒன்றை ஏற்படுத்தவேண்டும். மேட்டூர் அணை வந்தவுடனே தஞ்சையெல்லாம் பாழடைந்திருக்கிறது. வெள்ளாமை போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் உடனடியாக வடிக்கால் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI B. K. NALLASWAMY : Sir, I rise on a point of personal explanation. ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசம் அவர்கள் பேசும்போது ஏதோ தஞ்சை ஜில்லாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டதாக நாங்கள் பொருமைப் படுவதாக சொன்னார்கள். நான் சொன்னதை அவர்கள் சரியானபடி புரிந்துக் கொள்ளாததற்கு நான் வருந்துகிறேன். மேட்டூர் வாய்க்காலுக்கு முதலிலே போடப்பட்ட திட்டத்தை குறைத்துக்கொண்டு இப்பொழுது வேறு இடத்தில் கொடுப்பானேன் என்று நான் கேட்டேனே ஒழிய வேறென்றுமில்லை. அதை சரியாகப் புரிந்துக் கொண்டு பேசியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். மேட்டூர் வாய்க்கால் திட்டத்தை பூரணமாக முதலில் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறேன்.

SRI N. RATHINA GOUNDER : நீர்பாசன திட்டம் மிகமிக அவசியமானது. தண்ணீர் இருந்தால்தான் உணவு உற்பத்தி பெருக்க முடியும். எல்லா மெம்பர்களும் அவர்கள் தொகுதியைப்பற்றி பேசுவதற்கு மிகுந்த ஆவலாக இருப்பதால், இன்னும் அதிக நேரம் அனுமதிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : நான் இந்த பிரேரணையைக் கொண்டுவரும் போதே இதற்காக மூன்று மணிநேரம் ஒதுக்கப்பட்டது என்று சொன்னேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அப்பொழுதே நேரம் போதாது என்று சொல்லி இருக்கவேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது சொல்வதில் பிரயோஜனம் இல்லை.

[19th March 1956]

* **SRI M. MANICKASUNDARAM :** கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் 5 நிமிஷம் பேச வேண்டும் என்று தெரிவித்தார்கள். சில அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது அதிக நேரம் அனுமதிக்கப்பட்டது. இதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை என்றாலும், இந்த மான்யத்தைப் பற்றி பேசுவதற்கு அதிக அங்கத்தினர்கள் இருப்பதால், அவர்கள் பேசுவதற்காக இரவு கூட்டம் வைக்க ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : This is not a point of order. Anyway, I would like to know from the Leader of the House whether he would like to accede to the wishes of hon. Members in the matter.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Sir, I would not be in Madras to-night. I am leaving this place this afternoon. If anything is to be done, it should be done only to-morrow. Even yesterday I mentioned that I had an engagement to be attended to to-day. I am going one hundred miles away to a village to inaugurate the supply of electric power there.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think, Sir it will be possible to have a night sitting. After all we are in the hands of the House. If hon. Members do not want to discuss any other Demand, that Demand may be postponed and preference may be given to the Irrigation Demand. They can remove one of the Demands from the list and allot more time for Irrigation. After all we made the allotment, and we can as well change the allotment. If the House feels that this Demand should be discussed further, I have no objection to further time being given. But then the time allotted for other Demands will be reduced.

SRI K. PARTHASARATHY : Sir, we are going to have a discussion on the Second Five-Year Plan. If hon. Members have suggestions to make relating to Irrigation, they will have an opportunity to do so at that time.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Why not we have a night session to-morrow?

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : We can sit for more time during night but we cannot agree to cutting out any Demand.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think we can agree to a night session because from to-day onwards the Council also will be in session. The Ministers will have to be present here and then in the Council also, and this will create difficulties. Also, the Reporters and others will be overworked. If hon. Members attach so much importance to this Demand, we can continue the discussion to-morrow and we have no objection to that.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : One hour may be allotted for this Demand to-morrow.

19th March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We are in your hands. Just as the hon. Member suggests, one hour may be cut out from the time allotted for any other Demand and that one hour may be allowed for this Demand to-morrow.

MR. SPEAKER : Then, the discussion on this Demand may continue. I shall allow five minutes for each hon. Member. Hon. Member Sri Govindaswami Naidu will now speak.

* **SRI V. GOVINDASWAMI NAIDU :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். முதல் முதலாக, நான் பேசுவதற்கு அவகாசத்தைத் தந்ததற்கு தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவாகிய செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் ஒரே ஒரு நீர்த்தேக்கத் திட்டம் தான் இருக்கிறது. அதாவது, ஆரணியார் திட்டம் என்பது. அதில் இப்போது வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த வேலைகள் மூன்று, நான்கு மாதங்களில் முடிந்து, திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுவிடும் என்று நினைக்கிறோம். ஆனால் நீர்த்தேக்கத்தைக் கட்டிவிட்டாலும் அதிலே தண்ணீரைத் தேக்கவைக்கமுடியாத நிலையிலே இருக்கிறோம். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், தூரதிருஷ்டவசமாக நீரைப் பிடிக்கும் இடங்கள் ஆந்திர ராஜ்யத்தில் இருப்பதுதான். நீர் பிடிக்கும் இடங்கள் ஆந்திர ராஜ்யத்தில் இருப்பதாலே அந்தராஜ்ய சர்க்கார் ஒரு விதமுயற்சியும் செய்ய வில்லை. அவர்களுக்குக் 'காம்பென்ஸேஷன்' அனுப்புவதற்குச் சில நாட்கள் ஆகும். ஆகவே அவர்கள் இதுவியைமாக இதுவரையிலும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்தத் திட்டம் ஜூன் மாதத்திலே முடியுமோ, அல்லது ஜூலை மாதத்திலே முடியுமோ தெரியவில்லை. ரூ. 1,74,00,000 செலவில் இந்த நீர்த்தேக்கம் கட்டிமுடிக்கப்பட்டாலும், அதில் நீரைத் தேக்கவைக்கமுடியாது என்பதைத்தான் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே இது விஷயமாக ஆந்திர சர்க்கார் ரோடு சேர்ந்து உடனடியாக வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு நீர்த்தேக்கம் வந்ததென்றால், பக்கத்தில் சென்னைப்பட்டணம் இருப்பதால் இந்தப் பட்டணம் வேண்டிய தண்ணீரை எடுத்துக்கொள்வதென்பது சகஜமாகப் போய்விட்டது. இப்போது ஆரணியார் அணைக்கட்டிலிருந்து கொஞ்சம் தண்ணீரை சென்னைப் பட்டணத்திற்கும் ஒதுக்கிவைத்திருக்கிறார்கள். இப்போது சென்னைக்கு 30 மாதங்களுக்குப் போதுமான தண்ணீர் பூண்டி, புழலேரி, சோலவரம் ஆகிய மூன்று ஏரிகளிலும் இருக்கின்றன. ஆகவே ஆரணியார் நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து தண்ணீர் ஒதுக்குவது அவசியமில்லை. மும்பது மாதங்களுக்கு ஒரேயடியாக மழையில்லாமல் போய்விடுமென்று நினைப்பதற்கு அவசியமில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த நீர்த்தேக்கத்தில் முக்கியமாக விவசாயத்திற்கென்று தேக்கிவைக்கும் தண்ணீரை விவசாயத்திற்கே உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நீர்த்தேக்கத்திற்குக் கீழே (கிழக்கே) ஏழு, எட்டு மைல் தூரத்தில் சுருட்டுப்பள்ளி அணைக்கட்டு என்ற ஒரு அணைக்கட்டை நிர்மாணித்திருக்கிறோம். இதில் வட பகுதியில் ஒரு கால் வெட்டி அதன் மூலமாக ஒரு சில ஏரிகளை நிரப்புவதற்கு இப்போது ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அதே போல் தென்புறத்திலும் ஒரு கால்வெட்டினால், சுமார் 20 கிராமங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். அதனால் அங்கே விவசாயம் நன்றாக விருத்தியடையும். ஆனால் எஞ்சினியர்கள் "இந்த அணைக்கட்டிலே போதுமான தண்ணீர் வருமா? இதில் போதுமான தண்ணீர் வந்தால், அப்போது இந்தக் கால் வெட்டுவதுபற்றிக் கவனிக்கலாம்" என்று சொல்கிறார்கள். தென்புறத்திலும் கால்வாய் வெட்டிக்கொடுத்தால் அங்கே நன்றாக விவசாயம் அபிவிருத்தியடையும். தென்புறத்தின் வழியாகத் தண்ணீர்

1-13
p.m.

[Sri M. Manickasundaram] [19th March 1956]

தென்கரை வாய்க்கால், ஹை லெவல் சானல், வருடத்திற்கு ஒரு முறை மூடப்படுகிறது. குளித்தலை தாலாகா, திருச்சி தாலாகா இரண்டு தாலாகாவிலும் பாசனம் இருக்கிறது. குளித்தலை தாலாகாவில் முதலில் சம்பா, பிறகு குறுவை சாகுபடி செய்வார்கள். திருச்சி தாலாகாவில் முதலில் குறுவை, பின் சம்பா சாகுபடி செய்வார்கள். ஆகையால், இந்த இரண்டு தாலாகாக்களுக்கும் பாய்ச்சக்கூடிய வாய்க்காலின் 'க்ளோஷர் டைம்' ஒரே மாதிரி வைத்திருப்பதால், தகராறும் நஷ்டமும் ஏற்படுகிறது. குளித்தலை தாலாகாவில் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நஞ்சை இருக்கிறது. திருச்சியிலும் நிறைய நஞ்சை இருக்கிறது. இதற்கு நான் சொல்வது என்னவென்றால், க்ளோஷர் ஆனவுடன் மேட்டூரில் தண்ணீர் திறந்தபின் உய்யக்கொண்டான் வாய்க்காலில் தண்ணீர்விட ஆரம்பித்து, திருச்சி தாலாகாவுக்கு தண்ணீர் சப்ளை செய்யவேண்டும். அதற்காக ஐயாயிரம், ஆறுயிரம் செலவாய்விட்டபோதிலும்கூட 'இன்டெரிம் பீரியட்' இல் உய்யக்கொண்டானில் தண்ணீர் விடலாம். இல்லாவிட்டால் எப்போழுதும் முற்பாடு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் க்ளோஷர் டைமை மாற்றவேண்டி தந்தியும் தபாலும் அடித்து பெரிய தகராறுகள் நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் இருந்துவருவதை தவிர்க்கமுடியாது. ஊற்று ஜலம் குளித்தலை தாலாகாவுக்குப் பாயக்கூடிய செளகரியம் திருச்சி தாலாகாவுக்கு இல்லை. இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினை. உய்யக்கொண்டான் வாய்க்காலுக்கு தனிபாக ஒரு குரம்பு இருந்ததை புதிப்பித்துவைத்தால் திருச்சி தாலாகாவுக்கும் நல்ல பயன் கிடைக்கும். உய்யக்கொண்டான் வாய்க்காலில் பழையபடி திறந்து க்ளோஷர் டைமில் தண்ணீர் சப்ளை செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

புகளூர் வாய்க்காலை ஜேடர்பாளையம் பெட் ரொகுலேட்டுக்கப்பால் கொண்டு போய் இணைக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்தால் ராஜா வாய்க்காலுக்குப் பாதகம் ஏற்படுமென்று சிலர் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். தயவு செய்து இதில் தலையிடவேண்டாமென்று சம்பந்தப்பட்ட அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். 'கணவன் மாடு வாங்குகிறேன் என்று சொன்னவுடனே பிறந்த வீட்டுக்கு நெய் கொடுக்கின்றேன்' என்ற பழமொழிபோல் இல்லாமல், இந்தத்திட்டம் முதலில் நிறைவேற்றப்பட்டும் இதற்குள் சண்டைவேண்டாம். புகளூர் வாய்க்கால் கீழ் வாய்க்கால்; ராஜா வாய்க்கால் மேல் வாய்க்கால். இதனால் ராஜா வாய்க்காலுக்கு யாதொரு பாதகமும் ஏற்படாது. அடிக்கடி ஏற்படக்கூடிய செலவுகளைக் குறைப்பதற்கும் புதிதாகச் வெட்டப்படும் வாய்க்கால் பாபுலர் முதலியார் வாய்க்காலையும் இணைத்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு பெரிய சிக்கலான விஷயம். ஆகையால், அதில் இப்பொழுது புக விரும்பவில்லை. இப்பொழுது தேவைப்படாத விஷயம். இந்தக் 'கோல்மால்' ஐ மறைப்பதற்கு புகளூர் வாய்க்காலை ஜேடர்பாளையத்தில் இணைத்து பாபுலர் முதலியார் வாய்க்காலில் எதற்காக வெட்டப்பட்டது என்பதை நினைத்து பெரும்பாலும் நன்மை பயக்கக்கூடிய அமராவதி வரை சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இதில் புகார் இல்லை. நல்ல எண்ணத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட விஷயம். நல்ல எண்ணத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டதை நல்ல எண்ணத்தோடே கடைசிவரையில் இருந்து பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

குளங்கள், ஏரிகள் இவைகளெல்லாம் நீர்ப்பாசனத்திற்கு முக்கியமானவை என்பது அமைச்சரவர்களுக்கு நன்கு தெரிந்த விஷயம். ஆகவே குளங்கள், ஏரிகள், குட்டைகள் இவைகளை ஆழப்படுத்துவது, மராமத்து செய்வது ஆகிய விஷயங்களுக்கு முதல் ப்ரையாரிடி கொடுக்கவேண்டும்.

குடவனாறு, புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் விஷயங்களையும் உடனடியாக கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த அனைவருக்கும் எனது நன்றி.

MR. SPEAKER: The House stands adjourned till 9 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 20th March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

M. R. Radha Ramayana case in Madurai

* 8446 Q.—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri P. Rangaswami Reddiar): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the approximate expenditure incurred by the Government in connection with the 'M. R. Radha Ramayana' rioting case in Madurai;

(b) the time taken for the investigation and the trial of the case; and

(c) the result of the trial?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The approximate expenditure incurred by the Government by way of travelling allowance to officials is Rs. 318-1-0.

(b) The investigation took place from 2nd to 11th December 1954, the charge-sheet was filed on 11th December 1954, the trial commenced on 15th January 1955 and ended on 20th December 1955.

(c) All the accused were discharged on 20th December 1955 under Section 253 (1), Criminal Procedure Code.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Did the Government at any time issue instructions to the A.P.P. who was conducting the case that the accused might be admonished if they pleaded guilty and felt sorry for the offence?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, if they had pleaded guilty they would have been convicted and charges should have been framed. It is true that the Government issued instructions to the A.P.P. that in case the accused should express regret, as far as we were concerned, we need not press the case.

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, while the Government are uncompromising in their attitude towards perpetrators of violence if they belonged to other parties, why were they mollifying in their attitude towards perpetrators of a similar violence in this case? Is it because many of the accused were Congressmen?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir; that was not the consideration. In the circumstances in which the incident took place, the Government thought that it was not necessary for

[20th March 1956]

them to press the case. But ultimately it was the Court which has given a decision on the evidence tendered. On that evidence, the Court was pleased to discharge the accused. Therefore, whatever might be our attitude, we had to abide by the Court's decision ultimately.

SRI A. M. RATHNASWAMY: May I know whether the Government have issued orders to ban this kind of drama being enacted on our stage? And in view of the fact that the sentiments and susceptibilities of millions of devotees of Rama are being deliberately wounded in this part of the country, would the Government take necessary steps to see that this kind of drama is not staged?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, this particular drama is not being staged now and in case it is again staged, the Government will take action and find out whether it comes under the provisions of the Madras Dramatic Performances Act and action, if necessary, will be taken under that Act.

SRI N. K. PALANISWAMY: Sir, the Hon. Minister stated that he gave instructions to the A.P.P. in this case. Is there any secret alliance between this Government and the Dravida Kazhagam, particularly between the Chief Minister and E. V. Ramasamy Naicker and because of this alliance have the Government instructed the A.P.P. to withdraw the case?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am really sorry the hon. Member is completely confused about the set-up in this case.

SRI M. PALANIYANDI: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 'இப்போது இந்த நாடகம் நடத்தப்படுவதில்லை' என்று சொன்னார்கள். இப்போது 'தேவாசரப் போராட்டம்' என்ற பெயரில் இந்த நாடகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட, இந்த நாடகத்தில் என்ன தவறுகள் இருக்கின்றன? கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நாடகத்தின் Script பூராவையும் வாங்கிப் படித்து, அதன் பிறகு இதில் தவறுகள் உண்டா இல்லையா என்று முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: 'தேவாசரப் போராட்டம்' தை பார்க்கக்கூடிய புண்ணியம் எனக்கு இன்னும் ஏற்படவில்லை. கீமாயணத்தினுடைய Script-ஐ வாங்கிப் படித்திருக்கிறேன். அதில் உண்மையில் ஆட்சேபகரமான வாசகங்கள் இருக்கின்றன என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

SRI N. RATHINA GOUNDER: மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் எல்லோரும் இந்த நாடகத்தைப் பார்த்து அதன் பிறகு ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நாடகத்தில் பகுத்தறிவை வளர்க்கக்கூடிய அம்சங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த விஷயத்தில் prejudice இல்லாமல் முடிவுசெய்யவேண்டும். பகுத்தறிவை வளர்க்கக்கூடிய இந்த நாடகத்தைப் பார்க்காமலேயே ஒரு முடிவுக்கு வருவது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்த நாடகத்தைப் பார்ப்பதால் ஏற்படக்கூடிய பகுத்தறிவை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே வைத்துக் கொள்ளட்டும். அவர்களுடைய பகுத்தறிவு வளர்ச்சியின் காரணமாக இன்னும் சமூகத்தில் சேவை செய்வதற்கு வேண்டிய புண்ணியம் அவர்களுக்கே ஏற்பட்டும். என்னைப் பொருத்த வரையில் அந்த நாடகத்தின்

[20th March 1956]

வாசகத்தை நான் முன்னமேயே படித்துப் பார்த்திருக்கிறேன். அதில் ஆட்சேபகரமான வாசகங்கள் இருக்கின்றன என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

DR. K. B. MENON: Will the Government give some kind of an assurance that no drama will be prohibited unless it proves to be obscene or it incites violence?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We have already enacted the Madras Dramatic Performances Act and we can take action only under that Act. Hon. Members know that we have constituted an Advisory Committee also and all the script is referred to the Advisory Committee; it is only on their advice Government take a final decision.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, may I know by way of information whether the Hon. Minister for Education has gone through the Valmiki Ramayanam, its original script and if so, are there any conflicting views in the Ramayanam that is now obtaining in our country as compared with that of the original Valmiki? Is he aware of the fact that Radha is enacting the drama as found in the original script of Valmiki?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sorry I have not gone through the original Valmiki Ramayanam. Perhaps the hon. Member has gone through it in its original script; it is a different thing. So far as I am concerned, I am a devotee of Kampan and every Tamilian should read Kampan, the Tamil poet.

MR. SPEAKER: I must tell hon. Members that the main question relates to the approximate expenditure in connection with the case at Madurai; the whole Ramayanam is not before the House for discussion. (Laughter.)

SRI M. PALANIYANDI: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 'நான் இந்த நாடகத்தையே படித்துப்பார்த்தேன். அதில் ஆட்சேபகரமான வாசகங்கள் இருக்கின்றன' என்று கூறினார்கள். வால்மீகி ராமாயணம் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மொழிபெயர்ப்பின்படி நாடகம் நடக்கும்போது, கதாபாத்திரங்கள் எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டுமே தவிர, நாடகத்தில் வரும் வார்த்தைகளை மட்டும் பார்க்கக்கூடாது. உதாரணமாக ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், ராமன் 'பரதன் உன் இருக்கும்போது' . . . என்று சொல்லும்போது, ராமனைப் பார்த்து சீதை 'பேடி' என்று சொல்கிறாள். ஆகவே நாடகத்தை நேரில் பார்க்காமல் script-ஐ மட்டும் பார்த்து எப்படி நடவடிக்கை எடுக்கமுடியும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஆட்சேபகரமான நாடகங்கள் நடைபெறுகின்றன என்று சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டால் சர்க்காரின் கவனத்திற்கு அதைக் கொண்டுவருவது ஜில்லா அதிகாரிகளின் கடமை. அதுபற்றி பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சர்க்கார் எப்போதும் தயாராயிருக்கிறார்கள்.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: The question relates to the rioting case in Madurai. In connection with this, may I know, what were the special reasons which prompted the Government to issue instructions to the A.P.P. not to press the case when the

[20th March 1956]

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, to make myself clear to the Hon. Minister, may I know whether the principle of reservation to Scheduled Castes and Backward classes is applied to the selection of House Surgeons and whether the ratio is maintained?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. Just as it is done in the case of selection for appointments, the same communal rotation is followed and people are selected according to the percentage of seats reserved for them.

Kerala Sahitya Parishad at Badagara

* 3448 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Commercial Tax Officer North Malabar, is recovering entertainment tax for the performance of dance-drama held in connection with the Annual Conference of the Kerala Sahitya Parishad at Badagara in North Malabar during May 1954; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : On a representation received from the Secretary, Samastha Kerala Sahitya Parishad Conference, Badagara, the Government have recently issued orders exempting the performance referred to from liability to entertainments tax.

Electricity supply to Puttur Panchayat Board

* 3449 Q.—SRI K. VENKATARAMANA GOWDA : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer to question No. 319 given on 14th December 1954, the present stage of the proposal to extend electricity supply to Puttur Panchayat Board from Mangalore?

THE HON. SRI R. SHANMUGHA RAJESWARA SETHUPATHI : A major ten year scheme for extension of supply of power from Mangalore Sub-station to Puttur and surrounding areas has just been received from the Chief Engineer (Electricity) and is under the consideration of the Government.

Electric calling bells in Ophthalmic Hospital, Egmore

* 3450 Q.—DR. K. B. MENON : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether there are electric calling bells in special wards in the Ophthalmic Hospital, Egmore?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—No, Sir.

DR. K. B. MENON : Will the Hon. Minister consider the matter and provide calling bells as it is an absolute necessity as patients, who have undergone operations, are not even allowed to stir out from their beds?

[20th March 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. At present we have got electric calling bells in the special wards in the Government General Hospital. There is a proposal for providing such bells in the special wards in the Government Ophthalmic Hospital and Stanley Hospital. Proposals have been called for and they will be considered.

MR. SPEAKER : Question time is over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—STATEMENT UNDER RULE 40 RE REMOVAL OF SEVERAL MINOR IRRIGATION MAISTRIS FROM SERVICE CONSEQUENT ON INTRODUCTION OF AD HOC RULES RELATING TO THEIR SERVICES.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri V. Balakrishnan has given notice of a motion under Rule 40 of the Assembly Rules, to call attention to a matter of urgent public importance viz., “Removal of several persons from service consequent on the giving of retrospective effect to the *Ad hoc* rules relating to minor Irrigation Maistris”.

* SRI M. DHARMALINGAM : Sir, before proceeding to that, I would like to inform the House that I have sent nearly 200 questions to the Hon. Speaker. Fortunately, 141 of them have been admitted by him. I have made enquiries in the Departments and I am informed that they have sent replies to all the questions put by me. We are having only five or six questions per day now. I do not understand the technical or practical difficulties in putting all the questions on the agenda. I would request the Hon. Speaker to see that all questions to which answers have been received are brought before the House before the closure of this session.

MR. SPEAKER : It was said by the Hon. the Leader of the House yesterday that questions have been sent to the Departments and we are expecting the answers. As soon as answers are received, they will be placed before the House.

* SRI M. DHARMALINGAM : Sir, I am told by the Department concerned that they have already sent answers to the questions put by me. That is why I am making a request to you, Sir, to include all the questions for which answers have been received.

SRI K. VINAYAKAM : Yesterday the Hon. the Leader of the House said that it was difficult to get answers from the districts because of the delay involved in transit. Now I understand that the answers have been despatched and there is delay somewhere. May I seek clarification of it?

MR. SPEAKER : I think the hon. Member is not quite correct. He can verify from the office whether the answers to his questions have been received. I understand that all questions to which

[Mr. Speaker] [20th March 1956]

answers have been received will be placed and so far as his questions are concerned, answers have not been received. Anyhow, the hon. Member is at liberty to find out from the registers whether answers have been received.

9-20
a.m.

DR. K. B. MENON : I ask for information from the Hon. Speaker whether the time lost now will be supplemented when the questions actually come so that we may complete as many questions as possible.

MR. SPEAKER : There is no question of time being lost. The first hour of the sitting everyday will be made available for questions. It is not however necessary that we should spend the entire hour on questions and to-day, particularly, I am glad that we have finished questions soon so that many hon. Members who are anxious to speak on Irrigation could participate in the discussion and we could proceed to the next subject.

DR. K. B. MENON : I only meant the time lost for the questions—whether that will be made up and whether all questions will be covered.

MR. SPEAKER : All questions, when received, will be placed before the House.

* SRI V. BALAKRISHNAN : Mr. Speaker, Sir, this delay in the matter of replies to questions put, is causing confusion. We charge the Government and the Government charge us in return. May I suggest to the Speaker to circulate to all Members of the Assembly the number of pending questions sent to each Department, the dates on which they were sent and the number of questions still pending with them so that we may really know where we are and who is at fault?

MR. SPEAKER : The hon. Member may send a letter to me and I shall have it answered that.

* SRI V. BALAKRISHNAN : I now come to my statement under Rule 40. I humbly invite the sympathetic attention of the Hon. Minister for Land Revenue to the tragedy involved in the removal of persons who had been employed in the Minor Irrigation Department since 1946 and even before 1946. The Government Order No. 3175, dated 13th October 1955, stipulates that all those who had passed IV Form alone should be retained in office and those who had not passed IV Form and below must be immediately removed from office. The effect of this order is those who had been in service for a long time and who had acquired the necessary technical skill for ten years or so and people who are really essential to the working of particular sections of the Department are being sent away. The Department are losing the working knowledge and the experience gained by these people in addition to the fact that these people who had been hoping to find

20th March 1956] [Sri V. Balakrishnan]

employment and permanent security of tenure in these offices are being sent away and their families and children are open to starvation and the consequences of unemployment.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, in G.O. No. 3175, Revenue, dated 13th October 1955, *ad hoc* rules in respect of certain posts such as minor irrigation maistris, etc., were framed. In the second paragraph of the preamble and the notification in which the above rules were published, it has been clearly stated that the "rules should be deemed to have come into force with effect on and from the date of publication of the notification in the *Fort St. George Gazette*". The notification was published in the *Fort St. George Gazette*, dated 2nd November 1955. These rules therefore came into force only with effect from 2nd November 1955. The hon. Member seems to be under the impression that the said rules have been given retrospective effect. As the rules came into force only with effect from 2nd November 1955, the date of publication of the notification in the *Fort St. George Gazette*, the question of removal from service of persons who were employed before the rules came into force does not arise. It may also be observed that the *ad hoc* rules do not contemplate the removal of any person who had been in service prior to the date on which the said rules came into force. The rules are applicable only to those persons appointed after the date of publication of the rules.

SRI M. PALANIYANDI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே 9-24
ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது, அந்த விதிகள் என்று a.m.
கெஜெட்டில் வெளிவந்ததோ அந்தத் தேதியிலிருந்து அமுல் செலுத்தப்
படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், ஜில்லாக்களிலுள்ள கலெக்டர்கள்
அந்த ஜி. ஒ.-வை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாமலோ புரிந்துகொண்டோ
பல ஆண்டுகள் ஸர்வீஸில் உள்ளவர்களையும் நீக்கியிருக்கிறார்கள். சர்வீஸில்
ரெகுலரைஸ் பண்ணிய பிறகும் சம்பளத்தைப் பிடித்திருக்கிறார்கள்.
ஆகையால், உடனடியாக அரசாங்கத்திலிருந்து ஜில்லா மாவட்ட தலைமை
அதிகாரிகளுக்கு, அதாவது கலெக்டர்களுக்கு உத்தரவு அனுப்பி, எந்தத்
தேதியில் உத்தரவு அமுலுக்கு வந்தது என்பதைத் தெரிவிக்குமாறு
கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

MR. SPEAKER : There cannot be any discussion on motions under rule 40 and I wish hon. Members should follow the rules that we have prescribed for ourselves. Now, we will resume discussion on Demands VIII and XXXVI. I have prescribed a time-limit of five minutes for each hon. Member.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1956-57—cont.

(1) DEMAND VIII—IRRIGATION—cont.

(2) DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION—cont.

SRI C. KANDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப் 9-25
பாசன மான்யத்தின்மீது இருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து a.m.
பேசுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. வெங்கடேச சோளகர் அவர்கள்.

[Sri V. Govindaswamy Naidu] [19th March 1956]

கட்டுத் தண்ணீர் பாய்கிறது. அந்தப் பக்கத்தில் கால் வெட்டமுடியும். தென்புறத்தில் எந்தவிதமான நீர்ப்பாசன வசதியும் இல்லாததால் தென்புறத்தில் கால் வெட்டிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI K. R. SAMBANDAM: சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் முக்கியமாகத் தஞ்சாவூர் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற தென்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நீர்ப்பாசன விஷயமாக இந்த ஜில்லாவுக்கு எல்லா வசதிகளும் செய்துகொடுத்தாகிவிட்டது என்ற அபிப்பிராயம் சர்க்காருக்கு இருந்து வருகிறது. மற்ற ஜில்லா வாசிகளும் இதே அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏதோ ஒரு காலத்தில், சோழ ராஜாக்கள் காலத்திலும், வெள்ளையர் காலத்தில் அங்கே நிர்மாணிக்கப்பட்ட நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்தான் இப்போது அங்கே இருந்துவருகின்றனவேதவிர, இப்போது ஒன்றும் புதிதாக அங்கே வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படவில்லை; அந்தக் திட்டங்களைப் புனரமைப்புக் கூடச் செய்யவில்லை. அனேக வாய்க்கால்கள் ஆழப்படுத்தப்படவில்லை. பாதிக்கப்பட்ட பல கால்வாய்கள் சீர்திருத்தப்படவில்லை. இவற்றையெல்லாம் சர்க்கார் உண்டியாக கவனிக்கவேண்டும். குறிப்பாக, புயல் தஞ்சை ஜில்லாவை துன்புறுத்தாமல் விடவில்லை. சமீபத்தில் வந்த புயலால் அந்த தாங்கி, திருத்துரைப்பூண்டி முதலிய பகுதிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாயவரம் தாலுகாவில் 1953-ல் அடித்த புயலால் மாணிக்கபசங்குபோன்ற சமுத்திரகரை ஓரமாக உள்ள அநேக ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடிக்கு லாயக்கில்லாதவைகளாக ஆகிவிட்டது; அவைகள் மண் மேடுகளாகிவிட்டன. அங்குள்ள விவசாயிகள் மிகவும் ஏழைகள். அவர்கள் தாங்களாகவே நிவாரண வேலைகளைச் செய்துகொள்ளமுடியவில்லை. அவர்கள் நிவாரண வேலைகளுக்காக மனுப்போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. புயல் அடித்தபோது சமுத்திரத்திலிருந்து பொய்யல் அடித்து சாகுபடி நிலங்களில் மண் வந்து சேர்ந்து, அந்த நிலங்களைல்லாம் தரைமட்டமாகிவிட்டன. எவ்வளவு தூரம் தஞ்சாவூரில் ஏழை விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி சர்க்காருக்கு அதிகமாகச் சொல்லத் தேவையில்லை. தென்னிந்தியாவில் நெற் களஞ்சியம் என்று சொல்லப்படும் தஞ்சாவூர் ஜில்லா இன்றைக்கு எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லத் தேவையில்லை.

மேலும், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஏற்கெனவே மிராசுதார்களெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து வாய்க்கால்களைக் கவனித்துவந்தார்கள். இப்போது நிலச் சீர்த்திருத்தம் கொண்டுவருவதால், அவர்கள் வாய்க்கால்கள் போன்ற விவசாய வசதிகளைப் பராமரிப்பதில்லை. ஒரு சில இடங்களில் N.E.S. திட்டத்தில் பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்புடன் சில வாய்க்கால்கள் வெட்டினார்கள். இப்போது வாய்க்கால் வேலைகள் நிறைய கவனிக்கப்படாமலிருக்கின்றன.

கரும்பு சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் விடுவதால் ஏற்கெனவே இரு போகம் நெல் விளைந்த இடங்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்படுகிறது. டாமிலிருந்து கரும்பு சாகுபடிக்காக தண்ணீர் விடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கரும்பு சாகுபடி செய்ய off season-ல் கிணற்றிலிருந்தோ அல்லது bore-well-ல் இருந்தோ தண்ணீர் இரைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நீர்ப்பாசன இலாகாவில் எஸ்.டி.ஓ-க்களுடைய ஆபீஸ்களில் இரிகேஷன் குமாஸ்தாக்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் நீர்ப்பாசன இலாகாவிலுள்ள எஞ்சினியர்களும், ஓவர்லியர்களும் செய்ய வேண்டிய வேலைகளில் பல வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். எஞ்சினியர்களும் ஓவர்லியர்களும் தங்கள் வேலைகளைச் சரிவரச் செய்வதில்லை. நிலங்களை வந்து பார்ப்பது, திட்டங்கள் தயாரித்துக்கொடுப்பது, முதலிய வேலைகளை குமாஸ்தாக்கள்தான் செய்கிறார்கள். இவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பாஸ் பண்ணியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் வேண்டிய பல பரீட்சைகள் பாஸ் பண்ணியிருந்தும் கூட இவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வோ, ஊதிய உயர்வோ கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் செய்யும் வேலைக்குத் தக்க ஊதியம்

[Sri K. R. Sambandam] 19th March 1956]

கொடுக்கப்படுவதில்லை. எஞ்சினியர்களும், ஓவர்லியர்களும் 'டீர்' போகிறார்கள். குமாஸ்தாக்கள்தான் பல வேலைகளைக் கவனிக்கிறார்கள். மேலும், இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் பெரிய மிராசுதார்களாக இருந்தவர்கள் சில்லரை மிராசுதார்களாக மாறிவருகிறார்கள். பெரிய மிராசுதார்களாக இருந்தவர்கள் தங்கள் நிலங்களை விற்று வருகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் 'ஸ்மால்-ஸ்கேல் பார்மிங்' அதிகமாகி வருகிறது. அதிகாரி நிலைமையில் 'ஸ்மால்-ஸ்கேல் பார்மிங்' வயல்களுக்கு வாய்க்காலிலிருந்து தண்ணீர் களிடம் இந்த மிராசுதார்கள் வயல்களுக்கு வாய்க்காலிலிருந்து தண்ணீர் விடவேண்டுமென்று பெரிய அதிகாரிகளை சந்தித்து பேசமுடியவில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் இத்தனை கியூஸக் விட்டிருக்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இந்த குமாஸ்தாக்கள்தான் அந்த பக்கம் மேடு, ஆகையால் அதிக தண்ணீர் விட்டால்தான் பாயும் என்பதை அதிகாரிகளுக்கு உணர்ப்படி செய்து தண்ணீர் விடுகிறார்கள். ஆகையால் இவ்வளவு முக்கிய பங்கை ஏற்று செய்து தண்ணீர் விடுகிறார்கள். நடத்தும் இவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தி அவர்களுடைய உத்தியோகத்தை regularize பண்ணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI M. MANICKASUNDARAM: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்த தற்காக கனம் அமைச்சரவர்களுக்கும், தங்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

கரூர் தாலுகாவில் குடவனாறு என்ற ஒரு நதி இருக்கிறது. நமது பிரதேசத்திலே உற்பத்தியாகக்கூடிய ஒரு நதி. அதன் தண்ணீர் வீணாகச் சென்று அமராவதி, காவேரி நதியில் கலந்து கடலில் சேருகிறது. புயல் அடித்ததாலும், வெள்ளத்தினாலும் மேட்டூர் தண்ணீர் தேக்கின் பின்பும் குடவனாறு அதிகத் தண்ணீர் வந்து தஞ்சை ஜில்லா மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது என்பதை எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். இது மிகவும் முக்கியமானது. இந்த நதி வரண்ட பிரதேசத்தில் செல்கிறது. இந்த நதி தமிழ் நாட்டிலேயே உற்பத்தியாகிறது. இந்தத் திட்டத்திற்கு அதிகச் செலவானாலும் நிறைவேற்றவேண்டும். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு எந்தவிதமான சிரமும் இருக்கமுடியாது. ஏனென்றால் நாம் பிறருடைய தயவை எதிர்பார்க்கவேண்டியதில்லை. நூறு ஆண்டுகளாக பிரயத்தனப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய திட்டம். அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

குளித்தலை தாலுகாவில் வேலமலையில் ஒரு பாலாறு உற்பத்தியாகிறது. அதுவும் சின்ன திட்டம். இதற்கு இடங்கொடுத்து உடனே திட்டத்தை முடிக்கவேண்டும். இருக்கக்கூடிய எல்லா குளங்களும் பழையபடி கணக்கெடுத்து சீர்த்திருத்தம் செய்யவேண்டும். அப்படிச்செய்தால் வருங்காலத்தில் எவ்வளவோ உபயோகமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

அமராவதியின் கீழ் ஆயக்கட்டுதார்களுக்கு பாசனத்திற்கு உறுதியளிக்கிறோம் என்று திறப்புவிழா நடத்தும்போது அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். நான் ஒன்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது விஷயமாக எவ்விதமான உத்தரவும் அரசாங்கத்திடமிருந்து கிடைக்கவில்லை என்ற சந்தேகம் கீழ் பாசனமுள்ள கிராமங்களுக்கு இருக்கிறது. புது பாசன வசதியும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அமராவதியின் கீழ் கரூர் தாலுகா விவசாயிகள் கோருகிறார்கள். ஏற்கெனவே அமராவதி பாசனம் என்று திட்டவட்டமாக தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கும் வாய்க்காலுக்கு நிரந்தர பாசனமாக கருதினால் பாதிக்கப்படாத அந்தக் கிராமங்களைக் குறித்தோ வாய்க்காலைக் குறித்தோ தெரிவிக்கவேண்டும். 11 ஆயிரம் ஏக்கர் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மூன்று வாய்க்காலுக்குள் முடிந்துவிடலாம். ஆகையால், குளித்தலைத் தாலுகாவுக்கு வருகிற அமராவதி பாசனம் கிராமம் கிராமமாக வாய்க்கால் வாரியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

20th March 1956] [Sri C. Kandasamy]

ஊழல்களை ஒப்புக்கொண்டதாக ஆகும். விஷயம் என்னவோ நடந்திருக்கிறது. விசாரணை முடிவடையாமல் இருக்கும்போது விசாரணை முடிவடைந்து விட்டதாக எனக்கு தகவல் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன ? என்ன காரணத்திற்காக அந்த ரூ. 150-யும் திருப்பிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் ஊழல்கள் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாக அர்த்தமா? இவைகளையெல்லாம் யோசித்தால் அங்கு ஏதோ மோசடி நடந்திருப்பதாகத்தான் தோன்றுகிறது. இந்த விதத்தில் அந்த டிபார்ட்மெண்ட் வேலை செய்து வருகிறது. இதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நீண்ட காலமாக பாசன வேலைகள் சம்பந்தமாக இப்படித்தான் வேலைகள் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. நாட்டின் செல்வம் எல்லாம் இந்த விதத்தில் பாழாகச் செல்கின்றன. அது சம்பந்தமாக திட்ட வட்டமாக என்ன செய்யப் விடப்படுகின்றன. இது சம்பந்தமாக திட்ட வட்டமாக என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்ததிலிருந்தே ஏதோ மோசடி நடந்திருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இதை மறுக்க முடியாது. கண்ப்ராக்க்டர்களுக்கு உடந்தையாக அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக உத்தியோகஸ்தர்கள் பேரில் திட்ட வட்டமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கும் லஞ்ச ஊழல்களை களைந்து எறியவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சியை கனம் மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால் பொது மக்கள் சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்க தயாராக இருக்கிறார்கள் என்றும் அப்படி பொதுமக்களுடைய ஒத்துழைப்புக் கிடைக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI H. T. KUNHAN :** മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, മലബാറിലെ ജലസേചനവകുപ്പ് നികത്തുക അതിവൃദ്ധിക്കായുള്ള പദ്ധതിപരിഷ്കരണം മലബാർ കിസാൻസംഘം മുമ്മോശങ്ങളുടെ മുഖേനയും പ്രദേശങ്ങൾ മുഖേനയും ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുഖേനയെ വ്യക്തികളായിരുന്നു. ആ പദ്ധതികളെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് മലബാറിലെ ജലസേചന സൗകര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് നടപടിയെടുക്കണമെന്നും അത് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

9-30
a.m.

സർ, പൊന്നാനി താലൂക്കിൽ എടല്ലാളിൽ കണ്ടുവാറിൽ എളിയത്തു ചിറ, കുളത്തും പട്ടിച്ചിറ എന്നീ രണ്ടു ചിറകൾ കെട്ടുന്നവക്കും അഞ്ഞൂറിൽപരം ഏക്കർ ഭൂമി കന്നംതരം കൃഷിസ്ഥലമാക്കി മററാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. കൃഷിക്കാർ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ധാരാളം നിവേദനങ്ങൾ ഗവൺമെന്റിലേയ്ക്കു അയച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അതിന്റെ പണി നടത്താൻ ഗവൺമെന്റു അയോചനയുള്ള ലക്ഷണം ഇതുവരെ കാണിയിട്ടില്ല. ഇന്ന് അന്നാട്ടിലെ കൃഷിയെല്ലാം വെള്ളമില്ലാതെ ഉണങ്ങി നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

വീയം അന്നകെട്ടിൽ ഇന്നു ആറു കണ്ണി ചീർപ്പു മാത്രമേയുള്ളൂ. രണ്ടു കണ്ണി ചീർപ്പു കൂടി പണിയണമെന്നു നാട്ടുകാർ ഗവണ്മെന്റിനോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ ഇപ്പോഴത്തെ മകരകുതിരയെല്ലാം വെള്ളംകേറി നശിച്ചുപോവുകയുണ്ടായി. വെള്ളം വേഗത്തിൽ വാർന്നുപോകുന്നതിന്നു ചീർപ്പിന്നു വിസ്താരം പോരാത്തതുകൊണ്ടാണു മഴക്കാലങ്ങളിൽ വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായി കൃഷിയെല്ലാം നശിച്ചുപോകുന്നത്. നേരേ മറിച്ചു രണ്ടു കണ്ണി ചീർപ്പുകൂടെ പണിയുകയാണെങ്കിൽ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ ചീർപ്പു ഇറക്കുന്ന വെള്ളപ്പൊക്കത്തെ തടയാൻ സാധിക്കും. അതുപോലെതന്നെയാണ് ചെറു തോട്ടു ചിറയുടെ കാര്യവും. ഇന്നു ആ തോട്ടു് വളരെയധികം നീകുന്നുകിടക്കുകയാണ്. അതൊന്നു വെട്ടിത്താഴ്ത്തി ചിറകെട്ടുന്ന പക്കം വളരെയധികം ഏക്കർ നിലങ്ങളിലെ കൃഷിക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുന്നതാണ്.

സർ, തിരൂർ-പൊന്നാനി പുഴയിൽ കൂട്ടായി എന്ന സ്ഥലത്തു ഒരു അണക്കെട്ടു
 വേണമെന്നു വളരെക്കാലമായി നാട്ടുകാർ നിവേദനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.
 ഇന്നു അവിടെ മരണപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു കടലിൽനിന്നു ഉപ്പുവെള്ളം കേറി കൃഷി മുഴു
 യാൽ നശിച്ചുപോകുന്നുണ്ട്. അവിടെ ചിറകെട്ടിയതൽ വേലുട്ടുപോകാൻ തടസ്സമുണ്ടാകു
 മെന്നു പരക്കെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതല്ലെന്നു പറഞ്ഞേക്കാം. ബോട്ടിനു തടസ്സമുണ്ടാകാത്തപോ

[Sri E. T. Kunhan] [20th March 1958]

അതിൽ ഒരു ചിറകെട്ടാൻ വലിയ പ്രയാസമില്ല. വേലിയേറ്റനമുണ്ടാകുമ്പോഴാണ് പൂഴി
 യിൽകൂടെ ഉപ്പുവെള്ളം മേലോട്ട് കേറുന്നത്. വേലിയേറ്റം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ചീർപ്പ്
 അടയാൽ ഉപ്പുവെള്ളം മേലോട്ട് കയറുകയില്ല. വേലിയേറ്റനിറക്കം നോക്കി വേരോ
 ടുകൾ മുതലായതും കടത്താം. വേലിയിറക്കം വരുമ്പോൾ ചീപ്പ് തുറന്നുകൊടുത്താൽ
 വെള്ളമെല്ലാം കടലിലേയ്ക്കു വലിച്ചു പാഞ്ഞുപോയെന്നുള്ളും, ആയിരക്കണക്കിന്നേക്കർ നീല
 ഞെളിമെല കൃഷിയാണു ഇന്നു ഉപ്പുവെള്ളം കേറി നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അവിടെ
 ഒരു ചിറകെട്ടാൻ കൂട്ടം വൈകാതെ നടപടികൾ എടുക്കണമെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റി
 നോടു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

കണ്ടയാർ പുഴയിൽ ഇരപ്പരമം ഗലത്തു ഒരു തോടുവെട്ടുന്നമെന്നു ഗവണ്മെന്റിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെ സംബന്ധിച്ച ഗവണ്മെന്റ് ചില അനേകക്ഷണങ്ങളും നടത്തിയിരുന്നു. പക്ഷെ ഇതുവരെ തോടുവെട്ടാനുള്ള നടപടികൾ എടുത്തു കണ്ടില്ല.

ആയിരക്കണക്കിനേക്കാൾ നിലങ്ങൾ നന്നയ്ക്കാൻ പ്രയോജനപ്പെടുന്ന ഒരു പദ്ധതികളാണിവയെല്ലാം. അത് അടിയന്തിരമായി ഏറ്റെടുത്തു നടത്തണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. മറ്റു ചില പദ്ധതികളും മലബാർ കിസാൻ സംഘം ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പാകെ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനുള്ളും വേണ്ടതായൊക്കെ ചരിനാണിയിൽ നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കണമെന്ന ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

SRI V. ARUMUGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நீர்ப்பாசன மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். ஸ்ரீவைகுண்ட தாலுகாவில், மருதூர் மேலக்கால் போய்க் கால் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்தக் கால்வாயில் மழை காலங் களில் சுமார் இரண்டு அல்லது இரண்டரை மைல்களுக்கு சுற்று வட்டத் திலிருந்து காட்டுப்புறங்களிலிருந்து தண்ணீர் வந்து அங்கு ஏரிகளை நிரப்பித்தான். அப்படி தண்ணீர் வரும்போது அந்த வாய்க்கால் மணல் மேடிட்டு தூர்ந்து போய்விடுகிறது. அந்த வாய்க்கால் சுமார் பத்து அல்லது பனிரெண்டு வருஷங்களாக மராமத்து செய்யாமல் மணல் அடித்து தூர்ந்து போய் விட்டது. அதனால் அங்குள்ள குளங்களுக்கு தண்ணீர் வராமல் விவசாயம் செய்ய போதுமான தண்ணீரில்லாமல் கஷ்டமாயிருக்கு. அதனால் அந்தக் கால்வாயை உடனடியாக மராமத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வேலூர் கல்பா குளம், தென் கரைக் கல்பா குளம் இவைகளின் பாசனத்திலுள்ள நிலம் சுமார் 5,000 ஏக்கர். அந்தக் குளங்கள் சுமார் பனிரெண்டு வருஷங்களாக மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. சமீபத்தில் வேலூர் கல்பா குளம் உடைத்துக்கொண்டு அதிலுள்ள தண்ணீர் எல்லாம் வெளியே போய் விட்டது. அப்படி தண்ணீர் எல்லாம் வெளியே போய் விட்டபடியால் பயிர்கள் எல்லாம் சாலியாகி விட்டது. அந்தக் குளத்தை மராமத்து செய்வதாக இருந்தால் சுமார் 40 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும். அங்குள்ள மனைகள் எல்லாம் பாழடைந்து சட்ரல் பலகைகள் எல்லாம் கெட்டுப்போய் விட்டன. அவைகளை நிபேர் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதனால் ஹரிஜன விவசாயிகள் பல கஷ்டங்களுக்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். அதன்கரை கல்பா குளம் சுமார் பத்து வருஷங்களாக மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அதன் கரை ரொம்பவும் குறுகலாக இருக்கிறது. அதன் மேல் ஒரு சைக்கிள்கூட போக முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. அவ்வளவு அகல குறைவாக இருக்கிறது அதன் கரை. அந்தக் கரையை பலப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வளவு பல மில்லாத கரையை வைத்துக்கொண்டிருந்தால் தண்ணீர் பெரும் தாலம் கனில் அந்தக் கரை உடைப்பு எடுத்துக்கொண்டு தண்ணீர் எல்லாம் விவசாயத்திற்கு பிரயோசனம் இல்லாமல் போய் விடும். அதை மராமத்து செய்ய வேண்டாமானால் சுமார் 50 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும். அதை இவ்வருடும் சாங்குன் செய்து அந்தக் கரையை மராமத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

20th March 1956] [Sri V. Arumugam]

அடுத்தபடியாக பல குளங்கள் ரிபேர் செய்யாமல் இருக்கின்றன. அவைகளை ரிபேர் செய்தால் மழை காலங்களில் அவைகளில் தண்ணீர் வந்து தேங்கி விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ளதாக இருக்கும். இப்பொழுது பெருவாரியான குளங்கள் மழை காலங்களில் கரைகள் எல்லாம் உடைபு எடுத்துக்கொண்டு விடுகின்றன. இவைகளை ரிபேர் செய்ய சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீவைகுண்டம், திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் உள்ள குளம், வாய்க்கால் பிரதேசங்களில் விவசாயிகள் மாடுகளை மேய்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்குள்ள இடங்களை மாடுகள் மேய்ப்பதற்கு குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். அப்படி குத்தகைக்கு விரும்போது நஞ்சைக் கொடுக்க வேண்டிய அளவில் பணம் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் பல விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்குள்ள மாடுகளை விவசாயிகள் மேய்க்க வேண்டும் என்றால் அந்த இடங்களில்கொண்டு போய்தான் மேய்த்துக்கொள்ள முடியும். வேறு இடங்களில் மேய்த்தும் கொள்ள முடியாது. அதற்கு குத்தகை விதித்து ஐந்தாறு ரூபாய் என்று வசூல் செய்கிறார்கள். இந்தப் பணத்தை அங்குள்ள விவசாயிகள் அதிலும் ஹரிஜன விவசாயிகளால் கட்ட முடியவில்லை. பல கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். அதனால் அவர்களிடம் பணம் வரங்காமல் குத்தகையை ரத்து செய்து அந்த இடங்களை மாடுகள் மேய்வதற்கு விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீவைகுண்டம், திருச்செந்தூர் தாலுகாக்காக்களில் சில இடங்களில் புஞ்சையில் நஞ்சை பயிர் செய்கிறார்கள். அவைகள் தாம்பரபரணி பாசனத்தில் இருக்கிறது. அப்படி விளையக்கூடிய இடங்கள் அங்கு சுமார் லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் ஏக்கர் இருக்கிறது. அதில் சுமார் 200 ஏக்கர் தான் இம்மாதிரி நஞ்சை சாகுபடிக்கு திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு தண்ணீர் தீர்வை சர்க்கார் விதிக்கிறார்கள். தண்ணீர் தீர்வை விதிக்கும்போது இருபது அல்லது முப்பது மடங்கு தண்ணீர் தீர்வை விதிக்கிறார்கள். அப்படி அதிகமாக விதிக்கக்கூடாது என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீவைகுண்டம், திருச்செந்தூர் தாலுகாக்களில் குளங்களின் கரைகளிலும், வாய்க்கால்களின் கரைகளிலும் மரங்கள் இருக்கின்றன. அந்த இடங்கள் பி.டபிள்யூ.டி.யைச்சேர்ந்தது. அந்த மரங்கள் பல வருஷங்களாக பட்டுப்போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளை வருஷக் கணக்காக சர்க்கார் ஏலம் விடவில்லை. அவைகள் சுமார் ரூ. 200 பொருமான முள்ளவைகள். அப்படி பல வருஷங்களாக ஏலம் விடாமல் இருப்பதால் பொது ஜனங்கள் அவைகளை வெட்டிக்கொண்டு போய் விற்றிருர்கள். இப்பொழுது தூர் மட்டும் தான் அங்கு இருக்கிறது. அங்குள்ள எல்கர்கள் அங்குள்ள பொது ஜனங்களுக்கு கையாளாக இருந்துகொண்டு அந்த மரங்களை வெட்டிக்கொண்டு போகும்படி விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி சர்க்காருக்கு எழுதியும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அப்படி ரூ. 200 பொருமானமுள்ள மரங்கள் இப்பொழுது 1-3/4 ரூபாய்க்குத்தான் ஏலத்தில் போகும். அந்த மரங்களை முன்னதாகவே ஏலத்தில் விட்டிருந்தால் இவ்வளவு நஷ்டம் சர்க்காருக்கு ஏற்பட்டிருக்காது. இவ்விதமான விஷயங்களில் சர்க்கார் அதிகப் படியான கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஸ்ரீ மரங்களை உடனடியாக ஏலத்தில் விடவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீவைகுண்டம் தாலுகாவில் ஸ்ரீமூலக்கரை கிராமத்திலிருந்து காட்பாக்குளம் வழியாகத்தான் விவசாயத்திற்கு வயலுக்கு வரவேண்டும். வழியில் மறுகால் இருக்கின்றது. வரும் வழிகளில் பாலம் இல்லாமல் இருப்பதால் ஹரிஜனங்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்கு மக்களிடம் பல தடவை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கு ஒரு பாலம் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[20th March 1956]

SRI N. RATHNA GOUNDAR : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, உயர் திருவாளர் எம். பழனியாண்டி அவர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். அப்படி பேசும்போது திருச்சி, கரூர் தாலுகாவைப்பற்றி பேச ஆசைப்படுகிறேன். நீர்ப்பாசன திட்டத்தின் கீழ் பலர் பல விஷயங்களைப் பற்றி பேசினார்கள். சர்க்கார் எந்த எந்த திட்டங்களை எங்கெல்லாம் செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் இப்பொழுது செய்து கொண்டு தான் வருகிறார்கள். அப்படிச் செய்யும்போது எங்கு நீர்வளம் நிலவளம் இல்லாமல் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் நீர் பாசன வசதியைச் செய்து கொடுக்க விட்டு விட்டார்கள். அதைக் காண்பிப்பதற்குத்தான் நான் பேச முன் வந்துள்ளேன். திருச்சி ஜில்லாவிலுள்ள புஞ்சை பிரதேசங்கள் 1909-ம் வருஷம் கோயம்புத்தூரில் சேர்க்கப்பட்டது. திருச்சியிலிருந்து கரூருக்கு வரக்கூடிய பிரதேசங்கள் இப்பொழுது செழிப்புள்ள பிரதேசங்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு காவேரி ஆறு பாய்வதால் அங்கெல்லாம் நீர்ப்பாசன வசதி இருக்கும் என்று நினைத்து விடுகிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் அப்படி இல்லை. திருச்சி ஜில்லாவில் சில இடங்களில் காவேரி ஆறுப்பாசனம் இருப்பதால் திருச்சி ஜில்லா பூராவும் காவேரியாற்றுப் பாசனம் இருக்கிறது. அதனால் எங்கும் நீர்ப்பாசன வசதி இருக்கிறது என்று நினைத்து விடுகிறார்கள். கரூருக்கு தெற்கே முப்பது மைலுக்கு மேற்கே முப்பது மைலுக்கும் வரண்ட பிரதேசமாக இருக்கிறது. கரூர் தாலுக்காவில் ஐந்து ஆறுகள் ஓடுகின்றன. அப்படியிருந்தும் அந்த தாலுகா பாழான இடங்களாக இருக்கின்றன. நொய்யல் ஆறு ஓடுகின்றது. அமராவதி ஓடுகின்றது. அப்படி இருந்தும் அது பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கின்றது. லோயர் பவானி கரூர் தாலுகாவில் மூன்று பிரக்காக களுக்குப் பாய்கின்றது. இங்கே விவசாய மந்திரி அவர்களும் உட்கார்ந்து இருக்கிறார்கள். அவர்களும் மராமத்து மந்திரி அவர்களும் இது விஷயத்தைக் கவனித்து அந்த வரண்ட பிரதேசத்தைச் செழிப்புள்ளதாகச் செய்யவேண்டும். கரூர் தாலுகாவில் சந்திரபுரம் மிகவும் பஞ்சமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது அமராவதியில் அணைக்கட்டியிருக்கிறோம். கரூர் தாலுகா பூராவிற்கும் அதன் பாய்ச்சலை விஸ்தரிக்க வேண்டும். அரவக் குறிச்சி பிரக்கா நன்மை அடையும். குகநாறு பற்றி பல மெம்பர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். இதனை துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று மராமத்து இலாக்கா மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதனால் பத்தாயிரம் ஏக்கராக் பாசனம் அடையும். பல குளங்கள் பாய்வதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும். இந்த குகநாறைப் பற்றி மனதில் வைத்துக்கொண்டு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஒவ்வொரு ரெவினியூ கிராமத்திற்கும் ஒவ்வொரு குளம் தேவை. நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் கீழ் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒவ்வொரு குளம் வெட்டித் தர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இத்துடன் நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

9-45
a.m.

SRI S. R. ARUMUGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பரம்பக்குளம் திட்டத்தை துரிதமாக நிறைவேற்றிக் கொடுக்க இந்திய சர்க்கார் இரு ராஜ்ய சர்க்காருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று பல்லடம் தாலுகா விவசாய மகாநாட்டில் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மகாநாட்டில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பிரசன்னமாய் இருந்தார்கள். அப்போது அந்த நீர்த்தேக்கத் திட்டம் பல்லடம் தாலுக்காவும் பயன்படும்படி செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்திய பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தினால் பல்லடம் தாலுகா எவ்வளவு நன்மை அடையும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால் இந்த பட்ஜெட்டில் அதைப்பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடாததினால் அந்தப் பிரதேச மக்களுக்கு சிறிது கலக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதில் மத்திய சர்க்காரின் உதவியைப் பெற்று, இந்தத் திட்டத்தை துரிதமாக நிறைவேற்றினால் பல்லடம், தாராபுரம், உடுமலைப்பேட்டை போன்ற இடங்கள் அதிக நன்மை அடையும். இல்லாவிட்டால் அவை அபிவிருத்தி யடைய வசதி இல்லை.

20th March 1956] [Sri S. R. Arumugam]

விவசாயக் கிணறுகள் 60 அடி ஆழத்திலிருந்து 100 அடி ஆழமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. தண்ணீர் வற்றியே விடுமோ என்று தோன்றுகிறது. இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் இதனால் பாசன வசதியும் கிடைக்கும். கிணறுகளின் நீர்மட்டமும் உயரும். பம்பையாறு திட்டத் தைப் போடுவதாயிருந்தால் அது மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகி அரபிக் கடலில் வீணாகப்போய்க் கலந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கே அணைகட்டி அந்தத் தண்ணீரை இந்தப் பக்கம் கொண்டு வருவதற்கு நம் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்குச் சிபார்சு செய்ய வேண்டும். அதில் பலர் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வசதி இருக்கின்றது. இதனைக் கவனித்து ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் சிறுவாணித் திட்டம் இருக்கிறது. இதனைப் பரிசீலனை செய்து அதனால் பயன் இல்லை என்பது போலக் கைவிட்டுவிட்டார்கள். இதைப்பற்றி கோயம்புத்தூர் விவசாய மகாநாட்டில் எவ்வளவு சொன்னாலும் அதிகாரிகளிடமிருந்து திருப்திகரமான பதில் வருவது கிடையாது. இது பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று மட்டும் எழுதுகிறார்கள். பரிசீலனை முடிய எவ்வளவு நாட்கள் என்று என்று சொல்லப்படுவதில்லை. சிறுவாணியில் இருக்கக்கூடிய ஆளும் தண்ணீரை கோயம்புத்தூர் முனிசிபாலிட்டிக்கு குடிக்கத் தண்ணீர் சப்ளை செய்துவிட்டது போக பாக்கியை நொய்யல் ஆற்றில் விட்டால் தான் விவசாயம் செய்வதற்கு வசதி ஏற்படும். விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் விடாவிட்டால் பல்லடம் தாலுகா மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுவிடும். இந்த மாதிரியான விஷயங்களை எல்லாம் சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI A. VAIKUNTAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் 9-50 மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கிற மானியத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ராமநாதபுரம் ஜில்லா மக்கள் புயலால் பாதிக்கப்பட்டபோது, சர்க்காருக்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய நிவாரண வேலைகளை அளித்ததற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். பொதுமக்களும் அந்தச் சமயத்தில் முன் வந்து அதிக உதவி அளித்திருக்கிறார்கள். புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களைப் போலவே இதர பகுதியில் உள்ள மக்கள் பஞ்சத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை எல்லாம் சர்க்கார் அளிக்க முன் வர வேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக சர்க்கார் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கியிருக்கிறது. போன பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் மக்களுக்கு நல்லவழியில் செலவிடப்பட்டிருப்பதாக காணப்படவில்லை.

பல ஜில்லாக்களுக்கு அநேகவிதமான நடவடிக்கைகள் எடுத்து நல்ல காரியங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஜில்லாவுக்கு எதுவும் செய்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் பாரபட்சமின்றி எவ்வளவு கவனம் செலுத்தவேண்டுமோ, அவ்வளவு கவனம் செலுத்தி இந்த ஜில்லா மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு சரியானபடி செலவு செய்து காரியங்களை செய்து முடிக்கிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் புயலால் வருமையால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து கவர்ன்மென்ட் அங்கிருக்கும் ஏழை மக்களுக்கு மாடு வாங்கவும், வீடு கட்டவும் loan கொடுக்க திட்டங்கள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அங்கு இருப்பவர்கள் நூற்றுக்கு 95 பேர் ஒன்றுமே இல்லாத ஏழைகள். அவர்கள் கடன் கேட்டால் அதிகாரிகள் security கேட்கிறார்கள். அவர்கள் security கொடுக்க எந்தவிதமான சொத்துகளும் அவர்களிடமில்லை. அவர்கள் விவசாயிகள்தான், கடன் கொடுத்தால் அதை திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கென ஒரு கமிட்டி அமைத்து, அந்தக் கமிட்டியின் மூலம் அவ்வேழை விவசாயிகளுக்கு, உண்மையில் மாடு வாங்க கருத்துள்ளவர்களுக்கு கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார்

[Sri A. Vaikuntam] [20th March 1956]

கடன் கொடுக்கும் திட்டம், இப்படி எல்லாம் நிபந்தனை ஏற்படுத்தி ஏழை விவசாயிகளுக்கு உதவிக்காக இல்லாமலிருப்பதைப் பார்க்க வருத்தப்படுகிறேன். கவர்ன்மென்ட் இதிலே மிகக் கவனம் செலுத்தி, ஆங்காங்கு நல்ல முறையில் சொசைடிகளை அமைத்து, ஏழை விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்து, அவர்களை வாழவைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்றும், ராமனாதபுரம் ஜில்லா சமீபத்தில் புயலால் பாதிக்கப்பட்டவுடன் அநேக மக்கள், பிழைப்புக்கு வழியின்றி, அந்த ஜில்லாவைவிட்டு வெளியேறுகிறார்கள். இப்படி வெளியேறுவதைத் தடுத்து, அவர்கள் வாழ்வதற்கான தக்க கடன் வசதிகள் செய்து கொடுத்து, அவர்களை காப்பாற்ற வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இம்மாதிரியான ஏழைகளுக்கு உதவி செய்யும், கடன் கொடுக்கும் திட்டங்கள் சரிவர நடைபெறுகின்றனவா, மக்கள் அந்தத் திட்டத்தின் பலனை அனுபவிக்கிறார்களா என்று கவனித்து, அதை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்த ஆங்காங்குள்ள கலெக்டர், டெபுடிக் கலெக்டர், தாசில்தார் முதலிய அதிகாரிகளுக்குத் தாக்கீது உடனடியாக சர்க்கார் அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

9-54
a.m.

* **SRI M. DHARMALINGAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இச்சபை முன் தற்போது விவாதிக்கப்படும் மானியத்தை ஆதரித்து இரண்டு டொரு வார்த்தைகள் பேசுவிரும்புகிறேன். எனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் 5 நிமிஷமாதலால் இந்த மானியத்தில் 1956-57-க்கு ரூபாய் 563 லட்சம் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எந்த ரீதியில், எந்த அடிப்படையின் கீழ் இந்த பட்ஜெட்டில், ஜில்லாவாரியாகவும், தாலுக்காவாரியாகவும் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. செங்கல்பட்டு ஜில்லா ருரிப்பாக திருவள்ளூர் தாலுகாவின் நீர்ப்பாசனத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணமும், எடுக்கப்பட்ட வேலைகளும் மிக, மிக குறைவு என்பதில் சந்தேக மில்லை.

திருவள்ளூர் தாலுகாவிலுள்ள கிராமங்கள், மற்ற தாலுகாவிலுள்ள கிராமங்களைப் போல் அல்ல. சில ஆண்டுகள் முன் வரையில் அந்த கிராமங்கள், எஸ்டேட் கிராமங்களாகவும் ஜமீன் கிராமங்களாகவும் சோத்திய கிராமங்களாகவும், இருந்தன. அவர்கள் வரிவசூல் செய்வதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தனரே தவிர நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்துகொடுக்க அக்கரை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை, அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நீர்ப்பாசன வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்பது தான் என் முடிவு. 1950-ம் ஆண்டுதில் அக்கிராமங்கள், ரயத்துவாரி கிராமங்களாக்கினை பிறகும், இதுவரை ஒரு நல்ல நீர்ப்பாசன வசதியும் அங்கு ஏற்படவில்லை. இப்பொழுதும், கலங்க்கள உடைந்தபடியே இருக்கின்றன. ஏரிகள் மண்மேடிட்டிருக்கின்றன. மதகுகள் சரியானபடி இல்லை. ஒழுகின்படியே இருக்கின்றன. ஆகவே, அக்கிராமங்களுக்கு T.R.S. ஸ்கீம் கீழாவது ஒரு ஸ்பெஷல் இன்ஜினீயர் Staff நல்ல அனுபவம் உள்ளவர்களாக ஏற்படுத்தி, அவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து ஏரிகள், கலங்க்கள், மதகுகள், சட்டை சேனல்கள் உடனடியாக கட்டும் ஏற்பாடுகளும் ரிப்பேரும் துரிதமாக செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

செங்கல்பட்டு ஜில்லா மற்ற ஜில்லாக்களைப்போல அல்ல. மற்ற ஜில்லாக்களில் தென் ஆற்காடு போன்ற ஜில்லாக்களில் வடகிழக்கு, தென்மேற்கு, பருவ காற்றுக்கள் வீசும் இரண்டு காலங்களிலும் நல்ல பருவ மழைகள் பெய்கின்றன. அங்கெல்லாம் 45 முதல் 60, 70 inch வரையில் மழை பெய்கிறது. செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் North-east monsoon காற்று அடிக்கும்போதுதான் சமார் 25 அங்குலம் முதல் 35 அங்குல மழைதான் பெய்கிறது. அந்த மழை தண்ணீரை அங்குள்ள விவசாயிகள் எரிகளில் நிரப்பி வருஷம் முழுவதிற்கும் விவசாயத்திற்கு அந்தத் தண்ணீரை உபயோகிக்கவேண்டும். ஆகவே நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் செங்கல்பட்டு ஜில்லா, அதிலும் குறிப்பாக திருவள்ளூர் தாலுகாவில் சர்க்கார் அதிக வலன் செலுத்தவேண்டுமென்று இச்சந்தர்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

20th March 1956] [Sri M. Dharmalingam]

செங்கற்பட்டு ஜில்லா, திருவள்ளூர் தாலுகாவில் மூன்று நதிகள் தான் ஓடுகிறது, அதாவது கூவம், கொசங்குதலை, ஆரணி என்ற நதிகள் ஓடுகின்றன. இதில் கூவம் குசஸ்தலை ஆறுகளின் தண்ணீரை எல்லாம் பூண்டி ரிசர்வாயருக்கு கொண்டு போய் சேர்க்கிறார்கள். அவை யாவையும் சென்னை யிலுள்ளவர்களுக்கு குடிதண்ணீருக்கு சப்ளை செய்துவருகிறார்கள். இதனால் திருவள்ளூர் விவசாயிகளுக்கு பெருத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் இப்போது 360 மில்லியன் கன அடி தண்ணீரை ஆரணியார் நீர் தேக்கத் திலிருந்து எடுத்து அந்த தண்ணீரையும் இந்தப் பட்டண வாசிகளுக்கு சப்ளை செய்ய தீர்மானித்திருக்கிறதாக தெரிகிறது. இதனால் திருவள்ளூர் வாசிகள் அத் தண்ணீரை விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்த முடியாத துர்ப்பாக்கிய சாஸிகளாகிறார்கள்.

தற்போது ஆரணி ஆற்றிலிருந்து சென்னை மக்களுக்கு அதிகமான தண்ணீரை எடுத்துப் போகவேண்டுமென்று திட்டம் போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இத்திட்டத்தை உடனடியாக நிறுத்தவேண்டும். பட்டண வாசிகளுக்கு அதிக தண்ணீர் வேண்டுமென்றால் வேறு இடத்திலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுபோக திட்டம் போட்டுடும். இப்பொழுது பூண்டி ரிசர்வாயரிலும், சோமவரம் றெர்வூஸிலும் 30 மாதத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீர் தேக்கப்பட்டு இருக்கிறதென்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். ஆகவே ஆரணியார் நீர் தேக்கத்திலிருந்து தண்ணீரோடுக்க தேவை இல்லை ஆதலால் ஆரணி ஆற்றுத் தண்ணீரை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், சென்னை மக்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாதென்றும் திருவள்ளூர் தாலாகா விவசாயிகளுக்கு முதல் சலுகை தரவேண்டுமென்றும் நான் வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தாடி பற்றிக்கொண்டு எரியும்போது பீடிக்கு நெருப்புக் கேட்ட மாதிரி சில விவசாயிகளுக்கு மிக நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறபோது கிணறு வெட்ட இலாமாக கொடுத்ததை திருப்பி, கொடு என்று சர்க்கார் கேட்கிறது. அதனால் விவசாய மக்கள் மிக அவதிப்படுகிறார்கள். அரசாங்கம் நீர்ப்பாசன வசதிருக்காக ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கடன் கொடுப்பதற்கு செய்துகொண்ட அகிரிமெண்டு பிரகாரம் கிணறு வெட்டவில்லை, ஒரு அடி ஆழம் குறைவாக இருக்கிறது என்று எல்லாம் சொல்லி, கொடுத்த கடனை Well subsidy வசூல் செய்ய உத்தரவு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் போட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் ஏற்கெனவே மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பயிர்களை எல்லாம் பூச்சிகள் அரித்துவிட்டன. ஐந்து வருஷங்களாக ஒத்திப்போட்டு வந்த நிலவரி வசூலை இப்போது கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்படுகிறது. ஐந்து வருஷங்களாக வசூல் செய்யக்கூடா தென்று திருத்தப்பட்ட கடன்கள் எல்லாம் இப்போது கொடுக்க வேண்டு மென்று நிர்ப்பந்தப்படுத்துகிறார்கள். இப்படி இருக்கும்போது, இலா மாகக் கொடுக்கப்பட்ட Well subsidy பணத்தையும் ஏதோ அகிரி மெண்டு பிரகாரம் கிணறு வெட்டப்படவில்லை (incomplete) என்ற காரணங் காட்டி, அப்பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று டிமாண்ட் நோட்டீஸ், விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தப் பணத்தை வசூல் செய்வதை உடனடியாக நிறுத்தவேண்டுமென்று கனம். அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI C. H. KANARAN : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ജലസേചനവചരതികളുടെ 9-58 വേരും പറഞ്ഞു ഗവണ്മെന്റ് അനുവശമായും അന്യായമായും നികുതികൾ കെട്ടുന്ന ക.ആ. കര സമ്പ്രദായം ഇന്നു നിലവിലുണ്ട്. അതിനെ ആക്ഷേപിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ക്ഷാതിപ്പുഴയിൽനിന്നും വെള്ളം ഏകദേശം പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒന്നാം വീളയ്ക്ക് ജലനികുതി 4 ക. വലർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ച് അവിടത്തെ കൃഷിക്കാരായ വി. കെ. ഗോവിന്ദൻ മുതൽ വേർ ചേർന്ന് 1956 ഫിബ്രുവരി 9-ാം തീയതി ഗവണ്മെന്റിന്നു കരാർ ക്ഷേപം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. കൃഷിക്കാർ മുമ്പെയെ ആശ്രയിച്ചാണ് കൃഷിചെയ്യുന്നത്. അന്നു കൊട്ടിൽനിന്നുള്ള വെള്ളം അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നേയില്ല. അന്നുകൊട്ടിൽ വെള്ളവു മില്ല. വെള്ളം കൊടുക്കാതെ നികുതികെട്ടുന്നത് വലിയ ആക്ഷേപകരമായിട്ടുള്ള കരാർ ക്ഷേപം. അന്നയിൽ വെള്ളം ഇല്ലാത്തപ്പോൾ നികുതികെട്ടുന്നത് വെള്ളം ഉപ

20th March 1956] [Sri R. Shammuga Rajeswara Sethupathi]

அரசாங்கத்தை நடத்துகிற முறையையும் வெகுவாக பாதிக்கும். எல்லா திட்டங்களையும் அந்த மாதிரி ஒரு நியதி இல்லாமல் பிற்போக்கான எடுத்துக்காட்டுகளுக்குத்தான் செய்ய தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் அதை உடனடியாக எங்கு பார்த்தாலும், எல்லா திட்டங்களையும் செய்துவிட வேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் விரும்பினாலேயானால் அது மிகவும் கஷ்டத்திற்கு இடமாகும். இப்பொழுது சில பெரிய திட்டங்கள் ஏக்கருக்கு ரூ. 1,000, 1,500, 2,000 என்று செலவாகிக்கொண்டு இருந்தாலும் பின்னால் போகப்போக ஆயக்கட்டுகள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, அனைவருடைய சராசரி வருமானம் நாம் எதிர்பார்ப்பதை மிகவும் குறையும். ஏக்கருக்கு ரூ. 1,500 என்று ஆரம்பத்தில் இருந்துகொண்டு இருப்பது பிறகு ரூ. 500, 400 என்று வந்துவிடும். இப்பொழுது லேயர் பவானி திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இன்றைக்கு ஏக்கருக்கு ரூ. 500 என்று தான் கணக்கு கிடைத்து இருக்கிறது. இன்னும் அது விருத்தியாவதற்கு வயதிகள் இருக்கின்றன. ஆகையினால் பெரிய அணைக்கட்டுகளை நாம் நிறைவேற்றும் போது இவைகளை நாம் பார்ப்பதற்கு முடியாது. அதை முதலில் நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இரண்டாவது மத்தியதர திட்டங்கள், சிறிய அணைக்கட்டு திட்டங்கள் முதலியவைகளைப்பற்றியெல்லாம் அநேக அங்கத்தினர்கள் அதைச் செய்ய வில்லை, இதைச் செய்யவில்லை என்றெல்லாம் பேசினார்கள். அதில் இரண்டு விஷயங்களை கவனிக்கவேண்டும். ஒன்று அது நமக்கு தகுந்த வருமானத்தை கொடுக்குமா என்பது. மற்றும் தண்ணீர் கிடைக்கும்மா, நாம் செய்கிற வேலை எத்தனை வருஷங்களில் பலிதமளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும் என்பதை ஆழ்ந்து யோசிக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் பணத்தை வியர்த்ததாக செலவழித்துவிட்டால் நாளை நீங்களை கேட்பீர்கள். ஒரு பொறுப்பற்ற முறையிலே எதை வேண்டுமானாலும் செய்துவிடலாம் என்று செய்துவிட்டதால் இன்றைக்கு இவ்வளவு நஷ்டத்திற்கு உள்ளாகவேண்டி இருக்கிறது என்று. ஆகவே இந்த குற்றச் சாட்டுக்கு நான் ஆளாகவேண்டி வரும். ஏனென்றால் அங்கு செலவழிப்பது மக்களுடைய பணம். ஆகவே அது சரியாக சேர் தூக்கிப் பார்த்து, சரியான முறையிலே செலவிடப்படுவண்ணையொழிய இந்த நிர்ணயங்களையெல்லாம் செய்யாமல் செலவழித்துவிட்டால் நாளை கஷ்டப்படும்பொழுது அது மிக விபரீதமாக வந்து முடியும். அதனால் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்ற ஒரு தன்மையை ஆராய்ந்து பார்த்துக்கொண்டுதான் அந்த காரியங்களில் ஈடுபடவேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக இன்ஜினியர்கள் சேர்ந்து, வருஷக் கணக்காக அங்கு பெய்யக்கூடிய மழை, எவ்வளவு கேச்மென்ட் எரியாவிலே தண்ணீர் எவ்வளவு கிடைக்கிறது என்பனபோன்ற கணக்குகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டுதான் அவைகளில் இறங்கவேண்டி இருக்கிறது. இதையும் நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அதற்குப் பிறகு இந்த இலாகாவிலே இருக்கக்கூடிய ஊழல்களைப் பற்றியும், லஞ்சத்தைப் பற்றியும் சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியாவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியதை நான் பெரிதும் வரவேற்கிறேன். அதினின்றும் மிகவும் வரவேற்கக்கூடியது அங்கத்தினர்களுடைய ஒத்துழைப்பு எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், இந்த விஷயத்தில் மட்டும் மனவேறுபாடோ, வேறு எந்தவிதமான வேறுபாடோ யாருக்கும் இருக்கமுடியாது. இதில் நம்முடைய கருத்துகளை எல்லாம் ஒரு ஒற்றுமையோடு கருத்துகளைக் கொண்டு இருக்கின்றன என்பதை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். இந்த ஊழல்களையும், லஞ்சத்தையும் போக்க எனக்கு அவர்கள் எவ்வளவு உதவி கொடுத்தாலும் அதை நான் மனமுவந்து ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இருக்கின்றேன். அதுதான் அங்கத்தினர்கள் செய்யவேண்டிய வேலை. ஒரு தனிப்பட்ட மனிதன் எல்லாவற்றையும் கவனித்துக்கொண்டு இருப்பதென்றால் அது முடியாத காரியம். இது ஒரு பெரிய, ஒரு அகண்ட நிர்வாகம் (Administration). இதில் தனிப்பட்ட நபர்கள் எங்கோ ஒரு முழுவியல் செய்யும் தவறுகளை எல்லாம் மந்திரி கேட்கவில்லையே என்றால், மந்திரிக்கு தெரியாமலேயே அநேக காரியங்கள் நடந்துவிடும். அதை நினைக்கும் முறையில்தான் இப்பொழுதுகூட

அதாவது இப்போது பெரிய திட்டங்களை நாம் ஒத்திப்போட்டுத்தான் இருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டில் இப்போது நாம் வகுப்பதற்கு பெரிய திட்டங்கள் இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நேற்று பேசிய கணம் செட்டிநாடு ராஜா அவர்கள் பெரிய திட்டங்களைப்பற்றி குறிப்பிடும் போது, கணம் நிதி மந்திரி அவர்கள் நம் நாட்டில் பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் போடுவதற்கும், வகுப்பதற்கும் இடமே இல்லை என்று ஏற்கெனவே சொன்னதைக் கேட்டு ஆச்சரியப்படுகிறேன், அவர் சொன்னது சரி இல்லை என்று பேசினார்கள். செட்டிநாட்டு ராஜா அவர்கள் எதைக் கொண்டு அப்படிப் பேசினார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. கணம் நிதி மந்திரி அவர்கள், பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு இந்த ராஜ்ஜியத்தில் இடமில்லை என்று சொன்னது சரியென்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். இனிமேல் திருவாங்கூர்-கொச்சி சமஸ்தானத்திலிருந்து தண்ணீர் நமக்குக் கிடைக்குமானால் அப்போதுதான் நாம் நம் நாட்டில் பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் போடவும், அதை நடத்தி சகல நீர்ப்பாசன வசதிகளையும் நம் மக்களுக்குச் செய்ய ஏதுவாக இருக்கும். மற்றப்படி சிறு சிறு ஓடைகளை ஆங்காங்கு நீர்ப்பாசன வசதிக்கு வேண்டிய வகையில் காரியங்கள் செய்வது பெரிய திட்டமாக கருத முடியாது. நம் நாட்டில், பெரிய திட்டங்கள் எல்லாம் ஒருவாறு முடிகின்றன. அதைத்துவிட்டது. இதில் இவ்வளவு காலமும் நாம் வேலைகள் செய்யும்போது அதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானம், அதற்கு செலவாகும் பணத்திற்கு வட்டிக்காவது கட்டுமா என்று யோசித்து இன்னொன்றை அளவில் அத்திட்டம் இருக்கவேண்டுமாம் என்று யோசித்து வேலைசெய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் அந்த நியதிகள் எல்லாம் இன்று நீக்கப்பட்டுவிட்டன. அவசியம்பற்றி, இடத்தின் பிற்போக்கான நிலையைப்பற்றி கவனித்து அதற்கு வேண்டுமென செய்வது என்ற முறையில்தான் இப்பொழுது நாம் செய்துகொண்டுபோகிறோம். ஆனால் அதை ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்கொண்டு எல்லாவற்றையுமே அந்த மாதிரி செய்யவேண்டுமென்று பேசுவது நியாயமல்ல என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

“என்ன அந்த மாலம்புழா திட்டம் ஏக்கருக்கு ஆயிரம் ரூபாய்க்குமேல் ஆகிறது. ஆகவே இதைச் செய்தால் என்ன” என்று ஒவ்வொருவரும் சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டால், அது நம்முடைய வரவு செலவு திட்டத்தையும்,

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [20th March 1956]

கனம் அங்கத்தினர் கந்தசாமி அவர்கள் ஒரு விஷயத்தை சொன்னார்கள். இப்பொழுது எனக்கு இதுவரை வந்த ரிப்போர்ட்டிலே கூட அந்த கேசைப் பொறுத்த அளவிலே ஒன்றும் இல்லையென்ற ஜவாப்புகான் வந்திருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு பிறகு அந்த ரூ. 150 திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டது. இது உண்மையாக இருந்தால் அந்த பணம் திருப்பிக்கொடுக்கப்பட்ட காரணத்தால் அதில் ஏதோ இருக்கிறது என்று அவர்கள் யூகமாக சொன்னார்கள். அந்த விஷயம் இன்னும் எனக்கு வரவில்லை. அது வந்தால் அதிலிருந்து அந்த விஷயம் வெளியாகும். இதை எதற்கு சொல்கிறேன் என்றால் ஆங்காங்கு நடக்கும் சில்லரை விஷயங்களை எல்லாம் வெளியே வருவது கஷ்டம். ஆகவே அதை ஆங்காங்குள்ள தொகுதி அங்கத்தினர்கள், அவர்கள் காதில் விழும் குறைகளை தீர விசாரித்து, அதற்குப் பிறகு அவர்கள் எனக்கு கொஞ்சம் உதவி புரிவார்களேயானால், அந்த மாதிரி விஷயங்களை என் கவனத்திற்கு கொண்டுவருவார்களே யானால் அதற்கு பிறகு தகுந்த நடவடிக்கையை எடுக்கமுடியும். அரசாங்கம் இந்த மாதிரி லஞ்சப் பேயை ஒழிப்பதற்காகத்தான் **Tribunal for Disciplinary Proceedings** என்றும் **Tribunal-Branch** என்றும் வைத்து இருக்கிறது. இந்த மாதிரி தவறுகள் வந்தபோது, அவைகளின் மூலமாக இவைகளையெல்லாம் விசாரணை செய்து ஒரு முடிவு செய்வதற்காக நாங்கள் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். ஆனால் இவைகளையெல்லாம் ஓரளவிற்கு உட்படுத்தான் செய்யவேண்டும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக ஜனங்கள் சொல்வார்கள் “கள்ளன் பெரிதா, காப்பான் பெரிதா” என்று அதுமாதிரி காப்பான் என்னதான் கண்ணில் விளக்கெண்ணையை விட்டுக்கொண்டு பார்த்துக்கொண்டு இருந்தாலும், கள்ளன் அடித்துக்கொண்டுதான் போய் விடுகிறான். ஆகவே நாங்கள் எல்லா செய்கிறோம் என்று மார்தட்டிக்கொள்ள தயாராக இல்லை. இது மக்களின் சர்க்கார். அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒத்துழைக்கக் கூடிய விஷயம் இது. ஆகவே நீங்களெல்லோரும் உதவினீர்களானால் நாங்கள் எங்களால் எவ்வளவு தூரம் முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் பிரயாசை எடுத்து முயற்சி செய்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வளவுதான் முக்கியமான சில பொதுவான பிரச்சனைகளைப்பற்றி. இனி அங்கத்தினர்கள் சொன்ன சில விஷயங்களை பரிசீலனை செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

மலபார் அங்கத்தினர்கள் “அங்கு அபரிமிதமாக மழை பெய்தாலும் அதை ஒருவிதமாக harness செய்து மக்களுக்கு பயன்படும் முறையில் செய்யவில்லை. அங்கு மழை 75 அங்குலம் பெய்கின்றது. ஆனால் ஒருவருக்கும் பிரயோஜனப்படவில்லை, கடலில் இருக்கும்பொழுதாவது ஒரு வன் சொன்னதும் “**Water, Water, everywhere, but no water to drink**” என்று அந்த மாதிரி நிலையிலே இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் அதை செய்வதற்கு முயற்சி செய்துகொண்டு வருகிறோம். இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள் பாலக்கழித்திட்டம், கஞ்சிரப்புழா திட்டம் போன்றவைகளை எடுத்து நடத்தவில்லை என்று மிகவும் ஆயாசத்துடன் பேசினார்கள். எடுத்து அவைகளை நடத்தக்கூடாது என்பது எங்களுடைய கொள்கை அல்ல. நாங்கள் அநேக திட்டங்களை இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்து திட்டக் கமிஷனுடைய தீர்ப்புக்கு அனுப்பி வைத்திருந்தோம். நாங்கள் அனுப்பியதிலே அவர்கள் வெட்டிவிட்டார்கள். நாங்கள் குறைந்தபட்சமாகத்தான் அனுப்பினோம். அதில் பெருவாரியான திட்டங்களை எல்லாம் சேர்த்து இருந்தோம். நாங்கள் ரூ. 220 கோடிக்கு திட்டங்கள் அனுப்பினோம். அவர்கள் அதை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைத்துக்கொண்டு வந்து இப்பொழுது ரூ. 170 கோடியில் நிற்கிறது. அப்படி இருக்கும்பொழுது அதைச் செய்யவில்லை, இதைச் செய்யவில்லை என்று எங்கள் மீது குற்றம் சாட்டுவது அவ்வளவு சரியல்ல. நாங்கள் சொல்லவேண்டியதை எல்லாம் சொல்லி இருந்தோம். அதற்கு மேல் அவர்கள் சிலவற்றை நீக்கிவிட்டார்கள். அவர்கள் அனுமதித்த ஒரு தொகைக்குத்தான் இந்த வேலைகளை நாங்கள் செய்யவேண்டி இருக்கின்றதெயொழிய இதற்கு நாங்கள்தான் குற்றவாளிகள் என்று எங்கள் மேல் குற்றம் சாட்டுவது தவறு.

20th March 1956]

SRI C. H. KANARAN : Will the Hon. Minister be pleased to state the irrigation schemes for Malabar and other districts which this Government have recommended to the Government of India?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : If a separate question is put, I can give the information. We are going to discuss the Second Five-Year Plan and in that connection Members will come to know the schemes that we have recommended and the schemes which the Central Government have approved. Now I am referring only to schemes which have been referred to in the course of the discussion on the floor of this House.

DR. K. B. MENON : The only Government we can blame is our own Government. We cannot put pressure on the Central Government. That is why we are bringing pressure to bear on the Madras Government.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : It would be more generous on the part of the Members if they press upon the Government rather than complain against the Government. If they go on complaining, I go on rebutting. If they ask this Government to press upon the Central Government, that will be more sensible and also more reasonable. Instead of that, if they blame this Government, they are not going to be benefited by it.

SRI K. VINAYAKAM : The Hon. Minister says that we should not complain and that if we complain, it is not sensible. It amounts to saying that complaining is nonsensical. Using a word of that type is unparliamentary.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : It is not unparliamentary. I am only thinking along with the Members and trying to help them to achieve the object. We must put pressure jointly. Union is strength. If we divide ourselves, we are not going to gain anything. Hon. Members may blame me and I can even own the blame but nothing tangible is going to be achieved thereby. If it is election time, hon. Members may carry on propaganda against me on the platform saying that this Minister had been negligent in the performance of his duty. But nothing is going to be gained by blaming me now. This Government have not failed to do their duty.

Dr. K. B. Menon rose in his seat.

MR. SPEAKER : I think the Hon. Minister must be allowed to continue his speech uninterrupted and any personal explanation may be made or clarification on any point may be sought at the end of his speech.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : மலபார் ஜில்லாவை பொறுத்தவரையில் எங்களால் முடிந்ததைச் செய்து விட்டோம். ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் சாங்ஷன் செய்யவில்லை.

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [20th March 1956]

ஒரு முறை நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னாலும் ஆட்சேபணையில்லை. மக்களுக்குச் சேவை செய்வதற்குத் தான் நாம் இருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர்களுடைய உற்சாகத்திற்குத் தகுந்தபடி அடிக்கடி மீட்டிங்குகளை நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

“சேலம் ஜில்லாவைப்பற்றிப் பேசும்போது, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ துரைசாமி கெண்டர் அவர்கள் வாணியார் திட்டம், ஊத்தங்கரை உப தாலுகாவிலுள்ள பாம்பார் திட்டம் முதலியவைப்பற்றிப் பேசினார்கள். பாம்பார் திட்டத்தைப்பற்றி பிரதம (நிர்ப்பாசன) எஞ்சினியரிடமிருந்து ‘ரிப்போர்ட்’ கேட்டிருக்கிறோம். வாணியார் திட்டம் சம்பந்தமாக ரூ. 80 லட்சம் செலவில் வகுக்கப்பட்டுள்ள ஒரு (நகல்) திட்டம் பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த இரண்டு திட்டங்கள் விஷயமாகவும், பரிசீலனைசெய்துதான் பதில் கூறமுடியும்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பி. கே. நல்லஸ்வாமி அவர்கள் **Mettur Canal Scheme**-ஐ உடனடியாக நிர்மாணிக்கவேண்டுமென்றும், கோயம்புத்தூர், சேலம் ஜில்லாக்களுக்கு அதைக் கொண்டுவந்து, இப்போதிருப்பதை விட **additional**-ஆக **extent**-பண்ணவேண்டுமென்றும் கூறினார்கள். இதை துரிதமாகச் செய்வதற்கில்லை. திட்டம் முடிவாகும் தருவாயில் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி பிறகு யோசனை செய்யலாம்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரெங்கசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் பம்பு செட் களைப் பற்றிப் பேசினார்கள். இந்த விஷயம் ஏற்கெனவே அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரத்தில் முடிவு தெரியும். **Authorised, unauthorised** முதலியவற்றைப் பற்றிய விஷயம் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்துவருகிறது.

வட ஆற்காடு ஜில்லாவைப்பற்றி ஸ்ரீ பஞ்சாக்கூர் செட்டியார் அவர்கள் பேசினார்கள். காவேரிப்பாக்கத்தில் மேட்டிடிருக்கும் விஷயத்தைப்பற்றி அவர்கள் கூறினார்கள். அது வாஸ்தவம். அதைப் பார்ப்பதற்காக நான் அங்கு போயிருந்தேன். சில அலுவல்களை முடித்துக்கொண்டு இந்த இடத்திற்குப்போகும் தருவாயில் இருட்டிவிட்டது. ஆகவே அதை சரியாக நேரிடையாக நான் பார்க்கவில்லை. இந்த பட்ஜெட் (அலெம்பிளி) கூட்டம் முடிந்த பிறகு இன்னொரு தடவை அங்கு வருகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அதைப் பார்த்த பிறகு ஆவதை செய்யலாம்.

பாலாறு விஷயமாக, மைசூர் சர்க்காருடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்திக் கொண்டுவருகிறோம். அது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும். பாலாறு விஷயமாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கூர் செட்டியார் அவர்கள் ஒரு வார்த்தை கூறினார்கள். அதாவது, பாலாறு விஷயத்தில், சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி (என்னைக்குறித்து) ஒரு நீதிபதியாக இருக்கக் கூடாது, வழக்கறிஞராக இருக்கவேண்டும் என்று கூறினார்கள். நான் நீதிபதியாக இருக்கப் பிரியப்படவில்லை. வழக்கறிஞராக இருக்கவேண்டுமென்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் சாதாரணமாக ஒரு வழக்கறிஞரைப் அமர்த்தும்போது நல்ல தேர்ச்சிபெற்ற வக்கீலாக அமர்த்துவது வழக்கம். இந்த விஷயத்தில் கனம் ஸ்ரீ மாணிக்கவேலு அவர்கள் என்னைவிடத் தேர்ச்சி பெற்றவர். ஆகவே அவர்களுடைய ஜில்லாவைச் சேர்ந்த கனம் ஸ்ரீ மாணிக்கவேலு அவர்களிடமே இந்த விஷயத்தை ஒப்படைத்திருக்கிறேன். அவர் என்னை விடத் தேர்ச்சி பெற்றவர் : இப்படிச் செய்திருப்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இருக்காதென்று நினைக்கிறேன்.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR: May I know, Sir, whether, as far as Palar is concerned, the Hon Sri M. A. Manickavelu is the Minister for Public Works and not the Raja of Ramnad?

20th March 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: I said, Sir, that I had delegated this subject to him. There is, after all, joint responsibility in the Cabinet.

ஆகவே என்னை விட உயர்ந்த வக்கீலாக கனம் ஸ்ரீ மாணிக்கவேலு அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால் அவரிடம் இந்த விஷயத்தை ஒப்படைத்திருக்கிறேன் : உயர்ந்த வக்கீலை அமர்த்துவது என்ற முறையில் அவர்களிடம் இந்த விஷயம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களும் ‘பார்க்கிறேன்’ என்று சொல்லி, இந்த விஷயத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் என்னுடைய கடமையை நழுவவிட்டுவிடவில்லை. நான் நீதிபதியாக இருக்கிறேன் என்று சொல்லப்பட்டதற்கு, நான் நீதிபதியாகவும் இல்லை, வழக்கறிஞராகவும் இல்லை என்று பதிலளிப்பதற்காகத் தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

‘Pumping Schemes in Palar Basin’-ஐப்பற்றியும் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கூர் செட்டியார் அவர்கள் பேசினார்கள். அது நல்ல ‘ஸ்கீம்’ என்று நானும் முன்பு சொன்னதாக எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. **Pumping schemes**-ஐ எடுத்தால், அப்போது தண்ணீர் போய்விடுகிறது என்று கீழே உள்ள விவசாயிகளிடமிருந்து ஆட்சேபணை வருமென்று கருதப்படுகிறது. இருந்தாலும், பரிசீலனைசெய்து, வரண்ட பிரதேசங்களில் **Pumping scheme**-ஐ அமுலுக்குக் கொண்டுவரலாம் என்று சொல்லுகிறேன்.

ஸ்ரீ ஷண்முகம் அவர்கள் பாலாறு அணைக்கட்டு விஷயமாகப் பேசினார்கள். பாலாற்றில் கட்டப்படக்கூடிய அணைக்கட்டு செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிற்கும் நன்மை பயக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது வாஸ்தவம். ஆனால் அணைக்கட்டைக் கட்டுவதற்கு முன்பு தண்ணீர் ஓடக் கூடிய விஷயத்தைப் பற்றிக் கவனிக்கவேண்டும். அணைக்கட்டில் தண்ணீர் ஓடவேண்டுமென்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்போது நாம் தண்ணீருக்குச் சண்டை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். எந்த அணைக்கட்டுத் திட்டத்திற்கும் தண்ணீர் அவசியம் என்பதைப்பற்றி முன்னமேயே சொன்னேன் அல்லவா? இப்போது பாலாறு விஷயமாக மைசூர் சர்க்காருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். பேச்சு வார்த்தை முடிந்து அணைக் கட்டிற்குத் தண்ணீர் கிடைத்துவிட்டால், பிறகு இதுசம்பந்தமாக ஆவன செய்யலாம்.

ஆரணியாறு விஷயமாக ஆந்திர சர்க்காருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தத் திட்டம் விஷயமாக சர்க்கார் அசட்டையாக இருக்கவில்லை. இது விஷயமாக ஆந்திர மந்திரி ஜி. சஞ்சீவி ரெட்டி அவர்களுடன் பேசியபோது அவர்கள் **compensation for submerged land** கொடுப்பது முதலியவற்றிற்கெல்லாம் அனேகமாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றியும் விசாரப்படுவதற்கில்லை. சென்னை நகரக் குடிதண்ணீர் வசதிக்காக இந்தத் திட்டத்தில் சிறிதளவு பயன்படுத்திக்கொள்ளமுடியுமா என்று ஒரு பிரச்சனை இருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சனையை அப்புறப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். இதிலிருந்து நகரக் குடி தண்ணீருக்குத் தண்ணீர் வேண்டுமென்றால் எப்போதும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே இந்தப் பிரச்சனையை பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

தென் ஆற்காடு ஜில்லாவைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி அவர்கள் கோமுகி, மனிமுத்தார் ஆகிய நதித் திட்டங்களைப் பற்றிப் பேசினார்கள். இந்த திட்டங்களைப்பற்றியும் ஆலோசனைகளை திட்டக் கமிஷனுக்கு அனுப்பியிருந்தோம். ஆனால் அவர்கள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை. அதன் காரணமாகத் தான் இந்தத் திட்டம் தாமதமாகிறது.

ஸ்ரீ கட்டிமுத்து அவர்கள் மேமத்தூர், பெலந்தொரை முதலிய அங்கு கட்டுகளைப் பற்றிப்பேசினார்கள். இந்த அணைக்கட்டுகளுக்கு மராமத்து செய்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மேலும், கலுரே ஓடைத் திட்டம்

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [20th March 1956]

என்பதையும் சொல்லிக்கொண்டேன். மலபார் ஜில்லாவில் இருந்து வந்திருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் இங்கு வந்துவருவதை விட, அவர்களுக்கு அதிசேகிரம் ஏற்படக்கூடிய வோரிடத்தில் வந்துவருவதற்கு எவ்வளவோ சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படப்போகின்றன, ஆகையால் இப்பொழுது அனாவசியமாக அவர்கள் என்னுடைய நேரத்தை போக்கவேண்டாம் என்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீ கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, திருவாங்கூர் தண்ணீர் விஷயமாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன முறையை நான் மிகவும் ஆதரிக்கிறேன். அவர்கள் இங்கிருந்துபோய் அங்கு நமக்கு உதவி செய்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார். அவருடைய வாக்குறுதியை அவர்கள் நிறைவேற்றுவார்கள் என்ற முழு நம்பிக்கையை இந்தச் சபையின் முன்பாக நான் சமர்ப்பிக்கப் பிரியப்படுகிறேன். அங்குச் சென்று அவர்கள் வேறு விதமான செய்கையைச் செய்யக்கூடாது. அவர்கள் சொன்னதை பூர்த்தி செய்வதற்கு அவர்களால் முடிந்ததைச் செய்யவேண்டும். அவருடைய சக்திக்கு அப்பாற்பட்டதை செய்யவேண்டும் என்று கேட்கவில்லை. அவர்களால் முடிந்ததையாவது செய்யவேண்டும் என்று தாழ்மையாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆனால் ஒரு விஷயம். நமது இன்ஜினியரும், அவர்களுடைய என்ஜினியரும் ஸ்தலத்திற்குச் சென்று ஜாயின்டாக இன்ஸ்பெக்டன் செய்து அவர்களுடைய யோசனையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் சொல்லுகிறேன். ஆனால் நண்பர் அவர்கள் சொல்லுவது எப்படி இருக்கிறது என்றால் அவர்களுடைய இன்ஜினியர்கள் முதலில் போய்ப்பார்த்து அபிப்பிராயத்தை அந்த சர்க்காருக்கு தெரிவித்ததற்கு அப்புறம் நம்முடைய இன்ஜினியரும் அவர்களுடைய என்ஜினியரும் சேர்ந்து ஜாயின்ட் இன்ஸ்பெக்டன் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். இரு இன்ஜினியர்களும் ஜாயின்ட் இன்ஸ்பெக்டன் செய்வதால் ஒருவிதமான கோளாறும் வந்துவிடாது. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு எவ்வளவு தண்ணீர் வேண்டுமோ அவ்வளவையும் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். அதில் ஒரு சொட்டு ஜலத்தைக்கூட நாங்கள் கேட்கவில்லை. அவர்களுக்குத்தான் முதல் உரிமை கொடுக்கப்படவேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டியதை எடுத்துக்கொண்ட பிறகு மிச்சத்தைத்தான் நாங்கள் கேட்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுவதுபோல் அவர்களுடைய இன்ஜினியர் முதலில் போய் பார்வையிட்டு வந்த பிறகுதான் ஜாயின்ட் இன்ஸ்பெக்டன் செய்யலாம் என்றால் காலதாமதம் ஆகிறது. காலதாமதம் ஆவதினால் பலன் இல்லை. ஏனென்றால் அங்கத்தினர்கள் எவ்வளவோ அவசரப்படுகிறார்கள். அங்கு போய் செய்யவேண்டிய காரியங்களுக்கு மலபார் அங்கத்தினர்கள் இங்குள்ள மந்திரியிடம் குற்றத்தை கற்பிக்கும்போதும், இவ்வளவு அவசரப்படுமபோதும் நாமும் அவசரப்படுவதில் நியாயம் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஜி. கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் சொன்னதை மட்டும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீ நாராயண நம்பியார் மலையாளத்தில் பேசிவிட்டார்கள். அவர்கள் என்ன பேசுகிறார்கள் என்று கவனிக்கக்கூட எனக்கு ஆதாரம் இல்லை. அவர்கள் என்ன பேசினார்கள் என்பதையும் நான் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. அதற்காக பதில் சொல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீ பி. ஜி. கருத்திருமன் அவர்கள் சில விஷயங்களைச் சொன்னார்கள். கொடிவேரி அணைக்கட்டின் கீழ் உள்ள நிலங்களுக்கு இரண்டுபோகம் பயிர் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அது விஷயமாக சீப் இன்ஜினிரை ரிபோர்ட்டு கேட்டிருக்கிறோம். அது கிடைக்கும் வரை நான் ஒரு விதமான பதிலும் சொல்லமுடியாத நிலையில் இருக்கிறேன்.

20th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

கீழ்பவானி திட்டப்பகுதியில் பயிர்க் கட்டுப்பாடு இருக்கக்கூடாதென்று சொன்னார்கள். கீழ் பவானி பிராஜக்டின் கீழ் பத்தாயிரம் ஏக்கர் வரையில் நெல் சாகுபடி செய்யலாம் என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விஸ்தீர்ணம் வரையில் நெல் சாகுபடி ஆவதற்குப் பின்னால், ரெவின்யூ போர்டையும் பிரதம இன்ஜினிரையும் கலந்துகொண்டு கட்டுப்பாடுகளை விலக்கலாம் என்பது அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயம்.

இவைகளையெல்லாம் முக்கியமாக கீழ் பவானிக்கு அவர்கள் கேட்கும் போது 4 அட்வைசரி கமிட்டிகள் பற்றி ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் பேசினார்கள். அம்மாதிரி ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி அமைத்து, அதனுடைய யோசனையைக் கேட்டு இவைகளையெல்லாம் செய்யலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அட்வைசரி கமிட்டி என்ன யோசனை சொல்லுகிறதோ, அதற்கேற்ப என்ஜினியரையும், போர்ட் ஆப் ரெவின்யூவையும் கலந்து கொண்டு அதிக முரண்பாடு இல்லாதமுறையில், மத்தியமான ஒரு முறையை அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்கலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதை நான் செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

பரம்பக்குளம் பிராஜக்ட். எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றப்படுவது பற்றி ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த நதி நமது ஸ்தலத்தில் உற்பத்தியானாலும் திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தின் எல்லையில் தான் நாம் அணைக் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. வேறு வசதி நம் பகுதியில் இல்லை. அதனால்தான் அவர்களைக் கேட்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. நாம் அந்த இடத்தைப் போய் பார்க்கக்கூட அவர்கள் இடம் கொடுப்பதாக இல்லை. அந்த ரீதியில் இருக்கிறது. அதற்கு மத்தியில் அங்கு ஹைட்ரோ-எலக்ட்ரிக் ஸ்கீம் ஆரம்பிப்பதாக திட்டமிடுவதுக்கு அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி ஆரம்பிப்பது நம்மை பாதிக்கும் என்று நாங்கள் மனுசெய்துக்கொண்டிருக்கிறோம். திட்டக் கமிஷன் தான் இதை ஆராய்ந்து பார்த்து ஒரு முடிவு செய்யவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அங்கு போனதைக்கூட அவர்கள் தப்பாகக் கருதிவிட்டார்கள். அந்த அரசாங்கத்தினுடைய உத்தரவை வாங்கி போய்ப்பார்க்கவேண்டும் என்பது அவர்களுடைய கருத்து. மத்திய அரசாங்கம் இண்ட்ரீவர் வாடர் டிஸ்பன்டில் என்ற ஒரு ப்ரோஜக்டாவை நிறைவேற்றப்போகிறார்கள். அது நிறைவேறிவிட்டால் இரு ராஜ்யங்களுக்கு இடையில் போகும் நதித் தண்ணீரை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள எதுவாக இருக்கும். மேல் பெரியாறு, பம்பையாறு, கீரியாறு, பாலாறு போன்ற விஷயங்களில் ஒரு பரிகாரம் தேடிக்கொள்ளலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

கிணறு வெட்டுவதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் சொன்னார்கள். இதுவிஷயமாக, என்ஜினியர்கள் ரொம்பவும் ஆட்சேபம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தண்ணீர் **underground seepage** ஆவதன் காரணமாக கடைக் கட்டு ஆயக்கட்டுதார்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பது துர்ப்பமாகப் போய்விடும் என்பது என்ஜினியர்களுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தோடு என்னுடைய அபிப்பிராயத்தையும் சேர்த்து முடிவுக்கட்டிவிட்டேன் என்று நான் சொல்லவில்லை. இது விஷயத்தில் என் மனதை நான் சிறந்த நிலையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இது விஷயத்தில் மறு பரிசீலனைசெய்து, பிறகு முடிவுக்கு வரலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ளப்பிரியப்படுகிறேன்.

Irrigation Board meetings ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை நடத்தப்படுவதால் தாங்கள் எதுவும் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பங்கள் இல்லையென்றும், அதனால் தாங்கள் ஒன்றும் பேச முடிவதில்லையென்றும் அனேக கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். அவர்கள் கோருகிறபடி அந்த மீட்டிங்குகளை அடிக்கடி கூட்டுவதற்கு சர்க்கார் தயாராயிருக்கிறது. மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை மீட்டிங்குகள் நடத்தவேண்டுமென்றால் அதற்கு நாங்கள் ஒன்றும் ஆட்சேபனை சொல்லவில்லை : அல்லது ஒரு மாதத்திற்கு

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [20th March 1956]

பற்றியும் ஸ்ரீ. கட்டிமுத்து அவர்கள் பேசினார்கள். இவைகள் எல்லாம் இப்போது பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன : ஆவன செய்ய முடியுமென்று நினைக்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நாகராஜன் அவர்கள் இரண்டு விஷயங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். “Excavation of a right side Channel from Sathanur to benefit areas in Kallakurichi taluk” என்பது பற்றி அவர்கள் பேசினார்கள். இது economical-ஆக இருக்குமென்று தோன்றவில்லை என்று எஞ்சினியர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். ஆனால் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி பிறகு யோசிக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். சாத் தனூர் திட்டம் இப்போது உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் கூறிய யோசனையை, சிறிது தாமதமானாலும், பிறகு யோசிக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

காவிரியைக் கொண்டுபோய் பெண்ணையாற்றில் விடவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. நாகராஜன் குறிப்பிட்டார். அவர் மனதிலே தோன்றிய கற்பனையாகத்தான் இது இருக்கிறது. அவர் கற்பனை உலகத்திலேயேதான் சஞ்சரிக்கவேண்டிய நிலைமை, இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், இருக்கிறதென்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

ஸ்ரீ வெங்கடேச சோளகர் அநேக விஷயங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். கோரையாற்றுக்குக் கீழே கண்டப்பரிச்சுற்றை “ஸைபோன்” மூலமாக ஏற்படுத்துவதற்கு யோசனை கூறினார்கள். அவருடைய யோசனையை நான் முழுதாக ஒத்துக்கொள்கின்றேன். அது உடனடியாக கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் என்றும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இது தாமதம் ஆனதே தவறுதல் என்று மனதில் பட்டிருக்கிறது. இதுவிஷயத்தை அதிகீக்கிரம் பார்த்துச் செய்ய ஏற்பாடு பண்ணுகிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன்.

ஸி.எம்.பி. பிரதேசத்தில் தண்ணீர் வசதி சரியாகச் செய்யவேண்டுமென்று அவர் கேட்டிருக்கிறார். அந்தக் கேள்வியை நாங்கள் ஏற்கெனவே பிரதம இன்ஜினீருக்கு அனுப்பி இப்போது அது சூபரிண்டென்டின் இன்ஜினீரின் கவனத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அவருடைய ரிப்போர்ட்டும் துரிதமாக வந்துசேரவேண்டும் என்றும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதிகீக்கிரம் பதில் வந்துவிடும். அதன் பிறகு கவனிக்கப்படும்.

வடவாற்றையும், அதனுடைய எக்ஸ்டென்ஷன் கால்வாயையும் அகலப் படுத்தும் விஷயமும் கவனத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

ஒரே சமயத்தில் இரண்டு டெல்டாப் பிரதேசங்களும் தண்ணீர் விடாமல் அடைக்கப்படுவதால் கடைக் கோடியில் இருக்கிற பயிர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்ற ஒரு விஷயத்தை அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அதையும் பரிசீலனை செய்து, அந்த முறையை மாற்றியமைக்க முடியுமா என்பதை நாம் புனராலோசனை செய்கிறோம்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் சர்க்கரை ஆலைக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கும் விஷயத்தைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படித் தண்ணீர் விட்டதினால் ஒரு விபரீதம் நேர்ந்து விட்டதாகவும் சொல்லப்பட்டது. அது எப்படி என்று என்னுடைய மனதிற்குப்படவில்லை. ஏனென்றால், அங்கு விவசாயத்திற்கு பழுது வரும்படியான முறையில் அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கவில்லை. மேட்டூரில் மின்சாரம் உற்பத்தி பண்ணுகிறோம். “டர்பைன்” ஐச் சுற்றிக்கொண்டு அங்கு தண்ணீர் வெளியேறுகிறது. அதைத்தான் நாம் சர்க்கரை ஆலைக்குவேண்டிய கரும்புப் பருக்குக்கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தத் தண்ணீர் விவசாயம் இல்லாத where the velu Rain க்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். மேட்டூரிலிருந்து வேறு ஒரு காலேத் திறந்து கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தத் தண்ணீரைத் தான் ஒரு காலேத் திறந்து கொடுத்திருக்கிறோம். மேட்டூரிலிருந்து வேறு ஒரு காலேத் திறந்து கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தத் தண்ணீரைச் சர்க்கரை ஆலைக்காக கொடுத்திருந்தால்

20th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

அங்கத்தினர்கள் குற்றம் சாட்டுவது சரியாக இருக்கலாம். ஆனால், அப்படிச் செய்யப்படவில்லை. மின்சார இயக்கும் முறையில் “டர்பைன்” ஐச் சுற்றி வரும் “Power discharge water” ஐத்தான் கொடுப்போம் என்று ஸ்பஷ்டமாக உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். சர்க்கரை ஆலை சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு பலர் டிஸ்சார்ஜ் வாடர்தான் கொடுக்கப்படும் என்று திட்டவாட்டமாகத் தெரிவித்துவிட்டோம். அப்படியிருக்கும்போது ஏதோ விவசாயம் தடைபடுகிறது என்று சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. சர்க்கரை ஆலைக்காகத் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக “பவர் டிஸ்சார்ஜ்” ஆவதில்லை. மின்சாரம் இயக்கிக்கொண்டே இருக்கிறது. மின்சாரம் உற்பத்தி பண்ணிக்கொண்டே இருக்கிறோம். அதற்காக டர்பைன் கள் சுற்றும்போது தண்ணீர் வெளிப்படுகின்றது. அந்தத் தண்ணீரைத் தான் கொடுக்கிறோம். தப்பான முறையில், விவசாயத்திற்குக் கொடுக்காமல், அதற்கு அந்நிதாவாக, ஒரு சொட்டுத் தண்ணீரைக்கூட கொடுப்பதற்கு நான் இணங்கமாட்டேன் : இதுவிஷயத்தில் நான் எப்பொழுதும் தீவிரமாக இருக்கக்கூடியவன். ஆகவே எந்தா தப்பாக காரியங்கள் நடக்கிறதாக யாரும் நினைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று கனம் அங்கத்தினர்களை மிகவும் தாழ்மையாக கேட்டுக்கொள்கின்றேன். (Interruption by an hon. Member.)

MR. SPEAKER : Unless it is a point of order, please do not interrupt the speech of the Hon. Minister. If the Hon. Minister is anxious to reply at this time, I have no objection.

THE HON. SRI. R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : பாப்பான் கால்வாய் ரிபேர் விஷயமாக கனம் அங்கத்தினர் திரு. வெங்கடேச சோளகர் குறிப்பிடும்போது அதற்காக ஐனங்கள் சில தொகை கொடுத்துள்ளதாகவும், ஆனால், பாப்பான் கால்வாய் இன்னும் ரிப்பேர் செய்யப்படாமல் இருக்கிறதென்றும் குறிப்பிட்டார். அதையும் சீக்கிரமாக கவனிப்பதற்கு ஏற்பாடு பண்ணுகிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன்.

திரு. கே. ஆர். சம்பந்தம் அவர்கள், மாயவரம் தாலுகாவில் சில பிரச்சினைகள் மண் மேட்டிற்குக் கிடக்கின்றன என்றும், reclamation செய்தால் விவசாயம் நல்ல முறையில் செய்யலாம் என்றும் சொன்னார்கள். அது கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன்.

Irrigation channel-களும் புயலால் வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அவைகள் தூர்ந்துபோயிருக்கின்றன, கண்மாய்களும் தூர்ந்து போயிருக்கின்றன, அவைகளுக்கெல்லாம் ஒரு நிவாரணம் வேண்டுமென்று கேட்டார். புயலினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் “ஐடம்” களையெல்லாம் அதிச் சீக்கிரம் “ரிஸ்டோர்” பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். செப்டம்பர் மாதத்திற்குள் அவைகளெல்லாம் தயாராக வேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்காக பெருத்த தொகையும் “சாங்ஷன்” செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்ஜினீர்களும் வெகு துரிதமாக வேலை செய்துவந்திருக்கிறார்கள். அங்குள்ள இன்ஜினீர்கள் என்ன என்ன வேலைகளை எங்கெங்கே செய்து முடித்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு வாரா வாரம் ரிப்போர்ட் அனுப்ப வேண்டுமென்று சொல்லி, அதன்படி ஒவ்வொரு வாரமும் ரிப்போர்ட் வந்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த ரிப்போர்ட்டுகளை வைத்துக்கொண்டு புயல் நிவாரண சம்பந்தமான வேலைகள் சரிவர நடைப்பெறுகின்றனவா என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

ஏதோ இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் புயல் நிவாரண வேலைகளுக்காக எங்கோ பணம் “சாங்ஷன்” செய்யப்பட்டுவிட்டதாகவும், ஆனால் அங்கு வேலை நடக்கவில்லை என்றும் சொல்லப்பட்டது. இது மிகவும் முக்கியமான விஷயம் என்று பிரதம இன்ஜினீரிடம் நேரிலே சொல்லி, வேலைகள்

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [20th March 1956]

நடந்த விவாங்களுக்கு வாரா வாரம் ரிபோர்ட் வரும்படிச் செய்திருக்கிறோம். அந்த முறையில் புயல் நிவாரண வேலைகள் கவனிக்கப்பட்டு வந்தும், “அங்கு வேலை நடக்கவில்லை” என்று சொல்வது சரியல்ல. மராமத்து வேலைகளைப் பொறுத்தவரையில், அதாவது கண்மாய், கால்வாய் இவைகளைச் செப்பிடுவது போன்ற விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில் வாரத்திற்கு ஒரு ரிப்போர்ட் வந்துகொண்டிருக்கிறது. மராமத்து அல்லாத விஷயத்தைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லமுடியாது. அந்த விஷயம் எனக்குத் தெரியாது. ஆடு மாடுகள் போன்ற விஷயத்தைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லமுடியாது. மராமத்து வேலைகளைப் பொறுத்தவரையில் வேலை திருப்திகரமாக நடந்துவருகின்றன. ஷெட்யூல்டி காரியங்கள் அங்கு நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று நிச்சயமாக, திட்டவட்டமாக சபை முன் நான் இப்பொழுது சொல்லமுடியும்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசம் அவர்கள், புதிய கட்டளை ஹைலெவல் கெனல் திட்டத்தை தஞ்சை ஜில்லாவில் மேலும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று பேசும்போது, தஞ்சை ஜில்லாவில் 40 ஆயிரம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி ஏற்படக்கூடிய முறையில் “எக்ஸ்ப்ளொய்ட்” பண்ணலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே என்ன கஷ்டம் இருக்கிறதென்றால், காவிரியாற்றின் தண்ணீரை 85 சதவிகிதம் வரையில் பூராவாக “exploit” பண்ணியாவிட்டது. காவிரியில் என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அதெல்லாம் செய்யப்பட்டு விட்டது. காவிரியாற்றுத் தண்ணீர் விஷயம் மைசூர் கவர்ன்மெண்டோடு ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்திற்கு உட்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் திட்டங்களுக்கே அவர்கள் object பண்ணலாம். புள்ளம்பாடி, கட்டளை திட்டங்களுக்கே அவர்களுடைய அனுமதியில்லாமல் செய்யக்கூடாது என்று அவர்கள் object பண்ணலாம். நாம் அவர்களைக் கேட்கின்றோம். இன்னும் விரிவு படுத்திக்கொண்டு போனால், அவர்களுடைய ஒரு பெரிய objection க்கு உள்ளாவோம் என்பதை முக்கியமாகக் கருதி, அந்த விஷயம் பூர்த்தியாகத் தீர்ந்துவிட்ட பிறகு, தண்ணீரை அனாவசியமாக விட்டுவிட யாரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். விவசாயிகளும் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். அங்கத்தினர்களும் அதற்குமேல் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். ஏனென்றால் தண்ணீர் தான் விவசாயத்திற்கு ஜீவநாடி. நீர்பாசனம்தான் இந்த நாட்டுக்கு உயிர். அதை அனாவசியமாக விட்டு விட யாரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். நீர்பாசன விஷயத்தில் கட்சி வித்தியாசத்திற்கே இடமில்லை. எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் பொதுவான ஒரு விஷயம் இது. அரசாங்கம் இதில் முழு கவனம் செலுத்தும். காவிரித் தண்ணீரை இன்னும் புதிய இடங்களுக்குக் கொண்டுபோகும் விஷயத்தில் ஐந்து சதவிகித சான்ஸ் கிடைத்தாலும்கூட அதை நான் விடமாட்டேன் என்று கனம் திரு. சுயம்பிரகாசம் அவர்களுக்கு நான் உறுதி கூற விரும்புகிறேன்.

அரந்தாங்கி தாலுகாவில் வெள்ளாற்றுக்குத் தெற்கே காவிரியாற்றுத் தண்ணீரைக் கொண்டுபோகவேண்டுமென்று யோசனை தெரிவித்த திரு. சாலிய மரைக்காயர் அவர்களுக்கும் மேற்கொண்ட பதிலைத்தான் நான் தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

கனம் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் நீர்பாசன அரை வருட மகாநாட்டைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். அதை அடிக்கடி வைக்க வேண்டும் என்று அபிப்பிராயப்பட்டார். நான் மேற்கொண்டு பதில் சொன்னதிலிருந்து அவர் திருப்தி அடைந்திருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். மற்றும் அவர் பம்பையார் திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். அதை நிறைவேற்றினால் அது மணப்பாறை பிரதேசத்திற்கு வசதி அளிக்கும் என்று சொன்னார். இது விஷயமாக திரு-கொச்சி சமஸ்தானத்துடன் கலந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அது மணப்பாறைக்கு வருவதற்கு

20th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

முன்னதாக பல இடங்களை அது தாண்டி வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த இடங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்த பிறகுதான் மணப்பாறையைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டும். மணப்பாறைக்கு அது கடைசியாகத்தான் வருகிறது. அதனால் அந்த திட்டத்தை கடைசியாக வைத்துக்கொள்ளலாம். நடுவில் இருக்கும் இடங்களுக்கு வந்த பிறகு கடைசியில் அதைப் பற்றி யோசித்துக்கொள்ளலாம். அதன் பிறகுதான் உங்களுக்கு வரும். இது சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கத்துடன் கலந்து கொண்டு திரு-கொச்சி சமஸ்தானத்துடன் சேர்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வரலாம் என்று தோன்றுகிறது. ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்த பிறகு கடைசியில் அவருடைய பிராந்தியத்திற்குக் கொண்டு வருவதைப்பற்றி யோசிக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. திரு-கொச்சியின் சம்மதம் பெற்று மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெற்று அதன் பிறகு தான் அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம். இதற்கு முன்னதாக அதைப் பற்றி யோசிப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை என்பதை சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.

அக்னியார் விஷயமாக அவர் குறிப்பிட்டதற்கு நான் பதில் சொல்வது என்னவென்றால் அந்த திட்டம் இப்பொழுது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதை யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அது விஷயமாக சில டெக்னிகல் டோக்கள் வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி இஞ்சினியர் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார். அது செய்யக்கூடிய திட்டம்தான்.

அடுத்தபடியாக சுந்தரப்பட்டி திட்டத்தைப்பற்றி சொன்னார். அது அவ்வளவாக உசிதமான திட்டம் என்று இஞ்சினியர் அபிப்பிராயப்படவில்லை. அதனால் அதை கைவிட்டுவிட்டோம். மற்றும் அங்குள்ள கட்டடங்கள் சரியாக இல்லை என்றும் அவைகள் சரிவர பராமரிக்கப்படவில்லை என்றும் சொன்னார். மற்றும் அதைப்பற்றி கேள்வி நேரத்தில் கேட்கும்போதுகூட அந்தக் கட்டடங்களில் கழுதைகள் வந்து தங்குகின்றன என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை அங்கு ஏற்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதன் காரணமும் புரியவில்லை. அங்குள்ளவர்கள் அப்படி கழுதைகளை அடைய விரும்படியாக இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இருந்தாலும் டிபார்ட்மென்ட் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் அந்தக் கட்டடங்கள் அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பில் இருக்கின்றன. கனம் அங்கத்தினர் அதைப்பற்றி சொன்ன பிறகு அதைப் பற்றி விசாரணைசெய்து சொல்லுகிறேன். அதன் பிறகு அதைப்பற்றி அவருக்கு பதில் சொல்லுகிறேன்.

கனம் எம். பழனியாண்டி அவர்கள் கட்டளை, புள்ளம்பாடி திட்டங்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டார். அவைகள் திட்டக் கமிஷனின் அனுமதி பெற்று விட்டன. அவைகள் நல்ல திட்டங்கள்தான். அவைகளை இந்த வருஷமே ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். அதற்கு ஏன் முதலிடம் கொடுக்கக்கூடாது என்றும் கேட்கிறார். வாஸ்தவமாகவே கொடுக்கலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் தங்களுடைய தொகுதியிலுள்ள திட்டத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்து இந்த வருஷத்திலேயே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த திட்டங்களை எடுத்து நடத்த ஐந்து வருஷ திட்டம் அமைத்திருக்கிறோம். அவைகளை இந்த ஐந்து வருஷங்களில் எடுத்து முடித்துவிடவேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் இந்த வருஷமே எடுத்து முடித்துவிடவேண்டும் என்று சொன்னால் ஐந்து வருஷ திட்டம் என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. ஒரு வருஷ திட்டம் என்றே சொல்லி விடலாம். அதனால் இந்த திட்டங்களையெல்லாம் இந்த வருஷமே எடுத்து நடத்தி முடித்துவிடவேண்டும் என்று சொல்வது முடியாத காரியம். கொஞ்சம் பொறுமையுடன் இருக்கவேண்டும். கூடிய சீக்கிரத்தில் எடுத்து முடித்துவிடுவதாகத்தான் அரசாங்கத்தின் உத்தேசம். அதனால் கொஞ்சம் பொறுமையுடன் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [20th March 1956]

கல்லகம் ஓடை திட்டத்தைப்பற்றி அவர் குறிப்பிட்டார். அதை எடுத்து நடத்துவதாக இருந்தால் செலவு ஜாஸ்தியாக ஆகும் என்று இஞ்சினியர் அபிப்பிராயப்படுகிறார். அதனால் வரக்கூடிய வருமானத்தை விட செலவு அதிகமாக ஏற்படும் என்று அபிப்பிராயப்படுவதால் அந்த திட்டத்தை கைவிட்டுவிட்டோம். காவேரி மேல் அணைக்கட்டில் ஒரு ரெகுலேட்டரைக் கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னார். அது பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்த பின்னர் அதைப்பற்றி இஞ்சினியரைக் கேட்டுக்கொண்டு ஒரு முடிவுக்கு வரலாம் என்றிருக்கிறோம். பெருவலை ஐயன் வாய்க்கால்களுக்கு ரிபேர் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படி அங்கு ரிபேர் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

புதுக்கோட்டைக்கு என்று தனியான ஒரு பி. டபிள்யூ. டிவிஷன் அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படி அங்கு அமைத்து வேலை செய்வதற்கு வேண்டிய வேலை அங்கு கிடையாது. இவ்விதம் இஞ்சினியர் அபிப்பிராயப்படுகிறார். அதனால் அங்கு தனியாக ஒரு டிவிஷனை அமைப்பதற்கு இல்லை.

கனம் மதனகோபால், மாணிக்கசுந்தரம், ரெத்ன கெளண்டர் முதலியவர்கள் கொடகனார் திட்டத்தைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகள் நல்ல திட்டங்கள்தான். அதற்கு நான் விருத்துவமாக சொல்லவில்லை. அது ஒரு நல்ல திட்டம் என்று இஞ்சினியருடைய அபிப்பிராயத்தில் இல்லை. கீழ் பவானி, மேட்டூர், அமராவதி திட்டம் எப்படி வேலை செய்கிறது என்று பார்த்துவிட்டுத்தான் அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம். அதன் பிறகுதான் இதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இஞ்சினியர் அபிப்பிராயப்படுகிறார். அதன் பிறகு இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அது ஒரு வரண்ட பிரதேசம் என்று கனம் மதனகோபால் சொன்னதை நான் பூராவும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுத்தால் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரலாம். அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யும்படி சீப் இஞ்சினியரைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது செய்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டால் பின்னால் வாக்குறுதி கொடுத்ததாக எடுத்துக்கொண்டு அதைப்பற்றி கேட்டுக்கொண்டே இருப்பார்கள். அதனால் வாக்குறுதி கொடுக்காமல் பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறோம் என்று சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. செய்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டால் உடனே அது அஷூரன்ஸ் என்ற பகுதியின் கீழ் வந்துவிடும். அதைப்பற்றி பின்னாடி கேள்வி கேட்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள். அதனால் வாக்குறுதி என்று சொல்லாமல் கூடிய வரையில் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறேன். இருந்தாலும் அங்கு காஜிங் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக சீப் இஞ்சினியருடைய ரிபோர்ட் 1959-க்குள் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கனம் பழனியப்பன் அவர்கள் காவேரித் தண்ணீரை புதுக்கோட்டைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். ஏற்கனவே இந்த திட்டம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அது கைவிடப்பட்டுவிட்டது. இதைப்பற்றி கனம் கே. எம். வல்லத்தரசு அவர்கள் கூட கேட்டதற்கு ஒரு அறிக்கை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு காவேரித் தண்ணீரைக் கொண்டுவரவதாக இருந்தால் விவசாயத்திற்கு பிரயோசனமில்லாமல் அனாவசியமாக 80 மைல் தூரத்திற்கு தண்ணீரைக் கொண்டுவரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அது அவ்வளவு சாத்தியமானதாக இல்லை. மற்றும் அதற்கு வேண்டிய தண்ணீரும் இப்பொழுது காவேரியில் இல்லை. அதனால் அந்த திட்டம் கைவிடப்பட்டுவிட்டது. அத்துடன் அதனால் ஏற்படும் பலனைவிட செலவு அதிகமாக ஆகும் என்று நினைப்பதால் அந்த திட்டத்தை கைவிட்டு விட்டார்கள். மற்றும் பல சிலலறை திட்டங்களைப்பற்றி அவர் குறிப்பிட்டார். அவைகளை கவனித்து என்னென்ன செய்ய முடியுமோ அவைகளையெல்லாம் செய்யலாம். அதற்கு வேண்டிய கவனத்தை செலுத்துகிறோம்.

20th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

கனம் செட்டிநாடு ராஜா அவர்கள் பேசும்போது இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்துடன் சண்டை போட்டு வேண்டிய பணத்தை வாங்கவில்லை என்று சொன்னார். அப்படி எங்கள் பேரில் குற்றம் சாற்றவேண்டியதில்லை. பல திட்டங்கள் “டிபால்ட்” டினால் கைவிடப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பெரிய திட்டங்களுக்கு ஒன்று முதல் ஐந்து கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். கோடி ரூபாயெல்லாம் அனைவரகத்தான் அவர் மதிப்பிடுகிறார். கோடி ரூபாயை எப்படி அனைவரும் மதிப்பிட முடியும். எங்களுடைய டிபால்ட்டினால் பல திட்டங்கள் கைவிடப்பட்டுவிட்டன என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு நாங்கள் ஆளாகமாட்டோம். எங்களால் எவ்வளவு செய்யமுடியுமோ அவ்வளவையும் செய்துகொண்டு தான் வருகிறோம். ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்காக 220 கோடி ரூபாய் கேட்டோம், அவர்கள் 170 கோடி ரூபாய்தான் கொடுத்தார்கள். அத்துடன் நாங்கள் விட்டுவிடவில்லை. இன்னும் முடிந்தவரையில் போராடிக்கொண்டு தானிருக்கிறோம்.

மற்றொரு விஷயத்தைப்பற்றி அவர் சொன்னார். கூர்க் தண்ணீர் எல்லா வற்றையும் திருப்பி காவேரி நதியில் கொண்டுவரவேண்டும் என்று அதைப்பற்றி அவர் போன வருஷம் பேசியதற்கு நான் பதில் சொல்லும்போது நான் “எக்ஸாஜிதேட்” பண்ணி சொன்னதாகச் சொன்னார். ஒரே வார்த்தையில் அவர் சொல்லிவிட்டார். ஏழு ஜில்லாக்களுக்கு வசதி செய்ய வேண்டியதற்கு 6½ ஜில்லாவிற்கு வசதி செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னேன். நான் இந்த சபையைக் கேட்கிறேன், எழுக்கு பதிலாக 6½ என்று சொல்வது “எக்ஸாஜிதேட்” பண்ணிச் சொல்வதா என்பதை அங்கத்தினர்களே பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யும்படி இஞ்சினியர் அய்யாத்துரையைக் கேட்டிருக்கிறோம். கூர்க் தண்ணீரின் சமார் 50 அல்லது 60 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை திருநெல்வேலிக்குக் கொண்டுவருவதாக இருந்தால் ரொம்பச் செலவு ஆகிறது. இப்பொழுது திருநெல்வேலியில் அப்பர் பெரியார், பம்பையார், பரம்பைக்குளம் திட்டங்கள் கிடைத்த பிறகு இந்த திட்டம் அவசியம் இல்லை என்று தோன்றுகிறது. அதற்கு நாம் பிரயத்தனப்பட வேண்டாம். அப்படி பெரியார் திட்டத்திற்கு 12 கோடி ரூபாய்தான் செலவாகும். ஆனால் கூர்க் திட்டத்திற்கு 100 கோடி ரூபாய் செலவாகும். ஆனால் அதன் பலனை விட இதன் பலன் குறைவாகத்தான் ஏற்படுகிறது. குறைந்த செலவில் அதிகப்படியான பலன் கிடைக்கக்கூடிய திட்டத்தை நிறைவேற்றாமல் அதிகப்படியான செலவுள்ள திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியதவசியமில்லை என்று தோன்றுகிறது. அதனால் அது கைவிடப்பட்டுவிட்டது. அதனால் அதற்கு ஒரு அஷூரென்ஸ் கொடுக்கவும் முடியாது.

அடுத்தபடியாக பாலார் திட்டம். மதுரைக்கும் திருச்சிக்கும் நடுவில் இருப்பதை அவர் குறிப்பிடுகிறார் என்று நினைக்கிறேன். அந்த திட்டம் எவ்வளவு தூரம் பிரயோசனப்படுமோ அவ்வளவு தூரம் பரிசீலனை செய்து அதை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இப்பொழுது அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதனால்தான் காலதாமதமாகிறது. அதை உடனடியாக எடுத்து நிறைவேற்றமுடியாத திட்டமாக இருக்கிறது. அதை எடுத்து நிறைவேற்றுவதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது.

கனம் பரமசிவத்துடையார் சின்னார் திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். பிளான்களும் எஸ்டிமேட்டுகளும் சீப் இஞ்சினியரிடமிருந்து வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவைகள் வந்தவுடன் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யப்படும்.

[20th March 1956]

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri Gopalakrishnan is not in his seat. His cut motion is deemed to have been withdrawn. I now put the original Demand to the vote of the House. The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,19,72,300 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(3) DEMAND XXIII—LABOUR INCLUDING FACTORIES.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 32,50,600 under Demand XXIII—Labour including Factories.”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 32,50,600 under Demand XXIII—Labour including Factories.”

SRI K. P. GOPALAN: Sir, I move the cut motion standing in my name, namely:—

“That the allotment of Rs. 32,50,600 under Demand XXIII—Labour including Factories be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER: The Demand and the cut motion are before the House for discussion. The discussion will be over to-day and the Hon. Minister will reply on the 22nd. Now, the hon. Member Sri Jeevanandam will initiate the discussion.

SRI P. JEEVANANDAM: தலைவர் அவர்களே, நமது முன்னாள் தொழில் கொள்கையைப்பற்றிய விவாதம் இப்போது தொடங்குகிறது. நாம் மிகப் பெரிதாக எதிர் பார்க்கிற நாட்டினுடைய, இந்திய யூனியனுடைய முக்கியத்தையும், ஆக்கத்தையும் பெரிய மாறுதல்களாக வெற்றிகரமாக கொண்டுவரும் என்று எதிர்பார்க்கிற இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை கொண்டுவந்து முன்னால் நிறுத்தி நமது தொழில் கொள்கையைப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்த விதம் இந்தச் சபையின் அங்கத்தினருக்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் நகல் குறிப்புத் தரப்பட்டிருக்கிறது? அந்த நகல் குறிப்பு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமானது வெற்றிகரமாக ஆக்குவதற்கு தொழில் கொள்கையைப்பற்றி பேசுகின்றது.

“In the labour policy proposed for the period of the first Plan, greater emphasis was placed on the effective administration of labour laws than enacting fresh legislation.”

தொழிற்கொள்கை சம்பந்தமாகப் புதுச் சட்டங்கள் இயற்றுவதைக் காட்டிலும் முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களை உறுதியாக அமுல் நடத்தப்படுவது கவனிக்கப்பட்டது என்று சொல்லுகிறது. இதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு நான் சர்க்காரின் தொழில் கொள்கையைப்பற்றி குறிப்பிட்டு பேச விரும்புகிறேன்.

20th March 1956] [Sri P. Jeevanandam]

ஏற்கனவே இயற்றப்பட்ட சட்டங்களை சர்க்கார் எப்படி அமுல் நடத்தி வருகின்றது? இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தொழிலாளர் களுடைய நிலைமை நிச்சயமாக அபிவிருத்தி அடையும் என்று கூறப்படுகிறது. தொழிலாளர்களுக்கு தொழிற் துறையில், நிர்வாகத்திலும் பங்கு இருக்கும். அதன் டைரெக்டர்களாகக் கூட வர வாய்ப்பு இருக்கும் என்று கூறப்படுகிறது. இங்கே நான் சில குறிப்பிட்ட அம்சங்களை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சர்க்காரின் நிர்வாகத்தில் உள்ள குறை என்ன? நிறை என்ன? குறைகள் எவ்வாறு களையப்படவேண்டும். நிறைகள் எவ்வாறு விருத்தி செய்யப்படவேண்டும்? இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் சில உதாரணங்களைச் சொல்லி பேச விரும்புகிறேன்.

சமீபத்தில் ஒரு முக்கூட்டு மகாநாடு நடந்தது. பீடித் தொழிலைப் பற்றிக் கூட்டப்பட்ட மகாநாடு அது. இந்த ராஜ்யத்தில் இரண்டு லட்சம் பீடித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த முக்கூட்டு மகாநாட்டில் குறைந்த பட்சச் சம்பளம், பிராஞ்சு முறை ரத்து போன்ற பல தீர்மானங்கள் போடப்பட்டன. குறைந்தபட்சம் எவ்வளவு கூலி இருக்கவேண்டுமென்றும் முடிவு காணப்பட்டது. அதை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்கிறபோது சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து என்ன பதில் வருகிறது? ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய சட்டங்களை எல்லாம் திறம்பட உறுதியாக அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று சங்கல்பம் செய்து கொள்ளுகிற சர்க்கார், இந்தச் சிபார்சுகளை எல்லாம் அமுல் நடத்த ஆலோசனை செய்வதற்கு ஒரு விசாரணைக்கமிட்டி ஏற்படுத்தலாமா என்று யோசிக்கிறதாக பதில் வருகிறது. பீடித் தொழிலைப்பற்றி ஏற்கனவே பல தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன. நாராயணப் பிள்ளை போன்றவர்களின் தீர்ப்பு இருக்கிறது. அதை எல்லாம் அமுல் நடத்தவில்லை. இன்றைக்கு மறுபடியும் ஒரு விசாரணைக் கமிட்டியை ஏற்படுத்தலாமா என யோசிப்பதாக கணம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கிறார்கள்.

ஷாப் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டு சட்டத்தைத் திருத்துவதற்காக ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் போட்டு விசாரணை நடத்தினார்கள். அதுபற்றி ரிப்போர்ட் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ரிப்போர்ட்டில் கண்டுள்ள சிபார்சுகளை சர்க்கார் அமுல் நடத்துமா என்று கேள்வி கேட்டால், அவற்றை எல்லாம் அமுல் நடத்தவேண்டுமென்ற நியதி கிடையாது என்று அப்போது பதில் அளிப்பதை பார்க்கிறோம். அப்படியானால் என்ன அர்த்தம்? பதில் அளிப்பதை பார்க்கிறோம். அப்படியானால் கமிட்டியை நியமிக்கும். சர்க்கார் தகராறு ஏற்படும்போது ஒரு விசாரணைக் கமிட்டியை நியமிக்கும். ஆனால் அந்த விசாரணைக் கமிட்டியின் சிபார்சுகளை சர்க்கார் உறுதியாக அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்ற அவசியம் கிடையாது என்று சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து பதில் வந்தால் இந்த விசாரணைக் கமிட்டியைப் போடவேண்டுமென்ற அவசியம் என்ன என்ற கேள்வி வருமா வராதா? விசாரணைக் கமிட்டி என்று போடப்படுவது வெறும் கேலிக் கூத்தா? அப்படியானால் இதற்காகச் செலவிடப்படும் பணம் வீண் விரயம்தானே. முன்பு நியமிக்கப்பட்ட விசாரணை கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டை அங்கீகரிக்கப்படாதபோது இப்பொழுது பீடித் தொழிலுக்கு ஒரு விசாரணைக் கமிட்டி போடப்போகிறோம் என்றால் இதன் அர்த்தம் என்ன?

இங்கே சர்க்கார் உறுதியாக தங்களுடைய ஏற்கனவேயுள்ள சட்டங்களை 11-12 அமுல் நடத்தமுந்துவதில்லை என்பதை பார்க்கிறோம். வெள்ளை a.m. முதலாளி நடத்தும் சென்னையிலுள்ள B & C மில்லில் அம்முதலாளிக்கு ஒரு வருஷத்தில் 9 கோடிக்கு மேல் லாபம் கிடைத்திருக்கிறது. இதற்காக வரி கொடுக்கவேண்டியது ஒரு கோடியும் சொச்சம்தான். தற்போது சிறு சிறு பஞ்சாலை முதலாளிகள் நான்கு மாத போனால் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த B & C வெள்ளை முதலாளி 2½ மாதத்திற்குமேல் போனால் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லுகிறான். இப்படி இம்முதலாளி சொல்லுவதிலிருந்து ஒன்று பார்க்கிறோம். எப்படி சர்க்கார் நம் தேசத்தில் தொழில் மயமாக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையை அமுலாக்க உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதைக் காட்டுகிறது. 1955 டிசம்பர்

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [20th March 1956]

கனம் மாணிக்கசுந்தரம் அவர்கள் புகளூர் வாய்க்கால் திட்டத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டார். ராஜா குமாரபாளையம் வாய்க்கால் கிடைத்துவிடும் என்று அவரே அதற்கு பதில் சொல்லிவிட்டார். அவர் சொன்னதி லிருந்தே அந்த விவகாரம் தீர்ந்துவிடுகிறது. எல்லோரும் சேர்ந்து நன் மையைச் செய்தால் அத்துடன் சேர்ந்து செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கி றோம். அத்துடன் தென்கரை வாய்க்காலேப்பற்றி சொன்னார். அதை நிறைவேற்றினால் திருச்சி குளித்தலை இடங்களுக்கு பாசன வசதி ஏற்படு வதைப்பற்றி சொன்னார். அந்தத் தாலுகாவில் ஒருவர் குருவை சாகுபடி செய்தால் மற்றொருவர் சம்பா சாகுபடி செய்கிறார், மற்றவர் குருவை சாகுபடி செய்தால் இன்னொருவர் சம்பா சாகுபடி செய்கிறார். இது சம்பந்தமாக சீப் இஞ்சினியரைக் கேட்டிருக்கிறோம். தகவல் கிடைத்த வுடன் இந்த விஷயத்தைப்பற்றியும் பரிசீலனை செய்யப்படும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் தினகரசாமி தேவர் கள்ளார், பம்பையார் திட்டங்களைப்பற்றி சொன்னார். இது திரு-கொச்சி சர்க்காருடன் சேர்ந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டிய விஷயம். இதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடன் பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டிய தாக இருக்கிறது. அதன் பிறகுதான் இதைப்பற்றி யோசிக்கலாம். வைகை திட்டம் சம்பந்தமாக நிலம் இழந்தவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது விஷயமாக அவர் சொன்னார். சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக முக்கியமாக ஒன்றும் கவனிக்கப்படவில்லை என்றும் சொன்னார். கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் வைகை திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்ததையோ திட்டவட்டமாக நிலம் இழந்தவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லி இருக்கிறார். அதனால் அதைப்பற்றி அவர் கவலைப்படுவதற்கு இடம் இல்லை.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப்பற்றி கனம் ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசும் போது பம்பையார் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார். இதுவும் திரு-கொச்சி சம்பந்தமானதுடன் சேர்ந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டிய விஷயம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மற்றும் தாம்பரவரணியிலிருந்து தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து கங்கைகொண்டான் குளத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொன்னார். இது முடியாத காரியம் என்று இஞ்சி னீயர் அபிப்பிராயப்படுகிறார். அதனால் இந்த திட்டம் கைவிடப்பட்டுவிட்டது. அவரை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்யச்சொல்லி அதைப்பார்த்துவிட்டு ஒரு முடிவுக்கு வரலாம். அதைப்பற்றி புனராலோசனை பண்ணுவதற்குத் தயா ராக இருக்கிறோம்.

கனம் கந்தசாமி அவர்கள் கனம் வெங்கடேஷ ஷோளகர் சொன்ன மாதிரி சுண்டப்பரிச்சரை வாய்க்காலேப்பற்றிச் சொன்னார். அதைப்பற்றியும் கவனிக்கப்படும். அவர் மேலும் லஞ்ச ஊழலைப்பற்றி சொன்னார். ஏதா வது ஒரு விஷயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர் சொல்லுகிறார் என்பதை தெரிவித்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அவர் குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப்பற்றி பரிசீலனை செய்கிறேன். அதைப்பற்றி யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறேன். கனம் ரெத்தன் கெண்டர் கார் தாலுகாவைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். அவர் போய் வரும் பிரதேசங்கள் எல்லாம் பஞ்சப் பிரதேசமாகவும் வரண்ட பிரதேச மாகவும் இருக்கிறது என்று சொன்னார். கார் தாலுகாவில் ஐந்தாறு ஆறுகள் ஓடினாலும் அது ஒரு பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். அது வாஸ்தவம்தான். கீழ்பவானி திட்டம் வந்த பிறகு அது பரிசீலனைக்கு உப்பட்டு ஒரு முடிவு செய்யப்படும் என்று சொல்லு கிறேன். குடகநாறுபற்றிச் சொன்னார்கள். அவ்விஷயத்திலும் என்னால் முடிந்த அளவு முயற்சி செய்கிறேன். எஸ். ஆர். ஆறுமுகம் அவர்கள் பரம்பக்குளம் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி நான் முன்பு சொல்லி விட்டேன். சிறுவாணி திட்டம் சம்பந்தமாகத்தான் காலதாமதம் ஆகிறது. இது விஷயத்தில் சீக்கிரமே ஒரு முடிவு ஏற்படும் என்று நம்புகிறேன்.

20th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

இங்கு பேசியிருக்கக்கூடிய எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் சமாதானம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் என்னால் முடிந்த அளவு ஒருவாறு பேசினேன். இது பெரிய விஷயம். பேசுவதாயிருந்தால் முடிவு இன்றி பேசிக்கொண்டே போகலாம். நேற்று மின்சார இலாக்கா நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடைந்து வருகிறது என பல மெம்பர்கள் பாராட்டினார்கள். அதைப் போல இந்த இலாக்காவும் அபிவிருத்தியடைய இன்னும் சில வருஷங்கள் ஆகும். விவசாயமே இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பு என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து இருக்கின்றது. ஆகவே ஆங்காங்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு உபபட்டிருக்கும் பாசனத் திட்டங்களைப்பற்றி அங்கத்தினர்கள் சர்க்காருக்கு யோசனை கூறினால் அவற்றை எல்லாம் நான் பரிசீலிக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன். நான் கூடுமானவரையில் எல்லா அங்கத்தினர்கள் சொன்ன விஷயத்தைப்பற்றி பேசியிருந்தாலும்கூட ஒன்றிரண்டு விட்டுப்போயிருந் தால் அதை நான் கவனிக்கமாட்டேன் என்று எண்ணவேண்டாம். அப் படிப்பட்ட தப்பான அபிப்பிராயம் கொள்ளவேண்டியதில்லை. எந்த அங் கத்தினரும் அப்போதைக்கப்போது தங்களுக்குத் தோன்றும் யோசனையை என்னிடம் வந்து சொல்லலாம். அவற்றை எல்லாம் கவனித்து ஆவன செய்ய நான் தயாராயிருக்கிறேன். இந்த மானியம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் சர்க்காரின் பொதுவான குறிக்கோள்களை எல்லாம் எடுத்து விளக்கினேன். சர்க்கார் போட்டுக்கொண்டிருக்கிற விரிவான திட்டங்களின்படி, வரையறுத் துக்கொண்டிருக்கிற கொள்கைகளின்படி நாட்டின் எதிர்காலத்தில் விவ சாயம் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடையும் என்கின்ற நம்பிக்கை உங்களுக்கு எல்லாம் இருந்தால் இதனை ஆதரிக்கும்படியும், இந்த மானி யத்திற்குப் பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் பெறும் படியும் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. P. PERIASAMY : தலைவர் அவர்களே, நாமக்கல் தாலுக்காவில் உள்ள மோகனூர் வாய்க்காலில் வருஷா வருஷம் சிலட்களியர் செய்யப்படும். ஆனால் இந்த ஆண்டு அந்த வேலை நடைபெறவில்லை. அதோடு அதனில் தண்ணீர் விடும்போது எச்சரிக்கை செய்துவிட்டுத் தண்ணீர் விடுவார்கள். இந்த வருஷம் எச்சரிக்கை செய்யப் படாமல் தண்ணீர் விடப்பட்டதனால் பல இடங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக சர்க்கார் ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடமிருந்து தகவல்களை விசாரித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியை அளிக்க முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHU-
PATHI : I submit, Sir, that a question may be put or a motion under rule 40 can be brought in.

SRI E. T. KUNHAN : സർ, ഒരു പോയിന്റ് ഓഫ് ഓർഡർ. തിരൂർ ഡെമാന്റില്ലായിൽ കൂട്ടായി അണക്കെട്ട് കെട്ടുന്നതിനെ ഉടനടി നടപടി എടുക്കുമെ എന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

MR. SPEAKER : അതായത് പോയിന്റ് ഓഫ് ഓർഡറല്ല. Is the hon. Member withdrawing the cut motion?

SRI M. PALANIYANDI : அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது திருச்சிராப்பள்ளி வாய்க்காலேப்பற்றி கவனிப்பதாக உறுதி அளித்திருப்ப தின் காரணமாக நான் என் வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் பெறுகிறேன்.

The cut motion under Demand VIII was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,10,45,000 under Demand VIII—Irrigation.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[Sri P. Jeevanandam] [20th March 1956]

சத விஜயம் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். அதைப்பற்றி கேட்டால் சர்க்கார், 1952-53-ம் வருஷத்திற்கும், எல்லா தோட்டங்களை சேர்த்து போனஸ் கொடுக்க விசாரணை நடத்துகிறது, அது முடிந்தால் எல்லா விவகாரங்களும் தீர்ந்துவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைப்பற்றி எல்லாம் ஒன்றும் அறியாத தொழிலாளர்கள், எங்கே போய் கேட்பது? இப்பேர்ப்பட்ட விஷயங்களிலெல்லாம் சர்க்கார் initiative எடுத்து தொழிலாளர்களுக்கு சீக்கிரத்தில் அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் அடையும்படி செய்தால்தான் சர்க்கார் இந்த விதமாக நடவடிக்கை தொழிலாளர்கள் விஷயமாக எடுக்கிறதென்பது தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்குத் தெரியும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னும் தொழிலாளர் தகராறுகளை கன்சிலியேஷன், ஆர்பிட்டேஷன், அட்ஜுடிகேஷன், லேபர் கோர்ட்டு, சுப்ரீம் கோர்ட்டு, இவைகளின் முன் கொண்டுவரும்போது, தொழிலாளர்கள் லேபர் கமிஷனரிடம் காவடி எடுக்கவேண்டும். இவைகளில் தீர்ப்பு ஏற்பட்டு, மந்திரியே அந்த தீர்ப்புகளை அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னாலும் முதலாளிகள் அமுல் நடத்துவதில்லை என்ற நிலைமையே இருக்கிறது. இந்த அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விரும்போது தொழிலாளர்கள் சொல்லும் தகராறுகள் நியாயமானது என்று மந்திரி மனதிற்குப் பட்டால்தான் விடுவார். இம்மாதிரி இருந்துங்கூட, தீர்ப்புகளின் பலனை தொழிலாளர்களின் பேரப் பிள்ளைகள் பெரும்படி விட்டு விட்டு, அத்தொழிலாளர்கள் சொர்க்கலோகத்திற்கு போகும்படியான நிலைமையே தற்போது இருந்து வருகிறது.

கடந்த எட்டு வருஷங்களாக எத்தனையோ தொழில் தகராறுகள் எழுந்திருக்கின்றன. சுமார் 200 ஸ்டிரைக்குகளை தொழிலாளர்கள் நடத்தி இருக்கிறார்கள். வருஷா வருஷம் இம்மாதிரி அநேக ஸ்டிரைக்குகள் நடந்து இருக்கின்றன. இவைகளில் மிகப் பெருவாரியான தகராறுகளை, லேபர் கமிஷனர், லேபர் ஆபீசர், டெவலப்மெண்ட் டிபார்ட்மெண்ட் காரியதரிசி தலையிட்டு சமரசம் செய்து தொழிற் சங்கத்தலைவர்கள் அச்சமரசத்தை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சங்கத் தலைவர்கள் அச்சமரசங்களை ஒத்துக் கொள்வதால்தான் அத்தகராறுகள் ஒருவிதமாக முடிவடைகின்றன. இன்றைக்கு முதலாளிகள் செய்யும் தவறுகளுக்கு தண்டிக்க சர்க்காருக்கு அதிகாரமில்லை. அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வதன் மூலமாகத்தான் முடிவடைகிறது என்பதை பார்க்க முடிகிறது. இன்றும் முதலாளிகளை தட்டிக் கேட்க, முதலாளிகளை தண்டிக்க அவர்கள் கையில் அதிகாரம் இல்லை. கட்டுப்பாடுகள் இல்லாமல்தான் முதலாளிகள் இருக்கவேண்டும் என்பது தான் பாலிசியா? இன்றைக்கும் முதலாளிகளுக்கு கடிவாளம் கிடையாது. இந்த ஆண்டு சுறுசுறுப்பாக லேபர் டிபார்ட்மெண்ட் இருக்கிறது. இன்னும் லேபர் டிபார்ட்மெண்டுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும். லேபர் ஆபீசருக்கு “சம்மனிங்” பவர் கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது லேபர் ஆபீசர் கூப்பிட்டால் முதலாளிகள் “வரமாட்டேன்” போ என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. இன்னும் லேபர் டிபார்ட்மெண்டிலே staff-களை அதிகமாக்கவேண்டும். இன்ஸ்பெக்டர்களை அதிகமாக்கவேண்டும்.

இவைகளையெல்லாம் நாம் செய்வதற்கு ஒரு புல்லடிஸ் இப்பொழுது இருப்பது போதாது. இது ஒரு கெஜட்டாக வரும்படியாக செய்ய வேண்டும். ஆகவே எப்படி மத்திய சர்க்கார் ஒரு லேபர் கெஜட் போடுகிறதோ, அதுமாதிரி நமது மர்காண சர்க்காரும் ஒரு கெஜட் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சர்க்கார் தொழில் தகராறுகளில் நோடியாக intervene செய்யவேண்டும். இதற்காக டிரிபுனல் கோர்ட்டோ, என்சுயரி கமிட்டியோ, அஜுடிகேஷனோ வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இவைகளினால் உள்ள அனுபவம் எதைக் காட்டுகிறது? கேட்டு, கேட்டு, கேட்டு, எந்த தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கு, உழைப்பு செல்வத்திற்கு உற்சாகம்

[20th March 1956] [Sri P. Jeevanandam]

ஏற்படவேண்டுமோ, அது வெற்றி பெறுது, சர்க்காருக்கு சரி என்று பட்டால் கூட செய்ய முடியவில்லை. முன்பு தொழில் மந்திரிகளிடத்தில் 10 தடவைக்குமேல் போய் பேசி இருக்கிறேன். இப்பொழுதுள்ள கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களிடம் ஒரு முறைதான் சென்றிருக்கிறேன். இந்த விஷயம் ஒரு விலாங்கை பிடிக்கிற மாதிரி இருக்கிறது. அல்லது காற்றைப் பிடிக்கிற மாதிரி இருக்கிறது. சர்க்காரிடத்திலேயுள்ள சட்டம் பிரயோக மாவதேயில்லை. ஆகவே முதலாளிகளுக்கு கடிவாளம் போடக்கூடிய மாதிரி சட்டம் இருக்கவேண்டும். தொழில் தகராறுகளில் சர்க்கார் நேரடியாக intervene பண்ணி முதலாளிக்கும், தொழிலாளிக்கும் இணைப்பை ஏற்படுத்தவேண்டும். இருக்கிற சட்டங்களை உறுதியாக அமுல் நடத்தவேண்டும். அது இல்லாவிட்டால் பிரமாண்டமான ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் ஒன்றும் பலனளிக்காது. ஆகவே சர்க்காருடைய “dilatatory tactics” போக்கு இருக்கிறதே இது மாறவேண்டும். பாலிசி நன்றாக இருந்தால் போதாது, நடைமுறையில் சரியான விதத்தில் அதை அமுல் நடத்தவேண்டும் என்று சுருக்கமாக சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : I fix a time-limit of ten minutes for each hon. Member.

* SRI R. KUPPUSWAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! 11-25 a.m.
கனம் தொழிலாளர் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளை பேச விரும்புகிறேன். சுதந்தரம் பெற்ற பிறகு 9-வது ஆண்டில் இருக்கின்றோம். கடந்த 8 ஆண்டுகளாக தொழிலாளர் நலனை பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையான கொள்கையில் உண்மையாகவே பல நல்ல சட்டங்களை சர்க்கார் செய்திருப்பதாக எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் அதை முதலாளி-தொழிலாளி உறவு ஏற்படுத்தி, அமுல் நடத்துகிற பாதையிலே, தொழில் தகராறுகள் எந்த முறையில் ஏற்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. தொழிலாளி-முதலாளி உறவு சரியாக இல்லை என்பதை நாம் இப்பொழுது பார்க்கிறோம். அப்படி அனுபவ ரீதியாக பார்க்கும்பொழுது சென்ற மாதத்தில் கோயம்பத்தூரிலே மூன்று மில்கன் தொழிலாளர்களுடைய ஒழுங்கினம் காரணமாக ஒரு மாதத்திற்கு மேல் சாத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் தேசத்திற்கு 20 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் உற்பத்தி நஷ்டம் ஏற்பட்டது. காரணம் என்ன வென்றால் சர்க்கார் பல நன்மைகள் செய்தாலுங்கூட தொழிலாளர்கள் அதை சரியாக உணரக்கூடிய நிலையில் இல்லை. அதேமாதிரி முதலாளி களுக்கு தொழிலாளர்களுடைய நலன்களை பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் கிடையாது. லாபம் சம்பாதிக்கவேண்டும் என்ற ஒரு குறிக் கோளைத் தவிர சர்க்காருக்கு ஒரு நல்ல பெயரை உண்டாக்கித் தர வேண்டும் என்ற எண்ணம் முதலாளிகளுக்கு கிடையாது. அதற்கு ஒரு சிறிய உதாரணத்தின் மூலம் நான் சர்க்காருக்கு தெளிவு படுத்த விரும்புகிறேன். இப்பொழுது மில்கனில் ‘டெம்பரரி ஒர்க்கர்ஸ்’ என்று சொல்லி வைத்துக்கொண்டு முக்கால் ரூபாய், ஒரு ரூபாய்க்குமேல் கூலி கொடுப்பதே கிடையாது. மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை அவர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்கிறார்கள். பிறகு ஒரு வாரம் அவர்களுக்கு லீவு கொடுத்துவிடுகிறார்கள். வேலை கொடுப்பதில்லை. பிறகு ஒரு வாரம் கழித்து மீண்டும் அதே தொழிலாளர்களை ‘டெம்பரரி ஒர்க்கர்ஸ்’ என்று சொல்லி வைத்துக் கொள்கிறார்கள். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால், மற்ற ‘பர்மனெண்ட்’ தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய வசதிகளை, சலுகைகளை கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு முதலாளிகள் சூழ்ச்சி செய்கிறார்கள் என்று தொழிலாளர்களுக்கும் தெரிகிறது. சர்க்காருக்கும் தெரிகிறது. ஆனால் இதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பது புரியாமல் தவிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த ‘டெம்பரரி ஒர்க்கர்ஸ்’ என்ற நிலையை மாற்ற வேண்டும். அப்பொழுதுதான் சர்க்கார் மீது உள்ள தொழிலாளருடைய அபிமானம் நீங்கி நல்லெண்ணம் உண்டாகும் என்பதை தெரிவித்துக்

[Sri R. Kuppuswamy] [20th March 1956]

கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனக்குத் தெரிந்த அளவிலே எந்த தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும் தொழிலாளர்களை வேலைக்கு சேர்க்கும்பொழுது முதலாளிகளுக்கு அந்த சலுகையைக் காட்டக்கூடாது. சர்க்காரே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது 'எம்ப்லாய்மென்ட் எக்ஸ்சேன்ஜ்' எப்படி சர்க்காரிலே வைத்திருக்கிறார்களோ அதுமாதிரி எந்த எந்த ரக தொழிலாளிகள் எங்கெங்கு வேலை செய்கிறார்களோ அந்த ரகத்திற்கு தகுந்த மாதிரி 'எம்ப்லாய்மென்ட் எக்ஸ்சேன்சு' திறக்கப்படவேண்டும். பஞ்சாலை என்று சொன்னால் பஞ்சாலைக்கு தனியாக 'எம்ப்லாய்மென்ட் எக்ஸ்சேன்ஜ்' இருக்கவேண்டும். அதன் மூலமாகத்தான் ஒவ்வொரு பஞ்சாலையும் வேலைக்கு ஆட்களை அமர்த்தவேண்டும் என்று வைத்துவிட்டால் இந்த 'டெம்பரரி ஓர்க்கர்ஸ்' சேர்த்துக்கொள்வது, விலக்குவது, மீண்டும் சேர்த்துக்கொள்ளுவது என்ற எமற்றும் ஒழிந்து எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் சர்க்காரால் செய்யப்படும் நல்ல காரியங்கள் சட்டத்தின் மூலமாக என்னென்ன வசதிகள் அளிக்கப்படுகின்றனவோ அதுவேவெல்லாம் கிடைப்பதற்கு வழி ஏற்படும். அது இல்லாமல் இந்த நிலைமை நீடித்துக்கொண்டு போனால் தொழிலாளர்கள் தங்களை முதலாளிகள் எமாற்றுகிறார்களே, சர்க்கார் ஒன்றுமே செய்யாது இருக்கிறார்களே என்று அதிருப்தி அடைய இடமுண்டு. இதனால்தான் discipline ஒரு பாக்கடிக் குள்ளோ, ஒரு ஆலைக் குள்ளோ ஏற்படாமல் போவதற்கு காரணம். இதையெல்லாம் தடுப்பதற்கு உடனடியாக சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அதோடு மற்ற தொழிற்சாலைகளில் கிடைக்கக் கூடிய வசதிகள் போன்று காரிய வேலை தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கும் பிரசவ சகாயம் கொடுப்பதில்லை. இது போன்ற குறைகளை சர்க்கார் உடனடியாக கவனித்து அவர்களுக்கு அந்த வசதிகளை தர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக தொழிலாளர்களுக்கு 50 வயதிற்கு மேற்பட்டால் ஒரு தொழிற்சாலையில் வயது வந்து விட்டதன் காரணமாக அவர்கள் நிறுத்தப்படவேண்டும் என்று சொல்கின்றார்கள். இப்பொழுது வயது வந்த தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு compensation கொடுத்து நிறுத்துவதற்கு சட்டத்தில் வகை கிடையாது. ஆகவே வயது வந்ததன் காரணமாக நிறுத்தப்படும் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுக்கு compensation கொடுத்து நிறுத்துவதற்கு வேண்டிய வசதியை உடனடியாக சர்க்கார் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது தொழிலாளர்களுக்கு 'இன்ஷ்யூரன்ஸ் ஸ்கீம்' வீட்டு வசதி முதலிய பல வசதிகளை சர்க்கார் செய்து கொடுத்து இருப்பதை வரவேற்கின்றேன். அதற்காக சர்க்காரை பாராட்டுகின்றேன். இந்த 'இன்ஷ்யூரன்ஸ் ஸ்கீமினாலே' ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் டலன் அடைகின்றார்கள். ஆனால் அதில் சில குறைகள் இருப்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றேன். தொழிலாளர்களுக்கு நோய் வந்தால் அவர்கள் இன்ஷ்யூரன்ஸ் ஆஸ்பத்திரி களுக்கு செல்கின்றார்கள். மருந்து வாங்கிக்கொண்டு வீட்டுக்கு போய் விடுகின்றார்கள். இதனால் சில குறைகள் ஏற்படுகின்றன. இன்ஷ்யூரன்ஸ் பாக்கடிகளுக்கு சில கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆங்காங்கு மில்களிலே அதற்கு தகுந்த பாதுகாப்பான இடத்தில்—டெம்பரரி ஷெட்கூட போடலாம்; பக்கா பில்டிங்கூட அவசியமில்லை—படுக்கைகள் வசதி தொழிலாளர்களுக்கு செய்துகொடுத்தால் 'இன்ஷ்யூரன்ஸ் ஸ்கீம்' நல்ல முறையிலே வெற்றியடையும் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கான திட்டத்தில் பல ஸ்சக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு அடிப்படையில் வீடுகள் கட்டுவது என்பது சில இடங்களில் கிடையாது. அப்படி கட்டப்படக்கூடிய வீடுகள் தொழிலாளர்களுக்காகவே சொந்தமாகக்கூடிய வசதி ஒன்றும் கிடையாது. கோயம்பத்தூரில் மில் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகட்டிக் கொள்வதற்காக திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். பிற்காலத்தில் தொழிலாளர்களை சொந்தமாகக்கூடிய ஏற்பாடும் செய்யவேண்டும்.

அடிக்கடி தொழிலாளர் இருக்கும் பிரதேசங்களில் பலாத்கார நிகழ்ச்சிகள் பல ஏற்படுகின்றன. அவர்கள் உயிரோடு வீடுபோய் சேருவது நிச்சயமாக இல்லை. இதனால் அவர்களுக்கு மிகவும் பாதகம் ஏற்படுகிறது.

[Sri R. Kuppuswamy] [20th March 1956]

சில அரசியல் காரணமாக தொழிலாளர்கள் இந்த பலாத்கார செயலில் இறங்குகிறார்கள். இதனால் கொலை முதலிய டலாத்கார நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. சாதாரணமாக டோலீஸ்காரர்கள் தொழிலாளர்களுடைய சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்பட்டு உயிர்போன பிறகுதான் பந்தோபஸ்திற்கு வருகிறார்களே தவிர அந்த நிகழ்ச்சிகள் நடப்பதற்கு முன்னால் எந்தவித பந்தோபஸ்தும் செய்வதற்கு முயற்சி எடுப்பதில்லை.

மில்களில் தொழிலாளர்களுக்கு ஒவ்வொரு மாதமும் 10-ம் தேதியன்று சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தத் தேதிகளில் மில்கள் பக்கத்தில் பல கட்சிக்காரர்கள் வந்து அவரவர்களுடைய தொழில் சங்கத் தைச் சேர்ந்த சந்தாத் தொகையை தொழிலாளர்களிடமிருந்து வசூல் செய்கிறார்கள். இதனால் கலகம் ஏற்படுகிறது. இதற்கு போலீஸ் பந்தோபஸ்து தேவையாக இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் சங்கம் வைத்துக் கொள்வது என்பது அவர்களில் பிறப்புரிமை. ஒரு தொழில் சங்கம் நடத்துவதற்கு பணம் முக்கியமாக தேவைப்படுகிறது. ஆதலால் சந்தாத் தொகையை அவர்கள் வசூலிக்கவேண்டியதுதான். பணம் இல்லையென்றால் சங்கம் நடத்தமுடியாது. ஆனால் அந்தத் தொகையை வெளியே வசூலிப்பதைவிட மில்களுக்குள்ளேயே வசூல் செய்ய உரிமை அளிக்கப்படவேண்டும். மேலானுகளில் இம்மாதிரியான முறையை அனுஷ்டித்து வருகிறார்கள். ஆதலால் தொழிலாளர்கள் சம்பளத் தேதியன்று சந்தாத் தொகையை தொழிற்சாலைக்குள்ளேயே வசூலிப்பதற்கான உரிமை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது மில் தொழிலாளர்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிங்கநல்லூர், பீளமேடு முதலிய தொழிலாளர்கள் இருக்கும் இடத்தில் தண்ணீர் வசதி மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஆதலால் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால் லேபர் வெல்பேர் டிபார்ட்மென்ட் தண்ணீரை லாரி மூலமாக கொண்டுவந்து இவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAY: Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the cut motion. In referring to the administration of the Department of Labour, I would like to point out that the basic function of the Department is to see that there is industrial peace maintained in industry, that efforts are made for the solution of industrial disputes that arise and that by the maintenance of such industrial peace, the industry itself prospers under the plans formulated by the Government. Now in assessing the manner in which the present Ministry is carrying out its work in consonance with the theme I have just mentioned, I am sorry to state that in many instances, it has failed in that objective. I cite one case in point, the industrial dispute that arose in the T.I. Cycle Factory of India at Ambattur. The workers raised that dispute asking for certain increase in wages and bonus. One of their main demands was that the existing structure of wages and their production bonus system should be continued. Now, one year before this particular question was enquired into by the Industrial Tribunal and the Industrial Tribunal gave its award that this system should be continued, the Department intervened, as a sequel to the issue of a strike notice by the workers, to settle all economic issues pending settlement. With regard to wages, dearness allowance, bonus, etc., it appeared that a settlement had been reached. But with regard to the demand that the production

[Sri P. Jeevanandam] [20th March 1956]

மாதத்தில் மட்டும் 791 தொழில் தகராறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதில் முக்கியமாக தொழிலாளர்களை பழிவாங்குதல், வேலையிலிருந்து நீக்குதல், சஸ்பென்ஷன் எல்லாம் இருக்கின்றன. இந்த தகராறுகள் முடிவு அடைய 203 நாள் விசாரணை நடந்திருக்கிறது என்றால், முதலாளிகள் எந்த திசையில் போகிறார்கள், சர்க்கார் எப்படிப்பட்ட உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி தெரிய இதை உதாரணமாக வைத்து கணிக்க முடியும்.

நெய்வேலி திட்டம் ஒரு பிரம்மாண்டமான திட்டம். தமிழக முகத் தோற்றத்தையே மாற்றக்கூடிய திட்டம். இதற்கு தற்போது 80 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கு வேலைசெய்யும் தொழிலாளருக்கு தினம் ரூ 1-4-0-க்குமேல் கூலியில்லை. பட்ஜெட்டின்பேரில் **General Discussion** போது சொன்னேன். அதாவது அங்கு 300 தொழிலாளர்கள் பழிவாங்கப்பட்டார்கள் என்று. அப்போது சர்க்கார் அவர்களுக்கு போதுமான வேலை அங்கே இல்லை, அதனால் அவர்களை நீக்கிவிட்டோம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது அங்கே புதிதாக 800 ஆட்களை புதிதாக வேலைக்கு எடுத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே வேலையிலிருந்து தள்ளப்பட்ட 300 தொழிலாளர்களில் ஒருவருக்காவது வேலை கொடுக்கப்படவில்லை. அங்கிருக்கும் இன்ஜினீர் வேண்டுமென்றே இக்கொள்கையை கடைபிடிக்கிறார். இக்கொள்கை எப்படி தொழிலாளர்களுக்கு உற்சாகத்தைக் கொடுக்கும். பண்டித ஜவ்ரலால் நேரு அவர்கள், தொழிலாளர்களைப் பார்த்து, நாடு முன்னேற்றமடைய கடுமையாக உழைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இங்கு தொழிலாளர்கள் உற்சாகமிழக்கும்படியான காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. இந்தியத் தொழிலாளர்கள், இதைப் பார்த்துக்கொண்டு எப்படி கடுமையாக உழைப்பார்கள் என்பதே எனது கேள்வி.

இன்னும் நான் கூறுவது என்னவென்றால், சர்க்கார் சில விஷயங்களை அமுலாக்குவதில் **initiative** எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இப்படி சர்க்கார் **initiative** எடுத்துக்கொள்வதால், தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்வாகத்திற்குமுள்ள பேதங்கள் அகற்றப்படுகின்றன, தொழிலும் வளர்ச்சி அடையும். சர்க்கார் ஒரு சட்டத்தை அமுலாக்குவதில் முதலில் முனையவேண்டுமென்பதை சட்ட கர்த்தாக்களின் எண்ணமாகும்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

சென்னையில் நடந்த மூன்று விஷயங்களைப்பற்றி சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். **Primary** மெட்டல் பேக்டரியில் 175 பேர் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அது தற்போது மூடப்பட்டுவிட்டது. மூன்று மாதம் ஆகியும் இன்னும் அதைத் திறக்க ஏற்பாடுகள் ஆகவில்லை. 1954-ம் வருஷத்தைவிட 1955-ம் வருஷத்தில் சர்க்கார் தரப்பிலுள்ள லேபர் டிபார்ட்மெண்ட், அதிக சுறுசுறுப்பாக காரியங்களைச் செய்கிறது என்பது உண்மைதான். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் 3 மாதம் அந்த பாக்டரி மூடி இருந்தால் சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கவேண்டும்? சர்க்கார் தாங்களாக **initiative** எடுத்து பாக்டரி சட்டத்தை அமுல் நடத்தவேண்டாமா? அப்படிச் செய்தால் அல்லவா, தொழிலாளர்கள் நாட்டின் ஜீவாதாரத்திற்கு முக்கியமாக உள்ள சமுதாயம், வர்க்கம், உண்மையிலேயே சர்க்கார் தேசத்திலே தொழில் மயமாக்குவது இன்றியமையாத கொள்கையாகக் கொண்டிருக்கிறது என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு மேலும் மேலும் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபடுவார்கள். தொழிலாளர்கள் சர்க்காருக்கு காவடி எடுக்கும்வரையில் கார்த்திருக்காமல், சர்க்கார் தாங்களாகவே முன்வந்து சட்டத்தை அமுல் நடத்தி, அக்கத வடைப்பை தீர்த்திருக்கவேண்டும். கடைசியில் அந்த பாக்டரியைச் சேர்ந்த ஒரு தொழிலாளி உண்ணாவிரதம் இருந்தார்; 300 தொழிலாளர்களும் பட்டினியாகவே இருக்க நேர்ந்தாலும், தொடர்ந்து பாக்டரிக்குள்ளே

[Sri P. Jeevanandam] [20th March 1956]

இருந்து வேலை செய்தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து **sales** டிப்போ தொழிலாளர்களும் மறியல் செய்தார்கள். அவர்களில் 55 பேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள். இவ்வளவு நடந்த பிறகு, லேபர் கமிஷனர் வந்து ஒரு செட்டில்மெண்ட் ஏற்பட்டது. இந்த செட்டில்மெண்ட் வரவேற்றகத் தக்கதுதான். ஆனால் இந்த பாக்டரி மூன்று மாதம் மூடிக்கிடக்க வேண்டுமா? இவ்வளவு தொழிலாளர்கள் போராடவேண்டுமா? என்பதுதான் என் கேள்வி. சர்க்கார் முன்வந்து தொழிலாளர்களுக்கு நியாயம் வழங்கிற்று என்று இல்லாமல் இருந்தால், தொழிலாளவர்கத்திற்கு உற்சாகம் வராது. இவ்வளவு அரிகண்டம், எமகண்டத்தை எல்லாம் தாண்டிச் சென்றால்தான் ஏதாவது நடக்கிறது. இன்று நம் சர்க்கார் **Welfare State** கொள்கையை கடைபிடிப்பதில் ரொம்ப பல ஹீனமாக இருக்கிறது என்பதை இதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளுகிறோம்.

அடுத்தபடியாக **Nelson Type Foundry**-க்கு வருவோம். இதிலே காங்கிரஸ் முதலாளி இருக்கிறார். அவர் தீபாவளி போனஸ் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்து வந்தார். ஆனால் போனஸ் வருஷம் அந்த போனஸ் அவர் கொடுக்கவில்லை. அதன் காரணமாக அங்கிருக்கும் தொழிலாளர்கள் இரண்டு நாள் உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அதன்பின் லேபர் கமிஷனர் அங்கு சென்று ஒரு சமரசம் செய்த பிறகு அந்த போனஸ் கொடுக்கப்பட்டது. பிறகு தீபாவளி கழித்து மறுநாள் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் டிஸ்பீஸ் நோட்டீஸ் கொடுத்து, அம்முதலாளி தொழிற்சாலையை மூடிவிட்டார். ஒன்றரை மாதமாகியும் சர்க்கார் அது விஷயமாக ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதற்குமேல் தொழிலாளர்கள் ஊர்வலமாகச் சென்று செக்ரிட்டேரியட் முன் ஆர்பாட்டங்கள் செய்தபிறகு தொழில் டிபார்ட்மெண்ட் காரியதரிசி தலையிட்டு ஒரு சமரசம் ஏற்படுத்தினார்கள். இந்த இடத்தில்கூட சர்க்கார் தாங்களாக இறங்கி **initiative** எடுத்து சீக்கிரமாக சட்டத்தை அமுல் செய்து நல்ல முறையில் தகராறைத் தீர்த்து வைக்கவில்லை.

கோயம்புத்தூரை எடுத்துக்கொண்டால் 1948-ம் வருஷத்திய பஞ்சாலை போனஸ் தகராறு இன்னும் இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. கீழ் கோர்ட்டு, பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு 6 மாத போனஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்ப்பு சொல்லி இருக்கிறது. முதலாளிகள் அந்த தீர்ப்பை ஆட்சேபித்தார்கள். அதன் பின் இன்னொரு கோர்ட்டுக்குப் போய் அனுமார் வால் மாதிரி அந்தத் தகராறின் விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. 1956-ம் வருஷத்திலும் அந்தத் தகராறு நீர்த்தபாடிவில்லை. இப்படி நடந்தால் தொழிலாளர்களுக்கு லாபம் கிடையாது. இனிமேல் அவர்களுடைய பின்னை குட்டிகளுக்குத்தான் அந்தத் தகராறின்மேல் ஏற்படும் தீர்ப்பின் பலனை அனுபவிப்பார்கள் என்ற நிலைமைதான் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

புகலூர் சர்க்கரை மில் தொழிலாளர்கள் 6 மாத போனஸ் கேட்டார்கள். சர்க்கரை மில் முதலாளி 2 மாத போனஸ் கொடுப்பதாகச் சொன்னார். லேபர் கமிஷனர் தலையிட்டு மூன்று மாத போனஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்ப்பு கூறினார்கள். ஆனால் அந்த முதலாளி 3 மாத போனஸ் கொடுக்க இயலாது என்று சொல்லிவிட்டார். அதன் பின் அங்கிருக்கும் தொழிற் சங்கத் தலைவர் உண்ணாவிரதம் இருந்து செத்துப் போய் விடுவார் என்று டாக்டர்கள் அபிப்பிராயப்பட்ட பிறகு, முதலாளி ஒரு சமாதான செட்டில்மெண்டிக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

Plantations-யை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். அங்கே 1952-53-ம் வருஷத்திய போனஸ் பற்றிய தகராறு இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது, விசாரணையும் நடந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் 1955 வருஷத்திற்கு 10 சத விதம் போனஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் 1956-க்கு 9 சத விதம் போனஸ்தான் கொடுப்போம் என்று முதலாளிகள் சொல்லுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள்

[Sri S. C. C. Anthony Pillay]

[20th March 1956]

bonus system should be continued, the management put forth a counter demand to the effect that a piece-rate system should be introduced. On this particular point, labour agreed that if there was going to be a change in the method of payment for work, that particular method or system, whatever it be, must be first enquired into by a joint committee with an impartial chairman. The attitude adopted by labour in this particular instance is unquestionably right because if a system is to be introduced and if the terms of that system are not known, surely it is incumbent on the employer to state what precisely those terms are. This particular attitude of labour was also endorsed by the Labour Department and the employer was called upon to submit his proposals in writing. At no time, did that employer submit his proposals to the Department for the introduction of the piece-rate system. Now a very serious doubt arises in my mind as to whether the various officers appointed by the Government of Madras in the Labour Department are there for the administration of laws or to subscribe to the very disregard of those laws by the employers. Under the Payment of Wages Act, the particular wages that are to be paid to the labourer must be stipulated. When piece rate is sought to be introduced it should be intimated to the labourers. Here in this case when the new system of wages is sought to be introduced it is not intimated to the workers, it is not intimated even to the Government itself what that system is and the worker is expected to work under that system, an unknown system. The Department which is called upon to administer the Payment of Wages Act allows the employer to introduce a change in the system of wages without knowing what it is. To allow it to do so in this illegal manner is itself supporting the employer. For the maintenance of a department which is not administering the laws, the tax payers are asked to pay. The worker is not told what wages he would get under the new system but he is asked to do the work. That worker very legitimately says: 'Unless that particular system of wages is intimated to me, I am not ready to work. I come under the subsisting system, namely, daily rate of wages and production fixed. If you want to alter the present system, well you tell me the terms on which I am going to work. Unless you tell me what it is going to be I shall not work'. It is a perfectly right and legal attitude for a worker to take up. But the worker is dismissed or suspended. So all the workers go on strike. Thereupon they resume work on the assumption that the piece rate system would be introduced but the management resiles from the original position namely that a Committee should be set up to enquire into the fact whether the proposal is fair or not, whether it would involve an increase in work load or not, whether it would involve any retrenchment or not. I submit that in this particular case the management has had the intention of increasing the work load and reducing the number of men. I ask the Hon. Minister whether it is not a fact that in some of the discussions he stated that there will be a reduction from the total complement of men, from 650 to 615. What is the implication? The implication is that the new system would necessarily involve a reduction in the number of men now employed.

11-40
a.m.

20th March 1956]

[Sri S. C. C. Anthony Pillay]

Sir, now let me ask what is the rational policy behind this rationalization? The Government through its various commissions and sub-committees has taken up an attitude that in a country like India with our problem of unemployment we cannot think of reducing employment by introducing highly mechanised methods of production. Rationalization results in reduced employment. Let us take the attitude of his superior Colleague in the Central Government, Mr. Kandhubai Desai, with regard to proposals of rationalization of the textile factories. Many representations were made to him saying that our textile industry should be put on a competitive footing and automatic looms introduced. What was the attitude taken by Mr. Kandhubai Desai to this representation? If automatic looms were introduced out of a total complement of 2½ lakhs of workers, 180,000 would go out of employment. As a result of this attitude have they given permission to large number of looms being introduced? Then what is the stated policy of our own Government in this State of Madras? Do they not encourage handloom industry which employs large labour with reduced production? Have they not encouraged that system which has increased labour potential? When the whole intention of both the First and Second Five-Year Plans is to increase labour opportunities, here we have a Labour Ministry taking up an attitude that increased rationalization must be introduced. This necessarily involves reduction of men now employed. Apart from that, Sir, whether the new piece rate system would involve increased work load or not, whether there will be reduction in the number of men employed or not, if there is any new proposal the terms of which are not known the exact time and motion study readings are not known, should that scheme not be examined by a Committee? What moral right has either this Hon. Minister or the officers of the Labour Department to say: 'Yes, it is a reasonable scheme'. Does the Hon. Minister claim to know anything about the time and motion study or do the officials of the department know anything about the time and motion study readings? Only the man who wears the shoe knows where it pinches, or whether it pinches or not. It is the workers who will be in a position to know whether a particular piece rate system would involve increased work load or not, whether it will result in the reduction of employment opportunities or not. When the employer resiles from the original position that he would not give in advance the precise piece rate terms to a Committee, what is the difficulty for the Government to say: 'All right; let this question as to whether piece rate should be introduced or not or what that system should be, be referred to the tribunal.' Instead of this the Government have taken up an attitude as though they were living in America following a policy of *laissez faire*. It is suited to their conditions. Under their system though the employer has the right to dismiss workers in an economic strike and recruit fresh labour, the workers simultaneously have the fullest facility to prevent any break up of the strike by opportunity being given to them, the fullest freedom being given to them, to approach the new recruits and persuade them not to break up the strike. Under such conditions Government can say 'we are following a neutral policy, we

[Sri S. C. C. Anthony Pillay] [20th March 1956]

will not interfere or intervene'. But here what do we see? We see the full potential, the full weight of Governmental authority on the side of the employer. The police are brought there and they escort the workers from the railway station to the factory. Is it possible under such conditions for the workers to picket peacefully and appeal to Government or the management peacefully. Even in the most justifiable strike it is easy for the employer to recruit labour because in this country the unemployment problem is very acute. That being so is that the attitude that the Government should take up? The permanent employment exchange of the Government is there. Does it allow the employer to recruit new labour through that exchange unless it is an illegal strike? The Government can declare the strike as illegal and allow the employer to recruit new labour through these exchanges. But the Government have not the courage to do so.

Now, Sir, I would still appeal to the Government and say they can rectify the situation wherein the employer has dismissed all the workers and is continuing to recruit new labour with the aid of the Police. The Government say they are following a policy of peaceful neutrality. Let me explain what that neutrality is. They have issued an order under Section 144, Cr.P.C., in Ambathur and the area within a radius of four miles of Ambathur. This order has been served on me and my colleague Sri Pakkiriswami Pillai and our other friends, stating that we should not hold meetings there and advise the workers as to what they should do and how they should behave. Defamatory allegations are made that we are inciting the workers to violence, etc. I submit that this very order under Section 144, Cr.P.C., will necessarily induce in the minds of the workers a sense of frustration that their situation is desperate, that the Government refuse to allow them to peacefully carry out their work of picketing and persuading new workers not to take away their employment. This very action of the Government is driving the workers into acts of violence and desperation. That is the kind of attitude which the Labour Minister has taken up. I do not know of a single instance in this State or in any other where the Ministry of Labour or the Labour Department has taken up a similar attitude where an economic strike has been declared, and gave employers full opportunity to discharge men and recruit new labour.

11-50
a.m.

I would like to refer to one other matter which is causing a great deal of concern to workers particularly in Madras City. The Hon. Minister for Labour is connected also with the implementation of that Act in this State, a large number of problems have arisen. Many employers shut out the workmen merely because, if they go there, they come to work a few minutes late. Company doctors of employer-companies like the B. & C. Mills do not recognize the certificates issued by the State Insurance dispensary doctors. The State Insurance company doctor may issue a certificate which prohibits a worker from doing work and

[Sri S. C. C. Anthony Pillay] [20th March 1956]

the employer from employing him. Still the management refuses to pay what the worker would otherwise be entitled to receive unless the certificate had been issued by the Company doctor. When an employer takes up this attitude, where is the moral justification for the Government continuing to give a facility to the employee by recognizing a dispensary and the doctor therein as coming under the State Insurance Scheme? If the Government want to be fair and reasonable, they should take action against the employer who disregards his normal moral obligations, apart from the legal obligations imposed by the introduction of the State Employees Insurance Scheme by refusing to recognize the certificate of a State Insurance dispensary doctor. Alternatively the Government must take up the attitude of the West Bengal Government and grant exemption to workers wherever they do not like the scheme. Here we have got a scheme and the workers are compelled to pay a part of their wages for a curse that has been imposed on them and not for a benefit conferred on them. The Government can very well adopt the attitude adopted by the West Bengal Government and grant exemption in such cases where the workers feel that the implementation of the State Insurance Act imposes a disability on them. If the Government do this, it will be possible for the workers to negotiate with the management and get a better scheme of health facilities than the State Insurance Act.

SRI T. P. ELUMALAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் மான்யத்தை ஆதரித்து சில விஷயங்களைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். குறிப்பாக சுதந்திரம் ஏற்பட்டு தேசிய சர்க்கார் இந்த நாட்டிலே வந்த பிறகு தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை ஓரளவு முன்னுக்குத்தான் வந்திருக்கிறதென்று சொல்லவேண்டும். இதை எல்லாத் தொழிலாளத் தலைவர்களும் ஒப்புக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த தொழிலாளர்கள் நிலைமைக்கும் இப்பொழுது இருக்கும் தொழிலாளர்கள் நிலைமைக்கும் ஒத்த திட்டம் பார்ப்போமானால், எவ்வளவோ வித்தியாசம் இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் முன்னிருந்த நிலைமையை விட, இப்பொழுது அதிகமான முறையில் முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக அவர்கள் தொழில் முறையில் முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் ஆபீசுக்கு விசாரணைக்கு சங்கத்திலே தொடர்பு கொண்டு லேபர் கமிஷனர் ஆபீசுக்கு விசாரணைக்கு வந்து அவர்கள் வரிசைக் கிராமமாக நிற்பதைப் பார்த்தாலேயே, அவர்கள் இன்றையதினம் எந்த அளவுக்கு முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பது புரியும். பொதுவாக நாம் எல்லா நிலைமையிலேயும் முன்னுக்கு வந்திருக்கிறோம். இது பெருமைப்படவேண்டிய விஷயம். இதையெல்லாம் பார்க்கப்போனால் முக்கியமாக நமது சர்க்காரையும் காங்கிரஸ் கட்சியையும் வரவேற்காமல் இருக்கமுடியாது. இருந்தாலும் இன்னும் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதை நீக்குவதற்கு முன்னால் நம்மிடத்தில் என்னென்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன, அவைகளை எப்படி எப்படி நீக்கவேண்டும் என்பதை யோசித்து, அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கான வழிவகைகளை செய்யவேண்டும் என்பது என்போன்ற தொழிலாளியின் கருத்து.

11-1
a.m.

குறிப்பாக பல இடங்களில் பல போராட்டங்கள் நடைபெறுவதைப் பார்த்தோம். சாதாரணமாக சில தொழிலாளத் தலைவர்கள் மில் முதலாளிகளிடத்தில் ஒரு மாதிரியாக பேசுவதும், தொழிற்சங்க கூட்டத்தில் வேறு விதமாக பேசுவதும், லேபர் ஆபீசரிடம் ஒன்று பேசி விட்டு, தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக பேசினதாக வெளியே வந்து சொல்வதும், இம்மாதிரியான பல காரியங்கள் நடப்பதனால்தான் இவ்விதமான போராட்டங்களுக்குக் காரணமாக இருக்கின்றன. மேலும்

[20th March 1956]

SRI M. PALANIYANDI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று தொழிலாளர் மானியத்தைப் பற்றிப் பேசும் காலத்தில், நமது நாடு விடுதலையடைந்த பிறகு, பல கட்டங்களில் முன்னேறியிருக்கிறதென்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாம் இப்போது சோஷலிஸ்பாணியில் செல்கிறோம் என்பதையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். 1947-ல் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் Industrial Policy-ஐப் பற்றிப் பேசும் காலத்தில், முதலாளிகளின் நலனைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று இந்த நாட்டிலுள்ள முதலாளிகள் லாபம் வரையறுக்கப்படவில்லை. தொழிலாளர்கள் தங்கள் குறைகள் போக்கப்படவேண்டுமென்று போராடினால் அது தவறாகக் கருதப்படுகிறது. தொழில் கோர்ட்டுகள் தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக கூறும் தீர்ப்புகள் அமலுக்குக் கொண்டுவரப்படுவதில்லை. ஒரு உதாரணம் கூறுகிறேன். இப்போது நம் நாட்டிலுள்ள டயர் கம்பெனிகளுக்கு கோடிக்கணக்கான லாபம் வருகிறது. அந்தக் கம்பெனிக்காரர்கள் போட்டுள்ள மூலதனத் தொகைக்கும் அவர்கள் அடையும் லாபத் தொகைக்கும் இடையே நிறைய வித்தியாசம் இருக்கிறது. இந்தியா டயர் கம்பெனி, டன்லப் டயர் கம்பெனி முதலிய பல டயர் கம்பெனிகள் நம் நாட்டில் இருக்கின்றன. அவர்கள் நிறைய லாபம் பெறுகிறார்கள். அவர்களுக்காக ஒரு “டாரிப் கமிஷன்” அமைக்கப்பட்டது. அந்த டாரிப் கமிஷன் “இந்த டயர் கம்பெனிக்காரர்கள் அதிகமான லாபம் அடைந்துவருகிறார்கள். அவர்கள் பெறும் லாபப் பணத்தை இந்த நாட்டில் மூலதனமாகப் போடுவதில்லை. அந்தப் பணமெல்லாம் வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. மேலும், இந்தக் கம்பெனிகளில் தொழிலாளர்கள் மிகவும் அதிகமாக வேலை செய்து வருவதால் அவர்களுடைய வேலை நேரத்தைக் குறைக்கவேண்டும். மேல் அதிகாரிகளுக்காகச் செலவழிக்கப்படும் பணம் குறைக்கப்படவேண்டும். விளம்பரச் செலவு குறைக்கப்படவேண்டும்” என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த சிபாரிசுகள் அமல் நடத்தப்படவில்லை. உதாரணமாக, இந்தியா டயர் கம்பெனியில் தற்போது 13 தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குத் தொழில் கோர்ட் இருக்கிறது. தொழில் தகராறுச் சட்டம் இருக்கிறது, சமரச அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த வசதிகளெல்லாம் இருந்தும் தொழிலாளர்களுக்கு அவை பிரயோஜனமாக இல்லை; ஏனென்றால் இப்போதுள்ள தொழில் தகராறுச் சட்டம் சில குறைபாடுகள் கொண்டதாக இருக்கிறது. ஆகவே தொழில் தகராறுச் சட்டம் மாற்றப்படவேண்டும். ஸ்ரீ. பி. ராமமூர்த்தி அவர்கள் இந்தச் சட்டம் மாற்றப்படவேண்டுமென்று கோரியதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது சட்டம் மாற்றப்படுவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் concurrence தேவை என்று கூறினார்கள். ஆகவே இது விஷயமாகப் பரிசீலனைசெய்து, மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெற்று, தொழில் தகராறுச் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தோட்டத் தொழிலாளிகளினுடைய நிலை என்ன? தொழில் கோர்ட்டுக்கு விடப்படவேண்டும் என்ற குறைந்தபட்ச கோரிக்கை கூட நிறைவேற்றப்படவில்லை. லேபர் டிபார்ட்மென்ட்டுக்கு எவ்வளவோ கடிதம் எழுதியும் இனியும் அவர்களுடைய கோரிக்கை தொழில் கோர்ட்டுக்கு விடப்படவில்லை. ஏன் இவ்வளவு நாட்கள் ஆகவேண்டும்? அடிப்படைச் சம்பள விஷயத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு தொழில் கோர்ட்டு தீர்ப்பு இன்னும் வரவில்லை. தொழிலாளர்கள் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். போனஸ் தகராறு இருக்கிறது. உண்ணாவிரதம் இருப்பேன் என்று சொல்லியும் அரசாங்கத்தார் இன்னும் தலையிடாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகையால், அரசாங்கம் இதுவிஷயத்தில் தலையிட்டு தொழிலாளிகளுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றவேண்டும்.

ஆயில் கம்பெனி தொழிலாளிகளும் போராட்டம் ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறோம். பர்மாஷெல் ஆயில் கம்பெனியார்

[20th March 1956] [Sri M. Palaniyandi]

கொழுத்த லாபம் அடித்துவருகிறார்கள். கால்டெக்ஸ் கம்பெனி 200 சதவிகிதம் டிவிடண்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் எவ்வளவு லாபம் என்று பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். அவர்களுடைய சாமான்களை இந்திய அரசாங்கத்தின் ரயில்வேகூட ஏற்றி அனுப்புவது கிடையாது. தங்களுக்கே சொந்தமாக உள்ள லாரிகளின் மூலம் தேவையான இடங்களுக்கு அனுப்புகிறார்கள். வாங்கி உபயோகிப்போருக்கும் லாபம் இல்லை. சர்க்காருக்கும் வருமானம் இல்லை. பொதுமக்களை பாதிக்கக்கூடிய வகையில், தொழிலாளிகளுக்கும் யாதொரு நன்மையும் செய்யாமல், குறைந்தபட்ச சம்பளம் கூட கொடுக்காமல், முதலாளிகள் கொள்ளை லாபம் அடிப்பதை கட்டுப்படுத்தியாகவேண்டும். ஏதோ மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு இது என்று விட்டுவிடக்கூடாது. நமது அரசாங்கத்திற்கும் இதில் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஏனென்றால், நமது மாகாணத்திலுள்ள தொழிலாளிகளுடைய நிலையைச் சீர்திருத்துவதற்கு நாம் ஏதேனும் செய்ய வேண்டாமா? நமக்கும் இதில் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு நல்லது செய்யவேண்டுமென்ற திட்டத்தையும் அதற்கு வேண்டிய செலவுகரியமான காரியத்தையும் செய்யவேண்டுமென்று நமது அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் அரசாங்கம் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் வேறுபாடு இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை நன்றாக அமைசரவர்கள் மனதில் இறுத்திக்கொள்ளவேண்டும். கூட்டுறவு பாங்கு ஒன்றில் ஒரு தொழிலாளி நீக்கப்பட்டும் திரும்ப வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று தொழில் கோர்ட்டுக்குப் போகமுடியாத நிலை இருக்கிறது. ஏனென்றால் கூட்டுறவு பாங்குக்கு விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, திருச்சி கூட்டுறவு பாங்கிலிருந்த ஒரு தொழிலாளி வீணாகப் பழிவாங்கப்பட்டார். லேபர் அவிஸ்டெண்டு கமிஷனர் திரு. ஸ்ரீனிவாசன் அவர்கள், அந்தத் தொழிலாளி திரும்ப எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று தீர்ப்புக் கொடுத்தும் இன்னும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. சாதாரண ஒரு தொழிலாளி ஹை கோர்ட்டுக்குப் போய் “ரிட்” பெட்டிஷன் போடமுடியுமா? தொழில் கோர்ட்டின் தீர்ப்பையும் கூட கூட்டுறவு பாங்கு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையென்றால் அந்தத் தொழிலாளி ஹை கோர்ட்டுக்குப் போய் வாதாட பணத்திற்கு எங்கே போகமுடியும்?

தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு சமரச கோர்ட்டு, தொழில் கோர்ட் இருக்கும்போது, அரசாங்கம் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கு மட்டும் அந்தச் சலுகை கிடையாது. அரசாங்க பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகள் தங்களுடைய குறைகளை போக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் தொழிற் கோர்ட்டுக்குப் போகமுடியாத நிலை இருக்கிறது. ஏன் இந்த வித்தியாசம் என்று நான் கேட்கிறேன். தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கும் அரசாங்க முதலாளிகளுக்கும் ஏன் இந்த வித்தியாசம் இருக்கவேண்டும்? அரசாங்கத்திற்கு லாபம் வரவில்லையா? கேரளா சோப் பாக்டெரியை நடத்துகிறார்களே, அதில் சர்க்காருக்கு லாபம் வரவில்லையா? மின்சாரத்திலும் லாபம் வரவில்லையா? லாபம் வருகிறது. அப்படியிருந்தும், தொழிலாளிகள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் அரசாங்கம் நடத்தும் தொழில்களுக்கும் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் தொழில்களுக்கும் ஏன் மாறுபாடு இருக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன். தனிப்பட்ட முதலாளிகளுடைய சாங்கம் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் தனிப் கோரிக்கை தொழிற்கோர்ட்டுக்கு விடப்படவேண்டுமென்று நாங்கள் தனிப் பட்ட முதலாளிகளிடம் போய்க் கேட்கும்போது, அவர்கள் எங்களை என்னப் கேட்கிறார்கள்? “உங்கள் அரசாங்கம் என்ன சம்பளம் கொடுத்துவிடுகிறது?” என்று எங்களைத் திருப்பிக் கேட்கும்போது, எங்களுக்கு உண்மையிலேயே வெட்கமாக இருக்கிறது.

[Sri T. P. Elumalai]

[20th March 1956]

தொழிலாளர்கள் வெளி நாட்டாரையும், வெளியே இருந்து வருபவர்களையும் தலைவராகக் கொள்வதும் வரவேற்பதுமாக இருக்கிறது. வெளியே இருந்து வருபவனை மாலைபோட்டு வரவேற்பதைத்தவிர வேறென்றும் அறியேன் பரபரமே என்ற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இது தமிழ் நாட்டிலே சர்வசாதாரணமாகப் போய்விட்டது. தமிழ் மக்கள் இந்த முறையிலே இருப்பதனால்தான் தொழிலாளர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் பல தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. குறிப்பாக நமது சர்க்காரை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். லேபர் போராட்டத்திற்குப் பிறகு விசாரணை பற்றியும், தீர்ப்பைப்பற்றியும் சர்க்கார் பேப்பரிலே அறிக்கை அவ்வப்போது கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். லேபர் கமிஷனர் தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் என்ன என்ன பேசுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றியும் விசாரணையின் தீர்ப்பையும் அறிக்கை மூலம் பேப்பரிலே போடும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் ஒரு புது தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தினால் பக்கத்திலுள்ள கிராமப் பகுதியிலே இருக்கும் தொழிலாளர்களை எடுப்பதே கிடையாது. கிராமப் பகுதியிலே இருப்பவர்கள் நன்றாக உழைக்கக்கூடியவர்கள், அவர்களை விட்டுவிட்டு நிறுவனம், வெள்ளை ஷர்ட்டும் போட்டுக்கொண்டிருப்பவர்களை முதலாளிகள் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். கிராமங்களில் இருப்பவர்களை தேர்ந்தெடுப்பதே கிடையாது. கிராமத்தில் உள்ளவர்களை தேர்ந்தெடுத்தால் உண்மையிலேயே அவர்களால் நல்ல பலனை அடைய முடியும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

11-58
a.m. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், திருவொற்றியூரில் எ.சி.பி. சுமபெனி இருக்கிறது. மற்றத் தொழிற்சாலைகளும் அங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் அவைகளுக்குப் பக்கத்திலுள்ள ஏழை மக்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படுவதில்லை. வேறு இடங்களிலிருந்து வரும் தொழிலாளர்களை இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் நியமிக்கிறார்கள்; வேறிடங்களிலிருந்து தொழிலாளர்களை இறக்குமதி செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் தொழிற் சங்கங்கள் சச்சரவுகளை உண்டாக்கின்றன. ஆகவே தொழிற்சாலைகளுக்குப் பக்கத்திலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு அவைகளில் வேலை கொடுக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், தொழிலாளர்-முதலாளி உறவுபற்றிப் பேசப்படுகிறது. இந்த உறவு ஏற்படுவதற்கு தொழிலாளர் தலைவர்கள் என்ன அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியில் டி.ஐ. சைகிள் கம்பெனி இருக்கிறது. இரண்டு மாதங்களாக அங்கு வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டு, பல சச்சரவுகள் ஏற்பட்டு, நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; சுமார் 600 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ஸ்ரீ. ஜி. ராமானுஜம் ஒரு பெரிய தொழிற் சங்கத் தலைவர் என்று சொல்லப்படுபவர். இன்றைக்குப் பெரும் தலைவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் எந்த வகையில் பெரும் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. மக்கள் சிலரை பெரும் தலைவர்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நன்றாகப் பேசத் தெரிந்திருப்பவர்களை பெரும் தலைவர்கள் என்று பல மக்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி ஸ்ரீ ராமானுஜம் ஒரு பெரும் தலைவராக இருந்தார். அந்தக் கம்பெனியில் பெரும் போராட்டம் நடந்தது. இரண்டு மாதங்கள் போராட்டம் நடந்தது. ஸ்ரீ ராமானுஜம் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட கனம் மந்திரி அவர்களிடத்திலும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்திலும் பிரச்சினையை எடுத்துவைத்தார்; தொழிலாளர்களிடம் “அமைதியாக இருங்கள், அமைதியாக இருங்கள்” என்று சொன்னார். பிறகு கடைசியில் எப்படியாவது இந்த ஜோலியைக் கழித்துவிட்டுப்போகவேண்டுமே என்று எண்ணி, மந்திரி மீது ஒரு பாராங்கல்லைப் போட்டார்; சென்னை சர்க்கார் மீதும் ஒரு பழியைச் சுமத்தினார். “டி.ஐ. சைகிள் கம்பெனித் தொழிலாளர்களுக்கு சென்னை சர்க்காரும், சென்னை மந்திரியும்தான் மோசம் செய்துவிட்டார்கள்” என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்

[20th March 1956]

[Sri T. P. Elumalai]

விட்டார். இதன் பிறகு, அந்தத் தொழிலாளர் வேறு பல தலைவர்களைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதற்காக ஒன்று கூடிப் பேசி, அங்குள்ள பல வாயாடிகளைத் தலைவர்களாக்கியிருக்கிறார்கள். மறுபடியும் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். அங்குள்ள மக்களிடையே இப்போது இந்தப் போராட்டம் காரணமாக பீதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்குள்ள ஏழை ஜனங்கள் பயப்படுகிறார்கள். நான் கூட அங்கே போக முடியவில்லை. அங்குள்ள ஏழைத் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாததால் கடன்காரர்களாக ஆகி விட்டார்கள்; அவர்களுக்கும் பிக்கொடுமை, கிராம ஜனங்களுக்கும் பீதி. இந்தப் போராட்டம் காரணமாக இந்த மாதிரி பலவிதத் தொல்லைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீ ராமானுஜம் ‘அமைதி, அமைதி’ என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார். இப்போது அங்கே ‘போராட்டம், போராட்டம்’ என்று பேசப்படுகிறது. இந்த நிலைமைகளைத் தவிர வேறு என்ன ஏற்படுமோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. இது விஷயத்தில், “அவரவர்களுடைய நிலைமை என்ன? சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்களுடைய போராட்டம் எப்படி நடந்தது? சம்பந்தப்பட்ட தலைவர் எப்படி நடந்துகொண்டார்? தொழிலாளர்கள் எப்படி நடக்கவேண்டும்?” என்பனபற்றி சர்க்கார் ஒரு விளக்கமான அறிக்கை கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் ஹரிஜன வகுப்பில் பிறந்தவன். பல ஹரிஜனங்கள் இப்போது தொழிலாளர்களாக இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர் போராட்டங்களிலெல்லாம் ஹரிஜன தொழிலாளர்கள் அதிகமாக முன்னணியில் இருக்கிறார்கள் என்று பலர் நினைக்கிறார்கள். ஆகவே, ஹரிஜன தொழிலாளர்களுக்கு கம்பெனிகளில் வேலை கொடுக்கக்கூடாதென்று சில கம்பனி முதலாளிகள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது தவறான அபிப்பிராயம். இம்மாதிரியான போராட்டங்களில் ஹரிஜனங்கள் முன்னணியில் இருக்கிறார்கள் என்று நினைப்பது பெரும் தவறு. அவர்களைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாதவர்கள் தான் அப்படி நினைப்பார்கள். நன்றாக உழைக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்களை இன்றைக்கு கம்பெனிகளில் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வது கிடையாது. இப்படியெல்லாம் பல அநீதிகள் இருக்கின்றன. ஒரு உதாரணம் கொடுக்கிறேன். இப்போது நிறைய மில் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் மில்களில் நிறைய ஹரிஜனங்கள்தான் வேலை செய்துகொண்டிருந்தார்கள். இன்றைக்கு மில்களில் ஹரிஜனத் தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு மில்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் உண்டு. அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்குக் கல்வியும் மில் சம்பந்தமான வேலையும் கற்றுக்கொடுக்கப்படும். பல ஹரிஜனப் பள்ளிகளை மில் நிர்வாகஸ்தர்கள் நடத்திவந்தார்கள். இப்போது அந்த வசதிகள் இல்லை; அந்தப் பள்ளிகள் இல்லை. யார் யாரோ செய்யும் குற்றங்கள் ஹரிஜனத் தொழிலாளர்கள் மீது சுமத்தப்பட்டு, அவர்கள் அல்லலுறுகிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்காக, சர்க்கார் ஒரு விளக்கமான அறிக்கையை வெளியிடவேண்டும். அப்படிச் செய்து, தொழிலாளர்களும் நிலைமையை அறிந்துகொண்டு, சர்க்காரோடு ஒத்துழைக்கும்படி செய்யவேண்டும். அவர்களுடைய குறைகளையும் போக்கவேண்டும்.

ஒரே ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாம் பல முதலாளிகளைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் சர்க்காரை விரோதித்துக்கொள்கிறார்களா? கிடையாது. சர்க்கார் அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்றோ, லேபர் கமிஷனர் அவர்கள் தவறாக நடந்துகொண்டார்கள் என்றோ முதலாளிகள் வாய்விட்டுப் பேசுகிறார்களா? கிடையாது. இந்தத் தொழிலாளர்களும் தொழிலாளர்களின் தலைவர்களும் தான் அப்படியெல்லாம் செய்கிறார்கள். எப்படியிருந்தாலும், வேலையிலிருந்து நிறுத்தப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர்களுக்கு சர்க்கார் உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நான் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக்கொடுத்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[Sri M. Palaniyandi] [20th March 1956]

அதிகாரிகளுக்கு அரசாங்கத்தார் இன்னும் அதிகமான அதிகாரத்தை வழங்க வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள்தான் ஸ்தலத்திலுள்ள நியாய அநியாயங்களை நேரில் பார்த்துக்கொள்ளுகிறவர்கள். ஏன் அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்க அரசாங்கம் பயப்படவேண்டும்? அவ்வப்போது உடனடியாக தலை யிட்டு காரியம் செய்யக்கூடிய அதிகாரம் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்று ஜில்லாக்களுக்கு ஒரு லேபர் அதிகாரி என்ற முறை இருக்கிறது. திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், தென்னாற்காடு ஆகிய மூன்று ஜில்லாக்களுக்கும் சேர்ந்து ஒரே லேபர் அதிகாரிதான் திருச்சிராப்பள்ளியில் இருக்கிறார். மூன்று ஜில்லாக்களில் ஏற்படும் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கான காரியங்களை அவரால் செய்யமுடியாது.

லேபர் ஆபீஸ்களிலே சரியான சாதனங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும். லேபர் ஆபீஸில் இரண்டு மூன்று குமஸ்தாக்கள்தான் இருக்கிறார்கள். குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ள குமஸ்தாக்கள் இருப்பதால் வேலை விஷயத்தில் நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. கால தாமதமாகிறது. ஆகவே, அவர்களை யெல்லாம் நல்ல செளகரியமான நிலைமையில் வைக்கவேண்டும். செளகரியமான நிலைமையில் வைத்தால்தான், முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் ஏதாவது தகராறு ஏற்பட்டதென்றால், அதை சுமுகமாக தீர்ப்பதற்கான காரியங்களை அவர்கள் உடனடியாகச் செய்ய முடியும்.

இப்பொழுதெல்லாம் தொழிலாளிகளாகூட அவ்வளவு தகராறு ஏற்படுவது கிடையாது. முதலாளிகள் தகராறு பண்ண ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். லேபர் கன்ஸிலியேஷன் தீர்ப்பை அமுலுக்குக் கொண்டுவர அவர்கள் மறுக்கிறார்கள். லேபர் கமிஷனர் தலையிட்டதைப்போல், பாரி கம்பெனி துறை, புகளூர் சர்க்கரை ஆலையில் உள்ள தொழிலாளிகளுக்குப் போனஸ் கொடுப்பதாக ஒத்துக்கொண்டார். ஆனால், உண்ணாவிரதம் இருந்தபிறகுதான் போனஸ் கிடைக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை வருகிறது. ஆயில் கம்பெனி தொழிலாளிகள் விஷயமும் ஆர்ப்பிட்டுரேஷன் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது.

நமது நாட்டிலே, **per capita income** குறைவு என்று சொல்லப் படுகிறது. நபர் ஒருவரின் சராசரி வருமானம் மிகவும் குறைவு என்பது உண்மைதான். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், முதலாளிகள் தொழிலாளிகளைச் சுரண்டிக் கொண்டிருப்பதுதான். தொழிலாளிகள் மூலம் கொழுத்த லாபம் வந்தும், தொழிலாளிகளுக்குச் சரியான வசதியில் சம்பளம் கொடுக்கப்படாததன் காரணமாக நாட்டிலுள்ள தொழிலாளிகளின் சராசரி வருமானம் குறைந்துவிடுகிறது.

பர்மா ஷெல் கம்பெனியிலுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பள விசித்ததை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், கல்கத்தாவிலுள்ளவர்களுக்கு ஒரு மாதிரியும், டில்லியில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு மாதிரியும், சென்னையில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு மாதிரியும் இருக்கும். சென்னையில் உள்ளவர்களுக்கு சம்பள விசித்தம் மிகவும் குறைவாக இருக்கும். ஏன் இந்த மாறுபாடு? காரணம் கேட்டால், தமிழ் நாட்டில் ஒரு நபரின் சராசரி வருமானம் குறைவாகத்தானே இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்விருந்து என்ன புலப்படுகிறதென்றால், சென்னை ராஜ்யத்தில் முதலாளிகள் அதிகமான அளவுக்கு தொழிலாளிகளுக்குச் சம்பளம் கொடுக்காமல் சுரண்டுகிறார்கள் என்பது புலனாகிறது. சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள ஆயில் கம்பெனிகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கு மிகக் குறைவான சம்பளமே கொடுக்கப்படுகிறது.

சட்ட திட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட தொழிலாளிகள் எப்பொழுதும் காத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், முதலாளிகள்தான் சட்டத்தை மீறுவதற்கும், சட்டம் எங்கெங்கு இடம் கொடுக்கிறதோ அங்கெல்லாம் தொழிலாளிகளுக்குப் பாதகமாக நடந்து கொள்வதற்கும் முற்படுகிறார்கள்.

[20th March 1956] [Sri M. Palaniyandi]

அம்பத்தூரிலுள்ள டி.ஐ. சைக்கிள் கம்பெனியில் தகராறு ஏற்பட்டு, 70 தொழிலாளிகள் வேலையை விட்டு நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தொழிற்சாலை மூடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் 500, 600 தொழிலாளிகள் வெளியிலே இருக்கிறார்கள். தொழிலாளிகளும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஹெர்குலிஸ் கம்பெனி சைக்கிள் உற்பத்தி செய்யப்படாமலிருப்பதால் வெளியிலே சைக்கிளின் விலை ஜாஸ்தியாகப் போய்விட்டது. தொழிலாளிகள் ஏதோ தவறு செய்துவிட்டார்கள் என்ற எண்ணத்துடன் தொழிற்சாலையையே மூடிவிட்டிருப்பது நல்லதல்ல. ஏராளமான தொழிலாளிகள் இன்று வெளியிலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, திறந்த மனதுடன் இந்தத் தகராறைப் பரிசீலனை செய்து, தொழிற் தகராறைச் சீக்கிரம் முடித்து தொழிற்சாலையைத் திறந்து, எல்லா தொழிலாளிகளையும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

காங்கிரஸ் எம்.பி. திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் சிம்ஸன் கம்பெனி ஆண்டு விழாவிலே சொன்னார்கள். திரு. டி.டி.கே. அவர்களும் சொன்னார்கள். “இண்டஸ்ட்ரியல் ஹௌஸிங் ஸ்கீம்க்காக மத்திய அரசாங்கம் அதிகமாக பணம் ஒதுக்கியும் அதை சென்னை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வது இல்லை” என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லியது வாஸ்தவமாக இருந்தால், மத்திய அரசாங்கம் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கியிருக்கின்றதோ அதை வாங்கி தொழிலாளிகளுக்கு வேண்டிய வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு முன்வர வேண்டும். அதிலும் ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. அதாவது வீடு கட்டுவதற்கு ஆகும் செலவில் 25 சத விசித்த தொகையை தொழிலாளி கொடுக்க வேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. அதாவது வீடு கட்டுவதற்கு 3,000 ரூபாய் செலவாகுமென்றால், தொழிலாளி 750 ரூபாய் வரை கொடுக்க வேண்டும். சாதாரண தொழிலாளியால் அவ்வளவு தொகை கொடுக்க முடியாது. நமக்கு மத்திய அரசாங்கத் திட்டமிருந்து “ஸ்ப்லிடி” கிடைக்கிறது. கடன் கிடைக்கிறது. நமது அரசாங்கமும் தொழிலாளிகளுக்காக எவ்வளவோ திட்டங்களை வகுத்து ஏராளமான பணம் செலவு செய்கிறார்கள். ஆகவே, நமது அரசாங்கமோ அல்லது முதலாளியோ 25 சத விசித்தம் தொகையை தொழிலாளிகள் சார்பாகக் கொடுத்து அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

சிமென்ட் கம்பெனிக்காரர்கள்கூட தங்களுடைய தொழிலாளிகளுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்காமலிருக்கிறார்கள். ஆகவே, முதலாளிகளோ, சென்னை அரசாங்கமோ தொழிலாளிகளின் சார்பில் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை ஸ்ப்லிடியாகவோ கடனாகவோ கொடுத்து, குறைந்த வட்டிக்கு பணத்தைத் திருப்பி வாங்கிக்கொள்ள வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

Minimum Wages Act-யை ஆண்டுதோறும் விவசாயத் தொழிலாளிகள் விஷயத்தில் மாற்றிக்கொண்டே போகிறார்கள். விவசாயம் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கேற்ற முறையில் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனம் இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிறது. மாகாண அரசாங்கத்தின் கையில் மாற்ற முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சின் கூட்டங்கள் கூடப்படாமலிருக்கின்றன. ஆகவே, நமது அமைச்சர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்து, கூட்டங்களை நடத்துவதற்கு முன்வர வேண்டும். ஏனென்றால் அதிக ஊழல் இருக்கிறது. நாலேந்து ஆண்டுகளுக்குமுன் பதிந்துகொண்டவர்கள் இருக்க, சமீபத்தில் பதிந்துகொண்டவருக்கு வேலை தேடிக் கொடுத்தால் மற்றவர்களுக்கு எவ்வளவு வயிற்றெரிச்சல் உண்டாகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். தனிப்பட்டவர்களின் செல்வாக்கை அனுசரித்து அந்த ஸ்தாபனங்களில் பதிந்து கொண்டவர்களுக்கு வேலை தேடிக் கொடுப்பதென்ற நிலைமை வந்துவிடுமானால் அது தவறு என்பது தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

[Sri M. Palaniyandi] [20th March 1956]

எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சின் மூலமாக அரசாங்கக் காரியாலயங்களுக்கும் ஸ்தலாஸ்தாபன காரியாலயங்களுக்குத்தான் ஆட்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். ஆனால், கம்பெனிகளும், தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் ஸ்தாபனங்களுக்கும் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்ச் மூலமாக ஆட்கள் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. சர்க்கார் காரியாலயங்கள், தொழிற்சாலைகள், தனிப்பட்டவர்கள் காரியாலயங்கள், தொழிற்சாலைகள் ஆகிய எல்லா ஸ்தாபனங்களுக்கும் தேவையான ஆட்களை எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்ச் மூலமாக எடுத்துக்கொண்டால், வேலையில்லாமல் திண்டாடுபவர்களுக்கு நிவாரணமாக இருக்கும். வேலையில்லாத ஒவ்வொருவரும் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு அலைந்து திரிந்துகொண்டிருந்தாலும் வேலை எங்கே இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே, தனிப்பட்ட முதலாளிகளும், எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்ச் மூலமாக வேலைக்கு ஆட்களை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சட்டம் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தில் இடமில்லாவிட்டாலும் தகுந்த முறையில் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

கடைசியாக நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், வருகிற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களை சீக்கிரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு ஏற்ற முறையில் தொழிலாளிகளின் நிலைமை உயர்த்தப்பட வேண்டும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்த்தப்பட வேண்டும், தனிப்பட்ட கம்பெனிகளின் லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும், டி.ஐ.சைக்கிள் கம்பெனி விவகாரம் சுமுகமாக தீர்க்கப்பட்டு, கம்பெனியும் திறக்கப்பட வேண்டும், டையர் கம்பெனி, ஆயிரம் கம்பெனி தொழிலாளிகளுடைய நிலைமை உயரவேண்டும். அத்தகைய முறையில் அரசாங்கம் காரியங்களைச் செய்து நாட்டிலுள்ள தொழிலாளிகள் நல்ல முறையில் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கேற்ற வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

***SRI S. R. ARUMUGAM :** கணம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது பேசுவதற்கு எனக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு முதலில் என்னுடைய வந்தனத்தை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு ஏற்கெனவே 40 மில்கன் இருந்தன. இப்பொழுது புதிதாக 20 மில்கன் அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்காக சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மில்கன் எல்லாம் குவியலாக இல்லாமல் பல இடங்களில் அமைக்கும்படியாக உத்தரவு போட்டால் கிராமங்களிலுள்ள வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை தவிர்க்க முடியும். இப்பொழுது பல கிராமங்களில் வேலையில்லா திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது அதிகப்படியான மில்களை திறப்பதற்கு உத்தரவு போட்டிருப்பதால் வேலையில்லா திண்டாட்டம் ஓரளவு குறையும் என்பதைக் கண்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

மில்கனில் இப்பொழுது அடிக்கடி வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுகின்றன. எதெற்கெடுத்தாலும் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். அதனால் பொது ஜனங்களுக்கு பல தொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன. வேலை நிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்கள் மற்ற தொழிலாளர்களையும் வேலை நிறுத்தம் செய்யும்படி தூண்டி விடுவதுதான். அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வதனால் பொது ஜனங்களிடத்தில் அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படுகிறது. அந்த நிலைமையில் சில இடங்களில் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். உதாரணமாக கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், கம்போடியா, கதரி, முதலிய மில்கனில் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றது. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் ஒன்றும் இருக்காது. ஏதோ கட்டடம் கட்டும் இடங்களில் இரண்டு தொழிலாளர்களை வேலையை விட்டு நிறுத்தி விட்டார்களாம், அதற்காக உடனே வேலை நிறுத்தம். இம்மாதிரி பல இடங்களில் காரணம் இல்லாமல் வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுகின்றன. மில்கனில் பலதரப்பட்ட கட்சிகளும் வேலை செய்கின்றன. எல்லா கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் அங்கு இருக்கிறார்கள். கோயம்பத்தூரில் ஐ.என்.டி.யூ.சி., கம்யூனிஸ்ட் தொழிற்சங்கம், சோஷியலிஸ்ட் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஐ.என்.டி.யூ.சி. சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்ய

20th March 1956] [Sri S. R. Arumugam]

வில்லை. வேலை நிறுத்தம் செய்கிறவர்கள் மற்ற சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வேலைக்குப் போனால் அவர்களைப் போகவிடாமல் தடுக்கிறார்கள். அதனால் ஐ.என்.டி.யூ.சி. சங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு பல சங்கடங்களும் கஷ்டங்களும் ஏற்படுகின்றன. அவர்களை மற்ற சங்கங்களாகிய கம்யூனிஸ்ட், சோஷலிஸ்ட் சங்கங்களின் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குப் போக விடாமல் தடுக்கிறார்கள். இம்மாதிரி அனாவசியமாக வேலை நிறுத்தம் செய்தால் யாருக்கு நஷ்டம் என்பதை பார்க்க வேண்டும். இதை எல்லோரும் உணர வேண்டும். இப்பொழுது சர்க்கார் தொழிலாளர்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்து பல சட்டங்களை இயற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். கன்சிலியேஷனை ஆபீசர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள், பரிபுளல்களை அமைத்திருக்கிறார்கள், பல கோர்ட்டுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்படி பல சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுத்தும் அவர்கள் அனாவசியமாக வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். அதன் காரணம் என்னவென்று புரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட வேலை நிறுத்தங்களுக்கு சர்க்கார் எந்த விதத்திலும் ஆதரவு கொடுக்கக் கூடாது. பல தரப்புகளில் அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் நிறைவேறுவிடாமல்தான் கடைசி முறையாக அவர்களை வேலை நிறுத்தம் செய்வதில் இறங்க வேண்டும். அதைத்தான் கடைசி ஆயுதமாகக் கொள்ள வேண்டும். ஒருவிதமான காரணமும் இல்லாமல் வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் எந்த விதத்திலும் ஆதரவு காட்டக் கூடாது என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மில்லிகளில் வேலை செய்வதைப் போலவே தோட்டங்களிலும் அநேகம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். டி, காப்பி தோட்டங்கள் பல இருக்கின்றன. அங்கே யெல்லாம் பல தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அங்கு வேலை செய்கிறவர்கள் பல கஷ்டங்களை அனுபவிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கென்று தனிப்பட்ட சட்டம் கொண்டு வருவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் ஏன் கொண்டு வராமல் இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. சாதாரணமாக மில் தொழிலாளர்களுக்கு ஸ்டேட் இன்ஷூரென்ஸ் ஸ்கீம், முதலியவைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. தோட்டங்களில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கும் இந்த திட்டங்களை விஸ்தரிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அங்கே போய் பலர் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் 10 அல்லது 15 மாதங்கள் வேலை செய்துவிட்டு கடைசியில் ஊருக்குத் திரும்பி வரும் போது அவர்கள் கொஞ்சம் மீதிப்பணத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அவைகளை மீதம் வைப்பதில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன வென்றால் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும்போது அவர்கள் மீதப்படுத்தி வைத்திருக்கும் பணம் எல்லாம் அங்கு அவர்களுக்கு வியாதி கண்டால் அதை சொஸ்தம் செய்து கொள்வதிலேயே செலவு செய்து விடுகிறார்கள். தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு இப்பொழுது கல்வி வசதி கிடையாது, மருத்துவ வசதி கிடையாது. அதனால் இந்த ஸ்டேட் இன்ஷூரென்ஸ் திட்டத்தை தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் விஸ்தரித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது இண்டஸ்ட்ரியல் ஹௌசிங் ஸ்கீம் என்று ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த திட்டத்தின்படி அநேகமாக மில் தொழிலாளர்கள் இருக்கும் இடங்களில் அந்த திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்து அவர்கள் குடியிருக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஒரே வீட்டில் நாலுந்து பேர்கள் குடியிருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரமும் அந்த அளவில்தானிருக்கிறது.

காரணம் என்னவென்றால் ஒருவிதமான வசதியும் இல்லாமல் மிகவும் சின்ன வீடுகளில் நான்கைந்து பேர்கள் இருந்துகொண்டு வாழ்க்கை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை விஸ்தரிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மேலும் மழை காலங்களில் பெண்களும், ஆண்களும் மழையைக்கூட பாராமல், மழையில்

[Sri S. R. Arumugam] [20th March 1956]

நனைந்து கொண்டே வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் கம் பனியைப் போட்டுக் கொண்டு வேலை செய்கிறார்கள். மலையா முதலிய நாடுகளில் குடைகள் பொருத்தப்பட்ட தொழிலகங்களை வைத்துக்கொண்டு தொழிலாளர்கள் மழைக் காலங்களில் வேலை செய்வதாக நான் அறி கிறேன். அதே போலவே நம் நாட்டிலும் குடைகள் பொருத்தப்பட்ட தொழிலகங்களைத் தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கலாம் என்று யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக திருப்பூரில் 250-க்கும் மேற்பட்ட பனியன் பாக்கடிகள் இருக்கின்றன. அனேகமாக அவை குடிசைத் தொழில்களாக இருக் கின்றன. இரண்டு மூன்று ஹார்ஸ் பவரை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் தங்கள் வீடுகளிலேயே பனியன் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். பனியன் உற் பத்தி செய்வதற்குப் பலர் உதவி செய்ய வேண்டும். பெண்கள் கோன் றூல் சுற்றி வருவார்கள். உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பனியன்களை சலவைத் தொழிலாளர்கள் எடுத்துப் போய் வெளுத்து வந்து தருவார்கள். பெண் களால் சுற்றப்படும் கோன் றூலுக்கு அவர்களுக்கு தினப்பட அவர்கள் எவ்வளவு சுற்றினார்களோ அவ்வளவுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படும். பாக்கடரி இன்னப்பெட்டர்கள் சில சமயங்களில் இந்தப் பெண்களைப் பார்த்து விட்டு, இவர்கள் தினப்படி வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் என எண்ணி, பல தொந்தரவுகளை பனியன் உற்பத்தி செய்கிற சிறு தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கிறார்கள். ஆகவே இரண்டு மூன்று ஹார்ஸ் பவரை வைத்துக் கொண்டு குடிசைத் தொழில் போல நடத்தப்படுகின்ற பாக்கடிகளுக்கு பாக்கடரி சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் பாக்கடரி சட்டத்தை அமல் நடத்தி அந்த பாக்கடரி கள் வெண்டிலேஷன் உள்ளதாகக் கட்டப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், திருப்பூரில் பாதி வருஷத்திற்குமேல் ஒரே பெயரிலாகத்தான் இருக்கும். அந்தச் சமயத்தில் ரோடு புழுதி எல்லாம் வெண்டிலேட்டர் வழியாக உள்ளே வந்து துணிகள் அழுக்கடைந்து போகும். ஆகவே சிறிய பாக் பரிக்கு எல்லாம் பாக்கடரி சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டு மென்பதாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

2-26 * SRI M. PAKKIRISAMY PILLAI : கனம் உதவி சபாநாயகர்
ப.ம. அவர்களே, சென்ற பட்ஜெட் விவாதங்களின்போது பல முக்கிய மான பிரச்சினைகள் இங்கே எழுப்பப்பட்டன. தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை அளிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டங்களில் சில விதிகள் தொழிலாளர் முன்னேற்றத்திற்கு முரணாக இருப்பதை சர்க்கார் அறிந்து அவற்றை திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் சொன்ன யோசனை யின்படி திரு. எம். வி. சுப்ரமணியம் அவர்களை ஒரு ஸ்பெஷல் அதிகாரி யாக நியமித்து மெட்ராஸ் ஷாப் அண்டு எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டு ஆக்டை திருத்தி அமைக்க சொன்னார்கள். அவர் சில திருத்தங்களைச் செய்தார் கள். அந்த திருத்தப்பட்ட சட்டம் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. அதைப்பற்றி மந்திரி அவர்களைக் கேட்டால், அவர் “சிபார்சு செய்திருக்கிற திருத்தங்களை உடனே கொண்டுவர வேண்டுமென்பதில்லை. இது அகில இந்தியப் பிரச் சினை. இந்தியா முழுவதற்கும் இந்தப் பகுதி தொழிலாளர்களின் விஷய மாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்படும்” என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் அந்தச் சட்டத்தை எப்போது கொண்டு வரும் என்பதைத் தெரியவில்லை. ஒரு வருஷத்தில் வருமா? ஐந்து வருஷங் களில் வருமா? என்பது ஒன்றும் தெரியவில்லை. கொண்டுவரப்படாமலும் இருக்கலாம் என்று ஊகிக்க இடமிருக்கிறது. திருத்தங்கள் உடனடியாகச் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கூச்சல் போட்டுக் கொண்டிருந்தாலும்கூட சர்க்கார் அதனை கவனிக்கவில்லை. இருக்கும்படியான சட்டங்களில் எந்த விதமான மாறுதல் செய்யவும் சர்க்கார் இஷ்டப்படவில்லை என்று தெரி கிறது. மேலும் திரு. ஜீவானந்தம் சொன்ன மாதிரியாக இருக்கும்படி யான சட்டங்களை உறுதியாக அமல் நடத்தப் போவதாகக் கூறினாலும் கூட, அவை நல்ல முறையில் முன்னேற்றக் கருத்துடன் அமல் நடத்தப்படாம லிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். உண்மையில் தொழிலாளர்களுடைய முன் னேற்றத்திற்கான வகையில் அந்தச் சட்டங்களை லேபர் கமிஷனரும், இதர சிப்பந்திகளும் அமல் நடத்துவது இல்லை என்று எனக்குத் தெரியும்.

20th March 1956] [Sri M. Pakkirisamy Pillai]

அவர்கள் திறம்பட வேலை செய்தால்தான் சட்டங்களை நன்றாக அமல் நடத்த முடியும். நமது லேபர் கமிஷனர் ஆபீஸில் உள்ள ஆபீஸர்கள் திறமையானவர்கள். அவர்களை பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அவர்களால் வழி காண முடியாத, அவர்கள் கண் சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்கள், லேபர் பகுதியின் மேலதிகாரிகள், மந்திரி உள்பட, நியாயத்தை கடை பிடிப்பதாக காணோம். அந்தச் சமயத்தில் பலத்த கட்டுப்பாடுகள் சங்க மமைத்துள்ள தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் மூலம் பயமுறுத்தி தொழில் கோர்ட்டுக்குவிட இணங்கும்படி செய்கிறார்கள். ஆனால் சிறிய எண்ணிக்கையில் கம்பெனி தொழிலாளர்கள் அவர்கள் ஆத்திரம் பெருக விட்டு குமுறி அடங்கும்படியான நிலைமையிலிருக்கின்றனர்.

உதாரணமாக பக்லிங்ஹாம் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்த நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். நோட்டீஸ் கொடுக்கும் வரையில் மேலதிகாரிகள் யாரும் அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளைக் கவனிக்கவில்லை. ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தம் செய்தபிறகுதான் தமக்கு ஒரு தொழில் கோர்ட்டோ, மத்தியஸ்தக் கோர்ட்டோ நியமிக்கப்பட்டதைப் பார்த்திருக்கிறோம். இப்படி பெரிய முதலாளிகள் இந்த அதிகாரிகளை தங்கள் கையில் போட்டுக் கொண்டு தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்ய முடியாமல் செய்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் சின்னஞ்சிறு சலுகை கள் கூடப் பெற முடியாதபடி செய்கிறார்கள். T.I. சைகல் கம்பெனி போன்ற சிறிய பாக்கடரி தொழிலாளர்கள் நியாயம் காண முடியாதபடி வேலை நிறுத்தத்திலேபுட்டு பல கஷ்டங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக் கின்றதையும் பார்க்கிறோம்.

இந்த மாதிரி நிலைமையில் தொழிலாளர்கள் இன்னும் எத்தனை காலம் இன்னல்களை அனுபவிப்பார்கள் என்பதை வருத்தத்துடன் கவனித் துக்கொண்டிருக்கிறோம். அத்துடன் வாழ்க்கை செலவினங்கள் இப்போது நாராசம் போல் ஏறிக் கொண்டிருக்கின்றன. வாழ்க்கை புள்ளி விவரங்கள் தயாரிக்கும் டிபார்ட்மெண்ட் வேண்டுமென்றே, முதலாளிகளுக்கு உதவி செய்யும்படியான நிலைமையில் புள்ளி விவரங்களை குறைந்த, ஒரு எல்லைக்குள்ளடங்கியதாக தயாரிக்கும் முறையை அநுஷ்டிக்கிறார்கள் என்று சந்தேகிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அரசாங்க அதிகாரிகளில் அந்த டிபார்ட்மெண்ட்டு, சரியான கணக்கெடுத்து புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்கிறார்களா என்று கவனிக்க யாருமில்லை. இதன் விளைவாகத் தொழிலாளர்கள் சம்பள உயர்வு, பஞ்சப்படி இவைகளை இழந்து கஷ்டப் படுகிறார்கள். விலைவாசிகள் அதிகமானதிலிருந்து தொழிலாளர்களுக்கு கடன் பளுவு அதிகமாகிக் கொண்டே போய், தற்போது அந்தக்கடன் பளுவை சுமக்க முடியாமல் திணருகிறார்கள். கடங்காரர்கள் ஒவ்வொரு மாதமும், சம்பளத் தேதியன்று, மில் கேட்டிடமும், கம்பெனி கட்டிடங் களின் முன் காத்துக் கொண்டிருந்து, தொழிலாளர்களுடைய சம்பளப் பணத்தைப் பிடிங்கிக் கொண்டு போகும் காட்சியை பார்த்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறோம். இந்த கடன் பளுவை அவர்கள் சமாளிக்க சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? விவசாயிகளுக்காக கொண்டு வந்த மாதிரி, தொழிலாளர்களுடைய கடன்களை ரத்து செய்ய ஒரு மார்டோரியம் கொண்டு வரமுடியுமா என்று பார்த்தால், அம்மாதிரி கொண்டு வர முடியாதென்று தெரிகிறது. பஞ்சப்படி அளவையும், சம்பள அளவை யும் உயர்த்திக் கொடுக்கும் முறையிலும் அவைகளை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு என் அதிக போனஸ் அந்தக் தொழிலாளர்களுக்கு வாங்கிக் கொடுக்க சர்க்கார் முயற்சிக்குக் கூடாதென்று கேட்கிறேன். அப படி தனிச் சலுகையை லேபர் டிபார்ட்மெண்ட் செய்து கொடுத்தால் தான் தொழிலாளர்களுக்கு உதவி செய்தவர்கள் ஆவார்கள், எப்படி இருந்த போதிலும் சென்ற வருஷம் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு நலன் எதுவும் செய்யவில்லை என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. PALANIYANDI : சபை நடத்த கோரமில்லை என்று தெரிகிறது. காங்கிரஸ் பெஞ்சில் கூட மூன்று பேர் தான் இருக்கிறார்கள். 12-36 P.M.

[20th March 1956]

DEPUTY SPEAKER : கோரம் இருக்கிறது—சபை நடத்த கோரம் இருக்கிறது.

SRI R. S. ARUMUGAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, தற்போது இந்தச் சபை முன் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் தொழில் மானியத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். மிக அநுபவம் வாய்ந்த அமைச்சர் அவர்கள், இந்த இலாகாவை பரிபாலித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். சமீபத்தில் தான் விவசாயிகளுடைய பாதுகாப்புக்காக சட்டங்கள் சர்க்கார் இயற்றி இருக்கிறார்கள். இன்னும் சில சட்டங்கள் இயற்றப்பட இருக்கின்றன. ஆனால் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே சர்க்கார் ஓரளவுக்கு ஆலைகளில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களினுடைய முன்னேற்றத்தைக் கருதி பாதுகாப்பு சட்டங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, தொழிலாளர் சமூகம், அதைக்குறித்து சந்தோஷப்பட்டு, அந்தச் சட்டங்களை செய்தவர்களுக்கு நன்றி பாராட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். என்னதான் இவ்விதமான சட்டங்கள் இயற்றியபோதிலும்கூட தொழிற்சாலைகளில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களை சில காரணங்களைக் காட்டி வேலையினின்றும் விலக்கும் அந்த கஷ்டமான நிலை அகன்றதாகத் தெரியவில்லை, சில சந்தர்ப்பங்களில் கஷ்டத்தை அது பவித்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள்.

தொழிலாளர்களை வேலையை விட்டு லேசான முறையில் நீக்க முடியாமல் சட்டம் இருந்தும் கூட, இன்று முதலாளிகள் அவர்களை சில காரணங்களைக்காட்டி வேலையிலிருந்து நீக்குகிறார்கள் என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியாதது அல்ல. தொழிற்சாலையில் சிறு சிறு தவறு செய்ததாகவும், யாருடனாவது சண்டை போடுவதாகவும், ஒரு தொழிலாளி மீது குற்றஞ் சாட்டி வேண்டுமென்றே காரணங்காட்டி, அவர்களை நீக்குவதற்கு சாதகமாக சட்டம் இருப்பதாக அறிகிறேன். ஒரு முதலாளி தனக்கு சாதகமாக இல்லாத தொழிலாளி மீது குற்றங்களை சுமத்தி, அதற்கு சாட்சியங்களை தயாரித்து விசாரணை செய்து, அந்த முதலாளியே அந்த தொழிலாளியை நீக்கி விடலாமென்ற சட்டம் இருப்பதால், அந்த முதலாளி தொழிலாளர்களை வெகு சுலபமாகவும், லேசாகவும் வேலையிலிருந்து நீக்கி விடுகிறார்கள். இந்த மாதிரி, முதலாளிகள், தொழிலாளிகளை வேலையிலிருந்து நீக்கினதின் காரணமாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் அநேக தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். எனவே தொழிலாளர்களை லேசாக வேலையை விட்டு நீக்கும் ஷரத்தை சட்டத்திலிருந்து எடுத்து விட்டு, அவ்வித காரியம் செய்யாத நிலைமையை கனம் அமைச்சர் காலத்திலேயே உடனடியாக, ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஒரு தடவை தள்ளப்பட்ட தொழிலாளி, மேற் கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்து அந்தத் தொழிலை பெறுவது என்றால் அவர்களுக்கு மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. சாப்பாடு இல்லாமல் ஏழைகளாக கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது, அவர்கள் எவ்வாறு தனிப்பட்ட முறையில், முதலாளிகளின் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க முன் வர முடியும்? இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தொழிற் சங்கங்கள் சில காரியங்கள் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. சில இடங்களில் தொழிலாளர்களுடைய வறுமையை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு சில அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் தொழிலாளர்களை தப்பான வழியில் திருப்பி விட்டு, முதலாளிகளுக்கும், சர்க்காருக்கும் விரோதமாக நடக்கும்படி செய்து விடுகிறார்கள். இது எல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து ஆரம்பத்திலேயே ஒரு தொழிலாளி லேசாக நீக்க வழியில்லாத வரையில் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தற்போது விவசாயிகள் சம்பந்தமாக 60, 40 வாரம் என்று சட்டம் வருவது போல், தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு கணிசமான அளவில் சம்பளம் கொடுக்கும் நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டும். மற்றும் தற்போது ஒரு தொழிலாளிக்கு அடிப்படை 'சம்பளம்

[20th March 1956] [Sri R. S. Arumugam]

இவ்வளவு இருக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருந்தாலும் அநேக முதலாளிகள் அதை அமுல் நடத்துவதில்லை. திருநெல்வேலி தாலுகாவில் நடைபெறும் மில்லில் தொழிலாளர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை எனத் தெரிகிறது. இது சம்பந்தமாக எவ்வளவோ மனுக்கள், மகஜர்கள் அங்கிருக்கும் தொழிலாளர்கள் கொடுத்தும், முதலாளியோ, சர்க்காரோ அவைகளை கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. தற்போது அந்தத் தொழிலாளர்கள் ஒரு போராட்டம் நடத்த வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு நிலைமையைவிட்டு விடாது சர்க்கார் அந்தக் காரியத்தில் உடனடியாக நல்ல கவனஞ் செலுத்தி, அத்தொழிலாளர்கள் அடைப்படை சம்பளம் பெறத்தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அநேக சந்தர்ப்பங்களில் முதலாளிகள், சர்க்கார் உத்தரவுகளுக்கு கீழ்ப்படிந்து நடப்பதில்லை என்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது. சில நேரங்களில் தொழில் கோர்ட்டு தீர்ப்புக்கும் பணியாமல் முதலாளிகள் மீறுகிறார்கள் என்பதும் தெரிகிறது. அப்படி மீறும் முதலாளிகளின் பேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். எத்தனையோ தொழிலாளர்கள் சிறு சிறு தவறுதல்களுக்காக, அல்லது சட்டவிரோதமான கரியங்கள் செய்த தற்காக, சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். சில சமயங்களில் தாங்கள் அறியாது செய்த குற்றங்களுக்காகக்கூட தொழிலாளர்கள் சிறைக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். முதலாளிகளில் அநேகர் சட்டத்தை மீறுகிறார்கள். அவர்களை கட்டுப்படுத்த ஏன் சர்க்கார் சரியான முறையில் நடந்துகொள்ளக் கூடாது? ஏதாவது ஒரு முதலாளி சரியான முறையில் சட்டதிட்டங்களுக்கு அடங்கி நடக்கவில்லை என்றால் அவரின்மேல் உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் முறையில், முறையாக சர்க்கார் நடக்கவேண்டுமென்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

சில தொழிற்சாலைகளில் முதலாளிகள் ஏராளமான ரிசர்வ் பண்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அதை சரியான முறையில் பயன் படுத்துவதில்லை. Simpson கம்பனிக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ரிசர்வ் பண்டு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த கம்பனியில் தொழில் செய்யும் தொழிலாளர்கள் கோடம்பாக்கம் முதலிய தூர இடங்களிலிருந்து வந்து வேலை செய்கிறார்கள். இவர்கள் இப்படி தூரமான இடங்களில் குடி இருப்பதால் அவர்கள் சரியான நேரத்திற்கு வேலைக்கு வர முடியாமல், அதன் காரணமாக பல தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகிறார்கள். இதை எல்லாம் எண்ணிப்பார்த்து இந்த தொழிலாளர்களுக்கு குடி இருக்க தொழிற்சாலை பக்கத்திலேயே மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கும் உதவி நிதியையும், ரிசர்வ் நிதியையும் பயன் படுத்தி வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும்படி ஏன் நம் சர்க்கார் அம் முதலாளியை வற்புறுத்தக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். இவ்விதமான காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்று முதலாளிக்கு அழுத்தம் திருத்தமான தாக்கீது சர்க்கார் அனுப்பவேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவ்விதமாக எல்லாம், சர்க்கார் செய்யாவிட்டால் நாட்டில் சோஷியலிச சமுதாயம் எப்படி ஏற்படமுடியும்? சோஷியலிச சமுதாயத்தை ஏற்படுத்தி ஓரளவுக்காகவது ஏழை பணக்காரன் என்ற வித்தியாசமில்லாத நிலைமையில் ஓர் சுபீட்சநாடாக ஆக்க சர்க்கார் பொருப்பெடுத்து கடமையை சிறந்த முறையில் செய்யவேண்டுமென்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

கோயம்புத்தூரை சேர்ந்த கனம் குப்புசாமி அவர்கள் பேசும்போது, ஆலை முதலாளிகள் பல தொழிலாளர்களை பல வருஷங்களாக தற்காலிகமாக என்று வேலையில் நியமித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே அந்த நிலைமை பல இடங்களிலே இருக்கிறது. அதுவெல்லாம் நமக்கு தெரியாததல்ல. அந்த அளவுக்கு முதலாளிகள் தப்பித்துக்கொண்டு போகக்கூடிய நிலைமையை நாம் ஏன் உண்டாக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை உடனடியாக பரிசீலனை செய்து, முதலாளிகளை வற்புறுத்தி அவர்களை நிரந்தரமாக நியமிக்கக்கூடிய தன்மையை கண்டிப்பாக செய்யவேண்டும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல தொழிலாளர்கள் இருப்பதற்கு வீடு இல்லாத வெகு

[Sri R. S. Arumugam] [20th March 1956]

தூரத்திலிருந்து வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ஏராளமான பண உதவி வருகிறது. பாதித் தொகைக்கூட வீடு கட்டுவதற்கு உதவித் தொகையாகக்கொடுக்க அவர்கள் சம்மதிப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் கிட்டத்தட்ட எங்கே அவர்கள் வேலை செய்கிறார்களோ அதற்கு அருகாமையிலேயே இருக்கக் கூடிய நிலத்திலே வீடுகட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையை கட்டாயமாக வற்புறுத்தி, மில் முதலாளிகள் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சென்னை அரசாங்கம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே என்னவெல்லாம் செய்யவேண்டுமோ அதை செய்கின்ற காரியத்திலே முன் நிற்கிறது. ஆகவே அந்த நல்ல பெயரை இந்த விஷயத்திலும் அனுபவம் மிகுந்த அமைச்சரவர்கள் செய்து காட்டவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

12-44
p.m.

SRI K. T. RAJU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! காலியிலிருந்து பல அங்கத்தினர்கள் தங்களது கருத்துக்களை நல்ல முறையிலே எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். கடைசியாக பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஆறுமுகம் அவர்கள்கூட இந்த மானியத்தை வரவேற்றாலும் முதலாளிகளின் மேல் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றியெல்லாம் கொஞ்சம் கடுமையாக எடுக்க வேண்டும் என்பது பற்றியும் பேசினார். எங்களை பொருத்த வரையிலும் சென்ற வருஷத்திலே நம்முடைய லேபர் டிபார்ட்மெண்டிலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் ஓரளவு முன் வந்து இந்த பிரச்சனைகளை தீர்ப்பதற்கு முயன்றிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக நாங்கள் வரவேற்கிறோம். கடந்த 4 ஆண்டு காலமாக சட்ட சபையிலே நேரத்திலே சர்க்கார் தரப்பில் குறிப்பாக லேபர் டிபார்ட்மெண்டில் முயற்சி தீவிரமாக எடுக்கப்பட்டவேண்டும்; தொழிலாளர்களுடைய விஷயங்கள் வருகின்ற நேரத்திலே தாமதமாக நடவடிக்கை எடுக்கின்ற காரணத்தால் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னோம். அதை அனுசரித்து ஓரளவு அவர்களுடைய தரப்பில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு பல பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது தொழிலாளர்களுடைய மாபெரும் முயற்சிக்கு பின் எதையும் நாங்கள் உணர்கிறோம். அதே சமயத்தில் சர்க்கார் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்துகின்ற தொழில்களிலே ஏற்படுகின்ற தொழில் சச்சரவுகளை தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று மற்றவர்களுக்கு சொல்வதைப் போல் சர்க்காரே நேரடியாக நடத்துகின்ற பல தொழில்கள் இன்றையதினம் உள்ள சிக்கல்களையும், தகராறுகளையும் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் பார்ப்பார்களேயானால் என்ன நினைப்பார்கள். நம்முடைய லேபர் ஆபீஸர்களும், லேபர் கமிஷனர்களும், தொழில் அமைச்சர் அவர்களும், அந்த தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு யோசனை சொல்லப்போகின்ற நேரத்திலே அவர்கள் திருப்பி நம்மை கேட்பார்கள் “பாருங்கள், சென்னையிலே இருக்கக்கூடிய ஆஸ்பத்திரி தொழிலாளர்கள் 10 தினங்களாக பாட்ஜுகளை அணிந்து கொண்டு 10 ரூபாய்க்கும் குறைந்த சம்பளம் இருக்கிறது, கூட்டிக் கொடுங்கள் என்று போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; ஒரு பக்கம் மின்சாரத் தொழிலாளர்கள் அடிப்படை சம்பளம் ரூ. 18 ஆனால் தனி நபர்கள் நடத்தக்கூடிய கம்பெனிகளிலே முதலாளிகள் கொடுக்கும் சம்பளம் ரூ. 30. மற்றொரு பக்கம் நகர சபை தொழிலாளர்கள் நேரடியாக அரசாங்கத்தின் கீழ் இல்லாவிட்டாலும் கூட, அவர்களுடைய பிரச்சனை தீர்க்கப்படாமலேயே இருக்கிறது. அதே போல் பல்லாயிரக்கணக்கான நகரத்திலே இருக்கக் கூடிய பஸ் போக்குவரத்து தொழிலாளர்கள். இப்படி சர்க்கார் நேரடியாகவோ அல்லது சர்க்காரின் கீழ், உத்தரவுக்கு கீழ் நடக்கும் இதர ஸ்தாபனங்களிலேயோ இருக்கின்ற ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களில் குறைந்த பட்ச கோரிக்கைகளை கவனிக்க சர்க்கார் தயாராக இல்லை என்றால் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்துகிற தொழில்களில் ஏற்படுகின்ற தகராறு பார்த்து மந்திரியை பார்த்து கேட்காவிட்டால் கூட வெளியிலே சொல்வார்கள் நம்மை போனஸ், லீவ் கொடுங்கள் என்று சொல்கின்றார்களே என்ன நியாயம்” என்று. ஆகையினாலே இன்றைக்கு சர்க்கார் நடத்துகிற தொழில் நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண தொழி

20th March 1956] [Sri K. T. Raju]

லாளர்களின் குறைந்தபட்ச கோரிக்கைகளை உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும். அந்த பிரச்சனைகளை தீர்க்கவேண்டும். ஆகவே இன்றைய தினம் ஆஸ்பத்திரி தொழிலாளர்களைப் பற்றி சொன்னால் அதற்கு சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி தான் பொறுப்பாளி என்றாலும்கூட அவர்கள் தொழிலாளர்கள், அவர்களுடைய பிரச்சனையை கவனித்து அதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும். அதே மாதிரிதான் மின்சார தொழிலாளர்களைப் பற்றியும், நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருக்கக்கூடிய ஹோட்டல் தொழிலாளர்களைப் பற்றியும், ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் இப்பொழுது தொழில் சட்டத்தின் கீழேயும் இல்லை, ஷாப் சட்டத்தின் கீழேயும் இல்லை. அவர்களுக்காக உடனடியாக ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கனம் அமைச்சரவர்களும் செய்து கொண்டிருப்பதாக சொன்னார்கள்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே புதிய வேலை வாய்ப்புகளை செய்து கொடுக்கப் போவதாக சொல்கிறோம். என்னுடைய கருத்தில் ஏற்கனவேயுள்ள தொழிலாளர்களின் வேலை போகாமல் இருப்பதற்கு முதலில் வகை செய்தாகவேண்டும். நினைத்தால் பழிவாங்குவது, suspend செய்வது, வேலையிலிருந்து நீக்குவது போன்ற நடவடிக்கைகள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் தொடர்ந்து நடக்குமேயானால் தொழிலாளர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் ஒரு சமூகமான உறவு இருக்காது. எதற்கு வேலை நிறுத்தங்கள் அதிகம் நடந்திருக்கின்றன என்பதற்கு புள்ளி விபரங்களை எடுத்துக்கொண்டால், பழிவாங்குதல், வேலையிலிருந்து நீக்குதல், சஸ்பெண்டு செய்தல், இவைகளுக்காகத்தான் வேலை நிறுத்தங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பதும் தெரிகளுக்காகத்தான் வேலை நிறுத்தங்கள் நினைத்தால் தொழிலாளர்களை வேலையும், இந்த மாதிரி முதலாளிகள் நினைத்தபோது பிரயோகப்படுத்துவதற்கான ஒரு ஆயுதத்தை இந்த முதலாளிகள் கையிலே விட்டு வைப்பது இந்த நாட்டுக்கு பலன் அளிக்காது. பெரிய அபாயம் வரும். ஆகையினாலே, நாம் கொடுக்க வேண்டிய முதல் பாதுகாப்பு இன்றைக்கு அவர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலுக்கு எந்த விதமான ஆபத்தும் இல்லை என்ற உத்தரவாதம் தான்.

அடுத்தபடியாக பல சிறு தொழில்கள் நடத்தப்படுகின்ற இடங்களிலே நூற்றுக்கணக்கானவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிடுகிறார்கள். இப்பொழுது திண்டுக்கல்லிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு மாட்ச் பேக்டரியில் 90 பேரை நிறுத்திவிட்டார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்த சரக்கு மார்க்கட்டிலே தேங்கிக்கிடக்கிறது. ஆகையினாலே அவர்களை வேலையிலிருந்து நிறுத்தி விட்டோம் என்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே இருக்கிற தொழிலாளர்கள் இருக்கிற வேலையை பங்கு போட்டுக் கொள்கிறோம், 6 நாள் வேலை 3 நாளைக்கு போதும், கிடைக்கிற கூலி போதும் என்று கோரிக்கை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே நம் லேபர் ஆபீசர் உடனே அதில் தலையிட்டு கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே நம் லேபர் ஆபீசர் உடனே அதில் தலையிட்டு எல்லா தொழிலாளர்களும் பங்கு போட்டுக்கொண்டு வேலை செய்தால் எல்லா தொழிலாளர்களும் பங்கு போட்டுக்கொண்டு வேலை செய்தால் என்ன ஆட்சேபம் இருக்க முடியும் என்று உடனே அவர் சமரசம் செய்து இருக்க வேண்டாமா?

ஈரோட்டிலே நடேசர் மில்ஸ் இருக்கிறது. அதிலே 75 பேரை நிறுத்தி விட்டார்கள். பிறகு 20 பேருக்கு வேலை கொடுத்திருக்கிறார்கள். பாக்கி 50 பேர் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். எல்லா தொழிலாளர்களும் “rotation” அடிப்படையிலே வேலை செய்கிறோம், மாதம் 13 நாள், 12 நாள் இருந்தால் போதும் என்று சொல்கிறார்கள். கோயம்பத்தூர் லேபர் ஆபீசர் கூட ஒரு ரிப்போர்ட் அனுப்பி இருக்கிறார். ஆனால் முதலாளி ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார். ஆகவே இன்றைக்கு இந்த மாதிரியான நிலைமையெல்லாம் கவனிக்கின்ற நேரத்தில் ஒரு உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதை இந்த சபையிலே உள்ள அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள்.

மேலும் தொழில் தகராறுகளோ, தொழிலாளர்களின் போராட்டங்களோ, வேலை நிறுத்தங்களோ தனிப்பட்ட தலைவருடையவோ அல்லது தனிப்பட்ட ஸ்தாபனத்தினுடைய தூண்டுதலாலோ நடப்பதில்லை.

[Sri A. Ratnam]

[20th March 1956]

மேலும், நிறைய ஹரிஜனங்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். “எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு ஆபீஸ்” ல் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். சென்னை ஸெக்டேரியட்டில் வேலை பார்க்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு அளிக்கப்படுவதில்லை. அங்கே ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவர் கூட ஸ்பரிண்டென்டாகவோ, கெஜெட்டெட் உத்தியோகஸ்தராகவோ இல்லை. அங்கே ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட மகன் தான் இருக்கிறான் என்று வைத்துக்கொண்டாலும், அவன் கூடப் புறக்கணிக்கப்படுகிறான். இந்த மனப்போக்குடன் ஹரிஜனங்கள் கண்காணிக்கப்படுகிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு சர்க்கார் உத்தியோகங்களில் 16 சத விதஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று அரசியல் சட்டத்தில் சொல்லியிருந்தாலும் கூட, அப்படிச் சொல்லியிருப்பது இன்று மிஸேச்சுத்தனமாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அது இன்றைக்கு அமல் நடத்தப்படவில்லை. சர்க்கார் இலாக்காக்களில் ஹரிஜனங்களுக்குப் போதிய உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்படுவதற்கு ஹரிஜன நலக் கமிட்டி ஓராண்டு காலத்திற்கு முன்பு சிபாரிசு செய்திருந்தாலும் கூட, அந்த சிபாரிசு இன்றைக்கு அமல் நடத்தப்படவில்லை. இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு தபால் இலாகா, ரயில்வே இலாகா முதலிய இலாக்காக்களில் உத்தியோகங்கள் வழங்கி வருகின்றன. அதே மாதிரி சென்னை சர்க்காரும் போக்குவரத்து இலாகா, மின்சார இலாகா முதலிய இலாக்காக்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு நிறைய உத்தியோகங்கள் வழங்கவேண்டும். அரசியல் சட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி 16 சத வித சர்க்கார் உத்தியோகங்களை ஹரிஜனங்கள் பெறும் வரையில், நிறைய ஹரிஜனங்களுக்கு உத்தியோகங்கள் வழங்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அனேக தொழிற்சாலைகளில் ஹரிஜனங்களுக்கு வேலை இல்லை. அவர்களுக்கு அங்கே வேலை கிடைக்கச் செய்வதற்கு சட்டத்திலேயோ, சட்டதிருத்தத்திலேயோ வழி வகைகள் இல்லை.

MR. SPEAKER: The hon. Member's time is up.

* SRI K. T. SREEDHARAN: Mr. Speaker, Sir, this Government cannot claim to have solicitude for workers' welfare. They have failed to implement most of the directive principles of State policy laid down in the Constitution for the purpose. Nothing substantial is done to secure the right to work. Many a lakh of people are unemployed even according to the Government's own calculations. The number of underemployed people is incalculable. The question of unemployment and underemployment of women is hardly paid any attention to. No attempt has been made to secure to women equal pay for equal work. The Constitution directs the State to endeavour to secure to all workers, industrial and agricultural, a living wage and conditions of work ensuring a decent standard of life. The tripartite conference of 1947 agreed to ensure to industrial workers a fair wage. But the Government got enacted only the minimum wage law which has been brought into operation haltingly in selected industries. The tripartite conference of 1947 agreed to labour's share in the profits of industry. But no attempt has so far been made by this Government to implement this agreement. The workers' right to strike is unduly curtailed and in almost all cases, strikes are ruthlessly suppressed and the workers are brutally be laboured by the Police. I.N.T.U.C. unions are sponsored by the Congress and they function merely as a liaison between the Government and the capitalists. They are Government unions and tend to function as 'company unions'. These are my general observations about the Government's policy regarding labour.

[Sri K. T. Sreedharan]

20th March 1956] Now I wish to bring to the notice of the Government the great crisis that is enveloping the hosiery industry in Malabar. The Commercial Textile Corporation of Cannanore is a hosiery factory and has been closed for want of work. All other hosiery factories in Cannanore, viz., Chenoli Hosiery Factory, Express Knitting and Hosiery Factory, Britannia Hosiery Factory, and the Taj Mahal Hosiery Factory are now not able to give full work to the workers. For a week, the workers are getting not more than three days' work now. The hardship of the workers in this industry has been brought to the notice of the Government many times. I would request the Government and the Hon. the Minister to apply their mind to the hard situation that is enveloping this industry and save it from ruin.

About 22 workers of the Commonwealth Weaving Factory at Cannanore have been discharged by the management under the superannuation scheme. These workers have put in their claim petitions for retrenchment benefits and the Commissioner of Labour after a prolonged enquiry has recommended to the Government to take proper action in the matter under the Revenue Recovery Act. May I request the Hon. the Minister to see that action is taken without any further delay? The workers were discharged more than two years ago.

The hardship of workers in the Handloom Factories in Malabar is due to the fact that they are paid very low wages now. The Government have not taken any steps to see that the wage cut that had been affected previously due to slump in the handloom market is restored. Immediate steps should be taken in this matter also.

Regarding the working of the Works Committees I should like to draw the attention of the Government to the fact that they are not useful at all. Even in the matter of the constitution of these Committees irregular practices are followed by the managements. For example the recent formation of the works committee in the Western India Plywood Factory, Baliapatam, has been very irregular and illegal and this has been brought to the notice of the Government. I request that necessary enquiry should be instituted in this respect and the irregularities remedied.

Thank you, Sir.

* SRI P. G. MANICKAM: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய பலர் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நிலைமையைப்பற்றி மிக விளக்கமாகப் பேசினார்கள். தோட்டத் தொழிலாளர்களைப்பற்றி நானும் சில விஷயங்கள் கூற விரும்புகிறேன். தோட்டங்களில் தொழிலாளர்களாக இருப்பவர்களில், ஒரு சிலரைத் தவிர மற்றெல்லோரும் ஹரிஜனங்களாவார்கள். அவர்களுடைய குறைபாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சுமார் பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு தோட்டங்களிலே எந்த சங்கமோ அல்லது எந்த அரசியல் கட்சியின் நடவடிக்கைகளே இருந்ததில்லை. பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு எந்த அரசியல் கட்சியும் இந்தத் தோட்டத் தொழிலாளர்களிடம் சென்றதில்லை. சுமார்

[Sri P. G. Manickam] [20th March 1956]

10 அல்லது 15 வருஷங்களுக்கு முன்பு நானும் ஒரு தோட்டத் தொழிலாளியாக இருந்தேன் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தக் காலத்தில் எந்தத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சங்கமும் இல்லை. ஆனால் பத்து வருஷ காலத்திற்குள் எல்லாக் கட்சிக் காரர்களும் இந்தத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய சங்கத்தில் நுழைந்து, இந்த ஏழை ஹரிஜனத் தொழிலாளர்களை சின்னப்பின்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்தத் தொழிலாளர்களுடைய குறைகளை அறிந்து அவற்றைத் தீர்ப்பதற்காக ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கவர்ன்மென் டாரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய ஒரு சட்டசபை உபகேள்வியில் கூட, “இன்றைய தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலை மிகவும் கேவலமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு ஆரம்பப் பள்ளிப் படிப்பு வசதிகள் கூட சரிவர செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. தோட்ட முதலாளிகள் மூலமாக அவர்களுடைய படிப்புக்கு வசதி செய்து தரவேண்டும். மற்ற இடங்களில் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு புஸ்தகங்கள், துணிமணிகள் முதலியவைகள் இலவசமாகக் கொடுக்கப்படுவது போல தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் அவை இலவசமாகக் கொடுக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப்படி ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு மத்தியானச் சாப்பாடு கொடுக்கப்படுவது போல, தோட்ட முதலாளிகள் தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு மத்தியானச் சாப்பாடு கொடுக்கும்படி செய்யவேண்டும்” என்று சொன்னேன். அந்தக் கோரிக்கையையெல்லாம் கவனிக்கிறேன் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அவ்வப்போது சொன்னார்கள். அவற்றை கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு 55 வயது ஆனவுடன் அவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுகிறார்கள். இந்த விஷயத்தைப்பற்றி நாம் நன்றாக சிந்திக்க வேண்டும். தேயிலைத் தோட்டத்தை உருவாக்கிய வர்கள் இந்தத் தொழிலாளர்களே. அவர்கள் ரத்தத்தைச் சிந்தி, நிலத்தைப் பண்படுத்தித் தோட்டமாக்கினார்கள். முதலாளிகளாகிய ஆங்கிலேயர்கள் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை வாரிக் கொண்டு போகிறார்கள். அவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில், 55 வயதானவுடன் தோட்டத் தொழிலாளி வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுகிறான். அதன் பிறகு வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு அவனுக்கு எந்தவிதமான நிதியும் இல்லை. ஆகவே தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு அவசியம் “பிராவிடெண்ட் பண்டு” வசதி அளிக்கவேண்டும். அவர்களைக் கட்டாயம் ராஜ்ய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஐம்பதாவது வயதுக்குப் பிறகு உள்ள அவர்களுடைய முதிய பருவத்தில் அவர்களுக்குத் தக்க பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக இந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் வேண்டிய சிரத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் சொல்லப் போகும் விஷயத்தை மற்ற நாடுகளில் செய்திருக்கிறார்கள். அதை நாமும் ஏன் செய்யக்கூடாதென்று கேட்கிறேன். அதாவது, உதாரணமாக, இப்போது நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவருகிறோம்; நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின்படி, ஒவ்வொருவரும் வைத்துக்கொள்ளக் கூடிய நில அளவிற்கு வரம்பு கட்டுகிறோம்; அதே மாதிரி இந்தத் தோட்டங்களுக்கும் வரம்புக்கூட வேண்டுமென்று தான் நான் சொல்கிறேன். இந்தத் தோட்டங்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்கள் நமது தேசத்தைச் சேர்ந்தவையே. ஆகவே, உழைப்புக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற சிந்தாந்தப்படி, யார் இந்த நிலங்களைப் செப்பனிட்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அதைச் சொந்தமாக்கலாம். தோட்டங்கள் விஷயத்திலும் நில உடைமைக்கு ஏன் வரம்பு கட்டக்கூடாதென்று நான் கவர்ன்மென்டாளைக் கேட்கிறேன். அம்மாதிரி ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்து தோட்டங்களைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குச் சேர்ந்தமாக்கினால் இந்த நாட்டில் ஹரிஜன மூன்னேற்றம் வேகமாக இருக்குமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[Sri P. G. Manickam] 20th March 1956]

முடிவாக நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எல்லா வசதிகளும் தொழிலாளர்களுக்கு இன்று கிடைப்பதில்லை; வைத்திய வசதிகள், படிப்பு வசதிகள் முதலியவை அவர்களுக்கு சரியானபடி கிடைப்பதில்லை. இந்த வசதிகளெல்லாம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISWAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கிருக்கும் நமது சர்க்கார் கேஷமுதல் சர்க்காராக இல்லை; “கோவாபரேடிவ் காமன்வெல்த் அடிப்படையாகக் கொண்ட சர்க்கார் கூட இல்லை; ஸோஷலிஷ் பாணியில் சமுதாயத்தை அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே, அந்த ஸோஸலிஷ் பாணி சர்க்காராகவும் இல்லை. ஸோஸலிஷ் சமுதாயத்தை ஏற்படுத்தப்போவதாக அரசாங்கத்தார் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால், நாட்டில் உற்பத்தியாகக்கூடிய பொருள்களை சரி சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதற்கான கொள்கையை வகுத்திருக்கிறார்கள் என்று வைத்திருக்கின்றன. அப்படி இருக்கும் பொழுது இந்தக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, நாட்டிலுள்ள தொழிலாளி வாக்கத்திற்கு சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். **Indian Labour Gazette**-ல் சில புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதன்படி, 1950-ம் வருஷத்தில் முதலாளிகளின் லாபம் 58 சத விகிதம் ஆக இருந்தது என்றால், 1954-ல் 67 சத விகிதம் ஆக உயர்ந்திருக்கிறது; அதாவது சுமார் ரூ. 560 கோடியிலிருந்து ரூ. 760 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. அதே மாதிரி 1946-ம் வருஷத்திலிருந்து தொழிலாளர்களின் உற்பத்தி சக்தியையும், 1954-ம் வருஷத்திய தொழிலாளர்களின் உற்பத்தி சக்தியையும் ஒப்பிடும்போது, 1954-ம் வருஷத்தில் உற்பத்தி சக்தி 38 சத விகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் 1936-ல் கொடுக்கப்பட்ட சம்பளம்தான் இன்றைக்கும் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. நம் ராஜ்யத்தில் முதலாளிகளுடைய லாபம் வர வர ரொம்பவும் உயர்ந்து வந்திருப்பதைச் சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன். பி. அண்டு சி. மில்லின், மூலதனம் ரூ. 1,68,00,000; இந்தக் கம்பெனியில் 1954-ல் மட்டும் ரூ. 16,00,000 லாபம் வந்திருக்கிறது. பழனியாண்டவர் மில்லின் மூலதனம் ரூ. 10 லட்சம், ஆனால் 1954-ல் மட்டும் அடைந்திருக்கக்கூடிய லாபம் ரூ. 8,69,000. கோயமுத்தூர் ஸ்பீடியர் மில்லில் போட்டிருக்கும் மூலதனம் ரூ. 12½ லட்சம். ஆனால், 1954-ல் மட்டும் அடைந்திருக்கக்கூடிய லாபம் ரூ. 4,66,000. ஆயிரத்து தொளாயிரத்து புலிகார் மில்லின் மூலதனம் ரூ. 7½ லட்சம். திருச்செங்கோடு ஐம்பத்து நான்கில் அடைந்திருக்கக்கூடிய லாபம் ரூ. 3,89,000. ராதா சிருஷ்ணா மில்லில் போடப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 20 லட்சம். ஆனால் 1954-ல் அடைந்திருக்கக்கூடிய லாபம் ரூ. 14,36,000. சூடாம்பிகா மில்லில் போடப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 9,56,000. 1954-ல் அடைந்திருக்கக்கூடிய லாபம் 7,19,000. ராமகிருஷ்ண மில்லில் போட்டிருக்கக் கூடிய மூலதனம் 8 லட்சம் ரூபாய். ஆயிரத்து தொளாயிரத்து ஐம்பத்து நான்கில் அடைந்திருக்கக்கூடிய லாபம் ரூ. 7,13,000.

இம்மாதிரி ஏராளமான லாபங்களை முதலாளிகள் அடைந்துவந்தும் கூட, தொழிலாளிகளின் நிலைமை உயர்த்தப்படாமலே இருக்கிறது. முதலாளிகள் தொழிலாளிகளிடம் நியாயமாக நடந்துகொள்ளக்கூடிய முறையில் அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறது? முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் நல்ல உறவு ஏற்படுவதற்கு அரசாங்கம் எந்த வகையில் உதவி செய்திருக்கிறது? அவர்கள் கேட்பது அடிப்படைச் சம்பளம். இருபத்தாறு ரூபாயிலிருந்து ரூ. 28-க்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இரண்டு ரூபாய்தான் அதிகம் கேட்கிறார்கள். மைனர் இன்ஜினீங் இரிகேஷனில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகள் கடனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச சம்பளம் ஒரு ரூபாய், தினசரி அலவன்ஸ் ஒரு ரூபாய்; ஆக ஒரு நாளைக்கு இரண்டு ரூபாயும் வீவ் வசதியும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சிபார்சு இருந்தாலும் ஏன் அமல் செய்யமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள்? சோஷலிச

[Sri N. K. Palaniswamy] [20th March 1956]

சமுதாயத்தை உருவாக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற சர்க்கார், நாட்டில் இருக்கும் செல்வத்தை மக்களுக்கு சரியாகப் பிரித்துக் கொடுக்கப்போகிறோம் என்று சொல்கிற சர்க்கார், தொழிலாளிகள் சற்று அதிகச் சம்பளம் கேட்டாலும் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். பிழைப்பதற்கு வேண்டிய மார்க்கம் வேண்டுமென்றுதான் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். முதலாளிகள் மூலதனத்தின்பேரில் லாபம் பெறுவதைப்போல, தொழிலாளிகள் தங்கள் உழைப்பிற்கு லாபத்தில் பங்கு கூட கேட்கவில்லை. சற்று அதிகச் சம்பளம் கேட்டால் அதைக் கூட கொடுக்க ஏன் மறுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன்.

இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு சோனையார் தினம் என்று ஒரு தினத்தைக் கொண்டாடினார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களும் இரண்டு பேரும் சேர்ந்து கொண்டாடினோம். பத்தாயிரம் பேர்களுக்குமேல் தொழிலாளிகள் கலந்து கொண்டார்கள். பிரலா எஸ்டேட், சாதாரண தொழிலாளிகளுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய வெள்ளைக்காரக் கம்பெனி கொடுக்க மறுத்ததினால் அங்கிருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகள் கிளம்பினார்கள். அந்த நாளில் கலந்து கொண்டதற்காக அங்கிருக்கக்கூடிய போலீஸ் அதிகாரிகள் “ஷோ காஸ் நோடீஸ்” கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதலாளிகள்தான் இம்மாதிரி நோட்டீஸ் கொடுப்பது வழக்கமாக இருக்க, அதற்குப் பதிலாக போலீஸ் கொடுத்திருக்கிறது. பெண் தொழிலாளிகளை மண்டையில் அடித்து கோய முத்தாருக்குக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன். கல்லூர் எஸ்டேட் விஷயத்தில் போலீஸ் தலையிட்டு அடிப்பது போன்ற நிலைமை அதிகப்படியாக இருக்கிறது. ஒரு பக்கம் சோஷலிசம் பேசிக் கொண்டு மறுபக்கம் தொழிலாளர்களை மண்டையில் அடிப்பது என்ற நிலைமை இருக்குமானால் அது சோஷலிஸ்டிக் சமுதாயம் அல்ல, “சோஷல்-ஸ்டிக்”பிளஸ்” சமுதாயம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகளுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கிறதென்றால், அவர்கள் அட்ஜஸ்டிகேஷன், சமரசம், கன்விலியேஷன் வேண்டுமென்றாலோ ஆறு மாதம் ஆகிறது. ட்ரிப்ப்யூனலுக்குப் போனால் ஒன்றரை வருஷம் கூட ஆகிறது. அப்பெல்லட் ட்ரிப்ப்யூனலுக்குப் போனால் இரண்டு வருஷம் ஆகிறது. ஏதோ தொழிலாளி வேலை செய்யும்போது தொப்பியை வைத்துக்கொள்ளவில்லை, முதலாளி வரும்போது எழுந்திருக்கவில்லை என்ற அல்ப காரணங்களுக்காக தொழிலாளிகள் நீக்கப்படுகிறார்கள். தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு வேலை செய்தால் அவன் நீக்கப்படுகிறான். இப்படி சாதாரண காரணங்களுக்காக தொழிலாளிகள் நீக்கப்படுவதனால் அவர்கள் தெருவில் பிச்சைக்காரர்களாக அலைவ வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. சென்ற மூன்று வருஷ காலத்தில் இம்மாதிரி சம்பவங்கள் நடந்து வந்திருக்கின்றன. இவ்வளவு வருஷத்திற்கு பிறகு “அவார்டு” கொடுக்கப்பட்டாலும்கூட அதை “இம்ப்ளெமென்ட்” பண்ணுவதற்கு உத்தரவாதம் கிடையாது. மூன்று வருஷமாக தீர்ப்பு அமுல் செய்யப்படவில்லையென்றால், அரசாங்கம் அப்படிப்பட்ட அவார்டு நிறைவேற்ற முதலாளிகள் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது? ட்ரிப்ப்யூனல் தீர்ப்பைக்கூட அமுல் நடத்தாமலிருக்கும் முதலாளிகளை என் ஜெயிலில் போடுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரக் கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன்.

1-23
a.m.

* SRI K. P. GOPALAN: Mr. Speaker, Sir, the hon. Member Mr. Kuppaswamy has well explained the unsympathetic attitude of the managements and factory owners towards labour. Even though he belongs to the Congress Party, he has spoken very plainly about the attitude of the capitalists in this State. I agree with the statements made by him.

I wish to make one point clear. Among the various departments of the Government, the Labour Department has done some good work during this one year. Whatever may be its shortcomings, I quite appreciate the good work it has done. I know

[20th March 1956] [Sri K. P. Gopalan]

so many disputes were settled by that department and so many disputes are still pending settlement by it. As far as the Labour Minister is concerned, if only he wants to settle labour disputes, I am sure he will be able to do it. As far as my knowledge goes, his timely intervention in some of the disputes settled those disputes. From this I get the idea that the Government can settle disputes if they seriously want settlement. If the Government take a very bold attitude, a very just attitude towards labour, I am sure they can settle so many disputes and even disputes in which the worst managements are involved. There is no capitalist in our State who can withstand the Government. In all just causes the workers will always support the Government. I request the Government to take a firm and stiff attitude in settling labour disputes.

The Office of the Labour Commissioner at Chepauk and the Labour Officer's Office at Kozhikode are understaffed. Nowadays there are so many labour disputes and the Labour Department has to face so many questions. Coimbatore is a very important industrial area. There is only one Labour Officer there and it will be impossible for him to cope with the situation. It has been the longstanding request of the labour unions there, whether the unions belong to the Indian National Trade Union Congress, the All-India Trade Union Congress or the Hind Mazdoor Sangh, that an Assistant Labour Officer should be appointed for the Coimbatore district. Members have pleaded that more officers and more staff should be appointed in some other districts also.

As I have not got sufficient time, I will confine myself to only a few points. I said that the Secretary to Government in the Labour Department, the Labour Commissioner and the Assistant Labour Commissioner had done some good work and I appreciated it. I want to bring some facts to the notice of the Labour Department and the Government.

Under the L.A.T. Award, the tramway workers should get Rs. 8 lakhs. The Government also should get some money from the Tramway Company. I understand now there is property worth Rs. 10 lakhs belonging to the Tramway Company. The Company is going to take away this property to Britain, a foreign country. This property or asset is a product of labour. My request to the Government is to see that this product of labour does not go to a foreign country before the workers and the Government realize what is due to them. I would even welcome the Government passing an ordinance in this matter. The Government can very well understand the plight of the 1,600 ex-tramway workers and their families. Most of the workers are unemployed and they are thrown in the streets as it were. So I request the Government to take urgent steps in this matter.

I want to bring to the notice of the Government that so many estates in South Malabar have declared lock-outs. When the workers ask for the payment of minimum wages, so many of the

[Sri K. P. Gopalan] [20th March 1956]

1-30 p.m. estate owners come forward with the plea that there is economic crisis in their estates. To some extent even the Government and the Collector of Malabar believed it. We the people of the locality know very well whether an estate is in a position to pay the minimum wage or not. After knowing the position only, the workers asked for the payment of the minimum wages. But the estates declared lock-outs. Some of the closed estates have re-opened now. They want to bring in new workers to their estates, and here arises the trouble. In order to help the managements, the Police Force comes. The workers are arrested, molested, and tortured in Perintalamanna and other places. In Anakaranam estate in South Malabar, one estate Manager with his unlicensed gun attempted to shoot the workers.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member likely to take more time?

* SRI K. P. GOPALAN: I want ten more minutes, Sir.

MR. SPEAKER: If the House agrees to sit for some more minutes, I have no objection.

SRI K. RAJARAM: Sir, the hon. Member may be allowed to finish his speech to-day so that the Hon. Minister may reply day after to-morrow.

MR. SPEAKER: Sri K. P. Gopalan will continue his speech.

* SRI K. P. GOPALAN: Sir, I want to place my view regarding Labour Department before the Government. The Labour Department and the Government should tackle the problem of human approach to the labour problems. If the Labour Department takes timely action, further disputes can be easily avoided, Sir, the workers are ready to come to an honourable settlement with the owners. We are ready to help the Government to come to a settlement with the estate managements in South Malabar.

The working classes are willing and ready to help the Government in carrying out the Second Five-Year Plan. I want to make it clear to the Government that for the last four or five years the workers had produced more goods worth Rs. 200 crores. Thus they have increased the wealth of the Nation. Even though these workers are responsible for the increased national wealth to the extent of forty per cent and more production, still they are receiving the same wages and nothing more. They are getting their wages on the 1939 level. With the present day rise in prices, these wages are found to be quite insufficient. Therefore, it is the duty of the Government to see that the just demands of the working classes are conceded to implement successfully the Second Five-Year Plan. I am sure the Government will institute enquiries into the conditions of estate workers. Even after Independence, the condition of the estate workers is very miserable. I went to Arthala estate in Ernad taluk, and there it was reported

[20th March 1956] [Sri K. P. Gopalan]

to me that there was a shop on the top of the hill, and that anybody slipping from that top of the hill was likely to meet with his death. In that shop, the children of the poor workers are put into a *creche*. The mothers used to leave their children there after tying them to the pillar of the shop with rope and in the evening they took them home. That is the miserable condition of the poor estate workers' children in estates. The Munderi estate is owned by the Indian planters. Nobody is permitted to enter into the estate including T.U. workers. The Government should acquire plots in the estates for T.U. offices and for the workers. The Munderi estate owner has constructed a road. Nobody is allowed to use that road. No worker or no one from the Congress party or any other party is allowed to use that road. No member of the INTUC is allowed to go on that road. That is the condition in Munderi estate. If the Government are in favour of establishing the socialist pattern, and if the Government are seriously considering the establishment of the socialist pattern, why not the Government increase the wages of workers by 25 per cent? Even Sri Vasavada of the INTUC has pleaded for the increase of wages of workers by 25 per cent. Why do the Government declare that they are for socialism and that they are for bettering the condition of the working classes? Why do they say that they have decided to increase the wages of the working classes. The Government should see that the wages are increased so as to inspire confidence in the workers to implement effectively the Second Five-Year Plan.

Regarding the legislation on beedi industry and legislation regarding hotel workers, the Government should declare on what date they will bring forward their Bills. I am not giving any ultimatum to Government. I never wanted to give any ultimatum to Government. I am not a person to give any ultimatum. But I want to say that before the next elections, some legislation should be brought forward for bettering the conditions of the workers. I request the Government to bring forward that legislation expeditiously. This Government should make the workers feel that they have done something for bettering the condition of workers.

As regards bonus, Sir, for 1952-53 a bonus of 6½ to 8½ has been given to the workers of estate owners. Bonus for 1954 is based on the same principle as bonus for the previous year. For 1955, a bonus of 9 per cent is given. Why is only 9 per cent bonus given? Even the Secretary of the Labour Department agreed that the management can easily give 10 per cent. Even this the management is not prepared to give. I never want to criticise the Government unnecessarily. But I want to ask the Government, for how long are the workers to wait. For how many years are the workers to wait for getting their bonus? The Government should institute enquiries in the matter. Why not the Government call a conference of the UPASI and other estate owners and say, 'This is the view of the Government' and ask them to agree to arbitration? I think the Government are only

[Sri K. P. Gopalan] [20th March 1956]

adopting dilatory tactics. This delay on the part of the Government only goes to the benefit of the plantation owners, who are mostly Europeans. The people who are workers do not get any benefit. This delay will never help the poor working classes in this country.

1-40
p.m.

Coming to Cinchona plantations, I wish to make one point. The total area under these plantations is about 12,000 acres. During 1948, there were about 7,000 workers employed in these plantations. But, there are only 1,500 workers now employed. I want to know, what has happened to other workers? Have they been given any other employment by the Government? My suggestion to the Government is that coffee and tea may be grown in this area and this will provide work for all those who have been thrown out of employment.

Then, Sir, I wish to say a word about Municipal workers. The Congress Party always speaks about the uplift of Harijans. Mahatma Gandhi also spoke about the same. We also agree with that. But may I ask, whether the Congress Government have considered the condition of thousands of municipal workers who mostly belong to the Harijan community? What is their present state now? It is really shameful for the Government that Harijan workers employed in Municipalities or Panchayat Boards get so low a salary as Rs. 8 they are getting now. Still they are talking of bringing about a Socialist society in this country. Even at the meetings of the Minimum Wages Fixation Board, the Labour Commissioner, the Capitalists and all agree that Government should take immediate steps to see that the conditions of municipal workers are improved immediately and their salary increased. But it is the case when such questions come before the Government for taking necessary action, the Government say that municipal workers can wait for some time more. I want to inform the Government that the workers of our country are very humble and that they are also very disciplined workers. I hope that the minimum wages of the workers serving in municipalities, panchayat boards, etc., will be refixed according to the provisions of the Minimum Wages Act.

I have to say a word also, in the above connexion, about black-legs. It is these people who stand in the way of the progress of the working class movement in this country. These black-legs are employed when a strike is on in a factory. But as soon as the strike is over, the management of that factory have no business to keep these black-legs in employment further. The services of these people will have to be dispensed with the moment the strike is over. The Government also should see that this is done.

Sir, I welcome the Employees State Insurance Scheme introduced by the Government. Recently when the Government started giving B.C.G. vaccination in Malabar, it was found that in Kozhikode town 76 per cent of the people were suffering from T.B. symptom. We regret very much that the Employees State Insurance Scheme has not been introduced in Kozhikode, Feroke,

[Sri K. P. Gopalan] 20th March 1956]

Cannanore and other places in Malabar district. With regard to the working of the State Insurance Scheme, I wish to mention one or two points. The contribution taken from the workers must be reduced by at least 25 per cent. The sick claim money is given only after nine months. Workers who are sick for two days do not get any benefit as a result of this scheme. On the one side the workers appreciate the introduction of this scheme. But, at the same time, they want that many of the defects found in the working of the scheme require to be removed at an early date. When this scheme was being considered by the Central Government there was a proposal that managements of factories must contribute three or four times the amount contributed by the workers towards their Provident Fund. But at present the contribution made by the management is very little. It is only with the help of the provident fund that workers will be able to carry on during their old age after serving for 30 or 40 and in some cases even 50 years. I hope the Government look into this question of provision of adequate provident fund for workers also.

MR. SPEAKER: The hon. Member has already taken more than ten minutes. His time is over.

* SRI K. P. GOPALAN: I wish to refer to one more matter, and that is with regard to Pappiniseri Mills. I know the Government have done some good work in re-opening the mills. The Hon. Minister for Labour has taken a very sympathetic attitude in this matter towards the workers. But still the management have not taken back all the workers. In this connexion I want to tell the Hon. Minister that capitalists in this country are not as good as the Hon. Minister or as the Government think. Further in that factory, there were 36 accidents due to the fact that the speed of the working of the machines has been accelerated. The workload of the workers has considerably been increased. I know the Hon. Minister is taking very great pains to set right things. The capitalists will neither support the workers nor this Government. Their main idea is only to earn more and more profits. They are for sucking the blood of the workers and earning profit at any cost. I request the Hon. Minister to see that the ex-workers of the factory are reinstated in service. The matter relating to grant of bonus to handloom workers in Cannanore was referred to the Industrial Tribunal and subsequently to the Appellate Tribunal. Though the managements have earned a lot, they are refusing to give any bonus to the workers. They are flouting the awards given in this connexion. I do not say that capitalists should be put in jail for flouting the laws. I only want that they should be made to implement the provisions of the awards given by Industrial Tribunals. I want the Hon. Minister to take immediate steps under Land Revenue Recovery Act to see that the workers get the bonus amounts due to them.

MR. SPEAKER: I think, if the hon. Member wants to refer to all the items contained in the notes he is having, it will take another half an hour at least.

[20th March 1956]

1-50
p.m.

* SRI K. P. GOPALAN: Sir, I agree with the suggestions made by hon. Members regarding the housing scheme. I appreciate all the suggestions made. With regard to starting cultural activities for the workers, I want to make certain suggestions. The Government should start, clubs, reading rooms, night schools, etc., for the workers at Government's cost. I know the Hon. Minister approaches these things in a constructive manner. I hope, he will carry out the schemes. I do not know whether it is due to the policy of the Government or it is due to the fact that the Hon. Minister does not want to adopt a bold line of action, many things for the welfare of the workers are not being done. In order to fulfil the targets laid down in the Second Five-Year Plan, it is absolutely necessary that attention is paid to the welfare of the workers. In Kozhikode town, the coir workers work for 12 hours and get as low a wage as three annas. Even in the coir factories managed by the Europeans, no amenities for the workers like creches for the children of the workers, etc., are provided in Kozhikode. Of course, there are many Labour Inspectors who are doing their duties very correctly and who are trying their best to set right things. But there are certain Labour Officers who do not support the cause of the workers, when it comes to a question of retrenchment. There is one Tyre Company owned by Europeans in Madras called India Tyre Company. Twelve workers in that company were retrenched. The Labour Officer, Saidapet, gave written permission to management to retrench 12 workers. As far as the Dindigal Match Factory is concerned, I can state straightaway that out of 270 workers 91 workers were retrenched and I understand that the Labour Officer gave his moral support to the factory owner in this matter. What does this mean? Of course, we are not against Labour Officers as such. If there is no work in the factory, the owner can reduce the number of working days; but the Labour Officers should not act in such a way that the owners have their own way and do things against the interest of the workers. Of course, there are some officers who do their duties properly. But if there are Labour Officers as in Saidapet and Madurai how can workers have confidence in them? The Labour Officer of Saidapet should be dismissed straightaway for sending the alleged letters for retrenchment.

There seems to be an impression in the minds of the Ministers that the labourers are undisciplined and they would not hear their words. This is baseless. The workers respect the Hon. Ministers and respect the Labour Department also. But what the workers want is that they must be paid a fair living wage and they should be allowed to live as human beings, as decent people in the society. They must be allowed all the facilities for a decent life in this country.

MR. SPEAKER: The hon. Member has taken too much time.

[20th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I move—

“That the further stages of the Demand XXIII—Labour including Factories—for Rs. 32,50,600 be taken up on the 22nd March 1956 after question time.”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER: There will be no further discussion on the 22nd; there will be only the reply of the Hon. Minister, after question time. The House now stands adjourned to to-morrow 9 a.m.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. *Amendment of rule 9 of the Madras Cultivating Tenants Protection Rules, 1955, issued in a notification with G.O. No. 660, Revenue, dated 13th February 1956. [Laid on the table under section 7 (2) of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955.]*

2. *Notification issued with G.O. Ms. No. 222, Home, dated 20th January 1956, fixing the seating capacity of taxis in Madras City and mufassal. [Laid on the table under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931.]*

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 21st March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Compensation to landholders in Ramanathapuram district

* 3451 Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the amount paid to the landholders in Ramanathapuram district by the Commissioner for Settlement of Estates this year up to October 1955; and

(b) why the amount disbursed in this district is higher than that disbursed in the other districts?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) The amounts paid to the landholders in the district of Ramanathapuram from 1st January to 31st October 1955 are as follows :—

(1) Amount paid under section 55 of the Abolition Act, Rs. 20,612.

(2) Advance compensation, Rs. 18,475.

(3) Interim payments, Rs. 649.

The total amount paid to landholders in the Ramanathapuram district is higher than what was paid in some other districts, the reason being that there are more estates in the Ramanathapuram district than in those districts.

Thermal Station, Basin Bridge

* 3452 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri N. K. Palanisamy) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a turbine was broken at the Thermal station at Basin Bridge, Madras, on 8th November 1955;

(b) if so, whether any investigation has been made by the Government to ascertain the cause of the incident; and

(c) whether there was any loss of life on account of it?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) No turbine was broken, but a make-up tank burst.

(b) Yes, Sir.

(c) One workman died out of burns caused by the splashing of hot water from the tank.

[21st March 1956]

SRI S. RAMALINGAM : Were the dependants of the worker given any compensation under the Workmen's Compensation Act?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The matter is under consideration.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : What was the result of the investigation? Was there any negligence traced leading to this accident?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : No, Sir. It was declared to be purely an accident.

SRI V. BALAKRISHNAN : What was the cost of the breakage, Sir?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Roughly about Rs. 5,000.

SRI K. VINAYAKAM : If it has been declared an accident, is it an act of God or act of man?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Accidents always mean a thing for which nobody is responsible. God also does not play any part there. (Laughter.)

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Was this an accident which had an antecedent history of human neglect?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : No, it was not so.

Huts for Harijans

* 3453 Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of huts that were constructed by Harijans near Independence Park, Tank Road, Nungambakkam, east of Corporation school, in the month of October 1955;

(b) the number of huts that were removed by the police;

(c) whether hutting materials such as leaves, bamboos were handed over to the respective hut owners;

(d) the owner of the land on which the huts were constructed and the reasons for the immediate eviction of the Harijans;

(e) whether these Harijans were provided with alternative sites; and

(f) the authority which has passed the eviction orders and the reasons therefor?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) Fifty, Sir.

(b) All the huts were removed by the Corporation with the help of the police.

(c) The hutting materials have not been handed over to the respective owners. They will be released soon after identification.

(d) It is a Government road-side land intended to be laid out as a park. The Commissioner, Corporation of Madras has reported

[21st March 1956]

that the huts were constructed overnight unauthorisedly and in spite of repeated warnings and that these huts therefore had to be removed to avoid a slum springing up in a good locality and in a park site.

(e) The Commissioner has stated that as the huts were erected overnight, there was no need to provide alternative sites. and that however at the instance of some Councillors, the Corporation offered some sites to the encroachers but that only some seemed to have availed themselves of the offer.

(f) The Commissioner, Corporation of Madras has passed orders of eviction for the reasons given in the answer to clause (d) above.

SRI A. M. RATNASWAMY : Has it been brought to the notice of the Government, Sir, that certain persons have made this their profession by styling themselves as agents of the Collector of Madras and persuading the people to construct huts on certain vacant sites in the City, thereby making some money at the same time?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Some three or four years ago, there was a person going about saying that he could allot sites and collecting money. He has been prosecuted. Also, I recently got information that there were one or two persons going about like that. The Government are investigating.

SRI K. VINAYAKAM : Regarding the huts that have sprung up overnight as is alleged by the Commissioner of the Corporation, is the Hon. the Minister aware of the fact that representations were made by these hut-dwellers to the Minister for Local Administration, who passed orders thereon that action might be stayed? In spite of these orders, the Commissioner took the law into his own hands and caused the removal of these huts, flouting the orders of the Minister himself?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : These people were warned not to put up huts there. The huts were once removed and again they were put up. Again they were removed. And then the hut-dwellers came to the Minister and requested him to stay the order of removal. I do not know whether stay was given. However, even if stay had been given, it must have been for the purpose of enquiring into the matter. The Commissioner of the Corporation was satisfied that they were unauthorized huts and gave the hut-dwellers warning that they would be dismantled. In spite of the warning for the third time, they again put up the huts and they had to be removed for the third time because they were on the pathside which was intended to be utilized as a playground. If unauthorized persons go and occupy such places without permission, then the Government cannot simply encourage such acts on the part of these people. All the materials that were removed are being restored to the owners. Some of these people have availed themselves of the alternative sites provided for them. They are 68 in number of whom 50 belong to the Harijan community. In spite of alternative places being shown, only a few take advantage and the rest do not avail themselves of the opportunity.

[21st March 1956]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: When the matter was represented to the Hon. the Minister, did he make any personal enquiry into the matter and did he take any steps that would help the poor people whose huts were removed by the Police?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: As far as I am told, I can say that the Hon. the Minister gave orders, so to say, for stay by a few days. He did not want huts to be put up permanently in authorized places. The representation was that some time might be given for the removal of huts and that was given.

9:10 a.m. **SRI V. R. KRISHNA AYYAR:** Sir, here is a strange allegation made on the floor of the House and a fairly serious one. The question is simple. Did an Hon. Minister of this Cabinet issue an order for stay of implementation of the order of the Commissioner of the Corporation to remove people from the huts? If he did issue such an order—the order was issued by a Member of the Cabinet and one Member is as good as any other so far as collective responsibility governed them—and during the period of the order operating, was there a contumacious contravention of the order by the Commissioner of the Corporation? Did he eject or evict those people from the sites during the operation of the order? Was anything done to flout that Government order?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: So far as that particular question is concerned, I require notice. But whatever it is no officer can flout the orders of Government. Only after thorough investigation and final orders were issued by the Government or the final authority, the Commissioner or any other officer could have taken the action that was recently taken.

SRI M. PALANIYANDI: உள் ஆட்சி அமைச்சர் அவர்கள் இது தடுத்திருப்பது என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய தாக்கீதின் பேரில்தான் அந்தக் குடிசைகளைப் பிரித்தார்களா? உடனடியாக இதை விசாரணை செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: No officer can flout the orders of the Government. It is very strange, Sir, that such allegations are made without any foundation whatsoever.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, with all the sense of responsibility I make that allegation. The Commissioner who has now retired from service, flouted the orders of the Minister. It was I who obtained the stay orders from the Hon. Minister and the Commissioner did not obey those orders. Apart from all these things, is the Hon. Minister aware of the fact that politics was behind this question. It is the aftermath of the Corporation elections. The Congress councillor wanted those huts to be removed because a non-Congressman who contested the elections wanted those huts to be there. It was a tussle between a Congress and a non-Congress councillor and that resulted in the removal of those huts.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Sir, the very fact that the hon. Member approached the Minister with this request shows that there was a tussle. However, we are not worried about the tussle between the Congress and the non-Congress councillor. What

21st March 1956]

concerns the Government is whether anybody can be allowed to put up huts unauthorizedly in a place which is not assigned to him. Therefore the Corporation Commissioner seems to have taken the action he took. Whether that Commissioner flouted the orders or not is a different matter. I do not think the Commissioner would have flouted the orders of Government.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, coming to the question of alternate sites having been offered to the hut-dwellers is he aware of the fact that a patch of land about 8 cents in extent adjacent to the burial ground in Mambalam where no human being under ordinary circumstances would like to live was offered to those hut-dwellers, 63 in number of whom 50 happen to be Harijans? That patch of land is adjacent to the burial ground where there is nauseating smell emanating from burials and burnings and therefore nobody came forward to take these lands.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Sir, though the Government were not bound to offer alternative sites to such of the people who occupied lands unauthorizedly the Commissioner went so to say even out of the way in helping these people. The site referred to by the hon. Member is not so bad as it is represented to be. But there is another site offered to them in Kodambakkam and some of them availed themselves of that site. I would request the hon. Member to go and see that site and satisfy himself as to how many people have been provided. As I said already, it is a wrong policy for the Government to encourage people occupying unauthorized places without proper permission from the Government. I have no objection to the hon. Member championing the cause of such people who are occupying the land for some time with the permission of the Government, being removed from those sites without assigning any reason. But he cannot champion the cause of such people who come and put up huts unauthorizedly and do not vacate in spite of repeated warnings given by the authorities. When these people don't go out of the place, then naturally Government are compelled to take such action, even drastic action if necessary.

SRI M. JAGANNATHAN: Will the Government consider the desirability of investigating the matter and finding out whether these hut-dwellers who have been removed deserve to be provided with alternative house-sites?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: No, Sir. I do not know from which place they came. All of a sudden, overnight they put up their huts. Therefore the Commissioner was compelled to give them warning, once, twice and thrice. Therefore the huts were removed. Even then other huts cropped up. Therefore there is no need to investigate the matter because all these are unauthorized constructions.

SRI S. RAMALINGAM: ஹரிஜனங்கள் பார்க்கிலும் விளையாட்டு மைதானங்களிலும் குடியிருப்பதை அனுமதிப்பதில்லை என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் குடியிருப்பதற்கு என்ன வழி செய்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[21st March 1956]

ஆகவே நாங்கள் திட்டங்கள் போட்டுத்தான் இருக்கிறோம். ஹரிஜனங்களுக்கு காக சுகாதார வசதியுள்ள இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்தால், அவர்கள் அந்த இடங்களுக்குப் போகும்படி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் செய்ய வேண்டும். அரசாங்கத்தார் செய்யும் உதவிகளில் ஹரிஜனங்கள் இடையூறு இருக்கக்கூடாது என்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளும்படி கனம் அங்கத்தினர் அவர்களிடம் கோருகிறேன்.

SRI A. M. RATNASWAMY: Has the Hon. Minister in his possession any information regarding the places where hut-dwellers have been served with notice of eviction and will he make himself sure that, before passing orders for eviction, these poor hut-dwellers are provided with alternative sites?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: There are two kinds of people, people who come and occupy lands unauthorisedly and people who have been residing on the land for years together. The first duty of the Government is to provide house-sites to those people who have been residing for years together and to whom Government have been making promises. There are others who are coming in and squatting in some place or other. It is very difficult for the Government to take action other than asking them to get out of the lands by eviction or other processes. If we allow this kind of unauthorised occupation, I am sure the whole of Madras will be flooded with unauthorized occupiers.

SRI K. VINAYAKAM: As regards the alternative sites alleged to have been shown by the Commissioner, is the Minister aware that only one site next to the burial ground in Mambalam was shown and that it was found unsuitable? The other site which the Minister said was available in Kodambakkam is not readily available for occupation. In fact I asked the Commissioner whether he would give permission for the putting up of huts in the Kodambakkam site which had been purchased by the Corporation for this specific purpose. He said that nobody could encroach upon the land because no roads had been laid and no electric lights had been installed. I am afraid the Department is giving wrong information in the files. On the basis of that wrong information, Ministers take vakalath for their officers. As a matter of fact, no site has been given in Kodambakkam at all.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: I assert with all the emphasis at my command that some people have occupied the land in Kodambakkam.

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, my Friend referred to vakalath. I think the word 'vakalath' carries some insinuation. Does the Member mean to insinuate that the Ministers take money from the departmental officials and plead on their behalf?

SRI K. VINAYAKAM: I will explain.

MR. SPEAKER: Not necessary. He has simply said that the Minister is giving to the House the information that is available in the Department and given to him. That is all. It does not carry any insinuation.

[21st March 1956]

SRI A. RATNAM: யானை கவுனிப் பிரதேசத்தில் இப்போது அங்கே யிருக்கும் 300 குடிசைகளுக்குத் தேவையான இடம் அங்கேயே இருக்கிறது. அங்கேயுள்ள சில பள்ளங்களை நிரப்பினால் 300 பேர்கள் அங்கே செளகரியமாகக் குடியிருக்கலாம் என்று அரசாங்கத்தாருக்கு மனு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மனுவை அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லை. 200 அல்லது 300 வருஷங்களாக ஹரிஜனங்கள் சர்க்கார் நிலங்களில் இருந்தாலும்கூட அந்த நிலங்களை அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்குவதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவில்லை. அவர்களுக்கு விளக்கு வசதிகளையும், மற்ற வசதிகளையும் செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தயங்குகிறது. அந்தந்த ஊர்களிலுள்ள அக்கிரஹாரங்களிலுள்ள இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு அனுமதி கிடையாது. எனவே தான் ஹரிஜனங்களுடைய குடிசைகள் அதிகமாகின்றன. ஆகவே சேரிகளை சீர்திருத்தம் செய்வது சம்பந்தமாகவும், ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது பற்றியும் அரசாங்கத்துக்கு யோசனைகள் கொடுப்பதற்காக ஒரு கமிட்டியை அமைப்பதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: யானை கவுனிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் சேரியைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இங்கேயுள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் அந்த இடத்தைப் பார்த்தால், அங்குள்ள ஹரிஜனங்களை உடனடியாக அந்த இடத்திலிருந்து வெளியேற்ற வேண்டுமென்று சொல்வார்களே தவிர, அவர்களுக்கு அந்த இடத்தில் குடியிருப்பு வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று சொல்லமாட்டார்கள். அந்தச் சேரிக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பெரிய பள்ளம் இருக்கிறது. அதை சீர்படுத்த வேண்டியது மராமத்து இலாகாவின் வேலை. அதை சீர்படுத்தி அவர்களுக்கு அங்கே வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்தாலும், கூவம் ஆற்றில் வெள்ளம் வந்தால் அவ்வெள்ளம் அந்தக் குடிசைகளை அடித்துக்கொண்டு போய்விடும். ஆகவே அந்த ஹரிஜனங்கள் வேறிடங்களில் குடியிருப்பதுதான் நல்லது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அங்கு சென்று அந்த ஹரிஜனங்கள் வேறிடங்களுக்குப் போய் குடியிருக்க வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு நல்ல யோசனை கூறவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Consistently with the socialist veneer of our administration, will the Hon. Minister with all the generosity at his command try to amend the accommodation control laws so as to provide that no Harijan living in a hutment is evicted?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Unauthorized occupation will have to be dealt with in the manner in which the law permits us to do. We are not simply evicting the persons, but we go to the extent of providing them with not only alternative house sites but also the necessary amenities.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: My question has not probably been correctly comprehended. Under the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, occupier of educational institutions and certain other listed categories of people cannot be evicted. Similarly Harijans living in hutments may be included in that category.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member should have looked into the question before making his suggestion. Some people—it may be they are Harijans—encroached upon a park in the City and they were removed from that park. Does the hon. Member suggest that the law should be amended in such a way that the encroacher, even if the encroachment is in a public park or in front of the Legislature, should not be removed simply because he happens to be a Harijan? I would request hon. Members to take into consideration that even Harijans will have to be controlled to a certain extent. If free licence for the putting up of

[21st March 1956]

huts is to be granted simply because the persons concerned happen to be Harijans, I have absolutely no doubt that we will find hutments anywhere and everywhere and there will be no order in the City. I would appeal to hon. Members not to have this misplaced sympathy and say that Harijans should be allowed to encroach upon any land simply because they are Harijans.

9-30
a.m.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Rightly placed sympathy is asked for. The question that I wanted to make clear is this. Apart from the encroachments or illegal occupations, under the Rent Control Act there are cases where tenants of certain buildings cannot be evicted. It is that kind of tenants that I am referring to. I ask whether the Government would exclude Harijan hutments, taken on tenancy, from eviction just educational institutions and such other categories.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member is a lawyer. I do not know how this supplementary arises out of the main question at all. If he has any very useful suggestion, he may pass it on to the Government. Certainly that suggestion will be examined. However, this supplementary does not arise out of the main question. The main question relates to encroachment in a park.

SRI S. R. ARUMUGAM : 'சென்னையில் குடிசைகளெல்லாம் திடீரென்று வந்துகொண்டிருக்கின்றன' என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். கிராமப்புறங்களில் வேலை கிடைக்காத காரணத்தினால் சென்னைக்கு வந்தாலாவது ஏதாவது வேலை கிடைக்கலாம் என்ற எண்ணத்தில் ஏராளமான பேர்கள் சென்னை நகரத்திற்கு வந்து குடிசை கட்டிக்கொண்டு வாழ்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு கிராமப்புறங்களிலேயே வேலை கிடைத்து, தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக் கொள்வதற்கு வேண்டிய வசதியை அரசாங்கத்தார் செய்வார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இப்பொழுது சபை முன்பு இருக்கக்கூடிய கேள்வி, சென்னை நகரத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தைப் பற்றியது. மற்ற பிராந்தியங்களில் உள்ளவர்களுக்கு சென்னை நகரத்தில் வேலை தேடிக்கொடுப்பதோ, சென்னை நகரத்திற்கு வெளியூர்களிலிருந்து வருபவர்களுக்கு வெளியூர்களிலேயே வேலை தேடிக்கொடுப்பதோ இதிலிருந்து எழுவதில்லை.

SRI P. JEEVANANDAM : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பதில் கூறியதிலிருந்தும், அங்கத்தினர்கள் கேள்வி கேட்டதிலிருந்தும் ஒரு உண்மை புலனாகிறது. அதாவது இந்தப் பிரச்சினை மிகவும் அடிப்படையானது என்பது. நீண்ட நாட்களாக தீர்க்க முடியாது சிக்கலாக இருக்கக் கூடிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது.

சர்க்கார் தரப்பில் சொல்கிறபோது, குடிசையில் வாழ்பவர்களுக்கு மாற்று இடம் தயாராக இருப்பதாகவும், ஆனால் குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு அவர்கள் போக மாட்டேன் என்று சொல்வதாகவும் குறிப்பிடப்படுகிறது. "குடிசை வாழ்வோர் இருக்கும் சில இடங்களையே அவர்களுக்கு சர்க்கார் வழங்கமுடியும், ஆனால், வேண்டுமென்றே வேறு இடங்களுக்கு அவர்களைப் போகச் சொல்கிறார்கள்" என்ற குறைபாடும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட அடிப்படையான பிரச்சினையில் இன்னும் ஒரு முடிவு ஏற்படாமல் நிலைமை அப்படியே இருந்து வருகிறது. மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது, கார்ப்பரேஷன் கமிஷனரும், ஹரிஜன நல டைரக்டரும், கலெக்டரும், அமைச்சரும் சேர்ந்து ஆலோசித்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நீண்டகாலமாக இருந்துவரும் இப்பிரச்சினையை அவர்களாலே தீர்க்க முடியாமல் கால தாமதம் ஆவதால், இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் அக்கறை

[21st March 1956]

யுள்ள அங்கத்தினர்களையும், இன்னும் சம்பந்தப்பட்ட பிரமுகர்களையும் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைக்கவேண்டும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட இடம் காலி செய்யப்படவேண்டுமென்று கருதப்பட்டு, அங்கு குடிசையில் வாழ்வோர்கள் வேறு இடத்திற்குப் போகத்தான் வேண்டும் என்று சர்க்கார் கருதினால், அவர்களிடத்தில் நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லி உற்சாகப்படுத்தினால் அவர்கள் வேறு இடத்திற்குப் போய்விடுவார்கள். இல்லாவிட்டால் போகமாட்டார்கள். பழைய இடங்களிலேயே குடிசைவாழ் மக்கள் இருக்கவேண்டுமென்றால், அல்லது அவர்கள் போக வேண்டுமென்று சொல்லும் இடங்களை அவர்களுக்கே வசதி செய்து கொடுக்க முடியுமானால் அரசாங்கம் கூடியவரை செய்துகொடுக்கவேண்டும். அவர்களுடைய கோரிக்கை நியாயமாக இருந்தால் அதற்குச் சர்க்கார் இணங்கவேண்டும். இம்மாதிரி முக்கியமான விஷயங்களெல்லாம் இதில் அடங்கியிருப்பதால், இவைகளைப் பரிசீலனை செய்து நல்லதொரு யோசனை தெரிவிப்பதற்கு ஒரு கமிட்டியை சர்க்கார் அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். மாகாணம் முழுவதும் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினை இருந்து வருகிறது. இரண்டு லட்சம் குடிசைகளில் வாழும் ஜனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை இது. ஆகவே, நான் யோசனை தெரிவித்த திணைக்கூடம் அரசாங்கத்தார் கவனம் செலுத்துவார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : ஹார்பர் பக்கத்திலே போய் பார்த்தால், ஆயிரம் குடும்பங்கள் சுவர் கட்டத்திலே சிறு தட்டிகளைக் கட்டிக்கொண்டு குடியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய பிரச்சினையை முதலில் தீர்க்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தார் யோசனை செய்கிறார்கள். யாருடைய பிரச்சினையை முதலில் தீர்ப்பது என்பதை அரசாங்கத்தார் யோசனை செய்து வேலை செய்துவருகிறார்கள். குடியிருப்புக்கு இடம் இல்லாதவர்களுக்கு மனைக்கட்டு கொடுக்கும் விஷயம் ஏதோ ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளில் தீர்க்கக்கூடிய விஷயம் அல்ல. ஆகவே, இந்தாண்டுகளில் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை நடத்துகிறார்கள். அதற்கெல்லாம் பணம் ஒதுக்கி, மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவியையும் பெற்றுக்கொண்டு, சேரி மக்களுக்கு வேண்டிய வசதி செய்துகொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள்.

அரசாங்கத்தார் ஒரு விஷயத்தில் தீவிர நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னை நகரத்தில் இப்பொழுது குடியிருப்பவர்களில்லாத கஷ்டப்படுகிறவர்களுடைய நிலையைக் கவனித்து அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய திட்டமிடும்போது, வெளியிலுள்ளவர்கள் மேலும் மேலும் சென்னைக்கு வந்து குடியேறாமலும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஏதோ சென்னையில் வசிப்பவர்களுக்கு வீடு கட்டித் தரப்போகிறார்கள் என்ற எண்ணத்தில் வெளியூர்களில் இருப்பவர்களைச் சென்னைக்கு அழைத்துவர முயற்சிசெய்தால், அதைக் கண்காணிப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமோ அதையும் எடுக்க அரசாங்கத்தார் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதுபோல் ஒரு கமிட்டி நியமிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று அரசாங்கத்தார் கருதுகிறார்கள்.

SRI V. S. SIVAPRAKASAM : Sir, may I ask whether the Government are aware of a case wherein Harijans and certain Communist-led mill workers, having failed to secure house-sites in the routine way, forcibly occupied the Government land reserved for the Police quarters and also for the park in Madurai City and that afterwards the Government could not evict them even with the aid of the Land Encroachment Act?

[21st March 1966]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : எங்கு வேண்டுமானாலும் எப்படி வேண்டுமானாலும் குடியிருப்பதற்கு அரசாங்கம் எவ்வாறு அனுமதிக்கும்? குடியிருக்க வீடுகட்டிக்கொள்வதற்கு பார்க்கிலும், விளையாட்டு மைதானத்திலும் அரசாங்கம் அனுமதிக்காது. ஹரிஜனங்கள் குடியிருப்பதற்காக வேறு இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது அந்த இடத்தில் கட்டிக்கொள்ளலாம் என்றுதான் சொல்லுகிறேன்.

SRI S. RAMALINGAM : பார்க்கிலும் விளையாட்டு மைதானத்திலும் குடியிருக்கக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் மனிதர்களே வாசம் செய்யாத சுடுகாட்டிலா வீடு கட்டிக்கொள்ளவேண்டும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இந்தக் கேள்விக்கு பதில் சொல்லவேண்டிய அவசியமே இல்லை.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : I am unable to understand the miracle of huts springing up all of a sudden, overnight, like the miracle happening in the Alladin's Wonder Lamp. May I know whether the Government investigated the matter to find out whether any mischievous persons were responsible for inducing the persons to put up huts there and if so what was the result?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : This is a common occurrence in the City of Madras. This is not the first time Government come across a case like this. Now and then unauthorized huts crop up in various places. Therefore Government have to take such action as they have taken in this case. There is no need for investigation. Once a hut is put up unauthorisedly, the man who put up that hut writes to his relatives in Chingleput and other places and they come and put up more huts. For instance in Egmore Tank area there were 30 huts. Within the course of two or three years the number grew up to 354. The Government had to remove those huts with the help of the Police. Therefore in removing the huts the Commissioner had taken action only as a precautionary measure to prevent more huts coming up there.

SRI S. R. ARUMUGAM : ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்களுக்கு இதுபற்றி ஏதாவது விண்ணப்பம் வந்ததா? அப்படியிருந்தால் அந்த விண்ணப்பத்தின்பேரில்தான் எவிக்ஷன் செய்யும்படி சொன்னார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Notice, Sir.

SRI P. G. MANICKAM : சென்னை நகரத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் முக்கியமாக ஹரிஜனங்கள் ரஸ்தா ஓரங்களிலும், இன்னும் பல திறந்த வெளிகளிலும் வசித்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இதற்காக நிதி ஒதுக்கி ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய குடியிருக்க இடம் அளிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : ஹரிஜனங்கள் குடியிருப்பதற்கென்று தண்டையார்பேட்டையிலும், கோடம்பாக்கத்திலும் நிலம் வாங்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கங்கே வேலை செய்கிறவர்கள், அவர்கள் வேலை செய்யும் இடத்திற்கு அருகாமையில் குடியிருக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனை தீருவதற்கு ஹரிஜன் வெல்பார் டிபார்ட்மெண்டும், கார்ப்பரேஷன் கமிஷனரும் திட்டம் வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கேற்ப அவர்களுக்கு இடவசதி செய்து கொடுக்கப்படும்.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : The Hon. Minister was pleased to state in the course of his replies that no Government

[21st March 1956]

servant or Commissioner can flout the orders of Government. Quite correct. Now in the embarrassing presence of the Hon. Minister for Local Administration who is here now, may I ask the Hon. Minister for Harijan Welfare to mete out some kind of fair treatment by insisting upon an enquiry about the conduct of the superannuated Commissioner of the Corporation for having flouted, if the allegation is true, the order of the Hon. Minister for Local Administration staying evictions?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The whole question is an imaginary one. I do not think the hon. Member is correct when he says that the orders of Government were flouted. I will certainly look into the matter. I do not think the Commissioner would have done so. Even if he has retired from service, I will look into the matter. 9.21 a.m.

SRI V. R. NAGARAJAN : Has the position come to this that each has become independent of the other—the Commissioner not caring for the orders of the Government, the hut-dwellers not caring for the orders of the Commissioner and so on?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : He had been the Commissioner of the Madras Corporation for the last three years and I do not think he ever flouted the orders of the Government. There is no need for putting questions without going deep into the matter and I think the whole question is a presumption. Anyhow, as I said, I will look into the matter.

SRI A. RATNAM : சர்க்கார் பத்தாண்டு காலமாக சென்னையில் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கவில்லை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. தண்டையார்பேட்டையில் இருக்கும் நிலம் குப்பைமேடு. கோடம்பாக்கத்தில் உள்ள நிலத்தைக் கட்டுவதற்கு எந்த இலாகாவும் முன் வருவது கிடையாது. இந்தப் பத்தாண்டு காலத்திலே, வீட்டிலாதவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதென்று பணம் செலவழிக்கப்பட்டு, பணக் காரர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆகவே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும் வீட்டிலாத மற்ற ஏழைகளுக்கும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : சென்னையில் யானை கவுனி என்று ஒரு இடம் இருக்கிறது. அங்கு 35 அல்லது 40 பேர்தான் இருக்கலாம். ஆனால் அங்கே சுமார் 300 பேர் இருக்கிறார்கள். நல்ல சுகாதார வசதிக்குடன் வேறு இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதாகவும் அந்த இடங்களுக்கு அவர்கள் செல்லவேண்டுமென்றும் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டோம். கலெக்டரும், ஹரிஜன நல அதிகாரியும், கார்ப்பொரேஷன் கமிஷனரும், நானும் அங்கே சென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டோம். ஆனால் அந்த ஜனங்கள் எல்லோரும் அந்த இடத்தை விட்டுப் போகமாட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். சிறு மிருகங்களைப்போல அந்த இடத்தில் அடைந்திருப்பதற்குத்தான் அவர்கள் சித்தமாக இருக்கிறார்களேதவிர, வசதியாக உள்ள இடங்களுக்குப் போவதற்கு அவர்கள் இஷ்டப்படவில்லை. கோடம்பாக்கத்திலும், தண்டையார்பேட்டையிலும் அவர்களுக்கு இடங்கள் கொடுத்திருந்தாலும்கூட அவர்கள் அந்த இடங்களுக்குப் போமாட்டோமென்று சொல்கிறார்கள். 'இது ஒரு சாதாரணப் பிரச்சனை அல்ல, பத்து வருஷங்களாக அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.' என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறினார்கள். இரண்டொரு வருஷங்களில் சென்னையில் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதுபற்றி அபிவிருத்தி இலாகாவில் திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். நில ஆர்ஜிதச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

[21st March 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I have no information, Sir. Regarding the suggestion made by the hon. Member Sri Jeevanandam, I wish to say, Sir, that hon. Members can make suggestions every now and then.

SRI K. VINAYAKAM : Now that the Corporation authorities have forcedly removed these houses with the aid of the Police, what is the difficulty for the Corporation authorities to return to these unauthorised hut dwellers their building materials? This incident occurred two months ago, and all the coconut leaves have perished. If the Corporation feels any difficulty in returning the building materials (because the coconut leaves have all perished), why should it not pay compensation for the articles perished?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Twice the huts were removed. For a third time, the Commissioner of the Corporation warned them that their materials would be removed. Such of those people as were really reasonable have carried away the materials along with them. Only a few who were persistent and adamant left their materials with the idea of again constructing the huts the next day. But unfortunately for them most of the materials were removed to the Corporation store-house. They are being identified and are given back to the owners. Therefore the question of paying any compensation does not arise.

SRI A. RATNAM : ஸ்லம் இம்ப்ரூவ்மெண்ட் அக்விஸிஷன் சட்டம் இரண்டு ஆண்டுகளாக அமுலில் இருந்தபோதிலும்கூட, நம் முடைய சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன் வரவில்லை என்பது என்னுடைய முதலாவது குற்றச்சாட்டு. மத்திய அரசாங்கத்தாரால் அனுமதிக்கப்பட்ட பணமும், திட்டமும் சென்னையில் இருக்கிற ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் முறையில் இல்லை என்பது என்னுடைய இரண்டாவது குற்றச்சாட்டு. மூன்றாவது . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, this is not the time for making charges and allegations against the Government. This is the question-hour, and the hon. Member can put questions and elicit information. But the hon. Member, I have been noticing, has been throughout only levelling charges against the Government. I am afraid it is not in order to make charges against Government during the question-hour. He could have done so when the concerned Demand was moved.

MR. SPEAKER : I would request hon. Members to restrict themselves to the main question. Supplementary questions should be put only for eliciting further information. But I agree with the Leader of the House that questions which are far beyond the scope of the original question are being put. I request hon. Members to see that they confine themselves strictly to the question on hand and put supplementaries only to elicit further information.

SRI A. RATNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விஷயமானது மிகவும் முக்கியமானது. இதனை விவாதிப்பதற்கு ஒரு மணி நேரம் அவகாசம் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இது சம்பந்தமாக ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தவேண்டியது அவசியம் என்று வற்புறுத்திக் கொள்ளுகிறேன். கமிட்டியை ஏற்படுத்தி . . .

[21st March 1956]

MR. SPEAKER : Order, order. May I request the hon. Member to put his supplementary question?

SRI A. RATNAM : இதனை விவாதிப்பதற்கு ஒரு மணி நேரம் அவகாசம் வேண்டும். மேலும், கமிட்டியை உடனடியாக அமைக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : I think this question itself has taken nearly 20 minutes, and I do not think that any half-hour discussion is necessary. We had more than five and a half hours' discussion on the Demand for Harijan Uplift.

Cultivation of paddy in the Lower Bhavani Project area

* 3454 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have any proposal to permit the ryots in the Lower Bhavani Project area to cultivate paddy to the extent of 1/4 of their holdings from 1949?

There is a mistake, Sir, in the printed question. It should read, Sir, " . . . from 1956 " and not from " . . . 1949 ".

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMY : I understand from the statements made on the floor of this House and outside that water is allowed for wet cultivation to about 10,000 acres. I understand the total ayacut area of the Lower Bhavani Project is about 210,000 acres. This may be divided into three parts of 70,000 acres each and a little additional water may be allowed to each part during a particular season every year for wet cultivation. During December to April, one part of the area may be supplied with a little more water and this additional water may be used for wet cultivation in one-fourth of the area of this part. During May to August, September to December and January to April another part of the area may similarly be supplied with water for wet cultivation in one-fourth of the area in that part. The same procedure may be adopted with regard to the part also during October–December. The people of that area consider that it is uneconomical to grow any other crop except paddy. Will the Government, therefore, consider this suggestion?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The wet ayacut that is tentatively fixed is 10,000 acres. But it is also not localised, and it is not possible to localise now. It is only after some time it can be localised. If there is any necessity on account of seepage that the above extent should be enlarged, that will also be done.

SRI K. R. NALLASIVAM : இப்பொழுது ஆயிரம் ஏக்கர் வரையில் நெல் சாகுபடி செய்யலாம் என்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு மேலும் இப்பொழுது அதிகமான பூமியில் கசிய ஏற்பட்டிருப்பதால் தானே நீர்க்கசிவு அதிகமாகவுள்ள பூமியில் நெல் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். இந்தமாதிரியான இடத்திற்கு தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்பட்டு வருகிறது. எனவே சர்க்கார் பரமிட் பண்ணியிருக்கிற பூமிக்குமேல் நீர்க்கசிவு உள்ள இடத்திலும் சாகுபடி செய்யலாம் என உத்தரவு போடுவார்களா?

[21st March 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : In the first instance penalty will be levied. But after examination, if it is a justifiable one, the Government will cancel the penalty. That is the position, Sir.

SRI B. K. NALLASWAMI : நீர்க்கசிவு ஏற்பட்டிருக்கிற பூமிகளில் நெல் சாகுபடி செய்துகொள்ளலாம் என்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக நெல் கசிவு உள்ள பூமிகள் என்று கணக்கு எடுக்க பிரத்தியேக அதிகாரிகளைப் போட்டு கணக்குகள் தயாராய் இருக்கின்றன. ஆனால் அவை இன்னமும் பிரசுரிக்கப்படாததாலே கிராமங்களில் யார் யாருடைய பூமி நீர்க்கசிவு உள்ளது எனத் தெரியாமல் இருக்கின்றது. இந்த ஜாப்தா பிரசுரிக்கும்போது, நீர்க்கசிவு உள்ளவரின் பூமி நீர்க்கசிவு அற்றது என குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால் அவர் அப்பீல் செய்துகொள்வதற்கும், கீழ் பவானி தண்ணீர் நிறுத்தப்படுவதற்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The hon. Member said that he would make a representation. I shall await that representation, Sir.

SRI K. T. RAJU : நீர்க்கசிவு ஏற்பட்டிருக்கிற இருபதாயிரம் ஏக்கருக்குமேல் இந்தப் பசுவியில் நெல் சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். சர்க்காரின் அதிகாரிகளும், அவர்களுக்கு 6-ம் நம்பர் நோட்டீஸ் கொடுத்து தண்டத் தீர்வை விதிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தண்டத் தீர்வை நிச்சயம் போட்டுவிடுவார்கள் என்று தெரிகிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் நீர்க்கசிவு உள்ள பூமி என்ன என்பதை சர்க்கார் அளவில் நிர்ணயிக்காததால், எந்த விதமான தண்டத் தீர்வையும் போடக்கூடாது என உத்தரவு போடுவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : தண்டத் தீர்வை கட்டாயம் போடுவார்கள். அதுவும் முதலில்தான் போடுவார்கள். பிறகு அந்த பூமி நெல் சாகுபடிக்குத்தான் ஏற்றது எனத் தெரிந்துவிட்டால் கட்டாயம் அந்தத் தண்டத் தீர்வையை நீக்கிவிடுவார்கள்.

SRI K. T. RAJU : கண்டிப்பாக தண்டத் தீர்வை போடுவார்கள் என்று சொன்னால் பரவாயில்லை. போடுகிறோம் என்று சொல்லுங்கள். போட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுங்கள். ஆனால் அந்தத் தண்டத் தீர்வை பணத்தை வாங்குகிறார்கள். அப்படி இருப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பணம் வாங்காவிட்டால் பிரயோஜனம் இல்லை.

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR : May I know from the Hon. Minister the total ayacut area of the Lower Bhavani Project and whether any restriction is placed in the matter of provision of water for wet irrigation?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The total acreage of the ayacut is 210,000 or 107,000, of which 10,000 is to be for wet cultivation, and that will also change according to the examination made about seepage, when it may also go beyond 10,000 acres.

SRI K. R. NALLASIVAM : இப்பொழுது நெல் கசிவு ஏற்பட்டிருக்கிற பூமிகள் என்ன என்ன என்று கணக்கு எடுப்பதற்காக அஜ்மாயிஷ் தாசில்தாரும், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களும் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் தங்களிடம் வந்து யார் லஞ்சம் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுடைய பூமி நீர்க்கசிவு என்பதாகவும், பணம் கொடுக்காதவர்களின் பூமி நீர்க்கசிவு அற்றதாகவும் எழுதி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் இவர்கள் பின்னால் தண்டத் தீர்வை அளிக்கப்படாமல் வரும். சர்க்கார் வேண்டுமென்றால் என்னிடம் ஒரு ஸ்டாப் கொடுத்தால் அவர்களிடம் இவர்கள்

[21st March 1956]

எவ்வளவு லஞ்சம் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் நிரூபிக்கிறேன். இதைப்பற்றி விசாரிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : லஞ்சம் என்று சும்மா புகார் சொன்னால் போதாது. இவற்றை எழுதி எனக்கு அனுப்பினால் அதன்பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க நான் தயார்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : நீர்க்கசிவு என்று சொல்லக்கூடிய இடங்களில் தண்ணீர் ஆறுபோல ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள். இந்த நீர்க்கசிவு உள்ள பூமியில் நெல் சாகுபடி செய்தால் தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது. உண்மையிலேயே நீர்க்கசிவு உள்ள பூமியில் சாகுபடி செய்கின்றவர்கள் கட்டிய தண்டத் தீர்வையை திரும்பவும் வாபஸ் செய்யவும், நீர்க்கசிவு இல்லாத பூமியில் சாகுபடி செய்கின்றவர்களிடமிருந்து தண்டத் தீர்வையை வசூல் செய்யவும் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : முன்பு அதிகாரிகள் பத்து ஆயிரம் ஏக்கரவரையில் நஞ்சை சாகுபடிக்கு அனுமதித்தால் போதும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது நடைமுறையில் பார்த்தால் அது போதாது என்று தெரிகிறது. இந்தத் தண்டத் தீர்வை விஷயமாக கனம் அங்கத்தினர் ஒரு பெட்டிஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பரிசீலனை ஆனவுடன் ஒரு முடிவு சீக்கிரமே எடுக்கப்படும்.

SRI N. K. PALANISAMY : The Hon. Minister was saying that ten thousand acres will be allowed for wet cultivation. May I know whether the above ten thousand acres will be selected in Gobichettipalayam taluk—Sri Karuthiruman's Constituency—or will be distributed throughout the ayacut area.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, it will be all over the area including the hon. Member's constituency. But it will be over an area where there is seepage.

SRI K. R. NALLASIVAM : இந்த நீர்க்கசிவு பிரதேசத்தைக் கணக்கு எடுக்க அதிகாரிகள் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் லஞ்சம் வாங்குவதினால் நீர்க்கசிவு இல்லாத பிரதேசத்தை நீர்க்கசிவு என்று எழுதியும், லஞ்சம் கொடுத்தவர்கள் பூமி நீர்க்கசிவு உள்ளதாக இருந்தாலும் நீர்க்கசிவு அற்றது என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். இந்த உத்தியோகஸ்தர்களை சர்க்கார் அதிகாரிகளாகவே போட்டதால்தான் இந்த விளைவு. அந்தப் பிரதேசத்தில் உள்ள விவசாயம் நன்றாகத் தெரிந்த சில நபர்களை யும் இவர்களோடு சேர்த்துவிட்டு நீர்க்கசிவு உள்ள பூமி எது என்று நிர்ணயிக்கச்செய்தால் இந்தமாதிரியான தகராறு வராது. அப்படிச் செய்யச் சர்க்கார் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அது அனர்த்தத்தில்தான் முடியும் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI B. K. NALLASWAMI : இந்த நீர்க்கசிவு சில வருஷங்களுக்குத்தான் இருக்குமா? அல்லது நீடித்து இருக்குமா? எத்தனை ஆண்டுகள் இருக்கலாம் என நிபுணர்கள் ஏதாவது சொல்லியிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதை திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல முடியாது. முன்பு அதிகாரிகள் பத்தாயிரம் ஏக்கரா போதும் என்று சொன்னார்கள் என்றும், ஆனால் நடைமுறையில் அது போதவில்லை என்றும் தெரிவதாகவும் சொன்னேன். ஆகவே இதைப்பற்றி திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல முடியாது.

SRI J. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, it is not for putting a supplementary question that I have asked permission of the Hon. Speaker, but to know the meaning of the oft-repeated word "Neerkasivu". I think it is an important word.

[21st March 1956]

விடுவதற்கு முன்னும் ஈரம் கசிந்து போவது கிடையாது. கம்பு, கேழ் வரகு, பருத்தி போன்ற புஞ்சை வெள்ளாமை அங்கு வருவது கிடையாது. அதை “ஈரக்கொடி” நிலம் என்று விவசாயிகள் சொல்லுவார்கள். என்ன ஜனியர்கள் அதற்கு என்ன பெயர் வைத்திருக்கிறார்களோ தெரியவில்லை. ஆகவே கனம் மந்திரி அவர்கள் இதுமாதிரி ஈரக்கொடி நிலங்களுக்கும் நெல் சாகுபடி வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்க யோசிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இம்மாதிரி நிலத்திலே ஈரம் ஏற்பட்டு நெல் சாகுபடி செய்யமுடியும். புஞ்சை சாகுபடி செய்துவிட்டா தென்றால் அந்த இடத்திலே நெல் சாகுபடி செய்யலாம் என்று அரசாங்கம் உத்திரவு கொடுப்பார்கள் என்று முன்னமே சொன்னேன். புஞ்சை சாகுபடிக்கு லாயக்கில்லை என்றால் நஞ்சை சாகுபடி செய்யலாம். ஆனால் அது தற்காலிகமானதுதான்.

SRI T. S. ARDHANARI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, இந்தக் கசிவுத் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தினால்தான் விவசாயிகளுக்கு தண்டத் தீர்வை போடப் படுகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அங்கே விவசாயிகள் புஞ்சை தானியங்களையும் பயிர் செய்யமுடியாது; ஏனென்றால் நிலம் ஈரமாக இருந்தால் புஞ்சைத் தானியம் விளையாது. ஆகவே அங்கே நஞ்சைத் தானியமும் பயிர் செய்யப்படாமல், புஞ்சைத் தானியமும் பயிர் செய்யப் படாமல் விவசாயிகள் நஷ்டமடைகிறார்கள். கசிவுத் தண்ணீர் காரணமாகத் தான் இந்த நஷ்டம் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. ஆகவே இது விஷயத்தில் அந்த விவசாயிகளுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தப் பிரச்சனையும் இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. கூடியசீக்கிரத்தில் அரசாங்கம் ஒரு முடிவுக்கு வரும்.

MR. SPEAKER : Question time is over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

**II.—STATEMENT UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES RE-
DAMAGE CAUSED TO CULTIVABLE LANDS BY THE CONSTRUCTION
OF A NEW BRIDGE OVER THE PENNAR RIVER AND A NEW
ROAD PASSING THROUGH THE VILLAGES OF PIDAGAM AND
NATHAMEDU.**

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri V. R. Nagarajan has given notice of a motion under Rule 40 of the Assembly Rules calling the attention of the Hon. Minister for Public Works to a matter of urgent public importance, viz., construction of a new bridge over the Pennar river and a new road from the Madras-Tiruchirappalli Trunk Road passing through the villages of Pidagam and Nathamedu which affect cultivable lands.

* **SRI V. R. NAGARAJAN :** Mr. Speaker, Sir, I wish to draw the attention of the Hon. Minister for Public Works to the encroachment made on the lands of a few agriculturists, who are small pattadars, adjoining the Pennar river at the sixth mile from Villupuram for the construction of a new bridge. No doubt the bridge is built for a laudable purpose and I do concede that for the construction of that bridge some lands here and there will have necessarily to be acquired by the Government under the Land Acquisition Act. But my point is that they should do it with the least trouble and hardship to the villagers who are affected thereby.

**STATEMENT UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES re 309
DAMAGE CAUSED TO CULTIVABLE LANDS BY THE CONSTRUCTION
OF A NEW BRIDGE OVER THE PENNAR RIVER AND A
NEW ROAD PASSING THROUGH THE VILLAGE OF PIDAGAM
AND NATHAMEDU.**

21st March 1956] [Sri V. R. Nagarajan]

This is an instance of a bulk of landholders whose lands are being affected vitally and materially. The remnants left after the acquisition of the extent of land for road alignment are not fit for cultivation and thereby they are driven to a pitiable plight of desperation and misery which cannot be compensated by money which the Government may be willing to give. So the suggestion I would respectfully make to the Engineering Department through the Hon. Minister is that this road alignment can be formed even otherwise, according to the specifications given by the villagers themselves in their memorandum and petitions from time to time during the last one year. The villagers, I understand, have also submitted a Plan drawn to scale and they have stated that the formation of the road in accordance with their wishes will not affect the construction of the new road and will cause the least damage to their lands. I would respectfully request the Hon. Minister to look into this matter. I also took the earliest opportunity last year to meet the Engineers on the spot. There is a Special Engineer in charge of the construction of the bridge. I have met him and I have also met the Chief Engineer for Highways but so far, our representations have fallen on deaf ears. I now take this opportunity to request the Hon. Minister to do justice to the villagers who are affected and to inform them by means of a communication that their case will be considered.

**THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHU-
PATHI :** Mr. Speaker, Sir, the existing bridge over Pennar River near Villupuram on Madras-Dindigul Road (National Highways No. 45) is found to be inadequate to meet the needs of the present day traffic. The Government of India have, therefore, sanctioned the construction of a high level bridge over the river at an estimated cost of Rs. 33.32 lakhs. The consulting Engineer (Road Development), Government of India, has also approved of the site selected for the bridge and the alignment proposed for the approach road for the bridge. The total length of the approach road is about 1 mile and 2 furlongs.

Certain agriculturists of Pedagam and Nathamedu villages have represented that the alignment fixed for the approach road would involve acquisition of their lands and wells used for lift irrigation. As this would be a great blow to them, they have suggested that the proposed approach road might be aligned about 200 feet north of the proposed route along poramboke, viz., Nathamedu or in the alternative to the south of Alingal channel.

The Chief Engineer (Highways) has stated that the alignment suggested by the petitioners to the north along the poramboke path is not suitable for the following reasons :—

(i) it involves sharp bends particularly where it has to avoid a temple near the Nathamedu village;

[21st March 1956]

10-0
a.m.

SEVERAL VOICES : It means " seepage ".

MR. SPEAKER : Percolation of water.

SRI T. S. ARDHANARI : நீர்க்கசிவு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இடங்களில் புஞ்சைப் பயிர் போட முடியாது. தண்ணீர் கசிவின் காரணமாக நெல் சாகுபடி செய்யவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அதற்காக சர்க்கார் வந்தனம் செலுத்துவதை விட்டு அவர்களுக்கு அபராதம் போடுவது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது. முடியுமானால் தண்ணீரை கசிவிடாமல் சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதே தண்டத் தீர்வை போடுவது சரியல்ல. ஆகவே தண்டத்தீர்வை விதிப்பதை சர்க்கார் கைவிடுவார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்போது நீர்க்கசிவு இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் அந்த இடத்தில் நீர்க்கசிவு இல்லாமல் இருக்கலாம். இப்பொழுதே தண்டத்தீர்வை போட்டுவிட்டால், பின்னால் தகராருக்கு இடம் இருக்காது. இப்பொழுது போடாமல் விட்டு விட்டால் " ஏன் ஆரம்பத்திலேயே போட்டிருக்கக்கூடாது ? இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக பயிர் செய்வதற்கு விட்டுவிட்டு ஏன் இப்பொழுது போடுகிறார்கள் ? " என்ற கேள்விக்கு இடமில்லாமல் இருப்பதற்குத்தான் முதலிலேயே போட்டுவிடுகிறோம்.

SRI K. T. RAJU : இந்தியாவிலேயே எந்த அணைக்கட்டிலும் இல்லாத ஒரு நீர்க்கசிவு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள அணைக்கட்டிலிருந்து ஏன் ஏற்படுகிறது என்பதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் டிசம்பர் மாதம் அங்கு சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த போது சத்தியமங்கலம் ரோட்டிலே போவதற்குள் பல கால்வாய்களை கடந்து போகவேண்டி இருந்தது. அந்த கால்வாய்கள் எல்லாம் திட்டமிட்டு வெட்டப்பட்டவை அல்ல. சதாராண வாய்கால்களை விட பெரியவை. இப்படிப்பட்ட பிரத்தியேகமான சூழ்நிலை அங்கு இருப்பதை கணக்கெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கசிவு ஏன் வருவது என்பதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும் ஏதோ தவறு ஏற்பட்டுவிட்டது, அதற்கு ஒரு முடிவு காண்கிறவரையில் இந்தத் தண்டத் தீர்வை ஒத்திவைக்கப்பட வேண்டும். விவசாயிகள் நஞ்சைப் பயிர் செய்கிறார்கள் என்றால் அது ஒரு குற்றமாகாது. சட்டத்திற்கு புறம்பாக தண்ணீரை எடுத்து உபயோகப்படுத்தியிருந்தால், அவர்களுக்கு தண்டத் தீர்வை போடுவது நியாயம். அங்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய கசிவு அப்படிப்பட்டதல்ல. விவசாயிகளை மிரட்டுவதற்கு தண்டத் தீர்வை போடுவது என்பது அறியாமை.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : யாரையும் மிரட்டவில்லை. ஆயக்கட்டில் நன்செய் நிலத்தை நிர்ணயிக்க முடியவில்லை. தண்ணீர் இப்படியும் ஓடும். அப்படியும் ஓடும். ஒரே இடமாக தண்ணீர் ஓடுவது கிடையாது. அந்த இடத்தில் நெல்சாகுபடி செய்யலாம் என்ற முடிவுக்கு வரும் வரையில் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது இப்படி ஓடும் அப்படி ஓடும் என்று சொன்னார்களே, அதை எப்படி எழுதுவது என்று கேட்கிறேன். (சிரிப்பு)

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : தண்டத்தீர்வை தண்டத்தீர்வை என்று எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் அதிகமாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். நான் சர்க்காருக்கு ஆலோசனை சொல்லுவது என்னவென்றால் ஆளும் நெம்பர் நோட்டீஸ் கொடுத்து தவறுதல் என்று கண்டுபிடித்து பின்னால் தண்டத்தீர்வை போடுவது தவறு. இப்பொழுது தவறுதலாக உபயோகப்படுத்தின அதே இடத்தில் மறுபடியும் தவறான முறையில் பயிர் செய்யாமல் இருப்பதற்கு அவசரச் சட்டத்தைப்போட்டு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்வார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த யோசனை புரியவே இல்லை.

[21st March 1956]

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் மந்திரி அவர்கள் புரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். தண்டத் தீர்வை போடும்படியான சந்தர்ப்பம் எப்படி என்றால் தவறுதலாக நஞ்சை விவசாயம் செய்வதற்கு தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டால் அப்போதே பயிர் செய்யாமல் இருப்பதற்கு ரெவின்யூ அதிகாரி எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. அது வடைச் செய்வதற்கு பிறகு போடுவதைவிட முதலில் தவறு செய்தால் அப்போதே தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க சட்டத்தை திருத்துவதற்கு முன்வருவார்களா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஏன் அப்போது தடுக்க வேண்டும் என்று எனக்கு தெரியவில்லை. தண்ணீர் அதிகமாக இருந்தால் நெல் சாகுபடிதானே செய்யமுடியும். அதை ஏன் தடுக்கவேண்டும் ?

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : நீர்க்கசிவு மூலமாக ஏற்படும் தண்ணீரானது காடுக்கும் சென்று, அங்கு வயலாக்க நன்மை செய்கிறது. அதே நீர்க்கசிவு தண்ணீர்த்தான் ஹரிஜன சேரிகளுக்குள்ளே நுழைந்து சேரிகளைப் பாழ்படுத்துகிறது. ஹரிஜனச் சேரிகளுக்குள் தண்ணீர் போகாமல் இருப்பதற்கு வழி செய்வார்களா ? எத்தனையோ சேரிகள் இதனால் நஷ்டம் அடைந்திருக்கிறது என்பதை கவனித்தாவது பரிகாரம் காண்பதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் முயற்சிப்பார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : தண்ணீர் ஓட்டத்தை நிறுத்த " கிங் காண்ட்ரூட் " னாலேயே முடியவில்லை, நான் என்ன செய்யமுடியும்.

SRI P. RAMAMURTHI : அங்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நீர்க்கசிவுக்குக் காரணம் கனம் மந்திரி அவர்கள் கையில் இல்லை, சர்க்கார் கையிலும் இல்லை. இயற்கையின் சக்தியினால் இம்மாதிரி ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று ஒத்துக் கொண்டார். அம்மாதிரி தண்ணீர் கசிவு எடுத்து ஓடக்கூடிய காலத்தில் தடைசெய்வதும் சரியானதல்ல என்றும் ஒத்துக்கொண்டார். சாகுபடி செய்யக்கூடிய காலத்தில் தண்டத்தீர்வை மட்டும் ஏன் போட்டாகவேண்டும். இயற்கையினுடைய காரணத்தினால் ஏற்படக்கூடிய விஷயத்திற்கு விவசாயிகள் மீது தண்டத்தீர்வை போடுவது என்பது கூடாது. அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளின் மீது தண்டத்தீர்வை போடுவதை நிறுத்திவிட்டு விசாரணை செய்ய முன்வருவார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதை ஏன் அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்றால், இப்பொழுது அங்கே நஞ்சை பயிர் செய்யப்பட்டாலும் பிறகு நஞ்சைப்பயிருக்கு லாயக்கு இல்லாமல் புஞ்சைப்பயிருக்கு லாயக்காக இருக்கும். இப்பொழுது தண்டத் தீர்வை போடாமல் விட்டு விட்டால் 2, 3 வருஷங்கள் கழித்து அங்கு நிலைமை மாறும்போது ஜனங்கள் அப்பொழுது ஆட்சேபிக்கக்கூடும். "இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக பயிர் செய்து வந்தும் ஆட்சேபிக்காமல் இப்பொழுது மட்டும் ஏன் ஆட்சேபனை" என்று அங்குள்ளவர்கள் கேட்பார்கள் என்பதற்காகத்தான், பின்னால் ஏற்படக்கூடிய ஆட்சேபனைகளை உத்தேசித்து இப்போதே தண்டத் தீர்வை விதிக்கிறார்கள்.

SRI P. RAMAMURTHI : இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு வீணாக ஏன் தொந்திரவு கொடுக்கவேண்டும். ஏதோ பின்னால் ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்களுக்கு இப்பொழுதே பரிகாரம் தேடிக்கொள்வதுதான் அரசாங்கத்திற்கு பிரதானமா ? அல்லது விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கை அரசாங்கத்திற்கு பிரதானமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : விவசாயிகளுக்கு தொந்திரவு கொடுக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து அல்ல. பின்னால் அதிகத் தொந்திரவு ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று இப்பொழுது கொஞ்சம் தொந்திரவு கொடுத்தாலும் பரவாயில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து.

SRI K. R. NALLASIVAM : நீர்க்கசிவு பிரதேசங்களில் இன்னொரு விதமாகவும் பல இடங்களில் நீர்க்கசிவு ஏற்பட்டு தண்ணீர் வெளிக்கிளம்பி ஓடுகிறது. புஞ்சை வெள்ளாமை வைத்தும் கூட மூன்றுமாதம் தண்ணீர்

**310 STATEMENT UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES re
DAMAGE CAUSED TO CULTIVABLE LANDS BY THE CONSTRUCTION OF A NEW BRIDGE OVER THE PENNAR RIVER AND A
NEW ROAD PASSING THROUGH THE VILLAGE OF PIDAGAM
AND NATHAMEDU.**

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [21st March 1956]

(ii) it passes through Nathamedu village which fact is not desirable for routing of a National Highway;

(iii) the width of poramboke lands available is only about 35 feet to 40 feet and that too only for about $\frac{1}{4}$ length of the approach road, still necessitating the acquisition of wet lands to conform to the National Highway Standards.

The alternative alignment suggested by the petitioners along the manavari lands to the South of the Alingal channel is also not found suitable by the Chief Engineer (Highways) as this also involves acquisition of patta lands, besides presenting a series of awkward curves near the existing bridge over Alingal channel.

He has, however, reported that, after taking into consideration the representations of the villagers and also incorporating the requisite geometric standards for a National Highway, he has shifted the site for the bridge to 40 feet down-stream of the original site and has also slightly changed the alignment for the approach road. The irrigation wells will not be affected under the revised alignment proposed for the approach road. It will, however, involve acquisition of some wet lands which is considered inevitable. The alignment now chosen for the approach road is the best possible under the circumstances. The Consulting Engineer (Road Development), Government of India, has also approved of the revised alignment.

III.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that I have received the following message from the Governor of Madras, dated 20th March 1956 :—

“ The Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Re-enacting Bill, 1956, was passed by both the Houses of the State Legislature and was reserved by me under Article 200 of the Constitution for the consideration of the President. The President has, in pursuance of the proviso to Article 201 of the Constitution, directed that the Bill be returned to the Houses of the State Legislature with a message requesting that they will reconsider clause 3 of the Bill and in particular, consider the desirability of revising that clause on the following lines :—

‘ 3. *Savings*.—Anything done or any action taken (including any rule or order made, notification issued, decision, award or direction given, proceeding taken, liability or penalty incurred and punishment awarded) under the provisions of the said Act—

(a) as in force immediately before its expiry; or

21st March 1956] [Mr. Speaker]

(b) on or after the 26th day of January 1956, and before the date of publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, on the footing that the said Act was in force at the relevant time, shall be deemed to have been done or taken under the corresponding provision of this Act :

Provided that nothing contained in this section shall render any person liable to any punishment whatsoever by reason of anything done or omitted to be done by him contrary to the provisions of the said Act on or after the 26th day of January 1956, and before the date of publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*.

“ In accordance with the above direction, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby return the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Re-enacting Bill, 1956, to the Houses of the Legislature for reconsidering clause 3 of the Bill and in particular to consider whether that clause may be revised on the lines indicated in the direction of the President subject to the alteration of the words ‘ corresponding provision of this Act ’ occurring in the said clause into ‘ corresponding provisions of the said Act as hereby re-enacted.’ ”

Hon. Members will remember that yesterday the hon. Member from Tiruvallur—Reserved Constituency said that a number of his questions remained unanswered, although answers have been received from the departments. I have since verified and I find that 185 questions were received from the Member of which 140 questions were admitted, 18 were disallowed and 27 were referred back to the member for further clarification. Of the 140 questions admitted, 85 questions have already been answered and 35 are pending with the Departments of the Secretariat. Answers have been received for 20 unstarred questions which will be included in the list of unstarred questions on 22nd March 1956 and in another subsequent list. There is therefore no starred question of the Member pending in the office.

I want to take this opportunity of telling the Members that we should establish a convention of not putting any questions relating to the Legislature Secretariat on the floor of the House, because, Hon. Members must remember that any information which any hon. Member desires to have is readily available to him from the Secretariat through the Speaker. Another embarrassment which is caused is, questions relating to the Legislature Secretariat will have to be answered by the Speaker and necessarily supplementary questions may also have to be asked and nowhere there is the practice obtaining in any parliamentary institution for the Speaker to be answering questions and supplementary questions. And, I may tell the hon. Members that there is no information which the Speaker has which cannot be made available to any hon. Member through him from the Secretariat. He is not also in a position like that of a Minister; it is open to a Minister to withhold certain information from the House on the ground that it is not in public interests to divulge that information at a particular moment or subsequently. So far as the Speaker is concerned, he has no

10-10
a.m.

[Mr. Speaker] [21st March 1956]

further information than what is available to any hon. Member. Therefore, as a matter of convention, I would request that no questions regarding the Legislature Secretariat should be raised on the floor of the House.

Another matter also I should like to mention and that is no question relating to any Presiding Officer should, as a matter of convention, be raised in the House. I am stating this because a question was asked some time back regarding the Presiding Officer. I examined the matter and I had also the opportunity of placing my views before the late Speaker of the Lok Sabha and other Speakers at the Speakers' Conference and it has been almost the unanimous opinion that no questions regarding Presiding Officers also should be raised on the floor of the House. Therefore, I request that if any hon. Member desires to have any information regarding questions or anything pertaining to the Legislature Secretariat, that will be made readily available to him by the office or through the Speaker.

Mr. Balakrishnan wanted certain changes to be introduced in the procedure regarding questions. There is at present a Register called "Progress Report of Questions" maintained in the office which contains several headings regarding the name of the questioner and subject, the department concerned, whether it is admitted or disallowed and the dates relating to the subsequent progress of the questions. If the hon. Member wants any deviation from the existing procedure, it can be discussed in the appropriate Committee of the House. I shall therefore place his letter also before the appropriate Committee and he will have an opportunity of discussing the procedure to be followed. We can lay down any procedure that we like that ought to be followed.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1956-57—cont.

(1) DEMAND XVI—MEDICAL,

(2) DEMAND XVII—PUBLIC HEALTH,

(3) DEMAND XXXVII—CAPITAL OUTLAY ON PUBLIC HEALTH.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Sir, on the recommendation of the Governor, I move that the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,73,32,000 under Demand No. XVI—Medical; a sum not exceeding Rs. 89,51,400 under Demand No. XVII—Public Health; and a sum not exceeding Rs. 1,94,13,200 under Demand No. XXXVII—Capital Outlay on Public Health.

With the permission of the Chair, I request my Colleague the Minister for Religious Endowments to read the statement which I wish to present to the House.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : *Second Five-Year Plan.*—The Second Five-Year Plan provides for the following medical schemes which may be considered to be important—

(1) Increase of bed-strength in Government hospitals by 48 per cent over the existing bed-strength of 13,856;

21st March 1956] [Sri B. Parameswaran]

(2) Special schemes of improvement for the three teaching institutions in Madras and Madurai and for some of the major hospitals;

(3) New buildings as well as additional equipment and staff to District and Taluk Headquarters Hospitals;

(4) One hundred and forty additional primary health centres in National Extension Service Blocks;

(5) Special training schemes for technicians, nurses, maternity assistants, opticians and pharmacists;

(6) Provincialization of some local fund medical institutions and rural dispensaries; and

(7) Establishment of regional and district laboratories.

Under Public Health the main schemes are—

(1) Six hundred maternity and child health centres;

(2) Extension of malaria and filariasis control programmes;

(3) Six more B.C.G. field teams;

(4) Supply of latrine slabs at concession rates;

(5) Medical inspection of secondary school children in 19 centres; and

(6) Extension of Health Education and publicity activities.

The total provision for Medical and Health Schemes amounts to Rs. 1,117 lakhs in the Second Five-Year Plan as against Rs. 325 lakhs in the First Plan. The budget for 1956-57 provides for 69 new medical schemes costing Rs. 47,57,000 and 26 new public health schemes costing Rs. 41,03,500. This includes Capital Expenditure as well as loans and grants.

The Health situation—Essential requirements.—The two serious impediments to the improvement of public health in our country are the low economic status of the people and the lack of education among them. The unsatisfactory condition of environmental sanitation has created a situation far from conducive to healthy living. Owing to the inadequate and poor quality of the diet consumed by the majority of the people, malnutrition is common. The incidence of communicable diseases and food deficiency diseases is high. No substantial improvement in public health can be achieved unless we develop our national economy and raise the living standards of the people.

Most of our people are not only ill-fed and ill-housed but also ill-doctored. It is difficult for economic reasons to provide adequate hospital facilities for the tremendous number of disease-ridden people among us. The number of qualified medical practitioners is short of requirements and most of them are concentrated in urban areas. There is great need for an early expansion of medical and health care, particularly in our rural areas where the great majority of our people live. Three of the essential requirements for improving the health situation are (1) production of a larger number of

[Sri B. Parameswaran] [21st March 1956]

scientifically trained medical and auxiliary personnel and their even distribution in urban and rural areas, (2) reorientation of the pattern of medical training so as to equip the medical practitioners to perform simultaneously both curative and preventive work, (3) special attention to the needs of the rural areas which are medically under-privileged. The conditions of service for doctors in rural areas have to be improved so as to induce qualified doctors to go and work there.

The new Medical College at Madurai and the attached hospital are being developed into a full-fledged institution for taking in 100 students a year at an expenditure of Rs. 105 lakhs which is the estimated cost for the present requirements. Departments of "Social and Preventive medicines" are expected to be established in our medical colleges in the near future. This will help to shift the emphasis from the predominantly individual and curative approach to a more community-minded and preventive outlooks. The additional Primary Health Centres that are proposed to be set up in the N.E.S. Blocks will extend facilities for an integrated form of medical and health service in the rural areas.

10-20
a.m.

Control of communicable diseases.—With modern medical techniques and the availability of foreign aid to put them into action, it has become possible for even a poor country like ours to undertake mass campaigns against some of the widely spread communicable diseases which have handicapped the people for centuries. The National Malaria Control Programme which this State is implementing has produced remarkably good results. Malaria has practically disappeared from all endemic tracts. The Madras State is participating in the National Filaria Control Scheme. Two control units have begun work at Mangalore and Kozhikode. Tuberculosis continues to be an increasing menace to public health. Domiciliary treatment by the use of new drugs has now become possible for early cases. The starting of clinics where out-patient treatment can be given will extend the medical facilities to a large number of tuberculosis cases. It is, therefore, proposed to open fully equipped clinics in all District Headquarters Hospitals. Under the All-India Leprosy Project Scheme, there is provision for starting three more subsidiary centres next year for providing mass treatment in endemic areas. The Belgian Leprosy Unit at Polambakkam is carrying out a dynamic programme of treatment in Madurantakam taluk and some neighbouring areas. The Hind Kusht Nivaran Sangh has successfully carried out another annual publicity campaign of great educative value this year. Government have arranged for training successive batches of doctors in leprosy work at the Central Institute at Tirumani.

Indigenous Medicine.—Medical opinion in the country is in favour of recognizing only the modern system of scientific medicine and incorporating into it whatever useful things there may be in the old systems in our country. For certain reasons Government

21st March 1956] [Sri B. Parameswaran]

are giving support to the teaching of Indigenous Medicine in separate institutions. The integrate system of teaching adopted in the Government College of Indigenous Medicine in Madras is in accordance with the recommendations of various committees that have gone into this question. It is now a generally accepted proposition that the students at such institutions should receive an adequate knowledge of modern medicine in all its aspects along with instructions on the fundamentals of indigenous systems. From July 1955 the office of the Honorary Director of Indigenous Medicine has been abolished and the Administration placed under the control of the Director of Medical Services. The teaching of modern medicine has been upgraded by appointing a new staff with better qualifications. Steps will have to be taken to prepare modernized text-books in Indigenous Medicine and secure properly trained teachers so that the Indigenous side of teaching also may be improved. A new hospital block has been opened this year and the bed-strength of the hospital has been raised from 210 to 270. Another building has been constructed at a cost of Rs. 7 lakhs. New Physiology and Pathology Blocks have been housed in this building. Provision for several improvements required for the College and Hospital of Indigenous Medicine has been included in the Second Five-Year Plan.

Maternity and Child Welfare Service.—There were 704 maternity and child welfare centres and 64 maternity homes in the year 1955 showing an increase of 90 centres and 5 Homes over the previous year. One hundred and twenty maternity and child welfare centres are proposed to be opened in rural areas during the first year of the Second Five-Year Plan, i.e., 1956-57.

Nutrition.—This is the basic factor which affects health and efficiency in highly significant ways. Protein malnutrition has become a major factor in many of the diseases affecting mothers and children as well as other sections of the population. The free distribution of skim milk and other food supplements at maternity centres, the use of parboiled hand-pounded rice in hospitals, the encouragement given to larger production of milk and development of fisheries are among the measures taken for combating malnutrition. The Nutrition Bureau of the Public Health Department is devoting special attention to the question of raising nutrition standards among the people.

Family Planning.—The Planning Commission has recognized the imperative need for encouraging family planning and population control in our country in the interests of national economy and public health and particularly for promoting the health and welfare of mothers and children. They are providing for a family planning programme on a substantially increased scale during the next Plan period. The Madras State is taking several steps to implement the family planning programme.

[Dr. K. B. Menon] [21st March 1956]

Rs. 1,000 per year which if taken per day, amounts to only three rupees. I do not believe that those three rupees are sufficient even to buy the first aid material like bandage for attending to cases that come to these hospitals. In the second place, all the best doctors, all the best equipment, all the best nurses and all the best buildings are in the City and the mofussil areas are starved of them. The result is that the poor man who lives in the villages are unable to take advantage of the facilities that are offered in the City. The poor villager when he gets sick and is on his last legs, sells every little thing that he has and comes to the City to seek medical help. Therefore, my suggestion to the Hon. Minister to remedy the situation is, firstly, to upgrade the District Headquarters Hospitals. There should be doctors and better equipment should be made available in District Headquarters Hospitals. Even the costly medicines that are made available to patients in the cities are not made available to patients in the District Headquarters Hospitals or in the Local Fund Hospitals. I would suggest that no discrimination is made between the patient in the City Hospital and the patient in the District Headquarters Hospital and medicines should be given to deserving patients free of cost. I would also request the Hon. Minister to increase the allotment to these Local Fund Hospitals and that it should be doubled or trebled with all the medicines made available to Local Fund Dispensaries. These Local Fund Dispensaries along with the Headquarters Hospitals should be upgraded and there should be at least 20 to 30 beds available in each of the Local Fund Hospitals. In this connection, I would suggest that the Government take direct control of these hospitals and not leave them to the District Board because the District Board has not the finances to meet the needs.

Now, let me come to the City hospitals. Overcrowding is a feature in most of the hospitals in the City just as it is so in the District Headquarters hospitals. With regard to the General Hospital, I would like to say a few words about out-patients. The moment one enters the out-patients department, it is a sea of human faces. There is no order. It looks like a market place. One is unable to find one's way through. One does not know where to go and what to do. I know that especially poor patients have gone there without being able to find out where to go and what to do. Of course, in the case of some of us who have contacts with these hospitals, things are made much more easy. The ward-boys do not wear head-gear and uniforms, with the result that it is very difficult to make out a ward-boy from a patient. Therefore, I suggest that some outside agencies or some volunteers may help us in this direction. Girl volunteers are working in Annapurna Cafeteria. They will be available from service institutions in the City to work for a few hours in the out-patients department and their services may be effectively used if the Government would only make an effort to get them.

With regard to medicines that are supplied in the Out-patients Department, I understand that not a drop of penicillin is supplied

21st March 1956] [Dr. K. B. Menon]

for the out-patients. To-day, penicillin is a very useful medicine. Penicillin injections are given for very many complaints. Even if a tooth is pulled out, immediately penicillin injection is given. Even as a first-aid, penicillin injection is given in order to prevent the wound festering and to help it heal.

Streptomycin is another very useful medicine and the supply of it particularly in the Out-patients Department is enough only for 10 to 15 patients. This also should be increased. The standard was set long, long ago and that standard is simply just followed without being revised. Therefore, I would like to bring to the notice of the Hon. Minister that he should instruct the Director of Medical Services to go into it and give such essential medicines like penicillin, streptomycin, etc., and make them available to the out-patients.

A stitch in time saves nine. If proper treatment is given in time to the patients, it will save their life and also prevent them from coming to the hospital again for treatment. 10-4 a.m

A very useful suggestion was made by Dr. U. Krishna Rao in his report that there should be signboards in the hospital serving as a helpful guide to the patients. I hope the hospital authorities will follow it.

Now getting into the hospital, there again you see overcrowding. It is one of the main problems to be solved. I know that it is not possible to avoid it completely. Talking to doctors in the hospital, I understood that a majority of the cases that came in for treatment at the hospital—or at least a fifty per cent of them—were fever cases. The doctors suggest that a fever hospital should be started and if started, it will relieve congestion in the General Hospital. A fever hospital can easily be started in the City somewhere. I understand that the Penitentiary is going to be removed. If that building is remodelled and made available to the General Hospital, it would be a very convenient place for housing the fever hospital. It is just on the other side of the Cooum river and is very nice. It may be used as a fever hospital or for some other purpose connected with the hospital. It is a matter of detail which the doctors must decide. If this building is acquired, it will relieve considerably the congestion that we see at present in the General Hospital.

Then, Sir, infectious fever cases like typhoid are also attended to in the General Hospital. I know the case of a Minister's son who caught typhoid after he was admitted to the General Hospital. Such contagion should be avoided because the life of the patients should not be risked. A suggestion that is made in the report of the Estimates Committee is that chronic cases should be treated separately. It is also a good suggestion. There should be hospital to treat chronic cases and poor patients suffering from chronic diseases should not be left astray. There should be some kind of

[Sri B. Parameswaran] [21st March 1956]

Water-supply and drainage.—The provision of protected water-supply and drainage should have a high priority in the development of health services. The Second Five-Year Plan provides for—

(1) National water-supply and sanitation scheme in villages worst affected by cholera in six districts at a cost of Rs. 120 lakhs;

(2) Rural water-supply—10,000 draw wells and 400 composite schemes at a cost of Rs. 250 lakhs; and

(3) Urban water-supply and drainage schemes at a cost of Rs. 691 lakhs including a spill over of Rs. 491 lakhs for expenditure on schemes which are now under execution. A further sum of Rs. 300 lakhs has been asked for from the All-India Allocation for some more water-supply schemes which are considered indispensable.

Conclusion.—We may look forward with hope to a slow but steady improvement in our health status. It will automatically follow improvements in the educational, economic and social status of the people resulting from our five-year plans of development.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,73,32,000 under Demand XVI—Medical.”

DR. K. B. MENON : Sir, I move the cut motion standing in my name, viz. :—

“ That the allotment of Rs. 3,73,32,000 under Demand XVI—Medical be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the allotment of Rs. 3,73,32,000 under Demand XVI—Medical be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 89,51,400 under Demand XVII—Public Health.”

DR. K. B. MENON : Sir, I move the cut motion standing in my name, viz. :—

“ That the allotment of Rs. 89,51,400 under Demand XVII—Public Health be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the allotment of Rs. 89,51,400 under Demand XVII—Public Health be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,94,13,200 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Public Health.”

21st March 1956] [Mr. Speaker]

Is any hon. Member moving a cut motion to this Demand? (After a pause.) As nobody has come forward to move a cut motion, I take it that there is no cut motion to this Demand. Now, Demands XVI, XVII and XXXVIII and the cut motions on Demands XVI and XVII are before the House for discussion.

* DR. K. B. MENON : Mr. Speaker, in the first place, let me make it clear that I moved the two cut motions on the Medical and Public Health Demands, because it is very difficult to separate the two Demands. Moreover, I have been a hospital bird for the last few months. So, whatever I speak springs from my personal experiences. Personal experiences have their limitations and I am quite aware of them. I have checked up my personal experience with doctors, other patients and others. I have also carefully studied the report submitted by the Estimates Committee of the Assembly presided over by Dr. U. Krishna Rao, doctor-politician, and I commend his very able and considered report to the Hon. the Minister for Health.

Now, to disarm opposition is to anticipate the criticism and to make a confession. That is exactly what the Hon. Minister has done in his statement just now read out in the House. Yet our complaint is that the little money that is available in a poor country like ours—the rupee—is not made to roll the longest way, that it is not efficiently administered and that we are not fully making use of resources that are at our disposal. Statistics one quoted to show that doctors and nurses are not available in sufficient numbers. I do not accept that argument also, for there is no dearth of doctors in the cities. If doctors do not go to the villages it is because they are not sufficiently remunerated for their services. Here again, it reduces itself to the question of not dearth of doctors but dearth of finances. I may bring to the notice of the Hon. Minister that every year after the House Surgeonship is over, a number of doctors book their passage for England to accept the jobs that are offered to them in England. Even this year, half a dozen of them have left to take up the jobs that are offered in England. So, their services are available but may be that they are not sufficiently compensated for their services.

Now, there is a general law that when the supply is short of the demand and when the demand is not met, what happens is that the rich corner the supply. In the case of medical supplies or medical aid, the same law applies because the demand far exceeds the supply and the rich corner the supply. My charge against the Government is that the Government—may be not quite consciously—abet or help the rich to corner the supply. How it is done, is the question? The one way it is done is that whatever money or whatever resources are available, they are concentrated in big cities like the City of Madras. There are huge, giant hospitals like the General Hospital in the City. Whereas in villages, in the mofussil areas, there is not even enough money to supply patients with medicines. The Local Fund Hospitals have an allotment of

[Dr. K. B. Menon] [21st March 1956]

a hospital for treating chronic diseases, may be, outside the City. If this is also done, the congestion in the General Hospital will be greatly relieved.

Coming next to the question of general equipment and running of the Hospital, I must say that the General Hospital is very inefficiently managed. It has grown big in size and there has been no change in the way of management just as there has been no revision of the list of medicines supplied at the Out-patient Department. Some kind of overhauling of the machinery seems necessary. I myself made the suggestion last time or the time before the last that the administrative side of the work in the hospital might be taken away from the professional side and that there might be a manager apart from the Dean of the Hospital to be in charge of the administrative work. I also said the Dean should be in charge of purely professional work. I understand that a similar suggestion has come from the Department itself and I commend it to the Hon. the Minister for consideration. If this is done, it will increase efficiency cent per cent.

Sir, I have some more suggestions to make and little things though they may seem, they will go a long way in making the inpatients' stay somewhat comfortable. The electric fans in the hospital are not working. Even yesterday, I was in the General Hospital and I checked upon this information. I understand that they are not working. The inpatients are not supplied with mosquito curtains. Without fans, it will be very hard for them when summer comes. Apart from these, the hospital is infested with bugs. It is not a hospital; it is a bug-house. I was myself in the general ward for a day and I know what it is. When I sat up on the bed—it was during the day, eleven of the clock—bugs began to surround me and start their operations. One or two of them got into the crevices of my wrist watch and I had a hard time to get them out. When I lifted the pillow, some three bugs got out. Everywhere there were bugs. Unless the Hon. the Minister is able to find out another 'Pied Piper of Hammelin' to pipe out all the bugs from the hospital, it is very difficult to eradicate them. Timely action is not taken and that is why there are so many bugs and the general wards are completely infested. It is impossible for the inpatients to sleep on the cot. A few patients whom I interviewed told me that at night they were not supplied even with mats and that they had, therefore, to sleep down on the floor. Bugs carry infection from these people and spread fevers like Kalaazar and other diseases. Therefore, the earliest opportunity should be taken to eradicate these bugs from the hospital. The only way to remove them completely, I suggest, is to remove all the cots and make the patients lie on mats for a week. The cots could be replaced after all bugs have been killed.

Next, I come to the staff. As far as the staff is concerned, I have no complaint to make with regard to doctors and sisters

21st March 1956] [Dr. K. B. Menon]

With regard to others, the position is very unsatisfactory. When I think of the ward boys, I feel very desperate and despondent. They do little service to the patients. There is the tip system in the hospital and it is simply ruining us. The ward boys do not seem to render any service without being tipped. I can cite a witness from the House itself who told me that even to squeeze an orange in the Maternity Hospital, one or two annas had to be tipped. It is only a very few people, who can afford to pay money for these small services. If a urine bottle is to be given, again the ward boy has to be tipped. I understand that the Union of hospital workers has decided to observe a 'Demands Day'. I wish it had issued an appeal to its members to observe a 'Service Day' because they have to be taught their responsibilities before they are called upon to resort to a strike. A strike in a hospital will be an injustice to the patients because there are all kinds of patients in all kinds of hospitals and there is risk of life if the workers absent themselves suddenly in this way. I am hoping that one of the hon. Members of this House, who is connected with this Union and who was throwing bouquets at the Minister and the Commissioner of Labour will hold discussions with them and see that the demands of the workers are amicably settled before the threatened strike materialises. In this connection, I have to make one or two suggestions. The sisters' devotion to duty and their fine behaviour are due to the fact that they are given three to four years' training. In the same way, I suggest that the ward boys also should be carefully selected by fixing a certain minimum educational qualification for them. They should be given adequate training. If these are done, I am sure that they will be more devoted to their work and become more service-minded and there will be less of complaint.

With regard to food, there is some improvement in the way food is supplied. I would even say that considerable improvement has been made. But still I believe there is possibility of still more improvement. One thing I would like to point out here. The hospitals accept the lowest tenders in respect of supply of food and when the lowest tenders are accepted, the tenderers are not able to supply food articles of proper quality. For example, if we take oranges, the tender rate is one-anna per orange and naturally we are not able to get oranges of fairly good quality. There is no use of complaining afterwards, once we accept the lowest rate. The only thing that should be done is to instruct the hospital authorities not to accept too low tenders but to accept only reasonable tenders. Then only food articles of fairly good quality will be available.

Not only fruits but the meat supplied is not of good quality. 10-50
Therefore I would suggest to the Government that the recom- a.m.
mendation made by the Estimates Committee to establish a central
stores for obtaining the requirements of the hospitals in the City may
be accepted or the possibility of opening such a store be examined.

[Dr. K. B. Menon] [21st March 1956]

Coming to the mofussal areas, we still see the prevalence of epidemics. As I stated during the Question Hour the other day they are becoming rather endemic. I have a feeling that there is a serious neglect on the part of the District Health Officers. They are not supplying proper information to the headquarters nor are they doing their work very well. I shall quote only a recent experience of mine to support my argument. There was an epidemic of typhoid in Shoranur. I immediately wrote to the Minister for Health. I think he forwarded it to the office and I finally received a reply that there were only three cases of typhoid in Shoranur. After I received that reply from the Secretary I went to that place and investigated the matter. Even today if only the Hon. Minister would call for the register maintained by the railway hospital in Shoranur, he will find not less than 15 cases were registered in Shoranur of children of Policemen suffering from typhoid. There were number of other cases. But the Secretary in his reply said that there were only three cases. Obviously the district staff had not gone into it thoroughly. The Government should take the District Health Officer to task for giving this wrong information. If my information is challenged I am willing to support my statement on the floor of this House with facts and figures. That is all I have to say in connection with this demand and I move my cut motion.

* SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Speaker, Sir, the other day the Hon. Minister for Health was saying during question hour that South Arcot was the only district in our State which suffered most from the incidence of leprosy. This disease is haunting the entire people of South Arcot like a nightmare. Everyone knows that a vast majority of the people there are victims of this dreaded disease. It is disheartening to see the number of afflicted persons increasing from year to year. At this rate of increase, all the people of South Arcot will become lepers and there won't be any surprise if people coming from other districts call our district as a leprosy district. On this occasion, therefore I wish to urge upon the Government to take speedy measures to combat this particular disease which is peculiar to South Arcot. It is encouraging to find that the State Leprosy Survey Unit at Vellore and the District Leprosy Survey Unit at Tirukoilur are doing very useful work in the field. The Hind Kusht Nivaran Sangh is also helping the people to a very great extent to tackle the problem of leprosy control. In spite of all these efforts the problem has not been fully solved and the people have not found enough relief. There are clinics here and there started by the Hind Kusht Nivaran Sangh. Being a private body it has its limitations of finance and it is not able to cater to the needs of the people. I would urge upon the Government on this occasion to come forward to give liberal financial aid to this body. Besides this body, the District Board of South Arcot has also contributed about Rs. 15,000 every year for leprosy relief in that district. All this has not even touched the fringe of the problem. It has not gone deep to the root of the

21st March 1956] [Sri M. Jagannathan]

problem and did not provide adequate relief to the large number of people suffering from this disease. Government should take special note of the urgency of the situation and train more number of doctors in leprosy work and send them to South Arcot district so that the people there will have considerable relief and protection.

Coming to some of the general problems of health in our State I wish to say on this occasion that our hospitals in the State require a thorough re-organization. It is a well-known fact that our hospitals are inadequately staffed, and that there is shortage of qualified doctors in our country. It is said that for every 6,000 to 7,000 people there is only one doctor in our country. That only shows our country is in need of more qualified doctors. That is the poor state of affairs in the whole country, and consequently the shortage of doctors in this State is also great. However, it is encouraging to find that the Second Five-Year Plan envisages training of about three to four thousand medical graduates every year during the plan period. That would certainly help in improving the public health of the country, in general and our State in particular. The next problem that confronts us is the total absence of ideal nursing facilities in our hospitals. Our country and particularly our State has not realised the importance of providing sufficient nursing facilities in hospitals. Public health cannot be improved without providing these facilities. The importance of good nursing was realised by Florence Nightingale during the Crimean War. It was she who brought about reformation in the field of nursing in England. In this respect our country should emulate an advanced country like England and provide greater nursing facilities in our hospitals. I realise all this would involve considerable expenditure to Government. With their limited finance they cannot come forward to increase the number of doctors and nursing staff in their hospitals. But Government can exhort the people to contribute liberally so that the public health of the country may be improved. If people do not come forward they can even go to the extent of levying a special tax for this purpose. I know a popular and responsible Government may not like to levy a special tax like this. In this connection they should remember what Disraeli had said. 'The first and primary concern of a statesman should be the health of the people'. Bearing this in mind our politicians and statesmen must come forward and exhort our people to contribute liberally for the medical expenses that the Government are called upon to incur. It is discouraging to find that the upper middle class and richer class people in our country do not come forward to contribute money for charitable purposes like that of helping the people to maintain their health through these hospitals. On the other hand in some western countries, the upper classes and the richer classes readily and willingly contribute sufficient amount of money for such purposes. On a perusal of the Budget Memorandum I find that the income accruing out of endowments for hospitals during the last year was about

11
a.m.

[Sri M. Jagannathan] [21st March 1956]

Rs. 30 lakhs and that income during the budget year also is the same. This only shows that people in our State do not come forward in large numbers with endowments for the opening of, and the provision of equipment in, hospitals. Having regard to the limited finances at the disposal of the State Government and the need for the provision of more hospitals and medical facilities in the State, the Government should exhort the people to contribute liberally. If the exhortation does not meet with an adequate response, the Government can go to the extent of levying a special tax. Politicians and leaders of public opinion should realize the paramount importance of this and educate the people. If the people desire, the Government can very well resort to levying a special tax to augment their revenues for providing more hospital facilities to the people at large. With these few words, I thank you, Sir, for giving me this opportunity to speak, on this demand.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Mr. Speaker, Sir, in supporting the cut motion moved by Dr. K. B. Menon, I wish to make some observations.

First of all, I would draw the attention of the Hon. Minister to the circumstances under which about three thousand low-paid workers in the Government hospitals in the City were compelled to notify the Government that it was their painful duty to observe a one-day hartal to invite the attention of the Government towards their long-standing grievances. The pay given to a thoti in a hospital is Rs. 15. The demands of the workers are just and the minimum and even the Hon. Minister had to admit that they were just. Promises were made, but not implemented so far. I request the Minister to take a personal interest and see that somehow the strike is averted. As far as we are concerned, we are not for a strike by the workers in this essential service. All co-operation and help in this regard will be given by the Hospital Workers Union. The Government should understand that the workers should live and concede their just and minimum demands.

I am surprised to see in the honeyed speech which the Hon. Minister for Religious Endowments read out that medical opinion in the country is against the Indigenous system and in favour of the modern system of scientific medicine. I am not jealous of the favourable opinion about the modern system of medicine. But before expressing this opinion, I want to know whether the Government consulted the Ayurvedic Congress and other Ayurvedic organizations. It has been the practice for the Government to consult the Medical Council in respect of matters relating to Allopathy. It is said in the speech of the Hon. Minister that the bed strength in the Hospital of Indigenous Medicine has been raised from 210 to 270. But the bed strength in the Indigenous section has not been increased proportionately; it has been reduced. When the bed strength was 210, there were 105 beds in the Allopathic section and 105 in the Indigenous section. But when

21st March 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

the bed strength is increased to 270, the bed strength of the Indigenous section is only 126. There is a reduction of 9 beds compared to the original proportion. This shows that the Government are not bestowing the same amount of attention on Ayurvedic system as on the Allopathic system. The other day the hon. Minister for Health said on the floor of the House that an expert tried the putting in of some drops of the juice of a herb for curing jaundice and that it was found inefficacious. May I know which expert prescribed this nasal treatment? This only shows that the Minister refuses to examine the merits of the two systems dispassionately. For jaundice there is a scientific treatment in Ayurveda, just as there is a scientific treatment in Allopathy. The causes, symptoms, etc., of every disease are found in the Ayurveda. This is what is said about jaundice:

“യഃ പാണ്ഡുരോഗീ സേവേത പിത്തജം തസ്യ കാമലം. കോക്സ ശബ്ദമേവ പിത്തം ദൃഢപാസ്ത്യം മംസമാവഹേൽ ഹാരിദ നേത്രം, ദൃത്രം, തപക് നഖവക്ത്രശ്ചേതയാ.”

പാണ്ഡുരോഗിയായ ഒരുവൻ പിത്തജമായ ആഹാരവിഹാരാദികളെ ശീലിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹൻ അന്തഃസ്ഥമായിരിക്കുന്ന പിത്തം രക്തമാംസങ്ങളിലെത്തിച്ചേരുന്നതും അതുകൊണ്ട് അവന്റെ കണ്ണു, ദൃത്രം, തൊലി, നഖം, മുഖം, മലം ഇവ മഞ്ഞു നിറം പ്രാപിക്കുന്നു.

This means that when bile enters the blood and muscles of an anaemic person, he is said to be suffering from jaundice. The symptom of this disease is that eyes, urine, skin, nails, face and faecal matter of a person suffering from this disease become yellow. There is a treatment for this in Ayurveda also. But the Government refuse to recognize this fact. That is my submission. I do not claim that Ayurveda is perfect in all things. Nothing is perfect. We have to take what is good in Ayurveda and evolve an integrated system. Unhealthy rivalry should not be created between Ayurveda and modern medicine. In spite of the unsympathetic attitude of the Government towards Ayurveda, people are taking to it because it is effective and cheap. Even after the implementation of several Five-Year Plans, we may not be in a position to provide the required medical facilities to all the people. Unless and until we come forward and take in all that is good in Ayurveda and see that this system is encouraged, this problem cannot be solved. Therefore, my submission to Government is that they should reconsider these things.

11-10
a.m.

As far as Malabar is concerned, we know that we are on the verge of separation. Still there are six or seven months more and Government can do many things. The Government have decided to open 140 health centres. This has been stated in the speech of the Hon. the Minister for Finance. In G.O. No. 3533, Health Department, dated 21st November 1955, ten centres have been ordered to be opened. Nine had actually been opened and one had not yet been opened. The number of centres is going to be increased to 140, but not even one centre has been started in Malabar. This is a pity. Mobile medical units have to serve

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [21st March 1956]

especially those hilly areas where people suffer much and are also affected by cholera. I would request Government to examine whether it is not feasible to supply a medical van to the Irukkur firka. In Blathur village there is a peculiar kind of eye disease. I am grateful to the Hon. the Minister for Health who has taken some interest in the matter. Patients were taken to Tellicherry. But a mere examination of the disease would not do. It has to be pursued further to find out the causes of this disease. I am informed by the people there that the meagre relief that has been given so far has been stopped. I would request the Hon. Minister to see that something is done immediately there.

In Malabar, Sir, there is, according to the officials, only one doctor for every quarter-lakh of people. Why is this so? The Madras Medical College is here. Admission to it is being given on district basis. We got only very few seats. Most of the hospitals had to be closed or converted into local board Ayurvedic dispensaries for want of allopathic doctors. These allopathic doctors are not prepared to go to villages, because they are given very meagre pay. Again there is the dearth of doctors. It is imperative that the Government should take all measures to see that even now, before partition comes into being, a Medical College in Malabar is started. In Kozhikode there are necessary facilities for opening a Medical College. As regards the cancer disease, I know that if statistics are taken we will see that there is a considerable number of patients in Malabar suffering from cancer. Why there is this so much incidence of cancer there? Firstly because there are so many diseases widespread in Malabar, and secondly there are no proper facilities to cure them. Therefore it is highly necessary that a cancer ward should be opened in the Kozhikode hospital. Again the pressure in Madras for cancer treatment is too much, because there are no facilities for its treatment in district headquarters hospitals. Then, Sir, facilities should be given to district doctors to have training in the Dental Department. I hope the Government will consider this suggestion.

As regards medicines, Sir, patients in the hospitals are sometimes compelled to purchase some important and costly medicines from outside, for example, streptomycin. The Government may charge those people who can afford to pay. But even small and poor people are asked to pay for costly medicines. I have experience of what takes place in Malabar hospitals. There the patients are asked to purchase streptomycin themselves. I ask, why not the Government themselves supply the costly medicines to these patients? When a poor patient is admitted in the hospital, we should see that he is given free treatment. Money can be collected from those who can afford to pay but not from all.

I would request the Hon. Minister to take some personal interest in regard to the problems of the employees.

21st March 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

Lastly I would submit that the Malabar District Board has requested the Government of Madras to permit it to open a factory for the production of ayurvedic medicines. Of course the Government have permitted the opening of one. A request has been made to Government to make available the buildings near the Malam-puzha dam site, for the factory. I hope the Government will do all that is possible for meeting the needs of the people in general and those of Malabar in particular. In view of the fact that so far Malabar was not given its rightful place and that we are nearing the time of separation, I request Government to give all help that is needed by Malabar.

* SRI K. PARTHASARATHY : Mr. Speaker, Sir, I am glad that the Government are going ahead with the policy of taking over all taluk headquarters medical institutions. I will be happy if the Government along with this policy announced their policy of taking over all sub-taluk headquarters medical institutions also. Sub-taluk headquarters also are important places, and the hospitals situated there are for helping a large number of the rural population. After all there may not be many sub-taluk headquarters medical institutions. These are all now managed by local boards, and these are not able to satisfy adequately the needs of the masses. So I would request the Government to take over these institutions run by the local boards also along with their policy of taking over the taluk headquarters medical institutions. Particularly in South Arcot, there is a medical institution in Ulundurpet. This sub-taluk headquarters institution may be taken over by the Government. This is being run by the South Arcot District Board. From the budget we find that Government also intend provincialising many rural dispensaries. We do not know how that policy is going to be given effect to and what will be the tangible results of that policy. I wish to submit that when the Government go ahead with their policy of provincialising the rural dispensaries, they should take over the rural dispensaries situated in backward areas also. They should not confine themselves to the taking over of the institutions in urban areas or in places near urban areas. Provincialisation should be spread over the entire State. It was pointed out by Dr. K. B. Menon that the provision for medicines and other equipment in mufassal hospitals was very much less than that provided for the City hospitals. We do not grudge the provision made for medicines and medical equipment in the City hospitals. We find that the provision for medicine and medical equipment in the mufassal hospitals is very meagre. I had occasion to point out this even in my speech last year on this Demand. I am sorry to find that the same provision is repeated this year also and not increased. The provision made for medicines in the mufassal institutions is very meagre, with the result the public are not satisfied with the treatment they get in these hospitals. Their complaint is that the medical officers are not doing any good to the people. The medical officers are not able to give proper medicines because of lack of adequate provision in the budget. But the people think

[Sri K. Parthasarathy] [21st March 1956]

that the medical officers are withholding the medicines from them so that they might use them for private practice. This gives a wrong impression to the people and they all begin to complain against the medical officers. The root of the matter is that the Government do not provide for sufficient medicines in the mufassal hospitals. The people are wholly dissatisfied with the treatment they get in the hospitals. I request that the Government must find ways and means to provide more amounts for supplying medicines and medical equipment to the mufassal hospitals.

11-20 a.m. Again, Sir, sufficient provision has not been made in the Budget for purchase of medical equipment in mufassal hospitals. The equipments provided in mufassal hospitals at present are mostly out-of-date. So, our modern medical graduates do not feel happy to work in such hospitals, and this is one of the reasons why doctors do not wish to serve in rural areas. I request that liberal provision be made for purchase of equipment needed for mufassal hospitals, and that the equipment so purchased must be modern, up-to-date ones.

Ours is a poor backward country and, therefore, sufficient attention should be paid for doing research in indigenous medicines. If Government carry on further research into the indigenous system of medicine and are able to evolve a system which is a combination of both the indigenous system and the allopathic system, then it will be possible for them to provide medical facilities in rural areas at a cheaper cost. I wish to impress on the Government once again that they should spend more money for making research in indigenous system of medical science. After all, our people in the rural areas are even now taking to indigenous medicines. Further research should be made about the indigenous medicines which our rural people are taking to and if they are found suitable they must be made available in our medical institutions also.

Coming to the question of provision of maternity and child welfare centres in rural areas, we heard from the Hon. Minister that there is a programme to open such centres in 140 places in the rural areas, during the next financial year. We are glad that such a liberal provision is made. There is a tendency among officers to locate such maternity and child welfare centres in places on bus routes. They do not like to locate them in interior places. It is only the rural folk living in interior villages which are not served by good roads that need help. When opening maternity and child welfare centres, the Government should take care to see that they are opened in places which are situated at a distance from medical institutions and which are also not connected by good roads.

In the matter of opening of maternity and child welfare centres I find our Government are getting a grant from the Government of India for locating some centres in backward areas. I request that at least four such centres should be opened in Kallakurichi taluk. It is a backward area with a population of 369,000 people. The

21st March 1956] [Sri K. Parthasarathy]

area is 817 square miles and it is served by only 4 maternity and child welfare centres at present. As the Government of India are giving a grant for opening such centres in backward areas, I request that at least four places may be selected in Kallakurichi taluk for locating Maternity and Child Welfare Centres under this scheme this year.

As regards the opening of primary health centres in N.E.S. Blocks, no such primary health units have been opened in Chinnasalem N.E.S. Block. I hope the Government will take steps to establish a primary health unit in Chinnasalem N.E.S. Block. I understand that such a centre has been opened in Chidambaram Community Development Block. Chinnasalem Block contains a population of about 100,000 people and there are about 100 villages in that Block. So I request the Government to examine the possibility of opening a primary health centre this year itself in Chinnasalem N.E.S. Block.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Mr. Speaker, Sir, I am extremely happy that the Hon. the Minister for Health is a fanatic in certain matters and they are right things. I should like to compliment him for his very determined campaigning for family planning. I am particularly happy because I have been vying with him in his enthusiasm. Tellicherry has been blessed with a family planning centre. But I should like to add that opening centres in hospitals by themselves may not be much and, on the other hand, there should be a campaigning and what is more free distribution of devices. It could be started, well with certain Members of the House like Mr. Balakrishnan. Such a thing will also be necessary before people could be stimulated into taking a liking for that. I therefore compliment, as I said, the Hon. Minister upon his enthusiasm for family planning. But, by and large, one has got to make some observation about the medical and public health budget by the performance already done, by the petty things done and the vast things which still remained to be done.

Before going into what has been done, before going into the small things done and the vast things undone, I should like to take strong exception to a certain kind of attitude—a slanderous approach and outlook—which the Hon. Minister has been bringing it to bear time and again on ayurvedic system. Of course, he might be an expert by experience if not by qualification and he might be making observations based on information from those who might be interested in debunking ayurvedic system. But there is no doubt that herbs prescribed in ayurvedic system are being exported to foreign countries like Russia and they even go to countries like America. Members may all know about the properties of *rauwolfia serpentina* and about its miraculous cures. We have had these things for long centuries past and these have got to be rediscovered not in India but in far off countries. I wish this jaundiced outlook upon ayurveda must be banished by the Hon. Minister because it has done us—the Kerala eye—great harm. We have got a college of

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [21st March 1956]

11-30
a.m.

indigenous medicine which is ayurveda in name but in content allopathic. If you go round other countries, we see a different picture. For instance when I had occasion to visit Ceylon, and here I seek the corroboration of my hon. Friend Mr. Balakrishnan, I found there a big ayurveda college with a research institute attached to it and also a hospital. Similarly if one goes to Hyderabad, Mysore or Travancore, he will find the same thing, namely, a college with a research institute and a hospital attached to it. But Malabar which is the treasure house of ayurvedic science is not receiving the same good treatment as the other places I have pointed out. The Hon. Minister, by persisting in such an attitude will only be causing indelible stain and incurable harm to Malabar. I, therefore, would request him, and urge upon him to change his attitude towards ayurveda and give proper encouragement to it. It is not an obsolete system, it is not witchcraft or superstition for the Hon. Minister to put it down. There is superstition and witchcraft in allopathy which must also be cured of. So what we really want is that this ancient, indigenous system of Ayurveda, with modern scientific research, should be enlivened and revived and fresh research and a modern scientific outlook should be brought to bear upon it. All those good things embedded there should be brought to light for the benefit of the millions. I would therefore urge upon the Hon. Minister to change his outlook and give a proper fillip to the growth of Ayurveda.

In this connection, I should like to say that the first step, the earlier step and the long overdue step is to provide us with an Ayurvedic College. The Government have denied us a Medical College at Kozhikode; at least now if they start an Ayurvedic College it would be a good atonement. Already there exists at Shoranur an embryo of an Ayurvedic College and if that is converted into a College, before separation, it will go to the great credit of this Government and people might not remember the many wrongs done to Ayurveda and might forget them and remember the one kind act done in the end. I would therefore urge upon the Hon. Minister to start an Ayurvedic College in Malabar straightway.

Then coming to the present conditions of our hospitals I would like to make one or two general observations; our Public Works Department which Rajaji described long ago as a Public Enemy—rank does not matter—thinks only of buildings; they think of only eternal buildings which must last for centuries and which must be permanent structures. But this is happening in our country. Let us see countries outside India, particularly China. What do we find there? The immediate needs of thousands of lakhs and millions of patients have got to be met. They don't have enough funds for putting up permanent buildings or costly structures. What do they do? They put up katcha, semi-permanent structures and carry on the job on hand. Our Five-Year Plans will be hardly worth anything if we are not able to harness the enthusiasm of the masses and afford relief to them. I would therefore appeal to the Hon. Minister, instead of putting up eternal structures,

21st March 1956] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

to put up only semi-permanent buildings with more healing work to the poor and suffering mankind. I would therefore request the Hon. Minister to start more and more hospitals, not of costly buildings of brick and mortar, but of semi-permanent katcha structures, whereby more hospitals could spring up and people will have more relief.

Another point which I shall try to emphasise is the spirit of campaigning in public health. What do we find? When there is endemic filaria or malaria or such like things, we will see experts coming up with half a dozen ~~inaistries~~ ^{naistries} with a doctor on top of them and then some little work is done; people's co-operation and active support are not sought after. It is like ploughing the lonely furrow without seeking the co-operation of the people. Here again cast a glance across the frontiers of our country, for instance China. We find even in apparently small things like killing the flies and mosquitoes, a nation-wide campaign is resorted to. We find that across there in China. Why should we not imbibe their spirit? The Hon. Minister when he was countered by protest from Rajaji had a campaigning spirit brought to play in respect of B.C.G. Likewise, let us have all diseases ended here not by merely half-a-dozen Government servants, but by organising campaigns and crusades. It is only thus that we can make things of the past dreadful diseases like small-pox, filaria and malaria and such like things. Let us have big conferences; let the Hon. Minister go round and let him enlist supporters and let him organize a movement for the eradication of these deadly diseases. If we go round other countries we find that small-pox has become a thing of the past; all other similar dreadful diseases also. How? There was no magic and they did not work any trick. They really had popular support; it was by organizing campaigns and crusades that they put an end to this menace. I would therefore urge upon the Hon. Minister to organize that kind of campaign. Ours is a democracy and the democratic method must be infiltrated into the Public Health Department. I would request the Hon. Minister to change over his reliance upon a few doctors and Government servants to reliance on campaigns and crusades against these mass diseases.

Coming down to a few small things, I would like to say as the hon. Member Mr. Nambiar pointed out, we have got more buildings than hospitals. Hospitals without doctors are certainly a shame and disgrace. How does that happen? We find that there are many hospitals hopelessly inadequately staffed. It is because the pay being given is hardly tempting and what is more, the work that is put upon them is extraordinarily heavy. Thus we have under-staffed hospitals and hospitals without staff. These are common sights in our state. This is hardly creditable to the Public Health and Medical Departments. I therefore appeal to the Hon. Minister to see that proper remuneration is paid to the doctors and especially to the lower staff. As Mr. Nambiar pointed out the lower grade staff are given a ridiculous pay of 20 or 25

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [21st March 1956]

rupees a month; they are given clothing once in five years and this kind of ridiculous state of affairs must vanish. There must be more liberal and humane considerations so that there may be real enthusiasm for them in the work.

In winding up, I may strike a parochial note and request the Hon. Minister to clarify whether the new block in the Tellicherry Hospital has been up-graded and whether they have decided to increase the bed-strength of the hospital. Otherwise, it is pointless to build blocks without increasing the bed-strength. With considerable difficulty a small block has been put up there and I hope the Hon. Minister would be including in this Budget provision for increased bed strength in the Tellicherry hospital. I hope he would also give more allotment for the Family Planning centre in Tellicherry.

11-40 a.m. * SRI M. P. PERIYASWAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாட்டு மக்களுக்கு முக்கியமானது சுகாதாரமான நல் வாழ்வு. குறிப்பாக கிராமங்களில் சுகாதார வசதியுடன் மக்கள் வாழ வசதி செய்யவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம். கிராமங்களில் 5 மையில்களுக்குள் ஒரு ஆஸ்பத்திரி வசதி செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். பல கிராமங்களுக்கு ஒரு ஆஸ்பத்திரி என்று இருந்தாலும் கூட போதாது. கிராம மக்கள் வெகு தூரம் சென்று வைத்தியம் செய்துகொள்வதற்கு சிரமமாக இருக்குமாதலால், சமீபத்திலேயே வைத்திய வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

கிராமங்களுக்கு டாக்டர்கள் வரப் பிரியப்படவில்லை என்று சொல்லப் படுகிறது. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் சம்பள விதித்தில் மாறுதல் இருப்பதுதான். கவர்ன்மெண்டு ஆஸ்பத்திரியில் வேலை செய்பவர்களுக்கு ஒருவிதமாகவும், ஜில்லாபோர்டில் நடக்கும் கிராமப் புரங்களில் வேலை செய்பவர்களுக்கு வேறு விதமாகவும் இருப்பதால், டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்குப் போக முன்வருவதில்லை. ஏன் இப்படிப்பட்ட விதி யாசமாக சம்பளம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. எல்லோரும் எம்.பி.பி.எஸ். வைத்தியப்படிப்பு படித்திருப்பதால் சம்பளம் ஒரேமாதிரியாகக் கொடுக்கப்பட்டால் டாக்டர்கள் கிராமப்புறங்களுக்குப் போக மறுக்கமாட்டார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். அதனால், கிராம மக்களுக்கு நல்ல வைத்திய வசதி கிடைப்பதற்கும் எதுவாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். கவர்ன்மெண்டு ஆஸ்பத்திரியில் அதிக மருந்துகள் கொடுக்கப்படுவதால் நகரப் புரங்களில் உள்ளவர்களுக்கு மருந்து கிடைத்துவிடுகிறது. ஆனால், கிராமப் புரங்களில் உள்ளவர்கள் படும் கஷ்டத்தை சொல்லமுடியாது. மருந்து வாங்க வேண்டுமானால் 7, 8 மைல் தூரம் நடந்துசென்று வாங்கிவர வேண்டியிருக்கிறது. இது மிகவும் முக்கியமான விஷயம். ஆஸ்பத்திரிகளிலேயே நல்ல மருந்துகள் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

எம்.பி.பி.எஸ். வைத்தியப் படிப்பு படித்த டாக்டர்கள் எல்லோரும் கிராமப் புறங்களில் மூன்று வருஷ காலமாவது கட்டாயமாக சேவை செய்யவேண்டும் என்ற முறையை ஏற்படுத்தவேண்டும். மூன்று வருஷம் கிராமப் புறங்களில் சேவை செய்தபிறகுதான், அவர்களுக்கு மற்ற உத்தியோகங்கள் கொடுப்பது நல்லது. அதற்கான முறையில் ஏதாவது சட்டம் செய்யவேண்டியது அவசியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

21st March 1956] [Sri M. P. Periyaswami]

சேலம் ஜில்லாவில் ஒரே ஒரு ஆஸ்பத்திரி தலைமையிடத்தில் இருக்கிறது. அந்த ஆஸ்பத்திரியை அதிக படுக்கைகள் போட்டும் கட்டிடம் கட்டி விஸ்தரிக்கவேண்டும். சேலம் ஜில்லா மிகப் பெரிய ஜில்லாவாக இருந்தபோதிலும், அங்கு ஆஸ்பத்திரி வசதிகள் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. இன்னும் அதிகமான ஆஸ்பத்திரிகளை சேலம் ஜில்லாவில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். மதுரையில் ஒரு வைத்தியக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தியதுபோல் சேலம் ஜில்லாவில் ஒரு வைத்தியக் கல்லூரியை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அரசாங்கம் இது விஷயத்தை யோசிக்கவேண்டும்.

ஆஸ்பத்திரிகளில் இருக்கக்கூடிய இரத்த, மல, மூத்திரம் இவைகளைப் பரிசோதனை செய்வதற்கான இலாகாவில் வேலை செய்பவர்களுக்கு ஊதியம் அதிகம் கொடுக்கவேண்டும். பலதரப்பட்ட வியாதிகளுள்ளவர்களுடைய மல, மூத்திரம் போன்றவைகளை அங்குள்ளவர்கள் பரிசோதிக்கும்போது, அவர்களுக்கு தொத்து நோய் பரவுவதற்கு ஏது உண்டாகிறது. கஷய ரோகம், குஷ்ட ரோகம் போன்ற கொடிய வியாதிகளுக்கும் பரிசோதனை செய்கிற இடங்களில் இருக்கிற ஊழியர்களுக்கு ஏற்படக்கூடுமாதலால், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுத்து தங்களை பேர்ஷாக் குள்ளவர்களாக்கிக் கொள்ள சர்க்கார் வகை செய்யவேண்டும். அங்குள்ளவர்களுக்கு நல்ல வசதி செய்து கொடுத்தால், தொத்து நோய் தங்களுக்குப் பரவாமல் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கு முடிவதோடு கூட, வேலையில் இன்னும் அதிக ஊக்கம் எடுத்துக்கொள்ளவும் முடியும். அதனால் அவர்களுக்கு உண்டாகக் கூடிய ரோகங்களுக்கு ஈடாக இருக்கும்படி அதிகச் சம்பளம் கொடுத்தால் அவர்கள் இன்னும் அதிக ஊக்கத்தோடு வேலை செய்ய முடியும். ஆனால் சம்பளமும் கொடுப்பதில்லை. போதுமான லீவு வசதிகளும் கொடுப்பதில்லை. இதைச் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்.

ஜில்லா ஆஸ்பத்திரிகள் சிலவற்றில் டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு மருந்து கொஞ்சம் தான்கொடுக்கிறார்கள். அதனால் அந்த டாக்டர்கள், நோயாளிகள் எல்லோருக்கும் மருந்து கொடுப்பதில்லை. சில்லரை வாங்கிக் கொண்டு வேறு வரச் சொல்கிறார்கள். அதனால் டாக்டர்கள் பணத்திற்கு ஆசைப்பட்டு அப்படிச் செய்வதாக வேறு நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. பணம் வாங்குகிற டாக்டர்கள் சில பேர் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் போதுமான மருந்து கொடுக்கப்படாததினால் பெரும்பாலான இடங்களில் டாக்டர்கள் நோய்க்கு ஏற்ற மருந்தைக் கொடுக்க முடியாமல் போகிறது. மேலும் பிரசவ ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்துவது முக்கியமான விஷயமாகும். ஆங்காங்கே பிரசவ ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். மூன்று மைல்களுக்கு ஒன்று இருக்கவேண்டும். மேலும் ஊசி போடும்போது சில டாக்டர்கள் அன்போடு போடுகிறார்கள். சில டாக்டர்கள் தானே போடுவதில்லை. கம்பெளண்டர் முதலியவர்களைப் போடச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். குஷ்டரோகிகளுக்கு ஊசிபோடும்போது அவர்கள் மாட்டுக்குத் தார்க்குச்சி போடுவது போலப் போடுகிறார்கள். இதைக் கண்டு பயந்து போய் கிராமவாசிகள் ஆஸ்பத்திரிக்கே போக மறுக்கிறார்கள். இதை எல்லாம் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். நோயாளிகளினால் இரக்கத்தோடு, அன்போடு சிகிச்சை செய்யும்படி டாக்டர்களுக்கு உத்தரவு போடவேண்டும். சேலம் ஜில்லாவில் மெடிகல் காலேஜ் ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும், என்று கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, while supporting the cut motion of the hon. Member Dr. K. B. Menon, I wish to concentrate only upon the status of the College of Indigenous Medicine in Madras. From the numerous questions that have been answered on the floor of the House, evidently the impression was gaining ground that the Hon. Minister in charge of Public Health is entertaining an antipathy towards the Ayurveda system. While I am supporting the development of the Ayurvedic skills of

[Sri K. Vinayakam] [21st March 1956]

the medicine, at the same time I am concerned with the present status of the graduates that leave the College of Indigenous Medicine. I would invite the attention of the Hon. Minister to the subjects that are taught in that college. The course runs for a period of 4½ years in the College of Indigenous Medicine as well as in the Medical College where modern science is given greater emphasis. The students have to undergo a practical training for one year in both the colleges. The minimum qualification required for admission to both the courses is Intermediate. Therefore, the minimum qualification is the same, the curriculum for both the courses happens to be the same and the duration of the course is also the same. Let us have a look at the syllabus that is being taught in the College of Indigenous Medicine. So far as modern medicine is concerned, they study the same subjects. There is practically no difference in the course of studies in both the colleges. In addition there is a separate paper on 'hygiene' for the students appearing for the G.C.I.M. course, whereas there is no such paper for the students appearing for the M.B.B.S. course. Then, what about the minimum number of marks required for a pass in both the courses? Fifty per cent is the minimum which a student is expected to obtain for a pass in the G.C.I.M. course. The same is the position with regard to the M.B.B.S. course. Again, so far as modern medicine is concerned, the subjects are the same in both the courses. On top of this all, the students appearing for the G.C.I.M. are expected to study and pass a test in the Ayurveda system. But what is the position of a student who passes this G.C.I.M. course? His diploma is not recognized whereas the M.B.B.S. degree is recognised. G.C.I.M. means 'Graduate of the College of Indigenous Medicine'. It is not recognized under the Act of 1913 whereas the M.B.B.S. degree has been recognized. Further, students who have undergone the G.C.I.M. course are not allowed to practice on the modern side of medicine. Even in the matter of appointment, they are now at a disadvantage. I have received reports from the students of the College of Indigenous Medicine that the Minister-in-charge is having a very sympathetic attitude towards them. I wish that he continues to evince the same interest. At the same time, let him not upgrade the teaching of the Indigenous system towards which he has been entertaining an antipathy. Whether it is good or bad, he has got such an opinion.

11-50
a.m.

On the other hand, the modern side of medicine has got to be emphasised. The clinical experience which they have put in laboratory work or which they are expected to have put in, continues to be the same as that applicable to the students of the Medical College. So, they should not suffer under any handicap. It gives an impression that they are only experts in Ayurvedic medicine whereas they are given opportunity to develop on the modern side also. So, I suggest that instead of calling them 'G.C.I.M.', that is, 'Graduate of the College of Indigenous Medicine', they might be called 'G.C.P.S.' that is, 'Graduate of the College of Physicians and Surgeons'. That will give them a better status also in life.

21st March 1956] [Sri K. Vinayakam]

Sir, we have been experimenting too much upon this Ayurvedic medicine. Where is the raw material for us to experiment? The unfortunate students have been used as raw materials for purposes of experimentation. That is what is happening even in the educational field. Politicians go with their set notions and they want to experiment upon the poor children. They want to change the curriculum of the young children; they want to take away English and introduce the regional languages with the result that the boys and girls of the present day are not quite good either in English or in their own regional languages. So, in the transitional stage, this kind of experimenting with students will have to be stopped. At any rate, that has got to be put an end to as far as the students of the College of Indigenous Medicine are concerned. I plead before the Minister that he should develop a broad outlook as far as that College is concerned. I know he is already evincing keen interest to upgrade that College and to put it on a par with other medical colleges of our State.

I refer now to the Headquarters Hospital at Chingleput, Sir, there is a big story behind this hospital. People living in Chingleput want that hospital to be retained in Chingleput. But, there is another town by name Kancheepuram in that district which has got larger population. They say 'For a small town like Chingleput having a population of 18,000, they are having a headquarters hospital. What about Kancheepuram which has got a population of about 48,000?' They want the hospital to be shifted to a more thickly populated area. But the people living in Chingleput say that the humanitarian aspect has got to be taken note of. A philanthropist in Chingleput has come forward to give money for the construction of new hospital and for housing the hospital in new buildings. Government should avail this opportunity, get the money from the philanthropist and start constructing a new hospital in a new area which has been selected by the District Medical Officer. At the present moment, there is no possibility of improving that hospital in its present environment because, on the eastern side there is the railway station, on the western side, there is the Grand Trunk Road, on the northern side, there is the municipal building of Chingleput and on the southern side, there is a choultry belonging to the municipality. So, at present that building can never be improved unless we put up upstairs, which is not possible at the present moment. I suggest therefore that the hospital should be removed to a better place, far in the south, within the municipal limits and it may be improved there.

May I once again remind the Hon. Minister—I believe this will be the last occasion when we are going to talk on this Demand—about the dispensary which he had been kind enough to open in my area called Ponvilainthakalathur? The dispensary is still there, Sir, without a doctor. The Minister was kind enough to declare it open . . .

[21st March 1956]

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, the hon. Member Sri Vinayakam is holding a pencil in his hand while he is speaking and he is pointing it in a threatening way at the Minister. May I know whether it is in order?

SRI K. VINAYAKAM : This pencil is most inoffensive and it is not my intention to threaten anybody.

MR. SPEAKER : The Minister also won't be threatened by that.

SRI K. VINAYAKAM : In Ponvilainthakalathur, Dr. Varadarajulu Naidu presided over that function and Mr. V. K. Ramaswami Mudaliar who happened to be a District Board President in those days was also present. It was at his instance the dispensary was opened. It was supposed to be a dispensary belonging to the District Board. Under that guise only, the Hon. Minister was tempted and he was kind enough to declare that hospital open. They had only put up a show, Sir, just to misguide the people. What did they do? They brought some medicines in red and blue bottles from the neighbouring villages and then, on the morning of the day when it was to be opened, the Minister went there in all innocence declared it open and told the assembled people. 'From to-morrow morning you will have the services of a doctor. You will have good medicines hereafter. Please therefore vote for the Congress.' That was what he said. I was one of those present at the meeting. Though I was not an Assembly Member then, I was watching all the *tamasha* that was going on there. Just before the General Election I was contesting against the Congress and so, I had the curiosity to note what the Minister was talking. What happened the next morning, everybody knows. There was no doctor because he was imported from a neighbouring place. What happened to the bottles? The medicine was dwindling and after some months the doctor who brought those bottles from the neighbouring village, went away with all bottles. The building that was given for this hospital is getting rent from the District Board authorities. That is the joke.

SRI N. RATHINA GOUNDER : கனம் விநாயகம் அவர்கள் பேசுகின்றபோது அமைச்சரவர்கள் கைராசிக்காரர் இல்லை என்று சொன்னாரே? அப்படிச் சொல்லலாமா?

SRI K. VINAYAKAM : I did not insinuate that Minister is unlucky or whatever he does, is not auspicious. I said that those were the concrete facts of the case. Whether he is unlucky or not, that is a different matter. We are not concerned with all those things.

MR. SPEAKER : அவர் கைராசியைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஆகாது.

SRI C. H. KANARAN : On a point of order, Sir, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 'From to-morrow morning you will have the services of a doctor. You will have good medicines hereafter. Please therefore vote for the Congress.' That was what he said. I was one of those present at the meeting. Though I was not an Assembly Member then, I was watching all the *tamasha* that was going on there. Just before the General Election I was contesting against the Congress and so, I had the curiosity to note what the Minister was talking. What happened the next morning, everybody knows. There was no doctor because he was imported from a neighbouring place. What happened to the bottles? The medicine was dwindling and after some months the doctor who brought those bottles from the neighbouring village, went away with all bottles. The building that was given for this hospital is getting rent from the District Board authorities. That is the joke.

21st March 1956]

MR. SPEAKER : கனம், கனம். அது ஒரு போயிண்ட் கான்ட் கான்ட்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, it is now four years since there is no doctor. There are no medicines but still the board hangs and the sponsors of that hospital have been incessantly coming to Dr. Varadarajulu Naidu complaining about the position. I believe that they approached the Minister also but nothing has been done. This is the position obtaining in Chingleput district.

One other instance, Sir, and I will close. In Mahabalipuram also there is a dispensary. The Minister for Revenue paid a visit to that place. The doctor there, a lady member, complained to the Minister that enough medicines were not sent from the dispensary and that she was paid merely for the fun of staying there. Of course she was an efficient lady doctor. But, no medicines were forthcoming. It is supposed to be a District Board Dispensary. The landlord is getting the rent for the building regularly. That is all what is happening in that place. The lady doctor waited patiently for six months and at my instance, she waited for one year. But nothing happened. She had subsequently to resign and go away. There is no dispensary in Mahabalipuram. That is the position. Now, we say to the doctors "Go back to the villages." If all these rudimentary things are wanting, how on earth can we expect doctors to be serving in villages? There is something radically wrong in the whole system. That is why doctors do not wish to go to the villages. They are unwilling to go to the villages, because they are not treated properly. Secondly, they are not wanted there. Thirdly, the Government do not supply adequate medicines to the rural dispensaries. Thus, a suitable environment for the doctors is not created. This is of course a very big problem and this cannot be solved just by voting this Demand or by not voting the Demand or by acceding to the Cut Motions. There is something radically wrong in the entire system and people must put their heads together and find a way out of the present difficult position. Thank you, Sir.

* SRI R. KUPPUSWAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் சுகாதார மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று சிகிச்சை பெற்று வரவேண்டுமென்ற ஆர்வம் மக்கள் மத்தியில் அதிகமாகிக்கொண்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம். அதே சமயத்தில் ஆஸ்பத்திரிகளில் இடவசதி குறைவாக இருந்துகொண்டு வருவதையும் பார்க்கிறோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஆஸ்பத்திரி வசதியை ஒவ்வொரு இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். இருந்தாலும் கூட நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய சில குறைபாடுகளை உடனடியாக நிவர்த்திக்க வேண்டியது அவசியமாகையால் அவற்றைப்பற்றி என்னை சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. சாதாரணமாக ஒரு பழமொழி வழங்கி வருகிறது. "வெள்ளம் வருவதற்கு முன்னே அனை போட வேண்டும்" என்று சொல்லப்படுகிறது. அதைப்போலவே நோய் வருவதற்கு முன்னே அதைத் தடுக்க ஏற்பாடு செய்வதுதான் அதிகமான ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்தி நோயைக் குணப்படுத்துவதற்கு முன்பாகச் செய்யப்படவேண்டிய காரியம்.

[Sri M. Dharmalingam] [21st March 1956]

be translated, so that the Hon. Minister may clarify the doubts in the points raised by the members of this House at the time of his reply.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister will take care of himself and I do not know why the hon. Member should exhibit such a great concern for him. I understood the speech and he also would have understood it.

* SRI V. BALAKRISHNAN : Mr. Speaker, Sir, like the hon. Mover of the Cut Motion, I cherish the love of being an in-patient of the General Hospital for a short period. From that time onwards, I took a great delight for the General Hospital. The enormity of the institution and the intricacies of life and death that I witnessed there staggered me. At the same time, I have admiration and appreciation for all the workers working in that hospital from the top to the lowest, from the Dean to the sweeper. Though my admiration for all of them is alike, I must, on this occasion, express my enormous admiration particularly for the female nurses of that institution. Sir, I shall explain why. It is true that everybody works. The doctor works in the hospital at the fixed hour, applies his stethoscope on the patient's body, pats him and off he goes. The sweeper comes and sweeps the floor and goes away. The Matron and the Sister, majestically walk in to see that everything is in tip top condition. It is only these poor girls, the nurses, who answer to the calls of the patients at all times, day and night. They work daily for eight to nine hours and during nights they work non-stop 12 hours. It is their grievances that I proposed to voice on this occasion.

Their first and foremost grievance is that the field of Nursing that is exclusively intended and exclusively created by Florence Nightingale for the girls has been recently invaded by the males. When I brought home to the Hon. Minister for Health the undesirability of men invading the field exclusively intended for girls through an interpellation, I was glad to receive a sympathetic answer from him that he agreed with it and that he was taking steps to reduce the number of male nurses by and by. Sir, the girls have got a particular aptitude for this type of work, physically, socially and temperamentally. Why should this rough type of men be introduced into this soft and sweet type of works. I can understand it, if there is a dearth of girls. No, we have plenty of them. Formerly, the nursing profession was monopolised by the Anglo-Indians and Indian Christians. Of late, girls from all classes of people are taking to the nursing profession. Therefore, it is right and proper that only girls should be allowed to enter that profession and no men should be allowed. The field of employment means of livelihood are limited to the weaker sex, while the men have a very wide field with numerous avenues.

(Mr. Deputy Speaker in the Chair.)

Their next grievance is that during day-time they are made to work for 8 hours. They work from 7 o'clock in the morning to

21st March 1956] [Sri V. Balakrishnan]

1 p.m. Then after a break, they work from 2-30 to 4 p.m. in the evening. It comes to $7\frac{1}{2}$ hours of work, another set from 7 a.m. to 12 a.m. and from 4 to 7-30 p.m., this duration is $8\frac{1}{2}$ hours. In the case of other Government servants, they work only for six hours. Why should these girls alone be asked to work for $7\frac{1}{2}$ hours and more. During night-time it comes to 12 hours with one hour rest. This is really unjust and a great anomaly. This type of work requires absolute patience. At any moment their services would be requisitioned and they should be in a fit state of mental condition. They should be efficient and temperamentally fit. Therefore, I suggest that the rule of six-hour duty should also be made applicable to the nurses. Overworking them is ruining the lives of these girls who in their full bloom of womanhood, throwing away the gaiety of the world, spurning away the attentions of life, have enlisted themselves to serve the sick and console the afflicted. Their conditions are equally deplorable. They are under a great suffering and strain. They are entitled to 15 days' casual leave in a year. They have also got the privilege leave of one month. But this leave, either casual or privilege, is never allowed to be taken when the girls want it. It is a question of 'no hands, no hands, no hands'. It is a struggle for these girls to get the leave. First of all, the Matron has to recommend it and then it goes to the Dean and he should sanction it. I understand that in most cases they do not get relief because the authorities concerned generally give the reply; 'leave is not a privilege. We can give you leave only if hands are available. Since we have no hands, we do not give leave.' But the Hon. Minister himself has stated on a former occasion that very many qualified hands are unemployed and their services could be utilized for this purpose. But that is not done. The leave earned, the leave that is due to these poor girls is denied to them. This is wrong and if the Government want the Nursing profession to be what it is now and to continue to have the spirit of love of service to human beings, they must be given all these facilities of leave and six-hour work that the Government give to other people in their services.

Now I come to the Nurses' Quarters. Some people might like to know how I came to know about the conditions of the nurses. I came to know it through some legitimate source. Sir, I suggest to the Hon. Minister for Health to constitute a Committee consisting of the Lady Member of this House and two other Lady Members of the other House to visit their quarters and interview the nurses and find out their exact condition and their demands. I am prepared to serve as the Secretary to that Committee (laughter) without payment if the House would confer upon me that honour. I am very anxious that something should be done for them and their grievances redressed without delay.

Sir, I now invite the attention of the House to the very deplorable state of affairs prevailing in the institutions of Indigenous Medicine and the step-motherly treatment meted out to it. We speak of nationalism. We speak of indigenous this and indigenous that.

[Sri V. Balakrishnan] [21st March 1956]

But here is an indigenous institution which is being neglected and which is the 'untouchable' of the medical institutions in the State. Why should it be so? My hon. Friend, Mr. Vinayakam whispers into my ears that the Vice-Chancellor has got some antipathy to that institution. But the efficacy of indigenous systems of medicine has been proclaimed to the whole world. Therefore, these Ayurvedic, Siddha and Unani systems of medicine do not depend upon the likes and dislikes of individuals. The courses of study, the set-up, the syllabus of study, the practical work, etc., prescribed in the Indigenous institution are comparable to the entire course of studies, syllabus, set-up, etc., prescribed for the M.B.B.S. Course. Now I will explain the comparative courses of study prescribed for these two institutions. The minimum qualification required to enter the M.B.B.S. Course is Intermediate. The minimum qualification for such a course in an indigenous institution is also Intermediate. The duration of the course is also $4\frac{1}{2}$ years in both the cases. So also with regard to the compulsory period of House Surgeonship, it is $1\frac{1}{2}$ years. Again, in the case of Pre-clinical study, Anatomy and Physiology, the duration of the course is $1\frac{1}{2}$ years in both the institutions. Also, the duration and the quantum of the total work turned out by the students of both these institutions are practically the same. The M.B.B.S. Course is for $4\frac{1}{2}$ years consisting of 3,815 hours of work. While in the Indigenous institution, it is also a course of $4\frac{1}{2}$ years consisting of 3,775 hours of work.

12-20 P.m. There is only a slight difference of 25 hours between the two. In addition to all this, students of indigenous medicine put in a study of 19-00 hours of Indigenous Medicine. Therefore, when we take an overall picture of the whole thing, the students of indigenous medicine are more qualified even than those of Modern Medicine. But what are we doing? We refuse those who pass out of the College of Indigenous Medicine to be registered as doctors under the Medical Registration Act of 1914 passed in this State. Why should this Government refuse to recognize the degrees or diplomas they themselves issue? You allow the degrees to be recognized and the degree-holders registered just as you have allowed the Mysore L.M.P.'s to be registered as doctors under the Medical Registration Act. L.M.P. is decidedly inferior to the degree issued in indigenous medicine. By allowing this anomalous state of things to continue, you have practically crippled the enthusiasm of the students of indigenous medicine—I do not know if I may use a Tamil proverb, Sir, 'blowing music into deaf ears'. for the Hon. the Minister for Health is engaged in a very calm conversation with the Leader of the Opposition. I would like to draw his attention because we are dealing with the future of 1,500 students in the College of Indigenous Medicine. I would like him to give me the attention that I deserve and the cause deserves. Sir, it is very essential that a Committee should be appointed to go into the whole question as to how and why the diploma granted by the College of Indigenous Medicine itself is not recognized for

21st March 1956] [Sri V. Balakrishnan]

purposes of registration. If one individual like the Vice-Chancellor of the Madras University is against it, certainly we cannot understand it. A single individual cannot be allowed to hold sway in such matters, when the collective feeling of the House, the collective feeling of the people in the State and the opinion of medical experts themselves are that there should be no difference between the two. Why should the Government favour one and throw out the other and try to create a feeling of hostility between the two schools of medicine?

Sir, the hon. Member, Mr. V. R. Krishna Ayyar, was very pertinent in his suggestion that much money need not be spent on imposing buildings. This point I myself made in my last year's reference to the Budget. I would suggest to the Hon. the Minister that money as far as possible should be spent less on imposing buildings. As long as we are able to find water and electricity, let us try to see that these institutions are kept outside the town, even some ten or fifteen miles away from the town. People in the town who have been enjoying certain amenities there so far may go into the interior and seek medical aid thereby removing the disparity that now obtains between the people in the town and those in the interior. Sir, I have done.

* SRI M. R. RAMACHANDRAN: Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the Demand. While supporting it, I would like to point out to the Government that the manner in which the hospitals and dispensaries run by the local bodies are managed is not in keeping with modern standards. Time and again, this matter has been brought to the notice of the Government. As far as I know, all the hospitals and dispensaries which have been opened by the Ministers are not able to get one doctor even, though they are housed in good buildings. There are also dispensaries where we find a good attendance of patients but people are dissatisfied with these because there are not enough medicines available for supply to them. It is our experience as members of District Boards that these are helpless because the rules are that they cannot buy medicines in the open market for their use. They must apply to the Medical Stores Depot and if it is not able to supply the medicines, then no medicines can be made available at all. This is a thing long complained of and must be put an end to. Although the District Boards are permitted to tackle other kinds of business in their own way, they are not allowed to buy medicines themselves. If the Medical Stores Depot is not in a position to supply them medicines, they should be allowed to buy them in the open market.

There are also other things which need our immediate attention. In the matter of opening rural dispensaries and appointing midwives to them, under the Second Five-Year Plan, five or ten villages are grouped together and when they are so grouped together they automatically will get a midwife centre. How far this is going to be done and how far the District Boards will be able to

[Sri M. R. Ramachandran] [21st March 1956]

implement the proposals that are mentioned in the Plan are matters which we have to watch and see. All the same, there is a growing demand for these and the rural populations is greatly dissatisfied that there are no proper communications and proper maternity centres.

Another thing that I have to bring to the notice of the Government is that the pay offered by the District Boards to doctors is not at all on a par with what they get in the other Departments of the Government. As a matter of fact, the District Boards have no doctors at all. They are not able to attract doctors and the doctors who are already in service are not also satisfied with the poor pay that they get. Besides, their private practice is also poor. These are things which call for immediate attention on the part of the Government. There is also this factor. There is a Social Service Board which is functioning now and if the funds placed at the disposal of this Board are placed in the hands of the District Board, that will augment the resources of the District Board very much, and people will also get more benefits.

Then, Sir, with particular reference to the district headquarters hospital at Chingleput, we have seen that it is the object of the Government that every taluk must have its own headquarters hospital. Every hospital must have some equipment in the modern sense of the term so that all the villagers may go to those hospitals rather than come all the way to Madras. There are no proper buildings for housing these in the taluks. Under the Second Plan, we have to provide for a hospital necessarily at Tiruvellore, at Sriperumbudur and at Madurantakam. I know as a matter of fact that there are lots of complaints about the working of the existing dispensaries and hospitals. I am told that Tiruvellore has already got a hospital which is not fully equipped. The question of equipment has not been discussed by the planning bodies properly and that is the complaint. Coming to the headquarters hospitals again, there was a good deal of controversy about the shifting of the Chingleput Headquarters Hospital to Conjeevaram. I think the matter has been finally set at rest and so the local hospital, which is 35 miles away from Madras, should be brought to the level of the other district headquarters hospitals in the State. As far as I know, there is no dental department there. Then the ophthalmic department attached to it has been abolished. My friend, Mr. Vinayakam, is also a member of the Hospital Advisory Committee and in spite of our plea for improving this hospital, it has not received proper attention. We are also told that in spite of the promise of financial help from a philanthropist this matter has not received proper attention at the hands of the Government. I would like therefore to point out that Chingleput district should be given some more prominence in the matter of providing maternity centres, and providing the taluk headquarters hospital which is a glaring omission. I believe with the promises that are forthcoming in respect of the Second Five-Year Plan, we will have a better share and better results.

21st March 1956]

SRI S. P. THANGAVELU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 12-30 P.M.
மருத்துவ வசதிக்கும், நோய்கள் தடுப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் சுகாதார வசதிக்கும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை மிகக்குறைவானது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டின் மக்களுடைய பிற்போக்கு தன்மை, அவர்கள் எப்படி சுகாதாரத்துடன் வாழவேண்டும் என்பதைப் பற்றிய அறியாமை ஆகிய காரணங்களால் பலவிதமான நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டு பெரும்பான்மையோர், அந்த நோய்களுக்கு பலியாக வேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதை சர்க்கார் அறிந்த பிறகும் கூட இக்குறைந்த தொகையை இம்மருத்துவ மானியத்திற்கு ஒதுக்கி இருப்பது வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது.

முதலாவதாக நம் நாட்டிலுள்ள உணவு விடுதிகள், சிறுநுண்ணி சாலைகள், இவைகளினால் தான் பொது மக்களுக்கு வியாதிகள் பரவுகின்றன. எந்த உணவு விடுதியும், சிறுநுண்ணி சாலையும், மக்களுடைய சுகாதாரத்தை காப்பற்றவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்துடன் வைத்து நடத்தப்படுவதில்லை என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். இந்த உணவு விடுதிகள் இவ்வளவு கேவலமான முறையில் நடைபெறுவதை பார்க்கும்போது உண்மையில் இந்த சுகாதார இலாகா நாட்டின் சுகாதாரத்தைக் காப்பாற்றத் தான் இயங்குகிறதா என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது அல்லது சுகாதார இலாகா என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு வேறு காரியங்கள் செய்வதில் ஈடுபட்டிருக்கிறதா என்று நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த உணவு விடுதிகளில் சுகாதார முறைப்படி உணவு தயாரித்து மக்களுக்கு விநியோகிக்கப்படுகிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். சுகாதார அதிகாரிகள் இவ்வுணவுகளை பரிசோதித்துப் பார்க்கிறார்களா? என்று வினாவ விரும்புகிறேன். இந்த உணவு விடுதிகளில்தான் வியாதிகள் உற்பத்தியாகி மக்களிடம் பரவுகிறது.

அடுத்தபடியாக, தெருக்களிலும் பஸ் stand-களிலும் இன்னும் மக்கள் கூடும்படியான இடங்களிலும் ஏராளமான பிச்சைக்காரர்கள், எப்போதும் குணமடையாத வியாதிகளுடன் வந்து சுற்றிக்கொண்டிருப்பதால், மக்களுக்கு அதன் காரணமாக வியாதி பரவுகிறது. இதுவும் சர்க்காருக்குத் தெரியும். அப்படி தெரிந்திருந்தும், இவ்வியாதிவஸ்தார்களான பிச்சைக்காரர்களிடமிருந்து பொது மக்களுக்கு நோய் பரவாமல் இருக்க எந்த விதமான நடவடிக்கையும் இதுவரை சர்க்கார் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. உணவு விடுதிகள் சுகாதார விதிகளுக்கு கட்டுப்பட்டு நடப்பதில்லை என்று நான் சொல்லும்போதும், இந்த சுகாதார இலாகா சரியானபடி வேலை செய்யவில்லை என்று நான் குற்றஞ்சாட்டும் போதும் சர்க்காருக்கு கோபம் வருமானால், சுகாதார விதிகளுக்கு உட்பட்டு நடக்காத உணவு விடுதிகளின் சொந்தக்காரர்களின் பேரில் எத்தனை வழக்குகள் தொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன். இச்சந்தர்ப்பத்தில் உணவு விடுதிகள் நடத்தும் மேனேஜர்கள் அவ்விடுதிகளின் முன்பு தில் போர்களை தொங்கப்போட்டிருக்கிறார்கள், அவைகளை தயவு செய்து சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் முன்பு வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதிலிருந்து பல உண்மைகள், இவ்விடுதிகளின் விஷயமாகவும், சுகாதார அதிகாரிகள் எப்படி பாராமுகமாக இருக்கிறார்கள் என்பதும் புலப்படும். அன்றாடம் ஜனங்கள் தங்கள் பணத்தைக் கொடுத்து, இவ்விடுதிகளில் சாப்பிட நேரிகிறது. சர்க்காரின் கவனக்குறைவால், இவ்விடுதிகளின் மூலம் அங்கு சாப்பிட்டு வரும் ஜனங்களுக்கு அநேக வியாதிகள் பரவுகின்றன என்பதை சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். உள்ளபடியே இங்கு பரவுகின்ற பெரும்பான்மையான வியாதிகளுக்குக் காரணம் உணவு விடுதிகள்தான். ஆகவே இதற்கு மாற்று யோசனையாக சர்க்கார் ஆங்காங்கு மாதிரி உணவு விடுதிகள் வைத்து நடத்துவதற்கு முன்வரவேண்டும். உதாரணமாக முனிசிபாலிட்டிகள் தங்களுடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு ஆங்காங்கு மாதிரி உணவு விடுதிகளை நடத்தவேண்டும். இது மிகவும் சாதாரணமான, கேவலமான வேலை என்று கருதாமல், இந்த வேலையைச் செய்ய முன்வருவதன் மூல

[Sri R. Kuppuswamy] [21st March 1956]

இன்றைக்கு அதிக உஷ்ணமாக இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களில் அம்மை முதலிய நோய்கள் நோயாளி வர்க்கத்தாரிடையே அதிகமாகப் பரவி வருகின்றது. குறிப்பாக தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய கோயம்புத்தூர் பிரதேசத்தில் அதிகமாகப் பரவி வருகிறது. பெண்கள் வெகு சலபமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் உடம்பு நிலை கெட்டுப் போகிறது. இந்த நோய் பரவுவதற்கு முன்பே இதனைத் தடுக்க சர்க்கார் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்கள் வாழும் பிரதேசங்களில் கொசு, மூட்டைப்பூச்சி உபத்திரவம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு போதுமான மருந்தை கொடுத்து உபயோகப்படுத்தி இவற்றை ஒழிக்க நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. அவர்கள் ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை அந்த மருந்தை உபயோகப்பதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்கு நிறைய மருந்து கொடுத்து, மாதம் இரண்டு முறையாவது உபயோகிக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும்.

* SRI M. DHARMALINGAM : Sir, . . .

MR. SPEAKER : Does the hon. Member wish to raise a point of order?

* SRI M. DHARMALINGAM : No, Sir. I only wish to raise a point of information.

MR. SPEAKER : I wish to inform the hon. Member that he cannot interrupt the speech of the hon. Member Sri Kuppuswamy unless he wishes to raise a point of order. After Sri Kuppuswamy finishes his speech, the hon. Member may ask for any information that he wants. Now, Sri Kuppuswamy may continue his speech.

*SRI R. KUPPUSWAMY : இப்போது கோயம்புத்தூரில் ஏழை மக்களுக்கு புத்து நோய் கண்டால் கூட, அதற்கு சிகிச்சை செய்துகொள்ள சென்னைக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த புத்து நோய் தீருவதற்கு X-ray plant வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த X-Ray plant ஒன்றை கோயம்புத்தூரில் ஆரம்பித்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை அமுல் நடத்தும் போது, கோயம்புத்தூரில் ஒரு மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்தப் போவதாகத் தெரிகிறது. அந்த நேரத்தில் அங்கு புத்து நோய், முதலிய சகலவித நோய்களையும் தீர்க்கும் படியான X-Ray plant முதலிய கருவிகளை வைப்பதுடன், அந்த திட்டத்தில் குறிப்பிட்டபடி மெடிகல் காலேஜ் ஒன்றைத் தவறாமல் கோயம்புத்தூரில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

முக்கியமாக வியாதியஸ்தர்களுடன் ஆஸ்பத்திரியில் நெருங்கி பழகுவார்கள் Nursing orderlies. அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்கவேண்டுமென்று சென்ற 10 வ. ஷங்கனாக அவர்கள் மகாநாடுகள் கூட்டியும், தூதுகோஷ்டி அனுப்பியும், விண்ணப்பங்கள் கொடுத்தும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சம்பள உயர்வு விஷயமாக சர்க்கார் இதுவரையிலும் கவனிக்கவில்லை. சர்க்கார், மற்ற கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் Nursing orderlies சம்பள விஷயமாக மாத்திரம் சர்க்கார் கவனிக்கவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் டாக்டர்களுக்கும், நர்சுகளுக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளின் பக்கத்திலேயே வீடுகள் கட்ட ஏற்பாடாகி இருக்கிறது. ஆனால் Nursing orderlies-க்கு வேண்டிய வீடுகள் கட்டுவதைப்பற்றி அதிலே ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆகவே, உடனே இந்த Nursing orderlies

21st March 1956] [Sri R. Kuppuswamy]

க்கும் வீடு கட்டும் திட்டம் அவர்களுக்கு தயார் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதுடன், அவர்களுக்கு வேலை நேரமும் 8 மணி யாக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த Nursing orderlies-ம், midwife-களும் ஒரு நாளைக்கு 12 மணி நேரம் ஆஸ்பத்திரியில் வேலை செய்கிறார்கள். ஒரு தொழிலாளி ஒரு நாளைக்கு 8 மணி நேரம்தான் வேலை செய்யவேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கும்போது ஏன் இவர்கள் மாத்திரம் 12 மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். ஆகவே அவர்களுக்கும் மற்ற தொழிலாளர்களுக்கு இருப்பதுபோல் 8 மணி நேர வேலை என்ற திட்டத்தை அமுல் நடத்தும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நர்சிங் ஆர்டர்லிகளுக்குக் கொடுக்கும் உடை, துணி பார்க்க சகிக்கவில்லை. நர்சுகளுக்கு மாத்திரம் அழகாக கவர்ச்சிகரமாக உடை கொடுக்கப்படுகிறது. நர்சிங் ஆர்டர்லிகள், ஒல்லியாக இருந்தால் அவர்களுக்கு கனமாக இருப்பவர்களின் உடையைக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள், கனமாக உள்ளவர்களுக்கு ஒல்லியாக இருப்பவர்கள் போடக்கூடிய உடையை கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த ஆண், பெண் Nursing orderlies-க்கு நல்ல கவர்ச்சிகரமான உடை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கோயம்புத்தூர் Headquarters ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு வார்டு கொடிய வியாதியஸ்தர்களுக்காக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பக்கத்திலேயே Nursing orderlies வீடுகள் இருக்கின்றன. அக்கொடிய நோய்கள் பரவக்கூடிய அவ்வளவு சமீபத்தில் அவ்வீடுகள் இருக்கின்றன. இவர்களுடைய குழந்தைகள் அவ்வீடுகளுக்கு முன்னால் விளையாடினால், அக்கொடிய நோய்கள் அவர்களுக்கு பரவும் அபாயமிருக்கிறது. இதன் காரணமாக அந்த Nursing orderlies, அவர்களுக்கு வேறு இடத்தில் வீடுகளைப் பார்த்துக் கொடுக்கும்படி கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய கோரிக்கைக் கிணங்க அவர்களுக்கு சுகாதார முள்ள இடங்களில் வீடுகள் பார்த்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தற்போது rural குடி தண்ணீர் சப்ளை விஷயத்தில் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் குடி தண்ணீர் வசதிக்காக பஞ்சாயத்து போர்டுள்ள கிராமங்களில் கிணறுகள் வெட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த கிணற்றிலுள்ள தண்ணீரை மருந்து ஊற்றி சுத்தப் படித்தின் பிறகு அதை குடிப்பதற்கு சப்ளை செய்யவேண்டும். வெறும் கிணறுகள் மாத்திரம் வெட்டிவிட்டால் போதாது. அதில் வரும் தண்ணீர் குடிப்பதற்கு சுகாதார முறையில் இருக்கிறதா என்று கவனித்து வேண்டிய மருந்துகள் ஊற்றி, குடி தண்ணீருக்கு வசதியுள்ளதாகச் செய்யவேண்டும்.

இப்போது ஜில்லா போர்டின் சார்பாக பல ஆஸ்பத்திரிகள் நடைபெறுகின்றன. கிராமங்களிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகள் சரியாக நடத்தப்படுவதில்லை. சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் அநேக கிராம ஆஸ்பத்திரிகளில் மருந்தே கிடையாது. கோயம்புத்தூர் ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகளில் மருந்துகளே கிடையாது. ஜில்லா போர்டுகள் ஆஸ்பத்திரிகளை வைத்து நடத்துவது முடியாத காரியம் என்பது என் அபிப்பிராயம். அந்த ஆஸ்பத்திரிகளை சர்க்காரே எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்பது என் கோரிக்கை. நேரடியாக சர்க்கார் மேற்பார்வையில் அந்த ஆஸ்பத்திரிகள் இருந்தால்தான் ஜனங்களுக்கு மருந்துகள் ஒழுங்காக கிடைக்கும், சிகிச்சையும் நல்ல முறையில் டாக்டர்கள் செய்வார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. DHARMALINGAM : Mr. Speaker, Sir, the hon. Member has just now made his speech in Tamil. I believe, the Hon. Minister may not follow the Tamil language as he is not conversant with it. I would like to know whether the Tamil speeches are translated to him. If not, may I suggest that that they may

[Sri A. A. Iyanar] [21st March 1956]

டாக்டர்கள் ஜனங்களிடத்திலே பணம் பிடுங்குகிறார்கள். ஆதலால் சர்க்கார் இந்த இடத்தில் ஒரு ஆஸ்பத்திரியைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இரண்டு, மூன்று வருஷங்களாக இங்கே ஒரு ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டுவருகிறேன். இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லை. தேனீயில் ஒரு ஆஸ்பத்திரி மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. தேனீக்கு பக்கத்திலுள்ள அம்மச்சியாபுரம், சீபாலக் கோட்டை, கொடுவிலார்பட்டி, ஆண்டிபட்டி பிற்காவில் ஒக்கரைப்பட்டி, தேப்பம்பட்டி போன்ற கிராமங்களில் போய்வருவதற்கென்று ஒரு நடமாடும் ஆஸ்பத்திரியை ஏற்பாடு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்வதுடன், பெரியகுளம் தாலுக்கா தலைமை ஆஸ்பத்திரியிலே, ஒரு எக்ஸ்ரே டிபார்ட்மெண்டு ஏற்படுத்துவதற்கு முனிசிபாலிட்யார் முன்வந்தார்கள். ஆனால் சர்க்கார் அதற்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கவில்லை. அதனால் அதை ஏற்படுத்த முடியாமல் நின்றுவிட்டது. ஆதலால் பெரியகுளம் தாலுக்கா தலைமை ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு எக்ஸ்ரே டிபார்ட்மெண்ட் ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் அனுமதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிறுநீரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI C. KANDASAMY :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சுகாதார மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாவதாக என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய ஆஸ்பத்திரியைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்குக்கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதாவது திருத்தறைபுண்டியில் இருக்கும் பிரசவ வர விரும்புகிறேன். அதாவது பெண்கள்-குழந்தைகள் ஆஸ்பத்திரியானது ஆஸ்பத்திரி அதாவது பெண்கள்-குழந்தைகள் ஆஸ்பத்திரியானது பெரிய அளவுக்கு வளருவதற்கு வேண்டிய கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை மாகாண ரீதியாகச் செய்வதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது அங்கே 14 பெட்கள்தான் இருக்கின்றன. அங்கே நோயாளிகள் அதிகமாக வருவதால் இது மிகக்குறைவாக இருக்கிறது. ஆதலால் அரசாங்கம் 24 பெட்களாக்குவதற்கு வகை செய்யவேண்டும். ஆகையால் இந்த ஆஸ்பத்திரியை மாகாண ரீதியாகக்கொண்டுவந்தால்தான், இந்த வசதிகளையெல்லாம் அவர்கள் பெருக்கிக்கொள்ளமுடியும். ஆகவே இந்த ஆஸ்பத்திரியை மாகாண சர்வீசில் சேர்க்கும்படியாக அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஆஸ்பத்திரியில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். சென்ற 4, 5 ஆண்டுகளாக அவர்களின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எப்படியாவது சம்பள உயர்வு அளிக்கப்பட வேண்டும். இன்னும் சில சலுகைகள் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களின் ஆரம்பச்சம்பளம் 35 ரூபாய்தான். அதைப் பெருவதற்கு ஒரு நாள் பூராவும் வேலை செய்யவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நெடுநாட்களாக தங்களுக்குச் சம்பளம் அதிகமாக்கப் பட்டவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை கேட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களின் இந்தச் சிறு கோரிக்கைகளை அரசாங்கம் கவனிக்காமல் இருக்கிறது. ஆதலால் அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போவதாகத் தீர்மானித்து, ஸ்ட்ரைக் நோட்டீசும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக சர்க்கார் ஆத்திரப் பட்டுப் பிரயோஜனம் இல்லை. நாள்தோறும் லட்சக்கணக்கான பேர் ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களை நல்ல முறையில் கவனித்து சம்பள உயர்வு கொடுத்தால்தானே, அவர்கள் உற்சாகத்தோடு வேலை செய்வதற்கும் வருகிற நோயாளிகளிடத்தில் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்வதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும். ஆதலால் அவர்கள் காலாகாலமாக கேட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கும் கோரிக்கையை காலதாமதம் செய்யாமல் வெகு சீக்கிரத்தில் கவனித்து ஏற்ற நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

21st March 1956] [Sri C. Kandasamy]

எம்.பி.பி.எஸ். போஸ்டு-கிராட்சியேட் கோர்ஸ்கு படிக்கும் மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்து வருகிறார்கள். அந்த ஸ்காலர்ஷிப் அவர்களுக்கு காலா காலத்தில் கையில் வந்து சேருவதில்லை. அதனால் அவர்கள் பெரிய அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு படிப்பதற்கு புஸ்தகங்களும் மற்ற கருவிகளும் வாங்குவதற்கு பணம் தேவைப்படுகிறது. ஆதலால் நமது அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் காலாகாலத்தில் கிடைப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபார்சு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நம் நாட்டில் ஜனத்தொகை பெருகிக்கொண்டேபோகிறது. அவர்களுடைய சுகாதார வசதிகளை முக்கியமாக கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கும்பொழுது இன்றையதினம் அரசாங்கம் பெரிய அளவுக்கு வைத்திய வசதிகளையும் மற்ற ஏற்பாடுகளையும் ஓரளவு செய்து இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நாட்டு வைத்திய முறைகள் ஓரளவுக்கு புதிய முறையில் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பது உண்மை. ஆனால் நாட்டு வைத்தியங்கள் எல்லா விஞ்ஞான அடிப்படையில் இல்லை என்று சொல்லுவதெல்லாம் முறையல்ல. அதேசமயத்தில் ஆயுர்வேத சித்த வைத்திய முறையினால் எவ்வளவோ வியாதிகள் தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. கனம் மந்திரி அவர்கள் மேனாட்டு வைத்திய முறையைத் தான் அங்கீகரிக்கப்பட்டேவண்டும். ஆயுர்வேதமுறைகளில் உபயோகமான அம்சங்கள் ஏதாவது இருந்தால் அவைகளை மேனாட்டு முறைகளுடன் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்வதற்கு தயங்கவில்லை. நாட்டு வைத்திய முறைகளில் எவ்வளவோ சர்வசாதாரணமாக உபயோகப்படுத்தக்கூடிய மருந்துகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக மஞ்சள் கர்சனங்களியை எடுத்துக்கொண்டால், மஞ்சள் காமாலை நோயை அதிகமாக செலவு செய்யாமல் தீர்ப்பதற்கு உபயோகமாய் இருக்கிறது. இவைகள் மேனாடுகளிலும் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுவருகிறது. இதுபோன்ற மருந்துகள் எல்லாம் ஏழைகள் வாங்குவதற்கும் உபயோகப்படுத்துவதற்கும் சலபமாக இருக்கும். இப்பொழுது இருக்கும் காலேஜ் ஆப் இண்டஸ்ட்ரிஸ்மெடிசன் என்ற பள்ளிக் கூடத்தின் வளர்ச்சியைப் பார்க்கும்பொழுது சென்ற 20 ஆண்டுகளுக்கு முன் எப்படியிருந்ததோ அதே முறையில்தான் இன்றும் இருந்துவருகிறது. ஏதாவது அபிவிருத்தி அடைந்து இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். பொதுவாக அங்கு பார்த்தால் மேனாட்டு வைத்திய முறைக்கு அதிக முக்கியத்வம் கொடுத்திருக்கிறார்களே தவிர நாட்டு வைத்திய முறையில் அவ்வளவாக கவனிப்பு இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அங்கு நோயாளிக்கு இந்த முறைகளுக்கு ஒதுக்கிய பெட்களும் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, பயிற்சி நேரமும் குறைக்கப்பட்டுள்ளன. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது நம்நாட்டு வைத்திய முறைகளுக்கு மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மைதான் காட்டப்பட்டுவருகிறது என்று சொல்லவேண்டும். நோய் நொடிகளை ஒழிப்பதற்கு விரிவான முறையில் சுகல முறைகளையும் கையாண்டு செய்ய முடியுமா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். தஞ்சையில் இருக்கக்கூடிய சரஸ்வதி மஹால்நூல் நிலையத்தை எடுத்துக்கொண்டால் நம்நாட்டு பழைய வைத்தியமுறைகளை புஸ்தக ரூபமாக வெளியிட்டு வருகிறார்கள். கண், காது, மூக்கு சம்பந்தமான நோய்களை போக்குவதற்கு மருந்துவ வகைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up.

SRI C. KANDASAMY : I will finish in two minutes, Sir.

என்னுடைய நண்பர் ஒருவர் சமீபத்தில் இந்தப் புஸ்தகத்திலிருந்து சில மருந்துகளை விசேஷமாகச் செய்து பார்த்ததில் பல அணுகுலங்கள் அடைந்திருப்பதை நான் நேராகப் பார்த்திருக்கிறேன். குறிப்பாக T.B. glands scrofula கண்டமாவீலுக்கு அலோபதி முறையிலே திட்டவப்பமாக தீர்க்கக்கூடும் வகையில் ஒரு சிகிச்சையும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

[Sri C. Kandasamy] [21st March 1956]

இந்த வியாதியஸ்தர்கள் வியாதி மீண்டும் மீண்டும் திரும்பி வருகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். என் நண்பர் இதற்கு ஒரு வைத்தியம் செய்தார். பத்து, 15 வியாதியஸ்தர்கள் இதனால் பூரணகுணமடைந்திருப்பதை நான் கண்ணாலேயே பார்த்திருக்கிறேன். இவர்களுையெல்லாம் அடிச்சியம் செய்யக்கூடாது. இவர்கள் செய்யும் சிகிச்சையை முறைப்படுத்தக்கூடிய வகையில் விஞ்ஞான அடிப்படையை கண்டுபிடித்து ஒழுங்கான முறைகளை வகுப்பதின் மூலம் சகல ஜனங்களுக்கும் வியாதியிலிருந்து நிவாரணம் அளிக்க ஏன் வழி வகை செய்யக்கூடாது? இன்றையதினம் கேசரி டைரம் லோத்ரா போன்ற ஆயுர்வேத சித்த முறைகளின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்ட மருந்துகள் அதிகமாக விற்பனையாகின்றன என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகையால், இங்கு இருக்கக்கூடிய நம் நாட்டு வைத்திய பள்ளிக்கூடத்தை அபிவிருத்தி செய்வது, அங்கு படித்து பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு மற்ற மேல் நாட்டு முறையில் படித்து பட்டம் பெற்ற டாக்டர்களைப் போல் சம அந்தஸ்து கொடுப்பது, போன்ற விஷயங்களில், சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நேரம் இல்லாததால், பாக்கியுள்ள விஷயங்களை மற்ற அங்கத்தினர்கள் பேசும்படி விட்டுவிட்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : I reduce the time limit fixed for each hon. Member to five minutes. The hon. Member Sri K. Aranganathan will now speak.

Sri K. ARANGANATHAN : எனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சுகாதார மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேசுகிறேன். எனக்கு அளிக்கப்பட்ட காலம் மிகவும் குறுகியிருப்பதால் சீக்கிரமாகவே நான் என் பேச்சைமுடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடலூர் Headquarters ஆஸ்பத்திரியில் sanctioned bed strength 160. இது சம்பந்தமாக எத்தனையோ தடவைகள் கனம் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் அரசாங்கத்தினிடத்திலும் முறையிட்டுக்கொண்டிருந்த போதிலும், இதுவரையில் எந்த விதமான கவனமும் செலுத்தப்படவில்லை. சமீபத்தில் நமது பிரதமர் நேரு அவர்கள் சென்னைக்கு வந்திருந்தபொழுது, கடலூர் ஆஸ்பத்திரியில் படுக்கை வசதியை விஸ்தரிப்பதற்குவேண்டிய கட்டிடத்தின் அஸ்திவாரக்கல்லை நாட்டப் போவதாக பத்திரிகையில் செய்தி வெளிவந்திருந்தது. ஆனால் சமீபத்தில் இது சம்பந்தமாக கேட்ட கேள்விக்கு, விஷயம் பரிசீலனையில் இருந்து வருவதாக பதில் அளிக்கப்பட்டது. இது எனக்கு வருத்தத்தையும் வேதனையையும் உண்டாக்குகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆஸ்பத்திரியில் 160 வியாதியஸ்தர்களுக்கே படுக்கை வசதி இருக்கும்பொழுது 500 நோயாளிகள் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். அரசாங்கம் 160 நோயாளிகளுக்கு வேண்டிய மருந்துகளைத்தான் கொடுக்கிறார்கள். சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் 500 வியாதியஸ்தர்களுக்கும் தேவையான மருந்துகளைக் கொடுப்பதில்லை. மருந்துகள் போதிய அளவு கொடுக்கப்படாததால் வியாதிபூரணமாக குணமாவதில்லை என்று பலர் குறை சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கம் வைத்தியத்துக்காக ஒதுக்கிய பணம் அந்த அளவுக்கு சரியான முறையில் ஜனங்களுக்கு நேரிடையாகப் பயன்படவேண்டும். சில டாக்டர்கள் நோயாளிகளிடம் மனித தன்மையை விட்டு மிருகத்தனமாக நடந்துகொள்கிறார்கள். இதனால் அரசாங்கம் ஒதுக்கிய பணம் நடைமுறையில் அந்த அளவுக்கு ஜனங்களுக்குப் பயன்படவில்லை. அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும் பொழுது Headquarters ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு விஜயம் செய்தால் D.M.O.-க்களும் மற்ற டாக்டர்களும் அதிக கவனத்துடன் நடந்துகொள்ளுவார்கள். சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொரு ஜில்லா ஆஸ்பத்திரியையும் வருஷத்தில் இரண்டு முறை பார்வையிட்டால், வைத்தியத்துக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் உண்மையிலேயே மக்களுக்கு சரியான முறையில் பயன்படும். நமது சுகாதார அமைச்சரும்

21st March 1956] [Sri K. Aranganathan]

மற்ற அமைச்சர்களும் ஜில்லா ஆஸ்பத்திரிகளைப் பார்வையிடவேண்டுமென்ற கொள்கையை வகுத்துக்கொண்டு மக்களின் சிகிச்சைக்கு அரசாங்கம் நேரடியாக உதவவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் மனித சமுதாயத்துக்கே நமது அரசாங்கம் நல்ல உதவி செய்ததாகக் கருதப்படும்.

கடலூர் ஆஸ்பத்திரியில் குழந்தைகளுக்கு வைத்திய வசதியும் மருத்துவ வசதியும் கிடையாது. நானே அதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். ஜில்லா தலைநகர் ஆஸ்பத்திரியில் குழந்தைகள் வைத்திய வசதி பிரஸவத்துக்கு வேண்டிய அளவு வசதி இல்லாததால் அதை மக்கள் தாலாகா ஆஸ்பத்திரி என்றுதான் எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு மக்கள் மனம் வேதனையடைகிறது. இந்த நிலைமை மாறவேண்டுமென்று சுகாதார அமைச்சர் அவர்களுக்கு நேரிடையாக பலதடவைகள் சொல்லியிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு இந்த ஆஸ்பத்திரியின் நிலைமை நன்றாகத் தெரியும். இதைப்பற்றி பல கேள்விகளும் கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறோம், பரிசீலனையில் இருக்கிறது, plan approve ஆகிவிட்டது, scheme sanction ஆகிவிட்டது என்ற அளவுக்குத்தான் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகிறார்கள். இந்த மான்ய விவாதத்துக்குப் பதில் அளிக்கும்பொழுது கடலூர் தலைமை ஆஸ்பத்திரியில் படுக்கை வசதியை விஸ்தரிப்பது சம்பந்தமாக நேரிடையாக பதில் அளிக்குமாறு கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த ஆஸ்பத்திரியில் A.B.C. என்று மூன்று விதமான வார்டுகள் இருக்கவேண்டும். இங்கே சரியான laboratory கிடையாது. அதனால் வியாதிகளை சரியான முறையில் diagnose செய்ய முடியவில்லை. சரியான முறையில் diagnose செய்யமுடியாததுபற்றி அங்கு இருக்கக்கூடிய டாக்டர்களின்பேரில் தவறுதல் இல்லை. சரியான laboratory இல்லாததே இதற்குக்காரணம். தவறுதலான diagnosis-னால் தவறுதலான மருந்துகள் கொடுக்கப்பட்டதன் காரணமாக சில நோயாளிகள் இறக்க நேரிட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்ற சாதாரண மக்களுக்கு வேண்டிய அளவு வைத்திய வசதியை அரசாங்கம் செய்துதரவேண்டும்.

சென்ற ஆண்டில் அங்கே blood bank ஒன்றை அமைத்ததுபற்றி மிகவும் சந்தோஷம். அதை மேலும் விஸ்தரிப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

கடலூர் ஆஸ்பத்திரியிலுள்ள படுக்கை வசதியை விஸ்தரித்து அது உண்மையாகவே தலைநகர் ஆஸ்பத்திரியாக இயங்குவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று மீண்டும் அமைச்சர் அவர்களை வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையை அங்கத்தினர்கள் அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக்கொண்டு வரவில்லை என்ற பழிச்சொல் எங்களுக்கு வரக்கூடும். ஆகையால் இதில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அங்கே போதுமான டாக்டர்களும் கிடையாது. ஐநூறு நோயாளிகளுக்கு 6 டாக்டர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். இந்த டாக்டர்கள் அவ்வளவு வியாதியஸ்தர்களுக்கும் என்ன சிகிச்சை அளிக்கக்கூடும்? இந்த டாக்டர்கள் 11 மணி வரையிலும் out-patient டிபார்ட்மெண்டில் வேலை பார்த்துவிட்டு வார்டுக்கு வரும்பொழுது களைத்துப்போய் விடுகிறார்கள். இதனால் அவர்கள் நோயாளிக்கு சரியான சிகிச்சை அளிக்கமுடியவில்லை. ஆகவே கடலூர் ஆஸ்பத்திரிக்கு எத்தனை டாக்டர்கள் தேவை என்று பரிசீலனை செய்து, டாக்டர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வருஷத்தில் எத்தனை வியாதியஸ்தர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சராசரி கணக்கெடுத்து, படுக்கை வசதியை தேவையான அளவுக்கு விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று மீண்டும் வற்புறுத்திக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* **Sri M. K. PADMAPRABHA GOUNDER :** Sir, I wish to say a few words about the policy pursued by the Government

[Sri M. K. Padmaprabha Gounder] [21st March 1956]

towards the indigenous system of medicine. As the hon. Member Sri C. Kandaswami rightly pointed out, our Government have got no belief in that system. Pandit Jawaharlal Nehru, our Prime Minister, has got belief in the system. He has also referred to that in one of his speeches and that has appeared in the Press on 24th November 1955. But, unfortunately our Health Minister has got no belief in that system, and has got faith only in the allopathic system. The Health Minister to the Government of India Srimathi Raj Kumari Amrit Kaur also believes in the indigenous system and I personally know that she herself has taken ayurvedic treatment. But our Government here in the State are ignoring that system. Even from the economical point of view, we must give encouragement to the indigenous system because thereby we need not spend our valuable exchange for importing allopathic medicines from abroad. As Karl Marx has put it, it is the vested interests who are standing in the way of the development of the indigenous system. Further, in these days of Five-Year Plan, if we develop this system, we will be able to give employment to a large number of people who will be engaged in preparing various ayurvedic medicines. The Government want to provide employment to a large number of people and by encouraging the indigenous system the Government will easily be able to provide employment to millions of people.

The Government are not paying enough attention to the development of the hospital at Kalpatta. We were told that the Government had sanctioned a dispensary for Vallamudu in Wayanad. But nothing about it is mentioned in the Budget. The people want to co-operate with the Government, but the Government do not find it comfortable to take the people's co-operation. Slowly the Government are taking to dictatorial ways. There is a lot of corruption among the staff in the hospitals; so much so people who seek hospitals for treatment feel that it would be better to commit some crime and go to prison where they will be given medical attention much better than that obtained in Government hospitals or local fund hospitals. (The Deputy Speaker sounded the gong.) Deputy Speaker, Sir, this is always my fate, Sir.

* **SRI A. MUTHUSWAMY :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன். எனது தொகுதியாகிய திருக்கோயிலூர் தாலுகா சுமார் 3½ லட்சம் அல்லது 4 லட்சம் ஜனங்கள் அடங்கிய பெரிய பிடுதேசம். திருக்கோயிலூரை எடுத்துக்கொண்டால், அது சுமார் 20,000 ஜனங்களைக் கொண்ட ஒரு major panchayat area-வாக இருந்து வருகிறது. இங்கே மருத்துவ வசதி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. திருக்கோயிலூரில் Local Fund ஆஸ்பத்திரியும் இரண்டு Private ஆஸ்பத்திரிகளும் இருக்கின்றன. இவைகள் பெயரளவில் ஆஸ்பத்திரிகளாக இருக்கின்றனவே ஒழிய, நடைமுறையில் ஆஸ்பத்திரிகளாக இல்லை என்பதை நான் உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன். இந்த ஆஸ்பத்திரிகளில் போதிய மருந்துகள், படுக்கை வசதிகள் கட்டு கட்டுவதற்கு வேண்டிய bandage துணிகள், சரியான Midwife, ஆஸ்பத்திரி ஸ்டாம்புகள் ஒன்றுமே கிடையாது. கட்டு கட்டவேண்டியிருந்தால் ஆஸ்பத்திரிக்கு வரும்படியான நோயாளிகள் வீட்டிலிருந்து bandage துணி

21st March, 1956] [Sri A. Muthuswamy]

கொண்டு வந்துதான் கட்டு கட்டவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இங்கே வைத்திய சம்பந்தமாக அதிகமான குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன. சுமார் 30 வருஷ காலமாக இங்கே இருக்கும் Local Fund ஆஸ்பத்திரியை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியாக மாற்றவேண்டுமென்று அநேக மகஜர்கள் கொடுத்தும், விண்ணப்பங்கள் செய்து கொண்டும், கலைக்டர், D.M.O., டிஸ்டிரிக்ட் போர்ட் பிரசிடென்ட் முதலியவர்களிடம் நேரில் சொல்லியும் இது வரையில் ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாக தெரியவில்லை. இப்பொழுது 4, 5 வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு memorandum கொடுத்து ஒரு proposal இருந்தும் செய்வதாக இல்லை. அதை இப்பொழுது வாசிக்கிறேன்.

“(G.O. Ms. No. 2094, Health, dated 30th May 1953.)

Item 3.—The Director of Medical Services is requested to renew the proposal for the provincialization of the Local Fund Hospital, Tirukoilur, for consideration as a Part II Scheme for 1954-55 on a high priority basis.”

ஆகவே, எப்படியிருந்தாலும், தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் விருத்தாசலம் தாலுகாவிற்குள்ள ஆஸ்பத்திரியை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியாக மாற்றுவதாக ஏதோ ஒரு வதந்தி உலாவுகிறது என்று கருதலாம். இந்த திருக்கோயிலூர் ஆஸ்பத்திரிக்கு நிறைய நோயாளிகள் வருவதாலும், இந்தத் தாலுகா நிறைய ஜன சங்கியை கொண்டதாக இருப்பதாலும், இந்த ஆஸ்பத்திரியை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியாக மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் முகையூர், மணலூர் பேட்டை முதலிய பிரிக்காக்கள் பஞ்சப் பிரதேசங்களாகும். இந்தப் பிரதேசங்களில் போதிய வசதிகள் இல்லை. இங்குள்ளவர்கள் சிகிச்சை செய்து கொள்ளவேண்டுமானால் சுமார் 10 அல்லது 15 மைல் தூரத்திற்குப்பாலுள்ள திருக்கோயிலூருக்கு வந்துதான் சிகிச்சை செய்துகொள்ளவேண்டும். இவை அபிவிருத்தி பிரிக்காக்களின் கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்தப் பிரதேசங்களில் Rural Dispensaries-ஐயாவது ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : கனம் அங்கத்தினருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரம் முடிந்துவிட்டது.

SRI A. DORASWAMI GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சேலம் ஜில்லாவில், ஹூர் தாலுகாவிலும், ஊத்தங்கரை உப தாலுகாவிலும் மலேரியாத் தொந்தரவு அதிகமாக இருக்கிறதென்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தவிஷயம். இதைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

ஹூர் தாலுகாவில் Taluk Headquarters Dispensary ‘லோகல் பண்டு’ வைத்திய சாலையாக இருக்கிறது. அதை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியாக மாற்றவேண்டுமென்று பல விண்ணப்பங்கள் அனுப்பப்பட்டிருந்தாலும், அதை இன்னும் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியாக மாற்றவில்லை. அதை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியாக மாற்றவேண்டுமென்று நாங்கள் கோரிய விஷயம் இப்போது எந்த நிலையில் இருக்கிறதென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் தகுந்த பதில் சொல்லவேண்டும். அந்த ஆஸ்பத்திரியை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியாக மாற்றி, அங்கே அனேக நோயாளிகள் தங்குவதற்கு வசதியும் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஊத்தங்கரை உப தாலுகாவிலுள்ள ஆஸ்பத்திரியும் லோகல் பண்டு ஆஸ்பத்திரியாக இருக்கிறது அதையும் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியாக மாற்றி, அங்கே சிகிச்சைக்கு வேண்டிய தகுந்த மருந்துகளுக்கும், படுக்கைகளுக்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri S. P. Thangavelu] [21st March 1956]

மாக மட்டுமே மக்களின் நலனை பாதிக்கக்கூடிய பெரும் வியாதிகளைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதாக ஆகும் என இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்:

அடுத்தபடியாக இந்த மருத்துவ வசதிக்காக செலவழிக்கப்படும் தொகை ஏராளமாக இருந்துங்கூட இந்த செலவின் முழுபயனும் மக்களை சேருவதாக நாம் பேசக்கூடிய நிலைமையிலே இல்லை. பெரும்பான்மையான ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கக்கூடிய நிலைமையை அநேகமாக பல அங்கத்தினர்கள் விபரமாக அவரவர்களுடைய தொகுதி, ஜில்லாவாரியாக எடுத்து விளக்கமாக சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதுபோலவே திருச்சி ஜில்லாவிலுள்ள ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரி, மற்ற தாலுகா தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகள், அங்குள்ள வசதிகள், மற்றவைகளைப்பற்றி நான் ஓரிரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த சென்னை மாகாணத்திலேயே மதுரைக்கு அடுத்தபடியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடம் திருச்சி என கருதுகிறேன். இந்த திருச்சி ஆஸ்பத்திரிக்கு கனம் ஓமாந்தூர் இராமசாமி ரெட்டியார் அவர்களுடைய சர்க்கார் இருக்கும்பொழுதே **Radium treatment**-க்காகவும், ஆஸ்பத்திரியின் வசதியை விஸ்தரிப்பதற்காகவும் பொருள் ஏராளமாக ஒதுக்கப்பட்டது என்று கேள்விப்படுகிறேன். ஆனால் அந்தப் பொருளெல்லாம் வேறு ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டது. திருச்சி ஆஸ்பத்திரியை விஸ்தரிப்பதற்காக ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய அசௌகரியங்களைப் போக்கி வசதிகளை செய்து கொடுப்பதற்காக சர்க்கார் இதுவரையிலே எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த திருச்சி ஆஸ்பத்திரியை சென்று பார்ப்பீர்களானால், அந்த ஆஸ்பத்திரியில் எவ்வளவு நோயாளிகளை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்கு மருத்துவ வசதி செய்து கொடுக்க முடியுமோ அதைவிட இரண்டு அல்லது மூன்று பங்கு நோயாளிகளை அந்த ஆஸ்பத்திரியிலே சேர்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு, மூன்று பங்கு நோயாளிகளை சேர்த்துக்கொள்வதன் மூலம் அவர்களுக்கு தேவைப்படுகிற அளவு மருத்துவ வசதி செய்து கொடுக்க முடியவில்லை. நோயாளிகள் தங்களுடைய நோய் குணமாகிற வரையில் ஆஸ்பத்திரியில் தங்கிப்போவதற்கும் அங்குள்ள வசதி இடமளிக்கவில்லை. நோயாளிகள் இரண்டொரு நாட்கள் அல்லது குறிப்பிட்ட நாட்கள் அங்கு தங்கிவிட்ட பிறகு, நோய் குணமானாலும், ஆகாவிட்டாலும், அங்குள்ள வசதிக்குறைவின் காரணமாக, வெளியிலே அனுப்பப்படுகிறார்கள். அதற்கு காரணம் என்ன என்று கேட்பொழுது, அவர்கள்மீது குறைப்பட்டுக் கொண்டுவதற்காக எந்த விதமான நியாயமும் இல்லாத வகையிலே அந்த ஆஸ்பத்திரிகளிலே மிக மிக குறைந்த அளவு மட்டுமே நோயாளிகள் சேர்க்கப்படுவதற்கு வேண்டிய வசதி இதுவரையிலே செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது இருப்பதை விட இரு மடங்கிற்குமேல் அதிகப்படியான வசதி அங்கு செய்து கொடுக்கப்பட்டாலெழிய அங்குள்ள மக்களுடைய தேவையை இப்பொழுதுள்ள ஆஸ்பத்திரி பூர்த்தி செய்யாது என்று அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தாலுகா தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகளை எடுத்துக்கொண்டால், இவைகளும் ஆஸ்பத்திரிகள்தானா என்று ஐயப்படவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. அந்த ஆஸ்பத்திரிகளில் மருந்துகள் கிடையாது. டாக்டர்கள் இருப்பதில்லை. கடுமையான நோயாளிகளுக்கு சிகிச்சை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுச் சென்றால் உடனே திருச்சி ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டுபோவது நலம் என்று நோயாளிகளுக்கு யோசனை சொல்லக்கூடிய நிலையிலே பல ஆஸ்பத்திரிகள் இருந்துகொண்டு இருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தின்போதே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் “இந்த தாலுகா ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரிகளை ‘Provincialization’ செய்யப்போகிறோம், அதனுடைய நிலைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக சர்க்கார் யோசனை செய்துகொண்டு இருக்கிறது” என்று வாக்குறுதி அளித்தார்கள். ஆனால் இதுவரையிலே அந்த ஆஸ்பத்திரிகளின் நிலைமை முன்

21st March 1956] [Sri S. P. Thangavelu]

னோடி இருப்பதாக தெரியவில்லை. அந்த ஆஸ்பத்திரிகளிலே பொதுமான மருத்துவ வசதி இல்லாததுடன், இவைகளிலே எந்தவிதமான நோயையும் சிகிச்சை செய்து கொள்வதற்கு போய் அங்கு வசதிபெற கூடாதமுறையிலே இன்றையதினம் நிர்வாகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே இந்த ஆஸ்பத்திரியின் நிலைமையை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். அதோடு ஒவ்வொரு தாலுகா தலைநகர ஆஸ்பத்திரியிலேயும் பிரசவ விடுதி ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் முற்படவேண்டும். அந்த ஆஸ்பத்திரிகளிலே இந்த வசதி செய்து கொடுக்கப்படாவிட்டால் கிராமங்களுக்கு, பெரும்பான்மையான மக்கள் வசிக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு, சர்க்காரால் இந்த மானியத்தின் கீழ் செலவழிக்கப்படுகின்ற பொருளின் நன்மை போய்ச்சேராது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI A. A. IYANAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! சுகாதார வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். “நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” என்பதற்கு இணங்க மனித வாழ்க்கைக்கு பிரதானமானது நோயில்லாமல் வசிப்பதே. ஆனால் மகாத்மா காந்தியடிகள் கிராம முன்னேற்றமே இராம ராஜ்யம் என்று சொல்லிவந்தார். ஆனால் தற்போது நடப்பது என்னவென்றால் கிராமங்களில் மக்கள் நோயினால் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களை நம்முடைய சர்க்கார் ஏற்றெடுத்து பார்ப்பதற்கும் வசதி இல்லை. காரணம் என்ன? எத்தனையோ இடங்களில் மிகவும் கிரமத்துடன் ஸ்தல ஸ்தாபன ஆஸ்பத்திரிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி இருந்தாலும் அங்கே வைத்தியர்களை அனுப்ப இயலவில்லை. நான் கனம் மந்திரி அவர்களையும், இந்த சுகாதார தலைமை அதிகாரி அவர்களையும், அணுகி கேட்டதிலே “நாங்கள் என்ன செய்வது, வைத்தியர்கள் கிடைப்பதில்லை” என்று சொல்கிறார்கள். நாம் பார்க்கிறோம், ஒவ்வொரு வருடமும் ஏராளமான வைத்தியர்கள் பரீட்சையில் தேறி வெளியேறுகிறார்கள். இவர்களெல்லாம் சுகமாய் வாழக்கூடிய நகரங்களில் போய் குடியிருக்கத்தான் விரும்புகிறார்கள். இதற்கு காரணம் என்ன? இந்த வைத்தியர்களுக்கு பரீட்சை வைக்கும்போது அந்த விதியிலே குறைந்தது மூன்று வருஷமாவது கிராமங்களில் சேவை செய்யக்கூடியவர்களாய் இருப்பவர்கள்தான் மனு செய்யவேண்டும் என்று ஒரு திருத்தம் இருந்தால்தான் மேற்சொன்ன குறைகளெல்லாம் நிவர்த்தியாக இடம் உண்டு.

மதுரை ஜில்லாவிலே ஆண்டிப்பட்டி என்ற ஊரில் ஸ்தல ஸ்தாபன வைத்திய வசதி இருக்கிறது. அது தாலுகா போர்டு உள்ள காலத்திலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டு இதுவரை நடந்து வருகிறது. அங்கு கடந்த 8 மாதமாக டாக்டர் கிடையாது. எத்தனையோ முயற்சிகள் செய்தும் பலன் இல்லை. அந்த ஆஸ்பத்திரியை எடுத்துவிட்டால்கூட ஜனங்கள் ஒருவாறு திருப்தியாய் இருப்பார்கள். இப்படி பல இடங்களிலே பல குறைகள் இருந்தகொண்டு வருகின்றன. கொஞ்ச நாளைக்கு முன்பு அந்த ஆண்டிப்பட்டி பிரிக்கா விலே ஏராளமான குஷ்டரோகிகள் இருக்கிறார்கள் என்று அம்மச்சியாபுரம் என்ற இடத்திலே ஒரு குஷ்ட நிவாரண சாலை ஏற்படுத்துவதற்காக ஒரு வைத்தியரையும், ஒரு உதவியாளரையும் வைத்துக்கொள்ள அனுமதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் பிரயோஜனமில்லை. இவர்கள் எந்த வைத்தியர்களை குறிப்பிட்டார்களோ அவர்கள் அங்கே வருவது கிடையாது. ஆகவே சர்க்கார் அனுமதி கொடுத்தும் பயனில்லை. இப்படி அநேக இடங்களிலே இருந்து வருகிறது. இந்த வைத்தியர்களையும், நர்ஸ்களையும் செலக்ஷன் செய்யக்கூடிய கமிட்டிகளிலே ஹரிஜன பிரதிநிதித்துவமே கிடையாது. நான் ஏன் இதை சொல்லுகிறேனென்றால் மகாத்மா காந்தி அடிகளின் திட்டங்களிலே ஹரிஜன முன்னேற்றம் பிரதானமாக கருதப்பட்டு வந்தது.

மதுரை ஜில்லாவில் தேனீ என்ற இடம் இருக்கிறது. இது ஒரு பெரிய முக்கியமான வியாபார ஸ்தலம். நாளுக்கு நாள் விரிவடைந்துகொண்டே போகிறது. இதற்கு சற்றுப்புறத்தில் 17 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட இடத்தில் ஒரு சிறு ஆஸ்பத்திரி கூட இல்லை. ஆனால் அங்கே 4, 5 டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால்

[Sri N. C. Ramaswamy Kander] [21st March 1956]

அவசரமாக இரத்தம் தேவைப்படும்போது, உயிர்ச் சேதம் ஏற்படக்கூடிய தருணத்தில் இவ்வளவு தூரம் செல்வதற்கு முடியுமா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். போளூர், திருவண்ணாமலை, திருப்பத்தூர் போன்ற நாலாகா ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரிகளில் இரத்த சேகரிப்பு பாங்குகள் வைக்கப் படவேண்டும். குறிப்பாக, திருவண்ணாமலையில் ஒரு blood bank வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

வடஆற்காடு ஜில்லாவிற்கென்று ஒரு வைத்திய van வாங்குவதற்கு பணம் 'சாங்ஷன்' செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்க மிகவும் சந்தோஷப் படுகிறேன். அதனால் வடஆற்காடு ஜில்லா மக்களுக்கு வைத்திய வசதி கிடைப்பதற்கு வழி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். ஹெட் குவார்ட்டர்ஸிலிருந்து வைத்திய வண்டி 20, 30 மைல் தூரமுள்ள கிராமங் களுக்குச் சென்று, அங்குள்ள கிராம மக்களுக்கு வைத்திய வசதி கிடைக் கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

வைத்திய ஹாஸ்டலில் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளும்போது வகுப்பு வாரியாக சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். ஹரி ஜனங்களில் 50 பேர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று மனுச் செய்துகொண்டால், அவர்களில் 25 பேர்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, பாக்கி 25 பேர்கள் முற்போக்காளர்களோடு சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். அதைப்போல் செய்யாமல் ஹரி ஜனங்களுடைய கோட்டா 25 முடிந்ததும், பாக்கி 25 பேர்களை முற்போக்காளர்களோடு சேர்க்காமல், பிற்பாட்டினர்களை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

SRI S. T. ADITYAN: Mr. Deputy Speaker, Sir, the hon. Member Sri K. Vinayakam referred to an instant and I think most of the Members of this House are aware of such instances. I myself was present at the opening function of a hospital at a place called Kongarayankurichi in my Constituency and if I remember aright, it was in 1955 or so. Till this day the hospital has not come to function and there is no doctor. (The Hon. Sri S. S. Ramaswami Padayachi: By whom was it opened?) It was not opened by a Minister but it was opened by the ex-President of the District Board. Apart from myself, another Member of this House Sri V. Arumugham was also present. Therefore, such instances are very common. The excuse that is often given is that there is scarcity of doctors. To the question why there is scarcity of doctors, the answer is that there are not big hospitals to train them and that we have not got enough medical schools. So it is, on the whole, a vicious circle.

Now, let us take into account the figures. A sum of Rs. 105 lakhs is to be spent for the Medical College at Madurai to train 100 students every year. That is to say, a sum of rupees one lakh is required to train one doctor every year. Out of the total sum of Rs. 105 lakhs, if I remember aright—I am quoting from my memory—a sum of Rs. 65 lakhs is to be spent for the construction of buildings for the college. I think this is rather too much. We will have to take into account the feeling of the community. We are a poor people and there is no need to go in for very big buildings. I think I have to run on because the time at my disposal is very short.

21st March 1956] [Sri S. T. Adityan]

We will have to produce doctors on a mass scale. Unless we do it, we are bound to be a doomed nation. My first point is that the cost of medical education should be made cheap. My second point is that we must produce medicines also at a cheaper cost. That, I think, is the special merit of the ayurveda system. Unfortunately, a confusion has arisen now and I think some hon. Members have spoken on the subject without a proper understanding of the distinction between the problem that arises in respect of the College of Indigenous Medicine and the problem that arises in respect of the indigenous medical system itself. So far as the College is concerned; the students who pass this course want to be enrolled as allopathic doctors and the University is standing in the way. I think that is a special problem. I submit that it is possible to recognise them and enrol them as allopathic practitioners. The indigenous medical system itself is a different problem. Sufficient research has not been made here. This system, which is called ayurveda, is a system of prescriptions. Otherwise, it is not in any way different from what is called the allopathic system of medicine which is a part of the system of chemopathy. Whereas ayurveda specialises in organic chemicals, allopathy specialises in that system of chemopathy which deals with inorganic chemicals. Of late it has been found that organic chemicals like penicillin, rauwolfia serpentina, terramycin, etc., are more effective than inorganic chemicals like mercury chloride and such other things. Of late, that has been the experience. I think, therefore, that a good amount of money may be spent on the research into the organic chemicals which are present in Keezhanelli and other plants. Of course, two difficulties that may arise are with regard to the standardisation of the chemical substance in the plants and the publication of the prescriptions. No medical practitioner would handle an unpublished prescription and no company would undertake the manufacture of non-standardised chemicals. These two difficulties must be solved by way of research and if more of our allopathic practitioners, particularly our young men, are encouraged to take up the research of these herbs and plants, then certainly the ayurveda system will develop. I, therefore, request the Government that more money may be spent on the research side so that the ayurveda medicines, which are cheaper and more effective, may be used.

Thank you, Sir.

DEPUTY SPEAKER: We shall sit for two or three minutes more.

* SRI S. S. KOLKEBAIL: Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the cut motion moved by my leader, Dr. K. B. Menon. I fully endorse all the arguments which have been advanced by the supporters of this cut motion and I only want to make a few more observations.

When we read the report of the working of the civil hospitals and dispensaries in this State for the triennium ending 1953, which

1-30
p.m.

[Sri S. S. Kolkebail] [21st March 1956]

was reviewed and printed by the Government only in 1955, we find for the first time that the Government seem to have been highly satisfied with their working. We can see in their report, the Government stating that the facilities for medical relief in the State were increased to a great extent consistent with the finances of the State and that the administration of hospitals and dispensaries is on the whole satisfactory. I am sorry to say, Sir, that it is not at all satisfactory. Year after year, Members are bringing to the notice of the Minister that these hospitals, especially the Government hospitals, are not working properly. Of course, we may say that most of the doctors working in Government hospitals, the moment they get a good footing, consider that their life's aim is over and they rarely care to attend on the patients who go to these hospitals. Suppose a person has got some trouble in his leg or in his thigh, he will see the tongue of the patient and that is why people are so much afraid to enter into these hospitals. This has been brought to the notice of the Minister. But still, no steps have been taken to rectify these complaints. That can be seen even here today, when Members are talking on this important subject, viz., 'Medical', the departmental people have not come here to take note of important points. That shows the indifference. Of course, the Minister is an expert. He can speak on any disease for any length of time like an expert M.D. But, nevertheless, we find in actual working that these medical people are not at all paying attention to the poor patients who attend these hospitals.

Again, Sir, so many honorary Surgeons are being appointed in these hospitals in spite of the fact that the honorary system has been condemned by many Members by so many people. All the same, it is being continued because the Government want to show rather a sort of patronage to some of their own men. What actually happens in these hospitals is, if a patient has to be admitted, he will have to go and see the honorary Surgeon privately at his home with at least Rs. 25. Then, a rhit will follow immediately and the R.M.O. will admit the patient. It is an open secret. It is only after the patient does all these preliminary things, he will get admission in the General Hospital or any other institution in the Madras City. As regards the mofussil area, the less said of the Medical Services the better. The doctor goes to the hospital like a big Maharaja, sits in the dispensary for some time and then goes back and then goes home. The compounder will be asked to dispense medicines on many occasions without the doctor even looking at the patient. So, I say, Sir, that the administration of the hospitals as reviewed by the Secretary is not satisfactory, but it is entirely unsatisfactory.

One more word, Sir, about rural medical relief and I will finish. Though a large number of our people are living in villages, still the Government feel and say in their own review that the response of medical practitioners to take up appointments in rural areas continues to be poor with the result a number of rural dispensaries have to be closed or converted into dispensaries of indigenous medicine.

21st March 1956] [Sri S. S. Kolkebail]

That is the observation of the Government, Sir. If only the Government . . . (Interruption) had introduced a kind of compulsory system among medical graduates who seek Government service, then we can certainly solve this dearth of doctors in rural parts.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is over. I have to announce to the House that to-morrow (22nd March 1956) after question hour, the Hon. Minister for Agriculture will reply on Demand XXIII—Labour including Factories and then the hon. the Leader of the Opposition will wind up the debate on 'Medical' and 'Public Health', i.e., Demands XVI, XVII and XXXVII and the Hon. Minister for Health will reply afterwards. Then, Demands XXI and XXXIX, viz., 'Industries and Cinchona' and 'Capital Outlay on Industrial Development' will be taken up.

The House will now adjourn and meet again to-morrow at 9 a.m.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. Notification issued with G.O. No. 377, Revenue, dated 28th January 1956, in regard to an amendment to the Malabar Tenancy (Determination of Fair Rent) Rules, 1954, in relation to the fixation of fair rent. [Laid on the table of the House under section 57 (3) of the Malabar Tenancy Act, 1929.]

2. Notification issued with G.O. No. 496, Revenue, dated 4th February 1956, amending rules 14 and 15 of the Malabar Tenancy (Determination of Fair Rent) Rules, 1954. [Laid on the table under section 57 (3) of the Malabar Tenancy Act, 1929.]

3. Notification issued with G.O. Ms. No. 411, Home, dated 7th February 1956, regarding remission of Court-fees for applications for issue of summonses for service through the party. [Laid on the table under section 82 (2) of the Madras Court-fees and Suits Valuation Act, 1955.]

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 22nd March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Boundary disputes between Madras and Andhra States

* SHORT NOTICE QUESTION 49—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) what steps the Government propose to take to solve the boundary disputes between Madras and Andhra States;

(b) whether the dispute will be solved before the States are reorganized in our country; and

(c) whether the Government have got any reply from Central Government about the appointment of Boundary Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) to (c) The Government of India have been addressed on 1st December 1955, for constituting a Boundary Commission immediately to go into the Andhra-Madras border issues but no decision in the matter has so far been communicated to this Government. The Government of India have been reminded.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that similar interpellations were put in the Andhra Assembly yesterday and to which the Hon. the Chief Minister, Mr. Gopala Reddi seemed to have replied that the border disputes between the Madras and Andhra States might be referred to the Zonal Councils which would be formed as per the States Reorganization Bill? He is trying to postpone the solving of the issue to a later date with a view to shelving the entire dispute.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I saw something in the papers but I have not read it carefully to either affirm or contradict what Mr. Vinayakam has stated. But as far as we are concerned, we have asked for a Boundary Commission. My impression from what Mr. Gopala Reddi has stated, is that the Andhra Government also have agreed to the formation of a Boundary Commission.

MR. SPEAKER: May I invite the attention of the hon. Member to Clause 21 (2) (a) of the States Reorganization Bill which specifically empowers the Zonal Councils to go into the question of border disputes and make recommendations?

[22nd March 1956]

SRI K. VINAYAKAM : Sir, the Clause to which the Chair has been kind enough to draw my attention, clearly says that the Zonal Councils may discuss any matter connected with or arising out of the reorganization of the States under this Act. It applies to the States which would be reorganized after this Act has been passed.

MR. SPEAKER : I am only inviting your attention to it.

SRI K. VINAYAKAM : But the Andhra State has already been formed.

MR. SPEAKER : Let the hon. Member put a supplementary question.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, this border dispute between the Madras and Andhra States is a separate question to settling which the Central Government are committed by agreeing to appoint a Boundary Commission. Now, in view of the failure of the talks between the Madras and Andhra States, there is no possibility of Hosur going to Andhra under any circumstances. Kolar also is not available for the Andhra State. So, will the Government take immediate steps at least to resume the talks or press upon the Central Government for the appointment of a Boundary Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir, we shall consider the suggestion of the hon. Member.

SRI V. BALAKRISHNAN : In view of the fact that this dispute is a dispute that has been existing from the pre-partition days and in view of the fact that the Hon. the Chief Minister of Andhra holds a view contrary to the view held by the Government of Madras, will the Hon. the Minister for Finance take the earliest opportunity of addressing the Government of India that an independent Boundary Commission should be appointed as the Zonal Council has nothing to do with the disputes that exist between the Madras and Andhra States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We have addressed the Government of India that a Boundary Commission should be appointed and we have also sent a reminder to them. So, we have been treating this as a separate question. If I remember aright, Mr. Gopala Reddi also has indicated that they have also informed the Government of India that a Boundary Commission may be appointed. So, let us await the decision of the Government of India in regard to the appointment of a Boundary Commission.

SRI S. RAMALINGAM : இதற்கு முன்பு ஒரு கேள்விக்கு பதிலளிக் கும்போது, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் "சீரமைப்பு பூராவும் நடப்பதற்கு முன்பே ஆந்திராவுக்கும் தமிழ் நாட்டிற்கும் இருக்கும் எல்லைத் தகராறைத் தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துவிடுவோம்" என்று பதில் கூறினார்கள். அந்த முறையில் என்ன என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துவருகிறார்கள்? எப்படியும், அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்கு முன்பாகவே எல்லைப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிட முடியுமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் நம்புகிறார்களா?

22nd March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அப்படித்தான் நான் நம்புகிறேன்.

SRI M. PALANIYANDI : இது சம்பந்தமாக நமது நிதி மந்திரி அவர்களும் ஆந்திர முதல் மந்திரி ஸ்ரீ கோபால் ரெட்டியுடன் பேசியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஆந்திராவுக்கு 'விசாலாந்திரா' கிடைத்து விட்டதன் பேரில் மேலும் அவர்களோடு பேச்சு வார்த்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். இருவரும் காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டி அங்கத்தினர்களாக இருப்பதால் எல்லோரும் கூடிப்பேசி சுமுகமான முறையில் சீக்கிரம் முடிவு எடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நாம் அவசரப்படுவதினால்தான் சீக்கிரம் நடைபெறுவதில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். இல்லாவிட்டால் கூடிய சீக்கிரம் நடைபெறும் என்று நான் நம்புகின்றேன்.

SRI A. M. RATNASWAMY : Sir, in view of the clear statement 9-10 made by the Government of India that in regard to the disputed a.m. areas it will be the Zonal Councils that would be competent to take up this issue, do not the Government consider the suggestion of appointment of a Boundary Commission as something superfluous?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is a separate question which has been pending for a long time and we are also committed to a certain course. This can be settled by direct agreement between the Government of Andhra and the Madras Government and if there is no settlement, certainly a Boundary Commission will have to be appointed. Both the possibilities should be explored.

SRI K. VINAYAKAM : Referring to the answers given by Sri Gopala Reddi in the Andhra Assembly, is our Minister aware of the fact that he seems to have said that majority means 70 per cent of one linguistic population, whereas during our talk they accepted that majority means anything more than 50 per cent? Then, now they are going back on the original understanding. Will the Hon. Minister make it very clear to the Andhra Government and to the Central Government that majority means anything above 50 and on that basis only the talks or even the decision of the Boundary Commission should be based upon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am not responsible for the statements made by the Chief Minister of Andhra. As far as we are concerned, we have stated our position. With regard to the decision of the Boundary Commission also, certainly we cannot dictate to them what should be the decision. Once the matter goes to the Boundary Commission, they will go into the entire matter and then they will give a decision. As far as our talks are concerned, they have been proceeding on a certain basis. I do not think that there is any room to think that that basis will be altered.

SRI V. R. NAGARAJAN : Is the Government aware of the intense feelings the people of Tamil Nad hold in the matter of

[22nd March 1956]

settling the boundary disputes and may I know whether this Government will not allow the formation of new States before the settlement of the boundary question?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The boundary dispute should be settled as expeditiously as possible, I do agree. To link it with the reorganization of States and to hold up the entire matter, I think, will not be quite wise. Evidently the hon. Member wants to suggest that this matter should be expeditiously dealt with and the Government also agree with this suggestion.

SRI P. CHELLATHURAI: அமைக்கப்பட்டபோதும் எல்லைக்குழு திருப்பதியைத் தமிழகத்தோடு சேர்ப்பது பற்றியும் ஆலோசிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்தக் குழு நமக்குத் திருப்பதியைத் கொடுத்தால் நாம் வேண்டாமென்று சொல்லப்போவதில்லை. நன்றாக வரவேற்போம் என்று கனம் அங்கத்தினருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தீர்ப்பு எப்படி இருக்கும் என்று நான் இப்பொழுது சொல்ல முடியாது.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Now that after the States Reorganization, Andhra is likely to become fatter and Madras thinner, is it not more strategical and tactical to settle this question when they have equal strength?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This is not to be decided by the question of strength, physical or otherwise. It should entirely depend upon the justice of the case.

SRI N. K. PALANISWAMY: To decide the border disputes, the Andhra Government have taken taluk as the unit, but our Minister was telling that we should take the village as the unit. Will the Government stick to that decision that village should be taken as the unit?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: A certain basis was already accepted by both the Governments. We have not so far received officially anything from the Andhra Government suggesting that there should be a change in any basis. I do not think we should take notice of paper reports and then be corresponding on that basis. As far as we are concerned, we intend sticking to the basis already arrived at.

SRI M. PALANIYANDI: இந்த அரசாங்கம் இவ்வளவு பொறுப்புள்ள முறையில் பேசியும்கூட, திருவாங்கூர்-கொச்சி முதல் மந்திரி திரு. பனம் பள்ளி கோவிந்த மேனனும், ஆந்திர முதல் மந்திரி திரு. கோபால் ரெட்டி அவர்களும் பொறுப்பற்ற முறையில் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் தமிழ் நாட்டிலுள்ளவர்களுக்கு 'நிதி மந்திரி சரியாகப் பேராரசுவதில்லை' என்ற எண்ணம் குடிகொண்டிருக்கிறது. இதைப் போக்குவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தாரிடம் சொல்லி, மற்றவர்கள் பொறுப்பற்ற முறையில் பேசாமலிருக்கும்படியான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதுபோல் நினைப்பார்களானால் வேறு ஒருவர் இதைப்பற்றி காரியம்.

[22nd March 1956]

நடத்துவதற்கு வற்பாடு செய்து கொள்வதுதான் நல்லது. என்னைப் பொறுத்தவரை எவ்வளவு திறமை உள்ளதோ அந்தத் திறமையளவுக்குத்தான் என்னுடைய காரியங்களைச் செய்யமுடியும்.

SRI P. CHELLATHURAI: கனம் அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும் போது, 'எல்லைக் கமிஷன் திருப்பதியைத் தமிழகத்தோடு சேர்த்தால் அதை வரவேற்போம்' என்று சொன்னார்கள். எல்லைக் குழுவினர் விசாரணை ஆரம்பிக்கும் காலத்திலே நிதி மந்திரி அவர்கள் உட்பட நமது அமைச்சர் குழுவினர் 'திருப்பதி எல்லா வகையிலும் தமிழகத்துடன் சேரவேண்டும்' என்பதற்கான ஆதாரங்களை எடுத்துச் சொல்லி, நியாயத்தை எல்லைக் குழுவினர் முன்பாக வற்புறுத்திப் பேசுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய ஆதாரம் ஜனத்தொகை ஆதாரந்தான். ஜனத்தொகையை எடுத்துக்கொள்வோமேயானால், திருப்பதியைப்பற்றி நமக்கு அதிக ஆதாரம் இருப்பதாகச் சொல்லமுடியாது. இருந்தாலும் எல்லைக் கமிஷன் எல்லா விஷயங்களையும் ஆலோசித்துப் பார்த்து, "திருப்பதி தமிழ் நாட்டோடு சேரவேண்டும்" என்று சொன்னால் அதை வரவேற்க நாம் தயக்கமாக இருக்கின்றோம்.

SRI K. VINAYAKAM: By this kind of prolonged talks and evading the issue, are the Government of Madras convinced that the Andhra Government is adopting dilatory tactics with a view not to solve this problem permanently? Under these circumstances, will the Government of Madras at least adopt a firm attitude and request the Central Government or the Andhra Government to settle this issue before the States are reorganized as per the impending Bill?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No problem will be solved and nothing will be gained by doubting the *bona fides* of others. As far as we are concerned, we are hoping that we would be able to arrive at an amicable settlement, failing which we will have to abide by the decision of the Boundary Commission for which we have already written.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Arising out of the answer given by the Hon. Minister for Finance, are our Government aware that there is a danger of Andhras being brought into Tamil border areas for the purpose of showing that their population is greater than the Tamilians, if the border dispute is not settled expeditiously?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: 1951 census will be the basis. Any infiltration from this side or the other side will not affect the picture as far as this problem is concerned.

Swedish Fishing and Harbour Specialists

* 3455 Q.—**SRI A. RATNAM:** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of harbours and other places in the sea coast in the State, inspected and surveyed by the Swedish Fishing and Harbour Specialists of the Food and Agriculture Organization during November 1955;

[22nd March 1956]

(b) the object of the inspections and survey and the Scheme proposed for the improvement of fisheries in the State; and

(c) the expenditure incurred by the Government in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The two Food and Agriculture Organization Harbour Specialists assigned to this State by the Government of India under Technical Co-operation Mission Agreement is reported to have inspected 19 places on the sea coast in this State.

(b) The absence of harbours, particularly fishing harbours where the fishing boats could lie at anchor is a great handicap in the introduction and popularization of mechanised fishing among the fisherman. The two specialists conducted a preliminary survey of particularly the river mouths to study the possibility of constructing fishing harbours. The final report from the specialists on the study made by them for the development of fisheries is awaited through the Government of India.

(c) An expenditure of Rs. 1,710 has been incurred on account of the assignment of the experts in this State during the calendar year 1955.

SRI N. K. PALANISAMY : The experts have recommended to the Government that a fishing harbour should be constructed in each of the rivers of the State. May I know whether this will be implemented?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : As I have said, no report has so far been received from these experts.

SRI M. NARAYANA NAMBIAR : May I know whether the experts have inspected the west coast and if so, what was the recommendation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, they have inspected 9 centres in the east coast and 10 centres in the west coast. The report has not been received.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know, Sir, what were the places that were inspected in the Coromandel coast and may I also know from the Government whether previously statistics have been taken to find out that in particular places particular species of fishes are available, say in Pulicat and other areas we get sharks and other fishes and in other places we get black and white pomplets and other fishes? Is there any statistics maintained by our Government with regard to the fishing in the Coromandel coast?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : As I have said, this enquiry was for a specific purpose. About the statistics required by the hon. Member, I would like to have notice. Sir, the harbours visited by the experts in the east coast are : (1) Ennur,

22nd March 1956]

(2) Adyar, (3) Cuddalore, (4) Porto Novo, (5) Nagapattinam, (6) Adirampattanam, (7) Tuticorin, (8) Punnakayal and (9) Periatthalai.

Salem Co-operative Marketing Society

* 3456 Q.—SRI K. R. SAMBANDAM (on behalf of Sri M. P. Subramanyam) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received in September 1955 any complaint from one Mr. R. Govindan, a member of the Salem Co-operative Marketing Society, Salem, against one Rao Sahib Doraiswami Pillai, ex-President of the Society alleging misappropriation of Society's funds and falsification of accounts;

(b) whether the Joint Registrar of Co-operative Societies was deputed by the Government to enquire into the matter; and

(c) whether the Joint Registrar has submitted his report to the Government and if so, whether a copy of that report will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) Yes, Sir.

(b) No, Sir.

(c) Does not arise.

Educational concessions to students of the Parava Community

* 3457 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the number of students of the Parava Community benefited and the amount of expenditure incurred by the Government by treating them as Scheduled Castes with regard to educational concessions?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : An expenditure of Rs. 2,888-15-0 was incurred during 1954-55 by the Harijan Welfare Department on the grant of educational concessions to 73 Parava pupils in elementary and secondary schools treating them as Scheduled Castes and particulars about College Students are not available.

SRI A. RATNAM : May I know whether Paravas are joined to the fishermen community and if so, why such educational facilities are shown to them in Madras, Chingleput and South Arcot districts? 9-20 a.m.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Paravas are included in the list of Scheduled Castes. Mostly they are inhabiting the South Kanara district. Those Paravas who are in South Kanara district are Hindus. It is said that there are certain sections of this community who are inhabiting Tuticorin and other places who are converts to Christianity. Therefore they are eligible for the same concessions as are applicable to Scheduled Castes. The Director of Harijan Welfare brought to the notice of the Government that they

[22nd March 1956]

should be treated as a Backward Class inasmuch as they are converts to Christianity. This matter has been referred to the Government of India, who are awaiting the recommendations of the Backward Class Commission. A decision will be taken on the basis of the recommendations of the Commission. Even now the Education Department is giving full-fee concessions to the Parava students studying in colleges and in classes up to III form. The question of giving full-fee concession to Parava students studying in Forms IV, V and VI is under the consideration of the Government.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : What is the occupation of the Parava community in Tuticorin and what is its strength in Tuticorin?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : They belong to the fishermen community.

SRI A. M. RATNASWAMY : I am glad that the Hon. Minister has made a distinction between the Paravas of Travancore-Cochin State and in South Kanara district and the Paravas in the rest of the Madras State. Is it not a fact that Paravas in the Madras State are practising exploitation by styling themselves as a Scheduled Caste and if it is a fact, will the Government take steps to see that this kind of exploitation is not allowed?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : It has become advantageous for certain communities to get themselves included in the list of Scheduled Castes now that they are getting all concessions. The fishermen community of this State wanted that that community also should be included in the list of Scheduled Castes. Members of the fishermen community waited in deputation and also represented the matter to the Backward Class Commission. The Director of Harijan Welfare carefully scrutinizes the application forms. If he is satisfied that the applicant belongs to a Scheduled Caste, he gives them the concessions to which Scheduled Castes are entitled. If any wrong information is given in the application form and if the applicant does not come within the list in the Scheduled Caste Order, 1951, then there may be some difficulty. When any errors are brought to the notice of the Government, the scholarships are either cancelled or the applicants given the necessary punishment for giving wrong information.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : In view of the answer given by the Minister that the Paravas in Tuticorin are also fishermen, will there not be discrimination between two sets of fishermen living in this State in that the Paravas of Tuticorin are treated as a Scheduled Caste and given the concessions applicable to Scheduled Castes and the Paravas in other places treated as a Backward Class and given the concessions applicable to Backward Classes? Will the Government see that this disparity does not exist?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Certain sections are included in the list of Scheduled Castes. The criterion is whether untouchability is attached to those sections. If untouchability is

[22nd March 1956]

attached, those sections are included in the list of Scheduled Castes. The recommendation of the Director of Harijan Welfare is that this particular section should be deleted from the list of Scheduled Castes. The views of the Government of India on this matter are awaited.

SRI M. JAGANNATHAN : May I ask the Hon. Minister a very simple question: Are these Paravas of Madras State treated as touchables or untouchables in the social hierarchy? I think they are treated as touchables.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Yes, Sir.

SRI S. THINAKARASAMY THEVAR : As Paravas come in the list of Scheduled Castes, may I know whether the Government give them any special preference in regard to appointments in the Government service, apart from educational concessions?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : If they are included in the list of Scheduled Castes, they will get all the concessions that are given to Schedule Castes.

SRI O. KORAN : May I know whether the Government have under consideration the inclusion of any other communities in the list of Scheduled Castes and, if so, what the names of those communities are?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Notice.

SRI S. RAMALINGAM : தூத்துக்குடியிலிருக்கக்கூடிய பரவர்கள் தீண்டப்படாதவர்கள் என்று கருதப்படுவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அவர்கள் கிருஸ்தவ சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆகையினால் ஹரிஜன வெல்பேர் டைரெக்டர் அவர்கள் அவர்களை தீண்டப்படுகிறவர்கள் என்று கருதி அவர்களை ஷெட்யூல்ட் வகுப்பு விலைவாசியிலிருந்து நீக்கிவிடவேண்டும் என்று அபிப்பிராயப்படுகிறார். அதைப்பற்றி இந்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் எதிர் பார்க்கிறோம்.

SRI K. VINAYAKAM : It is nothing but just that the Parava community of Tuticorin, which was considered to be a Scheduled Caste some time back, should be treated as a Backward Community after their conversion to Christianity and given all the concessions applicable to Backward Classes. The Parava community people in Chingleput, South Arcot, North Arcot and Madras are worse than the Scheduled Caste people. There are not even a dozen Graduates from that community. They depend mainly upon fishing. Will the Government come forward to give them the same treatment as is given to Scheduled Castes and not the treatment given to the Backward Community people?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The hon. Member will agree with me when I say that certain sections among Vanniyakula Kshatria community are worse than Harijans though no untouchability is attached to them. On that ground they cannot be

[Sri A. Doraswami Gounder] [21st March 1953]

ஊத்தங்கரையில், சுமார் 10 வருஷங்களுக்கு முன், **Malarial operations** செய்து வந்தார்கள். இப்போது அது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு அங்கே மலேரியாக் கொசுக்களை ஒழிப்பதற்காக கிராமங்களுக்கு மருந்து அளித்துவந்தார்கள். அதன் காரணமாக அப்போது மலேரியா ஜெரம் அங்கே ரொம்பவும் குறைந்திருந்தது. ஆனால் சுமார் இரண்டு, மூன்று வருஷங்களாக இந்த ஏற்பாடு நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. இதன் காரணமாக, இப்போது அங்கே வெயிலில் கூலி வேலை செய்யும் ஏழை மக்கள் மலேரியாக் கொசுக்களால் பாதிக்கப்பட்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள்; அவர்களுக்கு மலேரியா ஜெரம் வருவதால் அவர்கள் வேலை செய்யமுடிவ தில்லை; அவர்களுடைய கூலியும் போய் அவர்களுடைய உடலும் பாதிக்கப் பட்டு அவர்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகையினால் ஊத்தங்கரை உப தாலுகாவில் அவசியம் மலேரியாத் தடுப்பு நடவடிக்கைகளைக் கையாள வேண்டும். மலேரியாக் கொசுக்கள் இருக்கும் மற்ற இடங்களிலும் அவை களைக் கொல்லும் மருந்தைத் தெளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போச்சாம்பள்ளிச் சந்தை என்ற ஒரு பெரிய சந்தை இருக்கிறது. அதன் மூலமாக வருஷத்துக்கு ரூ. 60,000 வருமானம் வருகிறது. நான்கைந்து ரோடுகள் கூடுமிடத்தில் அது இருக்கிறது. இப் போது கிராம அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 10,000 செலவில் ஒரு ஆஸ்பத்திரி வீதம் பல ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுகிறார்கள். அப்படியிருக்கும் போது இந்த போச்சாம்பள்ளிச் சந்தைக்கு ஒரு ஆஸ்பத்திரி அவசியம் வேண் டும். அங்கே ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்டவேண்டுமென்று ஜில்லா போர்டுக்கு எழுதியபோது, ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்குப்போதிய பணம் இல்லை என்று ஜில்லா போர்டார் சொன்னார்கள். அதே விஷயமாக கனம் மந்திரி அவர் களுக்கும் எழுதினோம். 'ஜில்லா போர்டைக் கலந்துகொண்டு ஆஸ் பத்திரிக்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள்' என்று அவர்களிடமிருந்து பதில் வந்தது. ஊத்தங்கரை உப தாலுகாவில் சாமல்பட்டி என்ற கிராமத்திலும் புதிதாக ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஊத்தங்கரை உப தாலுகாவில் துவரப்பள்ளி என்ற ஊரில் 10 மைல் விஸ்தீரணத்தில் ஆஸ்பத்திரியே கிடையாது. இங்கேயுள்ள ஜனங்கள் ஆஸ் பத்திரி கட்டுவதற்கு நாங்கள் பணம் கொடுக்க முன் வந்துள்ளார்கள். இங்கேயும் ஒரு ஆஸ்பத்திரியை ஏற்படுத்துவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். அங்கு சில பாகங்களில் **Child Welfare Centres** இல்லாமல் ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பிரசவ 'கேஸ்'களை 10 மைல் தூரத்திற்கப்பாலுள்ள ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டுபோகவேண்டியிருக்கிறது. அந்த இடங்களில் சரியான போக்குவரத்து வசதியும் இல்லை. ஆகவே ஆங்காங்கு 5 மைல் தூரத்திற்கு ஒன்று வீதம் **Child Welfare Centres**-ஐ ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊத்தங்கரை உப தாலுகாவிலும், ஹரூர் தாலுகாவிலும், கூடுமானால் 'சர்க்கார் ஒரு **Mobile Van**—நகரும் ஆஸ்பத்திரியை வைத்து ஒவ்வொரு ஊருக்கும் சென்று மருந்து கொடுத்துவந்தால் ரொம்பவும் சௌகரியமாக இருக்கும். இதையும் அவசியம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

இப்போது, பட்டினங்களில் கர்ப்பத் தடை பிரசாரம் விஷயமாக, பல ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று கேள்விப்படுகிறேன். கர்ப்பத் தடையைப்பற்றி எல்லா கிராமங்களிலுமுள்ள ஜனங்களுக்கும் போதிக்கவேண்டும். அங்கு தான் கூலிவேலை செய்கின்ற ஏழைகள் அதிக மாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் நிறையக் குழந்தைகளோடு மிகவும் கஷ டப்படுகிறார்கள். கிராமங்களில் கர்ப்பத் தடைப் பிரசாரம் செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரூர் தாலுகாவிலும், ஊத்தங்கரை உப தாலுகாவிலும் இருக்கும் லோகல் பண்டு ஆஸ்பத்திரிகளை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளாக மாற்றவேண்டு

21st March 1956] [Sri A. Doraiswami Gounder]

மென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு ஆஸ்பத்திரியிலும் குறைந்தது 10 அல்லது 15 படுக்கைகளாவது இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI N. C. RAMASWAMY KANDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சுகாதார மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்துப் பேசுகின்றேன். 1952-லிருந்து 1956 வரையில் இங்கு கூடிய பட்ஜெட் கூட்டங்களில், இந்த சபையிலுள்ள பல கனம் அங்கத்தினர்கள் கிராம ஆஸ்பத்திரிகளைப்பற்றியும், ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தைப்பற்றியும் பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்; அங் குள்ள கஷ்டங்களை பலவிதமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படி யிருந்தும், நமது சர்க்கார் ஜில்லா போர்டுகளால் நடத்தப்பட்டுவரும் ஆஸ் பத்திரிகளை இதுவரையில் கவனித்ததே கிடையாது. உதாரணமாக, வட ஆற்காடு ஜில்லா போர்டால் நடத்தப்பட்டுவரும் ஆஸ்பத்திரிகளை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு ஆஸ்பத்திரியில் மருந்து இருக்கும், இன்னொரு ஆஸ் பத்திரியில் டாக்டர் இருப்பார்; அந்த டாக்டர்கூட யூனனி வைத்தியராக இருப்பார்; அவருக்கு ஆங்கில மருந்துகளின் பெயரே தெரியாது, மருந்து எப்படிக் கொடுப்பது என்று தெரியாது. இம்மாதிரித்தான் ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகள் நடக்கின்றன. பிர்க்கா **headquarters**-தான் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அதுவும் கிராம ஆஸ்பத்திரியாக இருக்கிறது. இம்மாதிரி பல கிராமங்கள் சரியான வைத்தியசாலைகளும் வைத்தியர்களும் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகின்றன. ரூ. 60 செலவில் வைத்தியர்களை வைத்து இந்த ஆஸ்பத்திரிகளை நடத்துவதுகூட சரியாக நடைபெறுவதில்லை. சுமார் நான்கு வருஷங்களாக ஜில்லாவிலுள்ளவர்களும், அரசாங்கத்திற்குப் ப் மகஜர்கள் அனுப்பினோம். சபையிலுள்ள பல கனம் அங்கத்தினர்களு டி ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகளிலுள்ள குறைகளைப்பற்றிப் பலவாறாகப் பேசி னார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத்திட்டம் போய், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வந்துவிட்டது; சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவில்லை. உடனடியாக, பற்றாக்குறை ஜில்லாக்களில், ஜில்லா போர்டுகளால் நடத்தப்பட்டுவரும் ஆஸ்பத்திரிகளுக்காகக் கொடுக்கப்படும் **grant**-ஐ நிறுத்தி, அந்த ஆஸ்பத்திரிகளை சர்க்காரே நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராம மக்களுக்குவேண்டிய ஆஸ்பத்திரிகளையும் சர்க்காரே உட்டிக்கொடுத்து, அவைகளை நடத்தவும் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டு லட்சம் பேர், மூன்று லட்சம் பேர் ஜனத்தொகை கொண்ட ஒரு நகரத்தில் ஒரு ஆஸ்பத்திரிகூட இல்லாவிட்டால், எத்தனை பத்திரிகைகளில் அதுபற்றி எழுதப்பட்டிருக்கும், எத்தனை ஹர்த்தால் நடந்திருக்கும் என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படியிருக்கும்போது கிராம மக்கள் மகஜர்கள் பல போர்டு ஷ்டமான முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்ட போதிலும், அவர்களுடைய விஷயத்தில் சர்க்கார் அக்கரையில்லாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. இனிமேலாவது கிராம மக்களும் நமது ராஜ்ய மக்கள்தான், நம் ராஜ்யத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவர்கள்தான் என்று கருதி, கிராம மக்களுக்கு உதவவேண்டும். ஆகவே ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகளை சர்க்கார் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

ஜில்லாத் தலைமையில்தான், **blood banks** இருக்கின்றன. கிராமப் புறங்களில்தான் அதிகமான பிரசவ கேஸ்களுக்கு அபாயம் ஏற்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் இரத்த உதவி செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அத னால் கிராமப்புறங்களில் இரத்த சேமிப்பு நிலையங்களினால் உதவி கிடைக்க வழி செய்யவேண்டும்.

வடாற்காடு ஜில்லாத் தலைநகரமான வேலூரில் இரத்தம் சேகரிக்கக் கூடிய பாங்கு இருக்கிறது. திருவண்ணாமலையிலுள்ளவர்களுக்கு உடனடி யாக இரத்தம் தேவைப்படுகிறதென்றால், 50, 60 மைல்களுக்கப்பாலுள்ள வேலூருக்குத்தான் போகவேண்டியிருக்கிறது. பிரசவ கேஸ்களுக்கு

[22nd March 1956]

included in the list of Scheduled Castes. The criterion is untouchability and not economic or any other consideration. If economic condition is to be the criterion, we may have to include a number of sections of the population in the list of Scheduled Castes. We may await the recommendation of the Government of India in this matter.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : I may inform the Hon. Minister that not certain sections only but the entire Vanniyakula Kshatria community is backward in all respects.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I agree. That is why that community is classified under Backward Classes.

SRI V. MUTHU : ஸார், பாரதியார் “பறையருக்கும் இங்கு தீய புலையருக்கும் விடுதலை பரவரோடு குறவருக்கும் மறவருக்கும் விடுதலை” என்று பாடியிருக்கிறார். திண்டாதவர்களுக்கு விடுதலை அளிக்க வேண்டும் என்றும்பொழுது பறையரோடு பரவரையும் சேர்த்திருக்கிறார். ஆகவே பரவர்கள் திண்டாதவர்கள்தான். ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் பரவரை திண்டாப்புகிறவர்கள் என்றும் அவர்களை ஷெட்யூல்ட் வகுப்பிலிருந்து எடுத்துவிடவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார். அது எப்படி என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : பாரதியார் பரவர்களையும் திண்டாதவர்கள் என்று சொல்லவில்லை.

SRI S. N. SOMAYAJULU : பரவர்கள் தங்கள் சமுதாயத்தை பரதவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்வது கனம் மந்திரிக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : பரதவர்கள், மீனவர்கள் இப்படி என்னென்ன பெயரெல்லாமோ வைத்துச் சொல்கிறார்கள். ஆகையினால் அவர்கள் எல்லோரும் திண்டாதவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல என்பதைக் கூறுகிறேன்.

9-30 a.m. SRI K. T. RAJU : அரசாங்கத் தரப்பில் அவர்கள் திண்டாப்பாதவர்கள் அல்ல என்று சொன்னாலும்கூட, ஜனங்கள் அவர்களைத் திண்டாப்பாதவர்களாகவே கருதுகின்றனர். அந்த நிலைமை இருக்கும்போது சர்க்காரும் இவர்களை ஏன் திண்டாப்பாதவர்களாகவே கருதக்கூடாது?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இந்தக் கஷ்டங்கள் எல்லாம் கூடிய சீக்கிரம் நிவர்த்தியாகிவிடும். ஜாதி வித்தியாசத்தை ஒழிக்கவே சர்க்கார் திட்டம் போட்டு வேலை செய்கிறது. திண்டாப்பாதவர்களின் பொருளாதார வாழ்வை உயர்த்த கல்விச் சலுகை அளிக்கிறது. உபகாரச் சம்பளம் அளிக்கிறது. இன்னும் சிறிது காலத்தில் எல்லா வேற்றுமைகளுமே ஒழிக்கப்பட்டுவிடும்.

Technical training to ex-servicemen

* 3458 Q.—**SRI S. R. ARUMUGAM :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount spent so far for the technical and vocational training of ex-servicemen out of the allotment of Rs. 1,66,200 under Demand XXXI in the Budget Estimates for 1955-56; and

(b) the several kinds of training given and the number of persons benefited?

22nd March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Rs. 74,496 up to October 1955.

(b) The training in technical and vocational subjects is given to both ex-servicemen and civilians. A statement * showing the trades and the number of persons trained is placed on the table of the House.

SRI S. R. ARUMUGAM : இந்த டிரெயினிங் முடிந்த பிறகு எத்தனை பேருக்கு சர்க்கார் வேலை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஏதாவது புள்ளி விவரம் இருக்கிறதா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதுபற்றிய புள்ளிவிவரம் இப்பொழுது என்னிடம் இல்லை. சர்க்கார் வேலை மட்டுமல்ல, அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களிலும் வேலை கிடைக்கிறது.

SRI P. G. MANICKAM : 1956-57-ம் வருஷத்தில் அவர்களுக்காக சென்னை அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை எவ்வளவு? மத்திய அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை எவ்வளவு?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மொத்த செலவில் 60%, 40% என்ற விகிதத்தில் நம் சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். மற்ற விவரங்களுக்கு கனம் அங்கத்தினரை பட்ஜெட் புத்தகத்தைப் பார்க்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI S. R. ARUMUGAM : மாஜி ராணுவத்தினருக்கு என்று ஒரு தனி நிதி இருக்கிறதே, அதிலிருந்து எவ்வளவு தொகை இந்த டிரெயினிங் விஷயமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதுபற்றி தனியாக ஒரு கேள்வி சுகாதார மந்திரி அவர்களுக்குப் போட்டால் அவர் பதில் அளிப்பார்.

SRI M. RATNASWAMY : May I know, Sir, how many training centres there are in Madras City alone, and whether the Central Government are giving any kind of assistance or help to these centres?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have already stated that the Central Government are sharing with this Government. They are contributing 60 per cent and this Government are contributing 40 per cent. I would like to have notice with reference to the number of centres.

SRI P. G. MANICKAM : மாஜி ராணுவத்தினரில் ஹரிஜனங்கள்தான் மிக அதிகமான பேர்கள் இருக்கிறார்கள். லட்சக்கணக்கான பேர்கள் இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் 600 பேருக்குத்தான் டிரெயினிங் வசதி அளித்திருக்கிறார்கள். பாக்கி பேர்களுக்கும் 'வசதி' அளிக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மேலும் வேலை இல்லாமல் இருக்கின்றவர்களுக்கு எல்லா பயிற்சி கொடுப்பதற்காகப் பல இன்டஸ்ட்ரியல் டிரெயினிங் சென்டர்கள் அமைத்து வருகிறார்கள்.

[22nd March 1956]

Minor irrigation tanks in the State and in Malabar

682 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the number of minor irrigation tanks, (i) in the State and (ii) in Malabar to which improvements have been made during the period of the First Five-Year Plan up to 31st March 1955?

A.—In the State of Madras—

	RS.
Number of tanks for which ordinary repairs have been carried out	8,417
Number of tanks for which improvements have been made	907
Total ...	9,324

In Malabar district.—Improvements were sanctioned to 5 minor irrigation tanks, out of which only one tank (viz., Cheranchira kulam in Mala amsam, Ponnani taluk) was completed and the other four works are pending execution by the Public Works Department.

In Malabar district, Minor Irrigation Schemes include also anicuts, sluices and channels. There are altogether 48 such Minor Irrigation works in the district out of which 23 were completed during the First Five-Year Plan period.

Grant to panchayats

683 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the total amount paid to major and minor panchayats in the State under the Madras Village Panchayats Act of 1950?

A.—It is not possible to furnish an answer to the question as it is vague in regard to the nature of the payments made to panchayats and the period to which the payments related.

Renovation of tanks in Ramanathapuram district

684 Q.—SRI P. CHELLATHURAI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of tanks renovated in Ramanathapuram district during the years 1952–55 and the cost of their renovation; and

(b) the number of such tanks in Tiruvadanai taluk, and the cost of their renovation during the same period?

A.—The details are furnished to the end of September 1955 and include the work done by Public Works Department, Food Production, and the Minor Irrigation staff—

(a) 1,702—Rs. 60.30 lakhs.

(b) 219—Rs. 9.81 lakhs.

22nd March 1956]

Lower Bhavani Project

685 Q.—SRI K. R. NALLASIVAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the area cultivated with paddy in each of the taluks served by the Lower Bhavani Project during faslis 1363 and 1364; and

(b) the area in respect of which penalty was imposed during faslis 1363 and 1364 and the total amount of such penalty in each fasli?

A.—

	Fasli 1363. ACS.	Fasli 1364. ACS.
(a) Gobichettipalayam taluk —	1,003	6,286
Erode taluk	1	3,605
Bhavani taluk	Nil.	145
Dharapuram taluk ..	Nil.	212

NOTE.—The Lower Bhavani Project water has been supplied to Karur taluk of Tiruchirappalli district only from fasli 1365.

(b) Gobichettipalayam taluk ..	1,255	6,699
Erode taluk	1	3,605
Bhavani taluk	Nil.	343
Dharapuram taluk ..	Nil.	213
Total amount of penalty	Rs. 27,950	Rs. 4,49,602

NOTE.—The variation between the acreage cultivated with paddy given in clause (a) above and the area in respect of which penalty was imposed given in clause (b) above is due to the fact that the figures given under clause (b) include all the penalties levied including that for the paddy crop.

Untrained teachers in single-teacher schools

686 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of untrained teachers working in the single-teacher schools started under the Five-Year Plan in the State; and

(b) the increment they would be given when they put in one or more years of service?

A.—(a) The number of untrained teachers working in single-teacher schools under the unemployment relief scheme is 3,494 as on 31st October 1955.

(b) The untrained teachers are eligible only for a fixed pay of Rs. 40 if they are untrained matriculates, passed S.S.L.Cs. or under-graduates and Rs. 50 if they are untrained graduates.

Cattle fairs

687 Q.—SRI M. MARIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have already fixed or propose to fix any market-fees for the sale of cattle and hens in the cattle-fairs in the twelve taluks of Tanjore?

[22nd March 1956]

Government Hospital, Mannargudi

MR. SPEAKER: Question Nos. 3459 and 3460 will be taken up together.

* 3459 Q.—SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to increase the strength of doctors in the Government Hospital at Mannargudi; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

* 3460 Q.—SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to increase the bed-strength in and to put up additional buildings for the Government Hospital, Mannargudi, Tanjore district; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR: இப்போது அங்கே வருகின்ற வர்கள் எல்லோரும் போதிய வசதி அங்கே இல்லாததினால் திரும்பிப் போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. சர்க்கார் அதற்காக வேண்டிய வசதிகளை எல்லாம் செய்வார்களா?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: There was a proposal for increasing the bed-strength and also for putting up additional buildings. This proposal was considered in connexion with the Part II schemes and was deferred on account of financial stringency.

SRI M. MARIMUTHU: தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள மன்னார்குடி ஆஸ்பத்திரியை பிரொவின்ஷியலைஸ் செய்தது போலவே அந்த ஜில்லாவிலுள்ள இதர தாலுக்கா ஆஸ்பத்திரிகளையும் செய்வார்களா?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Yes, Sir. Seventy-five of the taluk headquarters hospitals have already been provincialized. There is a proposal in the Budget for provincializing six more taluk headquarters hospitals and twenty-one more remain to be taken over.

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I rise on a point of order. The hon. Member, Sri Marimuthu, wanted to know how many taluk headquarters hospitals had been provincialized in Tanjore district. But the Hon. Minister said that 75 hospitals had been provincialized. There are eleven taluks only in Tanjore district. How could this happen, Sir?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: This is because of the wrong translation given to me by the hon. Member himself. (Laughter.)

[22nd March 1956]

SRI K. T. RAJU: பெரிய கட்டிடங்களை எல்லாம் கட்டுவதற்குக் காலதாமதம் ஆவதால் சாதாரண கீத்துக் கொட்டகைகளைப் போட்டாவது கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்கு வைத்திய வசதி அளிக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: There is a provision of Rs. 121 lakhs for improving the taluk headquarters hospitals. I have no doubt that these hospitals will in due course be improved and expanded.

Prime Minister's Birthday celebration

* 3461 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the amount spent by the Block Development Department, Payyanur, North Malabar, recently for the celebration of the birthday of Pandit Jawaharlal Nehru, the Prime Minister of India?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Nil.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: May I know, Sir, whether any Birthday greetings were sent to the Hon. the Prime Minister?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: This question relates to what was done in the Payyanur block in Malabar district. There, the Children's Day synchronized with the Prime Minister's Birthday, and Children's Day celebrations took place.

UNSTARRED QUESTIONS.*State trading of foodgrains*

681 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any loss was incurred by the Government from 1950–51 in State trading on foodgrains by way of loss in transit, dryage, shrinkage, storage, deterioration in stock, etc., and, if so, the amount; and

(b) whether any amount was recovered towards the loss from the Railways or the Central Government?

A.—(a) A statement^a showing the expenditure incurred by Government from 1950–51 to 1953–54 in the State trading of foodgrains on account of loss in transit, dryage, etc. (as at the end of June 1955) is appended. Figures for 1954–55 have not been included as the *pro forma* accounts for the year have not yet been finalized and audited by the Accountant-General.

(b) The total loss in transit by rail during the year 1950–51 to 1953–54 was Rs. 10,30,132 and the amount of compensation received from the Southern Railway to the end of June 1955 is Rs. 2,92,877. The amount written off due to the rejection of the claims up to 30th June 1955 and the value of the claims pending with Railways on that date were Rs. 1,60,724 and Rs. 5,77,531, respectively.

^a Printed as Appendix II on pages 451–453 infra.

[22nd March 1956]

A.—Local bodies are permitted to levy fees up to a maximum of annas eight per animal brought for sale into or sold in their public markets including fairs. But the Government have not fixed any fees for sale of poultry in such markets or fairs.

688 Q.—SRI M. MARIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether there is any proposal before the Government to issue licence to the brokers who do their business in the cattle-fairs of the twelve taluks of Tanjore district?

A.—There is no such proposal before the Government. The District Board, Tanjore, levies a licence fee of rupee one on each broker doing business in the cattle-fair at Neerathanallur, Kumbakonam taluk.

Assignment of the reserved forest lands to Harijans

689 Q.—SRI M. KATTIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of applications received from the Harijans of Kattumailur village in Vriddhachalam taluk for assignment of the reserved forest lands there for purposes of cultivation; and

(b) the reasons for not assigning this reserved forest land to the Harijans so far?

A.—(a) None, Sir.

(b) Does not arise.

Industrial disputes

690 Q.—SRI N. K. PALANISWAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any conciliation proceedings were held during October 1955 in regard to the dismissal of six workers of Karur Mills, Karur; and

(b) if so, whether the dispute has been referred to an Industrial Tribunal for adjudication?

A.—(a) & (b) Conciliation proceedings in regard to the dismissal of four out of the six workers were held in August-September 1955 and in regard to the remaining two workers in January 1956. A settlement has been arrived at in regard to the reinstatement of two out of the six workers. The Government did not refer the dispute in regard to the remaining four workers to the Industrial Tribunal for adjudication. The parties have been informed accordingly.

691 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of managements prosecuted in the State under section 29 of the Industrial Disputes Act, 1947, during the period from 1st January to 30th September 1955;

22nd March 1956]

(b) the number of prosecutions launched against the managements of industrial concerns for violation of section 19 of the Act; and

(c) the number pending disposal?

A.—(a) & (b) Section 19 of the Industrial Disputes Act, 1947, lays down the period of operation of settlements and awards. If any person commits breach of the provisions of the section, he can be prosecuted under section 29 of the Act. Eight managements have been prosecuted during the period 1st January to 30th September 1955 under Section 29 of the Industrial Disputes Act, 1947.

(c) Five on 30th January 1956.

Kozhikode-Balusseray road

692 Q.—SRI A. APPU : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received in July 1954 a petition from the villagers living on either side of the Kozhikode-Balusseray road (Malabar district) for widening this road; and

(b) if so, the action taken thereon?

A.—(a) A petition, dated 28th July 1954, was received in August 1954.

(b) The scheme for widening the narrow portions and easing the gradient in the road is proposed to be included in the Second Five-Year Road Plan. The work will be taken up in due course for execution subject to the availability of funds.

Wet cultivation in Delta areas

693 Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) what is the acreage under wet cultivation in Delta areas in Madras State; and

(b) what is the acreage under wet cultivation in non-Delta areas in Madras State?

A.—(a) 15.69 lakhs acres.

(b) 32.41 lakhs acres.

Import of rice

694 Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many tons of rice were imported into Madras State from the adjoining States in 1954; and

(b) the steps the Madras Government are taking to make Madras State self-sufficient in rice?

[22nd March 1956]

A.—(a) 131,379 tons of rice were imported into the Madras State from the adjoining States in 1954.

(b) A statement^a showing the steps that are being taken by this Government to make the State self-sufficient in foodgrains including rice is appended.

Wells in Harijan localities

695 Q.—SRI M. PALANIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of applications received during 1953-54 and 1954-55 for repairing the existing wells and for digging new wells in Harijan localities in the Block Development areas of Vengulam and Valikandapuram firkas in Perambalur taluk, Tiruchirappalli district; and

(b) the number of applications disposed of during those years?

A.—(a) Two in 1953-54 and five in 1954-55.

(b) Two in 1953-54 and four in 1954-55.

Nurses and nursing orderlies

696 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether communal representation is followed in the selection of candidates for the nursing course;

(b) whether the age-limit is relaxed in the selection of candidates from the Scheduled Castes and the Backward Classes; and

(c) the number selected during the years 1954-55 and 1955-56 up to 31st October 1955 from the above communities?

A.—(a) Yes, Sir. Ten and twenty per cent of the seats are reserved for the candidates belonging to the Scheduled Castes and Tribes and the Backward Classes respectively.

(b) No, Sir. There is no need to consider this question as the existing age-limits are sufficiently elastic, viz., 17 to 30 years in the case of women candidates and 17 to 22 years in the case of men candidates.

		Backward Classes.	Scheduled Castes.
(c) 1st January 1954	..	10	7
2nd July 1954	..	11	6
1st January 1955	..	32	10
1st July 1955	..	15	5

^a Printed as Appendix III on pages 454-456 infra.

[22nd March 1956]

697 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state with reference to the answer given to the unstarred question No. 420 on 22nd August 1955 the number of resolutions passed at the Sixth Madras State Nursing Orderlies Conference held at Coimbatore on 30th May 1954 that have since been given effect to?

A.—None of the resolutions has been given effect to.

Bridges in North Malabar

698 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Ramapuram bridge, which is two miles away from Payangadi, North Malabar, is in a damaged condition; and

(b) if so, when it was damaged and what action the Highways Department have taken to repair the bridge?

A.—(a) & (b) Owing to the plying of heavily-laden lorries the deck of the bridge was damaged during the rains in November and December 1955. Necessary repairs have been carried out and the bridge made fit for vehicular traffic.

699 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether it is a fact that the Government have decided to construct a bridge across the Payangadi ferry in North Malabar and included the scheme in the Second Five-Year Plan?

A.—The work of constructing a bridge across the Payangadi river at mile 65/8 of the Baliapatam-Madai-Cheruthayam road has been included in the Second Five-Year Plan.

Assignment of Government poramboke lands to the Vettaroyaperumal temple

700 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the lands in R.S. No. 13-2 measuring about 6.62 acres in the village of Alathur in Tindivanam taluk, South Arcot district, were originally classified as Government poramboke lands; and

(b) if so, when and the circumstances under which the said lands were assigned to the Vettaroyaperumal temple in the village?

A.—(a) & (b) The land in R.S. No. 13 measuring 7.62 acres in Alathur of Tindivanam taluk was originally classified as assessed waste dry. In 1924 it was subdivided as R.S. No. 13-1 (1 acre) and R.S. No. 13-2 (6.62 acres). S. No. 13-1 has been transferred to "Chery Natham". S. No. 13-2 has been registered in the Village

[22nd March 1956]

Accounts in the name of the Vettaroyaperumal temple. The exact circumstances under which it was assigned to the temple are not readily ascertainable.

House-sites for Harijans

701 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state with reference to the answer given to unstarred question No. 335 on 2nd August 1955—

- (a) the progress made so far in the matter; and
- (b) when the assignment will be finalized?

A.—(a) & (b) The hon. Member refers to the assignment of house-sites to the Harijans of Peramandur, Annamputhur and Kilkaranaï village of Tindivanam taluk, South Arcot district. According to the Collector's report, 30 acres of Government poramboke land are available adjacent to Deevanur-Kootteripattu road for the Harijans of Peramandur. But in spite of persuasion by the District Welfare Officer, none of the Harijans have yet applied for house-site in this land. In Annamputhur it was found unnecessary to extend the cheri as there is enough space. Regarding the Harijans of Kilkaranaï, the acquisition of an extent of 1.95 acres for extending the cheri is being pushed through.

Turbines for the Thermal station at Neyveli

702 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

- (a) whether it is a fact that turbines have been installed in the Thermal station at Neyveli during 1955; and
- (b) if so, from where they were procured?

A.—(a) The Hon. Member has presumably in mind the two small package type steam turbo-generator sets installed at Neyveli. If so, the answer is in the affirmative.

(b) They were taken over on hire from the Basin Bridge Power House of the Madras Electricity department.

Harijan Welfare institutions

703 Q.—SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the nature of help that is given to the Harijan Welfare institutions (private) in the city of Madras, the amount spent till September 1955 in 1955-56 and the names of the institutions that got the help?

A.—1. Discretionary grants are made by the Director of Harijan Welfare—

(i) for assisting societies, institutions or individuals in educating members of the communities eligible for help by the Harijan Welfare Department;

22nd March 1956]

(ii) for purchasing newspapers, periodicals and other publications for their benefit;

(iii) for encouragement of athletic associations formed by them, etc.

A total sum of Rs. 1,239-10-0 has been spent by the Director of Harijan Welfare till the end of September 1955 in this regard.

2. A list of associations in the Madras City which received assistance till the end of September 1955 is given below :—

(1) Kannappanayanar Kazhagam, Rayapuram, Madras, for purchase of dailies and periodicals.

(2) Harijan Seva Sangam, Perambur, for purchase of petromax light and a daily.

(3) Thiruveethiamman Street Welfare Association, Mylapore, for purchase of a daily.

(4) Gangadharan Memorial Progressive League, Sembium.

(5) The Madras State Handloom Weavers' Society for supplying sarees to the inmates of the Y.W.H.A. Hostel, Madras.

(6) Ramakrishna Free Higher Elementary School for rethatching of school shed, Rayapuram, Madras.

(7) Kannikapuram Pothunala Seva Sangham, Perambur, for purchase of a daily.

(8) Brindavanam Better Living Co-operative Society, Limited, Chetpet, Madras, for purchase of a daily and for games.

(9) Ekangipuram Welfare Association for maintenance of activities.

(10) Madras Depressed Classes Mission for purchase of sports materials and for maintaining social activities, etc.

(11) The Lower League, Mylapore, for purchase of daily.

(12) The Saint Therasa Welfare Association, Pudupet, Madras, for purchase of a daily.

(13) The Stanley Nagar Association, Washermanpet, for purchase of a daily.

(14) Babuji Seva Sangam, Teynampet, Madras, for purchase of petromax light and dailies.

(15) Srimagal Balia Sangam, Chinnasambabakkam, Ayanavaram, for purchase of magazines and Kisan Charkas for use of the Sangam.

(16) Ramalingah Vallalar Muthamizh Sangam, Thyagaraya Nagar, for maintaining night school and other activities.

[22nd March 1956]

Small-scale industries

704 Q.—SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the details of help given for the development of small-scale industries in the city of Madras and the names of such industrial concerns so far helped; and

(b) the amount allotted for the current year for subsidizing such small-scale industries?

A.—(a) A statement^a is annexed.

(b) Rs. 2,50,000.

Deaths due to Cancer

705 Q.—SRI A. M. RATNASWAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of deaths that have occurred during the last two financial years due to Cancer in the State;

(b) the number of hospitals in the State wherein separate wards have been opened for treating this disease;

(c) whether any research institutions are proposed to be opened in the State to do research work relating to the causes of this disease; and

(d) whether any assistance is given by the Centre for controlling this disease?

A.—(a) 415, Sir.

(b) Three, Sir.

(c) No, Sir.

(d) The Central Government have sanctioned Rs. 2 lakhs towards the capital expenditure on building and equipment of the Cancer Institute, Adyar.

Opening of factories

706 Q.—SRI A. M. RATNASWAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of factories opened during 1953–54 and 1954–55 in the Madras City and its suburbs;

(b) whether some of them are owned by foreigners;

(c) whether it is a fact that licences are now refused by the Government for opening factories in the City; and

(d) if so, the reasons therefor?

A.—(a) The number of factories opened during 1953–54 is 10 and that during 1954–55 is 12.

(b) No factory is owned by foreigners.

(c) No, Sir.

(d) Does not arise.

^a Printed as Appendix IV on page 456 infra.

[22nd March 1956]

Aranian Project

707 Q.—SRI K. GAJAPATHY REDDY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether Gummidi-pundi firka gets the benefit of Aranian Project?

A.—Yes, Sir. About 610 acres of lands in Mukkarambakkam village in Gummidi-pundi firka are benefited by the execution of the Aranian Reservoir Project.

Village Vaidya Training Centres

708 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have closed all the Village Vaidya Training Centres in the State since October 1955, and if so, the reason therefor; and

(b) the number of applications received from the Vaidyas in the State for undergoing this training since 1952 and the number admitted?

A.—(a) Yes, Sir. It was observed that several of the Village Vaidyas had moved to towns instead of settling down in their own villages after the training and that many of them were using modern medicines like sulpha drugs and anti-biotics. The Government therefore considered that it was not desirable nor necessary to continue the training course.

(b) The number of applications received since 1952 was 628 and the number admitted for the course was 608.

Wardha Ghanis

709 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to introduce Wardha Ghanis in Payyanur National Extension Service area; and

(b) if so, when and how many?

A.—(a) Yes, Sir.

(b) The Government have sanctioned a scheme for the setting up of 14 Wardha Ghani Demonstration units in select 14 National Extension Service blocks in this State for the development of Village Oil Industry. Payyanur is one of the 14 National Extension Service blocks selected for the setting up of an unit. One Ghani unit will consist of two Wardha Ghanis and two bullocks. It is expected that the unit at Payyanur will begin to function shortly.

710 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the number of Wardha Ghani Demonstration units proposed to be established in Tiruvallur, Kadambathur Community Development Project block and Uthukottai National Extension Scheme block of Chingleput district?

[22nd March 1956]

A.—The Government have sanctioned a scheme for the setting up and running of 30 Wardha Ghani Demonstration units in the Community Development areas in this State. As "Tiruvallur" is one of the Community Development blocks selected for the setting up of Demonstration centres, one unit consisting of two Wardha Ghanis and two bullocks will be started shortly. There is no proposal to set up similar units in Kadambathur and Uthukottai blocks for the present.

Mat weaving

711 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have sanctioned any amount for mat weaving in Payyanur Block Development area in North Malabar; and

(b) if so, what the amount is?

A.—(a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Sale of poramboke lands

712 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) total amount realized by selling Government waste or poramboke lands to cultivators in Tiruvallur taluk, Chingleput district, during the years 1952 to 1955;

(b) the total extent sold to Harijans; and

(c) the number of applications for purchase still pending and reasons therefor?

Year.	Amount.
A.—(a) 1952	Nil
1953	Nil
1954	Nil
1955	Rs. 25

(b) Five cents.

(c) One only. This relates to assignment of an extent of 93 cents of assessed waste dry in S. No. 381 of Perambakkam village to one Harijan Sri Dharman, on collection of market value at Re. 1 per cent. The proposal is pending final scrutiny.

Loan for the purchase of electric motors

713 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is a provision under National Extension Service and Community Development Project Scheme to grant loan for the purchase of electric motors and pumpsets;

22nd March 1956]

(b) if so, the total amount allotted to Tiruvallur and Kadambathur blocks; and

(c) number of persons benefited and the total amount granted?

A.—(a) Yes, Sir.

(b) In the overall programme there is a provision of Rupees 4,50,000 in Tiruvallur block and Rs. 80,000 in Kadambathur block under Irrigation.

(c) A sum of Rs. 12,000 has been disbursed to 12 ryots in Tiruvallur block. No expenditure has been incurred under this head so far in Kadambathur block.

Compost scheme

714 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the progress made by the Block Development Officers of Tiruvallur and Kadambathur blocks in regard to the compost scheme in operation?

A.—The progress made in regard to the compost scheme in Tiruvallur and Kadambathur blocks in Chingleput district is given below:—

	Tiruvallur.	Kadambathur.
	TONS.	TONS.
Total number of compost pits dug.	782	557
Total quantity of compost produced.	2,347	604.5

Smallpox

715 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many persons had an attack of smallpox in Chingleput district talukwar during the year 1954-55; and

(b) the preventive measures taken by the Government to check the spread of the disease?

A.—(a) The figures are given below:—

	Number of attacks.
Chingleput	52
Kancheepuram	22
Madurantakam	17
Ponneri	17
Saidapet	47
Sriperumbudur	13
Tiruvallur	46
Total	214

[22nd March 1956]

Shiva Rao Committee

721 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Union Government have called for the views of this Government on the recommendations made by the Shiva Rao Committee regarding the future of the Employment Exchanges in this State; and

(b) if so, the recommendations of the Committee and the views of this Government thereon?

A.—(a) Yes, Sir.

(b) The Committee has made 92 recommendations in all. It is not possible to enumerate all the recommendations. It has, among others, recommended that the day-to-day administration of the Exchanges should be handed over to the State Governments, the Central Government being responsible for laying down policy and standards for consideration and supervision of the work of the Employment Exchanges. The matter is under correspondence with the Central Government.

Community platforms

722 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of community platforms constructed in Tiruvallur taluk during the years 1953-54 and 1954-55; and

(b) the amount allotted for the construction of such community platforms during those years?

1953-54. 1954-55.

A.—(a) Number of platforms constructed ... Nil. 1

(b) No separate allotment for the purpose is made. The expenditure was met from the provision for local works in the budget of Tiruvallur block.

Adult Education Centres

723 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have fixed any target for the opening of Adult Education Centres in each block under the National Extension Service and the Community Projects Schemes;

(b) if so, the number of Adult Education Centres opened in each of the Tiruvallur, Kadambathur and Uthukottai blocks in the Tiruvallur taluk;

(c) whether the Block Development Officers of each block have reached the target; and

(d) if not, why?

[22nd March 1956]

A.—(a) The Government have fixed a target of 35 centres for each block under the National Extension Service and Community Projects Scheme in G.O. Ms. No. 1325, Public (Rural Development Projects), dated 21st April 1955. This has been suggested as the minimum and the target may be revised to suit local conditions and is fixed when the overall programme for the block is drawn up.

(b) The number of Adult Education Centres opened and the targets fixed in the overall programme are given below:—

		Number of centres.	Target.
(i) Tiruvallur		24	50
(ii) Kadambathur		37	50
(iii) Uthukottai		29	35

(c) The Block Development Officers have not yet reached the target.

(d) The target is to be reached in the course of three years. The programme will be phased accordingly. The blocks have been in existence only for one or two years. More than a proportionate number of centres have been opened already and the rest will be opened within the period of three years.

Fisheries School for Polipu

724 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received a representation, dated 22nd July 1955, from the Polipu Mogaveeramaha Sabha in South Kanara regarding the conversion of the Polipu Higher Elementary School into a Fisheries Technological High School; and

(b) if so, the action taken thereon?

A.—(a) A copy of the representation addressed by the Sabha in the matter to the Director of Industries and Commerce, Madras, was received by Government on 5th August 1955.

(b) The matter has been deferred as it was reported that the opening of a Fisheries High School at Polipu would be detrimental to the interest of the existing High School at Innanje which is only 2½ miles away from Polipu.

Intensive Manure Scheme

725 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total amount allotted for the Tiruvallur taluk under the Intensive Manure Scheme; and

(b) the amount spent in 1955?

[22nd March 1956]

(b) The affected villages were visited by the Public Health staff and 2,076 primary vaccinations and 22,577 re-vaccinations were conducted by them. Additional Health Assistants were appointed wherever found necessary. Control measures such as disinfection of infected houses and materials, Public Health propaganda and isolation of cases wherever possible were also undertaken.

Local Development Works in Tiruvallur taluk

716 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that there is provision under Local Development Works Schemes also for improvements in major panchayats and municipalities even though they are covered by the Community Development Project Scheme and National Extension Service;

(b) if so, the amounts spent in Tiruvallur Municipality and any of the major panchayats in Tiruvallur taluk, Chingleput district; and

(c) if not, why not?

A.—(a) A maximum of 5 per cent of the amount allotted for a district can be spent for works in municipal areas, provided such works benefit the rural population of the adjoining areas also. There are no restrictions as far as panchayat areas are concerned.

Works can be taken up under Local Development Works Programme in areas covered by Community Development and National Extension Service Schemes in exceptional cases when such works cannot be covered within the normal provisions of the Community Projects or National Extension Service budget. In such cases prior approval of Government should be obtained.

(b) No amount was spent in Tiruvallur municipal area. There is no major panchayat in Tiruvallur taluk.

(c) No application for grants from Local Development Funds has so far been received from Tiruvallur municipal area.

Sinking of tube-wells

717 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to sink tube-wells in National Extension Service and Community Development Project areas of Uthukottai, Tiruvallur and Kadambathur blocks of Tiruvallur taluk of Chingleput district; and

(b) if so, when they will be taken up for execution?

A.—(a) No, Sir.

(b) Does not arise.

22nd March 1956]

Extension of electricity to Perintalmanna area

718 Q.—SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the public of Perintalmanna through a memorandum submitted to the Hon. the Chief Minister when he visited Perintalmanna on 23rd April 1955 requesting the Government to extend electricity to Perintalmanna area; and

(b) if so, the steps taken to comply with the request?

A.—(a) Yes.

(b) A scheme for extension of supply of electricity to Perintalmanna and other villages was sanctioned in December 1955.

Government Transport buses

719 Q.—SRI C. RAJAM RAMASWAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the total number of buses owned by the Government on date; and

(b) the number of buses that were running on the road, in different routes, each day, during the month of December 1955 in Madras City?

A.—(a) 420 as on 1st January 1956.

(b) A statement* is placed on the table of the House.

Panchayat for Mokeri village

720 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government or the Inspector of Municipal Councils and Local Boards has received any memorandum in January 1956 from the denizens of the Mokeri village in Kottayam taluk, Malabar district, demanding the formation of a separate panchayat for that village; and

(b) if so, the action taken thereon?

A.—(a) Yes, Sir. It was received by the Inspector of Municipal Councils and Local Boards.

(b) The Inspector of Municipal Councils and Local Boards has forwarded it to the Regional Inspector of Municipal Councils and Local Boards, Western Range, Coimbatore, for necessary action, as he has been empowered to constitute panchayats.

[22nd March 1956]

A.—(a) Rs. 1,15,000 (rupees one lakh and fifteen thousand only) for the financial year 1955-56.

(b) Rs. 59,690 (rupees fifty-nine thousand and six hundred and ninety only) up to 31st December 1955.

Soil conservation

726 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether any investigation has been made in the Tiruvallur taluk of Chingleput district to find out the necessity and the possibility of co-ordinating any scheme for soil conservation?

A.—Yes. Necessary investigations have already been made in the Tiruvallur taluk with a view to take up soil conservation work. Under the Second Five-Year Plan, it has been proposed to tackle an area of 3,000 acres in the Chingleput district during the year 1958-59.

Grazing facilities in villages

727 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation this year from the Coonoor Animal Welfare Association regarding the provision of grazing grounds in villages; and

(b) whether the Government have any proposals in this behalf?

A.—(a) No, Sir.

(b) The Government have ordered that in areas where no grazing grounds have been set apart for the village cattle, the villagers should be encouraged to raise grass farms in the unobjectionable village wastes so that they can use them for the cattle during the cultivation season when animals find it difficult to go and graze outside and have asked the Board of Revenue to implement these orders.

Palghat Municipal Water-supply Scheme

728 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) when the Palghat Municipal Water-supply Scheme was sanctioned; and

(b) the amount given by the Government as grant or loan?

A.—(a) The design of the scheme was sanctioned in November 1954. The execution of the scheme has not yet been sanctioned.

(b) Does not arise.

[22nd March 1956]

Transfer of village officers

729 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state why the village officers in Pudukkottai division of Tiruchirappalli district are not subject to transfers even on complaints as was the procedure in the pre-merger Pudukkottai State Administration?

A.—Under the existing rules applicable to this State, no village officer should be transferred from the village where he holds office permanently to any other village by way of promotion or punishment. In non-hereditary areas, mutual transfers of village officers are allowed within the same district when such transfers are advantageous to the administration.

Cyclone

730 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(i) the amount disbursed as free-cash-grant to the cyclone-affected persons; and

(ii) the amount spent on gruel centres and other relief measures in (1) Alangudy and (2) Thirumayam taluks of Pudukkottai division in Tiruchirappalli district?

A.—

	RS.	A.	P.
(i) Alangudy	4,25,646	0	0
Thirumayam	2,89,450	0	0
(ii) Alangudy	33,537	0	3
Thirumayam	27,813	3	9

731 Q.—SRI P. K. MOOKAIAH THEVAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the total loss of human lives, animals and properties on account of the recent cyclone and floods in Madurai district?

A.—The damages caused by the recent cyclone and floods in Madurai district are as follows:—

Number of human lives lost	6
Number of cattle dead	1,846
Number of sheep and goats dead	2,463
Number of houses partially or totally damaged.	22,064
Number of other buildings partially or totally damaged.	28
Damage to crops (acres)	2,100
Number of trees uprooted	13,805
Number of tanks breached	277
Number of roads damaged	48

[22nd March 1956]

Industrial School at Cannanore

732 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether it is a fact that the Government have decided to start an Industrial School at Cannanore?

A.—Yes, Sir.

Last Grade Government Servants' Conference

733 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received copies of the resolutions passed at the recent conference of the Last Grade Government Servants; and

(b) if so, the action taken thereon?

A.—(a) Yes, copies of the resolutions passed at the conference held at Tirunelveli on 8th January 1956 have been received.

(b) They are being examined in the departments of the Secretariat concerned.

Veterinary dispensary at Kasargod

734 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to close the Veterinary dispensary at Kasargod in South Kanara district; and

(b) if so, why?

A.—(a) No, Sir.

(b) Does not arise.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PRESENTATION OF THE SECOND REPORT OF THE COMMITTEE ON ESTIMATES.

DR. U. KRISHNA RAO: Mr. Speaker, Sir, I, on behalf of the Estimates Committee, present to this House the Second Report of the Committee on Estimates on the Cinchona Department. The report* is placed on the table of the House, and I commend it to the Government.

MR. SPEAKER: We now proceed to the next item on the Agenda.

SRI S. R. ARUMUGAM: Sir, what about the statement under Rule 40?

MR. SPEAKER: No statement under Rule 40 is on the Agenda.

* Printed as Appendix VI on pages 450-461 infra.

22nd March 1956]

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1956-57—cont.

(1) DEMAND XXIII.—LABOUR INCLUDING FACTORIES—cont.

MR. SPEAKER: The Hon. Minister for Industries and Labour will now reply to the debate. 9-4 a.m.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, several hon. Members, as many as 14 hon. Members, if I am correct, participated in the discussion on the Labour Demand. I am glad to see the keen interest taken by hon. Members on this important question of labour. This question means good relationship between labour and management, avoidance of exploitation of labour and merging to promote questions relating to labour welfare.

The hon. Member who initiated the discussion and the hon. Member who wound up the discussion—Sri P. Jeevanandham and Sri K. P. Gopalan—made as usual very earnest appeals in the cause of labour. Sir, the hon. Member who initiated the discussion—Sri P. Jeevanandham—made a very passionate appeal and plea in the interests of labour. But he was also conscious that he was an hon. Member sitting in opposition to the Government and, therefore, he sought to make out that there was much variance between the policy pursued in the matter of labour by this Government and the policy enunciated in the matter of labour in the Five-Year Plan that has been drafted and that is to be implemented by this Government. I can at once tell him that so far as this Government are concerned they are quite aware of the important place of labour in an all-round improvement of society. I can say, Sir, that the Government have been endeavouring on the best way possible to do everything that should enable labour not only lead a happy and contented life but also to make its best contribution to the wealth of the country which would mean the raising of the standard of living of the people of this country. I can also tell hon. Members that the Government cannot achieve that object except with the unstinted co-operation of the people and particularly those who are interested in the welfare of labour.

The hon. Member who wound up the debate, Sri K. P. Gopalan, did express his sense of appreciation for some good work turned out by the Labour Department. But, at the same time, Sir, with all his earnestness and sincerity, he referred to some acts of commission on the part of Government. He is very enthusiastic and overenthusiastic and I do welcome his overenthusiasm. But his overenthusiasm leads him to look to some act of omission or fault on the part of the Government. Although he did concede that the Government were doing something for labour, he referred to various instances to show that the Government were not quite firm in their attitude towards management and that sometimes they were acting slowly. I wish to refer to some of the specific cases that have been pointed out by the hon. Member Sri K. P. Gopalan. He referred to the closure of certain

[Sri M. Bhaktavatsalam] [22nd March 1956]

rubber estates in the months of February and March. I have been told that these rubber estates are usually closed during those months and the managements give due notice of closure to labour, and that is how some of the estates must have been closed. But, still, Sir, I am causing an enquiry to be made into the various instances referred to by the hon. Member as well as by other hon. Members and I shall see if there is any need for Government interference. I can assure the House that the Government would not hesitate to interfere and have matters settled.

Among other Members who participated in the discussion, some of them exhibited their sense of frustration and others exhibited a want of appreciation of the position. One hon. Member—and I was not surprised at it—maintained that labour was happier under the British regime than after the advent of freedom. I do not think, Sir, I should take it up seriously and contradict his statement. One other hon. Member pointed out that labour was all for management. I do not think I should take such extreme statements, accusations, and charges seriously and take the time of the House in replying to them. Another hon. Member pointed that the Works Committees were absolutely useless. I do not think that other hon. Members who are connected with labour movement would agree with that proposition.

Sir, hon. Member Sri P. Jeevanandham referred to certain tripartite recommendations with reference to beedi and engineering industries. I have often repeated in this House that these recommendations do not have any statutory force and that they cannot straightway be implemented. But, still, these tripartite committees are appointed to make enquiries so that the recommendations made by them can form the basis for any further enquiry and settlement.

Some hon. Members stated that the Government failed to refer cases of disputes to adjudication. I have explained in this House more than once that the Government have been entrusted with a sense of discretion in the matter of referring cases of dispute to adjudication and they have to discharge that responsibility. The Government do not believe in invariably referring all cases to adjudication. But the Government do try to effect a settlement and they have succeeded, as hon. Members are aware, in a number of cases in effecting a settlement and avoiding a prolonged enquiry by way of adjudication. Hon. Members are aware that with reference to certain large questions like bonus for one or two years claimed by workers in a large number of textile mills in Coimbatore, the Government have been able to effect settlement by way of arbitration and that settlement received universal satisfaction among the workers belonging to different unions. It was really good of the unions, in spite of a sense of rivalry existing among them, that they should have agreed to co-operate with the Government in effecting a settlement by way of arbitration. Last year, and year before last, the Government have been able to effect a settlement within two months on these large questions

[22nd March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

of bonus which should otherwise have been the subject matter of prolonged enquiry even for years. But, Sir, reference was made to the bonus question among the plantation workers. A special tribunal was appointed for settling this question of bonus and also for settling various other questions. Even last year, I was very much worried about the delays that were caused on account of this enquiry. Sir, once a case is referred to a tribunal, the Government cannot cut short the enquiry and Government cannot interfere in the matter. But still, Sir, with reference to the question relating to bonus for the subsequent year, namely 1954, that arose, an agreement was reached that they should await the result of the enquiry by the tribunal with reference to bonus for the previous years. Again there was a dispute with reference to bonus for 1955. Whenever the matter is brought to the notice of the Government, they take prompt steps to have the matter discussed and settled. A few days back there was a dispute with reference to certain estates in Valparai. The hon. Member Sri K. P. Gopalan is aware that there was recently a general discussion along with the representatives of the management and efforts are made to effect a settlement. During the last year, there have been as many as 311 awards given by the Industrial Tribunals in the matter of various references for adjudication. Therefore, the hon. Member should appreciate that the Government do not hesitate to refer cases for adjudication whenever they find it necessary, and, on an average, after enquiry by the Tribunal, an award is given every day in the year.

Then, Sir, with reference to the charge made by some hon. Members that the Government always side the management and that they do not take any action against the management for their faults, I would like to point out that even during the last year there were as many as eleven prosecutions against the management for failure to implement the decisions for failure to implement the awards of the Industrial Tribunals or for failure to give effect to the settlement reached. Whether it is the management or labour, Government would be equally firm.

On the other hand, I would like to point out that there have been so many lightning strikes and illegal strikes in Coimbatore alone in the various textile mills. Hon. Members are aware of the action that could be taken against illegal strikes, but still Government have been fairly lenient in the matter. When certain accredited representatives of labour themselves pointed out to me how this kind of frequent strikes resulting in violence and disturbance of peace affects the other workers, I suggested to the officers concerned that they might take serious notice of any illegal strike that might happen hereafter. Hon. Members are aware that strikes should be the last weapon of the workers but sometimes there are illegal strikes and sometimes there are strikes without justification. After a strike takes place, sometimes it is brought to the notice of the Government and Government intervene and I do remember cases where Government have been able to effect a

[Sri M. Bhaktavatsalam] [22nd March 1956]

settlement to the satisfaction of the parties. Therefore, before the strikes are resorted to, if the representatives of the workers would come to the Government, these strikes could have been avoided. But there must be a sense of appreciation of the position by the workers and the representatives of the workers. The rivalry between trade unions is the bane of sound trade unionism. That leads to blackmailing, mudslinging and all sorts of things against one another. Sometimes on account of the sense of rivalry between one union and another, they even plead against the cause of the workers themselves. I do remember a case where at the instance of the leader of a particular union affiliated to the Praja Socialist Party, I asked the Department to invite the representatives of both the management and the workers to come over here for a general discussion. There was a lock-out and those particular workers were worried that the management were going to take only certain workers and resume work. So they came to me running. It was the leader of the Praja Socialist Party. The hon. Member Sri K. T. Sridharan made a sweeping statement that this Government would take up only cases presented by the I.N.T.U.C. But this was what happened in that case. When I had asked the Department to invite the representatives of the management and workers to meet me and discuss with me, the leader of the I.N.T.U.C. came to me the next morning and asked me why I had invited the representatives of the workers and the representatives of the management. I told him that when there was some dispute I had to effect settlement and therefore I asked them to meet me. He said that the whole game was being spoiled by me. That was his accusation against me. He said that, if the Government did not interfere, the management would have succeeded in taking certain workers and locking out other workers and then the whole thing would be over. But I did not listen to the leader of the I.N.T.U.C. So there was a joint discussion and within an hour a settlement was reached which was satisfactory to the workers, whether they belonged to the I.N.T.U.C. or to the Praja Socialist Party. Again, in another case, where I tried to effect a settlement between the management and the workers, two unions were interested. When I found that the management—that was a non-Indian management—would not listen to my suggestion, the leader of the workers affiliated to the Communist Party and who belonged to the Trade Union Congress told me that I should not have referred the matter for adjudication. He felt that it was against the interest of his workers. But I would like to tell the hon. Members that I am not guided by the special pleas of this leader or that leader. I am only concerned with (1) the general interest of the workers and (2) the measures that should not hamper production but that should enable stepping up production in this country. I should take this occasion to deprecate very strongly this kind of go-slow tactics, illegal strikes and lightning strikes resorted to by the labourers. But I can also understand the position of the labour. They are sometimes not properly guided. They are sometimes deliberately misguided by,

22nd March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

public leaders who are not fully conversant as to what should be done to promote sound trade unionism, but they are interested in certain other things than trade unionism.

They are interested in their own affairs. They are interested in their own politics and thus labour is misguided. 1
a.1

Sir, a reference was made to the Nelson Type Foundry matter. That case was brought to my notice when the strike was on. I then found that the strike was not justified. The hon. Member who made a reference himself said that the workers asked for advance payments, the management did not pay and therefore there was a strike. Whether the demand for advance payment was justified or not, if the management would not agree, they could at once come to Government. They could have at once sought to raise it as a dispute. But, because an advance payment is not promptly agreed to, I do not think that would be ample justification for resorting to strike. Still, as the hon. Member who made that reference himself admitted, when the matter was brought to the notice of the Government, I have had again a joint discussion both with labour and management and a settlement was effected. I only point this out to show that in several of the cases Government have been able to effect settlement. The Government are ready to intervene whenever any trouble arises and is brought to their notice and Government have been interfering and using their good offices to the extent possible.

The hon. Member Sri Jeevanandam referred to the Neiveli Project workers. I have explained more than once in this House the position as the Government viewed. I could once again repeat that all the action that was taken by the Department concerned, now rests with the Government of India and all that this Government did was only in the interests of the successful implementation of that great Project to which the country is looking forward.

The hon. Member Sri S. C. C. Anthoni Pillai made a pointed reference to the affairs in the T.I. Cycle Factory and he made serious charges that Government were taking up certain attitude in the interests of the management or in support of the management. He even wondered whether I had any moral right to ask labour to do this or that. I shall leave alone that 'moral' aspect. I shall leave alone the question of statutory right. I did not ask and I do not propose to ask labour to do this or that except to appeal to them not to allow themselves to be misguided by interested leadership but do everything to promote production. In the T.I. Cycle Factory affair, this was what happened. The Government of India were interested in stepping up production of cycles. They were also interested in lowering the prices of cycles. I need not point out that cycle is a poor man's vehicle and hon. Members will perhaps appreciate that there may be several cycle users who do not get as much as the workers who produce these cycles. Yet, I did not mean to say that workers do get all that they should

[Sri M. Bhaktavatsalam] [22nd March 1956]

get. Of course, workers should get what they are entitled to get, what they need for a happy life and what they are entitled for the valuable contribution they make. There, the management proposed to introduce the piece-rate system in one section. In another section the piece-rate system was already in vogue. But, in 'A' section, as it was called, this piece rate system was proposed to be introduced. There was a detailed examination of time and motion study and then they had certain proposals to introduce that system. At that stage, it was taken to the notice of the Labour Commissioner and he was also present at the discussions. Then, this piece-rate system was introduced in one section, i.e., the hub section and that would affect only three workers out of about 600 workers. Only three workers were to be affected by the actual implementation of this system which was sought to be made by the management. And there was no idea of retrenchment. But these three workers started go-slow tactics. Instead of producing 100 cycles within a particular time, they turned out only three cycles and therefore they were evidently not working or were working very slow. Therefore, the management took action against these three workers. These three workers were suspended, and they had to go out of the premises. When these workers felt that the introduction of piece-rate system was wrong, immediately they could have referred the matter to the Government. They could have taken the matter to the Labour Commissioner as a dispute. That is a separate matter. But, instead of taking that legitimate step, all the other workers went out on strike. They were advised to resume; they were given notice. But they would not listen and they would not resume. It was at that stage the matter was brought to the notice of the Government. The Government, after examining the whole position, found that the workers were totally unjustified in resorting to this strike. Therefore, Government would not feel like intervening in the matter. But, they were advising the management to wait and see although the workers went on strike and although they did not turn up in spite of notices and although production was being hampered to that extent. The Management was waiting. It was at that stage the then leader of the Workers' Union, who belongs to the I.N.T.U.C. came to me and asked me to intervene and effect a settlement. So, the matter was discussed between the leader of the workers and the representatives of the management. But still the strike was continuing and the workers would not resume work. Then the management had called for applications when they had dismissed all the workers. But they were advised by the Government not to take in anybody from among the applicants and to wait for sometime more so that the workers could persuade themselves if they could not be persuaded by their leaders to resume work. The management still waited but the workers did not turn up. Then, they took about 70 persons from among the new applicants. After that, the leader of the I.N.T.U.C. again came to me and appealed to me to effect a settlement. He said that he would agree to whatever I could suggest.

22nd March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Then, I asked him and the management to have a discussion with the officers of the Government. Afterwards, they came to me and we had two hours' discussion and a settlement was reached. (Interruption.) The leader of the workers agreed to that. When communication went to the Union to confirm the terms of the settlement, they would confirm only one part of the settlement but not the other part. They decided to go back on the other part. Then, again, the leaders of I.N.T.U.C. came to me and wanted me to intervene. I told them that I had spent so much time already and there was a settlement and I thought that it would be implemented but, if the workers should go back upon it, it was no good my intervening further. Sir, it was at that stage that certain other leaders took up the cause of the workers and came to me. I explained to them the whole position and said that the workers were being injured by that kind of leadership and I finally expressed my hope that those leaders at least would stand by labour and advise them properly. Then, again, another set of leaders came to me and sought my intervention. I repeated the same thing to them. Afterwards, the hon. Member who spoke so vehemently the other day came to me. I can understand his sense of frustration which should have impelled him to make a bitter attack on the Government for their failure to end the strike. He saw the trouble in these waters and so he spread his net there but the fish must come. Although he is a very experienced and able leader of workers, he did want the support of the Government in order to achieve his own desire and thus expand his activities. But I repeated to him the same thing which I did to the other leaders. I explained to him the whole position and told him that so far I thought that it was wrong leadership but I could now see that the rank and file did not know their own good and sent leader after leader. Leaders after leaders came to me on behalf of the workers and I am only sorry, for I could not do anything in the matter. It was under such circumstances that the hon. Member, Sri Anthoni Pillai, levelled that charge against the Government in respect of this Cycle Factory strike. Sir, if the hon. Member wants to assume the leadership of these workers, he should find out ways and means of establishing his leadership and he should not simply look to the Government for help at this stage.

Sir, references were made to certain actions of the Police. In that connexion, mention was also made of certain orders issued under section 144, Criminal Procedure Code. Sir, the Police are also interested in maintaining law and order. I have since enquired into the matter and I can mention one instance of violence resorted to against poor workers. In that factory, there is a garden. As the gardener has also joined the strike, in order to keep the plants in the garden green, the management is reported to have sought the good offices of the Soundarya Nursery to lend a man who was attending to these poor plants. But that man was assaulted and this is one case of violence. When there is an act of violence, it is the duty and responsibility of the Police to take such action as they think fit in the interests of law and order.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [22nd March 1956]

Sir, the hon. Member is a veteran leader of Labour Unions, but he would like to have the Labour treated as his own chattels. If he is in the Praja-Socialist Party, he wants the Labour also to be under the control of the Praja-Socialist Party. If he is in the Socialist Party, he also wants the Labour to be under the control of the Socialist Party. If he wanted to participate in the hartal on the 20th February he also wanted the Labour to join him. They have no freedom to act. If he desires to establish his own influence over Labour, he wants them to resort to strike.

The other hon. Member belonging to his Party, Mr. Pakkiraswami Pillai, made a pointed reference and contended that the one day strike of labour in the B. & C. Mills achieved something. I could not understand what was achieved and what was the purpose of that strike.

Sir, the hon. Member who is the leader of the Union wanted that a particular Judge from the High Court should be appointed as a Judge for the purpose of arbitration, to which the Government could never agree. Finally we simply asked the High Court to suggest a Judge to do arbitration and the High Court had very kindly agreed to it and suggested the name of a Judge who has taken up the case for arbitration.

SRI S. C. C. ANTHONI PILLAI: Will the Hon. Minister be kind enough to answer one specific question? Did the management of the T.I. Cycles inform the Government of the exact piece rate system they were introducing? Did they inform the workers of the altered conditions of wages before they introduced it? Further, will the Government state whether, in their opinion, such alteration of wages of the workers without prior notification is proper and legal?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I was just mentioning that all these questions could have been put by those three workers or on behalf of them by the Union when the piece rate system was sought to be introduced. At that time, it would apply only to three workers.

Sir, it is no good using the common appellations like 'black legs', 'victimization' etc. The Government as well as the Opposition understand the exact appellation of these words. The Government would never encourage black legs. The Government would not help victimization. But, at the same time, the Government cannot be expected to do exactly what the leaders of Labour would be required to be done whenever anything is sought to be done.

Sir, the hon. Member, Sri Anthoni Pillai made a reference to the working of the Employees' State Insurance Corporation with particular reference to the workers of the B. & C. Mills. He pointed out that even though they get certificates from the dispensary doctors, they are also required to take certificates from the

22nd March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

company doctors. This question was raised on a previous occasion. But now the hon. Member wants that these workers may be exempted from the Employees' State Insurance Act. I do not think they would be justified in getting exemption from that Act, but still, these difficulties are being looked into and necessary action will be taken by the Employees' State Insurance Corporation to suggest remedies to these workers who suffer under these handicaps.

Reference was made to industrial housing. Some hon. members talked as if it was the sole responsibility of the Government to build houses to the workers. The Government of India have allotted funds and this Government are quite eager to avail themselves of the funds that are made available. But, Sir, Government should not take all the responsibility on their heads. Primarily, it is the responsibility of the managements and I have been putting to the managements that, if they are shrewd businessmen, they should accept that it is the most valuable investment they could have if they build convenient quarters for their own workers. Some managements have come forward to take advantage of this. About 15 concerns have so far built about 1,211 tenements. They have got loans to the extent of Rs. 11,35,975 and subsidy to the extent of Rs. 10,02,953. Government are also trying to have housing through co-operative societies. That would be for the benefit of the workers. Regarding the workers' contribution, I have been putting to the managements and some of them have agreed to advance the workers' shares as loans to the workers. In that way if co-operative societies are formed and houses built, the workers might ultimately own these houses. I would certainly prefer this scheme to other schemes. But at the same time Government also have taken up construction of houses. They are constructing about 936 single-storeyed houses in Sembiam and Erukkancheri. In 1955-56 they have been spending Rs. 7,91,000 and in 1956-57 Rs. 12,46,400 have been allotted for this purpose. I have been putting to the managements that if they could come forward to provide suitable sites free to the Government, then Government would undertake construction of houses taking advantage of the facility which we could have from the Government of India by way of 50 per cent loans and 50 per cent subsidy.

Regarding plantation workers, Government are quite well aware of the need to provide plantation workers with houses. Government have offered to the managements a loan of Rs. 2,000 per each tenement so that they could come forward to build houses. Under the rules that have been issued under the Plantation Labour Act, Government will take up the question of implementing the various responsibilities and duties that the managements have to discharge towards labour. Sir, the hon. Member from Coimbatore, Sri Kuppaswami, said that there was no provision for beds in Coimbatore under the Employees' State Insurance Scheme. I would like to tell him that Government have a proposal under the Employees' State Insurance Scheme

[Sri M. Bhaktavatsalam] [22nd March 1956]

for the construction an annexe of 40 beds to the District Headquarters Hospital, Coimbatore, and that will be taken up soon. In the meanwhile, provision has been made in the existing hospitals and also in the T.B. Sanatorium, Perundurai, so that these workers who come under the Employees' State Insurance Scheme may be treated properly.

Sir, the hon. Member Sri Palaniyandi referred to certain disputes relating to the tyre company. He only brought it to my notice a few days back and that matter is being looked into. Whatever matters are brought to the notice of the Government in this way, we do not fail to take such action as could be taken under the circumstances promptly.

The hon. Member Sri Pakkiriswami Pillai questioned not only the correctness but the *bona fides* of the statistics prepared by the departments of Government. I am amazed at that statement. He comes to that conclusion because the cost of living index goes down. He can see no other reason except there were some *mala fides* on the part of compilers of statistics.

The hon. Member Sri K. T. Raju referred to Government undertakings. I would tell him that the Government are equally anxious that the workers under the Government undertakings should not be treated in a different way and should not be permitted to suffer any handicaps. I can tell this much to the House that Government would not do anything by way of exploiting their labour. But, Sir, there must be a sense of appreciation about the difference between Government undertakings and undertakings run by managements as capitalistic concerns.

I was indeed very happy to hear the hon. Member Sri Gopalan when he drew the attention of the Government to the need for promoting cultural activities of labour. Workers and their leaders are easily excited about fighting for this or that. But there is the constructive side which is at least equally important. Whatever the workers earn, not only by their sweat and labour, but also by the prolonged struggle, Government are anxious that they should be able to use them fully for the permanent rehabilitation of their families. Sir, in plantations some welfare work has been started. Thanks to the aid that is available from the Central Tea Board. But I am not satisfied that there has been adequate progress. That is because neither the workers nor the managements, in spite of my persuasions, have been able to take sufficient interest in the promotion of welfare work. I do hope, Sir, we shall get better co-operation. I was happy to see when I went round the Ahmedabad Workers' Union that one-third of the subscriptions they are collecting, i.e., Rs. 2 lakhs out of Rs. 6 lakhs they collect every year, is devoted for welfare work, apart from what Government do by way of welfare activities, and cultural activities for their children and women. Apart from what Government have been doing, a big Workers' Union which has a lakh of membership collects an annual subscription of about Rs. 6 lakhs and sets apart one-third of it, viz., Rs. 2 lakhs for their

[22nd March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

own welfare activities. May I not commend this aspect of the Union's welfare work to the Unions that are functioning in this State? Government are quite anxious that they should be able to do something tangible in the coming year. With that idea, they propose to start two centres in Madras City, two centres in Coimbatore and one centre in Madurai for carrying out welfare work.

The hon. Members Sri Gopalan referred to certain affairs of the Pappinisseri Textile Mill that was opened again. Even about that decision I have explained that Government could not under the existing law, insist on the new management taking all the old workers. But still, Sir, the management have taken most of the workers and the workers have been able to find work. The mill is slowly expanding and when it expands further, I have no doubt that it will be able to employ more workers.

With reference to legislation regarding labour, the following 10-31 proposals are under the examination of the Government and we do ^{a.m} hope that, in the course of the coming year, we shall be able to undertake legislation on those matters :—

A separate legislation to regulate the conditions of workers in hotels, restaurants, boarding houses, etc.

Amendment of the Maternity Benefit Act with a view to liberalize its provisions.

Re-enactment of the Madras Shops and Establishments Act in the light of experience gained and on the lines of the model draft Bill sent by the Government of India.

Legislation for compulsory recognition of a single trade union for each industry with a view to avoid rivalry among trade unions. This subject was discussed in the Labour Standing Committee meeting. Some of the hon. Members of the Opposition were present and I am glad that there was unanimous agreement on the need for recognizing one trade union for each industry.

After the Special Officer appointed to enquire into the beedi industry submits his report, the question of enacting legislation to regulate the conditions of work in that industry will also be taken up.

I would now appeal to labour and to leaders to play their worthy part in this great programme of amelioration which we have taken up. I would particularly appeal to labour to see to their own good and not to allow themselves to be misguided by unscrupulous leadership, to choose proper leaders and fight for their legitimate rights. I can assure them Government will do everything that should be done to help labour to achieve their objectives of leading a happy life and increasing the wealth of the country.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI: The Hon. Minister appealed to the workers to choose proper leaders. I am very glad he should give that advice. But during the course of the speech,

[22nd March 1956]

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Whatever I say by way of assurance, I am expected to implement. There is a Committee on Government Assurances. Therefore, I would say that the Government of India are in charge of this work.

SRI P. RAMAMURTHI : The Hon. Minister said that the Government had got absolute discretion in referring disputes for adjudication. But the Government may decide arbitrarily. There is a High Court decision which says that the Government are bound to give the reasons for non-reference of disputes for adjudication. Will the Government, instead of taking umbrage under this general provision, justify their refusal to refer disputes for adjudication?

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I did not use the word 'absolute' at all. I only said that the Government had to discharge the responsibility which was put on them by the Statute. So Government do sometimes refuse to refer disputes for adjudication. Whenever questions are put in the Assembly, I do explain why the Government have refused adjudication.

SRI P. RAMAMURTHI : Lastly, I wish the Hon. Minister, who was so very solicitous to say that labour has got a great role to play, had said something about the role which labour had played. Will he acknowledge the fact that labour has contributed a great deal and that productivity has increased by 46 per cent?

10-40 a.m. * THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am very grateful to the hon. Leader of the Opposition for reminding me. I had intended to mention this. But some hon. Member said that there was no industrial peace at all. I had intended to point out that there was absolute industrial peace in spite of attempts of certain leaders to disturb it. There is industrial peace, and I must acknowledge with a sense of appreciation and gratitude the great part played by labour resulting in the stepping up of production as has been pointed out by the Leader of the Opposition.

SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER : Sir, the hon. Member Sri Palaniswami Gounder raised the question of power-cut. If effect is given to the power-cut, agricultural production will be affected. I should like to know whether the proposed power-cut is universal and will affect the agricultural labour.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think, Sir, this will affect the agricultural labour. If the hon. Member is also interested in labour, I would like to point out to him that particularly in Coimbatore, several of these mills have got their own generating sets, and this 25 per cent cut will not affect them. If the position in Pykara does not deteriorate further, there may not be any need to add to the cut and labour may not be affected.

MR. SPEAKER : I am going to put the cut motion to the vote of the House unless the hon. Member withdraws it.

22nd March 1956]

SRI K. P. GOPALAN : I am not withdrawing my cut motion, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 32,50,600 under ‘ Demand XXIII—Labour including Factories ’ be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : I now put the original Demand to the vote of the House. The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 32,50,600 under ‘ Demand XXIII—Labour including Factories ’.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND XVI—MEDICAL.

(3) DEMAND XVII—PUBLIC HEALTH.

(4) DEMAND XXXVII—CAPITAL OUTLAY ON PUBLIC HEALTH.

MR. SPEAKER : We now proceed to the Demands Nos. XVI, XVII and XXXVII. The Leader of the Opposition will now speak.

SRI P. RAMAMURTHI : Mr. Speaker, Sir, I am departing from my usual practice of speaking in Tamil so that the Hon. Minister may not say later that he has not understood what I said. Just now we heard the reply of the Hon. the Minister for Labour who had stated that labour was his first charge, and that the Government were very much solicitous towards labour. I wish that as far as the Medical department is concerned the Government implemented that ardent desire of theirs.

I would take this Medical department under two or three heads. I would first take the condition meted out to the workers in the various hospitals. We are told that medical facilities in our State and generally in our country are very weak and that there is very great scope for expansion. We are told that hospitals are going to be expanded and all types of medical facilities are going to become plenty. We are being fed upon plenty of promises. What about the position of the workers in the hospitals? If we look at the budget provision, we will find that there are 6,000 workers of the lower subordinate staff in the districts as well as in the City. Three thousand of these people are employed on what is called ‘ Contingent expenditure ’. There are people who have put in 20 years’ service. There is one hospital—the Veterinary hospital—in Madras which does not contain on its roll a single worker on a permanent basis. All the workers are on ‘ Contingent expenditure ’. (Interruption by the Hon. Sri C. Subramaniam.) What applies to this hospital workers applies to other hospital workers also. As far as the entire State is concerned, there are three thousand workers on ‘ Contingent expenditure ’, and I do not know

[Sri P. Ramamurthi] [22nd March 1956]

whether the Government think that these 3,000 hospital workers are not going to be required at all. What is the reason for keeping these people on 'Contingent expenditure' and not confirming them? Take the wages of these workers. These hospital workers are supposed to attend to the patients in the hospital. The lives of the patients certainly depend upon the hospital workers to a considerable extent. What is their condition of service? Pharmacy coolies, punkah-pullers and watchmen are all employed on a scale of pay of Rs. 10— $\frac{1}{2}$ —15. Even though there are no punkahs, still there are punkah-pullers. These workers are given a magnificent scale of Rs. 10— $\frac{1}{2}$ —15. The other day when I told the Hon. Minister that these people were working on this scale of pay, he was surprised at it. But this is exactly the case. The hospital workers get only this scale. Recently the Madras Government thought it fit after a good deal of agitation to pass an order in 1954 to increase their pay. What is the great increase that they have sanctioned? Instead of an increment of half a rupee annually they said that they would give an annual increment of Re. 1. That is, the scale of pay was changed from Rs. 10— $\frac{1}{2}$ —15 to Rs. 10—1—15. Even when they gave this small increment, they attached a condition to the order saying that there would be no retrospective effect. Normally the workers would be entitled to get arrears of pay, but this was denied because retrospective effect was not given to the order. This is the way the Government are trying to improve the condition of the workers. If the workers say that this scale would not satisfy them, the Government ask, 'Why not bring it to our notice?' Umpteen times this had been brought to their notice. They now say 'The workers are agitating; they have become agitators'. The Government want the workers to get on accepting whatever is paid to them and whatever be the conditions of their service.

It is universally agreed that a salary of Rs. 10 or Rs. 15 or Rs. 20 cannot be allowed to remain in any service. The minimum to-day must be put at Rs. 26. Whenever we bring the matter to the notice of the Government, the Government say, 'We have got no funds; what can we do'. Lack of funds is an excuse on the basis of which the workers are condemned permanently to live on this meagre wage. Therefore, I suggest that at least so far as the workers in the City hospitals are concerned, they should be given a City allowance so that their difficulties might be tied over to some extent. If the Government are not prepared to listen, the workers have after all to resort to direct action. As far as the workers are concerned, direct action is the last resort. They have represented their grievances again and again to Government. Their grievances should be redressed early.

What are the other conditions of service of these workers? You will find that all these workers or some of them, at any rate, are forced to work for twenty-four hours or sometimes even for thirty hours continuously. Even though there is the eight-hour shift

22nd March 1956] [Sri P. Ramamurthi]

system, the authorities in the various hospitals do not follow this system. The lives of the patients are entrusted to these workers in the hospitals. How will these workers attend to the needs of the patients if they are asked to work for 30 hours at a stretch? When I discussed this matter with the Hon. Minister, he said that he was not even aware that such a thing as this was prevailing in the General Hospital and the various other headquarters hospitals. The Government have sent a communication to the workers of the Trade Union in the King Institute saying that workers are required to work only for eight hours at a time. When the workers of the King Institute took that letter to the authorities of the King Institute and told them that they had a letter from the Government (signed by the Secretary to Government) informing them that they were not required to work for more than eight hours, and that they would not work for more than eight hours the next day, the head of that institute wanted a day's time to make arrangements. He said, 'Give me a day's time. From day-after-tomorrow you will have new arrangements. You need not work for more than eight hours'. Believing his assurance, the workers stayed away. But then all these workers have been dismissed summarily.

The Government pass an order that the workers are expected to work for eight hours only and when the workers act on that categorical statement of the Government, the head of the institution comes and says that he will dismiss them if they are not willing to work for more than eight hours. I should like to ask, what is the validity of written orders of the Government if they are not acted upon. Either the Government must be foolish in passing such orders or that the Secretary of the Government must be thoroughly misled in passing such orders in matters like these. The Government can take steps to put an end at least to this practice of compelling the workers to work for more than eight hours. If the Government cannot attend to even such simple requests, the workers are forced to resort to direct action or strike. Some drastic remedy must be taken immediately by the Government. I want the Government to come forward with a policy statement here and now and state that they would take steps to remedy some of the grievances of the workers. As far as the grant of city allowance is concerned, I want the Government to agree to it immediately. With regard to the other requests which involve finance, the Government may examine the whole matter and pass orders. The Government can take two or three months to pass orders.

Yesterday, the Hon. Minister was saying that as far as the Government Institution of Indigenous Medicine was concerned, he was stating the policy of the Government. I have got certain figures with regard to this institution. The House might perhaps know that this institution was started some time ago in 1947. On the basis of an assurance given on the floor of the House by the then Minister for Health, a new course of studies was instituted. It was called G.C.I.M. Course. At that time, a Board of Studies

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [22nd March 1956]

he vehemently criticized the leaders of the All-India Trade Union Congress, Indian National Trade Union Congress and Hind Mazdoor Sangh.

MR. SPEAKER: Order, order. If it is a matter of personal explanation, I can allow. I am sorry I cannot allow any Member to make comments on the speech of the Hon. Minister.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI: He has used the words 'unscrupulous leaders' very frequently.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I said 'unscrupulous leadership'.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI: The distinction that is sought to be made is a very fine distinction. He vehemently criticized the All-India Trade Union Congress, Indian National Trade Union Congress and the Hind Mazdoor Sangh. May I know which other organization he expects to produce good leadership? Is it the Tamil Nad Congress Committee?

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not have partiality for any particular affiliation. It is my hope that all these trade unions will adjust themselves and offer to the poor labour very effective and correct leadership.

* SRI N. K. PALANISWAMI: கனம் சாநாயகர் அவர்களே, சமீபத்தில் மின்சார வெட்டு ஏற்படப்போவதாக சர்க்கார் அறிக்கையிலிருந்து தெரிகிறது. இப்பொழுது மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டால் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது மட்டுமல்ல உற்பத்திக்கும் தடங்கல் ஏற்படும். சமீபத்தில் மில் முதலாளி சங்கத் தலைவர் அறிக்கை பிரகாரம் கோயமுத்தூர் டவுனில் மட்டும் உள்ள 60 மில்களில் 90 சத விதத்திற்குமேல் போதுமான ஆயில் இன்ஜின்கள் இருக்கின்றன. கோயமுத்தூரின் சுற்று வட்டாரத்தில் இருக்கக்கூடிய மில்களில் 50 சத விதத்திற்குமேல் ஆயில் இன்ஜின்கள் இருக்கின்றன. உற்பத்தி தடைபடாமல் இருப்பதற்கும் தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்படாமலிருப்பதற்கும் மில் மாஜேஜ்மெண்டுகளுக்கு உடனடியாக ஆயில் இன்ஜின்கள் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் அமைச்சரவர்கள் சொல்லும்போது, "தொழிலாளிகள்தான் திடீரென்று வேலை நிறுத்தம் செய்கின்றார்கள், அதுவும் 'இஸ்கீல் ஸ்ட்ரைக்' செய்கின்றார்கள்" என்று குறிப்பிட்டார்கள். சமீபத்தில் நடந்த சம்பவம் ஒன்றை அமைச்சரவர்களின் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றேன். இருபதுநாட்களுக்கு முன்பு கோயம்புத்தூர் ராஜலக்ஷ்மி மில்லில் இரண்டாயிரம் பேர்கள் மூன்று நாட்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய எணியை ஆயிலர் செக்ஷனில் இருக்கும் தொழிலாளர் எடுக்கிறதா, லாம் செக்ஷனில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர் எடுக்கிறதா என்ற பிரச்சனை ஏற்பட்டது. அதன்பேரில் லேபர் இன்ஸ்பெக்டர் வந்தார். எல்லோரும் வந்தும், யார் அதை எடுப்பது என்பதைப் பற்றி சட்டத்தில் "ப்ரொவிஷன்" ஒன்றும் இல்லாததால், யாரும் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. மூன்று நாட்கள் வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. பத்து ஆயிரம் 15 ஆயிரம் ரூபாய்க்குமேல் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. சட்டத்தில் சரியான "ப்ரொவிஷன்" வைக்காததால்தான் "இஸ்கீல் ஸ்ட்ரைக்" நடப்பதற்கு காரணமாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

[22nd March 1956]

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: குறிப்பிட்ட வேலை நிறுத்தத்திற்கு யார் பொறுப்பு என்பதைப் பார்த்துத்தான் சொல்ல முடியும். மின்சார வெட்டு சம்பந்தமாக கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். மின்சார வெட்டு வரக்கூடாது, உற்பத்தி பாதிக்கக்கூடாது என்பதுதான் சர்க்காருடைய ஆவல். ஆகவே, டெக்ஸ்டைல் மில்களிலே எந்தெந்த உதவி செய்து உற்பத்திக் குறைவைத் தடுத்தது, உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்யமுடியுமோ அதை அரசாங்கம் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

SRI P. RAMAMURTHI: I did not want to interrupt the Minister when he was speaking. I would like to ask for some clarification on certain points.

SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER: On a point of information, Sir.

MR. SPEAKER: Let that point of information be raised after Mr. Ramamurthi's point.

SRI P. RAMAMURTHI: The Hon. Minister said that Rs. 2,000 would be given per house for the housing schemes for plantation employees. May I point out to him that the intention of the Plantations Act is entirely different? In view of the enormous profits that the plantations have been making, this responsibility of construction of houses has been put upon the plantation owners, and they have got to discharge their responsibility irrespective of any assistance. This question was discussed in the various Plantation Committee meetings. At the Tripartite Conference held in Ootacamund about two years ago, this question was thrashed out. The Central Act provides that the plantation owners must find their own money. Will the Government see that this Rs. 2,000 per house is utilized for building houses elsewhere and force the managements of plantations to build houses?

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Though I referred to the proposal to grant loans to these plantations, I added that the rules under the Plantations Act would be enforced. I had in my mind the point that the Leader of the Opposition mentioned when I made that addition. Under the rules we are required to compel the managements of plantations to attend to this charge on them. Still there may be smaller plantations which could not afford to build houses for want of funds. Under the Industrial Housing Scheme, there is an element of subsidy. But here there is no question of subsidy at all. It is a question of giving loan and loan implies not only the return of capital but also paying interest on the capital. In order to see that small plantations do not suffer by the provision of houses for their workers, the Government have this proposal.

SRI P. RAMAMURTHI: The Hon. Minister spoke about Neiveli. We also are equally interested in it. Will the Hon. Minister give an assurance that the 300 workers who had been retrenched will be taken back when the work starts? Now that the work has started, will he see that they are taken back?

[Sri P. Ramamurthi] [22nd March 1956]

was appointed by the Government consisting of certain experts in Ayurveda as well as in modern system of medicine. That Board went into the whole question and prescribed certain curriculum—certain course of studies. They are, Premedicals, Fundamentals, Materia Medica General, Materia Medical Special, Hygiene, Pathology, Toxicology, Medicine, Surgery and Midwifery. The number of hours set up for teaching indigenous medicine and for modern medicine by that Board was 2,446 and 3,219, respectively. That was the position in 1952. What is the position to-day? The number of hours for teaching the course in indigenous medicine has been reduced from 2,446 to 1,435 and for the course in modern medicine the number of hours has been increased from 3,219 to 4,195. Yet, Sir, the Graduates that come out from that institution are called Graduates in Indian Medicine. Out of a total of 5,630 hours for the G.C.I.M. Course, only just about 1,435 hours are allotted for teaching indigenous medicine. I cannot understand, Sir, in calling the students who undergo this course as Graduates in Indian Medicine. I would like to point out that the Government have been systematically reducing the various courses of study for Indian Medicine. Out of ten subjects that were being originally taught, only five subjects are now taught. Previously in 1952 every student was taught 'Premedicals'. Now, that subject has been omitted in the subjects for study for the G.C.I.M. Course. This is a very important subject and without a study of the same a student will not be able to understand the other subjects. Like that, five subjects which were originally taught to students in 1952 had now been cut off from the curriculum for the students undergoing training in this College. If the Government are not interested in continuing this institution as an Institution of Indian Medicine, if the Government have the courage of conviction to say that they are satisfied in coming to the conclusion that the Indian System of Medicine is an unscientific system, let them say so. But let them not try to balance both the Indian and Modern systems of Medicine. If the Government do not have the courage of conviction, let them not try to do things in a surreptitious way. I wish also to know on what basis the courses of studies for the students studying in this College have been drawn up. The Government in 1947 constituted a committee to go into this question. I wish to know, whether subsequent to that date any committee consisting of experts in Indian Medicine as well as in Modern Medicine went into the whole question and made recommendations. I think no such committee was appointed. Probably the Hon. Minister considers himself as an expert on the basis of his own understanding. We do not understand how Government Orders are passed, taking away certain subjects prescribed for study and examination for the students studying in this institution. The money spent on this institution comes from the tax-payers' contribution and it must be properly accounted for and there must be a policy on what basis the orders of the Government are passed, and we would like to know about that from the Hon. Minister.

22nd March 1956] [Sri P. Ramamurthi]

Some orders have been passed by this Government with reference to the working of this institution, and they are wonderful indeed. I will give some details about these orders. G.O. Ms. No. 2326, dated 17th June 1953, is one such order. This order has been issued for the sake of one particular candidate. One Miss Lalitha Shetty was studying in IV L.I.M. Course. She failed in Modern Medicine. Two months after she failed in the Modern Medicine examination, the Government issued the above order (G.O. Ms. No. 2326, dated 17th June 1953), exempting her from attending the hospital postings in the failed subject of Modern Medicine since she had passed the clinical part of the subject in the previous examination. We would like to know whether any such exemption had been granted in the history of any such institution anywhere at any time. Why should a special Government Order be passed granting exemption to a student from passing a particular course? What is the particular influence that was brought to bear on the Hon. Minister to pass such an order and if no influence was brought to bear on the Hon. Minister, we would like to know why such a Government Order had been issued for a particular candidate?

Again, Sir, there was a student by name Mr. Subhas Chandra Hegde. I do not know him. He might be a good boy. This boy was under-aged. He was, therefore, not admitted to the College of Indigenous Medicine. After admissions to the College had been over, the Government issued a special order, G.O. Ms. No. 3266, Health, dated 4th September 1953, exempting this student from the age-limit and also increasing the strength of the College from 100 to 101 in order to accommodate this student in the college. I do not know why the strength of the College should be increased in order to accommodate a single student. We do not understand this thing at all.

Again, Sir, in the April 1954 examination, a number of students failed in Indigenous Surgery and Indigenous Midwifery examinations. The Government issued a special Government Order saying that the subjects of Indigenous Surgery and Indigenous Medicine had been removed from study and examination of the G.C.I.M. curriculum and that the students who failed in the April 1954 examination in those subjects were deemed to have successfully completed the G.C.I.M. Course. I do not know why these boys should be exempted from sitting again for the examinations in which they have failed. I do not know whether anywhere such a thing is being done.

It must be noted that the students had already paid the tuition fees for those subjects and they were attending the classes for two months. They had already paid the examination fees for the subsequent examinations. Then at that time this kind of order was passed giving retrospective effect. A lot of talk is going on in the City to the effect that these things are being done because the Hon. Minister is personally interested in some of the candidates. These are the allegations that are made and I would like the Hon. Minister to clarify the position.

[Sri P. Ramamurthi] [22nd March 1956]

Again, another wonderful Government Order was issued replacing the examiners in the Ayurveda side for the October examination held in 1954, while the same examiners for the April examination were retained for the December examination. Normally this is not done. New examiners are appointed for one examination and then immediately for the next examination the old examiners are brought back. I cannot understand such kinds of things. The Hon. Minister must throw clear light on all these points. Otherwise he will not be free from the charges that are levelled against him. I am hearing these talks in the bus and everywhere I go.

Then, so far as the Government School of Indigenous Medicine is concerned, I would like to mention one thing. There cannot be two scientific systems of medicine. There can be only one scientific system. Are there not good things in our ancient systems of medicine? Certainly there are so many good things. Therefore, unless we are able to find enough medical practitioners who will carry on research work into the various types of medicines that were used in the various Indian systems of medicine and integrate all of them into one common system, we cannot have a really scientific system. After all, there is nothing particularly scientific even about the modern system of medicine. Many of the modern medicines that have come are only on the basis of experiments conducted by the trial and error methods. Therefore, unless the whole thing is changed, unless there is one scientific system under which we can integrate the various systems of medicine and unless we are able to inculcate the consciousness among our medical practitioners of the modern system of medicine and make them realize that there is some good even in our ancient systems of medicine, this kind of perpetual division, viz., some people preferring the modern system of medicine and some people preferring the other system, will continue to exist. The great wisdom of our ancients as a result of which there are so many wonderful recipes will be wasted if a perpetual propaganda is carried on in our country that after all only the modern system of medicine can survive and that the other system has to die out. I am not bothered whether the system of indigenous medicine as such exists or not, but I am bothered about certain good things which our ancestors have handed over to us generations after generations and I am only particular that these good things must be preserved and integrated.

Then, there are also certain other matters on which I would like the Hon. Minister to clarify the position. Unfortunately, all these things are being talked about. For example, there is the Barnard Institute of Radiology. We all know that radium was discovered by one of the greatest scientists of the world. We all know how both Madam Curie and her husband had struggled hard for years under conditions of poverty in order to make this discovery and see that radium is utilized for the benefit of mankind. We certainly want that that benefit should go to everybody and that it should not be the monopoly of any particular group or clan. That is what

22nd March 1956] [Sri P. Ramamurthi]

we are interested in. But there are certain things about this institute and I would like the Hon. Minister to clarify the position. The Director of this Institute is one Dr. Manjunatha Rai. He may be a very good man—I know nothing about that gentleman—and he was about to retire last year. When he was about to retire, somebody else was being sent for getting training in radiology. Of course, it is a very good thing that somebody is given training. Why was it that the Government did not think of sending somebody sufficiently in time in order to get the requisite training but waited till the end when this gentleman was about to retire? Why is it that the Government chose a man at the last minute to receive training? The result was that the services of this Director have been extended because the Government did not take early steps to get properly trained people? (The Hon. Sri C. Subramaniam: His services have not been extended.) I would explain the position. A proposal was made that his services should be extended. But what has happened is that he has been appointed in an honorary capacity and he is practically in charge of the institution. My point is that even some two years ago, that is sufficiently in advance, they could have thought of sending somebody to get proper training. Why was not that done?

Then, with regard to the person who was selected for receiving this training, I would like the Hon. Minister to clarify the position. One of the two persons who had been selected and sent happens to be the Hon. Minister's own son. I would like to ask on what basis this selection was made. I would be told that there was a Board of Selection. I would ask the Hon. Minister who were the Members of the Board. One of the two Members of this Board of Selection is Dr. Manjunatha Rai, who is a relative of this gentleman. I would like to know whether any hon. Gentleman would like to serve on a Board which has to decide the selection of some of his own relatives. It is an elementary principle of morality in public life that when the question of selection of somebody with whom he has got blood relationship has to be decided, that gentleman should say that he would not serve on the Board. (Cheers.) The other Members of the Selection Board was Dr. Prasada Rao, the Dean of the General Hospital. I am not saying that the Hon. Minister interfered or did such and such a thing. I would like to make it clear and I have got no proof. But I would ask the Hon. Minister when such a Board of Selection was recommended to him, was it not his duty to intervene and say "Here is a question of Dr. Manjunatha Rai's own relatives to be decided. Therefore, I would not like him to serve on the Committee". Why was not such an attitude taken by the Government?

Then, I have got certain other facts and I want the Hon. Minister to be in a position to deny them. The Government constituted the Board of Selection on 8th September 1954. The

[Sri P. Ramamurthi] [22nd March 1956]

selection was made on 29th September 1954. After selection, this gentleman had left the shores of India for undergoing further studies in England. I have got reliable information—which I can vouch for—that this gentleman had booked his passage long before 8th September 1954 when the Board of Selection was constituted. If the Hon. Minister is challenging these facts, I would like him to peruse the registers of the Air India International Corporation which will show that this gentleman has booked his passage to England for the purpose of undergoing training there long before 8th September 1954. How did this gentleman come to know beforehand that he was going to be selected? How was it that he had booked his passage long before? These are questions which the Hon. Minister has got to answer. If these things did not happen, then I would certainly be glad. I am speaking on the basis of facts the authenticity of which I have no reason to doubt and I have made intensive enquiries with regard to this. Certain doubts are cast in the manner in which the Board functioned. It is stated that a farce was enacted. It is said that the Selection Board itself was a farce. In such questions, not only justice should be done but justice should also appear to have been done. There is an old saying that it is not enough if justice is done but justice should also appear to be done. As the Hon. Minister's own son is involved in the matter, he must be absolutely above board. Therefore, I would like the Hon. Minister to clarify the position on all these points.

11-10
a.m.

Then, Sir, there is the gentleman, Dr. Prasada Rao of the General Hospital, who had been declared as medically unfit when he went before the Medical Board. That gentleman had got all manner of diseases about which I need not describe. He is suffering from diabetes; he is suffering from cataract. He could not sign his own signature without somebody's assistance. Such a gentleman is appointed and for six years, his services are being extended. The post of Dean of the Madras General Hospital is an executive job and the Hon. Minister will please remember that about six years back there was an enquiry into the affairs of the Madras General Hospital. At that time, it was found that over one lakh of rupees had disappeared and the Superintendent of the General Hospital was found responsible for it in the sense that he had failed to exercise the required amount of supervision. But, at that time it was pointed out that since the Superintendent of the Madras General Hospital had also got additional duties of attending to lectures in the Madras Medical College besides attending to the patients in the General Hospital, it was difficult for him to exercise the necessary supervision over the whole affairs. Therefore, it was found necessary to appoint the Dean, a whole-time officer, who has got only this responsibility of supervising the whole affairs in the General Hospital. When they decided to appoint a whole-time officer for this purpose, it was admitted by the Government themselves that this job was essentially an executive job and that it did not require teaching qualification or other qualifications. When

22nd March 1956] [Sri P. Ramamurthi]

that is the case, is it impossible for the Government to get from the large number of practitioners under their Services, people with requisite experience, qualifications and talents in order to supervise the affairs of the Madras Medical College or the Stanley Medical College? Certainly it could have been done. But, why is it that the services of this gentleman are being extended from year to year? This is something atrocious. There is no rationale behind this. In Britain and other places, certainly this is not being done. In Britain, the Dean happens to be a junior person. But the most wonderful thing which I came to know is, that Dr. Prasada Rao as well as the Director of Medical Services, both of them, have got certain beds reserved for them in the Madras General Hospital. The Director of Medical Services has got to supervise the functions of the Medical Department in all the districts and for that gentleman, certain beds are being reserved in the General Hospital. Why is it? Is it humanly possible to attend to this work by the Director? Unless some of these things are immediately looked into and these people are put in their proper places, they cannot attend to executive functions properly. Then, he should cease to be a Director of Medical Services. Unless this firm attitude is taken, the hospital functions will never improve. What is the supervision that they can exercise?

Another point is this. The Director of Medical Services has got some beds reserved in the Madras General Hospital. The overall supervision of the General Hospital is under the Dean of the hospital. Therefore, the Director, who is a superior officer, as far as the functions of the General Hospital are concerned, has got to work under a subordinate officer, the Dean. This is an anomalous position. Unless these things are remedied, people will think that a lot of favouritism is going on. These things have got to be attended to shortly.

Then, Sir, another thing I would like to bring to the notice of the Hon. Minister is about the Radium Institute. There is a general rule in hospitals that the doctor who administers radium to a patient, is held responsible for the radium needles. (Interruption.)

SRI P. RANGASAMY REDDIAR: May I know for what purpose those beds have been reserved for these officers in the General Hospital?

SRI P. RAMAMURTHI: I can't answer that question, Sir.

Now, Sir, the radium needles are a very costly affair. There is a general order of the Government which says that the doctors who are administering radium to the patients are to be held responsible for these needles. Sometime back, I think about six

[Sri P. Ramamurthi] [22nd March 1956]

months ago, in the Women and Children Hospital at Egmore, some needles were lost and the Superintendent of that Hospital held that a particular doctor who administered that radium to be responsible for it. But unfortunately for that Superintendent and unfortunately for us and fortunately for some people, that doctor who administered that radium, happened to be the son-in-law of Dr. Roy. After a good deal of correspondence, a new order has been issued, just about a week back, which says that hereafter the person who administers the radium will not be held responsible for the needle but the hospital staff will be held responsible for that. I would like the Hon. Minister to say whether he is prepared to extend the same type of treatment to the workers in the General Hospital and all the other hospitals? If linen are lost, if bed clothes are lost, the entire workers are collectively held responsible. If somebody comes and steals away something, then all the ward boys, nurses, everyone of them is held responsible and the money is deducted from them in proportion to their wages. I wish to point out to the Minister the absolute immorality of such treatment. How can I be held responsible if somebody comes and takes away something and if it is lost? But, in spite of all the protests from the workers, the Government said 'No'. They cannot change the system. But, in respect of a case where some doctors are involved and particularly doctors who are closely related to people who are holding high positions in the Medical Services like Dr. Roy, the entire rules will be changed overnight. In the case of a doctor, because he happened to be a relation of somebody who is holding a high position, then immediately after four months all these rules will be changed. Why this discrimination? Is it favouritism or not? This is what I would request the Hon. Minister to look into and see that such things are put an end to.

There is another case, Sir, like the radium scandal. I would like the Hon. Minister to see that such things do not recur in future. I do not know whether the Public Accounts Committee have gone into the matter. I am not a Member of the Public Accounts Committee. Whether that Committee goes into that matter or not, it is the primary responsibility of the Government to look into this matter. About 700 mgms. of radium was purchased by the Government. What was the Company on which the order was placed? The order was placed on one company called Canadian Uranium Company of Canada. Was any investigation made with regard to the status of this Company, whether it has got financial resources or not? Nothing was made. Finally, on whose recommendations was this order placed in 1947 and what was the result? The result happened to be that these 700 odd mgms. of radium came without a certificate of shipping. (The Best & Company are the shippers) and Government also took delivery of them. Out of the same consignment of 750 mgms. of radium, 200 and odd mgms. went to the private account of Dr. Roy. I make bold to say that from out of the same consignment, 200 and odd mgms. of radium went to that person. Was the 200

22nd March 1956] [Sri P. Ramamurthi]

mgms. of radium obtained to the account of Dr. Roy paid for by him or not? I would like the Government to investigate into the whole question.

Afterwards, Sir, it was found that the radium that was obtained and which came to the Government account, was useless. Afterwards the Chief Physician of the Madras General Hospital who went and took delivery of the radium on Government account was held responsible for not properly seeing the consignment and an enquiry was held for 40 days. I believe the late Dr. Rajan also conducted some enquiries. But, today we are told that those papers are not available. We would like to know how those papers would disappear. I would also like to ask the Government why was it that after forty days of enquiry this Physician was suddenly transferred from Madras to Madurai. Is it because he turned out to be against Dr. Roy? I make bold to say, Sir, that it was only for that reason that he was transferred. Therefore, why are such things happening? In the entire medical profession, there is a feeling of frustration that they cannot get things done unless they have got some officer occupying high position to help them.

Now a lot of condemnation of articles is taking place. I would like to ask, how is it that these articles were condemned and how these condemned articles are disappearing only to be purchased and used by some Institute of Radiology somewhere in Mangalore or somewhere in Madras? How is it that these articles which have been condemned by the Madras Government are being used by others. Therefore, I would like to ask the Madras Government, whether they are prepared to constitute an Independent Committee to go into the case of such condemnation of materials which are of great value. There are enough Radiologists in Madras, for example, Dr. Rama Rao. He is an independent person who is certainly known to be an experienced Radiologist. I do not know what the relation between the Government of Madras and that gentleman is. It may be that they are not in good terms and I am not bothered about it. There are very many Radiologists who are experts in that field. There are also very many independent practitioners and will the Government constitute a committee consisting of such independent persons, persons who are not directly working under the Director of that particular institution. Otherwise, the Government can never be able to infuse confidence in the minds of the public that things are done properly. The talk of the town is that these condemned articles are finding their way into the private institutions. Therefore, with a view to put an end to these talks, I would ask the Hon. Minister for Health to come forward to constitute a committee of enquiry to go into the whole matter. I am making this statement not without any sense of responsibility but with full sense of responsibility and I am prepared to stand by it. I would ask the Hon. Minister to get the concerned register from Messrs. Best &

[Sri P. Ramamurthi] [22nd March 1956]

Co., and verify it. Some of my questions may not be answered immediately and he can throw light on them later on. He can throw light on other questions now. Finally, I would once again ask him whether he will give an assurance that the Government are prepared to institute an enquiry by independent persons to go into the whole question and find out whether there was any nepotism or corruption or favouritism. I expect an answer from him. (Cheers from the Opposition Benches).

* THE HON. SRI A. B. SHETTY: Mr. Speaker, Sir, 20 hon. Members have taken part in this debate. My hon. Friend, Dr. K. B. Menon, the leader of the Praja-Socialist Group, who moved the Cut Motion made a well reasoned speech giving various helpful suggestions. I will refer first to the criticisms and suggestions made by Dr. Menon which will incidentally cover many of the points raised by the various hon. Members of this House and then I shall deal with the points raised by the hon. Leader of the Opposition.

Dr. Menon has stated that there is no lack of doctors in our State but they are unwilling to go to villages. The reasons why they are unwilling to go to villages are well known. Students who undergo medical education have to undergo very heavy expenditure, at least Rs. 10,000. It is difficult for them to practise scientific medicine in villages; regarding rural areas there is lack of communications, lack of amenities and lack of facilities for the education of children and that is the reason why doctors are unwilling to go to the villages. In other countries too, deficiency in medical personnel and in hospital facilities falls most heavily on the rural population. It is not only in India. But in India, on account of the condition in which our villages are to-day, our medical men, it is true, are more unwilling to go to the villages.

The hon. Gentleman has also stated that the villages are neglected and there are only a few hospitals. I may tell him that there are 400 subsidized and non-subsidized rural dispensaries. It is true that some of them are not working well for want of properly qualified practitioners in charge of them. We have asked the District Health Officers who are touring officers to inspect the dispensaries of indigenous medicine since it is easier for them as touring men to pay surprise visits and inspect them more often. Ninety of the rural dispensaries are proposed to be provincialized during the Second Plan Period and 18 of these will be provincialized during the next year. The provincialization of dispensaries means that Assistant Surgeons with proper scales of pay will be in charge of them. It will certainly improve our rural dispensaries.

We are having 17 Primary Health Centres under the Post-war Reconstruction Schemes. Some of them are now in North Arcot, some in Malabar and some in Coimbatore. There is a proposal to start 140 more Primary Health Centres in N.E.S. blocks during the

22nd March 1956] [Sri A. B. Shetty]

Second Plan period and 28 of these will be started during the next year. These Primary Health Centres will be located in the rural areas and they will do both medical and health work.

Another thing that is proposed to be done for medical relief work in rural areas is the starting of 600 Maternity and Child Welfare Centres. These will be in rural areas and 120 of these Centres will be started during the next year. The UNICEF has made proposals for helping Maternity and Child Welfare work and it is likely that these proposals will be finalized and we may get help to the extent of Rs. 9 lakhs from the UNICEF. It has been proposed by the Health Advisory Board that the Health Inspectors should be given a short course of training in treating minor ailments by putting them in hospitals for a short time and this scheme will be taken up shortly.

Then, my hon. friend stated that the District Headquarters hospitals should be upgraded and increased allotment should be given to the Local Fund hospitals and they should be taken over by Government. Sir, in the Second Five-Year Plan Rs. 112.81 lakhs have been provided for improvement of District Headquarters hospitals. We are proposing to start Dental Clinics, Venereal Diseases Clinics, and Tuberculosis Clinics in all the District Headquarters hospitals where they do not exist at present. We are giving short courses of training in surgery, anaesthesia, radiology and pathology to four batches of four medical officers at a time, i.e., 16 people and these men who receive special training at the Madras teaching hospitals are being posted to District Headquarters hospitals so that we may have more efficient men for service there. We have provided X-ray sets for all the District Headquarters hospitals for diagnostic purposes. It is also proposed to improve the laboratories at the District Headquarters hospitals so that better diagnostic work may be done. The hon. member also mentioned about the Taluk Headquarters hospitals. Sir, under the Second Five-Year Plan a sum of Rs. 123.21 lakhs have been provided for improvement of the Taluk Headquarters hospitals. As I said during question time 75 of these hospitals have already been provincialized, six are to be provincialized during the next year and 21 hospitals still remain to be provincialized which will be done during the next plan period. It is also proposed that the bed strength of these Taluk Headquarters hospitals should be not less than 50 in any case. It is already more than 50 in some hospitals.

The hon. gentleman Dr. Menon referring to city hospitals said that they are overcrowded. It is true, not only all the city hospitals but almost all hospitals in the State are overcrowded. I take it as an indication of the popularity of the hospitals and the good work that is done there. The Second Five-Year Plan provides for special schemes of improvement to major hospitals. In the city for instance, the General Hospital will get a provision of Rs. 89 lakhs, and

[Sri A. B. Shetty] [22nd March 1956]

and estimates and the Director of Medical Services has taken up this question. It is proposed to construct a ward of 100 beds to provide additional accommodation in this hospital.

The hon. Leader of the Opposition spoke about hospital workers and some other Members also referred to this matter. The hon. Leader of the Opposition came and saw me a few days ago about this matter. The suspension orders in respect of twelve syces of the King Institute have been cancelled. The grievance which the hospital workers were having in regard to the delay in giving them uniforms is being redressed by arrangements being made for regular supply of uniforms. They have raised the question of confirmation of employees. Posts are sanctioned on a temporary basis for a year at a time and they are made permanent at the end of five continuous years of service. This is the general procedure in all departments and no exception can be made in the case of hospital workers.

The hon. Leader of the Opposition spoke about the need for reviving the grade pay for hospital workers. There are nearly fifty categories of hospital workers on pay scales ranging from 15 to 20 and 25 to 35. They get a dearness allowance of Rs. 18 or 19 and a house rent allowance of Rs. 7 in the City and Rs. 5 in the mufassal town. He did not attach much importance to the increase of increment from eight annas to one rupee which came into effect from 1st April 1954.

The other grievances of the hospital workers will be considered in due course. There are demands of a similar nature from workers in several departments. It is a big question involving finance and the matter will have to be considered as a whole. We cannot take up one single department and deal with it separately.

SRI P. RAMAMURTHI: What about the King Institute workers and continuous hours of work?

* THE HON. SRI A. B. SHETTY: Hospital workers do not have to do continuous work. We cannot apply to them the same hours of work as are applicable to shops and establishments. To give them one day's leave in a week is a legitimate demand. But it will mean an additional staff of about one-seventh in each category. It is again a matter involving finance. These matters will be taken up, their financial implications considered and they will be given due consideration.

About the King Institute workers, I have said that the suspension orders have been cancelled.

The hon. Leader of the Opposition referred to several other matters. I wish he had spoken yesterday so that I could have come with full information to reply to many of the doubts and points he raised. I am sorry he has thought it fit to make such

22nd March 1956] [Sri A. B. Shetty]

personal allegations on the floor of this House on the strength of information he has obtained from certain people. I know a Member of the Legislative Council is bearing a grudge against me personally and also against the Dean of the General Hospital because he has not been reappointed as Honorary Physician though he had had a term of ten years. Some of the allegations which my hon. Friend made to-day were made by him in the other House when I was not there and my Hon. Colleague the Minister for Agriculture, the Leader of that House, has replied to some of those points.

SRI P. RAMAMURTHI: I am not concerned with what happened in the other House.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY: The same things you are repeating here.

Sri P. Ramamurthi rose.

MR. SPEAKER: The Hon. Minister is not yielding.

SRI P. RAMAMURTHI: On a point of order, Sir. Is the Minister entitled to ask us to take note of what happened in the other House? We are not at all looking into what happened in the other House. That is a definite point of procedure. We are precluded even from referring to what happened there.

MR. SPEAKER: I thought he said that the Leader of the Opposition had just repeated what was said in the Council.

SRI P. RAMAMURTHI: If he had said that much, I would have been satisfied. But he said that the Leader of the other House had answered this question in that House and therefore he wanted to keep quiet. I am not concerned with the answer given by the Leader of the House in the other House.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY: Then the hon. Member 11-50
referred to the question of the appointment of Deans. The Medical a.m.
Education Sub-Committee which met in 1947 recommended the
appointment of Deans. At that time it was found that the senior
professors of the colleges were unwilling to take up these jobs. So
retired men who had rendered distinguished services in our colleges
as professors of medicine were appointed as Deans on the recom-
mendation of the then Director of Medical Services, and which was
approved by the then Chief Minister. The same thing is done every
time. My hon. Friend made some personal observations regarding
the present Dean of the Madras Medical College. He said that he
was suffering from several diseases. This is in very bad taste. I
did not expect such remarks from the Leader of the Opposition who
holds a very responsible position. I do not know what diseases he
is suffering from.

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, I rise on a point of order. I am
sorry that the Hon. Minister is getting excited. If I had made

[Sri A. B. Shetty] [22nd March 1956]

the Stanley Hospital Rs. 41.04 lakhs. It is also proposed to increase the bed-strength of hospitals by about 43 per cent during the next five-year plan period.

My hon. friend also referred to the out-patient department in the General Hospital. He said that the crowd that comes to the out-patient department is unmanageable. It is true, but it cannot be helped. He spoke about the advisability of having guides. This is one of the suggestions made by the Estimates Committee of which my hon. friend Dr. Krishna Rao is the Chairman. During the last few days the Dean has been obtaining the assistance of St. John Ambulance guides. Two or three of them remain there from 7 to 9 a.m. and help the out-patients and guide them as to where they should go and what they should do. It was also said that penicillin and streptomycin and such other important drugs are not given to the patients. Streptomycin injections are given to all tuberculosis cases and the necessary drugs are given to all in-patients and wherever necessary also to out-patients. He suggested that a chronic diseases hospital should be set up. There was a proposal to have a chronic diseases hospital in Madras City to accommodate 500 patients. Though this was part of the Part II Schemes, it had to be deferred on account of financial considerations.

My friend referred to bugs in the hospitals and wanted me to find out another 'Pied Piper of Hamelin town' to pipe out all the bugs from the hospitals. Whenever I visit hospitals, I do make enquiry about bugs and the authorities have been assuring me that they are taking all care. Cots are sterilized by flaming and D.D.T. of different strengths is being used. The patients are changing and new patients come with new clothes and they bring bugs. It is a very difficult business to eliminate bugs altogether and I shall again draw the attention of Superintendents of the hospitals to this matter and they will do their best.

I may say, Sir, that whatever the criticisms may be, our hospitals are cleaner and better than many other headquarters hospitals in other States. People who have gone round and visited them say that our hospitals are any day better. The standard of work in our hospitals is better. The professors, specialists, surgeons and physicians are all efficient men. Their efficiency is well-recognized by many people. The Madras doctors and the teaching staff have a high reputation in the country.

The recommendations made by the Estimates Committee in regard to the hospitals are being considered by the Director of Medical Services and whatever is necessary and feasible will be implemented.

My friend referred to the need for tipping the ward-boys for any work to be done by them in the hospital. Well, here our friends

22nd March 1956] [Sri A. B. Shetty]

who are advocating the cause of ward-boys, I hope, will see that the ward-boys behave properly and not merely fight for their rights and privileges.

In regard to the mufassal, my hon. friend has spoken about the epidemics and he said that the health staff should be more vigilant and active in the work of controlling epidemics. Epidemic control is the chief work of the health staff and they are doing fairly good work in this direction, though the staff is small and the country is of vast extent and the means at our disposal are limited. Small-pox and cholera deaths are fewer in number this year, if we compare the records of the previous years. Plague has almost disappeared. The use of D.D.T. has been remarkably effective in destroying rat, fleas, which are the media for conveying the plague infection. Whenever epidemics appear, Special Health Inspectors and other staff are posted to these areas. Motor vehicles, jeeps, and mobile medical vans are being used for the transport of staff and medicines to these epidemic areas. Hon. Gentlemen may know that during the recent flood and cyclone disaster in the southern districts, extra precautions were taken by the health staff and there was no outbreak of any epidemic. Generally fairs and festivals are the occasions when epidemics occur. There was the great festival of Mahamaham at Kumbakonam which attracted lakhs and lakhs of people. On account of the good care taken by the health staff, no epidemics broke out as a result of this big festival.

With regard to drinking water facilities in villages, I need hardly tell the hon. Members how the Madras State has been providing very large sums for rural water-supply during the last one or two years. There is a proposal to have a national water-supply and sanitation scheme implemented in this State with the help of the Central Government at a cost of Rs. 144 lakhs. The benefit of this scheme will be extended to villages with a population of more than 5,000 which are worst affected by cholera in six of the districts of this State. For rural water-supply, a provision of Rs. 250 lakhs has been made and the targets proposed are 10,000 wells and 400 composite schemes during the plan period.

My hon. Friends Sri Vinayakam and Sri M. R. Ramachandran referred to the need for improving the District Headquarters Hospital at Chingleput. The Government have decided that this hospital may be rebuilt on another site which will be secured for this purpose. The Chairman of the Chingleput Municipal Council and two others have promised a donation of Rs. 1 lakh and the District Co-operative Wholesale Stores will give out of its reserve fund a sum of Rs. 3½ lakhs for the reconstruction of this hospital in another site.

A demand was made for the expansion of the District Headquarters Hospital at Cuddalore. We have already called for plans

[Sri A. B. Shetty] [22nd March 1956]

Then he referred to some matters regarding the Condemnation Board and the articles sold. Articles are sold in public auction. (Sri P. Ramamurthi: You know how the auctions were held.) Everybody knows everything.

12 noon. It was open to radiologists to bid and buy things not wanted by the Government. When the price of a condemned article is above a certain limit the Director of Medical Services has to go into the matter and it is not merely the Condemnation Board.

My hon. Friend referred to the opening of two wards in the General Hospital. In one of these, the Director of Medical Services occasionally does some surgery work, and in the other one, the Dean sees patients for giving advice whenever necessary. They are not in charge of beds in the sense that they make admissions or treat patients. The Director of Medical Services wants to keep himself in touch with surgery work and as he is to go away next he does not want to be out of touch with surgery work. This matter was referred to Sri Rajaji when he was the Chief Minister of this State and he approved of it. I am not in any way responsible for it. (Interruption: The Governor also approved of it.)

SRI P. RAMAMURTHI: What has the Governor to do with that?

* THE HON. SRI A. B. SHETTY: He is interested, you are interested and I am interested in serving the people. That is not the kind of criticism to be levelled.

SRI P. RAMAMURTHI: I would like to point out to the Hon. Minister that I am not making any personal charges against the Hon. Minister. I do not know whether Sri Rajaji did that or any other Hon. Minister did it. I am not interested in personalities. I was only stating a certain thing that had been done.

MR. SPEAKER: What the Hon. Minister said was that the charge against the Government related to a matter which was dead and buried and that it was an old matter.

SRI P. RANGASWAMI REDDIYAR: On a point of order, Sir. Very often, during the speech, the Hon. Speaker wants to clarify certain things. The best clarification can be done by the Hon. Minister himself. It appears that an enquiry into the radium scandale was made and a report was made. May I know whether copies of that report will be supplied to all Members of the House?

* THE HON. SRI A. B. SHETTY: Yes, an enquiry had been made into the matter. A Press Communique was also issued on that.

SRI P. RAMAMURTHI: It has not been published.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY: This question was discussed when the ex-Chief Minister Sri Prakasam brought charges against

22nd March 1956] [Sri A. B. Shetty]

several of the Ministers. These things have been thoroughly discussed on that occasion and the hon. Member may read the speeches made on that occasion from the printed proceedings of the House.

SRI P. RAMAMURTHI: I have read the same.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY: You have read it to little purpose. My hon. Friend referred to the selection of two candidates for the D.M.R. course, London. Applications were called for from radiologists, from permanent medical officers in the service. The Director of Medical Services recommended two of the seniormost in service barring one who did not want to undergo the specialised course in radio-therapy. Two officers are required, one for Madurai and another for Mangalore, where cancer units are to be started. Therefore there was necessity for two persons to be trained in radio-therapy. One officer who was once selected for undergoing studies in radiology in London refused to go on the ground that he would be paid only half his salary during the study period. The people who go on study leave only get half their pay as salary during that period. They have to bear also the cost of the journey to and fro and all additional expenses. Only two people have so far been trained in this State in radio-therapy, and one of them has gone to the Andhra State. So, we have only one officer available in our State who is qualified in radio-therapy. Therefore, there was necessity to send two men to London to undergo the D.M.R. course. Similarly, in diagnostic radiology also, out of the three men who were trained, one had gone to Andhra State and we have got only two persons here. With regard to the selection of these candidates for sending them to undergo the D.M.R. course, London, I have said nothing either in the file or personally to anybody. The Committee which was to make the selection consisted of the Director of Medical Services, the Additional Secretary for Health, the Minister for Public Health and the Chief Minister. The Chief Minister made the selection himself. Nobody else took part in this selection. The Director of Medical Services was asked to come. He came to the Secretariat but the Chief Minister had other business to attend to and he was not available. It was also mentioned that one of the candidates had booked his passage earlier. It is a fact because he was prepared to go at his own expense. There are many candidates who go to England for foreign studies at their own expense. He did not bank upon his selection. He was prepared to go at his own expense if his application was not successful. The Government only pay half the salary during the study period.

SRI P. RAMAMURTHI: Will the Hon. Minister tell us whether that particular gentleman before booking his passage for going to England on a particular date had obtained study leave from the Madras Government and whether the leave had been sanctioned before he applied for passage?

* THE HON. SRI A. B. SHETTY: He had applied for study leave. If he did not get selected, it was open to him to cancel it.

[Sri P. Ramamurthi] [22nd March 1956]

any references to the diseases, they applied to the Dean who was appointed. If I am suffering from any disease, I may say that I am not applying for the post of the Dean.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY : It is in bad taste to say that a person is suffering from diabetes. Ever so many people are suffering from diabetes.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister says that when we are discussing matters of public importance, references to the illness or other disease that individuals may be suffering from are not to be made on the floor of the House except in cases where they are of public importance.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Sir, are we not entitled to point out that Government should not appoint superannuated persons and medically unfit persons to responsible positions?

MR. SPEAKER : The Hon. Minister's reply to it is, ' It is in bad taste '.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY : We have got other superannuated persons in medical service of this State. This must be well known to the Leader of the Opposition who is so well informed. The services of professors who have retired from Madras State are requisitioned in other States, and many of them are honourably employed there. In the Health Ministry of the Government of India several superannuated men have been appointed, reappointed, and re-employed. Therefore this is not something new which the Madras Government have done. So far as the Dean of the Madras Medical College and General Hospital is concerned, I may tell him that his work has been very much appreciated. (Sri P. Ramamurthi : By the Hon. Minister.) The University Inspecting Commission, which only recently visited the Madras Medical College and the General Hospital, has paid him high compliments. He is the Chairman of the Board of Studies. He is the Chairman of the Faculty of Medicine. A person who has served us well, who has done distinguished work, and who is doing his work so satisfactorily, should not be spoken of in that manner. I do not mind a backbencher saying all this, but I expected the Hon. the Leader of the Opposition to use more dignified language and to make more responsible criticisms. I am sorry he has descended to a low level to-day. He referred to the professor of radiology. It is not a sin for a man in medical service to be related to a Minister. Men sitting on the treasury benches may have so many relations holding posts in different services. The University Diploma course in radiology was started in July 1954. The University prescribed for the post of professor of radiology post-graduate qualification in medicine or surgery in addition to the specialized qualification required for the post. The Government asked the University not to insist on the possession of the prescribed University qualification at least

22nd March 1956] [Sri A. B. Shetty]

in the case of the two persons who were in service. But the University did not agree. Therefore the Public Service Commission was asked in June 1955 to advertise the vacancy and select an officer with the prescribed qualifications. Only one application was received in response to the advertisement. This candidate did not possess the requisite teaching experience. He was also below the age limit prescribed for this post. Therefore the retiring Director had to be appointed as Honorary professor. I may tell my friend that I had no hand in this matter at all.

SRI P. RAMAMURTHI : I am sorry that the Hon. Minister has thoroughly misunderstood my question. The only question is, how was it that the Madras Government, knowing full well that the Dean's term would expire by a particular date, did not take sufficient steps sufficiently early to send some people from here to England or to any other country for getting themselves trained in this important subject so that the moment the Dean retired, some other person would be available to fill in that post. I never said that the Dean's services were extended.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY : The University diploma was started in 1954, and correspondence was carried on with the University till 1955. When the University did not agree, an advertisement was made and no proper candidate was available. Somebody is being sent abroad now, because no men are available at present. There are few men properly qualified in radiology. There is not a single man in India with the qualification which this person has. My hon. Friend referred to the question of radium needles. He is trying to resurrect a scandal dead and buried long ago. Dr. Rajan, when he was Health Minister, went into the question thoroughly, and he issued a press communique on this matter. I shall be glad to show this communique to my hon. Friend.

I am not in a position to say anything about the statement he made about the loss of radium needles in the Women and Children's hospital. That is why I said that I wished he had made his speech yesterday. If he had made his speech yesterday, I could have come with the required information.

Then, Sir, he referred to the transfer of the Physicist to Madurai. This Physicist is at the bottom of the radium scandal. Enquiries were held. He was found guilty of the charges and some steps were proposed to be taken. A lenient view was taken in this case since it is connected with a relation of mine, namely, the Director of the Barnard Institute against whom he carried on this scandal. He was transferred to Madurai because he did not have the qualification prescribed for teaching University D.M.R. Diploma students. A person who has this qualification is here. Though he is the Second Physicist, he is considered according to the University's requirements to be well qualified to hold the teaching post.

[Sri A. B. Shetty] [22nd March 1956]

Then, Sir, my hon. Friend as well as other Members of the House referred to the College of Indigenous Medicine. According to the system now prevailing, one-third of the duration of the course is utilized for teaching Indian system of medicine and two-thirds of the time is utilized for teaching modern medicine. The Usman Committee of the Madras State, the Chopra Committee of the Government of India and the Pandit Committee of the Government of India have recommended that sufficient instructions should be given in modern medicine. The Central Council of Health has approved such an integrated system of teaching. What we are doing is not anything new. What we have done are in accordance with the recommendations of these committees who have gone into the question. I thought that my hon. Friend was an authority on labour matters, but I did not know he could speak with equal knowledge and authority on Indian medicine and modern medicine. Modern medicine has made wonderful advances particularly during the last 50 years in diagnosis, treatment by medicine and surgery, anaesthesia, X-ray, discovery of antibiotic drugs, sulpha drugs, vitamins and several other wonderful drugs. What has been discovered in our Indian medicine during these centuries? What are we to teach to our students in our College of Indigenous Medicine? There are no modernised text books except those old books by Charaka, Sushruta and Vagbhata.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : On a point of order, Sir . . .

* THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is no point of order in what the hon. Member is going to say . . .

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : On a point of order, Sir. The Hon. Minister was saying that there was no advancement or development in the indigenous system of medicine. May I know from the Hon. Minister whether as far as the Government are concerned, they have given any encouragement to this system?

MR. SPEAKER : The point of order must relate to procedure. But on the pretext of raising a point of order, it is not proper to make comments on a matter under discussion.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : When hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar was raising something on a point of order, the Hon. Minister even before the hon. Member raised his point of order, said that that was not a point of order. May I know whether it is proper on the part of the Hon. Minister to give a ruling like that?

12.10 MR. SPEAKER : The Hon. Minister has apparently intelligently anticipated what Sri T. C. Narayanan Nambiar was going to say and it has come out to be true. There is no point of order at all.

22nd March 1956]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, can any Member of this House anticipate what another Member is going to say and say something?

MR. SPEAKER : Normally he cannot, but he has done so and that has come out to be true. (Laughter.)

* THE HON. SRI A. B. SHETTY : If the hon. the Leader of the Opposition had read my statement yesterday when I dealt with the subject of Indigenous medicine, the present policy followed by the Government and the justification for it, I do not think he would have made these remarks. (Sri P. Ramamurthi : It was not clear.) It may not be clear. One who is convinced against his 'will' will be of his own opinion still.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, if the Hon. Minister will not mind my interference, may I know what prevents him from recognising the degree issued by the College of Indigenous Medicine on a par with the degree issued by the Madras Medical College in respect of the M.B.B.S. course since there is absolute oneness in all matters between the two institutions.

MR. SPEAKER : It is not a Degree. A Degree is usually conferred by the University and not by the Government.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY : Sir, I know that there is a good deal of national sentiment behind Ayurveda and the Central Government have recognised this and made ample provision in the Second Five-Year Plan for improving 13 of the Ayurveda colleges and 255 dispensaries and there is a proposal to start five new colleges and 1,100 dispensaries. My hon. Friend from Tellicherry who wants an Ayurvedic college for Malabar may well expect to get one because Malabar is well known for what it is in Ayurveda. Provision has also been made for research and higher education in the Indian system. The Government of India are following a policy of giving encouragement to Ayurveda because there are certain good medicines which are cheap and within the means of the people, though their real value has to be assessed by investigation.

My hon. Friend spoke about the need for research in Ayurveda. Research is not an easy thing. For research to be properly done it requires a team of workers, botanists, chemists, pharmacologists, clinicians, etc. We require proper laboratory facilities. It requires hospitals where controlled experiments can be done and therapeutic trials can be had. Such kind of research is not possible for us. It involves a lot of expenditure and it requires specialists. The Government of India are having such a research station at Jamnagar at great expense employing the proper kind of people. People who have gone into this question think that it will be more economical to have Ayurveda or any other indigenous system as a post-graduate study for people who want it and that it can be taught in the existing Medical colleges rather than by starting separate colleges.

[Sri A. B. Shetty] [22nd March 1956]

for the purpose. Whatever it is, Sir, the Government of Madras are running the Government College of Indigenous Medicine and I can proudly claim that this college is recognised as one of the three best colleges in India. I would request my hon. Friend to visit the college and the hospital and see what new buildings have been put up there and how the staff have been upgraded. The students are so much pleased with the things that have been done here that some of them have voluntarily asked to allow them to remain for six months more.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Sir, on a point of order. May I know whether in view of the metamorphosis, that is, overtaking that institution, the Hon. Minister is giving them virtually the same status as the M.B.B.S. Course? Indigenous medicine has been the first casualty.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is no casualty. Just as we have upgraded the modern medicine side of teaching, we want to upgrade the teaching on the indigenous side also. But unfortunately we have no text-books. The Ayurvedic people are holding conferences and are blaming the Government for not doing this and that, but they have not done even one constructive action. Who has prepared modernised text-books on the subject? Where are the trained teachers? That is the difficulty.

My hon. Friend from Malabar spoke about Indian surgery and Indian midwifery. I wonder what kind of indigenous surgery and midwifery we can have to-day. On the other hand, modern midwifery and surgery have gone ahead so much in so many directions. The boys were disgusted with the teaching of Indian surgery and Indian midwifery and when this was eliminated from the curriculum in consultation with the then Honorary Director of Indigenous Medicine (Dr. Guruswami Mudaliar), a very eminent practitioner and one who is full of sympathy for the Ayurveda system, the students celebrated it as an independence day. They were so glad about it. Anybody who wants to be a competent practitioner should have a basic qualification in modern scientific medicine. That is well recognised. The Bhoire Committee has said that. The medical associations are saying that. The Central Council of Health has said that modern scientific medicine should be taught properly to all students and to all people who want to practise the indigenous system. I wonder what my hon. Friend, the Leader of the Opposition, wants. He asked "Why are you teaching modern medicine?"

SRI P. RAMAMURTHI : I am sorry, Sir, that the Hon. Minister is trying to twist my argument. All I said was that "If you want to teach modern medicine, teach it. Say that it is modern medicine. If you teach modern medicine, don't call them as practitioners of indigenous medicine." That is an anomaly. What I say is, do not teach modern medicine in the College of Indigenous Medicine.

22nd March 1956]

* THE HON. SRI A. B. SHETTY : They practise both modern medicine and indigenous medicines. Even people who are unqualified are to-day freely using anti-biotics. We see Homœopaths who also carry injection needles in their bags. They freely use these modern drugs. These powerful drugs are dangerous if given by people who have not got sufficient knowledge of modern medicine. (Sri P. Ramamurthi. Then call them practitioners of modern medicine.)

Then, it was suggested by my hon. Friend from Pudukkottai that the name of college may be changed. I would welcome it. I would call it the College of Integrated Medicine rather than Indigenous Medicine, if only my Hon. Colleagues will agree. (The Hon. Sri C. Subramaniam : That is what the hon. the Leader of the Opposition wants.) The students who come to this college are Intermediates in Science. They are very eager and enthusiastic to learn as much of modern medicine as possible. Now they are given practical training. Clinical training is given to them at the Royapetta Hospital. Every year, during the vacation time, they are to go and work in the District Headquarters Hospitals. After the 4½ years' course, one year's service as House Surgeon is made compulsory. (Sri P. Ramamurthi : That is also mostly modern.) They welcome it. Everybody wants to practise modern medicine. What can we do?

Then, some hon. Members spoke about the starting of medical colleges at Kozhikode, Salem and Coimbatore. This Government did propose to have one or two new medical colleges as part of the Second Five-Year Plan, but the Planning Commission have not agreed to this.

I may tell my friend, Sir, that the Committee that went into the question of starting a college at Karaikudi estimated that the build- 12-20
ings for the college and hospital, the quarters for nurses and staff, p.m.
would require a capital expenditure of Rs. 1 crore and the recurring expenditure for a hospital of 450 beds would be Rs. 9 lakhs and for the college Rs. 7 lakhs. So, this means an enormous expenditure and we cannot easily launch upon such schemes. For the Madurai new hospital and College (Madurai hospital is the biggest hospital next to Madras), we shall have to incur an expenditure of Rs. 125 lakhs for extending and improving this hospital and for the college buildings and equipment. Apart from the necessity of giving large funds, there is the difficulty of getting the required staff. My friend was speaking against employment of retired men. Sir, retired men are being employed in Trivandrum and other places and even employing retired people, it is difficult to get staff with the requisite qualifications and teaching experience, particularly for teaching non-clinical subjects.

My hon. and Gallant Friend, Sri Balakrishnan (I am sorry he is not here) spoke about nurses.

SRI V. BALAKRISHNAN : I am here just in front of you.

[22nd March 1956]

MR. SPEAKER : So, the hon. Member is not withdrawing them. I am going to put them to the vote of the House.

The question is—

“ That the allotment of Rs. 3,73,32,000 under Demand XVI—Medical be reduced by Rs. 100.”

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER : Now I am going to put the original motion to the vote of the House.

The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,73,32,000 under Demand XVI—Medical.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 89,51,400 under Demand XVII—Public Health be reduced by Rs. 100.”

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER : Now I am going to put the original Motion to the vote of the House.

The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 89,51,400 under Demand XVII—Public Health.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : There is no cut motion to Demand XXXVII and I am going to put the original Motion to the vote of the House.

The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,94,13,200 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Public Health.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(5) DEMAND XXI—INDUSTRIES AND CINCHONA, AND (6) DEMAND XXXIX—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

MR. SPEAKER : Now the Hon. Minister for Agriculture will move his Demands.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,54, 27,100 under Demand XXI—Industries and Cinchona.”

22nd March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Sir, I also move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,65,69,400 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development.”

Sir, at the outset I should like to make a statement explaining the policy and the programme pursued by the Government in the matter of the development of industries in this State.

Sir, during the First Five-Year Plan, emphasis was laid on the development of Agriculture. The Second Five-Year Plan has been formulated with a view to securing a co-ordinated and balanced development of all the sectors of economy, keeping in view the objectives of increased production and fuller employment in order to raise the standard of living of the people. With a view to achieving these declared objectives, emphasis has been switched over from agricultural production to industrialisation. While emphasis is laid on the development of basic heavy industries with a view to increasing production of producer goods and the material income, the greatest importance is attached to the expansion of the household and hand industries as the principal method of liquidating unemployment and under-employment and also of creating a marketable surplus of consumer goods to meet the increasing demand.

With this end in view, the policy of Government has been to encourage Small Scale and Cottage Industries by rendering them all kinds of assistance possible by providing them servicing facilities, improved equipment, technical advice, factory accommodation, loan on easy and liberalised terms and supply of machinery on hire-purchase system.

To fulfil the above policy, under the Small Scale Industries, a number of schemes have been drawn up at an estimated cost of about 7 crores of rupees, spread over five years. During the year 1956-57, it is proposed to implement 18 schemes and the anticipated expenditure on them is Rs. 67 lakhs. The main schemes that are to be implemented are opening of Foot-wear service centre, General Purpose Engineering workshop, Hand-made Match Factory, Carpentry, etc.

Under the development of Village Industries, it is proposed to supply the village artisans improved tools and equipments on hire-purchase system and to set up an efficient marketing organisation for the sale of the products of the Cottage Industries. Numerous schemes to this end have been proposed at an estimated cost of Rs. 52 lakhs during 1956-57. Bee-keeping, pottery, village oil industry, khandasari sugar, groundnut decorticating, hand pounding of rice, etc., are some of these schemes. Two cottage-type metal factories at an estimated cost of Rs. 12,60,000 have been proposed to be set up in the State during 1956-57.

Sir, in order to provide wide publicity and efficient marketing service which are essential for the development of handicrafts, it is proposed to create a net work of handicrafts emporia both within

[22nd March 1956]

* THE HON. SRI A. B. SHETTY : I know, Sir, he has got a soft corner for women nurses, as all of us have. (Laughter.) It is true that by nature as well as nurture, both by temperament and by training, women nurses have the best aptitude for nursing duties and we treat them very well. We give them good scales of pay compared to other Provinces except Bombay and Bengal. In addition to their pay, they get ration allowances. The staff nurses get a ration allowance of Rs. 30. Further, a dhobi allowance of Rs. 3 and a dearness allowance of Rs. 18 per month are also given. They also get a uniform allowance of Rs. 75 per annum. In addition, free accommodation, library, reading room

SRI V. BALAKRISHNAN : They are paying Re. 1 for reading room and library.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY : I said only 'free accommodation'. The hon. Member should exercise a little patience.

The nurses work by shifts. Those who work in day time, get 'off' in the night. I do recognize that the hours of work are rather long and the work is arduous. But the solution is to employ more nurses. It is a question of finance. They are given fifteen days casual leave in a year. They are entitled to leave of one-seventh time they work.

My friend is not in favour of having men nurses. I can well understand the reason for it. Men nurses are required for work in particular departments, e.g., the Mental Hospital and the Police Hospital. Sometimes, in the surgical theatres also men nurses are found to do better work. They have to be employed in Venereal Department section. But, Sir, we have reduced the proportion of men to women nurses from 1 : 3 to 1 : 6. We have under consideration a new scheme for married nurses. Married nurses are a problem. They cannot do work during the advanced stages of pregnancy; they cannot do work after they get children. So, there is a proposal to have a scheme of part-time work for married nurses.

There are several other matters which hon. Members have referred to. I cannot go into all those details. But, I may tell them that due note will be taken of their suggestions and criticisms. I may say generally that the hon. Members have been asking for more hospitals and more doctors. But, they have not taken the right view in this matter. It should be remembered that there is shortage of personnel, both medical and non-medical. Hospital facilities are inadequate. But, production of personnel must be in proportion to our planning requirements and we must have the finance to employ them. There is no use producing people for whom we cannot give jobs. The appalling health problems, particularly in villages, cannot be solved merely by curative medicine. It is not merely a question of more hospitals, doctors and bottles of medicine. The main factors in determining people's health are suitable housing, proper nutrition, efficient sanitation, proper general and health education and enough water-supply of wholesome

22nd March 1956] [Sri A. B. Shetty]

quality. As I said yesterday, poverty is the major factor in disease. Diseases are common and death rates are more frequent among the poorer classes even in prosperous cities and towns. Our object must be to aim at controlling the diseases at their source and not merely patching-up diseases either by medicine or surgery. That is what is called 'medicated survival'. That should not be our goal. We must improve living conditions and raise the standard of public health. Medicine is a commodity of secondary importance. Food, clothing, housing—these are all matters of primary necessity. It was supposed in the past that the doctor's primary duty was to heal the sick. But the key-note of medicine in the future will be prevention of disease and promotion of health. Therefore, we have to concentrate our resources on preventive work and we must pay more attention to villages. The work of health planning cannot be taken up separately. It is part and parcel of total national planning. We must raise the living standards. The extension of agriculture, the development of industries, the improvement of animal husbandry work, the development of fisheries—all these have a great bearing on improvement of public health. Large-scale efforts are needed for the purpose of raising living standards and they can go only at a slow pace on account of our limited resources. I hope, Sir, the hon. Members will take the right stand in this matter and view matters from the proper point of view. With these words, I request the Leader of the Praja Socialist Party to kindly withdraw his cut motion.

*SRI K. T. RAJU : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர், ஸார், கனம் மந்திரி அவர்கள் 12-29 தொழிலாளர்களைப்பற்றி பேசும்போது, சென்னை ஆஸ்பத்திரி தொழிலாளர்கள் ஏற்கெனவே 27-ம் தேதி வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போவதாக இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடவில்லை. அவ்விதம் அந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய விருப்பம். ஆகையினால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வகையில் ஒரு வாக்குறுதி கொடுக்கவேண்டும். அதை கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசம் உண்டா என்பதைப் பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் பதிலளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY : I hope, Sir, hon. Friends who are interested in labour will not advise the hospital workers to go on strike. It will be doing a great harm to poor, sick and suffering people. I have already said that the matter will be gone into and whatever is possible will be done. It is not a question which we can deal with separately—the question of hospital workers. We have to deal with the grievances of workers in other departments also and Government as a whole will have to take this matter into consideration and do what is necessary.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member who moved the cut motions withdrawing them?

DR. K. B. MENON : Sir, I will not be fair to the Opposition on whose behalf I moved the cut motions when some of the important issues remained partially answered or unanswered to withdraw the cut motions.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [22nd March 1956]

and outside the State. During 1956-57, it is proposed to open handicrafts emporia at Bombay, Delhi and Calcutta for the display and sale of the handicraft products of this State. It is also proposed to start several production-cum-training centres with a view to teach the public about the adoption of improved methods and use of improved tools in handicrafts. These centres would also undertake servicing work and supply raw materials at reasonable rates, introduce new and attractive designs, provide certain facilities for certain process of manufacture which cannot be carried out by the artisans in their individual workshops.

Though Madras produces the bulk of coir fibre, the industry is not properly organised and the coconut wealth is not fully exploited. It is, therefore, proposed to develop coir industry on co-operative basis in several centres in this State where coconut trees are concentrated.

One of the important forms of assistance to industries in this State is the grant of loan, subsidies, etc. The amount so far disbursed during the year is Rs. 1,06,605 and a sum of Rs. 3,41,150 is expected to be disbursed shortly. With a view to helping the Small Scale Industrialists, the Government of India have placed at the disposal of the State Government, a sum of Rs. 6 lakhs for disbursement under the Madras State Aid to Industries Act. In order to liberalise the conditions, for the grant of loans, it is proposed to increase the limit up to 75 per cent of the assets as against 50 per cent now in force. It has also been ordered that the maximum monetary limit for aid fixed at Rs. 50,000 during 1952 due to financial stringency should be increased to Rs. 1 lakh. With a view to avoid delay in sanctioning the loan to the applicants, it is proposed to authorise the Director of Industries and Commerce and certain officers subordinate to him to sanction loans up to certain limits. A bill to amend suitably the existing provisions of the Madras State Aid to Industries Act is being placed before the Legislature for this purpose.

The implementation of the various schemes under the Second Five-Year Plan requires a large number of trained personnel. The shortage of technical personnel is keenly felt particularly in the category of skilled workers and to certain extent, supervisory staff.

In order to meet the increasing demand for the technical personnel, it is proposed to develop the existing technical institutions under the control of the Industries department. The proposed development envisages the provision of adequate facilities for diploma standard course by way of accommodation, equipment and staff. It is also proposed to start additional courses in certain institutions. Proposals are also under the consideration of Government to double the admission capacity in the Polytechnics by working double shift of classes for Civil, Mechanical and Electrical Engineering courses.

[22nd March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

In order to meet the increased demand for the artisans (skilled workers), it is proposed to start five new Industrial Schools at Cuddalore, Virudhunagar, Palayamkottai, Nagapattinam and Cannanore. Sir, it is proposed to have twelve courses of various trade in each of the above five schools by admitting twenty students in each course. All students admitted will be paid wages at the rate ranging from annas eight to annas ten per day.

Sir, in addition to the development of Industries, it is proposed to sink 60 tube-wells during 1956-57 to explore the possibilities of tapping underground water resources for irrigation purposes. The estimated cost of sinking the 60 tube-wells is Rs. 9,66,000 towards non-recurring and Rs. 3,20,000 towards recurring expenditure. Out of the 60 tube-wells, it is proposed to sink 25 in Chingleput, 20 in South Arcot, 7 in Tanjore and 8 in Tiruchirappalli district. It is estimated that 1,200 acres of land could be brought under cultivation when the scheme is completed resulting in an additional production of 1,050 tons of foodgrains.

Sir, only industries based on Defence requirements and certain others of strategic or national importance such as communications, iron and steel, etc., the capital requirements of which will obviously be beyond the competence of private enterprise, have been reserved for State ownership and operation. All the rest and included in the private sector to be developed by private enterprise. Consequently, apart from the few industrial concerns which are already operated by this Government, they are not for taking over any private concerns or for setting up new industrial undertakings of their own so as to compete with private enterprise.

Subject to the limitations indicated above, the Government have been striving to bring about the rapid industrialisation of the State and maintain a high level of employment. Their policy has been to give maximum encouragement and assistance to private enterprise. If the State has not been able to do more in this direction, it is because private enterprise itself has been slow and shy due to the factors many of which are not within the control of this Government. In order to ensure planned and systematic development of industries, Parliament has enacted the Industries (Development and Regulation) Act, 1951. The Act covers the more important industries and empowers the Union Government to regulate by a system of licences, the establishment of new industrial undertakings and expansion of existing ones.

Sir, I do hope that in the coming year we shall be able to make substantial progress by way of industrial development.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,54,27,100 under Demand XXI—Industrial and Cinchona.”

[22nd March 1956]

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I move the cut motion standing in my name, viz.,

“That the allotment of Rs. 4,54,27,100 under Demand XXI—Industries and Cinchona be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the allotment of Rs. 4,54,27,100 under Demand XXI—Industries and Cinchona be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,65,69,400 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development.”

SRI C. H. KANARAN : Sir, I move the cut motion standing in my name, viz.,

“That the allotment of Rs. 2,65,69,400 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the allotment of Rs. 2,65,69,400 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100.”

Both the Demands and the cut motions are now before the House for discussion.

12-40 P.M. * SRI C. H. KANARAN : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ വ്യവസായികമായ അഭിവൃദ്ധിക്ക് വേണ്ടി ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുകയുണ്ടായിരുന്ന ശ്രമങ്ങളെ ഞാൻ ആദ്യമായി അഭിനന്ദിക്കുന്നു. രാജ്യത്തെ വ്യവസായികമായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയെന്നുള്ളത് ഒരു നിസ്സാര സംഗതിയല്ല. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം കാര്യം സൂക്ഷിക്കുന്നതിന്നു അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണ് വ്യവസായികാഭിവൃദ്ധി. അതില്ലെങ്കിൽ രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവി അപകടത്തിലായിത്തീരും. അത് ഗവണ്മെന്റ് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. അത്രയ്ക്കു അത് അഭിനന്ദനീയവുമാണ്. എന്നാൽ വ്യവസായങ്ങളെപ്പറ്റുന്ന കാര്യത്തിൽ രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങൾക്കും ഒരു പോലെ പരിഗണന ലഭിക്കുന്നില്ലെന്ന ആക്ഷേപം വളരെയുണ്ട്. തെക്കെ ഇന്ത്യക്ക് കൂടുതൽ വ്യവസായങ്ങൾ അനുവദിച്ചുകിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി മന്ത്രിമാരും മറ്റും മെമ്പർമാരും പരിശ്രമിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തെക്കെ ഇന്ത്യക്ക് വേണ്ടിത്തോളം വ്യവസായങ്ങൾ കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റ് അനുവദിച്ചിട്ടില്ലെന്ന ആക്ഷേപം കേൾക്കുകയുണ്ടായി. ശരിയാണ്. അതേ അവസരത്തിൽ ഈ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഒരു ക്ഷാമമായ മലബാറിനെ വ്യവസായവൽക്കരണ വിഷയത്തിൽ മലാശി ഗവണ്മെന്റ് പാടെ അവഗണിക്കുകയല്ല ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്ന ചോദ്യം നിലനിൽക്കുന്നു. തൊഴിലില്ലായ്മ ഭയങ്കരമായ നോത്തിൽ പടർന്നുപിടിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നാടാണ് മലബാർ. തൊഴിലന്വേഷിച്ച മലബാറിലെ ജനങ്ങൾ ഇന്ത്യയുടെ നാനാഭാഗത്തും പോയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കുകയാണ്. മലബാറിലെ ഭയങ്കരമായ തൊഴിലില്ലായ്മയെ പരിഗണിച്ചെങ്കിലും അവിടെ ചില വ്യവസായങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്നു ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. പക്ഷെ അക്കാലത്തിൽ പലരേ ആക്ഷേപംവന്നതായ ഉപേക്ഷയാണ് ഗവണ്മെന്റ് പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. മലബാറിൽ വ്യവസായങ്ങൾക്ക് സാധ്യതയില്ലായ്മ. ഞാൻ ഈ ഖണ്ഡനോക്കുപാക്കോണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതുതന്നെ മലബാറിൽ ഒരു കടലാസ്സ് നിർമ്മാണശാലയും ഒരു ബോട്ട് നിർമ്മാണശാലയും ഒരു ചെറുകിട ആയുധനിർമ്മാണശാലയും, ഒരു കശുവണ്ടി എണ്ണ ശാലയും തുറക്കുന്നതിന്നു മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റ് കേന്ദ്രത്തെ നിർബന്ധിക്കണമെന്ന കാര്യം ഉന്നയിച്ചറയുവാനാണ്. ഒന്നാമത്തെ കാര്യം കടലാസ്സ് നിർമ്മാണശാല, കടലാസ്സും

[22nd March 1956] [Sri C. H. Kanaran]

കുന്നതിന്ന് മലബാറിൽ അസംസ്കൃത സാധനങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ലോഭവുമില്ല. കാട്ടുകുട്ടി, വനങ്ങളും ധാരാളമുണ്ട്. അവിടെ കടലാസുണ്ടാക്കാൻമുള്ള മുപ്പതും ഇരുന്നൂറും മറ്റും സാധനങ്ങളും ധാരാളമായുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഒരു പേപ്പർ നിർമ്മാണശാല സ്ഥാപിക്കാനു ലോപിച്ചിട്ട് അത് മലബാറിലാക്കണമെന്ന വിചാരം ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടായില്ല. അതിനെപ്പറ്റി ഈ സഭയിൽതന്നെ പല ചോദ്യങ്ങളും വലിയ ആക്ഷേപങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പേപ്പർ വ്യവസായത്തിനുള്ള പ്രകൃതിസൗകര്യവും ആവശ്യവും അർഹതയുമെല്ലാം നോക്കിയാൽ ആദ്യം പേപ്പർ മില്ല സ്ഥാപിക്കേണ്ടത് മലബാറിലാണ്. പക്ഷെ ഒരു മില്ല സ്ഥാപിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളതുതന്നെ മലബാറിന്നു പുറത്തായിരിക്കുവാൻവേണ്ടിയാണ് ഗവണ്മെന്റ് നടപടികളെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. രണ്ടാമത് ബോട്ട് നിർമ്മാണം. മലബാറിൽ തടി ധാരാളമുണ്ട്. ധാരാളം പേക്ക് തൊഴിലുണ്ടാക്കാൻ പറന്നു ഒരു വ്യവസായമാണ് ബോട്ട് നിർമ്മാണം. കടൽതീരമായതുകൊണ്ട് ബോട്ടു നിർമ്മാണത്തിന്നു പ്രത്യേകിച്ചും പ്രാധാന്യമുണ്ട്. അതിനുവേണ്ട നടപടികൾ ഗവണ്മെന്റ് എടുക്കേണ്ടതാണ്. മറ്റൊന്നു ആയുധനിർമ്മാണശാല. ഛാറണ്ണൂരിൽ അതിനുള്ള സാധ്യത വളരെയുണ്ട്. ഛാറണ്ണൂർ പണ്ടേതന്നെ ലോഹവ്യവസായത്തിന്നു പ്രസിദ്ധമാണ്. കറേ ആളുകൾക്കെങ്കിലും തൊഴിൽ കൊടുപ്പാൻ സാധിക്കുമെന്നതിന്നും പുറമെ ആയുധനിർമ്മാണം വളർത്തിക്കൊണ്ടുപോകേണ്ട ഒരു വ്യവസായവുമാണ്. പിന്നത്തേത് ക്യാഷ്യനട്ട് ഓയിൽ ഡിസ്റ്റിലറി. മലബാറിൽ കശുവണ്ടി ധാരാളമുണ്ട്, ഇനിയും കൂടുതൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കാനുള്ള സാധ്യതകളും തോണ്ടിടത്തോളമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു അവിടെ ഒരു ക്യാഷ്യനട്ട് ഓയിൽ ഫാക്ടറി സ്ഥാപിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടും ഉചിതമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. ഈ പദ്ധതികളെല്ലാം ഞാൻ ഇപ്പോൾ ആദ്യമായിക്കൊണ്ടു വരുന്നവയല്ല. ഇവയെല്ലാം വളരെക്കാലത്തിന്നു മുമ്പെ മലബാർ പ്ലാനിങ് ബോഡ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പാകെ വെച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

സർ, ജനസംഖ്യയനുസരിച്ചുള്ള വീതവണ്ണിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റ് സാധാരണ പറയാറുണ്ട്. വ്യവസായങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഈ ജനസംഖ്യയ്ക്കോളം എവിടെപ്പോയെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

സർ, മലബാറിൽ വ്യവസായങ്ങളെ പറ്റി പറയാൻപേരിന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. കരായിരത്തിലധികം തൊഴിലാളികൾ പണിയെടുക്കുന്ന ഒരു ഒരു ഫാക്ടറിയെ മലബാറിലുള്ള പന്തിരായിരം പേരിനയ്ക്കായിരവും തൊഴിലാളികൾ പണിയെടുക്കുന്ന എത്രയോ ഫാക്ടറികൾ മലാശി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലുള്ളപ്പോൾ മലബാറിൽ ആയിരത്തിലധികം തൊഴിലാളികൾ പണിയെടുക്കുന്ന വ്യവസായശാല ഒരുന്നിന്നു കന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. സർ, കക്കിണസംസ്ഥാനത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ട് അടുത്തൊരവസരത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി സുബ്രഹ്മണ്യം ചെയ്യ ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ മേലാൽ ഉദ്യോഗങ്ങളെല്ലാം ജനസംഖ്യാനുപാതികമായി വീതിക്കാനുണ്ടാകുന്നതെന്നും എല്ലാ വിഭാഗത്തിന്നും നീതി ലഭിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം അതാണെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ അടിസ്ഥാനം ശരിയുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നു അറിയാമെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് വ്യവസായങ്ങളെപ്പറ്റുന്ന കാര്യത്തിലും ജനസംഖ്യാനുപാതികതയോ സാധികരിച്ചുകൂടാ? ജനസംഖ്യാനുപാതയും അസംസ്കൃതസാധനങ്ങളും തൊഴിലില്ലായ്മയും പ്രകൃതിസൗകര്യങ്ങളുമെല്ലാം നോക്കിയാണ് വ്യവസായങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതെങ്കിൽ മലബാറിന്നു എത്രയെത്ര വ്യവസായങ്ങൾക്ക് അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു? അവിടെ എത്രയെത്ര വ്യവസായങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതായിരുന്നു. മലബാറിനെപ്പോലെതന്നെയുള്ള തിരു-കൊച്ചിയിൽ പുത്രയോ വ്യവസായശാലകളുണ്ട്. പക്ഷെ മലബാർ മേസ്സിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി നിലനിന്നുകൊണ്ട് മലബാറിൽ വ്യവസായങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായില്ല. മലബാറിന്റെ വ്യവസായികമായ പിന്നോക്കനിലയെ പരിഗണിച്ച് അവിടത്തെ പ്രകൃതി സൗകര്യങ്ങൾക്കും വിഭവങ്ങൾക്കും അനുയോജ്യമായുള്ള വ്യവസായങ്ങളെല്ലാം ആരംഭിക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും ഏറ്റവും ജനസംഖ്യാനുപാതികമായി മലബാറിന്നു കിട്ടേണ്ട വ്യവസായങ്ങളെക്കുറിച്ചും സ്ഥാപിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിന്നു സന്നദ്ധതയുണ്ടാകണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

സർ, മറ്റും എത്രയോ വ്യവസായങ്ങൾക്കു മലബാറിൽ സാധ്യതയുണ്ട്. പുളകിഴങ്ങ് ധാരാളം കൃഷി ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണ് മലബാർ. ഒരു ചെറപ്പരി (ടേറ്റ) നിർമ്മാണശാല സ്ഥാപിക്കാൻ വളരെ പററിയ ഒരു ചുരുവുമാണ് അവിടെയുള്ളത്.

[Sri C. H. Kanaran] [22nd March 1956]

ഇന്നു മലബാറിൽ ഒരു ചെറിയ ഫാക്ടറി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ അതൊരു വ്യവസായമെന്നു പറയാൻ വേണ്ടിയില്ല. പലതരം ചെറിയ ഒരു ഫാക്ടറി. ഇന്നു പുളയം പുള മാവും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു കടത്തിക്കൊണ്ടുപോയി ചെറുവുൾ നിർമ്മിക്കുന്നുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്കു് അവിടെത്തന്നെ ഏതാനും ചെറുവുൾ ഫാക്ടറികൾ സ്ഥാപിക്കുന്നത് വളരെ നന്നായിരിക്കും. തെക്കെ മലബാറിലൊന്നും വടക്കെ മലബാറിലൊന്നുമായി കറഞ്ഞു് രണ്ടു ഫാക്ടറികളെങ്കിലും സ്ഥാപിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് മനസ്സു വെക്കേണ്ടതായിരുന്നു. മലബാറിലെ ഭയങ്കരമായ തൊഴിലില്ലായ്മയെ പരിഗണിച്ചും അസംഖ്യയെ പരിഗണിച്ചും ചില വൻവ്യവസായങ്ങളെങ്കിലും അവിടെ സ്ഥാപിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറാകേണ്ടിയിരുന്നു. അതു് ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ മേലുടമുണ്ട്.

സർ, ഇനി കുടിയൊഴിയുവാനുള്ള കാര്യം. അനവധി ആളുകൾക്കു തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒന്നാണു് കുടിയൊഴിയുവാനുള്ള കാര്യം. ചെറുകിട വ്യവസായങ്ങൾക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ നാട്ടിലെ തൊഴിലില്ലായ്മ കുറയ്ക്കുകയും പരിഹരിക്കാനാവുന്നതു് ഗവണ്മെന്റ് ഉന്നിയുന്നില്ലെന്നു്. മലബാറിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വ്യവസായമാണു് കയർ വ്യവസായം. കയർ വ്യവസായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി ചില പദ്ധതികളെല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനെ ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. കയർ വ്യവസായികളെ സഹകരണസംഘടനകളിൽ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതു് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രമം. അതു് പ്രാഥമികസംഘങ്ങളും ഒരു മാർക്കറ്റിംഗ് സൊസൈറ്റിയും മറ്റും സ്ഥാപിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. പക്ഷെ ഈ പദ്ധതികളെല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു് കയർ വ്യവസായത്തിന്റെ സ്വഭാവവും ഇന്നത്തെ നിലയുമെല്ലാം ഒരു പരിശോധിച്ചതിനു ശേഷമാണു് എന്നു് എനിക്കു വളരെ സംശയമുണ്ട്. കയർ വ്യവസായത്തിനുവേണ്ടി പല വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. പല ഘട്ടങ്ങളിലായിട്ടാണു് ഈ വ്യവസായം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. മടലുപുഴ്ത്തുക, ചകിരി തല്ലുക, കയറുപിരിക്കുക, പായ് നെയ്യുക, ഇങ്ങനെയെല്ലാം രൂപപ്പെടുത്തിയ ഉല്പന്നങ്ങളെ സംഭരിച്ചു പുറത്തു കയറ്റിക്കൊടുക്കുകയും കയറി അയക്കുക, വില്പന നടത്തുക, എന്നിങ്ങനെ കയർ വ്യവസായത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട പല ഘട്ടങ്ങളുമുണ്ട്. ഇന്നു കയർ നെയ്ത്തും കച്ചവടവും കയറുവെട്ടിയുമെല്ലാം ചില കടന്നുകയറ്റങ്ങളിലൂടെ കൈവശത്തിലാണു്. മധുര കമ്പനി, വോൾക്കൗട്ട് ബ്രദേഴ്സ്, ആസ്റ്റിൻചാൾ ആൻറ് കമ്പനി മുതലായ കമ്പനികളുടെ കടന്നുകയറ്റം ഇന്നു ഈ വ്യവസായം. കയർ വ്യവസായത്തിന്റെ ഗുണം അനുഭവിക്കുന്നതു് മുഴുവൻ ഈ മുതലാളിമാരാണ്. തൊഴിലാളികൾ മേലശ്രദ്ധപോലും കിട്ടുന്നില്ല. കയറുവെട്ടിയുമെല്ലാം കടന്നുകയറ്റം നിന്നു കയർ വ്യവസായത്തെ മോചിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ളതാണു് വളരെ പ്രധാനമായൊരു സംഗതി. തങ്ങൾക്കു ലാഭമുണ്ടാകണം എന്ന ഏകോദ്ദേശത്തോടെ വർത്തിക്കുന്ന കടന്നുകയറ്റത്തിനൊരു കയർ വ്യവസായത്തിനു എത്രയൊക്കെ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായാലും ശരി, കയറുവെട്ടിയുമെല്ലാം എത്രയധികം വില്പനയുണ്ടായാലും ശരി, അതിന്റെ ഗുണം പാവപ്പെട്ട കയറുപിരിക്കാരനു ലഭിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു് കയറുപിരിപ്പുമാത്രം സഹകരണസംഘത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നുകൊണ്ടായില്ല. വില്പന, സംഭരണം, കയറുവെട്ടി എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രധാന കാര്യങ്ങളെല്ലാം സഹകരണസംഘങ്ങളെ ഏല്പിക്കേണ്ടതാണു്. മടലുപുഴ്ത്തുന്നതു് മുതൽ ഉല്പന്നങ്ങൾ വില്പനയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള കയറി അയച്ചു വില്പന നടത്തുന്നതുവരെയുള്ള സകല ഘട്ടങ്ങളും സഹകരണസംഘങ്ങളുടെ ചുമതലയിൽത്തന്നെ വരണം. എങ്കിലേ നമ്മുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു നല്ല വില കിട്ടൂ. ആ വില യഥാർത്ഥ കയറുപിരിക്കാരനു് ലഭിക്കണം. അതു് വേണ്ടുന്ന പ്രയത്നങ്ങളുടെ കാര്യവും. ഏതെങ്കിലും ഒന്നോ രണ്ടോ സ്ഥലത്തു സഹകരണസംഘങ്ങളുണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടു് വലിയ പ്രയോജനമൊന്നുമുണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല. ഇന്നു എവിടെവിടെയെല്ലാം കായലുകളുണ്ടോ എവിടെവിടെയെല്ലാം പുഴകളും തോടുകളുമുണ്ടോ അവിടെയെല്ലാം മടലുപുഴ്ത്തും കയറുപിരിപ്പും നടക്കുന്നുണ്ട്. പരിനാശിരക്കണക്കില്ലാത്ത ആളുകൾ ഈ തൊഴിലിൽ ഏല്പിട്ടിരിക്കുന്നു. കയർ വ്യവസായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയെന്നു പറഞ്ഞാൽ വാസ്തവത്തിൽ മലബാറിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയാണു്. അത്രയ്ക്കു് വ്യാപ്തിയും പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു വ്യവസായമാണു് കയർ വ്യവസായം. അതിനെ പോഷിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഇനിയും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കണമെന്നു് ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

[Sri C. H. Kanaran] 22nd March 1956]

മലബാറിൽ ധാരാളമായുള്ള മറ്റൊരു കുടിയൊഴിയുവാനുള്ള പദ്ധതിയെക്കുറിച്ചു് പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു കുടിയൊഴിയുവാനുള്ള പദ്ധതിയെക്കുറിച്ചു് അതിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി ഗവണ്മെന്റ് അടിയന്തിരമായി നടപടികളെടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പലതരം പായകൾ ഇന്നു് ഈ രാജ്യത്തു് ഉണ്ടാക്കി വരുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ആ തൊഴിലിൽ ഏല്പിട്ടിരിക്കുന്നവർക്കു് ജീവിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗംപോലുമില്ലാത്ത ഒരു നിലയിലാണെന്നു നോട്ടമുള്ളതു്.

ചെറുകിട വ്യവസായമെന്ന നിലക്കു വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു വ്യവസായമാണു് ചക്കരവ്യവസായം. പക്ഷെ കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിലെപ്പോലെ ചക്കരവ്യവസായം ഇപ്പോൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവരുന്നതായി കാണുന്നില്ല. ഇന്നു കൂടുതൽ ചക്കര ഉല്പാദിപ്പിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയാണു് നിലവിലുള്ളതു്. മദ്ധ്യനിരയായ വന്നതിനശേഷം ചക്കരയുല്പാദനത്തിനു പല പ്രതിബന്ധങ്ങളും നേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. മലബാറിൽ വളരെക്കാലമായി ചെത്തുതൊഴിലിലേപ്പെട്ടു് ഉപജീവനംകഴിച്ചുപോന്ന ആയിരക്കണക്കിനു കുടുംബങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ഇന്നുള്ള തടസ്സങ്ങളെല്ലാം നീക്കി ചക്കരച്ചെത്തിക്കു അനുവാദം കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ അവർക്കു് ജീവിക്കാൻ യാതൊരു ഗതിയുമില്ല. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കണമെന്നു് ഞാൻ ഹ്രസ്വമായി പറയുന്നതു് മറ്റു പല സാധനങ്ങളും ഉണ്ടാകാൻ സാധിക്കുമെന്നാണു് ഏൻറ വിശ്വാസം. ഇന്നു് അതിനുള്ള യാതൊരു ശ്രമവും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നില്ല. നല്ല നല്ല ചോക്കലേറ്റുകളും മധുര പലകത്തുങ്ങളുമെല്ലാം കള്ളിയിൽനിന്നുണ്ടാകാൻ കഴിയുകയില്ലേ എന്നു് ആരെങ്കിലും പരിശോധിച്ചു നോക്കിട്ടുണ്ടോ? അങ്ങനെ ഒരു പരിശ്രമം നടത്താൻ ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

മിക്കവാറും ഹരിജനങ്ങൾതന്നെ ചെയ്യുവാനുള്ള കൈത്തൊഴികളാണു് പായ നെയ്തു്, കൊട്ടമയൽ, കടയുണ്ടാക്കൽ മുതലായവ. ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ ബുദ്ധിമുട്ടി ഒരു കൊട്ടയൊ പായയൊ ഉണ്ടാക്കിയാൽ കിട്ടുന്ന വില വളരെ തുല്യമാണു്. ഏതാനും പൈസ മാത്രമാണു് തൊഴിലാളികൾ കിട്ടുന്ന പ്രതിഫലം. ആ തൊഴിലുകളേയും സഹകരണസംഘടനകളിൽ കൊണ്ടുവരുന്നപക്ഷം സ്ഥിതി വളരെ മെച്ചപ്പെടും. മാർക്കറ്റിംഗ് സൊസൈറ്റികളെങ്കിലും അതരം സാധനങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു നല്ല വില കിട്ടുന്ന കമ്പോളങ്ങളിലേക്കയച്ചു വില്പന നടത്താൻ സാധിക്കും. സാധനങ്ങൾ വിറ്റു കിട്ടുന്നതിനുമുമ്പു് തൊഴിലാളികൾക്കു അഡ്വാൻസ് കൊടുത്തു സഹായിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്നതാണു് കിട്ടിയ വിലയെ കണ്ടിട്ടു വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ടു പോകുക എന്ന ഗതികേടിൽ നിന്നു തൊഴിലാളികളെ രക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കും.

കൈത്തറി വ്യവസായത്തെ സംബന്ധിച്ചും ചിലതു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സെസ്സ് ഫണ്ടിൽനിന്നു കൈത്തറിക്കാക്കു് ചില സഹായങ്ങളെല്ലാം ചെയ്യുവാനുണ്ട്. പക്ഷെ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ കൊടുക്കുന്നതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ മലബാറിനു കൊടുക്കുന്നതു വളരെ തുല്യമാണു്. മലബാറിനു കിട്ടേണ്ട പങ്കു കിട്ടുന്നില്ല. മലബാറിന്റെ പ്രത്യേക പരിശോധനയിലൂടെ പരിഗണിച്ചു സെസ്സ് ഫണ്ടിൽനിന്നു കൂടുതൽ സഹായം ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. മലബാറിൽ കൈത്തറി നെയ്ത്തു മിക്കവാറും ഫാക്ടറി സമ്പ്രദായത്തിലാണു് നടത്തിവരുന്നതു്. സെസ്സ് ഫണ്ടിൽ നിന്നുള്ള സഹായവും മറ്റുമെല്ലാമുണ്ടായിട്ടും കൈത്തറി വ്യവസായം വേണ്ടത്ര മുന്നേട്ടു പോകുന്നില്ല. അതിനു കാരണം റൂലു വില കുറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണു്. റൂൽ വില കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാണു് കാലം കൈത്തറി നെയ്തു വ്യവസായത്തിനു അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുമെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. കൈത്തറി വ്യവസായത്തിലെ സൂക്ഷ്മം അംശാനുഷ്ഠിപ്പിച്ചെങ്കിൽ മലബാറിലെ പരിനാശിരക്കണക്കില്ലാത്ത നെയ്ത്തുകാരെ ജീവിതം അപകടത്തിലാണു്. സെസ്സ് ഫണ്ടിൽനിന്നു ഇന്നുതന്നെ മലബാറിലെ നെയ്ത്തുകാർക്കു ന്യായമായി കിട്ടേണ്ട കാഹളി കിട്ടുന്നില്ല. നിവൃത്തിയുള്ളിട്ടുണ്ടാണു് കൂടുതൽ സഹായം ചെയ്യു കൊടുത്തു നിലവിലുള്ള സൂക്ഷ്മം അവസാനിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നു് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ഒരു സംഗതികൂടി ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്താൻ ഞാനു് ഹ്രസ്വമായി പറയുന്നതു് കൊല്ലങ്കോട് മുതലായ മറ്റു സ്ഥലത്തു ഒരു കിണറു കഴിച്ചപ്പോൾ മണ്ണിൽ ധാരാളം ഇരുമ്പിന്റെ അംശം കാണപ്പെട്ടതായി അറിഞ്ഞു. ഏതാണു് നാല്പത്തഞ്ചു ശതമാനത്തിലധികം ഇരുമ്പുണ്ടെന്നാണു് പറയപ്പെടുന്നതു്. അതിനെക്കുറിച്ചു ഗവ

[Sri N. Mahalingam] [22nd March 1956]

அதோடு கூட மத்திய சர்க்கார் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைப்போட்டு பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை இந்தியா பூராவும் ஆரம்பித்து வருகிறார்கள். இங்கே சென்னையில் மட்டும் ரயில்வே வாகன உற்பத்தித் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். கோவை, மதுரை போன்ற இடங்களிலும் ஆரம்பிக்க வேண்டும். தொழில் துறையில் அபிவிருத்தி அடையச் செய்வதற்கு சிறு தொழில்களுக்கு ஜயாயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைவான தொழில்களுக்கு சர்க்கார் 75% கடன் கொடுத்து உதவி வருகிறார்கள். அதேபோலவே புதிய முறையில் ஆரம்பிக்கப்படுகிற பெரிய தொழில்களுக்கும் 75% கடன் உதவி அளித்தால் தான் இந்த ராஜ்யத்தில் பலர் புதுத்தொழில்களை நடத்தமுன் வருவார்கள். இல்லாவிட்டால் லாபகரமாக இருக்கக் கூடிய பழைய தொழில்களையே நடத்துவார்கள். ஆகவே புதியதாக ஆரம்பிக்கப்படுகிற தொழில்களுக்கு 75% கடன் உதவி செய்ய வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1-07
p.m.

* SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR: Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Demand moved by the Hon. Minister. While supporting the Demand, I would like to make some mention about the special conditions of Malabar. It has often been said that industrial disputes are more in Malabar because it is more industrially developed than the rest of the State. I have to reiterate that this trouble is brewing in Malabar not because there are too many industries there but because there are no industries worth the name. Handloom industry is the only main industry in Malabar. That too is in the nature of a cottage industry. The only difference is that, instead of pit-looms, frame-looms are employed there, a peculiarity which does not exist in the rest of the State. Even in the matter of the disbursement of the Handloom Cess Fund, we will find that in respect of these handlooms proper attention has not been paid and that has been the reason for the closure of many factories in Malabar. Some formula ought to have been evolved to give relief to the handloom workers. You will be surprised to hear that the Commonwealth Trust, which is supposed to be the biggest handloom factory in Malabar, had to retrench a large number of its employees because of the difficulties the handloom industry in Malabar was facing along with the rest of the State and because of the want of proper dealing with the situation in Malabar.

Another industry of Malabar is coir industry. That also is in the nature of a cottage industry. Yarn is manufactured. Proper attention has not been bestowed on finding foreign markets for it and on the training of more people in that industry. You will also know that in the First-Year Plan, there was a proposal to have the coir factory at Beypore enlarged with reference to methods of instruction as well as the manufacture of coir products. But you will be surprised to know that even though we are nearing the end of the First Five-Year Plan, the contemplated programme had not been implemented, and the programme is practically at the same stage as it was five years ago. In the case of manufacture of tiles also you will find that improved methods are not adopted. For about three months in the year, there is retrenchment of workers temporarily and this also results in industrial disputes. It will be seen that Malabar is a bummer producing area. Instead of having factories to manufacture rubber goods, you will be surprised

1-10
p.m.

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nayar] 22nd March 1956]

to find that the rudimentary seasoning of rubber is being done there, and rubber is exported. The advantages of further development, etc., are reaped by other parts of India. It is also regrettable that the hydrogenation plant in Kozhikode is not working. You know that a Cabinet Sub-Committee was formed, when Sri C. Rajagopalachari was the Chief Minister, and that Committee had recommended the working of this plant. But unfortunately nothing has been done. The ice plant at Kozhikode, I am told, has been working satisfactorily and people were able to get ice at cheap price. Now this plant has been leased out to a private individual, and the price of ice has gone up. Some of the members of the Planning Board have been pressing this Government for the establishment of some important factory in Malabar. You know, Sir, that the principle of industrialisation is to relieve the pressure on land. In our country, when pressure on land is very great, it is the duty of the Government to relieve that pressure by establishing industries, and nobody can deny that as far as Malabar is concerned, the pressure on land is much more than in the rest of the State. Suited as it is for starting a paper industry, it is the rightful claim of that district to have a paper mill. The District Planning Committee and the members representing Malabar have been requesting the Government to see that the Central Government accept the proposal for starting a paper mill in Malabar. You know we were told that no provision had been made for establishing a paper mill. The industry that has to be selected must be with reference to the availability of the raw materials and other facilities. There must be a reduction in the price of the articles manufactured. That must be the principle which we have to adopt in establishing industries. If this principle is accepted, I am sure Malabar has got the best chance of having a paper mill established there.

In regard to ship-building and coach-building industries, I may say that Malabar is very favourably situated. Timber is one of the largest assets of our land, and instead of exporting it to other places, we can have the ship-building and coach-building industries established in Malabar. This also, I am sure, this Government will look into, and try to recommend to the Central Government to establish a few industries in Malabar.

Another important thing, though not entirely connected with industries, is the lack of electricity supply. Without electricity it is not possible to harness the resources of the land. Even though electricity is tapped at the head of our district, our district does not have the full advantage which many other districts have. If these things are taken into consideration and the Government try to implement the same, I am sure we can be proud of the fact that Madras State has been progressing very well in the establishment of industries.

I have to congratulate the Government on the improvement of the various industries in the State. I am sure that the suggestions made by me will be taken into consideration and proper steps taken

[Sri C. H. Kanaran] [22nd March 1956]

മേജർ കരനോഷ്ണം നടത്തേണ്ടതാണ്. ഇമ്മാനിരി കാര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിയാൽ കരുതൽ അനുസ്മയാണ് ഗവണ്മെന്റ് പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ ഉള്ളത്. ഇപ്പോഴുള്ളതെല്ലാം ആ മനോഭാവം കൈവിട്ടിട്ട് ഗൗരവമായി ഒരു പരിശോധന നടത്തണമെന്ന ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

12-55
p.m.

SRI N. MAHALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் தொழில் அபிவிருத்திக்காக கேட்டிருக்கும் மாலியத்தை நான் ஆதரித்து, அதுமட்டுமல்லாமல் இன்னும் அதிகமான ரூபாய்கள் அவர்கள் கோரியிருக்கவேண்டும் என்றும் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். நம்முடைய மாகாணத்தில்தான் தொழில் அபிவிருத்தி மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறது. நம்முடைய மாகாணத்தின் சராசரி மக்களுடைய வருமானம் தற்கால நிலைமப்படி ரூ. 240. இந்தியாவில் பலவேறு மாகாணங்களில் அதிலும் பஞ்சாப் மாகாணத்தில் மக்களுடைய வருஷ வருமானம் ரூ. 400 ஆக இருக்கிறது. இந்தியா பூராவையும் எடுத்துக்கொண்டால் நம்முடைய மாகாணத்தின் மக்களுடைய வருமானம் ரொம்பவும் தாழ்ந்த நிலைமையில் இருக்கிறது. தவிர வருஷத்தில் நம் மாகாண மக்கள் வேலை செய்யக்கூடிய நாட்கள் 110 முதல் 150 வரையில்தான் இருக்கிறது. அதே மாதிரி பஞ்சாப் மாகாணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மற்றும் இராம மாகாணங்களை எடுத்துக்கொண்டால்—சராசரி வருஷத்தில் மக்கள் வேலை செய்யக்கூடிய நாட்கள் அதிகமாகவே இருக்கிறது. நம் மாகாணத்தில் மட்டும்தான் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இந்த நிலையிலும் நம் மாகாணம் ரொம்பவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையைப் போக்க நம் மாகாணத்தில் அதிகமாக தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அம்மாதிரி தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமானால் அதற்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்கள் அவசியம் இந்த மாகாணத்தில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டும். அது இல்லாமல் தொழில் செய்வதற்கு முடியாது. அதற்கு வேண்டிய செளகர்யங்களை நம் மாகாணத்திற்கு நாம் கொண்டுவரவேண்டும்.

அதற்கு முக்கியமானது மின்சாரம். மின்சாரத்தை அபிவிருத்தி செய்து அதை தொழிற்சாலைகளுக்கு சப்ளை செய்தால் ஓரளவு தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்படலாம். ஆனால் இப்பொழுது மின்சார வெட்டு வர வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். சென்ற பல வருஷங்களாக 25 சத விகிதம் முதல் 50 சத விகிதம் வரையில் மின்சார வெட்டு செய்து கொண்டுவருகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் மின்சாரத்தைக்கொண்டு எப்படி தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வது என்பது தெரியவில்லை. இந்த வருஷம்கூட மின்சார வெட்டு 25 சத விகிதம் வரப்போகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் அடிக்கடி மின்சார வெட்டு செய்து கொண்டுவந்தால் அதனால் பல தொழில்கள் பாதிக்கப்பட்டு பல தொழிலாளர்கள் வேலை இல்லாமல் திண்டாடும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. இப்பொழுதே பல மாதங்களாக தொழிலாளர்கள் வேலை இல்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் இந்த மின்சார வெட்டுதான் என்று சொல்கிறார்கள். சர்க்கார் நம் மாகாணத்தில் மின்சார வெட்டு ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னதாக கோவையில் சுமார் 40 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை இல்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் இந்த மின்சார வெட்டுதான். அதைப்போலவே மதுரையிலும் ஏற்பட்டு அங்கே இப்பொழுது ஒரு தெர்மல் ஸ்டேஷனைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே கோவையிலும் ஒரு தெர்மல் ஸ்டேஷனை வைத்துக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி அமைத்து தொழிலாளர்கள் பாதிக்காமல் இருக்க வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அது மிகவும் அவசியம் என்பதை எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

22nd March 1956] [Sri N. Mahalingam]

கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் தொழில் அபிவிருத்திக்கு சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்தும் என்று சொன்னார். அப்படி அமைக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் இப்பொழுது இருப்பதுபோல் மின்சார வெட்டு இருக்கவே கூடாது. அவர்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க முடியா விட்டால் நாம் அதிகப்படியான தொழிற்சாலைகளை அமைத்தும் பிரயோசனம் இல்லை. அதனால் முதன் முதலாக மின்சார வெட்டு ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்சாரம் வேண்டும் என்றால் நமக்கு குந்தா திட்டமும் பெரியார் திட்டமும் இருக்கின்றன. அவைகள் முடிவடைய இன்னும் ஒரு வருஷமாகும். அதன் மூலம் பல தொழிற்சாலைகளுக்கு அதிகப்படியான மின்சாரம் சப்ளை செய்ய முடியும். ஆனால் எல்லா தொழிற்சாலைகளுக்கும் சப்ளை செய்வது என்பது முடியாது. அதனால் இன்னும் அதிகப்படியான மின்சார சப்ளை நிலையங்களை அமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதற்கு நாம் திரு-கொச்சியுடன் ஒரு உடன்பாடு செய்து கொண்டு சில திட்டங்களை எடுத்து நடத்தினால் அதன் மூலம் நமக்கு அதிகப்படியான மின்சாரம் கிடைக்க வசதியாக இருக்கும். நாம் அவர்களுடன் சேர்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வரலாம். அல்லது மத்திய அரசாங்கத்தை நாம் கேட்டுக் கொண்டு அவர்கள் மூலமாக திரு-கொச்சி சமஸ்தானத்துடன் ஒரு உடன்பாடு செய்துகொண்டு இங்கு மின்சார சப்ளைக்கு ஏற்பாடு செய்து கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது. ஏற்கெனவே அவர்கள் அதிகப்படியான மின்சாரம் சப்ளை செய்து வருகிறார்கள் பிற மாகாணங்களுக்கும். நாமும் அவர்களிடமிருந்து சுமார் 50 ஆயிரம் கிலோவாட் மின்சாரம் வாங்கிக்கொண்டு வருகிறோம். அவைகளை நாம் வாங்கி பல வேலைகளுக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளுகிறோம். இனிமேல் நம்முடைய மாகாணத்தில் பல தொழிற்சாலைகளை அமைக்கப்போவதால் நமக்கு இன்னும் அதிகப்படியான மின்சாரம் தேவையாக இருக்கும். அதற்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொள்வதற்கு அவர்களுடன் நாம் ஒரு உடன்பாடு செய்துகொண்டு பல திட்டங்களை அமைத்து அதன் மூலம் அதிகப்படியான மின்சாரம் உற்பத்தி செய்துகொள்வதற்கு வசதி செய்து கொள்ளலாம். கோவை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் பரம்பையார், மற்றும் பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை அரசாங்க இஞ்சினியர்கள் கணக்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த திட்டத்தின் கீழ் சுமார் ஒரு லட்சம் கிலோ வாட் மின்சாரம் கிடைக்கலாம். அதை வைத்துக் கொண்டு விவசாயத் திற்கு மட்டும் அல்ல நம்முடைய மாகாணத்திலுள்ள எல்லா தொழில் அபிவிருத்திக்கும் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம். இதை அரசாங்கம் அவசியம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைத் தவிர கொகோ கல்கத்தாவிலிருந்து சென்னை வருவதினால் அதிகச் செலவு ஆகிறது. இதனால் தொழிற்சாலையின் செலவு அதிகமாகிறது. மைசூர் ராஜ்யத்தில் இவற்றை கல்கத்தாவில் என்ன விலைக்கு விற்கிறதோ அதே விலைக்கு சர்க்கார் சப்லிடி கொடுப்பதன் மூலம் அந்த ராஜ்யத்தில் கிடைக்கும்படி செய்கிறார்கள். அதேமாதிரியாக நம் சர்க்காரும் சப்லிடி கொடுத்து ஏற்பாடு செய்தால் தான் பலபல தொழில்கள் வளருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

நெய்வேலி சரங்கத்திலிருந்து நிலக்கரி எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்வதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதன் மூலம் மின்சார வசதியைப் பெருக்க முடியும். தண்ணீர் இறைப்பதன் மூலம் விவசாயத் தையும் பெருக்க முடியும். அதோடு சேலத்தில் இரும்பு கிடைப்பதினால் இந்த நிலக்கரியின் உதவியைக் கொண்டு அங்கே தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வசதி ஏற்படும் என்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் பலமுறை சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள மக்களும் அதற்கு வேண்டிய உதவிகளை எல்லாம் செய்யத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லி உடனடியாக அங்கே ஒரு பைலட் ஸ்கீம் ஆரம்பிக்கவேண்டு மென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nayar] [22nd March 1956]

to get as many industries started as possible. I congratulate the Government on the policy they have adopted, and I support the Demand. Too much importance should not be placed on cottage industries. It should never be an end in itself. It shall be only a means to an end. This is to be adopted only in the interim period, that is, until heavy industries are established, to tackle the unemployment problem. Industrialisation can only be by establishing heavy industries. Ultimately we have to give the go-by to the cottage industries. I am sure too much importance will not be placed on cottage industries and greater importance will be given to the establishment of heavy cottage industries. This policy has been accepted by the Madras Government. I congratulate the Government, and I support the Demand.

1-17 * SRI K. V. RAMASWAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ப.ம. ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மொட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலை பற்றி பல முறை பேசப்பட்டு இருக்கிறது. பலதரப்பட்ட பிரிவுகளில் இருந்தும் வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அது நிச்சயமாகக் கொண்டு வரப்படும் என்ற நம்பிக்கையில் நாம் எல்லோரும் இருந்தோம். ஆனால் பெரிய ஏமாற்றம் ஏற்பட்டுவிட்டது. நெய்வேலி நிலக்கரி சுரங்கம் வெற்றிகரமாக முடிந்தால் சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலை நிச்சயம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிழக்கு ஜெர்மனியில் இருந்து வந்த நிபுணர்களும் அதனை ஆதரித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள், என்று தெரிய வருகிறது. ஆகவே மத்திய சர்க்காரும், நம் சர்க்காரும் நெய்வேலி சுரங்கத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தி அதனை உடனடியாக செயல்படும்படி செய்வதோடு கூட சேலத்திலும் இரும்புத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தீப்பெட்டித் தொழில் நம் ராஜ்யத்தில் பெரிய குடிசைத் தொழிலாக நடந்து வருகிறது. நாமக்கல்லிலும் கூட சிறிய அளவில் தீப்பெட்டி உற்பத்தி செய்யக் கூடிய ஒரு தொழிற்சாலை இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு குரோஸ் தீப்பெட்டியின் செலவு ஒரு ஞாய நான்கு எண்ணு இவர்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு இரண்டு ரூபாய் ஸ்டாம்புட்டியைக் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறது. இதைக் குறைக்க இந்த சர்க்கார் எல்லாவிதமான முயற்சியும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மேலும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலம் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிற அத்தனை பேருக்கும் வேலை கிடைக்கச் செய்ய ஆங்காங்கே குடிசைத்தொழில்களை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் இன்றைக்கு என்ன ஆகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். இந்தத் தீப்பெட்டி உற்பத்தி குடிசைத் தொழிலாக பலபல இடங்களில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சென்னை யில் இருக்கும் விம்கோ தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை இயந்திரங்களின் மூலம் பத்தாயிரம் பேர் வேலை செய்து உற்பத்தி செய்யக் கூடிய தீப்பெட்டிகளை இரண்டாயிரம் பேரைக் கொண்டே உற்பத்தி செய்கிறார்கள். மேலும் வெட்டும்புலி என்ற டிரேட் மார்க் தீப்பெட்டி மக்களிடையே அதிக செல்வாக்கையும் அடைந்துவிட்டது. ஆகவே குடிசைத்தொழில் மூலம் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய இதர மார்க் தீப்பெட்டிகள் இதனோடு போட்டிபோட முடியாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதனால் பல சிறு தொழில்துறைகள் திண்டாடுகிறார்கள். இதனை நீக்க நமது சர்க்கார் இயந்திரங்கள் மூலம் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய விம்கோ பார்க்டரியின் தீப்பெட்டி உற்பத்திக்குக் கட்டுப்பாடு விதிக்க வேண்டும். மேலும் மத்திய சர்க்காருக்குச் சிபார்சு செய்து ஸ்டாம்புட்டியைக் குறைக்க வேண்டும். இந்த இரண்டு விஷயங்களும் உடனடியாகக் கவனிக்கப்படவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

22nd March 1956] [Sri K. V. Ramaswami]

அதற்கு அடுத்தபடியாக தோல் பதனிடும் தொழில். இதில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் பெரும்பாலோர் ஹரிஜன மக்கள் தான். ஹரிஜன இலாகா மந்திரி அவர்களும் சபையில் இருப்பதினால் இதைக் கொஞ்சம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள தோல் பதனிடும் தொழிலில் 90% ஹரிஜனங்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் தான் தோல்பதனிடும் தொழில் அதிகமாக நடைபெறுகிறது. இந்தத் தொழிலிலும் இயந்திரங்கள் புகுத்தப்படுவதால் அபாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சேலத்தில் இயந்திரத்தின் மூலம் தோல் பதனிடும் வேலை நடக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது.

தோல் பதனிடும் எல்லா வேலையும் இயந்திரத்தால் செய்யப்படுகிறது. இது மாதிரி திண்டுக்கல்லில் இரண்டு மூன்று கம்பெனிகள் இயந்திரங்களை வைத்து தோல் பதனிடும் தொழிலை செய்து வருகின்றன. இதன் காரணமாக நூறு பேர், குடிசைத் தொழிலாக இந்த வேலையைச் செய்தால், அதே வேலையை இயந்திரம் புகுத்தப்பட்ட பிறகு 10 பேரால் செய்ய முடியும். இதனால் 90 பேர் வேலை இழக்கவேண்டிய நிர்பந்தம் அந்த இடத்தில் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இத்தோல் பதனிடும் தொழிலுக்கு இயந்திரங்களை புகுத்தப்படுவதை சர்க்கார் தடுத்தாகவேண்டும், அதற்கான நடவடிக்கை உடனடியாக எடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறவிரும்புகிறேன்.

இதில் இன்னொரு அபாயமும் இருக்கிறது. இயந்திரங்கள் புகுத்தப்படாமல் குடிசைத் தொழிலாக, கையினாலே தோல் பதனிடும் வேலை செய்து, தோல்களை தயார் செய்தால், அதற்கு செலவு அதிகமாகிறது. அதனால் கையால் பதனிடும் தோல் அதிக விலையாகிறது. அதே தோலை இயந்திரத்தால் பதம் செய்தால், அதற்கு செலவு கம்மியாகிறது. அதன் காரணமாக அதன் விலையும் கம்மியாகிறது. இதனால் கையால் பதனிடும் தோல் மார்கட்டில் அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வியாபாரிகள் முன்வரமாட்டார்கள். அதன் காரணமாக தொழிலாளர்களுக்கு வேலையில்லாமல் போய்விடும். எனவே, சர்க்கார் தோல்பதனிடும் தொழிலுக்கு இயந்திரங்களை புகுத்துவதை தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Mr. Speaker, Sir, permit me 1-2 p. to thank you for the pittance of a few minutes that I have been given to speak on this fairly vast subject. I shall confine, therefore, to a few observations that I have to make on this subject. The industrial policy of our Government has to be slowly reorientated and reorganised in certain aspects.

Already there is a tendency to place some emphasis on reorganising our industrial enterprises on a co-operative basis. The handloom industry in Cannanore has just had a little bit of co-operative dose, if I may say so and in that area there are one or two factories recently started. I would like more and more industries started on a co-operative basis and it must not be confined to the handloom industry alone, but must spread over the entire phase of industrial life, may be with the exception of major industries, key industries and heavy industries which may not be amenable to co-operative running. But there is hardly any doubt that there are quite a few industries which could be based on co-operative principle. A good beginning has already been made in Malabar with respect to handloom industry and we must spread this principle to match making industry also. The Winco factory in Malabar which was wound

[22nd March 1956]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 3478 asked by Sri S. R. Arumugam at the meeting of the Legislative Assembly held on 22nd March 1956, page 371 supra.]

				Number of persons trained.
<i>Technical Trades.</i>				
1	Blacksmiths	..	..	23
2	Carpenters	..	..	28
3	Draughtsman (Mechanical)	..	..	52
4	Draughtsman (Civil)	..	..	31
5	Motor Mechanic	..	..	89
6	Electricians	..	..	32
7	Fitters	..	..	111
8	Instrument Mechanic	..	..	29
9	Radio Mechanic	..	..	32
10	Moulders	..	..	29
11	Turners	..	..	25
12	Mechanist	..	..	24
13	Welders	..	..	14
14	Pattern Makers	..	..	30
15	Linemen and Wiremen	..	..	28
Total				577

<i>Vocational Trades.</i>				
1	Cutting and Tailoring	..	..	33
2	Bleaching and Dyeing	..	..	11
3	Hand-weaving	..	..	17
4	Embroidering	..	..	15
5	Knitting	..	..	12
6	Book-binding	..	..	14
Total				102

Thus 577 are actually now undergoing training in Technical Trades and 102 in Vocational Trades.

22nd March 1956]

APPENDIX II.

[Vide answer to unstarred question No. 681 asked by Sri M. Narayana Kurup at the meeting of the Legislative Assembly held on 22nd March 1956, page 373 supra.]

Statement showing the losses incurred by Government from 1950-51 to 1953-54 in State trading in foolgrains on account of loss in transit, dryage, etc. (as at the end of June 1955).

	Transit by rail.		Transit by road, and sea.		Dryage.		Shrinkage.	
	(2) MDS.	(3) RS.	(4) MDS.	(5) RS.	(6) MDS.	(7) RS.	(8) MDS.	(9) RS.
Rice and paddy—								
1950-51	19,184	2,55,231	49,471	7,36,267	..	..	684	10,129
1951-52	2,037	34,760	21,937	3,67,333	..	..	..	..
1952-53	24,508	4,22,591	21,077	4,16,921	..	..	19	377
1953-54 (first half)	11,218	2,03,091	..	..	2,102	38,423	..	..
1953-54 (second half)	986	19,822	..	..	..	..	..	..
Total	57,933	9,35,495	92,485	15,20,521	2,102	38,423	703	10,506
Wheat and wheat products—								
1950-51	308	4,590	..	..	..	..	..	..
1951-52	699	13,051	..	..	..	11	..	..
1952-53	174	3,578	..	..	..	59	..	..
1953-54 (first half)	289	4,116	..	..	..	..	..	..
1953-54 (second half)	82	1,336	..	..	..	..	..	..
Total	1,552	26,671	..	..	4	70	..	..
Other grains—								
1950-51	1,765	22,785	..	..	..	..	5,292	54,854
1951-52	1,622	22,404	..	..	..	..	..	..
1952-53	610	8,857	..	..	..	..	..	..
1953-54 (first half)	734	9,617	..	..	..	..	1	8
1953-54 (second half)	393	5,303	..	..	..	..	..	..
Total	5,124	65,966	..	..	..	..	5,293	54,862

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [22nd March 1956]

up the other day could have been revived on a co-operative basis but the opportunity was lost. All the workers in that factory could have been compelled to give some kind of capital which might have been advanced by Government if necessary and the industry could have been revived on the basis of a co-operative model. But it is too late now because I believe some other private industrialists have purchased the concern who may carry on the same policy based on private profits. I therefore suggest that the Government should not miss any occasion to infuse a spirit of co-operative basis in the industrial sector. That is really the way to make progress and to establish a socialist society in the country. Let us believe in the socialistic pattern, let us act up to it and let us start getting things done along that line.

Another factor, I would like to mention and that is about cottage industries. Of course it is common ground that establishment of cottage industries will be the only panacea for solving the huge problem of unemployment that faces the country. We have been talking a lot about cottage industries. Large sums of money are earmarked for that purpose. But things are done in such a way that the effect produced is superficial and negligible. We must evolve a new plan. We must select a village for intensive study of it in order to give employment to all men and women who are there without any employment. On the basis of the needs of the people of that village, the Government must try to help them. So, it is a question of culling out intensive treatment areas and that will generate the enthusiasm of the people in those areas for starting cottage industries. What I now find is that Ambar Chakra is being inflicted upon certain persons. Some others are asked to take to chappal making. The latest craze is appalam making. Nobody takes to these things seriously. If officers and public workers can select areas for intensive treatment, they will really be able to produce good results and neighbouring areas will also take to such methods without any difficulty. The entire approach to the question must be changed and we must select limited areas and give an intensive treatment to it.

I know my time is short. I would echo the sentiments of Sri Kuttikrishnan Nair, who has also put forward the case for starting major industries in certain areas. With regard to starting of major industries, we must follow certain principles. Though the availability of raw materials should be an important criterion there must also be an equitable and even distribution of industries all over the country. The second consideration is availability of resources and the third factor is the question of solving the problem of unemployment in a particular area. These are major considerations. If we approach this question from these angles, I have hardly any doubt that the programme which was drawn up in a very restrained and responsible way by the District Planning Committee in Malabar was a very sensible one, and it could easily be accepted. We have recommended therein a paper industry. In Nilambur, as the Hon. Minister will be well aware, there are all kinds of possibilities for

22nd March 1956] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

a paper industry. Similarly, for a hard board industry, we have got timber of all kinds which are exported to places all over the world. We have got various kinds of timber in Baliapatam, Cannanore and other places in Malabar. If only Government are prepared to run a hard board industry, it can easily prosper as one of the best industries in India. Raw materials are available for some of the industries in Malabar. Secondly, there is the problem of overpopulation and immense unemployment. That could be tackled if we have some of these labour consuming industries started there. Thirdly, we have been suffering from lack of major industries altogether. If that is borne in mind, we have got a very good case for some of the industries in the Second Five-year Plan to be located in Malabar. Anyway, I am glad that the Hon. Minister has located one of the Industrial Estates in Malabar, though it could have been more centrally situated. However, for the one that has been given, we are thankful.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, I move—

“ That the discussion of Demand XXI—Industries and Cinchona and Demand XXXIX—Capital outlay on Industrial Development be continued to-morrow.”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : The discussion of these Demands will continue to-morrow.

The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. to-morrow
The House then adjourned.

[22nd March 1956]

APPENDIX III.

[Vide answer to unstarred question No. 694 asked by Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar at the meeting of the Legislative Assembly held on 22nd March 1956, page 378 supra.]

The steps, the Madras Government are taking, to make Madras State self-sufficient in foodgrains including rice.

(i) The Madras Government are implementing several Food Production Schemes under the Grow More Food Campaign. The drive for increased food production in Madras State mainly consists of Agricultural Schemes of aids to ryots which are designed to increase the yield from the land and work schemes which are intended to improve existing irrigation facilities or to provide fresh irrigation facilities.

(ii) All intensive cultivation schemes (formerly known as Grow More Food Schemes) were brought under the unified and co-ordinated control of the Commissioner of Food Production, Madras, early in 1949-50 to ensure an integrated approach and direction to Grow More Food questions. In the districts, the Collectors co-ordinate the activities of the different departments concerned with Food Production Schemes and are generally responsible for the implementation of schemes.

(iii) The Food Production Programme for each year is drawn up by the Commissioner of Food Production in consultation with the Heads of Departments concerned. In preparing the annual programme, the targets fixed under the Five-Year Plan are taken note of: For ensuring the proper implementation of the schemes and the assessment of results, definite targets of additional production are fixed for each year. Assistance is given by the Government of India for some of the schemes in the shape of loans and grants. The achievements against the targets are watched in the districts by the Collectors and they report the achievements made under each scheme to the Commissioner of Food Production for review.

(iv) Under the Special Minor Irrigation Programme, construction of new irrigation works and repairs to existing sources such as anicuts, dams, regular tanks, supply channels, etc., both in proprietary and ryotwari areas are taken up for execution after due investigation. A Special Engineering Circle in charge of a Superintending Engineer consisting of several executive divisions, attends to the execution of work in addition to the regular staff of the Public Works Department.

(v) Lift irrigation is a useful means of providing water-supply both to supplement the available local irrigation and as an insurance against its failure and it is therefore encouraged by the Government. Oil engine pumpsets acquired by the Agriculture Department are hired out to the ryots for raising crops preferably food crops. Apart from this the Government distribute oil engines and electric motor pumpsets to ryots under the hire-purchase system. The Agriculture Department also arrange for installation

22nd March 1956].

of units of oil engines or electric motor pumping sets at Government cost in the first instance for supply of water to ryots by pumping from rivers, ponds, etc., in the areas selected for such irrigation so as to bring as much area as possible under crop production on a permanent basis.

Recognizing the limitations of surface water irrigation, the Government have been paying considerable attention to the exploitation of underground water sources in the State. Filter point tube wells are sunk in ryots' lands by the Government under the scheme known as the "Filter Point Wells Scheme".

(vi) With a view to help the ryots to adopt increasingly mechanical cultivation practices for certain processes, the Agricultural Department supply them with tractors and bull-dozer on hire. Tractors are also sold to ryots under the hire-purchase system.

(vii) Under the scheme for survey of cultivable waste lands, large extents of land in Ramanathapuram and South Kanara have been localized by a Special Agricultural Engineering staff in addition to the work done by the normal staff. Government waste lands are assigned to individual landless poor persons at the rate of 5 acres (dry) each.

(viii) Under the Madras Land Utilization Order, the Collectors have been empowered to take steps to sell in auction the right to cultivate arable lands, which are left uncultivated, to others, for cultivation of food crops.

(ix) Manuring is an assured method of raising the yield and the scheme for the distribution of ammonium sulphate is therefore being continued. Takkavi loans are granted to the ryots on a liberal scale for the purchase of chemical fertilizers for application to paddy and other food crops and the loans are recovered after the harvest of the long-term crop.

(x) Under the Rural Compost Scheme, the ryots are encouraged to compost waste vegetable matter like dried leaves, grasses, weeds, stubbles of grass, etc., with a view to supplement cattle manure. The compost week is celebrated along with the National Tree Planting week (Vanamahotsava) and wide publicity is given regarding the award of certificates of merit to those who prepare the maximum compost.

Under the urban compost scheme, organic manures are made available to ryots at reasonable rates. At present, the municipalities and panchayats are selling compost at a subsidised price not exceeding Rs. 2 per ton. All municipalities and panchayats are encouraged to manufacture compost out of the town refuse and nightsoil by giving financial assistance by way of loans. Technical advice to local bodies for manufacture of compost is given by the Agriculture department and by the State compost Development Officer, who has been appointed for the purpose.

(xi) Improved seeds of paddy, millets and green manure are procured from seed farm by ryots after payment of a premium and sold to agriculturists at concessional rates.

(xii) Plant protection is an essential auxiliary scheme as it saves valuable food from destruction of pests. Insecticide and

Statement showing the losses incurred by Government from 1950-51 to 1953-54 in State Trading in foodgrains on account of loss in transit, dryage, etc. (as at the end of June 1955)—cont.

	Storage.		Deterioration in stock.		Cleaning, standardization, quantity short consigned, etc.		Total.	
	(10) MDS.	(11) RS.	(12) MDS.	(13) RS.	(14) MDS.	(15) RS.	(16) MDS.	(17) RS.
Rice and paddy—								
1950-51	5,463	92,488	109	1,619	..	..	74,911	10,95,734
1951-52	20,480	3,42,925	..	..	..	..	44,454	7,45,018
1952-53	17,083	3,65,285	..	..	..	..	62,687	12,05,174
1953-54 (first half) ..	29,661	5,37,845	6,816	1,24,564	22,064	4,03,239	71,861	13,07,162
1953-54 (second half) ..	24,504	3,27,519	4	66	1,014	17,106	26,538	3,64,513
Total ..	97,191	16,66,062	6,929	1,26,249	23,108	4,20,345	280,451	47,17,601
Wheat and wheat products—								
1950-51	3,768	36,976	116	1,725	994	14,872	5,185	58,123
1951-52	865	13,294	144	2,449	4	76	1,713	28,881
1952-53	15,492	3,08,988	338	6,943	645	13,055	16,652	3,32,523
1953-54 (first half) ..	5,321	74,159	807	11,452	1,288	18,287	7,605	1,08,314
1953-54 (second half) ..	1,452	21,940	..	..	16	212	1,549	23,488
Total ..	26,798	4,55,617	1,404	22,469	2,946	46,502	32,704	5,51,329
Other grains—								
1950-51	1,924	25,808	..	..	85	877	9,066	1,04,324
1951-52	6,473	73,867	..	..	..	..	8,095	96,271
1952-53	44,807	5,48,171	..	..	34	425	45,251	5,57,453
1953-54 (first half) ..	1,997	25,086	..	..	458	5,831	3,190	40,542
1953-54 (second half) ..	474	6,124	..	..	248	3,186	1,115	14,613
Total ..	55,475	6,79,056	..	..	825	10,319	66,717	8,13,203

[22nd March 1956]

22nd March 1956]

	Transit by rail.		Transit by road and sea.		Dryage.		Shrinkage.	
	(2) MDS.	(3) RS.	(4) MDS.	(5) RS.	(6) MDS.	(7) RS.	(8) MDS.	(9) RS.
Total for all grains—								
1950-51	21,257	2,32,666	4,1471	7,36,267	..	..	5,976	64,983
1951-52	4,358	70,215	21,937	3,67,333	1	11	..	..
1952-53	25,292	4,35,026	21,077	4,16,921	3	59	19	377
1953-54 (first half) ..	12,241	2,16,821	..	..	2,102	38,423	1	8
1953-54 (second half) ..	1,461	26,461	..	..	..	..	..	..
Grand total ..	64,809	10,31,132	92,485	15,20,521	2,106	38,493	5,996	65,368
Total for all grains—								
1950-51	11,165	1,55,232	224	3,344	1,079	15,749	89,162	12,58,181
1951-52	27,818	4,30,086	144	2,449	4	76	54,262	8,70,170
1952-53	77,182	12,22,444	338	6,843	679	13,480	124,590	20,95,150
1953-54 (first half) ..	26,879	6,37,390	7,623	1,36,016	23,810	4,27,357	82,656	14,66,018
1953-54 (second half) ..	26,430	3,55,583	4	66	1,307	20,504	29,202	4,02,614
Grand total ..	179,464	28,00,735	8,373	1,48,718	26,879	4,77,166	379,872	60,82,133

[22nd March 1956]

pesticides are acquired on Government account and sold to ryots at concession rates through agricultural depots. Sprayers and dusters are also purchased by the department and loaned to ryots wherever necessary and free technical advice is given by the Special Plant Protection staff employed under the scheme. Reports relating to forecast of pests and diseases and their likely incidence are sent to the Director of Information and Publicity and the Station Directors of the All-India Radio every week for giving wide publicity.

(xiii) In order to associate the cultivating ryots closely with the Food Production schemes, the Government have also continued several Extension Service schemes, like village co-operatives, etc. The Government have undertaken crop competitions in the State in order to create an urge in the farmers to adopt improved techniques for stepping up the yield. Under this scheme, prizes in the shape of cash rewards and medals are awarded from the village level upwards to the competitors, who are adjudged to have secured the highest yield in the plots enlisted for the competition.

APPENDIX IV.

[Vide answer to clause (a) of unstarred question No. 704 asked by Sri S. Pakkiriswami Pillai at the meeting of the Legislative Assembly held on 22nd March 1956, page 382 supra.]

The following three firms in Madras City have been granted loans under the Madras State Aid to Industries Act:—

Serial number.	Name and address of the firm.	Amount of loan granted.
1	Ramalingam Engineering Works, Madras (manufacture of industrial Machinery).	RS. 3,000
2	The Rajendra Industries, Madras (manufacture of tin containers)	50,745
3	Bharat Optical House, Madras (surfacing of optical lenses).	3,000

The applications of the following firms in Madras City have been recommended to the National Small Industries Corporation through the Director, Small Industries Service Institute, for the supply of machinery under hire-purchase system.

Serial number.	Name and address of the firm.	Approximate cost of machinery.
1	Messrs. Rapid Industries, Gerugambakkam, Kovur P.O. via Poonamallee.	RS. 11,500
2	Hirelm Industries, Lattice Bridge Road, Adyar, Madras.	11,500
3	Decor, 103, Lloyds Road, Madras-6	8,800
4	The General and Industrial Leathers, Limited, Tiruvottiyur, Madras-19. ..	11,000

Two hundred small industrialists in Madras City were granted essentiality certificates during the year for import of industrial raw materials and accessories. In addition to the above, Government of India have been requested to release additional quota of 500 tons of steel for the use of small industrialists of this State and Government of India have agreed to release the additional quota.

22nd March 1956]

APPENDIX V.

[Vide answer to unstarred question No. 719 asked by Sri C. Rajam Ramaswamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 22nd March 1956, page 387 supra.]

Route No.	Date	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
Do.	1	6	8	3	7	7	7	6	7	7	7	7	8	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	6	8	8	6	7	7	7	7	7
Do.	2	8	7	7	6	8	7	7	6	7	8	8	6	8	6	8	8	7	6	7	7	8	8	8	7	8	6	7	7	7	7	6
Do.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Do.	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Do.	4-A	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Do.	4-B	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Do.	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
Do.	5-B	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Do.	6	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
Do.	6-A	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Do.	7	6	3	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
Do.	7-A	3	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
Do.	8	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
Do.	8-A	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Do.	8-B	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Do.	9	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
Do.	10	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Do.	11	6	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
Do.	11-A	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Do.	12	6	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
Do.	12-A	1	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Do.	12-B	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
Do.	13	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
Do.	14	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
Do.	15	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
Do.	16	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
Do.	17	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
Do.	21	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
Do.	21-B	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6

[22nd March 1956]

Route No.	Date.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
21-C	Do.	7	7	8	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
22	Do.	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
23	Do.	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
23-A	Do.	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
24	Do.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
25	Do.	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
26	Do.	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
27	Do.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
28	Do.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
29	Do.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
30	Do.	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
31	Do.	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
32	Do.	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
33	Do.	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
34	Do.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
35	Do.	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
36	Do.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
51-C	Do.	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
*RS	Do.	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
31-A	Do.	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
11-C	Do.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
5-A	Do.	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
21-D	Do.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
7-C	Do.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
7-E	Do.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
51-B	Do.	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
2-A	Do.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
17-A	Do.	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
6-B	Do.	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
7-D	Do.	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
DS.†	Do.	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14

* Relief Service.
† Duplicate Service.

22nd March 1956]

APPENDIX VI.

[Vide item II on page 392 supra.]

SECOND REPORT OF THE COMMITTEE ON ESTIMATES
ON THE CINCHONA DEPARTMENT.

COMPOSITION OF THE COMMITTEE ON ESTIMATES.

(Constituted on the 21st March 1955.)

CHAIRMAN :

Dr. U. KRISHNA RAO.

MEMBERS :

The Hon. the MINISTER FOR FINANCE (*Ex Officio*.)

Sri T. ANANTHA PAI.

Sri R. S. ARUMUGAM.

Sri S. JAYARAMA REDDIAR.

Sri D. KRISHNAMURTHI GOUNDER.

Sri T. C. NARAYANAN NAMBIAR.

Sri M. NARAYANA KURUP.

Sri P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM.

Sri K. RAJARAM.

Sri S. RAMALINGAM.

Sri V. K. RAMASWAMI MUDALIAR.

Sri A. RATNAM.

Sri S. SWAYAMPRAKASAM.

Dr. P. VARADARAJULU NAIDU.

SECRETARIAT :

Sri T. HANUMANTHAPPA—*Secretary*.Sri A. J. SABESA AYYAR—*Deputy Secretary*.Sri G. M. ALAGARSWAMY—*Assistant Secretary*.

[22nd March 1956]

I. INTRODUCTION.

I, the Chairman of the Committee on Estimates, having been authorized by the Committee to submit the report on its behalf, present this, the Second Report.

II. REFERENCE BY THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS.

2. The Committee on Public Accounts of the Madras Legislative Assembly, while examining the Appropriation Accounts for the year 1951-52 and the Audit Report thereon, considered the accounts of the Cinchona Department, one of the commercial concerns of the Government of Madras, which closed with a net loss of Rs. 2.33 lakhs for the year. The department had been making regular profits up to the year 1947-48, but, since then, with the exception of the year 1950-51, it has been sustaining heavy losses (vide statement at Appendix A). The Committee, therefore, recommended that the Committee on Estimates might examine the working of the Cinchona Department, whereupon the Committee on Estimates took up the matter.

III. VISIT TO THE CINCHONA PLANTATIONS—SITTINGS OF THE COMMITTEE.

3. With a view to studying the working of the plantations and the factories of the Cinchona Department, the Committee visited Naduvattam in the Nilgiris and Cinchona (Valparai) in the Anamalais on the 9th and 10th January 1956.

4. The Committee held an informal discussion with the Director of Cinchona on the 10th January 1956 at Cinchona (Valparai). It also held two other sittings at Madras on the 28th and 30th January 1956, when the Director was again examined. The Hon. the Minister for Agriculture and the Accountant-General, Madras, also attended the meetings on the 28th and 30th January 1956 respectively on invitation and offered their views, when the Director was also present. The Committee met last on the 17th February 1956 to consider the Draft Report.

IV. POINTS ARISING FROM THE DISCUSSION IN THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS.

5. From the discussions that took place at the meeting of the Committee on Public Accounts, the following points were made out :—

- (1) that the concern is working at a loss;
- (2) that there was accumulation of stocks of quinine and quinine products;
- (3) that the demand for quinine was going down on account of the anti-malarial activities undertaken by the Government and the World Health Organization and also on account of the inroad of synthetic anti-malarial drugs; and
- (4) that the matter requires immediate investigation.

22nd March 1956]

V. ACCOUNTS—PROFIT AND LOSS ACCOUNTS OF THE DEPARTMENT.

6. On a perusal of the accounts of the department since its inception, it is seen that the department has been making profits till the year 1947-48, but since then, excepting for the year 1950-51, the department has been incurring heavy losses. The reasons for the losses as found in the Audit Reports are furnished below :—

1948-49—

- (i) increase in the cost of production; and
- (ii) reduction in the sales.

1949-50—

- (i) increase in the cost of production; and
- (ii) decrease in the sale of quinine and quinine products.

1951-52—

- (i) the fall in turnover of quinine products;
- (ii) increased loss on plantations;
- (iii) increase in the interest charges; and
- (iv) the adjustment of certain receipts towards rent, etc., to the Government Capital Accounts instead of to the profit and loss accounts.

The profit made in the year 1950-51 is stated to be due to—

- (i) increased turnover in the year; and
- (ii) capitalization of propagation charges and the interest on capital invested in the new factory at Anamallais.

7. Till the year 1947-48, the department was making fairly high profits. The reasons for this seem to be that the cost of production was appreciably low and the demand for quinine and quinine products appreciably high.

VI. COST OF PRODUCTION.

8. From the figures furnished by the department it is seen that there has been an increase in the cost of production of quinine sulphate and cinchona febrifuge from 1939-40 and that there was also a downward trend in the quantity produced during the same period except in 1942-43 (Appendix B).

9. The capital investment and the acreage under plantation have however risen rapidly during this period (Appendix C). But there was no corresponding increase in the yield because cinchona would not be mature for harvesting until after the 7th year of its planting. In this case, while it was expected to maintain the yield at least at the previous year's level, there was a decrease in the quantity of bark harvested and consequently in the production of quinine. The natural consequence of this was an increase in the cost of production. Post-war inflation and the general increase in the cost of chemicals, etc., and the labour and establishment charges

[22nd March 1956]

have also contributed for the increase in the cost of production. While the cost of production in 1954-55 had gone up to Rs. 41-9-0 per pound, the quantity produced had gone down to 15,759 lb.

VII. THE GENERAL FALL IN DEMAND.

10. During the War years, quinine was considered to be essentially a strategic commodity and it was under strict control. The main consumer during that period was the Defence Department. After the cessation of War, the demand from the Defence Department has been reduced considerably with the result that the sales of quinine have also been affected. The Committee is informed that even the Medical Stores Department, which is the agency for the distribution of drugs to the Government hospitals in most States has not been buying quinine products from the Cinchona Department so far.

11. The other reasons given for the fall in the demand for quinine and quinine products are the popularity of synthetic anti-malarials, like Paludrine, etc., and the availability of West Bengal Government Quinine in the Madras zone of supply. Synthetic anti-malarials have been effective in controlling malaria and they have succeeded in reducing the sales of quinine to a certain extent, though they have not been able to replace quinine, and the efficacy of quinine and the necessity for the protection to this industry have been recognized as will be evident from the following statement by the Director of Medical Services :—

“ Several synthetic anti-malarials had come into and disappeared from the field and quinine appeared to be the only drug which had stood the test of centuries. There could, therefore, be no question of a drastic cut down in the cinchona plantation, which was a national industry, until the country was sure of the availability of proved alternative anti-malarials. Research was essential in more than one direction, namely, in the matter of efficacy and production in the country of synthetic anti-malarials, and in the matter of production in the country of other salts of quinine a number of which was still said to be imported annually. Regarding the distribution of quinine, I am of the opinion that quinine should be purchased by every State Government in preference to synthetic anti-malarials in order to support the national industry and distributed through the large number of Community Projects and Health Centres to be started during the Second Five-Year Plan. It was also for the State Governments to educate the public about the use of quinine. India is a poor country and cannot afford to import synthetic anti-malarials worth lakhs of rupees. Even in advanced countries like England, a modern drug like Terramycin was not available even a couple of years ago. There was no reason, therefore, why India could not do without the synthetic anti-malarials when indigenous quinine of proved efficacy was available in the country. The quinine industry as a national industry deserved every protection from the Central and State Governments until the country could

22nd March 1956]

switch over to the production of synthetic anti-malarials. The result of anti-malarial operations, though successful up till now, was no index of the future, nor was it a guarantee against a future recrudescence of malaria and hence the necessity for keeping reserves to meet future emergencies.”

12. Before the Second World War, India imported large quantities of quinine every year, particularly from Java. But with the outbreak of the Second World War and after the fall of that country in 1943, imports from that country were suddenly cut off. This accounted for the good sales of quinine during the War period. After the War, it was understood that there was no effective ban on foreign quinine until very recently, and that that situation had adversely affected the demand for Madras quinine.

VIII. SALES AND SALES MACHINERY.

13. The position of sale of quinine and quinine products was also not very bright. The quantity of quinine salt sold in 1939-40 was 38,544 lb., whereas in 1947-48 it came down to 6,218 lb. and in 1948-49 to 5,027 lb. The situation in 1950-51 had, however, improved, the quantity sold being 29,601 lb. In subsequent years there was again a fall in the sales and the quantity sold in 1954-55 was 22,305 lb.

14. The Government of India are stated to have divided India into three zones for the purpose of distribution of quinine. While the Madras zone is in the south, those of West Bengal and the Government of India lay in the north. It was, nevertheless, alleged that the West Bengal Government quinine was being sold in the Madras zone of supply at lower prices, which fact had told upon the sales prospects of Madras Government quinine.

15. Until March 1955, the quinine products were being distributed by the Superintendent, Central Jail, Coimbatore, and through the Post Offices and Co-operative Societies and no propaganda was done except for some stray and casual newspaper advertisements. With effect from 1st April 1955, Messrs. Oakley Bowden & Co., Ltd., Madras, have been appointed as Sales Agents for Madras Government quinine with sole distributorship rights for the Madras State. This agency is, however, stated to be not very successful and they are also reported to have not satisfactorily fulfilled their obligations in the matter of advertisement and propaganda. It was represented that they have failed to adopt the usual commercial methods, such as keeping sufficient stocks for sale in their various depots, and affording reasonable credit facilities to dependable buyers. The total sale-proceeds realized during the first eight months or so since their appointment was only Rs. 20,000 which was not quite an encouraging figure.

16. The reasons for losses sustained by the department could, therefore, be summarized as under :—

(i) increase in the cost of production of quinine due to various reasons;

[22nd March 1956]

23. The buildings that were put up were also understood to have been constructed at a very heavy cost and some of them had to be repaired immediately after the construction was over. Some of the buildings are even surplus to requirements. These have no doubt, added to the capital cost rather abnormally.

24. The hospital buildings at Cinchona (Valparai) constructed at a cost of about Rs. 10 lakhs, is too big when compared to the requirements of the Plantations. It is a 64-bed hospital. The in-patient census on the day the Committee visited it was only 16. Even the out-patients, who attended that day were very few. The Committee was informed that, on the hospital alone, the Department is incurring a recurring expenditure of Rs. 85,000 per annum on account of interest, depreciation, maintenance, etc., besides a cash expenditure of Rs. 1 lakh per annum.

25. The Labour Lines, which the Committee visited, were also stated to have been put up at a high cost and they were in need of immediate repairs. The Modern Quinine Factory at Cinchona (Valparai) the work of which was sanctioned in December 1943 had taken nearly twelve years to be completed and commissioned and certain portions of the buildings were found to be cracked and leaky. The machinery supplied was also, it appeared, faulty. On this factory alone, the Department is understood to have paid interest charges to the tune of Rs. 5½ lakhs up to 31st March 1955. The cement troughs at this factory, intended for crystallising quinine sulphate during its refining, were found to be defective. They, therefore, are not being used for the purpose for which they were constructed. The Committee, however, did not go into the cause of the delay and the faulty construction and would like the Government to enquire into these matters.

X. STOCK POSITION—ACCUMULATION OF STOCKS.

26. The stocks of quinine and quinine products were stated to be accumulating. The following figures from the Audit Report on the Appropriation Accounts for 1951-52 indicate the position :—

Name of product.	Opening balance.	Quantity added to stock.	Other receipts.	Quantity sold.	Other issues.	Closing balance.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
	LB.	LB.	LB.	LB.	LB.	LB.
1 Quinine Sulphate ..	23,591	3,494	100 (a)	11,389	111	15,795 (d)
2 Quinine Sulphate tablets.	2,657	2,974	4 (a)	2,932	1,141 (f)	1,562
3 Quinine bihydrochloride.	377	594	8 (a)	807	..	172
4 Cinchona febrifuge ..	18,396	4,057	..	2,070	1 (a)	20,882
5 Cinchona febrifuge tablets.	4,309	343	3 (a)	944	4 (a) & (e)	3,707
6 Totaquina ..	6,820	80	..	1,941	1 (b)	4,958
7 Totaquina tablets ..	161	686	..	481	1 (a)	365

NOTE.—(a) Miscellaneous receipts or issues.

(b) Includes dryage and wastage in breaking bulk or other losses.

(c) Includes stock at Factory, but excludes work in progress.

(d) The net addition to stock is arrived at after taking into account the quantity of quinine sulphate issued for reconversion.

(e) Issues for reconversion.

(f) Includes 1,737 lb. issued for making treatments.

22nd March 1956]

27. Though the actual stock of finished quinine on hand was reported to be small, there was a heavy accumulation in the stock of cinchona febrifuge which was a comparatively cheap anti-malarial (vide Appendix D). When once quinine is extracted from cinchona bark, certain alkaloids which also have some anti-malarial properties are left behind and the manufacturer processes them in the form of cinchona febrifuge, or totaquina, lest they should be discarded as waste. It is, therefore, an incidental by-product in the course of the manufacture of quinine sulphate and, if offered at competitive prices, the stocks can be cleared. The Committee was also informed that, at the instance of the Malaria Chemo Therapy Committee, the Government of India had already requested all State Governments to encourage the indigenous quinine industry. The department is of opinion that, if the subject was approached on commercial lines, the existing stocks could be disposed of.

28. The present stocks of quinine products in the country are given roughly as follows :—

				Quinine salts.	Cinchona febrifuge and totaquina.
				(1)	(2)
				LB.	LB.
Government of Madras	..	..	..	7,000	52,000
Government of West Bengal	..	..	..	120,000	140,000
Government of India	..	..	..	140,000	..

29. It may be seen from the above that the stocks held by the Madras Government are very little when compared with those held by either the Government of West Bengal or the Government of India. Further, the Government of India expect to get an addition of about 160,000 lb. of quinine sulphate and about 80,000 lb. of cinchona febrifuge to their stock in the course of the next 3 to 4 years by the extraction of quinine from their stocks of bark obtained from the areas planted on their account by the Russian method. This will bring the total stock of quinine with the Government of India to 3 lakhs of lb. within the next about four years, if no portion of their stocks is sold out in the meanwhile.

30. Taking into consideration the annual consumption of anti-malarials during the last seven years, the average annual demand for quinine products in India is estimated at about 236,640 lb. in terms of quinine sulphate (vide Appendix E). But the quantity of quinine manufactured at the factories in Madras and West Bengal is not expected to be more than 120,000 lb., and normally quinine or its products or synthetic anti-malarials to the extent of 1 lakh lb. will have to be imported. But the real position seems to be that even the 50 per cent of the products so manufactured in India do not seem to find a proper market.

[22nd March 1956]

(ii) decrease in the demand for quinine and consequent fall in sale; and

(iii) unhealthy competition in the market both from foreign quinine and from West Bengal Government quinine.

17. Another important reason adduced by the department for the loss is the charging of interest on the bloated capital.

IX. CAPITAL INVESTMENT.

18. The Cinchona Plantations were started by the Madras Government first in the Nilgiri district in 1860. A factory for manufacturing quinine was established in 1890 at Naduvattam. Some private people, who also started growing cinchona, soon realized that it was not going to be a paying proposition. The result was that, in spite of every encouragement from the Government, the industry did not thrive in the private sector.

19. The Government were therefore obliged to invest more and more money in the plantations and to increase the acreage thereunder. Till the year 1925, the plantations were confined to the Nilgiri district, but in 1926 they were extended to the Anamallais too, in Coimbatore district. But due to the crisis created by the World War, the Government were compelled to pursue a new policy to step up the production of quinine in this country.

20. A large-scale expansion of cinchona cultivation was, therefore, undertaken, as a joint venture by the Government of India and the Government of Madras. In pursuance of their new policy, viz., 'Quinine at any cost', they invested huge sums of money in the programme and also in the construction of another quinine factory on modern lines in the Anamallais. Thus, the acreage which stood at 2,071 in 1939 had increased to 9,443 in 1935 (vide Appendix C).

21. Similarly, during this period there was a phenomenal increase in the capital investment as well. While in 1939-40 it stood at Rs. 19,03,801, in 1954-55 it had gone up to the order of Rs. 2,22,96,846. The break-up figures as on 31st March 1955 are as given below :—

	RS.
Value of Plantations	1,31,05,000
Building, etc., including the value of Hospital at Annamallais less depreciation	21,56,000
Floating assets including livestock, tools and plant, etc.	3,38,000
Fuel, packing material, raw products, chemicals bark on the plantations, manufactured stock, etc.	17,74,000
Stocks with Postmasters and Co-operative Societies	95,000
Works in progress at the factory	4,40,000

22nd March 1956]

	RS.
Book debts, dues from Government of India Suspense Account on account of Propagation expenses, advances to staff	10,82,000
New Quinine Factory in progress, including interest charges on the same at Cinchona (Valparai)	29,49,000
Depreciation Reserve Investment account	11,90,000
Total (in round figures)	2,31,29,000

NOTE.—The difference between the value of the assets Rs. 2,31,29,000 and the total Capital Outlay at Rs. 2,22,96,000 is Rs. 8,33,000. This is represented mainly by certain liabilities appearing in the Balance Sheet, which are as follows :—

	RS.
Interest reserve for 1954-55 to be added on to Capital during 1955-56	7,23,000
Add liabilities—	
Outstanding on account of pay, wages, etc., for 1954-55	2,38,000
Total	9,61,000
Less—Loss for 1954-55	1,28,000
Balance	8,33,000

22. The plantations have actually drawn from the Government a sum of Rs. 182 lakhs for investment purposes, and the balance of about Rs. 41 lakhs has been found from the surplus or net profit earned by the department during the 18 years since 1937. The net profit earned during the period is Rs. 40,66,000 and it had been ploughed back into the industry. The interest is charged only on Rs. 182 lakhs actually drawn from the Government. It is treated as an item of expenditure of the department and is adjusted by debit to the expenditure head, and by credit to the Government Capital Account. For instance, in 1951-52, the interest charged was Rs. 5,01,768-7-2 and on account of the adjustment of this sum, the accounts of the department closed with a net loss of Rs. 2,33,430-15-0. This amount, viz. Rs. 5,01,768-7-2 was credited to the capital. If the interest was not taken into account, there would have been no loss at all. On the contrary, the balance-sheet would have shown a net profit of Rs. 2,68,337-8-2 (Rs. 5,01,768-7-2 minus Rs. 2,33,430-15-0). The contention of the department, therefore, was that the plantations have cost more than what they would ordinarily have, since the programme for expansion was undertaken in such a haste and at a time when there was world-wide inflation and that interest should not have been charged on the bloated capital as the investments were made under peculiar circumstances.

[22nd March 1956]

XI. GENERAL FINDINGS AND RECOMMENDATIONS.

31. The loss that is being incurred is due partly to general increase in the cost of production and partly to the circumstances which are beyond the control of the department. The department is mainly responsible for the increase in cost of production. The bark yield per acre and the quinine content in the bark available here are too low when compared to the percentage obtainable in foreign countries or even in West Bengal. The Committee, however, notes that, as a result of considerable amount of research carried on by the Cinchona Department at Anamallais Plantations, a species of plant (No. 701) yielding 17 per cent quinine sulphate from its bark has been developed and multiplied, and recommends that the start made in this direction should be pursued and immediate steps should be taken to extend the cultivation of that species.

The bark yield per acre per annum is also only 200 lb. in Madras whereas it is nearly 400 lb. in West Bengal. The Committee recommends that immediate steps should be taken to devise ways and means of increasing bark yield also to the level of West Bengal.

32. The circumstances under which huge amounts have been invested since 1940 have also to be taken into consideration. Some of these buildings are either surplus to the requirements or are very badly constructed. More money has been spent on these than was necessary. It is not, therefore, fair to hold the department responsible for this.

33. In the circumstances stated in the foregoing paragraphs the Committee is of the opinion that the loss the department has been sustaining year after year could be minimised, though not completely avoided, and recommends the following course of action for adoption :—

(1) The hospital being too big when compared to the actual requirements of the Plantations at Cinchona (Valparai), it appears superfluous to retain it in the Cinchona Department. When the Members visited the Cinchona Plantations in the Anamallais, they understood that patients from the nearby Tea and Coffee Estates were being sent to Pollachi and Coimbatore for treatment for serious diseases and for special treatment. The Committee, therefore, suggests that the Medical Department should take over the hospital and upgrade it by providing X-ray, Ear, Nose and Throat, Dentistry and such other Departments under specialized staff, and the managements of the other estates in the Anamallais should be induced to send their employees to the hospital for treatment on payment of proportionate establishment, maintenance and other charges annually to the Medical Department towards services rendered. This arrangement would, in effect, reduce the capital investment on the Cinchona Plantations to some extent and also relieve the Department of the interest on the capital value so transferred, depreciation, maintenance, etc., charges in addition to the recurring cash expenditure of nearly Rs. 1 lakh per annum now incurred.

[22nd March 1956]

(2) One other suggestion made by the Minister for Agriculture, in this connexion, was that when once the Employees State Insurance Act is made applicable to the plantations also, there would be need for a hospital of the size of the present one in the Anamallais. In the event of the Act being made applicable to the plantations, this hospital could as well be used for the purpose. The Committee has no objection at all to this proposal. Whichever suggestion is accepted, the Committee feels that, the Cinchona department should be relieved of at least the interest and depreciation charges on this account.

(3) The roads in the Plantations have been constructed at the cost of the department, and they are being maintained by the department. But it is understood that public buses and lorries are plying on those roads. The Committee, therefore, recommends that the department concerned should be required to pay the Cinchona department proportionate maintenance charges in respect of these roads, as the taxes in respect of the public vehicles plying in the area are collected by the Government.

(4) From what the Committee gathered, it is generally convinced that the industry has been overcapitalized due to the heavy war time programme for expansion. The Committee is, therefore, of the opinion that it is neither fair nor reasonable to place the capital value on which interest is payable by the department at Rs 182 lakhs as is being done now. The Committee recommends that for the purpose of calculation of interest the capital value of the plantations be assumed at only Rs. 130 lakhs for the next ten years, after which period it may be examined again, if necessary.

(5) After due consideration, the Committee is also of the opinion that inasmuch as cinchona cannot stand comparison with other annual revenue-yielding plantations like tea or coffee and quinine is very necessary for the health of the people, the department should not be run as a commercial enterprise, whose main concern is profit-making, but it should be treated as one meant for the welfare of the people and every effort must be made to make quinine available at as cheap a rate as possible to the consumer, by reducing the cost of production without affecting the interests of the workers. This does not, however, mean that the Committee is satisfied with the way in which the department is running. The Committee wishes to impress upon those working in this department that in achieving the objects stated above they should, at the same time, spare no pains to make the department self-supporting, if not profitable.

(6) At present an agent has been appointed for selling quinine and quinine products of the Madras Government. But it is found that the quantities sold by that agent are not large. The department has explained that this is due to the agency not following certain methods which agencies of the type usually adopt. The department was also of the opinion that, if its products are put in attractive packings and the sales pushed through by highly trained salesmen and through very well organized commercial organizations

[22nd March 1956]

35. Representations were made to the Committee regarding the necessity for electrification of the quarters of the officers and staff, and for paying necessary gratuity for the mazdoors when they are being discharged on medical grounds and sent home, and for the improvement of their wages and living conditions. The Committee recommends that the Government should look into these matters and do the needful.

XII. CONCLUSION.

The Committee places on record its thanks to the Director of Cinchona, Sri A. Kalyanaraman, Accountant-General, and the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam, Minister for Agriculture, for the valuable assistance they have rendered to the Committee in its work.

The Committee also places on record its appreciation of the help given by the Secretary and his staff.

U. KRISHNA RAO,
Chairman.

GOVERNMENT ESTATE, MOUNT ROAD, MADRAS,
23rd February 1956.

22nd March 1956]

APPENDIX A

STATEMENT SHOWING NET LOSS OR PROFIT.

Financial year.	Net loss or profit.	Financial year.	Net loss or profit.
	RS.		RS.
1921-22 to 1924-25.	13,04,600	1941-42	5,66,500
1925-26	1,79,100	1942-43	4,36,400
1926-27	81,000	1943-44	5,47,200
1927-28	64,100	1944-45	6,74,600
1928-29	20,000	1945-46	6,00,200
1929-30	16,100	1946-47	1,14,000
1930-31	16,700	1947-48	2,29,300
1931-32	29,800	1948-49	36,900
1932-33	20,900	1949-50	1,74,400
1933-34	29,600	1950-51	1,00,800
1934-35	43,600	1951-52	2,33,400
1935-36	31,800	1952-53	3,26,300
1936-37	2,53,000	1953-54	3,12,100
1937-38	1,32,000	1954-55	1,27,600
1938-39	2,92,200	Total	57,15,800
1939-40	5,99,900		
1940-41	5,92,200		

NOTE.—(1) Profit and Loss Accounts of this department prior to 1921-22 are not available and hence the figures have been furnished for the years from 1921-22 only.

(2) All the figures in column (2) except “(—) figures” represent profits while “(—) figures” represent net loss. The total net profit made by the department since 1921-22 is Rs. 57,15,800 as shown above.

APPENDIX B.

STATEMENT SHOWING THE QUANTITIES OF QUININE SULPHATE AND CINCHONA FEBRIFUGE PRODUCED YEAR-WISE, WITH THE COSTS OF PRODUCTION.

Year.	Production.		Cost of production.			
	Quinine salts.	Cinchona febrifuge.	Quinine sulphate			Cinchona febrifuge.
			RS.	A.	P.	
1939-40	44,430	19,881	10	6	1	3 0 8
1940-41	42,734	17,262	12	4	2	2 14 8
1941-42	30,290	12,087	16	1	4	4 13 2
1942-43	61,401	24,181	15	2	10	4 2 9
1943-44	35,429	19,842	20	1	10	1 6 2
1944-45	25,281	20,111	20	5	1	4 4 9
1945-46	22,632	14,097	23	9	6	5 0 7
1946-47	14,861	9,533	26	9	1	7 11 1
1947-48	22,530	10,434	31	8	3	8 9 2
1948-49	19,445	8,529	33	1	1	8 10 8
1949-50	31,946	11,483	31	3	6	8 8 9
1950-51	19,784	9,486	36	1	3	11 13 6
1951-52	20,243	10,889	33	5	1	10 10 4
1952-53	22,497	13,552	32	11	4	8 12 6
1953-54	21,610	14,023	33	9	2	10 5 10
1954-55	15,759	11,531	41	9	0	10 13 8

[22nd March 1956]

with extensive trade connexions all over the country, the sales could be boosted up. The Committee, therefore, recommends that the Government should effect a change in the present agency or make it binding on the agency to carry on efficient propaganda and increase the sales.

(7) West Bengal and Madras are the only two States in India producing quinine, but there seems to be no uniformity in the selling prices of their products. The Committee, hence, recommends that the Government of India be approached to fix a common price for quinine, irrespective of the fact whether it is produced in Madras or in West Bengal and that the two States should be made to strictly confine their sales to their respective zones only.

(8) In this connexion, the Committee also recommends that the import of quinine should be totally banned and that of the synthetic anti-malarials should be restricted quantitatively to one-third of the annual total requirements in the country, in terms of quinine sulphate.

(9) The Committee understands that the Medical Stores department of the Government of India which supplies medicines and drugs to the Government hospitals is not purchasing quinine from the Cinchona department but from elsewhere. Therefore, the Committee also recommends that the Medical Stores department should be requested to buy quinine from the Cinchona department to the extent of the demands of the Government hospitals in all the States or the hospitals themselves should be permitted to place their indents for quinine with the Cinchona department direct.

(10) The Committee is informed that there is an increasing demands for quinine bihydrochloride ampoules and, therefore, recommends that the ampouling unit in the King Institute, Guindy, should be enlarged so as to increase the production of these ampoules.

(11) The Committee noticed that the department has started some subsidiary industry, like the growing of medicinal and essential oil-yielding plants, such as rauwolfia serpentina, digitalis, ipecac, camphor, khus khus, scented geranium, lavender, etc., and the extraction of oils therefrom, on an experimental measure and that the results were very encouraging. Eucalyptus of a very high quality is also being distilled in the factory, the quantity produced being 1,200 lb. per month. The venture is understood to be a great success and it yields a clean profit to the Government. The Committee, however, feels that these subsidiary industries should not be mixed up with cinchona, but should be run separately.

(12) The Committee understood that fresh planting of cinchona trees have been stopped since 1950. This would mean that after the next five to ten years there would not be any harvest at all from the cinchona plantations, and consequently the factories might have to be closed down until such time bark is made available either through private agencies or, if fresh planting were to be taken up only thereafter, from harvests that could be expected

[22nd March 1956]

from them after at least seven years. It has already been recommended that this industry should be run as a welfare industry. The Committee, therefore, further recommends that fresh planting should be undertaken at Anamallais area only even from now on to avoid any breakdown in the supply of bark for the factories.

(13) The production capacity of Naduvattam factory is 25,000 lb. to 30,000 lb. per annum and that of the Modern Quinine Factory at Cinchona (Valparai) about 50,000 lb. of quinine sulphate. To run both the factories to their full capacity, bark to the extent of 24 lakhs of pounds will be required annually. But from the present plantations a bark yield of only 15 lakhs of pounds could be expected. Thus there will be a shortage of nearly 9 lakhs of pounds of bark. The department feels that it could be made good by getting bark from private planters or from Assam. But the Committee is of the view that it is not worthwhile depending on private agencies and recommends that if both the factories could not be worked to the maximum capacity, the Naduvattam factory might be closed down gradually.

(14) The Committee was, however, made to understand that the cultivation of medicinal and essential oil-yielding plants might be undertaken on a commercial scale in the plantations in the Nilgiris, as there are extensive lands under altitudes ranging from about 3,000 feet to 8,000 feet and subject to rainfall from 50 inches to 200 inches in a year, in addition to the suitable and trained man power, and the factory at Naduvattam might be utilized for the extraction of oils from the plants so grown. The Committee recommends that the plantations in the Nilgiris be switched on to the growing and cultivation of medicinal and essential oil-yielding plants.

(15) It has also been stated that the possibility of utilizing the surplus capacity of the factories for any or all the following industries is being examined :—

(1) Manufacture of caffeine from the tea-waste available in very large quantities in the tea estates round about the Naduvattam and Anamallais Quinine factories;

(2) manufacture of nicotine from the tobacco-waste available in plenty in South India; and

(3) manufacture of tanning extract from wattle which is being grown on a large scale in the Nilgiris and Kodaikanal Hills.

The Committee recommends to the Government to take the necessary action in this direction.

34. The Committee, while on its visit to the factories, noticed that the mixing of cinchona bark powder with lime was being done manually. From the health point of view of the mazdoors, the Committee feels that such manual mixing should be stopped, and it has been brought to the notice of the Committee that in West Bengal the mixing is being done by machines. It, therefore, recommends that such mechanical mixers should be introduced in the quinine factories in our State also.

[22nd March 1956]

APPENDIX C.

I

STATEMENT SHOWING THE EXTENT OF THE VARIOUS PLANTATIONS
UNDER THE CONTROL OF THE CINCHONA DEPARTMENT AS IT
STOOD ON 1ST APRIL SINCE ITS INCEPTION.

Year.	Anamalias Plantations.	Nilgiris Plantations.	Total.
	ACS.	ACS.	ACS.
1939	839	1,232	2,071
1940	939	1,339	2,278
1941	1,059	1,346	2,405
1942	1,261	1,412	2,673
1943	1,493	1,379	2,872
1944	1,787	1,355	3,142
1945	2,399	1,504	3,903
1946	3,169	1,801	4,970
1947	4,162	2,073	6,235
1948	5,184	2,235	7,419
1949	6,166	2,270	8,436
1950	7,045	2,322	9,367
1951	7,055	2,382	9,437
1952	7,055	2,382	9,437
1953	7,055	2,382	9,437
1954	7,055	2,382	9,437
1955	7,059	2,384	9,443

II

STATEMENT SHOWING YEAR-WISE CLOSING CAPITAL OF THE
PLANTATIONS (AS ON 31ST MARCH).

Year.	Closing capital.	Year.	Closing capital.
	RS.		RS.
1937-38	21,92,695	1946-47	74,54,497
1938-39	19,67,215	1947-48	93,31,689
1939-40	19,03,801	1948-49	1,18,93,781
1940-41	29,18,089	1949-50	1,53,79,463
1941-42	28,29,360	1950-51	1,68,22,062
1942-43	44,29,356	1951-52	1,82,87,929
1943-44	47,83,857	1952-53	1,99,73,040
1944-45	50,23,425	1953-54	2,14,66,526
1945-46	52,06,921	1954-55	2,22,96,846

22nd March 1956]

APPENDIX D.

STOCK ON HAND AS ON 31ST OCTOBER 1955 OF THE PRODUCTS,
BY-PRODUCTS, CINCHONA, BARK, ETC.

	LB.
Quinine Sulphate powder	6,954
Quinine Sulphate tablets	2,425
Totaquina powder	7,011
Totaquina tablets	433
Quinine Hydrochloride powder	718
Quinine Hydrochloride tablets	233
Cinchona Febrifuge powder	44,890
Cinchona Febrifuge tablets	1,083
Quinine Bisulphate	174
Quinine Bihydrochloride	176
Quinine Hydrobromide	5
Quinine Bihydrobromide	9
Quinine Salicylate	1

2. The stock of cinchona bark as on 31st October 1955 was
about 3,518,000 lb.

APPENDIX E.

ANNUAL AVERAGE CONSUMPTION OF QUININE SULPHATE AND
ANTI-MALARIALS.

Years.	Quantity consumed.
	LB.
1948-49	297,936
1949-50	179,600
1950-51	341,900
1951-52	292,745
1952-53	134,709
1953-54	290,882
1954-55	118,712

1,656,484 = 236,640 lb.
(average per
annum).

[22nd March 1956]

VISIT OF THE COMMITTEE TO THE GOVERNMENT CINCHONA PLANTATIONS AT NADUVATTAM AND ANAMALAIS.

Monday, 9th January 1956.

The following Members of the Committee on Estimates assembled at the Circuit House, Coimbatore, at 8 a.m. and proceeded on their visit to the Government Cinchona Plantations at Naduvattam in the Nilgiris by bus:—

Chairman.

Dr. U. KRISHNA RAO.

Members.

Sri T. ANANTHA PAI.

Sri R. S. ARUMUGAM.

Sri S. JAYARAMA REDDIAR.

Sri D. KRISHNAMURTHI GOUNDER.

Sri P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM.

Sri K. RAJARAM.

Sri S. RAMALINGAM.

Sri V. K. RAMASWAMI MUDALIAR.

Sri A. RATNAM.

Sri S. SWAYAMPRAKASAM.

The members reached Ootacamund by about 1-30 p.m. and were received by the Director of Cinchona at the Dasaprakash Hotel where lunch was arranged. After lunch, the members proceeded to the Cinchona Plantations at Naduvattam. On their way they visited the Pykara Dam. At Naduvattam, the Director of Cinchona received the members and took them round the plantations, the factory, the laboratory, the mazdoors' quarters, the children's creche, etc. The cinchona and medicinal plants propagation work was explained to the members by the Director. The working of the factory at various stages of production was also explained.

After tea at the inspection bungalow, the members returned to Coimbatore.

Tuesday, 10th January 1956.

The members of the Committee excepting Sri A. Ratnam, who preferred to stay back for reasons of health, left the Circuit House at 8 a.m. on their way to the Government Cinchona Plantations at Anamalais. Sri T. C. Narayanan Nambiar also joined the Committee at Coimbatore that morning. On arrival at Cinchona at about 1-30 p.m., the Director received the members at the inspection bungalow. After lunch, the members of the Committee were taken round the Factory, the Laboratory, the Workshop,

22nd March 1956]

the Hospital, the Labour Lines and the Plantations. During their rounds at the Plantations the Committee visited one of the schools run by the Harijan Welfare Department for the benefit of the children of the Plantation mazdoors. They also spent a few minutes at the "Ministers Point", from where they studied the topography and lay-out of the Cinchona Plantations at Anamalais fairly well. The Members of the Committee then proceeded to "Parameswaran Rest House", where they had their tea. Thereafter the Members of the Committee returned to the inspection bungalow for an informal meeting with the Director. At that meeting the Members elicited information regarding the working of the plantations and the factories.

SIXTEENTH MEETING.

Saturday, 28th January 1956.

The Committee met at 3 p.m. in the Committee Room, Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road.

PRESENT:

Dr. U. KRISHNA RAO (*Chairman*).

Members.

Sri R. S. ARUMUGAM.

Sri D. KRISHNAMURTHI GOUNDER.

Sri T. C. NARAYANAN NAMBIAR.

Sri P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM.

Sri K. RAJARAM.

Sri S. RAMALINGAM.

Sri S. SWAYAMPRAKASAM.

Secretariat.

Sri T. HANUMANTHAPPA—*Secretary*.

Sri G. M. ALAGARSWAMY—*Assistant Secretary*.

The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam, Minister for Agriculture, attended on invitation. The Director of Cinchona was also present.

The Committee ascertained the views of the Minister for Agriculture on the working of the Cinchona Department and also his suggestions for running the industry as a self-supporting one.

[22nd March 1956]

The Committee also examined the Director of Cinchona in this regard.

The Chairman thanked the Minister for Agriculture and also the Director of Cinchona.

The Committee then adjourned to meet again at 3 p.m. on Monday, the 30th January 1956.

SEVENTEENTH MEETING.

Monday, 30th January 1956.

The Committee met at 3 p.m. in the Committee Room, Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road.

PRESENT :

Dr. U. KRISHNA RAO (*Chairman*).*Members.*

Sri T. ANANTHA PAI.

Sri R. S. ARUMUGAM.

Sri S. JAYARAMA REDDIAR.

Sri D. KRISHNAMURTHI GOUNDER.

Sri T. C. NARAYANAN NAMBIAR.

Sri P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM.

Sri K. RAJARAM.

Sri S. RAMALINGAM.

Sri V. K. RAMASWAMI MUDALIAR.

Hon. Sri C. SUBRAMANIAM, Minister for Finance (ex-officio).

Sri S. SWAYAMPRAKASAM.

Dr. P. VARADARAJULU NAIDU.

*Secretariat.*Sri T. HANUMANTHAPPA—*Secretary*.Sri G. M. ALAGARSWAMY—*Assistant Secretary*.

Sri A. Kalyanaraman, Accountant-General, Madras, attended on invitation. The Director of Cinchona and some of the Members of the Committee on Public Accounts were also present.

The Committee elicited the views of the Accountant-General in regard to the working of the Cinchona Plantations with special reference to the capital invested, the interest charged on the capital and Profit and Loss Accounts of the department. The Director of Cinchona was also examined on these points.

The Chairman thereafter thanked the Accountant-General and the Director of Cinchona. The Committee then adjourned.

22nd March 1956]

NINETEENTH MEETING.

Friday, 17th February 1956.

The Committee on Estimates met in the Committee Room, Government Estate, Mount Road, at 2-30 p.m. The following Members were present :—

PRESENT :

Dr. U. KRISHNA RAO (*Chairman*).*Members.*

Sri T. ANANTHA PAI.

Sri S. JAYARAMA REDDIAR.

Sri D. KRISHNAMURTHI GOUNDER.

Sri M. NARAYANA KURUP.

Sri T. C. NARAYANAN NAMBIAR.

Sri K. RAJARAM.

Sri S. RAMALINGAM.

Sri V. K. RAMASWAMI MUDALIAR.

Sri S. SWAYAMPRAKASAM.

Dr. P. VARADARAJULU NAIDU.

*Secretariat.*Sri T. HANUMANTHAPPA—*Secretary*.Sri A. J. SABESA AYYAR—*Deputy Secretary*.

The Committee considered in detail the Draft Report on the Cinchona Department already circulated to the Members and approved it with certain alterations and suggestions.

The Committee authorized the Chairman to approve the verbal alterations and sign the Report and also present it to the Assembly on its behalf.

The Committee then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 23rd March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

*Manhandling of an Estate Worker at Perintalmanna
Police Lock-up*

* SHORT NOTICE QUESTION No. 50 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether it is a fact that one Sri C. K. Abdulla, an estate worker, was manhandled and tortured at the Perintalmanna Police lock-up in Malabar on 27th February 1956?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Government have received a telegram from one N. Balakrishnan of Perintalmanna alleging torture by Police of the person mentioned by the hon. Member. The matter is under enquiry.

SRI K. C. GOPALAN UNNI : When was the telegram received by the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 4th March, Sir.

SRI K. P. GOPALAN : May I know from the Hon. Minister whether the Government have received any resolution passed at a public meeting at Mannarghat on March 1st regarding this incident as well as other actions of the Police against the workers and if so, will the Government be pleased to make an immediate enquiry because such things are going on in the estates in South Malabar? Also, will the Government take action to stop the Police from interfering even in the normal trade union activities of the workers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not know what is the basis for this allegation that the Police is interfering with the normal trade union activities of the workers. But the matter is under enquiry and so, I am not able to tell anything more. But, of course, we should not interfere with the normal duties of the Police also in maintaining law and order.

SRI S. RAMALINGAM : May I know who is conducting an enquiry—whether a Judicial Officer has been posted to conduct the enquiry or the Head of the Police Department?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Some telegram has been received. We do not know whether there is any justification for

[22nd March 1956]

SUMMARY OF RECOMMENDATIONS.

1. The start made by the department in the direction of developing a species of plant (No. 701) yielding 17 per cent quinine sulphate from its bark should be pursued and immediate steps should be taken to extend the cultivation of that species and to devise ways and means of increasing bark yield also to the level of Bengal (paragraph 31).

2. The hospital in the Cinchona Plantations in the Anamalais should be taken over by the Medical Department and upgraded by providing X-ray, Ear, Nose and Throat, Dentistry and such other departments under specialized staff and the managements of other estates in the Anamalais should be induced to send their employees to the hospital for treatment on payment of proportionate establishment, maintenance and other charges annually to the Medical Department towards services rendered [paragraph 33 (1)].

3. In the event of the Employees State Insurance Act being made applicable to the Plantations, there would be need for a hospital of the size of the present one in the Anamalais and the present hospital can be used for the purpose [paragraph 33 (2)].

4. The Department concerned should be requested to pay to the Cinchona Department proportionate maintenance charges in respect of roads which are being maintained by the Cinchona Department now and used by public lorries and buses, as the taxes in respect of the public vehicles plying in the area are collected by the Government [paragraph 33 (3)].

5. For the purpose of calculation of interest the capital value of plantations should be assumed at only Rs. 130 lakhs instead of Rs. 182 lakhs for the next ten years, after which period it may be examined again, if necessary [paragraph 33 (4)].

6. The Cinchona Industry should be treated as one meant for the welfare of the people and every effort must be made to make quinine available at as cheap a rate as possible to the consumer by reducing the cost of production *without affecting the interests of the workers*, and in achieving the objects stated above they should, at the same time, spare no pains to make the department self-supporting, if not, profitable [paragraph 33 (5)].

7. The Government should effect a change in the present agency for selling quinine and quinine products of the Madras Government or should make it binding on the present agency to carry on efficient propaganda and increase the sales [paragraph 33 (6)].

8. The Government of India should be approached to fix a common selling price for quinine irrespective of the fact whether it is produced in Madras or West Bengal and that the two States should be made to strictly confine their sales to their respective zones only [paragraph 33 (7)].

22nd March 1956]

9. The import of quinine should be totally banned and that of the synthetic anti-malarials should be restricted quantitatively to one-third of the annual total requirements in the country in terms of quinine sulphate [paragraph 33 (8)].

10. The Medical Stores Department of the Government of India should be requested to buy quinine from the Cinchona Department to the extent of the demands of the Government Hospitals in all the States or the hospitals themselves should be permitted to place their indents for quinine with the Cinchona Department direct [paragraph 33 (9)].

11. The ampouling unit in the King Institute, Guindy, should be enlarged so as to increase the production of Quinine Bihydrochloride ampoules for which there is an increasing demand [paragraph 33 (10)].

12. The subsidiary industries like the growing of medicinal and essential oil yielding plants and the extraction of oils therefrom, on an experimental measure, or the distillation of eucalyptus oil should not be mixed up with Cinchona but should be run separately [paragraph 33 (11)].

13. Fresh planting of Cinchona should be undertaken at Anamalais area *only* even from now on to avoid any breakdown in the supply of bark for the factories [paragraph 33 (12)].

14. The Naduvattam Factory might be closed down gradually if due to shortage of bark both the quinine factories at Naduvattam and Cinchona (Valparai) could not be worked to the maximum capacity [paragraph 33 (13)].

15. The Cinchona Plantations in the Nilgiris should be switched on to the growing and cultivation of medicinal and essential oil yielding plants and the factory at Naduvattam might be utilized for the extraction of oils from the plants so grown [paragraph 33 (14)].

16. The Government should take the necessary action in regard to the possibilities of utilizing the surplus capacity of the factories for the manufacture of caffeine, nicotine, and tanning extract [paragraph 33 (15)].

17. Mechanical mixtures for mixing of Cinchona bark powder with lime should be introduced in the quinine factories in this State [paragraph 34].

18. The Government should look into the representations made regarding the necessity for electrification of the quarters of the officers and staff and for paying necessary gratuity for the mazdoors when they are being discharged on medical grounds [paragraph 35].

[23rd March 1956]

SRI K. C. GOPALAN UNNI : What is the total number of surveyors that were retrenched and what will be the commitment for the Government if they are employed and will the Minister be pleased to state whether Government will kindly employ these people to survey the large unsurveyed forest area in Malabar?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The number proposed to be retrenched is 200 and the Government will certainly take and, in fact, they are taking a sympathetic attitude in this matter. They will absorb them as early as possible.

SRI S. RAMALINGAM : அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கக்கொண்டு வருகிறார்கள், முதலில் வேலையிலிருந்து நீக்கியவர்களை மீண்டும் அமர்த்தும் பொழுது, அவர்களை பிரையாரிடி பிரகாரம் எடுப்பார்களா? அல்லது எந்த கொள்கையை அனுசரிக்கப்போகிறார்கள் என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதையெல்லாம் எப்படி செய்யவேண்டும் என்பதற்கு போர்டின் ரிபோர்டை எதிர்ப்பார்க்கிறேன்.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know what is the average length of service which these surveyors who are about to be retrenched, have put in and may I also know whether at least for the faithful service which they have rendered for all these years, the amount of compensation that the Government are going to give them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The compensation is they will have the first priority in being absorbed. As regards the service, I have no information. But they are all temporary hands.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, when was the last survey made in Chingleput district and Madras City? Does the Hon. Minister think that resurvey has got to be done and if so, will not these people be useful instead of being retrenched?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The hon. Member refers to the general survey work. But we are now immediately concerned with the survey of the estates taken over by the Government. The other general survey work will be done according to the rules.

SRI V. BALAKRISHNAN : What is the total expenditure incurred on this survey work and how long have they been in employment?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : To give information about the expenditure, I must have notice, Sir.

SRI G. GOVINDAN : நிறைய சர்வேயர்கள் வேலைசெய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இவர்களையெல்லாம் வேலையைவிட்டு நீக்குவதைவிட, 'ன் கிராமங்களில் சர்வே வேலையில் நன்றாகப் பழக்கப்பட்டிருப்பதால்,

THE ஸ் ஏற்பட்ட தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் இவர்களை வேலைக்கு டெம்பரரிமிகளாவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

முடிந்துக்கொண்டிருக்கிறது. **SRI M. A. MANICKAVELU :** அந்த மாதிரி யோசனை இருக்கிறது. இருக்கிறது. அது எப்படி கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிந்த வேலை கொடுப்பதுத் தெரியவில்லை.

23rd March 1956]

SRI A. RATNAM : எத்தனை சர்வேயர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? இவர்கள் நீக்கப்பட்டதினால் அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு லாபம் கிடைத்திருக்கிறது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : As I said, it is 200.

SRI S. RAMALINGAM : சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் பல எஸ்டேட்டுகள் இன்னும் சர்வே செய்யப்படவில்லை. அதுபற்றி இந்த சபையின் விவாதத்தின்போது பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த எஸ்டேட்டுகளின் ஸர்வே முடியாததினால் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதியும் மற்ற வசதிகளும் கிடைப்பதில் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே நம் நாட்டில் இன்னும் சர்வே செய்யப்படாமல் இருக்கும் எல்லா எஸ்டேட்டுகளையும் சர்வே செய்வதற்காக, இந்த சர்வேயர்களை வேலையிலிருந்து நீக்காமல் இவர்களைத் தொடர்ந்து வேலையில் வைத்துக்கொள்வதுபற்றி சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The survey work in the estates taken over by the Government is said to be nearing completion.

SRI S. DEIVASIGAMONEY : Is it a fact that these surveyors have put in a service of 10 to 15 years and that if they are retrenched now, they would not be eligible for Government or for any other service?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : As I said, they will all be absorbed in so many ways. As regards those who are not educationally qualified, it is also proposed to give them a chance so that they may appear for an examination and get qualified also.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, for a question like 'how many years of service they have put in', the Hon. Minister wants notice. Is it such an impossible affair for the Hon. Minister to foresee such supplementary? Why not the Department supply all these answers for supplementary questions. So, will the Hon. Minister at least issue orders to the department concerned to supply him with the necessary data on similar questions?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Generally the information is supplied to questions closely allied to them. For a wide range of questions, it cannot be done.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : May I point out that if information has to be obtained in respect of these 200 surveyors' duration of service for the purpose of some supplementary questions, it will take another month or two to get the answers. But hon. Members are already complaining that we have not received answers. We cannot have it both ways.

District Munsifs

* 3462 Q.—**SRI A. M. RATHNASWAMY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of District Munsifs appointed in the State during the last financial year; and

[23rd March 1956]

the allegations made in the telegram. As soon as a report is received, then they might be considered, viz., what further action should be taken and all that.

SRI S. RAMALINGAM : May I know from the Hon. Minister whether that particular gentleman, Sri C. K. Abdulla has been sent to the doctor for examination of injuries, if any, received by him in his body?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have absolutely no information. I am awaiting a report.

SRI K. P. GOPALAN : Are the Government aware that the workers are only engaged in normal trade union activities and that Managements have violated the laws made under the Industrial Disputes Act? If the Managements themselves do not abide by the laws, what are the workers to do? Are the Government also aware that the Assistant Superintendent of Police came to the spot, threatened the workers and he is arresting them one by one and a situation is created there? Will the Government be pleased to make an enquiry and see that this kind of action by the Police is stopped?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This question is with reference to the alleged torture of one C. K. Abdulla. That has absolutely no reference to any trade union activities or any other labour trouble. But, if there is any trouble with reference to labour situation, the hon. Member may put a question to my colleague in charge of the Labour Department.

Retrenchment of Surveyors

* SHORT NOTICE QUESTION No. 51 Q.—SRI RAMALINGAM (on behalf of Sri K. V. Ramaswami) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the Non-Gazetted Officers' Association in February 1956, regarding the retrenchment of surveyors in large numbers; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes.

(b) The Board of Revenue has been asked to offer its remarks on the representation and the Board's report is awaited.

SRI S. RAMALINGAM : போர்டினுடைய இறுதி ரிபோர்ட் கிடைக்கும் வரைக்கும் சர்வேயர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கவேண்டாம் என்று உத்திர விடுவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இல்லை. அவர்களெல்லாம் டெம்பரரிமாக எடுக்கப்பட்டார்கள். இப்பொழுது சர்வே வேலையெல்லாம் முடிந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது ரிட்டரன்ச்மெண்டு அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் அவர்களுக்கு 8 அல்லது 9 வகையிலே வேலை கொடுப்பதற்கு பிரயத்தனம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[23rd March 1956]

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Is it not a fact, Sir, that under the Second Five-Year Plan period, more number of surveyors are required?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : If they are required, these people will be absorbed.

SRI K. VINAYAKAM : Answering similar questions on previous occasions, the Hon. Minister was pleased to state that there are three Survey Parties operating in our State and when questions were raised as to why survey work is not finished in Chingleput district, he was telling us that the Party from Pudukottai has got to come to Chingleput to do this work. Under these circumstances what was the necessity for retrenching the surveyors when the survey work has not yet been completed in my district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I said not three Parties, Sir. Six Parties and two Range Officers are engaged in this survey work. Now, the survey work is almost over and so, there is a little retrenchment. But, when the work is over, the Parties working in those places will be switched on to places where they are required.

SRI V. GOPALA GOUNDER : Sir, surveyors are now under the control of the Revenue Department. Several of the Municipalities request that they may be placed under their services for town survey and other purposes. So, will the Government see that these surveyors are placed under the control of the Municipalities that require them instead of retrenching them from the Revenue Department?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir. It is proposed to make them available to Municipalities and Panchayat survey and other poramboke survey and certain survey required in connection with the land reforms. All these categories of people will be absorbed.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is not the Minister aware that in several places in Pudukottai survey stones are heaped up without being planted or fixed? Therefore, how do the Government think that the survey work is entirely over?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The actual planting of the stones need not be done by the surveyor. If the places had been marked, it could be done by anybody.

SRI P. SELVARAJ : Are the Government aware that in the taluk of Koilpatti, a good lot of land has to be surveyed and settled? Will the Government make use of the surveyors for the area?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, the Government think that there is sufficient personnel to attend to the work of the nature the hon. Member referred. It is only the superfluous personnel of about 200, that is proposed to be retrenched.

[23rd March 1956]

(b) the number of Harijans and the number of persons belonging to the backward classes among them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Forty-nine candidates were appointed as District Munsifs during 1954-55.

(b) Of the above candidates selected, one belongs to the Scheduled caste and 13 belong to the backward classes.

SRI A. M. RATHNASWAMY: May I know how many applicants applied from the Scheduled Castes and how many from the Backward Classes?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not have the information with me.

SRI V. BALAKRISHNAN: May I know how many of them belong to the class of 'Portias'?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not know what the hon. Member means by 'Portias'.

SRI V. R. NAGARAJAN: What are the communities amongst the backward classes that have been selected?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sorry we do not have the classification of the various sub-communities among the backward classes. I think it is better we do not go into sub-classes.

SRI V. GOPALA GOUNDER: Is reservation for Backward Classes and Harijans made for these appointments?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The usual reservation of 25 per cent for Backward Classes and 15 per cent for Scheduled Castes.

SRI M. JAGANNATHAN: Will the Government consider the desirability of recruiting Harijan law graduates directly without insisting upon the practical experience of two or three years and giving them at the bar training after recruitment?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the point is this. They will have to function as District Munsifs and not to be an ornament in the court. Therefore, it is considered that experience is necessary before a person occupies the position of a District Munsif to try various cases. That is why three years' period is fixed. Even Harijans will have to function as District Munsifs and not merely be appointed there and receive the salary.

SRI K. VINAYAKAM: For a question like 'how many sub-classes in the Backward Communities have applied', the Hon. Minister tells us that it is better not to go into these details. Sir, when the Constitution recognizes the Backward Classes and sub-castes . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Not sub-castes.

[23rd March 1956]

SRI K. VINAYAKAM: Certainly. When the Government of Madras have recognised 157 sub-communities of the Backward Classes, what difficulty does the Hon. Minister find in answering a question of this type? Is he in order?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am quite in order. We have to recognise the Backward Community as a whole. We cannot be going into those sub-communities of Backward Classes and sub-castes in the sub-communities. Certainly, that is not the intention.

SRI K. R. VISWANATHAN: Of the 13 candidates coming from the Backward Classes, how many were selected on merits and how many according to the rules of reservation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Under the reservation they have been selected on merits.

SRI R. S. ARUMUGHAM: ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட ஸ்தானங்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படாததற்குக் காரணம் என்ன? தகுதியுள்ள ஹரிஜனங்கள் கிடையாததால் இதுவரை கொடுக்கப்பட முடியவில்லை என்றால் இனிமேலாவது ஜில்லா முன்வீடுகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது, அவைகளை ஹரிஜனக் கிருஸ்தவர்களுக்குக் கொடுப்பது பற்றி சர்க்கார் ஆலோசிப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தகுதியுள்ள நபர்கள் இல்லாத காரணத்தால்தான் இந்த உத்தியோகத்தில் இதுவரை அதிகமான ஹரிஜனங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. கிருஸ்தவர்கள் ஹரிஜனங்கள் பகுதியில் சேர்க்கப்படுவதில்லை.

SRI G. GOVINDAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உத்தியோகங்கள் கொடுக்கும் விஷயத்தில், முற்போக்கு சமூகத்தினருக்கு 25 சதவிகிதம், ஹரிஜனங்களுக்கு 50 சதவிகிதம் என்று வைத்துக்கொண்டிருப்பதைவிட, உயர்ந்த சமூகத்தினருக்கு 25 சதவிகிதம் கொடுத்துவிட்டு, மற்றப பங்கு எல்லாவற்றையும் பிற்பாக்கு சமூகத்தினருக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் என்று மொத்தமாக வைத்துவிடலாம். அப்படி வைத்துவிட்டால், பிற்போக்கு சமூகத்தினரிலேயே, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பிற்பட்டவர்கள் என்று பிரித்துப் பேசுவதற்கு இடம் இருக்காது. ஆகவே 25 சதவிகிதம் முற்போக்கு சமூகத்தினருக்கென்றும், பாக்கியெல்லாம் பிற்பட்டவர்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் என்றும் பிரிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்போதுள்ள ஏற்பாட்டையே அந்த மாதிரி இருப்பதாகக் கருதலாம். இப்போது முற்போக்கு சமூகத்தினருக்கு 60 சதவிகிதமும், பாக்கியெல்லாம் Backward Classes, Scheduled Classes-களுக்கும் என்று பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. M. RATHNASWAMY: May I draw the attention of this Government to the Press Note issued by the Central Government a few days back regarding the recruitment of Scheduled Caste Candidates in the Central Government Service, wherein it is stated that certain relaxations will be made in the existing rules and regulations such as lowering the standard and raising the age-limit, etc. May I know whether this Government would follow suit inasmuch as the usual stereotyped reply that is being given by the Madras Public Service Commission is that proper candidates are not forthcoming from the Scheduled Castes? Therefore, I feel

[23rd March 1956]

that by making suitable relaxations in the existing rules, enough number of candidates may be available for the various appointments that lapse every year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, as a matter of fact, there is absolutely no age restriction for Scheduled Castes, whereas for other people there is an age restriction that they should be within 32 years of age. Therefore, all these relaxations are necessarily made. But with reference to qualifications particularly for appointments in the Judiciary, certain minimum qualifications have been prescribed and at least those minimum qualifications should be possessed by candidates for appointment. We cannot say that even a S.S.L.C. passed Harijan may be appointed as a District Munsif simply because he is a Harijan.

9-20 a.m.

SRI M. PALANIYANDI : “கிறிஸ்தவர்களை ஹரிஜனங்களாகக் கருத முடியாது” என்று கனம் அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே கிறிஸ்தவர்களிலும் ஏராளமான பேர்கள் சமூகத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களாக இருந்தவர்கள் கிறிஸ்தவர்களாக மாறிவிட்டார்கள் என்ற குற்றத்திற்காக அவர்களுக்கு ஏன் சலுகை அளிக்கப்படும் டார்கன் என்ற குற்றத்திற்காக அவர்களுக்கு இல்லாத இடத்திலாவது விருக்கிறா என்று தெரியவில்லை. ஹரிஜனங்கள் இல்லாத இடத்திலாவது இப்படிப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஸ்தானம் ஒதுக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பிற்பட்ட “வகுப்பினர்கள்” என்று அவர்கள் கருதப்பட்டு, அந்த “ரிசர்வேஷன்” இலே வருகிறார்கள். தொடர்பாத சமூகத்தைத்தான் “ஹரிஜனங்கள்” என்று சொல்வார்கள். தொடர்பாதவர்கள் என்று கிறிஸ்தவ சமூகத்திலே யாரும் கிடையாது.

SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, May I know the number of candidates selected from the District of Malabar and also the number of Backward Class candidates selected from the same district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Notice please.

SRI M. PALANIYANDI : தொடர்பாதவர்கள் என்று கிறிஸ்தவ சமூகத்தில் இல்லை என்று கனம் அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார். அதைப்போலவே ஹிந்து சமூகத்திலும் தொடர்பாதவர்கள் என்று இருக்கிறார்களா என்று நான் கேட்கிறேன். ஹிந்து சமூகத்தைப்பற்றி வானளாவப் பேசும் நாம் அதிலே தொடர்பாதவர்கள் என்று யாரை வைத்திருக்கிறோமோ அவர்கள் சமூகத்தில் மிகவும் நாமுந்த நிலையில் இருப்பவர்கள் ஹிந்து சமூகத்திலும் இருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே கிறிஸ்தவ சமூகத்திலும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நல்ல மனதோடு, பிரத்தியட்ச நிலையையேக் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு கிறிஸ்தவ சமூகத்தில் நாமுந்த நிலையில் புறக்கணிக்கப்பட்ட தன்மையில் இருப்பவர்களுக்கும் சலுகை அளிக்க அரசாங்கம் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கேள்வி நேரத்தில் இம்மாதிரியான விவாதத்தை வைத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆலோசனை செய்துதான் சர்க்கார் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது. அந்த முடிவை மாற்றவேண்டுமானால், நக்க சமயத்தில் இதை விவாதிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமென்று நம்புகிறேன்.

[23rd March 1956]

SRI R. V. SWAMINATHAN : For the 40 per cent of seats reserved, only one Harijan was selected. It is not according to the proportion reserved for the Harijans. May I know whether the remaining seats went to the Backward Classes or to the general pool?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It goes to the general pool.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I am sorry the Hon. Minister for Finance has completely misunderstood the spirit of my question or he should have deliberately twisted the meaning of my question. I never wanted that the Harijan Law Graduates should be recruited and placed there as ornaments and they should be asked to receive salary from the Government. What I wanted was that the Government should take a sympathetic attitude towards the Harijans and directly recruit them and give them training. In the case of some other responsible posts like that of the Deputy Collectors, Harijan Graduates are directly recruited and given training. Similarly, may I know whether the Government will consider the desirability of directly recruiting Harijan Law Graduates and then give them training as District Munsif?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is a period of training not only for the Harijan candidates but also for the other candidates. The question is whether they should have had experience in general practice for two or three years. Any amount of specialised training will not give that background. It is better they go to the courts and learn what is going on there and also handle some cases there. That is the training required and that training certainly cannot be given by the Government.

SRI P. CHELLADURAI : அண்மையில் தமிழகம் தனித்தியங்க இருப்பதால் ஆங்கிலம் படித்த பட்டதாரிகளை மாத்திரமல்லாது, தமிழ் வளமும், தகுதியும்கொண்ட பண்டிதர்களையும், புலவர்களையும் ஜில்லா நீதிபதிகளாகப் பொறுக்குவது பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பண்டிதர்களுக்கும் புலவர்களுக்கும் இங்கே இடம் கிடையாது. சட்டம் தெரிந்தவர்களுக்கும் சட்டத்தை நிர்வகிக்கக்கூடியவர்களுக்கும் இருக்கக்கூடிய ஒரு ஸ்தானம். அந்த ஸ்தானத்தை வகிக்கக்கூடியவர்களுக்கு சட்டம் தெரியவேண்டும். பண்டிதர்களாகவும் புலவர்களாகவும் இருக்கிறவர்களை இங்கே கொண்டுவர வேத்தால் பிரச்சங்கம் வேண்டுமானால் நடக்கும்; பாட்டு வேண்டுமானால் பாடலாம்; ஆனால் கேஸ் நடத்த முடியாது.

SRI V. R. NAGARAJAN : Sir, the Hon. Minister was pleased to state that out of the 15 per cent quota reserved for Harijans, one Scheduled Caste man has been selected and that the rest went to the general pool. May I remind the Hon. Minister that times without number it has been stated on the floor of this House that the overall percentage of 40 will be kept up between the Harijans and the Backward Classes where there was deficiency in the one or the other. May I know why a go-by has been given to this salutary principle?

[23rd March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information as to what is prevailing in other countries. But I certainly welcome this information. If the hon. Member, with his vast experience, can furnish me with particulars about this, I shall see to what extent the plantation workers in our State are enjoying the benefit and to what extent we could provide for their enjoying the benefits which they are not enjoying now.

SRI K. P. GOPALAN : As some of the managements in our State sent out superannuated workers without giving any retrenchment compensation at all, will the Government be pleased to advise the managements that no superannuated worker should be sent out without giving any retrenchment compensation? I can give examples also. In the Commonwealth Tile Factory at Feroke, 8 workers were sent out two years ago without any retrenchment compensation. So will the Government give a general directive to the managements?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : A general directive will not serve the purpose which the hon. Member has in view. I suggest that the hon. Member may advise the workers unions to ask the retrenched workers to file a suit for retrenchment compensation. Then Government will look into it.

Dues from the Madras Tramway Company

* 3464 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the action taken by the Government to realize its debts from the Madras Tramway Company?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The Government filed a suit in the High Court for recovery of arrears of current consumption charges and also for priority for payment of the charges from the assets of the Madras Electric Tramways. The High Court has not allowed in full the amount claimed by the Government towards arrears of current consumption charges and it has not also allowed the claim for priority of payment. Against these orders, the Government have filed a Division Bench appeal in the High Court. The final decision of the High Court is awaited.

SRI N. K. PALANISAMY : The Company has to pay arrears to the Government from 1951 onwards. Why did not the Government take any effective steps to collect the arrears before the matter went up to the Court?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The hon. Member's question is not quite clear. I presume he intends to ask why arrears were allowed to accumulate. Here the difficulty was it was a public utility concern and we could

[23rd March 1956]

not take effective steps because such steps will paralyse the transport system in the City. That is how the arrears were allowed to accumulate. Afterwards the Company was wound up and we are faced with the present difficulty and the High Court could not give priority to Government dues.

SRI C. RAJAM RAMASWAMY : What is the amount of the arrears?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Interest, penalties all put together, it comes to Rs. 9 lakhs odd and the High Court has reduced it to Rs. 3 lakhs odd.

SRI S. RAMALINGAM : பழைய டிராம்வே கம்பெனி சர்க்காருக்கும் சுமார் பத்து லட்ச ரூபாயும் தொழிலாளர்களுக்கு பத்து லட்சம் ரூபாயும் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி அதைக் கொடுக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அவர்கள் பல சட்ட காரணங்களை எடுத்துச் சொல்லி கொடுக்க மறுத்து வருகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார். அப்படி அவர்கள் சொல்லி வருவதால் அவர்களிடமிருந்து பணத்தை வசூல் பண்ண முடியவில்லை. இப்பொழுது அந்தக் கம்பெனி லிக்விடேஷனாகிவிட்டது. அந்தப் பணத்தை வசூல் செய்தாக இருந்தால் அதற்கு வேறு வழி இல்லை. அதனால் அந்தப் பணத்தை வெளி நாட்டுக்குக் கொண்டு போகாமல் இருப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் ஒரு அவசர சட்டத்தை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று இந்த சர்க்கார் அவர்களுக்கு யோசனை சொல்வார்களா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : அப்படி செய்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை. டிபெஞ்சர் ஹோஸ்ட்ரிகளிடம் இப்பொழுது ஒன்பது லட்சம் ரூபாய் இருக்கிறது. அவர்களுக்குத்தான் அந்தப் பணம் முதல் சலுகையாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் அப்பீல் செய்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் எந்த நிலையில் இருக்கிறார்களோ அந்த நிலையில்தான் தொழிலாளர்களும் இருக்கிறார்கள்.

SRI C. RAJAM RAMASWAMY : The Tramway Company had some easily realizable assets like copper wires. Could not the Government have attached them under the Madras Revenue Recovery Act?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The matter having gone to the Court, I do not think such a course is open to us.

SRI N. K. PALANISAMY : In 1954-55, the Company sold some of its assets to a Bombay merchant. Why have not the Government enforced stricter vigilance and stopped the sale.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : I have no information about the sale to this company. The Official Receiver is managing the affair, he has sold certain articles belonging to the Company and realized to the tune of Rs. 9 lakhs odd.

SRI S. JAYARAMA REDDIYAR : சர்க்காருக்கு வரவேண்டிய தொகையை வசூல் செய்யாமல் இவ்வளவு காலம் தாமதமாக்கப்பட்ட வேண்டியதற்குக் காரணம் என்ன? அவ்வப்போது காலாகாலங்களில் பணத்தை வசூல் செய்வதற்கு ஏதாவது திட்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவா?

[23rd March 1956]

அப்படி வசூல் பண்ணாமல் இருந்ததற்கு யார் பொறுப்பானி, அவர்களின் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : அதற்கு யாரும் பொறுப்பானி என்று சொல்ல முடியாது. அவ்வளவு தொகை அவர்களிடம் விட்டு வைக்கப்படாமல் அவர்களின் பேரில் காலா காலத்தில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருந்தால் பொது ஜன செளகர்யத் திற்காக இருந்து வந்த போக்கு வரத்து ஸ்தம்பித்துப் போய்விடும் என்ற காரணத்திற்காக அவர்களிடமிருந்து அந்தப் பணத்தை வசூல் செய்யாமல் பின்னாடி வசூல் செய்து கொள்ளலாம் என்று விட்டு வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் திடீரென்று அந்தக் கம்பனி நின்று போய் விட்டது.

SRI V. BALAKRISHNAN : Who is responsible for the Madras Government being placed low in the list of creditors?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Judges, Sir.

SRI A. RATNAM : இப்பொழுது ட்ராமவே கம்பெனியின் சாமான்கள் அகற்றப்பட்டு, கட்டடங்கள் இடிக்கப்பட்டு, நிலம் காலியாகப்பட்டு வருகிறது. இந்த நிலம் யாருக்குச் சொந்தம்? அந்த இடத்தில் ஏதாவதும் ஸ்தாபனத்தை அமைக்கப் போகிறார்களா? அப்படி இருந்தால் எந்த ஸ்தாபனம்?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : அதன் சொந்தக்காரர் யார் என்று தெரிந்து கொண்ட பிறகு மற்ற நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

SRI S. RAMALINGAM : இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த பிறகும்கூட வெள்ளைக்கார கம்பெனியிடமிருந்து சேரவேண்டிய சுமார் பத்து லட்சம் ரூபாயை வசூல் செய்ய முடியாத துர்பாக்கிய நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். அது நாட்டிற்கே பெருத்த அவமானகரமாக இருக்க வில்லையா? அதனால் எந்த விதத்திலாவது அவர்களிடமிருந்து சர்க்காருக்குச் சேரவேண்டிய பணத்தையும் தொழிலாளர்களுக்குச் சேரவேண்டிய பணத்தையும் வசூல் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வார்களா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : சட்ட திட்டங்கள் மூலமாக எப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். பணத்தை வசூல் செய்வதற்கு வேறு முறை கையாளுவதற்கு இல்லை.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : Did the Government instruct the Law Department to examine the question of drafting a Bill or an Ordinance to safeguard the interests of the workers and the Government?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : We have been trying the regular course of law, and have filed a Division Bench Appeal. Let us know the result and after it the Government will further explore the matter.

SRI K. VINAYAKAM : If the Court has placed the Madras Government low in the list of creditors, is it not due only to the fact that this Government approached the Court after a belated delay?

[23rd March 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : No, Sir. As soon as we were in a position to know that the Company would wind up its affairs and go into liquidation, we made the approach. 'Delay' is all right, but I cannot understand the expression 'belated delay'. There is no such thing as belated delay. The Court has in conformity with the law has decided that the debenture-holders should have the first preference and that is why we are given a low priority.

SRI S. RAMALINGAM : இப்பொழுது அபிஷியல் ரிசீவரிடம் பணம் இருக்கிறது. அந்தப் பணம் டிபென்சர் ஹோஸ்டர்களுக்குப் போய் விட்டால் அந்தப் பணம் திரும்பி வந்தாலும் வரும் வராலிட்டாலும் வராமல் இருக்கலாம். அந்தப் பணம் அவர்களிடம் போவதற்கு முன்னதாக அதைக் கொடுக்காமல் நறுத்தி வைக்கவேண்டும் என்று ஹைகோர்ட்டுக்கே அல்லது சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குபோய் ஒரு ஸ்டே ஆர்டர் வாங்குவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவார்களா?

9-40 a.m.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : இப்பொழுது நாம் அப்பீல் செய்திருக்கிறோம். அதற்குள் ஒன்றும் மோசமாகப் போய்விடாது. அப்பீல் முடிந்த பிறகுதான் பணத்தை வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். இப்பொழுது பணம் ரிசீவர் கையில் இருக்கிறது.

SRI S. RAMALINGAM : கம்பெனி எஸ்டேட்டை விற்கக் கூடாது என்று நாம் கேஸ்போட்டோம். ஹைகோர்ட்டு அந்தக் கேஸை தள்ளி விட்டார்கள். அதனால் அவர்கள் அந்த எஸ்டேட்டை விற்பது விட்டார்கள். மீண்டும் அப்படி நடவாமை இருக்கவும் அதைத் தடுப்பதற்கும் தக்க நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : அவர்கள்தான் விற்பது விட்டார்களோ, மேற்கொண்டு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வது என்பதுதான் விளங்க வில்லை.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, there is a grave danger of the amount due to Government as well as to the workers being transferred to England by Brooks. Therefore, will the Government take effective steps to stop the amount from being transferred to England?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : What is the effective step that the hon. Member suggests?

SRI V. BALAKRISHNAN : May I know, Sir, whether the Government can realise anything from raking up the tram rails?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Such things have been sold and realised as assets by the Receiver. The amount collected is only by the sale of rails. All these come into the Receiver's account. What the Receiver has sold and what amount he has realised, or what is left over are all questions to which I have no information on hand.

MR. SPEAKER : Question time is over.

[23rd March 1956]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1956-57—*cont.*

- (1) DEMAND XXI—INDUSTRIES AND CINCHONA AND
(2) DEMAND XXXIX—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT—*cont.*

* SRI B. VAIKUNTA BALIGA: Mr. Speaker, Sir, the Demand before the House is perhaps the most important one. If ever we are to progress on right lines within the minimum time to the best advantage, there is no doubt that cottage industries should be revived to the fullest extent. Cottage industries are going to be the source wherefrom several man-hours (tremendously large) lost now without any advantage to anybody are going to be put to fruitful use. Cottage industries are the one source wherefrom co-ordination can be had to the best advantage. There are plenty of consumer articles that are now wanted but which are being imported now from outside. These could be produced here itself. I am very glad that the Second Five-Year Plan is concentrating attention on this aspect. If we analyse the various parts of the country where consumer goods are needed, and if we are able to find certain technicians who can be trained in those parts and can be induced to start small cottage industries, there is no doubt that the work that the Government will do in the interests of the nation will be the best one. I have in my mind a very large number of minor cottage industries that can be developed in my own district of South Kanara. There are two huge and immense sources of raw materials which have not been tapped, namely, the forest wealth and the marine wealth. Particularly the marine wealth and the fishing industry can develop a number of side cottage industries all along the coast line. This will be one of the most proper subjects to be tackled immediately by the Government. I have in my mind the materials that are got by catching big fish and small fish all along the foreshore. There are very many materials that will be got apart from the sale of raw fish that will be caught, namely, bone, fish manure, etc. These are all valuable resources that are lost to the country without any advantage to anybody. All along the coast from North to South, there will be plenty of fishermen families who have to be organised. These works can be entrusted to them. There will have to be an efficient organisation, and this organisation will bring sunshine into so many families who are now sorrowing due to no fault of theirs except it be that efforts at their amelioration have not been forthcoming earlier from Government. Time was when the Central Government sent a delegation to Japan to study the various aspects of cottage industries. In the report that has been submitted a long time ago, there are at least fifty to sixty items of cottage industries that can be developed out of bamboo and other timber. These are all things which have been analysed and embodied in that report. I do not know why active consideration had not been given to that report and steps taken. At all times we are assured that both the Central Government and the State

[23rd March 1956] [Sri Vaikunta Baliga]

Government are very anxious to encourage cottage industries. These assurances are very good. I do not for a moment doubt the *bona fides* of the Government, but I am somewhat impatient at the pace at which they are proceeding. Particularly when there is an awakening now all along the coast and throughout the country, and when so many families are willing to come forward and undertake this work, I do not know why the pace is so slow. I say, Sir, all attention should be bestowed on the starting of these cottage industries and the pace should be accelerated. Any organisation may be asked to carry on the work. Any amount spent on these industries will be most fruitful. Cottage industries not only for one district or for some districts but for meeting the whole regional requirements have to be studied. The study that has been made till now is really scanty. The cottage industries that are to be developed, I do say, will go a long way to relieve the burden which is needlessly borne by the transport—both railways and other modes of transport. There have been movements of crops. There have been movements of other resources. There have been movements of consumer goods. If we are able to manufacture these things in a centralised organisation at particular localities, these movements which have been taking place, will be reduced to a large extent.

In the development of the cottage industries, I do say that there are not only direct benefits to be got but also there are many more indirect benefits which have not been perceived. Therefore, Sir, I strongly urge and recommend to the Government that a deeper study should be made and greater attention paid to the development of these industries. I am sure, Sir, that the Government will do this. In that hope, I support the Demand that is now before the House. I am sure there will be no Member in the House who will object to the Demand because the Demand that is made is so modest and so small, and if at all there is any objection, it should be on the ground that the amount of the Demand is small. I assure the Hon. Minister that the whole House is behind him, and I do want him to accelerate the pace and carry out the ideas with greater vigour than has hitherto been attempted. Thank you, Sir.

SRI M. PALANIYANDI: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் முக்கியத்துவத்தைப்பற்றி பேசும்போது, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன சில விஷயங்களை இப்போது இங்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அவர் நம் தென்னாட்டில் தொழில்வளமில்லாமல், மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறதென்று வலியுறுத்தி கூறியுள்ளார்கள். பட்டை பிரச்சுக்கத்தின்போது, பஞ்சாப், பம்பாய் போன்ற மாகாண மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தைவிட சென்னை மாகாண மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறதென்று புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக்காட்டினார்கள். ஆகவே நாம் உண்மையில் நம் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்றால், நம் மாகாணத்தில் ஏராளமான தொழிற்சாலைகள் ஏற்படவேண்டும்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் கனரக யந்திர உற்பத்தி செய்வதற்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது அதை நாம் வரவேற்கிறோம். இருந்தாலும் நம் மாகாணத்தில் அந்த கனரக யந்திரத் தொழில் எந்த

9-47
a.m.

[23rd March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is the policy which is being adopted for a long time. If the hon. Member thinks that a different policy should be adopted, he may address the Government. We shall consider it.

SRI A. RATNAM : ஜில்லா முன்சிப் நியமனங்களுக்கு தகுதியும், திறமையும், கல்வியும், அறிவும், சட்ட ஞானமும், அனுபவமும் தேவை என்பது வாஸ்தவந்தான். அப்படிப்பட்ட கல்வி அறிவும் மூன்று முதல் பத்து ஆண்டு அனுபவமும் உள்ள ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் மனுச்செய்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் ஏன் ஒருவரை மட்டும் எடுத்திருக்கிறீர்கள்? மிகுதி ஸ்தானங்கள் வேறு இனத்தவர்களுக்குக் கொடுத்து ஹரிஜனங்களுக்கு சதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கோர்டுகளிலே அனுபவம் வாய்ந்த வக்கில்களாக உள்ள ஹரிஜனங்கள் ஒருவருக்கு மேல் ஏன் எடுத்துக்கொள்ளப்படாமலிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு அமைச்சரவர்கள் காரணம் கூறுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஹரிஜனங்களில் தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து ஒரே ஒரு விண்ணப்பந்தான் வந்திருந்தது. அந்த ஒருவர் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்.

SRI K. VINAYAKAM : கனம் அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, ஆதித் திராவிடர்களுக்கோ பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கோ சலுகை தரவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டபோது, எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்த ஒரே காரணத்திற்காக இவர்களை ஜில்லா முன்சிப்புகளாக ஆக்கிவிட முடியுமா? ஆக்கிவிடமுடியாது, திறமையுள்ளவர்களையும், தகுதியுள்ளவர்களையும், சட்டப் படிப்பு உள்ளவர்களையும்தான் அந்த ஸ்தானத்திற்குப் போட முடியும் என்று சொன்னார்கள். தகுதியும் அறிவும் இல்லாதவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்திருந்தாலும் அவர்களை ஜில்லா முன்சிப்புகளாகப்போடவேண்டுமென்று இந்தப்பக்கத்திலுள்ளவர்களும் சொல்லவில்லை, என்பது அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியுமா? ஆனால் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. மட்டும் படித்துவிட்டு, அல்லது அதுகூட படிக்காதவர்கள் எம். எல்.ஏ.-க்களாகவும் அமைச்சர்களாகவும்கூட வரமுடியும். ஜில்லா முன்சிப்புகளாக வரவேண்டுமென்றால் பி.எ., பி.எல். படித்து, பத்து ஆண்டுகள் பயிற்சி பெற்றிருக்கவேண்டுமென்று நான் நாங்கள் நம்புகிறோம். அமைச்சரவர்கள் தவறான கருத் தர்க்களை வெளியிடக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பத்து வருஷ அனுபவம் வேண்டியதில்லை; மூன்று வருஷ அனுபவம் இருந்தாலே போதும்.

SRI K. R. SAMBANDAM : இதே சட்டசபையில் கனம் அமைச்சரவர்கள், “ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது போக மீதியிருக்கும் உத்தியோகங்கள் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன” என்று ஏற்கனவே சொன்னார்கள். இதுபோல் இன்னும் அதிகமாக “மெரிட்” டிலே வரக்கூடிய “ஜெனரல் பூல்” இலும் வரலாம் என்று இதே சட்ட சபையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது வேறு விதமாக சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுது ஏதோ ஸ்ரீ வி. ஆர். நாகராஜன் அவர்கள் புதிதாக யோசனை சொல்வதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். மறுபடியும் அது விஷயத்தைத் திருத்தமாகச் சொல்லும்படி கனம் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லா விஷயமும் விளக்கமாகத்தான் சொல்லியிருக்கிறேன். இது அங்கத்தினருக்குப் புரியவில்லை யென்றால் தனியாக வந்தால் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

[23rd March 1956]

SRI R. V. SWAMINATHAN : It is true, Sir, that the Government are adopting the policy of allotting the remaining seats out of the 25 per cent and 15 per cent reserved for backward classes and Harijans to the general pool. But it has been stated in this House several times during question time and also during the debates that the remaining seats should not be added to the general pool, that the remaining seats out of the 15 per cent reserved for Harijans should be added to the seats reserved for backward classes and *vice versa* and that only in cases where no candidate is available in both the categories, the remaining seats should be transferred to the general pool. That was the request made to the Government by this House. Will the Government at least take up this matter now and consider the question?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is question time. I can only give information. I cannot be laying down the different policies of the Government now and going into them. As far as the information is concerned, I have stated the practice just now prevailing.

Superannuated workers

* 3463 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have any proposal to bring in legislation to give retrenchment benefits to superannuated workers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMY : People who have more than 30 years of service to their credit are simply discharged without giving them any retrenchment benefit. In view of the fact that the Government have the ideal of a socialist structure of society, why should not the Government sponsor legislation to give retrenchment benefit to superannuated workers in all industries?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Even if it is not a socialist structure, I concede that people who are retrenched should be entitled to retrenchment compensation. In the Industrial Disputes Act there is provision for payment of retrenchment contribution and generally there is no legal provision about superannuation. Therefore normally if any employee is sent out because he has attained a particular age, he can claim retrenchment compensation under the provisions of the Industrial Disputes Act unless provision to the contrary is made in the terms of the contract. Still this question is to be discussed at the meeting of the Standing Labour Advisory Committee which will be held in Delhi on 4th and 5th April 1956.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is the Minister aware that the plantation workers in Ceylon, Singapore, Burma and other countries outside India are given gratuity at the time of their superannuation in proportion to the period of service they have put in and will he see that this wholesome principle is followed in respect of Indian plantation workers also?

[Sri S. C. Virupakshiah] [23rd March 1956]

agriculture having had its share during the First Five-Year Plan. In laying stress on industrialisation, I wish to state that the distribution of industries must be even, judicious and spread throughout the country. It is no good trying to set up industries in a sporadic manner here and there. The industries must be evenly distributed throughout the country. If this is not done, the country as a whole will not be benefited. It is but proper that more stress is laid on small scale and cottage industries. It comes as a great boon that the maximum amount of loan that is granted has been raised from Rs. 50,000 to Rs. 1,00,000. The Government deserve to be congratulated for this.

I wish to make a brief reference to sericulture industry. This is purely a cottage industry. This industry keeps the man, woman and child busy throughout day and night. As such it is important that much stress is laid on this industry. Though some good work has been done with regard to the development of this industry, still I have got to make certain suggestions. This Government, Sir, are not diligent enough to press their claim before the Central Silk Board for proper allotment of grant for the development of this industry. This Board has been allotting large sums of money to various States for the development of this silk industry. The allotment made to this State by the Central Silk Board is rather meagre. Persons engaged in this industry have not been able to purchase costly instruments like microscope. There is also clamour from private persons for aid from Government for sending them to silk producing countries abroad for further education in connection with silk industry. This Government could have obtained a greater allotment from the Central Silk Board and could have utilised the same for all these purposes. Our Government must have placed before the Central Silk Board all the schemes for the benefit of those engaged in this silk industry and must have obtained a greater share of allotment. Anyhow it is not too late even now to urge the Central Silk Board to allot some more money for the development of silk industry in our State. During the next year, our Government must try to get the proper quota that is due to our State. I am told—I am speaking subject to correction—that our Government have not submitted sufficient number of schemes to the Central Silk Board to enable them to allot a greater sum, for the development of silk industry in this State.

With regard to the formation of silk weaving co-operative societies, I have urged time and again that out of the handloom cess fund a certain portion of the money should be earmarked for aiding silk handloom workers. To one of my interpellations on the subject, the Hon. Minister was pleased to state that he would correspond with the Central Government on this matter. I do not know how far the matter has been taken up. I wish that the Government will pay special attention to this matter. In one of the Budget speeches I heard that vocational training in sericulture would be imparted to children in elementary schools. So far

23rd March 1956] [Sri S. C. Virupakshiah]

nothing has been done in this matter. Kollegal taluk is a big silk producing centre. I request that Government will take early steps to start such training centres in a few places in Kollegal taluk.

I wish to say a few words with regard to the supply of pumping and boring sets to Kollegal Taluk. Kollegal is far away from the headquarters town namely Coimbatore and the ryots in Kollegal Taluk who have to indent the same have to pay a good amount of transport charges for bringing them from Coimbatore to Kollegal. As such, I request the Government to consider this aspect sympathetically and see that the requisite number of pumping and boring sets are stationed in Kollegal itself for the benefit of the ryots in that taluk at least during the dry season of the year.

Then, Sir, extension of electricity is another important factor that has to be taken into consideration if industries are to be improved. Now the terms and conditions insisted upon are so harsh that the people are not able to get power within the stipulated time and it is not within their easy means. So the rules with regard to extension of electricity should be liberalised.

Again, there is immense forest wealth which can be utilised for starting some industry or other. When I put a question with regard to the starting of a paper industry, the Hon. Minister was pleased to tell me that sandalwood is available there. Then, why not an industry for the extraction of sandalwood oil be established there? I wish the Government to bestow more attention on these aspects and I generally support the Demand under discussion.

SRI V. MADANAGOPAL : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே ! 10
அ.ம. சமீப காலத்தில் கொடிகில் வளர்ச்சியைப்பற்றி விசேஷமாக குறிப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நமது சென்னை அரசாங்கமானது பூமியின் கீழ் உள்ள கனிப்பொருள் ஆராய்ச்சி சம்பந்தமாக ஒரு விசேஷ ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென இந்த சபையில் வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி அவர்களும் இது சம்பந்தமாக கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கூறி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் அவ்வித உருப்படியான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதாக தெரியவில்லை. அவசியமாக இம்மாகாண அரசாங்கம் தென்னாட்டில்தான் பூமியின் கீழே என்னென்ன இயற்கை செல்வங்கள், கனிப் பொருள்கள் இருக்கின்றன என்பதை ஆராய்ச்சி நடத்துவதற்காக, அதற்காக எவ்வளவு செலவும் ஏற்பட்டபோதிலும் ஒரு நிரந்தரமான ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்துவதில் விசேஷ கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். திண்டுக்கல் தாலுகாவில், பாளையம் பிரக்காவில், அரவக்குறிச்சி என்ற இடத்தில் சுமார் 30 மைல் பாப்பில் பூமியின் மேல் சில கற்கள் கிடைக்கின்றன. அவை ஒரு ரூபாயிலிருந்து 300, 400 ரூபாய் வரையில் விற்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் பச்சை, சிகப்பு போன்ற கலர் கற்கள் இருக்கின்றன. வாராவாரம் சேர்வைக்காரன்பட்டி, உப்படமங்கலம், மணப்பாறை சந்தைகளில் வடமாகாணங்களிலிருந்து வியாபாரிகள் வந்து வாங்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த கற்களில் என்ன இருக்கின்றன, இவை எப்படி கிடைக்கின்றன என்பதைப்பற்றி சர்க்கார் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்று பத்திரிகையில் ஒரு விசேஷமான செய்தி வந்திருக்கிறது; ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 50 லட்சம் பேர்கள் வேலை செய்யக் கூடிய அம்பர் சர்க்கா தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதென்று. இதற்காக

[Sri V. Madanagopal] [23rd March 1956]

குறிப்பாக பஞ்சாலையில் புதிய கதர்களை இனிமேல் அனுமதிக்கக் கூடாது என்ற முறையிலே சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி ஸ்ரீ. T. T. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்பர் சர்க்கா தொழில் வளர்ச்சியடையவேண்டியது மிகவும் அவசியந்தான். ஆனால் அதில் ஒரு விஷயத்தை சேர்க்கவேண்டும். அதில் நமது சர்க்காரில் சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி அவர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு புதிய கதர்களை வைக்கக்கூடாது என்று தடை போடுவது மட்டும் போதாது. பஞ்சாலையில் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய கதர்களுக்கு பதிலாக நவீன கதர்களை ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டங்களை முதலாளிகள் தீட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிக மூலதனம் இருக்கக்கூடிய ஹார்லி மில், B. and C. மில் முதலாளிகள் நவீன கதர்களை வைக்க ஆரம்பிப்பார்களேயானால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பஞ்சாலை தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாது கஷ்டப்படவேண்டிய நிலை ஏற்படும். ஆகவே கனம் அமைச்சரவர்கள் இதையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

கைத்தறித் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் அத்தொழில் இருப்பதுதான் நல்லது. அப்படி கைத்தறித் தொழிலை கூட்டுறவு இயக்கத்தில் கொண்டுவரும்பொழுது, அக்கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் பெரும்பாலும் தொழிலாளர்களே டைரக்டர்களாக வரும்படி சம்பந்தப்பட்ட கூட்டுறவு அதிகாரிகள் கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும். மந்திரி அவர்களும் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பலவிடங்களில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் அத்தொழிலிலே ஈடுபட்டுள்ள வியாபாரிகளை டைரக்டர்களாக வந்தாவிடுகிறார்கள். இது ஆடுகளுக்கு ஒநாயை காவல் வைப்பது போன்ற நிலைமையை உண்டாக்குகிறது. ஆகவே இத்தொழில் வளர்ச்சியடைய சர்க்கார் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-5
a.m.

* **SRI S. R. ARUMUGAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே ! முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்காக திட்டமிட்டு இருந்தார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வேலை மின்மையைப் போக்குவதற்காக திட்டமிட்டு இருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கனரக தொழில்கள், மத்தியமாக தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள் என்று வகுத்து இருக்கிறார்கள். கனரக தொழில்களில் இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக வேண்டியதும், சிறு கைத் தொழில்களுக்கு உடனடியாக வேண்டியதும் எலக்ட்ரிக் டிரான்ஸ்பார்மர்கள், சுவிட்ச் கீர்களுந்தான். ஆகவே முதலில் அவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து உற்பத்தி செய்தால் நாட்டிலிருக்கக்கூடிய சிறு தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், விவசாயிகளுக்கும் ஒரு உதவியாக இருக்கும். எனவே அவைகளை செய்வதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக “Village Industries” என்று இருக்கிறது. இவைகளை 8 அயிட்டங்களாகப் பிரித்து, அவைகளுக்கு இந்த வருஷ பட்ஜட்டில் 343 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இவைகளில் பெரும்பாலும் குடிசைத் தொழிலாக இருக்கக்கூடியது கதர் தொழிலே. இந்தக் கதர் தொழிலானது எங்களுடைய ஜில்லாவான கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் பல்லடம் தாலுக்கா, தாராபுரம் தாலுக்கா இவைகளை எடுத்துக்கொண்டால், மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. இக்கதர் தொழில் அங்கு இல்லாவிருந்தால் எத்தனையோ ஜனங்கள் தங்கள் வாழ்க்கைக்கு ஒன்றும்மில்லாமல் ஊரைவிட்டே போயிருக்கும்படியான நிலை ஏற்பட்டிருக்கும். அதே மாதிரி தான் தறிகாரர்களுடைய நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கும். ஆகவே அத்தொழில் மிகவும் விருத்தியாவது நல்லது. அதற்காக நான் அரசாங்கத்தை பாராட்டுகிறேன்.

இப்பொழுது வேலையில்லா திண்டாட்டம் அதிகமாக இருப்பதனாலும், மழை சரியாக பெய்யாததனாலும் ஜனங்கள் அதிகமாக கஷ்டப்படுகிறார்கள். கம்யூனிடி பிராஜக்ட் எரியாவானாலும்சரி, நேஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன்

23rd March 1956] [Sri S. R. Arumugam]

ஸ்கீம் எரியாவானாலும் சரி, பளாக் டெவலப்மெண்ட் எரியாவானாலும் சரி, நூற்புக் கருவிகள் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ராட்டைகள் கிடைப்பதில்லை. கதர்கள் கிடைப்பதில்லை. இம்மாதிரி பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இதை நீக்குவதற்காக சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ராட்டை உற்பத்தி தொழிற்சாலைகளை கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலேயே ஏற்படுத்த வேண்டும். தற்சமயம் இவைகளெல்லாம் பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசுக்கும், மற்ற டிபார்ட்மெண்டுகளுக்கும் கல்லுப்பட்டியிலிருந்துதான் வருகின்றன. ஆகவேதான் கஷ்டமாக இருக்கிறது. எனவே கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலேயே ராட்டைகள் உற்பத்தி தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தவேண்டியது அவசியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

நூற்புக்கு வேண்டிய பஞ்சு, பட்டைப் பஞ்சு இவைகளையெல்லாம் தயார் செய்வதற்கு ஏற்கனவேயே அகிலபாரத சர்க்கா சங்கத்தில் சைக்கிள் பெடலிங் மூலமாக சிறு மெஷின்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் போதுமானதாக இல்லாததால் ஜனங்கள் நூற்பதற்கு மில்கனில் தயார் செய்யப்பட்ட பட்டைப் பஞ்சை வாங்கித்தான் உபயோகிக்கிறார்கள். இதை போக்குவதற்கு துணியுமோடியா சைக்கிள் பெடலிங் மெஷின்கள் மூலம் உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக சர்க்கார் கதர் தொழிலை எடுத்து நடத்தி வருகிறார்கள். அதே மாதிரி சர்வசேவா சங்கமும் கதர் தொழிலை எடுத்து நடத்தி வருகிறது. சர்வ சேவா சங்கம் அத்தொழிலை ஒரு ஸ்டீயத்துடன் எடுத்து நடத்தி வருகிறது. அங்கு உற்பத்தியாகும் பொருள்கள் சர்க்கார் உற்பத்தி செய்வதைவிட நன்றாக இருக்கின்றன. காரணம் அங்கே இருக்கக்கூடிய வேலைக்காரர்கள் ஒரு ஸ்டீயத்துடன் வேலை செய்கிறார்கள், அவர்கள் கிராம அபிவிருத்தி திட்டங்களிலும் ஈடுபடுகிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் கதர் தொழிலில் வேலை செய்கிறவர்கள் ஒரு வியாபார நோக்குடன் தான் வேலை செய்கிறார்கள். ஆகவே அந்த கதரின் தத்துவத்தை விட்டுவிடுகிறார்கள். ஆகவே என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் இந்த கதர் தொழிலை சர்க்காரே எடுத்து நடத்துவதைவிட சர்வசேவா சங்கத்திற்கு விட்டுவிட்டு, அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் கிரான்ட் கொடுக்கலாம். இந்த யோசனையை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ராட்டைத் தொழிலில் புரட்சிகரமான மாறுதல் அம்பர் சர்க்கா. இதை எல்லோரும் வரவேற்கிறார்கள். ஆனால் பெரு மில் அதிபர்களெல்லாம் அம்பர் சர்க்காவால் பிரயோஜனமில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இது சிறு குடிசைத் தொழிலாகும். இது அதிகமான ஊதியம் கொடுக்கக்கூடியதாக இருப்பதால் இந்த அம்பர் சர்க்கா திட்டத்தை கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள எல்லா கம்யூனிடி டெவலப்மெண்ட் எரியாவிலும் அமூல் நடத்துவதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

* **SRI T. ANANTA PAI :** Mr. Speaker, Sir, with the determined effort to increase the standard of living of our people and to provide them with employment during the Second Five-Year Plan, this Demand naturally assumes a very great importance. In fact, it has been shown that in a backward economy like ours, even with the little money that we pump into circulation in our rural parts, as we have observed from our experience in the Community Projects or the National Extension Service or Local Development Works, employment at the village level could be easily provided in certain industries like the building industry.

If that is so and if industries could be widely distributed in rural parts and employment could be found nearer home, I think

10-10
a.m.

[Sri T. Ananta Pai] [23rd March 1956]

it would go a long way in stabilising the economy. In fact, the present day tendency that we are observing is to crowd into the cities and create more and more problems. We think of starting industries, but starting industries in places which are far away from the people and people have to go to those places with much difficulty in search of employment. Sir, there should be a programme of industrialisation according to me and I would request the Government to take this factor into consideration, viz., that employment must, as far as possible, be provided nearer home rather than trying to create employment in far off places. The problems created in locating industries in cities like Bombay have come up to the forefront in the recent disturbances that took place there. Whatever may be the reason for those disturbances, it has to be observed that wherever a large number of people congregate, there is considerable amount of tension and even unemployment can create a great amount of tension in big cities. In spite of that, in spite of our lip sympathy for decentralisation, when we think of starting industries, it is the bigger cities that attract our attention. Even in regard to the location of oil refineries of course, I do not hold the State Government responsible for it—it is cities like Bombay that are thought of, while any port between Cochin and Marmagoua would have been a convenient centre for locating many of the industries. But, very often we are told that there are no adequate means of communication in these parts. Why should they not be built up? When the Madras Government addressed for the location of a Fisheries Institute of Technology at Malpe, a reply was received from the Central Government that there were no fishing harbours there. I do not know how the Government expect the people to put up harbours for them. The whole idea should be that the natural resources available in each place have got to be fully utilized to the advantage of the nation. When I come to this point, there are number of lapses on the part of the State Government which has failed to attend to the preliminaries. When we think of industrialisation, is it not better that we should have a proper survey of the raw materials available in each region and the industries that could be started and utilize them?

Coming to South Kanara, I feel that our fishery resources have not received the attention that they ought to. Fisheries could be a very big industry on the West Coast and fish canning factories could have been thought of. We can have fish meal plants, not one small plant as in Kozhikode, but all along the Coast. Instead of fish being used as manure, it could be converted into fish meal which has got export value also. We have not thought of it. There are several industries like the processing of food which can be conveniently thought of under the small-scale industries. After all, many of the industries that we think of starting, must have really a demand and in the matter of food, in the matter of shelter and in the matter of clothing that demand is real and will be increasing. If we go to any shop even in a village

23rd March 1956] [Sri T. Ananta Pai]

we find a large number of consumers' articles manufactured outside India are available for sale. We are still depending on foreign manufacturers to supply even our tooth brushes and our shaving brushes. I do not think that even at this stage, five per cent of these articles should be allowed to be imported. If our own industries in these consumer lines are encouraged, there will be a very wide range that we can think of. The greatest problem of small-scale industries today is, what to manufacture and where to sell. If the Government could give them the guidance as to what are the possibilities of demand and where the marketing could be got, I think that would go a long way in creating the necessary impetus. I do suggest to the State Government that an efficient Marketing Organisation, even a subsidized Marketing Organisation, should come into existence so that the products of the small-scale industries could have a ready market.

Sir, wherever Government are thinking of extending power, I would request them to see that a vigorous campaign is carried on by the Electricity Department as to all the uses to which electricity can be put and to give the people the necessary guidance as to the small-scale industries that could be thought of with the aid of electricity in every district, because, today the people require a lot of guidance. Sir, I would request a more dynamic approach on the part of the Government.

* SRI T. S. ARDHANARI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு முறையிலே சிறு தொழில்களுக்கு சர்க்கார் அதிகமான உதவிகளை செய்து கொடுத்திருக்கிறது. இந்த உதவிகளையெல்லாம் முறையாக ஜனங்களுக்கு போய்ச் சேரவேண்டும் என்பதற்காகவும் என்ன முறையிலே எப்படி எப்படி ஜனங்களுக்கு சர்க்கார் உதவி செய்கிறார்கள் என்பது பற்றியும் நல்லமுறையில் புரிந்துகொண்டால்தான் அந்த மக்கள் அந்த உதவியை சரியானபடி உபயோகித்துக்கொள்ள முடியும். புரிந்துகொண்டு சிறு தொழில்கள் பற்றிய எந்த எந்த காரியங்களுக்காக எப்படி எப்படி செலவு செய்யப்படுகிறது என்றும், கடன் எங்கே எப்படி வாங்கவேண்டும் என்பதையும் தெரிந்துகொள்ளமுடியும். இதையெல்லாம் அந்த அதிகாரிகள் கவனிக்கவேண்டும். சதாரணமாக இவைகளெல்லாம் ஜனங்களுக்கு தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் அவர்கள் தெரிந்துக்கொண்டால்தான் தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் ஒத்துழைப்பு இருக்கும். பொதுவாக இந்த சர்க்காருக்கு அவர்களின் ஒத்துழைப்பு இருக்கும். பொதுவாக இந்த கூட்டுறவு சங்கத்திலே பலவிதமான நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன அதே சமயத்தில் அதிகமான ஊழல்களும் மலிந்திருக்கின்றன. ஆதலால் ஜனங்கள் அவைகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்றால் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஜனப்பிரதிநிதிகள் கொண்ட ஆலோசனை சபை ஒன்றை ஏற்படுத்தினால், அவர்களுடைய உதவி கிடைப்பதற்கு வசதி ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு அந்தத் தொழில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் உதவி அளித்து வருகிறது. இந்த உதவிகூட அவர்களுக்குக் காலாகாலத்தில் போய்ச் சேருவது கிடையாது. அது எந்த அளவு கைத்தறித் தொழிலுக்கு பயன்படுகிறது என்பதைப்பற்றிகூட கைத்தறியாருக்கு தெரியாது. அவர்களுக்கும் இதைத் தெரியப்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் முற்படவேண்டும். குறிப்பாக மாஸ்டர் வீவர்கள் கைத்தறி அபிவிருத்திகளிலே நுழையாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்கு கண்காணிப்பாக இருக்கவேண்டும். காரணம் என்னவென்றால், அவர்கள் சொசைடியில் இருக்கக்கூடிய பீஸ்களை கிராக்கியர்கள் சமயங்களில் வெளியிலே விற்று தங்களுக்கு சொந்த பீசாக கண்கூட்டு

[Sri M. Palaniyandi] [23rd March 1956]

அளவுக்கு விஸ்தரிக்கப்படும் என்று கேட்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. நெய்வேலி திட்டம் தற்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டு முன்னுக்குப் போய்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு அடுத்ததற்போதுள்ள சேலத்தில் இரும்பு, அலுமினியத்திற்கான கனிகள் கிடைக்கின்றன. இவைகளைத் தொண்டி, இரும்பு, அலுமினியம் உற்பத்திச் செய்வதற்கான வழி வகைகள், அத்திட்டத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆகவே இவ்விரும்பு அலுமினியம் செய்வதற்கான வழி வகைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப் பற்றி நம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும் தொழில் மந்திரி அவர்களும் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் முன்பு, பிளானிங் கவுன்சில் முன்பு வாழாடி வற்புறுத்தியதாகத் தெரிகிறது. நாம் சொல்லும் கொள்கையை, அந்த கவுன்சில் ஒத்துக்கொண்டு காரியம் ஆற்ற மறுத்துவிட்டாலும், நாம் நம் முடைய கொள்கையை வலியுறுத்துவதை விட்டுவிடக்கூடாது. ஏனென்றால், நம்மக்கள், நம்மாகாணம் தொழிலாளர்களில்லாமல் வாழக்கூடிய பிறபோக்காக இருக்கிறது. அதை கண்டிப்பாக உயர்த்த, நம் சர்க்கார் தங்கள் கொள்கையை வலியுறித்தி, இங்கு இரும்பு அலுமினியம் செய்வதற்கான தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தவேண்டும். **Heavy electric goods** செய்யும் தொழிற்சாலையை ஏற்கனவே நம் மாகாணத்தில் ஏற்படுத்த தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் எந்த காரணத்தினால் முன்னிட்டோ, தற்போது அதை வேறு இடத்தில் ஆரம்பிக்கப் போவதாகத் தெரிகிறது. நம் சர்க்கார், ஏற்கனவே தீர்மானித்தபடி அந்த தொழிற்சாலையை நம் மாகாணத்திலேயே துவக்கி வைக்கும்படியானதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நம் மாகாணத்தில் மோட்டார் உற்பத்தி செய்யும் தொழிலுக்கு சகல வசதிகளும் இருப்பதாக நேற்று கூட இச்சபை முன் சொல்லப்பட்டது. அதை கவனித்து இங்கு அவ்விதமான தொழிற்சாலை சர்க்கார் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்பது என் கோரிக்கை.

அடுத்தபடியாக, நம் இந்திய நாடு, உலகத்திலேயே, சினிமாத் தொழிலில் மூன்றாவது இடம் பெற்றிருக்கிறது. அதிலும் நம்மாகாணம் இந்தியாவிலே இந்தத் தொழிலில் இரண்டாவது இடம் பெற்றிருக்கிறது. இந்தத் தொழிலுக்கு, **raw film** ரொம்ப முக்கியமானது. குளிர்ச்சியுள்ள இடங்கள் இந்த **raw film** உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். நம் மாகாணத்திலுள்ள **Ooty, Kodaikanal** போன்ற இடங்கள் இவை தயார் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே இந்த இடங்களில் **raw film** தயாரிப்புக்கான தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுவதற்கான காரியங்கள் சர்க்கார் உடனடியாக ஆற்றவேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இவ்விதமாக பலவிதமான தொழில்களை ஆரம்பித்தால்தான் நம் நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்க முடியும்.

நேற்று பேசிய கணம் அங்கத்தினர் **K. V. ராமசாமி** அவர்கள் தீக்குச்சித் தொழிலைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இத்தீக்குச்சி வியாபாரம் மந்தப்பட்டு, தற்போது இத் தொழில் நடத்துபவர்களுக்கு உர்ச்சாகம் குறைந்துவிட்டது. இத்தொழிலை குடிசைத் தொழிலாக நடத்திக்கொண்டு வந்தவர்கள் ரொம்ப கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்நிய நாட்டு மூலதனம் போட்டு தொழில் செய்பவர்களுடன் போட்டி போட முடியாமல் இத் தொழில் நசிந்து வருகிறது. குடிசைத் தொழிலை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று சொல்லும் நம் சர்க்கார் இத் தீக்குச்சி செய்யும் குடிசைத் தொழில் அழிந்து போகாமலிருக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம் நாட்டில் மிக முக்கியமான குடிசைத் தொழிலாக இருப்பது கைத்தறி. இந்தத் தொழிலில் தற்போது அநேகர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் இதில் முக்கிய கவனம் செலுத்தி காரியங்கள் ஆற்றினதின் காரணமாக இத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களின் வாழ்க்கைத் தரமும் கொஞ்சம் உயர்ந்திருக்கிறதென்றே சொல்லலாம். இருந்தாலும் இன்றும், 20-ம் நெம்பர், 40-ம் நெம்பர் நூல் நெய்யும் கைத்தறி நெசவாளருக்கு, அவர் வீட்டிலுள்ள ஆண் பெண் சகலரும், அவருக்கு சகாயமாக இருந்து அத்தொழிலைச்

23rd March 1956] [Sri M. Palaniyandi]

செய்தால் ஒரு நாளைக்கு ஒரு குபாய்தான் கூலி கிடைக்கிறது. இதன் காரணம் நூல் விலை அதிகமாக இருப்பதுதான். நூல் விலையைக் குறைக்கும் அதிகாரம் மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்தபோதிலும், நம் சர்க்கார் நூலின் விலையை குறைப்பதற்கான காரியங்கள் உடனடியாக செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மில் துணியுடன் கைத்தறி துணி மார்க்கட்டில் போட்டி போடவும் நூலின் விலையை கட்டாயம் குறைத்தாக வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதற்காக நம் சர்க்கார், மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துக்கூறி, நூல் விலை குறைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சிங்கோனையைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசை படுகிறேன். இந்த பிளான்டேஷனில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் தினம் ரூ. 1-7-0 கொடுக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் சிங்கோனா பிளான்டேஷனில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு நாம் கொடுக்கும் அடிப்படை தினச் சம்பளம் ரூ. 1-5-0. ஏன் இந்த வித்தியாசம்? நீலகிரி தோட்டங்களில் வேலை செய்பவர்களுக்கு ரூ. 1-7-0 சம்பளம், நம் கீழ் வேலை செய்யும் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு ரூ. 1-5-0 சம்பளம். இதிலும் அவர்களுக்கு வாரத்திற்கு, 4 அல்லது 5 நாள் தான் வேலைதான் கிடைக்கும். இதை எல்லாம் நம் சர்க்கார் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாம் செய்யும் சிங்கோனா தோட்டத் தொழில் லாபத்திற்காகச் செய்வதில்லை. எஸ்டிமேட் ரிப்போர்ட்டு வந்திருக்கிறது. அதைப் பார்த்தால், இந்த சிங்கோனா தயாரிப்பதின் நோக்கமே, நாட்டு மக்களுக்கு வரும் மலேரியா வியாதியை போக்குவதுதான், என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த சிங்கோனா தொழிலாளர்களுக்கு மற்ற தோட்டத் தொழிலாளர் வாங்கும் சம்பளமாவது கொடுக்கவேண்டும். தவிர அவர்களுக்கு லீவ் வசதி, வீட்டு வசதிகளும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த சிங்கோனா தோட்டத் தொழிலாளர்களை லீடுகளில் மாடுகள் வைத்திருந்தால் ஒவ்வொரு மாட்டுக்கும், மார்தம் ஒவ்வொரு குபாய் வாங்கிவிடுகிறார்கள். அவர்கள் அந்த மாடுகளை மேய்வதற்காகவும் மாடு கொடுக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு வீட்டில் மாடு வைத்திருப்பதற்காக மாடம் ஒரு ரூபாய் வாங்குவதை நிறுத்த ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்ற தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுப்பது போல் இச் சிங்கோனா தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் போனஸ் கொடுக்க வேண்டும்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இத் தொழிலில் சம்பளம் கிடைக்கும்போது இதில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு என்ன கொடுக்கப்பட்டுவருகிறதென்பதை கணம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டுத் தரவேண்டும்.

SRI M. PALANIYANDI : இது மிக்க மகிழ்ச்சிக்கரமான விஷயம். அடுத்தபடியாக திருச்சி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், பெரும்பலூர், உடையார்பாளையம் தாலுக்காக்களில் நிறைய **gypsum** கிடைக்கிறது. இதைக்கொண்டு **sulphuric acid** செய்யலாம், **lignite** உடன் சேர்த்து **ammonium sulphate**-ம் செய்யலாம். தென்னாட்டில் திருச்சி ஜில்லாவில், இந்த **sulphuric acid** முதலியன செய்வதற்காக ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுவதற்கான காரியங்கள், சர்க்கார் உடனடியாக ஆற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். திருச்சி ஜில்லாவில் பல ஆண்டுகளாக, இம்மூலப் பொருள் இருப்பதால், ஒரு தொழிற்சாலை அதற்காக கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். எனவே, இத் தொழிற்சாலை துவக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :** Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Demand under discussion. Rightly, importance is laid on the sphere of industry in the Second Five-Year Plan,

[Sri V. R. Nagarajan] [23rd March 1956]

now being implemented in the Budget of the year, on village and small-scale industries. Sir, I think, we are going soon to witness a silent and social economic revolution in this State as elsewhere because of the considered Plan that we have now laid for the enlargement of village and small-scale industries. We may have read the Karve Committee's Report, a copy of which I requested the Hon. Minister to supply to hon. Members of this House during the question-hour, but he has expressed his inability to supply it. Though I have not been able to go through it, I can visualize that that is the foundation for the enlargement of the village industries.

Speaking with particular reference to one age-long glorious industry of this part of India, viz., the handloom industry, it is really good to find that in the Second Five-Year Plan there are Rs. 80 crores allotted for the purpose of putting on feet the handloom industry in the State. Out of those Rs. 80 crores, we are supposed to spend Rs. 22 crores in this State and if that is so and if it is carried out according to schedule, I think, the handloom industry would be definitely on its feet and we may have to be grateful to the Government for having done that.

Sir, another matter to which I want to refer is the location of a sugar factory at Kolianur. In this connection, I would like to draw the pointed attention of the Hon. Minister who has moved this Demand and request him to see that the Sugar factory which has been originally proposed to be located at Kolianur (South Arcot), is still located there instead of being shifted elsewhere. Sir, it is understood that the licensee, viz., the East India Distillery Company in South Arcot functioning at Nellikuppam, are thinking of shifting it elsewhere. Sir, having obtained a large amount of loan from the people, and having purchased lands in the vicinity of Kolianur for the purpose of growing sugarcane and having given high hopes to the people around, it will not be fair on the part of the Company to locate it elsewhere. Therefore, I would emphasise with all the earnestness that I can command that Government should see that they compel the licensee to locate it only at Kolianur. It is not merely enough if they are asked to surrender the licence.

Sir, one other point to which I want to refer is about the C.N.T. Institute and the Polytechnics functioning in this City and elsewhere. I would like to know whether any differentiation and distinction is made between the merely technical side of education imparted in these institutions and the industrial or productive side. I would like to know whether these boys and youngmen who are taken through the scientific processes in these institutions know only the know-how of things or, do they actually produce any implements of scientific use. If they are not able to do the latter, then I think the education will have to be given a new bias and I hope the Hon. Minister may consider giving them facilities to produce things which they have learnt how to produce.

23rd March 1956] [Sri V. R. Nagarajan]

Then, I would shift on to the Madras State Aid to Industries Act which is going to be amended under which separate powers are going to be given to the Director of Industries and his subordinates to give loans at their own initiative in deserving cases. It is good that Rs. 20 lakhs have been allotted for the purpose, in the new Budget.

Sir, lastly I would conclude by saying that in the Budget speech the Hon. Minister for Finance has referred to the encouragement that our State is going to give for hand-pounding of rice and indigenous oil-pressing in country ghanis. So far as oil pressing in country ghanis is concerned, we are not having the required variety of timber available in the State. I understand it has been imported formerly from Ceylon. Now I think applications have been given to the Government by certain private individuals in this State to import that timber from Hyderabad. But for importing it they want waggon facilities for movement of timber. I hope that the Industries Department will go to the help of such persons who ask for waggon facilities and that one or two waggons will be placed at their disposal.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr Speaker, Sir, the very keen interest that has been evinced by hon. Members who participated in this discussion gives me added assurance that the programme which the Government have framed for the industrial development of the State would have all the support that would be necessary from the people and their representatives. Hon. Members who spoke on this Demand only suggested several more things that could be undertaken by the Government. There was no question of any difference of opinion in attitudes. There was no question of difference with regard to any of the policies that are pursued by Government. Sir, particularly several hon. Members from Malabar pleaded for locating particular industries in their district. Government is aware that the State itself is backward and they do quite easily realise that the Malabar district is particularly backward. We would certainly like to do whatever is feasible by way of promotion of industries, big and small, in the district of Malabar.

Sir, at the outset I would like to point out however much we are eager to locate heavy industries in our State, that heavy industries alone could not solve the problem of unemployment, for it has been estimated that for the same unit of capital under small industries eight times as many as could be employed under heavy industries, could be employed. Therefore, Sir, we do look forward to a wide organization of small-scale industries and cottage industries in this State. We are no doubt quite alive to the need for locating some vital heavy industries. Hon. Members referred to the paper industry, aluminium industry and to the exploitation of iron ores that are available in Salem. Sir, I would like to tell the House that we have taken up the matter with the Government of India and the Government of India are quite willing to give us

[Sri M. Bhaktavatsalam] [23rd March 1956]

the support to enable us to locate these heavy industries. But some of these industries have to be organised only under the private sector. For instance, for the paper industry we do look to the private sector, although the Government might offer appropriate assistance in the matter. Hon. Members from Malabar pleaded for a paper industry in that district. I have already stated some time back that Government have been examining through their experts about the suitability of locating the paper industry in the district of Malabar. But it is not enough that we express our desire and eagerness to have an industry. Initiative must be taken. Initiative from the private sector must come forward. Certain German experts and Italian experts have already examined the question and they have made certain recommendations. Certain other reports are expected from them regarding the suitability of locating paper plants in certain areas. But, Sir, I would appeal to the private sector to come forward to take up this very useful and prospective industry.

Sir, about the exploitation of bauxite and iron ores in Salem. I have every hope that it should be possible for this Government with the active assistance of the Government of India to organize these industries in Salem district. There are certain other heavy industries which we have been trying to organise in our State. But everything would depend not merely on the availability of raw materials but also of the other facilities.

40 m. Sir, reference was made to the location of a heavy electrical plant. We have of course been anxiously looking forward to the location of that very important and vital industry in our State. But the advice of experts seems to have been otherwise. On the basis of data collected by them during their enquiry on the spot, the experts seem to have recommended that neither Madras nor Mysore would be suitable for locating that industry. That is how we have lost that heavy industry which, besides the other possibilities, provided the possibility of employing as many as 10,000 workers. But we have been trying to secure certain other heavy industries for our State. Government's initiative or Government's interest alone will not enable the location of these industries here. We want the private sector to take a more active and lively interest in organising these industries.

Regarding small-scale industries and cottage industries, we have got a fairly ambitious programme to be carried out during the Second Five-Year Plan. Hon. Members would have seen the budget proposals for the ensuing year relating to the organization of small industries. As a preliminary step, we propose to organise a number of training centres. There is a proposal to organize a ceramic service centre at Papinisseri in Malabar district. There is also a proposal to organise a model combined blacksmithy and carpentry workshop in Kozhikode. We do propose to organise training in various other industries—cabinet-making, brickwork and masonry, electric and gas welding, fitting and erection and toy-making apart

[23rd March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

from mechanics like metal castings, engine-driving and tin and copper smithy, tailoring, etc. With some capital and enterprise, it is easier to organise a heavy industry provided the necessary raw materials are available and there is proper planning. It is easier to organise a heavy industry than to organise in a decentralised way several and small cottage industries throughout the length and breadth of our State. I hope that we shall have the intelligent support of the people in enabling the Government to organise these industries successfully.

Reference was made to the difficulties experienced by the cottage industry of match-making. Government have been examining what aid by way of marketing facilities could be extended to the industries that have been suffering on account of want of adequate facilities for marketing their products.

Hon. Members made reference to the availability of certain raw materials in their respective areas. Government have been examining how best the raw materials that are reported to be available could be made use of. A survey is being made in several places. We do hope that even during the ensuing budget year we will be able to make a substantial start in organizing these industries.

Reference was made to the silk-weaving industry. Government are quite alive to the importance of this industry. Government have extended the benefit of the Handloom Cess Fund to the silk weavers' co-operative societies.

We have been making progress with regard to handloom industry. We have been putting the Handloom Cess Fund to the best use possible by way of organising more and more handloom co-operative societies and extending marketing facilities for the goods produced by these societies. The handlooms that are working under the co-operative societies have been prospering. The workers have been faring better under the co-operative societies. Therefore it is we offer all possible encouragement to weavers outside the co-operative societies to join co-operative societies. But still I would like to point out that the Government do not forget the large number of handloom weavers outside the co-operative fold. Government have been examining in what ways they could extend tangible help to the weavers who are outside the co-operative fold.

Reference was made to the expansion of textile spinning and to the experiments that are being carried out with the charkas. We are not yet sure whether further expansion of spindlage should be completely banned. That question is under examination. At the same time we want to expand hand-spinning because, as has been pointed out by a number of speakers, it does give employment to a large number of people who could not get employment otherwise. I cannot agree with the hon. Member from Coimbatore district who said that khadi development work should be entrusted to the Sarva Seva Sangh. Government on the other hand feel that there will not be a salutary expansion of khadi development

[Sri T. S. Ardhanari] [23rd March 1956]

விற்க முற்படுகிறார்கள். சொசைடி நலனை தங்கள் சொந்த நலனுக்கு உபயோகப்படுத்த முன்படுகிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு நெசவுத் தொழிலாளரில் ஒருவர் அதனுடைய தலைவராக வருவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கைத்தறி ஜவுளி சம்பந்தமாக இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு சங்கங்களின் கீழ் ஜமக்காளம், பெட் ஷீட் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களை கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஒரு விஷயத்தை நான் அடிக்கடி சொல்லிவருகிறேன். அது சம்பந்தமாக சர்க்கார் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. கைத்தறி தொழில் விருத்தி அடைய வேண்டுமானால் சர்க்கார் எவ்வளவுதான் உதவியெய்தாலும் நூல் விலை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவில் நிர்ணயிக்கப்படாவிட்டால் கைத்தறித் தொழில் பாதுகாக்கப்படும் என்ற உத்தரவாதம் கிடையாது. நான்கு, ஐந்து வருஷ காலமாக மில் தொழிலாளியின் வருமானம் எந்த வகையிலும் உயரவில்லை. பஞ்ச விலையும் அதிகரிக்கவில்லை. ஆனால் நூல் விலை அதிகரிக்கிறது. சர்க்காருடைய உதவியில் முதலாளிகளுக்கு பெரும்பாலும் லாபம் பெருவதற்கு உபயோகப்படுகிறதே ஒழிய, தொழிலாளிகளுக்கு உபயோகப்படவில்லை. நூல் விலை நிர்ணயம் செய்யப்படாவிட்டால், கைத்தறித் தொழிலாளர்களின் கூலி குறையும். நூல் விலை நிர்ணயம் செய்யாவிட்டால், அதன் விலை ஏறியும் இறங்கியும் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கும். நூல் விலை குறைந்த பட்சமோ அதிக பட்சமோ ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு என்று நிர்ணயித்துவிட்டால் கூலி இவ்வளவுதான் என்று நிர்ணயம் ஆகிவிடும். இது விஷயத்தில் ஒரு முடிவு செய்துவிட்டால், நல்ல ரகமான துணிகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு மார்க்கெட்டுகளுக்கு வருவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

* **SRI B. K. NALLASWAMY :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கமும் நமது அரசாங்கமும் கைத்தறி நெசவாளர்களின் நிலைமையை சீர்த்திருத்துவதற்கு வேண்டிய காரியங்களைல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும்கூட மரீமான் அர்த்தநாரி அவர்கள் சொல்லுவது போல் நூல் விலை ஒழுங்கு இல்லாமல் ஏற்ற தாழ்வு இருப்பதனால் நெசவாளர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதிக விலை வரும்போது நூல் விலை ஏறிவிடுகிறது. நூலின் விலை அதிகமாக விற்கும்போது முதலாளிகள் கூலியைக் குறைத்துவிடுகிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்களிலே சுமார் 25 சத விசதத்திற்கு நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கிட்டு சொல்லப்படுகிறது. இதில் எவ்வளவு நாள் நெசவு நெய்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் வாரத்திற்கு 2 நாளைக்கு கூட்டுறவு சங்கங்களிலே வேலை செய்துவிட்டு பாக்கி 5 நாளைக்கு வெளியிடங்களிலே வேலை செய்கிறார்கள். கூலி குறையும்போது பணம் இல்லையென்றால், தனிப்பட்ட முதலாளிகள் பணம் கொடுத்து உதவுகிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்களிலே அவர்களுக்கு பணம் கொடுத்து உதவுவதற்கு அனேகமாக பெரும்பாலான சங்கங்களில் சௌகரியம் கிடையாது. அவர்களுக்கு கஷ்டங்கள் வரும்போது அல்லது தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடம் இருந்து பட்டிருக்கிற கடனை அடைப்பதற்கு சங்கத்திலிருந்து வசதி செய்தால், கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலம் ஏதாவது பிரயோஜனம் இருக்கும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

மற்ற கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களிலே இருக்கும் வியாதியைப் போல் நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் அந்த வியாதி பிடித்திருக்கிறது. பல சங்கங்களிலிருந்து எனக்கு கடிதம் வந்திருக்கிறது. கூட்டுறவு சங்கங்களிலே நெசவாளர்களை சேர்ப்பதற்கு மறுக்கிறார்கள் என்று. இவ்வாறு சேர்த்துக்கொள்ளாவிட்டால் அவர்களின் நிலை என்ன ஆகும் என்று சற்று சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும். நெசவாளர் சங்கத்திற்கு சர்க்கார் பெரிய உதவியாக இருக்கிறது. சங்கத்தில் சேராது, அலட்சியம் செய்யாது, நெசவாளர்களை நிச்சயம் எடுத்துக்கொள்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்

23rd March 1956] [Sri B. K. Nallaswamy]

கொள்ள வேண்டும். ஆதலால் சர்க்கார் பெருந்துகை கடனாக இச்சங்கங்களுக்கு கொடுக்கிறது. சர்க்காருக்கு கட்டாயப்படுத்துவதற்குப் பூரண அதிகாரம் இருக்கிறது. இம்மாதிரி செய்யக்கூடிய விஷயத்தில் டிபார்ட்மென்டில் கட்டாயப்படுத்த நெசவாளர்களை கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேர்த்துக் கொள்வது முக்கியமான கடமையாகும்.

இப்பொழுது ரிபேட் உற்பத்தி செய்யும் சங்கங்களுக்கும், சில்லரை விற்பனை செய்யும் சங்கங்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு உற்பத்தி சங்கங்களுக்கு கொடுக்கப்படுவதனால் பொய்க்கணக்கு எழுதி ஏமாற்றுவதற்கு இடமளிக்கிறது. ஏனென்றால் உற்பத்தி செய்யும் சங்கங்கள் கூட சில்லரை விற்பனை செய்கிறார்கள். தவறான கணக்குக் காட்டி ரிபேட் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். அதை அதிகாரிகளும் மறைமுகமாக ஆதரிக்கிறார்கள். உற்பத்தி சங்கங்களுக்கு ரிபேட் கொடுப்பதை நிறுத்திவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பொதுப்பணம் வீணாவது அப்பொழுது தவிர்க்கப்படும்.

அம்பர் சர்க்கா திட்டம் பற்றி விவாதம் நடந்தது. ஆனால் இந்த விஷயத்தில் மத்திய சர்க்கார் தைரியமாக நடக்கவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். மில்களை அதிகமாக பெருக்குவதற்கு இப்பொழுது உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அம்பர் சர்க்காவை நல்ல முறையில் சீர்திருத்துவதற்காக என்ஜினியர்கள் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து ரூ. 7 மாதங்களில் சீர்திருத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தினால் அம்பர் சர்க்காவுக்கு ஒரு தகுதியான நிலைமை ஏற்படுவதற்கு இடம் இருக்கும். மெக்கானிசம் தெரியாதவர்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து ஏதோ பரீட்சை செய்கிறார்கள். இதனால் ஒன்றும் பிரயோஜனம் இல்லை. இன்ஜினியர்கள் குழுவை அமைத்து மத்திய சர்க்காரை எதிர்ப்பார்க்காமல் நிமது சர்க்காரே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மில்களில் ஸ்பின்டில் களை குறைத்து விடுவது தான் நல்லது. கதர் நூலைக் கொண்டு நல்ல கைத்தறி துணியை தயாரிக்க முடியும்பொழுது ஏன் அம்பர் சர்க்காவிடமிருந்து வரும் நூலைக் கொண்டே நல்ல கைத்தறி துணியை நெய்ய முடியாது. ஆகவே அரசாங்கம் இது விஷயமாக வேண்டிய சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு அம்பர் சர்க்காவை பரவலாக பரப்ப திட்டமிடவேண்டும். கையினால் நூற்கப்படும் நூலைக் கைத்தறியில் நெய்து கதர் உற்பத்தி செய்யமுடியுமென்றால், அம்பர் சர்க்காவினால் நூற்கப்படும் நூலையும் கைத்தறியில் நல்ல முறையில் நெய்யலாம் என்று நான் நம்புகிறேன். அந்த மாதிரித்தான் அம்பர் சர்க்காவைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்கிறவர்களும் நம்புகிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் இது விஷயமாக வேண்டிய மாறுதலைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, குடிசைத் தொழிலைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்கிறேன். நாம் குடிசைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதாகச் சொல்கிறோம். ஆனால் இப்பொழுது குடிசைத் தொழில்களுக்கு மூன்று இலாகாக் கள் ஆபத்தாக இருக்கின்றன. இதில் சுகாதார இலாகா ஒன்று. இந்த இலாகா ஒரு சட்டம் வைத்திருக்கிறது. அதன்படி தொழில்களுக்காக மோட்டார்கள் நிறுவும் இடங்களை residential areas, non-residential areas என்று பிரித்திருக்கிறது. ஆகவே பல இடங்களில் கைத் தொழில்களுக்காக 1 எச்.பி. அல்லது 2 எச்.பி. அல்லது 3 எச்.பி. மோட்டார்கள் நிறுவ முடிவதில்லை. எங்கள் ஊராகிய குமரப் பாளையத்தில், 300 மோட்டார்கள் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஊரை ஒரு சிறிய ஜப்பான் என்று கூடச் சொல்வது வழக்கம். ஆகவே இந்தச் சட்டப்படி பல இடங்களில் கைத்தொழில்களுக்காக உபயோகப்படுத்தப்படும் மோட்டார்கள் நிறுவ முடியாமலிருப்பதால், இந்தச் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI V. R. NAGARAJAN :** Mr. Speaker, Sir, I support the Demand moved by the Hon. Minister. It is heartening to find that definite emphasis is laid in the Second Five-Year Plan which is

[Sri M. Bhaktavatsalam] [23rd March 1956]

if the work is entrusted to the Sarva Seva Sangh. I do appreciate the earnest manner in which the Sarva Seva Sangh has been contributing to the development of this indigenous industry which has been revived under the superior guidance of Mahatma Gandhi. The Government have taken it up as one of their normal functions and we do propose to expand khadi development to a large extent under the Second Five-Year Plan. But there is need for research about spinning. The Ambar Charka is there. The hon. Member Sri Nallaswami said that we should not leave the improvement of the Ambar Charka to non-technical men. Government do agree with that view. Government have been consulting their own experts. Government have been consulting certain technical advisers in the matter of improvement of the Ambar Charka. I am glad to say that the prospect of improvement is bright so that the yarn produced on the Ambar Charka might be as nice, good and cheap as the yarn produced in a textile mill. Reference was made to the growing cost of yarn which is a handicap to the handloom weavers. If only the handloom weaver can spin the yarn he requires with the aid of the improved Ambar Charka that we look forward to, this problem of fluctuating price of yarn should not disturb him. We hope that ere long we will be able to improve the Ambar Charka so that through hand-spinning our yarn requirements, particularly the yarn requirements of handloom weavers, will be met to a very large extent.

The hon. Member from South Kanara Sri T. Ananta Pai referred to the need for the location of industries in the various areas. I entirely agree with him. Not only do we plead for the location of industries in this State; the Government have also been examining what are all the industries that could be usefully and effectively organized in the various districts and even in the various taluks.

Reference was made to the need for utilization of the forest wealth and the marine wealth particularly in the West Coast. Government do not miss that aspect of the question. We have been examining the availability of raw materials in the various areas so that industries suited to those areas could be organized.

I once again appeal to the House to take an even more lively interest in enabling the Government to carry out more effectively this programme of industrial development. Thank you, Sir.

MR. SPEAKER: Since the hon. Member Sri S. Ramalingam is absent, his cut motion under Demand XXI is deemed to have been withdrawn.

The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,54,27,100 under Demand XXI—Industries and Cinchona.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

23rd March 1956]

SRI C. H. KANARAN: Since the Hon. Minister has not replied to my points, I do not propose to withdraw my cut motion.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the allotment of Rs. 2,65,69,400 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,65,69,400 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

10-50
a.m.

(3) DEMAND XXXII—COMMUNITY DEVELOPMENT PROJECTS.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,36,77,600 under Demand XXXII—Community Development Projects.”

As hon. Members are aware, the Community Development Programme was first launched in this State in 1952-53. To-day the programme is in operation in 4 Community Projects, 24 Community Development Blocks and 38 National Extension Service Blocks covering a population of about 88 lakhs as against a total rural population of 290 lakhs in this State. The National Extension Service Programme will be taken up in 4 Blocks in some of the cyclone-affected areas in the Ramanathapuram district from 1st April 1956 in which Blocks pre-extension work is now being done. Eleven of the National Extension Service Blocks are being converted into Community Development Blocks from the same date.

The present Budget provides for the setting up of 22 National Extension Service Blocks by October 1956 and another 28 Blocks towards the end of the year for which preliminary work will be done during the Budget year.

During the Second Five-Year Plan, the National Extension Service will be gradually extended to about 315 additional Blocks so as to cover the entire State by the end of that Plan. Some of the National Extension Service Blocks will also be converted into Community Development Blocks during the period.

As a result of sustained and strenuous efforts, the programme has undergone considerable improvement in the standardization of methods and procedures. The widely dispersed areas have begun to function in an integrated way and the progress of work in the

[Sri M. Bhaktavatsalam] [23rd March 1956]

various blocks has lent itself to close check and supervision. The Collectors of the districts who have been made primarily responsible for the successful implementation of the programme have spared no efforts to improve the tone of the work in the field.

In this arduous and difficult task, the Collectors have been ably supported by the Block and Project Advisory Committees which have been constituted one for each block or project. As hon. Members are aware, apart from the principal district officials, these Advisory Committees include Members of the Legislature, Members of Local Bodies, and leading social workers. These non-official members have been playing a useful role in stimulating the people's participation in the implementation of this programme. They have assisted in mobilizing local opinion in support of this programme, seeking from the people a larger effort for production and social services. They have given valuable assistance in the preparation of the integrated programme for each block and in working it out. In order to promote greater understanding between these members and the officials connected with the programme, this Government have organized a series of Seminars during the current year. Several valuable suggestions were made by the non-official members of these committees regarding the working of the programme.

Public co-operation and public opinion constitute the principal force and sanction behind the programme. During the past few years, the villagers have responded generously in contributing in kind or in cash or in terms of labour for the execution of works under this programme. When the scheme was first launched, there were misgivings and suspicions. People in the villages used to ask why they should contribute anything when various departments of the Government were doing work in the villages with Government funds till then and no one asked for free labour or gift of land for a road or a well. It took time for the Community Development staff to make the people aware that it was because people depended wholly on the Government that various amenities were not reaching the villagers as needed by them and the secret of getting them was for the villagers to share the burden of contribution and co-operation. When the initial suspicion gave way, the villagers began to clamour for the provision of more and more amenities by offering their quota of contribution and co-operation. Once this tide got started, it steadily grew. From the statistical data available before the Government for the period ending December 1955, it is observed that the total contribution made by villagers in cash, kind or in terms of labour amounted to about Rs. 85 lakhs. We have now reached the stage where, owing to want of funds, fresh works cannot be taken up in certain blocks, although the requisite contribution from the villagers is forthcoming.

A programme which is essentially a people's programme and in which the people concerned have a vital part to play naturally takes time to gather momentum. In the initial stages of each block, the expenditure on works shows a slow progress as the people have to mobilize their resources. But once the people have understood

23rd March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

the significance of the programme, the progress is rapid and as I have observed above, the funds are soon found insufficient to meet the demand.

But provision for works is only a minor part of the programme. The principal role of the Government is to provide for supplies and services according to a co-ordinated programme. The standard establishment for a National Extension Service Block includes Extension Officers for the three vital subjects affecting rural population, viz., agriculture, animal husbandry and co-operation. These are assisted by 10 Gramasevaks who are trained multipurpose workers and provide the vital link between the villagers and the various Government departments. The work turned out by these officers cannot be measured in terms of the cost of their salaries. It can only be measured in terms of the resultant benefit to the people of the area by the extent to which the standard of living of the people of the area is increased.

Agricultural production is intensified by such means as better varieties of seeds, better control of pests and diseases, prevention of soil erosion, better use of manures and fertilisers, better tools and implements, better systems of cropping, fuller utilization of land by reclamation of waste lands, etc. A great impetus is given to the formation of co-operatives in these areas to provide ample facilities for credit. In addition, the Government have been giving loans to agriculturists for cultivation and sinking of wells and installation of pump sets. Every effort is taken to improve the minor and other irrigation sources in the selected blocks. Live-stock improvement has also received special attention. A large number of breeding and artificial insemination centres have been started. Poultry breeding and sheep rearing have been specially encouraged. A Deputy Director of Cottage Industries has been appointed to be exclusively in charge of the Cottage Industries. Steps have been taken to provide for as large a measure of increased employment as possible through different village and small scale industries. A special scheme for khadi development is being implemented in Community Development areas and it is expected that the earning capacity of at least a thousand families in each Block will be increased by Rs. 100 per family per annum and that the consequent increase in the annual earning of the Block will be at least Rs. 1,00,000.

A systematic effort has been made to provide medical aid to the villagers. Local Fund Dispensaries have been upgraded and grants have been given to them for purchase of medicines, equipment, etc. Maternity and Child Welfare Centres have also been opened wherever necessary. A number of Primary Health Centres has been opened. Special attention is being paid to Rural Water-Supply. A large number of village roads has been formed and culverts and bridges constructed over waterways so that every village can be reached, as far as possible, by vehicular traffic.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [23rd March 1956]

A minimum programme of Social Education has been chalked out and is being assiduously followed. The Government have taken on hand the intensification of adult education in the selected areas. The conversion of elementary schools into basic schools is also proceeding satisfactorily. The achievements under the programme have indeed been considerable under various heads.

Anyone visiting villages where the schemes are in operation cannot fail to notice the great change in the attitude of the people there. The people are determined to improve their lot and are prepared to exert their utmost to achieve this end. They are aware that the Community Development Programme is essentially their programme and will assist them to reach their goal.

The Local Development Works Programme was launched during 1953-54 and is implemented in those parts of this State which are not covered by the Community Development Programmes. The expenditure on this scheme is being shared by the Government of India and the beneficiaries on a 50:50 basis. Some concessions are shown in respect of Rural Water Supply Works and works intended to benefit mainly the Harijans. In these cases, the State Government meet the balance of contributions.

There has been an amazing response from the public in the matter of execution of these works with the result that the Planning Commission has increased the grant for the year 1955-56 from Rs. 59.40 lakhs to Rs. 109.40 lakhs. The grant for 1956-57 has been tentatively put at Rs. 49.45 lakhs. I trust that the response from the public for the execution of these works will be even more encouraging in the coming year than it was before.

MR. SPEAKER : Motion moved—

11 a.m. "That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,36,77,600 under Grant XXXII Community Development Projects."

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, I beg to move the cut motion standing in my name, namely—

"That the allotment of Rs. 2,36,77,600 under Demand XXXII—Community Development Projects be reduced by Rs. 100."

Sir, my cut motion seeks to (1) point out the need for starting Community Development Projects in highly backward taluks of Ernad and Walluvanad in Malabar district; (2) discuss the failure of the Government to extend the National Extension Service Schemes in Ponnani, Walluvanad and Ernad taluks in Malabar district; (3) urge the Government to speed up the execution of all the local development works included in the schemes already prepared by the District, Taluk and other Local Development Committees especially of Malabar district; (4) urge the Government to retain the Parli Extension Training Centre in Malabar district; and (5) point the under-representation of Muslims in the department.

23rd March 1956]

MR. SPEAKER : Motion moved—

"That the allotment of Rs. 2,36,77,600 under Demand XXXII—Community Development Projects be reduced by Rs. 100."

Both the Demand and the Cut Motion are now before the House for discussion. The hon. Member Sri R. Krishnan will now speak.

* SRI R. KRISHNAN : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ കമ്മിറ്റി മെമ്പർ ഷാഫി അവർ അറിയിച്ച ഉപയോഗപ്രദമായ കാര്യങ്ങൾ എന്റെ മനസ്സിൽ പ്രതിബിംബിതമാണ്. മലബാറിൽ പ്രത്യേകിച്ചും വിനോദം നിറഞ്ഞ പ്രദേശമായ ഏറണാകുളം, വള്ളുവനാട്, പൊന്നാനി എന്നീ താലൂക്കുകളിൽ നേക്കൽ എക്സിററൻഷൻ സർവ്വീസ് കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ട് അനുവദിക്കാത്തതിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ അതിനെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യാനാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ ഷാഫി ഇവർ ഉപയോഗപ്രദമായ അറിയിപ്പിട്ടിട്ടുള്ളത്. പ്രത്യേകിച്ചും വിനോദം നിറഞ്ഞ പ്രദേശങ്ങളെ പരിഗണിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്. അടുത്തുതന്നെ ഈ താലൂക്കുകളിലേക്കു നേക്കൽ എക്സിററൻഷൻ സർവ്വീസ് വ്യാപിപ്പിക്കണമെന്നു ഗവണ്മെന്റിനോടഭ്യർത്ഥിക്കുകയുണ്ട്.

കമ്മ്യൂണിറ്റി ഡെവലപ്മെന്റ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ കാര്യം പറയുമ്പോൾ മലബാറുകാർ ഏറ്റവും വേദനാജനകമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യം എടുത്തുപറയാനാണ്. ഇന്ന് പാലക്കാട് താലൂക്കിൽ പറളിയിൽ ഒരു ട്രെയിനിങ്ങ് സെൻററുണ്ട്. അത് അവിടെ നിന്നും മാറാൻ ഗവണ്മെന്റ് തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഈ തീരുമാനത്തെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാ കക്ഷികളിലും പെട്ട ആളുകൾ ഗവണ്മെന്റിനെ നിവേദനങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അത് ഫലപ്രദമായിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ഇനിയും തീർച്ചയില്ലാത്ത ഒരു മട്ടിലാണ് ഇരിക്കുന്നത്. ആ ട്രെയിനിങ്ങ് സെൻറർ മലബാറിൽത്തന്നെ നിലനിറുത്തണമെന്നാണ് മലബാറിലെ സകലരും ജനങ്ങളും ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ആവശ്യപ്പെടുന്നതും. ജനങ്ങളുടെ ഈ അഭിപ്രായം ഗവണ്മെന്റ് മനസ്സിലാക്കണമെന്നും അതിനെ ആലോചിക്കണമെന്നും ഞാൻ വീണ്ടും ഉറപ്പിപ്പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

സാമൂഹികാഭിവൃദ്ധി പദ്ധതികളും ദേശീയവികസന പദ്ധതികളും നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടത് ജനങ്ങളുടെ സഹകരണത്തോടെ വേണമെന്നാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിലും അതിന്റെ ചുമതല വഹിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ജനങ്ങളുടെ സഹകരണം തേടാൻ വേണ്ടപോലെ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് വളരെ സംശയമാണ്. ഒരുദാഹരണം പറയാം; കൂവന്നൂർ താലൂക്കിലെ വളയം ഗ്രാമത്തിൽ അവിടുത്തെ റോഡ് കമ്മിറ്റി പ്രസിഡൻ്റ് നാട്ടുകാരിൽനിന്ന് ധാരാളം പണം പിരിച്ചെടുത്ത് ഇപ്പോഴത്തെ ചെലവാക്കി എന്ന് വലിയ ആക്ഷേപമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നാട്ടുകാരിൽനിന്നും പിരിച്ചെടുത്ത സമ്പൂർണ്ണ ഏതെങ്കിലും ചെലവഴിച്ചുവെന്ന് അവർ അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിച്ച ആളുകളെ ഉത്തരവാദിപ്പെട്ട അധികാരസ്ഥാനത്തിലുള്ളവർ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും മറ്റും ചെയ്യുകയുണ്ടായി എന്ന് പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം ആക്ഷേപകരമായ ഒരു നടപടിയാണ്? ഈ നിലയിലാണ് പദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കാനുള്ളതിനുള്ളതിൽ നാട്ടുകാർ സഹകരിക്കുന്നില്ലെന്ന് ആക്ഷേപിക്കാനുള്ള അവകാശം ഗവണ്മെന്റിനുള്ളത്. ഇത്തരത്തിൽ ഇടപാടുകൾ നാട്ടിൽ ധാരാളമായി നടക്കുകയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അതിനെ വകവെച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണ് നാട്ടുകാരുടെ സഹകരണം കിട്ടാത്തത്. ഒന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ മലബാറിലേക്കു നീക്കി വച്ചിരുന്ന തുകയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതലായും ചെലവുചെയ്തതെല്ലാം ലാപ്സായിപ്പോയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് കാണുന്നത്. ജനങ്ങളുടെ സഹകരണമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ചെലവുചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതെന്നാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിലപാട്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയം ഈ മട്ടിലാണെങ്കിൽ ജനങ്ങൾ എങ്ങനെ സഹകരിക്കുമെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയൊരു ലാപ്സാകുന്ന സമ്പ്രദായം ആവർത്തിക്കുന്നതിനാൽ ഗവണ്മെന്റ് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്ന് എനിക്ക് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. നാട്ടിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി നീക്കിവെക്കുന്ന തുകകൾ ചെലവാക്കാൻ കഴിയാതെ വാവുകയെന്നുള്ളത് ജനങ്ങൾക്ക് വളരെ സങ്കടകരമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. ജനങ്ങളുടെ സഹകരണം കൂടുതൽ നേടുന്നതിനും സംഖ്യകൾ മുഴുവൻ ചെലവഴിക്കുന്നതിനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കർശമായ നിർദ്ദേശം നൽകണമെന്നു ഞാനഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

[Sri A. Ratnam] [23rd March 1956]

செய்யப்படவேண்டுமென்றால், குறிப்பாக கிராம ஜனங்கள் முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இருக்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல், இன்றைக்கு நூற்றுக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்தாலும் நேரடியாக கிராமங்களுக்குச் செல்லாத வகையில் செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பல அம்சங்களில் நாம் செலவழிக்கும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களும், ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தாரால் அனுமதிக்கிற மற்ற பணங்களும் விரயமாகத்தான், பெரிய மனிதர்களுக்கும் பெரிய காரியங்களுக்கும் செலவழிக்கப்படுகிறதே தவிர, சாதாரண மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான சிறிய காரியங்களுக்குக்கூட உதவுவது இல்லை. ரோடு வசதி, வைத்திய வசதி, சுகாதார வசதி, பாடசாலை வசதி, போன்ற பல காரியங்களுக்கும் விவசாய அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய நூதன முறைகளை விவசாயிகள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியதற்கும், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பல உதவிகளும் புத்திசாலித்தனமாக செய்யவேண்டிய காரியங்களைக் கற்றுக்கொடுப்பதற்கும் நாம் நியமிக்கிற அதிகாரிகளும் ஊழியர்களும் அவர்கள்தான் விவசாயிகளுக்குப் பெரும் துணையாக இருப்பார்கள். அந்தத் திட்டத்திற்கு அதிகமான கோடிப் பணம் செலவழிக்க வேண்டும் என்பது சமீபத்தில் வற்புறுத்தப்பட்டது. கலெக்டர்கள் செலவழிக்கிற பணமும் கிராமவாசிகளுக்குத்தான் பல வழிகளிலே செல்ல வேண்டும். கல்வி இலாகா மூலமாக முதியோர் கல்விக்காக செலவழிக்கப்படுகிறது. அதேநேரத்தில் இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் முதியோர் கல்விக்கு செலவழிக்கப்படுகிறது. மூன்றாம் சேர்ந்து இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் செலவழிக்கப்பட்டால், அது நல்ல முறையில் பலன் தருமேதவிர மற்ற நூலாந்து முறைகளிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட கிராமத்திற்குச் செலவழிக்கப்படும் பல இலாகாக்கள் செலவு செய்யும் பணம் சரியான முறையில் பயன்படாமல் மக்களுக்கு வசதி செய்யாமல் ஏதோ முன்னோடிகளாக இருக்கிற ஒருசிலர் சாப்பிட்டுக் கொழுப்பதற்கும் மக்கள் பலன் அடையாமல் போவதற்குமான காரியமாக இருக்கிறது.

சுகாதார அமைச்சர் பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறார். மற்ற நிதிகளிலிருந்தும் செலவு செய்யப்படுகிறது. இந்த அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கும் செலவு செய்கிறோம். குடி தண்ணீர் அவசியம் என்று மக்கள் கேட்டுக்கொண்டு, அது அபிவிருத்தித் திட்டத்திலே போகாமல், ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்டுக்கு அனுப்பலாமா, ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டுக்கு அனுப்பலாமா, வேறு எந்த டிபார்ட்மெண்டுக்கும் அனுப்பலாமா, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களாகிய ஜில்லா போர்டு, பஞ்சாயத்து போர்டுகளிடத்தில் ஒப்படைக்கலாமா என்று பல நோக்கங்களைக் கொண்டு அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்படும் மனுக்களை சிதறவிடுகிறார்கள். ஒரு இலாகாவில் போய்ப் பதிந்து அதன் நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் போகின்றதே தவிர வேறு அல்ல. எனது தொகுதியிலே குடி தண்ணீர் இல்லாத கிராமங்கள் பல இருக்கின்றன. ஓடைத் தண்ணீரை அவர்கள் சாப்பிடுவதன் மூலமாக 25 சத விசதம் 35 சத விசதம் மக்கள் குஷ்ட ரோகிகளாக பரிணமிக்கிறார்கள். வைத்திய வசதி கிடையாது. தண்ணீர் வசதி கிடையாது. நரம்புச் சிலந்தி என்னும் நோய் பரவி மக்கள் சாகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம் சுகாதார வசதி இல்லாததுதான். மற்ற இலாகாக்களுக்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டுவிடுவதால் இந்தத் திட்டங்களுக்குப் பணம் போதவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய அளவிலே, 25 சத விசதம், 50 சத விசதம் காண்ட்ரிப்பூஷன் கூட கொடுக்காமல் செய்யக்கூடிய அம்சங்கள் பல இருக்கின்றன. ஆனால், நடைமுறையில் செய்யும்போது தவறான காரியங்கள் சில இருக்கின்றன. எனவே, அமைச்சர் குழுவின் இதனை ஆலோசனை செய்து நல்ல முடிவுக்கு வந்து மற்ற இலாகாக்களிலே உள்ள பணத்தையெல்லாம் இந்தத் திட்டத்திலே செலவழித்தால், வைத்திய வசதி, வாசகசாலை, பாடசாலை, விவசாயப் பெருக்கம், ரோடுபோன்ற வசதி ஏற்படும். பலப்பல துறையில் செலவிடப்படும் பணங்கள் இந்தத் திட்டங்கள் மூலம் செலவு செய்யப்பட்டால் ஹரிஜனங்களும் பிற்பட்டமக்களும், பொதுவாக கிராமவாசிகளும் நலமுறுவார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கின்றேன்.

23rd March 1956]

* SRI K. VENKATASWAMY NAIDU : Mr. Speaker, Sir, 11.
this is a very important Demand because the most important subject of village reconstruction is dealt with here. We all wish to see that the conditions in the villages are improved and we have been crying for a long time "Back to villages". Our villages have been neglected in the past and it will take a very long time indeed to bring them back to good condition. By these Community Projects and Local Development works we are trying to do this work as quickly as possible. For carrying out these projects we require very good officers and people who have got a spirit of social service. It is not everybody that can do social service. Ordinarily, a human being is a selfish person and he tries to do things for himself, but there are many people who are in a mood to undertake social service or rather who have got the mania for social service. I may say with pride that this House is full of people who have made big sacrifices and who want to do social service. Similarly, in this department we must have good officers who can do social work and who have got a flair for such work. I am very happy to say that the chief officers of this department have such a temperament and they are trying their best to see that this work is a great success. That is why there is good progress in many of the Community Project Schemes. It is really very difficult to find out and tell people what exactly is the progress made, because the progress is bound to be slow. But still in the places which we have seen we find that after this work of five or six years the villagers are very happy and their conditions have very much improved. Even among the Block Development Officers, Social Education Officers and other categories of workers, we must have really good workers. Unless we have good workers, the work is bound to be slow. If we find in any place that any of these people are slack and are not fit for this work, we must see that they are changed to other department and other persons who have got the instinct to do such service must be taken in this department. The work here might not be spectacular but if they plod on, they will find out that really good work is being done. During the last two years, a lot of young men have been taken into service. Students camps were organised and many village roads and other works were put up. The clearing up of cheris, the deepening of tanks and other works were undertaken under the guidance of the Block Development Officers. They have done really good service and it has also been a training ground for these students who have taken very kindly to this work and are enthusiastic. It has not only benefited the villagers but has also served as a training ground for the students. Similarly this year also I hope we will have more such camps and more boys will be trained in this work. What we find is that the villagers like this work and are also enthusiastic. I think the intention of the Bharat Sevak Samaj and other similar institutions is to see that we all co-operate. It is not the business of the Government or the business of some organisation, but it is people's work and people must be enthused to see that they get the full advantage of the conditions offered. We have got to do quick work and for

[Sri K. Venkataswamy Naidu] [23rd March 1956]

this it is necessary that all of us, without regard to party affiliations, must join together and make these Community Projects a great success.

I am glad that the National Extension Service schemes are being extended from village to village and ere long we will find that conditions in our villages are really good. At the same time, I wish to point out that a lot of work still remains to be done and unless we work with enthusiasm and speed, it will take a long time for these works to be completed. For this, the workers must be given proper training. They must be given a refresher course once a year. Likewise, the Block Development Officers and other officers of this department must be given a refresher course so that they may compare their notes and when they go back to work, they can do it with greater enthusiasm. I am glad that in the Madras Centre they have got a Publicity Department which takes all the visitors round to see how work in the Community Project areas is being done.

I wish the Government will give us facilities and make arrangements, while we are in session here, to take us round some of the areas at least in the neighbouring districts where work on these Community Projects is going on. It is by our knowing the facts and seeing for ourselves how the work is carried on that we will be benefited. It will also help the Members to understand what amount of work is being put forth.

Thank you, Sir.

11-30
a.m.

* **SRI N. RATHINA GOUNDER**: மதிப்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே, சமூக நலத்திட்ட மான்யத்தின் மீது ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நகரங்கள் முன்னேற்றம் அடைந்து கொண்டிருக்கின்றன. கிராமங்களும் முன்னேற்றவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணம் கொண்டு நமது கவர்ன்மெண்டார் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், சமூக நலத் திட்டம் போன்ற நல்ல காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இருந்தபோதிலுங்கூட எவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதை விட்டுவிட்டு, நகரங்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கிறார்கள். ஆகையினால் அவசியமான கிராமப் புறங்களிலே என்ன தேவையோ அவைகளை முதலிலே செய்யவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது.

உதாரணமாக, கிராமங்களிலே ரோடுகள், பள்ளிக்கூடங்கள், ஆஸ்பத்திரிகள், கிணறுகள், கம்ப்யூனிடி ஹால்கள், வாசகசாலைகள் போன்ற நல்ல நல்ல வேலைகள் செய்து வருகிறார்கள். அதற்காக அரசாங்கத்தாரைப் பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலுங்கூட அம்மாதிரி திட்டங்களுக்கு ஆகும் செலவில் பாதித் தொகையை கிராம மக்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. கிராம மக்கள் 50 சத விசதத் தொகையை முதலில் கொடுத்தால்தான், அரசாங்கத்தார் பாக்கி 50 சத விசதத் தொகையைக் கொடுத்து, திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்கின்றார்கள். பாதித் தொகையைக் கூட கிராமத்திலே உள்ள ஏழை விவசாயிகள் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். மழையின்மை காரணமாக விவசாயிகள் தவிக்கும்போது, 50 சத விசதத் தொகையைக் கொடுப்பதற்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையால், 25 சத விசதத் தொகையை கிராம மக்கள் கொடுத்தால் போதும் என்று விதியை மாற்றியமைத்தால் அவர்களுக்கு மிக மிக பலனுள்ளதாக இருக்கும். மக்களுக்கும் சுமை இருக்காது. 25 சத விசதம் தொகையைக் கொடுத்துவிடுவார்கள். அதன்மூலம் ஏராளமான

[23rd March 1956] [Sri N. Rathina Gounder]

கிராமப் பகுதிகளில் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நடைபெறுவதற்கு உதவி கரமாக இருக்கும். ஆகையால், இதுவிஷயத்தை அரசாங்கம் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

கிராமங்களிலே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் கடன் கொடுக்கிறார்கள். நல்ல கட்டிடமாக இருந்தால், 500 முதல் 750 ரூபாய் வரையிலும், கூறை வீடாக இருந்தால் ரூ. 250 வரையிலும் கடன் கொடுக்கிறார்கள். இந்தத் தொகையை இருபது ஆண்டு களிலே திருப்பித் தரவேண்டும் என்ற விதி இருக்கிறது. ஏழை ஹரிஜனங்கள் அந்தத் தொகையைக் கொடுக்க முடியாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. ஆகையால், முடியுமானால், வீடில்லாத தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வீடுகள் இலவசமாக கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டால் மிகவும் பலனுள்ளதாக இருக்கும். கிராமங்களிலே உள்ள தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் எவ்வாறு வாழ்கிறார்கள்? கிராமம் உண்டா? ஊர் உண்டா? பெயர் உண்டா? இல்லவே இல்லை. தோட்டப் புறங்களிலும், சாலையோரங்களிலும் சிறு சிறு குடிசைகளில் தனித்தனியே அந்தக் கிராமம் பூராவாக பரவலாக வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வசதி, பள்ளிக்கூட வசதி செய்யவேண்டுமானால் யாருக்கு என்று செய்வீர்கள்? ஆகையால், கொடுக்கக்கூடிய தொகையை, ஒவ்வொரு ரெவினியூ கிராமமாக எடுத்துக் கொண்டு, அதன் மத்தியில் உள்ள இடத்தில் எல்லோருக்கும் ஒருமிக்க வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்தால் கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்க முடியும், பள்ளிக்கூடங்கள் முதலான சகல வசதிகளும் செய்து கொடுக்கமுடியும். ஆகையால், அதையும் மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

சமீபத்தில் ஒரு உத்தரவு வந்திருக்கிறது. கிராமத்தில் மண் ரோடு போடுவதற்கு இடம் தரவில்லை. 'மெடல்' ரோடு போடுவேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. எங்குபார்த்தாலும் இதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இருக்கிற தென்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். பாலுக்கு சர்க்கரை இல்லை என்று ஒரு புறம் சொல்லப்படுகிறது, இன்னொரு புறம் கூழுக்கு உப்பு இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுபோல, நகரங்களில் உள்ளதைப்போல தார் ரோடுகளும், கப்பி ரோடுகளும் கிராமங்களில் தேவையில்லை. மண் ரோடு போட்டாலே பெரிய உதவியாக இருக்கும். ஒரு பர்லாங்கு மெடல் ரோடு போடும் பணத்தைக்கொண்டு ஒரு மைல் மண் ரோடு போட்டு விடலாம். மவுண்டு ரோடு போல தார் ரோடு கிராமங்களுக்குத் தேவையில்லை. வண்டிகள் போக வர மண் ரோடுகள் இருந்தாலே போதுமானது. சில ஊர்களுக்கு கட்டை வண்டிகள் கூட போக முடியாத நிலைமை இருந்துவருகிறது. சில மைல் தூரத்திற்குப்பாலே வண்டிகள் நின்றுவிடவேண்டும். ஏனென்றால் மண் ரோடு கூட இல்லை. பொழி ஓரங் களில் வண்டி போகக்கூடிய நிலையில் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, வண்டி போகும்படியான அளவுக்கு மண் ரோடுகளை கிராமப் புறங்களில் போடுவதற்கு சர்க்கார் வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கிராமப் புறங்களில் மண் ரோடு போடக் கூடாது என்பது சர்க்காருடைய கருத்து அல்ல. மண் ரோடுகளை அரசாங்கத்தார் போடுவதற்குப் பதிலாக கப்பி ரோடுகளைப் போட்டால் நிரந்தரமானதாகவும், மழையினால் அரிக்கப்படாமலும் இருக்கும் என்பதுதான் சர்க்காருடைய உத்தேசம். மேலும், மண் ரோடுகளைக் கிராமத்தினரே கூட போட்டுவிட முடியும். அநேக கிராமங்களில் அங்குள்ளவர்களே மண் ரோடுகளைப் போட்டுக்கொண்டு வருவதையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். நிரந்தரமான கப்பி ரோடுகளை கிராமப் புறங்களில், மக்களிடமிருந்து "காண்டிரிப்பியூஷன்" பெற்று சர்க்கார் போட்டுக் கொடுக்கலாம் என்பது தான் எங்களுடைய கருத்து என்று கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* **SRI N. RATHINA GOUNDER**: தஞ்சை ஜில்லா போன்ற நீரம் பம்பு பிரதேசங்களில் மண் ரோடுகள் போடுவதில் சிரமம் இருக்கும்

[Sri N. Rathina Gounder]

[23rd March 1956]

என்னென்றால், அங்கு கனிமண்தான் கிடைக்கும். அது மழைக் காலங்களில் பாதிக்கப்படும். ஆனால், திருச்சி, கோயமுத்தூர், சேலம், மதுரை போன்ற ஜில்லாக்களில் சுக்கான் மண் கிடைக்கிறது. அதைக்கொண்டு ரோடுகள் அமைத்தால் 20, 30 ஆண்டுகள் கூட அழிவில்லாமல் இருக்கும். சாதாரண சில்லரை மராமத்து வேலை செய்துவந்தால் போதும். பெரிய அளவுக்குச் செலவு செய்து ரிபேர் செய்யவேண்டியிருக்காது. ஆகையால், நான் அமைச்சரவர்களுக்கு வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால் கிராமப் புறங்களில் மண் ரோடுகளைப் போட்டாலே போதும் என்று உத்தரவு போட்டாலொழிய, ரோடு போடும் சமரசாரம் நடைபெறுது என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். மண் ரோடுதான் போட வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரவர்கள் கண்டிப்பாக உத்தரவு கொடுத்து தான் ஆகவேண்டுமென்று மீண்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கரூர் தாலுக்காவில் ஐந்து ஆறுகள் ஓடுகின்றன. அப்படிப்பட்ட கரூர் தாலுக்கா பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. தற்போது கரூர் தாலுக்கா விலுள்ள மூன்று கிராமங்களில் மட்டும் கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் வேலை நடைபெறுகிறது. கரூர் தாலுக்கா பூராவுக்கும் இந்த கம்யூனிடி பிராஜெக்ட்டை விஸ்தரித்தால் அத்தாலுக்கா மக்களுக்கு சகல விதமான நன்மையும் ஏற்படும். ஆகையினாலே, கரூர் தாலுக்காவுக்கு கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் விஸ்தரிப்பில் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் குறிப்பிடுவது என்னவென்றால், இந்த கம்யூனிடி டெவலப்மெண்டின் கீழ் வேலைகள் செய்யப்படும்போது, விவசாயிகள் உள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு குளம் கட்டப்படவேண்டும். சகல விதமான விவசாயங்களுக்கும் இந்தக் குளம் கிராமத்தில் தேவைப்படுகிறது. கிராமத்தில் எல்லா இடங்களிலும் நீர் வளம் இருக்காது, கிராமத்திற்கு ஒரு குளம் கட்டப்பட்டு அதில் தண்ணீர் தேங்கினால், அங்கிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு பயன்படுவதுடன் அந்தக்குளம் இருப்பதின் காரணமாக சுற்றுப்புறத்திலுள்ள கிணறுகளில் தண்ணீர் ஊற்றெடுத்து வரவும் ஏதுவாக இருக்கும். ஆகவே கிராமம் ஒன்றுக்கு ஒரு குளம் அமைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராமங்களில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் தாங்களாக ஒரு நல்ல வியாபாரம் செய்ய முடியாது. கிராமத்தில் உள்ள தாழ்த்தப்பட்டவர்களில், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லப்படும் சக்கிலியர்கள், எந்தத் தொழிலோ வியாபாரமோ செய்ய முடியாத கஷ்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் கோழிப்பண்ணை வைப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதனால் ஏழை ஜனங்களுக்கு ஒரு விதமான சௌகரியமும் ஏற்படப்போவதில்லை. சர்க்கார், தாழ்த்தப்பட்டு கஷ்டத்தில் அவதிப்படும் இம்மாதிரியான சக்கிலியர்கள் வீடு ஒன்றுக்கு நான்கு ஐந்து கோழிகள் வீதம் கொடுத்து வளர்த்து, அதைக்கொண்டு பிழைப்புக்கு வழி செய்துகொள்ளச் சொன்னால், தற்போது வைத்திருக்கும் தங்களுடைய உபயோகமற்ற நாட்டுக் கோழிகளை அப்புறப்படுத்தி விட்டு, சர்க்கார் கோழிகளை வளர்த்து அவைகள் இடம் முட்டைகளை நகரத்தில் விற்று அரை வயிற்றுக் கஞ்சியாவது குடிப்பார்கள். பனை நாரை சந்தைகளில் கொண்டுபோய் விற்று வருகிறார்கள். Brush செய்தல், கயிறு திரித்தல் முதலான தொழில் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு உபகாரமாக இருக்கும். இன்னும் தோல் பதனிடும் தொழில் தோலினால் பலவித சாமான்கள் செய்தல், தேனீக்கள் வளர்த்தல் இவைகளில் அக்கிராம மக்களுக்கு கவர்ன்மென்டார் ஆதரவு தரலாம். இவ்விதத் தொழில்களை கரூர் தாலுக்காவிலுள்ள கிராம மக்களுக்காக ஆங்காங்கு ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, Block Development ஆபீஸ்களில் குடியானவர்கள் கொடுக்கும் மனுக்களை காலா காலத்தில் பைசல் செய்யாமல் ரொம்ப delay செய்கிறார்கள். இந்த delay யைத் தவிர்க்க சர்க்கார், இந்த மனுக்கள் விஷயமாக ஒரு Periodical Register ஏற்படுத்தி, எவ்வளவு

23rd March 1956]

[Sri N. Rathina Gounder]

மனுக்கள் வந்தன, எப்படி, எப்போது பைசல் செய்யப்பட்டனவென்று விஷயங்களை எழுதி, maintain செய்யும்படி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பக்கத்தில் விவசாயிகள், விவசாயம் செய்து அறுவடையான பின், விவசாயம் இல்லாத காலத்தில் ஆடு மாடுகளை வளர்த்து அதை வியாபாரம் செய்துதான் ஜீவனம் செய்கிறார்கள். ஆகவே இவ்விவசாயிகளுக்கு முரரா எருமை, சிந்தி, காங்கேயம் பசுக்களைக் கடனாகக் கொடுத்தால் அவைகளைப் பராமரித்து, அவைகளின் மூலம் கிடைக்கும் பாலைக்கொண்டு, விவசாயமில்லாத காலத்தில் ஜீவிக்க உதவிகரமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர் 11-களை, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மானியத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இதுவரை நம் நாட்டில் அந்நிய ஆட்சி இருக்கும்போதும், முதல் ஐந்தாண்டுத்திட்டம் அமுலுக்கு வராத முன்பும் கிராமங்களில் எல்லாம் எந்தவிதமான முன்னேற்றமின்றி புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்தது. இந்த கிராமங்களில் இன்று ஏதாவது ஜீவனுள்ள நன்மைகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்றால், அது இந்த சமுதாய தேசிய அபிவிருத்தி திட்டங்களின் மூலம்தான் ஏற்பட்டது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. ஆனால் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள், குறிப்பாக ரத்தினம் போன்றவர்கள், கிராமங்களுக்கு ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை, இன்னும் அதிகமாக நன்மைகள் செய்யவேண்டும், ஹரிஜனங்கள் கவனிக்கப்படவில்லை என்று எல்லாம் சொல்லிக்கொண்டேதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் சொல்வது என்னவென்றால் இந்த தேசிய சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டங்களினால் கிராமங்களில் அதிகமாக நன்மை அடைந்தவர்கள் ஹரிஜனங்கள்தான். இப்படி நான் சாதாரணமாக சொல்லுவது மட்டுமல்ல, நான் சொல்லுவது சரியல்ல என்று யாராவது நிரூபிக்க வந்தால், அவர்களை challenge செய்து அழைக்கிறேன். அதற்கான புள்ளி விவரங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன. மற்றும் இச்சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டங்களை அமுலாக்கும்போது ஹரிஜனங்களும், இங்கிருக்கும் ஹரிஜன M.L.A.-களும் நல்ல ஒத்துழைப்பு கொடுப்பது கிடையாது என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்த அபிவிருத்தி திட்டம் அவர்கள் இருக்கும் இடங்களில் நடப்பதுகூட அவர்களுக்குத் தெரியாமலிருப்பதைக்கண்டு வருத்தப்படாமல் இருக்க முடியவில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் மட்டும் வீடு ஒன்று 500 ரூபாய் வீதம், 1,500 வீடுகள் கட்டி ஹரிஜனங்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் வசதி செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை மறந்து பேசுவது எப்படி இருக்கிறதென்றால் “எந்நன்றி கொன்றதற்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை, செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு”, என்ற திருவள்ளுவர் வாக்கியத்தை ஞாபகப்படுத்தி, அம்மாதிரியாக அவர்கள் இருக்கிறார்களே என்று மனம் வேதனைப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது.

இந்த தேசிய, சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம் சமீப காலத்தில் ஆரம்பித்து நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இதன்கீழ் பல அபிவிருத்தி வேலைகள் நடந்திருக்கின்றன. பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன, குடிதண்ணீர் வசதி செய்திருக்கிறார்கள். Primary Health செண்டர்களை ஆங்காங்கு ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். பிரசவ விடுதிகளைக் கட்டி இருக்கிறார்கள். இப்படியாக காரியங்களைச் செய்து, கூலி ஆட்களுக்கு வேலை கொடுத்தும், அங்குள்ள மக்கள் ஓரளவு பணம் அக்காரியங்களுக்குக் கொடுக்க வசதி கொடுத்து அதன் மூலம் அம்மக்களின் ஒன்றுபட்ட ஒத்துழைப்பை அதற்கு தரும்படி செய்து, அதன் காரணமாக கிராம மக்களுடைய காரியங்களை தாங்களே செய்துகொள்ளும்படியான உற்சாகமும் ஊக்கமும் ஊட்டி இருக்கிறார்கள். தற்போது கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் சுகாதார முறையில் வாழ கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்றும் விவசாயிகள் தாங்கள் அபிவிருத்தி அடைவதில் கண்ணுங் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள்.

[Sri P. G. Karuthiruman]

[23rd March 1956]

இப்போது இருக்கும் திட்டங்கள், அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் எப்படி நடைபெறுகின்றன என்று சேலம், கோயம்புத்தூர் ஜில்லா கிராமங்களில் பத்திரிகாசிரியர்கள் வந்து பார்த்து சில கேள்விகளையும் கேட்டிருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் கட்டிடங்கள் கட்டினது மட்டும் போதாது, மக்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உயர சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறதென்று அவ்வாசிரியர்கள் கேட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தகுந்த பதில் சொன்னேன். இந்த தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்தால் விவசாயிகளுக்கு விவசாயம் செய்ய மின்சாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்மின்சார உதவியால் தண்ணீர் நிலங்களுக்குப் பாய்ச்சி நல்ல சாகுபடி செய்வதால் ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் வருஷத்திற்கு 500 ரூபாய்க்கு மேல் மிச்சமாகிறது. இந்த மிச்சமாகும் 500 ரூபாயை, வேறு விவசாய அபிவிருத்திக்கும் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னேன். அது மட்டுமல்ல, அங்கிருக்கும் விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணையில் வித்துகள் வாங்கி, விவசாயிகள் பயிர் செய்வதால் தற்போது நூற்றுக்கு 50 சத விசை அளவாக உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது என்று சொன்னேன்.

இப்பொழுது சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டங்கள் நல்ல முறையில்தான் நடக்கின்றன. அதிகாரிகள் பழைய பிரிட்டிஷார் காலத்து மனோபாவம் இல்லாமல் மக்களுடன் நன்றாகப் பழகி, எங்கு மக்கள் நம்பிக்கைப் பெற்று வேலை செய்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் இந்தத் திட்டங்கள் நல்ல பலனைத் தந்திருக்கிறது. பழைய பிரிட்டிஷார் கால மனோபாவத்துடன் இருக்கும் அதிகாரிகள் வேலை செய்யும் இடங்களில் அவ்வளவாக நல்ல பலன் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லமுடியாது.

உதாரணமாக எங்கள் ஜில்லாவில் முன்பு ஒரு கலெக்டர் இருந்தார். அவருக்கு ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்தில் அக்கரையே கிடையாது. அவர் பிச்சைக்காரர்களுக்கு இரண்டு அணு நான்கு அணு தர்மம் கொடுத்து cheap popularity அடையத்தான் பார்த்தார். அந்த கலெக்டர் இந்த அபிவிருத்தி திட்டங்களில் ஊக்கம் காட்டவில்லை. ஆனால் இப்போதிருக்கும் கலெக்டர் ஸ்தல ஆபீசிலிருந்து திட்ட விஷயமாக நல்ல அக்கரை காட்டி 35 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் திட்டம் போட்டு ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் அத்திட்டத்தை நடத்தி பலனடைய செய்யவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டதால், கிராமங்கள் பலவிதமான முன்னேற்றங்கள் அடைந்திருக்கின்றன. இந்த தேசிய சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தின்கீழ் கட்டிடங்கள் கட்டுவதுடன் நிறுத்திவிடவில்லை. அங்கே கால்நடை அபிவிருத்தி, கோழிப்பண்ணை அபிவிருத்தி, பசுமாடுகளுக்கு செயற்கை கருதரிக்கும் முறையைக் கையாளுதல், இவைகளின் காரணமாக பல நன்மைகள் கிராம மக்களுக்கு கிடைத்திருக்கின்றன. முன் காலத்தில் தாலுகா headquarters-ல்தான் கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கும். கிராமங்களில் ஆஸ்பத்திரிகள் கிடையாது. இப்போது கிராமங்களில் கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன. அங்கு கால்நடைகளுக்கு நல்ல முறையில் வைத்தியம் செய்யப்படுகிறது. கோபி தாலுகாவில் கோபியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கால்நடை ஆஸ்பத்திரியில் 40 கேசுகள்தான் வரும். ஆனால் எங்கள் கிராமமான பங்களாபுதூரில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கால்நடை ஆஸ்பத்திரியில் தினம் 40, 50 கேசுகள் வருகின்றன. இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறதென்றால் கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகள் இக்கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. ஆகவே, பொதுவாகச் சிறுசிறுப்பாக வேலை செய்யும் அதிகாரிகள் இத்திட்டங்களை கையாளவேண்டும்.

11-4 அடுத்தபடியாக இந்த இன்ஜினீர்கள் தொல்லைதான் பெரிய தலைவலி அன. யாக இருக்கிறது. அவர்கள் திட்டம் போட்டுக் கொடுத்தாலும் கட்டிடங்களை நாங்களே வந்து பார்த்துத்தான் கட்டவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். மூன்று மாதம் கழித்து வந்தால் அதற்குள்ளே கிராம மக்களிடத்திலே இருக்கும்படியான உற்சாகம் குறைந்துபோகிறது. கிராம மக்கள், விவசாயிகள் பருவ காலத்திற்கு தகுந்த மாதிரி விவசாயம் செய்யவேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆகவே உழவடை காலத்திலே திட்டம் போட்டால்

[23rd March 1956] [Sri P. G. Karuthiruman]

நடைபெறுது. எப்பொழுது அவர்கள் ஓய்வு பெற்று இருக்கிறார்களோ, எப்பொழுது அவர்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபடாது இருக்கிறார்களோ அந்தக் காலத்திலே இஞ்ஜினீயர்கள் எல்லாம் கிராமத்தார்களோடு ஒத்துழைப்பார்களேயானால் கூடிய விரைவிலே நல்ல முறையிலே திட்டங்களையெல்லாம் வெற்றிகரமாக நடத்துவார்கள்.

அடுத்தபடியாக ஒரு வார்த்தை. கிராமங்களிலெல்லாம் அபிவிருத்தி திட்டங்களை ஆரம்பித்துவிட்டோம். இவைகளுக்கு வேண்டிய மேஜை, நாற்காலி போன்ற பொருட்களெல்லாம் இப்பொழுது ஜெயிலிலே செய்யப்பட்டவைகளாக இருக்கவேண்டும் என்று இப்பொழுது இருக்கிறது. ஆனால், ஜெயிலிலேயிருந்து செய்துகொடுப்பதற்கு பல ஆண்டுகள் ஆகிவிடுகின்றன. ஆகவே இப்பொருட்கள் எங்கு கிடைக்கின்றனவோ அங்கேயே விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த இலாகாவை எடுத்து நடத்தும்படியான கனம் அமைச்சரவர்கள் சிறுசிறுப்பும் தீர்க்க ஆலோசனை உடையவர்கள். அவர்கள் அடிக்கடி இந்த அபிவிருத்தி திட்டங்கள் நடக்கும் இடங்களுக்குப் போய்ப்பார்ப்பதால் தான் இந்த வேலைகளெல்லாம் நன்றாக நடைபெறுகின்றன.

“செல்லான் கிழவன் இருப்பின் நிலம்புலந்து
இல்லாளின் ஊடிவிடும்”

என்று நாயனார் சொன்ன மாதிரி அடிக்கடிப் போய் பார்த்தால்தான் அபிவிருத்தி திட்டங்கள் நன்றாக நடைபெறும். அதற்கு மிகவும் பொறுப்புள்ள அமைச்சர் அவர்கள் செய்யும் காரியத்தை வரவேற்று இந்த மான்யத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.”

* Sri AR. A. RM. CHOCKALINGAM CHETTIAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் கம்ப்யூனிடி டெவலப்மென்ட் மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டத்தின்கீழ் இன்னும் ஒரு இடத்திலேயாவது சமுதாய நல அபிவிருத்தி வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஏழு இடங்களிலே தேசிய வளர்ச்சி திட்டம், சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் பாக்கியுள்ள 10 இடங்களில் மிக முக்கியமான இடங்களைப் பார்த்து ஆரம்பிக்கவேண்டுமாய் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக திருவாடானை பகுதியிலே தேசிய வளர்ச்சித் திட்டம் ஆரம்பிக்க இருக்கிறது. அந்தப் பகுதி ஏழைகள் அதிகமாக உள்ள பகுதி. ஆகவே அந்த பகுதியில் மின்சாரத்திற்கு பண உதவியும் முதலிடமும் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு கணிசமாக அரசாங்கம் உதவி செய்தால்தான் அத்திட்டம் நிறைவேறும்.

அதுபோலவே காரைக்குடிக்கு பக்கத்தில் சாக்கோட்டை, மித்திராவயல், பகுதிகள் சமீப புயலின் காரணமாக அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டன. அப்பொழுது நமது செளந்தரம் ராமச்சந்திரன் அவர்களுடைய தலைமையிலே சமூக ஊழியர்கள் அங்கு சேவை செய்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் அப்பகுதிகளை நேரில் பார்த்து மித்திராவயல் பகுதியில் எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாத கிராமங்களுக்கு தேசிய வளர்ச்சித் திட்டத்தை உடனடியாக ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள். இப்பொழுது எப்படி பல விடங்களிலே காரியங்கள் நடக்கின்றன என்றால் “வாயுள்ள பிள்ளைதான் பிழைக்கும்”, “அழுத பிள்ளை பால் குடிக்கும்” என்று சொல்வார்களே அதுபோல அதட்டி பேசினால் காரியம் நடக்கிறது. அல்லது எப்படியோ அதிகாரிகளையோ, மந்திரிகளையோ அணுகி அவர்கடைய செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்தினால் காரியம் நடக்கிறது. என்போன்றவர்களை வாயில்லாத பிள்ளைகள் என்று சொல்லலாம். வாயிருந்தும் அதட்டாமல் நாணயமாக, யோக்கியமாக, கௌரவமாக நடந்துகொள்ளும் பல M.L.A.-க்களைக் கொண்ட பகுதிகள் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன..

[Sri A.R. A. RM. Chockalingam Chettiar] [23rd March 1956]

அது மட்டுமல்ல. செட்டிமார் நாடென்றால் இப்பொழுது திரும்பிப்பார் பாரற்று, கேட்பாரற்று கிடக்கிறது. ஒரு காலத்தில் செட்டிமார் நாட்டினர் வெளிநாடுகளிலே ஏராளமாக கோடிக்கணக்காக பணம் சம்பாதித்து இந்தியாவிற்கு கொண்டுவந்து பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களிலே பெரிய பெரிய கோயில்களை 10 லட்ச ரூபாய், 20 லட்ச ரூபாய் என்று செலவு செய்து கட்டி, அந்தந்த கிராம மக்களுக்கு வேலை கொடுத்து ஆதரித்து வந்தார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் அவர்களை ஆதரிக்கவும், அவர்களுடைய பகுதியை ஆதரிக்கவும் நினைப்பாரற்று கிடக்கிறது. நான் மந்திரி அவர்களிடம் இதைப்பற்றி பலமுறை சொல்லி இருக்கிறேன். குபேரபுரி செட்டிநாடு என்று ஒரு காலத்தில் நினைத்ததுண்டு. இன்றைய தினம் அது பிச்சைக் கார நாடாக இருக்கிறது. நாட்டுக்கோட்டை செட்டியார் சமூகத்திலே பிச்சை எடுக்கும் பல ஆயிரக்கணக்கான மக்களை எங்கள் ஊரிலே பார்க்கமுடியாது; ஆனால் மதுரை, திருச்சி போன்ற நகரங்களில் பார்க்கலாம். பெரிய தர்மசிந்தனையுள்ள சமூகம். செட்டிமார் நாட்டிலே, அவர்களை நம்பித்தான் அங்குள்ள ஏழைமக்களும், குடியானவர்களும் வாழ்ந்தார்கள். அவர்களைப்போலவே வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று பணம் சம்பாதிப்பதிலே குறியாக இருந்து வாழ்ந்து வந்தார்கள். ஆனால் அவர்களெல்லாம் இப்பொழுது கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் வாழும் இடங்களுக்கு ஒருவித வசதியும் கிடையாது. தேவகோட்டைக்கு அருகிலே முத்துநாடு என்று இருக்கிறது. அங்கு எட்டிப்பார்ப்பாரே கிடையாது. அங்கு போவதற்கு ரோடுகூட கிடையாது. மித்திராவயல் சாக்கோட்டையிலிருந்து 30 மைல்தான் இருக்கும். அங்கு ஜீப்கார்தான் போக முடியும். அந்த ரோடில் கட்டை வண்டியில் செல்வதற்கு ஒரு நாள் ஆகும். ஆகவே அந்த பகுதிக்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் போய், அங்கு தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காரைக்குடிக்கு அருகில் கல்லுபபட்டி, சேதுருநாதபட்டணம் என்ற பகுதியில் தண்ணீர் அதிகமாக கிடைக்கும் என்று ஸ்ரீ ராமுன்னி மேனன் அவர்கள் அங்கு கலெக்டராக இருந்தபொழுது வந்து பார்த்துவிட்டு சொன்னார்கள். சன்னவனம் என்ற கிராமத்தில் நன்றாக விளையக்கூடிய சிறந்த பூமி இருக்கிறது என்றும் ராமுன்னி மேனன் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கு இதுவரையில் ராமநாதபுரத்தில் ஆரம்பிக்கப்படாத சமுதாய நல திட்டத்தை ஆரம்பித்து அங்குள்ள ஏழைகளுக்கு நன்மை செய்யும்படியான விதத்தில் உதவி செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மித்திராவயல் என்ற கிராமத்தில் குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது. ரோடு வசதியும் கிடையாது. இப்பொழுது அடித்த புயலின்போது செளந்தரம் ராமச்சந்திரன் அவர்களும், அவர்களுடைய கிராம சேவகரும் கிராம ஊழியர்களும் புயலினால் கஷ்டப்பட்ட மக்களுக்கு உணவு கொடுத்து மண்ணை வெட்டி ரோடு போட்டுக் கொடுத்தார்கள். அதனால் அங்கு ஜீப் காரிலாவது போகக்கூடிய வசதி இருக்கிறது. அந்த பகுதியை சீக்கிரமாக தேசிய நல திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கனம் மந்திரி அவர்களை மிகவும் தாழ்மையாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நல்ல முறையில் கிராமங்களிலே சேவை செய்யும் மனப்பான்மை உடையவர்கள். இந்த கிராமத்திலே உள்ள வாயில்லா பிள்ளைகளை அவர்கள் கவனித்து இந்த தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தை கொண்டுவர வேண்டும். மகாத்மா காந்தியடிகள் கிராம புனருத்தாரணம் என்று நமக்கு காட்டிய வழியிலே இன்றைய தினம் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இந்த திட்டங்களை அமைத்து நடத்தி வருகின்றன. அந்த காந்தி அடிகள் சொன்ன கிராம புனருத்தாரண திட்டத்தை, வாயில்லாத பிள்ளைகளுள்ள பகுதியிலே முக்கியமாக ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த செஷன் ஆரம்பித்து எத்தனையோ நாட்களாயின்றன. மூன்று, நான்கு முறை பேசவேண்டுமென்று கேட்டிருந்தும், இந்தத் தடவைத்

23rd March 1956] [Sri AR. A. RM. Chockalingam Chettiar]

தான் எனக்கு நேரம் கிடைத்தது. இப்பொழுது என்னை பேசுவது என்று கூட புரியவில்லை. அதிகமாக பேசியும் எனக்கு பழக்கமில்லை. ஆனால் பேசுவதிலே பிரயோஜனமில்லை என்று நினைப்பவன் நான். என்னைப் போன்ற உண்மை ஊழியர்கள் சொல்வதிலே உண்மை இருக்கிறது என்று மந்திரி அவர்களுக்கு தெரியும். ஆகையினாலே மந்திரி அவர்களை நான் மீண்டும் மீண்டும் தாழ்மையாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். சீக்கிரமாக மித்ராவயலை பகுதியை பார்வையிட்டு, அங்கு தேசிய வளர்ச்சி திட்டத்தை உடனடியாக ஆரம்பிக்கவேண்டும்.

[Mr. Deputy Speaker in the Chair]

நமது மந்திரி அவர்கள் இந்த புயலின் காரணமாக மிகவும் கஷ்டப் பட்டவர்களை யெல்லாம் நேரிலே டோய் பார்த்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனக் கியினாலே அவர்கள் ராமனாத்தபுரம் ஜில்லாவில் கண்ணம் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும். அங்கு வளப்பம் நிறைந்த பகுதியிலே எப்படியும் ஏதாவ் தொரு தொழிலை ஏற்படுத்தி அப்பகுதி மக்களுக்கு செளகரியத்தை செய்துவிட் முடியும். வளப்பம் இல்லாத பகுதிகளிலேயுள்ள மக்களுக்கு கைத் தொழில், குடிசைத் தொழில்போன்ற காரியங்களைத்தான் செய்துகொடுக்க முடியும். ஆகையினாலே தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை மழை இல்லாத பகுதியிலே, ரோடு வசதியில்லாத பகுதியிலே முதன்மையாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும், என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு பேச இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்ததற்கு சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SEI M. NARAYANAN NAMBIAR:** മിസ്റ്റർ സെപ്റ്റി സ്റ്റീക്കർ, സർ, 11
 6.
 അവഗണിക്കപ്പെട്ടുകിടക്കുന്ന ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോഗ്രാമും നേക്കറൽ എക്സ്റ്റൻഷൻ സപ്ലിസും വളരെയധികം പ്രയോജനപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഈ പദ്ധതികളുടെ ധിജയം അധികവും ജനങ്ങളുടെ സഹകരണത്തെ ആശ്രയിച്ചാണല്ലോ ഇരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ജനങ്ങളുടെ സഹകരണം ഈ പദ്ധതികൾ ആപ്പിൽ വരുത്താൻ നിയുക്തരായിട്ടുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. കാനൂഗോട്ട് താലൂക്കിലാണെങ്കിൽ ദേശീയവികസനപദ്ധതികളുടെ പ്രവർത്തനം കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെ അപേക്ഷിച്ചു ഇക്കാര്യം വളരെയേറെ ഭംഗിയായി നടന്നിട്ടുണ്ട്. നല്ല പുരോഗതി കൈവന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചുകൂട്ടട്ടെ. അവർ ജനങ്ങളുമായി ഇടപഴകി പെരുമാറാൻ സന്നദ്ധരായി എന്നോട്ടു വന്നപ്പോൾ ജനങ്ങളും അവരുമായി സഹകരിക്കാൻ താല്പര്യം കാണിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ വലുതായ പ്രവൃത്തികളും വളരെ പുരോഗതികൊണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ചില സ്വന്തംകൾ ഇനിയും പരിഹരിക്കേണ്ടത്. അവയിൽ ചിലത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാനാണ് ഞങ്ങളുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ഒന്നാമത്ത് ഇന്ന് എന്തെങ്കിലും ഒരു പദ്ധതി അംഗീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അതിന്റെ ഏസ്റ്റിമേറ്റ് തയ്യാറാക്കുന്നതിനും പ്രവൃത്തി ആരംഭിക്കുന്നതിനും വളരെ കാലതാമസം നേരിടുന്നത്. ഏസ്റ്റിമേറ്റ് തയ്യാറാക്കുന്നതിനു വേണ്ടത്ര സാങ്കേതികവിദ്യയോടുകൂടി ഉണ്ടാകാത്തതാണ് ഈ കാലതാമസമെന്നു ഷാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. നിരന്തരം പണി യുന്നതിനു മഴക്കാലമാണ് പററിയ സമയം. അതുകൊണ്ട് മഴക്കാലം വരുന്നതിനു മുമ്പെ അതിന്റെ സാങ്കേതിക നടപടികളെല്ലാം പൂർത്തിയാക്കിയെങ്കിലെ പണി ആരംഭിക്കാൻ കഴിയും. ഇപ്പോൾതന്നെ മാച്ച് മാസം ആദ്യത്തെ ആഴ്ചയിലാണ് പല പദ്ധതികൾക്കും ഏസ്റ്റിമേറ്റ് അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. മാച്ച് 31-ാം തീയതിക്കുമുമ്പ് പണി മുഴുവനായിക്കൊള്ളണമെന്നാണ് ചട്ടം. ഇതു നടപ്പാക്കുകയല്ലെന്ന് ആർക്കാണ് വിശ്വാസം? അതുകൊണ്ട് പണി നടത്താനുള്ള സമയം ജൂൺ മാസം അവസാനം വരെയെങ്കിലും നീട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുള്ളത്. മഴക്കാലത്തു ഏഴിടം പണിക്കും പലം പണിക്കുമൊന്നും ഞെക്കയ്ക്കുണ്ടാവുകയില്ല മാച്ച് മാസം 31-ാം തീയതിക്കും പണിയെല്ലാം പൂർത്തിയാക്കിക്കൊള്ളണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ നടപ്പാക്കുകയല്ല.

23rd March 1956] [Sri M. Narayanan Nambiar]

മനോര സംഗതി എന്നീ പ്രധാനമായും ചുണ്ടിക്കാണിക്കാറുള്ള കൃഷിക്കാർ കൊടുക്കുന്ന കടത്തൊപ്പറിയാണ്. നിർവ്വഹണം ഭേദിച്ച് വികസനപദ്ധതിയിൽ പെട്ട കൃഷിക്കാരിൽ കാണുകയാണെന്നും എന്നീ അവകാശങ്ങൾ മാത്രമുള്ള ആളുകൾക്കു ഇന്നു കടം കൊടുക്കുന്നില്ല. അതേ സമയം മലബാറിലാണെങ്കിൽ അത്തരക്കാർ കടം കൊടുക്കാമെന്നാണ് നിയമം. കടം കൊടുക്കുന്നുമുണ്ട്. മലബാറിലെ കാണക്കാർക്കു കുഴികാണക്കാർക്കും കടം കൊടുക്കാമെന്നുള്ളപ്പോൾ അതേ അവകാശം കൗതുകാത് നാലു കുഴിയെ കൃഷിക്കാർ നിയോജിക്കുന്നതിന്റെ ന്യായം മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. അതരം ആളുകൾക്കും കടത്തിനു അവകാശമുണ്ടെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് അടിയന്തിരമായി ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്നുവേക്കുന്നു.

* SRI ANTONY PETER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 12-05 p.m.

[illegible]

இத்திட்டமானது முக்கியமாக பின் தங்கிய பிரதேசங்களுக்கு பிரயோஜனப்படுத்தக்கூடிய விதமாகவும், பின் தங்கிய மக்கள் அதி சீக்கிரத்தில் அபிவிருத்தி அடையவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடும் சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் அனேகமாக பல சந்தர்ப்பங்களில் பின்தங்கிய பிரதேசங்கள் என்று வரையறுத்து கூறமுடியாத நிலையிருந்தபோதிலும் சில சந்தர்ப்பங்களில் வரையறுத்துக்கூறக்கூடிய இடங்களுக்குக்கூட அந்த வசதி அளிக்கப்படாமல் இருந்து வந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பிரதேசங்களில் மணப்பாறை உபதாலுக்காவும் ஒரு பிரதேசம் என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதைப்பற்றி தற்போது அதிகம் பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லையென்றாலும் அபிவிருத்தி திட்டங்களிலே, அமுலாக்கப்பட்டுவரும் சமுதாயநல திட்டம், தேசிய அபிவிருத்தி திட்டம் இவைகள் இல்லாத இடங்களில் ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டங்கள் இருந்துவருகிறது. அனேகமாக எல்லோரும் உதவியாக இருக்கக்கூடிய திட்டம் ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டமாக இருந்தபோதிலும்கூட குறைபாடுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. போதிய அதிகாரிகள் இல்லை. நீதி நிர்வாகப் பிரிவினைக்கு பிறகு ஸ்தலத்திலே உள்ள ரெவினியூ அதிகாரிகள் அதிகமாக உழைப்பதற்கு அவகாசம் ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் அவர்கள் தங்கள் வேலைகளை செவ்வனே செய்து வருகிறார்கள் என்றாலும் மராமத்து இலாக்கா இன்னும் குறைபாடுடனே இருந்து வருகிறது. மாமத்து அதி காரிகளை அதிகமாக குறைகூறமுடியாது என்றாலும் அவர்களுக்கு போதிய உதவியாளர் இல்லை. இக்குறையால் தான் ஸ்தலங்களுக்கு ஆங்காங்கு சென்று மக்களுக்கு உதவி செய்ய முடிவதில்லை. திட்டங்கள் தடைப்பட்டுப் போகின்றன. ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தில் திட்டங்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நிறைவேற்றப்படாமல் தேங்கி கிடப்பதால் அவசரத்தில் அவைகள் நிறைவேறும்போது குறைபாடுடனே நிறைவேற்றப்படுகிறது. இதுவுமல்லாமல் குறுகிய காலத்தில் கடைசி எல்லையை அடையும்போது அவசரமாக நிறைவேற்றப்பட்டதினால் அதிகாரிகள் அனுமதிக்காமல் அவர்களுக்கு கொடுக்கப் படும் பணமும் காலாகாலத்தில் கொடுபாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே குறைந்த பட்சம் ஐந்தாயிர ரூபாய்க்கு உட்பட்ட வேலைகளையும் அதிக பளுவின்றி வேலைகளைத் திறமையாக நடத்திவரும் ரெவினியூ அதிகாரிகளே கவனிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்வதோடல்லாமல் அதற்கு மேற்பட்ட வேலைகள் மட்டும் மராமத்து இலாக்காவின்மீட ஒப்படைக்கலாம் என்ற விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும். பெரிய பாலங்களையும் கட்டிடங் களையும் கட்டுவதற்கு என்ஜினியரிங் இலாக்காதான் பொறுப்பேற்று நடத்த முடியும். ஏனென்றால் அவர்கள் அதில் குறிப்பிட்ட பயிற்சி பெற்ற வர்கள். அவ்வேலைகளை இன்ஜினியரிங் இலாக்காவுக்கு ஒதுக்கிவிட்டு மற்றவைகளை ஸ்தலத்திலுள்ள ரெவினியூ அதிகாரிகள் பார்வையிடுவது, அளவிடுவது முதலிய எல்லாவற்றையும் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம்

സേവനത്തെയും ഇത്തരം പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ താല്പര്യവും വിശ്വാസവുമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഇതിന്റെ ചുമതല ഏല്പിക്കുമ്പോൾ നേരെ നൽകുകയുള്ളൂ. അല്ലാത്തവരുടെ കൈയിൽ വിട്ടുകൊടുത്താൽ ഇതെല്ലാം അപകടത്തിലാവും. കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടുകളിലും ദേശീയവികസനപദ്ധതികളിലും ലോക്കൽ ഫാമിലിയ്ക്ക് കൺസൾട്ടേഷൻ പദ്ധതികളിലും ചുമതലക്കാരായി അതിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വിശ്വാസ്യരും താല്പര്യമുള്ള ആളുകളെ മാത്രമേ ഏിയ്ക്കുകയുണ്ടാവൂ. അത്തരം ആളുകളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് പക്ഷപാതകരവും വിചാരിച്ചപോലെ പുരോഗമിപ്പിക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റിനനുരണനം വേണ്ടതായിട്ടുള്ളതാണ് ആൻ കരുതണം. ഗവണ്മെന്റ് ഏതായാലും ഇക്കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു.

[Sri V. Madanagopal] [23rd March 1956]

சப்-கலெக்டர் தலைமையில் ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டு, அதன் கூட்டமும் நடந்தது. அந்தக் கமிட்டியில் நானும் ஒரு அங்கத்தினர். தாலாகாவின் வடக்குப் பகுதியை திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருந்தும் எந்தக் காரணத்தினாலோ அந்தப் பகுதி எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. நேரில் மெமொராண்டம் சமர்ப்பித்து, சர்க்காருடைய உத்தரவு பிரகாரம் கமிட்டிக்கூட்டம் நடந்திருக்கிறது என்ற விஷயத்தையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். வேறு பல இடங்களிலும் இதேமாதிரி விஸ்தரிப்புக் கீழ் கொண்டுவரப்படுமென்று சொல்லிவிட்டு அந்த இடங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்று சில மெம்பர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பிடும் திண்டுக்கல் தாலாகாவில் வடக்குப் பகுதி, கட்சி நோக்கத்தைக் கொண்டு, விடப்பட்டது என்று நான் கூறவில்லை. திண்டுக்கல் தாலாகாவின் தெற்குப் பகுதியில் டாக்டர் சௌந்தரம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் பகுதியிலும் இந்தத் தாலாகாவின் வடக்கே ஸ்ரீமான் ரத்னம் அவர்கள் தொகுதியிலும் விஸ்தரிப்பு வேலைகள் நடக்கின்றன. மதுரை ஜில்லாவிலே இருக்கக்கூடிய காங்கிரஸ் கமிட்டித்தலைவரையோ மற்ற அங்கத்தினரையோ வேண்டுமானால் கேட்டுப்பாருங்கள். திண்டுக்கல் தாலாகாவில் வடக்குப் பகுதியிலிருந்து ஐயாயிரம் பேர்கள் வெளியேறியிருக்கிறார்கள். தை மாதம் அறுவடை முடிந்துவிட்டால் இரண்டு லட்ச மக்களுக்கும் அடுத்த ஆவணி வருகிறவரை எந்தவிதமான வேலையும் இல்லை. ஒரு போக சாகுபடி நடக்கிறது. கேணிகளிலிருந்து தண்ணீரை இறைத்து விவசாயம் செய்யவேண்டும். மின்சார வசதியும் இல்லை. கடன் வசதி கிடைக்காத நிலைமையினாலும் விவசாயக் கூலிகள் ஊரை விட்டு வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதுபோன்ற பின்தங்கிய பிரதேசங்களை முதலில் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரவேண்டுமென்று இந்தச் சபையில் ஒரு தடவை அல்ல, பல தடவை வற்புறுத்திவந்திருக்கிறேன்.

முதலமைச்சர் ஸ்ரீ காமராஜ் அவர்கள் வேடசந்தாருக்கு வந்திருந்த போதும் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி கூறினோம். கூட்டத்திற்கு வந்திருந்த ஐயாயிரம் ஜனங்களைப் பார்த்தவுடனே, “இந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்திருக்கும் ஜனங்களைப் பார்க்கும்போதே அவ்வளவு பேர்களும் கூலி வேலை செய்பவர்கள் என்று தெரிகிறது ; அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வேண்டும் என்பது தான் பிரச்சனை. இதைப்பற்றி கவனிக்கிறேன்” என்று சொன்னார்.

அந்த பகுதிக்கு ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்களும் வந்தார்கள். அவர்கள் வந்திருந்தபோது மகஜர் ஒன்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. விசேஷ நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதாக அவரும் தெரிவித்தார். இவ்வளவு கூறியும் இந்தப் பிரச்சனை இன்னும் கவனிக்கப்படவில்லை. அதனால் தான் கட்சி நோக்கத்தோடு கவனிக்கப்படுகிறதோ என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. நான் நினைக்கவில்லை. அந்தப் பகுதி நிச்சயமாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று எண்ணியிருந்தேன். சென்ற வருஷம் கேட்டபோது அடுத்த அக்டோபரில் எடுத்துக்கொள்ளும்போது இதை யோசிக்கிறோம். என்று கூறினார்கள். ஆனால், போன அக்டோபரில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்த வருஷ அக்டோபர் மாதத்தில் 22 இடங்களை எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மந்திரி சபையில் இருக்கிற யாராவது அந்தத் தொகுதிக்கு வாருங்கள். முன்னடி நீங்கள் அங்குள்ளவர்களுக்கு அறிவிக்கக்கூட வேண்டாம். முன்னகட்டிய அறிவித்து பஞ்சத்தினால் வாடுபவர்களுடைய முகத்தை உங்கள் முன் கம்ப்யூனிஸ்டுகள் நிறுத்தி விட்டார்கள் என்று பின்னால் நீங்கள் சொல்லவேண்டாம். திடீரென்று வந்து அங்குள்ள நிலைமையை நேரில் பாருங்கள். கிராமங்களின் நிலையையும், ஹரிஜனச் சேரியின் நிலையையும் பாருங்கள். அங்கு எவ்வளவு பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கிறதென்பதை நேரில் தெரிந்து கொள்ளலாம். நாலேந்து இடங்களில் விசாரித்துப் பாருங்கள். பெண்களுக்கு நாலு கூலியும், ஆண்களுக்கு 10 அணு கூலியும் அங்கு கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த நிலையில் தொழிலாளிகளின் வருமானம் குறைந்திருக்கிறது. ஏனென்றால் அங்கு பொருளாதாரம் மிகக் குறைந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் உள்ள ஒரு பிரதேசத்தை

[Sri V. Madanagopal] [23rd March 1956]

அபிவிருத்தி செய்யவேண்டாமா என்பதற்காகத்தான் நான் இவ்வளவு தூரம் கூறுகின்றேன். இந்த விஷயத்தை சர்க்கார் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த வருஷமாவது அந்த இடத்தை தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டம் நடக்கக்கூடிய இடங்களில் ஏற்பட்ட தவறுதல்களைப் பற்றி அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சமுதாய நலத் திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் நடக்கக்கூடிய இடங்களிலே ரிபோர்ட்டுகள் என்ன? ஜில்லா அதிகாரிகள் ரிபோர்ட் என்ன கூறுகிறது? குறிப்பாக அந்தத் திட்டம் அமுல் நடக்கக்கூடிய இடங்களில் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படுகிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால், அந்தத் திட்டம் அமுல் நடக்கும்போது திட்டத்தினுடைய பிரதான நோக்கம் ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் பெறவேண்டுமென்று கூறப்படுகிற அந்தத் திசையில் செல்லவில்லை. திட்டம் அமுல் நடக்கின்ற இடங்களில் கூட விவசாயிகளேபோல் மனுக்கள், கோரிக்கைகள் இவைகள் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. விவசாயிகளுடைய தேவைகளுக்குப் பளாக் டெவலப்மென்ட் அதிகாரிகளிடம் மனுச் செய்துகொண்டால் மனுச் செய்தவர்களின் வரிசைப் பிரகாரம் அவர்களுடைய தேவை பூர்த்தி செய்யப்படாமல், செல்வாக்குள்ளவர்களுக்கு சௌகரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. ஸ்தலத்திலுள்ள அதிகாரிகள் அங்கே செல்வாக்குள்ள நபர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் அதிகாரிகள் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், தங்களுக்கு எது நியாயம் என்று தோன்றுவதை செல்வாக்குள்ளவர்கள், செல்வாக்கில்லாதவர்கள் என்று வித்தியாசம் பாராட்டாமல் தங்களுடைய கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான சூழ்நிலையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

திட்டங்கள் நடத்தும்போது வேலை செய்பவர்களுக்கு பில்போட்டு பணம் கொடுக்கும்போது எத்தனை விஷயங்கள் நடக்கின்றன என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. மிகப் பெரிய காலதாமதம் ஏற்படுவதால் விவசாயிகள் திட்டத்தில் வேலை செய்வது என்றால் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இந்த விஷயத்தை தடுக்கவேண்டும்.

இந்தத் திட்டங்கள் அமுல் நடக்கக்கூடிய இடங்களில் இது எப்படி அமுல் நடத்தப்படுகிறது. ஒவ்வொரு திட்டத்திற்கு ஜனங்கள் இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும். இதுபோன்ற விஷயம் எந்த அதிகாரியிடத்திலே பணத்தைக் கோருவது, எப்படி பெற்றுக்கொள்வது, இதுசம்பந்தப்பட்ட விஷயங்கள் சாதாரண ஜனங்களுக்குத்தெரிவது இல்லை. ஜனங்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்றால் கம்ப்யூனிடி பிராஜெக்ட் வேலை நடக்கும்போது சில பிரசுரங்கள் தமிழிலே வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், எத்தனை பிளாக்டுகளில் நடக்கின்றன, என்ன என்ன காரியங்கள் எடுத்ததுக்கொள்ளப்படுகின்றன, எப்படி ஜனங்கள் ஒத்துழைப்பு கொடுக்கவேண்டும், எவ்வளவு நன்மை அடையமுடியும் என்று புரியும்படியான விவரங்களைக்கொண்ட தமிழ்ப் பிரசுரங்கள் வெளியிடுவதன் மூலமாக கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண தமிழ்ப் படிக்க தெரிந்த வாலிபர்கள், மக்களுக்கு சேவைசெய்ய எண்ணம் உள்ளவர்கள், விவரங்கள் கேட்டுக் கொண்டு ஜனங்களுக்குப் பயன்படும் முறையில் ஒற்றுமையாக வேலை செய்ய முடியும், ஒத்துழைக்க வசதியாக இருக்கும். இதுபோன்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

* SRI S. THINAKARASWAMY THEVAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் 12-20
அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள இந்த சமுதாய நல
மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.
முதலாவதாக, இந்தத் திட்டம் விசேஷ வெற்றி காண்பதற்கு முதற்படி
நல்ல மேற்பார்வை வேண்டும். அதிலும் மிகவும் அனுபவம் வாய்ந்தவ

[Sri Antony Peter] [23rd March 1956]

கொடுக்கவேண்டும். ஐந்தாயிர ரூபாய்க்கு, மேற்படாத வேலைகளைத் தாங்களே இவ்விதம் யாவற்றையும் செய்வதற்கு அதிகாரம் கொடுத்துவிட்டால் சுலபமாக இருக்கும்.

குடியானவர்களின் அறியாமையின் காரணமாக திட்டம் என்னவென்று அவர்களுக்கு புரியவில்லை. திட்டத்தை விளக்கி சொல்வதற்கு வேறொரு திட்டம் தேவையாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் என்போன்ற பிரதிநிதிகள் என்னதான் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னாலும் மலிந்துவிடும் அறியாமையைப் போக்க முடியாது. ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டங்கள் இல்லாத இடங்களில் உள்ள மக்களுக்கு இம்மாதிரி திட்டங்களின் நன்மையை விளக்கக் கூடிய பிரசுரங்களை விநியோகித்து அவர்களுக்கு போதிய பொது அறிவை இந்த விஷயத்தில் ஏற்படுத்திவிட்டால் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு அதிகமாக இருக்கும். அதற்காக ஏற்பாடுகளைச் செய்வதோடல்லாமல் இந்த குறைபாடுகளையெல்லாம் நீக்கி மக்கள் நலனுக்கு அதிக பிரயோஜனப் படக்கூடியதாக செய்வதற்கு இந்த மாற்றங்களை நாம் செய்வதோடல்லாமல் இந்த திட்டங்களின் கீழ் கட்டடங்களை முடிவுற்றும் திறக்கப் படாமல் இருக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளை அதி சீக்கிரத்தில் திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கட்டடங்களை முடித்தாகிவிட்டது. மக்கள் அதிக கஷ்ட நிலையில் இருந்தபோதிலும்கூட தங்கள் பணத்தைக் கொடுத்து உழைப்பைக் கொடுத்து உருவாக்கிய கட்டிடங்கள் ஆஸ்பத்திரியாக மாறாமல், டாக்டர்களோ நர்சுகளோ நியமிக்கப்பட்டு ஜனங்களுக்கு சௌகரியம் ஏற்படாமல் முடிக்கக்கூடிய நிலையில் மக்கள் மனமுடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் உழைப்பையும் பணத்தையும் கொண்டு ஏற்படுத்திய இந்த நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டு மக்களுக்கு பிரயோஜனப்படும்படி செய்வது சர்க்காரின் கடமை.

இந்தவிதமாக காடரம்ப பிரதேசத்தில் உள்ளவர்களுக்கு பலவித வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படவேண்டும்; ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு மக்கள் பாதிசெலவை கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்கு பதிலாக கால் பகுதி கொடுத்தால் போதும் என்று வசதி செய்து கொடுத்தால் பல இடங்களிலே மக்கள் உற்சாகத்தோடு இம்மாதிரி திட்டங்களை அமுல் நடத்த முன்வருவார்கள் என்ற யோசனையை பல அங்கத்தினர்கள் சபையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நானும் அதை ஆதரிக்கிறேன்.

எது பின்தங்கிய பிரதேசம் என்று முடிவு செய்வதில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. அதிகாரிகள் பிற்பட்ட பகுதியா இல்லையா என்ற ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுகிறார்கள். அதைக் கொண்டுதான் அமைச்சர் அவர்களும் வரையறுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். எல்லாக்காடாரம்ப பிரதேசங்களுக்குமே இச்சலுகை கொடுத்துவிட்டிருந்தால் அதிக பிரயோஜனமாக இருந்திருக்கும். காடாரம்ப பிரதேசங்கள் எல்லாமே பின்தங்கிய நிலையில் தான் இருக்கின்றன. ஏதோ ஒன்றிரண்டு இடங்களில் ஒரு சில பணக்காரர்கள் இருக்கலாம், மிராஸ்தார்கள் இருக்கலாம். பொதுவாக திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டும். பெருவாரியாக ஏழை மக்கள் ஒத்துழைப்பு அதிகமாக ஏற்படவேண்டியது அவசியம். காடாரம்ப பிரதேசங்கள் அனைத்திற்கும் இந்த சலுகை கொடுத்து, திட்டச் செலவின் 25 சத விதிக் தொகையை மக்கள் உழைப்பின் மூலம் கொடுக்கலாம் என்ற முறையில் விதியை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

12-12 P.m. SRI V. MADANAGOPAL : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் மீது வந்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, இதுபோன்ற தேசத்தினுடைய திட்டமிட்ட ஒரு பொருளாதார வளர்ச்சிக் கட்டத்தில், இருக்கக்கூடிய நாம், அப்பேர்ப்பட்ட திட்டங்களைச் செய்கிற காலத்தில், இருக்கும் ஏற்றத்தாழ்வுள்ள நிலைமையில், ஒரு சமத்துவமான பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று திட்டக் கர்த்தாக்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், சமுதாய நலத் திட்டம் என்பதன்கீழ் பிளாக்குகளை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய

[23rd March 1956] [Sri V. Madanagopal]

காலத்தில் ஏதோ கட்சி நோக்கத்துடனே வேறுவிதமான காரணங்களைக் கொண்டோ செய்யப்படுகிறது என்று நான் கூறவில்லை. ஆனால், அந்தப் பிரதேசங்களுடைய பின் தங்கிய பொருளாதார நிலைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று மட்டும் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, மதுரை ஜில்லாவில் திண்டுக்கல் தாலுகா, வடக்குப் பகுதி, அதாவது கஞ்சி வரையிலும் இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்கள் மிகவும் வரண்ட பஞ்சப் பிரதேசங்களாகும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றப் படுக்கும் காலத்தில் சர்க்கார் அதைச் சரியாக கணக்கெடுப்பார்களானால், இந்தப் பிரதேசத்தில், திண்டுக்கல்லுக்கு வடக்கே இருக்கும் பிரதேசத்தில் பத்து ஏக்கரா நிலத்திற்கு வேண்டிய பாசன வசதியோ, நாலேந்து கிராமங்களில் மின்சார வசதியோ, 50 பேருக்கு நிரந்தரமான வேலை கிடைக்கும் விஷயமோ முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிகிற காலத்தில் எந்த விதமான விஷயமும் அங்கு அமுலுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

1953-ம் வருஷத்தில் அந்தப் பிரதேசத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட்டு, 28 இடங்களில் கஞ்சித் தொட்டி வைத்து, ஜனங்களுக்கு துணி விநியோகம் செய்யப்பட்டது. ஜில்லாக் கலெக்டர் ஸ்ரீ சி. எ. ராமகிருஷ்ணன் அவர்கள் அவசரமாக அந்தப் பிரதேசத்தில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தார்கள். ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் ஸ்ரீ சத்தியநாதன் அவர்களும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்திருக்கிறார். தமிழ் நாட்டில் பல ஜில்லாக்களில் இருக்கக்கூடிய மிகவும் மோசமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களில் ஒன்று திண்டுக்கல் தாலுகாவின் வடக்குப் பிரதேசம் என்று சொன்னால் மிகையாகாது.

நண்பர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் பேசும்போது, எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் எப்பொழுதும் பார்த்தாலும் ஏதாவது குறை கூறிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள் என்று பேசினார்கள். திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் சர்க்காரின் பல சாதனைகளைப்பற்றியும், பவானி சாகரில் எப்படி எப்படியெல்லாம் வேலை நடக்கிறது என்றெல்லாம் கூறினார்கள். ஆனால், நல்ல வேளையாக அவர் சர்க்கார்க் கட்சி பக்கம் இருக்கிறார். நான் எதிர்க் கட்சி பக்கம் இருக்கிறேன். ஸ்ரீமான் கருத்திருமன் போன்று சர்க்கார்க் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய மற்றவர்களும், சபையில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களும் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய விஷயத்தில் உண்மை இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றி யோசிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். திருக்குறளிலிருந்து பலவிதமான சான்றுகளை அவர் எடுத்துக் கூறினார்கள். “எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு” என்று கூறியிருப்பது போன்ற விஷயத்தையும் அவர்கள் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். ஒருவனுக்கு சர்க்கரையும், இன்னொருவனுக்கு டேபிள் சால்டும் கொடுத்தால், சர்க்கரை சாப்பிட்டவனுக்கு இனிக்கும், டேபிள் சால்ட் சாப்பிட்டவனுக்கு உப்புக் கரிக்கும். அதுபோல அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட இடங்களில் உள்ளவர்கள் குறைப்படுவதற்கு ஒன்றும் இருக்காது. ஆனால், அபிவிருத்தி செய்யப்படாமல் இருக்கக் கூடிய இடங்களில் உள்ளவர்கள் அங்குள்ள குறைகளை எடுத்துச்சொல்லத் தானே வேண்டும்? அப்படியிருக்கும்போது ஏதோ எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் எப்பொழுது பார்த்தாலும் குறை சொல்லிக்கொண்டேதான் இருப்பார்கள் என்ற முறையில் ஸ்ரீமான் கருத்திருமன் அவர்கள் பேசியது பொருத்தமாக இருக்காது. ஆகவே, எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் ஏதோ குறை சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைத்து நான் குறிப்பிடும் பஞ்சப் பிரதேசத்தைப் புறக்கணிக்கக்கூடாது என்று சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

திண்டுக்கல் தாலுகாவின் வடக்குப் பகுதியை தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் கூறினேன். எந்தெந்தப் பகுதிகளை தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவருவது என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை சொல்வதற்கு ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பு

[Sri S. Thinakaran Thevar]

[23rd March 1956]

ருடைய மேற்பார்வை வேண்டும். அந்த அளவிலே இந்த இலாகாவை மிகவும் அனுபவம் மிகுந்த ஒரு அமைச்சரிடம் ஒப்படைத்திருப்பது ஒரு நல்ல அறிவுறுத்தலாகும். அதிலும் இந்தத் திட்டத்திற்கு மேற்பார்வை செய்வதற்காக எல்லா இடங்களுக்கும் நேரடியாகச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யவேண்டியது அத்தியாவசியம். அப்பொழுதுதான் எந்தெந்த சர்க்கரில் என்னென்ன வேலை இதற்கு முன்னதாக நடந்தது, எந்த அளவுக்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் அடிக்கடி மேற்பார்வை பார்த்தாலொழிய மக்களும் அதிகாரிகளும் ஒருவரோடொருவர் ஒத்துழைத்து காரியங்களை உற்சாகமாகவும், வேகமாகவும் செய்யக் கூடிய நிலை ஏற்படாது. அந்த முறையில் இந்த இலாகாவை மேற்பார்க்கும் கனம் அமைச்சரவர்கள் விசேஷ வெற்றியைத் தேடிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது நினைவாக.

எந்தத் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதற்கு மூலதனம் வேண்டும். அந்த முறையில் சமுதாய நல திட்டத்தை எந்த மூலதனத்தைக்கொண்டு அமுல் நடத்துவது என்பதை யோசிக்கவேண்டும். திட்டம் வெற்றிபெறவேண்டுமானால் உழைப்பாகிய மூலதனத்தைக்கொண்டு தான் எந்தத் திட்டத்திலும் வெற்றி காணமுடியும். எந்தெந்த பிராந்தியத்திலே மக்கள் விசேஷ ஆதரவோடு, ஆர்வத்தோடு முன்வருகிறார்களோ அந்தப் பிராந்தியத்திற்குத்தான் சர்க்கார் முதல் சலுகை கொடுக்கவேண்டும்.

பிராந்தியத் திட்டத்தின் கீழ் மக்கள் எந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற ஆர்வம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ. அந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்த சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். குறிப்பாக இன்றைக்கு அவர்கள் கம்ப்யூட்டி ஹால், அதாவது சாவடி கட்டுவதில் ஆர்வம் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். இது மிகவும் அவசியம்தான். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கும், யாராவது பெரியவர்கள் வந்தாலும் அவர்களைத் தங்கச் சொல்வதற்கும் சாவடி அவசியமானது. மேலும் கிராம மக்கள் விரும்புகின்றபடியே சாவடியைக் கட்டுவதற்கு முதலில் ஏற்பாடு செய்தால் அவர்கள் உற்சாகம் அடைந்து பிறகு நாம் போடும் திட்டங்களை எல்லாம் வெற்றிகரமாக நடத்திக் கொடுப்பதற்கும் முன் வருவார்கள். ஆகவே சாவடி கட்டும் யோசனைக்கு இணங்கி அதில் செலவாகும் பாதிச் தொகையை 50 பெர்சன்ட் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

மேலும் இப்பொழுதுள்ள அதிகாரிகளின் மனப்போக்கும் கொஞ்சம் மாறவேண்டும். பழைய மனப்பான்மையுடன் கிராம மக்களை நெருங்கினால் காரியம் ஆகாது. பொதுவாக மக்களிடையே நெருங்கிப் பழகி, இனிமையாகப் பேசி, அவர்கள் மனதை எல்லாம் மாற்றி சர்க்கார் பேரே கின்ற திட்டங்களில் அவர்கள் முழுமனதுடன் ஈடுபடுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க அவர்கள் முயல்வேண்டும்.

மேலும் ஆடு, மாடு, கோழி முதலியவற்றின் ரகங்களை உயர்த்த வேண்டும். இன்றைக்கு ஒரு மாட்டின் விலை 30 ரூபாய் இருக்கும். அது 50 ரூபாய் தினி தின்னும். ஆனால் ஒரு வேளைக்கு அரை படி பால் கூடக் கொடுக்காது. அதே போல 5 வீசை நிறையுள்ள மாமிசம் உடைய ஒரு ஆடு மிக அதிகமாக உணவு தின்கிறது. கோழி 10 முட்டைகளுக்கு மேல் இடமாட்டேன் என்கிறது. ஆகவே சீமை மாடு ஒரு நாளைக்கு 10 படி பால் கொடுக்க கூடியதாயும், கோழி நாள்தோறும் முட்டையிடும் படியானதான **White Leghorn**-ஐப் போன்ற கோழிகளையும் அபிவிருத்தி செய்தும், கொழுத்த பருத்த எடையுள்ள ஆடு வர்க்கங்களையும் இந்த பிரதேசத்தில் அபிவிருத்தி, படைப்பாறு செய்து கிராம பகுதிகளை சுபிட்சத்திற்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவற்றை எல்லாம் செல்வமாக மாற்றவேண்டும். நல்ல நல்ல பண்ணைகளை எல்லாம் ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்தத் துறையில் ஈடுபட மக்களுடன் சகஜமாகப் பழகும் அதிகாரிகளைப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

23rd March 1956]

* **RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD:** Mr. Deputy Speaker, Sir, first of all, I congratulate the Hon. Minister and other officers of this Department who are in charge of the National Extension Service Scheme and Community Projects. There has really been very great enthusiasm in areas where they have been introduced. But my main purpose in speaking on this Demand, Sir, is just to draw the attention of the Hon. Minister to the situation that is prevailing in the flood and cyclone-affected areas in the Tanjore and Ramanathapuram districts and the Pudukottai Division of the Tiruchirappalli district and some parts of the Madurai district. I would urge that the Community Project Schemes should be introduced in the entire affected area. I am told that there are some technical difficulties but I will be very happy if the Government would examine the position and find it possible to introduce them there. It seems only good schemes will be taken up for execution. What is the mantram about these good and bad schemes, I cannot understand it. Irrespective of a scheme being good or bad, we can take it up together. For big Community Project Schemes, a lot of money is being spent. Instead of introducing these schemes a year or two later, if they are introduced immediately, it will be of great assistance to the people in the affected areas. That is my contention and plea. I hope the Government of Madras will persuade the Government of India to introduce such relief measures in those affected areas. Sir, I will be glad to have an assurance from the Hon. Minister that he will introduce National Extension Service Schemes in all the areas without choosing one firka as against the other. In the entire area from Vedaranyam to Mudukalathur National Extension Service Schemes should be introduced as early as possible. We are told that October 2nd is the date on which they will introduce these schemes. I was glad to know the other day from the Hon. Minister that this year they expect to have them introduced earlier in June or July and that they are only waiting for a few hundreds of trainees to come from the training centres. Why not we have one or more training centres to get more trainees available for this area which has been specially affected?

I would like to bring to the notice of the Hon. Minister one other aspect. Recently about two months ago I am told that as against the previous months the officers there have been telling the village people that the entire earth work of making roads have to be done by the people and that the cost of the culvert work alone will be shared between the people and the Government. Sir, this has been a great damper on account of which the work had been slowed down. I hope the Government will restore the old order under which the Government also contributed a share of the cost in all the works connected with the National Extension Service Schemes.

We are very glad that this Department is doing good work. The Joint Director of Rural Welfare is a very active person and he is

[23rd March 1956]

12-40 * SRI K. P. GOPALAN : Mr. Speaker, Sir, while supporting
p.m. the cut motion, I want to bring to the notice of this House that the National Extension Service Department has done some substantial work in the villages. That is my opinion, though I have got a difference of opinion in certain matters. As one intimately connected with the National Extension Service Scheme in the Payyanur and Madayi areas of my constituency, my experience has been that the Department has undoubtedly done some substantial work. When this work was started, there was not much enthusiasm among the people, and there were reasons for that. The main reason, as far as I understood, was this. Soon after our country got independence, there was not much of planning-consciousness, the people never wanted to play their part in the national reconstruction of the country and they believed that Government will do everything. At that time there was a gulf between the officers and the people. When the Block Development work was started, the people were asked to contribute a portion of the cost of the works and the people were reluctant to make any contribution. Now there is a change in every respect and I appreciate these changes. Even villagers are asked to chalk out and submit plans in National Extension Service areas. I have participated in several village meetings where people used to chalk out schemes and even draw maps and submit them to the officers. The success of these schemes depends upon public enthusiasm and co-operation. I do not mean to say that there is no public support for these schemes; there is public support. But I would like to place before the Minister that there is not as much popular enthusiasm and popular support as we want. That has been my experience. I have discussed this question with the Collector of Malabar. He and the Block Development Committee share this feeling to a certain extent. In order to rectify this situation, I wish to place the following suggestions before the Government.

The officers working the scheme must be made to feel that they must seek the co-operation of the people and move with the people. In making this suggestion I should not be construed as blaming the present officers. The officers and the people who participate in this work must be above party politics. In my opinion, party politics have been unfortunately brought into play in some places. Whether a person is a Communist, Congressman or Socialist, his only motto should be to improve the condition of the villages. My conception is that we all should work for a socialist society in whichever way we like. Construction of bunds for tanks and lakes is the most important and urgent need of villagers. If this work is attended to under the National Extension Service Schemes, it will redress a major grievance of the villagers.

There must be meetings of villagers now and then. Social workers of all shades of opinion must gather and make the villagers understand the importance of this work.

23rd March 1956] [Sri K. P. Gopalan]

Propaganda among the villagers should be carried on through cinema shows and cultural programmes. There must be more publicity among the people as to the work that this Department has done and is going to do.

The people's contribution must be reduced to 25 per cent wherever the people are not in a position to pay 50 per cent. If people are in a position to pay 50 per cent contribution, by all means let them pay and I am for it. But I can quote so many instances in which the villagers are not in a position to pay even this 25 per cent contribution. There is a village by name Maniyara where a bridge is proposed to be constructed under the National Extension Service Scheme. The villagers cannot afford to pay even one-tenth of the cost of constructing the bridge.

MR. SPEAKER : The hon. Member's time is up.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I am indeed very happy to have listened to the general universal appreciation of the good work that is being done by the Community Development Administration and the programme that is framed and sought to be implemented. I might even say that the thinness of this House during the discussion of this Demand is a silent expression of the sense of satisfaction of the Members with the work that is being done by the Community Development Department.

I do not agree with my hon. Friend sitting behind me, Sri P. G. Karuthiruman, in his comments on the speech of the hon. Member Sri Ratnam. I can say he did not indulge in making any sweeping charges against this Department. Whatever he referred to related to certain other departments. He had nothing but appreciation for the work done by this Department, and he pleaded for the allotment of more funds for the benefit of the people.

The hon. Member Sri V. Madanagopal expressed in the course of his speech the fear that he might be misunderstood as indulging in rash criticism of the Administration. But it was not so. What all he pleaded for was that his constituency also should have been included for the purpose of development under the National Extension Service Scheme. Several other Members also pleaded that their constituencies should have been taken up. That again is an expression of the appreciation of the work done by this Department. I may tell the hon. Member Sri Madanagopal sitting on the Opposition Bench that he is not the only Member who expressed a grievance at his constituency not having been taken up. There were more than one hon. Member sitting behind me who complained sometimes bitterly, sometimes pathetically at their constituencies not having been taken up for development work.

An hon. Member who speaks very rarely, Mr. Chokkalingam Chettiar, complained that his constituency was neglected and that the people of his constituency were treated as voiceless children.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [23rd March 1956]

12-50
p.m.

I may assure him none of the people should feel that he or she is an orphan. One cannot say that his area is backward as distinct from a forward area. Comparatively some areas may be worse than other areas. We have introduced this development programme because the entire State is backward and needs development. If we have programmed to introduce four blocks on 1st April 1956 in the Ramanathapuram district, it is not as a relief work that we are introducing it. This is a development programme. We have shown priority to the cyclone-affected area because a machinery has already been set up there. People faced the ravages of flood and cyclone boldly, they have come forward to offer relief to themselves and take advantage of the aids that are available. Therefore we thought that we could show some priority to that area. Only four blocks were allotted to this State and we distributed these four blocks in the various taluks. I agree with the hon. Member the Raja of Chettinad who spoke of the need for more training centres. The main handicap now is the non-availability of trained workers. Therefore, we ourselves are thinking whether we could not have more training centres. Although I see the sense of universal appreciation of the work done, I am one with the hon. Member Sri K. P. Gopalan who spoke last. I am not myself satisfied with the present enthusiasm, the present participation by the people, and the present co-operation we have. I do want, as Sri Gopalan wants, more enthusiasm, more support from the people, and more participation by the people. If there is difficulty in offering contribution, hon. Members should see how several other hon. Members are anxious that these programmes should be extended to their areas. Funds are limited. It is our desire that we should be able to distribute funds to as large an area as possible. That is why we are limiting the contribution. The fundamental basis behind this programme is that people should come forward with their contribution. The contribution need not be necessarily in cash, but it may be in kind—labour. I have seen in certain exclusively Harijan areas in certain districts, Harijans have taken to this work very enthusiastically in spite of their poverty, and they have formed roads. With a great sense of pride, they showed me that they had formed a road. Therefore, if hon. Members would take some more interest, they can mobilise the necessary support in order to enable the people to get full advantage of these programmes.

I have stated and hon. Members are aware that under the Second Five-Year Plan we have provided that all the villages should be covered by the National Extension Services. First we introduce the National Extension Service. When people show some progress, then those areas are converted into Community Development centres. Under the Second Five-Year Plan only about 40 per cent of the National Extension Service areas should be converted into Community Development centres. The hon. Member Sri Krishnan who initiated the debate complained about the lapse of funds under the Local Development Works in Malabar. I should like to tell

23rd March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

him that it is not the officers alone that could be held responsible for this lapse. I have seen other districts also not utilizing fully the amounts made available to them. Everything depends on the response of the people. This response of the people should be mobilised by the representatives of the people like the hon. Members in this House.

The hon. Member Sri Krishnaswami Naidu has been taking very keen interest in this work. He referred to the proposal of the Government or the decision of the Government that the Revenue Divisional Officers should come into the picture and that they should take a lively interest in the implementation of the programme. Sir, there cannot be any question of who is superior and who is inferior. The Revenue Divisional Officer is the representative of the Collector. The Collector himself, with all his multifarious functions under a Welfare State, cannot be expected to attend personally to this development programme in all the areas. Therefore the Revenue Divisional Officer is brought into the picture. The Revenue Divisional Officer is there as the representative of the Collector. After all this Block Development Officer may have been a superior person. But there must be a sense of discipline. Therefore, I hope that the officers would understand the position. I would particularly appeal to hon. Members not to give any quarter to complaints like this on the part of officers.

Several hon. Members referred to the difficulty in people forming kacha roads. As it is, there is no invariable rule that kacha roads should only be formed by the people without any contribution. Still we have recently issued an order that fifty per cent of the entire cost of the formation of earthen roads or metalled roads the Government could meet leaving the other fifty per cent to be met by the people. Therefore there should be no difficulty at all about people taking up the formation of kacha roads.

The hon. Member Sri Karuthiruman referred to the delays on the part of the officers in the Engineering Department. I am myself worried about it. Complaints have been received, and I am looking into them to see what are the difficulties and how can they be removed.

I can assure hon. Members who are anxious that their areas should be taken up first that we shall take into account, year after year, when schemes are allotted, all the factors that are to be taken into account. But still there is this question of having to wait for one year or so. In the meantime, there is the local development scheme. In such areas as are not brought under the National Extension Service, it is for the people and for their representatives to take full advantage of the local development works so that they can later on take advantage of the community development benefits in addition to the local development benefits. I appeal to hon. Members in this House and to the people outside that they should offer more enthusiastic co-operation and take full advantage of this

[Sri Raja Muthiah Chettiar] [23rd March 1956]

also a person endeared in this area. I am not flattering. I do not know who he is and I have not seen him. I can assure you, Sir, that such officers will be enthusiastic and visit the areas.

[Mr. Speaker in the Chair.]

My own view is that few more training centres should be established immediately to get more trainees and it will be a great solution to the problem of the people in the flood-affected areas. Community Project Schemes should also be introduced along with the National Extension Service Schemes as early as possible. Even if it is not possible to have them introduced simultaneously, there should not be the usual one or two years' time lapse from the time the National Extension Service Scheme is introduced before the introduction of the Community Project Scheme. I will be glad if the National Extension Service Scheme is followed immediately by the Community Project Scheme. Otherwise, it will not be real help given to these flood-affected areas and I do hope the Hon. Minister will be able to convince the Government of India on this matter.

12-32 * SRI K. R. SAMBANDAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தைப் பற்றி பேசும்போது முக்கியமான இரண்டொரு விஷயத்தை மாத்திரம் குறிப்பிட்டுவிட்டு நான் முடித்துக்கொள்ளலாமென்று நினைக்கிறேன்.

இப்பொழுது மணரோடு போடுவதற்குப் பண உதவி கொடுக்க முடியாதென்று திட்டமாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். குறிப்பாக கச்சாரோடுகள் என்று சொல்வதுண்டு. அந்த ரோடுகளை அபிவிருத்தி திட்டத்தில் போடமுடியாதென்று சொல்லிவிட்டார்கள். முக்கியமாக கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதியும், குடி தண்ணீர் வசதியும்தான் அத்தியாவசியமானது. கச்சா ரோடுகளில் உள்ள பாலம் கட்டுவதற்கு பணம் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ரோடு போடாமல் பாலம்மாத்திரம் கட்டுவது என்றால் முடியாதகாரியம். கச்சா ரோடுகள் போடுவதற்கும் சர்க்கார் உதவிசெய்ய வேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல கிராமங்களுக்கு ஜில்லா சுகாதார அதிகாரிகளின் ஒத்துழைப்பு தேவைப்படுகிறது. குடிதண்ணீர் நன்றாக இருக்கிறதா என்று கிண்டிக்கு அனுப்பி பரிசோதனை செய்து வருவதென்றால் மிகவும் காலதாமதம் ஆகிறது. அதனால் பல ஊர்களில் கிணறுகள் வெட்டப்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. தஞ்சை ஜில்லாவில் குடிதண்ணீர் கிணறுகளை வெட்டுவதற்குப் பதிலாக கையினால் அடிக்கும் குழாய்களை வைத்து வருகிறார்கள். இது 100, 150 ரூபாய்க்குள் முடிந்து விடுகிறது. பதினைந்து, 20 அடி ஆழத்திலேயே அங்கே தண்ணீர் கிடைக்கிறது. ஆனால் தண்ணீர் பரிசோதனை செய்யப்படவில்லை என்பதினால் அந்தக் குழாய்களை உபயோகிக்கக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். வருகிறது கோடைகாலம் ஆதலால் அந்த ஜில்லா தண்ணீருக்கு மிகவும் கஷ்டப்படும். ஆயிரம், ஐநூறு ரூபாய் செலவு செய்து கிணறுகளை வெட்டுவதற்குப் பதிலாக இந்தக் குழாய்களை ஆங்காங்கே மிக அதிகமாக வைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மணல்மேடு ரோட்டைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். N.E.S.-ல் அந்த ரோட்டை சேர்த்து செய்யவேண்டுமென்று பணத்தைக்கூட கட்டிவிட்டார்கள். ஆனால் அதை N.E.S.-ல் சேர்க்காமல் ஸ்பெஷல் work-ஆக அதைச் செய்யப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மாயவாத்தை அந்த மணல்மேடு பிரிக்காவுடன் இணைக்க வேண்டுமென்றால், மணல்மேடு ரோட்டு போட்டுத்தான் இணைக்கவேண்டும். அங்கே பல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ரோட்டு சரி இல்லாத காரணத்தால்,

[Sri K. R. Sambandam] [23rd March 1956]

அதிகாரிகளை சந்திக்க வேண்டுமானால் பொதுமக்களுக்கு சலபமாக முடிவதில்லை. அந்த ரோட்டுபோட ஏற்கனவே எவ்வளவு ஒதுக்கீடு இருந்தாலானா அதை உடனடியாக செலவுசெய்து, அதை காலதாமதமின்றி போடுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கம்யூனிடி ஹால் கிராமங்களில் கட்ட ஏற்பாடாகி இருந்தது. ஐயாயிரம் ரூபாயிலிருந்து ஆறு ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் அதற்கு செலவு செய்து கட்டலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் தற்சமயம் 500-க்கு மேல் கொடுப்பதில்லை என்று இருப்பது சரி அல்ல. அந்த ஏற்பாடு எந்த நிலையில் இருக்கிறதென்பது தெரியவில்லை. ஏற்கனவே இருந்த கிராமப் பொதுச் சாவடிகள் கவனிப்பாரற்ற நிலையில் இடிந்துவிட்டன. ஆகையால் கம்யூனிடி ஹால் கட்டுவதற்கு இரண்டாயிரத்திலிருந்து நாலாயிரம் வரையில் கொடுக்க ஏற்பாடுசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM : சபாநாயகர் அவர்களே, சில முக்கிய பிரச்சினைகளைப்பற்றி இரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். முன்பெல்லாம் அதிகாரிகள் ஜனங்களிடம் போய் கிணறுகள் வெட்ட, ரோடு போட பணம் இருக்கிறது, அதற்காக கிராமங்களில் வேலை செய்யவேண்டும், ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பு சகாயம் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வார்கள். அப்போது எல்லாம் ஜனங்கள் அதை புரிந்து கொள்ளாமல், தக்க உற்சாகத்தைக் காட்டவில்லை. இப்போது அபிவிருத்தி திட்டங்களைப் புரிந்துகொண்டு, மக்கள் அதிகாரிகளை அணுகி தங்களுடைய கிராமங்களுக்கு உடனடியாக இன்னினை காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு அதிகாரிகள் தக்க பதில் சொல்லி அம்மக்களை திருப்திசெய்ய முடியவில்லை. எங்கள் லோயர் பவானி பிராஜக்ட் ஏரியாவைப் பொருத்த வரையில், பள்ளிக்கூடம் கட்ட, சாக்கடை கட்ட, கிணறு வெட்ட, பணம் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அக்காரியங்கள் செய்ய தக்க சமயம் வரவில்லை, பஞ்சாயத்து போர்டில் பணம் கிடையாது என்று சொல்லி தனிப்பட்டவர்கள் உற்சாகம் காட்டாமல் தட்டிக் கழிக்கிறார்கள். அந்தப் பிரதேசத்தில் சுமார் 50 கிணறுகள் வெட்டப்பட்டு, அது சரியானபடி கவனிக்கப்படாமையால் அநேகமாக அது மூடிக் கிடக்கும் நிலைமையில் இருக்கின்றன. இக்கிணறுகளை ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் எடுத்து, அக்கிணறுகளில் தண்ணீர் வரும் வரையில் மராமத்து செய்து, அவைகளை அங்குள்ள ஹரிஜனங்களுடைய உபயோகத்திற்கு கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ், விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் இரைக்கும் இன்ஜின்கள் கட்டுக்க கொடுக்கிறார்கள். அந்த இன்ஜின்களில் நூற்றுக்கு 75 மிக மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. அந்த இன்ஜின்கள் சப்ளை செய்யும் என்ஜைன்களுக்கு, அந்த இன்ஜின்கள், பழுது அடைந்துவிட்டால், மூன்று வருஷம் வரையில் அதற்கு ரிப்பேர் செய்து சரிபார்த்து கொடுக்கவேண்டிய கடமை இருக்கிறது. ஏதாவது இன்ஜின் கெட்டுவிட்டால், அதைப்பற்றி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியிடம் சொன்னால், அதை பழுது பார்க்க யாதொரு விதமான நடவடிக்கையும் எடுப்பதில்லை. இதனால் விவசாயிகள் இரண்டாயிரம் மூவாயிரம் ரூபாய் வரையில் நஷ்டமடைய வேண்டியதாக நேரிடுகிறது. ஆகையால் சர்க்கார் அவர்களுக்கு நல்லவிதமான இன்ஜின்களை சப்ளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஒரு கிராமத்தில் ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதென்றாலும், ரோட்டு போடுவதென்றாலும், அதற்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதில் கஷ்டங்களும், காலதாமதமும் ஏற்படுகின்றன. அவ்வித காலதாமதம் இல்லாமல் உடனடியாக ஆர்ஜிதம் செய்யும் அதிகாரம், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு இருக்கவேண்டும். எங்கள் கிராமத்தில் ஆஸ்பத்திரி கட்ட நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்ய முயற்சித்தார்கள். வெகு நாட்கள் ஆகியும், அது இன்னும் முடிவு பெறவில்லை. அதைப் பொறுத்தவரையில் ஏதாவது உடனடியாக செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [23rd March 1956]

new enthusiasm among the people, the new awakening among the people—so that according to schedule, we should be able to raise, at least to some extent, the standard of living of the people in the numerous villages of our State. Thank you, Sir.

* SRI M. DHARMALINGAM: On a point of information, Sir. I am very glad to hear from the Hon. Minister that the Harijans are very enthusiastic and are taking special interest in the successful implementation of the scheme and also that Harijans are coming forward to offer their contribution by way of labour. But regarding the construction of community hall and reading rooms, and also the installation of radio sets, it is impossible for the Harijans to offer their contribution by way of labour. It is very definite that they are fully immersed in the sea of poverty. I am told that the Government are seriously considering the question of exempting Harijans from payment of contribution in this regard. Wherever there is necessity for the construction of community halls and reading rooms and also installation of radio sets the Harijans deserve exemption. May I know what the views of the Government are regarding exemption?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would suggest that the Harijans may turn to the Harijan Welfare Department and try to get as much funds as would be necessary, if they are very much interested in constructing community halls and reading rooms.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the allotment of Rs. 2,36,77,600 under ‘Demand XXXII—Community Development Projects’ be reduced by Rs. 100”.

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,36,77,600 under ‘Demand XXXII—Community Development Projects’”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(4) OTHER DEMANDS—DEMANDS III, V, IX, X, XII, XV,

XXIV, XXV, XXVIII, XXIX, XXX, XXXI, XXXIV, XL,

XLIII, XLIV AND XLV.

MR. SPEAKER: It is now one of the clock. I am going to guillotine the remaining Demands.

It being one of the clock, Mr. Speaker proceeded pursuant to the Assembly Rules to put forth the questions on the other Demands, successively, notice of which had been given by Government. The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,42,14,800 under Demand III—Stamps Administration.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

OTHER DEMANDS—DEMANDS, III, V, IX, X, XII, XV,
XXIV, XXV, XXVIII, XXIX, XXX, XXXI, XXXIV,
XL, XLIII, XLIV AND XLV.

23rd March 1956]

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 40,09,900 under Demand V—Registration Department.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 83,29,700 under Demand IX—Heads of States, Ministers and Headquarters Staff.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 94,42,000 under Demand X—State—Legislature.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,12,46,900 under Demand XII—Administration of Justice.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 12,49,37,100 under Demand XV—Education.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,28,17,900 under Demand XXIV—Civil Works—Works.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,32,33,700 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 33,75,000 under Demand XXVIII—Famine.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,59,70,000 under Demand XXIX—Pensions.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[23rd March 1956]

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 85,51,900 under Demand XXX—Stationery and Printing.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 98,14,400 under Demand XXXI—Miscellaneous.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 39,00,000 under Demand XXIV—Compensation to Zamindars.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,11,17,000 under Demand XL—Capital Outlay on Civil Works.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 28,20,000 under Demand XLIII—Commuted Value of Pensions.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,81,68,900 under Demand XLIV—Capital Outlay on Schemes of State Trading.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,60,96,200 under Demand XLV—Loans and Advances by the State Government.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: I now adjourn the House to meet again to-morrow, 24th March 1956 at 9 a.m.

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, 24th March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

National Flag

* Short notice Question No. 52—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Madras Race Club flies the National Flag on ‘meeting’ days; and

(b) if so, the circumstances under which it was permitted to fly the flag by the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) It is understood the Race Club is flying the National Flag on race days. This is said to be in accordance with an old tradition of flying the Union Jack on such days in pre-Independence days.

(b) Government have not permitted the Club to do so.

SRI K. P. GOPALAN: Sir, are the Government aware that even they are against betting on horse races and, if so, why should they not take action to see that the National Flag is not allowed to be flown over that building. It is an insult to the National Flag itself if Government permit the National Flag to be flown over the Race Club Building. Will the Government be pleased to take notice of this and see that the Race Club is not allowed to fly the National Flag on horse race days?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, racing has been permitted by the Government and also betting within the race course. But as regards the question of flying the National Flag over the building, there is no law prohibiting or permitting the flying of the National Flag on particular occasions by the Race Club. But anyhow the matter is under the consideration of the Government and necessary action will be taken.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, is it not a fact that the Government of India have issued some instructions about the etiquette that has to be observed in flying the National Flag? If so, does not this flying of the National Flag on Race days constitute a breach of those instructions?

[24th March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There are certain instructions in regard to the use of the National Flag and the occasions when it could be flown. After all in this case they are flying the National Flag so that it may add dignity to the occasion. There are those who disrespect the Flag and who want to dishonour it. As a matter of fact we should object to those cases where the flag is sought to be insulted.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, is the Hon. Minister aware that the sanctity attached to the National Flag is not scrupulously observed by the police and others at large and have they issued instructions to the police and educated them on what days the National Flag should be flown and on what days it should not be flown and as for instance, when I pointed out to a Police Constable that the National Flag was being flown on a day when it ought not to be flown, he refused to take notice of my complaint.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do agree that the use of the National Flag is not properly regulated. As a matter of fact the public should be educated in regard to this. Certain steps have been taken for the purpose of informing the public on what occasions the National Flag should be flown. There are abuses also in the sense that the National Flag is flown on occasions when it should not be flown. I hope, Sir, the public will come to know the dignity which has got to be attached to the National Flag, and they will use it only for the purposes for which it should be used.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, as a matter of convention and long usage, the City Corporation whenever they hold their meetings fly the National Flag. So also when the Collectors or other heads of the district are in their district headquarters offices, the National Flag is flown. Is there anything wrong in the Race Club flying the National Flag on race days? If the Government think there is nothing wrong, will they issue an order or circular saying that hereafter the National Flag can be made to fly on race days?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is a counter suggestion. The entire matter is under the consideration of the Government. After all no insult is intended to the National Flag. On the other hand, they want to use the flag to add dignity to the occasion. The whole matter is under the consideration of the Government.

SRI B. K. NALLASWAMY : Sir, we see that the ordinary Police Constables are not able to distinguish between the National Flag and the Congress Flag. When sometimes we fly the Congress flag, they come and stop our cars and prevent us from proceeding further. We have to explain the difference between the Congress Flag and the National Flag to them and then only we are allowed to proceed further. Will the Government be pleased to give the necessary training and instruction to the police to distinguish between the two flags?

24th March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sometimes there is confusion as between the two flags. But nobody can object to the use of the Congress flag as such, and nobody is entitled to do it.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Has any case been brought to the notice of the Government wherein deliberate insult has been caused to the National Flag and, if so, what kind of action the Government have taken in regard to the groups and even parties which openly came out with a declaration that they would insult this National Flag and even burn it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. It was made known to them what action would be taken against them, and they wisely stopped it.

SRI S. RAMALINGAM : அந்தப் பக்கத்திலிருந்து கனம் அங்கத்தினர் காங்கிரஸ் கட்சி கொடிக்கும், தேசியக் கொடிக்கும் அதிகமான வித்தியாசம் போலீஸ்காரர்களுக்குக் கூட தெரியாது. பல இடங்களில் சச்சரவு ஏற்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். அதனால் காங்கிரஸ் கொடியின் கலரை வேறு விதமான கலருக்கு மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும் என்று காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நம்முடைய சர்க்கார் அவர்களுடைய கட்சியினருக்கு சிபார்சு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதனால்தான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொடியைக்கூட ரஷ்யக் கொடி என்று எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கொடிக்கும் ரஷ்யக் கொடிக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறதென்று பல பேருக்குத் தெரியாது. ஆனால் தேசியக் கொடிக்கும், காங்கிரஸ் கொடிக்கும் அதைவிட அதிகமான வித்தியாசம் இருக்கிறது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு கொடியைக் கூர்ந்து கவனித்தாலும்கூட வித்தியாசம் கண்டு பிடிப்பது முடியாமல் இருப்பதால் அன்னிய தேசத்து கொடி என்று மக்கள் சந்தேகிக்கிறார்கள். ஆகவே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கொடியை உடனடியாக மாற்றிக்கொள்வதற்கு கவனிக்கவேண்டும் என்று அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. RAMALINGAM : சர்க்காரே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கொடிக்கும் ரஷ்யக் கொடிக்கும் வித்தியாசம் இல்லை என்பதனால் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும், ஜனங்களுக்கும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உபயோகிக்கும் கொடி வெளிநாட்டுக் கொடி அல்ல என்று பிரகடனம் செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கம்யூனிஸ்ட் கொடியை திடீரென்று பார்த்தால் ரஷ்யக் கொடி மாதிரிதான் இருக்கிறது. அது அன்னிய நாட்டுக் கொடி என்று மக்களுக்கு சந்தேகப்பதற்குக்கூட இடம் இல்லாமல் நடந்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதனால்தான் பல பேர் அதை ரஷ்யக் கட்சியோ என்று சொல்வதற்கு இடம் இருக்கிறது. ஆகையால் கொடியை மாற்றிக்கொள்வார்களானால் அந்த சந்தேகம் நீங்குவதற்கு இடமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMY : கனம் ராமலிங்கம் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சி கொடியை மாற்றவேண்டும் என்று சொன்ன காரணம் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் மெள்ள மெள்ள கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அடிப்படையிலே வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால்தான் அவர்கள் மாற்றிக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் கவனிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவ்வாறு நினைப்பார்களானால் அவர்கள் நினைத்துக் கொள்ளட்டும். ஆனால் எந்த இடத்தில் மாறுதல் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பது நமக்கு மட்டுமல்ல உலகத்திற்கே தெரியும்.

[24th March 1956]

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, since the City Corporation are allowed to fly the National Flag over their buildings, will the Hon. Minister be pleased to extend this concession to other municipalities or first grade municipalities?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, there are certain traditions which have been in existence for a long time. As a matter of fact, the Corporation had been flying the Union Jack over their buildings when the Britishers were ruling us. Now they are flying our National Flag on the occasion of their meetings just as we fly the National Flag over our buildings during the meetings of our Legislature. The City Corporation, a premier Corporation in the Capital, are having this privilege of flying the National Flag. I do not think it is necessary to extend this privilege to other municipalities.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, on one occasion I saw the flag flying upside down in the penitentiary, but it was rectified in the evening. I have seen even in Fort St. George our flag being almost torn to pieces evidently because the material was not good. The Government should not perpetuate such kind of irregularities. Will the Government be pleased to issue a small brochure even though this subject comes within the purview of the Government of India instructing the public as to when the flag should be used and when not?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think, Sir, a publication has already been issued. Anyhow, I am prepared to consider the suggestion of the hon. Member, because I do agree that the public will have to be educated in regard to the proper use of the National Flag.

Women Police

9-10 a.m. * 3465 Q.—**SRI A. M. RATHNASWAMY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Central Government have asked for the opinion of this State in regard to the constitution of the Special Women Police Squad for Vigilance work in the State; and

(b) if so, the views of this Government in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Employees' State Insurance Scheme

* 3466 Q.—**SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of dispensaries opened under the Employees' State Insurance Scheme in the City of Madras and the places where they have been opened;

[24th March 1956]

(b) the number of workers benefited now by this Scheme in the city; and

(c) the amount collected under the scheme up to November 1955 from (1) the Government (2) the factory owners and (3) the factory workers and the amount spent up to November 1955?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) to (c) The answer^a is placed on the table of the House.

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI : I would like to know from the Hon. Minister whether he is aware of the fact that employers like the B. & C. Mills do not recognize the leave for rest granted to workers by the State Employees' Insurance Dispensaries and that they do not pay wages to workers during such sick leave period and if so whether he would issue suitable instructions in the matter? I would also like to know how is it that the service system has been adopted in preference to the panel system for affording treatment to the workers in the City?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : About the first part of the question, I have no information. The hon. Member may put a separate question.

As regards the adoption of the service system, the Government examined it particularly in the light of the possible extension of the system to the families of the workers also and the Government came to the conclusion that the service system was definitely better than the panel system.

SRI K. P. GOPALAN : May I know whether the Government will be pleased to see that contributions by workers who get small wages are reduced?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This is governed by the provisions of the State Insurance Act.

SRI N. K. PALANISAMY : At present, Sir, a patient has to go to the Central Stores to get the medicines prescribed by the States Employees' Insurance Dispensary Doctor. Instead of that, it would be better if he is allowed to go to any medicine shop and get the medicines prescribed for him. May I know whether the Government will allow this practice? I consider that the panel system is much better than the service system. Will the Government, therefore, introduce the panel system in the place of the present service system?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not accept the hon. Member's views that the panel system is definitely preferable to the service system. About the other part of the question, he may put a separate question on it.

[24th March 1956]

Dispensary doctor. Will the Government therefore allow the workers who are sick to get medicines from any medical shop in the City?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have already stated that Government are guided by the provisions of the Employees' Insurance Act. So far, they have not found it necessary to take up the question of amending the provisions of that Act.

SRI S. C. C. ANTHONI PILLAI: May I know what steps will the Government take against some employers who refuse to give admission to workers who are late in attending to work after going to a State dispensary and what steps will the Government take against employers who refuse to give sickness leave or medical leave to workers who have been considered ill by the State Insurance Dispensary doctor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Whenever specific cases like these are brought to the notice of the Government, the Government do examine to see what could be done to find a suitable remedy in consultation with the Employees' State Insurance Corporation.

SRI P. RAMAMURTHI: Has the Hon. Minister's attention been drawn to the latest report of the working of the Act by the Board of Directors of the Insurance Corporation; and if so, what is the action that the Madras Government propose to take in respect of its working?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government have been examining the report and have not come to any conclusion.

9-20 a.m. SRI S. DAIVASIGAMONEY: Sir, I find from the report that twelve dispensaries have been opened in the City of Madras. May I know whether in these dispensaries the workmen are treated only for ordinary diseases as out-patients and when there are serious cases, what do the employers do? Are they admitted in the Government hospitals in Madras or are they given private treatment?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, besides these twelve dispensaries, Government have also opened a hospital on the Poonamallee High Road where these workers are admitted as in-patients and if there is any particular disease which requires particular treatment, the Government send these workers to the hospitals concerned.

SRI S. RAMALINGAM: டைரக்டர் அவர்கள் #மரிபித்த ரிப்போர்ட்டிலே 'அதிகப்படியான பணம் தெழிலாளர்களுக்கு நேரடியாகப் போவதில்லை. ஸ்ரீமமாகவும், வேறு பலவிதத்திலும் சென்றுவிடுகிறது' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க யோசிக்கிறார்கள்?

24th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have already stated that the report is under examination. If the hon. Member would put a separate question, I could answer that.

Headquarters Hospital, Kasaragod

* 3467 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to provide the Taluk Headquarters Hospital at Kasaragod in South Kanara district with X-ray facilities; and

(b) if so, when it will be provided?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) & (b) There is no proposal now to open an X-ray department in the Government Hospital, Kasaragod. The Government have, however, ordered that the radiological examination of the poor patients in the hospital, may be done at Government cost at a private X-ray Institute at Kasaragod.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, as the Kasaragod Headquarters hospital is serving about four lakhs of people and as the nearest hospital where the X-ray facilities are available is at Mangalore some thirty miles away, will the Government consider the desirability of providing X-ray facilities there?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Sir, the Government are providing X-ray facilities at all District Headquarters hospitals. Except in two or three places there are no such facilities provided at Taluk Headquarters hospitals. But in some places there are private practitioners who have set up X-ray diagnostic units and facilities are afforded there for getting X-ray pictures of indigent persons.

SRI V. R. NAGARAJAN: Sir, as X-ray and radium treatment have become popular, may I ask the Government whether they will consider providing these facilities in important Taluk headquarters hospitals in the State in the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: It will be too early to think of providing such facilities at all Taluk Headquarters hospitals. We want trained men. There is dearth of trained people in X-ray work and very few doctors are willing to take up this work.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, may I know whether there is any proposal under the Second Five-Year Plan to provide X-ray facilities in all Taluk Headquarters hospitals; and if so, whether the Government will be pleased to give preference to this hospital?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: That matter will be considered in due course.

[24th March 1956]

SRI S. RAMALINGAM : சென்னை மின்சார லிஸ்டத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் Employees' State Insurance Scheme-ல் நிர்ப்பந்தமாகச் சேர்க்கப்பட்டு, அவர்களுடைய சம்பளத்தில் குறிப்பிட்ட தொகை பிடிக்கப்படுகிறது. தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளில் கொடுக்கப்படும் போனஸ் போன்ற சலுகைகளுடன், தொழிற்சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பல சலுகைகளும் சர்க்கார் மின்சார இலாகாத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அந்தச் சலுகைகளைக் கொடுக்காமல் இந்த இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தில் சேர்ப்பதற்கு மட்டும் அவர்களை நிர்ப்பந்திப்பது ஏன்? இவர்களை இந்த இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளும் அதே சமயத்தில், இவர்களுக்கு சர்க்கார் இதர சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கும் ஆஸ்பத்திரி வைத்தியச் சலுகைகளைக் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே இதர சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கும் வைத்தியச் சலுகைகள் இவர்களுக்கும் சர்க்கார் கொடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதுபற்றி ஒரு தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

SRI K. P. GOPALAN : May I know whether the Government will be pleased to see that the States Employees' Insurance Scheme is extended to industrial centres in Malabar district at an early date?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. The Government propose to extend it to certain centres in Malabar and they will do it as expeditiously as possible.

SRI N. K. PALANISAMY : According to the provisions of the Act, there must be one dispensary for every one thousand workers. At present there are only four dispensaries. This is very inadequate . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member has not seen the paper placed on the table of the House. There are 12 dispensaries in the City and not four dispensaries as stated by the hon. Member and we have opened two more dispensaries in the suburban areas of the City.

SRI K. VINAYAKAM : May I suggest a change in the procedure now followed in the placing of papers on the table of the House? At present the papers that are placed on the table of the House come to our notice only when we come to the House and it is very difficult to assimilate the contents of the papers placed on the table of the House and be in a position to put supplementary questions on them. But the Minister while answering questions have the advantage of knowing the contents of the papers placed on the table of the House and they also come prepared on the subject matter of the questions that are included in the list of questions to be answered for the day. That is why, Sir, Members sometimes make mistakes. May I suggest that the papers placed on the table of the House with reference to questions put in the list of questions to be answered for the day may be supplied to Members a day earlier?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may submit that this is an established procedure observed in various Legislatures. I would suggest to hon. Members that instead of coming just at 9 a.m. they might come a few minutes before 9 a.m. and immediately take the papers placed on the table and go through them.

24th March 1956]

SRI S. RAMALINGAM : பிராவிடெண்ட் பண்டு ஸ்கீமைத் தொழிலாளர்கள் வரவேற்கிறார்கள். ஆனால் அதேபோல் Employees' State Insurance Scheme-ஐ தொழிலாளர்கள் வரவேற்பது கிடையாது. பிராவிடெண்ட் பண்டில் அவர்கள் போடக்கூடிய பணம் பூராவும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தின்படி அவர்கள் கொடுக்கும் பணம் அவர்களுக்குத் திரும்பி வருமா என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இல்லை. இதில் அவர்களுக்கு சந்தேகம் இருக்கிறது. ஆகவே தொழிலாளர்கள் ஓரளவுக்கு இந்த இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை வரவேற்றாலும், இதை பூரணமாக வரவேற்பதில்லை. இதன் காரணமாக இந்த திட்டத்திற்கு சரியான ஆதரவு கிடைப்பதில்லை. பூதை முன்னிட்டு, இந்த இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தில் தொழிலாளர்கள் கொடுக்கும் பணத் தொகையைக் குறைக்கவேண்டுமென்று புத்திய சர்க்காருக்கு நமது ராஜ்ய சர்க்கார் சிபாரிசு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைத் தொழிலாளர்கள் அவ்வளவாக வரவேற்பதில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதை நான் ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது. ஏனென்றால், அவர்கள் பக்கத்திலுள்ள அவர்களுடைய தோழர் அங்கத்தினர் அவர்கள் சற்று முன்புதான் மலையாளம் ஜில்லாவுக்கு இந்தத் திட்டம் எப்போது கொண்டுவரப்படும் என்று கேட்பார்கள்.

SRI N. K. PALANISAMY : A lot of complaints have been made about the working of this scheme in Coimbatore district. May I know whether the Government will consider the question of deputing an officer to go into the complaints and take steps to set right matters?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Before I can consider the hon. Member's suggestion, I would like to have an account of the specific complaints which the hon. Member himself has heard from Coimbatore.

SRI S. RAMALINGAM : Field-ல் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் இந்த இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை அவ்வளவாக வரவேற்பதில்லை என்று தான் நான் முன்பு கூறினேன். ஆனால் தொழிலாளர்கள் அவ்வளவு பேரும் இந்தத் திட்டத்தில் நன்மை இருக்கிறதென்று வரவேற்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. தாங்கள் கொடுக்கும் பணத்திற்கு (return) பிரதிபலனை கிடைக்குமா என்று அவர்கள் சந்தேகிக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சில சில்லரைத் தகராறுகள் காரணமாக அவர்கள் இப்படிச் சந்தேகிக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தில் முதலாளிகள் பங்கை மட்டும் குறைக்கலாம் என்று சொல்லி தங்கள் பங்கை சர்க்கார் குறைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதே சமயத்தில் தொழிலாளர்கள் கொடுக்கும் பங்கையும் குறைப்பதற்கு மத்திய சர்க்காருக்கு நமது சர்க்கார் சிபாரிசு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினரை விட தொழிலாளர்கள் இந்தத் திட்டத்தைப் பாராட்டுகிறார்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். நான் ஆங்காங்கே நிலைமையைப் பார்த்திருக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் இங்கேயுள்ள 12 புஸ்பென்ஸரி களையும் போய்ப் பார்த்தால் தொழிலாளர்கள் இந்தத் திட்டத்தை எவ்வளவு பாராட்டுகிறார்கள்; அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தால் எவ்வளவு நன்மையடைந்திருக்கிறார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும்.

SRI N. K. PALANISAMY : I have already stated categorically that a patient, if he wants any medicine, has to go to the Central Stores to get the same, and that sometimes he has to go 15 or 20 times to get the medicines prescribed by the Employees' Insurance

[24th March 1956]

District Planning Boards

* 3468 Q.—SRI V. GOPALA GOUNDER (on behalf of Sri A. Govindasamy): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have given any representation to the Panchayat Presidents' Association in the District Planning Boards?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI V. R. NAGARAJAN: Sir, may I know whether the Government will give representation to the Presidents of the Major Panchayat Boards in the District Planning Boards?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The number will be too many. Already we have sufficient number of members in the Board. It should not become too unwieldy.

SRI K. R. VISWANATHAN: Sir, may I know whether the members of the District Planning Boards are eligible for travelling allowance?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would like to have notice.

SRI K. P. GOPALAN: Sir, will the Government be pleased to give representation to the Medical Association of each district in the Board so as to give some useful suggestions regarding the health conditions in the district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the District Medical Officer and the District Health Officer are members of the Board. They will be able to give the necessary information with regard to health and medical facilities.

Industrial disputes

* 3469 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any conciliation measures in regard to the closure of the Indian Tiles, Cheruvannur, Feroke, since 5th January 1956;

(b) the number of workers that are unemployed on account of the closure of the factory; and

(c) whether any retrenchment benefit has been given to the workers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The Labour Officer, Kozhikode, took up conciliation but conciliation could not be conducted as the managements' representatives were absent at the time fixed for enquiry. The dispute has since been referred to the Industrial Tribunal for adjudication.

(b) 58 workers.

24th March 1956]

(c) It is reported that the management offered to pay the workers compensation on 4th January 1956 and that a few workers accepted it, while the rest refused to accept the same.

SRI K. P. GOPALAN: Sir, are the Government aware that the management while putting the closure notice stated that it was on account of financial difficulties that they closed the factory but on the date when the factory was closed, the management put up another notice dismissing all the workers. Will the Government be pleased to see that when the management reopens the factory, the old workers are reinstated according to the Industrial Disputes (Amending) Act.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. Because the Government would not accept the *bona fides* of the management in closing the factory, they referred the dispute for adjudication. So, the other question would arise after the award is given.

MR. SPEAKER: Question time is over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GENERAL DISCUSSION ON 'THE FINAL SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR THE YEAR 1955-56.

MR. SPEAKER: Now, we shall take up the discussion on the Final Supplementary Statement of Expenditure for the year 1955-56. I suppose we are sitting the whole day.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Let us see how we proceed.

* SRI K. T. RAJU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபரி பட்ஜெட் மீது பேசும்போது சில விஷயங்களைச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். தொழில் சம்பந்தமான உபரி மான்யத் துலே, கையினால் செய்யக்கூடிய நெருப்புப் பெட்டித் தொழிற்சாலை யொன்றை சென்னை நகரத்தில் ஏற்படுத்துவதால் நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள பெண்களுக்கும், வேலை செய்ய முடியாத நிலைமையில் உள்ளவர்களுக்கும் வேலை கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பது வரல்தவந்தான். அது வரவேற்கக்கூடிய விஷயந்தான். ஆனால், அதே சமயத்தில் குடிசைத் தொழிலுக்கு, குறிப்பாக கையினால் செய்யக்கூடிய தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கு நிரந்தர பாதுகாப்பு இல்லாத நிலை இருந்துவருவதை சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சிறு தொழில் மான்யத்தின் மீது நடந்த விவாதத்தின்போது இது சம்பந்தமாக பல அங்கத்தினர்கள் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். உதாரணமாக, ஒரு குரோஸ் நெருப்புப் பெட்டி செய்வதற்கு மொத்தச் செலவு அடக்கம் ரூ. 1½ ஆகிறது. அதன்மீது மத்திய அரசாங்கம் விதிக்கும் "ட்யூடி" ஒரு குரோசுக்கு ரூ. 2½க்கு மேல் வருவதால் அந்தக் குடிசைத் தொழிலாளை மார்க்கெட்டில் போட்டி போட முடியாமல் அழிந்துவிடுகிறது. பெண்களுக்கும் மற்ற வகையில் வேலை செய்ய முடியாதவர்களுக்கும் வேலை அளிப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு கையினால் செய்யப்படும் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை யொன்றை ஆரம்பிப்பதை நான் வரவேற்கும். இதே நேரத்தில், அந்தத் தொழிலுக்கு நிரந்தர பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படித் தொடுத்தால்தான் ஆரம்பிப்பது.

24th March 1956] [Sri C. H. Kanaran]

ആരക്കപരിഷ്കരണം. സാമൂഹികമായ കാരണങ്ങളും മറ്റും കൊണ്ട് പല സാമൂഹികവർഗ്ഗങ്ങൾക്കും സാമൂഹികവർഗ്ഗങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി ചോദ്യങ്ങളുണ്ടായപ്പോഴെല്ലാം കൊടുക്കാനും, കൊടുക്കാനും, ആരോപിക്കാമെന്നെല്ലാം പറഞ്ഞതല്ലാതെ ഇതുവരെ ഫലപ്രദമായി ചെയ്യുകയായിട്ടില്ല. ക്യാമ്പസിൽപ്പെട്ട സാമൂഹികവർഗ്ഗങ്ങൾക്കെല്ലാം അഭിമാനത്തോടെയും മെൽക്കൊടുക്കാനും ഉത്തരവും പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്നാണ് ഏകീകരണവും ഉറപ്പാക്കിയതും.

നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസം നന്നാക്കണമെങ്കിൽ വിദ്യാഭ്യാസസംഗമത്തിലെ സ്വകാര്യ മാനേജ്മെന്റ് സമ്പ്രദായം അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. ഇതയിടെ യുണൈഡ് മനു കോടതിവിധി പരിശോധിച്ചാൽ പ്രൈവറ്റ് മാനേജ്മെന്റുകൾക്കു എന്തും ചെയ്യാനുള്ള അധികാരമുണ്ട് എന്ന മട്ടാണ് കാണുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസം നന്നാക്കണമെങ്കിൽ സംരൂപമായ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെയെതിരിടണം. അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സംരൂപി മുഖ്യമായും അവരുടെ ശമ്പളത്തെയും സേവനവ്യവസ്ഥകളേയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥിരന്മാരാണ് പരമവ്യക്തനായിട്ടുള്ള കാര്യം. കോടതി വിധിപ്രകാരം ഉദ്യോഗസ്ഥിരന്മാർ അവകാശമില്ലെന്നാണ്. ഈ സമ്പ്രദായം ഇങ്ങനെ തുടർന്നുപോയാൽ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസം ഇനിയും അധ പരിക്കുകയേയുള്ളൂ. മലബാറിൽ മാത്രമല്ല മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും ഇതുതന്നെയാണ് സ്ഥിതി എന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഏങ്കിലും മലബാറിനെപ്പറ്റി എനിക്കു വ്യക്തമായി പറയാൻ സാധിക്കും. സ്വകാര്യ സ്കൂളുകളിലും ഗവണ്മെന്റ് ഷൂററുകളെ നടത്തണമെന്നാണ് എന്നൊരു ബുദ്ധമായ അഭിപ്രായം. ഗവണ്മെന്റിന്റെ പുതിയ പദ്ധതിയനുസരിച്ചു ധാരാളം ഏകാദ്ധ്യാപക വിദ്യാലയങ്ങളുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ആ സ്കൂളുകളിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ താൽക്കാലികമായി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവരെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുള്ളൂ. എൻ.ജി.കെ. മാർ നൽകുന്നപോലെ സൗജന്യമായ വൈദ്യസഹായവും മറ്റു സൗജന്യങ്ങളും പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും അനുവദിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. എസ്.പി.സി.എ. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

വൈദ്യസഹായത്തിനുള്ള ഏല്പാഴ്കളെപ്പറ്റി രണ്ടു വാക്കു പറയാനുണ്ട്. കോഴി കോട് ഹെഡ് കൗൺട്രീസ് ആസ്ത്രേലിയയിൽ ഒരു ക്യാൻസർവാൻസ് ഇറക്കണമെന്ന് ആൺകൾ വളരെകാലമായി ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മലബാറിൽ ക്യാൻസർ രോഗം വളരെയുണ്ട്. അവിടെ ചികിത്സാരംഗംകയ്ക്കുണ്ടെന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ദുരൂഹങ്ങളാക്കിത്തള്ളി രോഗികൾ മരണം പറ്റണമെന്നു ആപ്തമാക്കിയിട്ട് വന്ന കടക്കുകയാണ്. മലിനശിപട്ടണത്തിലെ അശുപത്രികളിൽ ചികിത്സിക്കുന്ന ക്യാൻസർ രോഗികളിൽ മരിച്ചവരും മലബാറിലെത്തിയവന്നിട്ടുള്ളവരെന്നു അനേകമിടങ്ങളിലും ഇവ വസ്ത്രം പൊരിയണിച്ച് കോഴികോട് ആസ്ത്രേലിയയിൽ ഒരു ക്യാൻസർവാൻസ് അടിയന്തിരമായി ഇറക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് നടപടിയിടുക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുകയുണ്ടു്. കൈയരോഗചികിത്സയ്ക്കുള്ള ശൈകയ്ക്കുണ്ടു് അവിടെ വളരെ കുറവുണ്ടു്. പരിയാരത്തു ഒരു ടി. ബി. റോസറ്റേറിയം ഉണ്ടു്. അതിനു ഗവണ്മെന്റ് കൈ സഹായം നൽകുന്ന മുണ്ടു്. എങ്കിലും അത്തരം നല്ല നീലയിലുണ്ടു് നടക്കുന്നതെന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതിനിയും വളരെ പരിസ്ഥിതിക്കാരും വിപുലമാക്കാനുമുണ്ടു്. അതു ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുത്തു നടത്തിയാൽ നന്നാക്കുൻ മറ്റുമുണ്ടു്. അതിനെപ്പറ്റിയും ഗവണ്മെന്റ് ഗൗരവമായോചിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

[illegible]

ഇന്നു പല പല കാരണങ്ങൾ വാങ്ങി അധ്വൈകനങ്ങൾക്ക് കൈയൊന്നും സജീവി
കാറ്റും കാരണങ്ങൾ ചെയ്യുകയാണിരിക്കുന്ന ഒരു കണ്ണാടിയിൽ അതിനെപ്പറ്റി വെളിച്ചം

[Sri C. H. Kanaran] [24th March 1956]

ഹരിജനങ്ങൾക്കു 15 സെൻറ് ഭൂമിയിൽ കൊടുക്കുമെന്നു വളരെക്കാലമായി ഗവണ്മെൻറ് പറഞ്ഞുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ 15 സെൻറ് ഭൂമി പത്രത്തിലും മന്ത്രിമാരുടെ പ്രസംഗത്തിലും കണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ എത്രയധികം കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നുവെച്ചാൽ വളരെ വളരെ ചുരുക്കം. എന്താണിതിന്നു കാരണമെന്നു എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. മലബാറിനെപ്പറ്റിയാണ് ഞാൻ ചോദിച്ചിരുന്നത്. പരയുന്നതു്. ഇപ്പോൾ അവിടെ ഹരിജനങ്ങൾക്കു ഉൾക്കൊടുക്കുവാൻ, ഭൂമി കൊടുക്കുവാൻ അത്യാവശ്യകതയെന്നു മിഷൻ എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നില്ല. ഇതു് വളരെ ആക്ഷേപാർഹമായ ഒരു നിബന്ധനയാണ്. ഉൾക്കൊടുക്കുവാൻ, അടക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ കരുതിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. ഇല്ലെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. പക്ഷെ എന്തെങ്കിലും പേരു പറഞ്ഞാൽ ശരി ഹരിജനങ്ങൾക്കു സ്വന്തമായി ഭൂമിയുണ്ടാകാൻ കാര്യത്തോളം അധികം അടിമത്തം അവസാനിപ്പിക്കാൻ സാധ്യമാണ്. ഹരിജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വമ്പിച്ച പ്രസംഗമെല്ലാം നടത്തുന്ന ഗവണ്മെൻറ് ഈ അടിമത്തം എത്രകാലം വച്ചുപിടിക്കാനാണുദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു ചോദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പലതും പറഞ്ഞു നാൾകഴിക്കാതെ ഈ പതിനഞ്ചുസെൻറ് ഭൂമി കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ കൊടുക്കുന്നതിന്നു നടപടികളെടുക്കണമെന്നു വീണ്ടും ഉന്നയിക്കുന്നതുകൊണ്ടു്. അതുപോലെതന്നെ ഗവണ്മെൻറ് പുറമ്പോക്കുകൾ കൂടിക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കാനും ഗവണ്മെൻറ് ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

ഹരിജന വെൽഫെയർ സ്റ്റാഫുകളിൽ ഇന്നു കുട്ടികൾക്കു ഉച്ചഭക്ഷണം നൽകുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മറ്റു സ്റ്റാഫുകളിലുള്ള ഹരിജൻ കുട്ടികൾക്കു ഉച്ചഭക്ഷണം കൊടുക്കാനുണ്ടാകില്ല. എല്ലാ സ്റ്റാഫുകളിലും ഹരിജൻ കുട്ടികൾക്കു ഉച്ചഭക്ഷണത്തിന്നു എപ്പോഴും ചെലവുണ്ടെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഹരിജൻ കുട്ടികൾക്കു മാത്രമല്ല, പാവപ്പെട്ട എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും ഉച്ചഭക്ഷണം നൽകണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കാര്യം പറയുകയാണെങ്കിൽ മലബാറിൽ വളരെ ചുരുക്കം സ്ഥലങ്ങളിലേ അതെത്തിയിട്ടുള്ളു. കഴിയുന്നത്ര ചെറുതായി പ്രധാനപ്പെട്ട കേന്ദ്രങ്ങളിലും, മേജർ പഞ്ചായത്തുകളിലാകിലും, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് എന്തിന്നാൽ നടപടിയെടുക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഇത്രയൊക്കെ പറയണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നു.

* SRI V. GOPALA GOUNDER : Mr. Speaker, Sir, in supporting the Demand for further expenditure, I wish to point out one or two things about the Demands under Administration of Justice, Harijan Uplift and Co-operation. Under the Head 'Administration of Justice' I wish to point out to the Government that after the separation of the Judiciary from the Executive, the Subdivisional Magistrates' Courts have been shifted to buildings which are quite unsuitable in several districts. Especially in South Arcot district, the Subdivisional Magistrate's Court at Ulundurpet is shifted to a building in the midst of a Bazaar street. That building is very ill-ventilated there is no Bar Room attached to it and there is no sufficient room even for the advocates to take their seats in the Court room. In the case of the Sub-Magistrate's Court at Villupuram, it is located in a corner of the District Munsif's Court, where there is absolutely no room for advocates to take their seats. After the separation, we find that the Subdivisional Magistrates' Courts have been completely separated from the Judicial Civil Courts. Some of the Subdivisional Magistrates' Courts are located in places where there is no Civil Court at all. In such cases, the advocates have to come from places where there is a Civil Court. In certain places like Ulundurpet and Cheyyar in North Arcot district, the Subdivisional Magistrates' Courts are not attached with a Bar Room so much so the advocates who go there to attend cases are finding it very difficult to carry on without the Bar Room. Therefore, I

24th March 1956] [Sri V. Gopala Gounder]

would request the Government to see that in places where there is no Civil Court, the Subdivisional Magistrates' Courts are to be attached with a Bar Room at the cost of the Government.

I may also request the Government that more allotment should be made for building quarters in places where the new Sub-Magistrates' Courts are located in rented buildings and that too, in most unsuitable localities. I submit that the Government should see that sufficient quarters are provided for the location of the Magistrates' Courts and Subdivisional Magistrates' Courts.

I wish to submit in this connexion that after the Separation of the Judiciary from the Executive, the Sub-Magistrates and Munsifs are recruited from the same cadre—I mean to say that candidates having the same qualifications are recruited both for Sub-Magistrates and District Munsifs. But their pay is different and the mode of training is also different. I therefore submit that the Government should take steps to see that, as far as possible, the difference in pay is adjusted in a way so that they may not feel the difference much. After all, the Sub-Magistrates have to go as Subdivisional Magistrates in a few years and both come from the same category and with the same qualifications. I wish to point out to the Government that there is a feeling among the Sub-Magistrates that their pay is very much low when compared to other persons who are recruited from the same cadre. Therefore, I submit to the Government that they should see that their grievance is in a way redressed.

With regard to the pay of the Assistant Public Prosecutors, it was said recently that their pay was revised. But yet, I find that efforts have not been taken to give effect to the revised scale of pay. I would therefore request the Government to see that the revised pay is given effect to earlier.

So far as the Demand under "Harijan Uplift" is concerned, I wish to state one thing. Every year, enhanced grant is given for Harijan Uplift. I do welcome that. But, yet I should say with some demur that the grant made to the Backward Class students towards their scholarships is very much low because no percentage as such is fixed for the payment of scholarships to the students belonging to the Backward Classes. Most of the amount allotted under this Grant is spent only to pay to the students of the Harijan community.

Sir, it is said that the Director of Harijan Welfare is adopting the test of merit for the grant of scholarships to these Backward Class students. I should say that merit should not be the only consideration that should be applied in their case, but that other considerations also may be taken into consideration. For instance, their incapacity to pay school fees, boarding charges, etc., will have to be taken into consideration. Sir, in most of the cases most deserving students belonging to the Backward Classes are denied scholarship but the people who could afford to pay them in a way

[Sri V. Gopala Gounder] [24th March 1956]

are given scholarships on the question of merit. Therefore, I submit to the Government that they should see that proper instructions are issued to the Director of Harijan Welfare to grant more scholarships to the Backward Class students not only on the consideration of merit, but also on other considerations.

SRI M. JAGANNATHAN : On a point of order, Sir. The hon. Member Sri Gopala Gounder is giving expression to the fact that the Backward Class students are not granted enough of grant for their uplift as compared to the Harijans. Am I to understand that he is advocating the policy of robbing Peter and paying Paul?

MR. SPEAKER : Is it a point of order?

* SRI V. GOPALA GOUNDER : Sir, I never said that the Harijan students should not be paid any scholarship. I said that the grant of scholarship to Backward Class students is low as compared to the grant of scholarship to Harijan students. It is stated that the Harijan Welfare Fund is intended for the grant of scholarships to both the Backward Class and Harijan students; but, the Director of Harijan Welfare is following a procedure by which the grant of scholarship is decided purely on merits. Therefore, I submitted that merit alone should not be taken into consideration but the student's capacity to pay school-fees, boarding charges, etc., also should be taken into consideration. For instance, in the Madras City, poor students from Tirunelveli are studying, and, we must see whether they can afford to pay school-fees, boarding charges, etc. That is why I said, that, along with the merit, one's capacity to pay should also be taken into consideration.

Coming to the question of co-operation, I submit that it has been repeatedly stated on the floor of this House that several of the co-operative institutions are not working properly and that there are several cases of misappropriation. Some of those cases are under prosecution and some of them under investigation. That is why it has been demanded repeatedly that a committee should be constituted to go into the question of the working of the co-operative societies. I find that in several cases, the officers of the co-operative department are in a way responsible for misappropriation. Therefore, I submit that at least now, after so much has been said and done, a committee should be constituted to go into the whole question of the co-operative societies.

Lastly, I come to Prohibition. I have been saying from the beginning that the policy adopted by the Government towards Prohibition is not a wise one. We have been faced with a deficit Budget every year and this deficit can be covered up if we adopt a policy of phased programme with regard to Prohibition. I have already stated once before and the Prohibition Enquiry Committee also has suggested that total Prohibition need not be introduced all at once, but there may be a phased programme. Sir, as far as our State is concerned, there are certain drinks which can be given exemption from the Prohibition Act. For instance, toddy may be

24th March 1956] [Sri V. Gopala Gounder]

given exemption. When we allow neera which becomes toddy in half an hour, why not we allow toddy which does not have a deleterious effect on human health as is the case with arrack and other drinks. After all, toddy is a poor man's drink which can be exempted from the Prohibition Act. By doing so, we will get an additional revenue to meet the deficit in the Budget. Even now it is not too late, and, simply because we have introduced Prohibition, we need not stand on false prestige and even now we can adopt a phased programme with regard to Prohibition. Thank you, Sir.

* SRI K. P. GOPALAN : Mr. Speaker, Sir, on the Demands for Grants for further expenditure, I want to bring to the notice of the Government, the condition of the handloom industry in Malabar. Sir, so far as Malabar is concerned, there is so much discontent among the people of Malabar that the Government have not started any industry there. That is their general grievance. In that connection, I want to offer one suggestion for the sympathetic consideration of the Government.

Sir, when the Sub-Committee appointed by the All-India Handloom Board visited Malabar recently, they put forward a proposal for the consideration of factory owners and representatives of workers. It stipulates that the Government should contribute Rs. 10 lakhs out of the Cess Fund, Industrial Financial Corporation should contribute Rs. 10 lakhs and the workers and owners to pay another Rs. 10 lakhs either by way of contribution or shares, and out of these Rs. 30 lakhs, a mill should be started in the Chirakkal taluk for the distribution of yarn exclusively to the handloom factory industry there. Sir, the Cannanore P.C.C. Society and some of the factory owners also have accepted the proposal. It has also been accepted by the workers. If only the Government will come forward to contribute their own share of Rs. 10 lakhs, even now a mill can be started at Cannanore for the distribution of yarn for the handloom industry at a cheaper rate. In the Chirakkal taluk happening is that when the market is not steady, the bigger yarn merchants who control everything purchase all the yarn available in the market and keep it secretly for themselves. The result is, the small factory owners find it very difficult to get yarn. So, that is the purpose for which the Government should give help. If Government are serious to start a mill in Chirakkal taluk, the people there will come forward to take shares and to help the scheme. Many owners have even promised to help the Sub-Committee of the All-India Handloom Board also.

What I want to state here is, out of the cess fund only a small amount has been spent for Malabar. In Malabar, merchants have been getting only rebates and there is a suggestion to stop the rebates. I do not want to say anything on this question. But I request the Government to give more loan to the small handloom owners.

In Malabar, there is a system called broker system. If the small handloom owners do not get orders from outside market,

[Sri K. P. Gopalan] [24th March 1956]

then the brokers will take the goods at low prices, keep them for themselves and send them to the other merchants in Northern India. In this, the small handloom owners are put to a lot of difficulty. Government should come forward to help the small factory owners and should see that the broker system is abolished.

The condition of the handloom industry has improved a little. But that is only a temporary thing. My suggestion is that the Government should open marketing societies and also instal a calendering plant in Chirakkal taluk. There are now two calendering plants controlled by bigger capitalists. If the small owners want to calender their goods, they levy an enormous charge which has a bearing on the selling price also.

The Hon. Minister for Industries said yesterday that they had started to place the handloom industry on a co-operative basis. The Handloom Industrial Corporation started at Cannanore absorbed some workers. There is no doubt about this. The Handloom Board put a suggestion before the factory owners and the workers in Cannanore and it is this. Government should value each handloom factory and take them if owners wish and then allot shares to the workers. Government should advance loans to the workers for taking shares. The factory manager can also take shares and he will be appointed as the manager of that particular factory and the Government will have an executive officer also appointed for this purpose. Government will have their own marketing societies and they will take all the goods. In course of time within ten or twenty years out of the profit derived by this industry, Government can take back the loans advanced to the workers. They then can do away with the owner-manager altogether and all the factories will come under the workers' management. This suggestion was made by the All-India Handloom Board and we have supported that suggestion, whereas the factory owners do not support it. This is a very good suggestion and I want the Government to expedite the scheme so that the workers also can take part in the co-operative societies, and in course of time to manage the factories also. By this scheme, the workers will get a decent wage and at the same time they can become masters of the industry.

The Hon. the Finance Minister said the other day that the Malabar District Board should find out their own ways to augment their finance. Even the Congress Party and the Muslim League Party oppose the criticism levelled against the Malabar District Board by the Hon. Finance Minister. They passed three resolutions asking for permission of the Government to levy a tax on wooden logs, a tax on elephants and to take over some bus routes so as to augment their finance. All these three proposals were turned down by the Government. I want to impress upon the Government that if all these three proposals unanimously passed by the Malabar District Board are approved by them, the District Board can find out some finance and undertake certain measures for the benefit of the people. There is universal approval of the good work done by the Malabar District Board. Even the

24th March 1956] [Sri K. P. Gopalan]

Congress Party, the Muslim League Party and any other party in Malabar will appreciate the work done by the Malabar District Board. That is what I want to state. Instead of helping them, Government are standing in their way. There is no definite policy on the part of the Government in allowing the Malabar District Board to levy certain taxes which will never hurt the people, but will only result in their happiness and in the efficient running of the District Board.

I want to say a few words regarding the cottage industries. There are very few industries in Malabar. Tile industry is one of them. During the rainy season, the colour of the tiles will fade away. Government should conduct some experiments to improve the quality of glazing so that the colour of the tiles will not fade away. I have got one other suggestion also to make with regard to this industry. The factory owners state that they are finding it difficult to get waggons, as the tiles get only the 16th place in the priority list. I request the Government to recommend to the Central Government and the Railway authorities to fix a still higher priority for tiles in the matter of allotment of waggons which will greatly help the development of the industry.

Regarding bamboos, I want to bring to the notice of the Hon. Ministers for Finance and Industry that I have seen some utensils made out of the bamboos in China and Japan and other places. I have seen them and they are very nice. I even suggest to the Government to send some people to China and Japan to undergo technical training in this industry. If utensil articles are made out of bamboo, bamboo industry will thrive in Malabar and a large number of people will get employment.

The Hon. Minister for Industries said yesterday that the Government would start a ceramic institute at Papinasseri. Besides a ceramic institute a training centre must be started somewhere in Malabar. I request the Government to start a training centre in the polytechnic at Kozhikode.

There is a great scope for starting a fish-canning industry in Malabar.

I want to bring to the notice of the Government that coir workers in Malabar are put to a lot of difficulty. Coir industry must be run on a co-operative basis.

The Malabar Planning Board has made certain suggestions to the Government. In the course of his speech the other day the Hon. Finance Minister said that the Malabar Planning Board might have made suggestions but that the Government had no funds to implement the schemes suggested by it. That Board has made only such suggestions as can be implemented by the State Government. If allotment of funds is made on a population basis, I can say that Malabar will get a larger share of the allotment. Very many small industries can be organised in Malabar. But they are not organized. That is our grievance. We are not asking the Government to start any big industries. We are not asking for anything which is beyond the financial capacity of the Government.

[Sri K. P. Gopalan] [24th March 1956]

As far as Public Health is concerned, I wish to bring to the notice of the Government that most of the places in Malabar are affected by smallpox, chickenpox and other diseases. I can straightaway say that in Baliapatnam, Cannanore, Ponnani, Palghat and several other places, filariasis is prevailing. This disease is spreading more and more now-a-days.

The Speaker sounded the gong and the hon. Member resumed his seat.

* Sri G. GOVINDAN : சபா நாயகர் அவர்களே ! இன்றைய தினம் நமது அரசாங்கத்தில் செய்திருக்கும் நன்மைகள் பல இருந்தாலும், கிராமத்திற்கு வேண்டியவை பல இருந்தாலும், எங்கள் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவைப் பொருத்தவரையிலும் இவ்வரசாங்கம் நன்மை செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் உடையவன் நான். முதுகனத்தூர் தாலுகாவிலே தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்தை கொண்டுவரவேண்டும் என்று கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் நினைத்து இருந்தது போற்றத்தக்க விஷயந்தான். ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் எங்கள் தாலுகாவில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும் பொழுது “உங்கள் தாலுகாவில் ஏழை எளிய மக்கள் அதிகமாக இருக்கின்றார்கள். ஏன் இதை முன்கூட்டியே எனக்கு சொல்லவில்லை. உங்கள் தாலுகாவில்தான் தேசிய அபிவிருத்தி திட்டம் முதலில் கொண்டு வரவேண்டும். அதை ஏன் ரூபகப் படுத்தவில்லை” என்று சொன்னார்கள். பல முறை சட்டசபையிலும் எங்களுடைய குறைகளை எடுத்து சொல்லி இருக்கிறோம். சமீபகாலத்தில் அடித்த புயலாலும் மழையாலும் பாதிக்கப்பட்டவை பரமக்குடி தாலுகா, திருவாடானை தாலுகா, ராமநாதபுரம் தாலுகா, முதுகனத்தூர் தாலுகா. ஆனால் இவைகளில் திருவாடானை தாலுகாவிலும், முதுகனத்தூர் தாலுகாவிலும் மட்டும் தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்தை கொண்டு வந்திருப்பது ஒரு பக்கம் சந்தோஷமாக இருந்தாலும், மற்றொரு பக்கம் வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. ஏனென்றால் ராமநாதபுரம் பரமக்குடி தாலுகாக்களில்தான் அதிகமாக விவசாயம் செய்வதற்கு இயலாமல் தஞ்சாவூர் போன்ற ஜில்லாக்களுக்கு சென்று விடுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. வெளி நாடுகளான பர்மா, மலேயா, சிலோன் போன்ற நாடுகளுக்கும் பேர்யக் கொண்டுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தாலுகாக்கள் முதலில் கவனித்து வேண்டுவன செய்வதை விடுத்து முதுகனத்தூர், திருவாடானை தாலுகாக்களை எடுத்துக்கொண்டது ஏதோ எங்கள் தாலுகாக்களில் அரசாங்கத்தாருக்கு அன்பு இல்லாமல் இருக்கிறதோ என்று கூட நினைக்கத் தோன்றுகிறது. ஏன் அப்படி சொல்கிறேன் என்றால் அங்கு பெரிய புயலும் மழையும் வந்த காலத்தில் நமது கனம் முதன் மந்திரியார் அவர்கள் நேரில் வந்து பார்த்தார்கள். அப்பொழுது நான் துரதிர்ஷ்ட வசமாக இங்கு இருந்து விட்டேன். அவர்களுக்கு புறப்படும் பொழுது நான் பார்த்தேன். நான் கவனித்து வேண்டியதைச் செய்வேன், கவலைப்படவேண்டாம்” என்று சொன்னார்கள். நெசவுத் தொழிலாளிகள் அதிகமாக இருப்பது பரமக்குடிதான் என்பது தொழிலு மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அங்கு ஏறக்குறைய 6,000 கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஹரிஜனங்களைக் காட்டிலும் அதிகம் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று கூட சொல்லலாம். கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் அங்கு வந்திருக்கும் பொழுது தங்கள் குறைகளை மந்திரி அவர்களுக்கு சொல்லவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இரவு 2 மணிக்குக் கூட்டத்திற்கு காத்திருக்கொண்டு இருந்தார்கள். அதற்குமேல் தங்கள் குறைகளை கனம் தொழில் மந்திரி அவர்களிடம் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சென்கரியமும் கிடையாது. இப்பொழுது தொழிற்சாலை நிலையங்கள் 5 இடங்களில் சென்னை ராஜ்யத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அத்தனை போதான தொழிற்சாலை நிலையங்களும் முனிசிபல் நகரங்களில்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதில் படிக்கக்கூடிய மக்கள் விவசாயிகளும், தொழிலாளர்களும் கிராமங்களிலேதான் இருக்கிறார்கள், முனிசிபாலிட்டிகளில் அல்ல என்பதை ரூபகப் படுத்த விரும்புகிறேன். முனிசிபாலிட்டி உள்ள நகரங்களில் வேலை செய்யக்

[Sri G. Govindan] 24th March 1956]

கூடியவர்கள் அருகாமையிலுள்ள கிராமங்களிலிருந்துதான் வரவேண்டும். நகரங்களில் வீட்டு வாடகையும் அதிகம். வசதிகளும் மிக குறைவு. ஆகவே தொழிற்கல்வி ஸ்தாபனத்தை கிராமங்களில் வைத்தால் தான் நல்லதாக இருக்கும். இப்பொழுதுள்ள 5 இடங்களும் முனிசிபல் நகரங்களாகத்தான் இருக்கின்றன. மேலும் பஞ்சாயத்து கூட இல்லை என்பது வருந்தத்தக்கது என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நமது கைத்தொழில் வளரவேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு எண்ணம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கிராமம் கைத்தொழிலாகிய, குடிசைக் கைத்தொழிலாகிய மண்பாணை செய்யும் தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அது தவிர தச்சுவேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதுவும் தவிர பூர்வீகமாக கிராமங்களில் ஆங்காங்கு வளையல் தொழில் செய்யும் சகோதரர்களும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சுமங்கலித்தனத்தை உண்டாக்கக்கூடிய வளையல் தொழிலை செய்யக்கூடியவர்கள் மத்தியான சாப்பாடுக்கு கூட போதிய பணம் இல்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். ஆகவே, மண்பாண்டம் செய்யும் தொழிலையும், வளையல் செய்யும் தொழிலையும் சர்க்கார் மேற்பார்வையில் எடுத்துக் கொண்டு அதற்கு வேண்டுவன செய்யவேண்டும் என்று மிகவும் தாழ்மையாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றத் தொழில்களைக் காட்டிலும் இவை சிறந்த தொழில்கள். இவை இரண்டுந்தான் நமது நாட்டில் பிரபலமான தொழில்கள். ஆனால் சமைப்பதற்கு மண்பாண்டம் செய்து கொடுப்பவர்களை குயவன் என்றும், பெண்களுக்கு அழகு உண்டாக்கக் கூடிய வளையல் செய்பவர்களை வளையற்காரர்கள் என்றும் கேவலமாக பேசக்கூடிய நிலைமைதான் இப்பொழுது இருக்கிறது. அவர்கள் சமூகத்தில் ஏதோ ஓரிரு M.L.A. க்கள் வந்திருக்கலாம். பெரிய பணக்காரர்களாகவும் இருக்கலாம். இருந்தும் என்ன பிரயோஜனம்? ஒன்று மில்லை. அவர்களுடைய நிலைமை சீரழிவாகத்தான் இருக்கிறது.

கிராமங்களில் பித்தளை பாத்திரங்கள் செய்யும் தொழில் நல்ல முறையில் இருந்தது. இன்றையதினம்கூட மாணமதுரையில் பித்தளை பாத்திரம் செய்வதில் சிறந்த நிபுணர்கள் இருக்கிறார்கள். அதை சர்க்கார் கவனித்து ஆணை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கடலில் கிடைக்கும் சிப்பிகள், முத்துகளைக்கொண்டு பலவகை ஆபரணம் செய்து ராமேஸ்வரம் கோயிலில் விற்பனைக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் சிப்பிகளையும், முத்துகளையும் ஆபரணங்களாக செய்வதற்கு கல்கத்தாவுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அந்தமாதிரி செய்யாமல், அங்கேயே ஒரு தொழிற்சாலையை வைத்து ராமேஸ்வரத்தில் அங்குள்ள மக்களுக்கு பிழைப்புக்கு வழி தேடவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏதோ இன்றையதினம் ராமேஸ்வரம் கோயில் இருக்கிறது. அதை வைத்து வாழ்ந்துவிடலாம் என்று மக்கள் இருந்தாலும் அவர்களுடைய வறுமையை சர்க்கார் அறிந்து இருப்பார்கள் என்றுதான் நினைக்கிறேன். உதாரணமாக ராமேஸ்வரம் யாத்திரை செய்யக்கூடியவர்களை சென்னை யில் வந்து அழைத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் வறுமைதான். சென்னைக்கு ரயில் சார்ஜ் எவ்வளவு ஆகும். புரோக்கர் கமிஷன் எவ்வளவு கிடைக்கும் என்று நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே ராமேஸ்வரத்தில் ஒரு தொழிற்சாலையை சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்தால் அந்தப் பக்கம் இருக்கிற மக்களுக்கு நன்மை விளையும் என்று மிகவும் தாழ்மையாக சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பரமக்குடியைப் பொருத்தவரையில் 6,000 கைத்தறிகள் இருக்கின்றன. அங்கு செளராஷ்டிர சமூகத்தினர்தான் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு நூல் பஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட ரகம் 60-ம் நெ. 80-ம் நெ. நூல் வேண்டுமென்றால் மதுரையில் கள்ள டிராக்க்ட்டில்தான் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அம்பர் ராட்டையை ஒவ்வொரு துறிக்

[Sri K. T. Raju]

[24th March 1956]

தொழிற்சாலை நகரங்களுக்கு நிரந்தரமாக நடந்துகொண்டிருக்கும். நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் கையினால் செய்யக்கூடிய நெருப்புப் பெட்டித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய ஏராளமான தொழிலாளிகள் இருப்பதால் அப்படிப்பட்ட தொழில்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் விதிக்கக்கூடிய அதிக வரியை 50 பர்சென்டுக்காவது குறைக்க நம்முடைய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சிபார்சு செய்தால் இந்தத் தொழில் உண்மையாகவே வளருவதற்கேற்ற வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மூலதனத்தைப் போடுவதன் மூலம், சிறு சிறு தொழில்களை ஆரம்பிப்பதன்மூலம் பொருளாதார வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். உயரிப் பட்டெனியலை சென்னை நகரத்தில் பல குடிசைத் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் பணம் செலவு செய்து வருகிறார்கள். பல பேருக்கு வேலை கிடைக்கும்பொழுதும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது உற்பத்தியாகும் பொருள்களுக்கு வரி போடுவார்களானால் எந்த அளவு குடிசைத் தொழில்கள் பாதகம் அடையும் என்பதை நம்முடைய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லி, இரண்டு ரூபாய் வரி என்பதை ஒரு ரூபாய் என்று போடும்படி செய்தால் உண்மையாகவே அதற்கான பரிசாரம் செய்தவர்களாவோம்.

இதே கைத்தொழில் சம்பந்தமாக இன்னொரு விஷயத்தையும் சர்க்கார் கவனத்திற்குக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்திலே சென்ற வருஷம் குறிப்பாக கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளி விஷயத்தில் 20-ம் நெம்பர் நூல் ஆறு மாதங்களுக்குள்ளாக ஒரு கட்டு ரூ. 2-4-0-க்கு விலை அதிகரித்திருக்கிறது. நூல் விலை இந்த அளவுக்கு அதிகரித்திருக்கும் போது கைத்தறியாளர் உற்பத்தியையும் துணியின் விலை ஏறவில்லை. துணி விலை உயருமானால், மார்க்கெட்டில் விற்பனை வசதி இருக்காது. ஆகவே, துணி விலை உயராமல் இருக்கும்போது, நூல் விலை மட்டுமே உயர்ந்திருக்கிறது. நூல் விலை ஒரு கட்டுக்கு ரூ. 2-4-0 வரை ஏறியிருப்பதன் மூலமாக கைத்தறி நெசவுத் தொழில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கைத்தறித் தொழிலாளர் தங்களுடைய உழைப்புக்குத் தகுந்தாற்போல் வருமானம் கிடைக்காமல், குறைவான கூலியைத்தான் பெறமுடிகின்றது. சென்ற வருஷத்தில் ஒரு நிரந்தரமான விலை கிடைத்துவந்த போதிலுங்கூட, குறைந்த பட்ச கூலியானது நூல் விலை ஏற்றத்தின் காரணமாக கிடைக்காமல் போய் விட்டது. கைத்தறி நெசவாளர்களின் குறைந்தபட்ச கூலியிலேயே வெட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வாரத்தில் கைத்தறி நெசவாளர் இரண்டு கட்டு நூல் நூற்கிறான்.

9-31
a.m. ஒரு வாரத்தில், நான்கு ரூபாய் கூலி குறைவு ஏற்பட்டது. சென்ற வருஷத்தில் நம் சர்க்கார் இது சம்பந்தமாக குறிப்பாக 20-ம் நெம்பர் நூல்கள் பெருவாரியாக நெசவாளர்கள் உபயோகிக்கிறார்கள். இதன் விலை உயர்வின் காரணமாக, கைத்தறிக்காரர்களுக்கு மாதம் 12 ரூபாய் கூலி வெட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரியாக இந்தச் சிறு கைத்தொழில் செய்யும் நெசவாளர்கள், இந்நூலின் விலையால் பாதிக்கப்படுவதால், சர்க்கார் அப்படிப்பட்ட நூல்களின் விலையை இவ்வளவுதான் என்று நிர்ணயிக்கவேண்டும். அடிக்கடி நூல் கட்டு ஒன்றுக்கு ரூபாய் இரண்டு விலையில் ஏறும் நிலைமையை சர்க்கார் அனுமதிக்கக்கூடாது. ஆகவே, இந்நூல்களின் விலை குறையும்படி செய்ய சர்க்கார் உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிராமங்களில் நடக்கும் சிறு கைத்தொழில் விஷயமாக சர்க்கார் மிக்க கவனம் செலுத்தவேண்டும். கிராமங்களில் செருப்பு தைக்கும் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள், நகர ஓரங்களில் இத்தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து பிழைக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தவேண்டியது சர்க்காரின் கடமையாகும். இந்த செருப்பு தைக்கும் தொழிலுக்கு நல்ல பண உதவி செய்து, செருப்புகள் தயாரிக்க உற்சாகத்தை கொடுத்தால் அவர்களுக்கு ஒரு நல்ல விதமான வாழ்கை நடத்த வசதிகள் ஏற்படும். இதற்காக தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நேரம் இல்லாத காரணத்தால் இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[24th March 1956]

* Sri P. G. MANICKAM : மதிப்புக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, 9-32
இந்த மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். a.m.
லோயர் பவானி பிராஜக்டில் சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டங்கள் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகட்டும் விஷயத்தில் நல்ல காரியங்களை அதிகாரிகள் செய்திருக்கிறார்கள். கம்யூனிடி அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் எங்கள் தொகுதி எம்.எல்.ஏ., கனம் கருத்திருமன் சொன்னதுபோல் ஆயிரம் வீடுகளுக்குமேல், ஹரிஜனங்களுக்கும், மற்ற ஏழை மக்களுக்கும் கட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், ஹரிஜனங்கள் குடி இருக்கும் இடங்களில் எங்கெங்கு, லோயர் பவானி நீர்பாசனத்தின் காரணமாக நீர்ச்சிவு ஏற்படுகிறதோ, அந்த இடங்களை எல்லாம் கணக்கெடுத்து, அந்த நீர் சிவின் காரணமாக எந்தெந்த ஹரிஜன் வீடு சேதம் அடைந்திருக்கிறதோ, அதைப்பற்றி எல்லாம் புள்ளி விவரங்கள் சேகரித்து, அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் வீடு கட்டிக்கொண்டு வாழ சர்க்கார் சகாயம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டோம்; அப்படி இருந்தும் கவர்ன்மெண்டார் எங்கள் வேண்டுகோளின்படி எதுவும் செய்யாமல் இருந்துவிட்டார்கள். இந்த கம்யூனிடி அபிவிருத்தித் திட்டம், சோபி செட்டிப்பாளையம், ஈரோடு தாலுகா, பவானி தாலுக்கா, இன்னும் சில இடங்களில் நடைபெற்று வருகின்றன. அங்கு எல்லாம் குறைந்தது இரண்டாயிரம் ஹரிஜனங்களுடைய வீடுகள் சேதம் அடைந்திருக்கின்றன. ஆங்காங்கு சேரிகளில் ஹரிஜனங்களுடைய வீடுகள் இந்த நீர்ச்சிவின் காரணமாக விழுந்துவிட்டிருக்கின்றன. அவ்விதமான வீடுகள், சேரிகளில் இருப்பதை கணக்கெடுத்து, அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு ஏதாவது விமோசனத்திற்கு உதவி செய்யவேண்டும். தற்போது இந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்களின்கீழ் ஏழை மக்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்ள சர்க்கார் என்னென்ன உதவி செய்ததோ, அதை எல்லாம் கவர்ன்மெண்டார் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் அநேகபேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டது. அப்படி வேலை கொடுக்கும்போது, ஹரிஜனங்களுக்கு அநேகமாக வேலை கொடுக்கப்படவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்கீழ் அநேகருக்கு வேலை கொடுக்கப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த சமயத்தில் ஏராளமான ஹரிஜனங்களை வேலைக்கு தொழிற்சாலைகளில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தவிர ஹரிஜனங்களில் அநேகர் S.S.L.C. வரையில் படித்துக்கூட வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களை கணக்கெடுத்து, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்போது, அவர்களுக்கு தக்க வேலை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதனால் ஹரிஜனங்களுடைய பொருளாதாரம் உயரும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு சென்ற வருஷத்திலே, Harijan Welfare Department-ன் மூலமாக, பகல் உணவு கொடுத்து வந்தார்கள். இவ்வருஷ பட்டில்டில் இந்த உணவுக்காக அதிகப்படியான துகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் துகையை நல்ல முறையில் செலவழிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஏறக்குறைய அப்படி ஒதுக்கப்பட்ட தொகையானது பிற்பட்ட வகுப்பாருக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் தான் செலவழிக்கப்படும் என்று கவர்ன்மெண்டார் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். எத்தனை பிள்ளைகள் படிக்கவேண்டும் என்ற கணக்கை எடுத்துப் பாப்பார்களேயானால், ஹரிஜனக் குழந்தைகள்தான் 100-க்கு 99 பேர் படிக்கவேண்டி இருக்கிறது. இப்பொழுது ஹரிஜனப் பிள்ளைகளில் 100-க்கு 10 பேர்தான் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் நிறையக் கல்வி கற்கவேண்டுமானால் மத்தியான உணவை அவர்களுக்கு அவசியம் தரவேண்டும் என்று கவர்ன்மெண்டாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக ஹரிஜனங்கள் பொருளாதார துறையிலே உயரவேண்டும் என்பதுதான் கவர்ன்மெண்டாரின் நோக்கம். ஹரிஜனங்களாகிய எங்களுடைய கருத்தும் அதுவேதான். ஹரிஜனங்கள் பொருளாதாரத்

[Sri G. Govindan]

[24th March 1956]

காரர்களுக்கும் பாதி விலைக்கு கொடுக்கவேண்டும். மில் நூல் கிடைத்து நெய்த நேரம் போக மற்ற நேரத்தில் அம்பர் ராட்டையில் மோட்டா ரகத்தை நெசவு செய்து அவர்களுடைய ஜீவனத்தை நடத்தமுடியும்.

இப்பொழுது எதற்கெடுத்தாலும் கூட்டுறவு முறையில் நடத்துங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். கூட்டுறவு முறை நல்லமுறையில் இருக்கின்றதா என்று நான் சர்க்காரை கேட்கிறேன். இன்றையதினம் கூட்டுறவு முறையை நினைத்தாலே பயமாக இருக்கின்றது. எங்கு பார்த்தாலும் களவும், கையாடலுமாக இருக்கிறது. இந்த கூட்டுறவு முறையை கொஞ்ச நாளைக்கு நிறுத்திவைத்தால்கூட நலமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். எனக்கு 20 வருஷமாக கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் அனுபவம் இருக்கிறது. ஒரு அர்பன் பாங்க் தலைவனாகவும் இருக்கிறேன். கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்திலே இருக்கிற லஞ்ச ஊழலைப் பார்க்கும்போது நாட்டுக்கு கெடுதி வந்து சேரும்போல் இருக்கிறது என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். ஆகவே கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலம் நெசவுத் தொழிலை நடத்தாமல், சர்க்காரே நேரிலே மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் பக்கத்திலே கனம் முதல் மந்திரி அவர்களும் வந்து பார்த்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் வந்துபோனதினால் எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை. உடனடியாக செய்யவேண்டிய இன்னொரு சமாசாரத்தை தெரிவிக்கலிருப்புகிறேன். சாதாரணமாக பள்ளிக் கூடங்களிலே பிள்ளைகளுக்கு மத்தியான உணவுகளுக்கு கொடுப்பதற்காக அரிசியை அந்த பள்ளிக்கூட மாணேஜரிடம் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த அரிசி மாணேஜருக்கு கொடுக்கப்படுகிறதா, வாத்தியார்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதா அல்லது பிள்ளைகளுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறதா என்று தெரியவில்லை. இதை சர்க்கார் உடனடியாக பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உணவுக்கு வேண்டிய அரிசி மாணேஜரிடம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவர் எந்த முறையில் உபயோகப்படுத்துகிறார் என்று யாரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கமுடியாது. ஆதலால் இந்த சாப்பாடு விஷயத்தில் சர்க்காரின் நேரடி கண்காணிப்பு இருக்கவேண்டும் நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப்போல் எல்லா இடங்களில் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

ஓர் ஆசிரியர் பள்ளிகளில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்தவர்களைத் தான் ஆசிரியர்களாக நியமிக்கிறார்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பெயில் ஆணவர்களை எடுத்துக்கொள்வதில்லை. ஆதலால் இந்த எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பெயில் ஆணவர்களுக்கு வேலை கிடைக்காததினால் வேறு கட்டிகளில் சேர்ந்துகொண்டு அரசாங்கத்தை திட்டுவதில் ஈடுபட்டுவிடுகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் வாழ்க்கையிலேயே கெட்டுப்போய்விடுகிறார்கள். பல இடங்களில் அந்தப் பையன்கள் கட்டிகளில் பொருப்பேற்று வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்களில் நிலைமையை சீர்திருத்துவது அரசாங்கத்தின் முக்கியமான கடமை. ஆதலால் அவர்களையும் ஆசிரியர்களாக எடுத்துக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நண்பர் ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் கோபி தாலுக்காவில் ஹரிஜனங்களுக்காக ஆயிரம் வீடுகள் அரசாங்கம் கட்டிக்கொடுத்திருப்பதாக சொன்னார்கள். ஆனால் ஸ்ரீ ரத்தின கவுண்டர் அவர்கள், அவர் தொகுதியில் எந்த விதமான தேசிய விஸ்தரிப்பும் செய்யவில்லை என்று வருத்தப்பட்டார்கள். அதே மாதிரியாகத்தான் எங்கள் தாலுக்காவிலும் ஒரு ஹரிஜனனுக்கு ஒரு வீடு கூட கட்டிக்கொடுக்கவில்லை. இந்த தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம் ஒரு இடத்தில் செய்து இன்னொரு இடத்தில் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. இது மாதிரியாக ஒரு தாலுக்காவில் செய்தும் இன்னொரு தாலுக்காவில் செய்யாமல், இந்த தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தை எல்லா தாலுக்காவிலும் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri A. RATNAM : கனம் ஸ்பீகர் நாயகர் அவர்களே இந்த மான்யத்தின் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சிலவார்த்தைகள் பேச விரும்பு

24th March 1956]

[Sri A. Ratnam]

கிறேன். இந்த நாட்டிலே நம்மை எதிர் நோக்கியுள்ள பிரச்சனைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. இது வரையிலும் அவைகளை தீர்ப்பதற்கு எவ்விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்வதற்கு முயலவில்லை. இன்றைக்கு மனிகை சாமான்களின் விலை உயர்ந்துகொண்டே வருகிறது. இவ்விதம் உயர்ந்துகொண்டே போனால் ஏழைமக்களும் நடுத்தரவாத்களும் எவ்விதம் சமாளிப்பார்கள். அவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டு அவஸ்தைப் படுகிறார்கள். எங்கும் ஏழைகள் கூலி நிர்ணயம் இல்லாமல், வருமானம் உயராமல், விலைவாசிகள் உயர்ந்து கொண்டே போனால் அதாவது வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான சில பொருள்கள் மிகாகாய், புளி, உப்பு சர்க்கரை முதலியவை உயர்ந்து கொண்டே போனால் அவர்கள் நல்ல படி எப்படி வாழ முடியும்? இந்த விலைவாசிகள் உயர்வதை தடுப்பதற்கு கண்ட்ரோல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். இன்று வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு வேண்டிய சிமென்ட், இரும்பு கம்பி, தகடு முதலியவைகள் சாதாரண மக்களுக்கு கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. என் ஜினியர்கள் போன்ற அதிகாரிகளுக்கும், அதிக செல்வாக்கு உள்ளவர்களுக்கும், பணம் படைத்தவர்களுக்கும் தான் அவைகள் கிடைக்கின்றன. அவர்களுக்குத்தான் 50 டன் 100 டன் என்று கிடைக்கின்றன. ஆனால் ஏழைமக்களுக்கும், நடுத்தர மக்களுக்கும் இவைகள் கிடைப்பது கிடையாது. அவர்கள் வாங்கவேண்டும் என்றால் கள்ளமார்க்கெட்டில்தான் வாங்க வேண்டும். அரசாங்கம் இந்த நிலைமையை மாற்றி ஏழைகளின் வாழ்வை செழிப்புறச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இரண்டு, மூன்று வருஷங்களைவிட இப்பொழுதுதான் விலை ஏற்றம் அதிகமாக இருக்கிறது. விலை ஏற்றத்தை தடுப்பதற்கும், கள்ளமார்க்கெட்டை போக்குவதற்கும், சர்க்கார் ஏற்ற நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஹரிஜன முன்னேற்றத்தைப்பற்றி கூறினால் **Demands for grants for further expenditure and detailed supplementary estimates thereof for the year 1955-56** எடுத்துக்கொண்டால் ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதற்காக அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை பற்றி சர்க்கார் விளக்க வில்லை. Amount transferred from 37. Education—7,29,500 என்றும், construction and repair of wells, pathways, burial grounds, etc., 55,800, scheme for the welfare of the specified backward classes partly financed by the Government of India. 130,200 schemes for the welfare of scheduled tribes and development of scheduled areas 220,900 என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி சொல்லிக்கொண்டே போனால் ஹரிஜன இலாகாவுக்கென்று சிலவு செய்யப் படுவதாக சொல்லப்படும் பணம், வேறுவேறு இனங்களுக்கும் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது என்று தெரியவரும். நண்பர் கோபால் கவுண்டர் அவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு நிறைய பணம் கொடுப்பதாக குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் உண்மையில் பார்க்கப்போனால் ஹரிஜனங்களுக்காக ஷெல்ட்டு டிரைப், பிற்பட்ட இனம் முதலியவைகளுக்காக செலவழிக்கப்படுகிற பணம் ஹரிஜன டிபார்ட்மெண்டு தலையில்தான் விழுகிறது. ஆனால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஹரிஜனங்கள் அடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள் என்று கெட்ட பெயர்தான் வருகிறதே தவிர வேறென்றும் கிடையாது.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : கொடுத்திருக்கும் விவரங்கள் சரியாகத்தான் இருக்கின்றன. ஷெடியூல்ட் வகுப்பு மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் இருப்பதால் மத்திய அரசாங்கமும், சென்னை அரசாங்கமும் அதிகமாக செலவு செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கென்று இருக்கும் பணத்தைக் கொண்டு மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்ய முடியாது. ஷெடூல்ட் டிரைபுக்கும் உதவி செய்ய முடியாது. எந்தெந்த பணம் யார் யாருக்கென்று ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறதோ அவர்களுக்குத்தான் செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. சட்டத்துக்கு விரோதமாக செய்யவில்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர்க்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. RATNAM : நண்பர் கோபால் கவுண்டர் அவர்கள் பேசியதற்கும், காங்கிரஸ் தோழர் ஒருவர் பேசியதற்கும் தான் விளக்கம் கூறினேனே தவிர வேறென்றும் இல்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு 2,095,450

[Sri A. Ratnam]

[24th March 1956]

பள்ளிகளைக்கூட சேரிகளுக்கு அனுமதிப்பதில்லை. காரணம், அவை ஜில்லா போர்டு தலைவர்களின் கையில் இருக்கின்றன. அதனால்தான் ஆட்சியாளர்கள் ஹரிஜனங்கள் நலனைச் சரியாகக் கண்காணிக்க முடிவதில்லை. ஹரிஜனங்களுக்காக பாடசாலைகள் திறப்பதற்கு ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் மறுக்கிறார்கள். உதாரணமாக, இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக, செங்கற்பட்டிலுள்ள ஆம்பூரில் பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்க வேண்டுமென்று கோரப்பட்டு வந்தது. இப்போது பள்ளிக்கூடங்கள் திறப்பதற்கு சர்க்கார் உத்திரவு கொடுக்கப்பட்ட பிறகும் அங்கு பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கவில்லை. காரணம், ஜில்லா போர்டுத் தலைவர்களுக்கு ஜாதித் துவேஷம் அதிகமாக இருப்பதால் அவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்காகப் பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்துவதில் பின் தங்குகிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. சேரிகளில் கிணறுகள் வெட்டுதல், சேரிகளிலுள்ள கிணறுகளை சுத்தப்படுத்துதல் முதலிய விஷயங்களைச் செய்வது கிடையாது. முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு தொழில் இலாகாவால் பல கிணறுகள் கட்டப்பட்டன. அந்தக் கிணறுகளை இப்போது செப்பனிடக்கூட மாட்டோமென்று செங்கற்பட்டு ஜில்லா போர்டார் கூறுகிறார்கள். செங்கற்பட்டிலுள்ள புளியூர் கிராமத்தில் ஒரு கேணி பல வருஷங்களாக சுத்தப்படுத்தப்படவில்லை. இது சம்பந்தமாக இரண்டு, மூன்று தரம் கேள்விகள் போட்டேன். ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டருக்கு உத்திரவு போட்டுவிட்டோம் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். உத்திரவு போட்டு இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இன்னும் கேணி சுத்தப்படுத்தப்படவில்லை. அங்குள்ள ஜனங்கள் தண்ணீர் கஷ்டத்தால் பக்கத்திலுள்ள சுடுகாட்டுத் தண்ணீரைப் சாப்பிடுகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு ஹரிஜனங்களின் நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. நாம் போடும் திட்டத்தின்படி ஆயிரக்கணக்கான கிணறுகள் வெட்ட வேண்டியிருந்தாலும், அந்தப் பொறுப்பை ஜில்லா போர்டுக்கும்கூட, பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கும் கொடுப்பதால், அந்த ஸ்தாபனங்களிலுள்ளவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களைப் புறக்கணிப்பதால், சேரிகளுக்கு ஒரு வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படுவதில்லை. நான் முன்பு கூறியது போல, சில இடங்களில் ஹரிஜனங்கள் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் அசுத்தத் தண்ணீரைக் குடிப்பதன் காரணமாகத்தான் சிலந்தி நோயும், க்ஷய ரோகம், குஷ்ட ரோகம் முதலிய வியாதிகளும் அதிகரித்து வருகின்றன. குறிப்பாகத் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் சிலந்தி நோய், குஷ்ட ரோகம் முதலியவை அதிகரிப்பதற்குக் காரணம் அங்கே நல்ல குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாதது தான்.

மேலும், கடன் சலுகைகள் விஷயத்தில் ஹரிஜனங்கள் சரியாகப் பயனடையவில்லை. கடன் சலுகைகள் விஷயத்திலும், மற்ற சலுகைகள் விஷயத்திலும், பல இலாகாவின் "உங்களுக்கென்று ஒரு தனி இலாகா இருக்கிறது, அவர்கள் உங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுப்பார்கள், நாங்கள் உங்களுக்கு ஒன்றும் செய்ய முடியாது" என்று சொல்லி, ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யத் தயங்குகிறார்கள். எங்களுக்குத் தனி இலாகா வேண்டாம் எங்களுக்குக் கொடுக்கும் சலுகைகள் எப்படியாவது எங்களுக்கு நல்ல முறையில் கிடைக்கும்படி செய்தால் போதும். இந்த நாட்டில் செலவழிக்கப்படும் சர்க்கார் பணத்தில் எங்களுக்காக 1-3 பங்கு செலவழிக்க வேண்டாம், 1-100 பங்கு செலவழித்தால் போதும். எங்களுக்கு ஊர்களில் இடம் வேண்டாம், சேரிகளில் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் போதும். இன்றைக்கு ஹரிஜனங்கள் சேரிகளில் சீர்கெட்டுக் கிடக்கிறார்கள். சேரிகளில் குடி தண்ணீர் வசதிகள், விளக்கு வசதிகள், பாடசாலை வசதிகள், குடிசை வசதிகள் முதலிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் போதும். ஆனால் இந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதில்லை. இந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும் விஷயத்தில் ஸ்தல ஸ்தரபணத்தினர் மிகவும் துவேஷத்தோடு பேசுகிறார்கள். சேரிகளில் இந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வில்லையானால், அப்போது ஊர்களிலாவது எங்களை அனுமதிக்க வேண்டும். ஒன்று நாங்கள் ஊர்களில் வாழ்வதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும், இல்லாவிட்டால்,

24th March 1956]

[Sri A. Ratnam]

சேரிகளைத் திருத்தி, அங்கே வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இரண்டும் செய்யாமல் அரசாங்கத்தார் சும்மாயிருந்தால், ஹரிஜனங்கள் சும்மா யிருக்கமாட்டார்கள். அரசாங்கத்தாருடைய மனது இது விஷயத்தில் திருந்தவேண்டும். இல்லா விட்டால் இன்று ஹரிஜனங்கள் சும்மாயிருக்க மாட்டார்கள். இது அந்தக் காலம் அல்ல. சுதந்திரம் வந்து விட்ட காலம் இது. ஊர்களிலும் எங்களை அனுமதிக்காமல், சேரிகளிலும் எங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கா விட்டால் நாங்கள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்க முடியாது. ஆகவே எங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Sir, in supporting the motion, I would like to make a few observations. We have been doing a lot all these five years under the First Five-Year Plan, and we have decided to do quite a good lot both at the Central level and the State level in the coming years. But still there is a lot of discontentment everywhere. I would request the Government to examine the work of each department carefully, tone up the administration, and bring about a sort of contentment in the upper subordinate level and also in lower subordinate level. The Government should effect retrenchment in all departments. If this is done, it will go a long way to avoid so many unnecessary taxes. In every department there is overlapping of posts. There are so many unnecessary and newly created posts even after the separation of the Andhra State. I request the Government to go into the whole question and effect complete retrenchment in all the departments. Take for instance the Excise (Prohibition) Department. After its merger with the Police Department, we find so many posts have been created. The same is the case in regard to Education Department. The Divisional Inspectors of Schools have absolutely no work except perhaps to delay matters and papers. The result is that in so many cases the papers do not see the light of day. I would request the Government to examine this retrenchment question carefully and effect retrenchment in all the departments. The Government should tone up the administration and thereby give relief to the agriculturists from so many unnecessary taxes. These agriculturists are the backbone of our country.

In regard to other matters, every hon. Member has been speaking on each and every Demand, and we on this side also have been giving so many suggestions. I hope the Government will look into these suggestions carefully and do their best. With these words, Sir, I resume my seat.

* SRI M. P. SUBRAMANIAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த உபமான்யத்தின்மீது கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். சேலம் ஜில்லா, ஆத்தூர் தாலுகாவில், இந்தாறு மாதங்களுக்கு முன்பு சுமார் முப்பதாயிரம் ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் நிலமில்லாத ஏழைகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டன. ஆனால், அந்த நிலம் கொடுக்கப்பட்ட காலத்தில் எந்த விதமான பொருள் வசதி இல்லாதவர்களுக்கும் நிலம் இல்லாத ஏழைகளாக இருக்கக் கூடியவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டது. எந்த விதமான ஆதாரமும் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுத்த காரணத்தால், அந்த நிலம் இப்பொழுது எந்த வகையிலும் பண்படுத்தி பயிர் செய்ய முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. அப்பொழுது அந்த வட்டார மக்கள் அரசாங்க

[Sri M. P. Subramaniam] [24th March 1956]

கத்திற்குப் பல விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தை அரசாங்கமே செலவு செய்து நல்ல முறையிலே பண்படுத்தி, தண்ணீர் பாய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்து, அவர்களிடத்திலே அந்தச் செலவை பத்து, இருபது ஆண்டுகளிலே வசூல் செய்து கொள்ளலாமென்ற ஆலோசனையை சட்ட சபையிலே அங்கத்தினர்களும், மற்ற பொது மக்களும் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் காட்டினார்கள். ஆனால், இதுவரையிலும் அரசாங்கம் இதைப் பொறுத்தவரை எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சபையில் உள்ளவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் ஸென்ட்ரல் ட்ராக்டர் ஆர்கனைஸேஷன் மூலமாக இயந்திரக் கலப்பைகள் வைத்துக்கொண்டு வட இந்தியாவிலே, உத்தரப் பிரதேசம் போன்ற பிரதேசங்களிலே பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் சாகுபடிக்கு லாயக்குள்ளதாகக் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கின்றன என்று அறிக்கையிலே தரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, ஆத்தூர் நாலாகாவிலே சிறந்த முறையில் இயந்திரக் கலப்பைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டிய வசதி இருந்தும் முப்பதாயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவருவதற்கு ஸென்ட்ரல் ட்ராக்டர் ஆர்கனைஸேஷன் போன்றதைப் பயன் படுத்தியிருக்க வேண்டும். இனி மேலாவது பயன் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அதுவும் இந்தத் தரிசு நிலங்களை நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்த காரணத்தால், தங்கள் கையில் இருக்கும் பணத்தையும் நிலத்தில் போட்டு விட்டு, பலனடையாமல், தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்த முடியாமல் திண்டாடுகிறார்கள். தங்கள் கையிலுள்ள சிறு பொருளையும் கூட விற்கும், கடன் வாங்கியும் நிலத்தைப் பண்படுத்திப் பயன் அடையாமல் இருப்பதோடு கூட, மீண்டும் பெரிய கடனாகியானதோடு மட்டுமல்லாமல் நிலம் முன்பு கொடுத்த நிலைமையிலேயே இன்றும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தார் ஸென்ட்ரல் ட்ராக்டர் ஆர்கனைஸேஷனைப் பயன் படுத்தி அந்த நிலத்தை நல்ல முறையில் திருத்தி, குழாய்க் கிணறு (tube wells)-களை வெட்டிக் கொடுத்து, அப்படிச் செலவாகும் தொகையைக் கணக்கிட்டுப் பகிர்ந்து, ஒவ்வொரு விவசாயியும் பத்து, இருபது ஆண்டுகளில், தலிணைகளாக திருப்பிக் கொடுக்கும் முறையில் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்தாலொழிய முடிவான காரியம் ஆகாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, சேலத்தில் ஒரே ஒரு கல்லூரி இருக்கிறது. சேலம் நகராட்சி மன்றமே எடுத்து நடத்தி வருகிறது. தமிழ் நாட்டிலே மிகப் பெரிய ஜில்லாவாக சேலம் ஜில்லா இருந்தபோதிலும்கூட, ஒரு கல்லூரி தான் இருக்கிறது. கிராமப்புறங்களிலே யிருந்து வரும் மாணவர்களுக்கு இடம் கிடைப்பதில்லை. சேலம் ஜில்லாவிலே இன்னொரு கல்லூரி திறக்க அரசாங்கம் முன் வரவில்லாமல் ஜில்லா போர்டிலே இப்பொழுது “ரயில்வே ரிஸர்வ் நிதி”-யிலிருந்து ஐந்து லட்சம் பணம் எடுத்து சர்வ கலாசாலைக்கு டிபாஸிட் செய்து, அதற்குமேல் பொதுமக்களிடத்திலிருந்து பணம் வசூல் செய்து கல்லூரியை ஆரம்பிக்க அனுமதி தரவேண்டும் என்று சேலம் ஜில்லா போர்டு தலைவர் திரு. காளியண்ணன், எம்.எல்.ஏ. அவர்களும், சட்ட சபை உறுப்பினர்களும் அரசாங்கத்தினிடம் ஒரு முறை தூதுகோஷித்து வந்து பார்த்தார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் சத்திரம் நிதியிலிருந்து பணத்தை எடுத்து, கல்லூரி நடத்துவதற்கு அனுமதியளிப்பதற்காக இந்தச் சபையிலே தீர்மானம் கொண்டு வந்த அரசாங்கம், சேலம் ஜில்லா விஷயத்தில் கொஞ்சமும் கவனம் இல்லாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது. மீண்டும் நான் இந்த அரசாங்கத்தையும், கல்வி அமைச்சரையும் கேட்டுக் கொள்வதென்னவென்றால், ரயில்வே ரிஸர்வ் நிதியிலிருந்து ஐந்து லட்சம் ரூபாயை கல்லூரிக்காக டிபாஸிட் செய்வதற்காவது சுட்டிடும் கட்டுவதற்கு இல்லை, அனுமதி தருவதற்கு இந்தச் சபையிலே ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று மிகவும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

[24th March 1956] [Sri M. P. Subramaniam]

கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் ஓராசிரியர் பள்ளிகள், பல ஆயிரக்கணக்கில், இந்த ராஜ்யத்தின் பல இடங்களிலே திறந்திருக்கிறார்கள். சேலம் ஜில்லாவிலும், இரண்டாயிரம் பள்ளிக்கூடங்களுக்குமேல் திறந்திருக்கிறார்கள். ஜில்லாவுக்கு இரண்டாயிரம் பள்ளிக்கூடங்கள் வரை திறந்திருந்தாலும்கூட, அவைகளில் வேலை செய்யக்கூடிய ஆசிரியர்களின் நிலைமை இன்றும் அரசாங்கத்திற்கோ, ஜில்லா போர்டுகளுக்கோ, கல்வி அதிகாரிகளுக்கோ தெளிவாகத் தெரியவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. மந்திரி அவர்கள்கூட பல சந்தர்ப்பங்களில் இதுவிஷயத்தில் தெளிவாகச் சொல்ல முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். வேலைக்குச் சென்று இரண்டு ஆண்டு காலம் ஆய்விட்டது. ஆறு வாரங்கள் பயிற்சிக்கு அனுப்பப்பட்டு மீண்டும் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளத்திற்குமேல் அவர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் சம்பள உயர்வு உண்டா என்றால் இல்லை. இரண்டு ஆண்டு காலம், மூன்று ஆண்டு காலம் கழித்து மீண்டும் பயிற்சிக்கு அனுப்பப்பட்டு வேலை பார்த்துவரும் ஆசிரியர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி திட்டவட்டமாக அமைச்சரவர்கள் இதுவரை அரசாங்கத்தின் கொள்கையைத் தெளிவாகக் கூறவில்லை. இதே வேலை நீடித்திருக்குமா என்ற உத்தரவாதம் உண்டா என்பதைப்பற்றியும் கூறவில்லை. பள்ளிக்கூடங்களில் வேலை செய்பவர்களைப்பற்றி சர்க்கார் தங்களுடைய கொள்கையைத் திட்டவட்டமாக அறிவிக்க வேண்டும். நிறைய பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டதால் ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கிடைத்ததைப்பற்றி அவர்கள் மகிழ்ச்சியாக இருந்தபோதிலும் இந்த வேலை நீடிக்குமா என்ற சந்தேக நிலை நீடித்துவருவதால் அவர்கள் வேறு வேலையைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்கும்படியான திட்டம் என்னவென்பதைத் திட்டவட்டமாகக் கூறவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

சில இடங்களில் ஒரு ஆசிரியர் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு சமார் 100 அல்லது 150 பிள்ளைகள் இருக்கின்றார்கள். அப்படி 100 அல்லது 150 பிள்ளைகள் இருக்கக் கூடிய பள்ளிக்கூடங்களில் ஒரு ஆசிரியரை நியமித்திருக்கிறார்கள். மீண்டும் ஒரு ஆசிரியரை நியமிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் ஜில்லா போர்டு மீண்டும் ஒரு ஆசிரியரை நியமிக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு ஆசிரியர்களும்தான் அந்த 150 பிள்ளைகளை வைத்து பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்வளவு பிள்ளைகளையும் அவர்களால் சரிவர கவனிக்க முடியவில்லை. மூன்று நான்கு ஆசிரியர்களை நியமித்தால் கூட சமாளிக்க முடியாத நிலைமையில் இரண்டு ஆசிரியர்களை மட்டும் நியமித்தால் அவர்களால் அந்தப் பிள்ளைகளை எப்படி வைத்து சமாளிக்க முடியும் என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதிகப்படியாக ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று ஜில்லா போர்டைக் கேட்டால் தங்களுக்கு அதற்கு மேல் ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கு அதிகாரம் கிடையாது, அதனால் அதிகப்படியாக நியமிக்க முடியாது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ஏன் என்று கேட்டால் அப்படி நியமிப்பதற்கு தங்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் நான் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால் அப்படி அதிகப்படியான பிள்ளைகள் படிக்கக் கூடிய பள்ளிக்கூடங்களில் அதிகப்படியான ஆசிரியர்களை நியமித்துக் கொள்ளும்படியான அதிகாரத்தை ஜில்லா போர்டுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தற்போது சேலம் ஜில்லாவில் சமார் 200 இரண்டாயிரம் ஓராசிரியர் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு சில பள்ளிக்கூடங்களில் சமார் 200 பிள்ளைகளுக்கு மேல் கூட படித்து வருகிறார்கள். அங்கெல்லாம் இன்னும் அதிகப்படியான ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டால் அப்படி நியமிக்க தங்களால் முடியாது, டி.இ.ஓ. சிபாரிசு செய்தால்தான் அதற்கு மேல் நியமிக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் டி.இ.ஓ. அவர்கள் சிபாரிசு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டோம். அதற்கு அவர் பதில் என்ன சொன்னார் என்றால் அதிகப்படியாக திறக்க முடியாது, அதற்கு அரசாங்கத்தின் சாங்க்ஷன் வேண்டும் என்று சொல்லி விட்டார். அதனால் நான் அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக்

[Sri A. Ratnam]

[24th March 1956]

10-80
a.m.

ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அது ஹரிஜனங்களுக்கு மட்டுமல்ல, பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் education கல்வி சலுகைக்காக 10 லட்சம் ஒதுக்கப்படும் தொகையையும் Health Department-க்காக செலவுசெய்யப்படவேண்டிய தொகையையும் மற்ற இனங்களுக்கு transfer செய்து விடுகிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்காக செலவு செய்யவில்லை என்பது என் குற்றசாட்டு அல்ல என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே ஹரிஜனங்களுக்கு சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்பது என்னுடைய குற்றசாட்டு அல்ல என்பதை மிக வணக்கமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், இப்படிப்பட்ட நிலைமையில், ஹரிஜனங்களுக்கென்று ஹரிஜன இலாகாவில் பணத்தை ஒதுக்கிவைத்துச் செலவுசெய்துவிட்டால் மாத்திரம் ஹரிஜனங்கள் அதிகமாக முன்னேற்றமடைய முடியாது. ஹரிஜனங்கள் துரிதமாக முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால், எல்லா டிபார்ட்மெண்டுகளிலும் குறிப்பிட்ட தொகைகளை ஒதுக்கிவைத்துச் செலவு செய்யவேண்டும். எல்லா டிபார்ட்மெண்டுகளும் ஹரிஜனங்களுக்கும் சலுகைகளும், உதவிகளும் வசதிகளும் கொடுக்கவேண்டும். கல்வி இலாகா ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய கல்விச் சலுகைகளையும், கல்வி வசதிகளையும் கொடுக்கவேண்டும், போலீஸ் இலாகா ஹரிஜனங்களுக்கு ஸப்-இன்ஸ்பெக்டர் வெலையும், இன்ஸ்பெக்டர் வேலையும் மற்ற உத்தியோகங்களும் கொடுக்கவேண்டும். வைத்திய இலாகா ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய வைத்திய வசதிகளை யளிக்கவேண்டும். சுகாதார இலாகா ஹரிஜனங்களுக்கு ரே.டுவசதிகள், குடிதண்ணீர் வசதிகள், கிணறு வசதிகள் முதலியவற்றை செய்து கொடுக்கவேண்டும். “இந்த இந்த இலாகாவுக்கு ஹரிஜனங்களுக்காகச் செலவுப்பதற்காக இவ்வளவு இவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டு, இவ்வளவு பணம் செலவுபடுத்தப்பட்டுக் கிறது. இந்த வருஷம் இவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்படும்.” என்று ஹரிஜன இலாகா ஒவ்வொரு வருஷ செலவுத் திட்டத்திலும் தெரிவிக்க வேண்டும். அம்மாதிரி ஒவ்வொரு இலாகாவுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்காகச் செலவுபடுத்தவேண்டிய மொத்தத் தொகையைப் பகிர்ந்துக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் ஹரிஜனங்கள், அதிலிரைவில் முன்னேற்றமடைவார்கள். அப்படிச் செய்யாமல் மொத்தமாகப் பணத்தை ஒதுக்கிவிட்டு, பல வகைகளில் எப்படியோ செலவுபடுத்துவிட்டால் ஹரிஜனங்கள் போதிய முன்னேற்றமடைய முடியாது. இன்றைக்கு, ஏதோ ஒரு சில ஹரிஜனங்கள் ஓரளவுக்கு கல்விச் சலுகைகள் பெற்றிருக்கிறார்கள், உத்தியோகங்களும் ஒரு சில ஹரிஜனங்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். என்னைப் போன்ற ஒரு சில ஹரிஜனங்கள் அரசியல் சலுகைகளைப்பெற்று சட்டசபைகளில் பேசுகிறோம், ஹரிஜன மக்களின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். எல்லா ஹரிஜனங்களும் முன்னேற்றமடையவில்லை. ஆகவே நான் குறிப்பிட்டபடி எல்லா இலாக்காக்களும் ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்திற்காக வேலை செய்தால் ஹரிஜனங்கள் விரைவில் முன்னேற்றமடைவார்கள் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

ஹரிஜனங்கள் கோவில் நிலங்களில் பயிரிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சில இடங்களில் இப்போது கோவில் நிலங்களில் பயிரிட்டு வரும் ஹரிஜனங்கள் அந்த நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக, செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் பொன்னேரி தாலுகாவில் ஆண்டாள் குப்பம் என்ற கோவில் இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலைச் சேர்ந்த நிலங்களில் ஹரிஜனங்கள் பயிரிட்டு வந்தார்கள். சுமார் 12 ஏக்கர் கொண்ட அந்த நிலங்களில் பயிரிட்டு வந்த அந்த ஹரிஜனங்கள் கோவிலுக்கு சுமார் 200 மூட்டை நெல் கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால் சிலர் சில எம். எல். ஏக்களின் உதவியாலும் சில காங்கிரஸ் காரர்களுடைய செல்வாக்காலும், அந்த நிலத்திலுள்ள ஹரிஜனங்களை அங்கிருந்து வெளியேற்றி, அந்த நிலங்களை சில ஜாதி ஹிந்துக்களிடம் இப்போது ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்போது 5 ஏக்கர் நிலத்திற்கு 10 மூட்டை நெல், வீதம் கூடக் கொடுப்பதில்லை. ஹரிஜனங்களிடமிருந்து அந்த 12 ஏக்கர் நிலத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கும் ஜாதி ஹிந்துக்கள் இப்போது மிகக் குறைந்த அளவு நெல்தான் கோவிலுக்குக் கொடுக்கிறார்கள்.

24th March 1956]

[Sri A. Ratnam]

கிறார்கள். இம்மாதிரியான நிலைமை எத்தனையோ கோவில் நிலங்களிலும், மடங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களிலும், எஸ்டேட்டுகளுக்குச் சொந்தமான கிராமங்களிலும் நீடிக்கின்றன. இந்த அநீதிகள் ஒழிய வேண்டும். ஹரிஜனங்கள் உழுது வந்த கோவில் நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கே கொடுக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

அடுத்தபடியாக, தொழில்கள் சம்பந்தமாகப் பேச விரும்புகிறேன். நமது சர்க்கார் இப்போது புது மாதிரியான தொழில்களைக் கொண்டு வருகிறார்கள். தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளைக் கொண்டு வரப் போகிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் 5 லட்சம் தீப்பெட்டிகள் செய்வோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். தீப்பெட்டித் தொழிலில் அனுபவம் வாய்ந்த நான் சொல்லுகிறேன். “ஏறக்குறைய 30 அல்லது 32 கேஸ்கள் கூட கைவேலை மில் செய்வது மிகவும் கஷ்டம்.” விம்கோ கம்பெனிக்காரர்கள் 200 கேஸ்கள் தயாரிக்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் ஆயிரக் கணக்கான மெஷின்களை வைத்துக் கொண்டு அப்படித் தயாரிக்கிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரியான தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் போன்ற தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கும்போது, கையினால் பொருளை உற்பத்தி செய்வது எப்படி, மெஷின்களினால் உற்பத்தி செய்வது எப்படி என்பது பற்றியெல்லாம் அனுபவம் வாய்ந்தவர்களுடைய ஆலோசனையோடு ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நம் ராஜ்யத்தில் பட்டதாரிகளாக ஆகிவிட்டால் மட்டும் மக்களுக்கு வேலை கிடைப்பது இல்லை. ஹரிஜனங்கள் பி.ஏ. பாஸ் பண்ணி விட்டாலும், அவர்கள் சிறு சிறு தொழில்களைத் தற்றுக் கொண்டு டால்தான் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது. இப்போது நிறைய ஹரிஜனங்கள் 8-ம் வகுப்பு முடியவோ, எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. முடியவோ படித்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் பெரிய பட்டப் பரீட்சைகள் தேறுவது படித்து விடுகிறார்கள். அந்தக் கற்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்த கிடையாது, அதற்குப் பல தடைக் கற்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்த எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. முடியப் படித்து விட்ட ஹரிஜனங்களுக்காவது வேலை கிடைக்கிறதா என்றால், அதுவும் இல்லை. எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. முடியவோ, அல்லது இ.எஸ்.எல்.ஸி. முடியவோ படித்துள்ள ஹரிஜனங்களை, “கருமான் வேலையோ, அல்லது தச்ச வேலையோ அல்லது வேறெந்த தொழிலோ தெரியுமா?” என்று கம்பெனி முதலாளிகள் கேட்கிறார்கள். அப்படி கேட்கும் இந்தக் காலத்தில் அவர்களுக்கு அந்த வேலைகள் தெரிவதில்லை. முன்பு ஆங்கிலேய ஆலைகள் இருந்தன வென்றால், அவைகளில் ஹரிஜனங்களுக்கு வேலைகள் கொடுத்தார்கள். இப்போது நமது சுயராஜ்ய சர்க்கார் காலத்தில், மில்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படுவதில்லை. அங்கே அவர்களுக்கு ஏதாவது வேலை கொடுக்கப் பட்டாலும், ஏதாவது மூட்டை முடிச்சுக்கள் தூக்கும் கூலி வேலைதான் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்போது ஒரு கம்பெனி முதலாளி முதலியாராக இருந்தால், அந்தக் கம்பெனியில் கூலி வேலை செய்கிறவர்கள் முதல் மானேஜர் வேலை பார்ப்பவர் வரை எல்லோரும் முதலியார்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள்; முதலியார்களுக்குத்தான் வேலை கொடுக்கிறார்கள்; ஹரிஜனங்களுக்கு வேலை கொடுப்பதில்லை. கம்பெனி முதலாளி ரெட்டியாராக இருந்தால், அந்தக் கம்பெனியிலும் இதே நிலைமையே. ஆகவே ஏதாவது மூட்டை முடிச்சுக்கள் தூக்கும் வேலைகளுக்கும், அது போன்ற மற்ற வேலைகளுக்கும் தான் ஹரிஜனங்களை நியமிக்கிறார்களே தவிர, தச்ச வேலை, கருமான் வேலை முதலிய மற்ற வேலைகளுக்கு நியமிப்பது கிடையாது. டிப்ளோமோ செர்டிபிகேட் இல்லாமல், ஹரிஜனங்களை அந்த உத்தியோகங்களுக்கு நியமிப்பதில்லை. அந்த அளவுக்கு நம் ராஜ்யத்தில் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள் நம் ராஜ்யத்தில் அவசியமாகின்றன. தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்தலாமென்று நம் ராஜ்யத்திற்கு மத்திய அரசாங்கம் ஆலோசனை கூறியிருக்கிறது. ஆகவே நிறைய தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளை நிறுவ வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Mr. Deputy Speaker in the Chair.]

மேலும் ஹரிஜனங்களுக்கு இனிமேல் தனிப் பள்ளிக்கூடங்கள் வேண்டாமென்று சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நடைமுறையில் ஓராசிரியர்

[Sri M. P. Subramaniam] [24th March 1956]

கொள்வது என்னவென்றால் ஜில்லா போர்டு அதிகப்படியான பள்ளிக் கூடங்கள் திறப்பதற்கு அனுமதி வேண்டும் என்று டி.இ.ஓ.-க்கு சிபாரிசு செய்தால் அப்படித் திறப்பதற்கு உத்தரவு போடக் கூடிய அளவில் டி.இ.ஓ.-க்களுக்கு சர்க்கார் அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எவ்வளவு பள்ளிக்கூடங்களைத் திறக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டிருக்கிறதோ அதற்குமேல் சிபாரிசு செய்ய முடியாது என்று இப்பொழுது டி.இ.ஓ. சொல்லி விடுகிறார். அதனால் வேண்டிய இடங்களில் அதிகப்படியாக பள்ளிக்கூடங்களைத் திறக்க வேண்டும் என்று ஜில்லா போர்டுகள் சிபாரிசு செய்தால் அந்த இடங்களில் அதிகப் படியாக பள்ளிக்கூடங்களைத் திறப்பதற்கு அரசாங்கத்திடம் ஜில்லா போர்டு வற்புறுத்தலாம்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கும் விஷயமாக கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக ஒரு பிற்பட்ட இனத்தைச் சார்ந்த மாணவனுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட புகார் என்னிடம் வந்திருக்கிறது. வேண்டுமென்றால் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கு அதைப்பற்றி எழுதிக் கொடுக்கவும் தயாராக இருக்கிறேன். இரண்டு வருஷ காலமாக ஒரு கல்லூரித் தலைவர் பிள்ளைகளுக்கு பணம் கொடுக்காமல் அப்படியே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். பையன் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வேண்டிய பணத்தையும் ஹாஸ்டல்களுக்குக் கூட வேண்டிய பணத்தையும் கட்டிவிட்ட பின்பு கூட அவனுக்கு எவ்வளவு பணம் வந்திருக்கிறது என்ற தகவல் தெரியாத நிலைமையில் அந்தப் பையன் இருக்கிறான். அப்படி அல்லாமல் எவ்வளவு பணம் வந்திருக்கிறது என்பதை பையன்கள் அறியும்படி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியது அவசியம். பையனுடைய பெயர், கல்லூரியின் பெயர் என்ன என்பதை நான் கொடுக்கிறேன்.

தற்சமயம் கிராமங்களில் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அப்படிச் காய்ச்சுவதும் இப்பொழுது அதிகமாகப் பெருகி விட்டது என்பதும் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இந்த திட்டத்தை கண்டிப்பாக அமுலுக்குக்கொண்டு வருவதாக இரந்தால் பொது மக்களிடத்தில் நிலவி வரும் ஒரு கருத்தை மனதில் எடுத்திருக்கொள்ளவேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இதைத் தடுக்க ஒரு யோசனையை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது பல போலீஸ் காரர்கள் பல கேஸ்களைப் பிடித்து போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அடைத்து வருகிறார்கள். அப்படி கேஸ் பிடிக்கிறவர்களுக்கு சர்க்கார் அபராதம் போடுவதில் 50 சதவிகிதம் கொடுத்தால் போலீஸ்காரர்கள் இன்னும் அதிகப்படியான கேஸ்களைப் பிடித்து தண்டனைக்கு உள்ளாக்குவார்கள். சாராயம் காய்ச்சும் கேஸ்களை பிடிக்காமல் போலீஸ்காரர்கள் லஞ்சம் வாங்கும் கொள்கையும் நின்று விடும். அப்படி நாம் அவர்களுக்கு அபராதத்திலிருந்து ஒரு பங்கைக் கொடுத்துவந்தால் லஞ்சம் வாங்குவதற்கும் முனையமாட்டார்கள். கிராமங்களில் போலீஸ்காரர்களுக்கு நாலுந்து ரூபாய் கொடுத்தாலும் அவர்கள் அந்தக் கேஸ்களை பிடிக்காமல் போய் விடுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர்களுக்குக்கொடுக்கப்படும் சம்பளம் குறைவாக இருப்பது தான். ஆகையினால் வருலிக்கப்படும் அபராதத் தொகையில் அவர்களுக்கு நாலில் ஒரு பங்கோ அல்லது ஆறில் ஒரு பங்கோ அல்லது பத்தில் ஒரு பங்கோ கொடுத்துவிடுவது என்று ஒரு கொள்கை அமைத்தால் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்கிறது என்ற எண்ணத்தில் அதிகப்படியான கேஸ்களைப் பிடிப்பதற்கும் அவர்கள் முன் வருவார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு எண்ணம் அவர்களிடம் இருக்கிறது என்பதை ஒரு போலீஸ்காரரே என்னிடம் சொன்னார். அதிகப்படியான கேஸ்களைப் பிடித்தால் அரசாங்கத்திற்கு அதிகப்படியான வருமானமும் கிடைக்கும். போலீஸ்காரர்களுக்கும் அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்கும். குறைவாக சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்கு உதவி செய்வதாகவும் ஆகும். இந்த யோசனையை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுகிறேன்.

[24th March 1956] [Sri M. P. Subramaniam]

அடுத்தபடியாக சர்க்காருக்கு, விண்ணப்பங்கள் கொடுத்தால் இரண்டு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். கிராமங்களில் பொதுக்கூட்டங்கள் நடத்தவேண்டும் என்று விண்ணப்பம் போட்டால் இரண்டு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டும். அதற்குப்பின் அனுமதி வந்ததும் இரண்டு ரூபாய் கட்டவேண்டும். டி.எஸ்.பி.-க்கு மனுக்கொடுத்தாலும் அதற்கும் இரண்டு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி பல சமயங்களில் விண்ணப்பம் செய்து கொள்வதற்கெல்லாம் ஒவ்வொரு தடவையிலும் இரண்டு இரண்டு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது. கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் இப்படிக்கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்படி எதற்கெடுத்தாலும் இரண்டு ரூபாய்க்கு ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டுமென்று சொல்வதானது அவர்களுடைய சுதந்தரத்தை பாதிப்பதாக ஆகிறது. ஏற்கெனவே கூட்ட அனுமதிக்காக இரண்டு ரூபாய் கொடுக்கவேண்டியதை விட்டுவிடவேண்டும் என்று செல்லிக் கொண்டு வரும்போது மேலும் இரண்டு ரூபாய்க்கு ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டும் என்று சொல்வது ஜனநாயக சர்க்காருக்கு உகந்தது அல்ல. கிராமங்களில் அமைச்சர்கள் சுற்றிப் பார்க்க வந்தபோதும் அவர்களிடம் விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்கும் இரண்டு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டும் என்று சொல்வது ஜனநாயகத்திற்கு சரியல்ல. ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகள் எம்.எல்.ஏ.-க்களும் மந்திரிகளும் தான். அதனால் அவர்களுக்கு விண்ணப்பம் போடுப்போது ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. இந்தக் கொள்கையை எடுத்துவிட்டால் அதனால் சர்க்காருக்கு அதிகப்படியான வருமானம் குறைந்துவிடப் போவதில்லை. ஒவ்வொரு விண்ணப்பத்திற்கும் கட்டணம் கட்டவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல.

கடைசியாக ஒரே ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். இரவு நேரங்களில் சேலம், பட்டணம், கோயமுத்தூர் முதலிய இடங்களுக்கு லாரிகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அதனால் அதிகப்படியான உயிர்ச் சேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. அப்படி உயிர்ச் சேதங்கள் அடிக்கடி ஏற்படுவதாக தகவல் கிடைக்கிறது. குறிப்பாக ஆத்தூர் பெத்து நாயகன்பாளையம் கிராமத்தில் என்னுடைய தகவலுக்குத் தெரிந்து இரண்டு மூன்று சேதங்கள் நடந்திருக்கின்றன. ஒரே ஊர்தத்தில் பல விபத்துக்கள் நடந்திருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் இரவு நேரங்களில் லாரிகள் அதிகப்படியான வேகத்தில் போவதால் அப்படி விபத்துக்கள் நேரிடுகின்றன. மைலுக்கு சுமார் 60 மைல்கள் வேகத்தில் கூட அவர்கள் போகிறார்கள். அதைத் தடை செய்வதற்கு இரவு நேரங்களில் போலீஸ் காரர்களை அமைத்தால் இதைத் தடுத்து விடலாம். இப்பொழுது பகல் நேரங்களில் வேகமாகப் போகக்கூடிய காரர்களையும் வண்டிகளையும் கண்டு பிடிக்க ஸ்பீட்பிரேக் வைத்துக்கண்டு பிடிப்பது போல் இரவு நேரங்களில் அப்படி அமைத்துக் கண்டு பிடித்தால் இப்படிப்பட்ட விபத்துக்கள் நடவாமல் தடுக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. போலீஸ்காரர்களும் ஆர்.டி.ஓ.க்களும் இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். லாரிக்காரர்கள் இருபது மைல்களுக்கு மேல் லாரிகளை ஓட்டக்கூடாது என்று ஒரு விதி செய்யவேண்டும். இது மிக மிக அவசியம். இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை அரசாங்கம் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இது தான் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI S. JAYARAMA REDDIAR: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் பேசுவதற்கு முன்பாக நான் எந்த விஷயத்தைப் பற்றி பேசவேண்டும் என்று நினைத்தேனோ அது சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி அவர்கள் இல்லையே என்று நினைத்தேன். அப்படி நினைத்து வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது அது சம்பந்தமான மந்திரி அவர்கள் உள்ளே வந்து உட்கார்ந்துகொண்டதைக் கண்டு சந்தோஷப்படுகிறேன். பொதுவாகச் சொல்லும்போது இவ்வளவு காலமாக உபமானியக்கோரிக்கை இவ்வளவு அதிகமான தொகை உள்ளதாக வரவே இல்லை. ஆனால் அதற்கு ஒரு காரணம் சொல்லப்படலாம். பல அபிவிருத்தி திட்டங்கள்

[Sri S. Jayarama Reddiar] [24th March 1956]

திடீர் திடீரென்று இப்பொழுது வருகின்றன. நமது தேசத்தில் அபிவிருத்தி திட்டங்களை எடுத்துச் செய்வதற்கு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் தரப்படுகிறது. அந்த ரூபாயை நாம் காலா காலத்தில் செலவழித்து நம் நாட்டை நாம் வளம்பெறச் செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் செய்து வருகிறார்கள். அந்த முறையில் நாம் அதிகப்படியான ரூபாயை சாங்க்ஷன் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி நாம் அதிகப்படியான பணத்தை வாங்கி அவைகளைச் செலவு செய்யும்போது அவைகள் சரியானபடி செய்யப்படுகிறதா, அதன் மூலம் சரியானபடி பயனடைகிறதா என்பதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இது சம்பந்தமான ஒரு விஷயத்தைமட்டும் நான் நம்முடைய கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த வருஷத்தில் இன்னும் ஐந்தாறு நாட்கள்தான் இருக்கிறது. இந்த ஐந்தாறு நாட்களில் இந்த மாகாணத்தில் எவ்வளவு ரூபாய்கள் சாங்க்ஷன் பட்டுவாடா செய்யப்படுகிறது என்று பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட ஐதீப படியான பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஒரே வாரத்தில் கிட்டத்தட்ட பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பட்டுவாடா செய்யப்படுகிறது. சாங்க்ஷன் செய்யப்பட பணம் கண்டராக்க்டர்களுக்கும் மற்றும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் பல ஆட்களும் வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். இதைப் பார்த்தால் இவ்வளவு சீக்கிரமாக லைசென்சு நடைபெற்று வருகின்றன என்பது நன்றாகத் தெரியும். அதற்கு வேண்டியதையும் அதிகாரிகள் சாங்க்ஷன் செய்துகொண்டும் வருகிறார்கள். இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கொஞ்சம் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும் என்பதை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இப்பொழுது பப்ளிக் அக்கௌண்டன்ட் கமிட்டி என்று பல கமிட்டிகள் வேலை செய்துகொண்டு வருகின்றன. அவைகள் எல்லாம் சட்டசபையிலிருந்து அங்கத்தினர்களை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கமிட்டிகள். இம்மாதிரி நம்முடைய நிர்வாகத்தில் நடைபெற்று வருகின்றன.

அநுபவ பூர்வமாக பார்த்தால் அந்த கமிட்டிகளுட இந்த மாதிரி நிர்வாகத்தில் ஏற்படும் பண விரயம், ஊழல்கள் நாம் சரிவர கண்காணிக்க போதுமான வசதிகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே நிதி மந்திரி அவர்கள் தீவிரமாக இதைப்பற்றி யோசித்து, வேறு வழிகள் கண்டுபிடித்து, எந்த விதத்தில் இந்தப்பணவிரயம், மற்ற ஊழல்கள் ஏற்படாமல் வழி செய்யவேண்டுமோ, அதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் எங்கு பார்த்தாலும், சில சமயங்களில் அபிவிருத்தி திட்டங்களை நிறைவேற்றும்பொழுது, அங்கு வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய சம்பளத்திற்கும் குறைவாக, அந்த எரியாக்களில் பணவசூல் செய்யப்படுவதினால், சர்க்கார் பணம் எப்படி, எவ்விதம், எங்கே விரயமாக்கப்படுகின்றதென்பது தெரியவில்லை. கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் இம்மாதிரியாக அநேக உத்தியோகஸ்தர்களை போட்டு அவர்களுக்கு ஏராளமான பணத்தை கொடுத்து விரயமாக்குகிறார்கள். அந்த பணச்செலவுக்கேற்ற பலன் மக்களுக்கு ஏற்படுவதில்லை என்ற எண்ணம் பரவுகிறது, அதைப்பற்றி பகிரங்கமாகவும் பேசுகிறார்கள். ஆகவே, பொது மக்கள் பணம் துர்விநியோகமாகாமல் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி திட்டங்கள் அமுல் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இருபது நாளாக நடந்த விவாதத்தில் பொதுவாக எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்கள் நம் சர்க்கார் நடக்கும் விதத்தை போற்றி வந்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், இந்த பரபரப்பைக்கேட்டு இருபது அடைவதில் பிரயோசனமில்லை. நாம் செலவழிக்கும் பணம், மக்களுக்கு ரூபாய்க்கு 10 அணுவாவது பயன்படுகிறதா என்பதை பார்க்க ஒரு திட்டம்போட்டு, எங்கெங்கு பணம் விரயமாகிறது என்று தெரிகிறதோ அங்கெல்லாம் புது மாதிரி check செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். இந்த ஒரு விஷயத்தை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சபையில் இருக்கும் போது சொல்லவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டேன் அவரும் சபைக்குவந்த விட்டார்கள்.

[24th March 1956] [Sri S. Jayarama Reddiar]

இன்னொரு முக்கிய விஷயத்தை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆப்சர்களைப்பற்றி பேசும்போது corruption யைப்பற்றி சுட்டிக்காட்டுகிறோம். சென்ற இரண்டு நாளாக இங்கு கனம் அங்கத்தினர்கள் இடையே தேர்தல் நடந்ததைப் பார்த்தோம். இந்த அங்கத்தினர்கள் இடையே யும் இந்தத் தேர்தலில் corruption இருந்ததாக பேச்சு பகிரங்கமாக வருகிறது. டிபார்ட்மெண்டிலுள்ள ஆப்சர்களிடம் corruption இருப்பதாகச் சொல்லுவது பிரயோசனமில்லை. இந்த தேர்தல் சமயத்தில் நடக்கும் corruption யை சர்க்கார் நிறுத்தாவிட்டால் சட்ட சபை மெம்பர்களைப்பற்றி ரிசிக் கேவலமாக மக்கள் பேச இடங்கொடுத்தாகும் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI T. ANANTA PAI : Mr. Deputy Speaker, Sir, I think this is perhaps the last occasion when we are called upon to speak on the Budget Demands, on the floor of the House and I would be failing in my duty if I do not pay the meed of praise for the way in which the finances of our State have been handled during the last four or five years. I must say, thanks to the Hon. the Minister for Finance, he has done his work with vision, courage and with prudence. To-day the financial position of Madras State is considered to be one of the best in the whole country. The response that we have had for the public loans that the Government raised from time to time has been very good in spite of the fact that the State has had to face famine and several other natural calamities. In spite of the fact that the State itself has to be divided into two States during the course of the last four or five years, we have done very well. On behalf of the district of South Kanara, I must say that during the course of the last four or five years, several of the problems of the district have been solved, thanks to the interest that the State Government have taken. But this does not mean that there are not problems to be solved. There are still several other problems which remain to be solved and I am sure they would receive the sympathetic attention of the Government. From now on up to October I am afraid there is very little that can be done, but so long as we continue to be a part of this State, I am sure the problems of the District will continue to get the same sympathetic treatment so that we might always be proud of the association and pleasant time that we had in our association with the State.

Sir, there are several problems that the State has to face. We are thinking of industrialising the State. But at the same time our outlook on industrialisation has to undergo a lot of change. There are several impediments even to-day that face a man who wants to start some industry on a small scale. Take for instance, Sir, our Public Health Act. It prohibits the starting of an industry even with a 3 h.p. motor within municipal limits in areas which are not classified as industrial areas. It has been the experience of many persons who want to start industries in municipal areas that it takes a year or two for them even to get a licence for starting an industry. It is good for anybody to say that all industries must be started in industrial areas. But, as the Government are aware, there are areas within municipal limits which are not even to-day classified as industrial areas. It is all right to have an area classified as an industrial area and everybody directed to start

[Sri T. Ananta Pai] [24th March 1956]

industries within that industrial area. If a particular area has been classified as an industrial area on account of the fact that there are already existing in that area industrial concerns, then it would be difficult for anybody who want to start a new industry to get lands in that area because the cost of the land in that area would be very prohibitive. I would request the Government to go into this question of amending the provisions of the Act suitably so that it may enable many people to start industries, without much irksomeness, within municipal limits. If the Government do not pay attention to this problem, many industries will have to be started outside the municipal limits and ultimately these unwanted areas where the industries have been started will have to come within the municipal limits. Meanwhile the municipalities will lose much of its revenue that would be derived if the industries had been located within the municipal limits even in the first instance. If we really believe in the rapid industrialisation of our State in the course of the next four or five years, red-tapism will have to go and I feel that a certain amount of courage, a certain amount of vision is required in handling this problem if this State should set its feet firmly on industrialisation, during the Second Five-Year Plan period.

We have done a great deal for the elementary school teachers. We have given educational concessions to their children. I do not know whether the rules permit the above concessions being extended even after their retirement at the age of 55. After retirement these teachers have with them very little money. Of course, the Government have provided them with a pension of one-fourth the salary they were receiving while in service. If the educational concessions now given to children of elementary school teachers are to be withdrawn after their retirement I am afraid it will be very difficult for them to give education to their children.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I just wish to point out that elementary school teachers retire at the age of 60 and by that time it is hoped their children would have passed the S.S.L.C. standard. We do not expect them producing children even after the age 45.

* SRI T. ANANTA PAI: If they produce children, I do hope their difficulties will be taken into account and if I accept the proposition of the Hon. the Minister for Finance, there should be no great financial burden because children born above the age 45 will be few in number. (Interruption) Some people cannot help producing children.

The life of the South Kanara Cultivating Tenants' Protection Act is only for a period of one year. Now, the Government are considering the question of fixing the share of cultivating tenants. If we do not extend the life of the South Kanara Cultivating Tenants' Protection Act for a period of five years on the same lines as the Madras Cultivating Tenants Protection Act it would be very difficult to extend it afterwards, Sir, as the district of South Kanara is

[24th March 1956] [Sri T. Ananta Pai]

to be cut off from this State and is to be attached to the State of Mysore, as a result of the reorganisation of States. Therefore, I urge on the Government to see the life of the South Kanara Cultivating Tenants' Protection Act extended to cover a period of the next five years so that the new State of Mysore wherein the district is to be attached may make the necessary adjustments in conformity with the laws prevailing there.

I wish also to make a request for the nationalisation of Mangalore Electric Company. The other day the Hon. Minister stated that they were going to nationalise six companies. I do hope that the Government would listen sympathetically to our request. Unless this is done it is not possible to carry out rural electrification of the district. The Mysore Government is ready to supply power to the district by June 1956, and if the Mangalore Electric Supply Company is not in a position to take it over, we are afraid that considerable portion of the district will have to suffer, on account of the Government having failed to take up the company.

Coming to public health, we feel that one major disease that our people suffer from is T.B. Another dreadful disease that our people suffer is cancer. Just as free treatment is meted out to those who suffer from venereal disease, anybody who suffers from these two diseases must be able to get free treatment from the Government. If it is not possible to nationalise the doctors which I very much advocate, at least the major diseases in the country could be nationalised in advance so that when the National Health Act comes into force we can have sufficient experience to know how exactly the above diseases could be eradicated.

Then, Sir, I have to say something about the Employment Exchanges. To-day, as the Rules stand, everybody has to go to the District Headquarters in person for getting himself registered. I think it is too much to expect our unemployed people to spend money to go to the District headquarters in person. They have to do it very often if they do not get employed because the registration has to be renewed periodically. I would therefore suggest that the officers of the Employment Exchanges may be directed to camp at Taluk headquarters so that these unemployed people may appear before them and get themselves registered and thereby they may be saved the trouble of spending money which they cannot afford.

The Local Development Works have progressed well and I hope our Government will strongly urge on the Central Government to give all the encouragement and facilities to the people who make larger contributions. I would urge on the Hon. the Finance Minister to see that South Kanara gets larger allotment than what is proposed now. So also I would request that more allotment is made to the District Board of South Kanara. While other District Boards who have gone out of the way and have spent out of their general accounts have been given substantial grants, we have been given only Rs. 75,000. The demands on the District Board are so many and it has made contribution to various works with the result that it is not able to cope up. After all, an additional allotment of

11-10
a.m.

[Sri T. Ananta Pai]

[24th March 1956]

another Rs. 50,000 or one lakh is nothing. We should not make the local bodies look so small in the eyes of the public and they must be able to play the role assigned to them.

Lastly, I wish to say that Hindi should be given proper encouragement. All non-official bodies which have undertaken the spread of Hindi must be given due encouragement so that people who want to know Hindi may learn it.

One more request I have to make. Recently the State Government have taken over or purchased in auction the strawboard factory in South Kanara for the amount that they had advanced to it. Now this has been closed. I request the Government to consider the possibilities of reviving that factory and keep it in working condition. Even the one industry which we had started should not be considered to have failed.

Thank you, Sir.

1-12 * SRI A. VELOO : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, உப
a.m. மான்யக் கோரிக்கையின்மீது பொது விவாதத்தில் சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். மதுவிலக்கை அமல் நடத்த சர்க்கார் நிறைய பணம் செலவு செய்து வருகிறது. இந்த மதுவிலக்கின் காரணமாக மக்கள் பெருவாரியாக நன்மை அடைய வேண்டுமென்று நோக்கமிருந்தாலும், அது வெற்றிகரமாக நடைபெற வேண்டுமென்று அந்த மதுவிலக்குத் திட்டத்தை போலீசார் கையில் ஒப்படைத்த போதிலும், அது விஷயமாக இதுவரை, சர்க்கார் நோக்கப்படி சரியாக காரியங்கள் நடைபெறாமல் இருப்பதைப் பார்த்து வருந்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. சர்க்காருடைய நல்லெண்ணெய் ஈடேற, போலீசார் ஸ்கூப் வாங்காமல் இருக்கப் பார்த்துக் கொள்வதுடன், ஜிஞ்சர்பீர் போன்ற பானங்களுக்கு பெர்மிட் கொடுக்காமலிருக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

சுதந்திரம் பெற்ற நாட்டில், ஹரிஜனங்கள், போலீசாரால் மிகக் கேவலமாக, மிருகங்களைப்போல் நடத்தப்படுகிறார்கள். இன்னுடைய உண்மை, மாகாணம் பூராவிலிருந்து ஹரிஜனங்களிடமிருந்து வரும் மனுக்களிலிருந்து சர்க்கார் தெரிந்து கொள்ளலாம். தற்போது இந்த மதுவிலக்குக் காரணமாக ஹரிஜனங்கள் சற்று செளகரியமாக வாழ்கிறார்கள். எங்காவது திருட்டு நடந்துவிட்டால் போலீசார் சேரிகளில் புகுந்து சற்று முன்னேற்றப் பாதையில் செல்லும் ஹரிஜன மக்களையும், அவர்களுடைய பெண்களையும் மிருகத் தனமாக அடித்து கண்டப்படுத்துகிறார்கள். அவ்வித போலீசார் செய்யும் அபூதிரியங்களைத் தடுக்க, சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவ்வித நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுக்காத வரையில் மக்கள் சுதந்திரம் பெற்றும், கல்வி வளர்ச்சி இல்லாத தாழ்ந்த நிலைமையிலுள்ள மக்களை இந்த நாசகமான காலத்தில் கூட இப்படி மிருகங்களைப்போல் போலீசார் நடத்துகிறார்கள். ஆகவே சுதந்திரம் எல்லோருக்கும் பிரயோஜனப்படவில்லை யென்று குறை கூறுவார்கள்.

அடுத்தபடியாக இந்த கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் விஷயமாக ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டம் அமல் நடத்தப்படுவதின் காரணமாக பல இடங்களில் நல்ல அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக சர்க்காரை பாராட்ட வேண்டியதுதான். இந்த அபிவிருத்தி திட்டம் அமுலாக்க ஒரு இடத்தில் 50 சத விநிதம் பண உதவி அங்கிருக்கும் மக்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. அந்தப் பணத்தை போட்டு ஒரு கட்டிடம் கட்டிவிட்டால், மீதி 50 சத விநிதம் பணம் சர்க்காரிடமிருந்து வர நீண்ட காலமாகிவிடும் காரணமாக, மக்கள் அதிக சந்தர்ப்பங்கொடுக்க. இவ்வித நிலைமை நீடிப்பதால் பல இடங்களில் வேலை

24th March 1956]

[Sri A. Veloo]

செய்ய ஒப்புக்கொண்ட காரியங்கள் நடைபெறாமல் நின்று விடுகிறது. இந்தத் துறை மக்களுக்குக் காலா காலத்தில் கிடைக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தீண்டாமை சம்பந்தமாக சர்க்காரினுடைய சட்டம் நல்ல முறையில் இருக்கிறது. அதை அமல் நடத்துவதிலும் சர்க்கார் நல்ல நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கிராமங்களில் அந்த சட்டம் நல்ல முறையில் நடைபெறவில்லை. தற்போது Information and Publicity department ஒரு Van வைத்து கிராமங்களில் மதுவிலக்கு முக்கியத்துவத்தைப் பற்றியும், மற்ற சுகாதார விஷயமாகவும் பிரசாரம் செய்துவருகிறார்கள். சர்க்கார் இதே Publicity department மூலம் தீண்டாமை விலக்கின் அவசியத்தைப்பற்றி கிராம மக்களுக்கு நல்ல பிரசாரம் செய்து, தீண்டாமை போக்குவதில் நல்ல வெற்றி காணவேண்டும். ஆகவே இந்த தீண்டாமை ஒழிப்பு விஷயமாக கிராமங்களில் சர்க்கார் நல்ல தீவிரப் பிரசாரம் செய்ய முன் வர வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கல்வி சம்பந்தமாக இரண்டொரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். தற்போதுள்ள சர்க்கார் உதவி பெற்று தனிப்பட்டவர்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கும் பள்ளிக்கூடங்களை, சர்க்காரே தன் சொந்த பொருப்பால் எடுத்து நடத்தினால் எல்லோருக்கும் நல்லதாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அதிலும், அப்பள்ளிக்கூடங்களில் மாணவர்களுக்கு மத்தியான உணவு போடுவதினால், பெருவாரியான ஹரிஜன மாணவர்கள், மற்றும் ஏழை குடும்பத்தினரைச் சேர்ந்த மாணவர்கள், படிப்பு வாசனை பெறாத இன மக்களின் குழந்தைகள், தவறாமல் பள்ளிக்கூடம் வந்து படிக்க வசதியாக இருக்கும். ஆகவே இந்த மத்தியான உணவு பள்ளிகளில் குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது என் கோரிக்கை. குறிப்பாக ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு இந்த உணவு கொடுப்பதில் சர்க்கார் தவறக் கூடாதென்று தெரிவிக்கிறேன். ஆசிரியர்களுள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், Higher grade ஆசிரியர்களுக்கும், L.T. பாஸ் செய்த ஆசிரியர்களுக்கும் சர்க்கார் நல்ல சலுகைகள் தருகின்றன. ஆனால் Secondary grade ஆசிரியர்களுக்கு அவ்வித சலுகைகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இவர்களுக்கும் அவ்வித சலுகைகள் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பள்ளிக்கூடங்களில் ஹிந்தி கற்றுக் கொடுக்கப்படுவது சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் ஹிந்தி கற்றுக் கொடுப்பதற்காக ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஹிந்திப் பாடம் பரீட்சைக்கு இல்லாததாலும், இஷ்டப்பட்ட மாணவர்கள் தான் ஹிந்தி படிக்க வேண்டுமென்று விதி இருப்பதாலும், மாணவர்கள் அந்த வகுப்புக்குப் போவதில்லை. இதனால் ஹிந்தி வாத்தியாருக்கு வேலையில்லாமல், அவருக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம் வீணாக விரயமாகிறது. அப்படி பணம் விரயமில்லாமல் இருக்க, பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அவசிய மில்லை என்று தெரிந்தால் அங்கு ஹிந்தி வாத்தியார்களை நியமிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வைத்திய வசதி சம்பந்தமாக இந்த சபையில் அநேகர் பேசினார்கள். தற்போது எல்லா கிராம ஆஸ்பத்திரிகளிலும் டாக்டர்கள் கிடையாது. டாக்டர் இருந்தாலும் அங்கு மருந்துகள் இருப்பதில்லை. ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகளில் மருந்துகளை கிடையாது.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஒரு மெடிகல் காலேஜ் ஆரம்பிக்க மத்திய சர்க்கார் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று இந்த சபையில் இரண்டு வருஷங்களாக விவாதம் நடைபெற்று வருகிறது. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அதைப்பற்றி சவனிப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் உடனடியாக தஞ்சாவூரில் மெடிகல் காலேஜ் துவக்க, நிதி மந்திரி அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார் என்று நம்புகிறேன். Mobile van-ல் மருந்துகளை கிராமங்களுக்கு எடுத்துச் சென்று, நல்ல சுகாதார விஷயமாக பிரசாரம் செய்து, கிராம மக்களுடைய வியாதிக்குக் சிகிச்சை செய்து

[Sri A. Veloo] [24th March 1956]

வருவது நலமென்று நினைக்கிறேன். குடிதண்ணீர் சம்பந்தமாக இரண்டு டொரு வார்த்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தஞ்சாவூர் ஜில்லா போன்ற இடங்கள் டெல்டா பிரதேசம். அங்கே தண்ணீர் 2 அடி, 1 அடி வெட்டினாலும் தண்ணீர் கிடைத்து விடிறது. தண்ணீர் தரையில் சேர்ந்து விடுவதில்லை. கழிவு நீர்தங்கிவிடுவதால் அந்த இடங்களிலே யானைக்கால் வியாதி அதிகமாக பாவி இருக்கிறது. சர்க்காரினுடைய பரிசீலனையின்படி சிதம்பரம், கும்பகோணம், மாயூரம், இந்த மூன்று இடங்களிலேயும் யானைக்கால் வியாதி இந்த மாகாணத்திலேயே அதிகமாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கும்பகோணத்தில் Dr. Inage வசதி செய்யப்படுகிறது. கும்பகோணத்திலும், மாயவரத்திலுமுள்ள கழிவு நீர் காவேரியில் வந்து சேருவதனால் யானைக்கால் வியாதியால் மிகவும் தொல்லைபட வேண்டி இருக்கிறது. சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கெல்லாம் கொசு வலைகள் வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஏழை மக்களெல்லாம் யானைக்கால் வியாதியால் பாதிக்கப்பட்டு தொல்லை படுகிறார்கள். அந்த யானைக்கால் வியாதி நீங்க வேண்டுமானால் ஒவ்வொரு முனிசிபாலிடிகளுக்கும் கழிவு நீர் திட்டத்தை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இத்திட்டத்திற்காக மேஜர் பஞ்சாயத்துகளுக்கும், முனிசிபாலிடிகளுக்கும், அவர்கள் கேட்கும் தொகையைக் கடனாக கொடுத்து உதவ வேண்டும்.

தரங்கம்பாடி நீண்ட காலமாகவே சுக வாசஸ்தலமாக இருந்து வருகிறது. அதை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து உதவி பெற்று விருத்தி செய்து நல்ல சுக வாசஸ்தலமாக ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம கூட்டுறவு நிலையங்களுக்கெல்லாம் சர்க்கார் நிறைய பணம் கொடுப்பார்களேயானால் விவசாயிகளுக்கெல்லாம் குறைந்த வட்டியில் பணம் கிடைக்க வசதியாக இருக்கும். ஆகவே கிராம கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு நல்ல உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜன முன்னேற்ற சம்பந்தமாக, அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளுக்கு, ஜில்லா ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபிசுக்கு மனு செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அவர் எல்லா மனுக்களையும் டெபுடி கலெக்டர் களுக்கு, அல்லது தாசில்தார்களுக்கு திருப்பி அனுப்பி விடுகிறார்கள். அவரவர்கள் அவரவர்களுக்கு எத்தனை மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன, எத்தனை டிஸ்போஸ் செய்திருக்கிறோம் என்பதற்காக இப்படி செய்து விடுகிறார்கள். இங்கே தாசில்தார் ஆபிசிலும், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு அனுப்பிவிட்டு, ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சென்று அவர்களுக்கு இப்பொழுது வீட்டு வசதி வேண்டியதில்லை, பாதை வசதி சரியாக இருக்கிறது என்று அந்த பேப்பரை டிஸ்போஸ் செய்துவிடுகிறார்கள். அவ்வாறு இல்லாமல் ஹரிஜனங்களுக்கு பாதைகள் ஏற்படுத்துவதற்காகவும், வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்காகவும், இந்த ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபிசுக்கு ஸ்பெஷல் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், ஸ்பெஷல் தாசில்தார் அல்லது ஒரு அப்பர் டிவிஷன் கிளார்க் போன்றவர்களை அவருக்கு கொடுத்தால் வேலை நடப்பதற்கு நலமாக இருக்கும். அதன் மூலம் இந்த ஹரிஜன முன்னேற்ற வேலையை கொஞ்சம் நல்ல முறையிலே செய்வதற்கு கொஞ்சம் உதவியாக இருக்கும்.

சிதம்பரத்திலேயுள்ள சர்க்கார் நந்தனூர் கல்லிக் கழகம் நீண்ட நாளாக நல்ல முறையிலே நடந்துவருகிறது. இந்த கல்லி நிலையத்தை சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு ஆண்கள் உயர்தர கல்லி நிலையத்தையும், பெண்கள் உயர்தர கல்லி நிலையத்தையும் நடத்தி வருகிறார்கள். ஆண்கள் படித்துக் கொண்டிருக்கிற கல்லி நிலையத்திற்கு சரியான கட்டிடம் இல்லாமல் சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டதிலிருந்து, கட்டிடம் கட்டுவதற்கு பல திட்டங்களை எல்லாம் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த கட்டிடத்தை கூடிய விரைவிலே கட்டி நல்ல முறையிலே நடத்த ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

கோவில் நிலங்களிலே இருப்பவர்களையும், அதில் பயிர் செய்பவர்களையும் திடீர் திடீர் என்று மாற்றி விடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் குடி, ருத்தகை பாதியை கொடுத்து உதவி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

24th March 1956] [Sri A. Veloo]

கைக்குத்தல் அரிசி சம்பந்தமாக சர்க்கார் நல்ல பிரசாரம் செய்கிறார்கள். நமது சர்க்காரிலே யிருந்துகூட பயிற்சி பெற்றவர்களை அனுப்புகிறார்கள். ஆனால் கைக்குத்தல் அரிசி உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டே புதிய அரிசி மில்களுக்கு உத்தரவு கொடுத்துக்கொண்டே வருகிறார்கள். இந்த உத்தரவை மாற்றி யமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*B. K. NALLASWAMY: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே ! 11-8

நான் எந்த அமைச்சரிருந்தால் எதைப்பற்றி பேசலாம் என்று குறித்து வைத்திருந்தேனோ அவர் இல்லாதது எனது துரதிர்ஷ்ட வசம் என்று நினைக்கிறேன்.

குறிப்பாக ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது அதிகமாக ஹரிஜனங்கள் வாழக்கூடிய தாலுகாக்கள் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் பவானி, பல்லடம், உடுமலைப்பேட்டை அவசங்களிலும் குறிப்பாக எங்கள் தாலுகாவிலே பெரும்பாலும் ஹரிஜனங்கள் பட்டா பூமிகளிலே குடியிருந்து வருகிறார்கள். நான் ஒவ்வொரு தடவையும் நான்கு வருடங்களாக பேசிக்கொண்டுதான் வருகிறேன். அங்கே இருக்கக்கூடிய நிலச்சுவான்தார்கள் சொல்வதை அந்த ஹரிஜனங்கள் கேட்காவிட்டால் அச்சேரிகளை காலி செய்துவிட வேண்டும். அங்கே இருக்கக்கூடாது என்ற நிர்ப்பந்தம் அவர்களுக்கு இருந்து வருகிறது. அதுவும் குறிப்பாக பொது தேர்தல் சமீபத்திலே வருகிற காலத்தில், இந்த நிர்ப்பந்தம் அதிகமாக அவர்கள் மீது செலுத்தப்படும் என்பதை உணர்ந்து, இப்பொழுது உண்மையிலேயே நாம் அவர்களுக்கு விடுதலை கொடுக்க வேண்டும் என்றால் அந்த பட்டா பூமிகளிலிருந்து அவர்களை கிளப்பக் கூடாது என்ற சட்டம் செய்ய வேண்டியது அவசியமாயிருக்கின்றது. இந்தமாதிரி தொல்லைகள் பல ஜில்லாக்களிலே இருக்கிறது என்றுதான் நினைக்கிறேன். அந்த சட்டம் செய்தால் அவர்களுக்கு பெரிய பாதுகாப்பாக இருக்கும். அதைப்பற்றி அரசாங்கம் ரொம்ப கவனிக்க வேண்டும்.

தனிப்பட்ட பட்டா பூமிகளை ஆர்ஜிதம் செய்வதில் ரொம்ப தாமதம் ஆகிறது. ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டிலே ஜில்லா அதிகாரியாக தனி தாசில்தாரை போட்டிருக்கிறோம். நூறு சேரிகள் ஒரு தாலுகாவில் இருந்தால், இந்த மாதிரி நான்கு, ஐந்து தாலுகாக்களிலே 400, 500 சேரிகள் இருக்கிறது என்றால் ஒரு ஆளே ஹரிஜன வேலைகளை யெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்றால் முடிவதில்லை. குறைந்தபட்சம், இந்த சேரிகளை யெல்லாம் ஆர்ஜிதம் செய்யும் வரையாவது, தற்காலிகமாக ஒரு தாலுகாவிற்கு ஒரு தாசில்தார் வீதம் போட்டு, சீக்கிரமாக ஒரு ஆறு மாதத்திலே யாவது இந்த குறைவை நிவர்த்தி செய்யவேண்டியது ரொம்ப அவசியமாயிருக்கின்றது. மேலும், ஹரிஜன சேரிகளெல்லாம் கிணறு வெட்டிக் கொடுத்து இருக்கின்றோம். ஆனால் பல கிணறுகள் சுத்தமாக வைக்கப்படுவதே இல்லை. ஆகவே, குறிப்பாக 100 வீடுகளுக்கு மேலுள்ள சேரிகளுக்கு, கிராமங்களில் கட்டுவதைப் போன்று filter tanks கட்டிக் கொடுத்தால், நல்ல சுத்தமான தண்ணீர் குடிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். நான் சென்று பார்த்த ஹரிஜன சேரிகளெல்லாம் உள்ள கிணறுகளில் குப்பைக் கூளங்கள் நிரம்பி இருப்பதைத்தான் பார்த்தேன். அத்துடன் அங்கே எல்லாவிதமான வியாதிகளும் வரக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. ஆகவே இந்த filter tanks கட்டிக் கொடுப்பதனாலே வியாதிகளை யெல்லாம் தடுக்க முடியும். சுத்தமான தண்ணீரை உபயோகிக்கக்கூடிய சௌகரியம் அவர்களுக்கும் கிடைக்கும்.

கீழ் பவானி மேட்டூர் பிரதேசத்தில் உள்ள சேரிகள் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. நீர்ச்சிவினால் அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் மிகவும் தொந்தரவு பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட நிலமையில் இருப்பவர்களுக்கு சர்க்கார் போதிய உதவி செய்யவில்லை. விசித்திரமான சில அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள், இந்த 1956-ம் வருஷத்திலேயே சேரிகளில் நுழைந்து பார்க்காத ஒரு டெபுடி கலெக்டர் அதிகாரி இருக்கிறார் என்றால்

590 GENERAL DISCUSSION ON THE FINAL SUPPLEMENTARY
STATEMENT OF EXPENDITURE FOR THE YEAR 1955-56

[Sri B. K. Nallaswami] [24th March 1956]

ரொம்ப ஆச்சரியமான விஷயம். சேரிகளிலே அதிக துரிதமான அபிவிருத்தி ஏற்படும் என்று கணவிலும் கூட நினைக்க முடியவில்லை. அதிகாரிகள் ஆமை வேகத்திலும், நத்தை வேகத்திலும் காரியங்களை நடத்துகிறார்கள் என்று சொன்னாலும்கூட மிகையாகாது. அந்த அளவுக்கு ஹரிஜன சேரிகளில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. நான் சொல்ல ஆரம்பித்து நான்கு வருஷங்கள் ஆகின்றன. ஏழு வருஷமாக சடுகாட்டுக்கு போக வழி கிடைக்கவில்லை என்றால் எவ்வளவு துரிதமாக நாம் வேலை செய்கிறோம் என்பது சிந்தனைக்குரிய விஷயம்.

எங்களுடைய தாலுக்காவிலே பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் பெரும்பாலாக வாழ்கிறார்கள். நூற்றுக்கு 40, 50 பேர்கள்கூட இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். ஆனால் அங்கே அவர்களுக்கு மிகப் பெரிய குறை என்னவென்றால், ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கும்போது ஜில்லாவாரியாக கொடுக்கிறார்கள். அப்படி கொடுக்கும்போது செல்வாக்கு மிகுந்த சில ஜாதிகாரர்களுக்கு போய்விடுகின்றன. பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கெல்லாம் ஸ்காலர்ஷிப் சரியானபடி கிடைக்கும்படியான சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் குறைபட்டிருக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக கல்வி மந்திரி அவர்கள் கைத்தொழில் வகுப்பினர்களுக்கு தனியாக சில சலுகைகள் கொடுப்பதுபற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதுபற்றி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்பொழுது கொடுக்கப் போகிறார்கள். புதிய வருஷம் வரப் போகிறது. புதிதாக ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதற்காக விண்ணப்பம் போடப்படுகிறது. இந்த வகுப்பார்களுக்கு எப்பொழுது சலுகை கிடைக்கப்போகின்றது என்பதை அவர்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையாகவே சமுதாயத்தில் கீழ் நிலையில் இருக்கும் வகுப்பார்களுக்கு உதவி சம்பளம் கிடைப்பது ரொம்ப துர்லபமாக இருக்கிறது. அதிலும் அந்த கிராமக் கைத்தொழில் வகுப்பினருக்கு தனிச் சலுகை கொடுப்பதுபற்றி அரசாங்கம் சீக்கிரமாக ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

கிராமத் தொழிலாளர்களாகிய குயவர்கள் இல்லாத கிராமமே கிடையாது. எங்கு பார்த்தாலும் அவர்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. உணவு உற்பத்தி பெருக்க திட்ட ஆரம்பத்தில் ஏரிகள் ஓரத்தில் மக்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்துக் கொண்டார்கள். பல ஊர்களில் குடிசைத் தொழிலுக்கு வேண்டிய மண் எடுக்க வசதி இல்லாமல் இருக்கிறதென்று எங்கு விண்ணப்பங்கள் வந்துக் குவிந்துகொண்டிருக்கின்றன. சர்க்காருக்கும் வந்து கொண்டதான் இருக்கும் என்று நினைக்கின்றேன். எந்தெந்த இடங்களிலே அவர்களுக்கு மண் எடுக்க வசதி வேண்டுமோ அதை அனுமதிப்பதற்கு ரெவினியூ அதிகாரி சாங்ஷன் செய்யலாம் என்று பொது உத்திரவு போட்டாலொழிய இந்தக் குறை தீராது. சுகாதார ஸ்தாபனங்கள் இடைஞ்சலாக இருந்துக்கொண்டிருக்கின்றன. எல்லா கிராமங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டு பெரிதாக ஆகும் காலத்திலே ஏதோ மூலையில் இருக்கும் செங்கல் சூனையை ஊருக்கு மத்தியில் வைப்பதற்கு அரசாங்கம் அவர்களுக்கு பண உதவி கொடுத்து ஒத்தாசை செய்தால் புகை வராமல் ஊர் நடுவில்கூட வைக்க முடியும். அதைச் செய்வதை விட்டுவிட்டு வருஷா வருஷம் தொல்லைக் கொடுத்துக் கொண்டு மாற்றிக்கொண்டு போகிறார்கள். இந்த அளவிலே போய்க்கொண்டிருந்தால் அரசாங்கம் என்ன உதவி செய்தாலும்கூட, மண் தொழில் செய்வார்கள் அத்துப்போய்விடக்கூடிய நிலைமை இந்த தேசத்தில் உண்டாகும் என்று எச்சரித்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த சமூகத்திலே உள்ளவர்கள் இந்த தொழிலையே விட்டுவிடக்கூடிய நிலை ஏற்படும் என்று அந்த சமூகத்திலே பாடுபடும் தலைவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இந்த சமூகத்திற்காக பாடுபடக்கூடிய என் போன்றவர்களின் கருத்தும் அதுதான். இதே நிலைமை நீடித்தால் சாதாரண ஏழை மக்களுக்கு ஒருவிதமான நன்மையும் கிடைக்காமல் கெட்டுப்போய்விடுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

24th March 1956] [Sri B. K. Nallaswami]

மதுவிலக்குப்பற்றி சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. பாம்பானது பெரிய பிராணியை விழுங்குவதற்கு திண்டாடுவதைப்போல, மதுவிலக்கை விடவும் முடியவில்லை, சரியாக நடத்தவும் முடியவில்லை. நானும் ஒரு மதுவிலக்குத் தொண்டன் என்று முதலிலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சில ஆண்டுகளுக்குமுன், நாச்சியப்பா கமிட்டி வந்தபோது மதுவிலக்கு போலீசை சாதாரண போலீசோடு இணைத்துவிட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது நான் அதை எதிர்த்தேன். சாதாரண போலீசோடு மதுவிலக்கு போலீசை இணைத்தால் மதுவிலக்கு திட்டமே ஒழிந்துவிடும் என்று எச்சரிக்கை செய்தேன். ஸ்ரீ சஞ்சீவி ரெட்டி அவர்களிடமும் இதே கருத்தைத் தெரிவித்தேன் அவர்களும் கேட்கவில்லை. நிர்வாக செளகரியங்களுக்காக சாதாரண போலீசை மதுவிலக்கு போலீசோடு சேர்த்து பொதுவாக அந்த வேலையை போலீசாரிடமே ஒப்படைத்தார்கள். அந்நாடைய பலனைத்தான் நாம் இப்பொழுது கண்டுகொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்குக்கூட சில இடங்களிலே தனியாக போலீசை மதுவிலக்குக்காக என்று வைத்திருக்கும் இடங்களில் நல்ல வேலை நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதை சீக்கிரமாக விஸ்தரித்தாலொழிய நல்ல பலன் கிடைக்காது. நான்கு, ஐந்து தாலுக்காக்களுக்கு ஒரு சின்ன போலீஸ் படை போகிறது. அவர்கள் சரியானபடி காரியங்கள் செய்ய முடியவில்லை.

நான் சில நாட்களுக்கு முன் சட்ட சபையிலிருந்து ஊருக்குச் சென்ற பொழுது ஒரு மதுவிலக்கு தொண்டன் ஓடிவந்து “ஒரு ஊரில் 6 குடம் சாராயம் வருகிறது. பிடிக்க வேண்டும். சப்-இன்ஸ்பெக்டரை கூப்பிட்டால் வரமாட்டார். ஆதலால் நீங்கள் தயவு செய்து சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கு ஒரு லெட்டர் கொடுங்கள்” என்று கேட்டார். நான் ஒரு கடிதம் கொடுத்தனுப்பினேன். ஆனால், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ஏதோ ஒரு கொலை கேஸைதான் போய் பார்க்கவேண்டி இருப்பதால் இப்பொழுது வருவதற்கில்லை என்று சொல்லி விட்டாராம். இதேமாதிரி நான் கோயம்பத்தூரில் இருந்த இடத்திலே ஒருவன் பகிரங்கமாக குடித்துவிட்டு நடுரோட்டிலே கலகம் செய்துகொண்டிருந்தான். ஏழு மணிக்கு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு தகவல் கொடுத்தும் 11 மணிக்கு அவர்கள் விசாரிப்பதற்காகவந்தார்கள். அவ்வளவு நேரம் கழித்து வந்தால் அந்த ஆசாமி எப்படி அங்கு இருப்பான் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் இவ்வாறு உதாசீனமாக நடந்து கொள்வதற்காக கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு உத்யோகத்தில் உயர்வு இருக்கிறது என்றால் அப்பொழுது ஊக்கம் இருக்கிறது. சாதாரண வேலைகளுக்கு எல்லாம் அவர்கள் அதிக கஷ்டம் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. கொலைக் குற்றம் முதலிய கேஸ்களுக்கு சென்று அதை கண்டுபிடிக்க இன்னும் அதிக கவனம் செலுத்துகிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு “Red-entry” கிடைக்கும். மற்ற காரியங்களுக்கு எல்லாம் சிறு போலீஸாரை அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அதற்காகத்தான் போலீஸ் தனியாக இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன். இதற்கு தனியாக சட்ட சபையில் ஒரு கமிட்டி அமைக்க வேண்டுமென்று முன்னமே சொன்னேன். மந்திரிகள் மாத்திரம் இன்றி பொதுஜன தொடர்புள்ளவர்களும், மதுவிலக்கில் பற்றுள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்களையும் போட்டு அவர்களின் ஆலோசனைப் பிரகாரம் நடந்தால் இந்த மதுவிலக்கை அமுல் செய்ய முடியும். அதை செய்வதுதான் இதை நடத்துவதற்கான சிறந்தவழி என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குடிசைத் தொழிலைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முனிசிபாலிடிகளிலும் பஞ்சாயத்துகளிலும் உள்ள ஏரியாவை “Residential areas” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த பிரதேசங்களிலே குடிசைத் தொழிலுக்காக மூன்று குதிரை சக்தியுள்ள மோட்டார் களை வைக்கக்கூடாது என்று தடை போட்டிருக்கிறார்கள். சேலம் போன்ற முனிசிபாலிடிகளில் “Residential area” என்று குறிப்பிடப்படவே இல்லை. அந்த இடத்தில் 10 குதிரை வேகம் உள்ள மோட்டார்கள் உபயோகித்து வருகிறார்கள். ஆனால் சின்ன பஞ்சாயத்துகளில் மூன்று குதிரை வேகம் உள்ள மோட்டார்கள் உபயோகிக்காமல் இருக்கிறார்கள். அந்த பாவத்தின் காரணமாக குடிசைத் தொழிலுக்கு மூன்று குதிரை வேகமுள்ள மோட்டார் உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று கிடைப்பதில்லை. பஞ்சாயத்து

[Sri M. P. Periyasamy] [24th March 1956]

நடந்துகொண்டார். தயவு தாட்சண்யமின்றி, நேர்மையோடு இருந்து, காவேரிக்கரையில் குடிப்பவர்களைப் பிடித்தார். பெரிய போக்கிரிகளாக இருந்த வர்களைக் கூட அவர் சுட்டுக் கொன்றுவிட்டார். தனக்கு ஆபத்து வரக்கூடிய காலத்திலும் அவர் சரியான நடவடிக்கை எடுத்தார். அம் மாதிரி பல இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருந்தால் மது விலக்கு வெற்றியடையும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். போலீஸாரைப்பற்றி எதுவும் சொல்வதற்கு எங்களுக்குக் கூட பயமாக இருக்கிறது. போலீஸார் மனது வைத்தால் எங்களுக்குக் கெடுதல் ஏற்படலாம். நாட்டில் மது குடிக்கும் பழக்கம் இருக்கக்கூடாது, அந்தப் பழக்கம் இருந்தால் ஜனங்கள் அழிந்து விடுவார்கள்; ஏழை மக்கள் சௌகரியமாக வாழவேண்டுமானால் அவர்களிடையே கள் குடிக்கும் பழக்கம் இருக்கக்கூடாது என்று காந்திஜி எண்ணினார். ஏழை மக்கள் நன்றாக வாழவேண்டுமென்று அவர் எண்ணினார். அதனால் தான் என்னைப் போன்றவர்கள் மது குடிக்கும் பழக்கம் நாட்டில் இருக்கக்கூடாது என்று விரும்புகிறோம். மது விலக்கு விஷயமாக கவர்ன்மெண்டார் நன்றாக ஆலோசித்து நல்ல முறையில் அதை அமல் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கரைத் தொழில் விஷயமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாமக்கல் தாலுகாவில் மூன்று போகம் நஞ்சை விளகிறது. புகலூரில் சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைக்கு நாற்பது, ஐம்பது மைல் தூரம் போய் கரும்பு கொண்டு வருகிறார்கள். எங்கள் ஊருக்குப் பக்கத்திலுள்ள மணப்பள்ளி என்ற கிராமத்திலிருந்து கரும்பை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். பக்கத்திலுள்ள பேட்டைப்பாளையம் மோகனூரில் விளையும் கரும்பை சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைக்காரர்கள் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. அந்தக் கரும்பையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அதற்குப் பக்கத்திலுள்ள மோகனூர் பிரிக்காவில் ஒரு கரும்புத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கு யோசனை செய்யவேண்டும். சர்க்கார் மோகனூர் பிரிக்காவில் சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு ஸ்ரீ பெருமாள் சாமி ரெட்டியார் மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் அஸ்திவாசகல் போடப்பட்டது. ஆனால் இது வரை அங்கே சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்படவில்லை. அங்கே ஒரு சர்க்கரைத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இல்லாவிட்டால், மோகனூரில் விளையும் கரும்பை சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கு ஏதாவது ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நியாய வாரிசு சட்டம் இந்த வருஷம் அமலுக்கு வருமென்று எதிர் பார்த்தோம். ஆனால் வரவில்லை. நியாய வாரிசு சட்டம் அமலுக்கு வருவதற்கு முந்தியே பல பிரச்சாரர்கள் விவசாயிகளைத் துன்புறுத்தி வருகிறார்கள்; சட்டம் அமலுக்கு வந்தாலும் அந்த விவசாயிகளுக்கு நியாய வாரிசு கிடைக்காமல் செய்வதற்காக என்ன இம்சைகள் எல்லாம் செய்யலாமோ அந்த இம்சைகளெல்லாம் செய்து வருகிறார்கள்; அறுப்பைத் தடுக்கிறார்கள், தங்களுக்கு இப்போது அதிக நெல் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே நியாய வாரிசு சட்டத்தை உடனடியாக அமலுக்குக் கொண்டு வந்தால் நன்றாக இருக்கும். எம். எல். எக்ளின் துண்டுதலின் பேரில் இல்லாமல் அரசாங்கமே இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இந்த மசோதாவை சீக்கிரம் சட்டமாக்க நிறைவேற்றி அமலுக்குக் கொண்டு வந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். ஆகவே இதை துரிதமாக அமலுக்குக் கொண்டு வரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உறுதிஜனங்களாகிய நாங்கெல்லோரும் காங்கிரஸ் சர்க்கார் வந்தவுடன் தலை நிமிர்ந்து நடக்கிறோம். எங்களில் பலருக்கு உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எங்களுக்கு தாராளமாக உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்பட்டு வந்தாலும் உத்தியோக உயர்வு கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. சர்க்கார் ஆபீஸ்களில் confidential reports வைத்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக மேலதிகாரிகள் மனதுவைத்தால் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கிடைக்கும், அவர்கள் மனதுவைக்காவிட்டால் உத்தியோகஸ்தர்கள் எவ்வளவு கெட்டிக்காரர்களாக இருந்தாலும்

24th March 1956] [Sri M. P. Periyasamy]

அவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கிடைக்காது. உயர்ந்த எல்லா சமூகத்திலுள்ளவர்களுக்கும் கூட இந்தக் கஷ்டம் இருப்பதைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். மேல் வகுப்பார்களே கஷ்டப்படும் போது கீழ்வகுப்பார்கள் இதனால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கீழ் வகுப்பார்கள் முன்னேற்றமுடியாதபடி தடை செய்யப்பட்டுவிடுகிறது. ஆகவே ஹரிஜனங்கள் நான்கு வருஷங்களோ அல்லது ஐந்து வருஷங்களோ உத்தியோகத்தில் இருந்தால் அதன் பிறகு அவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும். இப்படிச் செய்தால்தான் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படும். ஆகவே இதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI S. VADIVELU கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உபமானியத்தினின்று ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவுக்காக உபமானியத்தில் கோரப்பட்டிருக்கும் தொகை விஷயத்தில், சமீபத்தில் தஞ்சாவூரில் வந்த புயல் காரணமாக நிறையச் செலவழித்திருப்பதால் அந்தத் தொகை கோரப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில் சென்ற புயலில் செலவழிக்கப்பட்டதைவிட இந்தப் புயலில் அதிகமாகச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் இந்தப் புயலில் சேதம் அதிகமாக இருந்ததால், ஆங்காங்கே உத்தியோகஸ்தர்கள் சென்று வந்தார்கள். என்னுடைய தாலுகா சென்ற புயலிலும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது. இந்தப் புயலிலும் அதைவிட பாதிக்கப்பட்டது. முந்திய புயல் என்னுடைய தாலுகாவாகிய நாகப்பட்டினத்தில்தான் ஆரம்பித்தது. இந்தப் புயலும் அங்கேதான் ஆரம்பித்தது. இரண்டு தடவையும் அந்தத் தாலுகா பாதிக்கப்பட்டதன் காரணமாக, அங்கே மரங்கள் பல வீழ்ந்தன, பல கண்மாய்களும் பல குளங்களும் பாழடைந்து கிடக்கின்றன. ஆகையால் இந்தத் தாலுகாவை தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நாகப்பட்டினத்தை தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளாமலிருப்பதுபற்றி வருத்தப்படுகிறேன். நாகப்பட்டினத்தை தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களை அமல் நடத்தும் இடங்களில் கிராமங்களிலுள்ள பெரும் பகுதி மக்களுக்கு திட்ட வேலைகளைப்பற்றித் தெரிவிப்பதில்லை. ஆகவே கிராம மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு போதிய அளவு இல்லை. “இது நமது தேசம், நமக்காக திட்டங்கள் போடப்படுகின்றன” என்ற உணர்வை கிராம மக்களிடையே சிருஷ்டிப்பதற்காக, நிறைவேற்றப்போகும் திட்டங்களைப்பற்றிய துண்டுப் பிரசாரங்களை கிராம மக்களிடையே விநியோகம் செய்யவேண்டும். அப்படிப் பிரசாரம் செய்தால், கிராம மக்கள் தங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து நன்றாக ஒத்துழைப்பார்கள். ஆகவே இந்தத் திட்டங்களைப் பற்றி அந்த அந்த இடங்களில் போதுமான பிரசாரம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் புயலால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களாகிய நாகப்பட்டினம் தாலுகா ஒரு பகுதி வரண்ட காடாம்பப் பிரதேசங்கள், வரண்ட பிரதேசங்கள்; அங்கே மழைபெய்யாவிட்டால் சாகுபடி கிடையாது. அங்குள்ளவர்கள் மரங்களை நம்பித்தான் வாழ்க்கை நடத்திவந்தார்கள். புளிய மரங்கள், தென்னை மரங்கள் முதலிய பல மரங்களை நம்பித்தான் அவர்கள் குடும்பம் நடத்தி வந்தார்கள். சென்ற புயலிலும், இந்தப் புயலிலும் ஏராளமான மரங்கள் வீழ்ந்துவிட்டதால், அவைகளை நம்பி வாழ்ந்த குடும்பங்கள் இப்போது தத்தளிக்கின்றன. ஆகவே அந்தப் பிரதேசங்களில் மரங்களை நடுவதற்கு ஆக்கமளிப்பதோடு, முன்பு மரங்களை நம்பி வாழ்ந்து வந்தவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri B. K. Nallaswami] [24th March 1956]

போர்டு எல்லைகளிலும் அந்த தொல்லை யிருக்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எங்கள் ஊராகிய பவானி பஞ்சாயத்தில் நாங்கள் புத்திசாலித்தனமாக நடந்து கொண்டோம். எங்கள் ஊரில் நாங்கள் Residential areas, non-residential areas என்று declare செய்யவில்லை. ஆனால் பக்கத்து ஊரில் residential areas-ஐ declare செய்துவிட்டார்கள். அங்கே சுமார் 300 installations இருந்தன. அவற்றை இப்போது நீடித்து வைக்க இடமில்லை. அவற்றில் பலவற்றை எடுத்துவிட்டார்கள். அவைகளை அங்கே திரும்பவும் வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதற்கெல்லாம் அவசியமான உத்தரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*SRI M. P. PERIYASAMY : கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, இப்போது இந்த மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எல்லா பொது விவாதங்களிலும் பங்கெடுத்துக்கொண்ட நான் முன்பு சொல்லாமல் விட்டுவிட்ட சில குறைகளையும் இப்போது எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஆயிரத்து தொளாயிரத்து நாற்பத்தி ரண்டாம் வருஷத்திலிருந்து சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள நாமக்கல் தாலுகாவில், காவேரித்தண்ணீர் ஆற்றின் கரையை அறுத்துக்கொண்டு போகிறது. இதன் காரணமாக கரையோரமுள்ள பல மரங்கள் வீழ்ந்துவிட்டன. மேலும், மோகனூர் வாய்க்கால் கரைகளையும் அறுத்து ஒப்புகள் எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டது. இந்தத் தொல்லையைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று ஒவ்வொரு வருஷம் பட்ஜெட் விவாதத்தின் போதும் நான் சொல்லிக்கொண்டே வருகிறேன். கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் மராமத்து மந்திரியாக இருந்த காலத்தில், எஞ்சினியர்களிடத்தில் பல தடவை சொல்லப்பட்டு, அந்த எஞ்சினியர்களும் அங்கே வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இந்த விஷயம் பற்றி இப்போதுள்ள மராமத்து மந்திரி அவர்களிடத்தில் கூட வருஷத்திற்கு ஒரு தரம் மாமூலாக மனுக் கொடுத்து வருகிறேன். அந்த மனுக்களையும் கவனிக்கவில்லை. சர்க்கார் எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவு செய்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஒரு சின்ன விஷயத்தை இன்னும் கவனிக்கவில்லை. எஞ்சினியர்கள் வந்து அந்த இடத்தைப் பார்க்கிறார்களே தவிர ஒரு திட்டமும் போடப்படவில்லை. இந்த விஷயமாக நானும் 1938-லிருந்தே ஒவ்வொரு வருஷமும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். ஆனால் இதுவரையிலும் இது விஷயமாக ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை என்பது குறித்து கவர்ன்மெண்டாரை நான் குறை கூறுகிறேன். நானும் இது விஷயமாக சர்க்காருக்கு எத்தனையோ மனுக்கள் போட்டிருக்கிறேன். ஆனால் எந்தவிதமான பதிலும் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. பதில் கிடைக்குமா என்று இப்போதாவது சொல்ல முடியுமா என்று நான் கேட்கிறேன். இப்பொழுது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் பல திட்டங்கள் போடுகிறோம். கிராம அபிவிருத்தி திட்டங்களில் எத்தனையோ கிராமங்களை முன்னேறச் செய்வதற்கான திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறோம். இப்போது பல ஏரிகள் உடைந்து போகின்றன. அந்த அணிகளையெல்லாம் புதிதாகக் கட்டி அங்கே நல்ல முறையில் தண்ணீரைத் தேக்கி வைப்பதற்கு வசதி செய்யவேண்டும். இம்மாதிரியான திட்டங்களில் பாதிப் பணத்தைக் கொடுப்பதற்கு கிராம மக்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்த போதிலும், எஞ்சினியர்கள் மனதுவைத்து அந்த ஏரிகளைப் பார்த்து திட்டங்கள் போடவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாமக்கல் தாலுக்காவிலுள்ள வடபத்தியூர் என்ற ஊரில் ஓடும் ஆற்றில் எவ்வளவு தண்ணீர் ஓடுகிறதென்று கணக்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதேபோல் என் தாலுகாவில் நான்கைந்து ஏரிகள் விஷயமாக மனு போடப்பட்டிருக்கிறது; ஆலோசனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்த விஷயங்களை உடனடியாகக் கவனித்து அவசியமான நடவடிக்கைகளை சீக்கிரம் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

24th March 1956] [Sri M. P. Periyasamy] *

அடுத்தபடியாக, ஏழை ஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும்போது, குறைந்த செலவில் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் ரூபாய் 10,000, 15,000 செலவில் வீடுகள் கட்டுகிறார்கள். இவ்வளவு பணம் செலவழித்துக் கட்டப்படும் வீடுகள் ஏழைகளுக்குப் பயன்படமா என்று யோசிக்கவேண்டும். கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் ரூபாய் 5,000-க்கு மேற்படாமல் செலவு செய்து வீடுகள் கட்டினால், அவை எத்தனையோ ஏழை மக்களுக்கும் சாதாரண ஜனங்களுக்கும் பயன்படும். நாம் செலவழித்த பணமும் நமக்குத் திரும்பி வரும். இந்த யோசனையை கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பல இடங்களில் புதிதாக ரோடுகள் போடுகிறார்கள். கொல்லி மலை மேல் பிரதேசத்தில் ரோடு வசதிகள் இல்லை. இதனால் அங்குள்ள ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எங்கள் வர்ப்புறத்தில் மீது இப்போதுதான் அங்கே ரோடுகள் போடுவதற்கு ஆரம்பித் கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது கொல்லி மலைச்சாரலில் சுமார் 40 அல்லது 50 பேர் சேர்ந்த ஒரு கூட்டத்தார் வருகிறவர் போகிறவர்களைக் கொள்ளையடிக்கிறார்கள்; ஜனங்களிடம் நகைகளிருந்தால் அவற்றைப் பிடுங்கிக் கொள்கிறார்கள்; இம்மாதிரியாக இந்தக் கொள்ளைக் கூட்டத்தார் அங்கே அட்டகாசம் செய்து வருகிறார்கள். இந்தக் கொள்ளைக் கூட்டத்தாரைப் பிடிப்பதற்காக அங்கே போலீஸார் அனுப்பப்பட்டார்கள். ஆனால் அப்படி அனுப்பப்பட்ட போலீஸார்களும் அங்கே போய் மலையில் பதுங்கிக்கொள்கிறார்கள். ரோடுகள் இல்லாததால் அவர்களை பிடிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே அந்தக் கொள்ளைக் கூட்டத்தார் அங்கே வரும் ஜனங்களை நன்றாகக் அடித்தும் ஊருக்குள் புகுந்து ஆயுதங்கள்கொண்டு மிரட்டியும் கொள்ளையடிக்கிறார்கள். இது விஷயமாக நேற்றுக் கூட, நாங்கள் பல எம். எல். எ.க்கள் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்தோம். அவர்கள் கூட கொள்ளைக் கூட்டத்தாரிடமிருந்து மக்களைப் பாதுகாப்பதற்காக அனுப்பப்பட்ட போலீஸார் கொஞ்ச பேர்கள்தான் போக முடிகிறது. வருகிறதை தெரிந்து ரவுடிகள் மலையில் ஒளிந்து கொண்டு விடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே கொல்லி மலையில் இம்மாதிரி அட்டகாசம் செய்யும் போக்கிரிகளைப் பிடித்து தண்டிக்கவேண்டுமென்று கவர்ன்மெண்டாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் கீழ் கிராமப் புனர்தாரணம் செய்யும் போது, எந்த எந்த இடங்களை அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதற்காக எடுத்துக்கொள்கிறார்களோ, அந்த இடங்களில் தான் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும் வசதி, கடன் வசதி முதலிய வசதிகள் ஹரிஜனங்களுக்குக் கிடைக்கின்றன. மற்ற இடங்களிலுள்ளவர்களுக்கு அந்த வசதிகள் இல்லை. ஒரு ஜில்லாவை இந்தத் திட்டங்களுக்காக எடுத்துக் கொள்ளால், அந்த ஜில்லாவில் எல்லாச் சேரிகளுக்கும் இந்தத் திட்டங்களின்படி கிடைக்கும் வசதிகள் கிடைக்கும்படியாக ஜில்லாவிலுள்ள எல்லா இடங்களையும் திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே இப்போது எடுக்கப்படாமலிருக்கும் இடங்களுக்கும் இந்தத் திட்டங்களை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எடுக்க வசதியில்லாவிட்டால் ஹரிஜன தெருவகளுக்கு மட்டும் எடுத்து ரோடு, கிணறு, வீடு கட்டும் சேரிகள் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மது விலக்கு விஷயமாக கனம் நன்வர் ஸ்ரீ பி. கே. நல்ல ஸ்வாமி அவர்கள் பேசினார்கள். நாங்கள் மதுவிலக்கை ரொம்பவும் வரவேற்கிறவர்கள். பொதுவாக ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்போக்கு சமூகத்தாருக்கும் மது விலக்கினால் பெரும் நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது. போலீஸார் சிறிது பராமுகமாக இருப்பதால் சில இடங்களில் மது விலக்கு சரியாக அமல் நடத்தப்படவில்லை. உதாரணமாக, எங்கள் ஊராகிய வேலூரில் எத்தனை இன்ஸ்பெக்டர்கள் வந்தாலும், எத்தனை போலீஸார்கள் வந்தாலும் மது விலக்கை அமல் நடத்த முடியாமல் இருந்தது. கடைசியில் ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டர் வந்தார். அவர் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறுகிறவர்களைப் பிடிப்பதற்கு விடாமல் முயற்சி செய்தார். எவ்வளவு பயங்கரமான சந்தர்ப்பங்களாக இருந்தபோதிலும் அவர் திறமையாக

[Sri S. Vadivelu] [24th March 1956]

அடுத்தபடியாக, குடியிருப்பு மனைக்கட்டுகளிலிருந்து ஹரிஜனங்களும் ஜாதி ஹிந்துக்களும் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். இதைப்பற்றி இந்த சபையில் அடிக்கடி எடுத்துக்கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற ஜாதிக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, ஏழைகளாக இருப்பவர்கள் எல்லோரும் நாட்டில் குடியிருப்பு வசதிகளோடு இருக்கவேண்டும். எந்த ஜாதிக்காரர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் குடியிருப்பு மனையிலிருந்து வெளியேற்றப்படக்கூடாது. குடியிருப்பு மனைகளிலிருந்து ஏழைகள் வெளியேற்றப்படாமலிருப்பதற்காக ஒரு அவசரச் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11-45
a.m.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை ஜில்லா பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்து நான்கு வருஷங்களாகின்றன. அப்படி வந்தும் இப்பொழுது மனைக்கட்டுகளிலிருந்தும் நிலத்திலிருந்தும் விவசாயிகளை வெளியேற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வெளியேற்றக்கூடாது என்று சொல்லியும் மிராசுதார்கள் வெளியேற்றிக்கொண்டுதானிருக்கிறார்கள். ஐந்து வருஷங்களில் நான்கு வருஷங்கள் கழிந்து விட்டன. இன்னும் ஒரு வருஷம்தான் பாக்கி இருக்கிறது. இதற்கிடையில் பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகளை வெளியேற்றுவதற்கு மிராசுதார்கள் நோட்டீஸ் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல கேஸ்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த வருஷம் வாரத்தை பங்கிடுவதில் 60-40 என்று சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறார்கள். அது பயனடையக்கூடிய முறையில் அந்த சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். அதற்கு வேண்டியபடி பண்ணையாள் சட்டத்தை திருத்தி அமைக்க வேண்டும். அந்த சட்டத்தை திருத்தி அமைப்பதோடு அதை நிரந்தரமாக்கவும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு வழி வகை செய்தாக வேண்டும் என்று கனம் ரிவின்யூ மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவருகிறேன். அப்பொழுதுதான் 60-40 என்று கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய சட்டம் பயனடையக்கூடியவகையில் அமையும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகள் பரிபூரணமான பங்கு பெற வேண்டும் என்று இந்த சட்டத்தை திருத்தி அமைத்து விவசாயிகள் நன்மை பெருவதற்கு சர்க்கார் வழி செய்தாகவேண்டும்.

கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னதாக நாகப்பட்டணம் ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு சிவில் சர்ஜன் இருந்தார். அவர் இருந்தபோது அந்த ஆஸ்பத்திரி நல்ல முறையில் நடைபெற்று வந்தது. இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பாக அவரை மலபாருக்கு மாற்றிவிட்டார்கள். அது முதற்கொண்டு அந்த ஆஸ்பத்திரி சரியான முறையில் நடைபெறவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆஸ்பத்திரியின் தரமும் குறைந்து போய்விட்டது. அதனால் மீண்டும் அந்த சிவில் சர்ஜனை அந்த ஆஸ்பத்திரிக்குப் அனுப்பி அந்த ஆஸ்பத்திரி மேலும் மேலும் அபிவிருத்தி அடைவதற்கான வழி வகை செய்ய வேண்டும். சென்னை ராஜ்யத்திலேயே சுகாதார அமைப்பு அடைந்த இடம் நாகைதான். வேறு இடம் கடல் பிரதேசத்தில் கிடையாது. அந்த பிரதேசம் கடல்காற்று உள்ளதாகவும் சுகாதார வசதியுள்ளதாகவும் இருக்கக்கூடிய இடமாக இருக்கிறது. அப்படியுள்ள இடத்தில் சிவில் சர்ஜன் போடுவதே கிடையாது. அது நல்ல சுகாதார அமைப்பான இடம். அதை சர்க்கார் கவனித்து மேலும் அந்த இடம் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு யோசனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்றும் அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு மக்கள் பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களிலிருந்து சுமார் பத்து அல்லது பதினைந்து அல்லது இருபது மைல்களுக்கு அப்பாலிருந்து வர வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு நல்ல வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராமாந்திரங்களில் பல்லாயிரக்கணக்கான சித்த வைத்தியர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களிடம் வைத்தியம் செய்து கொண்டால்

24th March 1956]

[Sri S. Vadivelu]

செளகர்யமும் அடைகிறார்கள், செளகர்யம் அடையாமலும் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் பலர் நல்ல மருந்துகளைக்கொடுத்துக்கொண்டும் வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடங்களை அமைத்து அவர்கள் அதில் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் பயிற்சி பெற்று விட்டு அதன் மேல் வைத்தியம் செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். அப்படி பயிற்சி பெறுகிறவர்களுக்கு ஒரு சர்ட்டிபிகேட்டையும் சர்க்கார் வழங்கலாம். அவ்விதம் செய்தால் கிராமங்களில் சித்தர் வைத்தியம் முறையில் பல டாக்டர்களை அமைத்து கிராமவாசிகளுக்கு வைத்தியம் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று தோன்றுகிறது. அதன் மூலம் கிராமாந்திரங்களில் ஒருவாறு வைத்திய வசதியை செய்து கொடுக்க முடியும்.

நாகூரில் இருந்து, கல்லிமேடுவரை இதற்கு இடையிலுள்ள சகல பிரதேசங்களும் வரண்ட பிரதேசம்தான். அங்கு தண்ணீர் வேண்டும் என்றால் மழை பெய்தால்தான். மழை பெய்யும் காலங்களில் அங்கு தண்ணீர் தேங்கி நிற்பதற்கு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. நீர்ப்பாசனத்துக்கு ஆகவேண்டிய அந்தத் தண்ணீர் முழுவதும் கடலில் போய் விழுகிறது. அந்தத் தண்ணீர் வீணாகாமல் தடுத்து விவசாயத்திற்கும் மற்ற இதர வேலைகளுக்கும் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம். அத்துடன் பம்பு செட்டுகள் அமைத்து தண்ணீர் இறைத்து சாகுபடி செய்வதற்கும் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்து கொடுத்தால் சுமார் ஐந்தாறு ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு சாகுபடி வசதி ஏற்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கஷ்டப்படும் காடாம்பாபலம் மக்களும் சுபீட்சமடையமுடியும்.

ஹரிஜனங்களைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு இப்பொழுது பல சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதைப்பற்றி ஆட்சேபனை இல்லை. அவர்களைப்பற்றி விவாதிப்பதற்குக் கூட நாலேந்து மணி நேரம் ஒதுக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பல துறைகளிலும் பல சலுகைகள் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இன்றைய தினம் ஓரளவு ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதனால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வரும் சலுகை போதுமானது என்று சொல்லவில்லை. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இருந்த காலத்தில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சலுகைகளைவிட இப்பொழுது அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. அப்பொழுது இருந்த மோசமான நிலைமையில் இப்பொழுது அவர்கள் இல்லை என்பது தெளிவு. முன்பு பின் தங்கிய வகுப்பினர் இப்பொழுது முன்னுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டுதானிருக்கிறார்கள். அப்படி எடுக்கவில்லை என்று சொல்வதற்கு இல்லை. அவர்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுத்து உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் அப்படிப்பட்ட நிலங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கும் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் அதாவது ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் கொடுத்தால் அவர்கள் இன்னும் அதிகப்படியாக முன்னுக்கு வருவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அத்துடன் அவர்களுக்கு நீண்டகால கடன் பெறுவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்படி கொடுத்தால் அவர்கள் முன்னுக்கு வருவதற்கு வசதியாக இருக்கும். தமிழ் நாட்டில் மடாலயங்கள் பெயராலும் கோவில்களின் பெயராலும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அதை எடுத்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி வலிவலம் என்னும் கிராமத்தில் சுமார் முன்னூறு நானூறு ஏக்கர் நிலம் வரை குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. குத்தகைக்கு விட்டு விட்டு பத்து அல்லது பதினைந்து கலம்தான் குத்தகை காரருக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் குத்தகை எடுத்திருக்கக் கூடிய ஹரிஜனங்களும் ஏழை ஜாதி ஹிந்துக்களும் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மற்றும் அவர்கள் டிராக்ட் வேறு ஆயிரம் ரூபாய் கட்டவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிக்கட்டுவதற்கு அவர்களால் முடியாது. அப்படி இருப்பதற்கு ஏதாவதும் விதி இருந்தால் அதற்கு விதி

[Sri S. Vadivelu]

[24th March 1956

விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு பேசுவதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI P. CHELLATHURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நாடு விடுதலை அடைந்தபிறகு வெளி நாட்டவர்கள் கூட வியந்து பாராட்டத்தக்க அளவில் வெகமாக விருத்தி அடைந்திருக்கிறது. பல் வேறு எதிர்ப்புகள் இருந்தும் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இருக்கும் குறைபாடுகளை சொல்லித்தான் ஆக வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு நான் வகுத்தமடைகிறேன். நானே எந்த அளவிற்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு தவறு களும் லஞ்சப் புகாரும் இந் நாட்டில் வளாந்திருக்கிறது. மிகக் குறைவாக ஊதியம் பெரும் அதிகார வர்க்கத்தினர் லஞ்சம் வாங்கும் புகாரைவிட பெரிய அளவில் சம்பளம் வாங்கும் அதிகாரிகளைப்பற்றி வரும் புகார்கள் இன்னும் அதிகமாக இருக்கின்றன. குறைவாக ஊதியம் வாங்கும் அதிகாரிகளின் புகாரைப்பற்றி அதிகம் பேசுவதற்கில்லை. ஆயிரம், ஐந்தாயிர, அதற்கு மேலும் ரூபாய் ஊதியம் பெறக் கூடிய அதிகார வர்க்கத்தினர் இன்னும் பச்சையாகச் சொல்லப் போனால் பயமில்லாத வகையில் சொல்லவேண்டுமானால் மந்திரிமார்களில் சிலரும் கூட லஞ்சம் வாங்கும் பழக்கம் உள்ளவர்கள் என்ற வதந்தி இருப்பதைக் கேட்டு என் உள்ளம் பதறுகிறது. ஆனால் கட்சியைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் என்றால் அதைக்கேட்டு கண்ணை விடாமலிருக்கமுடியவில்லை. அந்தப் புகார் எந்த அளவில் உண்ணை அல்லது பொய் என்பதை திட்டவட்டமாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே இவ்விதமாக புகாருக்கு இடம் இல்லாத வகையில் அமைச்சர் குழுவினர் செயல் புரிதல் அவசியம்.

அடுத்தபடியாக ஆளும் கட்சியில் செல்வாக்குள்ளவர்கள், புகழ் படைத்தவர்கள், அதிகாரிகளிடம் சென்று அவர்களுடைய வேலையில் தலையிடுவதாகத் தெரியவருகிறது. அப்படி தலையிடுவது என்பது முறையல்ல. கடமையை சரியாகச் செய்யவேண்டும் என சிலர் நினைத்திருந்தும் கூட அவர்களால் அப்படி நடக்க முடியவில்லை. ஒருவனுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று சில செல்வாக்குள்ளவர்கள் சிபாரிசு செய்வதனால் மேலதிகாரிகள் அதன்படி நடக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. வரவு செலவு திட்டத்தில் பொதுப்படையாக பேசக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இதைப்பற்றி சொல்லி இருக்கிறேன். மறுபடியும் அதைப்பற்றி சொல்லித்தான் ஆகவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவசியமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாகச் சொல்லுகிறேன். ராமநாதபுரம் ஜில்லா, திருவாடானை தாலுகாவில் மாஜிஸ்ட்ரேட் பாதுகாப்பிலிருந்த ஒரு சமூல் துப்பாக்கி அதாவது ரிவால்வர் ஒன்று ஒரு வருஷத்திற்கு முன்னதாக களவு போய்விட்டது. அதைப்பற்றி விசாரிக்கவும் ஏற்பாடு செய்தார்கள். அதற்கு நியமிக்கப்பட்ட போலீஸ் அதிகாரியும் திறமை வாய்ந்தவர்தான். ஆனால் அதில் அரசியல் வாதிகள் தலையிட்டதினால், பணமும் புகழும் பெற்ற ஒருவர் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிவதால் அந்த களவு போன ரிவால்வர் இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட்டின் பாதுகாப்பிலிருந்து சமூல் துப்பாக்கி களவு போனதை கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்றால் நமது அதிகார வர்க்கத்திற்குப் போலீஸ் இலாகாவுக்கு அவமானம் இல்லையா? என்று கேட்கக்கின்றேன். அரசாங்கம் மக்களின் பணத்தை வாரி வாரி செலவு செய்கிறார்கள். எதற்கு? மக்களுடைய நன்மைக்காக அல்லவா? இத்தகைய தலையிடு இருப்பதனால் எவ்வளவுதான் மக்களுக்கு செலவு செய்தபோதிலும்கூட அரசாங்கத்திற்கு நல்ல பெயர்கிடைக்கவில்லை என்பதை நான் ஆத்திரத்துடன் பேசவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சிறிது கவனம் செலுத்தி இந்த சமூல் துப்பாக்கி களவுபோனவிதம் எப்படி என்பதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய ஏற்பாடு செய்தல் அவசியம். குறிப்பிட்ட தவணைக்குள் அதைக் கண்டு பிடித்தாகவேண்டும், இல்லையேல் மிகக்

24th March 1956] [Sri P. Chellathurai]

கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று உத்தரவு அனுப்ப வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மக்களுக்கு அரசாங்கத்தினிடம் நம்பிக்கை ஏற்படும்.

எற்படும். அதிகாரிகளைப்பற்றி புகார் செய்யவேண்டாம் என்றுதான் எண்ணி
னேன். இத்தனை நாள்வரை, கனம் நிதி அமைச்சரிடம் சொல்லவில்லை.
இதுபோன்ற வாய்ப்பு கிடைப்பது அரிது. ஆகையினாலே இதைப்பற்றிச்
சொன்னேன். லஞ்சம் போக்குவது எளிதில் முடியாதது என்று சமீ
பத்தில் மராமத்து மந்திரி அவர்கள் வெளிப்படையாகச் சொன்னார்கள்.
சிறிய அதிகாரிகள் வயிற்றுக்கு இல்லாத கொடுமையால் பணம் வாங்கி
னால் அநுதாபம் கொள்ளவேண்டியதுதான். 500 ரூபாய்க்குமேல்
சம்பளம் வாங்கும் பெரும் அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்கினால் அவர்களைத்
தப்பித்துக்கொள்ளும்படி விடக்கூடாதென்பது என் கருத்து. அவர்
களின் மேல் ஆதாரத்துடன் நடவடிக்கை எடுக்க சட்டம் இடங் கொடுக்க
வில்லை. சட்டப் பிரகாரம் இன்னின்ன வகையில் சாட்சியம் வேண்டும்.
விசாரணை செய்து ருசுப்பிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. சட்டம்
ஒரு கழுதை, முன்னால்போனால் கடிக்கும், பின்னால் போனால் உதைக்கும்.
திருப்போகிறவன் சாட்சியம் வைத்துக்கொண்டு திருப்போகமாட்டான்.
இந்த லஞ்சப் புகாருக்கு இடமில்லாமல் இந்த அரசாங்கம் ஆட்சி நடத்து
மானால், இந்த ஆட்சியை மக்கள் தெய்வமாகக் கொண்டாடிப் போற்றுவார்
கள் என்பது திண்ணம். இவ்வளவு பெரும் பணத்தை சம்பளமாகக்
கொடுத்து அதிகாரிகளை நிர்வாகம் நடத்தச் செய்யும்போது இந்த அதிகாரிகள்
லஞ்சம் வாங்குவதில் ஈடுபடுவதற்குக் காரணமென்ன? சர்க்காருக்கு நல்ல
பெயர் வாங்கிக் கொடுக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? இதை
சர்க்கார் யோசித்து அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும். உதாரணமாக
100 ரூபாய் செலவில் ஒரு காரியத்தைச் செய்ய ஒதுக்கி, அதிகாரியிடம்
கொடுத்து, அந்தக் காரியத்தைப் பூர்த்தி செய்து பார்த்தால், கடைசி
யில் அந்த தூறு ரூபாயில் 40 ரூபாய்கூட அந்தக் காரியத்திற்காக
போய் சேருவதா இல்லை. தோட்டத்திலே பாதி கிணறு என்று பழ
மொழி சொல்லுவார்கள். அப்படி இருந்தாலும் நல்ல ஊற்று கிடைத்து
தண்ணீர் போதுமான அளவு இருந்து பாதி தோட்டத்தில் நல்ல வெள்ளாமை
கிடைக்கிறது என்றிருந்தாலும், அக்கரையில்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால்
தண்ணீர் அறவே இல்லாத கிணற்றினால் தோட்டத்தில் பாதி வீணாகப்
போகிறது. இது மிக வருந்தத்தக்க காரியமாகும்.

அடுத்தபடியாக நிர்வாக விஷயத்தில் நம் அமைச்சர் குழுவினர் அக்கரை இல்லாதவர்கள் என்று சொல்லமுடியாது. மிக்க அவசர உணர்ச்சியுடன், மக்களுக்கு உணுக்குடன் காரியங்கள் நடைபெறவேண்டுமென்ற அக்கரை கொண்டிருக்கின்றனர் என்பது உண்மை. அதிகாரிகளில் சிலர் ஒத்துழைப்புக் கொடுப்பதில்லை. சொந்த அநுபவத்தைக் கொண்டு சொல்லுகிறேன். திருவாடானை தாலுக்காவில் உழவு செய்வதற்காக இயந்திரகலப்பை tractor வேண்டுமென்று சிலர் மனு செய்து கொண்டார்கள். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் விவசாயிகளை உழவுக்கு எப்போது இயந்திரகலப்பை வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அதற்காக, காலத்தைக் குறிப்பிட்டு குடியானவர்கள் மனுக்கள் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அது குறிப்பிட்ட காலத்தில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. குடியானவன், தன்னிடத்திலுள்ள மெலிந்த மாடுகளைவைத்து உழைத்து முடித்து ஒரு மாதப்பயிர் முளைத்த பிறகு, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் “இயந்திர கலப்பை கொடுக்கும் படி செய்திருவு வந்திருக்கிறது. இயந்திரகலப்பையை கொண்டுவரட்டுமா” என்று கேட்பார்கள். இது ஒரு பொறுப்புற்ற கேலிக்கூத்து. அரசாங்கம் பல ஆயிரக்கணக்காக செலவழித்து மேல் நாடுகளிலிருந்து இயந்திரங்களை கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படி இருந்தும் இத்தகைய ஊழல்கள் இருப்பதால் ரொம்ப வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக கல்வி விஷயம். சர்க்கார் கல்வி விஷயமாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளை எல்லா மக்களும் போற்றுகிறார்கள். குறைந்த ஊதியமுள்ள சர்க்கார் சிப்பந்திகளுடைய குழந்தைகளுக்கு 10-வது வரையில் இலவசமாக கல்வி கொடுப்பது பாரடத்தக்கதாகும்,

[Sri P. Chellathurai] [24th March 1956]

இந்த சபைக்கு ஆயுள் இருக்குமானால் நாட்டிலுள்ள எல்லா குழந்தைகளும் இவ்வசமாக 10-வது வரையில் படிக்க சர்க்கார் வசதி செய்து கொடுக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இதை கண்டிப்பாக நிதி மந்திரி அவர்கள் செய்வார்கள் என்பதில் எல்லோரும் நம்பிக்கை கொள்ள இடமுண்டு.

அடுத்தபடியாக ஒரே ஒரு விஷயம். சில நாடுகளில் குழந்தைப் பேறு அதிகமாகவுள்ள தாய்மார்களுக்கு பரிசு கொடுப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. நம் நாட்டிலோ குடும்பக்கட்டுப்பாட்டைப்பற்றி பேசப்படுகிறது. இது விஷயமாக எனக்கு ஒன்று தோன்றுகிறது. மிகுந்த குறைந்த குழந்தைகள் பெறும் தாய்மார்களுக்கு பரிசு கொடுப்பதென்று ஏற்பாடு செய்தால், மிக நலமாக இருக்குமென்று அபிப்பிராயப்படுகிறேன். இன்னும் ஏராளமான விஷயங்கள் பேச குறிப்புகள் வைத்திருக்கிறேன். இருந்தாலும், சபாநாயகர் ஏற்கனவே மணி அடித்துக் காட்டி விட்டதால் சொல்லவேண்டிய கருத்துக்களை சொல்லாமல் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. T. RAJU : Mr. Speaker, Sir, I raise a point of order. கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் பேசும் போது மந்திரிகள்கூட லஞ்சம் வாங்கியதாகச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி திட்டவாட்டமாக சொன்னால் நன்றாக புரிந்து கொள்ளமுடியும். கனம் அங்கத்தினர் விஷயம் தெரிந்திருந்தால், அப்படி லஞ்சம் வாங்கியவர் யார் என்று சொல்லுவாரா?

MR. SPEAKER : அவர் சொன்னதை கவனித்தேன். மந்திரிகள் லஞ்சம் வாங்கினார்கள் என்று ஸ்பெஷலமாக சொல்லவில்லை என்று தெரிகிறது. அதனால்தான் அவர் அப்படி பேசக்கூடாதென்று சொல்ல வில்லை.

I do not think that there is need for any further clarification on what the hon. Member has stated. He was more or less on the borderline and I did not want to stop him at that stage. He did not actually say that the Ministers were corrupt. That is what I think.

SRI P. CHELLATHURAI : மந்திரிகள் லஞ்சம் வாங்கினார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் சொன்னதை, மலேயேன்மீது இடிந்து விழுந்தாலும் நான் சொல்லவில்லை என்று சொல்லமாட்டேன். இந்த மாதிரி லஞ்சப் பேச்சுகள் அடிபடுகின்றன, இந்த பேச்சுக்கு இப்பிரிவில்லாமலிருந்தால் சிறந்ததாக இருக்குமென்றுதான் சொன்னேன்.

* **SRI M. MARIMUTHU :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை நான் ஆதரித்து சில விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த வருஷத்தில் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட தஞ்சை ஜில்லாவில் ஐந்து தாலுக்காக்கள் கஷ்டப்பட்ட நிலைமையில் இருக்கும்போது முதல் மந்திரியும் மற்றுமுள்ள மந்திரிமார்களும் ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் வரையில் உள்ளவர்கள் அங்கு வந்து கிராமமக்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களைப் பார்த்து வேண்டிய செளகர்யங்களையும், வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தார்கள். அதற்காக நான் அவர்களை பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக அந்தத் தாலுக்காக்களில் வீடுவாசல் இடந்து ஆடு மாடு மரம்மட்டைகள் எல்லாம் நாசமாகி கஷ்டப்பட்டவர்களுக்கும் மற்ற விவசாயிகளுக்கும் சர்க்காரில் loan கொடுப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. லோன், அதை உடனடியாக தாமதமின்றி கொடுக்கும்படி நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக இந்தப்புயலால் ஜில்லாபோர்டு லேபர் ஸ்கூல்களுடைய கட்டிடங்கள் எல்லாம் பாழடைந்து விட்டதால், மாணவர்கள் படிக்க இடமில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு தக்க கட்டிடங்கள் உடனடியாக கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இது தவிர எண்ணெய் உடம்புக்கு சிரசே பிரதானம் என்ற பழமொழி போல், நாம் எல்லோரும் சபீசமாக உயிரோடு இருப்பது தான் முக்கியம். நான் என் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

24th March 1956] [Sri M. Marimuthu]

என்றால் இப்பேர்ப்பட்ட சபையில் நாம் எல்லோரும், ஏழை பணக்காரன் என்ற வித்தியாசமில்லாமல் சட்டதிட்டங்கள் செய்வதற்கு உயிருடன் இருந்தால்தான் நாம் எல்லா விஷயங்களிலும் பங்கெடுத்துக் கொள்ளமுடியும். அதற்காக நாம் முக்கியமாக இந்த மூன்று நாளாக சுகாதார மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்த மான்யத்தைப்பார்க்கும் போது, டவுன்கள் கிராமங்கள் இருக்கும் மக்கள் எல்லோரும் சுகாதாரத்துடன் வியாதியில்லாமல் இருக்க ஆஸ்பத்திரிகள் முக்கியமானது. மேலும் இங்குள்ள மந்திரி முதல் அங்கத்தினர்கள் யாவரும் வியாதியில்லாமல் இங்கு வந்து சட்டதிட்டங்கள் செய்வார்கள் என்பது புலனாகும். ஆகவே ஆஸ்பத்திரிகள் டவுன்களில் உள்ளதுபோல் கிராமங்களிலும் வைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக கிராமங்களில், சேரிகள் பக்கமாகவே ஆஸ்பத்திரிகள் ஏற்படுத்தி, அங்கு டாக்டர்கள் வைத்து, அங்குள்ள ஏழை மக்களின் வியாதினைப் போக்க வசதி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பட்டுக்கோட்டையிலுள்ள ஆஸ்பத்திரி டாக்டர், குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் சீதபேதி வியாதிக்கு மருந்தில்லை என்று சொல்லுவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அது எவ்வளவு மெய் அல்லது பொய் என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அந்த சீதபேதி வியாதியினால் அநேக மக்கள் செத்து மடிகிறார்கள். அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. ஆகவே அந்த வியாதியை போக்குவதற்கான மருந்துகளை உடனடியாக சப்ளை செய்யுமாறு அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனப் பிள்ளை முதலியவர்கள் மேல் நர்ஸ் டிரெயினிங் படித்து பாஸ் செய்து விட்டு வேலையில்லாது திண்டாடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளில் மேல் நர்ஸ் வேலை கொடுக்கும்படி நான் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பட்டுக்கோட்டையில் கஜாநாவில் ஷராப்வேலை செய்பவர்களுக்கு நீண்ட சர்வீஸ் இருந்தும் 30 ரூபாய்தான் சம்பளம் கொடுத்து வருவது வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. ஆகவே அதை உடனடியாக பர்சீலேன் செய்து அவர்களை அன்புடன் ஆதரிக்குமாறு நான் சர்க்காருக்கு ஞாபகமூட்டுகிறேன். அடுத்தபடி விவசாயிகளுக்கு சமீபத்தில் ஏற்பட்ட புயலினால் அநேக விதமான கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. அவர்களுக்கு வரப்பு, வாய்க்கால் முதலியவைகள் எல்லாம் நாசமாய் போயிருப்பதால் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதியை செய்து கொடுக்க வேண்டும். இது தவிர விவசாயிகள் ஆடு மாடுகளை மேய்ப்பதற்கு மேய்ச்சல் தரை இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையால் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும், ஏழை இந்துக்களுக்கும், வாயில்லா ஜவன்களாகிய ஆடு மாடுகளை மேய்ப்பதற்கு, ஒவ்வொரு தாலுகா விலும் புறம்போக்கு நிலத்தை ஒதுக்குமாறு அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடி புயலினால் நாகப்பட்டினம், திருத்தறைப் பூண்டி, பட்டுக்கோட்டை, அரந்தாங்கி, ஓரத்தநாடு இந்த ஐந்து தாலுக்காக்களிலும் அபாயம் ஏற்பட்டது. அங்கெல்லாம் போஸ்டாபிஸ்கள், ஆஸ்பத்திரிகள், போலிஸ் அவுட்போஸ்ட் ஸ்டேஷன்கள் இப்படிப்பட்டவைகளை இந்த காரணிய சர்க்கார் அமைத்து இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். இனி இந்த மாதிரி புயல் ஏற்பட்டால் அக்கிராமங்களிலுள்ள அதிகாரிகளோ, கிராமவாசிகளோ உயிரோடு இருக்கிறார்களா அல்லது இறந்து விட்டார்களா என்று பார்ப்பதற்கு முடியாமல் இருப்பதால், உடனடியாக அந்தந்த கிராமத்திலும் தந்தியோ, டெலிபோனோ வைக்குமாறு நான் அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது டவுன் முதல் கிராமம் வரையிலும் ஏற்பட்டுள்ள பாடசாலைகளில் உள்ள உபாத்தியாயர்கள் செய்து வருகிற காரியத்தை நான் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை. இந்த உபாத்தியாயர்கள் சுருட்டு, பீடி, சிகரெட்டைக் குடித்து விட்டு வீசுகிறார்கள். சிறு குழந்தைகள் அதை உபாத்தியாயருக்கு தெரியாமல் குடிக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பிறகு பெற்றோர்களுக்கு தெரியாமல் காணா அடையாளம் திருடி சுருட்டு, பீடி, சிகரெட் போன்ற லாகிரி வஸ்துக்களை குடிக்கிறார்கள். இதனால் அவர்களுக்கு

12-15
p.m.

[Sri S. Ramalingam] [24th March 1956]

குழந்தைகள் தான அல்லது காட்டில் இருக்கும் குரங்குக்குட்டிகளை என்று சந்தேகப்படக்கூடியதாய் இருந்தன. பிறகு அந்தக் குழந்தைகள் தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகள் என்று தெரியவந்தது. தொழிலாளர்கள் பீவலைக்கு சென்ற பிறகு அந்தக் குழந்தைகளை சர்க்கார் பாதுகாப்பதாக சொன்னார்கள். எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. அந்தக் குழந்தைகள் சரியாக கவனிக்கப்படாமல் பால் கொடுக்கப்படாமல் எலும்பும் தோலுமாக மிகவும் இளைத்துப்போய் இருக்கின்றன என்று தெரிந்துக் கொண்டேன். ஆதலால் சர்க்கார் அவைகளை நல்லமுறையில் போஷிப்பதற்கான வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்கக் கொள்ளுகிறேன்.

இறுதியாக ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே குடிசைத் தொழில்களில் டிரெயினிங் சென்டர்கள் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக நெருப்புப்பெட்டி தொழிற்சாலையும், செருப்பு தைக்கும் தொழிற்சாலையும் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இதை நான் வரவேற்கிறேன். இதே சமயத்தில் தஞ்சாவூரிலும் இதுமாதிரியான டிரெயினிங் சென்டர் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் அங்கே எந்த விதமான கைத்தொழிலும் கிடையாது. அங்கே இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு ஆறு மாதத்திற்கு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் வேலையில் லாத்திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. குடிசைத் தொழில்கள் ஏற்படுத்தவதினால் அவர்களுக்கும் ஊதியமும் கிடைக்கும் மக்களுக்குத் தேவையான வேலையும் கிடைக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆதலால் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஒரு டிரெயினிங் சென்டர் ஏற்படுத்தி கிராமப் புறங்களில் உள்ளவர்களுக்குத் தேவையான வேலைகளைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. R. VISWANATHAN: Mr. Speaker, Sir, in participating in the discussion on the Supplementary Statement of Expenditure for 1955-56, I would like to place the following facts for the consideration of the Government. For the last five years I have been pointing out the utter backwardness of Udayarpalayam taluk in regard to irrigational facilities. The people of this taluk entirely depend for agricultural purposes on the vagaries of monsoon. People of this taluk are handicapped on both sides. They are unable to get the benefit of the waters flowing from the western side because the attitude of this area is high enough to prevent such flowing. They are also unable to utilize the waters falling on the surface of this area because the people on the eastern side, viz., South Arcot district, claim the riparian rights of enjoyment of these waters. So, we are denied the opportunity of utilizing the waters on both sides. Therefore, I request that with regard to irrigation schemes the Government should show special concession to this area. Whether it is a major irrigation scheme or a minor irrigation scheme, Government should sanction it without regard to the cost involved and whether it is productive or unproductive. Their aim should be to develop the area concerned and not whether the scheme is remunerative or unremunerative.

I wish here to mention a few of the major schemes under contemplation to be introduced in this area. There is one Sengai Odai Scheme which purports to construct a weir across the brook and take water for about three tanks through excavated channels. Detailed investigation has been made, measurements have been taken and proposals have been submitted to the Government. The

24th March 1956] [Sri K. R. Viswanathan]

Government have to sanction the scheme. I request the Government to sanction the scheme as early as possible and take up the work so that this scheme may be useful to irrigate about 400 additional acres under wet cultivation.

Then, Sir, there is a proposal to lift water from the river Coleroon and take it for a distance of about 10 miles to irrigate about 1,000 acres at a cost of about Rs. 6 lakhs. The authorities are saying that the cost is prohibitive because at a cost of about Rs. 6 lakhs they will irrigate about 1,500 acres or so. I would request that the Government should not mind the cost and see that this God-forsaken area is developed in regard to irrigation facilities.

The tanks in the Zamindari villages were left uncared for. These tanks along with the villages have been taken over by the Government and the Government also have not bestowed enough attention to renovate these tanks. They say that the money invested in renovating these tanks will not be commensurate with the benefits expected therefrom. As I said before, in view of the fact that there are no other major irrigation schemes or any other easy irrigation facilities, I would request the Government to bring this area under the special minor irrigation programme so that all these ayacut tanks which were under the Zamindars formerly may be renovated as early as possible.

Then, Sir, the people of this Taluk were eagerly awaiting that the Pullambadi scheme will be put into operation even in the first year of the Second Five-Year Plan. In the first year Budget we find that a token estimate of only Rs. 100 is earmarked for this scheme. I wish to bring to the notice of the Government that the people of this Taluk is very much disappointed at the attitude of the Government shown to this part of the State. So, I only request that they should see ways and means to take up this work as early as possible.

From the year 1954-55, I have been requesting for the opening of a Sub-Registrar's Office at Sendurai in Jayankondan taluk. More than once it was replied on the floor of this House that it will be taken up even in the Budget Estimates of 1954-55. More than two years have lapsed and the Government have not realized the seriousness of the demands of the people for the opening of the Sub-Registrar's Office. The need for this Sub-Registrar's Office is keenly felt in this part and so, I once again request that it may at least be included in the coming Budget.

Sir, with regard to the bore wells for protected water supply in these parts, in 1937 about 40 bore wells were sunk. Many of them are not in order because these boring pumps are worked by hand. They easily go out of order. The maintenance of these bore wells has been left to the local bodies of the villages. But the local bodies are very indifferent and they do not come forward to get these bore wells repaired as early as possible. So, it will be better if the maintenance and repair of these bore wells is handed

[Sri K. B. Viswanathan] [24th March 1956]

over to the Industries Department so that they may take up the work promptly and be of service to the people concerned. The money invested in sinking these bore wells is considered to be a waste now because almost all the bore wells lie idle as they are not repaired and maintained in good condition.

12-40 P.m. Lastly, I am glad to give information to the Government that in a village by name Karikuruchi in Udayarpalayam taluk some lignite deposits have been found as early as 1954 while sinking a bore well in the private premises of one Kuttalam Pillai. In about a depth of 370 feet it seems artesian spring was struck and some lignite deposits were also found there. The hand-boring set of the Government was used for sinking the bore well. The bore-well foreman has reported in his log report that lignite deposits are found there. No further investigation was made to find out whether lignite deposits were there. So I request the Government to make further investigation in the matter. Bore wells were sunk in two places in the same village and I understand reliably that in both the places, lignite was found. I request the Government to take steps to get at the truth. If really lignite deposits are there, it will be a boon and it will enable to improve industrially the Udayarpalayam taluk which is a backward area.

SRI K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபை முன் கொண்டு வந்திருக்கும் உபரி செலவு திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். சென்ற மாதம் 9, 10 தேதி வாக்கிலே கொள்ளைகால் தாலுக்காவில் மாதேஸ்வரம் கோவிலில் திருவிழா நடந்தது. அந்தத் திருவிழாவிற்கு அனேகமாக சேலம் ஜில்லாவிலிருந்து இரண்டு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் 40 மைல்கள் கால் நடையாக சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மலைக்காட்டின் வழியாக தலையில் சமையும், கையில் தடியும் ராந்தலுமாக சென்றார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் ஜில்லா அதிகாரிகள் எவ்விதமான குடித் தண்ணீர் வசதியும் செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. அங்கு சென்ற மக்கள் ஒரு டம்ளர் தண்ணீரை 1½ அணு விலைக்கு கொடுத்து வாங்கி குடித்தார்கள். ஜனங்கள் அவ்விதமாக கஷ்டப்படுவதைப் பார்த்து மார்க்சு மாதம் 11-ம் தேதி இரவு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களை டிரங்காலிலே கூப்பிட்டு விவரத்தைச் சொன்னேன். உடனே அவர் கலெக்டரை டிரங்காலிலே கூப்பிட்டு உடனடியாக தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். பிறகு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. சிபார்சு செய்ததற்காக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு மக்கள் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இவ்வளவு லட்சக்கணக்கான ஜனங்கள் காட்டுப் பிரதேசம் வழியாக வரக்கூடிய ஒரு திருவிழாவிற்கு ஜில்லா அதிகாரிகள் கொஞ்சம் கூட கவலையில்லாமல் இருந்திருக்கிறார்கள். சர்க்காரிலிருந்து உத்திரவு வரும் வரையிலும் எந்த விதமான அக்கறையுடன் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் ஜனங்களின் நன்மைக்காக பல திட்டங்கள் செய்கிறார்கள். ஆனால் கீழே இருக்கும் அதிகாரிகள் சரியாக காரியங்களை செய்வதில்லை என்பதை சொல்ல விரும்புகிறேன். 12-தேதி சேலம் ஜில்லா சுகாதார அதிகாரியும், டெபுடி கலெக்டரும் மேற்படி இடத்தைப் பார்வையிட்டார்கள். தண்ணீர் 1½ அணு விற்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லி விட்டார்கள், அப்படி எங்கே விற்கிறது என்று கேட்டார்கள். பிறகு அவர்களை தேரடியாக 10 மைலுக்கு அப்புறம் ஒருவர் பாளையிலே பூவைச் சுற்றி விற்குக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். மேலும் அவர்கள் இம்மாதிரி உற்சவம் இருப்பதாகவே பைலிலே இல்லை என்று சொன்னார்கள். எவ்வளவு

24th March 1956] [Sri K. S. Ardhanareswara Gounder]

கவனித்துக் கொண்டு மக்கள் படும் கஷ்டத்தை அதிகாரிகள் பார்க்காமல் இருப்பதற்கு மிகவும் வருந்துகிறேன். அடுத்த மாதம் 15 தேதி ஒரு திருவிழா நடக்க இருக்கிறது. அந்தத் திருவிழாவிற்கு ஜனங்களுக்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேட்டூர் சரகம் மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசமாக இருக்கிறது. அந்த இடத்தை சும்தாய நல் அபிவிருத்தி திட்ட எரியாலாக செய்ய வேண்டும் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும், கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களும் வந்து பார்த்தார்கள். அந்த எரியா இன்னும் சமுதாய நல் அபிவிருத்தி திட்டத்தில் சேர்க்கப்படாமல் இருப்பதை பார்க்க மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. Local Development Scheme வேலை யில் கீழ் ஜனங்கள் உற்சாகத்துடன் 60 மைல் காடு முரடான பாதையில் ரோடு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அடுத்த வருஷத்திலேயாவது மைசூர் ராஜ்யத்திற்கும் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள பாதையை சர்க்கார் திட்டத்திலேயே அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 20, 30 மைல் காட்டுப் பிரதேசங்களில் ரோட்டு போடுவதற்கு மக்களுடைய உதவியை எதிர்பார்ப்பதில் மிகவும் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும்.

மேட்டூர் கால்வாய் எரியா இடங்களிலே தண்ணீர் கசிவு காரணமாக ஏழை மக்கள் குடியிருக்க மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி லோயர் பவானி பிரதேசங்களில் கஷ்டப்படும் மக்களுக்கு சர்க்காரே மாண்பும் கொடுத்து வீடு கட்டிக் கொடுத்து உதவி செய்திருக்கிறார்கள். மற்றியின் காரணமாகவோ என்னவோ இம்மாதிரியாக மேட்டூர் பிரதேசத்தை இந்த திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வராமல் இருக்கிறார்கள். மேட்டூர் எரியாவில் நீர்க் கசியின் காரணமாக குடியிருப்பதற்குக்கூட இடமில்லாமல், தங்கள் குடிசையில் இருக்கும் தண்ணீரை வெளியே எடுத்து ஊற்றிவிட்டு, கட்டிலை போட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால் மிகவும் கேவலமாக இருக்கிறது. ஆதலால் இவ்விதமாக கஷ்டப்படும் ஏழை மக்களுக்கு சர்க்கார் வீடு கட்டிக் கொள்வதற்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எடப்பாடிக்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று 12-45 P.m. நான் அனேக தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால் சர்க்கார் அதற்கு கான நடவடிக்கை எடுத்து, அந்தத் திட்டத்தை எடுத்து நடத்தும்படி உத்திரவு போட்டு ஆறு மாதங்கள் ஆகியும் Sanitary Engineer இந்த திட்டத்தை எடுத்து நடத்துவதற்கு முன் வராதது குறித்து நான் வருத்தப்படுகிறேன். இந்த விஷயத்தை கவனித்து, கூடிய சீக்கிரம் காவேரியிலிருந்து குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்தில் தண்ணீர் எந்த அளவில் இருக்கிற தென்று தஞ்சாவூர்காரர்கள் எப்போதும் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். மின் சாரத் திட்டம் அங்கேயிருப்பதால் மேட்டூரில் நீர்த் தேக்க அளவைப் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். இங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதியும் சுகாதார வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று பல முறை எடுத்துச் சொல்லியும் அவர்களுக்கு எந்த விதமான வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அந்த ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதியும், சுகாதார வசதியும், குடி தண்ணீர் வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, சேலம் ஜில்லாவிற்கு ஒரு கல்லூரி வேண்டுமென்று அனேகம் தடவை சேலம் ஜில்லா அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு ஆண்டிலும் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. இதற்காக நாங்கள் மிகவும் வருந்துகிறோம். ஆனால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டாலும் நாங்கள் பொறுமையோடு ஒவ்வொரு வருஷமும் இதைப் பற்றிக் கூறி வருகிறோம்.

[Sri M. Marimutha] [24th March 1956]

அத்துமா என்ற கோகம் முதலியதும் வருவது என்று நான் அழுத்தம் திருத்தமாக கூறுவேன். ஆகவே சிறகுழந்தைகளுக்கு இந்த பழக்கம் வராமல் இருப்பதற்காக உபாத்தியாயங்கள் கூறும்படி, மீட்டர், சிகரெட்டைத் தெரியாமல் குடித்து விட்டு மறைவாக எறியவேண்டும் மேற்படி உபாத்தி மார்களுக்கு சர்க்கார் உறிக்கையும் இது சம்பந்தமாக வெளியிட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, எனக்கு பேசுவதற்கு இச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவருக்கு நான் நமஸ்காரத்தை தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

12-20 p.m. SRI S. RAMALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற பட்டி கூட்டக் காலத்தில் பேசும்போது செஸ் நிதியிலிருந்து பட்டு நூல் தற்குக்கும் பாதகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொண்டேன். சர்க்காரும் அந்த யோசனையை ஏற்றுக் கொண்டு இப்பொழுது தஞ்சாவூரில் ஒரு பட்டுநூல் கறி சொஸைடியும், சும்புகோணத்திலே 2 சொஸைடிகளும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்காக பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை கடனாகவும், மான்யமாகவும், லேர் காப்பிடலாகவும் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த சொஸைடிகளை ஆரம்பிக்கும்போது, அவைகளை நிர்வகிப்பதற்கான Board of Directors சர்க்கார் அதிகாரிகளை நியமனம் செய்து தஞ்சாவூர் சொஸைடிக்கு ஸ்ரீபரன் பூண்டி கிருஷ்ணசாமி வாண்டையாரையும், சும்புகோணம் சொஸைடிகளுக்கு ஸ்ரீமாத் கள் என். எஸ். ராமலிங்கம், திருவாரூர் ராமானுஜ முதலியார் அவர்களையும் நியமனம் செய்து இருக்கிறார்கள். இந்த பட்டுநூல் தறிக்கும், கிருஷ்ணசாமி வாண்டையாருக்கும் என்ன சம்பந்தம்? இந்த சொஸைடிக்கு செஸ் நிதியிலிருந்து 75 லட்ச ரூபாய் வரையிலும் பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சொஸைடிகளுக்கு தறியிலே வேலை செய்யும் நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் போய் சேரவேண்டுமானால், அந்த தொழிலை சேர்ந்தவர்களையும், அந்தத் தொழிலில் அக்கறை கொண்டவர்களையும் நிர்வாகத்தில் சேர்த்து இருப்பார்களே யானால் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் இது எப்படி முடியுமோ என்று சந்தேகமாகத்தான் இருக்கிறது. ஏனென்றால் இதற்கு முன்பு தஞ்சாவூரில் எக்ஸ் சர்வீஸ்மென் மோட்டார் சொசைடி ஆரம்பிக்கப்பட்டு, பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் நடவடிக்கை ஏற்பட்டு, கடைசியில் அது மூடப்பட்டது. அங்கும் இப்படித்தான். ராமலிங்கசுவாமி, கந்தசாமி பிள்ளை, பெத்தண்ணை நாடார் இவர்களெல்லாம் Board of Directors-லே இருந்தார்கள். இவர்களுக்கும் மோட்டார் தொழிலுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை. இவர்க ளெல்லாம் மோட்டாரில் வேண்டுமென்றால் போவார்கள். பெரிய பணக் காரர்களாக இருக்கலாம். இவர்களால் மோட்டார் வேலையை புரிந்து கொள்ளவும் முடியாது. எக்ஸ் சர்வீஸ்மென் ஈடுபட்டிருந்த தொழிலில், தொழிலாளர்களுடைய நன்மையை பாதகாப்பதற்காக இவர்கள் முற்படுவார்களா என்றால் அதுவுமில்லை. ஆகவே கடைசியில் அந்த சொஸைடி மூடப்பட்டுவிட்டது. அதே நிலைமைக்கு இந்த மூன்று பட்டுதறி சொஸைடிகளும் வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

கிராமங்களிலே விவசாயிகளின் நன்மைக்காக கடன் வசதி செய்ய வேண்டும்; மேன்மேலும் அவர்கள் தனிப்பட்ட நபர்களிடமிருந்து அதிகப்படியான வட்டிக்கு கடன் வாங்குவதை குறைக்கவேண்டும்; விவசாயிகளுக்கு கடன் வாங்குவதற்கான சலுகைகளை யெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக rural credit banks ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். ஜில்லாவிற்கு இரண்டு தாலுகாவிற்கு ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று, அதற்காக நிதியும் இந்த சப்ளிமெண்டரி கிராண்டிலே கோரப் பட்டிருக்கிறது. அந்த விதத்தில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் திருவையாற்றிலே ஒரு rural credit bank ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அங்கேயும் ஒரு பெரிய மோசம் நடந்திருக்கிறது என்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். இந்த திருவையாறு rural credit bank லே குறிப்பிட்ட பிரதேசத்திலிருக்கிற ஜனங்கள் தான் அங்கத்தினர்களாக வேண்டும் என்று சொல்லி பங்குகளெல்லாம் வசூல் செய்து எல்லா

24th March 1956] [Sri S. Ramalingam]

ஏற்பாடுகளும் முடிந்து விட்டன. ஆனால் அந்த பேங்குக்கு யாரை தலைவராக நியமிப்பது என்பதிலே தஞ்சாவூரிலே இருக்கக்கூடிய Central Co-operative Bank தலைவருக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் ஒரு புலகச்சல் ஏற்பட்டு விட்டது. அங்கே Central Co-operative Bank-க்கு தலைவராக இருப்பவர் ஸ்ரீ பூண்டி கிருஷ்ணசாமி வாண்டையார் தான். அவருக்கு நண்பராய் இருப்பவரைத் தலைவராகப் போட்டால் தான், அங்கேரிப்போம் என்று அவர் சொல்ல, அதற்கு பிறகு அவருடைய இஷ்டத்தை பூர்த்தி செய்வதற்காக அந்த திருவையாறு பேங்கின் எல்லையை விஸ்தரித்து, அவருக்கு வேண்டிய நண்பரை அங்கத்தினராக சேர்த்து அவரை தலைவராக ஏற்படுத்தி இன்றைய தினம் அந்த பேங்க் நடக்கிறது. இதிலிருந்து அந்த பேங்க் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யுமா அல்லது பெரிய பெருச்சாஸிகளுக்கு நன்மை செய்யுமா என்ற ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. சர்க்கார் பொது மக்களின் நன்மைக்காகவும், நசுக்கப்பட்டவர்களின் நன்மைக்காகவும் திட்டம் போட்டு, அதற்காக லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கினால் கூட, சர்க்கார் தர்ப்பு அங்கத்தினர் ஒருவர் சொல்லியது போல், கீழே நடக்கக்கூடிய காரியங்கள் தனிப்பட்ட நபர்கள் அல்லது கெல்வாக்கு வாய்ந்தவர்கள் இவர்களுடைய தீவிரப்பாட்டினால், பொது மக்களுக்கு நன்மை உண்டாவதில்லை. மக்களுடைய நன்மைக்கு போகாமல் விருக்கப்படுகிறது என்பதை மீண்டும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே தலைவரே பாக்கிரிக்கு பொதுவாக இந்த மனப்பதில் சமார் ஒரு லட்சத்து 40 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்பாகக் கூட சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் கொண்ட எஸ்டிமேட் கமிட்டி நேரடியாகச் சென்று அந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டு, அந்த யோசனையை சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அந்த யோசனைகளை சர்க்கார் நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எஸ்டிமேட் கமிட்டியில் நானும் ஒரு அங்கத்தினன் என்ற முறையில் அங்கே சென்று பார்வையிட்டேன். சென்ற 10 அண்டுகளுக்கு முன்பு தொழிற்சாலை நாய் விஸ்தரிப்பதற்காக பெரிய மாங்கனியெல்லம் உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பல ஆண்டுகளாக எந்தவிதமான வேலையும் செய்யாமல் இருந்திருக்கிறது. மீண்டும் சென்ற ஆண்டு அனுமதி கொடுத்த பிறகு இப்பொழுது வேலை நடந்துவருகிறது. அங்கே கட்டடங்கள் வெடித்து பாழ்பட்டு விதை இருக்கிறது. பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து பெரிய ஆஸ்பத்திரியும் கூட கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த ஆஸ்பத்திரியில் இதுவரையிலும் ஒருவரும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. நாங்கள் தான் முதல் தடவையாக சென்றோம். பொதுவாக எஸ்டிமேட் கமிட்டி சமர்ப்பித்திருக்கும் சிபார்சுகளை சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இங்கு வாழும் தொழிலாளர்களின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தும் கேயிலேத் தோப்புகளிலும், காப்பித் தோட்டங்களிலும் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு நான் ஒன்று ரூ. 1-7-0 கொடுக்கிறேன். ஆனால் சர்க்காரால் நடத்தப்படும் இந்த க்யூனின் தொழிற்சாலையில் தொழிலாளர்களுக்கு நான் ஒன்றுக்கு ரூ. 1-5-0 தான் கொடுக்கப்படுகிறது. தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தப்படும் தொழிற்சாலைகளில் கொடுக்கப்படும் கூலி இரண்டை அதிகமாக இருக்கிறது. ஆதலால் சர்க்கார் அவர்களின் கூலியையும் அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தப்படும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் தங்கள் வேலைநாட்கள் முடிந்து ஒப்பீடு பெருவதற்காக வெளியே செல்லும்போது, பென்ஷன் கொடுக்காவிட்டாலும் கூட ரூ. 100 ஆகிலும் கொடுத்து வெளியே அனுப்புகிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளில் ஒரு மாத சம்பளம் தான் கொடுத்தனுப்பிவிடுகிறார்கள். ஆதலால் இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அங்கே இன்னொரு இடத்தில் போய்ப் பார்க்கும்போது சில குழந்தைகள் விளையாடிக்கொண்டிருந்தன. அந்தக் குழந்தைகள், உண்மையில்

[Sri K. S. Ardhanareswara Gounder] [24th March 1956]

அடுத்தபடியாக, சமுதாய அபிவிருத்தி திட்ட வேலைகளையும் மற்ற சர்க்கார் வேலைகளையும் மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள் முடித்து விடுகிறார்கள். ஆனால் குறிப்பாக குடி தண்ணீர் கிணறுகளை வெயில் காலத்தில் தான் வெட்ட முடியும், வெயில் காலத்தில் தான் கிணறுகளில் தண்ணீர் குறைந்திருக்கும். மற்ற காலங்களில் கிணறுகளை வெட்டினால் வெயில் காலம் வந்தவுடன் கிணறுகளிலுள்ள தண்ணீர் வற்றி விடுகிறது. இப்போது மழை காலத்தில் கிணறுகள் வெட்டுகிறார்கள். அப்போது கிணற்றில் தண்ணீர் வந்து விடுகிறது, வெயில் காலத்தில் தண்ணீர் குறைந்து விடுகிறது. ஆகவே பட்டுஜட் வருவதையும் சர்க்கார் உத்தரவு வருவதையும் எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்காமல் எந்தக் கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லையோ அந்தக் கிணறுகளை வெட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஆண்டில் சேலம் ஜில்லாவில் மிகவும் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாய மக்கள் மாட்டிற்குத் தீனியில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் அனேகம் மைல்களுக்கு அப்பால் சென்று வைக்கோல் வாங்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். திருச்செங்கோடு, நாமக்கல், ஜமலூர் ஆகிய தாலுக்காக்களில் மக்கள் மாட்டிற்குத் தீனியில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தீனி வாங்குவதற்கு அவர்களுக்கு சர்க்கார் ஏதாவது ஸகாயம் செய்து கொடுத்தால் இது மிகுந்த நன்மையாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, குடிசைத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக கைக்குத்தல் அரிசியை உபயோகிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, புதிய அரிசி மில்களைத் திறப்பதற்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதில்லை. குடிசைத் கைத்தொழிலை விருத்தி செய்ய வேண்டுமென்றால் இப்போதுள்ள மில்கள் எல்லாமே மூடப்பட வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். புதிதாக மில்களைத் திறப்பதற்கு அனுமதிக்காமல் இப்போதுள்ள மில்களை மட்டும் அனுமதித்தால், இந்த மில்காரர்கள் தங்கள் மில்தான் இருக்கிற தென்ற காரணத்தால் நிறைய கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். நிறைய லாபம் பெறுகிறார்கள். ஆகவே எல்லா மில்களையும் மூடிவிட வேண்டும் இல்லா விட்டால் புதிய மில்கள் திறப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்த கனம் தலைவர் அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*SRI T. S. ARDHANARI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய சர்க்கார் ஜனங்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு பல வகையில் செலவு செய்து வருகிறார்கள். எங்களுடைய ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் சேலம் ஜில்லா திருச்செங்கோடு தாலுகாவில் வெய்யில் காலம் வந்தால் குடி தண்ணீர் கஷ்டம் மிகப் பெரிய அளவிற்கு வந்து ஜனங்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே திருச்செங்கோடு நகரத் திற்கு காவேரியிலிருந்து தண்ணீரைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று பல வருஷங்களாக அங்குள்ள பஞ்சாயத்து போர்டும் பொது மக்களும் முயற்சி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இன்னும் அந்தப் பிரச்சனை தீர்க்கப்படவில்லை. திருச்செங்கோடு நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் இதன் மூலம் குடி தண்ணீர் கஷ்டத்தைப் போக்கி விட முடியும். அதனால் இந்த திட்டத்தை எடுத்து நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வந்தால் அந்நகரத்திலுள்ள குடி தண்ணீர் பஞ்சத்தைப் போக்கி விடலாம். கிராமங்களிலும் குடி தண்ணீர் பஞ்சம் பெரிய அளவில் பாதித்து வருகிறது. அதைப்பற்றி அங்குள்ள தாசில்தாரிடம் போய்ச் சொன்னால் அதில் சலுகை செய்து கொடுக்க இல்லை என்று சொல்லுகிறார்.

கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் கஷ்டம் அதிகமாக இருப்பதால் அங்குள்ள செக்கிலியர்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஜாதி ஹிந்துக்கள் வசிக்கும் இடங்களிலுள்ள கிணறுகளில் போய் தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டு வந்து அங்குள்ளவர்கள் அதை அனுப்பிப்போடு இல்லை. ஜாதி ஹிந்துக்கள் தண்ணீர் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் தாங்கள்தான் மைல்

24th March 1956] [Sri T. S. Ardhanari]

களுக்கு அப்பால் சென்று தண்ணீர் கொண்டு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் உடனடியாக எல்லா கிராமங்களிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக குடி தண்ணீர் பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் நல்ல நடவடிக்கை எடுத்து பல கிணறுகளை ஆழப்படுத்தினார்கள். அதைப் போலவே இப்பொழுதும் சில கிணறுகளை வெட்டிக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வரவேண்டும் என்பதைச் சொல்லக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக, தோழர் பி. செல்லதாரை அவர்கள் லஞ்ச ஊழிலைப் பற்றி மிகவும் உருக்கமாக எடுத்துக் கூறினார். “வேலையே பயிரைத் தின்னால் விளைந்து என்ன பயன்” என்று சொல்வார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு பழமொழி தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறது. கேட்கக்கணக்கான ரூபாயை செலவு செய்ய திட்டமிட்டு வரவு செலவு திட்டத்தை சமர்ப்பிக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்தால் அதைப் போற்றக் கூடிய அளவில் இருக்கிறது. ஆனால் செலவு செய்யக் கூடிய பணத்தில் நூற்றுக்கு நூற்பது பங்கு கூட மக்களுக்குப்போய் கிடைக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு துர்ப்பாக்கிய நிலைமை இப்பொழுது நாட்டில் நிலவி வருகிறது என்பதைத் தோழர் பி. செல்லதாரை எடுத்துச் சொன்னார். இதன் உண்மையை யாரும் மறுக்க முடியாது. அது உண்மை என்றே நானும் கருதுகிறேன். பொதுவாக லஞ்ச ஊழிலை ஒழித்துக் கட்டாத வரையில் நாம் எவ்வளவு திட்டம் போட்டாலும் அது நிறைவேறாது. ராமனாதபுரம் ராஜா அவர்கள் பேசும்போது இதைப் பற்றி குறிப்பிட்டார். அதாவது லஞ்சத்தை ஒழிப்பது ஒருவரால் முடியாது எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டும், அது இல்லாமல் முடியாது என்று குறிப்பிட்டார். மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு எந்த அளவில் இருக்கிறதோ அந்த அளவில் லஞ்சத்தை ஒழிக்கமுடியும். மந்திரிகளே லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று பேச்சுபடுகிறது அதைப்பற்றி சர்க்காரே யோசிக்கவேண்டும். அதனால் சர்க்கார் உடனடியாக இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலதிகாரி லஞ்சம் வாங்கினால் ஜீம்திகாரி பயமில்லாமல் லஞ்சம் வாங்குவதற்கு வசதி ஏற்படுகிறது. மந்திரிகளே லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று கேட்டுப் போது உண்மையிலேயே எனக்கு வெட்கமாக இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் பாரதியார் சோறு தின்ன, மானம் விற்கும்—துச்ச வாழ்வைப் பெற்றிடோம் என்று பாடியிருக்கிறார். பெரிய அதிகாரிகள் முதற் கொண்டு லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்பதைக் கேட்கும்போது உண்மையில் தமிழ் நாட்டின் பெருமை பாதிக்கப்படுகிறது. அதனால் இதை ஒழிக்க நிச்சயமாக தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கமிட்டி போட்டால் இதைக் கண்டு பிடிப்பார்கள் என்று சொல்லலாம். அந்தக் கமிட்டியே லஞ்சம் வாங்கும் நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. அதற்கு ஒரு வழி நான் சொல்வது என்னவென்றால், ஒவ்வொரு அதிகாரியும் எவ்வளவு சம்பளம் வாங்குகிறார்கள், அவர்களுடைய சொத்து மதிப்பு என்ன, அவர்களுடைய மாத வருமானம் என்ன, செலவு என்ன இவைகளைக் கண்டு பிடித்து ஒரு குறிப்பிட்ட வருஷத்தில் அவருடைய சொத்து மதிப்பைக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் அவர் லஞ்சம் வாங்கி இருக்கிறாரா இல்லையா என்பது தெரிய வரும். அதற்கு சரிசரினை விசாரணை நடத்தி கணக்குக்கு அதிகமான சொத்துக்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களை கண்டிப்பாக தண்டிக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை, ஆனால் அவர்களுடைய சொத்துக்களை பறி முதல் செய்யவேண்டும் என்று தான் நான் சொல்லுகிறேன். அப்படி விசாரணை நடத்தினால்தான் பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்புக் கிடைக்கும். கமிட்டி நியமித்தால் அவர்களே லஞ்சம் வாங்கி விடுவார்கள் என்ற ஒரு அபிப்பிராயம் இருப்பதால் தாலுகாக்களில் இருக்கக்கூடிய பொது ஜன ஊழியர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அந்தக் கமிட்டி தனிப்பட்ட முறையில் அந்த விசாரணையை நடத்தும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இல்லை என்றால் இன்றைக்கு

[Sri T. S. Ardhanari] [24th March 1956]

ஜனங்கள் ஈஷ்டப்பட்டு உழைத்து வரும் பணத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பைசாவும் சர்க்கார் வரியாக வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்படி வரியாக வாங்கும் பணம் நல்ல முறையில் செலவு செய்யப்பட்டதில்லை. அது நல்ல முறையில் செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பதைப் பார்ப்பது நமது சர்க்காரின் பொறுப்பு. அதனால் லஞ்சத்தை ஒழிக்க உழைமையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய சட்டத்தை இயற்றினாலும் அதற்கு ஆதரவு கொடுக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI S. R. ARUMUGAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபரி மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். பொதுவாக நம்முடைய சர்க்கார் கம்யூனிட்டி டெவலப் மெண்ட், நாஷனல் டெவலப்மெண்ட், லோகல் டெவலப்மெண்ட், இம்மாதிரி பல திட்டங்களை அமைத்து அதன் மூலம் விவசாயத்தை அதிகப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதைப்பற்றி சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் சில சமயங்களில் சர்க்கார் நல்ல முறையில் நல்ல காரியங்களைச் செய்வதாக இருந்தாலும் இயற்கை சில சமயங்களில் அதற்கு நேர் மாறாக விவசாயம் பாதிக்கும் அளவில் வேலை செய்து கொண்டு வருகிறது. சாதாரணமாக விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால் சர்க்கார் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று வசதி செய்து கொடுத்தாலும் இயற்கை கோளாறினால் பயிர்களுக்குப் பூச்சிகள் விழுந்து பயிர்களை நாசமாக்கி விவசாயம் பாதிக்கும் அடையும் வகையில் வேலை செய்கிறது. அதே சமயத்தில் விவசாய டிபார்ட்மெண்டில் அந்தப் பூச்சிகளைப் போக்க மருந்துகள் சப்ளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டால் அந்த மருந்துகளை அவர்கள் காலாகாலத்தில் கொடுத்து உதவுவது இல்லை. மருந்துகளைக் கேட்டால் சமயம் அறிந்து கொடுப்பது இல்லை. இம்மாதிரி நாலாவது வருஷங்களாக பயிர்கள் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டும் மருந்துகள் கிடைக்காததால் விவசாயம் பெரியளவில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை நீக்குவதற்கு சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். எந்தெந்த காலத்தில் எந்தெந்த வெள்ளாழமையை பயிர் செய்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து அதற்குத் தக்கபடி மருந்துகளை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு காலாகாலத்தில் சப்ளை செய்யவேண்டும். இப்பொழுது விஞ்ஞானம் அதிலேகூடாக முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது. அதைக் கூட "Advancement of science is for the destruction of the world" என்று சொல்லுகிறார்கள். எந்த அளவிற்கு விஞ்ஞானம் விருத்தி அடைந்திருக்கிறதோ அந்த அளவிற்கு இயற்கையும் பாதிக்கக் கொடுக்கும் அளவில் வேலை செய்துவருகிறது. அதனால் பூச்சிகள் வரும் என்று எதிர்பார்த்து ஒவ்வொரு டிபார்ட்மெண்ட் ஆபீஸ்களிலும் பூச்சி மருந்துகளை முன்னதாகவே வாங்கி வைத்துக் கொண்டு விவசாயிகள் கேட்டவுடன் அதைக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இது மிகவும் அவசியம்.

இப்பொழுது ஹயர் பர்சேஸ் முறையில் பம்பு செட்டுகளை வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த முறையிலும் விவசாயம் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடைந்து கொண்டு வருகிறது. அப்படி இருந்தும் கேரளப்பகுதி ஜில்லாவில் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய பம்பு செட்டுகள் போதுமானதாக இல்லை. பலர் பம்பு செட்டுகள் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதனால் அதிகப் படியாக பம்பு செட்டுகளை உற்பத்தி செய்து ஒவ்வொரு விவசாய டிபார்ட்மெண்ட் ஆபீஸிலும் அவைகளை வைத்துக் கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இதை சர்க்கார் எடுத்துச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம், பிளாக் டெவலப்மெண்ட் திட்டம், தேசிய அபிவிருத்தி திட்டம் முதலியவைகளுக்கு இப்பொழுது சர்க்கார் கடன் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதில் பல தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. கூட்டுப்பட்டாதாரிகள் கடன் வேண்டும் என்று கேட்டால் கொடுப்பது இல்லை. கூட்டுப்பட்டாதாரிகள் ஒருவருக்கு கடன் வேண்டியதாக இருக்கலாம், மற்றவருக்கு வேண்டாம் என்று சொல்லலாம். அதனால் கடன் கேட்கிறவருக்கு கடன் கிடைக்க வசதி இல்லை. இந்த

[Sri S. R. Arumugam] 24th March 1956]

அபிவிருத்தி திட்ட எரியாக்களில் கூட கூட்டுப்பட்டாதாரிகளுக்கு கடன் வேண்டும் என்று கேட்டால் அவர்களுக்குக் கிடைப்பது இல்லை. அதனால் இந்த திட்டத்தின் மூலமாக கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டால் கூட்டுப்பட்டாதாரிகளாக இருந்தாலும் அவருக்குக் கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்று விதி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இது மிகவும் அவசியம்.

உழவு மாடுகளை வாங்குவதற்கு என்று கடன் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் பால் அபிவிருத்தி செய்வதற்காக பசு மாடுகள் வாங்கவேண்டும் என்று கடன் கேட்டால் அதற்கு கடன் கொடுப்பதாக இல்லை. இது சம்பந்தமாக ஒரு கேள்விகூட கேட்டேன். அதற்கு கனம் ரிவினியூ மந்திரி அவர்கள் சரியான பதில் சொல்லவில்லை. ஆகையால் பசு மாடுகள் வாங்குவதற்கும் கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தக்காவி கடன் கொடுக்கும் விஷயத்தில் இதற்கு ஏதாகிலும் இடையூறு இருந்தாலும் அதை திருத்தி அமைத்து பசுக்கள் வாங்குவதற்கு கடன் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆகையால் தக்காவி loan சட்டத்தை திருத்தி கால் நடை வாங்கு வதற்கும், பசுக்கள் வாங்குவதற்கும் கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தால் நாடு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிற தென்பது உண்மை. அதிலே சில குறைகளும் இருக்கின்றன. டிசம்பர் மாதத்தில் சில திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று அதிகாரிகளிடம் சொன்னால், அத்திட்டங்கள் மார்ச்சு மாதத்திற்குள் முடிவடையாது. ஆகவே அவைகளை எடுத்துக்கொள்ளமுடியாதென்று அந்த அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். இதனால் அநேக கிராமங்களுக்கு நன்மை யில்லாமல் போய் விடுகிறது. டிசம்பர், ஜனவரி மாதத்தில் திட்டங்கள் வந்தாலும் அவைகளை அங்கீகரித்து நிறைவேற்றிவைக்க சர்க்கார் உத்தரவு செய்தால், அத்திட்டங்களால் இன்னும் அதிகமான கிராமங்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும்.

கல்வித் திட்டத்திற்காக தனியாக மானியத்தில் ஒரு கோடியே 17 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். இதிலே தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்களில் ஹரிஜன மாணவர்களுடைய சம்பளத்திற்காக மானியம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் அந்த ஹரிஜன மாணவர்களிடம் special fees, library fees, medical fees இவ்விதமாக, பள்ளிகளில் வசூல் செய்கிறார்கள். இதைக் கொடுக்க முடியாமல் அந்த மாணவர்கள் ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த fees கட்டுவதிலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்தால், சர்க்கார் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு செய்யும் உதவிகளில் இது பேருதவியாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI M. DHARMALINGAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று விவாதத்திலிருக்கும் உபரி மானியத்துக்கையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். திருவள்ளூர் மூன்று மேஜர் பஞ்சாயத்தாக இருந்து, கடைசியில் ஜன அபிவிருத்தி அதிகாமாக இப்போது அதை ஒரு முனிசிபாலிட்டியாக மாற்றி இருக்கிறார்கள். திருவள்ளூர் தாலுக்கா பூராவும் தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம், சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டம் எல்லாம் பரவி இருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் திருவள்ளூர் பொருத்த மட்டில் இந்த இரண்டு திட்டங்களின் கீழ் எந்த விதமான நன்மையும் இந்திய சர்க்கார் செய்யாமலிருக்கிறது. அரசாங்கம், முனிசிபல் கார்ட் இந்த திட்டங்களின் கீழ் எந்த விதமான சலுகையும் கொடுக்கக்கூடாதென்று உத்தரவுபோட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் அதே சமயத்தில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கோபிசெட்டிப் பாளையம், பஞ்சாயத்துப் போர்டாக இருந்து, முனிசிபாலிட்டியாக ஆக்கி இருக்கிறார்கள். அதில் பணம் இல்லாத காரணத்தால் இந்த தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின் கீழ், சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ், எல்லாம்

[Sri M. Dharmalingam] [24th March 1956]

வசதிகளும் அந்த முனிசிபல் area-க்கு செய்யும்படி அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. திருவள்ளூர் மிக பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறது. பணம், அந்த முனிசிபல் நிர்வாகத்திற்கே போதாது. அங்கு பெரிய காரியங்கள் செய்யவேண்டிய அவசியமிருக்கிறது. ஆகவே, கோபிசெட்டியாபாளயத்திற்குக் கொடுத்திருப்பதுபோல், திருவள்ளூருக்கும், இந்த திட்டங்களை விஸ்தரித்து, மத்திய சர்க்கார் சகலவசதிகளும் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அரசாங்கம் அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இதற்கு முன்பு இந்தச் சபையில் பேசும்போது ஆவடி ordinance டிப்போவை வடநாட்டுக்குக் கொண்டுபோக மத்திய சர்க்கார் ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். அதைத் தடுக்கவேண்டும். அப்படி தடுக்காவிட்டால், நான்காயிரம் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். நிதி மந்திரி அவர்கள் அதற்காக, சென்னை ராஜ்யத்தின் சார்பாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள் என்பதை அவர் கூறும்படியான பதிலில் ஒரு வார்த்தைக்கூட சொல்லவில்லை. அது மிகவும் முக்கியமான விஷயம் அந்த டிப்போ, தென்னாட்டில் இருந்து வட நாட்டிற்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டால் நாலாயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலையில்லாமல் போய்விடும். அதனால் இந்த நாட்டில் வேலையில்லா திண்டாட்டம் அதிகம் ஏற்படும். பெரிய குழப்பமும் ஏற்பட்டாலும் ஏற்படும் என்று தெரிகிறது. அது விஷயத்தில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த விவாதத்திற்கு பதில் சொல்லுமபோது அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயம் என்ன என்பதை கண்டிப்பாக சொல்வார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அடுத்தபடியாக ஆசிரியர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு 6-வது பாரம் வரையில் இலவசமாக கல்வி கற்க வசதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் L. T. ஆசிரியர்களின் பிள்ளைகளுக்கிலை என நினைக்கிறேன். அத்தோடு L.T. வாத்தியார்கள் சம்பளம் போதாது அதை உயர்த்தவேண்டுமென்று அவர்களுடைய Association மூலம் ஒரு கோரிக்கை அரசாங்கத்திற்கு பல தடவைகளில் தெரிவித்திருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் அவர்கள் சம்பளம் உயர்த்துவது பற்றி ஒன்றும் ஆலோசிக்கப்படவில்லை. நிர்ணயிக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. அந்த L.T. வாத்தியார்களுக்கு சம்பளம் உயர்த்துவதுடன், அவர்கள் தேர்தல் காலத்தில் வேலை செய்யும் போது அவர்களுக்கு T.A. படி, நல்ல முறையில் உயர்த்தித்தரவேண்டுமென்ற கோரிக்கையும் இருக்கிறது. அதையும் கவனிக்க கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை நல்ல முறையில் பயன்படவில்லை. உதாரணமாக ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு திருவள்ளூரில் தீண்டாமை ஒழிப்பு திட்டத்தின் கீழ் ஒரு platform கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தீண்டாமை ஒழிந்து விடுமா? விடாது. இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு எந்த வித உதவியும் கொடுக்காது. ஆனால் அவர்கள் பொருளாதாரத்தரையில் உயர்வுகாண பலவகைகளிலும் தனி சலுகை தர அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். பொரம்போக்கு நிலங்கள் அதிகமாக அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். அத்துடன் அவர்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். ஹரிஜனமாணவர்களுக்கு special fees இல் லாமல் பள்ளிக்கூடங்களில் அனுமதிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். அம்மாணவர்கள் பரீட்சைக்குபோக கட்டணம் கட்ட வேண்டிய தில்லை என்று சர்க்கார் உத்தரவு போடவேண்டும்மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* Sri C. KANDASWAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமானியத்தின் மீது பல அங்கத்தினர்கள் பல விஷயங்களைப்பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள். கடைசியாக நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல நிர்கிறேன். இன்றையதினம் இந்த விவாதத்தின் போது இரண்டு பக்கத்திலிருந்து வரும்பேச்சுக்களைப் பார்க்கும்போது இங்கிருக்கும் மந்திரி சபையானது, இன்றையதினம் சரியான முறையில் நிர்வாகம் நடத்த எவ்விதம் ஊழல்

24th March 1956] [Sri C. Kandaswamy]

களை நீக்க விசேஷ முயற்சிகள் எடுத்து ஆகவேண்டுமென்பதை சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்த அடிப்படையில் இன்னும் சில விஷயங்களை அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் விவசாயிகள் சம்பந்தமாக ஏற்கனவேயுள்ள சட்ட ஊழல்களை உபயோகப்படுத்தி இனம்தாரர்கள் குடியானவர்களை கோர்ட்டு களுக்கு இழுத்து சர்க்கார் சட்டம் செய்த நோக்கத்தை ஈடேராமல் செய்து வருகிறார்கள். பல உதாரணங்கள் இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. இதை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு ஜூன் தார் குடிகளுக்குச் செய்து நன்மை உண்டாக்கிதுபோல் திட்டவாட்டமாக இனம் குடிகளுக்கும் காலத்தில் ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதே மாதிரி இன்றையதினம் சில நல்ல சட்டங்கள் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றப்படுகிறது. அந்த சட்டங்கள் இன்று அமுலுக்கு கொண்டுவர ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டால், அவைகளினால் நாடு எவ்வளவு நன்மை ஏற்படவேண்டுமோ, அவ்வளவு நன்மைகள் ஏற்படாமல் செய்ய, ஏற்கனவே ஆதிக்கம் செலுத்தும் செல்வாக்குள்ளவர்கள், ஏதாவது ஒரு முறையைக் கையாண்டு, மந்திரிக்கு தலைமேல் இருந்துகூட காரியங்கள் செய்து, அந்தச் சட்டம் உருப்படாமல் செய்து விடுகிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் மக்களுக்குத் தாங்கள் செய்யும் சட்டங்களால் பூரா நன்மையும் ஏற்படவேண்டுமென்றால், அவ்வித செல்வாக்குள்ளவர்கள் செய்யும் சூழ்ச்சிகள் நடைபெறாமலிருக்க முயற்சிகள் எடுத்து, அச்சூழ்ச்சிகள் வெற்றி பெறாமல் இருக்க, நன்றாக கண்காணித்து வர அவசியம் இருக்கிறது. ஜனாயகம் நன்றாக விஸ்தரிக்கும் முறையில் காரியங்கள் நடத்த, திட்டங்கள் பரிபூரணமாக பூர்த்தி அடைய மந்திரிகள் கவனம் செலுத்தவேண்டும். விவசாயிகள், வாரம் விஷயத்தில், 60, 40 என்று வரப்போவதாக சொல்லப்படுகிறது. இதற்காக சட்டம் வருவதற்கு முன்பாக, அதை எந்தவிதமான பயனில்லாதவகையில், அது மூட்டம் ஆகும் வகையில், மிராஸ்தார்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்பதை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, சர்க்கார், அம் மிராஸ்தார்களுடைய நடவடிக்கைகளை முறியடிக்க உடனடியான காரியங்கள் செய்து வேலை செய்தால் தான், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நன்மைகளை அச்சட்டத்தால் செய்யமுடியும். தற்போது நிலவெளியேற்றம் நடைபெறுகிறது. அதிகாரிகள் மிராஸ்தார்களுக்கு சாதகமாக இருக்கிறார்கள். முக்கியமாக, நிலவெளியேற்றம் கூடாதென்று ஏராள மனுக்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து வருகின்றன. அம்மனுக்களை சாக்குப்போக்குகள் சொல்லி அதிகாரிகள் நிராகரிக்கிறார்கள். இதை நாம் கவனித்து, அதி காரிகள் ஒழுங்காக நடக்கச் செய்யவேண்டும். அதேசமயத்தில் மிராஸ்தார்கள் சட்டத்தை முடமாக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்று கவனித்து தக்க காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்று சட்டசபையில், நான்கு ஆண்டுகளாக கோவில் மட தர்ம ஸ்தாபனம் சம்பந்தமாக பேசப்படாததை பார்த்து வருகிறோம். கோவில் நிலங்கள் சம்பந்தமாக எந்த விதமான காரியமும் செய்யப்படவில்லை. குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில், கோவில் நிலங்களில் ஒரு பகுதி நிலப்பிரபுக்கள் சொத்தாக வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள், அந்த நிலங்களை நிர்வாகம் செய்யும்போது, சாமி, கடவுள் என்று கூறிக்கொண்டு நிர்வாகம் செய்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சாமிக்கல்ல, ஆசாமிக்குப் பயன்படும்படியாகத்தான் காரியங்கள் செய்கிறார்கள். அந்த நிலப்பிரபுக்கள்தான் அந்த கோயில்களுக்கு பஞ்சாயத்தார்கள், டிரஸ்டிகளாக இருப்பார்கள். அவர்கள் அந்த கோவில் நிலங்கள் விஷயமாக ஏராளமான அட்டிபியங்கள், ஊழல்கள் செய்து வருகிறார்கள். கேட்டால் சாமிக்காக தாங்கள் விவசாயிகளின் மேல் நிலவெளியேற்றம் முதலிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறதென்று சொல்லுவார்கள். ஒரு பஞ்சாயத்தாராக இருந்த நிலப்பிரபு forgery செய்த தாஸ்தாவேஜின் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டு அந்த தஸ்தாவேஜியையும் கொடுத்தார்கள். அதன்பேரில், தற்போது நடவடிக்கை எடுக்க மறுப்பதுடன், அந்த தஸ்தாவேஜி திருப்பிக்கொடுக்கவும் மறுக்கிறார்கள். இது

[Sri C. Subramaniam] [24th March 1956]

persons to feel, 'Everybody is corrupt; why should I be honest?' That is the only atmosphere which can be created by the discussion we had here. Therefore I would request hon. Members, in all humility, to realize this, namely, whether by these charges we have in any way contributed to the better administration and the removal of faults, which we are all interested in removing. On an earlier occasion I stated that I will be prepared to tolerate inefficiency. I will be prepared to put up with ignorance. But nobody should be prepared to put up with corruption. Therefore, I may assure hon. Members that it is the intention of this Government, it is the purpose of this Government, and it is the object of this Government to remove corruption wherever it might exist. But by merely talking that there is corruption everywhere and then creating an atmosphere of corruption everywhere, we ourselves are contributing to the further deterioration in this respect. Therefore, my respectful submission will be—I do not know whether I am right or wrong—that the discussion to-day, instead of contributing for better administration has, on the other hand contributed to deteriorate the atmosphere to a certain extent. I am sorry for that. But I am really sorry that there should have been any basis even to make these charges. If Sri Jayaram Reddiar referred to something about hon. Members here in connection with the elections, perhaps he was referring to the talks which were going on outside in respect of certain Members. So also there might have been some loose talk about the Ministers also. But, in all these cases, it is better we directly approach the persons concerned and tackle them rather than make vague charges so much so every hon. Member is on trial now and is likely to be suspected. When an hon. Member says that Ministers are corrupt, perhaps the public would take it that the entire administration is corrupt. Therefore, my appeal to the hon. Members will be to desist the temptation of making such wild charges which does not help anybody. I do not want to dwell upon that aspect further. I am sure hon. Members will devote some attention, some thought to this aspect and then come to the conclusion as to what is the best way of dealing with this subject, and whether it is necessary to make such vague and general charges on the floor of the House, or if they have got any basis, if they have got any facts and figures, whether it is necessary to approach with those facts and figures the persons concerned and ask for redress. My submission is, Sir, after having had experience about something of the administration, I feel that the best way in all these matters is to approach the persons concerned with facts and figures and ask for an explanation and if one is not satisfied with that, he can raise that if necessary on the floor of the Assembly. I do agree that it is no use of getting the vote of the House for crores and crores of rupees if those moneys are not properly utilized and if we do not get sufficient return for the money we spend. It is our endeavour to the best of our ability to see when we approach this House with the various Demands to the tune of crores of rupees that this money is utilized to the best advantage possible. But even with the best of efforts, I do agree waste occur, inefficiencies creep in, corruption creeps in and by all these things we

1-20
p.m.

24th March 1956] [Sri C. Subramaniam]

do not get a return of rupee's worth for a rupee. It will be always our endeavour to see that the maximum return is obtained for the moneys we spend. We tax the people and to a certain extent the poor people also. To that extent, we are trustees and the moral and legal responsibility is on us to see that this money is properly utilized. If there is any leakage, to that extent we have to plead guilty. But I may assure hon. Members that it has been our endeavour and it will be our endeavour to see that we spend money wisely. It is open to hon. Members, if there are any instances where there has been wastage or inefficiency or corruption in the spending of the money, to give those facts and figures to the authorities concerned, to the Ministers if they so like, and I may assure them that if they bring such specific instances with facts and figures the Government will be prepared to go into those instances and see whether there is any basis for those complaints, whether there is any basis for those charges and if there is any basis we will be prepared to take any action without fear or favour.

Mr. K. P. Gopalan was making his usual speech to create an impression as if this Government was neglecting Malabar and the people of Malabar. On the other hand if we only go through the Supplementary Demands hon. Members will be pleased to find that with reference to establishment of small scale industries more than its due share has been given to the people of Malabar and Malabar district. We are putting up three industrial estates one of which we have allotted to Malabar. The Shoranur Metal Industries was down and out and we have given sufficient loans for that industry to be restarted. We have started handloom co-operatives for the purpose of giving relief to the weavers and I have been assured by the Hon. Minister for Industries that they are working well. Very many schemes for giving training, for servicing and also for production under small scale industries and cottage industries are being started in Malabar. If only hon. Members would take the trouble of going through the various items, I may assure the hon. Members that they will feel convinced that there is no question of neglect. On the other hand, they will find that more than its due share has been allotted to Malabar district.

I am glad Sri T. Ananta Pai spoke and expressed appreciation of the work done by the Government in South Kanara district. After all if we do justice to South Kanara district there is no reason why we should be doing any injustice or why we should discriminate against Malabar. It is only on the method of approach everything depends. If one wants to find fault with the Government he can use anything against the Government. But if one takes a sympathetic attitude or an understanding attitude, then I have no doubt that even hon. Members from Malabar will be able to find so many good things done by the Government with reference to Malabar district. I am sure hon. Members from Malabar and also from South Kanara, particularly in view of the impending reorganization of the State, will not be parting from us with any feeling of grievance or with any feeling of neglect.

[Sri C. Subramaniam] [24th March 1956]

1.30
P.M.

I have absolutely no doubt that when they are functioning in another set up they will realize the advantages they have been getting when they were associated with our State. Then at least I hope we will be remembered with a certain amount of good feeling if not gratitude because certainly we are not entitled to expect gratitude for having done our duty by Malabar and South Kanara. But all these misunderstandings will go, and I hope then they would realize that as far as this Government are concerned they have been doing their best to remove all the difficulties. But as has been pointed out by Mr. Pai quite rightly—and that is what I have been stating also—that whatever we might have done during these last four years that has not touched even the fringe of the problem and that is with reference to the entire State and the entire country. We have just begun to solve many problems facing the country and therefore if there are many problems unsolved in Malabar or in South Kanara district it is nothing uncommon and it is the common pattern which exists in our country as a whole and it is, in order to remove all these defects, all these difficulties, in order to see that poverty is eradicated and that the essential requirements of the people are met that we are formulating the Plans and we are trying our best to execute those Plans. Provided we have the co-operation of the hon. Members of this House and the co-operation of the public, I have absolutely no doubt that whatever be the set-up—the organizational set-up—we will be able to solve our problems. But if we begin to quarrel amongst ourselves either between State and State or between the various sections of the people, we will not be solving our problems, but, on the other hand, we will be creating more and more problems and adding to our difficulties. I hope the discussion in this House will always contribute to that better understanding and will contribute to the co-operation of the Members of this House and the public by which alone all these problems can be solved.

Thank you, Sir, for giving me this opportunity to speak.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Monday, the 26th March 1956.

The House then adjourned.

III.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Report of the Madras Public Service Commission for the year ending the 31st March 1955—issued with G.O. Ms. No. 4035, Public (Services), dated the 21st December 1955—[Laid on the table under Article 323 (2) of the Constitution of India].

24th March 1956]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 3466 asked by Sri S. Pakkiriswami Pillai at the meeting of the Legislative Assembly held on 24th March 1956, page 553 supra.]

[SUBJECT.—*State Insurance dispensaries in Madras area—Certain particulars.*]

A.—(a) 12—

Place and address of the dispensaries.

1 Harbour		71, Coral Merchant Street, Madras-1.
2 Kondi-hope		11, Pattabirama Iyer Street, Kondi-hope, Madras-1.
3 Mylapore		8, Venkateswara Agraharam, Mylapore, Madras-4.
4 Egmore		“Arni House”, Halls Road, Egmore, Madras-8.
5 Kilpauk		54, Ranganathan Avenue, Kilpauk, Madras-10.
6 Perambur		12 and 13/7, Perambur High Road, Madras-11.
7 Sembiam		47, Sundararajaperumal Koil Street, Peravallur, Madras-11.
8 Royapetta		12, Narasingapuram Street, Mount Road, Madras.
9 Saidapet		4, Abdul Razack Street, Saidapet, Madras-5.
10 Tondiarpet		33, Kummalamman Koil Street, Tondiarpet.
11 Triplicane (Chepauk area).		17, Krishnappa Mudali Street, Triplicane, Madras.
12 Perambur II		11-H, Perambur High Road, Madras-11.

(b) 27,887.

(c) Collection of contributions from the employers and the employees as well as disbursement of cash benefits to the insured persons under the scheme is the concern of the Employees' State Insurance Corporation which is an organization under the control of the Government of India.

The amount spent up to November 1955 by the State Government by way of providing medical benefits to insured persons in Coimbatore and Madras areas is Rs. 1,71,066.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 26th March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

SHORT NOTICE QUESTION No. 53.

MR. SPEAKER: I shall take this question to-morrow as the Hon. Minister for Health is not here.

Lower Bhavani Channel

* 54 Q.—SRI K. T. RAJU: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that due to insufficiency of water-supply in the Lower Bhavani Channel the entire Erode taluk in the Coimbatore district is affected; and

(b) if so, what action the Government propose to take in this connexion?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) No, Sir. There was scarcity of supplies in the tail ends of only some of the distributaries serving parts of Erode taluk.

(b) Adequate supplies were rushed to the affected areas, after a personal inspection and prompt action by the local officers.

SRI K. T. RAJU: கடந்த மூன்று மாத காலமாக லோயர் பவானி கடைக்கோடி பிராந்தியத்திற்கு தண்ணீர் வராமல் விவசாயிகள் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மாதம் கடைசி வாரம் தண்ணீர் திறந்து விடப்போவதாக சொல்லப்படுகிறது. இன்னும் பத்து நாட்களுக்குள்ளாக கடைக்கோடிக்கு தண்ணீர் அதிகமாகப் போவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: லோயர் பவானியில் கடைக்கோடிக்குத் தண்ணீர் போகாமல் இருக்கிறது என்பது வாஸ்தவம்தான். அப்படி 35 கேஸ்கள் ரிபோர்ட்டாகி இருக்கிறது. அவைகளில் 17 கேஸ்கள்தான் இயற்கையிலேயே கஷ்டப்படுவதாகக் கருதப்படுகிறது. இருந்தாலும்கூட உடனடியாக கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன வுடன் சீப் எஞ்சினியருக்கு உத்தரவு அனுப்பிவைத்து கடைசிவரைக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அப்படியே செய்யப்பட்டு வருவதாகவும் அவர்களிடமிருந்து தகவல் வந்திருக்கிறது.

SRI K. T. RAJU: கடைக்கோடி பிரதேசத்திற்கு ஏற்கெனவே தண்ணீர் முறைப்படி விடப்பட்டு வந்தது. தற்போது தண்ணீர் இல்லாமல் அங்குள்ள பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மார்ச் மாதம் கடைசி வாரத் திலிருந்து ஏப்ரல் மாதம் முதல் வாரம் வரையில் தண்ணீர் விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

[26th March 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : பரிசீலனை செய்தபின் தான் அதைப்பற்றி யோசிக்கப்படும். தண்ணீர் விடுவதில் தட்டு இல்லாமல் இருந்தால் தண்ணீர் விடுவதற்கு ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது என்று கருதுகிறோம்.

Terroristic activities in Kadukaloor village

* 3470 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** (on behalf of Sri P. Jeevanandam) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a mahazar was submitted to the Hon. Minister for Harijan Welfare and Religious Endowments on 16th May 1955 by the peasants of Kadukaloor village, Sithamoor firka, Madurantakam taluk in Chingleput district, about the terroristic activities of Venkataperumal Reddiar and Subramania Reddiar, landlords of that locality, when he visited that area; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) Enquiries go to show that the allegations against the landlords, namely, Venkataperumal Reddiar and Subramania Reddiar are unfounded.

MR. SPEAKER : I disallow all supplementary questions on this question because under rule 31 (7) and (8) of the Madras Assembly Rules, the question must not refer to the character or conduct of any person except in his official or public capacity and it must not relate to a private or purely parochial grievance. The Minister is not responsible for the conduct of private individuals. This question relates to two landlords and I think the arm of the law is long enough to deal with all manner of transgressions of law.

Sugar factories

* 3471 Q.—**SRI A. M. RATHNASWAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the basis on which licences are issued for opening sugar factories; and

(b) whether any licences have been issued recently to open sugar factories in (i) the Tanjore district and (ii) other districts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Licences are granted for the establishment of sugar factories taking into consideration the demand for sugar, the production capacity of the units already existing, the availability of sugarcane or the possibility of developing cane supplies in the area to meet the requirements of the factories and other relevant factors.

(b) A licence was granted recently for the establishment of a sugar factory in the Tanjore district and another for a factory in the North Arcot district.

26th March 1956]

SRI A. M. RATHNASWAMY : Is it a fact that production of sugar has reached an appreciable level in the country and so much so that the Centre has instructed that no further licences should be granted for opening of sugar factories for some time?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member would have seen the observations made by the Hon. Minister for Food and Agriculture, Government of India. This morning it came in the papers. Whatever may be the position in all-India, so far as this State is concerned, it is deficit in sugar and even if there should be self-sufficiency, we can think of exporting surplus sugar. So, from the point of view of well-integrated agricultural development, we are interested in promoting some sugarcane cultivation and if there is to be sugarcane cultivation, there should be facilities for conversion of sugarcane into sugar by factories. Therefore, this Government are interested in establishing more factories and Government of India are also willing to permit such new factories coming into existence.

SRI K. T. RAJU : கோயமுத்தூர், உடுமலைப்பேட்டை தாலுகாக்களிலும், அமராவதி ப்ராஜெக்ட் ஏரியாவிலும் சர்க்கரை தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைப்பதாக இருந்தது. அதை இந்த வருஷமே ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்காருக்கு ஏதாவது யோசனை உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அங்கு ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு ஒரு சர்க்கரைத் தொழிற்சாலையை அமைக்கவேண்டுமென்று மனுப் போட்டார்கள். அந்த மனுவை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி சிபாரிசு செய்திருந்தோம். மத்திய சர்க்காரும் அதை ஆலோசனை பண்ணி அங்குள்ள கமிட்டியாரும் அதை சிபாரிசு செய்துவிட்டார்கள். சீக்கிரத்தில் லைசென்ஸ் வந்துவிடும். மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

SRI G. GOVINDAN : ராமநாதபுரம் ஜில்லா, சிவகங்கை, திருப்புவனம் தாலுகாக்களில் கரும்பு உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கே இருக்கக்கூடியவர்கள் ஒரு சர்க்கரை ஆலையை அமைக்கவேண்டும் என்று கோருகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்கவும் லைசென்ஸ் வழங்கவும் சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அந்தப் பிராந்தியத்தில் அப்படியாரும் கோரவில்லை. எனக்குத் தெரிந்தவரையில் அங்கே கரும்பு உற்பத்தி அதிகமாக இல்லை. ஆலையை அமைக்கக்கூடிய அளவில் அங்கு கரும்பு உற்பத்தியாக இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Is there any substance in the apprehensions felt in certain quarters particularly in the Tanjore district that inasmuch as large tracts of cultivable land where paddy was grown formerly has been set apart for growing sugarcane, the food position in the State will be gravely affected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may tell the hon. Member that normally there is an extent of 58 lakhs of acres in this State under paddy production. But, statistics made during the last year go to show that there was an extent of 64 lakhs of acres under paddy production, whereas sugarcane was grown in about 90,000 acres. But the three factories that have been functioning, consumed the sugarcane grown on only 17,000 acres. So far as

[26th March 1956]

Tanjore district is concerned, about 13 lakhs of acres are under paddy cultivation whereas, as it is, there are only about 6,000 acres under sugarcane cultivation. Even if these 6,000 acres had not been under paddy, this would not affect much the requirements of rice for the State and by stepping up production in the rest of the twelve lakhs and odd acres, they could produce much more paddy than what these 6,000 acres could have produced.

SRI G. GOVINDAN : கனம் மந்திரி அவர்கள் அந்தப் பிராந்தியத்தில் கரும்பு அதிகமாக உற்பத்தியானதாக தனக்குத் தெரியவில்லை என்று சொல்கிறார். உண்மை என்னவென்பது அவருக்குத் தெரியாமல் இருப்பதற்கு நான் வருத்தப்படுகிறேன். அங்கு அதிகமாகத்தான் கரும்பு உற்பத்தியாகி இருக்கிறது. அங்கு ஒரு சர்க்கரை ஆலை இல்லாமல் இருப்பதால் அங்குள்ளவர்கள் வெல்லம் காய்ச்சி அதை குறைந்த விலைக்கு விற்று வருகிறார்கள். அதனால் சர்க்கார் அங்கு ஒரு சர்க்கரை ஆலையை அமைக்க முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒரு ஆலையை அமைத்து வேலை செய்வதற்கான அளவில் அங்கு கரும்பு உற்பத்தியாகவில்லை என்று தான் சொன்னேன். அதை கனம் அங்கத்தினர் தெரிந்துகொள்ளாமல் இருப்பதற்கு நான் வருத்தப்படுகிறேன். உண்மையிலேயே அதிகமாக அங்கு கரும்பு உற்பத்தியானால் அங்குள்ள விவசாயிகள் அவர்களை அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அப்பொழுது சர்க்காரும் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வார்கள்.

SRI K. T. RAJU : புதிதாக ஆரம்பிக்கப்போகும் சர்க்கரை தொழிற்சாலைகளில் சர்க்கார் ஒரு பங்குதாரராக இருக்க உத்தேசம் இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சர்க்கரை ஆலைகளில் பங்குதாரர்களாக இருக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசம் ஒன்றுமே இல்லை.

SRI A. M. RATHNASWAMY : May I know how many licences have been granted for the opening of sugar factories for the last one year? Also, is it a fact that for Tiruvannamalai a licence was granted to open a sugar factory and some arrangements have been made to open such a factory? If so, what is the actual reason for the delay in opening it?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : During the last one year up to date only two licences have been issued and one of the factories has come into production in Tiruvarur in the Tanjore district. For Tiruvannamalai, a licence was granted some years ago but the concerned people have not been able to proceed with it. Therefore, the Government propose to cancel that licence and in its place they could give it to some other area.

SRI K. R. VISWANATHAN : May I know the minimum share capital required for starting a sugar factory on a co-operative basis? Also in view of the fact that great enthusiasm is evinced by the ryots near and around Pennadam in the South Arcot district for starting a sugar factory on a co-operative basis, will the Hon. Minister take into consideration this enthusiasm as well as the large areas growing sugarcane in those parts and adopt a favourable attitude for starting a sugar factory there?

26th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The total capital that would be required for a sugar factory of an economic capacity would be about Rs. 80 to Rs. 90 lakhs. But so far as co-operative concerns are concerned, they are required to raise an initial minimum share capital of Rs. 10 lakhs. Then this Government with the assistance of the Government of India would take an equal amount of share and even a little more. If necessary, we have to borrow and then pursue the matter.

SRI A. M. RATHNASWAMY : What is the special encouragement or facility offered by this Government and the Central Government to people who want to organize and open a sugar factory on a co-operative basis as against private individuals?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have just now stated that if it is a private concern, they will have to find Rs. 80 to Rs. 90 lakhs for capital investment. But in the case of a co-operative concern if the people are interested to form a society and raise an initial minimum share capital of Rs. 10 lakhs, the Government also would take shares and with the aid that could be secured from the Industrial Finance Corporation they could go ahead.

SRI S. RAMALINGAM : கோவாப்பேட்டைச் சொண்டி மூலம் சர்க்கரை ஆலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு முதலில் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் இந்த லைசென்ஸ் தொழில் இலாக்காவின்மூலம் அளிக்கப்படவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் அளிக்காததினால் இதனை கூட்டுறவு சொண்டி சட்டத்தின்கீழ் நடத்த ரிஜிஸ்டர் செய்யமாட்டேன் என்கிறார்கள் கூட்டுறவு இலாக்காக்காரர்கள். இந்த இரண்டுக்கும் உள்ள முரண்பாடுகளை நீக்க சர்க்கார் முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்கு விவசாய இலாக்காவும், தொழில் இலாக்காவும் பரிசீலிக்கவேண்டியது அவசியம். இந்த ஆலையை நடத்துவதற்கான மொத்த பணமும் முதலீடு செய்யப்படுமா என்பது கவனிக்கப்படவேண்டும். அதைவிட முக்கியமாக எந்தப் பிரதேசத்தில் சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்தும் உத்தேசம் இருக்கிறதோ அங்கே தேவைப்படும் கரும்பை உற்பத்தி செய்வதற்கான வசதி இருக்கின்றதா என்பதும் பரிசீலிக்கப்படவேண்டும். அதற்குமேல்தான் அனுமதி கொடுக்கமுடியும். இந்த முறையில்தான் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Is it a fact that in Gudiyatham a sugar factory is to be opened? If so, can the Hon. Minister give some information as to the stage at which the matter stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : So far as I know a co-operative society has applied for a licence and they have obtained it. But they will have to raise an initial minimum capital of Rs. 10 lakhs which they have not done so far.

SRI S. RAMALINGAM : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் கூட்டுறவு சொண்டி மூலம் சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிப்பதற்கு சிலர் உற்சாகத்தோடு இருக்கிறார்கள். அந்த ஜில்லாவில் ஏற்கெனவே ஒரு ஆலை வேலைசெய்ய ஆரம்பித்து இருக்கிறது. மேலும் இரண்டு தனியார்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. சர்க்காரே அங்கே ஒரு மகாநாடு கூட்டி, கூட்டுறவு இலாக்கா அதிகாரிகள், தொழில் இலாக்கா அதிகாரிகள் இவர்களோடு கலந்து ஒரு ஆலை ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

[Sri C. Kandaswamy] [24th March 1956]

திருத்துறைப்பூண்டி சித்தாய்மூர் கோவில் நிர்வாக விஷயமாக நடந்திருக்கிறது. இந்த கோவில் நிர்வாக சம்பந்தமாக, அந்த போர்ஜி சம்பந்தமாக கூடுமானவரையில் நேர்மையாக நடக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

அரசியல் காரணங்களை வைத்துக்கொண்டு, அரசியல் சதுரங்கத்திலே சூதாட்டத்தை நடத்திவருகிற ஆங்காங்குள்ள பெரிய புள்ளிகளை கோவில் பஞ்சாயத்தார்களாக போடுவதானது சொத்துக்களை பாழடிப்பதாகும். ஆகவே இதை சீர்திருத்தவேண்டும். நல்லவர்களாகப் பார்த்து கோவில் நிர்வாகத்தை ஒப்படைக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் திருத்துறைப்பூண்டி தாலுகாவில் வேதாரண்யம் காடு இருக்கிறது. அது பெரிய காடு அல்ல. அங்கே மான்கள் இருக்கின்றன. அங்கேயுள்ள காட்டிலாகா அதிகாரிகள் அங்குள்ள செல்வாக்குடைய நபர்களுக்கு கட்டுப்பட்டு நடந்து வருவது எனக்கு தெரியும். அங்கே கண்டபடி, லைசன்ஸ் இல்லாமல் வேட்டையாடுகிறார்கள். அங்கே இருக்கும்படியான மரங்களை திருட்டுத்தனமாக அங்கே இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகளின் சம்மதத்தின் பேரில் வெட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள். ஆகவே அங்கே இதை நிறுத்த வேண்டும். அங்கே இருக்கக்கூடிய மான்களை வேட்டையாடி அவைகளை ஒழிக்கக்கூடிய கொடுமை தடுக்கப்பட வேண்டும்.

தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் தேவனூர் பஞ்சாயத்து போர்டு தேர்தலை சில அரசியல் காரணங்களுக்காக ஒத்திவைத்துவிட்டார்கள். ஏற்கனவேயே தேதி குறிப்பிட்டு தேர்தல் நடக்கப்போகிற சந்தர்ப்பத்தில் ஒத்திவைத்து விட்டார்கள். இந்த 31-ம் தேதியோ, 30-ம் தேதியோ தேர்தல் என்று கெஜட்டில் பிரசுரமாகி இருக்கிறது. இந்த ஒத்திவைப்புக்கு காரணம் அரசியல் கட்சி போட்டியின் அடிப்படையில் என்று புகார் செய்யப்படுகிறது. இந்த மாதிரி புகாருக்கு இடங்கொடுக்கக்கூடாது. எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு தேர்தலை நேர்மையான முறையில், ஜனநாயக அடிப்படையில் நடத்தி வருகிறார்களோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அரசாங்க கட்சிக்கு பலம் வரும்; செல்வாக்கு வரும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஜில்லா போர்டு விதிகளில் குறிப்பிட்ட தொகைக்கு மேல் செலவு செய்யவேண்டுமென்றால், அது ஜில்லா போர்டின் தீர்மானத்தின் பேரில் தான் செய்யவேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் தஞ்சாவூர் ஜில்லா போர்டில் 2, 3 சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு லட்சம், 70,000, 80,000 ரூபாய் போன்ற தொகையெல்லாம் ஜில்லா போர்டின் தீர்மானம் இல்லாமலேயே செலவழித்து இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். செலவழித்த தொகை நியாயமாகவும் இருக்கலாம். நியாயம் அல்லாமலும் இருக்கலாம். சில சட்டங்கள் இருக்கிறது என்றால் அதற்கு உட்பட்டு நடக்க வேண்டும். இதை ஜில்லா போர்டு பிரசிடெண்டு என்ற முறையில் அங்குள்ளவர் கட்டாயமாக அனுஷ்டிக்க வேண்டும். குறிப்பாக வேதாரண்யத்தில் இருக்கக்கூடிய ஜில்லா போர்டு பங்களாவை, ஒரு பெரிய மனிதர் வருகிறார் என்பதற்கு ரிபேர் செய்வதற்காக ஒரே நாளில் ரூ. 60,000, 70,000 செலவு செய்து இருக்கிறார்கள். அதை ஜில்லா போர்டு கூட்டத்தின் அனுமதி இல்லாமல் என் செய்ய வேண்டும் என்பது தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த விவசாய இலாகா சம்பந்தமாக பேசும்பொழுது ஏழை, எளிய, மத்தியதர விவசாயிகளெல்லாம் பசுந்தான் உரத்தை விதைக்கக்கூடிய வகையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கூறியதற்கு, மந்திரி அவர்கள் 'நான் போய் பார்த்திருக்கிறேன். அங்கு, எங்கும் விதைக்கப்பட்டிருக்கிறது' என்று என்னுடைய பிராந்தியத்தைப்பற்றி சொன்னார். நான் என்னுடைய பிராந்தியத்தைப்பற்றி சொல்லவில்லை. பொதுவாக பசுந்தான் உரம் மூலம் இரண்டு பங்கு விளைச்சலை அதிகப்படுத்த முடியும். ஆகவே இதை நிர்ப்பந்தமாக ஏழை விவசாயிகளும் அதை வாங்கி தெளிக்கக்கூடிய வகை செய்ய வேண்டும்.

24th March 1956] [Sri C. Kandaswamy]

வெட்டெரினரி டிபார்ட்மென்டில் சத்தியநாதன் ரிபோர்ட் என்று அந்த டிபார்ட்மென்டில் reorganization செய்வதற்காக ஒரு ரிபோர்ட் இருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன். அந்த ரிபோர்ட்டைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை. அதிலே என்ன reorganization யோசனை செய்திருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இப்பொழுது கிராமப்புரத்திலிருக்கிற காலநடைகள் நாசமாய்ப் போய்க்கொண்டு இருக்கின்றன. அதை முன்னுக்கு கொண்டு வருவதற்கான முறையில் திட்ட வட்டமாக அந்த டிபார்ட்மென்டை புனர்நிர்மாணம் செய்யவேண்டும் என்று கருதுகிறேன். அதைப்பற்றியும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும்.

இன்றையதினம் அநேக sugar mills திறக்கப்படுகின்றன சந்தோஷம். ஆனால் இந்த சர்க்கரை ஆலைகளை தனி நபர்களுக்குக் கொடுத்தால், அவர்களுக்கும், குடியானவர்களுக்கும் இருக்கும்படியான தொடர்பை பார்க்கும்பொழுது நல்ல முறையிலே நடக்கும்படியான சூழ்நிலை இல்லை. ஆகவே இந்த ஆலைகளை co-operative அடிப்படையிலே ஆரம்பித்தால் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே இருக்கக்கூடிய ஏழை விவசாயிகளுக்கும், மத்தியதர விவசாயிகளுக்கும் பெரும்பாலான பலன் கிடைக்கும். ஆகவே இதற்கான சிபாரிசுகளை இந்திய சர்க்காருக்கு செய்யும்படியாகவும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே நான் சொல்லவேண்டிய விஷயங்கள் பல இருந்தாலும்கூட ஒட்டு மொத்தமாக நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், லஞ்சம் என்பதை நாம் விரும்பவில்லை. இந்த லஞ்சத்தை போக்க வேண்டுமானால், அரசாங்கம் கடுமையான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்றால், ஜனநாயக முறையில், கட்சி அடிப்படையில் பார்க்காமல், கிராமத்திலிருந்து மேல் வரையில் ஜனங்களின் கை மேலோங்கும் வகையில் நடவடிக்கை இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் லஞ்ச ஊழல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மறையும் என்று இந்த சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்து, சர்க்கார் இதற்கு ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, the discussion was rather confined to very many general points without touching upon the supplementary grants for which I will have to ask the vote of the House on Monday. But that has become almost the practice. Whatever be the trend of discussion, we have to keep one thing in mind, that is, our discussion on the floor of this House should tend to promote better administration. If by our discussion we do not contribute to the better administration but on the other hand create an atmosphere in which better administration will not be possible, then my own point of view is that we should avoid such discussion on the floor of this Assembly and that we should resort to some other action. If there are any grievances to be redressed or if there are any complaints to make, those complaints should be made in the proper way possible. To-day I am afraid (and I am distressed to note) that the discussion here took a turn which will deteriorate the atmosphere to a greater extent. I am afraid that this House has not contributed anything to remove the faults and mistakes if there are any faults and mistakes in the administration. General and vague charges of corruption have been made. One hon. Member referred to other hon. Members of this House in regard to the elections which took place a few days back. A few hon. Members levelled charges against the Ministers themselves. By making such vague charges, we will not get the grievances redressed, but on the other hand we will create an atmosphere in the State and in the country for

[26th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கூட்டுறவு முறையில் ஆலை ஏற்படுத்துவதற்கு உற்சாகம் மட்டும் போதாது. சர்க்கார் ஒரு மகாநாடு கூட்டுறவிலும் பயன் இல்லை. அதில் அக்கரை உள்ளவர்கள் ஆலை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய பிரதான வேலைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டால் சர்க்கார் அனுதாபத்தோடு அவ்விஷயத்தைப் பரிசீலனை செய்து, வேண்டிய உதவிகளை அளிக்கும்.

SRI S. RAMALINGAM : பிரதான வேலையாக ஒரு மகாநாடு கூட்டி, அதில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலம் ஒரு சர்க்கரை ஆலையை நடத்த வேண்டுமென்ற தீர்மானமும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. லைசென்சும் எழுதி கேட்கப்பட்டது. ஆனால் இதுவரை லைசென்சு வழங்கப்படவில்லை. லைசென்சு கொடுக்க ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வேறு இடங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற ஆலைகளுக்கும் கூட லைசென்சு பின்னால்தான் வந்தது. நான் முன்பே சொன்னேன். திருவண்ணாமலையில் ஒரு ஆலை ஆரம்பிக்க லைசென்சு கொடுத்தும் இன்னும் ஆலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஆகவே லைசென்சு வருவதற்கு முன் ஆலை அமைப்பதற்கு வேண்டிய முதல் திரட்டி பூர்வாங்க ஏற்பாடுகளை எல்லாம் செய்யலாம். அக்கரை உள்ளவர்கள் இந்த விஷயத்தில் முதலில் ஈடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Ministerial staff of Local Bodies

* 3472 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN** (on behalf of Sri K. Aranganathan) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have any proposal to revise the scales of pay of the ministerial staff of the district boards and municipalities so as to bring them on a par with those of the Government Ministerial staff?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYATCHI : No, Sir.

Sitting allowances to panchayat board members

* 3473 Q.—**SRI K. T. SREEDHARAN** (on behalf of Sri K. Madhavan Nambiar) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum during the year 1955 from the Panchayat Union, Kottayam taluk, Malabar district, requesting to grant sitting allowances to the members and the Presidents of Panchayat Boards; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYATCHI : (a) & (b) No memorandum was received by Government but a copy of the resolutions passed by the Kottayam Taluk Panchayats Union was received. One of the resolutions related to the grant of allowance to members. No action was taken on the resolutions as the Association was not a recognized one.

SRI K. T. RAJU : ஆங்காங்கே இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்களும், அங்கத்தினர்களும் அந்தமாதிரியான கூட்டங்களுக்குப் போய் அவற்றின் நடவடிக்கைகளை கவனிக்கவேண்டிய அவசியம் இருப்பதால் அவர்களுக்கு குறைந்த பட்ச அலவன்சு ஏதாவது கொடுக்கும் உத்தேசம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYATCHI : அப்படிப்பட்ட உத்தேசம் எதுவும் கிடையாது.

MR. SPEAKER : Question time is over.

[26th March 1956]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—VOTING ON SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR THE YEAR 1955-56.

MR. SPEAKER : Now we will proceed with the voting on Supplementary Demands for Grants for Further Expenditure in the year 1955-56. Demand I—Land Revenue Department.

DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,51,300 under Demand I—Land Revenue Department.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,51,300 under Demand I—Land Revenue Department.”

SRI S. RAMALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! 9-18 a.m.
தஞ்சாவூர் இன்னும் இதர பகுதிகளில் செட்டில்மென்ட் பார்டி அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட அதிகப்படியான செலவுக்காக சர்க்கார் உபமான்யம் கோருகிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஜமீன் ஒழிப்பு சட்டத்தின்கீழ் எடுத்தக்கொண்ட எல்லா கிராமங்களும் பூர்த்தியாக சர்வே செய்யப்படவில்லை. அதற்கு முன்னரே சர்க்கார் பல இருநூறுக்கு அதிகமான சர்வேயர்களை நிரென்சு செய்து இருக்கிறார்கள். அதுபற்றி இந்த சபையில் கேள்வி வந்து சர்ச்சையும் நடந்தது. இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் பல வசதிகளும் உதவிகளும் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் கடன் வசதிகளை யெல்லாம் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த வசதிகள் பூராவும் ஜமீன் நில கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு, அவை இன்னும் சர்வே செய்யப்படாததால், இந்த வசதிகளெல்லாம் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. உதாரணமாக அவர்கள் தக்காவி கடன் வாங்க வேண்டுமானால், கூட்டுறவு பேங்குகளில் கடன் வசதி பெற வேண்டுமானால் கூட, அவர்களால் வாங்க முடியவில்லை. ஆகவே அந்த 200-க்கு மேற்பட்ட சர்வேயர்களை ஜமீன் நிலங்களை சர்வே செய்த பிறகு, தற்காலிகமாக நிறுத்தி வேறு வேலை கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவில் அமுலில் இருக்கக்கூடிய பண்ணையாள் பாதுகாப்பு சட்டத்திற்கு இப்பொழுது நான்கு வருஷமாகிவிட்டது. அது இன்னும் ஒரு வருஷத்தில் பூர்த்தியாகிவிடும். அந்த சட்டத்தின்படி ஐந்து ஆண்டுகள்தான் விவசாயிகளுக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த சட்டத்தில் 4-வது ஆண்டில் விவசாயிகளுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து விட்டு, நிலச்சுவான்தார்கள் அந்த நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று அனுமதித்து இருக்கிறோம். அதை பயன்படுத்திக்கொண்டு இன்றைக்கு பல்லாயிரக் கணக்கான விவசாயிகளுக்கு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்ற நோட்டீஸ் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நியாயவார மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டியின் முன்பாக இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. அந்த ரிப்போர்ட் வருவதற்கு முன்பாக பல்லாயிரக் கணக்கான விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி விடுவார்கள். ஆகவே இந்த சட்டத்தை திருத்த வேண்டும். ஒன்று விவசாயிகளுக்கு ஐந்து வருஷம் உரிமை இருக்கிறது என்பதை 10 வருஷம் உரிமை உண்டு என்று மாற்ற வேண்டும் அல்லது நிரந்தரமாக குடிவார உரிமை கிடைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[26th March 1956]

Mr. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,51,300 under Demand I—Land Revenue Department.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND II—EXCISE DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 12,700 under Demand II—Excise Department.”

Mr. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 12,700 under Demand II—Excise Department.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND III—STAMPS ADMINISTRATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 9,000 under Demand III—Stamps Administration.”

Mr. SPEAKER: Motion moved—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 9,000 under Demand III—Stamps Administration.”

SRI S. RAMALINGAM : சென்ற ஆண்டில் இச்சபையிலே கோர்ட் பீஸ் சம்பந்தமான மசோதா விவாதத்தில் இருந்தபோது, தஞ்சை ஜில்லா பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டப் பிரகாரம் விவசாயிகள் ஒரு ரூபாய் கோர்ட் கட்டணம் அட்டவேண்டுமென்று இருந்த போதிலும், process fee முதலிய பலவிதமான பீஸெஸ்கள் மேற்கு ஏற எட்டு ரூபாய்களுக்கு அதிகமாகவே வந்துவிடுகிறது என்றும், இவ்விருந்து அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்றும் கனம் மந்திரி அவர்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவந்தேன். கனம் மந்திரி அவர்களும் இது சம்பந்தமாக ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டைக் கலந்து ஏதாவது செய்யமுடியுமா என்பது பற்றி யோசிப்பதாக பதில் கூறினார். ஆனால் இதுவரையிலும் விவசாயிகளுக்கு இது விஷயமாக ஒன்றும் சலுகை அளிக்கப்படவில்லை. சர்க்கார் தரப்பில் இது சம்பந்தமாக என்ன செய்தார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. விவசாயிகளைப் பொருத்தவரை அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று சர்க்காரை மீண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :** புதிதாக சீர்திருத்தப்பட்ட கோர்ட் பீஸ் சட்டத்திலே சில சந்தர்ப்பங்களில் கோர்ட் பீஸை கட்டிக்காரர்களுக்கு வாயஸ் செய்யலாம் என்ற ஷரத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஷரத்துப் பிரகாரம் கோர்ட் பீஸை வாயஸ் செய்யும் அதிகாரம் கலெக்டர் அவர்களிடம் இருந்து வருகிறது. அதில் பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. எந்தக் கோர்ட்டிலிருந்து பீஸ் வாயஸ் செய்யப்படவேண்டுமோ அந்தக் கோர்ட் Presiding Judge அதாவது District Munsif அல்லது Subordinate Judge அந்தக் கோர்ட் பீஸை வாயஸ் செய்யும்படியாகச் செய்தால்தான் கோர்ட் பீஸ் வாயஸ் தரமதி மின்றி நடைபெறும். இப்பொழுது கோர்ட்டு பீசு வாயசுக்கு

26th March 1956] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

ஷரத்து மாதிரம் இருக்கிறதே ஒழிய கலெக்டர் ஆபிஸிலிருந்து சீக்கிரத்தில் கோர்ட் பீஸ் வாயஸ் செய்வதற்கு உத்தரவு வருவதில்லை. கிட்டத்தட்ட ஒரு வருஷமாகியும்கூட கேஸ்களில் கலெக்டர் ஆபிஸிலிருந்து வாயஸ் உத்தரவுகள் இன்றும் கிடைக்கவில்லை. இதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. ஆகையால், கலெக்டர் ஆபிஸிலிருந்து வாயஸ் உத்தரவு அனுப்பப்படுவதற்குப் பதிலாக, எந்தக் கோர்ட்டில் கேஸ் நடக்கிறதோ அந்தக் கோர்ட் ஜட்ஜே கோர்ட் பீஸை வாயஸ் செய்வதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்து அதற்குத் தகுந்தபடி விதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. VADIVELU : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நண்பர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்கள் சொல்லியதுபோல், பண்ணையாட்களின் வாழ்க்கையை பாதுகாக்கும் அளவிற்கு இந்தச் சட்டம் அமுலாக்கப்படவில்லை. அவர்கள் ஒரு ரூபாய் ஸ்டாம்புக் கட்டணம் கட்டினால் போதும் என்று சொல்லிவிட்டு, அதற்குமேல் மற்ற கட்டணங்கள் ஏழு எட்டு ரூபாய் வரையில் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. ஆதலால் அவர்கள் நியாயமில்லாமல் வெளியேற்றப்பட்டாலும்கூட தங்களுக்குக் கிடைக்கிறது 6, 7 மரக்கால் நெல்லை யடைய கேஸுக்காக பத்து, பதினைந்து ரூபாய் செலவழிக்கவேண்டியிருப்பதால், கோர்ட்டுக்குப் போகமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இதற்கான விதிகளை திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **SRI S. PANCHAKSHARAM :** Sir, my hon. Friend Sri Krishnaswamy Iyengar expressed a difficulty in the matter of refund of court-fees in certain cases provided for in the Court Fees Act. The difficulty that has been mentioned is a bit exaggerated. I believe it is a difficulty which is peculiar to his district. In my own district, in all courts, there is no difficulty in getting refund vouchers issued by the courts. Immediately after the vouchers are presented to the Treasury Officers in the local Treasuries or Imperial Bank, the amounts are paid at the counter. In the initial stages, immediately after the passing of the Court Fees Act, there was no doubt some difficulty because of lack of executive orders by the Treasury Deputy Collectors and Collectors to the Imperial Bank or the Treasuries as the case may be in the matter of honouring these refund vouchers. But, within a period of six months, the difficulty has been resolved in my district and I hope in the other districts also, similar conditions will come to prevail.

* **SRI K. T. RAJU :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்ய விவாதத்தின்போது ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தொழில் சங்கங்கள் தங்களது குறைகளை சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவுக்கு அனுப்பவேண்டுமென்றால் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. தொழில் சங்கங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை அவைகள் இலாகாவுக்கு அனுப்பும் மனுக்களுக்கு ஸ்டாம்பு ஒட்டுவதிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. RATNAM : இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் ஒரு வேண்டு கோள் விடுக்க ஆசைப்படுகிறேன். விவசாய சங்கங்கள் அதிகாரிகளுக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் மனுக்களை அனுப்பும்போது இரண்டு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டுமென்று ஏற்கனவே விதி இருக்கிறது. ஆனால் சட்ட சபை உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களிடம் கொடுக்கும் மனுக்களை முதலில் ஏற்றுக்கொண்டாலும், அடுத்த மாதத்தில் ஸ்டாம்பு ஒட்டி அனுப்ப வேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்பட்டு அவைகள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டு விடுகின்றன. இதனால் அரசாங்கத்தின் காரியங்களும் தடைபட்டுப் போவ

[Sri A. Ratnam]

[26th March 1956]

தோடல்லாமல், எதற்காக மனுக்கள் கொடுக்கப்படுகின்றனவோ அந்தக் காரியங்களும் சரிவர நடைபெறாமல் நின்று விடுகின்றன. எனவே, விவசாயிகளும் மற்ற பொதுமக்களும் கொடுக்கின்ற மனுக்களை சட்டசபை உறுப்பினர்கள் மூலமாகக் கொடுத்தாலும், அல்லது அவர்கள் சிபார்சு செய்தாலும் அந்த மனுக்களுக்கு ஸ்டாம்பு கட்டணம் கேட்கக் கூடாது, மக்களின் குறைகளை சொல்லிக்கொள்ள அரசாங்கம் இந்தச் சலுகையை அளிக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI G. GOVINDAN :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முக்கியமாக தாலுகாக்களிலிருக்கும் கோர்ட்டுகளில், முனிசிப் கோர்ட்டிலும் சரி, தாலித் தார் கோர்ட்டிலும் சரி, சட்ட சபை அங்கத்தினர்களோ அல்லது வேறு முக்கியஸ்தர்களோ கேஸ் சம்பந்தமாகப் போக நேர்ந்தால் உட்காருவதற்கு எந்த விதமான வசதியும் கிடையாது. ஆனால் ஜில்லா கோர்ட்டுகளிலும், சென்னை நகர கோர்ட்டுகளிலும் அம்மாதிரி முக்கியஸ்தர்கள் உட்காருவதற்கு வசதி இருக்கிறது. தாலுகாக்களில் உள்ள கோர்ட்டுகளில் உட்காருவதற்கு வசதி இல்லாமல் நிலைமை மோசமாக இருந்துகொண்டுதான் வருகிறது. ஆகையால் தாலுகாக்களிலும், கோர்ட்டுகளில் வியாஜங்கள் சம்பந்தமாக போகிறவர்கள் அங்கே அமர்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 9,000 under Demand III—Stamps Administration.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND IV—FOREST DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 5,29,000 under Demand IV—Forest Department.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 5,29,000 under Demand IV—Forest Department.”

* **SRI K. T. RAJU :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, காட்டிலாகா உபமான்யக் கோரிக்கையின்போது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். காட்டில் உற்பத்தியாகக்கூடிய விலை உயர்ந்த பொருள்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு திருட்டுகளைத் தடுப்பதற்காக ஜீப் கார் முதலியவைகளுக்காக உபமான்யம் கோரப்படுகிறது. இதற்காக செலவழிக்கவேண்டியது நியாயம் தான். ஆனால் இன்றைய தினம் குறிப்பாக நம்முடைய காடுகளில் இருக்கின்ற விலை உயர்ந்த சந்தனக் கட்டைகளை திருட்டுத் தனமாகக் கொண்டு போவதில் ஒரு பெரிய கொள்ளைக்கூட்டம் ஈடுபட்டிருக்கிறது. பொதுவாக அரசாங்கத்தின் காட்டிலாகா அதிகாரிகள் மட்டும் இதைத் தடுத்துவிட முடியாது. அங்கு இருக்கக்கூடிய பொது ஜனங்களின் ஒத்துழைப்பைக் கொண்டுதான் விலை உயர்ந்த சந்தனக் கட்டைகள் திருட்டுப் போவதின் காரணத்தை விஜாரித்து அதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியும். அதற்காக பணம் செலவழிப்பது ரொம்பவும் சரி. இந்தத் திருட்டுக்கு அனுசூலமாக காட்டிலாகாவைச் சேர்ந்த ஒரு சிலரின் ஒத்துழைப்பின் மூலமாக காரியங்கள் நடப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தத் திருட்டுகளைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்வதோடு, அங்கு இருக்கும் பொது மக்களின்

26th March 1956]

[Sri K. T. Raju]

ஒத்துழைப்பைப் பெற்று இந்தத் திருட்டுகளைக்கண்டு பிடிப்பதற்கும், அம்மாதிரி திருட்டுகள் மேற்கொண்டு தொடர்ந்து நடக்காமல் தடுப்பதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI B. K. NALLASWAMI :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, காட்டிலாகாவிலே தலைச்சமையாக விறகு மூங்கில் முதலியவைகள் எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு பாஸ்கள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தின் விதிகள் கூறுகின்றன. இந்தப் பாஸ்கள் வழங்கப்படும் உரிமை கண்டிராக்டர்களிடம் விடப்பட்டிருக்கிறது. மலைவாசிகளுக்கு இந்தப் பாஸ்கள் சலபமாக கொடுக்கப்படுவதில்லை. சாதாரணமாக புல் அங்கு குறிப்பிட்ட காலத்திலே நெருப்பு வைத்து எரிக்கப்படுகிறது. மலையிலே வசிக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்கள் புல்லை தலைச்சமையாகத்தான் எடுத்துக்கொண்டு போக வேண்டியிருக்கிறது. வீடு கூரை வேய்வதற்கும் கால்நடைகளுக்குத் தேவையான புல்லும் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியில் புல்லை நெருப்பு வைத்துக் கொடுத்துவதற்கு பதிலாக, அங்கு இருக்கக்கூடிய மலைவாசிகளுக்கு ஒரு மாதத்துக்கு முன்பாக நோடிஸ் கொடுத்தால் அவர்களுக்குத் தேவையான புல்லை அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு போவார்கள். அவர்கள் தலைச்சமையாக எடுத்துக்கொண்டு போவதற்குப் பதிலாக, வண்டியில் எடுத்துக்கொண்டு போக அனுமதி கொடுத்தால் ரொம்பவும் வசதியாக இருக்கும். அவர்கள் கூரை வேய்வதற்கும் கால்நடைகளுக்கும் வேண்டிய புல்லை உபயோகப்படுத்துவதற்கு வசதியாக வண்டிகளில் கொண்டுபோவதற்கு தடையில்லாமல் விதிகளைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI V. R. NAGARAJAN :** Mr. Speaker, Sir, I wish to bring to the notice of the Hon. the Minister the selection made in September last year of three Assistant Conservators of Forests to be sent to Dehra Dun for training. These candidates seem to have been working in some other departments of the Government before the selection was made and left service there hoping that they would be sent to Dehra Dun. I understand that they have not yet been deputed for training. If they have been finally selected, I would like to know whether they are going to be sent at all or whether there is likely to be further delay in the matter. If delay is likely, I would like to know whether they can rely upon the provisional selection of which they have already been informed. I hope the Hon. the Minister will throw some light on this matter so that it may relieve the candidates of their anxiety.

SRI A. RATNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, காட்டிலாகா உபமான்யக் கோரிக்கையின்போது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். காட்டில் உற்பத்தியாகக்கூடிய விலை உயர்ந்த பொருள்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு திருட்டுகளைத் தடுப்பதற்காக ஜீப் கார் முதலியவைகளுக்காக உபமான்யம் கோரப்படுகிறது. இதற்காக செலவழிக்கவேண்டியது நியாயம் தான். ஆனால் இன்றைய தினம் குறிப்பாக நம்முடைய காடுகளில் இருக்கின்ற விலை உயர்ந்த சந்தனக் கட்டைகளை திருட்டுத் தனமாகக் கொண்டு போவதில் ஒரு பெரிய கொள்ளைக்கூட்டம் ஈடுபட்டிருக்கிறது. பொதுவாக அரசாங்கத்தின் காட்டிலாகா அதிகாரிகள் மட்டும் இதைத் தடுத்துவிட முடியாது. அங்கு இருக்கக்கூடிய பொது ஜனங்களின் ஒத்துழைப்பைக் கொண்டுதான் விலை உயர்ந்த சந்தனக் கட்டைகள் திருட்டுப் போவதின் காரணத்தை விஜாரித்து அதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியும். அதற்காக பணம் செலவழிப்பது ரொம்பவும் சரி. இந்தத் திருட்டுக்கு அனுசூலமாக காட்டிலாகாவைச் சேர்ந்த ஒரு சிலரின் ஒத்துழைப்பின் மூலமாக காரியங்கள் நடப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தத் திருட்டுகளைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்வதோடு, அங்கு இருக்கும் பொது மக்களின்

[Sri K. H. Bomman] [26th March 1956]

வேண்டும். இப்போது நாம் சின்கோனா, சந்தனம் முதலிய மரங்களை அதிகமாக வளர்க்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். பொதுவாக பத்து ஏக்கர் நிலம் ஒருவருக்கு இருந்தால் இரண்டு ஏக்கரில் இந்த மரங்களை வளர்க்க வேண்டுமென்று உத்திரவு போடவேண்டும். இந்த மாதிரி செய்தால் சுமார் பத்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு இந்த மரங்கள் நிறைய நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கும். ஆகவே இந்த விஷயத்தையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **SRI G. GOVINDAN :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ராமனாத புரம் ஜில்லாவில் திருப்பத்தூர் தாலுகாவில் பிருமலை என்ற இடத்தில் சர்க்காருக்கு பாத்தியமான பல காடுகள் இருக்கின்றன. அந்த இடத்தில் ஒரு தனிப்பட்ட மனிதரும் காடு வளர்க்கிறார். சர்க்காருக்கு பாத்தியமான பல மரங்களை வெட்டி தன் காட்டில் கொண்டு போகிறார். சர்க்கார் காட்டிலுள்ள fieldmen மெய்மறந்து இதை கவனிக்காமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சம்பளம் குறைவாகப் கொடுப்பதால் அவர்கள் அப்படி அக்கறை யெடுத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதிய சம்பளம் கொடுத்து இம்மாதிரியான நடவடிக்கைகளைத் தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **SRI S. DAIVASIGAMONEY :** Mr. Speaker, Sir, we can observe nature in its prestine glory today only in forests. It is only in forests that rare birds, trees and shrubs are preserved. But to maintain these we must have natural water resources. Without natural water resources the forest area would be converted into a place which would be sore to look at. In Chingleput district there are vast areas which are classified as forest areas. But in fact if you visit those places you will find they cannot be called forest areas. You will find only a few shrubs growing here and there. The entire place is uncared for. This area can be put to very good use. This area can be turned into arable lands or into forest plantations. I understand there is a proposal to plant a lot of casuarina and cashewnut trees in some of the areas. I hope Government would take up this matter seriously and do the needful as early as possible. Meanwhile I would request the Hon. Minister to explore the possibilities whether this area could be converted into arable lands or converted into plantations. In places where there are no natural water resources, tanks should be dug or artificial springs made to flow into those areas. The little shrubs found in these places are not even useful for making charcoal out of them. In these areas, Government must try to plant trees which would either yield wood or some useful fruits. I hope the Hon. Minister will not neglect this area but see that these lands are put to use.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதம் காட்டிலாகாவிற்காகக் கோரப்படும் உப மானியக் கோரிக்கையைப்பற்றியது. இந்த மானிய கோரிக்கையில் இரண்டு இனங்கள் இருக்கின்றன. காட்டுச் சொத்துக்கள் திருடு போவதைத் தடுப்பதற்காக ஏற்படுத்தியிருக்கும் mobile units-ஐ நடத்துவதற்கு வேண்டிய செலவுக்காக ஒரு இனம்; பல காடுகளை கவனிப்பதற்காகத் போக்குவரத்து வசதிகளுக்காக மற்றொரு இனம். இப்போது mobile units-ஐ ஏற்படுத்தி காடுகளில் மரங்கள் திருடு போவதைத் தடுக்கிறோம். இரண்டாவது இனத்தின்கீழ் கோரப்படும் பணம் பொள்ளாச்சித் தாலுகா விலுள்ள Ulandy Valley பிராந்தியத்தில் ரோடுகள் போடுவதற்குச் செலவழிக்கப்படும். அந்தப் பிராந்தியத்தில் நிறைய காடுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அங்கே போக்குவரத்து வசதி இல்லாததால் அந்தக் காடுகளை

26th March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

சரிவர கவனிக்க முடியவில்லை. ஆகவே அங்கே போக்குவரத்துக்காக ரோடுகள் போடுவது முதன்மையாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். இதற்காக ஆகும் செலவு இரண்டாவது இனம். ராஜ்யப் புனரமைப்பு பிற்குப் பிறகு வரப்போகும் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு காடுகளின் அளவு ரொம்ப குறைந்துவிடும்; அப்போது நம் ராஜ்யத்தில் தேக்கு போன்ற விலையுயர்ந்த மரங்கள் அதிகமாக இருக்காது. ஆகவே ரோடு வசதிகள் முதலியவற்றிற்காக ரொம்பச் செலவழித்து காடுகளை நன்றாகப் பராமரிப்பது மிகவும் அவசியம். மேலே குறிப்பிட்ட இரண்டு இனங்களின் கீழும் செய்யப்படும் செலவுகளுக்காகக் கோரப்படும் மானியம் பற்றி கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் கனம் அங்கத்தினர்கள் காட்டிலாகா சம்பந்தமாக பொதுவான சில விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசினார்கள்; காட்டிலாகா விஷயத்தில் கனம் அங்கத்தினர்கள் இவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக்கொள்வதுபற்றி எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி; ஆனால் அவர்கள் பேசிய இந்த சில விஷயங்கள் சம்பந்தமாக நான் இப்போது விளக்கமாக பதில்கூற முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். ஏனென்றால் கையில் அவைபற்றிய தகவல்கள் இல்லை.

கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர், ஏதோ அவரிஸ்டென்ட் கன்ஸர்வேட்டர்களை டேரா டேன் கல்லூரிக்கு 'டெப்யூட்' செய்வதைப்பற்றிப் பேசினார். அதன் விவரம் இப்பொழுது என்னிடம் இல்லை. அதைப் பார்த்தால்தான் தெரியும்.

காடு விருத்தி செய்வதற்கு நிலம் பயன்படாதென்றால், அதை விவசாயத்திற்காக விட்டுவிடக் கூடாதா என்று பொதுவாக அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். இன்னும் சிலர், 'இப்பொழுது சிறிய சிறிய செடிகளாகத் தானே இருக்கின்றன, பெரிய மரங்கள் ஒன்றும் இல்லையே, ஆகையால், என் எங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது?' என்று கேட்கிறார்கள். அதற்காக ஒரு கிளர்ச்சி செய்யப் பார்க்கிறார்கள்.

காட்டுச் செல்வம் ரொம்பக் குறைந்து போகும் நிலையில், காடுகள் வளர்க்கக்கூடிய நிலமாக இருந்தால், அதை வெறும் விவசாயத்திற்காக காட்டு இலாகாவிலிருந்து பிரித்துக் கொடுப்பது சரியல்ல என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆனால், அப்போதைக்கப்போது பரிசீலனை செய்து, எந்த விதமான மரங்களும் வைத்து வளர்க்க முடியாது என்று ஏற்பட்டால், அப்போதைக்கப்போது அந்தக் காட்டுப் பிராந்தியத்தை 'ரிஸர்வ்' இலிருந்து நீக்கி அதிலே விவசாயம் செய்வதற்கு அனுமதிக்கிறார்கள். காட்டுக்குப் பயன்படாத அப்படிப்பட்ட நிலத்தை ரெவினியூ இலாகாவுக்கு மாற்றி மேய்ச்சலுக்குப் பொதுவாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதும், விவசாயம் செய்வதற்குத் தகுதியாக இருந்தால், அதை அனுமதிப்பதுபற்றியும் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. புல் வெட்டி, அதைக் கொண்டு வந்து மாட்டுத் தீவனத்திற்காகப் பயன்படுத்திக்கொள்வது எவ்வளவு தூரம் சாத்தியம், எவ்வளவு செலவாகும், செலவுக்கேற்ற பலன் ஏற்படுமா என்பதும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய விஷயம்.

காடுகள் வளர்க்கப்படும் அதே சமயத்தில் நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகள் அங்கு ஏதாவது பயிர் செய்வதற்கும் ஒரு ஏற்பாடு இருக்கிறது. ஆனால், அப்படிப் பயிர் செய்பவர்கள் சில நிபந்தனைகளின்பேரில் பயிர் செய்ய வேண்டும். அதுதான் 'குமரி கல்டிவேஷன்' என்பது. அதன் படி சில நிபந்தனைக்குப்பட்டு பல ஏழை விவசாயிகள் விவசாயம் செய்கிறார்கள். காடு வளர்ப்புக்காக வைக்கப்படுகிற செடிகளைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு, நிபந்தனைக்குப்பட்டு, அவர்களும் விவசாயம் செய்து பயன் அடைந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மேலும் மேலும் ஆதரவு அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் சிலர் 'குமரி கல்டிவேஷன்' படி நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு, அங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் மரம், செடி கொடிகளை கவனிக்காமல் நாசம் செய்து, தாங்கள் மட்டும் பயிர் செய்து நன்மையடையவேண்டுமென்று பார்க்கிறார்கள். அப்படி நிபந்தனையைத் தவறுகிறவர்களுக்கு மீண்டும் நிலம் கொடுப்பதில்லை. உடனே

[Sri M. Bhaktavatsalam] [26th March 1956]

இளர்ச்சி செய்கிறார்கள். என்னிடம் வரும் தலைவர்களை நான் அடிக்கடி கேட்டுக்கொள்வது உண்டு. “குமரி கல்பவேஷன்” முறையில் நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று நான் கேட்டுப்போது, தலைவர்கள் “வேண்டாம்” என்று சொல்கிறார்கள். அங்குள்ள விவசாயிகள் “குமரி” விவசாயத்திற்கு ஒப்புக்கொள்வார்கள். “குமரி” விவசாயப்படி பயன் அடையவேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். ஆனால், விவசாயிகள் சர்பாக வரும் தலைவர்கள், “குமரி கல்பவேஷன்” வேண்டாம், நிலத்தை “அலைன்” செய்துவிட்டுவிட வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள்.

காட்டுப் பிரதேசத்தை எந்தெந்த முறையில் விவசாயத்திற்காக ஒதுக்க முடியுமோ அந்த முறையில் அரசாங்கத்தார் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் பாராட்டவேண்டிய முறையில் காரியங்கள் நடந்துவருகின்றன. காட்டுச் செல்வத்தை விருத்தி செய்யத்தக்க நிலையிலுள்ள இடங்கள் இருந்தால், அந்தப் பிரதேசங்களில் காடுகளை விருத்தி செய்யாமல் விட்டுவிடுவது சரியல்ல; காட்டுப் பகுதியைக் குறைத்துக் கொண்டு போவது பொது நன்மைக்கும் உகந்ததல்ல. காடு வளர்ப்பதற்குப் பயன்படாது என்று தெரிந்தால் அந்தப் பகுதிகளைக் கவனித்து அதைக் காட்டுப் பகுதியிலிருந்து நீக்கிக் கொண்டு தான் வருகிறோம்.

செடிகள் வைப்பதிலே அதிகாரிகளுக்குத் தெரியவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. காட்டிலாகா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், நிபுணர்களுக்கும் காட்டுச் செல்வத்தை விருத்தி செய்யும் முறைகளை நன்றாகத் தெரிந்தவர்களை வைக்கப்பட்ட செடிகள் பட்டுப் போயிருக்குமானால், அவைகள் வேறு காரணங்களுக்காகப் பட்டுப் போயிருக்கலாம். செடிகள் அதிகமாகப் பட்டுப் போயிருந்தால், மேலதிகாரிகள் அவைகளைக் கவனித்து, என்ன குற்றம் நடந்தது என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். பொதுவாக, எந்தெந்த இடங்களில் என்னென்ன செடிகளை எந்தெந்த முறையில் வைக்கலாம் என்பதை அதிகாரிகளும் நிபுணர்களும் பார்த்துத் தான் வைக்கிறார்கள்.

செங்கற்பட்டு ஜில்லாவின் நிலைமையைப்பற்றி ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் காட்டுச் செல்வம் குறைவு; விருத்தி செய்வதற்கு இடம் இருக்கிறது; அது விஷயம் பெரிதும் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. முக்கியமாக செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு ஜில்லாக்களில் காடுகளை விருத்தி செய்யவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. எங்கெங்கே சிறிய சிறிய செடிகள் இருக்கின்றன என்பதைக் கவனித்து, எங்கெங்கு நல்ல பலன் தரக்கூடிய மாங்களை வைத்து வளர்க்க முடியுமோ அவைகளை அங்கே வளர்க்கவும், எங்கெங்கே விற்பனையுடைய மாங்களை வளர்க்க முடியுமோ அங்கு அவைகளை வளர்க்கவும் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. பொது வரவு செலவுத் திட்டத்திலே காடுகளில் உறுப்படியான முறையிலே வளர்ப்பதற்குப் பல திட்டங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள். இந்தத் திட்டத்தைச் சிறந்த முறையிலே நிறைவேற்றுவதற்கு கனம் அங்கத்தினர்களுடைய பரிபூரண ஆதரவுகிடைக்குமென்று நம்புகின்றேன். கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட வேறு சில விஷயங்களைப் பற்றியும் கவனம் செலுத்தி, என்னென்ன செய்யக்கூடுமோ அதைச் செய்யப் பார்க்கின்றோம் என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 5,29,000 under Demand IV—Forest Department.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

III.—SWEARING-IN OF A NEW MEMBER.

MR. SPEAKER: Before proceeding to the next Demand, I call on Mr. Vairava Thevar, the newly elected Member, to come to the Secretary's table and take the oath.

Sri Vairava Thevar was sworn in.

26th March 1956]

IV.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

AMENDMENTS TO THE STATES REORGANIZATION BILL.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that the time for sending in amendments to the States Reorganization Bill, 1956, is extended to 11 a.m. to-morrow.

II.—VOTING ON SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR THE YEAR 1955-56—cont.

DEMAND VI—MOTOR VEHICLES ACTS ADMINISTRATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: On the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 90,700 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration.”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 90,700 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration.”

SRI K. P. GOPALAN: Sir, I wish to bring to the notice of the Government that motor accidents are on the increase in Malabar. During the last three years, so many accidents occurred in Cannanore. In 1954 there was an accident near Pallikolam in which one person died. No compensation was given to his family by the Government even though there was third party insurance. Recently also, a worker in the N.S. and N.M.P.C. Sree Kunhambu Nambiar was hit at Varam by a jeep. It is understood that the jeep was driven by an unlicensed person. In 1953 the car of one of the Medical Officers in the Cannanore Central Jail dashed against a person in Pallikunnu and that person died. Mohideen, a cleaner in the Palghat Krishna Gounder's lorry service, died in Palghat as a result of lorry accident.

The distance from Cannanore to Kattampalli is seven miles. Twenty minutes is the time allowed to a bus to cover this distance. There are about twenty-five bus stops on the way. With so many bus stops, how can a bus be expected to cover the distance within twenty minutes? Regional Transport Officers should take note of such difficulties and take action. Nowadays, Road Transport Authorities are not recommending new bus routes but are recommending only extension of existing routes and increasing the seating capacity of the existing buses. Drivers will have to drive the buses very fast so as to reach the destination within the prescribed time. This is one of the reasons for the increase in the number of bus accidents.

Opening of new bus routes is necessary in so many places in Malabar.

MR. SPEAKER: May I tell the hon. Member that this Supplementary Demand bears no relation to the points he is mentioning

[Mr. Speaker] [26th March 1956]

and suggest that he confines his remarks to those items actually covered by the Demand and not carry on a general discussion on the subject matter of the Demand?

SRI K. P. GOPALAN : I only wish to bring to the notice of the Government that the opening of some more bus routes in Malabar is necessary. Even though there were applications for permits for new routes, they were not accepted by the Government. That is why I raised this point under this Demand. There is need for opening bus routes from Payyanur to Karivalloor, from Taliparamba to Cannanore, from Cannanore to Chalod via Kapad. The Central Road Traffic Board has approved the opening of a City Bus Service on the Cannanore-Alavil-Baliapatam Road. But no City Service Bus is as yet plying on that road even though there is another bus plying on this route. There is no bus service between Cannanore and Peravur. There is also no bus service between Cannanore and Peravur. There is also no bus service between Kizheri and Kozhikode. It is an interior village in Kozhikode taluk. So many passengers and bus owners have applied for the opening of this bus service. But the Government have not taken any action.

For many years the Malabar Motor Employees' Union were requesting the Government to see that the City buses are not made to stop at Baliapatam Police station. Nowhere in Malabar the City bus services are made to stop at Police stations. Only in this particular case the buses are made to stop. We have put in petitions to the Government and to the Regional Transport Authority and to the Collector of Malabar in the matter. But so far nothing has been done. The workers are put to a lot of difficulties. A petition was put in even to the District Superintendent of Police. But no action has been taken. The bus is made to stop at Baliapatam Police station so that the police people may get the convenience of getting into the bus easily. The convenience of the public is not cared for. I wish to bring this to the notice of Government for redressal.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 90,700 under ‘ Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration ’.”

The Demand was put and carried and the Grant was made

DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND DUTIES—ADMINISTRATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 22,33,400 under ‘ Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration ’.”

26th March 1956]

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 22,33,400 under ‘ Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration ’.”

SRI A. RATNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதில் கோரப்பட்டிருக்கும் மொத்த மான்யமாகிய ரூ. 22,33,400-ல் மதுரை, கோயம்புத்தூர் டிவிஷன்களில் furniture வாங்குவதற்காக ரூ. 26,400 என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மான்யத்தினிமீது பேசும்போது கனம் அமைச்சரவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

மக்களுடைய தேவைக்கான எல்லாப் பொருள்கள் மீதும் விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. ஒரு சில பொருள்களின்மீது விற்பனை வரி விதிப்பதினால் மக்கள் வாங்கக்கூடிய அந்தப் பொருள்களின் விலை அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. புகையிலை, தீப்பெட்டித் தொழில்களின்மீது மத்திய அரசாங்கம் எக்ஸைஸ் ரூபிடி விதிக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் நாம் விற்பனை வரியை உயர்த்திக்கொண்டே போகிறோம். அதனால் வியாபாரிகளும், பொதுமக்களும் மிகவும் துன்பப்படுகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் எக்ஸைஸ் ரூபிடி மூலமாகவும், நாம் விற்பனை வரியைப் பல முனைகளிலும் போடுவதால், வியாபாரிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

தீக்குச்சித் தொழிற்சாலையை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், ஆலைக் காரர்கள் ஒரு முனையில் ரூபாய்க்கு ஒரு அணை, ஒன்றரை அணை விற்பனை வரி கொடுத்துவிடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு முனையில் வாங்கி விடுங்கள், பல முனையில் வாங்கவேண்டாம், எங்களுடைய வியாபாரமும் அபிவிருத்தி அடையுமென்று கூறுகிறார்கள். பல முனை விற்பனை வரி விதிப்பதால் வாங்கக்கூடிய வருமானத்தைவிட ஒரு முனை வரியால் அதிகம் கிடைக்கும், பல முனை வரியினால் அரசாங்கத்திற்கும் லாபம் இல்லை என்று எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். இம்மாதிரி பல கம்பெனிக்காரர்களும், வியாபாரிகளும் எடுத்துக்கூறிவந்திருந்தும் ஆட்சியாளர் இதைச் சரியாக கண்காணிப்பு இல்லாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது. மத்திய அரசாங்கம் எக்ஸைஸ் ரூபிடி விதிக்கும் பொருள்களுக்காவது நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கம் விற்பனை வரியை ஒரு முனையில் விதித்தால் போதும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். விற்பனை வரி விதிக்கக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஒரு முனையில் விதித்தால் போதும். இதன் மூலம் அரசாங்கத்தின் வருவாய் அதிகரிக்க வழிவகை இருப்பதால் இதை அரசாங்கம் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மேலும், சில பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று வியாபாரிகள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விஷயங்களைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு அரசாங்க அதிகாரிகளையும், மற்றவர்களையும் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை நிறுவி, வியாபாரிகளுக்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் சௌகரியம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு ராஜ்ய சர்க்காரின் நிதி நிலைமை அபிவிருத்தி அடையும், வியாபாரமும் விருத்தியாகும் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

* SRI V. R. NAGARAJAN : Sir, on this occasion I want to bring to the notice of the Hon. Minister for his consideration the question of exempting coconuts from the levy of the sales tax. There is a persistent demand for exempting coconuts from this levy. Almost every day we are receiving memorandum after memorandum from dealers in coconuts in this respect. I hope the Hon. Minister will consider this.

One other matter I want to refer to is that a large number of people in South Arcot district are evading payment of sales tax. These people are supplying large quantities of sugarcane to the East

[Sri V. R. Nagarajan]

[26th March 1956]

India Distilleries at Nellikuppam. The East India Distilleries are in the habit of recognizing only the intermediaries as the growers, though the growers or cultivators, who carry on the work of sugarcane cultivation are not registered as growers. This is a legal farce resulting in Government's loss of sales tax. The intermediaries who come in between the factory and the actual growers earn a huge income by supplying sugarcane to the East India Distilleries and evade payment of the sales tax by styling themselves as growers. This evasion of tax must be looked into so that the Government may collect the sales tax from these people and thus enrich the State coffers.

10-07
a.m.

* SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் வி. ஆர். நாகராஜன் அவர்கள் சொன்னது அவ்வளவையும் நான் ஆதரிக்கிறேன். இந்த உப மானியம் சம்பந்தமாக சொல்லப்பட்டிருக்கும் அவ்வளவையும் பொது விவாதத்தின்போது நான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். இருந்தாலும் இப்பொழுதுள்ள நிலைமையில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விற்பனை வரியை வசூலிப்பதற்கு இப்பொழுது அதிகப்படியான நிர்வாகச் செலவு செய்து வருகிறார்கள். அவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டியதில்லை. அந்தச் செலவை குறைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி குறைத்துக்கொண்டு விற்பனை வரியை சலபமாக வசூல் செய்ய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்பொழுது நிர்வாகச் செலவு அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. இன்னும் மேலும் அதிகரித்துக்கொண்டு போகாமல் இருக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு சலபமாக வரியை வசூலிக்கவும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவும்வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவைகளில் விசேஷ கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 22,33,400 under ‘ Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration ’.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND VIII—IRRIGATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 26,81,200 under ‘ Demand VIII—Irrigation ’.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 26,81,200 under ‘ Demand VIII—Irrigation ’.”

* SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உப மானியக் கோரிக்கை சம்பந்தமாக பெரும்பாலான தொகை முழுவதும் புயலாலும், மழையாலும் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்குச் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் இந்த உப மானியத்தை ஆதரிப்பதற்கு எங்களுக்கு ஆட்சேபணியில்லை. இம்மாதிரி நெருக்கடியான காலங்களில் சர்க்கார் செலவு அதிகமாகிய தொகை போதாது. இன்னும் அதிகமாகவே செலவழிக்க வேண்டும். அப்படி செலவு செய்து மக்களுக்கு உதவி செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அம்மாதிரி இனிமேல் ஏற்பட்டால்

26th March 1956]

[Sri K. T. Raju]

இன்னும் அதிகப்படியாக செலவு செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு இந்த உப மானிய கோரிக்கையை வரவேற்று இந்த மானியத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

* SRI V. R. NAGARAJAN : Sir, I congratulate the Hon. Minister on asking for such a huge sum by way of supplementary grant under this Demand. In this connexion, I would bring to the notice of the Hon. Minister that large amounts, which are due to the managers of the aided elementary schools, are still not being disbursed. We are fast nearing the end of March, and I do not know whether these amounts are going to be paid or not. The managers of elementary schools are not rich people. They are just making income out of their . . .

SRI S. RAMALINGAM : I rise on a point of order, Sir. The Irrigation Demand is before the House for discussion. But the hon. Member is speaking on the Education Demand.

MR. SPEAKER : I wish to bring to the notice of the hon. Member that under Rule 159 the discussion of a demand for a supplementary or additional grant shall be confined to the details of which it is composed. The details of supplementary grants have already been furnished to hon. Members. I find hon. Members discussing matters far beyond the actual scope of the Demand and here, in this case, the hon. Member instead of speaking on the Demand under Irrigation is speaking on the Demand under Education.

SRI V. R. NAGARAJAN : I made a bona fide mistake and I regret it.

SRI G. GOVINDAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உப மானியக் கோரிக்கையை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த மானியத்தில் சொல்லப்பட்டது போல் ராமநாதபுரம், தஞ்சை ஜில்லாக்களில் புயலாலும், மழையாலும் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி செலவு செய்யும்போது அங்குள்ள கண்மாய்களைத் தான் ரிப்பேர் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு வேண்டிய சப்ளை வாய்க்கால்களை சீர்திருத்தம் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. சப்ளை வாய்க்கால்களை சீர்திருத்தம் செய்தால்தான் கண்மாயை சீர்திருத்தம் செய்த பயன் ஏற்படும். இல்லா விட்டால் மறுபடியும் மழை பெய்தால் கண்மாய்கள் உடைத்துக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகையினால் ஆங்காங்குள்ள சப்ளை சாதனங்களை ரிப்பேர் செய்யவேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 26,81,200 under Demand VIII—Irrigation.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[26th March 1956]

DEMAND IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 5,66,600 under Demand IX—Heads of State, Ministers and Headquarters Staff.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 5,66,600 under Demand IX—Heads of State, Ministers and Headquarters Staff.”

SRI S. RAMALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யம் சம்பந்தமாக கோரப்பட்டிருக்கும் தொகை ஸ்டைட் ரிவினியூ டிபார்ட்மென்ட் கமிட்டியினுடைய காலத்தை நீடிப்பதற்கு வேண்டி அதற்குத் தேவையான சிப்பந்திகளை நீடித்திருப்பதால் அதற்கு அதிகப்படியான செலவு செய்யவேண்டியிருந்ததற்கு என்று உப மான்யக் கோரிக்கை கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கமிட்டி ஆரம்பித்து கமர் நான்சு வருஷங்களாகின்றன. இந்த நான்சு வருஷங்களாக நடைமுறையில் இருக்கக் கூடிய வரி விதிப்பை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் கூறிக் கொண்டு வந்தோம். அதாவது நிலத்திலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தின் அடிப்படையில் வரி விதிக்கவேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்தோம். சிறு நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களும் பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்களும் ஒரே விதமான வரி கட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்ததற்கு இப்பொழுது கொஞ்சம் அதை ஒப்புக்கொண்டு தோட்டங்களிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தின் அடிப்படையில் வரி விதிக்கவேண்டும் என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது விஞ்ஞான முறையில் விவசாயம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. சர்க்கார் நாங்கள் சொன்னதில் கொஞ்சம் செவி சாய்த்து தோட்டங்களில் வரும் வருமானத்தின் அடிப்படையில் இப்பொழுது வரி விதித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதாவது காபி, தேயிலை, ரப்பர் முதலிய தோட்டங்களுக்கு வரி விதித்து வருவிலித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த முறையிலும் நிலங்களிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தின் அடிப்படையில் வரி விதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 5,66,600 under Demand IX—Heads of State, Ministers and Headquarters Staff.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 65,28,300 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.”

26th March 1956]

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 65,28,300 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.”

SRI K. P. GOPALAN : Mr. Speaker, Sir, I wish to bring to the notice of the Government the neglect of duty on the part of some officers in Malabar district in not taking acquisition proceedings promptly. In 1950 the District Board of Malabar sanctioned the laying of a road from Payyanur to Vellur in Chirakkal taluk. Already a sum of Rs. 40,000 had been spent on the construction of the road. This work could not be further pushed through as some lands belonging to a big landowner in Payyanur had to be acquired. The Collector of Malabar, Mr. Prasad, had already passed orders that acquisition proceedings might be taken for acquiring the lands required for the purpose of laying the road in question. But the Tahsildar of Chirakkal, Sri Sankara Kurup, even after the passing of the orders of the Collector had not taken any steps in the matter. It is understood that the file relating to the acquisition of the lands in question is not to be found in the Taluk office at Chirakkal at all. Even now, after having spent already Rs. 40,000 on the laying of the road, the work has not been completed yet, on account of the neglect of duty by the Tahsildar of Chirakkal taluk. If such a sort of attitude by officers is allowed by the Government, the money allotted by the Government for various schemes will not be spent at all during the year and will be allowed to lapse unnecessarily. I only request that speedy action may be taken in this matter and see that the road is laid as soon as possible.

* SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கிட்டத்தட்ட 39 ஜீப் கார்கள் சிலில் சப்ளை டிபார்ட்மென்ட்டிலிருந்து ரிவினியூ டிபார்ட்மென்ட்டிற்கும் ரிவினியூ டிவிஷனல் டிபார்ட்மென்ட்டிற்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பட்ஜெட் பொது விவாதத்தின் போது இதைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ரிவினியூ டிபார்ட்மென்ட்டில் முக்கியமாக தாசில்தார்களுக்கு இப்பொழுது உத்தியோக எல்லை அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்கள் பல வேலைகளைச் செய்யவேண்டியதாகவும் இருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான வேலை வரப்போகிறது. இப்பொழுது 39 ஜீப் கார்களை கொடுத்திருப்பதால் எந்த தாலுகாக்களில் அதிகமாக வேலை இருக்கிறதோ அந்த தாலுகாக்களில் அதிகப்படியாக ஒன்றிரண்டு ஜீப் கார்களை கொடுத்து உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிக் கொடுத்தால் உண்மையிலேயே வேலைகள் துரிதமாக நடைபெற்று வரும், தாசில்தார்களுக்கும் வசதியாக இருக்கும். மேற்கொண்டு டிஸ்ட்ரிக்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் சம்பந்தமாக அதிகப்படியான சிப்பந்திகளை நியமிப்பதற்கு அதிகப்படியான பணம் தேவையாக இருக்கிறது என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அந்த கமிட்டியின் ரிபோர்ட்டை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றால் கிராம அதி காரிகளுக்கு அதிகப்படியான வேலை இருக்கும். அதனால் டிஸ்ட்ரிக்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிபோர்ட்டில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சிபாரிசுகளை அமுல் நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. R. NAGARAJAN : Mr. Speaker, Sir, many of the Taluk offices in the districts have not been electrified. It is a well

[Sri V. R. Nagarajan]

[26th March 1956]

known fact that the staff in the Taluk offices work for long hours. In view of the hard work they do, it is absolutely necessary that the Taluk offices should be provided with electric fans and lights. I would request the Government to see that steps are taken for the electrification of Taluk offices.

SRI S. RAMALINGAM : ஸார், கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட் ப்ராஜெக்ட், நாஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஸ்கீம், ஸோகல் டெவலப்மெண்ட் ஓர்க்ஸ் இதன் கீழ் அதிகப்படியான செலவு செய்ததற்கு உப மானியக் கோரிக்கை கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட் ஸ்கீம், நேஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஸ்கீம் முதலிய பிரதேசங்களில் அதிகாரிகள் அதிகமாக இருப்பதால் அங்கே ஓரளவு வேலைகள் துரிதமாக நடைபெற்று வருகின்றன. ஆனால் ஸோகல் டெவலப்மெண்ட் ஓர்க்ஸில் அதிகப்படியான வேலை நடைபெறுவதில்லை. உதாரணமாக ஒரு ஊரில் கிணறு வெட்ட வேண்டும் என்று சொன்னாலோ, அல்லது சேரிமீலிருந்து பொது ரஸ்தாவிற்கு ரோடு போடவேண்டும் என்று சொன்னாலோ, அல்லது சுடுகாட்டிற்கு ரோடு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னாலோ அந்த வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறுவது இல்லை. குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் ஸோகல் டெவலப்மெண்ட் ஓர்க்ஸின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் பூராவும் செலவு செய்யப்படாமல் திருப்பி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி டெவலப்மெண்ட் போர்டு கூட்டத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அதற்குக் காரணம், அங்கே போதிய அதிகாரிகளை நியமிக்காமல் இருப்பது தான் காரணம் என்று சொல்லப்பட்டது. அதனால் அங்கெல்லாம் அந்த வேலைகளை எடுத்து நிறைவேற்றவேண்டும் என்று சொன்னால் குப்பர்வைசர் களையும், அல்லது இஞ்சினியரிங் டிபார்ட்மெண்ட் வேலை தெரிந்தவர்களை யும் அங்கு அனுப்பிவைத்து அந்தந்த வேலைகளைச் செய்யச்சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய அதிகாரிகளை நியமித்து அவைகளை கவனிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI A. RATNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உப மானியத்தின் மீது பேசும்போது சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எக்ஸ்டென்ஷன் ஸ்கீம், டிரெயினிங் சென்டர்கள், பேசிக் டிரெயினிங் சென்டர்கள் போன்றவைகள் திறந்து வைப்பதற்கும் அவர்களுக்கு மேற் கொண்டு செலவழிக்கப்படுவதற்கும் இந்த மானியம் கோரப்படுகிறது. முப்பத்து ஓன்பது ஜீப் கார்கள் சிலில் சப்ளை டிபார்ட்மென்ட்டிலிருந்து டிபான்ஸ்பர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒன்பதொரு ஜில்லாவிலும் அதிகாரிகள் ஜீப் கார்களுக்கு அதிகப்படியான பெட்ரோல் செலவு செய்கிறார்கள். அப்படி செலவு செய்து பணத்தை வீணாக்குகிறார்கள் என்று தெரிய வருகிறது. அதே காலத்தில் பல வேலைகள் நடைபெறுவதும் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. சினிமாக்களும் மற்ற உல்லாசப் பிரயாணமும் தான் செய்யப்படுகிறது அந்த ஜீப் கார்களை வைத்துக்கொண்டு என்று பலர் புகார் சொல்லுகிறார்கள். இதை அங்கங்கே மக்கள் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரி நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்கும்படியாக பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படி அரசாங்கம் அதிகாரிகளுக்கு ஒரு உத்தரவு அனுப்பிக்கவேண்டும். அது மட்டுமல்ல. தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டப் பிரதேசங்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கமிட்டிகள் மாதம் ஒரு முறையாவது கூடி எல்லா விஷயங்களைப் பற்றியும் விவாதிக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் இரண்டு மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூடுவதும், பிறகு கிலந்து விடுவதுமாக இப்பொழுது இருந்துவருகிறது. விசக்கலாக்கான ரூபாய்களை நமது சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் இது விஷயத்தில் செலவு செய்து வருகிறார்கள். இந்தப் பணத்தை எல்லாம் வாங்கி நேரிடையாகச் செலவு செய்பவர்கள் ஜில்லா அதிகாரிகளாக இருப்பதினால் கமிட்டிக்குப் பயன் இல்லாமல் போகிறது. அது அல்லாமல் அட்வைசரிக் கமிட்டி மாதம் ஒரு முறையாக இதுபற்றி விவாதித்து எடுக்கும் தீர்மானங்களை எல்லாம் அதிகாரிகளில் செயல்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும். இந்த இலாக்காவிற்கு

26th March 1956]

[Sri A. Ratnam]

அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கி, ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை எல்லாம் இவர்கள் நல்ல முறையில் செலவிடவேண்டிய வசதிகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். இந்த முறையில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : I shall now put the Demand to the vote of the House. The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 65,28,300 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XII—ADMINISTRATION OF JUSTICE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,20,900 under Demand XII—Administration of Justice.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,20,900 under Demand XII—Administration of Justice.”

SRI S. RAMALINGAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, நமது ராஜ்யத்தில் ஹைக்கோர்ட்கள் எல்லாம் சிறந்த முறையில் நடந்து வருகின்றன. இது பற்றிய மானியத்தைப் பொது விவாதத்தின்போது எடுத்து கொள்ளாததால், நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நமது ராஜ்ய நீதிபதிகளை எல்லாம் பாராட்டுகிறேன். நாம் இப்போது நீதியையும், நிர்வாகத்தையும் பிரித்து விட்டோம். நிர்வாகம் எப்படி இருந்தபோதிலும் நீதி சரியான முறையில் இருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த செலவில் நியாயம் கிடைக்கும்படியான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கும்படியான சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் ஆங்காங்கேயுள்ள கிராமங்களில் இல்லாததினால் விவசாயிகளுக்கு அதிகச் செலவாகிறது. பல முறை hearing போடுகிறார்கள். ஆகவே சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் பலயிடங்களுக்கும் சென்று, ஆங்காங்கே வழக்குகளை விசாரித்துத் தீர்ப்பு அளிக்கும்படியாகச் செய்தால் நலமாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும் செலவும் குறையும். காலதாமதமும் குறையும். இதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,20,900 under Demand XII—Administration of Justice.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XIV—POLICE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 32,47,600 under Demand XIV—Police.”

A—4

மேலும் காடுகளுக்கு அருகில் உள்ள நிலங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட விதத்
நிலத்தில் சில மரங்களை வளர்க்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட

[26th March 1956]

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 32,47,600 under Demand XIV—Police.”

SRI K. P. GOPALAN: Sir, I wish to bring to the notice of the Government one thing. Recently a tenant was beaten by a landlord and a petition was submitted by me to the Hon. Minister and also the Police Authorities in this regard. No action was taken. In Cannanore, when the tenant was beaten, the Police did not register a case recently. In Azhikode a worker, namely, Chemmiyan Kelan was beaten by some people and the Police did not take any strict action to see that such things were put down. At times the Police authorities there even encouraged people to indulge in such activities. I want that the Hon. Minister and the Government should take steps to see that law and order is maintained by the Police authorities and that full justice is done to the victims of violent activities by some people.

SRI A. RATNAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமானியத்தில் போலீஸ் இலாக்காவின் செலவு மகாமகத்தினால் அதிகப்பட்டிருப்பதால் இருபத்தாறு லட்சம் ரூபாய் சொச்சம் வேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பணம் மகாமகத்திற்காகச் செலவழிக்கப்பட வேண்டுமா என்பது ஒருபுறம் இருக்க, சென்ற பிப்ரவரி மாதம் 20-ந்தேதி இந்த ராஜ்யத்தில் எழுந்த மக்களின் சுதந்திர எழுச்சியை அடக்க இந்தச் சர்க்கார் செலவழித்த தொகையும் கூட இதனோடு மறைமுகமாகச் சேர்த்துக் காட்டப்படுகிறதோ என்ற சந்தேகம் உண்டாகிறது. செலவு அதிகப்பட்டிருப்பதற்கு மதுவிலக்கு இலாக்காவையும் போலீஸ் இலாக்காவோடுசேர்த்து விட்டதும் ஒரு காரணம் எனக் காட்டப்படுகிறது.

இந்த ராஜ்யத்திலே இன்றைக்கு மதுவிலக்குச் சட்டம் தோற்றுப் போகின்ற நிலையில் பல காரியங்கள் நடந்து வருகின்றன. அந்தச் சட்டம் ரத்து செய்யப்பட வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. திறம்பட ஒரு சட்டத்தை அமல் நடத்த முடியவில்லையென்றால் அந்நேரம் எடுத்தே விடலாம் என்பது என் அபிப்பிராயம். அதனால் இன்றைக்கு மக்களின் வரிப் பணத்தை எடுத்து போலீஸ் இலாக்காவில் அதிகமாக, அனாவசியமாகச் செலவிட வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படாது. போலீஸ்காரர்களும் திறமையாக இந்தச் சட்டத்தை அமல் செய்வதில்லை. ஆங்காங்கே மது காய்ச்சுவது குடிசைத் தொழிலாக வளர்ந்து வருகின்றது. குடிசைகள் அதிகமாக உள்ள பகுதிகளில் வார்னிஷ் காய்ச்ச அனுமதி அளிக்கிறார்கள். பணக் காரர்கள் பகுதியில் சாராயம் அதிகமாகிறது. ஏழைகள் வார்னிஷைக் குடித்துவிட்டு இறக்கின்றார்கள். எனவே மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கைவிட வேண்டுமென்று நான் சொல்வேன். இல்லையானால் போலீஸ் செலவு அதிகப்படுவதன் பயனாக அந்தச் சட்டம் சரியாக அமல் நடத்தப்படும்படியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

0 * SRI S. VADIVELU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, போலீஸ் இலாக்காவிற்காக அதிகமானியம் கோரப்படுகிறதே தவிர போலீஸ்காரர்களின் சம்பளம் உயர்வதாக இல்லை. சாதாரணமாக அவர்களுக்கு 50 ரூ. ஊதியம் கொடுப்பதினால்தான் அவர்கள் லஞ்சம் முதலியன வாங்குகிறார்கள். நியாயமாக நடக்காமல் பாராபட்சம் காட்டக் கூடிய வழியில் செல்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களது சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும். மேலும் அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் வீடு மிகவும் சிறியது. நான்கைந்து விருந்தாளிகள் வந்து விட்டால் அவர்களுடைய வீட்டில் படுக்கக்கூட இடம் இருக்காது. ஆகவே சிறிது அகலமான வீடுகளாகக் கட்டி அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். மேலும் தினப்படி அவர்களுக்கு

26th March 1956] [Sri S. Vadivelu]

ஒரு ரூபாய்தான் வெளியூருக்குப் போனால் அலவன்சு கொடுக்கப்படுகிறது இது போதாது. ஆகவே அவர்களுடைய அலவன்சையும் அதிகப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI K. T. RAJU: கனம் தலைவர் அவர்களே, மகாமகம் உற்சவத்திற்காக அதிகத் தொகை செலவழிக்கப்பட்டிருப்பதாக உபமானியம் கோரப்படுகிறது. இந்தத் தொகை செலவழிக்கப்பட்டது நியாயம் அல்ல என்று நான் சொல்லவில்லை. மக்கள் அதிகமாகக் கூடுகின்ற இடங்களில் அமைதியை ஏற்படுத்தவும், திருட்டு முதலிய குற்றங்கள் நடக்காமல் இருப்பதற்கும் போதிய வசதிகளைச் செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். ஆனால் இங்கே எல்லாம் போலீஸ்காரர்களையே போடுவதற்குப் பதிலாக மாணவர்கள், சாரணர்கள் முதலியவர்களுக்கும் பொது ஜன சேவையில் ஆர்வம் உண்டு பண்ணக்கூடிய முறையில் போலீஸ்காரர்களைக் கொண்டு இவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கச் செய்து இந்த மாதிரியான சமயங்களில் உபயோகித்தால் போலீஸ் செலவு குறையும் என்று யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் அங்கத்தினர் மாமகத்திற்குப் போகாததினால் அங்கே சாரணர்கள் வேலை செய்ததைப் பார்த்து இருக்கமாட்டார்களோ என்று நினைக்கிறேன்.

* SRI K. T. RAJU: நான் அங்கே போகவில்லை என்றாலும் சாரணர்கள் அதிகமான உதவியைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பேப்பர் வாயிலாகப் படித்தேன். இன்னும் அதிகமான பேர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து, உபயோகப்படுத்தியிருந்தால் போலீஸ் செலவைக் குறைத்திருக்கலாம் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 32,47,600 under Demand XIV—Police.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XV—EDUCATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,19,38,900 under Demand XV—Education.”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,19,38,900 under Demand XV—Education.”

SRI K. P. GOPALAN: Sir, while on this Demand, I would like to bring to the notice of the Government one matter. A teacher by name K. P. Kunni Kannan Nair belonging to Peralam amsam in my own constituency approached me one day and told me that his teaching certificate was taken by the Deputy Inspector of Schools of Chirakkal taluk in 1948. Afterwards the department never returned the certificate to him. The teacher wrote to the department again and again to return the certificate. Hitherto the teacher has not got the certificate. I have also written a letter

[Sri K. P. Gopalan] [26th March 1956]

to the Director of Public Instruction and I was told that the department had taken due notice of the matter and that they have made an enquiry. But even now the teacher is without a certificate. He is without a job on account of the neglect of the Deputy Inspector of Schools of Chirakkal taluk. I would invite the kind attention of the Hon. Minister to take notice of this matter and see that such delays are avoided.

The Hon. Minister for Education also spoke on the floor of this House that the Government would sympathetically consider the cases of those teachers who were convicted for political reasons and that teaching certificates would be given to them. No doubt, this was a very encouraging statement made by the Hon. Minister. But when I approached the Education Department, they said that they have not received any definite reply from the Government and that they are awaiting the instructions of the Government in the matter. So, many teachers are now without employment because they have not got the teacher's certificate. I would request the Government to take immediate action in the matter.

* SRI V. R. NAGARAJAN : Sir, the Hon. Minister is taking more than Rs. 1 crore for further expenditure under this Demand and we hope that he would be able to comply with the request of the managers of elementary schools who have been put to loss by extending the full fee concession to all poor boys. It is also stated in the Explanatory Note in the Budget memorandum that the Government will give full compensation to the managements of aided institutions in lieu of their fee concessions. We are now at the end of March and I understand that the Government have paid only in part recently. I hope that with this supplementary grant, the Hon. Minister will be able to meet the request of the managers of elementary schools, particularly in the district of South Arcot.

10-37
a.m.

SRI A. RATNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமானியத்தில் ஒரு கோடியே பத்தொன்பது லட்சத்து முப்பத்தெட்டாயிரத்தி தொளாயிரம் ரூபாய் கோரப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் இதில் சர்க்காரால் நடத்தப்படாத செகண்டரி பள்ளிக்கூடங்களுக்கு கிராண்டாக ரூபாய் 33,70,100-ம் ஸ்தலஸ்தாபனங்களால் நடத்தப்படும் செகண்டரி பள்ளிக்கூடங்களுக்கு ரூபாய் 26,03,800 கிராண்டாக கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. நம் சர்க்கார் உத்திரவின் பேரில், எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களில் சம்பளம் வாங்காமல் மாணவர்களுக்கு படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்படி சம்பளமில்லாமல் சொல்லிக் கொடுக்க அப்பள்ளிக் கூடங்களில், ஜூலை மாதத்திலிருந்து மூன்று மாதம் வரையில்தான் சர்க்கார் நிதி உதவி இருக்கிறது. அக்டோபர் 15-ம் தேதியன்று சர்க்கார் இன்னொரு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அதாவது முதல் வகுப்பு மாணவனுக்காக ஒரு ரூபாய், இரண்டாவது வகுப்பு மாணவன் ஒன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய், மூன்றாவது வகுப்பு மாணவன் ஒருவனுக்கு மூன்று ரூபாய் என்று சர்க்கார் கொடுப்பதாக உத்திரவு போட்டு இருப்பதால், ஏற்கனவே மாணவர்கள் சம்பளத்தை ஈடு செய்ய கொடுக்கப்பட்ட பணம் குறைந்து போய் விட்டது. இதன் காரணமாக, நாலாந்தர எலிமெண்டரி ஸ்கூல்கள் நடத்தும் மேனேஜர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சில மாணேஜர்கள், மாணவர்களிடம் சம்பளம் வாங்கி பாடசாலைகளை திறம் பட நடத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் சிலர் சர்க்கார் உத்திரவுபடி மாணவர் தரிடம் சம்பளம் வாங்காமல் பாடசாலைகளை நடத்தி வருகிறார்கள்.

26th March 1956] [Sri A. Ratnam]

இவர்கள் பணம் வரவில்லை என்று ஏங்கி மனுக்கள் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். D.E. ஆபீசர்கள் இப்பண விஷயமாக ஏமாற்றுவதாகத் தெரிகிறது. இந்த ஆபீசர்கள், அடுத்த வருஷம் audit செய்து ரிப்போர்ட் வந்த பிறகு பணம் வருமென்று சொல்லுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, சர்க்கார் குறிப்பிட்டிருக்கும் கிராண்டுகள் எல்லாம் ரொம்ப குறைவாக இருக்கிறது, 1952-ல் என்.ஜி.ஓ. குழந்தைகளுக்கு இலவசமாக படிக்க 8-வது வரையில் அனுமதித்தார்கள். இதன் காரணமாக பாடசாலைகளின் மாணேஜர்கள் வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தற்போது இந்த உபமானியத்தில், Higher Elementary School, எலிமெண்டரி ஸ்கூல் நடத்தும் மாணேஜர்களுக்கு ஏதாவது அதிகமான சலுகை காட்டி பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், எந்த சலுகையும் காட்டி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏற்கனவே அனுமதித்த பணம் தான் இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பணமாவது, அவர்களுக்கு உடனடியாக மார்ச்சு 31-ம் தேதிக்குள் போய் சேரும்படி சர்க்கார் செய்யவேண்டும். அடுத்த ஜூன் மாதத்தில் அப்பாடசாலைகள் திறக்க நிதி இல்லாமல் அவர்கள் கஷ்டப்படுகூடாது. அந்த அளவுக்கு சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. T. RAJU : Mr. Speaker, Sir, இந்த கல்வி சம்பந்தமாக ஒரு white paper விவாதத்திற்கு வரப்போகிறது. அதைப்பற்றி விரிவாக அப்போது பேசிக்கொள்ளலாமென்றிருக்கிறேன். Item 54-ல் நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சங்கீத நாடக சங்கத்தைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நம் நாட்டில் சங்கீதம், டிராமா, நடனம் முதலிய கலைகளின் தரத்தை உயர்த்த ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட சங்கமாகும். இப்படிப்பட்ட சங்கத்தை நான் வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் சில முக்கிய விஷயங்களை, இது சம்பந்தமாக கனம் அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். இன்று சினிமாத்துறையில் நம் ராஜ்யத்தில், படங்களைத் தயாரித்து, அதற்கான விளம்பரங்களுக்காக சுவரொட்டிகள் தயார் செய்து ஒட்டப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட நம் நாட்டின் நாகரீகம், பண்பு எல்லாம் காற்றில் பறக்கவிடும்படி செய்துவிடும்போல் இருக்கிறது. வெளிநாட்டவர்கள் இந்த சுவரொட்டிகளைப் பார்த்தால் நம் நாகரீகத்தைப்பற்றி என்ன அபிப்பிராயம் கொள்ளுவார்கள்? அகில உலகில் நமக்கு இருக்கும் பெருமை, மரியாதைகூட இதனால் குறைந்து விடுமென்று நினைக்கிறேன். அவ்வளவு ஆபாசமாக இருக்கின்றன. இப்படங்கள் இச்சுவரொட்டிகள், நடைமுறையில் மக்களை காம இச்சையில் தூண்டிவிட்டு இளம் ஆண்கள், பெண்கள் இவர்களை தவறான பாதையில் இழுத்துச் செல்லுகிறது. கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவு செய்து, சினிமா கலைத்துறையில் முற்போக்கு கருத்துக்கள் நுழைப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு, கேவலமான காம இச்சை ஊட்டும் படங்களை எடுப்பதைக் கண்டால் வருந்தவேண்டியதாக இருக்கிறது. அகில இந்திய நாடகச் சங்கத்திற்கு இப்பேர்ப்பட்ட படங்களை சென்சார் செய்ய இடமில்லாமல், அதிகாரமில்லாமற்போனாலும், அப்படங்களை, பொது மக்களுக்குக் காட்டக்கூடாது என்றவது சிபார்சு கவர்ன்மெண்டுக்குச் செய்யவேண்டும். இப்படி சிபார்சு செய்வதற்கு நம் ராஜ்யத்தின் மக்கள் ஆதரவு இருக்கும். இவ்வித காரியங்கள் செய்து சங்கீதம், நாடகம், நடனம் முதலியன நல்ல முறையில் மக்களுக்கு பயன்படும்படி செய்யவேண்டும். இதற்காக சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டும். காம இச்சை யூட்டும் poster கண்டிப்பாக தடுக்கப்படவேண்டுமென்றும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

10-41
a.m.

* SRI B. K. NALLASWAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இந்த உபமானியத்தை ஆதரித்து சிலவார்த்தைகள் சொல்லுகிறேன். மாணேஜ்மெண்ட் ஸ்கூல்களுக்கு அரசாங்கம் ஜனராக உத்தரவுகள் போட்டும், இன்னும் அங்கு வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களுக்கு ஒழுங்காக சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று ஒரு நிர்வாக ஆசிரியர் எனக்கு எழுதி இருக்கிறார்கள். அதில் முக்கிய ஒரு பாகத்தை மட்டும் இங்கு படிக்கிறேன் “பிரதிமாதம் நாங்கள் மாதாவாரி கணக்கை D.I. ஆபீசுக்கு 3-ம் தேதிக்குள் அனுப்பிவிடுகிறோம். D.I. அவர்கள்

10-43
a.m.

[Sri S. R. Arumugam] [26th March 1956]

மெண்டில் அங்கு எத்தனையாவது வகுப்பு வரையில் இருந்ததோ, அது வரையில் வைத்து, முன் எத்தனை வாத்தியங்கள் இருந்தார்களோ, அவர்களை அந்த பள்ளிக்கூடத்திலேயே இருக்கும்படி செய்து, அப்பள்ளிக்கூடத்தை நடத்தும்படியாக செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

10-51
a.m.

* Sri M. S. SELVARAJAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த உபமானிய கோரிக்கைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கு குறிப்பாக ஆரம்ப பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கு இந்த மந்திரி சபை வந்த பிறகு ரூ. 3 அதிகமாக கொடுக்கப்பட்டது. இப்படி அதிகமாக கொடுக்கப்பட்ட தொகை அதே பாடசாலைகளிலே உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு போய் சேராமல் மேனேஜ்மெண்டாரே அதை அனுபவிக்கிறார்கள். எந்த கருத்தோடு அரசாங்கம் அந்த தொகையை வழங்கினார்களோ அந்த கருத்துடன் அது ஆசிரியர்களுக்கு போய் சேரவில்லை. முன்பு இருந்த மந்திரி சபையிலே உள்ள மந்திரி கொடுக்கப்படும் உதவி ஆசிரியர்களுக்கு கட்டாயமாக கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு உத்தரவிட்டிருந்தார். அதன் பலனாக அரசாங்கத்தாரின் உதவி ஆசிரியர்களுக்கு போய் சேர்ந்தது. இப்பொழுது எந்த அளவு குறைந்த பட்ச சம்பளம் மேனேஜ்மெண்டார் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறதோ, அந்த அளவிற்கு மேலேயே சில மேனேஜ்மெண்டார்கள் ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுத்து வருவதால், அதிகமாக கொடுக்கப்பட்ட வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தார் கொடுக்கும் தொகை, ஆசிரியர்களுக்கு கொடுக்கப்படாமல், மேனேஜ்மெண்டார்களாலேயே அனுபவிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே அந்தப் பணம் கண்டிப்பாக ஆசிரியர்களுக்குப்போய் சேரவேண்டும் என்று சொல்லாவிட்டால், நிச்சயமாக மேனேஜ்மெண்டார் அந்த பணத்தை ஆசிரியர்களுக்கு கொடுக்கமாட்டார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு அந்தப் பணம் போய் சேரவேண்டும் என்பது நான் அரசாங்கத்தாரின் கருத்து. மாணேஜ்மெண்டாருக்கு இயல்பாகவே maintenance grant கொடுப்பதாலே, மேனேஜ்மெண்டாரை திருப்தி செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகவே தெளிவாக (specific-காக) நாம் கொடுக்கக்கூடிய உதவி ஆசிரியர்களுக்குப் போய் சேரவேண்டும் என்று உத்தரவிடுவது அவசியம்.

அடுத்தபடியாக, இலங்கையிலிருந்து அங்கே படித்து இங்கு திரும்பி வந்து இருக்கக்கூடிய students பெரும்பாலும் உடனடியாக இங்கு பள்ளிக்கூடத்தில் சேரும்படியாக தெளிவாக உத்தரவு இல்லாமல் இருக்கிறது. இலங்கையிலிருந்து எந்த சமயத்திலும் quit notice கொடுக்கப்பட்டு திரும்பிவருபவர்களுக்கு, இங்கு பாடசாலையின் மத்தியிலே சேர்ந்து படிப்பதற்கு வசதியாக தெளிவாக ஒரு உத்தரவு இடப்பட்டு, அவசியமானால் அறிக்கைகூட பத்திரிகை மூலம் கொடுப்பது நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

அரசாங்கம் 8-வது வகுப்பு வரையில் இலவசமாக படிப்பதற்கு வசதி செய்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் ரூ. 100 சராசரி மாத வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு மேற்பட்டவர்கள் பாடசாலை fees கொடுக்கவேண்டும் என்ற விதி செய்து இருக்கிறோம். அதற்கு சர்டிபிகேட் செய்யக்கூடிய பொறுப்பு கிராம அதிகாரிகளிடத்திலும், நம்போன்ற பிரதிநிதிகள், கையிலும் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரதிநிதிகள் ஏதேனும் வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்றெல்லாம் பார்த்துக்கூட தங்களுடைய கடமையை சரிவர செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்படும். நாம் எப்படி வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்று பார்க்கிறோமோ, அதுபோல அதிகாரிகள் வேறு ஒரு consideration ஏதேனும் பணமோ, மற்ற காரியங்களுக்கோ பார்த்து செய்யக்கூடிய மனசாட்சி மழுங்கியவர்களாகவும் இருக்கலாம். ஆகவே எனக்கு தெரிந்தவரையில் ரூ. 100-க்கு மேல் வருமானம் உடையவர்கள் எல்லோராலும் பூரணமாக பள்ளிக்கூடச் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே பள்ளிக்கூடச் சம்பளத்தை வருமானத்தின் பேரில் கட்டவேண்டும் என்று அல்லாமல் இஷ்டப்பட்டவர்கள் கட்டலாம், இஷ்டப்பட்டவர்கள் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்றால் அதிகமான சம்பளம் வரும்

[26th March 1956] [Sri M. S. Selvarajan]

என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்பொழுது சில பாடசாலைகளிலே தொடக்க வகுப்புக்குகூட ரகசியமாக சம்பளம் வாங்குகிறார்கள் என்று தகவல் வருகிறது. அதையெல்லாம் அதிக ஜாக்கிரதையாக கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த உபமானியத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

* Sri P. G. MANICKAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 10-5 a.m. இந்த உபமானியத்தை ஆதரித்து சில சங்கதிகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு ஸ்பெஷல் பீஸ் இப்பொழுது வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் நமது காரணம் கவரன்மெண்டானது தற்போது ஏழை மாணவர்களான எல்லா சமூகத்தினருக்கும் கல்வி சலுகை அளித்து வருகிறது. ஆகையினால் ஹரிஜனங்களுக்கு இந்த மான்யத்திலாவது ஸ்பெஷல் பீசை கட்ட உதவுவார்களேயானால் அது மிக்க நலமாக இருக்கும். இந்த ஸ்பெஷல் பீசை கட்டமுடியாது அனேக ஹரிஜன மாணவர்கள் பள்ளிகளிலிருந்து நின்றுவிடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே கவரன்மெண்டார் இதை கவனித்து தகுந்த உதவி செய்யும் படியாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ரூ. 1,200-க்கு அதிக வருமானம் உள்ளவர்களின் பிள்ளைகளுக்கு கல்வி சலுகை இல்லை என்பதாக ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் ஹரிஜனங்களிலே ரூ. 1,200-க்கு அதிகமாக வருமானம் பெறக்கூடியவர்கள் ஒரு சிலர்தான் இருப்பார்கள் என்பது என்னுடைய எண்ணம். ஆகவே ஹரிஜனங்களுக்கு இந்த வரம்பு இல்லாமல், எல்லா ஹரிஜனப் பிள்ளைகளும் இலவசமாக கல்வி கற்பதற்கான ஒரு உத்தரவை கவரன்மெண்டார் போடும்படியாக கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : I am now going to put the Demand to the vote of the House.

The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,19,38,900 under Demand XV—Education.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XVI—MEDICAL.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 18,45,700 under Demand XVI—Medical.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 18,45,700 under Demand XVI—Medical.”

* Sri K. T. RAJU : Mr. Speaker Sir, இந்த மெடிக்கல் உபமானியத்தின் மீது பேசும் பொழுது சில விஷயங்களை சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆஸ்பத்திரி தொழிலாளர்கள் விஷயத்திலே சர்க்கார் ஓரளவு நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது. அதன்மேல் அவர்கள் 27௭ அடையாள வேலை நிறுத்தம் செய்வது என்று முடிவு செய்திருந்ததை கைவிட்டு விட்டார்கள். இதற்கு காரணம் மெடிகல் மான்யத்தின்மீது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கோரிக்கைகளை கவனிப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்ததும், சிங் இன்ஸ்டிடியூட்டிலே 12 தொழிலாளர்களை உடனடியாக வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டதாலேயும்தான். மேலும், அவர்கள் ஆஸ்பத்திரி தொழிலாளர்களாக இருப்பதாலும், வேலை நிறுத்தம்

10-58
a.m.

[Sri K. T. Raju]

[26th March 1956]

செய்வதில்லை என்று முடிவு செய்து இருக்கிறார்கள். இது ஒரு மக்கள் அரசாங்கம். எனவே நாம் குறைந்த சம்பளத்திலே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு, வருகிற பட்ஜெட்டிலேயாவது ஒரு கணிசமான அளவுக்கு ஒரு உதவி செய்வதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு ஒரு சுமுகமான நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. RATNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமானியத்தில் **Employment Exchange Scheme**-களுக்காக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

ஐந்து **Mobile Medical Unit** கள் செங்கல்பட்டு, **South Kanara**, சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏற்கெனவே தென்னாற்காடு மாவட்டம் மிக மோசமான நிலையிலே இருக்கிறது. அங்கே சிலந்திப்பூச்சியின் காரணமாக வரும் நரம்புச் சிலந்தி, குஷ்டரோகம் முதலியவைகள் சுகாதார வசதி இல்லாத காரணத்தாலும், நல்ல குடி தண்ணீர் வசதி அல்லாத காரணத்தாலும் வருகின்றன. அதனால் மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள் என்று பல தடவை, தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே இருந்து வந்திருக்கிற பிரதிநிதிகள் அடிக்கடி எடுத்து கூறி இருக்கிறார்கள். எனவே **Mobile Medical Unit**-ஐ தென்னாற்காடு மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்படாததற்காக வருத்தத்தை தெரிவித்துக்கொண்டு அங்கு துரிதமாக ஒரு **Mobile Medical Unit**-ஐ ஒதுக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகோள்விடுகிறேன்.

தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்ட ஸ்தலங்களில் **Health centre**-கள் ஏற்படுத்துவது பற்றி இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த தலைப்பின் கீழ் அதிகாரிக்கு ரூ. 1,000-ம் மற்றவைகளுக்கு ரூ. 1,500-ம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பணம் குறைவாக இருப்பதால் அந்த 12 **Health centre** களும் எப்படி சரியான மருந்துகளை கொடுத்து உதவ முடியும் என்று ஆலோசிக்க வேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே இதற்கு அதிகப்பணம் செலவு செய்யவேண்டும். இந்த தலைப்பிலே அதிகமான பணம் செலவு செய்து நல்ல வேலை செய்தால், அதிகமான கிராமவாசிகள் பயன் அடைவார்கள் என்பது திண்ணம். இந்த **Employees State Insurance Scheme** லும், மற்ற இனங்களிலும் எப்படி லட்சக்கணக்காக ரூபாய்களை செலவழிக்கிறோமோ அதுபோலவே **Health centre** களையும், தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து, ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு அதிக மருந்து கொடுத்து வந்தால்தான் வியாதியை போக்க முடியும். சுகாதாரத்தை கவனிக்க முடியும். அந்த அளவிற்கு அரசாங்கம் அக்கரை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த தருணத்திலே கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

11-01 a.m. * **SRI A. M. RATHNASAMY :** Mr. Speaker, I should like to offer one or two remarks on this Demand. I do not want to make a long speech. As regards the out-patients' department of the Royapettah Hospital, I should like to say a word. A number of instances have been brought to my notice that whenever patients are taken to the casualty department of that hospital, either due to the fact that the hospital was under-staffed or due to the negligence and indifference of the staff there, the patients are made to suffer for a very long time. A concrete case was brought to my notice wherein a person who had an attack of cerebral meningitis, after waiting for a long time, was asked to go to the General Hospital. I would request the Hon. the Minister for Health to see that whenever patients are taken to the casualty section, either in the Royapettah Hospital or the other hospitals in the city, immediate attention is paid to such urgent cases which require prompt attention. Particularly in Madras City, a lot of accidents

26th March 1956] [Sri A. M. Rathnasamy]

are witnessed everyday. I would only beg of the Government to see that the casualty sections in the hospitals in the city are sufficiently staffed and prompt attention is paid to all urgent cases.

Another point to which I wish to draw the attention of the Government is about the Tuberculosis out-patients department at Egmore. I am told that certain advanced cases have collapsed even within the premises of the out-patients' department in the Egmore hospital. I am also told that there is no conveyance worth mentioning to carry the patients to the hospital. I would beg of the Government to see that adequate conveyance was provided for carrying the patients to the hospital.

There is another matter to which I wish to refer. Tuberculosis patients of an advanced stage are given only a sum of Rs. 10. I would request the Government to find out if it would be possible to give Rs. 25 which will be the barest minimum. If at all there is any possibility of their survival, at least this barest minimum should be provided for such patients.

Another matter to which I wish to draw attention is about children. Children are easily susceptible to tuberculosis. I would like the Government to undertake a periodical check-up of all children, or at least those children who are studying in schools. I am told that tuberculosis claims a heavy toll of lives. So, adequate measures should be taken to see that sufficient protection is given to at least children studying in schools. Of course, the usual reply on the usual explanation given by the Government is that they do not have adequate funds to allot for all these matters. All the same, I request the Government to see if a portion of the temple funds can be diverted to be spent for this purpose on humanitarian grounds. In Western countries, I am told that most of the hospitals are maintained by private agencies. After all, as Gandhiji very often used to remark, our temples should be places where the needs of the poorer classes should be attended to. So, I do not see anything wrong if a substantial portion of the temple funds is diverted for humanitarian causes like fighting tuberculosis.

In the slums, for want of adequate medical facilities, the poor people, particularly children, are suffering from various diseases. Whenever epidemics break out, it is only the people who live in the slums in the city that succumb to the various diseases. I would therefore like to request the Government to find out if it would be possible for them to have a mobile van to go about to the various places, particularly to localities where the poorer sections live and give adequate treatment to those who are affected by the various epidemics. Thank you, Sir.

* **SRI O. KORAN :** മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ചികിത്സിക്കുന്ന ഈ വെട്ടത്തിൽ മലബാറിന്റെ അടിയന്തിരവെട്ടത്തിൽ ഒരു രണ്ടു സംഗതികൾ എടുത്തു പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സംസ്ഥാനത്തു ഏറെയു മധികം ക്ലാസ്സർ രോഗികളുള്ള മലബാറിലാണെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട പൊതുജന രോഗ മന്ത്രിയെ അടുത്തൊരു ദിവസം ചോദ്യോത്തരവേളയിൽ പറയുകയുണ്ടായി. കോഴിക്കോടു ഫൈവ് കോർട്ടേഴ്സ് ആസ്പത്രിയിൽ ഒരു കൺസൾ വാസ്റ്റ് ഏല്പിക്കുന്നു

11-07 a.m.

* SRI S. R. ARUMUGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உப
மானியத்தைப்பற்றி பேசும்போது, தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் எலிமெண்ட்
ஸ்கூல் நிர்வாகத்தில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை குறிப்பிட விரும்பு
கிறேன். சர்க்கார் கொடுக்கும் கிராண்டு பணம் 25-ம் தேதிக்கு மேல் தான்
கிடைக்கிறது. சில பள்ளிக்கூட நிர்வாகஸ்தர்கள் வாத்தியார்களுக்கு 4 அல்லது
5 தேதிகளில் சம்பளம் கொடுத்து விடுகிறார்கள். மற்றவர்கள் இம்மாதிரி
சம்பளம் கொடுக்க முடியாமல், அப்பள்ளிக்கூடங்களை ஜில்லா போர்டில் எடுத்து
நடத்தும்படி கேட்டுக்கொண்டு கடிதம் எழுதுகிறார்கள். ஜில்லா போர்டு
சம்மதம் கொடுத்த பிறகு டி.இ.ஓ. அவர்களுக்கு கடிதம் எழுதிக் கேட்டால்,
அவர்கள், அந்த பள்ளிக்கூடத்தை மூடிவிட்டு பிறகு எழுதிக் கேட்டால்,
மறுபடியும் அதை திறக்கும் விஷயமாக யோசனை செய்யப்படும் என்று பதில்
வருகிறது. அப்படி மூடிவிட்டு பிறகு அதைத் திறக்க யோசனை கேட்டால்,
ஓராசிரியர் பள்ளிக்கூடத்தான் அந்த இடத்தில் திறக்க முடியும் என்று
சொல்லுகிறார்கள். டி.பி.ஐ. ஆபீசில் போய் மானேஜ்மெண்டார் ஸ்கூலில்
5-வது வகுப்பு வரையில் குழந்தைகள் படித்தார்கள், அதில் 5 வாத்தி
யார்கள் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்கள், அந்த 5 வாத்தியார்கள்
வைத்து முன் இருந்தபடியே 5-வது வகுப்பு வரையில் பிள்ளைகளுக்கு
அந்த ஸ்கூலில் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டால், அந்த
ஆபீசர் சொல்லுகிறார் 5-வது வகுப்பு வரையில் வைத்து 5 வாத்தியார்
கள் வேலை செய்து ஸ்கூலாக இருந்தாலும், அதை மூடிவிட்டு அதன்
பிறகு ஓராசிரியர் பள்ளிக்கூடம் அங்கே திறக்க முடியுமென்று சொல்லு
கிறார். தனிப்பட்ட மானேஜர்கள், 5-வது வகுப்பு வரையில் நடத்தி,
பிறகு அதை கைவிட்டு, ஜில்லா போர்டின் கீழ் அதைக் கொண்டுவரச்
செய்யும்போது, அங்கு ஓராசிரியர் பள்ளிக்கூடம் வைத்தால் முன்பு 5-வது
வகுப்பு வரையில் படித்துக்கொண்டிருந்த குழந்தைகளுடைய படிப்பு
கெட்டுவிடும். கிராம மக்களுடைய குழந்தைகளுடைய படிப்பு கெடாமல்
இருக்க, கல்விச் சட்டத்தைத் திருத்தி, இம்மாதிரியாக தனிப்பட்டவர்
களுடைய பள்ளிக்கூடத்தை ஜில்லா போர்டு எடுத்து நடத்தும்போது, ஓரா
சிரியர் பள்ளியாக மாற்றுவதை நிறுத்திவிட்டு, தனிப்பட்ட மானேஜ்

[Sri M. P. Periaswami] [26th March 1956]

வதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே எக்ஸ்ட்ரே எடுக்கும் டாக்டர்கள் எக்ஸ்ட்ரே சர்ஜிகல்கள் கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், பிரைவேட்டாக மற்ற நோயாளிகளையும் பார்வையிடுவதற்கும் சர்ஜிகல்கள் கொடுக்க அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI T. ANANTA PAI: Mr. Speaker, Sir, the question of providing enough number of beds for the suffering people in hospitals has not received enough attention and the provision made for the purpose is also very low. In fact, every Government hospital to-day is overcrowded and is far from being a model to hospitals run by private agencies. You will remember, Sir, two years ago an instance was brought to the notice of the Government wherein a confinement case was kept in the verandah of a Government hospital and immediately after delivery, the baby was found missing. Of course, the reply given by the Hon. the Minister was that the grandmother of the lady was sleeping there but the fact was that during the night, a dog had come and carried away the baby and killed it. This is a very serious matter. If such a thing had happened in a private nursing home, one could imagine what would have happened to the doctor concerned. I am, of course, quoting an extreme example of negligence and I cannot say such a thing will not recur if the present state of overcrowding in hospitals goes on unchecked. Also, I am afraid, if I overstress the problem of overcrowding, the Government might say that they would issue instructions to all hospitals to stop overcrowding. But this makes the problem worse. The matter requires sympathetic consideration.

Then, Sir, most of the food that is prepared in the hospitals does not reach the patients. I do not know how this question is going to be solved. But the fact is, there is considerable suffering on the part of patients. Attention has to be paid to this question.

In the tuberculosis hospitals, the waiting list is growing. There is a long list even in the Tambaram Sanatorium—about thousand names. Tuberculosis is a disease which needs prolonged treatment and those who are in the early stages of the disease can be cured of the disease with a little treatment. But before a vacancy arises, considerable lapse of time occurs and the patients get to an advanced state of tuberculosis. Cannot we do something to tackle the problem by taking advantage of private practitioners' services in the shape of social service by offering them all assistance, including provision of temporary sheds, if necessary, so that we may do something to alleviate the suffering of the patients.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I want to deal with one subject to which Mr. K. T. Raju referred. That is the strike that was proposed in the various city hospitals. I am really happy that the workers have given up the idea of staging a token strike tomorrow. I may assure this House and also the workers concerned that it is the intention of this Government to see that the standard

[26th March 1956] [Sri C. Subramaniam]

of living particularly of the low-paid employees of the Government is raised as far as possible. But for that purpose, there is absolutely no necessity on the part of the workers to resort to strike or any other form of direct action. I would like to warn them that by resorting to strike or any other kind of direct action, they are only prejudicing their case. They should avoid these things. I am sorry that the workers not only in hospitals but in other establishments maintained by the Government have got into the clutches of certain political parties and attempts are being made by these political parties to exploit the grievances of workers for their own ends. Certainly, the Government cannot tolerate such a state of affairs. Therefore, if any of the workers should imagine that they could get their grievances redressed by resorting to direct action like strike, etc., they are under a great illusion.

The Government could always take a sympathetic attitude towards the grievances particularly of these low-paid employees. After all Government have a responsibility in the running of these institutions and the Government are responsible to the Legislature. The Legislature has to take a decision with reference to each issue and they have to take a decision without any pressure or coercion from outside. I am inclined to think, therefore, that strikes and other direct action especially by Government servants are a reflection against the authority of this House itself because it is ultimately responsible to take decisions with reference to appointments or emoluments to be paid to Government servants. Resort to strikes and other direct action will only mean that the Members of this House are not discharging their duties properly, and therefore such action is necessary to make them see the justice of their case. That is why I have always been feeling that with reference to Government institutions, in a democratic set up when Members are elected on the basis of adult franchise it is absolutely unnecessary on the part of Government servants to resort to strikes and all these things. This is a matter to which hon. Members must pay serious consideration. After all Government cannot act without reference to the Legislature and whatever is necessary could be achieved through the Legislature. That being so it will be harmful and unnecessary for workers to resort to strikes. That is why I say the earlier they get out of the clutches of the political parties the better it would be for them, and beneficial results would accrue to them.

I would appeal therefore to the hon. Members of this House also not to encourage any direct action such as strikes and others. If they do, they will be only acting against the authority of the House of which they are also Members. They cannot achieve by resorting to direct action outside what they cannot convince and achieve in this House.

I once again congratulate the workers in the hospitals on having seen their way to give up the proposed strike. At the same time I want to assure them that their interests will be safe in the hands of the Government and of this House. This House will

[Sri O. Koran]

[26th March 1956

ന്നെന്നെ പല അവസരങ്ങളിലും ഗവണ്മെന്റിനോടാവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ ക്യാൻസർ രോഗികളുള്ള മലബാറിൽ ക്യാൻസർ ചികിത്സയ്ക്കു സൗകര്യമുണ്ടാക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കുകയിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല പുതുതായി വലുതും ഏല്പെടുത്താനാലോചിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതെല്ലാം മലബാറിനു വെളിയിലായിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം താല്പര്യം കാണുന്നുമുണ്ട്. ഇതു വളരെ ആക്ഷേപാർഹമായ ഒരു നയമാണ്. അതിനെപ്പറ്റി ആവലാതിപ്പെട്ട് ജ്യോർ മലബാറിലെ ആളുകൾ പുകയിലയും മറ്റും ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ക്യാൻസർ വരുന്നതെന്നും ക്യാൻസറിനെ തടയാൻ പുകയില ഉപയോഗിക്കുന്നതു കുറയ്ക്കണമെന്നും മറ്റുമുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ നൽകാൻ മാത്രമാണു മന്ത്രി താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇനിയെങ്കിലും മലബാറിനെ ക്യാൻസർ രോഗത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയും ഭയങ്കരതയും മനസ്സിലാക്കി കോഴിക്കോടു ആശുപത്രിയിൽ ക്യാൻസർ ചികിത്സക്കുള്ള ഏല്പാടുകൾ അടിയന്തിരമായി ഏല്പെടുത്തണമെന്നു ഞാൻ വീണ്ടും ഉറപ്പിപ്പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

സർ, സാധ്യകളായ ആളുകൾ സർക്കാറിന്റെ ധർമ്മപത്രിയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന സഹായം വളരെ പരിതാപകരമാണ്. വളരെ വേദനാജനകമായിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങളാണ് നാട്ടിന്റെ പല ഭാഗത്തുനിന്നും ഞാൻ കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. മുതുതല അംശത്തിലെ കോരൻ എന്നൊരു ഹരിജനെ ചില റെഡികൾ ചെർന്നു കഴിഞ്ഞു. ഫിബ്രുവരി മാസത്തിൽ ഭയങ്കരമായി അടിച്ചു പരിക്കേല്പിക്കുകയുണ്ടായി. ആ ഹരിജൻ മുറിവേറു അവശനിലയിൽ പെരിന്തൽമണ്ണ ആശുപത്രിയിൽ ചെന്നിട്ട് സ്ഥലം ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞു പുറത്താക്കുകയാണുണ്ടായത്. പിന്നീട് ചില അളകുളം സഹായം തോഴുകൂടി തുത്താല മോക്കർഫങ്ക് ആസ്പത്രിയെ ശരണം പ്രാപിക്കുകയും അവിടെ വെച്ചു അയാൾ മരണപ്പെടുകയുമാണു ചെയ്തത്. സാധ്യമായ ഒരു ഹരിജൻ മദ്ദനമേറു അവശനിലയിൽ മരിക്കാനായ ഘട്ടത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ധർമ്മപത്രിയെ അഭയം പ്രാപിച്ച് കിട്ടിയ ചികിത്സ ഇമ്മിട്ടിലാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇതിലധികം വേദനാജനകവും പരിതാപകരവുമായി മരണാനുഭവം. അതുപോലെ കോഴിക്കോട് എലത്തൂർ എന്ന സ്ഥലത്തെ ഒരു ഹരിജനെ ചിലർ മദ്ദിച്ചു അവശനിലയിലാക്കുകയുണ്ടായി. അയാൾ ആശുപത്രിയിൽ ചെന്നിട്ട് ഒരു ഫിഡൽ അവിടെ കിടക്കുകയും പിറ്റേന്നുതന്നെ ഹൃദയരോഗികളുടെ പ്രേരണയ്ക്ക് വശപ്പെട്ട ആസ്പത്രി അധികാരികൾ, നിബ്ബന്ധിച്ചു പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തു. വിദേശ മേധാവിത്വം നിലവിലിരുന്ന കാലത്തു വച്ചുപുലർത്തിയിരുന്ന മനോഭാവവും സമ്പ്രദായങ്ങളും ഇന്നും അധികാരികൾ കൈവിട്ടിട്ടില്ലെന്നുണ്ടെന്നു ഇക്കാര്യം തെളിയിക്കുന്നത്. ഇതിന്നു ഒരു മററു വരുത്തുവാൻ ഇമ്മാതിരി സംഭവങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുന്നില്ലെന്നും ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുകൊണ്ടു എന്റെ ഈ ചെറു പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുകയുള്ളൂ.

11-10 a.m. * SRI M. DHARMALINGAM : Sir, on every occasion, the hon. Members present, represent to the Government that the hospitals which are maintained by district boards are not properly run for want of finance and that it would be better to provincialise at least the local fund dispensaries so that more funds may be available for their working and people may not suffer as they suffer now. I do not think that the Hon. the Minister for Health has given any assurance as to when the Government contemplate provincialisation of these hospitals. I suggest that at least the local fund dispensaries may be taken up by Government. I hope that at least the Hon. the Minister for Finance will give us some such assurance.

Another thing which I want to bring to the notice of the Government is this. We are providing quarters for nurses working in the General Hospital and other hospitals in the city. Whereas in the mufassal we have not done so even in the case of nurses working in headquarters hospitals. As such, nurses in mufassal hospitals find it very difficult to reside in private buildings, having regard

26th March 1956]

[Sri M. Dharmalingam]

to the nature of their work. They have to attend to their duties in the hospitals during the night and it is very risky and dangerous for them to go about all alone to attend to their work. Nurses in the mufassal hospitals are as indispensable as those in the city hospitals and I would suggest that the Government should take immediate steps to provide them also with quarters.

Lastly, Sir, when we are giving decent pay to the nurses, the pay that is given to the female nursing orderlies in the local fund dispensaries is very low. They are given Rs. 30 plus Rs. 18 (dearness allowance). They find it very difficult to maintain themselves with this poor pay and they are unable to attend hospital neatly dressed. I would, therefore, suggest to the Government to give them at least a dress allowance in future.

SRI N. RATHNA GOUNDER: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, 11-12
இந்த உப மான்யத்தின் கீழ் ஒரிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்பு
கிறேன். இப்பொழுது நம் நாட்டிலே கூடியரோக வியாதி பரவிவருகிறது.
பெருந்துறையில் இருக்கக்கூடிய கூடியரோக ஆஸ்பத்திரியில் கணக்கிட்டுப்
பார்க்கும்பொழுது அங்கு இருக்கும் நோயாளிகளில் பெரும்பாலோர் கஞர்,
ஈரோடு, தாலுகாக்களைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். காரணம்,
இந்த இடங்களில் நெசவுத் தொழில் அதிகரித்திருப்பதுதான். கஞரில்
வெண்ணைமலை என்ற மிக உயர்ந்த பிரதேசம் இருக்கிறது. அங்கு அரசாங்
கம் ஒரு ஆஸ்பத்திரியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளு
கிறேன். கஞர் தாலுகாவில் பள்ளப்பட்டியிலே அதிகமான சொந்த செல
வில் ஒரு ஆஸ்பத்திரியை கட்டிவைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் புல
வருஷங்களாக கவர்ன்மெண்ட் ஆஸ்பத்திரியாக மாற்றுவதற்கு முயற்சி
செய்தும்கூட, அரசாங்கம் செலி சாய்க்கவில்லை. அதை கவர்ன்மெண்ட்
ஆஸ்பத்திரியாக மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கரூர் நகரத்திலுள்ள கவர்ன்மென்ட் ஆஸ்பத்திரியில் 83 படுக்கைகள் தான் இருக்கின்றன. அதை 100 படுக்கைகளாக உயர்த்தவேண்டும். அங்கு இப்பொழுது 5 நர்ஸ்கள் இருக்கிறார்கள். அதை 6 நர்ஸ்களாக உயர்த்தினால் ஒரு வலிஸ்டரும் அங்கு நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று அங்குள்ள மக்கள் கருதுகிறார்கள். ஆகவே அங்கு இருக்கக்கூடிய சிப் பந்திகளை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கறூர் நகரத்திலே ஒரு **Maternity and child Welfare Centre** ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். அது கட்டி 6, 7 வருஷங்கள் ஆகின்றன. கட்டிடம் கட்டின சிறிது காலத்துக்குப் பிறகு, அதன் நிர்வாகம் நகர சபையில் பொறுப்பில் விடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே டாக்டரே கிடையாது. ஒரு வருஷமாகவே **டாக்டர் இல்லையென்று சொல்லலாம்.** தயவு செய்து அந்த ஆஸ்பத்திரியை கவர்ன்மெண்ட் எடுத்துக்கொண்டால் **Maternity and child Welfare Centre** நன்றாக நடக்கும். இந்த ஆஸ்பத்திரியை கவர்ன்மெண்டார் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று மறுபடியும் கேட்டுக்கொண்டு, என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **Sri M. P. PERIASWAMI :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமான்ய கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன். ஜில்லா ஆஸ்பத்திரி களிலே எக்ஸ்ரே எடுக்கும் டாக்டர்கள் எம்.பி.பி.எஸ். படித்திருந்த போதிலும் எக்ஸ்ரே எடுப்பதைத் தவிர்த்து அவர்கள் நோயாளிகளைப் பார்ப்பதற்கு வசதியில்லாமல் சட்டம் குறுக்கிட்டுருப்பதுபோல் தெரிகிறது. அவர்கள் ஓய்வு நோங்கலில் ஆஸ்பத்திரிகளில் இருக்கக்கூடிய நோயாளிகளைப் பார்வையிட்டு சிசிசை அளிப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படால், அவர்கள் படிப்பும் மறக்காமல் இருக்கும். அவர்களும் ஜனங்களுக்கு சேவை செய்

[Sri C. Subramaniam] [26th March 1956]

always take keen interest in the amelioration of the grievances of all low-paid Government employees and the Government under the proper guidance of this House will also see that all the legitimate grievances of the low-paid employees are removed at an early date. This is the only justification for me to intervene in this debate and make a reply.

SRI K. P. GOPALAN : On a point of information, Sir. I thank the Hon. Minister for stating that he would consider the question.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Not because they threatened to go on strike.

SRI K. P. GOPALAN : No, Sir. The workers are moving in a legal way. Now the Labour Officer has intervened in the matter. Will the Government be pleased to take note of the demands put forward by the Hospital workers, and if the Labour Officer recognises there is a dispute, will they be pleased to appoint an adjudicator to go into this question and settle this matter or pass an award? Will the Government accept this principle according to law and see that something is done to the workers as early as possible?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry I am not in a position to give any of the assurances asked for by the Hon. Member. I may tell him that it is not because there was some threat of strike that the Government want to take up the question. It has been under the consideration of the Government. We would always consider the legitimate grievances of Government servants. It is not because the Labour Officer makes some recommendations that we consider them. He is after all an employee of the Government. This Government have a responsibility to see that their employees are well provided for. It is absolutely fantastic to suggest that the Government should be guided by what the Labour Officer says. Apart from the recommendations of the Labour Officer, we are concerned with their grievances because after all they are our employees. I may assure the House that as far as finances permit we would see always that first priority is given to redress their grievances. I may again say that it is not a question of what the Labour Officer says. Simply because he says there are grievances when in reality there are no grievances, we should redress them or simply because he says there are no grievances when there are grievances, we should keep quiet. We have a special responsibility. I assure the hon. Member that we will take all actions necessary in the matter. He should not be under the illusion that we should be guided by the Labour Officer in every matter.

MR. SPEAKER : The question is—

“ that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 18,45,700 under Demand XVI—Medical.”

The Demand was put and carried and the grant was made.

26th March 1956]

DEMAND XVII—PUBLIC HEALTH.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move :

“ that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,49,89,000 under Demand XVII—Public Health ”.

MR. SPEAKER : Motion moved :

“ that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,49,89,000 under Demand XVII—Public Health ”.

* SRI A. M. RATNASWAMY : Mr. Speaker, Sir, I want to say a word or two on this Demand. I find that a sum of Rs. 38,400 has been set apart for the resettlement of slum dwellers of Mambalam Tank Bund area. I would like to tell the Government to be a little cautious in this particular matter of entrusting the work of construction of house for the slum dwellers. Let me draw the attention of Government to what happened to the Cox Square scheme. That was taken up by the Madras City Improvement Trust in Chintadripet and houses were constructed in that area for Harijans. But a monthly rental of Rs. 40 was demanded with the result the houses which were built for the benefit of Harijans went to others. I am only anxious that the same episode should not be repeated in respect of this Mambalam Tank Bund scheme. There are about 4,000 families involved on account of the eviction notices that have been served by the Government on these slum dwellers. I should like to tell the Government that there is a lot of politics behind this particular question. I am only anxious that the Government should take up this question at an early date lest certain complications might arise in that particular area. I respectfully suggest to the Government that not only in this particular area but in areas where Harijans and the poorer classes live, co-operative societies should be formed. In fact in a number of places to be taken up by the Madras City Improvement Trust I understand Co-operative Housing Societies have been formed already by Harijans. It will be a step in the right direction if the Government entrust the construction of houses to co-operative societies and give them substantial loans for this purpose. If the construction of houses for Harijans in the Lake Bund area is entrusted to the City Improvement Trust, my fear is that the same old difficulty and complication may arise and as a result thousands of Harijans may suffer.

There is another point to which I wish to draw the attention of the Government. The slum-dwellers in the Lake Bund area refuse to go to Puliur because that place is far away from the factories, firms or other places where they work. If they are put far away from the places of their work, they will be very much handicapped for want of necessary facilities and that is why they are reluctant to go to Puliur. So I request the Government to see whether it will not be possible to resettle them in the vacant sites within the City very close to the place of their work.

[Sri G. Govindan]

[26th March 1956]

வேகமாக சுற்றிக்கொண்டிருந்தாலும் அதையும் மீறி கொசு தொந்தரவு செய்கிறது. கொசுவின் உபத்திரவம் தாங்கமுடியாமல் சட்டசபை விடுதிக்கு வெளியில் அங்கத்தினர்கள் தங்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டு விடுமோலிருக்கிறது. கொசுவுக்கு பயந்து கோட்டையை விட்டு ஓடுவது போல் என்ற பழமொழி என்பது எல்லோரும் அறிந்ததுதான். ஆகையால் அரசாங்கம் மக்களின் நலத்துக்காக பல திட்டங்கள் தீட்டுவதுபோல், மக்கள் நல்ல சுகாதாரத்தோடு வாழும்பொருட்டு கொசுவை ஒழிப்பதற்கு ஒரு ஐந்தாண்டுத்திட்டம் அல்லது மூன்றாண்டுத் திட்டம் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முதுகுளத்தூர், பரமக்குடி, ராமநாதபுரம் முதலிய இடங்களில் கொசுவின் யானைக்கால் வியாதி பரவுவதால் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கொசுவை வாங்குவதற்காக அரசாங்கம் அட் வான்ஸ் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகையால், மக்கள் ஆரோக்கியமாக வாழ்வதற்கு வேண்டிய சுகாதார வசதிகளைச் செய்துதர வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு, என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI T. ANANTA PAI: Mr. Speaker, Sir, we have been accustomed to entrusting the problem of removal of nightsoil to the human agency even in our municipalities and major panchayat boards. While we are spending a lot of money for the removal of untouchability, I do not consider that any work is below human dignity. It has been believed in our country that this very act (removal of nightsoil) is not so honourable and those who have been doing this essential duty are considered untouchables for this reason. I feel that it is necessary in the interests of our sanitation we try to get most of the latrines in municipalities converted into septic tank latrines. I know also that it is not possible for us to do it by legislation, because most of the people are too poor to have their latrines converted into septic tank latrines. I would urge the Government to consider the suggestion in order to remove untouchability as well as provide better sanitation, subsidise the construction of these septic tank latrines, and have a phased programme covering four or five years so that the human agency for the removal of nightsoil might be dispensed with.

1-43 SRI A. RATNAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று பொது
a.m. சுகாதாரத்தின் மீது கோரப்படும் உப மானியத்தில் ரூ. 50,000 city Improvement Trust-க்கு Law charges-க்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு Law charges-க்காக இவ்வளவு பணம் ஒதுக்க வேண்டியது அவசியமா? நியாயமா? City Improvement Trust-காரர்கள் ஹரி ஜனங்களுக்காக colony-ஐக் கட்டி அங்கே வசிப்பவர்களிடமிருந்து ரூ. 45 போன்ற அதிக அளவு வாடகை வாங்கும்போது இந்த ஸ்தாபனத்திற்கு இவ்வளவு பணம் ஒதுக்கவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. பைப்புகள் அமைத்துக் கொடுப்பதற்காகவும், சாக்கடைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காகவும் ரூ. 1,49,89,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், சென்னை போன்ற நகரங்களில் இந்த வேலைகள் எப்படி நடக்கின்றன என்று நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். யார் வீட்டிலாவது குழாய் வைக்க வேண்டுமென்றால் அந்த வீட்டுக்காரர்களிடமிருந்து பாதிப் பணத்தை கார்ப்போரேஷன்காரர்கள் வாங்கி விடுகிறார்கள். மேலும் குழாய் கெட்டுப் போய் விட்டாலும் அதை ரிப்பேர் செய்வதற்கும் வீட்டுக்காரர்களிடமிருந்து பணத்தை வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே ஏதோ சில்லரை அதிகாரிகள் லாபம் அடைவதை நாம் பார்க்கிறோம். நகரக் குடிதண்ணீர் வசதிக்காக அதிகமாகச் செலவு செய்வதைவிட கிராமப் புறங்களில் குடிதண்ணீர் வசதிக்காக அதிகமாகச் செலவு செய்யவேண்டும். இப்போது கிராமப் புறங்களில் குடிதண்ணீர் வசதிக்காக ரூ. 3,83,000 ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

26th March 1956]

[Sri A. Ratnam]

இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டும். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி அவர்கள் இப்போது கிராமப் புறங்களில் நல்ல குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாததன் காரணமாக நரம்புச் சிலந்தி என்ற நோய் ஏற்படுவதைப் பற்றிக் கூறினார். இந்த நரம்புச் சிலந்திக்கு இப்போது என்ன மருந்து இருக்கிறது? அதற்கு என்ன சிகிச்சை இருக்கிறது? கிராமப் புறங்களிலுள்ள பல ஜனங்கள் நல்ல தண்ணீர் கிடைக்காத காரணத்தால் குட்டைகளிலும் கால்வாய்களிலும் ஓடும் தண்ணீரைக் குடிக்கிறார்கள்; அதன் காரணமாக அவர்களுக்கு நரம்புச் சிலந்தி என்ற நோய் வருகிறது. கிணற்றுத் தண்ணீரைக் குடிப்பவர்களுக்கு இந்த நோய் வருவதில்லை. குட்டைகளிலும் கால்வாய்களிலும் பவர்களுக்கு இந்த நோய் வருவதில்லை. இந்த நோய் வருகிறது. உள்ள தண்ணீரைக் குடிப்பவர்களுக்குத் தான் இந்த நோய் வருகிறது. இந்தத் தண்ணீரைக் குடிப்பவர்களுக்கு குஷ்டரோகம் போன்ற இந்த வியாதிகளும் வருகின்றன. இந்த வியாதிகள் ஜலங்களுக்கு வராமல் தடுப்பதற்காக கிராமப் புறங்களில் நல்ல குடிதண்ணீர் வசதி செய்து தருவதற்கு சர்க்கார் நன்றாகச் செலவு செய்யவேண்டும். செலவு செய்யக் கூடாதென்பது என்னுடைய வாதம் அல்ல. எந்த மக்கள் சுகாதார மற்றவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக நமது சர்க்கார் பணத்தை அதிகமாக ஒதுக்கிச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று தான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, சுகாதார முறைப்படி பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்க வேண்டுமென்றால், சேரிகளுக்கு அருகாமையில் மல ஜலங்களைக் குவித்து ஒரு தயாரிக்கக்கூடாது. இப்போது நெல்லிக் குப்பத்தில் சேரிகளுக்கு அருகாமையில் மல ஜலத்தைக் குவித்து ஒரு தயாரிக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக சேரி மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதன் அருகாமையில் National High School இருக்கிறது. அங்குள்ள மாணவர்களும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமென்று பல்லாண்டு காலமாக கூக்குரலிட்டும் இதுவரையில் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. இது சம்பந்தமாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அக்கறையெடுத்துக்கொண்டு ஆவன செய்யவேண்டும்.

பொது சுகாதாரத் தலைப்பின் கீழ் அதிகமான கிணறுகளை வெட்டி மக்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். எந்த ஊரும், எந்தச் சேரியும் கிணறு இல்லாமல் இருக்கக்கூடாது. நாம் பெரிய பெரிய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டு லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழிக்கிறோம். அப்படியிருக்கும்போது முதல் முதலாக எல்லாச் சேரிகளிலும், எல்லா ஊர்களிலும் நல்ல குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியம். ஆகவே ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நல்ல குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI. P. K. THIRUMURTHI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இந்த உப மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய பொள்ளாச்சி தாலுகாவில் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சில வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இன்னும் சில வேலைகள் அங்கே நடக்க வேண்டும்; கிணறுகள் வெட்டுவது, ரோடுகள் போடுவது, பள்ளிக்கூடங்கள் திறப்பது முதலிய சில வேலைகள் நடக்க விரும்புகின்றன. மேலும் பொள்ளாச்சியைச் சேர்ந்த கிணற்றுக்கிடவு, உடையகுளத்தில் இந்தமாதிரி வேலைகள் நிறைய அவசியமாக இருக்கின்றன. அங்கே கிணறுகள், பள்ளிகள், ஹரிஜனங்களுடைய சேரிகளில் வீடுகள் கட்டி கொடுக்கவும், பல வசதிகள் முதலியவை வேண்டும். இது வரையில் அந்தப் பகுதியில் பல வேலைகள் நடந்திருக்கின்றன. அடுத்த வருஷத்திலும் அங்கே பல வேலைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், இப்போது உடையகுளம் கிராமப் பஞ்சாயத்து போர்ட்டார் மிகவும் நல்ல முறையில் வேலை செய்கிறார்கள். அந்தப் பஞ்சாயத்து

•[Sri P. K. Thirumurthi] [26th March 1956]

போர்டார் சந்து பொந்துகளை நீக்கி, வீடுகளை இடித்து நல்ல ரோடு வசதிகளும் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்படிச் செய்துள்ளதை நாம் ரொம்பவும் வரவேற்க வேண்டும். அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். அந்த பஞ்சாயத்து போர்டாருக்கு சில வேலைகளை அதிகமாகக் கொடுத்தால் அவர்கள் நல்ல முறையில் வேலை செய்வார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மேலும், விராமங்கனிலுள்ள ஹரிஜனக் குழந்தைகளுக்கு ஜில்லா போர்டு பள்ளிகளில் சரியான முறையில் படிப்பதற்கு வசதி இல்லை. ஆகவே அவர்களை வெளியில் திண்ணையில் உட்கார வைத்து படிப்புக் கொடுக்கிறார்கள். சில ஹரிஜனக் குழந்தைகளை ஜில்லா போர்டு பள்ளிகளில் சேர்த்தாலும் அவர்களுக்கு அங்கே சரியான படிப்பு வசதி இல்லை. நான் எல்லா விராமங்கனிலுமுள்ள நிலைமையை நேரில் பார்த்துவிட்டுச் சொல்கிறேன். ஆகவே ஹரிஜனக் குழந்தைகளுக்கு நல்ல முறையில் படிப்பு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு ஹரிஜனக் குழந்தைகளுக்கு மத்தியான உணவும் உடையும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. S. SELVARAJAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திருச் செந்தூர் தாலுகாவில் காயல்பட்டினத்தில் **composite water-supply scheme**-க்கு 1948-ல் டாக்டர் ராஜன் அவர்களால் அஸ்திவாரக்கல் போடப்பட்டது. பதினெட்டு மாத காலத்திற்குள் முடிவடைந்திருக்கிறது என்று வரையறுக்கப்பட்ட அந்தத் திட்டம் இன்னும் முடிவடையவில்லை. பதினெட்டு வருஷ காலம் ஆகிவிடுமோ என்று அஞ்சும்படியாக அவ்வளவு மெல்ல வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்தத் திட்டத்தில் 11 கிராமங்கள் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திட்டத்தில் சில குறிப்பிட்ட பஞ்சாயத்துக்களின் சில பகுதிகள் கூட சேர்க்கப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே இந்தத் திட்ட விஷயத்தில் பஞ்சாயத்துக்களில் கூட நிர்வாக கிரமம் ஏற்படவில்லை. விடப்பட்ட பகுதிகளையும் இந்தத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த திட்டம் 30 வருடங்களுக்கு 1981 வரை வளரும் ஜனத்தொகையையும் கணக்கிட்டு வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் அரை மைல், ஒரு மைல் தூரத்திற்குள் உள்ள பஞ்சாயத்துப் பகுதிகள் இந்தத் திட்டத்தில் சேர்க்காது விடப்படாமல் பார்த்துக் கொள்வதோடு, இன்னும் சில மைல் தூரத்திற்கும் இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உடங்குடி, மணப்பாடு, சிறுநாடார் குடியிருப்பு, குலசேகராபட்டினம் முதலிய இடங்களில் நல்ல குடிதண்ணீர் வசதி இல்லை. ஒரு சில மைல் தூரத்திலேயே உள்ள இந்த இடங்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பிரதேசங்களிலுள்ள ஜனங்களுக்கும் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பது சர்க்காரின் கடமை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். திட்டத்தில் இப்போது இருக்கும் கோளாறுகளைப் பார்த்தால் இந்தத் திட்டத்தை அதிகாரிகள் வேண்டுமென்றே மிகவும் தாமதப் படுத்துகிறார்களோ என்று சந்தேகிக்கத் தோன்றுகிறது. திட்டத்தை மிகவும் சீக்கிரமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த **composite water-supply scheme** இந்தியாவிலேயே முதல் முதலாக நமது சென்னை சர்க்காரால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள திட்டம். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை எவ்வளவு சீக்கிரம் நிறைவேற்ற முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாத்தான்குளம் பகுதியில் உள்ள வள்ளியம்மாள்புரத்தில் ஜனங்களில் 75 சத விசதத்தினரை குஷ்டரோகம் பாதித்திருக்கிறது. அந்த வியாதி பல கிராமங்களுக்குத் தொத்தி வருகிறது. திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் கிராமந்தோறும் ஐந்து பேர் அல்லது பத்துப் பேர் குஷ்டரோகினாக இருக்கிறார்கள். இந்த விஷயம் அரசாங்கத்தாருக்குப் பல முறை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே ஒரு குஷ்டரோக வைத்திய யூனிட் திறக்க அரசாங்கம் தீர்மானித்தாலும், அதிகாரிகள் சிரமம் குறித்தோ, என்னமோ,

26th March 1956] [Sri M. S. Selvarajan]

குறுக்கே நிற்கிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது. இந்த நிலையில், வள்ளியம்மாள் புரத்தில் ஒரு குஷ்டரோக **clinic** திறந்து எவ்வளவு சீக்கிரம் அங்கே குஷ்டரோகம் விருத்தியாவதைத் தடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் அதைத் தடுப்பதோடு, அந்தத் தாலுகா முழுவதற்கும் ஒரு **Special gang** கொடுத்து அங்கே குஷ்டரோகத்தை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

சாத்தான்குளம் பகுதியில் குறைந்த பட்சம் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒன்றிரண்டு கிணறுகள் இருக்கின்றன. பல அடி ஆழத்திற்கு **boring pump sets** உபயோகித்து அதன் மூலமாகத் தண்ணீர் வினியோகம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் யோசனை செய்தது. சில இடங்களில் பிரயோசனப் படவில்லை. அந்தப் பிரதேசம் பல வருஷங்களாகத் தண்ணீரில்லாமலும், மழையில்லாமலும் கஷ்டப்படுகிறது. அந்த இடத்திற்குத் தாம்பரப்பரணித் தண்ணீரை, விவசாயத்திற்கு இல்லா விடாலும் **purely for drinking water purposes** என்ற முறையில் கால்வாய் கொண்டு வருவதற்கு முடியும் என்று ஆலோசனை செய்வது சர்க்காரின் கடமையென்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அப்பகுதியில் முதந்தம்மொறு திட்டம் நிறைவேற்றப்படும்வரை மணிமுத்தாறுத் திட்டத்தை மேலும் விஸ்தரித்து அதன் மூலம் அங்கே நல்ல குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க முடியுமா என்று ஆராய்ந்து, அங்கே குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நவீனமாக சப்ளை செய்யப்படக் கூடிய விவசாய ரஸாயன உரங்கள் 11-1 காரணமாக வடிகால் தண்ணீர் குளங்களிலே வந்து சேரவும் அந்தக் களத்துத் தண்ணீரை ஜனங்கள் குடிக்க நேரிடுவதால் சில பகுதிகளிலே கக்குவான் என்னும் இருமல் வியாதி புதிதாகப் பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. தாலுகா முழுவதும் குழந்தைகளுக்குப் பல இடங்களிலே இந்த இருமல் நோய் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இம்மாதிரி நவீன உரம் உபயோகப் படுத்துவதால் உரம் கலந்த தண்ணீர் குளங்களிலே குடி தண்ணீருடன் போவது பாதகம் இல்லையா என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,49,89,000 under Demand XVII—Public Health.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 200 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.”

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 200 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[26th March 1956]

DEMAND XX—CO-OPERATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 54,50,200 under Demand XX—Co-operation.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 54,50,200 under Demand XX—Co-operation.”

11-54 SRI A. RATNAM : கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த உபமாயத்தின் மீது பேசும்போது அமைச்சரவர்களுக்கு ஒரு வேண்டு கோள் விடுக்க ஆசைப்படுகிறேன். அநாவது, ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த வர்கள் ஜில்லா ரிஜிஸ்திராராகவும், ஸப்-ரிஜிஸ்திராராகவும் இருப்பதோடு எம்.ஏ., பி.ஏ. படித்த பட்டதாரிகளாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 5 முதல் 10 வருஷ அனுபவம் உள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டில் மட்டும் அப்படிப்பட்ட ஆபீசர்கள் வருவதற்கு முடியாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்தில் ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மென்ட் மூலமாக சேவை செய்யவேண்டுமென்று ஆசை அந்த இனத்தவர்களுக்கு இருக்கிறது, அவா இருக்கிறது. ஆனால், அதே சமயத்தில் ஹரிஜன இனத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளையே அந்த இலாகாவில் அதிகமான பேர்களை வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற அக்கறை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ரிஜிஸ்திரேஷன் இலாகாவிலிருந்து என் ஹரிஜன நல இலாகாவுக்கு ஹரிஜன அதிகாரிகளைப் போடக்கூடாது என்று கேட்டால், ரெவினியூ இலாகாவில் வேலை செய்த அனுபவம் உள்ளவர்கள் இருக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். இதர டிபார்ட்மெண்டில் ஹரிஜன அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். கலெக்டர் களாகவும் கூட இருப்பது கண்கூடு. ஆனால் ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டில் ஜில்லா நல அதிகாரிகளாகவும், டைரக்டரின் பெர்ஸனல் அலிஸ்டெண்டாகவும் ஹரிஜன அதிகாரிகள் வருவதற்கு மற்ற இலாகாக்களிலிருந்து இந்த இலாகாவுக்கு டிரான்ஸ்பர் செய்தால் அவர்கள் நல்ல முறையில் தங்களுடைய இனத்தவர்களுக்குப் பற்றுதலோடு சலுகை செய்யமுடியும். கெஜட் பதிவுள்ள அதிகாரிகளாக உள்ள, பட்டதாரிகளாகவுள்ள அதிகாரிகளை மற்ற இலாகாக்களிலிருந்து இந்த இலாகாவுக்கு டிரான்ஸ்பர் செய்தால், ஹரிஜன இனத்தவர்களுக்கு அவர்கள் ஏதாவது நன்மை செய்ய முடியும். ஆனால், நடைமுறையில் என்ன நடக்கிறது? ஜில்லா வெல்பேர் ஆபீசர்களெல்லாம் மற்ற இனத்தவர்களாக இருப்பதால் அவர்கள் லஞ்ச லாவண்யங்களில் ஈடுபட்டு, ஹரிஜனங்களுடைய நலன் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. மேலும் இந்த டிபார்ட்மெண்டில் கெஜட் பதிவுள்ள அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் ரெவினியூ இலாகாவிலிருந்து வருவதால், அவர்கள் லஞ்சத்திலேயே பழகிவந்தவர்களாக இருக்கிற காரணத்தாலும், ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மென்ட் மூலமாக நடத்துகிற பாடசாலைகள், விடுதிகள், பகல் உணவு இதுபோன்றவைகளிலும், காண்டிராக்ட் எடுப்பவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டு அவர்கள் ஏதோ ஒரு பகுதியைப் பெற்றுக்கொண்டு, கணக்குகளையும் நடைமுறைகளையும் சதி செய்துவிடுகிறார்களே தவிர, ஹரிஜனங்கள் மேன்மையுற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு எதையும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. பகல் உணவு காண்டிராக்டர்கள் மீதும், பள்ளிக்கூடங்களை நடத்தும் மாணேஜ்மெண்டார்கள் மீதும், ஹரிஜன மாணேஜ்மெண்டார்கள் மட்டுமல்ல, மற்ற மாணேஜ்மெண்டார்கள் மீதும் அதிகமான புகார்கள், மோசமான காரியங்களும் இன்று நடைபெற்று வருகின்றன. இவைகளையெல்லாம் தீர்க்கவேண்டுமென்றால் இந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட்டுறவு இலாகாவிலே அதிகமாக இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு வசதி செய்து அவர்களை ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மென்ட்டுக்கு மாற்றவேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஒன்றிரண்டு ஆண்டு தவணை கொடுத்து, அதற்குள் அவர்களுக்கு ரெவினியூ இலாகா சம்பந்தப்

26th March 1956] [Sri A. Ratnam]

பட்ட காரியங்களைப் படித்து, ரெவினியூ டெஸ்ட் போன்றவைகளில் தேறும் படிச் செய்துகொள்ள சந்தர்ப்பத்தை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த டிபார்ட்மெண்டில் அதிகாரி ஒருவர் இருக்கிறார். அவருக்கு அதிகமான பயிற்சியும் தகுதியும் படிப்பும் ஸர்வீசிலே அதிகமான அனுபவமும் இருக்கிறது. அவருக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக கேஸ் நடக்கிறது. அரசாங்கம் சரியானபடி கண்காணிக்கவில்லை என்பதுதான் எங்களுடைய வருத்தம். இதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய வேண்டுகோள். எனவே, நல்ல முறையில் ஹரிஜனங்களுடைய “ரெப்ரஸன்டேஷனை” கவனிக்கவேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு இதோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 54,50,200 under Demand XX—Co-operation.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXI—INDUSTRIAL AND CINCHONA.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 80,43,700 under Demand XXI—Industries and Cinchona.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 80,43,700 under Demand XXI—Industries and Cinchona.”

SRI K. T. RAJU : கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, தொழில் உப மானியத்தின் மீது சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் முதலாவதாக, நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து பெரும்பான்மையான தோல் ஏற்றுமதி செய்யப்படுவது நம் அனைவருக்கும் தெரியும். இருபத்தைந்து கோடி ரூபாய் வரையிலும் பெறுமானம் உள்ள தோல் நம் நாட்டிலிருந்து அந்நிய நாட்டுக்கு வியாபாரத்திற்காக ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. லண்டனிலுள்ள தோல் மார்க்கெட்டில்தான் நம்முடைய பொருள்கள் விற்பனை செய்யப்படவேண்டும். வருஷத்திற்கு ஒரு முறை, இரண்டு மூன்று மாதங்கள் ஒரு பெரிய தேக்கம் ஏற்பட்டு தோல் மார்க்கெட் பெரிய அளவு பாதிக்கப்படுகிறது. நம் சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்து பெரும்பான்மையாக தோல் ஏற்றுமதி செய்வதினால் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு அங்கு இருக்கக்கூடிய பெரிய கம்பெனிகள் நம்முடைய சர்க்குருக்கு அங்கு அந்த மார்க்கெட்டில் மிகப் பெரிய நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. வாங்குவதில் அந்த மார்க்கெட்டில் மிகப் பெரிய நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. அப்போர்ப்பட்ட சமயத்தில் உற்பத்தியான தோல்களை ஏற்றுமதி செய்யக் கூடியவர்கள் தங்களுக்கு நியாய விலை கிடைக்காத காரணத்தால், சிறு சிறு மூலதனங்கள் போட்டு நடத்தக்கூடிய வியாபாரிகளிடத்தில் பெரிய வியாபாரிகள் சென்று, மார்க்கெட் (dull) டல்லாக இருக்கும்போது, குறைந்த விலைக்குத் தோலை வாங்கி விலை ஏறும்போது அதிக லாபத்தைச் சம்பாதிக்க முடிகிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கும் தோல் பதனிடும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் சிறு முதலாளிகள் இப்படி மார்க்கெட்டில் பாதிப்பு ஏற்படும்போது பெரிய அளவுக்கு பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் லண்டன் வியாபாரிகள் இப்படிப்பட்ட நெருக்கடியை ஏற்படுத்தி நம்முடைய சர்க்குருக்கு குறைந்த விலைக்கு வாங்கவேண்டு

[Sri A. Ratnam]

[26th March 1956]

அப்படிக் கொடுத்தும் குழந்தைகள் மெலிந்து போயிருக்கின்றன. காரணம் அவைகளுக்கு சரியான பாதுகாப்பு இல்லை. இருக்கும் ஸ்தலங்களுக்கு கூரை கிடையாது. மற்றும் அங்கு வேலை செய்யும் கூலியாட்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஊதியம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய ஊதியம் பெருகினால்தான் சிங்கோனா பாக்டரியில் அபிவிருத்தி ஏற்படும். அது மட்டுமல்ல, நம்முடைய நாட்டில் இப்பொழுது தொழில் வளம் அதிகரித்துக்கொண்டுவருகிறது. தோல் பதனிடும் தொழில் நல்ல முறையில் முன்னேற்றமடைந்து வருகிறது. ஆனால் அங்கு வேலை செய்யக்கூடியவர்களுடைய கூலி இன்னும் நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. அவர்களுடைய நிலையை பாதுகாப்பதற்கும் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கும் அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் ஹரிஜனங்கள் தான். இப்பொழுது தோல்களை பதனிட்டு அதிகப்படியான ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்கள் ஏற்றுமதி செய்வதில் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேரில் அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு கூட்டுறவு பேசிஸ் மூலமாக அவர்களுக்கு கடன் உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் பதனிடும் தோல் இப்பொழுது மேல் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகிறது. அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் அளிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அநேகம் பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்கள் இப்பொழுது நம் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். தோல் பதனிடும் தொழிலில் ஈடுபட வேண்டும் என்று தொழிலாளர்கள் மனம் செய்துகொண்டால் அவர்களுக்கு டிப்ளமா அல்லது ஒரு சர்ட்டிபிகேட் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அநேகம் வாலிபர்கள் எட்டாவது அல்லது எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரையில் படித்துவிட்டு வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய பயிற்சி கொடுத்து அதன் பின் அவர்களுக்கு டிப்ளமா கொடுத்து அவர்களை தொழில்களில் ஈடுபடுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய டிப்ளமா கோர்ஸை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி டிப்ளமா கொடுக்கக்கூடிய ஸ்தாபனங்களை அமைத்தால் அவர்களுக்கு கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டும். அதன் மூலம் லட்சக்கணக்கான வாலிபர்கள் பயிற்சி பெறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அப்படி அவர்கள் வளர்ச்சி அடைந்து மேன்மேலும் முன்னேற்றமடைவார்கள். ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ் ஏற்படுத்துவது போல் இதையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்தத் தொழிலை நடத்துகிறவர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுப்பதுபோல் இவர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழில் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமானால் ஊக்கம் கொண்டவர்களுக்கும் ஆக்கம் உள்ளவர்களுக்கும் சலுகைகள் காட்டவேண்டும். அவர்களுக்கு மானியமோ அல்லது கடனோ கொடுத்தால்தான் அவர்கள் தொழில் வளர்ச்சிக்கு பாடுபடுவார்கள். அந்தப்படி திருத்தங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அவா. அந்த அளவில் அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தொழில் வளர்ச்சி பெற அரசாங்கம் அதிகப்படியான அக்கரை காட்ட வேண்டும் என்றும் அதற்கு வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI T. ANANTA PAI: Mr. Speaker, Sir, it is several years since prohibition was introduced in this State but the problem of rehabilitating the ex-toddy tappers has not been satisfactorily solved and in our district they form a poor section of the people. The industry that we thought of, viz., producing palm jaggery through the co-operative societies has not been able to solve the problem to any satisfactory extent. When we think of starting small-scale industries, I think it is but proper that the problem of this class of people should also be tackled. They must be given the necessary training in certain small-scale industries and handicrafts and these

26th March 1956]

[Sri T. Ananta Pai]

co-operative societies instead of merely confining themselves to the manufacture of palm jaggery should also be made to switch on to engage themselves in other industries which are more profitable and more useful. I do hope that the Industries Department will make it a special point to investigate the possibilities of utilizing these co-operative societies for the production of some other articles.

Women form more than 50 per cent of our population and so far as the middle-class families are concerned, as we are aware, the real problem is that one man has to earn and four or five people are depending on that income. Whatever be the increase in the per capita income or whatever be the fall in the price level, very often the domestic economy cannot be stabilised because of one essential factor, viz., that there are more mouths to be fed without the hands being utilised. Women's co-operative societies are now coming up in several places, but their problem has been to find out what industries they can think of. The Government have been encouraging appalam-making, but that is neither a very profitable business, nor can it be a solution to a major problem. But I do feel that certain institutions should be started in every place where women can have suitable training in some handicrafts or certain industries so that they can also become technically qualified to undertake some practical jobs and handle some small-scale industries and cottage industries at home. I do hope that suitable schemes will be drawn up by the Industries Department in collaboration with the various women's co-operative societies that are coming up. The only way to stabilise the household economy is to see that the income of every family goes up and that as many people as possible in that house are enabled to have supplementary incomes.

In South Kanara district there is a very big tile industry. I am sorry that we have not thought of having a research centre for clay and clay products located in that district. I do hope that in addition to the centres the Government might think of locating in the State, they might be pleased to have one centre for the district of South Kanara so that the tile industry may develop further and we must also find out the possibilities of seeing whether the colour of the tiles could not be made to remain always red so that a better market for these products could be established. We have a very big export market for our tiles but soon we shall be facing competition from Australia and Africa where new factories are being set up. We must take all steps to see that the tile industry does not suffer for want of additional research.

There are many handicrafts which may be taken up, but the difficulty is in the way of getting raw materials. Many articles can be manufactured out of sandalwood, but sandalwood is controlled by Government. It will be worthwhile for co-operative organizations to rope in artisans and help them. The All-India Handicrafts Board, I am afraid, is too big a body to attend to these small details. Raw materials must be supplied to the artisans and the finished

[Sri K. T. Raju]

[26th March 1956]

மென்று திட்டமிட்டு செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, தொழில் துறையில் கவனம் செலுத்தக்கூடிய நம்முடைய அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட முக்கியமான மூலப் பொருள், நம்முடைய நாட்டுக்கு அத்தியாவசியமாக இருக்கும் மூலப் பொருளை ஏற்றுமதி செய்கிறபோது, விலை குறையும்போது நம்முடைய அரசாங்கம் அப்படிப்பட்ட சிறு மூலதனங்கள் போட்டு தொழில் நடத்தக்கூடிய வியாபாரிகளுக்கு, சரக்கு தேங்கியிருக்கும்போது, சரக்குகள் மேல் 75 சத விதிகம், 80 சத விதிகம் தொகையை மூன்று மாதங்களுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவினால் அந்த சரக்குகளைக் குறைந்த விலைக்கு பெரு முதலாளிகள் வாங்காமல் தடுக்கமுடியும்; விலை ஏறும்போது சிறு முதலாளிகள் நியாயமான விலைக்கு விற்க வாய்ப்பு ஏற்படும். நான் அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், அப்படிப்பட்ட நெருக்கடியான சமயத்தில் மார்க்கெட் தோக இருக்கும்போது, சிறு முதலாளிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவி செய்வதன் மூலமாக அந்த தொழிலைப் பாதுகாக்க முடியும்.

இரண்டாவதாக, உப மான்யத்தில் பாதரசைத் தொழிலாளிகளுக்கு கூட்டுறவு முறையில் உதவிகள் செய்யப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். நம்முடைய நாட்டில் 36 கோடி மக்களிலே எல்லோரும் பாதரசை அணிவதில்லை. அணியாதிருப்பதற்குக் காரணம், தேவை இல்லை என்பதல்ல. வறுமையின் காரணமாக பாதரசை அணிவதில்லை. நம்முடைய நாட்டில் அந்தத் தொழிலுக்கு மிகப் பெரிய முக்கியத்துவம் உண்டு. நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை உயர்ந்து, வாழ்க்கை வசதிகள் உயர உயர பாதரசை அணியவேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படும். அந்தத் தொழிலுக்கு நமது அரசாங்கம் அதற்கான ஒரு உதவி செய்ய முயற்சி எடுப்பதை வரவேற்கிறேன். 10 சத விதிகம் தான் இன்றைக்கு பாதரசை அணியும் பழக்கம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். பெரும்பான்மையான ஏழை மக்களுக்கு பாதரசை அணிவதற்கு வசதி இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் அணிவது இல்லை. ஆகையால், நமது அரசாங்கம் பாதரசைத் தொழில்களுக்கு மேலும் பல வசதிகள் அதிகமாகச் செய்து கொடுப்பதன் மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் தேடித்தர முடியும். மூலப் பொருள்கள் ஏற்றுமதி செய்கிறோமே அதை உபயோகமான பொருளாக மாற்றி ஜனங்களுக்குக் குறைந்த விலைக்கு விற்க முடியும். இங்கிருந்து தோலை ஏற்றுமதி செய்து, அங்கு பதனிடும், வர்ணம் தீட்டி, பொருள்களாகச் செய்து, பிறகு இங்கு சமாள்களாக இறக்குமதி செய்யப் பட்டு விற்பனைக்கு வருகிறது. மூலப் பொருள்கள் நம்முடைய நாட்டிலேயே இருப்பதால் தொழிற்சாலையை இங்கேயே ஏற்படுத்தி அந்தத் தோல்களை இங்கேயே பதனிடும், வர்ணம் கொடுத்து, வேறு பல பொருள்களாகத் தயார் செய்ய ஏற்பாடு செய்தால் நம்முடைய நாட்டில் பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்படுவதுடன் அதை நம்பி வாழும் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்குமென்று கருதுகின்றேன். ஆகவே, இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

SRI P. K. THIRUMURTHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தோல் வியாபாரம் கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவிலும் பொள்ளாச்சி தாலுக்கா மார்கட்டிலும் கிராமங்களிலும் தோல் வியாபாரம் அதிகமாக இருக்கிறது. சில சமயங்களில் முதலாளிகள் ஏராளமான தோல்களை வாங்குகிறார்கள். கப்பலில் ஏற்றுமதி செய்யும்போதும் அதற்கு பின்னாலும் தோல் வியாபாரத்தை குறைந்த விலைக்கு வாங்கி வியாபாரிகள் சொல்லுகிற கணக்குப் படிதான் பணத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் பெரிய பெரிய மண்டிகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கப்பல்களில் ஏற்றுமதி செய்யப்படாமல் இருக்கும் காலங்களில் அவர்கள் குறைவான விலைக்கு தோலை வாங்கி அவைகளை மண்டிகளில் சேர்த்துவைத்துக் கொண்டு அதிகப்படியான விலைக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். அப்படி ஏற்றுமதியில்லாத காலங்களில் சில வியாபாரிகளிடம் தோலை குறைந்த விலைக்கு வாங்குபவர்கள் வாங்குகிறார்கள். அதனால் தோல் வியாபாரம் செய்யும் ஹரிஜனங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இப்படி வாங்கி வைத்துக் கொண்டு இரண்டு

[26th March 1956]

[Sri P. K. Thirumurthi]

மூன்று மாதங்களுக்குப் பின் அவைகளை ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட மோசமான முறை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதனால் சில்லரை வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஹரிஜன ஏழைகள் வசிக்கக்கூடிய இடத்திற்கு ஐந்து அல்லது பத்து மைல் சுற்றளவிற்கு டானரி (தோல் பதனிடும் சால்கள்) அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி அமைத்துக்கொடுத்து நல்ல முறையில் அவர்களை வாழவைக்கவேண்டும் என்றும் பணம் கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் ஹரிஜனங்கள்தான் இந்த வியாபாரத்தை அதிகமாய் செய்கிறார்கள். தோல்களை முதலாளிகள் அரை விலைக்கு வாங்கி வருவதால் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் பாதி விலைக்குக் கொடுத்து வருவதால் அதிகமாக கஷ்டத்துக்குள்ளாகிறார்கள். அதனால் குடிசைத் தொழிலைப்போல் இந்தத் தொழிலை ஆரம்பித்து அவர்களுக்கு உதவி செய்ய பணம் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு கிராமங்களில் தோல் தொட்டிகளை அமைத்துக் கொடுத்தால் அவர்கள் நல்ல முறையில் வேலை செய்து முன்னுக்கு வருவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, under this Demand I want to bring to the notice of the Government the shortage in tyres and tubes in the City of Madras as well as in the State. The Central Government have appointed a Tariff Commission to go into the prices of tyres and tubes in the country and they had asked the European managements, Dunlop and others, to reduce the price by 10 per cent. On account of this, the European companies in Madras like the Dunlops and other American companies are not releasing tyres and tubes in the market. As a result of this, prices have gone up and the materials have gone into black-market, consequently putting traders and the general public to lot of difficulties. I wish the Government should take some steps to see that tyres and tubes are made available at rates prescribed by the Government.

Under this Demand, I wish to bring to the notice of the Government that the amount allotted in the Second Five-Year Plan should be done in respect of Malabar on population basis; as industrially Malabar is very backward; if the allotment is made on population basis, Malabar will get somewhat a decent amount, so that some industries can be started there. Further, certain industries like the tile industry, handloom industry, ceramic industry, etc., should be developed in Malabar, as they are existing in a very poor condition now. With these words, I resume my seat, Sir.

SRI A. RATNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சிங்கோனா பாக்டரி பிரதேசங்களில் இன்னும் மற்றும் வேலை செய்கிற பிரதேசங்களில் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பகல் நேரங்களில் பெண் மணிகள் வேலை செய்யும்போது தங்களுடைய குழந்தைகளை அங்கங்கே விட்டு விட்டு வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசாங்கம் வேண்டிய பாதுகாப்பு அளித்தாலும் அவர்கள் வசிக்கும் ஸ்தலமானது சிமென்ட் கூட இல்லாத இடமாக இருக்கிறது. கூறை கூட இல்லாத இடமாக இருக்கிறது. அவ்வளவு மோசமான இடங்களில் அவர்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளை விட்டு விட்டு வேலை செய்கிறார்கள். அந்தக் குழந்தைகளை பராமரிப்பதற்கு என்று இரண்டு பெண்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு பால்தான் கொடுக்கிறார்கள்.

[Sri T. Ananta Pai] [26th March 1956]

products must be taken from them and marketed so that these people may be free from the bother of finding out raw materials. Very often it happens that if these people are not able to find a market for their finished products, they will have to go without food for several days. I think, therefore, that the problem of industrialization will have to be worked out even on the basis of these small details, because we cannot afford to kill the industries that we are already having in our ambition to take to new industries.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 80,43,700 under Demand XXI—Industries and Cinchona.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXII—HARIJAN UPLIFT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 20,95,400 under Demand XXII—Harijan Uplift.”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 20,95,400 under Demand XXII—Harijan Uplift.”

12-20
p. m.

* SRI A. M. RATHINASWAMY: Sir, I should like to say a few words on this Demand. It is really unfortunate that the importance of the Madras City is seldom realized by the Government, particularly in regard to the problem of the Scheduled Castes. I should like to tell the Government that it is Madras City that gave a dynamic lead to the Harijan movement and it is only from here that a new awakening and a new consciousness was created in the minds of not only Harijans of this State but the people as a whole. I would therefore request the Government to turn its attention to some of the baffling problems that worry the Harijans of this City, particularly the housing question.

There is also another problem which baffles the Harijans of this City and that is the unemployment question. I should like to say a word about the domestic workers. Due to the introduction of Prohibition in our State and also because of the fact that a number of Europeans left the City, a number of Harijans who were working as domestic servants under these various Europeans have been thrown out of employment. Their condition has become precarious and I feel that the Government must do something to enable them to eke out their livelihood in an honourable way. I suggest to the Government that some cottage industries can be started at least in certain selected centres in the City and if these cottage industries succeed, they may be spread all over the City

26th March 1956] [Sri A. M. Rathinaswamy]

and thereby, the Harijans, who have been thrown out of employment as a result of the introduction of Prohibition and various other causes may be enabled to find some honourable means of eking out their livelihood.

Another thing to which I should like to draw attention is regarding the question of removal of untouchability. I find that not an adequate sum has been set apart for this noble cause. It is this untouchability that eats into the vitals of not only the Hindu society but the nation as a whole. I am only sorry to say that adequate steps have not been taken to eradicate this evil. I found in the newspapers sometime back that in Madhya Pradesh, the Government themselves have sponsored a scheme whereby if a Harijan girl is married by a Caste Hindu, some amount of encouragement would be given to that Caste Hindu. I very strongly feel that unless the Government take the initiative not only in respect of inter-marriages but also in respect of other matters which vitally affect the social relations of various communities that inhabit this country, I am afraid that whatever plans may be devised by our Government, there will not be an appreciable progress in the country.

Another point to which I should like to draw attention is wherever houses are built by the City Improvement Trust, the Harijans also must be given sufficient facilities and they should be encouraged to build houses alongside the Caste Hindus. Even in a City like Madras, I find that enlightened Harijans are not in a position to get houses in Caste Hindu localities and this is indeed a very regrettable thing. Unless the Government take some steps like giving facilities to enlightened section of the Harijan community to build houses in Caste Hindu localities, I am afraid the progress of not only Harijans but also the entire people would be very greatly jeopardised.

Sir, the Harijans living in certain places in Pudupakkam area are very greatly inconvenienced for the reason that those residential areas are slowly being converted into industrial areas. I would request the Government to see that the Harijans living not only in those areas but also in other areas in the City are not inconvenienced. Also, I hear that in places which are owned by Hindu temples, the Harijans have been served with eviction notices. Particularly, there is a Harijan slum in Aminjikarai, and I am told, that this particular area belongs to a local temple and the Harijans living in the area belonging to the temple have been served notices of eviction. I would beg of the Government to see that at least in those places there would not be any difficulty and even if there is any legal difficulty, I would beg of the Government to introduce necessary amendments and see that the Harijans living particularly in areas which are owned by Hindu temples are not disturbed.

Another point to which I should like to draw the attention of the Government is this. I had an opportunity of going to the Harijan Welfare School at Kodambakkam sometime back and

[Sri A. M. Rathinaswamy] [26th March 1956]

I found that the whole building was in a dilapidated condition. I do not know the reason why that building should be kept in such a shabby condition. I would request the Hon. Minister for Harijan Uplift to see that this school building is made into a *pucca* one and the school is raised to the status of a High School.

SRI A. AIYANAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த உப மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது சர்க்கார் திட்டாமை ஒழிப்பு விஷயத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு வருகிறது. அதற்காக கனம் மந்திரிகளைப் பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் அதில் கண்ணும் கருத்துமாய் இருந்து வருவதற்கு நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

கனம் மந்திரிமார்களும் சில சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் அநேகம் ஸ்தாபனங்களும், ஹோட்டல்களையும் புதிதாக ஆரம்பித்து வைக்கப்போகிறார்கள். நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் அப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களுக்குப் போரும்போது அவர்களை இவர்கள் ஒன்றை கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். அந்த ஸ்தாபனத்தில் எவ்வளவு உறுதிஜனங்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற கேள்வியைக் கேட்டுவிட்டுதான் அங்கு பங்கெடுத்துக்கொள்ள போகவேண்டும். ஹரிஜனங்களை வைத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று அவர்கள் சம்மதித்தால்தான் அந்த இடங்களுக்குச் செல்லவேண்டும். இந்தக் கொள்கையை அனுசரித்தால்தான் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு அறிகுறியாக ஆகும்.

நான் பல தடவைகளில் பேசியிருக்கிறேன். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் ஒரு ஹரிஜன மெம்பர் இருக்கவேண்டும் என்று. அப்படி நான் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு வந்தும் இன்னும் ஒருவரையும் நியமிக்கவில்லை. அது மட்டுமல்ல. முக்கியமான கல்லூரிகளிலும் அதாவது இன்சினியரிங் கல்லூரி, வைத்தியக் கல்லூரி முதலியவைகளிலும் மற்றும் செலக்ஷன் செய்யும் கமிட்டிகளிலும் சில ஹரிஜனங்களை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லியும் இன்னும் நியமிக்கவில்லையே என்று கேட்டால் அவர்களுக்குதான் நாங்கள் இடங்களை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டோமே என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். கேட்டால் மனுச் செய்துகொள்ளவில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகையினால் இனிமேலாவது விசேஷமான ஒவ்வொரு கமிட்டியிலும் ஒரு ஹரிஜன பிரதிநிதி இருக்குமாறு கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

2-30 மதுரையில் கைத்தொழில் பாடசாலை ஒன்று இருக்கிறது. அதில் சுமார் **P.m.** 250 மாணவர்கள் தங்கிப் படிப்பதற்கான ஹாஸ்டல் வசதி இருக்கிறது. இதுவரைக்கும் அந்த ஹாஸ்டலில் எந்த ஹரிஜன மாணவரும் தங்கிப் படித்ததுகிடையாது. நான் இதைப்பற்றி அங்குள்ள ஹரிஜன சேக்மநல அதிகாரியை அணுகி, மற்றவர்கள் அங்கே ஏராளமாகப் படிக்கிறார்களே, நமது இலாகாவின் மூலம் ஹரிஜனங்களும் அங்கே தங்கிப் படிப்பதற்கான வசதிகள் செய்யக்கூடாதா என்று கேட்டேன். அதன் பேரில் இவ்வாண்டு 11 பேர்களைச் சேர்க்க வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கனம் மந்திரி அவர்களும் ஹரிஜன டைரக்டரவர்களும் மிக்க பிரயாசை எடுத்துக்கொண்டு போதுமான பண உதவியும் அளித்தார்கள். அடுத்த ஆண்டு முதல் நிரந்தரமாக அந்த ஹாஸ்டலில் மொத்த மாணவர்களில் நாலில் ஒரு பங்கு ஹரிஜன மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு இவர்களுக்கும் பாலி டெக்னிகலில் படிக்க வசதி அளிப்பதற்கான ஒரு முன்னேற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஜில்லாக் கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. இவர்கள் தலைமையாய் உள்ள இடங்களில்தான் கூட்டங்கள் நடத்துகிறார்கள். ஆகவே கிராமங்களிலுள்ளவர்களுக்கு சர்க்கார் செய்து வரும் பல காரியங்கள் தெரியாமலே போகின்றன. ஆகவே தாலூகாக் கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தி ரெவினயூ டிவிஷனல் ஆபீசர்களின் தலைமையில் கூட்டங்கள் அடிக்கடி நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[26th March 1956]

[Sri A. Aiyandar]

ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு வசதிகள் செய்து கொடுப்பதில் அதிகத் தாமதம் ஏற்படுகிறது. அதற்காக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நில ஆர்ஜித உப-நாசில்தார்கள் நியமிக்கப்பட்டு இந்தக் காரியங்கள் துரிதமாக நடைபெறும்படியாக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

ஜில்லாக்களில் உள்ள ஹரிஜன இலாக்காக்களில் ஹரிஜனங்கள்பால் அனுதாபம் உள்ள பிராமணர்கள், முதலியார் போன்றவர்களை குமஸ்தாக்களாகவும் உத்தியோகஸ்தர்களாகவும் போடவேண்டும். இப்படிப் போட்டால் இவர்கள் ஹரிஜனங்களிலே இருக்கக் கூடிய வகுப்பார்களையும் சமமாகப் பாலித்து, பாரபட்சம் இல்லாமல் அவர்களுடைய முன்னேற்றத் திற்கான காரியங்களைச் செய்வார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** Sri P. G. MANICKAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்பதற்காக சர்க்கார் உபமானிய கோரிக்கையில் அதிகத்தொகை கேட்டிருப்பதற்காகப் பாராட்டுகிறேன் மற்ற மாகாணங்களிலிட சென்னை ராஜ்யத்தில் ஹரிஜன முன்னேற்றம் எல்லோரும் வியப்பு அடையும் வகையில் மிக வேகமாக நடைபெற்று வருகிறது, கிராமங்களில் அதிக வேகமாக ஹரிஜனங்கள் முன்னேறி வருகிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனாலும் இன்னும் சில முக்கியமான காரியங்கள் நடைபெற வேண்டியதாய் இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி நான் பல தடவைகள் என்னுடைய பேச்சிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் திட்டாமை ஒழிப்புக்காக கொஞ்சம் தொகை கொடுக்கப்போவதாக அறிவிக்கிறேன். இந்தத் தொகை பூராவும் திட்டாமை ஒழிப்பு இனத்திலேயே செலவழிக்கப்படவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். திட்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தையும், ஆலயப் பிரவேசச் சட்டத்தையும் இன்னும் தீவிரமாக அமுல் நடத்தவேண்டும். உண்மையில் இந்த இரண்டு சட்டங்களும் தான் கிராமங்களிலுள்ள ஹரிஜன மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு அதிக நன்மையை அளிக்கும்.

ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டு விஷயமாகவும் நாம் அதிகத் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். பல இடங்களில் அவர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன என்றாலும் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் அவர்களுடைய பிரச்சினை பூர்ணமாகத் தீர்க்கப்படவில்லை என்பதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக அந்த ஜில்லாவிலுள்ள 150-க்கு மேற்பட்ட சேரிகள் முற்பட்ட சாதியார்களுடைய பட்டா நிலங்களாக இருக்கின்றன. அதனால் அதில் வசிக்கும் ஜனங்கள் அவர்களுக்கு அடிமைகளாக இருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களை எல்லாம் அவர்களுக்கே ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுத்து அவர்களை சுதந்தரமுள்ள மனிதர்களாக வாழ வழி செய்யவேண்டும். பரம்பரையாக அவர்கள் அங்கே வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக அங்கேயுள்ள அதிகாரிகள் சிரத்தை எடுக்கிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்களும் கவனம் செலுத்தி வருகிறார். இருந்தாலும் இன்னும் காரியங்கள் நடைபெறவில்லை. சுமார் 150 விண்ணப்பங்களுக்கு அதிகமாகவே கவரன்மெண்டுக்கு ஹரிஜனங்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இவ்விஷயத்தில் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல எங்கள் ஜில்லாவில் 97 சேரி ஹரிஜன மக்களுக்கு சடுகாடு கிடையாது. அவர்கள் ஆற்று ஓரங்களிலும், ரோடு ஓரங்களிலும் பிணத்தைப் புதைத்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் உடனடியாக மயான வசதி செய்துகொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்களுள் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதாக என்னிடம் நேரில் சொன்னார்கள். அந்தக் காரியத்தை அவர்கள் ஞாபகமாக வைத்துக்கொண்டு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜன மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான மேற்கண்ட காரியங்களை உடனடியாக இந்தச் சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்பதாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு வண்பேச்சு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[26th March 1956]

* **SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக மத்திய சர்க்கார் சட்டம் இயற்றி இருக்கிறது. ராஜ்ய சர்க்காரும் இது சம்பந்தமாகப் பலதுறைகளில் வேலை செய்து வருகிறது. நானும் கூட இது சம்பந்தமாக ஒன்றிரண்டு யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மத்திய சர்க்கார் தற்போது ரயில்வே நிலையங்களில் தண்ணீர் கொடுப்பதற்காகப் பல பேர்களை நியமித்து வருகிறார்கள். ஹரிஜனங்களில் பலர் வேலை இல்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஹரிஜனங்களை எல்லாம் ஸ்டேஷனில் வாட்டர் பாய் (water boy)-களாக நியமித்தால் இவர்களுக்கு வேலை கிடைத்தாற்போல இருக்கும். அதேசமயத்தில் ரயிலில் பிரயாணம் செய்யக்கூடியவர்கள் எந்த ஜாதிக்காரர்களாக இருந்தாலும் ஹரிஜனங்கள் தொட்டுக்கொடுக்கிற தண்ணீரை குடிக்கும்படியாக நேரிடும். இதனால் வெகு விரைவில் தீண்டாமையை ஒழித்துவிடலாம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஆகவே ஸ்டேஷன்களில் தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு ஹரிஜனங்களையே நியமிக்கவேண்டுமென்பதாக மத்திய சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்தால் நலமாக இருக்கும். இன்னும் ஆங்காங்கே உற்சவ காலங்களில், தண்ணீர்ப்பந்தல் போன்றவைகளை வைக்கிறார்கள். அங்கெல்லாம் ஹரிஜனங்களையே போட்டாலும் நன்றாக இருக்கும்.

பல ஆலயங்களில் கோவில்களில் உற்சவங்கள் நடக்கின்றன. அநேகர் அங்கு தண்ணீர் பந்தல்கள் வைத்து நடத்துகிறார்கள். பானகம், நீர் மோர் இவைகள் எல்லாம் அங்கு வரும் மக்களுக்கு விநியோகிக்கப்படுகின்றன. இந்தப்பணியில், கோவிலின் சார்பாக பணம் செலவழிக்கிறார்கள். இன்னும் தர்ம சிந்தனையுள்ளவர்கள். பரோபகார மனமுள்ளவர்கள் இதில் ஈடுபடுகிறார்கள். அங்கு நீர்மோர் பானகம் வழங்கும் பணியில் ஹரிஜனங்களை ஈடுபடுத்தி அவர்கள் மூலமாக தாங்கள் செய்ய நினைத்த தர்ம கைங்கர்யத்தை செய்துவரும்படியாக முயற்சித்தால் தீண்டாமை போக அது சாதகமாக இருக்கும். இதுமாதிரியாக சர்க்கார் ஆலய உத்யோகஸ்தர்கள், பரோபகார மனம் உள்ளவர்கள், பணக்காரர்கள், தர்ம சிந்தனை உள்ளவர்கள் இந்த தர்மகாரியங்களை செய்யும்போது, ஹரிஜனங்களை ஈடுபடுத்துவது குரண்டவேண்டுமென்பது என்கோரிக்கை.

இத்துடன் ஹரிஜனங்களும் முக்கியமாக தற்போது கொஞ்சம் முன்னுக்கு வந்திருக்கும் ஹரிஜனங்களும் இது விஷயமாக சில முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தங்களுடைய தாழ்ந்த பிறவி, தங்கள் ஜாதி இவைகளைக்காட்டி சர்க்காரிடம் முறையிட்டு எப்போதும் தங்களுக்கு இது செய்ய வேண்டும் அது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டே இருப்பதால் மட்டும் ஹரிஜனங்கள் முன்னேறிவிட முடியாது. சௌகரியமுள்ள தர்மசிந்தனையுள்ள ஹரிஜனங்கள் சிலராவது முன்வந்து உற்சவகாலங்களில் தண்ணீர் பந்தல்களை குலக்கி தாங்களாக அங்குவரும் மக்களுக்கு நீர் மோர் பானகம் வழங்கவேண்டும். இவ்விதம் அவர்கள் செய்தால் தீண்டாமைப் பேயை ஓட்டவெகுவாக உதவியுடையவர்கள் ஆவார்கள். பரோபகார உள்ளம் படைத்த ஹரிஜனங்களும், மற்றவர்களும் நான் சொன்ன இரண்டு விஷயங்களை கவனித்து அதற்காவன செய்யவேண்டும். சர்க்கார் இக்காரியங்களுக்கான நல்ல உற்சாகத்தை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

12-42 p.m. * **SRI S. VADIVELU :** கனம் தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட மானியத்தைப்பற்றி இங்கு ஏற்கெனவே அதிகமாக பேசப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை நல்ல முறையில் செலவழிக்கப்படவேண்டும். 'பிச்சை எடுத்தார் பெருமான்' அதை பரிந்துக்கொண்டு போனாரும் அனுமார் என்றமாதிரி கஷ்டப்பட்டு சர்க்காரிடமிருந்து ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களுக்கு பணம் வாங்கி வந்தால், ஹாஸ்டல்களுக்காக நல்ல முறையில் செலவழிக்கப்படாமல் அந்தப்பணம் சில தனிப்பட்டவர்கள் ஜோபிக்குப்போய் விடுகிறது.

26th March 1956]

[Sri S. Vadivelu]

சிலர் தங்களுடைய சொந்த பிழைப்புக்காகவே சில ஹாஸ்டல்கள் நடத்துகிறார்கள். சர்க்கார் நேரிடை நிர்வாகத்தில் கண்காணிப்பில் அந்தப் பணத்தை செலவு செய்தால் அது உண்மையில் ஹரிஜனமானவர்களுக்குப் போய்ச் சேரும். சர்க்கார் இதில் நல்ல கவனஞ் செலுத்தி அந்தப்பணம் மூன்றாம் மணிதனுக்குப் போகாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஹரிஜன ஹாஸ்டல் பணத்தை தற்போது அநேகக் கையாடல் செய்திருக்கிறார்கள். கணக்குகளை நல்லமுறையில் ஆடிச் செய்து பரிசீலனை செய்தால் சர்க்காருக்கு இதன் உண்மை விளங்கும். இந்தப்பணம் உண்மையில் ஹரிஜன மானவர்களுக்கு உபயோகப்படும்படி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 20,95,400 under Demand XXII—Harijans Uplift.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXIV—CIVIL WORKS—WORKS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 20,86,400 under Demand XXIV—Civil Works—Works.”

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 20,86,400 under Demand XXIV—Civil Works—Works.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXV—CIVIL WORKS—ESTABLISHMENT AND TOOLS AND PLANT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,25,900 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.”

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,25,900 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXVI—CIVIL WORKS—GRANTS-IN-AID.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 200 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-aid.”

[26th March 1956]

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 200 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-aid.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXVII—ELECTRICITY.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 7,81,55,300 under Demand XXVII—Electricity.”

Sir, this is merely due to a change in the form of accounting even though it is a large sum.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 7,81,55,300 under Demand XXVII—Electricity.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXVIII—FAMINE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 91,48,200 under Demand XXVIII—Famine.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 91,48,200 under Demand XXVIII—Famine.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXX—STATIONERY AND PRINTING.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XXX—Stationery and Printing.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XXX—Stationery and Printing.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXII—COMMUNITY DEVELOPMENT PROJECTS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 50,39,400 under Demand XXXII—Community Development Projects.”

[26th March 1956]

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 50,39,400 under Demand XXXII—Community Development Projects.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXIII—ROAD TRANSPORT SCHEMES—WORKING EXPENSES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 31,300 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 31,300 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

B.—OTHER EXPENDITURE.

DEMAND XXXV—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,36,10,900 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,36,10,900 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 14,24,400 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Industrial Development.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 14,24,400 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Industrial Development.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[26th March 1956]

DEMAND XXXVII—CAPITAL OUTLAY ON CIVIL WORKS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 300 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Civil Works.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 300 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Civil Works.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXVIII—CAPITAL OUTLAY ON ELECTRICITY SCHEMES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 25,16,77,100 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.”

This is also due to change in accounting.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 25,16,77,100 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXIX—CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.

12-50 p.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,14,43,900 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,14,43,900 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XL—COMMUTED VALUE OF PENSIONS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,08,39,700 under Demand XL—Commuted Value of Pensions.”

26th March 1956]

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,08,39,700 under Demand XL—Commuted Value of Pensions.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XLI—CAPITAL OUTLAY ON SCHEMES OF STATE TRADING.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 8,07,45,400 under Demand XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 8,07,45,400 under Demand XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XLII—LOANS AND ADVANCES BY THE STATE GOVERNMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,19,43,100 under Demand XLII—Loans and Advances by the State Government.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,19,43,100 under Demand XLII—Loans and Advances by the State Government.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, the 27th March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Hut-dwellers

*(SHORT NOTICE QUESTION No. 52 ,—SRI K. T. RAJU (on behalf of Sri P. Jeevanandam): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether 2,400 hut-dwellers in Mambalam Tank Bund area are to be evicted from their house-sites; and

(b) whether it is a fact that the alternative house-site shown is more than four miles from this site?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) About 1,600 families of hut-dwellers will be evicted from the area.

(b) The alternative accommodation which is to be provided in North Saidapet and in Trustpuram, Kodambakkam, is about 2 and 4 miles respectively.

SRI K. VINAYAKAM: What is the purpose which the Government have, or the City Improvement Trust has, in view in evicting the hut-dwellers from the present site?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: That matter has been considered since a fairly long time. In the interests of better sanitation and also for providing better dwellings in sanitary surroundings for these families, this proposal was made. This proposal was made in consultation with a representative committee of slum dwellers who had agreed to shifting to the new place. They have expressed their agreement to the Chief Minister and also the Finance Minister.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: May I know how long these persons have been dwelling in the Mambalam Tank Bund area, whether they have acquired any prescriptive right for dwelling there and whether the huts are being removed at the instance of persons living in bungalows nearby?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: No, Sir. This matter has been considered for a long time. The City Improvement trust has got a scheme for improving the Mambalam Tank Bund area and the Corporation also has got a Town-Planning Scheme for improving this area.

• Postponed from the list of questions for 26th March 1956.

[27th March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) to (c) A statement * is placed on the table of the House.

SRI V. R. NAGARAJAN : Sir, are we to take it that the figures shown in the last column include also the candidates selected purely on merit? For example, 80 Backward Class candidates have been selected for admission into the Engineering Colleges. May I know whether this 80 includes such of those Backward Class candidates as have been selected purely on merit apart from the 25 per cent reservation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. The practice followed in making admissions to these professional colleges is first to make a selection on merit. This selection does not take into account the 25 per cent reservation. This figure 80 would include the entire number of Backward Class students selected.

SRI P. G. MANICKAM : தொழில் காலேஜ்களுக்கு 4,651 மாணவர்கள் விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதிலே ஹரிஜனங்களும் ஆதிவாசிகளும் 77 பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மொத்தம் எவ்வளவு ஹரிஜனங்களும், ஆதிவாசிகளும் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டார்கள். அப்படி விண்ணப்பம் செய்துகொண்ட எல்லோரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விட்டார்களா? அப்படி எல்லோரும் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லையென்றால் காரணம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதிலே பாஸ் செய்து விண்ணப்பம் செய்து கொண்ட எல்லா ஹரிஜனங்களும் ஆதிவாசிகளும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விட்டார்கள்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, in the matter of selection of students for these professional colleges what is the *modus operandi* which the selection committee adopt? Are they considering the applications first on merit basis irrespective of the communities and then make selection and next make the selection of Backward Class and Scheduled Caste students with reference to the 25 per cent reservation for them? May I know, Sir, how many out of these 80 were selected on the basis of merit and how many on the basis of reservation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Twenty-five per cent of 181 seats will give the number selected on the basis of reservation. The hon. Member may just calculate this number. The balance has been selected on the basis of merit.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, from the statement placed on the table of the House I find that no Harijan candidate has been selected for admission into the Veterinary College, Madras. Could it be that no Harijan applied for admission in that year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Unfortunately so, Sir.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, while the answer of the Hon. Minister is in a position to silence me, it is not in a position to convince me. May I know exactly from the records available with

27th March 1956]

the Hon. Minister how many were selected on the basis of merit and how many on reservation? (I am capable of calculating the figures and I will do this calculation later on.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : When I have supplied the figures, I am not here to calculate and give the required figure to the hon. Member. From the figures made available to him, he can easily calculate. It is not a question of test whether I am able to do arithmetic properly.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : In the selection of candidates to these colleges, *viva voce* examination by the committee plays a very large part. This also helps them to help a few persons. Various motives are attributed to them sometimes. May I know, Sir, whether the Selection Committee is changed every year or it is a permanent body?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. Every year the committee is appointed. It is not a permanent committee.

Electrification of the Tambaram-Villupuram Railway line

* 3475 Q.—SRI A. M. RATNASWAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the scheme for the electrification of the Tambaram-Villupuram railway line is one of the three schemes included in the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The electrification of the Tambaram-Villupuram railway section is one of the schemes recommended by the State Government to the Government of India for inclusion in the Railway Board's Second Five-Year Plan. The finalisation of the Plan is awaited.

SRI K. T. RAJU : தென் பிராந்திய ரெயில்வே ஜெனரல் மானேஜர், தாம்பரத்திலிருந்து விழுப்புரம் வரையில் மின்சார ரயில் விடுவதற்கு இடைஞ்சலாக இருப்பது சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் ஒரு யூனிட்க்கு ஒரு இடைஞ்சலாக இருப்பதுதான் என்றும், ஒரு யூனிட் ரூ. 0-0-6 வீதம் கொடுக்க அனைத்து கட்டப்படுதல் என்றும், ஒரு யூனிட் ரூ. 0-0-6 வீதம் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டால் 1956-57-லியே தாம்பரத்துக்கும் விழுப்புரத்திற்கும் இடையே மின்சார ரயில் விட முடியும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். சென்னை சர்க்காருடன் இது சம்பந்தமாக பேச்சு வார்த்தைகள் நடப்பதாகவும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். சென்னை சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன? ஒரு யூனிட் ரூ. 0-0-6 வீதம் கொடுக்க ஒத்துக்கொள்ளுவார்களா, அல்லது மேற்கொண்டு அதிகமாக கேட்கப்போகிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நேற்று இதுபற்றி பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை நான் முற்றிலும் சரியாகப் பார்க்கவில்லை. கொஞ்ச காலத்துக்கு முன்பு ரயில்வே இலாகாவுக்கும் இந்த அரசாங்கத் துக்கும் மின்சார ரேட் விஷயமாக பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்தி ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know, Sir, from the Hon. Minister, whether if they demand that the charges should be reduced to six pies, the Government will agree to that?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If the hon. Member puts that demand in any way, the Government are not going to consider that demand.

[27th March 1956]

SRI S. RAMALINGAM : The previous supplementary question was for how long the slum-dwellers had been dwelling in that area. The Minister has not answered that point. I will put the question again. For how long have they been living in that area and why should not the Corporation or the City Improvement Trust take action for improving that area with the dwellers remaining there itself?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I do not know for how long each hut-dweller has been there because the hut-dwellers might have come at different times. When a representative committee of the hut-dwellers have agreed to this, I do not see why hon. Members are interested in keeping them there.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know whether the Government will allot this area for the construction of better dwellings for the people who are now living there instead of building bungalows or other residential buildings for other people?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I cannot give now particulars as to what exactly the improvement scheme is. But these people have agreed to go and they will be provided with suitable dwellings with all the amenities necessary.

SRI N. RAJAGOPAL : On a point of order, Sir. The short notice question under reference is not found on the table of the House. May I know from the Hon. Speaker whether we can have the privilege of having a copy of it?

MR. SPEAKER : This question was included in the list of questions for yesterday and it was postponed to to-day.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Minister aware that the site in North Saidapet and in Trustpuram in Kodambakkam is tantalisingly negligible in extent compared to the area from which the dwellers are sought to be evicted? The story of the Trustpuram has been in the air for so many years and it has been an enigma. I may say that the site referred to is intended not for giving to the hut-dwellers, but for construction of houses for low income groups. The land that is now available for housing the hut-dwellers is very small in extent—about half an acre—and there is space for only 20 huts. The space will not be sufficient for constructing huts for all the evicted people. How are the Government going to house all the evicted people in Trustpuram in Kodambakkam?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The hon. Member is making certain assertions without knowledge of the facts. My Colleague the Hon. Minister for Finance and the hon. Member Sri Rajam Ramaswamy have gone and personally inspected these places and they are satisfied with the proposals made.

SRI K. VINAYAKAM : On a point of personal explanation, Sir. I do not mind going with the Minister now to inspect that area. The Trust has acquired some land in Kodambakkam. But that entire land is not meant for housing the hut-dwellers in the Mambalam Tank Bund area. That area is meant for constructing

[27th March 1956]

houses, each costing about Rs. 8,000, for the low income group. The Trust has allotted half an acre of land in Varadarajapuram, west of Kodambakkam, for constructing huts for the hut-dwellers in the Mambalam area. Since this land is very small in extent, it will not be possible to construct huts for all the families. I want the Minister to be very clear and plain in answering this question.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We are aware of the problem. Certainly half an acre will not be sufficient for all the hut-dwellers. The hon. Member need not be under the impression that we want to huddle all these people in an extent of half an acre of land. He is entirely in the wrong if he is under that impression. I may assure him that sufficient land will be made available to the hut-dwellers.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : People attach a sentimental value to the places in which they have been living. When people have lived there for a number of years, what is the difficulty of the Government in constructing pucca tenements in the very same place instead of evicting the residents and housing them in a far distant place from where it will be difficult for them to go to their work spot?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : When the hut-dwellers themselves are willing to shift to the proposed site, I do not see why the hon. Member is interested in keeping them there.

(Sri K. Vinayakam rose.)

MR. SPEAKER : The hon. Member is practically raising a discussion and not putting supplementary questions.

SRI K. VINAYAKAM : It is evident from the answer given by the Hon. Finance Minister that the land now in the possession of the Trust in Trustpuram is not enough to house all the families that will be de-housed. Is it the programme of the Government or the City Improvement Trust to acquire more lands?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. The Government are proposing to acquire lands and a loan of Rs. 5 lakhs has been given for the purpose.

Government Professional Colleges

* 3474 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri P. Ranga-swami Reddiar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of applications received for admission into the Government Professional Colleges in 1955;

(b) the number of applicants selected and the number among them belonging to Scheduled Castes and Tribes and Backward Classes; and

(c) how the selections were made?

[27th March 1956]

SRI K. R. NALLASIVAM : Family Planning, கருத்தடை முதலியவை சம்பந்தமாக சென்னை போன்ற நகரங்களில்தான் நல்ல யோசனை கூறப்படும் வசதி இருக்கிறது. கிராமங்களில் இந்த வசதி இல்லை. இப்போது கடைகளில் ஏராளமான கருத்தடை மருந்துகள் விற்கப்படுகின்றன. சாதாரண ஜனங்கள் அவைகளை வாங்கி உபயோகிக்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக கிராமங்களிலும் நல்ல யோசனைகள் கூறுவதற்கு வசதி செய்யா விட்டாலும்கூட, கடைகளில் விற்கும் மருந்துகளில் நல்ல மருந்துகளைத் தெரிந்தெடுத்து அவற்றை விளம்பரப் படுத்தவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. The best advice will be given by the people who have been trained for this work in Government Hospitals for Women and Children as well as in Maternity and Child Welfare Centres.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : With regard to clause (a) of the main question, may I know whether the Hon. Minister is aware of the fact that cheap drugs are available and sold in the market; and if so, what are the names of those drugs and whether he has tried any of those drugs personally?

MR. SPEAKER : Personal questions ought not to be put.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : I meant, Sir, whether as a result of experiments conducted by other people, he had known the names of drugs.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There are various drugs and appliances which are advertised and which are made available at ever so many places. People who go to Family Planning Clinics or to Government or local fund hospitals or maternity and child welfare centres will be given proper advice about the appliances and drugs which are cheap and effective.

SRI P. CHELLATHURAI : கருத்தடை சம்பந்தமாக 'காம சூத்திரம்', 'ரதி ரகசியம்' முதலிய புத்தகங்களில் விளக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதால், அந்தப் புத்தகங்களை இலவசமாக மக்களுக்கு விநியோகம் செய்வதுபற்றி அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The world has advanced very much, Sir, in the knowledge, and technique of contraception since the publication of Kama Sastra. There is no need to go back to this old literature.

SRI M. JAGANNATHAN : Will the Government consider the desirability of bringing in some sort of legislation with a view to penalise the quacks in the countryside indulging in induced abortions?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. Criminal abortion is punishable.

SRI S. RAMALINGAM : May I know whether the Hon. Minister is aware of the fact that cheap medicines and drugs are available in the indigenous system of medicine and if he is not aware of the fact will he refer to the College of Indigenous Medicine and get advice in the matter?

27th March 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There are some people who claim that there are oral contraceptives which can be prepared from some herbs. This is the subject-matter of research now.

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR : இந்தக் கருத்தடை மருந்து ஏற்கெனவே உண்டான கருவைச் சிதைக்குமா, அல்லது கரு உண்டாவதைத் தடை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : These drugs and appliances are intended for prevention of conception and not for producing abortion.

* 3477 Q.—

MR. SPEAKER :—This question will be taken up on 31st March 1956.

Dam across the Varaganadhi river

* 3478 Q.—**SRI P. K. MOOKKIAH THEVAR :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations on 11th February 1955 from the ryots of Periyakulam in Madurai district regarding the construction of a dam across the Varaganadhi river, at the upper reaches at a place about six miles west of Periyakulam town;

(b) if so, whether plans and estimates for the work have been prepared; and

(c) whether the work is included in the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Apparently the Hon. Member refers to the petition presented to Chief Minister on 11th February 1955 during his tour by the ryots owning lands in Thenkarai, village, which, having been examined by the local officers has since been set up to the Government.

(b) No. The proposal was investigated and was found not feasible.

(c) No.

State Bus Service

* 3479 Q.—**SRI A. M. RATNASWAMY :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government here received any proposals from any district boards to the effect that the Government should run State Bus Service in those districts as is being done in the Madras City; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

[27th March 1956]

SRI A. M. RATNASWAMY : Has the Hon. Minister any idea as to when the survey would be taken up and also the time when this scheme would be implemented?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I should say, Sir, that the railways are attending to the necessary preliminary work in connexion with this. I cannot say when they will complete the work.

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know, Sir, whether six pies is the lowest rate of charge per unit charged by our electricity system to any large-scale consumer in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate question.

SRI A. M. RATNASWAMY : Sir, this scheme of electrification from Tambaram-Villupuram has been in the air for the last four or five years. What has been the actual difficulty in giving effect to the scheme all these years?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, so many schemes have been first in the air and then only taken up actually. The main difficulty is finance even for the railways and even for the Government of India.

SRI S. RAMALINGAM : ரயில்வே மத்திய சர்க்காரால் நடத்தப்படுவது. Electricity undertakings அநேகமாக பெருவாரியாக நம் மாகாண சர்க்காரால் நடத்தப்படுவது. மக்களுடைய நன்மைக்காக தாம்பரத்திலிருந்து விழுப்புரம் வரை மின்சார ரயில் விடவேண்டுமென்று சொன்னால் மின்சார ரேட் சம்பந்தமாக அதற்கு இடையூறுகள் நம் சர்க்கார் இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் இச்சபை அங்கத்தினர்களின் கருத்து. ஆகையினாலே, ராஜ்ய சர்க்காரும் ரயில்வே நிர்வாகத்தினரும் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி, அல்லது மகாநாடு நடத்தி எந்த விதத்திலாவது மின்சார ரயில் விடுவதற்கான உதவியைச் செய்ய முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அரசாங்கம் இந்த விஷயத்தில் இடையூறுகள் இருக்கும் பிரச்சினை ஒன்றுமில்லை. ஏதோ இந்த சர்க்காருக்கும் ரயில்வேக்குமோ மத்திய அரசாங்கத்துக்குமோ தகராறு இருப்பதாக கனம் அங்கத்தினர் நினைக்கவேண்டாம். விழுப்புரத்திற்கும் தாம்பரத்திற்கும் இடையே மின்சார ரயில் விடுவதிலே கனம் அங்கத்தினர் களுக்கு எவ்வளவு அக்கரை இருக்கிறதோ அவ்வளவு அக்கரை அரசாங்கத் துக்கும் இருக்கிறது.

SRI G. GOVINDAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சரியான காலத்தில் மழை பெய்யாமல் மின்சார உற்பத்தி குறைந்து விட்டால் தொழில் துறைகளுக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தில் 'கட்' ஏற்படுத்தப் படுகிறது. ஆதலால் விழுப்புரம் தாம்பரம் மின்சார ரயிலுக்கு இப்பொழுது மின்சாரம் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று அவசியமா, அல்லது இதைக் கொஞ்ச நாள் தள்ளிப் போடக்கூடாதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மின்சார உற்பத்திக் குறைவு ஏற்படக்கூடியதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு இந்தத் திட்டத்திற்கு மின்சாரம் கொடுப்பதால் பாதகம் ஏற்படாது என்று கருதிதான் மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் சம்மதித்திருக்கிறது.

27th March 1956]

SRI V. R. NAGARAJAN : Sir, is the object of electrifying the track between Madras and Villupuram the running of more trains and the speeding up of the express trains which are now running?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Perhaps it will be both.

SRI K. T. RAJU : இப்பொழுது ரயில்வே நிர்வாகத்தைப் பொருத்த வரையில், வருகிற 1956-57 ஆண்டிலே தாம்பரம்-விழுப்புரம் மின்சார ரயில் விடுவதில் எந்த விதமான ஆட்சேபமும் இல்லை. சென்னை சர்க்கார் மின்சார விசை கொடுக்க ஒத்துக்கொண்டுவிட்டால் இந்த வருஷமே இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற ரயில்வே நிர்வாகம் தயாராக இருக்கிறது. ராஜ்ய சர்க்காருக்கு இது விஷயத்தில் அக்கரை இருக்கிறது என்பதை நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம். எப்படியாவது பார்த்து மின்சாரத்தை யூனிட் ரூ. 0-0-6 அல்லது ரூ. 0-0-9 வீதம் சப்ளை செய்வதன் மூலம் இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை நமது சர்க்கார் துரிதமாக எடுத்துக்கொள்ள முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது பற்றி என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை அரசாங்கம் கவனித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறது.

Drugs for birth control

* 3476 Q.—SRI A. M. RATNASWAMY : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state— 9-20 a.m.

(a) whether this Government have made any arrangements for the selling or free distribution of cheap drugs in the hospitals or dispensaries for aiding birth control;

(b) if so, the names of the dispensaries or hospitals where these are sold or freely distributed; and

(c) whether any free medical advice is given or any literature distributed on this subject for such of those as require help in the matter?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

(c) Free medical advice is given to the patients who attend the family planning clinics opened for the purpose and in all the Maternity and Child Welfare centres in the districts. Pamphlets are being printed for distribution to persons attending the clinics.

SRI N. K. PALANISAMY : Nowadays, the Central Government are taking all steps for aiding birth control and they are spending a considerable amount of money for that purpose. May I know whether there is any proposal before the Government to control the birth of children in the State?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is no proposal for any compulsory measure in any country in the world.

[27th March 1956]

SRI A. M. RATNASWAMY: May I know whether it is not a fact that the Ramanathapuram District Board have sent a memorandum to the State Government requesting them to allow the district board to run the transport service in that district as has been done here in the City?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The Government did not receive any representation from the District Board of Ramanathapuram.

SRI K. VINAYAKAM: May I know whether the Hon. Minister is aware of the fact that the Wallajapet Municipality requested the Government of Madras to give permission to run the bus service as is being done in the Madras City, whether representations to that effect were made to the Hon. the Minister for Local Administration and what is the decision the Government propose to take on that request?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The municipality should have applied as any other applicant to the Regional Transport Authority if it is a route covering more than 100 miles and if it is a route on the Trunk road the municipality should have applied to the State Transport Authority. Therefore, the municipality will be treated as a private party till we take up the question of nationalising the transport services in municipal and district board areas.

SRI A. M. RATNASWAMY: In view of the fact that district boards and municipalities have been called upon to shoulder greater and greater responsibility by and by, would the Government consider the feasibility of empowering these district boards and municipalities to run the transport services so that they may be in a position to take up greater ameliorative work in the respective district board and municipal areas?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The proposal is not likely to increase the income of municipalities while it will only divert their finances required more urgently for other purposes into an enterprise which is sufficiently served by private operators and private capital.

Salary of N.G.Os.

* 3480 Q.—SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri V. Balakrishnan): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Madras Government addressed the Government of India for any financial aid to remove or lessen the disparity in salaries between the Non-Gazetted Officers in the State and those in similar status or grade in the service of the Government of India?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir, the Madras Government did not address the Government of India for any financial aid to remove or lessen the disparity in pay scales between the State Government and Central Government servants.

7th March 1956]

SRI K. VINAYAKAM: If the Madras Government did not apply for any financial aid from the Government of India to remove the disparity in salaries between Non-Gazetted Officers in the State and those in similar status in the service of the Government of India, may I know whether the Government have got any scheme to raise the salaries of Non-Gazetted Officers in the State to that obtained by persons in similar status in the service of the Government of India?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It depends upon the financial resources and I do not think it will be possible at any time to raise the scales of pay of Non-Gazetted Officers to that obtained by persons in the service of the Government of India. But the question of giving relief to lower paid employees is always under the consideration of the Government and whenever financial resources permit we are taking such steps.

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR: தபால் தந்தி ஆபீஸில் வேலை செய்யும் குமாஸ்தாக்களின் சம்பளத்திற்கும் தாலுகா ஆபீஸில் வேலை செய்யும் குமாஸ்தாக்களின் சம்பளத்திற்கும் வித்தியாசம் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஸோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைக்க விரும்பும் நமது ராஜ்ய சர்க்கார் தாலுகா ஆபீஸ் குமாஸ்தாக்களின் சம்பளத்தையும் உயர்த்துவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சபாரிசு செய்யக்கூடாதா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்த விஷயம் மத்திய சர்க்காரின் பொறுப்பு அல்ல, நம்முடைய பொறுப்பு. இந்த அரசாங்கத்தை நடத்துவது நம்முடைய பொறுப்பு; அதற்கு வேண்டிய பணம் சம்பாதிப்பதும் நம்முடைய பொறுப்பு. ஆகையால் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும் பண வசதிக்குத் தகுந்தபடிதான் நாம் நமது அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க முடியும். வேறு அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள் என்பதற்காக அரசாங்கத்தார் அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் வரிப் பளுவை நாமும் அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் வரிப் பளுவை அதிகரிக்க வேண்டியிருக்கும்.

SRI P. CHELLATHURAI: மத்திய அரசாங்க சிப்பந்திகளின் சம்பளத்திற்கும் நமது ராஜ்ய அரசாங்க சிப்பந்திகளின் சம்பளத்திற்கும் மிடையே மிகுந்த வேறுபாடு இருப்பதால், நமது ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்தி களுக்கு மத்திய அரசாங்க சிப்பந்திகள் மீது பொறுமை ஏற்படுவதோடு, சர்க்கார் அலுவல்களை கவனிப்பதில் மிக்க அதிருப்தியும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, மத்திய அரசாங்க சிப்பந்திகளின் சம்பளத்தை நமது ராஜ்ய சர்க்காருடைய சிப்பந்திகளின் சம்பளத்திற்குச் சமமாக குறைக்கும்படி மத்திய அரசாங்கத்தை நமது ராஜ்ய அரசாங்கம் கேட்டுக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: மத்திய அரசாங்க சிப்பந்திகளின் சம்பளத்தைக் குறைக்கும் விஷயத்தை மத்திய அரசாங்கமே கவனிக்கவேண்டும். ஆனால் தற்சமயம் சில பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அதாவது, அகில இந்திய ஸர்வீஸில் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்களை இந்தியாவில் எங்கே வேண்டுமானாலும் மாற்றலாம். அப்படி மாற்றப்படும்போது இரண்டு குடும்பங்களை நடத்துவதற்குச் சமமான பொறுப்பு அவர்களுக்கு வருகிறது. அந்த அந்த இடங்களில் அவர்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு படிப்பு வசதி அளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆதலால் தங்கள் அகில இந்திய ஸர்வீஸில் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே அவர்களுடைய சம்பளத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்வது உசிதம் அல்ல, என்று நான் நினைக்கிறேன்.

SRI V. R. NAGARAJAN: Sir, have the Central Government and the State Governments at any time agreed to the principle that 9-30 a.m.

[27th March 1956]

the difference between the scales of pay of the Non-Gazetted Officers of the Central and State Governments is very archaic, outmoded and conflicting with the provisions of the Indian Constitution and if so whether this Government would ask the Central Government to subsidise them heavily to remove the inequalities?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, this matter was under correspondence with the Central Government. As a matter of fact, we made the following suggestions to the Government of India :—

(1) If possible, the Central Government should reduce the scales of pay and allowances of its employees serving in the States to the level of the States;

(2) alternatively, the State Governments should raise their scales to the levels of the Centre. The latter should reimburse the States to the extent of the extra expenditure incurred;

(3) the Central Government should not ordinarily have offices of its own in the States but should get its functions discharged by the State Governments on an Agency basis;

(4) recruitment of personnel to Central Government offices in the States should be made not directly as is done now, but out of the States' employees on a planned basis; and

(5) The Central Government should consider the position of the States concerned before entering into any fresh commitment to its employees serving in their territories.

But the following are the reasons adduced by the Government of India why the Central scales are higher :—

The range of federal selection being larger, the Central Government has to offer better terms than the States need to, in order to attract the best persons. Secondly, the Central Government has always in its employment thousands of persons serving at places far away from their homes. They have often to maintain two establishments, make special arrangements for their children's education and incur much larger expenses in periodically visiting their homes than they would, had they been State employees. Thirdly, as the Central administration covers a wider field, Central employees have often to have a wider and more varied acquaintance with conditions and things and governmental practices. Therefore, this matter has been fully discussed with the Government of India and I think no useful purpose will be served by taking up this matter again with them.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, recently the Travancore-Cochin Government have agreed to the principle that the maximum salary of a Government official should be Rs. 1,500. Our Government may also take more progressive steps by fixing Rs. 100 as the minimum salary for a Government servant and the inequalities in pay can be adjusted without any financial commitments. May I know whether the State Government will constitute a Committee to go into the question of fixing the minimum salary of Government servants at Rs. 100 and the maximum at Rs. 1,500?

27th March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This Government are always prepared to go the same way as the Travancore-Cochin Government and we may take all steps.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, while appreciating the financial stringency with which we are faced at the present moment for not being able to upgrade the scales of pay of our Non-Gazetted Officers, may I know whether the Government can think of merging the dearness allowance with the pay? There won't be any further financial commitment if this is implemented except that the Government servants will draw some more pension when they retire. There is no immediate financial commitment and this will not cost us much.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : After all, we should satisfy the people who are in service now. Only an increased scale of pay would satisfy them. I do not think how the purpose would be served by passing on the liability to the future generations to pay increased pensions. I do not think that suggestion could be adopted. That has been fully considered and we have come to the conclusion that in the present stage it is not necessary to merge dearness allowance with pay.

Veterinary hospitals

* 3481 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Veterinary hospitals which have been newly sanctioned are not yet opened for want of Veterinary Doctors;

(b) whether the Government have any proposal to appoint retired Veterinary Doctors as honorary doctors with some allowance to run those hospitals; and

(c) whether any applications have been received from such persons and if so how many?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) It is a fact that there are seven Veterinary institutions newly sanctioned which have not started functioning for want of Veterinary Assistant Surgeons.

(b) There is no proposal to appoint retired Veterinary Doctors as honorary doctors. But Government recently sanctioned the re-employment of eight retired officers.

(c) The answer is in the negative.

Vadavar and its extension channel

* 3482 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri P. Venkatesha Sholagar) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to deepen and broaden the Vadavar and its extension channel in Mannargudi taluk of Tanjore district; and

[Sri K. T. Raju]

[27th March 1956]

பழைய கடன் தொல்லை ஒரு பக்கம், தற்போது அவர்களுக்கு போதுமான கடன் வசதி இல்லாத சங்கடம், இவைகளால் அவர்கள் அதிகமாக கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் இந்த வருஷம் பட்ஜெட்டில் விவசாயிகளுக்கு மாடுகள், விவசாயக் கருவிகள், உரங்கள் வாங்கிக் கொடுக்கவும், நில அபிவிருத்திக்கான சகல காரியங்கள் செய்வதற்காகவும், விவசாய இலாகா மானியத்தின் மூலம் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போதுமானதாக இல்லாமற்போனால் விவசாயிகள் நன்மையடைய முடியாது. அவர்கள் உழைப்பின் மூலம் அதிகமான உற்பத்தி நாட்டில் ஏற்பட்டால், அதன் பலனை அவர்கள் அனுபவித்துப்போக, மீதம் உள்ள பலன் ஏனைய தொழில்களின் அபிவிருத்திக்கு உதவுகிறது. ஆகவே, சமூகத்திற்கு அத்தியாவசியமில்லாத ஜனவிரோத, லேவாதேவி முறை நாட்டில் இருப்பதால்தான் சர்க்கார் செய்யும் உதவிகள்கூட விவசாயிகளுக்கோ, மக்களுக்கோ போய்ச் சேராமல், இடையே இருப்பவர்கள் அதிக வட்டி சம்பாதிக்கும் முறையில் அப்பணம் போகும்படியான நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த வருஷத்தில் விவசாயிகளுக்காக அதிகப்பணம் பட்ஜெட்டில் ஒதுக்காவிட்டாலும் அவசரமான காரியங்களுக்கு முன்கூட்டியே செலவு செய்துவிட்டு உபமானிய கோரிக்கைக்கு சபையின் அனுமதி பெற தற்போது இந்த நிதி ஒதுக்கல் மசோதா வந்திருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் குறைவாக இருந்தாலும் வருகிற ஆண்டிலாவது இன்னும் பத்து கோடி ரூபாயாவது அவர்களுக்குக் கடனை கொடுத்து உதவவேண்டுமென்பது எனது கோரிக்கை. அவர்கள் அந்த பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவார்கள். திருப்பிக்கொடுக்கப்படவில்லை என்று ரத்து செய்யவேண்டிய நிலைமை எப்போதும் ஏற்படாது. ஆகவே இவ்வருஷத்தில் அதிகம் செய்யாவிட்டாலும், விவசாயிகள் விஷயமாக அக்கரை கொண்ட நம் சர்க்கார் அதற்கான வசதிகள் அடுத்த வருஷத்திலாவது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

அடுத்தபடியாக விற்பனை வரி மூன்றாவது திருத்த மசோதா Select committee-ல் இருக்கிறது. நான் இந்த விற்பனை வரி இலாகா மானியத்தின்மீது வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்து கன்டசியில் வாபஸ் வாங்கிய தற்கு காரணம் இந்த விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவில் இருக்கும் விதிகள் ஆயிரக் கணக்கான வியாபாரிகளை பாதிக்கும். அந்த விதிகள் கடுமையாக இருக்கின்றன. ஆகவே அதை எடுத்துவிடவேண்டும் என்பதற்காகத்தான், சர்க்கார் தரப்பிலும் அதை கவனிப்பதாக சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்திலே நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்; வியாபாரிகளைக் கடுமையாக பாதிக்கின்ற கொடுமையான விதிகளை அந்த விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவிலிருந்து சர்க்கார் நீக்கிவிடவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நாம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை வருகிற ஆண்டுக்கு செலவு செய்யும்படி சர்க்காரை அனுமதிக்கிறோம். அந்தப்பணத்தை எல்லாம் முறையாகவும், நியாயமாகவும், எந்த நோக்கத்திற்காக எந்த காரணத்திற்காக நாம் அனுமதிக்கிறோமோ, அந்த அதிகாரத்தை சர்க்காருக்கு கொடுக்கிறோமோ அந்தப் பணங்களெல்லாம் அதே காரியத்திற்காக செலவழிக்கப்படுகிறதா என்று கண்காணிக்க வேண்டியது நமது கடமை. அது இந்த அரசாங்கத்தின் கடமைமட்டுமல்லாமல் இந்த சபை அங்கத்தினர்களுடைய வும், பொதுமக்களுடைய வும் கடமையும் ஆகும். அப்படிப்பட்ட பணம் சிலவிபங்களிலே துர்வினியோகம் செய்யப்படுவது என்பது உண்மை. ஆகவே நாளாவட்டத்தில் இந்த பணம் பொதுமக்களின் சொத்து, மக்களுடைய வரிப் பணத்திலிருந்து செலவழிக்கப்படுகிறது; அதை துர்வினியோகப்படுத்தாமல் தடுப்பதற்கு பொதுமக்களும் ஈடுபடவேண்டும் என்று பொதுமக்களுக்கு எடுத்து சொல்லி அவர்களை உற்சாகமூட்டவேண்டும்.

இந்த மானிய விவாத நேரத்திலே பொது மக்களின் கஷ்டங்களைப்பற்றியும், வியாபாரிகளின் கஷ்டங்களைப்பற்றியும், தொழிலாளர்களின் கஷ்டங்களைப்பற்றியும் சொல்லி இருக்கிறோம். இந்த விஷயங்களையெல்லாம் சர்க்கார் கவனித்து, வருகிற ஆண்டிலே அதை நடைமுறைக்கு கொண்டுவருவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த அளவோடு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

27th March 1956]

* SRI Y. MANJAYA SHETTY: Mr. Speaker, Sir, in supporting the Appropriation Bill under discussion, I wish to say a few words. In view of the reorganization of States, I think this will be the last opportunity for Members of South Kanara to participate in the discussion of the Budget as well as of the Appropriation Bill. It may not be out of place if I take this opportunity of extending my thanks to the Government for all that has been done for the welfare and progress of the people of the South Kanara district. I may add that every Member of the Cabinet has been understanding and appreciating the problems of the district and everyone of them has been considering the problems of the district with utmost sympathy and has been doing his best with all the sincerity at his command. I am grateful to each and every Member of the Cabinet for the same and I hope the same treatment will be accorded in future also to the district so long as it continues to remain as part of the Madras State. In this connexion, I wish to assure the Members of the House as well as the Government that we will not part from the Madras State with any feeling of neglect or with any feeling of grievance or with any sense of frustration.

Sir, Madras is one of the States which is being accused of being very slow in bringing land reforms. When compared to land reforms undertaken in other States, there is nothing to the credit of this State of any land reforms worth the name. No doubt, the Fair Rent Bill is before the Select Committee. I understand that there is a move on the part of some of the Members of the Select Committee to tour the State to elicit public opinion as well as to collect evidence. With due respect, I must say that these are dilatory tactics. I cannot understand the wisdom of this move in view of the several reports submitted to the Government by more than one Committee which went deep into matters connected with land reform. So, I request the Government to expedite the passing of the Fair Rent Bill.

As the Bill now stands, it is applicable to South Kanara district also. I understand there is a move on the part of some of the landholders of the district to wait on deputation on the Chief Minister and to request him to exclude South Kanara from the purview of the Bill, on the plea of reorganization of States. I must say, Sir, that this is a very dangerous and mischievous move just to tarnish the fair name of the Government. I am confident that the Chief Minister, clever as he is, may not fall into their trap and to their manoeuvres and he would safeguard the interests of the peasants. More than eighty per cent of the people live in villages and as such it should be the endeavour of the Government to shape its budget proposals in such a manner as to benefit the villagers. If the Government fails to achieve this ideal, I am sure the Government may not be successful in promoting a Welfare State, which is the aim and goal of the administrators of our country.

Sir, several schemes like Community Projects, National Extension Service and Local Development Schemes are sponsored by the Government with a view to better the living conditions and the

9-50
a.m.

[Sri Y. Manjaya Shetty] [27th March 1956]

prosperity of the people living in the villages. It is admitted that these schemes have brought about remarkable and revolutionary changes in rural areas. But people who are economically backward like fishermen and people who are living in Malnad areas could not take advantage of these schemes on account of their poverty and also on account of their inability to contribute for the developmental activities undertaken under these schemes. At the Inter-State Seminar held at Cape Camorin last month to discuss the Community Development programme, it was unanimously recommended that better facilities and special treatment should be accorded to the developmental activities undertaken in Backward and Malnad areas under these schemes. Mr. S. K. Dey, Administrator of the Community Projects, was present at the Seminar and had approved the recommendations and I hope our State Government will accept them and act up to them. Otherwise, several areas which are Backward and Malnad areas of our State would continue to remain as Backward for centuries to come in spite of these developmental activities.

Sir, village panchayats may have to play an important role in the implementation of the Second Five-Year Plan. Yet it is within our experience that most of the panchayats could not take any active interest in the developmental activities of our country on account of lack of finance. It should be the endeavour of the Government to see that the panchayats are well-financed. Sir, as most of the Presidents of the Panchayats are not experienced in administration, the Government should see that effective supervision of these panchayats is done by the Deputy Panchayat Officers, so that public money may not go into waste. The personnel appointed for the effective supervision of these panchayats like the Deputy Panchayat Officers is inadequate. No single Deputy Panchayat Officer should be entrusted with the supervision of more than fifty panchayats. The scale of pay for these Deputy Panchayat Officers should be made more attractive so that they may take active interest in the administration of these panchayats.

Sir, in the field of co-operation it is gratifying to note that provision is made in the Budget for implementing the recommendations of the Rural Credit Survey Committee such as affording credit to agriculturists, warehousing and marketing facilities. In affording agricultural credit through co-operative societies, I would request the Government to see that the credit is obtained by the agriculturists at cheap rate of interest as the Government have been doing so in the matter of granting of *taccavi* and other loans. It would be better if the Co-operative Department switches on its activities to other spheres of activities such as organizing health co-operative societies. Myself and my esteemed Friend, Mr. Anantha Pai, have been interesting ourselves in organizing these health co-operative societies and we have made some proposals in that regard to the proper authorities also. But we find there is inordinate delay in getting these societies registered. The Hon. Minister for Co-operation who is here will make a note of this fact and see that these societies are organized and registered

[27th March 1956] [Sri Y. Manjaya Shetty]

as early as possible. Apart from this, I would request the Government to render all possible assistance to these societies by means of subsidies just as the Government have been granting such subsidies to local bodies for opening rural dispensaries and maternity centres. I wish that our aspirations and desires in this respect are fulfilled as early as possible.

Quite a good sum of money has been allotted for minor irrigation works in the Budget. Sir, we have been dinning into the ears of those who are responsible for sanctioning minor irrigation works that South Kanara is being neglected in this respect. Yet our efforts in this direction have not proved very successful. I wish that some minor irrigation schemes like Sankadagundi, Kathinaholi and Bijur, are taken up for execution at least this year. It is gratifying to note that nearly 600 villages are to be supplied with electric power for the development of agriculture and industries in this State for the current year. But it is regrettable that only 22 villages out of the 800 villages in South Kanara have had the benefit of electric power during the course of First Five-Year Plan period. Therefore, I would request the Government to see that the supply of electricity is extended to Basser, Koteshwara, Gangolly, Byndoor, Buntwal, Moolky, Puthur and Kasaragod. I hope the Government will look into this matter and see that orders are expedited.

Sir, the Government have been doing their best to improve the lot of teachers and Non-Gazetted Officers. But some of us have been feeling that what has been done is not sufficient in the interest of good and efficient administration and in the interest of education. Therefore, I would request the Government to do something more to better the lot of teachers and Non-gazetted officers at least during the Second Five-Year Plan period.

Sir, I shall be failing in my duty if I close my speech without congratulating the Hon. Minister for Finance for having announced educational concessions up to VI Form to the children of teachers and other categories of Government servants. I would have been more happy if those concessions had been extended to all classes of children whose parents' or guardians' income is less than Rs. 1,200. I wish such an announcement is made by the Hon. Minister for Finance before the Members from South Kanara part from this House so that the children in South Kanara also may have the benefit of it. But I am doubtful about it. Yet we will try to persuade our new Government that is to come to emulate the good and very fine example set up by our Hon. Minister for Finance in this regard. Thank you, Sir.

* SRI K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, while speaking on this Appropriation Bill, I wish to touch upon a small item which I failed to do while speaking at the stage of voting of Demands.

Sir, I claim the attention of the Hon. Minister in charge of Community Projects. Tirukazhikundram in the Chingleput district has been chosen as a Block Development Area and I am

[Sri K. Vinayakam] [27th March 1956]

here to say that considerable good work has been done in that area. New enthusiasm has been enthused in the minds of the people and they have been co-operating with the concerned department in executing many beneficial works. A miraculous change has come over the area and all glory to those who sponsored these schemes. I wish to point out a difficulty which I notice in the execution of this programme. Mahabalipuram is a sea-coast town. The town is governed by a panchayat under the Madras Village Panchayats Act and the ancient monuments there are preserved by the Central Government. I have seen panchayat officials of our Government very often coming in conflict with the officials of the Central Government in the matter of laying roads. The Central Government officials say that certain portions of the road leading to the monuments are under their control. They tar and re-form the roads according to the Central Government specifications. The roads falling within the jurisdiction of the panchayat are not properly maintained and developed. A tourist coming to Mahabalipuram will have to use all these roads, irrespective of whether they are maintained by the panchayat or the Central Government. So the panchayat roads in Mahabalipuram should be improved and maintained in a good condition.

(Deputy Speaker in the Chair.)

I may here mention about a road from Mahabalipuram leading south to a few villages. The peculiarity about this road is that the entire route passes through the sands on the sea shore. There is no road of this type anywhere else. People will have to walk on the sand, cars or any other conveyance will have to go on the sand. From time immemorial, the people there have been put to the difficulty of having to transport manure, seeds and other articles by carts on the sandy route. The people, not knowing what exactly should be done, have been representing to the State Government, the District Board and even to the Ministers of the Central Government and the other State Governments and other high personages whenever they visited Mahabalipuram. Finally this area was brought under the scheme of Community Project Development. The people were asked to lay a mud track to start with, and the officials offered to re-form and gravel the route. The people of Kokkilamedu village collected some mud and spread it properly. But the people of Venpurusham, a village in between Mahabalipuram and Kokkilamedu, did not co-operate. They did not lay mud on the route lying within the area of their village. I persuaded the people of that village, but I failed. The Block Development Officer rightly said that, unless the entire track was laid with mud, he would not be in a position to take up the further work on the road. Then there was a standstill. During the last rainy season, the mud on the track was washed away and once again people have to walk on the sand. When I ask the people to come forward and lay mud on the track, they say: 'The Department was so lethargic and indifferent and would not come to our aid when we laid mud on the road. On account of

27th March 1956] [Sri K. Vinayakam]

the recent cyclone and rain, the mud has been washed away and we cannot be held responsible for that.') The work is at a standstill. I want the Minister to take particular interest in the matter and give departmental instructions to the Block Development Officer to waive the condition requiring the people to lay the mud, and do the laying of the mud departmentally. Of course, this goes against a very vital principle involved in the Community Development Project. But the difficulty has got to be overcome only by this process. If the Community Development Project ceases to operate in the area without this road being laid, I am afraid the people of those villages will be denied the benefit of improvement of the road for ever. That is the position. I wish the Minister takes some particular interest in this matter and passes necessary instructions to the officers concerned.

Because the Minister promised to lay on the table of the House a White Paper on Education, Education Demand did not come up for detailed discussion in the House. Therefore necessary suggestions in the matter of Education could not be made during the voting on Demands for Grants. We have made a provision in the Second Five-Year Plan for increasing the salary of elementary school teachers from Rs. 35 to Rs. 45 and for spreading over this increase of Rs. 10 over a period of five years at the rate of Rs. 2 per year. Of course, the demand of the elementary school teachers has been that their grade pay should start with Rs. 50 and end somewhere about Rs. 75. Their demand is high but the Government could not meet that demand in full. They have gone halfway in meeting the demand by suggesting an increase of Rs. 10 spread over a period of five years. I understand that our Government wanted from the Central Government Rs. 240 crores for implementing the Second Five-Year Plan and that the amount has dwindled and has been cut down to Rs. 170 crores. As a result of the step-motherly treatment meted out by the Central Government to Education, even the Central Minister for Education, Mr. Abul Kalam Azad, admitted that the Planning Commission was not evincing considerable interest in the expansion of education and that schemes had been cut down drastically. When the allotment from the Centre has been reduced from Rs. 240 crores to Rs. 170 crores, the Ministers will be tempted to cut down the allotment to the various departments. They may think: 'The people immediately want drinking water, roads, irrigation projects and so on. The provision of these facilities will raise the standard of living of the people. Therefore let us first provide for the immediate necessities; let us not worry about luxuries.' Naturally the Madras Government will be tempted to spend whatever little money they are in a position to command on these items. In such a contingency, I am afraid that the proposal to increase the salary of elementary school teachers by Rs. 10 may not materialize. The Government may plead inability to upgrade their salary for want of money. This contingency should not arise. A rosy picture has been painted and we have been holding out hopes to our teachers. The teachers should not be disappointed. I have not

706

THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1956

[Sri K. Vinayakam] [27th March 1956]

gone through the White Paper on Education which has been placed on the table of the House and I do not know whether there is provision in it for upgrading the salary in the coming years. I implore the Government, I personally appeal to the Minister for Education, to see that the proposed upgrading of the salary is not given up on any account but implemented. With these words I close my speech.

10-10 a.m. * SRI P. SELVARAJ: Mr. Deputy Speaker, Sir, with the passing of this Bill the Government are empowered to appropriate the amount and utilize it for the welfare of the State. Afterwards, the executive officers come into play. While power is given to the executive, I must sound a note of caution that the amount granted by this House must be spent judiciously. When I use the term "judiciously", I mean that the Government should pay adequate attention to the backward areas. There are many patches of backward areas scattered throughout the State. In every district there are backward areas, and the paramount duty of the Government must be to afford much relief to those backward areas. In the First Five-Year Plan, much attention was paid to the production of food. The Government selected fertile areas for improvement. In the Second Five-Year Plan, we are given to understand that backward areas will be given adequate attention. I would like to bring to the notice of the Government that my constituency in Tirunelveli district is a most backward area, and it deserves all encouragement from the Government.

The main problem of the Government is to solve the unemployment problem of our State. Paramount importance is shown in the Second Five-Year Plan to eradicate poverty and thereby give employment to many. When I use the term "employment" I also mean "under-employment" in our State. Our State is mainly an agricultural State, and agriculture after all gives employment for a portion of the year. For six months in the year agriculturists are engaged in cultivation, and for the remaining period they are without work. Their energies remain idle. So to utilize their energies with advantage, the agricultural population must be engaged in cottage industries. Cottage industries must be started. There is scope in the Second Five-Year Plan to start many cottage industries to engage the agriculturists during the off-season. I must request the Government to select first and foremost the areas that are backward in wealth and in other aspects for the establishment of cottage industries. Industry is the main sector which can give employment—full employment—to all unemployed and under-employed people. The Government have ear-marked a good lot of money in the Second Five-Year Plan to open many large scale industries. In the district of Tirunelveli, a heavy chemical industry has been started and it now expects help from the Government. If the Government come forward with the necessary help to this heavy chemical industry to be located at Tuticorin, this industry will to a certain extent be solving the problem of unemployment in the neighbouring areas.

27th March 1956] [Sri P. Selvaraj]

Sir, it is all right to start industries. At the same time people must use the commodities that are produced in their areas. Whatever may be the number of industries that are started, unless people take to the use of the commodities produced in our own country or in our own State, industries cannot thrive and they therefore cannot give more and more employment to the unemployed people. The Government must make it a point to carry on propaganda that people should take to the use of State-made articles. They must start a movement for the purchase of swadeshi goods. Even Government servants can be given a subsidy to use handloom or hand-made goods.

Coming to agriculture, Sir, we are told that the production of grains, etc., could be augmented only through improved seeds. We are also given to understand that our major irrigation programmes have all been exhausted. There are no more sources to be tapped for irrigation purposes. The Government have got some schemes of improving minor irrigation works. I have already said during the general discussion on the budget that so far as small minor irrigation works are concerned, they could be improved. I do not propose to trouble the Government again with my suggestions. Here also, the Government must give consideration to the backward areas.

Coming to the medical aspect of our State, I would like to bring to the notice of the Government that there are certain taluk headquarters hospitals which have not been provincialized. We are given to understand that it is the policy of the Government to provincialize all the taluk headquarters hospitals. This has been in the programme for a long time, and the Government are slowly bringing the taluk headquarters hospitals under their control, batch by batch. This state of affairs will not do any good. In the Government hospitals there are not enough stocks of medicine. Much more so is the case in the district board hospitals. So, it must be the duty of the Government to provincialize all the taluk headquarters hospitals and also supply them enough stocks of medicine. Along with the starting of new hospitals, the old hospitals must also be kept clean and tidy. Buildings for housing the hospitals are most essential. I am not one of those who think that hospitals could be located in sheds just like cow-sheds. Hospitals must be housed in pucca and antiseptic buildings. Whatever we do, we must do efficiently and thoroughly, and we must also have the up-to-date apparatus with us. The Tirunelveli District Headquarters Hospital, which is located in Palayamkottai, does not possess any building worth the name. It has been brought to the notice of the Government by hon. Members belonging to my district that buildings must be put up to house that hospital.

Coming to co-operation, I say, Sir, that in a Welfare State, the State must devote greater attention to the co-operative movement. We find very often that co-operative movement has not succeeded to the extent to which we wished it to succeed. This

[Sri P. Selvaraj]

[27th March 1956]

is due to human weakness. However, this situation could be improved by Government by coaching a few officers or rather a good number of officers specially trained for the co-operative movement, and sending these people to each district to organize and supervise the co-operative movement. Hitherto co-operative movement has been doing good to the public through the starting of the milk union and other small-scale industries. In the coming years, I think the Government would pay more attention to the co-operative movement.

A White Paper on "Education" has been issued, and that will be discussed in due course. I am not going to dilate much upon that. But I would like to bring to the notice of the Government that education up to III Form should have been made free. Now they have imposed an income limit for the grant of the concession. The result is all people whose income is above the income limit fixed, try to get the aid from the Government. We are unnecessarily inducing people to come forth and tell some lies only to get this small aid. Human nature being what it is, people vie with one another to get this small aid. If, on the other hand, Government had made education up to III form free to all irrespective of any income limit, this attempt at somehow getting the concession can be avoided.

10.20
a.m.

Then, Sir, I wish to say a few words with regard to communications. In the Second Five-Year Plan, the development of roads is given a place next in rank to the expansion of industries, and for transporting goods produced as a result of rapid industrialization of the country, good communications are absolutely essential. But at the same time I fear that the Government may not pay as much attention on country roads as on national highways or trunk roads. So, I request the Government to pay more attention to village communications also. With these words, Sir, I support the Appropriation Bill.

* SRI S. DAIVASIGAMONEY: Mr. Deputy Speaker, Sir, I do not wish to make a rambling speech but wish to place before the Hon. Ministers a particular subject for their consideration. It relates to the policy which our Government are following in the matter of auctioning fishing rights to a particular class of people. Hon. Members know that in every taluk there are a number of tanks and during summer the right of fishing in these tanks is auctioned. Hitherto all classes of people could bid in the above auctions and no restriction was placed against any class of people in participating in the auctions. Now, I understand, that the Government have placed a ban against persons who are not members of a fishing co-operative society to bid in these auctions and get the right of fishing in these tanks. This is a great handicap to people who live in villages and who for a long time have been accustomed to consume fish whenever they are available in plenty by acquiring the right to fish in tanks. I do not see any reason why people in villages should be deprived of the right to bid in the auctions held for granting fishing right in tanks.

27th March 1956] [Sri S. Daivasigamoney]

Instead of giving a monopoly to a particular co-operative society, if all the people are allowed to bid in the auctions held for granting fishing rights in tanks, the Government also will stand to gain. I fail to understand why the Government should now pursue a short-sighted policy in restricting auctions only to a particular class of people. As a result of granting permission to members of a particular co-operative society to fish in these tanks, other difficulties are also created and there is also likelihood of breach of the peace occurring in the villages where the tanks are situated. May I, therefore, request the Government to consider this matter deeply and modify their policy enabling all people in the villages to take part in the auctions irrespective of the fact that a person who is allowed to bid in the auctions belongs to a particular co-operative society of fishermen or that he belongs to a particular village or that he belongs to a particular district. Thank you, Sir, for giving me this opportunity.

SRI A. S. SUBBARAJ: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த மானியத்தை ஆதரித்து நான் சில விஷயங்கள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக ஜமீன் ஒழிப்பை எல்லோரும் வரவேற்கிறார்கள். ஆனால் எனது உத்தமபாளையம் தொகுதியிலே போடிநாயக்கனூர் ஜமீன் பிரதேசத்திலே முன்பு இருந்த சலுகைகளைல்லாம் பறிக்கப்பட்டு, சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டதற்கு பிறகு ஜனங்களுக்கு அசௌகரியமாக இருக்கின்றது. விவசாயிகளும் உரம் கிடைப்பதற்கான சலுகை, விறகு வெட்டிக் கொள்வதற்கான சலுகை போன்ற சாதாரண சலுகைகள்கூட இப்பொழுது பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமையில் ஜமீன் ஏன் ஒழிக்க வேண்டும் என்று கூட நினைக்கவேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது. முன்பு ஜமீன் நிலத்திற்கு ஒரு முறைதான் வசூலித்துக்கொண்டு இருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது இரண்டு முறை நிலத்தீர்வை வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு காரணம் கேட்டால் இருபோக தீர்வை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் முன்பு ஒரு போகத்திற்குத்தான் தீர்வை வசூலித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்தக் கஷ்டத்தை சர்க்காருக்கு தெரியப்படுத்தி யிருந்தும் அதற்கு இதுவரையிலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இது சாதாரண விவசாயிகளின் பண நிலைமையை பாதிக்கின்றது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்பொழுது அங்குள்ள காடு, வனந்தரங்களை அதிகமாக அழிக்கின்றார்கள். இதை கனம் மந்திரி அவர்களிடம் சொன்னோம். அவர்களும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதாக சொன்னார்கள். ஆனால் அங்கே அதற்கு பதிலாக அதிகமாக காடுகளை அழிக்கிறார்கள். அதற்கு பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டார் உதவியாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதை தடுப்பதற்கு பதிலாக வஞ்சத்தை வாங்கிக்கொண்டு காடுகளை அழிக்க அனுமதிக்கிறார்கள் என்று சொல்லவேண்டி இருக்கிறது. அதை சர்க்கார் உடனடியாக தடுக்காவிட்டால் இன்னும் இருக்கக்கூடிய காடுகள் எல்லாமே அழிந்துவிடும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முன்புதான் ஜமீன் அழிந்துவிடும் என்று சொல்லினாலும், சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட பிறகும் சரிதார்கள் அழித்தார்களென்றால், சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட பிறகும் சரியாக பராமரிக்கப்படவில்லை. ஆகவே சர்க்கார் இதை உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும்.

போடிநாயக்கனூர் பகுதியிலே நீர்ப்பாசன வசதிகள் இதுவரை எதுவுமே செய்யக்கொடுக்கப்படவில்லை. 'இங்கு ஜமீன் இருந்தது, இன்னும் ரயத்து வாரியாக மாற்றப்பட்டவில்லை, ஆகவே நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்வதற்கு சாத்தியமில்லை' என்று சர்க்கார் கூறி வந்தார்கள். ஆனால் அந்த பகுதியை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு இரண்டு வருஷ காலம் ஆகியும் கூட வேலை எதுவுமே செய்யப்படவில்லை. சர்க்கார் மற்ற பிராந்தியங்களுக்கு கொடுத்துவரும் சலுகைகள் அந்த பிராந்தியத்திற்கு கொடுக்கப்படவில்லை.

[27th March 1956]

(b) if so, its estimated cost and when it will be taken up for execution?

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) No.

(b) The question does not arise.

MR. SPEAKER: Question time is over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGES FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House the following messages, dated the 26th January 1956, received from the Governor of Madras:—

“(i) In pursuance of Article 207, clause (1), read with Article 199 (1) (d) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Appropriation Bill, 1956, and in pursuance of clause (3) of Article 207, I also recommend to that Assembly the consideration of the said Bill.

(ii) In pursuance of Article 207, clause (1), read with Article 199 (1) (d) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1956, and in pursuance of clause (3) of Article 207, I also recommend to that Assembly the consideration of the said Bill.”

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1956

MR. SPEAKER: The next item on the Agenda is the Madras Appropriation Bill, 1956.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I beg to introduce the Madras Appropriation Bill*, 1956 and move—

“That the Bill, be taken into consideration.”

I do not propose to make any speech at this stage. I reserve whatever I have got to say for the reply.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Appropriation Bill, 1956, be taken into consideration.”

Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 28th March 1956.

[27th March 1956]

* SRI K. T. RAJU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி ஒதுக்கல் மசோதா நிறைவேற்றப்படும் இந்த நேரத்திலே சில விஷயங்களை கனம் நிதி அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கடந்த மூன்று வார காலமாக நம் ராஜ்ய வரவு செலவு திட்டத்தை சமர்ப்பித்த போது, அந்தத் திட்டத்தின் மேலும், மற்றும் தனித்தனி மானியத்தின் மேலும், இந்தச் சபையில் பலவிதமான கருத்துக்களை, சபை அங்கத்தினர் கள் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்படி வரவு செலவு திட்டத்தையும், மானியங்களையும் இச்சபை முன் அமைச்சர்கள் கொண்டு வரும்போது எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பலர் வெட்டு பிரேரேபணைகளைக் கொண்டு வந்து விவாதம் நடத்தினார்கள். ஆனால் அமைச்சர்களின் பதிலுக்குப் பிறகு அவ்வெட்டுப் பிரேரேபணைகளை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டார்கள். அப்படி வாபஸ் பெற்றதற்குக் காரணம், சம்பந்தப்பட்ட இலாகா வின் அமைச்சர்கள், அந்தந்த மானியத்தின் மீது விவாதத்திற்கு பதிலளிக் கும்போது அங்கத்தினர்கள் கூறிய பல விஷயங்களை கவனிப்பதாகவும் அதற்காக முடிந்த அளவு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதாகவும் சொன்னதின் பேரில், வெட்டுப் பிரேரேபணைகளை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டார்கள். தற்போது இந்த நிதி ஒதுக்கல் மசோதா விவாதம் நடக்கும் இந்த நேரத்தில் அப்படிப்பட்ட முக்கியமான வாக்குறுதிகளை எல்லாம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

முக்கியமாக இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது எங்கள் தரப்பில் கூறப் பட்ட விஷயம், விவசாயக் கடன் சம்பந்தப்பட்ட விஷயமாகும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் விவசாயிகளுக்கு வருடம் ஒன்றுக்கு, தங்கள் விவசாயத் தொழிலை நடத்துவதற்காக 70 கோடி ரூபாய் கடன் தேவைப்படுகிறது. அகில இந்திய கிராம விவசாயிகள் விவசாயிகளுக்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு தீர்ப்புப்பட்ட பார்த்தால், நம் ராஜ்ய விவசாயிகளுக்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு 70 கோடி ரூபாய் கடனாகத் தேவைப்படுகிறதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நம் பட்ஜெட்டை பார்க்கும்போது, வருஷம் ஒன்று வருஷங்களுக்கு, அதாவது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் நிறைவேறுவதற்குள், அவர் களுக்கு கடனாகக் கொடுக்க ஒதுக்கப்பட்ட பணம் 15 கோடி ரூபாய்தான். 1961-ம் வருஷத்திற்குள் நில அடமான பாங்குகளும், கூட்டுறவு நாளைய செலாவணி சங்கங்களின் மூலமாகவும், நம் ராஜ்ய விவசாயிகளுக்கு 15 கோடியாக இருக்கும். கடனாக கிடைக்கக்கூடிய மொத்தப் பணம் 15 கோடியாக இருக்கும். அப்படியானால், ஏழை விவசாயிகளும், சிறு நிலக்காரர்களும் தங்கள் தொழிலை பூரணமாகச் செய்ய, மீதி 55 கோடி ரூபாயையும் தனிப்பட்ட லேவாதேவிகாரர்களிடம், அதிக வட்டிக்கு வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

நாம் புதிதாக கடன் வசதி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லும்போது 90 முக்கிய விஷயத்தை மறந்துவிடுகிறோம். கடந்த 150 ஆண்டுகளாக நம் ராஜ்ய விவசாயிகள் 200 கோடி ரூபாய் தனிப்பட்ட லேவாதேவிக் காரர்களிடம் வாங்கி அது திருப்பிக் கொடுபடாமல், அதற்காக வருஷம் 18 கோடியிலிருந்து 20 கோடி வரையில் வட்டி கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதைத் தவிர வருஷா வருஷம், விவசாயிகள் தனிப் பட்டவர்களிடமிருந்து 55 கோடி ரூபாய் கடன் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏன் நான் இதைச் சொல்லுகிறேன்? நம் நாட்டு ஜனத் தொகையில் நூற்றுக்கு 80 பேர் விவசாய மக்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டுக்கு நிலக்காரர்கள், விவசாய கூலிகளாகவும் இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டுக்கு முதுகெலும்புபோன்ற விவசாயிகளின் வடைய பொருளாதாரம், வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்தால்தான், மற்ற ஏனைய தொழில்கள், மற்ற மக்களுடைய பொருளாதாரம், வாழ்க்கைத்தரம் எல்லாம் வளர்ச்சியடைய முடியும். ஆகவே இந்த விவசாயிகள்தான் நாட்டின் சுபீட்சத்திற்கு அடிப்படையாக இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம்; அதனால் அவர்களுடைய வருமானம் உயர்வதற்கான திட்டங்களையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட, நாட் அவர்கள் வாழ்க்கையில் மாற்றமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட, நாட் அவர்கள் சுபீட்சத்திற்கே அஸ்திவாரமாக உள்ள விவசாயிகள் நிலைமை எப்படி இருக்கிறதென்றால், அவர்கள் ஏற்கெனவே 150 வருஷங்களாக பட்டிருக்கும்

710

THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1956

[Sri A. S. Subbaraj]

[27th March 1956]

அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி ஒன்றும் செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. இதைப்பற்றி பலமுறை நான் சொல்லி இருக்கிறேன். அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதாக சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே இனி யாவது தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடந்த 4, 5 வருஷங்களில் அந்த பிராந்தியத்திற்கு எந்த விதமான சலுகையும் தராத காரணத்தால், இனிமேலாவது அங்கு சமுதாய நல திட்டத்தை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். போடிநாயக்கனாருக்கு பக்கத்தில் ஆண்டிப்பட்டி பிரக்கா இருக்கிறது. அது மிகவும் வறண்ட பிரதேசம். அதை இதனுடன் இணைத்துக் கொடுக்க மூன்று சர்க்காரை வேண்டிக்கொள்கிறேன். அந்த பிராந்தியத்திற்கு ஒரு நில அடமான பாங்கு அவசியம் வைத்துக் கொடுத்தால்தான் சென்ற காலத்திலே செய்யாததை சரிக்கட்ட முடியும் என்பதையும் நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்த பிராந்தியத்தில் பொட்டியூர் என்ற புதுவல் நிலம் இருக்கிறது. அது விஷயமாக அங்கே கிராமவாசிகளிடையே பல சண்டைகள் ஏற்படுகின்றன. அந்த நிலத்தை ஜாரி செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். மந்திரி அவர்களும் நேரில் வந்து பார்த்து அதை பரிசீலனை செய்து ஜாரி செய்வதற்கான எல்லா கண்டிஷன்களையும் போட்டு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அப்படி அனுப்பிப் பல் மாதங்களாகியும், அங்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆகையினால் இப்பொழுதும் அந்தப் பக்கத்திலுள்ள கிராம மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் சச்சரவிட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைக்கு காரணம் அதிகாரிகள் அந்த நிலத்தை பிரித்துக் கொடுக்காததுதான். சர்க்கார் சாங்ஷன் செய்துக்கூட அதிகாரிகள் செய்யாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தக்கூடிய விஷயம்.

இதேமாதிரி மண்பாண்ட தொழிலுக்கு கூட்டுறவு ரெஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள் அதை ரெஜிஸ்டர் செய்ய உத்தரவு போட்டார்கள். ஆனால் கீழே இருக்கக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள் அதை உடனடியாக செய்து கொடுக்காத காரணத்தால் இந்த இரண்டொரு வருஷங்களாக அது தடைபட்டு வருகிறது. மண்பாண்ட தொழிலுக்கு சர்க்கார் அதிகமாக உதவி செய்யவேண்டும், அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கம் இருந்தாலும், கீழேயுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களின் கவனக் குறைவால் இது இன்னும் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே இந்த டிபார்ட்மெண்டுக்கு சர்க்கார் உடனடியாக உத்தரவு போட்டு இதுவும் நடைபெறும்படியாக செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது எங்கள் மதுரை ஜில்லாவில் சிமென்ட் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அங்கே அதிகமாக சிமென்டை பிளாக் மார்க் கெட்டில்தான் விற்கிறார்கள். இதை சர்க்கார் கவனத்திற்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். ஏதோ மூலமென்ட் கன்ட்ரோல் என்று வைத்துக் கொண்டு இப்பொழுது அங்கே சிமென்ட் கிடைக்கவில்லை. அதே மாதிரி கன்ட்ரோல் என்று வைத்துக்கொண்டு இப்பொழுது பொதுமக்களுக்கு இரும்பும் கிடைப்பதில்லை. இது சகாயமாக கிடைத்தால்தான் ஜனங்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே நான் சொல்லியவற்றையெல்லாம் கவனித்து சர்க்கார் செய்துகொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, எனக்கு பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

10-32
a.m.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபை முன்பாக கொண்டு வந்திருக்கும் அப்ரோப்ரியேஷன் மசோதா நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் ஆரம்ப வருஷமாகிய அடுத்த ஆண்டில் செலவு செய்வதற்கு பணம் இந்த மசோதா மூலமாக ஒதுக்கப்படும். இன்னும் ஒரு சில நாட்களுக்குள் இந்த சபையில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப் பற்றிய விவரம் பட்டிக்கப்போவதாக இருந்தாலும் கூட அந்த திட்டத்தில் நம்முடைய ரீதியாக இருக்கின்ற என்னென்ன ஒதுக்கப்பட வேண்டும், என்னென்ன காரியங்கள்

27th March 1956] [Sri S. Ramalingam]

செய்யப்பட வேண்டும் என்பது பற்றி நாம் பூரணமாக விவாதித்து முடிவு செய்ய வேண்டும். இந்த திட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமானால் நாட்டில் உள்ள எல்லாப் பகுதி மக்களும் ஏகோபித்த முறையிலே மனப்பூர்வமாக அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு பூரணமாக ஒத்துழைப்பு கொடுத்தால்தான் திட்டம் பூராவும் நிறைவேற்ற முடியும். திட்டத்தில் பல நல்ல அம்சங்கள் இருந்தாலும்கூட அதில் இருக்கும் குறைபாடுகளையும் ஏற்கெனவே சபையில் வற்புறுத்தி சொல்லி இருக்கிறோம்.

நம்முடைய நாடு விவசாய நாடு. 100-க்கு 80 பேர்கள் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை எந்த அளவுக்கு உயர்த்துகிறோமோ அந்த அளவுக்குத்தான் மக்களுடைய உற்சாகம் அதிகப்படும். வாங்கும் சக்தி அதிகமாகும். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய எல்லா உதவிகளையும் செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் தங்களால் இயன்ற அளவு தங்களுடைய ஒத்துழைப்பையும், உழைப்பையும் கொடுத்து திட்டம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு வழிவகை காண முடியும்.

இந்த சமயத்தில் சர்க்கார் கொள்கை ஒத்துக்கொண்ட பிரகாரம் நியாயவார மசோதா பொறுப்புக் கமிட்டி முன்பாக பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ஜில்லாக்களில் இந்த மசோதாவை எதிர்த்து மிகப் பெரிய அளவுக்கு ஆதிக்கம் படைத்த நிலச்சுவாந்தார்கள் கிளர்ச்சி செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தஞ்சை ஜில்லா மிராசதாரர்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடி நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் இதே சபையில் நிறைவேற்றிய சட்டத்தின் 40: 60 வீதமே போதும், அதற்கு மேல் கொடுக்க எந்த நியாயமும் கிடையாது. அப்படி சர்க்கார் சட்டம் கொண்டு வந்தால் நாங்கள் வரி கொடுக்க மாட்டோம்; வரி கொடா இப்பக்கம் நடத்துவோம்; என்று இன்றைக்கு எங்கு பார்த்தாலும் மகாநாகர்கள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த பகுதியிலுள்ள விவசாயிகள், இன்னும் மற்ற ஜில்லாக்களிலே இருக்கும் விவசாயிகள் இந்த ஆதிக்கம் படைத்த, செல்வாக்கு மிகுந்த நிலச்சுவாந்தார்களுடைய கிளர்ச்சிக்கு நம்முடைய சர்க்கார் செலிசாய்த்து விடுமோ என்ற பயம் விவசாயிகள் மத்தியில் இருந்து வருகிறது. அதை சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய பட்ஜெட் பொது விவாதம் நடந்தபோது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தஞ்சாவூர் பண்ணையான் பாதுகாப்பு சட்டத்தின்படி 40: 60 என்பது "out of date" என்று மிகத் தெளிவாக கூறி இருக்கிறார்கள்.

இப்போது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை வகுத்திருக்கக்கூடிய திட்டக் கமிஷன் செய்துள்ள சிபார்சுகளின்படியே பார்த்தாலும், "அதிக பட்சமான 20 சதத்திற்கு மேல் நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு வாரியோ குத்தகையோ இருக்கக் கூடாது" என்று சிபார்சு செய்து இருக்கிறார்கள். அந்த கமிஷன் சிபாரிசு செய்த கொள்கையை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டு, நம்முடைய சர்க்காரும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது பொதுக் கமிட்டியின் முன்பாக இருக்கும் மசோதாவில் விவசாயிகளுக்கு 60 என்றும் மிராசதாரர்களுக்கு 40 என்றும் கொடுத்திருக்கிறது. இதையே இன்றைக்கு நிலச்சுவாந்தார்கள் ஆட்சேபித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை தெளிவுபடுத்தக் கூடிய கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது "இந்த கொள்கையை நாங்கள் விட்டுக் கொடுக்க மாட்டோம்; வேண்டுமானால் அதிகப்படியான சலுகை கொடுக்க தயாராய் இருக்கிறோமே தவிர, மசோதாவில் கண்டிருக்கக் கூடிய சலுகைகளை விட்டுக் கொடுக்க போவதில்லை" என்று விவசாயிகளுக்கு தைரியம், ஊட்டக்கூடிய வகையில் கனம் மந்திரி வாக்குறுதி கொடுக்க வேண்டும் என்று தரமுறையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான் வரப்போகும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு விவசாயிகளுடைய ஒத்துழைப்பு அதிகமாக கிடைத்து திட்டம் வெற்றிகரமாக நிறைவேறும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[Sri V. Vairava Thevar] [27th March 1956]

100-க்கு 25 சதவிகிதம் தான் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்நிலையில் சர்க்கார் புயல் பகுதியில் தீர்வை வசூலை ஒரு வருஷ காலத்துக்கு தள்ளிப் போட்டிருப்பது நல்லதுதான். ஆனால் வி.எம்.பி. ஏரியாவில் மட்டும் இந்த வருஷமே தீர்வையை வசூலிக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. புயல் பகுதிகளில் குறிப்பாக தென்னந் தோப்புகள், நஞ்சைப் பயிர்கள், கால்நடைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையினால் "வி.எம்.பி." ஏரியாவிலும் ஒரு வருஷத்துக்கு தீர்வை வசூலை நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேற்படி ஏரியாவில் பிற்போக்கான பகுதிகளை சர்க்கார் பிளாக் விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

10-45 a.m. * SRI V. R. NAGARAJAN: Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to say a few words on the Appropriation Bill. I first of all support the Bill. I would like to draw the attention of the Hon. the Minister for Finance to certain important matters. I am incidentally referring to the Services of the State and the place which the backward classes occupy there. Times without number, every year during the Budget discussion and also whenever opportunities came, in Conferences and Associations held from time to time outside this House, we have stressed the need and necessity for absorbing the members of the backward classes in high posts open to them in the State service. But in spite of all this, it is painful to note that nothing tangible has been done in this direction. It is our firm conviction that we have been rather frustrated in our attempts to go up, even though there has been a splendid opportunity open to us during the last four years. All that I now want to point out is that though we have lost four valuable years without taking steps to rehabilitate and support these people who have been neglected and who have been allowed to deteriorate for the past so many years by a number of preceding Governments, at least now when we are aiming for a socialistic pattern of society and when we are having a Government that professedly functions for the welfare of the people of the State irrespective of caste, creed or colour and irrespective of party affiliations, we should now at least see that these people go up. On the other hand, after the working of democracy for the past four years, we are sorely disappointed to find that we are in the same old position where we were once and have even gone more backward. If that is so, I do not think the fault lies on the people who clamoured for it but it may possibly lie on those who are in a position to uplift them.

I am sorry that the Hon. the Finance Minister is not here. But the feelings that I am now giving expression to, on behalf of myself and the backward class people as a whole, will, I think, be duly conveyed to him by the Hon. Minister for Local Administration who is here obviously on his behalf.

Then I would like to say one or two things about the next one year. It will be a green year for the people for whom I am speaking. What has been lost during the last four years can still be compensated for during the coming year. It will be a valuable year if all future vacancies that are going to arise in this State during the coming year are filled up by appointing suitable and

27th March 1956] [Sri V. R. Nagarajan]

efficient members of the backward classes. I am sure they are not wanting in merit or efficiency. We are giving them scholarships and so many concessions only to see that they are properly equipped. They come up to the level of the other candidates but they must be absorbed in Government service. All that we have done so far is only to equip them. We have not gone further. Therefore, the most important thing that remains to be done is to utilize their talents for the work for which they are capable of by absorbing them in the services. Therefore, I would request that in the year to come these people should be absorbed in high posts, for now they are not occupying any of the high posts. Here I would cite one instance. I am very sorry that the post of the District Judge in the State Judicial Service for which recruitment was made recently was not given to a backward class candidate. When I say this, I do not wish to tell anything at all personally about the actual nominee who has now been selected. I have nothing to say against him. But I am speaking on the policy of the Government and I think that that policy must definitely change.

Sir, next I want to touch upon another matter and that is, with regard to the prevalence of some weaknesses and malpractices in our educational institutions in the State. Sir, while speaking on the Budget Debate, I had occasion to say that in a school in South Arcot some examiners of answer papers have not properly corrected the answer papers. On the other hand, the teachers, either out of indolence or out of indifference or due to some other reason which I am not able to exactly say now, have not been correcting the papers as they ought to, but simply giving marks either because they are over-abundantly generous in giving marks to certain candidates who do not really deserve them or they simply cut out marks which an average student would otherwise earn by his diligence. This practice, I understand, is going on in several institutions all over the State. If this is so, then I think it is high time that our Government focus their attention and see why such things are happening in our institutions. If students are able to read and write properly and if their answer papers have been correctly examined and marks are awarded, then in the natural course of things they should have passed the examinations. But, when on account of indifference, on account of lethargy or indolence of the teacher, marks are not properly awarded and the students, for no fault of theirs fail, the parents probably take it that their boys have suddenly become less efficient and they take them to task. But the real matter seems to be that there is nothing wrong with the children and they cannot be found fault with, if their answer papers have been correctly valued. In the last Budget Speech, I pointed out one instance relating to a Municipal High School at Villupuram. Now, Sir, I have got information on hand about a student of the IV Form in a Board High School for Girls, Villupuram, where question papers of one Board High School are generally sent for correction by some other Board High School in the same district. In this case, the student who has normally obtained about fifty per cent of marks in all the

[Sri V. Vairava Thevar] [27th March 1956]

100-க்கு 25 சதவிகிதம் தான் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்நிலையில் சர்க்கார் புயல் பகுதியில் தீர்வை வசூலை ஒரு வருஷ காலத்துக்கு தள்ளிப் போட்டிருப்பது நல்லதுதான். ஆனால் ஸி.எம்.பி. ஏரியாவில் மட்டும் இந்த வருஷமே தீர்வையை வசூலிக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. புயல் பகுதிகளில் குறிப்பாக தென்னந் தோப்புகள், நஞ்சைப் பயிர்கள், கால்நடைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையினால் “ஸி.எம்.பி.” ஏரியாவிலும் ஒரு வருஷத்துக்கு தீர்வை வசூலை நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேற்படி ஏரியாவில் பிற்போக்கான பகுதிகள் சர்க்கார் பிளாக் விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

10-45 a.m. * SRI V. R. NAGARAJAN: Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to say a few words on the Appropriation Bill. I first of all support the Bill. I would like to draw the attention of the Hon. the Minister for Finance to certain important matters. I am incidentally referring to the Services of the State and the place which the backward classes occupy there. Times without number, every year during the Budget discussion and also whenever opportunities came, in Conferences and Associations held from time to time outside this House, we have stressed the need and necessity for absorbing the members of the backward classes in high posts open to them in the State service. But in spite of all this, it is painful to note that nothing tangible has been done in this direction. It is our firm conviction that we have been rather frustrated in our attempts to go up, even though there has been a splendid opportunity open to us during the last four years. All that I now want to point out is that though we have lost four valuable years without taking steps to rehabilitate and support these people who have been neglected and who have been allowed to deteriorate for the past so many years by a number of preceding Governments, at least now when we are aiming for a socialistic pattern of society and when we are having a Government that professedly functions for the welfare of the people of the State irrespective of caste, creed or colour and irrespective of party affiliations, we should now at least see that these people go up. On the other hand, after the working of democracy for the past four years, we are sorely disappointed to find that we are in the same old position where we were once and have even gone more backward. If that is so, I do not think the fault lies on the people who clamoured for it but it may possibly lie on those who are in a position to uplift them.

I am sorry that the Hon. the Finance Minister is not here. But the feelings that I am now giving expression to, on behalf of myself and the backward class people as a whole, will, I think, be duly conveyed to him by the Hon. Minister for Local Administration who is here obviously on his behalf.

Then I would like to say one or two things about the next one year. It will be a green year for the people for whom I am speaking. What has been lost during the last four years can still be compensated for during the coming year. It will be a valuable year if all future vacancies that are going to arise in this State during the coming year are filled up by appointing suitable and

27th March 1956]

[Sri V. R. Nagarajan]

efficient members of the backward classes. I am sure they are not wanting in merit or efficiency. We are giving them scholarships and so many concessions only to see that they are properly equipped. They come up to the level of the other candidates but they must be absorbed in Government service. All that we have done so far is only to equip them. We have not gone further. Therefore, the most important thing that remains to be done is to utilize their talents for the work for which they are capable of by absorbing them in the services. Therefore, I would request that in the year to come these people should be absorbed in high posts, for now they are not occupying any of the high posts. Here I would cite one instance. I am very sorry that the post of the District Judge in the State Judicial Service for which recruitment was made recently was not given to a backward class candidate. When I say this, I do not wish to tell anything at all personally about the actual nominee who has now been selected. I have nothing to say against him. But I am speaking on the policy of the Government and I think that that policy must definitely change.

Sir, next I want to touch upon another matter and that is, 10-56 a.m. with regard to the prevalence of some weaknesses and malpractices in our educational institutions in the State. Sir, while speaking on the Budget Debate, I had occasion to say that in a school in South Arcot some examiners of answer papers have not properly corrected the answer papers. On the other hand, the teachers, either out of indolence or out of indifference or due to some other reason which I am not able to exactly say now, have not been correcting the papers as they ought to, but simply giving marks either because they are over-abundantly generous in giving marks to certain candidates who do not really deserve them or they simply cut out marks which an average student would otherwise earn by his diligence. This practice, I understand, is going on in several institutions all over the State. If this is so, then I think it is high time that our Government focus their attention and see why such things are happening in our institutions. If students are able to read and write properly and if their answer papers have been correctly examined and marks are awarded, then in the natural course of things they should have passed the examinations. But, when on account of indifference, on account of lethargy or indolence of the teacher, marks are not properly awarded and the students, for no fault of theirs fail, the parents probably take it that their boys have suddenly become less efficient and they take them to task. But the real matter seems to be that there is nothing wrong with the children and they cannot be found fault with, if their answer papers have been correctly valued. In the last Budget Speech, I pointed out one instance relating to a Municipal High School at Villupuram. Now, Sir, I have got information on hand about a student of the IV Form in a Board High School for Girls, Villupuram, where question papers of one Board High School are generally sent for correction by some other Board High School in the same district. In this case, the student who has normally obtained about fifty per cent of marks in all the

[Sri V. R. Nagarajan] [27th March 1956]

subjects at the quarterly and half-yearly examination, has obtained such marks in all the subjects including English 1st Paper but in English 2nd Paper, she was offered only 26½ per cent. The parents of the girl swore to the fact that she was a very intelligent and efficient girl and that it would not have been possible for the girl to secure so poor a mark in that subject. They applied to the Headmaster of the School.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member should confine his speech to the subject under discussion. This is not the occasion for a general discussion.

SRI V. R. NAGARAJAN: Sir, I am only speaking on educational matters.

DEPUTY SPEAKER: You will get ample time during the discussion on the White Paper on Education.

SRI V. R. NAGARAJAN: Yes, Sir. I am finishing my speech. They applied to the Headmaster of the school for verifying the actual answer papers of that student, and he, himself an Assistant Headmaster of a High School, along with some other assistants who were also functioning as teachers, compared the actual answer paper and they were able to award sixty per cent of marks to that student. If this is the state of affairs in which our schools are functioning, then I think that there is something radically wrong. Whether they are teachers of Board High Schools or any other school, I do not know why such corrupt practices have come to stay in our institutions. After all an educational institution is a best forum and the one forum open to our people to come up in any walk of life by studying in such institutions. Therefore, if such a thing is going to be tolerated, then it may not be good or conducive to the development of our education and I think that our Government should take particular note of it and send out a circular to all the managements and Heads of institutions in the State to see where such a practice is going on and, if so, to put a stop to it forthwith. Thank you, Sir.

10-55 * SRI K. R. NALLASIVAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வெள்ளையர் களால் இயற்றப்பட்ட ஒரு நீர்ப்பாசன சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு இன்றைய சர்க்கார் அதேயே அமல் நடத்திக்கொண்டு வருவதால், விவசாயிகளுக்கு பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திற்கும் ஒவ்வொருவிதமான உத்தரவு இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதன் காரணமாக விவசாயிகள் பல ஆபத்துக்களுக்கு உள்ளாகி ஏராளமான செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. உதாரணமாக, சமீபத்தில் சர்க்கார் என்ஜின் வைத்துக்கொள்ளுவது பற்றியும், ஏற்றம் வைத்துக் கொள்ளுவது பற்றியும் காளிங்கராயன் வாய்க்கால், ராஜா வாய்க்கால், புகலூர் வாய்க்கால் பகுதிகளுக்கு ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த உத்தரவில் என்ஜின்களை எப்படி வைத்துக்கொள்ளுவது, எங்கே வைத்துக்கொள்ளுவது என்பதையெல்லாம் பற்றி தெளிவாக ஒருமுகமான அபிப்பிராயம் சொல்லப்படாத காரணத்தினால், காவேரி ஆற்றிலும் குறிப்பிட்ட வாய்க்கால்களிலும் என்ஜின்கள் வைத்துக்கொள்ளுவது பற்றி பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. கீழே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் என்ஜின்களை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று யோஜனை சொல்லுகிறார்கள். எங்கு

[Sri K. R. Nallasivam]

27th March 1956]

என்ஜின்களை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும், எங்கு எற்றங்களை வைத்துக் கொள்ளவேண்டும், எவ்வளவு தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும், எந்த வகையிலே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற விவரங்கள் கொண்ட ஒரு நிரந்தரமான உத்தரவு போடாததால், பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதைச் சர்க்கார் நன்கு பரிசீலனை செய்யவேண்டும். கடந்த ஏழு ஆண்டுகளாக தண்ணீர் பாய்ச்சுவது சம்பந்தமாக சர்க்கார் ஒருமுகமான சட்டம் இயற்றுவதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறதே தவிர, இன்றை வரையில் இது சம்பந்தமாக குறிப்பிட்ட ஒரே மாதிரியான சட்டம் இயற்றப்படவில்லை. இதன் காரணமாக மாகாணத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பகுதியிலுள்ள மக்களும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதை மாற்றி ஒருமுகமான ஒரு சட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அதே போலவே தண்ணீர் தீர்வையை பொறுத்த வரையிலும் ஒவ்வொரு கால்வாய்க்கும் ஒவ்வொரு ஆற்றுக்கும் ஒவ்வொருவிதமான தண்ணீர் தீர்வை போடப்படுகிறது. ஒரு போக நஞ்சையாக இருந்தால் என்ன தீர்வை, ஏற்றம் வைத்திருந்தால் என்ன தீர்வை, என்ஜின் வைத்திருந்தால் என்ன தீர்வை என்று தெளிவாக சர்க்கார் உத்தரவு போடவேண்டும். உதாரணமாக காளிங்கராயன் வாய்க்கால் பகுதியில் ஒரு போகத்துக்கு தீர்வை ரூ. 3-8-0 ஆக இருக்கிறது. பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய லோயர் பவானிப் பகுதியில் மிகக் குறைந்த தண்ணீர் எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கும் சமார் ரூ. 7-8-0 தண்ணீர் தீர்வை வசூலிக்கப்படுகிறது. காவேரி, பெரியாறு, தாமிரவரணி முதலிய ஒவ்வொரு நதி பிரதேசத்திற்கும் ஒவ்வொருவிதமான தண்ணீர் தீர்வை போடப்படுகிறது. நூறு நாட்களுக்கு தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டாலும் ஒரே விதமான தீர்வை நாட்களுக்கு தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டாலும் பல கஷ்டங்களும் தொந்தரவுகளும் உண்டாகின்றன. இதனால் விவசாயிகளுக்கு பல கஷ்டங்களும் தொந்தரவுகளும் உண்டாகின்றன. இதையெல்லாம் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து தீர்வையைப் பொருத்தவரையில் ஒரே மாதிரியாக, நஞ்சையாக இருந்தால் எவ்வளவு தீர்வை, இரண்டு போகமாய் இருந்தால் எவ்வளவு தீர்வை, தோட்டக்காலாயிருந்தால் எவ்வளவு தீர்வை என்பதை திட்டவாட்டமாக நிர்ணயிக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் பல இடங்களில் விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்வதை சர்க்கார் தடுத்துவிடமுடியாது என்பதை சர்க்காரின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அதுமாதிரிமல்ல, கீழ் பவானிப் பிரதேசத்திலே விவசாயிகள் தங்களுக்கு தண்டத்தீர்வை போடுவது நியாயமில்லை என்று சொல்லி தற்காலிக தடை உத்தரவு வாங்குவதற்கு ஈரோடு, கோபி முதலிய இடங்களிலிருந்து கோவைக்குச் சென்று ஜில்லா கலெக்டரிடம் 'ஸ்டே' ஆர்டர் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதற்குப் பதிலாக ஆர்.டி.ஓ.-வுக்கே இந்த 'ஸ்டே' ஆர்டர் கொடுக்கும் அதிகாரத்தை வழங்கவேண்டும். இதை நன்கு பரிசீலனை செய்து, ஆர்.டி.ஓ.-வே இந்தத் தடை உத்தரவைக் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் நடைமுறையை திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். வண்டிகள் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு இப்போது பெரும் சங்கடம் இருக்கிறது. அதாவது, இப்போது சென்னை, கோயம்புத்தூர் போன்ற பெரிய நகரங்களிலும், சிறிய நகரங்களிலும் ஜீவகாருண்ய சங்கம் என்று ஒரு சங்கம் இருக்கிறது. விவசாயிகளுடைய வண்டியில் பூட்டும் மாடுகளின் கழுத்தில் சிறிது புண் போட்டுக் கொண்டு வண்டியில் பூட்டும் மாடுகள் காரணமாக மாடுகள் சிறிது இருந்தாலும் சரி, லாடம் அடிக்கப்பட்டதன் பெயரால் அந்த விவசாயிகளின் பீது இந்த ஜீவகாருண்ய சங்கத்தார் கோர்ட்டில் வழக்குப் போட்டு, களின் பீது இந்த ஜீவகாருண்ய சங்கத்தார் காரணமாக, தங்களுடைய அபராதம் கட்டும்படி செய்கிறார்கள். இந்த அதிகாரத்தை ஜீவகாருண்ய சங்கத்தார் பெற்றிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக, தங்களுடைய மாடுகளை விவசாயிகள் நல்ல நிலையில் வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் கூட, அவற்றை நகரப்பறங்களில் ஓட்டிவிடும்சைக் குற்றத்திற்காக பல விவசாயிகள் அபராதம் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. இந்த அபராதத்திலிருந்து

[Sri K. R. Nallasivam] [27th March 1956]

தப்பித்துக்கொள்வதற்காக பலர் ஸஞ்சம் கொடுக்கிறார்கள். ஜீவகாருண்ய விஷயத்தில், முதலில் மனிதனிடம் ஜீவகாருண்யம் காட்டவேண்டும், மிருகம் இரண்டாவது பட்சம்தான். ஆகவே ஜீவ ஹிம்ஸைக்குற்றம் செய்பவர்களைப் பிடிப்பதற்கென்று ஜீவகாருண்ய சங்கத்திற்குக் கொடுத்திருக்கும் அதிகாரத்தை ரத்துசெய்யவேண்டும்.

கடைசியாக ஒன்று சொல்கிறேன். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, கீழ் பவானித் திட்டத்திலும், மணிமுத்தாறு திட்டத்திலும் பெரும் ஊழல்கள் இருப்பதாக இந்த சபையில் பல அங்கத்தினர்கள் புகார் சொன்னபோது, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் “எதோ சில சில இடங்களில் சிறு சிறு தொகைகள் தான் கையாடல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன, அதை கனம் அங்கத்தினர்கள் பிரமாதப்படுத்துகிறார்கள்” என்று பதில் சொன்னார்கள். சிறு தொகையாக இருந்தாலும், இதுபற்றி விசாரித்து முடிவு செய்யப்படவேண்டும். மணிமுத்தாறு, கீழ்பவானி திட்டங்களில் எஞ்சினியரிங் இலாகாவின்ரால் கையாடல் செய்யப்பட்டிருக்கிற தென்று இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு புகார் சொல்லப்பட்டது. அது பற்றி விசாரித்து இன்னும் முடிவு செய்ததாகத் தெரியவில்லை. இன்னும் நான்கு மாதங்களுக்குள்ளாக இந்த சட்டசபை கலைக்கப்பட்டபோகிறது. இது வரையிலும் இந்த விஷயத்தில் ஒரு முடிவும் செய்யப்படவில்லை. மற்ற ராஜ்யங்களில் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் ஊழல் ஏற்பட்டால் அதை விசாரிப்பதற்கு விசாரணைக் கமிஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக தாமோதர் பள்ளத்தாக்குத் திட்டத்தில் கையாடல் செய்வதை விசாரிப்பதற்கு ஒரு விசாரணை கமிஷன் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று நாம் பத்திரிகைகள் மூலம் அறிகிறோம். நமது சென்னை அரசாங்கத்தில் அப்படிப்பட்ட விசாரணைக் கமிஷன் போடவில்லை. ஆகவே எஞ்சினியரிங் இலாகாவில் ஊழல் நடந்தால் அது விஷயமாக ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதில்லை. கீழ் பவானி, மணிமுத்தாறு திட்டங்களில் உள்ள ஊழல்களைப்பற்றி விசாரித்து முடிவைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

11-1
a.m.

SRI T. ANANTA PAI: Mr. Deputy Speaker, Sir, I support the Appropriation Bill and would like to make a few observations. I wish the Hon. the Leader of the House was here when I was speaking but anyhow I would like the Hon. Minister for Local Self-Government to bring to his notice the few observations I am going to make now.

Sir, for the last few days we have been discussing the Budget Demands. Many, many suggestions have been made and some of them are very impossible of execution and some are impracticable. But I have my own doubts whether the speeches that are made on the floor of the House are ever read by either Hon. Ministers or their Secretaries or the Departmental Heads. If the suggestions made by us are not examined for what they are worth, then all the speeches that we have made have been in vain. No doubt, Sir, we have the Committee on Assurances. That Committee is there to ensure that all the assurances that the Government have given are kept up. But ever since the Committee has been appointed, I find that Hon. Ministers have been very careful to give any assurances and even in their replies to the debates, they have been very, very non-committal so that we do not know whether the Committee on Assurances will have any material to work on. I would, therefore, like to know what is the procedure that has been adopted by our Hon. Ministers and whether the points that we have been making on the floor of the House have been examined by them or are being examined by the departmental heads and whether they have been brought to the notice of

[Sri T. Ananta Pai] [27th March 1956]

the Collectors of districts for what they are worth. Sir, it would have been very desirable if Hon. Ministers had informed us in writing even after some time how far the suggestions that we had made had been found practicable or acceptable to the Government and if they were not acceptable, for what reasons they were not acceptable. Sir, even if we write letters to them, it has been found difficult to get replies, leave alone the departmental heads. I do not know how they do it in the Central Government. It has been our experience that in case we make any representation to a Central Minister, we get a reply within 7 days giving us the information that we require. I hope the same thing will be done here also. After all, when we make representations, we make them on behalf of the public and there should not be any moment even in our life when we should feel frustrated that we are not able to make proper representations when we consider them in the public interest.

Sir, I would like to draw the attention of the Government to the Civil Works. Most of the schemes that are provided for in the Budget are not taken up for execution in time. Last year a lakh of rupees had been provided to put up a building for a basic training school. But even to-day, I am told, that the final design or the type design for a basic training school has not been settled. If I do not know why there should be a delay of over a year. If designs are not settled and estimates are not prepared, there is no point in providing money for a scheme. I have been fondly hoping that the building would be put up, but it has not been done and the grant may even lapse. Mostly between the provision of funds and the execution of the works there is so much of delay and the Government building takes so much of time for erection, with the result there is vast scope for considerable waste of time and funds. When, we, as Members of the Estimates Committee visited Anamalai Hills to see the buildings being put up for the Cinchona factory, we found that even before the completion of the buildings, it became necessary to have urgent repairs for them before occupation. Though the Estimates Committee have not passed any remark about it, it is worthwhile examining why the Government buildings have taken a lot of time for completion and whether revision in the procedure for the allotment of funds for these buildings is not necessary. After all, it is the experience of every one that whenever a building is completed expeditiously, the overhead expenditure would be reduced to the minimum.

Now, I would like to refer to another point, viz., the West Coast Road. It is a very important link connecting Malabar and South Kanara. Three Governments, viz., the Travancore-Cochin, Madras and Bombay, are interested in it. Provision for that road had been made in the First Plan itself but there is no possibility of its being completed even during the Second Plan period and an assurance has been given on the floor of the House of the People that it is expected to be completed during the Third Plan period. I think that, that is too long a time. I feel that if only the State

[Sri T. Ananta Pai]

[27th March 1956]

Governments concerned would expedite the work as far as possible, it should not be difficult to compete it much earlier. After all, funds are provided by the Centre.

Coming to South Kanara, there has been a feeling that a number of bridges are built up in the district. There is no doubt a number of big bridges have been under construction. But I must make it clear to the House that no extra consideration is being shown to it. All these bridges are being put on rivers where there is water for all the 365 days and not on rivers where there is no water at all. The House is aware that more than half the revenue collected by the Madras Government by way of ferry charges come from the one district, South Kanara. Sir, these rivers in South Kanara are an obstruction and not help and people have been made to suffer for the inconvenience of having them.

Sir, a West Coast Division has been started by the Government. But for some reason, they are now thinking that it is not necessary and some other Division could be started. But I would request the Government to continue this Division. The Hon. Minister is aware that many schemes are going to be taken up for execution in the West Coast and without adequate staff, most of these works would be delayed.

Sir, now I would like to draw the attention of both the Hon. Minister for Local Self-Government and the Hon. Minister for Finance. In 1952, the Government had asked the Udipi Municipality to levy a tax on vacant lands. The Municipality did not agree to it but the Government insisted that it should be levied. Ultimately, in accordance with the wishes of the Government, the tax was levied but it was found that 75 per cent of the tax amount had to be paid by the Government for the years 1952, 1953 and 1954. In 1954 the Government issued an order exempting itself from the levy of this tax with retrospective effect. The Government had to pay nearly Rs. 75,000 and the Municipality had provided for it in the Budget and spent all the money thinking that it would be forthcoming from the Government. I do not think that the Government could order exempting itself from paying this tax with retrospective effect. An interesting aspect of this question is this. The Collector in his review of the Administration Report of the Municipal Council has been saying that the Council has failed to collect the arrears of tax. The Department of the Examiner of Local Fund Accounts has been asking why the members of the Municipal Council should not be surcharged for failure to collect the arrears. I would request the Government to consider this matter very sympathetically though they may be afraid that this may create a bad precedent. It is but proper that arrears due from the Government should be paid.

I am a trustee of a Harijan hostel which is getting a grant from the Government. We got an order that the word 'Harijan' in the name of the hostel should be removed and that the grant will

[27th March 1956] [Sri T. Ananta Pai]

not be continued unless the word is removed. After some months, another order was issued suggesting that the word 'Harijan' should be put in. This is only a minor point.

Government have been giving scholarships to students studying in high school classes at the rate of Rs. 35 per student. We are told that that money is meant for paying special fees. Very often I have had the difficulty of small boys coming to me and demanding the money because it is paid to them in their individual name. Rupees 35 is too much for them. The parents of the students say: 'We have incurred this expenditure and that money should be paid to us.' I do not know for what purpose this money is given. I wish very much that the purposes for which the amount of the scholarship should be utilized are clearly specified. The school managements must get it rather than the small boys who claim and get it. Under the rules as they stand at present, we are bound to pay to the students. I also wish that scholarships are granted at the beginning of the year rather than at the end, because most of the expenditure such as the payment of special fees and purchase of books has got to be incurred at the beginning of the year.

Then about the Hindu Religious and Charitable Endowments Act. When we were discussing that Act last time, we were given the assurance that a comprehensive Act taking into consideration the feelings of the people would be placed before this House. I have been urging that the Udipi Krishna temple along with the eight maths affiliated to it must be taken out of the purview of that Act and brought under a separate legislation and that this will ensure the proper management of the institutions.

I have been a trustee of a temple myself. Recently I have been sent a set of papers by some officer of the Hindu Religious Endowment Department and I have been asked to fill up an application form for my continuance as a trustee. In the application form, I am asked to state what my income is and whether I am willing to serve as a trustee. That application has to be considered by an Area Officer. I think it is rather too much to ask a trustee to send an application for his continuance as a trustee and that too a trustee with so much of responsibility. Unless the Government or the department think otherwise, I think the rules should not be so insulting. The authorities concerned should make proper enquiries and appoint those who are willing to be trustees. But they should not ask anybody to send in an application for consideration for appointment as a trustee.

What is the power that these trustees are enjoying? Trustees are entrusted with the power of utilizing the surplus funds of the institutions for certain specified purposes. The trustees of the Manjeshwar temple has approved a grant of a paltry sum of Rs. 2 lakhs to the Mahatma Gandhi Memorial College from out of a surplus of about Rs. 4 lakhs and a grant of Rs. 500 or Rs. 1,000 to the Ramakrishna Mission. The department has somehow not

[Sri T. Ananta Pai]

[27th March 1956]

passed any order approving these grants. I am sure the Government will go into this question and give proper directions to the department to see that the powers vested in it are exercised in the public interest and that no cause for irritation or harassment is given. Thank you very much.

11-14
a.m.

* **SRI S. P. THANGAVELU:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சட்டசபையில் இதுவரையில் ஒவ்வொரு பட்ஜெட் விவாதத்தின் போதும், பிற்பட்ட சமூகத்திற்கென்று சர்க்காரால் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை மிகவும் குறைவு என்றும் அந்த சமூகத்தினருடைய கல்வி வளர்ச்சிக்காக இன்னும் பணம் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்றும், சர்க்கார் உத்தியோக நியமனங்களில் அந்த சமூகத்தினருக்கு அதிகப் பங்குகள் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் பல முறை பல அங்கத்தினர்கள் வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த சமூகத்தினருக்கு இந்த சர்க்கார் “ஒரு ஆண்டில் செய்து கொடுத்த வசதிகளை விட அடுத்த ஆண்டில் அதிகமான வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறது” என்று மற்றவர்கள் பாராட்டத் தக்க வகையில் அக்கரை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று நினைப்பதற்கு இடமில்லை. பிற்பட்ட சமூகத்தினருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகைகள் மிகவும் குறைவு என்பதோடு கூட, அவைகள் சரிவர செலவழிக்கப்படவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதாவது, பணம் செலவழிக்கப்பட்டாலும் அந்த அந்த சமூகத்தினருக்கு பலன் ஏற்படவில்லை. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட பிற்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகப்படியாக இருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். எந்த எந்த ஜில்லாவில் எந்த எந்த பிற்பட்ட சமூகத்தினரின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறதோ, அந்த சமூகத்தினரில் பெரும்பாலோருக்கு கல்விச் சலுகைகள், உத்தியோக நியமனங்களில் சலுகைகள் முதலியன கிடைக்கச் செய்யும் பொறுப்பை அந்த அந்த ஜில்லாவிலுள்ள அதிகாரிகள் ஏற்றுக் கொண்டால், பிற்பட்ட சமூகங்கள் முன்னேற்றத்திற்காக சர்க்காரால் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் ஒருவாறு எல்லா பிற்பட்ட சமூகத்தினருக்கும் போய்ச்சேரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மீது பல அங்கத்தினர்கள் பலவாறாகப் பேசினார்கள். திருச்சி ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டம் என்ற திட்டம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜேட்பாளையம் **Bed Regulator** இருக்கும் இடத்திலிருந்து புதிதாக ஒரு வாய்க்கால் வெட்ட வேண்டுமென்று சில அங்கத்தினர்களால் கூறப்பட்டது. ஏற்கெனவே இந்தத் திட்டம் பரிசீலிக்கப்பட்டு, இதன்படி ஜேட்பாளையம் **Bed Regulator**-லிருந்து ஒரு கால்வாயைப் புதிதாக வெட்டினால், அதன் மூலம் முசிரி, டொம்பலூர் ஆகிய தாலுகாக்களிலுள்ள வறண்ட பிரதேசங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி அளிக்க முடியும் என்று சர்க்காரால் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பரிசீலனைக்குப் பிறகு, “இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அதிகமான பணம் செலவு செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருப்பதன் காரணமாக, இது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது” என்று சர்க்கார் அதிகாரிகள், தனிப்பட்டவர்களுடைய மனுக்களுக்கு பதில் அளிக்கும்போது, தெரிவித்திருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே இந்தத் திட்டம் நல்ல திட்டம் என்று பரிசீலனை செய்த போது ஏற்கெனவே தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி, இரண்டு தாலுகாக்களிலுமுள்ள வறண்ட பிரதேசங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதியளிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். அல்லது, இந்த **Bed Regulator**-லிருந்து ஏற்கெனவே வெட்டப்பட்டுள்ள மோகனூர் ராஜா வாய்க்கால் என்ற வாய்க்காலையாவது நீர்ப்பாசன வசதிக்காக அதிகப்படியான இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்கும் திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முள்ளிப்பாடி வாய்க்கால் திட்டம் என்ற ஒரு சாதாரணத் திட்டத்தின்படி ஐந்தாறு மைல் தூரத்திற்கு மட்டுமே வாய்க்கால் வெட்டுவதன் மூலமாக ஒரு ஏரி அளவுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி அளிக்கக்

27th March 1956] [Sri S. P. Thangavelu]

கூடிய ஒரு திட்டத்தை சர்க்கார் பரிசீலித்து வருகிறார்கள். இந்தத் திட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு நடத்தப்படுவதற்குத் தகுதிவாய்ந்ததாக சர்க்காரால் கருதப்படுகிறது. ஆனால் முசிரி வாய்க்கால் திட்டம் என்ற வேறொரு திட்டம் வெற்றியளிப்பதைப் பார்த்துவிட்டு, அதன் பிறகு இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றப்போவதாக சர்க்காரிடமிருந்து பதில் வந்திருக்கிறது. ஓரிடத்தில் ஒரு வாய்க்கால் வெட்ட வேண்டிய விஷயமானது வேறொரு இடத்தில் உள்ள ஒரு வாய்க்காலின்வெற்றி தோல்வியைப் பொருத்தது அல்ல. ஆகவே முசிரி வாய்க்கால் திட்டத்தின் பலன்களைப் பரிசீலிப்பதற்குக் காத்துக்கொண்டிருாமல், உடனடியாக இந்த முள்ளிப்பாடி வாய்க்கால் திட்டத்தை எடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI S. C. VIRUPAKSHIAH:** Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the Appropriation Bill before the House. Perhaps this is the last Appropriation Bill in the passing of which the Members, who are likely to go out under the impending reorganization of States, also will take part. I was attentively listening to the speeches of the Members. Member after Member rose and said that his constituency was a backward area. It led me to think why a consolidated fund for the State as a whole should not be created for improving the backward areas in general. I am always of the view that the strength of a chain lies in its weakest link. It is no good improving the country in a sporadic manner. It is but proper that there should be an even distribution of amenities all over the State. As such I feel very strongly and urge on this Government that a fund should be created in order to improve the backward territories wherever they are in our State. Legislations are on the anvil to shrink the activities of the private sector. As such it is but proper that some other alternative remedy is given to the poor ryots. It is proper that co-operative societies should be given proper impetus. Of course this has been taken into consideration in this Budget. But still more remains to be done.

A few of the anomalies and drawbacks in the Co-operative Societies Act are responsible for not coming into existence of the extra number of societies in rural areas. Unlimited liability had to be borne by the shareholders. I feel strongly that it is highly unreasonable that members, who had perhaps no connection with the mismanagement of the societies, should be asked to bear a large liability. As such it is but proper that limited liabilities, just like urban societies, should govern the rural societies also.

Sir, now the village panchayats are made to bear large responsibilities. I feel very strongly that a definite policy in the matter of local administration should be laid down. I want to know whether the district boards are to remain as they are or smaller boards are to come into existence so that effective and intensive supervision and greater attention to the needs of the localities can be paid.

Then coming to my own constituency, in respect of irrigation I have been always urging that nothing substantial has been done. One of the schemes called Honnaballa Scheme was about to fructify. But I received a letter in this connection saying that this

[Sri S. Ramalingam]

[27th March 1956]

இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், மிக அதிகமான ஒத்துழைப்பு கொடுக்க வேண்டியது தொழிலாளர். சென்ற ஆண்டிலே தொழில் இலாகா பாராட்டுகிற அளவுக்கு சேவை செய்திருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்து கொள்கிறேன். தொழில் சச்சரவுகளில் அவர்கள் தலையிட்டு சமரசம் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் சமரசம் ஏற்படவில்லையென்றால், அர்ஜுனகேஷனுக்கு கூட விட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் சில சமயங்களில் முதலாளிகளின் பக்கத்தில் சாய்ந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லத்தான் வேண்டி இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் இரண்டு வித கொள்கையை கையாளுகிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

தொழிலாளர் நலனை பாதுகாப்பதற்கு உள்ள சட்டங்களை கமிட்டி அளவுக்கு தனிப்பட்ட முதலாளிகள் அமுல் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்கார் எதிர் பார்க்கிறதோ அந்த அளவுக்கு சர்க்கார் நிர்ப்பந்திக்கும் தொழிற்சாலைகளினால் தொழிலாளர் விஷயத்தில் கவனம் செலுத்துவதில்லை. சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுடைய குறைகளை எடுத்து சொன்னால், “தேசிய சர்க்கார், இதன்கீழ் வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு போனஸோ வேறு விதமான சலுகையோ கொடுக்க முடியாது. இது பொது ஜன சொத்து. இதில் “சர்க்காருக்கு லாபம் ஒன்றாமிடில்லை”, என்று பேசி நட்புக் கட்டி விடுகிறார்கள்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டப்பிரகாரம் பார்க்கும்போது கனரகத் தொழில், பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை சர்க்காரே நடத்த வேண்டும் என்ற கொள்கை அதிகமாகி வருகிறது. அந்த முறையில் பெரிய அளவுக்கு மூலதனம் போட்டு செலவு செய்துவருகிறார்கள். சர்க்காரில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு உள்ள உரிமைகளை எந்த அளவுக்கு அதிகமாக பாதுகாக்கிறோமோ, அவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு அதிகமான சலுகை கொடுக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு அவர்கள் மேலும் மேலும் உற்சாகமாக ஸ்தாபனங்களிலே ஈடுபட்டு வேலை செய்வார்கள். அதன் மூலமாக உற்பத்தி அதிகமாகி ஸ்தாபனம் திறமையாக நடந்து மக்களுக்கு அதனால் அதிக லாபம் கிடைக்கும். இன்னும் அதிகமான தொழில்களை சர்க்காரே ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்பதற்கு பொது மக்களுடைய ஆதரவும் அதிகமாக கிடைக்கும்.

சர்க்கார் நடத்தும் பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டை உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்வோம். சென்னை நகரத்தில் பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் சர்க்காரால் நடத்தப்படுவதை சுட்டிக் காட்டி, “சர்க்கார் Bus போக்கு வரத்தை திறமையாக நடத்தவில்லை, மக்களுக்கு போதுமான வசதி செய்து கொடுக்கவில்லை, இவர்கள் எங்கே பெரிய பெரிய இரும்பு உருக்கு தொழிற்சாலை போன்ற இயந்திர தொழிற்சாலைகளை எடுத்து நடத்த போகிறார்கள், என்று எல்லாம் பொது மக்கள் பேசுகிறார்கள். இதனால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சர்க்காரே நடத்தக்கூடிய பெரிய பெரிய தொழில்களுக்கு மக்களுடைய மானசீக ஆதரவும், நல்லெண்ணமும் பாதிக்கப்படும். அதே போல் மின்சார கம்பெனிகளை சர்க்காரே எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் பேசி இருக்கிறார்கள். சர்க்காரும் எடுத்துக் கொள்வதாக வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தொழிலாளர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? “சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டால் எங்களுடைய குறைகள் கவனிக்கப்பட மாட்டாது. எங்களுடைய சம்பளம் குறைக்கப்பட்டு விடும், போனஸ் நிர்வாகத்திற்கும், எங்களுக்கும் சச்சரவு ஏற்பட்டால் தொழில் போர்டின் பரிசீலனைக்கு விடப்படமாட்டாது. எங்களுடைய உரிமை பறி போகும்; எங்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட மாட்டாது. எங்களை காட்டிக் கொடுப்பதாக ஆகும்” என்று தொழிலாளர்கள் அலறுகிறார்கள். சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டால் தொழிலாளர்களுடைய உரிமையானது மேலும் மேலும் பாதுகாக்கப்படும்; அவர்களுடைய தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படும்; வசதிகள் அதிகமாக கிடைக்கும். தனிப்பட்டவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடையவதற்கு சர்க்கார்

27th March 1956] [Sri S. Ramalingam]

காருக்கு அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இல்லை என்ற எண்ணம் தொழிலாளர்களிடையே தோன்றும்படியாக சர்க்கார் நிர்வகிக்கும் தொழிற்சாலைகள் நடைபெற வேண்டும். அந்த முறையில் சர்க்கார் தங்களுடைய தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் நடந்து கொள்ளவேண்டும்.

இரண்டாவது ஐந்தாவது திட்டத்தில் தொழிலாளர்களுடைய முழு ஆதரவுடன் வெற்றிகரமாக நடைபெறும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Public Accounts Committee, Assurance Committee, Budget Estimate Committee என்று இந்த சபையின் அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட சில கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இந்தக் கமிட்டிகளால் லாம் ஏற்கெனவே செய்த காரியங்களை பார்வையிடுவதற்காகத்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே நான் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால் மேலும் மேலும் மக்களுடைய நன்மையும், ஒத்துழைப்பும் அதிகமாக இருக்க வேண்டுமானால், சட்ட சபை அங்கத்தினர்களை கொண்ட கமிட்டிகளை இலாகா வேண்டுமானால், சட்ட சபை அங்கத்தினர்களை கொண்ட கமிட்டி நியமிக்கப்பட வாரியாக நியமிக்க வேண்டும். அதாவது மராமத்து விஷயமாக வாரியாக நியமிக்க வேண்டுமானால், இலாகா மந்திரி பரிசீலனை செய்து யோசனை செய்வதற்கு மராமத்து இலாகா மந்திரி இலாகா போன்ற எல்லா இலாகாக்களுக்கும் அந்தந்த மந்திரியின் தலைமையில் கமிட்டி அமைத்தல் வேண்டும், பட்ஜெட் தயாரிப்பு போன்ற தலைமையில் கமிட்டி அமைத்தல் வேண்டும், விஷயங்களிலும் கண் விஷயங்களும், திட்டங்கள் நிறைவேற்றும்படியான விஷயங்களிலும் கண்காணிப்பாக இருந்து ஒதுக்கியிருக்கும் பணம் தூவினியோகம் செய்யப்படாமல் லஞ்ச ஊழல் ஏற்படாமல், வீண் செலவு ஆகாமல், போதுமான அளவு மக்களுக்கு அது உபயோகப்படுகிறதா, எந்த இனத்திற்கு ஒதுக்கப் பட்டதோ அந்த இனத்திற்கு செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பதை கண்காணிப்பதற்கான அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டு கமிட்டிகள் ஏற்படுமானால், உண்மையிலே இன்றைய தினம் ஒதுக்கப்பட்ட பல கோடி ரூபாய் நல்ல உண்மையிலே இன்றைய தினம் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் முறையில் செலவு செய்யப்படும். அப்பொழுதுதான் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் முறையில் செலவு செய்யப்படுகிறது. ஒரு சிலர் சரண்டிக்கொண்டு பூராவும் பொது மக்களுக்கே பயன்படுகிறது. ஒரு சிலர் சரண்டிக்கொண்டு போகாமல் பாதுகாக்கப்படுகிறது என்ற எண்ணம் பொது மக்களுக்கு ஏற்படும், திட்டங்களும் நல்ல முறையில் நிறைவேறும்.

இறுதியாக, சென்ற 10, 15 நாட்களாக கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையை பற்றி பல கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக கூட்டுறவு டிபுடி ரிஜிஸ்டிராரும் விவசாயிகளும் உற்பத்தியாளர்களும் கொண்ட ஒரு மகா நாட்டை நடத்தி, கூட்டுறவு முறையில் தஞ்சையிலே ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும், அதற்கான உதவிகளை சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்றும் விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் நடந்தது என்ன? வேண்டிய உதவியைச் செய்து கூட்டுறவு முறையில் சங்கத்தை ரிஜிஸ்டர்செய்து மூலதனத்தை வசூல்செய்ய பெர்மிட் கொடுத்து உத்தரவு போடுவதற்குப் பதிலாக, சர்க்கார் இரண்டு தனிப்பட்ட நபர் களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி கேள்வி கேட்கும் போது, “நிதி வசூல் செய்யுங்கள், அதற்குப் பிறகு லைசென்ஸ் கொடுப்போது, “நிதி வசூல் செய்யுங்கள்” என்று கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பது பற்றி ஆலோசிப்போம்” என்று கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகிறார்கள். லைசென்ஸ் கிடைக்குமா, கிடைக்காதா என்பதை முதலில் தெரிந்து கொள்ளாமல் பொது மக்களிடம் எந்த ஒரு நபரும் துணிந்து மூலதனம் வசூல் செய்யும் நிலைமையில் இல்லை. சர்க்காருக்கு இதிலே ஒரு “பாலிஸி” வேண்டும். கூட்டுறவு திட்டங்களை ஆதரித்து வளர்த்து வந்தால்தான், இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியும்.

ஆகையினாலே, கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை ஆதரிக்க சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

SRI V. VAIRAVA THEVAR : மதிப்பிற்குரிய கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவில் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதியில் சர்க்கார் கடன் உதவி அளித்திருந்த போதிலும்,

10-42
a.m.

[Sri S. C. Virupakshiah] [27th March 1956]

has been deferred. If everything is feasible, I do not know why this should be deferred. This Government would be earning the gratitude of the public if this scheme fructifies and is pushed through in spite of the question of the reorganization of States. After all they would be earning the gratitude of the people of the area, and as long as that area remains in Madras State, it is but proper that the people there expect everything from this Government unmindful of the impending reorganization. As such, even now I would urge upon this Government to bestow attention on this scheme and execute it as early as they can. After all it is but proper for the future Government to continue without any demerit the good works that were started by this Government.

Sir, some of the quarters meant for the Government officials are in a most dilapidated condition. They require urgent repairs. I find that these buildings have not been attended to for a large number of years. These buildings should be attended to, because the convenience and comfort of the officials is the responsibility of the Government.

(Mr. Speaker resumed the Chair at this stage.)

Electricity should be extended to rural areas for agricultural operations. The rules are even now not as much liberalized as to make electricity come within the reach of the ordinary people. As such, I wish much more attention is bestowed by this Government on electrifying rural areas; especially to supply electricity for agricultural operations. It is now almost a settled fact that agriculture must have the support of electricity for its improvement. As such I wish this Government pay more attention to rural electrification.

I now come to rural water-supply. Kollegal is two or three miles away from the Cauvery. Yet we have no protected water-supply. Cholera and other diseases are having their toll of human lives now and then. It is absolutely necessary that protected water-supply is given to Kollegal town. As such I urge that this Government should be pleased to take up the question of protected water-supply to this town. Thank you, Sir.

11-25 a.m. * Sri S. VADIVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின்மீது பேசுகையில் ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை நல்ல முறையில் செலவழிக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லி முடித்துவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் முதல் மந்திரியாக இருந்த காலத்தில், முதல் நம்பர் எதிரி கம்யூனிஸ்டுகள் என்றும், இரண்டாம் நம்பர் எதிரி மராமத்து இலாகாவின் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அதுபோலவே இன்றைக்கு மராமத்து இலாகா சம்பந்தமான விஷயங்களை எடுத்துக்கொண்டால், கடந்த இரண்டு வருஷங்களுக்குள்ளே பல விஷயங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், திட்டவட்டமாகச் சொல்வதற்கு ரூசுவாக வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். அந்த முறையிலே ரூசுவாக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி மாறி விருக்கிறது. ஆனால் மராமத்து இலாகா மாறவில்லை என்பது கனம் அங்கத்தினருடைய வருத்தமா என்று தெரிய விரும்புகிறேன்.

27th March 1956]

* Sri S. VADIVELU : உண்மையை ஒப்புக்கொள்வதற்கு கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினர் என்றும் தயாராக இருப்பார்கள். ஆனால், உள்ளாட்சிகளிலே இருந்துகொண்டு பல வேலைகளைச் செய்துகொண்டிருப்பது அந்த டிபார்ட்மென்ட் என்பதையும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். அந்த முறையிலே பார்க்கும்பொழுது, டிபார்ட்மென்ட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஊழல்களைச் சொல்லப்போனால், 1939-ம் வருஷத்திலே ஒரு கண்டிராக்டர் இரண்டு வேலி நிலம் வைத்திருந்தார் என்றால், 1956-ம் வருஷத்திலே 12 வேலி நிலம் வைத்திருக்கிறார். ஸ்டீக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து சென்னையிலே வீடு வாங்குகிறார். என்ஜினீயர் டிபார்ட்மென்ட்டிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் கண்டிராக்டர் எடுக்கக்கூடியவர்களுக்கும் உள்ளே ஒரு தொடர்பு இருக்கிறதென்பதை உற்று கவனிக்கவேண்டும். திட்டவட்டமாகச் சொல்ல முடியாவிட்டாலும் உற்று கவனிக்கும்போது இந்த டிபார்ட்மென்ட்டிலுள்ள விஷயங்கள் தெரியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மூன்று சர்க்கரை ஆலைகள் திறக்கப்படுகின்றன என்றும் அதை முதல் மந்திரி அவர்கள் திறந்து வைத்துப் பேசும்போது “நிலப் பிரபுக்கள் மனம் மாறவேண்டும், இந்தக் காலத்திலே” என்று சொல்லியிருக்கிறார் கள். உண்மையிலேயே அந்த ஜில்லாவிலேயே சர்க்கரை ஆலைகள் திறக்கப்பட்டதைப்பற்றி வரவேற்பதோடு கூட அந்த நிலத்திலே வேலைசெய்திருந்த பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகளை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றாமல் அந்த விவசாயிகளுக்கும் கரும்பாலைகளிலே வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய மிராசுதார்கள் 60 : 40 நியாய வார மசோதாவைப் பலமாக எதிர்க்கின்றார்கள். அதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராமலிங்கம் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். தஞ்சை ஜில்லா மிராசுதார்கள் மசோதாவை எதிர்ப்பதற்கு யாதொரு நியாயமும் கிடையாது. ஏனென்றால், திட்டக் கமிஷன் சொல்லியிருக்கிற சிபார்சுகளைப் பார்க்கும்போது விவசாயிகளுக்கு 75 சதவிகிதம் வாரம் நிர்ணயித்திருக்கிறது. திட்டக்கமிஷன் கொடுக்கவேண்டியிருக்க, இப்பொழுது விவசாயிக்கு 75 வீதமும் கொடுக்கவேண்டியிருக்க, இப்பொழுது சென்னை சர்க்கார் கொண்டுவர இருக்கும் மசோதாவில் மிராசுதாருக்கு 40 வாரமும் விவசாயிக்கு 60 வாரமும் தான் நிர்ணயித்திருக்கிறது. இதை யாவது இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கொண்டுவரலாம் என்ற நல்ல எண்ணத்துடன் சர்க்கார் கொண்டுவந்தாலும்கூட, அதை வரவொட்டாமல் தடுப்பதற்கு தஞ்சை ஜில்லா மிராசுதார்கள் ஒரு பெரிய கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு, சர்க்காரை அசைத்துவிடுவோம் என்றும், வரி கொடா இயக்கம் நடத்துவோம் என்றும் மிரட்டுகிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன். ஒரு சில நிலப் பிரபுக்கள் இந்த மசோதாவை எதிர்த்தாலும் இந்த மசோதா விலால் பயனடையப்போகும் பல ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் சர்க்காரைச் சார்ந்திருப்பார்கள் மிராசுதார்களிடமிருந்து சர்க்காருக்கு எந்த விதமான எதிர்ப்பு வந்தாலும் அதைக் கண்டு சர்க்கார் அஞ்சவேண்டிய நிலை; சர்க்கார் கொண்டுவர இருக்கும் மசோதாவுக்கு ஆதரவாக அவ்வளவு விவசாயிகளும் இருக்கிறார்கள் என்பதை சர்க்கார் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு, எந்த எதிர்ப்பு வந்தாலும் அதை எதிர்த்துநின்று, 60 : 40 நியாய வார மசோதாவை உடனடியாகக் கொண்டுவந்து, அமுல்படுத்தத் தயங்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் சர்க்கார் பக்கத்தில் இருக்கிறார்கள், மிராசுதாருடைய மிரட்டலுக்கும் உருட்டலுக்கும் பயப்படவேண்டியதில்லை என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்வதற்கு, பல பணங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தம்கூட, நடைமுறையிலே பார்க்கும்போது அந்தப் பணங்கள் நல்ல முறையில் செலவு செய்யப்படவில்லை என்று பல முறை சொல்லி வருகிறோம். அந்தப் பணம் ஆஸ்பத்திரியின் மூலமாகவும் மற்ற விதங்களில் செலவு செய்யப்படுகிறது. அதை ஒரு சிலர் தங்களுடைய சொந்த உபயோகங்களுக்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, ஹரிஜனங்களுக்கு யாதொரு

[Sri S. Vadivelu]

[27th March 1956

நன்மையும் கிடைக்காமல், மருந்து வசதிகள், வைத்திய வசதிகள் ஒன்றும் கிடைக்காமல் செய்துவிடுகிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதோடு சர்க்காரே ஒவ்வொரு ஆஸ்பத்திரியையும் நேரடியாக நடத்துவதற்கு முன் வந்தால் உண்மையிலேயே ஹரிஜனங்கள் நன்மை அடையமுடியுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்கும் விஷயமாக, சர்க்காருடைய புறம்போக்கு நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்குகிறார்கள். அதோடு, தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமான பட்டா நிலங்களிலும் ஹரிஜனங்கள் வசித்து வந்தால், அந்த இடத்தை சர்க்கார் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு சம்மதிக்வேண்டும். பட்டா நிலங்களில் குடியிருப்பவர்களையும் காலி செய்யக் கூடாது என்பதற்கும் ஒரு சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்றும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்து மத தர்ம பரிபாலன போர்டார், கோவிலிலுள்ள சில சிப்பந்தி களை திடீரென்று விலக்கிவிடுகிறார்கள். நாகப்பட்டினத்தை அடுத்த சிக்கல் என்னும் ஊரிலுள்ள கோயிலிலே ஒரு குருக்கள் ஐயர் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்தவரை திடீரென்று போர்டார் வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட் டுன் காரணமாக அந்தக் குடும்பம் அல்லல் படுகிறது. ஏதோ கோயிலில் சமையல் வேலை செய்து ஜீவித்து வந்துகொண்டிருந்தவரை இப்படித் திடீரென்று நீக்கிவிட்டால் அவர்கள் என்ன செய்வது? இம்மாதிரியான முறையில் இந்துமத தர்ம பரிபாலன போர்டார் அக்கிரமமான முறையில் நடந்து கொள்ளாதிருக்க சர்க்கார் கண்காணிப்புடன் இருக்கவேண்டும், கோயிலை நம்பி வாழக்கூடிய பல குடும்பங்களை போர்டினுடைய அக்கிரம மான காரியங்களிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

11-31 a.m. * SRI G. GOVINDAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மொத்த நிதியிலிருந்து பணத்தை எடுத்து உபயோகிப்பதை அங்கீகரிக்கும் மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச பிரியப்படுகிறேன்.

நமது சர்க்காரில் வேலை பார்க்கும் குமாஸ்தாக்கள் தங்களுக்குச் சம்பளம் போதவில்லை என்று நீண்ட காலமாக கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏதோ ஏப்ரல் இரண்டாப்ரதேதி துக்க தினம் கொண்டாடப் போவதாகப் பத்திரிகையிலே அறிக்கை வந்திருக்கிறதைப் பார்த்தேன். ஆனால், நமது சர்க்கார் “பணம் போதவில்லை, கவனித்துப் பின்னால் செய்வோம்” என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். பணம் போதவில்லை என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான்.

பணம் போதாத நாட்டில் மேல் சபையை வைத்துக்கொண்டு, அதற்கு அவசியமில்லாமல் பணத்தை, பல லட்சக்கணக்காக கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் அந்த மேல் சபையை நீக்கிவிட்டு, குமாஸ்தாக்களுடைய நிலைமையைக் கொஞ்சம் சீர் தூக்கிப் பார்த்தால் நலமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். ஏதோ நாங்கள் செய்யக்கூடிய காரியங்களை மேல் சபை பார்த்து அப்படியே ஆமோதித்து விடுகிறது. பெரிய மனிதர்களாக, செல்வாக்கு மிகுந்தவர்களாக இருக்கக்கூடியவர்களை நாம் கவர்னர் அவர்கள் நியமனம் செய்து, அவர்களுக்கு ஒரு ஸ்தானத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற அந்த எண்ணத்துடனே அந்த மேல்சபை இருக்கிறதேயொழிய, மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய முறையில் மேல் சபை இருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் எல்லோரும் நினைக்கிறார்கள். உதாரணமாக, மேல் சபை என்று ஒன்று இருக்கப்போய்தான் சில மெம்பர்கள் வெளியிலேயிருந்து வந்து

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினரவர்கள் மேல் சபையைப்பற்றி கொஞ்சம் கெளரவக் குறைவாகப் பேசுவது அவ்வளவு நல்ல தல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். மேல்சபை அவசியமா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானித்து, அது அவசியம் இல்லையென்று கனம் அங்கத்தினருக்குத் தோன்றினால், அதன்படி ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து நின்றவேற்றச் செய்தால் அது போய்விடும். ஆனால், மேல்சபை இருக்கிறவரை,

27th March 1956] [Sri C. Subramaniam]

[illegible]

* **SRI G. GOVINDAN :** கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்ன னதை ஒப்புக்கொண்டு நான் அதிகமாக அதைப்பற்றி சொல்லவில்லை. ஆனாலும், நாட்டு நிலைமையை உத்தேசித்து, பணம் வீணாகிறதே என்ப தற்காக அப்படிச் சூழப்பிட்டுள்ளே தவிர, அந்தச் சபையின்மீதோ அந்தச் சபையின் அங்கத்தினர்கள் மீதோ எனக்கு எந்தவிதமான துஷேஷமும் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நமது நாட்டில் சமீபத்தில் அடித்த புயலால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்கள் ராமநாதபுரம், திருச்சி, தஞ்சை ஜில்லாக்கள்தான். அந்த ஜில்லாக்கள் ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதை சர்க்கார் உணர்ந்து நல்ல முறையில் நிவாரணம் அளிக்க முன் வந்தார்கள். ஆனால் அங்குள்ள தாசில்தார்கள், குமாஸ்தாக்கள் கொடுத்தக்கடன் பணத்தைக் கூட சரியாகக் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் அங்குள்ள விவசாயிகள் மிகுந்த கஷ்டத்திற்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் ஒரு பழமொழி உண்டு, அதாவது “சத்தரத்து சோத்துக்கு தாத்தையங்கூர் உத்தரவா” என்று. அதைப்போல சர்க்கார் கொடுக்கும் தாராள நோக்கத்தை அங்குள்ள அதிகாரிகள் கெடுத்து வருகிறார்கள். நிவாரணத்திற்கென்று காலத்தில் கடன் கொடுத்து உதவி செய்தாலும் அங்குள்ள தாசில்தார்கள் அந்தக் கடனை விவசாயிகளுக்கு காலா காலத்தில் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி செய்து வருவதை கண்காணித்து அப்படி நடவடிக்கை இருக்க சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

கைத்தொழில் சம்பந்தமாக சிலவற்றை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கைத்தொழில்களை நடத்துவதைக் காட்டிலும் கிராமங்களில் அமைத்து நடத்தினால்தான் அது எல்லோருக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும். இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். கிராமங்களில் அமைத்தால் விவசாயிகளுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். அங்குதான் அதிகப் படியானவர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் பெரும்பாலானவர்கள் அங்கு தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். வருஷத்தில் நாலேந்து மாதங்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுவிட்டு பாக்கி நாட்கள் அவர்கள் சும்மா இருப்பும் தாஸ் அவர்கள் அங்கு அமைக்கப்படும் கைத்தொழில்களில் ஈடுபட முடியும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதனால் புதிதாக ஏற்படுத்தப் படும் கைத்தொழில்களை கிராமங்களில் ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதுதான் கிராமத்திற்கு செய்யும் நன்மை.

பல தாலுகாக்களில் பல தாதுப் பொருள்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருப்பதாக இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரியப்படுத்தியிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அதை ஆராய்ச்சி செய்யும்படியாகவும் தெரியப்படுத்தியிருப்பதாகவும் தெரியவருகிறது. ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் கிருஷ்ணாளானி என்ற இடத்தில் சிமெண்டுக்கு உபயோகப்படக்கூடிய தாதுப் பொருள் இருப்பதாகக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்து அந்தத் தாது பொருள்கள்

[Sri R. Krishnan] [27th March 1956]

കുരു കാര്യംകൂടെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവസാനിച്ചുകൊള്ളൂ. കൊല്ലംകോട്ട് അഴി തുറന്നുവെക്കുന്നതിൽ ഒരു കിനാറു കുമ്പിളപ്പുലം കല്ലിൽ ഇരുമ്പിന്റെ അംശം കാണുകയുണ്ടായി. അതു കൊണ്ടു് മെറൽ ഇൻവെസ്റ്റിഗ് മുഖാന്തിരം ആന്ധ്രയിലുള്ള പരിശോധിച്ചിട്ടിൽ ൨5 ശതമാനത്തോളം ഇരുമ്പിന്റെ അംശം മറ്റ് നദിയിൽ പതിക്കു കണ്ടതായി അറിവുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി ശരിയായ ഒരു സര്യ നട്ടെങ്ങിയെടുക്കുകയുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് ധൂണാട്ടു വാണമെന്ന അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

மேலும், ஹரிஜன வெல்பேர் இலாக்கா திறம்பட வேலை செய்வது கிடையாது. இரட்டைமலை சீனுவாசன், சுப்ரமணியம் போன்றவர்களாலும், என்னாலும் வளர்க்கப்பட்ட அந்த ஸ்தாபனம் இன்று அழிந்து போவதைப் பார்த்து நான் வருந்துகிறேன். ஹரிஜன வெல்பேர் பள்ளிகளை தற்போது ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுடைய நன்மைக்

* DR. K. B. MENON : Mr. Speaker, Sir, I moved the cut motion while discussing the demands—Public Health and Medicine—and I wish to pursue the same subject to-day. After moving that cut motion, the Hon. Minister for Health Sri A. B. Shetty was good enough to arrange for a visit to some of the health institutions in the City and eleven of us went and visited the General Hospital, the King Institute, the Mental Hospital and the Health Centre. Though such visits are intended to appraise us of what is taking place there, we were able to gather more information for ourselves. In the General Hospital Dr. Prasada Rao, the Dean, took us around and we went round the place for 3½ hours. I must say that Dr. Prasada Rao is a very experienced and efficient administrator, for the test of a good administrator is the fund of information that he has about the institution over which he presides. We were pelting him with a number of questions for hours together especially after our discussion in this House and he could tell us about various matters—from the number of pieces of clothes that are sent to the laundry up to the quantity of medicine that is distributed to each ward. All these details were at the tip of his

[27th March 1958]

[illegible]

അർ, ഹരിജനങ്ങൾക്കു പോലീസുകാരിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന രക്ഷയെപ്പറ്റിയും പെരുമുറക്കത്തോടുപറ്റിയും പലരും ഇവിടെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. പോലീസുകാരുടെ അതിക്രമത്തെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽക്കൊണ്ടുവരാൻ എത്രതന്നെ ശ്രമിച്ചാലും

[Dr. K. B. Menon] [27th March 1956]

tongue He was not answering questions referring to books, but he was answering questions off-hand. We went about the hospital and, as I said, we could gather information for ourselves.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, allegations were made here by the Hon. the Leader of the Opposition that the Dean was suffering from diabetes and so many other diseases and so much so he was in a disabled condition and was not in a position to look after the affairs of the hospital. I would like to know the impression of the hon. Member with regard to that.

* DR. K. B. MENON: I must confess that I am not a medical doctor. But I can say that he went round with us for 3½ hours. Though the youngest among us was tired and looking for a seat to sit down, Dr. Prasada Rao was very energetic and stood the strain very well. That is all the information I can give with reference to that.

12.10 p.m. Now, when we were walking about the ward, we visited the Barnard Institute of Radiology and I saw a machine there kept in one corner covered to prevent it from being spoiled by dust. On enquiry, I understood that that machine is a scull table costing about Rs. 30,000, that it was bought in 1953 and that it has not yet been used. The scull table is a very useful one in an institution like the General Hospital. There, the pictures of the scull of patients can be taken from different angles and different sides without moving the patient. That is the advantage of that table. I understood that it is not being used because there is no transformer for which Government have to invest about Rs. 10,000 or Rs. 12,000. To keep a valuable machine of that type for such a long time without being used, I feel, is a waste of money. A delicate machine of that type, if allowed to rest and rust, will certainly go to waste. I would like to invite the attention of the Hon. Minister to it and see that a transformer is provided as early as possible and that machine is made available to the Barnard Institute of Radiology as well as to other departments in the General Hospital.

In this connexion, I may also say that because Madras has the largest quantity of radium available in the whole of India, some radium needles should be transferred to the Stanley Hospital and a section may be opened there for treating patients. The Stanley Hospital is very near and if a section is opened there more patients can be treated. There are only 100 beds in the General Hospital.

Then, Sir, we went to the King Institute, Guindy. This is another institution which every Member and every citizen should visit. There also we have a very efficient Director in Dr. Narayana Rao, who has been connected with that institution, I understand, for the last thirty years. He, just like Dr. Prasada Rao, has every detail connected with the institution at the tip of his tongue. He took us around the Institute. The most interesting

[27th March 1956] [Dr. K. B. Menon]

section that we visited was the Food Analyst's Section. There, anyone who had a talk with the doctor-in-charge, I think his name was Narayana Iyer, if I remember correct, will be scared to eat in a hotel. He showed us some kind of "Kesari dhall" which is imported from Northern India into the South and persons taking that "Kesari dhall" which must be used in making sambhar, will get paralysis. I think Government should take the first opportunity to completely ban the import of such dhall into South India and the use of it in any hotel. It should be checked at source and not in the hotel. There are also bogus medicines and he showed us a number of such medicines. There is a medicine called "Hetrazon" which is nothing but boric acid, which is poison. He showed another medicine also called Garbhini which contained nothing except glucose and colour. He also said that some medicine is sold in the market as Vitamin A, B and C but there is no vitamin at all in that medicine. But then, that medicine is sold in the market in the name of "Murba", using the name of Unani medicine, which cannot be banned by the Government according to the laws now in force. I suggest to the Government that such laws should be amended and such medicines should be kept out of the market. That reminds me of an incident in the United States, where a little child after taking some medicine prescribed by a doctor died and the mother of that child wrote to Mr. Roosevelt. Immediately Mr. Roosevelt instituted a search of all the medicine shops in the United States and confiscated every bit of that medicine. Similarly, something should be done by the Government here when the King Institute, after analysis, gives an expert opinion. Any medicine of that kind, if it is sold in the market, must be confiscated and the consumer should be saved.

In this connexion, I should like to make another submission to the Government. I hear that the Government are spending about £8½ lakhs every year for the import of serum from outside and it appears that if a building is built in that Institute for making that serum, it would cost about Rs. 6 lakhs and the sum of £8½ lakhs can be saved by the Madras State. I think this is a very reasonable proposition as the King Institute will be yielding income to the Government. The Government should therefore provide that building and horses as early as possible, if possible, by diverting some amount from the present Budget and giving them that money. These are the immediate suggestions that I have to place before the Government from the experience that we had in the course of our tour.

The Health Centre is doing very good work and my suggestion with regard to that is, that they have not received sufficient publicity. People do not know it and even we did not know it. We knew it only through the Minister and if the Minister had not told us, we would not have gone. So, I believe that some publicity should be given to that kind of work. It is very useful for the villagers. Thank you, Sir.

[Sri C. Kandasamy] [27th March 1956]

அடுத்தபடியாக இன்றைய தினம் மேலும் பார்க்கும்போது அடிப்படையாக பார்க்கும்போது நிலவெளியேற்ற தடுப்புச் சட்டம் இயற்றி இருக்கிறோம். அந்த சட்டங்கள், நல்ல முற்போக்கான சில அம்சங்கள் கொண்டவை. அந்த அம்சங்களை நிறைவேற்றும் வகையில், மந்திரிகள் அவை நாட்டுக்கு அவசியமென்று கருதி நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும், அது அமுலுக்கு கொண்டுவரும்போது பல குறைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அது இன்னும் நல்ல முறையில் ஏற்படவேண்டுமென்று பலர் கருத்துள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். இருதரது வருஷ காலமாக பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் ஏற்படுத்தின அதிகார அமைப்பில் மாறுதல் ஏற்படுத்தி ஜனநாயக அம்சங்களைப் புகுத்தி இந்த சர்க்காருடைய சில நல்ல நோக்கங்களாவது இன்றையதினம் அமுலுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நாம் தற்போது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி பேசுகிறோம். அதே சமயத்தில் சென்ற 20 நாட்களாக சென்னை நகரத்தில் நடந்துகொண்டிருப்பதை மந்திரிகள் பார்க்காமல் இருக்க முடியாது. கார்ப்பரேஷன் மோட்டார் டிரைவர்கள் தகராறு நடக்கிறது. இஞ்ஜினீயர் தொழிலாளர் விஷயமாக விவகாரங்கள் நடக்கின்றன. M.E.S. தொழிலாளர் தகராறுகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். திருச்சி ஜில்லாவில் போன வருஷம் Anti-eviction சட்டம் அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. இன்றையதினம் இந்த eviction பிரச்சினையில் நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகளின் மனுக்கள் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. இதை எதிர்த்து அம்மக்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இதே விவசாயிகள் இந்த தேசத்தின் வருங்கால அபிவிருத்திற்கு உழைக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த eviction விஷயமாக சில நிர்வாக கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பது உண்மை. இதற்காக நிர்வாகத் துறையில் சில மாறுதல்கள் சர்க்கார் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கூறுகிறோம். அதற்காக அசைரப்பட்டு ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை, அப்படி செய்வதால் பல விபரீதங்கள் ஏற்படலாமென்று சர்க்கார் தரப்பில் சொல்லலாம். ஆனால் பொதுப்படையாக சொல்லும்போது பொதுஜனங்கள் கை ஒங்கும்போது ஜனநாயக ஸ்தாபனங்களாக விளங்கும் பல கட்சிகள் நல்ல முறையில் வருங்காலத்தில் மக்கள் முன்னேற்றத்திற்காக வேலை செய்யும்போது, சர்க்கார் அவைகளுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கும்படியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்பதே எங்கள் கோரிக்கை.

அதேமாதிரிதான் இந்த 60—40 சட்டத்தைப்பற்றி பல அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. சவாமி சகஜானந்தா கூட 50—50 போதும் என்கிறார். இது ஒரு பிரச்சனை. ஆனால் நாம் கூறுவது என்னவென்றால் இந்த தேசத்தில் இருக்கக்கூடிய 100-க்கு 80 பங்கு மக்களாகிய விவசாயிகள் வளர்வதன் மூலமாக தேசமே ஒட்டு மொத்தமாக முன்னேற்ற முடியும். அதையே தான் Planning Commission-ம், மந்திரிமார்களும் ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு, சாதன சாத்தியப்பாடுகளை வைத்துக் கொண்டு, நம் நாட்டின் விசேஷ தன்மையை வைத்துக் கொண்டு செயலாற்ற வேண்டும் என்றுதான் கூறுகிறோமே தவிர வெறும் 75 பங்கு விவசாயிகளுக்கு வந்து விட்டால் வீட்டில் சாப்பாடு வந்து விடும் என்று கூறவில்லை. அதே சமயத்தில், இங்கே இருக்கக்கூடிய சிறு கூட்டம் வசதியாக இருந்தவர்கள், இன்றைய தினம் வசதியை விடுவதென்றால் சிறிது கஷ்டந்தான். அவர்கள் மகாத்தமா காந்தியின் பேச்சைக் கேட்டு நடந்துவிட முடியாது. மனித பழக்க வழக்கத்தை நாம் பார்த்து வருகிறோம். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே நிலச்சுவான்தார்கள் பத்திரிகைகளிலே பிரசுரம் செய்கிறார்கள். “இந்த நில சீர்திருத்த சட்டம் வந்தால் நாங்கள் வரி கொடா இயக்கத்தை நடத்தவேலாம்; சத்தியாக்ரகம் செய்யப் போகிறோம்” என்று. அப்படி அவர்கள் வரிகொடா இயக்கம் நடத்தினால் இந்த வரியை வசூலிக்க அவர்களுடைய சொத்துகளை எல்லாம் விடும்பொழுது, அவற்றை எலத்தில் எடுக்க குடியானவர்கள் தயாராயிருப்பார்கள் என்பதை மறந்துவிட்டு பேசுகிறார்கள். நியாயமான ஏற்பாட்டுக்கு இன்றைய தினம் அது நாட்டுக்கு நன்மை செய்யக்கூடியது என்று தெளிவாக ஒத்துக்கொண்ட வகையில், நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்

27th March 1956] [Sri C. Kandasamy]

கொள்ள வேண்டும். அதற்கு அவர்கள் பயப்படக்கூடாது. அப்படி செய்தால் ஜனங்களின் ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் கிடைக்கும் என்று நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேமாதிரி இன்றைய தினம் பல பிரச்சனையைப்பற்றி இங்கே பேசும் பொழுதுகூட, அந்த பக்கத்திலிருந்து சிலர் பச்சையாக பேசும்படி நிதி லஞ்சம் பற்றியும், ஊழல்கள் பற்றியும் நாங்களும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். மந்திரி அவர்கள் சொன்னதை லஞ்சம் ஒழிந்துபோகாது. லஞ்சம் மேலெழுந்தவாரியாக பேசுவதனால் லஞ்சம் ஒழிந்து வருகிறது. சமுதாயத்து கட்டந்த இருதரது வருஷங்களாகவே இருந்து வருகிறது. எங்கு தாயத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு பழக்கமாகக்கூட ஆகிவிட்டது. எங்கு போனாலும் பணம் கொடுத்தால்தான் காரியம் நடக்கும் என்று தெரிந்த போனாலும் பணம் கொடுத்தால்தான் கட்டுப்பாட்டவர்களும், கட்டுப்பாட்டவர்களும், தெரியாதவர்களும், நியாயத்திற்கு கட்டுப்பாட்டவர்களும், கட்டுப்பாட்டவர்களும் நினைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாக படாதவர்களும் நினைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று கண்டுபிடித்து அதை ஒழிப்பவனித்து ஆணியேர் எங்கிருக்கிறது என்று நான் விரும்புகிறேன்.

பதற்கு முயற்சி செய்வதுதான் சரியானது என்று நான் விரும்புகிறேன். லஞ்சம் வாங்கியவர்களை ஒரு பாரபட்சமற்ற விசாரணைக்கு உட்படுத்தி அப்போதைக்கப்போது தக்கபடி கண்டித்தால்தான் இதை கட்டுப்படுத்த முடியும் என்பதை நான் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுதுகூட முடியும் என்பதை நான் தெரிவிக்க ஸ்கூலில் ஊழல்கள் நடந்து இருக்கி சென்னையிலுள்ள பாலி டெக்னிக் ஸ்கூலில் ஊழல்கள் நடந்து இருக்கி கின்றன என்று திட்டவட்டமாக தெரிகிறது. அங்கே இருக்கக்கூடிய அதி காரிகள், பொறுப்புள்ளவர்கள், நிச்சயமாக சென்ற காலத்திலே சரியான நிர்வாகத்தை நடத்தவில்லை. அங்குள்ள இயந்திரங்களை துர்வினியோகப் படுத்தி இருக்கிறார்கள். பணம் கையாளப்பட்டிருக்கிறது. இது எல்லாம் படுத்தி இருக்கிறார்கள். பணம் கையாளப்பட்டிருக்கிறது. இது எல்லாம் ஜனங்கள் மத்தியில் பேசப்படுகிறது என்று சொல்லிவிட முடியாது. இருந்த போதிலும் மாக நாம் இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. இருந்த போதிலும் அங்கு மோசடி நடந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி அரசாங்கம்தான் பொறுப்பு எடுத்துக்கொண்டு விசாரித்து வெளியிலே தவறான எண்ணம் பிரதிபலிக்காது அங்கு மோசடி நடந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி அரசாங்கம்தான் பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏற்கனவே இருக்கிறேன். மந்திரி அவர்களும் யிலே நடந்த சில காரியங்களை சொல்லி இருக்கிறேன். இன்றைய தினம் அதற்கு தக்கது செய்வார் என்று நினைக்கிறேன். இன்றைய தினம் வைத்திய இலாகாவை நிர்வகிக்கும் கனம் ஷெட்டி அவர்கள் மூன்று வைத்திய இலாகாவை வைத்திய உதவி கொடுக்கிறோம் என்பதை ஞாபகத்தில் கோடி மக்களுக்கு வைத்திய உதவி கொடுக்கிறோம் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு காரியம் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு நாட்டிலிருக்கக் வைத்துக்கொண்டு காரியம் செய்ய வேண்டும். போதாது. சகல கிராம கூடிய மேலாட்டு வைத்தியத் திறமை மட்டும் முறையில், சென்ற மக்களுக்கும் வைத்திய உதவி கிடைக்கும்படியான முறையில், சென்ற கால வைத்திய முறையையும் நவீன முறையையும் இணைக்கக்கூடிய வகை யில், கண்டவர்கள் வைத்தியம் பார்த்து ஜனங்களின் உயிருக்கு உலை வைக்கக்கூடாத வகையில் இந்த பிரச்சனையை சமாளிக்க முடியும் என்பதை அவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு, பழைய முறையில் இந்த நாட்டு வைத்தியம் எல்லாம் Quackery என்று சொல்லாமல், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நாம் ஒதுக்கக்கூடிய தொகையில் காரியங்களை செய்ய வேண்டும்.

அதைப்போலவேதான் இன்றைய தினம் சிறு தொழில்களுக்கெல்லாம் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஏராளமாக கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் கடன் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் பல தொழில் நுணுக்கம் தெரிந்தவர் கள் பணமில்லாமல் அவதிப்பட்டிருக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வசதியும், வாய்ப்பும் ஏற்பட்டால் இந்த நாட்டுக்கு அமோகமான யோசனை யை அவர்களால் கொடுக்க முடியும். இன்றைக்கு செல்வாக்கு உள்ளவர் கள்தான் பிளாமி பெயர்களில் கம்பெனி என்று போட்டுக்கொண்டு பணத் தை கடன் வாங்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் சிறு தொழில்களில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்களுக்கு பணம் சரிவர போய்ச் சேர வேண்டுமென்று மந்திரி சபை பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் திட்டங்களிலேயுள்ள குறைகளைத்தான் எடுத்துச் சொல்வார்களே தவிர வேறு வேலை யில்லை என்று கூறலாம். இந்த தேசம் முன்னேற்றவேண்டும் என்பதிலே அவர்

[27th March 1956]

12-18
p.m.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : தனம் சபாநாயகர்

அவர்களே, சர்க்கார் பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களைக் கைக்கொண்டு அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்குக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கின்றது. இவ்விதம் செய்யும் உற்சாகத்தில் பணம் சில இடங்களில் வீணாகிவிடும். ஆக்கப்படாமல் இருக்கும்படியும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இப்பொழுது புயலினாலும், வெள்ளத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்ட ராமநாதபுரம் பிரதேசங்களில் சமுதாய நலத்திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் முதலியவை களைப் புகுத்தி, அந்தப் பிராந்தியத்தை அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்ற முயற்சியில் சர்க்கார் ஈடுபட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது விஷயத்தில் நான் எச்சரிக்கை ஒன்று செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கம், இந்த மாதிரியான அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்குச் செலவாகும் தொகையில் ஒரு பங்கு மக்களிடையே இருந்து எதிர்பார்க்கிறது. இன்றைக்கு ராமநாதபுரம் ஜில்லாவாசிகள் புயலினாலும், வெள்ளத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்டு இருப்பதனால் அவர்கள் விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலைமையில், தங்களைத் தாங்களே காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை அந்தப் பிரதேசத்தில் புகுத்தும்போதே, அவை அங்கே வெற்றிகரமாக நடைபெற முடியுமா, அந்தத் திட்டங்களுக்கு அந்தப் பிரதேச மக்களிடம் இருந்து ஒரு பங்கை எதிர்த்துப் பார்த்தால் கிடைக்குமா என்பதையும் யோசித்துக் கொண்டு இந்த முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அப்படிப்பட்ட கொள்கையுள்ள திட்டத்தை இந்த விரிதேசத்தில் புகுத்து வார்களானால் அது வெற்றிகரமாக நடக்குமா என்பதை முடிவில் யோசிக்க வேண்டும், அதற்கான ஏற்பாடுகள் பிறகு செய்யவேண்டும். முதல் முதலில், சிப்பந்திகளை நியமித்துவிட்டு அவர்களுக்கு செலவு செய்து, அவர்களை அங்கு அமர்த்திவிட்ட பிறகு ஜனங்கள் ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் போகக்கூடும். ஆகவே திட்டம் நிறைவேற சாத்தியமில்லையானால் சிப்பந்திகளுக்காக சம்பளம் கொடுத்து பணம் வீணாக விரயமாகாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு முன் எச்சரிக்கையை ஜனங்களிடமிருந்து எதிர் பார்க்கும் ஒத்துழைப்பும், உழைப்பும், பணமும், கிடைக்குமா என்று பரிசீலனை செய்து பிற்பாடு சிப்பந்திகளை நியமித்து அந்த வேலையில் இறங்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை முடிவு கட்டவேண்டும். அப்படி முடிவு கட்டின பிறகு ஜனங்கள் ஒத்துழைப்பு, உழைப்பு இப்போது இருக்கும் நிலைமையில் இருக்காது என்று இருந்தாலும், ஜனங்களிடமிருந்து எதிர் பார்க்கும் துக்கைய கடனாக அவர்களுக்குக் கொடுத்ததாக போட்டுக் கொண்டு, சர்க்காரே எல்லாவற்றையும் ஏற்று காரியங்கள் செய்த பிறகு அத்துக்கையை நீண்ட கால தவணைகளில் அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கும் மார்க்கத்தைத் தேடவேண்டும். இவ்விதம் செய்தாலொழிய அத்திட்டங் களை அங்கு நிறைவேற்ற முடியாது. மற்றும் அங்கே சிப்பந்திகளை மாதிரம் முதலில் போட்டுவிட்டு, ஜனங்களைப்பார்த்து, “உங்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கும் உழைப்பு, பங்குப் பணம் கொடுக்காமல் போனால் திட்டங்களை அமுல் நடத்த முடியாது” என்று சொன்னால், அந்த ஜனங்கள் ஏமாற்றம் அடைந்துவிடுவார்கள். ஆகவே ஜனங்கள் ஏமாற்றம் அடையாமலிருக்கும் படியாக இந்தத் திட்டங்களை அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI C. KANDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கல் விஷயமாக பேசும்போது சில குறிப்பிட்ட காரியங்களைப்பற்றி சொல்லலாமென்று விரும்புகிறேன். இந்த சபையில் சென்ற மூன்று வாரங்களாக எல்லா இலாகாக்களைப்பற்றியும் எல்லா தரப்படி அங்கத்தினர் களும் இலாகாக்களின் நிலைமை, தன்மை, நிர்வாகம், இப்போது இருக்கும் சட்டங்கள் எவ்வளவு நன்மையை மக்களுக்குத் தருகிறது என்பது போன்ற விஷயங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மந்திரிகள் பல விஷயங் களில் தக்கபடி நடவடிக்கை எடுப்பதாகவும், திருத்தங்கள் செய்வதாகவும் கூற்றுக்கணக்கான வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்திருப்பதைப் பார்த்தோம். வருஷா வருஷம் வரும் பட்ஜெட் நாட்டி நிலையை எடுத்துக்காட்டும் கண அடையாளக் ஒரு சாதனமாக இருக்கிறது. இதை எல்லாம் ஒட்டு மொத்த யாக, யதார்த்த ரீதியில் பார்க்கும்போது, பல நல்ல விஷயங்களை இந்த

27th March 1956] [Sri C. Kandasamy]

27th March 1956] [Sri C. Ramesan]

தேசத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக செய்யும்படியான காரியங்களுக்கு எவ்வளவு இருக்கண்கள், இலாகாவின் சில அதிகாரிகளின் ஊழல் செய்கைகளால், ஏற்படுகின்றன, ஏற்கெனவே ஆதிக்கத்தில் நல்ல செல்வாக்குள்ளவர்கள், பணக்காரர்கள் இவர்களால், சட்டங்களை முடமாக்க எவ்வளவு நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்பதை தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அது மாதிரி கட்டிவிட்டு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் சர்க்கார் ஆரம்பிக்கும் விஷயங்களை இன்று இருக்கும் அதிகாரவர்க்கம், மக்கள் ஆரம்பிக்கும் விஷயங்களை இன்று இருக்கும் மக்களுக்கு நல்ல சர்க்கார் இயந்திரம் எப்படி நிறைவேற்றுகிறது, அதனால் மக்களுக்கு நல்ல பலன் கிடைத்திருக்கிறதா என்பதை எல்லாம், இந்த மூன்று வாரங்களாக அங்கத்தினர்கள் இச்சபையில் பேச, நாம் தெரிந்துகொண்டோம். எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களும், ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களும் என்ன கட்டியில் இருப்பவர்களும், உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் பார்த்தால்தான் ஜனங்கள் பிரதேசங்களில், இவைகளை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால்தான் ஜனங்கள் தொடர்பு இருக்கிறது, இவைகளை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால்தான் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது போன்ற விஷயங்களை, அவர்கள் எல்லோரும் சொன்ன கனிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம். விஷயத்தில்தான் அரசாங்கத்துக்கும் விஷயங்களுக்கும் அடிப்படையான விஷயத்தில்தான் அரசாங்கத்துக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறதென்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[illegible]

பார்க்கும்போது நாட்டின் முக்கியமான கொள்கையை பிரதிபலித்திருக்கிறதா என்பதைத்தான் ஜனங்களுக்கான கொள்கையை ஒரு கொள்கையை எடுத்துக்கொண்டு, ஜனங்களுக்கான இந்த விஷயத்தில், எடுத்துக்கொண்டு ஜனங்களுக்கிடமே பிரசாரம் செய்கிறோம். இந்த விஷயத்தில், அடிப்படையில், பலரில் அபிப்பிராய பேதம் எழுகிறது. அது என்ன என்று கேட்டால்—டாக்டர் K. B. மேனன் அவர்கள் ஜனரல் ஆஸ்பத்திரி கணம் மந்திரி அவர்கள் Dean-உடைய திரேகையப்பற்றி பேசும்போது கணம் மந்திரி அவர்கள் Dean-உடைய உண்மையைப்பற்றி சொல்லும்படி கேட்டார்கள். அவரைப்பற்றி உண்மையைப்பற்றி சொல்லும்படி கேட்டார்கள். Dean நிலையை பற்றி சொல்லும்படி கேட்டார்கள். Dean அறிய மெடிகல் Examination-க்கு என் விடவேண்டும்? Dean நியமிப்பதில் சில சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். புதிதாக அந்த Dean ஸ்தானத்திற்கு வருவதற்கு தகுந்த Qualification இருக்கவேண்டுமென்று, சில சம்பிரதாய முறைகள் அனுசரிக்கப்படுகின்றன. அதற்கான சில விதிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியிலுள்ள Dean திறமையைப்பற்றி, உடல் வலிமையைப்பற்றி பேசிக் கொண்டிருப்பதைவிட, அவரைப்போல் இந்த Dean வேலைக்கு லாயக்காக உள்ளவர்கள் அங்கே யாராவது இருக்கிறார்களா, அவரை அந்த வேலைக்கு நியமிக்கப்படவில்லையா, அவரை அந்த வேலைக்கு நியமிக்கப்படவில்லையா, அப்படி நியமிக்கப்படவில்லையானால் அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதுபோன்ற விஷயங்களை பரிசீலித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஏனென்றால் இவ்விஷயங்களைப்பற்றி ஜனங்கள் மத்தியில் ஒரு சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த சந்தேகத்திற்கு நாம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நான்கு வருஷங்களாக நல்ல சர்வீசுள்ள அந்த உத்தியோகத்திற்கு லாயக்குள்ள ஒரு டாக்டர் அந்த ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியிலேயே இருப்பதாக கேள்விப் படுகிறது. அங்கே ரங்காச்சாரி என்ற ஒருவர் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவரைப் பற்றி பூரா விவரமும் எனக்குத் தெரியாது. இதிலே லாயக்குள்ள வேறு யாருக்காவது இது விஷயமாக நியாயம் வழங்கவேண்டுமென்றுதான் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தலையிட்டு சொல்லுகிறார்கள். எங்களுக்கு வேண்டிய கட்சிகளுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அதற்காக ஏற்பட்ட கட்டுப்பாடுகளை அனுஷ்டானம் செய்து கொண்டு வருவோம். பட்சபாதம் கூடாதென்றுதான் நாங்கள் எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறோம்.

[Sri C. Kandasamy] [27th March 1956]

களுக்கும் அக்கரை உண்டு. இந்த தேசத்தின் அபிவிருத்திக்கு, நாட்டு மக்களின் ஒட்டு மொத்தமான நன்மைக்கு நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவார்களே யானால் நமது அபிப்பிராய பேதங்கள் குறைந்து, நாம் இருவரும் கைகோர்த்துக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, we are coming to the end of our Budget labours with the passing of this Appropriation Bill. When we discussed the programme for the Budget discussion on the floor of the Assembly it was agreed that during the consideration of the Appropriation Bill, hon. Members should concentrate upon Demands IX and X—Demand IX being 'Heads of State, Ministers and Headquarters Staff' and Demand X being 'State Legislature'. But I am sorry that it was not possible to restrict the discussion to those particular subjects alone. My own view—I have been expressing it for a long time—is that unless we decide the scope of the discussion at every stage it is likely to become ineffective. After all, we do have a general discussion soon after the Budget speech. Therefore, when we consider particular Demands and also when we consider the Appropriation Bill, it is better that we concentrate upon certain definite subjects that would require pointed attention and focus the attention on them. By doing so, perhaps we will also be able to be benefited and the Ministers also will be able to be benefited by the discussion.

12-40
p.m.

Sir, as it has already been pointed out, this would be our last Budget as far as this House is concerned. I have presented the Budget for the fifth year of the Administration and for the last four years I have been given the privilege of looking after the finances of our State. How well I have been able to do it, should be left to the judgment of this House and also to a greater extent to the judgment of the future House also because the effects of many steps which we might have taken during the course of these years may not be known immediately whether for good or for bad and perhaps the coming generation when I say 'coming generation' I mean 'next House' may be able to appreciate it in a better way. As far as I am concerned, my only satisfaction is that I have tried to discharge my duties as Finance Minister to the best of my ability and to the best of my conscience. At certain times I might have been taken certain unpopular steps by way of taxation. It would have been easier for me to refrain from doing a thing which is likely to prove unpopular. But I have always considered that, when a person takes up responsibility, he should be prepared to do his duty even though the step he has to take may for the time being be an unpopular step. That is the only justification for proposing seemingly unpopular proposals for further taxation. In that connection criticisms have been made that every year some new tax or other was proposed and every budget contains new taxation proposals. I do agree. But we should also remember that in every budget we are introducing new services to the people and expanding the existing services. These services could be given to the people

[27th March 1956] [Sri C. Subramaniam]

only if there are additional resources. If we could carry on without expanding these services, without expanding the activities of the Government, if we could simply do the police work, establish a few schools here and there and put up a few roads here and there, it would not be necessary to come before this House with any taxation proposal at all. But when we are agreed that we should have a Welfare State and that the Government should look after the interests of the weaker sections of the people, then it becomes necessary that additional resources are made available to the Government to enable them to extend more and more their activities for providing at least the essential requirements of the poorer sections of the people. Even though these taxation measures were utilised for making the Government unpopular to a certain extent not only by the hon. Members of this House but also by newspapers and by persons interested against the Government, I have tried to discharge the responsibility that I have taken up without fear or favour and without caring for mere popularity alone. In that attempt I had the full co-operation of the entire House, co-operation of not only the Members sitting behind me but also of the Members of the Opposition. I always attach considerable importance to what the Opposition Members say. In the course of his speech, the hon. Member Sri Kandasamy referred to the fact that the Opposition Members were interested in pointing out the defects and improving the administration. Even though seemingly I might have lost my temper on certain occasions, I may tell him that I have always taken their criticisms in the best of spirits and I have tried to remove the defects pointed out by them. If we consider the set-up in which we are working, my view is that this Legislature is the fountain-head of all authority and it is the source of all justice. Therefore the entire tone or standard of administration depends upon how we function here. If this very fountain-head becomes polluted, it is no wonder that the limbs of administration and the administrative machinery also deteriorates to that extent. Therefore I attach very great importance to the proceedings in this House, to the standard that we maintain in this House. I am sure this will always be kept in mind not only by the present Members but also by the Members who will have the privilege of occupying this House in future. Unless this is kept in mind, I am sure it will not be possible, however much we may try, to improve the administration, to remove corruption and other evils. Therefore we should set up proper standards in that respect. I do agree that particularly the Ministers in charge of administration will have to set up a much higher standard. That has been our endeavour always. As I have already stated, I attach very great importance to the functioning of the Opposition Party, more importance than to the functioning of the Party behind the Treasury Bench. Therefore that function should be discharged in a responsible way and not in an irresponsible way. I also agree that the Government should not create a feeling of frustration in the Opposition Party because it will

[Sri C. Subramaniam] [27th March 1956]

lead to deterioration of that party. At the same time the Opposition Party has got a duty to behave in a responsible way. The Opposition Members should make themselves responsible for the various statements and criticisms they make. In that connection I particularly appreciated the speech which was made by Dr. K. B. Menon to-day. He pointed out the various defects which he was able to see during his visit to the various institutions and made very constructive suggestions. If such an approach is made, I have no doubt we will be able to remove all these defects. If sweeping statements and irresponsible statements are made, then the Government begin to think that after all this is the usual style of speaking by the Opposition Members. In that connection I was very sorry that the hon. Leader of the Opposition, who has always maintained a high standard of debate, deteriorated to a certain extent when he spoke on the Health Demand. I was very particular to verify whether the allegation made by the hon. Leader of the Opposition regarding the physical unfitness of the Dean to occupy that position was true or not. I am glad that Dr. Menon testified to the fact that for three and a half hours the Dean was able to take a party of eleven members round the hospital. Not only that, the Dean was still enthusiastic and the visiting party felt tired, the Dean was still enthusiastic and he was in a position to take them round the entire hospital. What importance can we attach when the Leader of the Opposition makes a statement that he is suffering from diabetes and so many other diseases, when he is a physically fit person? So much so when he comes out with actual facts, we are inclined to think that even they may be on a par with this allegation of physical unfitness. If the Opposition Members want that they should be taken seriously, they should be careful in making allegations, statements and speeches on the floor of this Assembly. That would be my appeal to the Members belonging to the Opposition, because I attach very great importance to the Opposition Party. Their vigilance might prevent us from committing mistakes which we may otherwise be liable to commit. We are all human beings, and we may err knowingly or unknowingly. Unless there is an effective Opposition which is able to point out the defects, unless there is the fear in the Ministers that the Opposition Members will point out the defects, a higher standard may not be reached. That is why I always think that the Opposition Members have a greater responsibility in the Legislature than even the Members sitting behind me. I am sure we will be able to set up standards and traditions which will stand the future generations in good stead. This should always be born in mind in making criticisms.

A Member, after having made a speech, should be present to hear the reply of the Minister. It becomes stale for a Minister to speak when a Member who made certain points is not present in the House. There might be certain occasions when a Member might have to be absent for unavoidable reasons. Then courtesy

27th March 1956] [Sri C. Subramaniam]

requires that he should inform the Minister. I am called away on an urgent business and I am sorry I cannot be present to hear the reply. We should maintain such traditions. Otherwise these debates will be meaningless and we will not be attaching to them as much seriousness as they require. Hon. Members may feel that I am in a sermonising mood. I do feel I am in a sermonising mood, because we have almost come to the end as far as this Legislature is concerned. It is necessary that we should speak out what we feel so that the Members of this House within the short period before us, and the Members who will be occupying this House after the general elections will be able to carry on with better traditions and traditions of a higher standard altogether. That is my excuse or apology for mentioning these things. Then with reference to one matter I will have to make a reply, namely, land reforms, because this was referred to by a large number of hon. Members. I have already stated the position of the Government with reference to the land reform that we are attaching great importance to it. Even if we do not attach great importance to it, there is the Planning Commission, and there is also the Congress Party which has given a direction as far as land reform is concerned. Therefore, there is no question of going behind the declared policy of the Indian National Congress. (Cheers.) There is no question of going behind the declared policy laid down by the Planning Commission, I may assure hon. Members. We see that if the transport system is not properly worked, it is attributed to the mismanagement of the nationalised concern. We want a high standard of efficiency with reference to the various industrial concerns which the Government may be running in future. So, in tackling this land reform, we must bear in mind that we do not allow in any way the position with reference to agricultural production to deteriorate. Also we should not create further complication which would create confusion in the agricultural sector. That is why we are a little bit slow in taking up the various measures. But we have chalked out a programme, and according to that programme it will be pushed through. Assurances were wanted by the hon. Member Sri Ramalingam that we would not go behind the 60 : 40 proportion. Whether we adopt the 60 : 40 formula or 50 : 50 formula, we are bound by the policy declaration made by the Indian National Congress. At the same time we are also responsible to the Legislature. We have referred the Fair Rent Bill to a Joint Select Committee. Therefore any assurance which I might be able to give now will be a little bit unreal in the sense that the Joint Select Committee is seized of the matter. As far as the Government are concerned, they will stand by their policy. After the Joint Select Committee meetings are over and after it submits its report, the ultimate decision will be that of the legislature. But I have already stated what is the policy of the Government. The final decision in this matter will be that of the Joint Select Committee and the ultimate decision will be that of the Legislature. Therefore, hon. Members need not go

[Sri C. Subramaniam] [27th March 1956]

with the impression that we are in any way lukewarm about land reform proposals. On the other hand we want to make them a success and see that nobody says that we have spoilt the whole thing by introducing various land reforms in a hasty manner. That is the only explanation I can give for the sure but slow and steady steps we are taking to realise our objective. In this connection the position of South Kanara was brought in. It was asked how this Fair Rent Bill would affect that district. As long as we continue together, I am sure any legislation we pass here will be applicable to the entire State. But we will have to take into consideration the peculiar circumstances which would prevail after the reorganisation. After taking all this into consideration, if the representatives from that area should wish that this Bill should cover their district also, certainly we are not going to stand in their way. They can state their point of view when the Joint Select Committee submits its report. When the report comes up for discussion before this House . . .

SRI T. ANANTA PAI: Representations were generally made by us on the floor of the House that the South Kanara Tenants' Protection Act should be extended for a period of five years. The Madras Tenants' Protection Act, which gives better protection and security of tenure to the tenants, must replace that Act. I would like to know what the Government have to say on this.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do agree that the life of the South Kanara Tenants' Protection Act should be extended, because immediately after the reorganisation, they may not be able to look into the matter. The Legislature may not be able to deal with this problem. Therefore, at any rate, we will have to see that the *status quo* is maintained till the Legislature is able to take final decision with reference to this Act. It is the intention of the Government, if necessary, to extend the Madras Tenants Protection Act to South Kanara.

As regards the Fair Rent Bill, it is for the hon. Members from South Kanara to decide whether this Bill should cover the South Kanara district also. As far as we are concerned, we are prepared to abide by the decision which hon. Members from South Kanara may take. If they want that this Bill should extend to their area also, we are prepared to consider that. But this question will arise only when the Bill comes before us for consideration, after the Joint Select Committee has reported on it.

I do not think I need touch any other aspect except to give once more the assurance that it is the intention of the Government and it is the declared policy of the Government to see that we have a better administration—a more efficient administration—suited to the needs of the society—a changing society—and the changed circumstances and the changing activities of the Government. The pattern of administration is changing. From being

[27th March 1956] [Sri C. Subramaniam]

merely a police State maintaining law and order, it is going into the various economic activities and social activities of the community as a whole. To that extent we have to adjust the administrative set-up, personnel, and pattern also. We are examining all these in detail and I may assure the House that all these matters are under the consideration of the Government and suitable decisions will be taken. Necessary changes will be brought into force, so much so the administration will be keyed up to the changing circumstances and the changing pattern.

With these few words, I hope the Appropriation Bill will be passed unanimously without dissent. Thank you, Sir.

SRI T. ANANTA PAI: While I was speaking, Sir, the Hon. Minister was not in the House. I was saying that in the course of the Budget debate a number of points or suggestions were made to the Government by hon. Members, and that we were not sure whether the Hon. Ministers and the departmental heads went through all those suggestions and took the necessary action and informed the Members whether it would be practicable for them to accept the suggestions and, if not, in what ways they were not acceptable to them, so that we might have the feeling that all the time spent in the House had been usefully spent and that our points had received the best attention of the Government.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. All useful points made on the floor of the House will be duly examined and decisions will be taken. I will also try to inform hon. Members of the result of those examinations and final decisions. But I suppose the hon. Member does not expect that every one of the suggestions made on the floor of the House will be examined, in which case perhaps the examination itself will take another five-year period and nothing will be done. Therefore, he should give us the liberty of selecting the important and useful suggestions and examining them and coming to decisions.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Appropriation Bill, 1956, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

“That the Madras Appropriation Bill, 1956, be passed.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Appropriation Bill, 1956, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

EIGHTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

Volume XXXII (Nos. 1 to 10).

16th, 17th, 19th, 20th, 21st, 22nd, 23rd, 24th, 26th and 27th
March 1956.

PAGES

A

Abdulla, Sri C. K.— Question re man-handling of — at Perintalmanna police lock- up	483-484
Adityan, Sri S. T.— Demands for Grants re — Medical, Public Health and Capital Outlay on Public Health.	356-357
Administration of justice— Demand for Grant re—	547
Agriculture— Question re— Acreage under wet cultivation in Delta and non-Delta areas. Compost scheme in Tiruvallur and Kadambathur blocks, pro- gress made in regard to — Intensive Manure Scheme, amount allotted for Tiruvallur taluk under —	377 385 389-390
Agricultural machinery— Question re removal of jeeps, bulldozers and electrical stores from Malabar	159-160
Aiyannar, Sri A.— Demand for Grant for Further Expenditure in 1955-56—Harijan Uplift	676-677
Anandan, Sri L.— Demand for Grant re irrigation and capital outlay on irriga- tion	168-169
Anantha Pai, Sri T.— Bills—Appropriation Bill, 1956 Demand for Grant re Industries and Cinchona and Capital Outlay on Industrial development Demand for grant for further expenditure in 1955-56—Educa- tion Final supplementary statement of expenditure, general dis- cussion on Industries and Cinchona Medical Public Health	718-722 505-507 650-651 523-526 672-674 658 664
Andhra State— Question re settlement of boundary disputes between Madras and —	361-365

[27th March 1956]

(2) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1956.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I beg to introduce the Madras Appropriation (No. 2) Bill* 1956, and move—
“That the Bill be taken into consideration.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1956, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

“That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1956, be passed.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1956, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

White Paper on Education.

27th March 1956]

APPENDIX

[Vide answer to starred question No. 3474 asked by Sri S. Ramalingam (on behalf of Sri P. Rangaswami Reddiar) at the meeting of the Legislative Assembly held on 27th March 1956, page 688 supra.]

(a) & (b)—

	Number of applications received in 1955.	Number of candidates selected.	Number of candidates selected belonging to	
			Scheduled Castes and Tribes.	Backward Classes.
	(1)	(2)	(3)	(4)
Engineering Colleges ..	1,305	181	29	80
		(Excluding seats reserved for candidates from outside the State.)		
Medical Colleges ..	1,382	310	25	140
Agricultural College, Coimbatore.	477	104	4	47
Madras Veterinary College.	177	70	..	22
Law College, Madras ..	1,310	1,310	19	250

(c) Admissions to the Law College are made with due regard to available accommodation and scope for imparting efficient instruction. Selections to other Government Professional Colleges are made by Selection Committees appointed by Government in accordance with the instructions issued by the Government.

A—cont.

PAGES

Antony Peter, Sri—	
Demand for Grant <i>re</i> Community Development Projects ...	533-534
Anthony Pillai, Sri S. C. C.—	
Demand for Grant <i>re</i> Labour including Factories ...	257-261 400, 403, 404
Appropriation Bill, 1956—	
<i>See</i> Bills.	
Appropriation (No. 2) Bill, 1956—	
<i>See</i> Bills.	
Appu, Sri A.—	
<i>See</i> Questions and Answers.	
Aranganathan, Sri K.—	
Demands for Grants <i>re</i> Medical, Public Health and Capital outlay on Public Health ...	350-351
<i>See</i> Questions and Answers.	
Aranar Reservoir Project—	
<i>See</i> Irrigation.	
Ardhanari, Sri T. S.—	
Demand for Grant <i>re</i> Industries and Cinchona and Capital Outlay on Industrial Development ...	507-508
Final Supplementary Statement of Expenditure, general discussion on ...	608-610
Ardhanareswara Gounder, Sri K. S.—	
Final supplementary statement of expenditure, general discussion on ...	606-608
Arumugam, Sri R. S.—	
Demand for Grant <i>re</i> Labour including Factories ...	272-274
Arumugam, Sri S. R.—	
Demand for Grant <i>re</i> Industries and Cinchona and Capital Outlay on Industrial Development ...	504-505
Labour including factories ...	268-270
Irrigation and Capital Outlay on irrigation ...	230-231
Demand for Grant for Further Expenditure in 1955-56—Education ...	651-652
Final supplementary statement of expenditure, general discussion on ...	610-611
<i>See</i> Questions and Answers.	
Arumugam Pillai, Sri S.—	
Demand for Grants <i>re</i> —	
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes ...	116-117
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation ...	182-184
Arumugam, Sri V.—	
Demands for Grants <i>re</i> —	
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes ...	95-96
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation ...	228-229
B	
Balakrishnan, Sri V.—	
Demand for Grants <i>re</i> —	
Capital Outlay on Public Health, Medical and Public Health ...	340-343 429, 432
Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Korking expenses ...	44-46

PAGES

B—cont.

Balakrishnan, Sri V.—cont.	
Demand for Grant <i>re</i> —cont.	145
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation ...	188-191
Minor Irrigation maistries, removal from service of — Calling attention to ...	223-225
<i>See</i> Questions and Answers.	
Basin Bridge—	
<i>See</i> Thermal stations.	
Bhaktavatsalam, the Hon. Sri M.—	
Demand for Grant for Further Expenditure in 1955-56—Forest department ...	634-636
Demands for Grants <i>re</i> —	
Capital Outlay on Industrial Development and Industries and Cinchona ...	434-437 515-518
Community Development Projects ...	525, 543-546
Industries and Cinchona and Capital Outlay on Industrial Development ...	501 511-514
Labour including Factories ...	250, 289 393-406
Bills—	
Appropriation Bill, 1956—	698-747
Considered and passed	748
Appropriation (No. 2) Bill, 1956—	
Considered and passed	
Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Re-enacting Bill, 1956—	
Message from the Governor <i>re</i> —	
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956 — Message from the Governor <i>re</i> ...	166
Birth control—	
Question <i>re</i> drugs for aiding —, free distribution in hospitals and dispensaries of — by Government ...	691-693
Bomman, Sri K. H.—	
Demand for Grant for Further Expenditure in 1955-56—Forest Department ...	633-634
Bonus—	
Question <i>re</i> payment of — to workers of Madras Electricity System for 1955 ...	160-164
Boundary disputes—	
Question <i>re</i> settlement of — between Madras and Andhra States ...	361-365
Bridge(s)—	
Question <i>re</i> —	
Construction of a — across the Payangadi ferry	379
Repairs to Ramapuram — in North Malabar ...	379
C	
Cancer—	
Question <i>re</i> —	
Number of deaths due to —	382
Opening of new centres for treatment of ...	75-77
Capital Outlay on Civil Works—	
Demand for Grant <i>re</i> —	

Capital Outlay on Industrial Development—	
Demand for Grant <i>re</i>	434-449 498-515
Capital Outlay on Irrigation—	
Demand for Grant <i>re</i>	168-216 225-250
Capital Outlay on Public Health—	
Demand for Grant <i>re</i>	407-434
Capital Outlay on Schemes of State Trading—	
Demand for Grant <i>re</i>	548
Cattle fairs—	
Question <i>re</i> levy of licence fee on brokers in -- of Tanjore district	376
Chellathurai, Sri P.—	
Final supplementary statement of expenditure, general discussion on	598-600
<i>See</i> Questions and Answers.	
Chockalingam Chettiar, Sri Ar. A. Rm.—	
Demand for Grant <i>re</i> — Community Development Projects ...	529-531
Civil Works—Establishment and Tools and Plant—	
Demand for Grant <i>re</i>	547
Civil Works—Works—	
Demand for Grant <i>re</i>	547
Colleges—	
Question <i>re</i> —	
Number of Backward Class candidates, etc., selected for admission into Government professional —	687-689
Y.M.C.A. College of Physical Education, Saidapet, appointment of instructor in — for teaching Kalarippayattu ...	1
Committees—	
Committee on Estimate, presentation of second report of — ...	392
Question <i>re</i> Shiva Rao Committee's recommendations <i>re</i> future of employment exchanges	388
Communal tension—	
Question <i>re</i> — in Pattambi Firka, Walluvanad, action taken on —	18-24
Community Development Projects—	
Demand for Grant <i>re</i>	515-546
Community platforms—	
Question <i>re</i> number constructed in Tiruvallur taluk in 1953-54 and 1954-55	388
Commuted value of pensions—	
Demand for Grant <i>re</i>	548
Compensation to Zamindars—	
Demand for Grant <i>re</i>	548
Co-operative societies—	
Question <i>re</i> —	
Producers'-cum-consumers' — in Malabar, particulars <i>re</i> liquidation or conversion of —	3-4
Producers'-cum-Consumers' — in Malabar, reorganization of	4
Salem Co-operative Marketing Society; complaint against the ex-President of —	367

Cottage industries—		384
Question re mat weaving in Payyanur Block Development area, amount sanctioned for —		
Court Fees and Suit Valuation Act, 1955—		
See papers laid on the Table of the House.		
Court fees, remission for applications for issue of summons for service through the party—		
See papers laid on the Table of the House.		
Cultivating Tenants Protection Rules, 1955—		
See papers laid on the Table of the House.		
Cut Motions—		
See Supplementary Demands for Grants.		
Cyclone—		
Question re amount spent on relief measures in Alangudy and Thirumayam taluks		391
Cyclone and floods—		
Question re damage caused by — in Madurai district		391
D		
Daivasigamoney, Sri S.—		708-709
Bills—Appropriation Bill, 1956		
Demand for Grant for Further Expenditure in 1955-56—Forest Department		634
Dakshina Pradesh—		
Question re discussion re — at Bangalore with the Prime Minister by Madras Ministers on 2nd February 1956		17-18
Demand for Grant re—		547
Administration of Justice		543
Capital Outlay on Civil Works		
Capital Outlay on Industrial Development, and Industries and Cinchona		494-449
Capital Outlay on Public Health, Medical and Public Health.		407-434
Capital Outlay on Road Transport Schemes		24
Capital Outlay on Schemes of State Trading		26-67
Civil Works—Establishment and Tools and Plant		543
Civil Works—Works		547
Community Development Projects		515-546
Commuted value of pensions		548
Compensation to zamindars		548
Compensation to zamindars		547
Education		87-134
Electricity and Capital Outlay on Electricity schemes		547
Famine		547
Heads of States, Ministers and headquarters staff		
Industries and Cinchona and Capital Outlay on Industrial Development		498-515
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation		134-146
Labour including factories		168-216
Loans and advances by the State Government		225-260
Medical, Public Health and Capital Outlay on Public Health.		250-289
Miscellaneous		393-407
Motor Vehicles Acts Administration		548
		312-359
		548
		24-26
		29-67

D—cont.

PAGES

Demand for Grant <i>re—cont.</i>	
Pensions	547
Registration Department	547
Road Transport Schemes—Working expenses	21, 36
	67
State Legislature	547
Stamp Administration	546
Stationery and Printing	548
Demand for Grant for Further Expenditure in 1955-56—	
Administration of Justice	645
Agriculture and fisheries	667
Capital Outlay on Civil Works	682
Capital Outlay on Electricity Schemes	682
Capital Outlay on Industrial Development	681
Capital Outlay on Irrigation	681
Capital Outlay on Road Transport Schemes	682
Capital Outlay on Schemes of State Trading	683
Civil Works—Establishment and Tools and Plant	679
Civil Works—Grants-in-Aid	679-680
Civil Works—Works	679
Community Development Projects	680-681
Commuted value of pensions	682-683
Co-operation	668-669
District Administration and Miscellaneous	642-645
Education	647-653
Electricity	680
Excise	628
Famine	680
Forest Department	630-636
General sales tax and other taxes and duties—administration.	638-640
Harijan uplift	674-679
Head of State, Ministers and headquarters staff	642
Industries and Cinchona	669-674
Irrigation	640-641
Land Revenue Department	627-628
Loans and advances (by the State Government)	623
Medical	653-660
Motor Vehicles Acts Administration	637-638
Police	645-647
Public Health	661-667
Road Transport schemes—Working expenses	681
Stamps Administration	628-630
Stationery and Printing	680
Deputy Speaker—	
Bills—Appropriation Bill, 1956	716
Demand for Grants <i>re</i> Medical, Public Health and Capital Outlay on Public Health	359
Dharmalingam, Sri M.—	
Demand for grant <i>re—</i>	
Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working expenses	53-54
	65-68
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	232-233
Demand for Grant for Further Expenditure in 1955-56—Medical	656-657
Final Supplementary Statement of Expenditure, general discussion on	611-612
See Questions and Answers.	
District Judges—	
See Judiciary.	
District Munsifs—	
Question <i>re</i> number of Harijans and Backward classes selected for appointment as — in 1954-55	487-493

PAGES

D—cont.

District Planning Boards—	
Question <i>re</i> representation to Panchayat Presidents' Association in	558
Dorasami Gounder, Sri A.—	
Demand for Grant <i>re—</i>	
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	196-193
Medical, Public Health and Capital Outlay on Public Health.	353-355
E	
Education—	
Demand for Grant <i>re</i>	547
Question <i>re</i> Adult Education Centres, target for opening of	388-389
Educational concessions—	
Question <i>re</i> amount incurred on grant of — to Parava community students	367-370
Educational Rules—	
See papers laid on the Table of the House.	
Electricity—	
Question <i>re—</i>	
Extension of — to Perintalmanna area	387
(Malabar)	168
Extension of — to Puttur Panchayat Board	222
Neyveli Thermal Station, installation of turbines in —	380
Stopping electrification of villages in North Malabar and acquisition of electrical undertakings in Malabar	159
Supply of — to villages of Quilandy and Badagara (North Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes—	
Demand for grant <i>re</i>	87-134
Electric motors—	
Question <i>re</i> grant of loans for purchase of — under National Extension Service and Community Development Project schemes	384-385
Elumalai, Sri T. P.—	
Demand for grant <i>re</i> labour including factories	261-263
Employees' State Insurance Scheme—	
Question <i>re</i> working of — in the City	552-557
	619
Employment Exchanges—	
Question <i>re</i> Shiva Rao Committee's recommendations <i>re</i> future of	388
Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Re-enacting Bill, 1956—	
See Bills.	
Estates Abolition Act—	
Question <i>re</i> compensation payable to landholders in Ramathapuram district under —	291
Estimates Committee—	
See Committees.	
Evacuee(s)—	
Question <i>re</i> — property in Madras City taken over by Collector, extent of —	5-7
Ex-Servicemen—	
Question <i>re</i> amount spent on technical training given to —	370-371

	PAGES
F	
Factories—	
Question re number opened during 1953-54 and 1954-55 ...	382
Fairs and Markets—	
Question re levy of fees for sale of animals in — in Tanjore district ...	376
Famine—	
Demand for Grant re— ...	547
Final Supplementary Statement of Expenditure for 1955-56—	
General discussion of ...	559-618
Fisheries—	
Question re—	
Fishing harbours, report of the Food and Agriculture Organization Harbour Specialists on the construction of — ...	365-367
High School at Polipu opening of— ...	389
Fishing Harbours—	
See Fisheries.	
Foodgrains—	
Question re expenditure incurred in State trading on — ...	373
Forests—	
Question re assignment of reserved forest lands to Harijans of Kattumailur village ...	376
Gajapathy Reddy, Sri K.— ...	
See Questions and Answers.	
G	
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956—	
See Bills.	
Ghani(s)—	
Question re—	
Wardha — Demonstration units in Chingleput district, establishment — ...	383-384
Wardha — in Payyanur National Extension Service area, introduction of — ...	388
Gopala Gounder, Sri V.—	
Final supplementary statement of expenditure general discussion on ...	564-567
Gopalakrishnan, Sri P. K.—	
Demand for Grant re Irrigation and Capital Outlay on Irrigation ...	148-146
See Questions and Answers.	212
Gopalan, Sri K. P.—	
Demand for Grant re—	
Community Development Projects ...	542-543
Labour including Factories ...	250, 282
Demand for Grant for Further Expenditure in 1955-56—	298, 407
District Administration and miscellaneous ...	643
Education ...	647-648
Industries and Cinchona ...	671
Medical ...	660
Motor Vehicles Acts Administration ...	637-638
Police ...	646
Final Supplementary Statement of Expenditure, general discussion on ...	567-570
See Questions and Answers.	

	PAGES
G—cont.	
Gopalan Unni, Sri K. C.—	
See Questions and Answers.	
Government Bus Service—	
Question re—	693-694
Extension of — to districts ...	
Recovery of batta paid to conductors and drivers working in — ...	78
Government servants—	
Question re action taken on resolutions passed at Last Grade Government Servants' Conference held at Tirunelveli ...	392
Govindan, Sri G.—	
Bills — Appropriation Bill, 1956 ...	726-729
Demand for Grant for Further Expenditure in 1955-56—	
Forest department ...	634
Irrigation ...	641
Public Health ...	663-664
Stamps Administration ...	630
Final Supplementary Statement of Expenditure, general discussion on ...	570-572
Govindaswami Naidu, Sri V.—	
Demand for Grant re Irrigation and Capital Outlay on Irrigation ...	213-214
Govindaswami Nayagar, Sri A.—	
Demand for Grant re Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes ...	117-118
Demand for Grant for Further Expenditure in 1955-56—Public Health ...	662-663
See Questions and Answers.	
Grazing grounds—	
Question re provision of — in villages ...	390
H	
Handloom products—	
Question re deputation of officials to foreign countries for marketing of — ...	79-87
Harijans—	
Question re—	
Assignment of house-sites to — of Peramandur, Annamputhur and Kilgarnai villages ...	380
Assignment of reserved forest lands to — of Kattumailur village ...	376
Huts—Constructed unauthorizedly by — in Nungambakkam; removal of ...	292-303
Harijan welfare—	
Question re assistance to — institutions ...	380-381
Heads of States, Ministers and Headquarters staff—	
Demand for grant re ...	547
Hospitals and Dispensaries—	
Question re—	
General Hospital, Madras, number of Lady House Surgeons receiving stipends in — ...	220-222
Government Hospital, Mannargudi, increase in strength of doctors and beds in — ...	372-373
Ophthalmic Hospital, Egmore, provision of electric calling bells in special wards in — ...	222-223

H—cont.

Hospitals and Dispensaries—cont.

Question re—cont.

Taluk Headquarters, Kasaragod, provision of X-ray facilities in —	557
Veterinary dispensary at Kasaragod, closure of	392
Veterinary Hospitals, appointment of retired Veterinary doctors in —	697
House-sites—	
Question re assignment of— to Harijans of Peramandur, Annamputhur and Kilkarnai villages	380

I

Indians in Ceylon—

Question re number of— belonging to Madras repatriated during the last two years	14-17
--	-------

Industrial disputes—

Question re—

Indian Tiles, Cheruvannur, number of workers unemployed due to closure of	558-559
Industrial Disputes Act, 1947, number of prosecutions launched under	376-377
Karur Mills, Karur, dismissal of six workers of	376

Industrial Disputes Act—
See Industrial Disputes.Industrial School—
See Schools.

Industrial workers—

Question re Grant of retrenchment benefits to superannuated —	493-494
---	---------

Industries—

Question re development of small-scale —	382
--	-----

Industries and Cinchona—

Demand for Grant re	434-449
---------------------	---------

Irrigation—

Demand for Grant re	498-515
	168-216
	225-250

Question re—

Araniar Reservoir Project, extent of land benefited by — in Gummidipundi firka	383
Dam across Varaganadhi river, construction of	693
Lower Bhavani Channel, insufficiency of water-supply in	621-622
Lower Bhavani Project area, cultivation of paddy in	303-306
Lower Bhavani Project canals, opening and closing of—Government Order re	4-5
Minor irrigation tanks, improvement of	374
Syphon system across Kandaparichen channel under Korayar in Mannargudi, estimated cost of	13-14
Tanks in Ramanathapuram district, renovation of	374
Vadavar and its extension channel, deepening of	697-698

Irrigation and Capital Outlay on Irrigation—

Demand for Grant re	134-146
---------------------	---------

Iyanar, Sri A. A.—

Demands for Grants re Medical, Public Health and Capital Outlay on Public Health	347-348
--	---------

J

Jagannathan, Sri M.—

Demands for Grants re Medical, Public Health and Capital Outlay on Public Health	322-324
	336

See Questions and Answers.

Jaundice—

Question re prevalence of — in Madras City	151-157
--	---------

Jawaharlal Nehru—

Question re celebration of Birthday — Amount spent by Block Development Department, Payyanur, North Malabar, for	373
--	-----

Jayarama Reddiar, Sri S.—

Final Supplementary Statement of Expenditure, general discussion on	581-583
---	---------

Jeevanandam, Sri P.—

Demand for Grant re Labour including Factories	250-255
See Questions and Answers.	

Judiciary—

Question re District Judge, appointment of — by direct recruitment	147-150
--	---------

K

Kadukaloor—

Question re terroristic activities of some landlords in — village, action taken re	622
--	-----

Kananar, Sri C. H.—

Demand for Grant re—	
Capital Outlay on Industrial Development and Industries and Cinchona	438-442
Industries and Cinchona and Capital Outlay on Industrial Development	515
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	233-234, 237

Final Supplementary Statement of Expenditure, general discussion on	562-564
---	---------

Kandasamy, Sri C.—

Bill—Appropriation Bill, 1956	736-742
-------------------------------	---------

Demand for Grant re—

Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working expenses	29-33
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	112-113
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	225-227
Medical, Public Health and Capital Outlay on Public Health.	348-350
Final Supplementary Statement on Expenditure, general discussion on	612-615

Kandaswamy Gounder, Sri P.—

Demand for Grant re Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working expenses	49-50
---	-------

Kandaswami Gounder, Sri S.—

Demand for Grant re Electricity and Capital Outlay on Electricity Scheme	100-101
--	---------

Kannan, Sri V. K.—

Demand for Grant re Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working expenses	60
---	----

	K—cont.	PAGES.
Karur Mills (Karur)— See Industrial disputes.		
Karuthiruman, Sri P. G.— Demand for Grant re— Community Development Projects Irrigation and Capital Outlay on Irrigation		527-529 176-178
Kattimuthu, Sri M.— Demand for Grant re Irrigation and Capital Outlay on Irrigation See Questions and Answers.		107-174
Kerala Sahitya Parishad— Question re recovery of entertainment tax for dance-drama performed in connexion with—Conference at Badagara		222
Kolkebal, Sri S. S.— Demand for Grants re Medical, Public Health and Capital Outlay on Public Health		357-359
Koran, Sri O.— Bill—Appropriation Bill, 1956 Demand for Grants for further Expenditure in 1955-56— Education Forest Department Medical		729-731 650 632-633 655-656
Krishna Ayyar, Sri V. R.— Demand for Grant re— Capital Outlay on Industrial Development and Industries and Cinchona Capital Outlay on Public Health, Medical and Public Health. Medical, Public Health and Capital Outlay on Public Health. See Questions and Answers.		447-449 430 329-332
Krishnan, Sri R.— Bill—Appropriation Bill, 1956 Demand for grant re— Community Development Projects		732-734 519-520
Krishna Rao, Dr. U.— Committee on Estimates, presentation of second report of See Questions and Answers.		392
Krishnaswami Nayudu, Sri R.— Demand for grant re Community Development Projects		520-521
Krishnaswamy Ayyangar, Sri P. S.— Bill—Appropriation Bill, 1956 Demand for grant for further expenditure in 1955-56— Harijan Uplift Stamps Administration		738 678 628-629
Kunhan, Sri E. T.— Demands for Grants re Irrigation and Capital Outlay on Irrigation		297-228, 249
Kunhi Mohamed Shafee, Sri K.— Demand for Grant re— Community Development Projects Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes See Question and Answers.		518 119, 120, 124

	K—cont.	PAGES
Kunhirama Kidav, Sri P.— Demand for Grant for further Expenditure in 1955-56—Public Health See Questions and Answers.		662
Kunhirama Kurup, Sri C.— See Questions and Answers.		
Kuppuswamy, Sri R.— Demand for Grant re— Labour including factories Medical, Public Health and Capital Outlay on Public Health.		255-257 337-339
Kuttikrishnan Nayar, Sri K. P.— Demand for Grant re Capital Outlay on Industrial Development and Industries and Cinchona		444-446
L		
Labour including Factories— Demand for Grant re		250-289, 393-407
Lady House Surgeons— See Hospitals and Dispensaries.		
Land(s)— Question re— Acerage under wet cultivation in delta and non-delta areas Assignment of Government poramboke — to Vettaroyaperu- mal temple Sale of poramboke — in Tiruvallur taluk		377 379-380 384
Land Revenue (Additional Surcharge) Levy and Collection Rules, 1956— See Papers laid on the table of the House.		7-13
Leprosy— Question re — relief centres, starting of —		
Loans and Advances by the State Government— Demand for Grant re—		
Local bodies— Question re Ministerial staff of — revision of pay scales of Local Development Works Programme— Question re execution of works under —		628 366
Lower Bhavani Channel— See Irrigation.		
Lower Bhavani Project— Question re area of paddy fields served by — in faslis 1363-1364. See Irrigation.		375
M		
Madanagopal, Sri V.— Demand for Grant re— Community Development Projects Industries and Cinchona and Capital Outlay on Industrial Development Irrigation and Capital Outlay on Irrigation M.L.A. Vol. XXXII—3		534-537 503-504 194-195

M—cont.

Madhavan Nambiar, Sri K.—	
Demand for Grant <i>re</i> Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working expenses	46-47
<i>See Questions and Answers.</i>	
Madras Electricity System—	
<i>See Bonus.</i>	
Madras Tramway Company—	
Question <i>re</i> debts due to Government from — realization of.	494-497
Mahalingam, Sri N.—	
Demand for Grant <i>re</i> Capital Outlay on Industrial Development and Industries and Cinchona	442-444
Mahamed Salih Maraikayar, Sri—	
Demand for Grant <i>re</i> Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	181-182
Maistris—	
Removal of Minor Irrigation — from service, calling attention to	223-225
Malabar Tenancy (Determination of Fair Rent) Rules, 1954, amendment to—	
<i>See Paper laid on the table of the House.</i>	
Manickam, Sri P. G.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working expenses	56-58
Labour including Factories	279-281
Demand for Grant for Further Expenditure in 1955-56—	
Education	653
Harijan Uplift	677-678
Final Supplementary Statement of Expenditure, general discussion on	561-562
Manickasundaram, Sri M.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	120-122
	190
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	212
	215-216
Manjaya Shetty, Sri Y.—	
Bill—Appropriation Bill, 1956	701-103
Marimuthu, Sri M.	
Final Supplementary Statement of Expenditure, general discussion on	600-602
<i>See Questions and Answers.</i>	
Mat weaving—	
<i>See Cottage Industries.</i>	
Matters of Urgent Public Importance—	
Damage caused to cultivable lands by construction of a new bridge over Pennar river and a new road passing through villages of Pidagam and Nathamedu — calling attention to.	308-310
Minor Irrigation Maistris, removal from service of some — calling attention to —	223-225
Medical—	
Demand for Grant <i>re</i>	407-434

M—cont.

Menon, Dr. K. B.—	
Bills—Appropriation Bill, 1956	735-737
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Public Health, Medical and Public Health.	433
Medical, Public Health and Capital Outlay on Public Health.	316-322
<i>See Questions and Answers.</i>	
Message from the Governor <i>re</i>—	
Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Re-enacting Bill, 1956	310-311
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956	166
Minimum wages—	
Question <i>re</i> implementation of — by plantation owners in Malabar	157-158
Minor irrigation tanks—	
<i>See Irrigation.</i>	
Miscellaneous—	
Demand for Grant <i>re</i>	548
Mookiah Thevar, Sri P. K.—	
<i>See Questions and Answers.</i>	
Motor transport—	
Question <i>re</i> number of buses owned by Government	337
Motor Vehicles Rules, 1940—	
<i>See Papers laid on the Table of the House.</i>	
Motor Vehicles Taxation Act, 1931—	
<i>See Papers laid on the Table of the House.</i>	
Municipal services—	
Question <i>re</i> provincialization of —	78-79
Munuswamy Gounder, Sri S. P.—	
Demand for Grant <i>re</i> Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working expenses	50-51
Muthiah Chettiar of Chettinad, Raja Sri—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Community Development Projects	539-540
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	205-209
Muthuswamy, Sri A.—	
Demand for Grant <i>re</i> Medical, Public Health and Capital Outlay on Public Health	352-363
N	
Nagarajan, Sri V. R.—	
Bills—Appropriation Bill, 1956	714-716
Demand for Grant <i>re</i> —	
Industries and Cinchona and Capital Outlay on Industrial Development	509-511
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	201-203
Demand for Grant for Further Expenditure in 1955-56—	
District Administration and Miscellaneous	643-644
Education	648
Forest Department	631
General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration	639-640
Irrigation	641
Matter of Urgent Public Importance—	
Damage caused to cultivable lands by construction of a new bridge over the Pennar river and a new road passing through the villages of Pidagam and Nathamedu — calling attention to —	308-310

N—cont.

Nallasivam, Sri K. R.—	716-718
Bills—Appropriation Bill, 1956	641
Demand for Grant re Community Development Projects	632
Demand for Grant for further expenditure in 1955-56—Forest Department	632
See Questions and Answers.	
Nallaswami, Sri P. K.—	
Demand for Grants re—	130
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	508-509
Industries and Cinchona and Capital Outlay on Industrial Development	186-188
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	211
Demand for Grant for further expenditure in 1955-56—	649-650
Education	631
Forest Department	631
Final Supplementary Statement of Expenditure, general discussion on	589-592
Narayana Kurup, Sri M.—	
Demand for Grants re—	
Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working expenses	38-39
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	103-105
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	169-170
See Questions and Answers.	
Narayanan Nambiar, Sri M.—	
Demand for Grants re—	531-533
Community Development Projects	203-204
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	203-204
See Questions and Answers.	
Narayanan Nambiar, Sri T. C.—	
Demand for Grants re—	428
Capital Outlay on Public Health, Medical and Public Health.	98-100
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	123
Medical, Public Health and Capital Outlay on Public Health.	324-327
National Extension Area—	
Question re Nileshwar —, South Kanara, constitution of Advisory Council for	1-3
National Flag—	
Question re flying of — by Madras Race Club on race days	549-552
Neyveli—	
See Electricity.	
Non-gazetted officers—	
Question re salary of —, removal of disparity in pay scales between State and Central Governments	604-607
Nurses—	378
Question re selection of —	378
Nursing orderlies—	
Question re—	378
Selection of —	379
Sixth Nursing Orderlies Conference, action taken on Resolutions passed at	379

P

Paddy—	
Question re area of — fields served by Lower Bhavani Project, during faslis 1363 and 1364	375
Padmanabha Gounder, Sri M. K.—	
Demands for Grants re Medical, Public Health and Capital Outlay on Public Health	351-352
Pais, Sri L. C.—	
Demands for Grant re Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working expenses	34-36
Pakkirisamy Pillai, Sri S.—	
Demand for Grant re Labour including Factories	270-271
See Questions and Answers.	
Palanimuthu, Sri M.—	
See Questions and Answers.	
Palaniswamy, Sri N. K.—	
Demand for Grant re Labour including Factories	281-282
See Questions and Answers.	404
Palaniswami Gounder, Sri V. C.—	
Demand for Grant re Labour including Factories	406
Palaniyandi, Sri M.—	
Demand for Grant re—	
Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working expenses	58-60
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	109-112
Industries and Cinchona and Capital Outlay on Industrial Development	126
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	499-501
Labour including Factories	140-142
Palaniyappan, Sri R. M.—	
Demand for Grant re Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	198, 249
Demand for Grant re Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	264-268
Demand for Grant re Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	195-196
Panchaksharam, Sri S.—	
Demand for Grant re—	
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	93-95
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	128, 133, 134
Demand for Grant for Further Expenditure in 1955-56—Stamps Administration	191-193
Panchayats—	212
Question re—	629
Amount paid to major and minor —	
Constitution of — for Mokeri village	374
Panchayat Board(s)—	387
Question re sitting allowances to — members, grant of —	626

P—cont.

Papers laid on the Table of the House—

Court Fees and Suits Valuation Act, 1955, Notification re —	
Remission and reduction of court-fees on applications presented to Public Service Commission, Madras	146
Remission of court-fees on application for use of income certificates under Madras Educational Rules	146
Cultivating Tenants Protection Rules, 1955, amendment of rule 9	289
Land Revenue (Additional Surcharge) Levy and Collection Rules, 1956, Notification re	146
Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, notification re seating capacity of taxis in Madras and mufassal	289
Malabar Tenancy (Determination of Fair Rent) Rules, 1954, amendments to	359
Motor Vehicles Rules, 1940, amendment to — re carriage of animals in goods vehicles	146
Notification re remission of Court-fees for applications for issue of summonses for service through the party	359
Public Service Commission Regulations, 1954, amendments to	67
Public Service Commission, Report for the year ending 31st March 1955	618
White Paper on Education	748
Paramasiva Udayar, Sri N.—	
Demand for Grant re Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	178-179
Parameaswaran, the Hon. Sri B.—	
Demands for Grants re Motor Vehicles Act Administration, Capital Outlay on Road Transport Schemes and Road Transport Schemes—Working expenses	25-28 60-66
Final Supplementary Statement of Expenditure, general discussion on	577
Parava Community—	
See Education concessions.	
Parthasarathy, Sri K.—	
Demand for Grants re—	
Electricity and Capital Outlay on Electricity Scheme	105-106
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	198-199 212
Medical, Public Health and Capital Outlay on Public Health.	327-329
Pensions—	
Demand for Grant re —	547
Periasamy, Sri M. P.—	
Demand for Grant re—	
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	249
Medical, Public Health, and Capital Outlay on Public Health	332-333
Demand for Grant for Further Expenditure in 1955-56—	
Medical	657-658
Final Supplementary Statement of Expenditure, general discussion on	592-596
Police—	
Question re Special Women — Squad, constitution of, for Vigilance work in the State	552
Public health—	
Demand for Grant re	407-434

P—cont.

Public Service Commission—

See Paper laid on the table of the House.

Public Service Commission Regulations, 1954, amendments to —
See Papers laid on the Table of the House.

Pumpsets—

Question re grant of loans for purchase of — under National Extension Service and Community Development Project Schemes ... 384-385

Puttur Panchayat Board—

See Electricity.

Q

Questions and Answers—

Appu, Sri A.—
Question re Kozhikode-Baluserry Road, widening of — ... 377

Aranganathan, Sri K.—
Question re local bodies, revision of pay scales of ministerial staff of — ... 626

Arumugam, Sri S. R.—

Question re—
Ex-servicemen, amount spent on technical training given to — ... 370-371

General Hospital, Madras, number of Lady House Surgeons receiving stipends in — ... 220-222

Nurses and nursing orderlies, selection of — ... 378

Sixth Nursing Orderlies Conference, action taken on resolutions passed at — ... 379

Veterinary hospitals appointment of retired Veterinary doctors in — ... 697

Balakrishnan, Sri V.—

Question re—
Cyclone amount spent on relief measure in Alangudi and Tirumayam taluks ... 391

District Judge — appointment of — by direct recruitment ... 391

Non-gazetted officers, removal of disparity in pay scales between State and Central Governments — ... 694-697

Village officers, transfer of — ... 391

Water-rates — increase in the — in certain vattams in Pudukkottai division — ... 71-72

Chellathurai, Sri P.—

Question re tanks in Ramanathapuram district, renovation of ... 374

Dharmalingam, Sri M.—

Question re—
Audit Education Centres, target for opening of — ... 388-389

Community platforms, number constructed in Tiruvallur taluk in 1953-54 and 1954-55 ... 388

Compost scheme in Tiruvallur and Kadambathur blocks, progress made in regard to — ... 385

Electric motors and pumpsets, grant of loans for purchase of — under National Extension Service and Community Development Project Schemes ... 384-386

Employment Exchanges, Shiva Rao Committee's recommendations re future of — ... 388

Intensive Manure Scheme, amount allotted for Tiruvallur taluk under — ... 389-390

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Dharmalingam, Sri M.—cont.

Question re—cont.

Local Development Works Programme, execution of works under	386
Poramboke lands, sale of — in Tiruvallur taluk	384
Small-pox, number of attacks due to	385-386
Soil conservation work in Tiruvallur taluk, execution of	390
Tube-wells, sinking of — in Tiruvallur taluk	380
Wardha Ghani Demonstration Units, establishment of — in Chingleput district	383-384

Gajapathy Reddy, Sri K.—

Question re Araniar Reservoir Project, extent of lands benefited by — in Gummidipundi firka	383
---	-----

Gopalan, Sri K. P.—

Question re—

Abdulla, Sri C. K., estate worker, manhandling at Perintalmanna police lock-up	483-484
Bridge across the Payangadi ferry, construction of	379
Cancer centres, proposal for opening of	75-77
Indian Tiles, Cheruvannur, number of workers unemployed due to closure of	553-559
Industrial School, starting of — at Cannanore	392
Jawaharlal Nehru's Birthday, amount spent by Block Development Department, Payyanur, for celebration of —	373
Mat weaving in Payyanur Block Development area, amount sanctioned for	384
Minimum wages, implementation of — by plantation owners in Malabar	157-158
National flag, flying of — by Madras Race Club on race days	549-552
Rampuram bridge, North Malabar, repairs to	379
Village Vaidya Training Centres, closure of	383
Wardha Ghani, introduction of — in Payyanur National Extension Service area	383-384
Y.M.C.A. College of Physical Education, Saidapet, appointment of instructor in — for teaching Kalarippayattu	1

Gopalakrishnan, Sri P. K.—

Question re—

Kerala Sahitya Parishad, conference at Badagara, recovery of entertainment tax for dance-drama performed in connexion with —	222
Minor irrigation tanks, improvement of	374

Gopalan Unni, Sri K. C.—

Question re—

Communal tension in Pattambi firka, Walluvanad, action taken on	18-24
Palghat Municipal Water-supply Scheme, execution of —	390

Govindasamy, Sri A.—

Question re District Planning Boards, representation to Panchayat Presidents' Association in	558
--	-----

Jagannathan, Sri M.—

Question re—

Government poramboke lands, assignment of — to Vettaroyaperumal temple	379-380
House-sites, assignment of — to Harijans of Permandur, Annamputhur and Kilakaranai village	380

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Jeevanandam, Sri P.—

Question re—	685-687
Hut-dwellers in Mambalam Tank Bund area, eviction of —	622
Nadukalur village, action taken re terroristic activities of some landlords in —	...

Kattimuthu, Sri M.—

Question re reserved forest lands, assignment of — to Harijans of Kattumailur village	376
---	-----

Krishna Ayyar, Sri V. R.—

Question re—

Electricity, stopping supply of — to villages in North Malabar and acquisition of electrical undertakings in Malabar	159
Grazing grounds, provision of — in villages	390
Jeeps, bulldozers and electrical stores, removal of — from Malabar	159-160
Leprosy Relief Centres, starting of	7-13
Panchayat, constitution of — for Mokeri village	387

Krishna Rao, Dr. U.—

Question re jaundice, prevalence of — in Madras City	151-157
--	---------

Kunhi Mohamed Shafee, Sri K.—

Question re—

Co-operative societies, producers'-cum-consumers' — in Malabar, reorganization of	4
Electricity, extension of — to Perintalmanna area	387
Official proceedings and correspondence in Malabar district, conduct of — in the regional language	72-73

Kunhirama Kidav, Sri P.—

Question re untrained teachers in single-teacher schools, number of —	375
---	-----

Kunhirama Kurup, Sri C.—

Question re electricity, supply of — to villages of Quilandy and Badagara (North Malabar)	158
---	-----

Madhavan Nambiar, Sri K.—

Question re Panchayat Board members, sitting allowances to — grant of	626
---	-----

Marimuthu, Sri M.—

Question re—	376
Cattle-fairs in Tanjore district, levy of licence fee on brokers in —	376-377
Cattle-fairs in Tanjore district, levy of fees for sale of animals in —	...

Menon, Dr. K. B.—

Question re—

Co-operative societies, producers'-cum-consumers' — in Malabar, particulars re liquidation or conversion of	3-4
Ophthalmic Hospital, Egmore, provision of electric calling bells in special wards in	222-223

Mookaiah Thevar, Sri P. K.—

Question re—

Cyclone and floods, damage caused by — in Madurai district. Dam across Varaganadhi river, construction of	391
	693

Nallasivam, Sri K. R.—

Question re—

Lower Bhavani Project, area of paddy fields served by — during faslis 1963 and 1964	375
---	-----

Questions and Answers—cont.

Narayana Kurup, Sri M.—

Question re—

Appointment of law graduates in 1954-55 as School Assistants in Government institutions ... 1
 State trading on foodgrains, expenditure incurred in ... 372

Narayanan Nambiar, Sri M.—

Question re—

Fisheries High School, opening of — at Polipu ... 389
 Nileshwar National Extension area, South Kanara, constitution of Advisory Council for ... 1-3
 Taluk Headquarters Hospital, Kasaragod, provision of X-ray facilities in ... 557
 Veterinary dispensary at Kasaragod, closure of ... 392

Pakkiriswami Pillai, Sri S.—

Question re—

Employees' State Insurance Scheme, working of — in the City ... 552-557
 Harijan Welfare institutions, assistance to ... 619
 Sewage disposal, implementation of Talati Scheme for ... 380-391
 Small-scale industries, development of ... 73-75
 ... 382

Palanimuthu, Sri M.—

Question re wells, digging of — in Harijan localities in Vengulam and Valikandapuramirkas ... 378

Palanisamy, Sri N. K.

Question re—

Dakshina Pradesh, discussion re at Bangalore with the Prime Minister by Madras Ministers on 2nd February 1956 ... 17-18
 Government Bus Service, recovery of batta paid to conductors and drivers working in the ... 78
 Industrial workers, grant of retrenchment benefits to ... 493-494
 Karur Mills, Karur, dismissal of six workers of ... 376
 Last Grade Government Servants' Conference held at Tirunelveli, action taken on resolutions passed at ... 392
 Lower Bhavani Project area, cultivation of paddy in ... 303-308
 Lower Bhavani Project canals, opening and closing of — Government Order re ... 4-5
 Madras Electricity System, payment of bonus to workers in — for 1955 ... 160-164
 Madras Tramway Company, realization of debts due to Government from — ... 494-497
 Neyveli Thermal station, installation of turbines in ... 380
 Panchayats, amount paid to major and minor ... 374
 Thermal station at Basin Bridge, accident to ... 291-292

Raghava Mudaliar, Sri E. L.—

Demand for Grants re Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes ... 101-103
 ... 127-128
 ... 131

Raju, Sri K. T.—

Question re Lower Bhavani channel, insufficiency of water-supply in ... 621-622

Ramaswami, Sri K. V.—

Question re surveyors, retrenchment of ... 484-487

Questions and Answers—cont.

Ramaswamy, Sri C. Rajam—

Question re Transport buses, number owned by Government. 387

Ramaswamy Mudaliar, Sri V. K.—

Question re— 377
 Acreage under wet cultivation in delta and non-delta areas. 377-378
 Rice, import of

Rangaswami Reddiar, Sri P.—

Question re—

Professional Colleges, number of Backward Class candidates, etc., selected for admission into ... 687-689
 M. R. Radha Ramayana 'rioting case in Madurai, expenditure incurred for investigation of ... 217-220

Ratnam, Sri A.—

Question re—

Fishing harbours, report of the Food and Agriculture Organization Harbour Specialists on the construction of ... 365-367
 Huts constructed unauthorizedly by Harijans in Nungambakkam, removal of ... 292-303
 Industrial Disputes Act, 1947, number of prosecutions launched under — ... 376-377
 Landholders in Ramanathapuram district, compensation to — under Estates Abolition Act ... 291
 Parava Community students, amount incurred on grant of Educational concessions to ... 367-370

Ratnaswamy, Sri A. M.—

Question re—

Birth control, free distribution of drugs in hospitals and dispensaries for aiding — by Government ... 691-693
 Cancer, number of deaths due to ... 382
 District Munsifs, number of Harijans and Backward Classes selected for appointment in 1954-55 ... 487-493
 Evacuee property in Madras City taken over by Collector, extent of ... 5-7
 Factories, number opened during 1953-54 and 1954-55 ... 382
 Government Bus Service, extension to districts ... 693-694
 Handloom products—Deputation of officials to foreign countries for marketing of ... 79-87
 Indians in Ceylon, number of, belonging to Madras repatriated during the last two years ... 14-17
 Municipal Services — Provincialization of ... 78-79
 Sugar factories, issue of licences for opening of ... 622-626
 Tambaram-Villupuram Railway line, electrification of ... 689-691
 Women Police, constitution of Special — Squad for Vigilance work in the State ... 552

Subramanyam, Sri M. P.—

Question re Salem Co-operative Marketing Society, complaint against ex-President of ... 367

Venkataramana Gowda, Sri K.—

Question re Puttur Panchayat Board, extension of electric supply to ... 222

Venkatesha Sholagar, Sri P.—

Question re—

Government Hospital, Mannargudi, increase in strength of doctors and beds in ... 372-373
 Syphon System, across Kandaparichen Channel under Koravar in Mannargudi, estimated cost of ... 13-14
 Vadavar and its extension channel, deepening of ... 697-698

Questions and Answers—cont.

Vinayagam, Sri K.—

Question re boundary disputes between Madras and Andhra States, settlement of — ... 361-365

R

Raghava Mudaliar, Sri E. L.—

Demand for Grants re—

Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes ... 101-103
127-128, 131
240

Irrigation and Capital Outlay on Irrigation ... 689-691

Railway(s)—
Question re Tambaram-Villupuram line, electrification of ... 689-691

Raja, Sri D. K.—

Demand for Grants re Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes ... 96-97

Raju, Sri K. T.—

Bills—Appropriation Bill, 1956 ... 699-700

Demands for Grants re—

Capital Outlay on Public Health, Medical and Public Health ... 433

Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act—Administration and Road Transport Schemes—
Working expenses ... 46, 51-
53, 57

Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes ... 106-109
132

Irrigation and Capital Outlay on Irrigation ... 200-201

Labour including Factories ... 274-276

Demands for Grant for Further Expenditure in 1955-56—

District Administration and Miscellaneous ... 613

Education ... 649

Forest Department ... 630-631

General Sales Tax and other taxes and duties—Administration ... 640

Industries and Cinchona ... 669-670

Medical ... 653-654

Police ... 647

Stamps Administration ... 629

Final Supplementary Statement of Expenditure, general discussion on — ... 559-560

See Questions and Answers.

Ramachandran, Sri M. R.—

Demands for Grants re—

Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working expenses ... 47-49

Medical, Public Health and Capital Outlay on Public Health ... 343-344

Ramachandra Reddiar, Sri A.—

Demand for Grant re Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working expenses ... 39-40

Ramalingam, Sri S.—

Bills—Appropriation Bill, 1956 ... 710-713

Demand for Grants re—

Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working expenses ... 29, 66

Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes ... 128-129

Industries and Cinchona ... 438

Demand for Grant for Further Expenditure in 1955-56—

Administration of Justice ... 645

District Administration and Miscellaneous ... 644

Head of State, Ministers and Headquarters staff ... 643

Land Revenue Department ... 627

Stamps Administration ... 623

Final Supplementary Statement of Expenditure, general discussion on ... 602-604

Ramamurthi, Sri P.—

Demand for Grants re—

Capital Outlay on Public Health, Medical and Public Health ... 407-418
422, 423, 424, 425, 426, 427
405, 406

Labour including Factories ...

Ramaswami, Sri K. V.—

Demand for Grant re Capital Outlay on Industrial Development and Industries and Cinchona ... 446-447

See Questions and Answers.

Ramaswamy, Sri C. Rajam—

See Questions and Answers.

Ramaswamy Kander, Sri N. C.—

Demands for Grants re Medical, Public Health and Capital Outlay on Public Health ... 355-356

Ramaswami Mudaliar, Sri V. K.—

Demand for Grants re—

Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working expenses ... 33-34

Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes ... 97-98

Final Supplementary Statement of Expenditure, general discussion on ... 577

See Questions and Answers.

'Ramayanam'—

Question re M. R. Radha—Rioting case in Madurai, expenditure incurred for investigation of — ... 217-220

Rangaswami Gounder, Sri R.—

Demand for Grant re Irrigation and Capital Outlay on Irrigation ... 179 181

Rangaswami Reddiar, Sri P.—

Demand for Grant re Capital Outlay on Public Health, Medical and Public Health ... 426

See Questions and Answers.

Rathina Gounder, Sri N.—

Demand for Grants re—

Community Development Projects ... 524-527

Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes ... 87, 91

Irrigation and Capital Outlay on Irrigation ... 93, 134

Demand for Grant for Further Expenditure in 1955-56— ... 211, 230

Medical ... 657

Ratnaswamy, Sri A. M.—

Demand for Grant for Further Expenditure in 1955-56—

Harijan Uplift ... 674-676

Medical ... 654-655

Public Health ... 661

See Questions and Answers.

R—cont.

PAGES

Ratnam, Sri A.—

Demands for Grants re—

Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working expenses	29, 40-42
Community Development Projects	63
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	521-522
	115, 116
Labour including factories	130, 134
	276-278

Demands for Grants for Further Expenditure in 1955-56—

Co-operation	668-669
District Administration and Miscellaneous	644-645
Education	618-649
Forest department	631-632
General Sales Tax and other taxes and duties — Administration	639
Industries and Cinchona	671-672
Medical	654
Police	646
Public Health	664-665
Stamp Administration	629-630
Final Supplementary Statement of Expenditure, general discussion on	572-577

See Questions and Answers.

Regional language—

Question re conduct of official proceedings and correspondence in the — in Malabar district	72-73
---	-------

Registration department—

Demand for Grant re	547
---------------------	-----

Rice—

Question re import of —	377-378
-------------------------	---------

Road(s)—

Question re widening of Kozhikode-Baluserry —	377
---	-----

Rulings—

Budget—

There is no custom or convention like winding up a debate during discussion of Budget Demands	210
---	-----

Debate—

It is not proper to interrupt a Minister's reply by a volley of questions. Members may, but only after the reply is over, put any questions for clarification on any of the points dealt with by the Minister	163
---	-----

Personal explanation—

A personal explanation must relate to any matter concerning the Member making explanation and not other persons	24
---	----

Point of order—

A point of order must relate to procedure. It is not proper to make comments on a matter under discussion on the pretext of raising a point of order	428
--	-----

Questions and Answers—

Questions relating to either the Legislature Secretariat or the Presiding Officers should not, as a matter of convention, be put on the floor of the House	311-312
--	---------

R—cont.

PAGES

Rulings—cont.

Supplementary questions—

Members should confine themselves strictly to the main question on hand and put supplementaries only to elicit further information	302
On a question relating to alleged terroristic activities of two landlords in Kadukaloor village, supplementary questions were not allowed as the Minister was not responsible for the conduct of private individuals	622

S

Sahajananda, Sri A. S.—

Bill—Appropriation Bill, 1956	734-735
-------------------------------	---------

Sambandam, Sri K. R.—

Demands for Grants re—

Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working Expenses	46, 54, 56
Community Development Projects	540-541
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	214-215

School(s)—

Questions re—

Appointment of raw graduates in 1954-55 as — Assistants in Government institutions	1
Starting of Industrial School at Cannanore	392

Selvaraj, Sri P.—

Bill—Appropriation Bill, 1956	706-708
Demands for Grants re Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes — Working Expenses	42-44
Demand for Grant for Further Expenditure in 1955-56—	652-653
Education	666-667
Public Health	

Sewage—

Question re implementation of Talati Scheme for sewage water utilization	73-75
--	-------

Shanmugam, Sri T.—

Demand for Grant re Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	184-186
---	---------

Shanmuga Rajeswara Sethupathi, the Hon. Sri R.—

Demands for Grants re—	87-91
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	122-134
	134-140
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	168, 212, 234-249

Matter of Urgent Public Importance—

Damage caused to cultivable lands by construction of a new bridge over the Pennar river and a new road passing through the villages of Pidagam and Nathamedu — statement on —	309-310
---	---------

Shetty, the Hon. Sri A. B.—

Demand for Grants re—	413-433
Capital Outlay on Public Health, Medical and Public Health.	312-316
Medical, Public Health and Capital Outlay on Public Health.	

Shiva Rao Committee—

See Committees.

S—cont.

Slums—	
Question re slum-dwellers in Mambalam Tank Bund area, eviction of —	685-687
Smallpox—	
Question re number of attacks due to —	385-386
Soil conservation—	
Question re execution of — work in Tiruvallur taluk	390
Speaker, Mr.	
Announcement re messages from the Governor	698
Bills—	
Appropriation Bill, 1956	698, 747
Appropriation (No. 2) Bill, 1956	748
Demands for Grants re—	
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	87, 88
91, 132, 133, 134	
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	135, 145
146, 168, 210, 211, 212,	
213, 237, 243, 245-250	
Labour including Factories	250, 284
288, 289	
Medical, Public Health and Capital Outlay on Public Health.	316-317
338, 340	
Matter of Urgent Public Importance—	
Damage caused to cultivable lands by construction of a new bridge over the Pennar river and a new road passing through the villages of Pidagam and Nathamedu — attention called to —	308
See Rulings.	
Statement re Questions	311-312
Supplementary Demand for Grants for 1955-56—Announcements re fixing time-limit for delivery of cut motions to —	168
Supplementary Statement of Expenditure for 1955-56 (Second), presentation of —	166
Sreedharan, Sri K. T.—	
Demand for Grant re Labour including Factories	278-279
Stamps Administration—	
Demand for grant re	546
State Legislature—	
Demand for Grant re	546
State Trading—	
Question re expenditure incurred in — on foodgrains	373
Stationery and Printing—	
Demand for Grant re	548
Subharaj, Sri A. S.—	
Bill—Appropriation Bill, 1956	709-710
Subramaniam, the Hon. Sri C.—	
Bills—	
Appropriation Bill, 1956	698, 724
726-727, 736, 742-747	
748	
Appropriation (No. 2) Bill, 1956	645
Demand for Grant for Further Expenditure in 1955-56—	
Administration of Justice	687
Agriculture and Fisheries	682
Capital Outlay on Civil Works	682
Capital Outlay on Electricity Schemes	682

S—cont.

Subramaniam, the Hon. Sri C.—cont.	
Demands for Grants for Further Expenditure in 1955-56—cont.	681
Capital Outlay on Industrial Development	681
Capital Outlay on Irrigation	682
Capital Outlay on Road Transport Schemes	683
Capital Outlay on Schemes of State Trading	679
Civil Works — Establishment and Tools and Plant	679-680
Civil Works — Grant-in-Aid	679
Civil Works — Works	680-681
Community Development — Projects	682
Commuted Value of Pensions	688
Co-operation	642
District Administration and Miscellaneous	647
Education	680
Electricity	680
Excise Department	630
Famine	
Forest Department	
General Sales Tax and Other Taxes and Duties — Administration	638
Harijan Uplift	674
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	642
Industries and Cinchona	669
Irrigation	640
Loans and Advances (by the State Government)	683
Medical	653, 658
660	
Motor Vehicles Acts—Administration	637
Police	645, 647
Public Health	661
Revenue Department	627
Road Transport Schemes — Working Expenses	681
Stamps Administration	628
Stationery and Printing	680
Final Supplementary Statement of Expenditure, general discussion on	559
615-618	
Supplementary Statement of Expenditure for 1955-56 (Second), presentation of —	166-168
Subramanyam, Sri M. P.—	
Final Supplementary Statement of Expenditure, general discussion on	577-581
See Questions and Answers.	
Sugar factories—	
Question re issue of licences for opening of —	622-626
Supplementary Demand for Grants for 1955-56—	
Announcement re fixing time-limit for delivery of cut motions to,	168
Supplementary Statement of Expenditure for 1955-56 (Second), presentation of —	166-168
Surveyors—	
Question re retrenchment of —	484-487
Swayamprakasam, Sri S.—	
Demand for Grants re Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	209-211
212	
Swearing-in of members—	
Vairava Thevar, Sri	636
T	
Talati Scheme—	
See Sewage.	
Tanks—	
Question re renovation of — in Ramanathapuram district	374

T—cont.

Teachers—	
Question re number of untrained — in single-teacher schools ...	375
Thangavelu, Sri S. P.—	
Bill—Appropriation Bill, 1956	722-723
Demands for Grants re Medical, Public Health and Capital Outlay on Public Health	345-347
Thermal station(s)—	
Question re accident to — at Basin Bridge	291-292
Thinakaraswamy Thevar, Sri S.—	
Demands for Grants re—	
Community Development Projects	537-538
Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	113-114
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	204-205
Thirumurthi, Sri P. K.—	
Demands for Grants for Further Expenditure in 1955-56—	
Industries and Cinchona	670-671
Public Health	665-666
	V
Vadivelu, Sri S.—	
Bill—Appropriation Bill, 1956	724-726
Demands for Grants for Further Expenditure in 1955-56—	
Education	651
Forest Department	632
Harijan Uplift	678-679
Police	646
Stamps Administration	629
Final Supplementary Statement of Expenditure, General discussion on	595-598
Vaikuntam, Sri. A.—	
Demand for Grant re Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	231-232
Vaikunta Baliga, Sri B.—	
Demand for Grant re Industries and Cinchona and Capital Outlay on Industrial Development	498-499
Vairava Thevar, Sri V.—	
Bill—Appropriation Bill, 1956	713-714
Swearing-in of —	636
Veloo, Sri A.—	
Bill—Appropriation Bill, 1956	731-732
Final Supplementary Statement of Expenditure, general discussion on	586-589
Venkataramana Gowda, Sri K.—	
See Questions and Answers.	
Venkatraswamy Naidu, Sri K.—	
Demand for Grant re Community Development Projects	523-524
Venkatasubba Reddi, Sri V.—	
Demand for Grant re Electricity and Capital Outlay on Electricity Schemes	103
Venkatesha Sholagar, Sri P.—	
Demand for Grant re Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	174-176
See Questions and Answers.	

V—cont.

Veterinary dispensary—	
See Hospitals and Dispensaries	392
Village officers—	
Question re transfer of —	391
Village Vaidyas—	
See Village Vaidya Training centres	383
Village Vaidya Training centres—	
Question re closure of —	383
Vinayakam, Sri K.—	
Bill—Appropriation Bill, 1956	703-706
Demands for Grants re—	
Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles	
Act Administration and Road Transport Schemes — Working Expenses	29, 36-38
	66
Irrigation and Capital Outlay on Irrigation	237
Medical, Public Health and Capital Outlay on Public Health.	333-337
See Questions and Answers.	
Virupakshiah, Sri S. C.—	
Bill—Appropriation Bill, 1956	723-724
Demands for Grants re Industries and Cinchona and Capital Outlay on Industrial development	501-503
Viswanathan, Sri K. R.—	
Final Supplementary Statement of Expenditure, general discussion on	604-606
	W
Water rate—	
Question re increase in the — in certain vattams in Pudukkottai division	71-72
Water-supply Scheme—	
Question re Palghat Municipal — execution of —	390
Wells—	
Questions re—	
Digging of — in Harijan localities in Palghat and Valikandapuram firkas	
Sinking of tube-wells in Tiruvallur taluk	
White Paper on Education—	
See Paper laid on the table of the House.	
	Y
Y.M.C.A. College of Physical Education, Saidapet—	
Question re appointment of instructor in — for teaching	285

[20th March 1956]

accused expressed regret and may I know whether the Government are in the habit of issuing instructions in almost all cases of this kind?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir. Whenever we consider it necessary, we instruct our counsel—he is our counsel and we are entitled to give him instructions—with regard to the particular circumstances of the case. Taking into account the entire circumstances of the case, these instructions were also issued by the Government.

Stipends to House-surgeons in Government General Hospital, Madras

9-10 a.m. * 3447 Q.—SRI S. R. ARUMUGHAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of Lady House Surgeons who were given stipends in the Government General Hospital, Madras, from 1st January 1955 to date;

(b) the number among them that belong to the Backward and other classes;

(c) whether any concession is shown to the House Surgeons belonging to the Backward classes?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) Twenty-six.

(b) Out of the 26 women House Surgeons, five belong to the Backward classes, one belongs to the Scheduled Castes and Tribes and the rest belong to other communities.

(c) Yes, Sir. Separate lists are prepared for candidates from the Backward classes and Scheduled castes and Tribes in the order of their merit and selection of stipendiaries is made in accordance with the rule relating to the reservation of appointments in public service.

SRI M. PALANIYANDI: Sir, why should not the Government think of paying this stipend to all the persons, who are House Surgeons.

THE HON. SRI A. B. SHETTY: That will involve more finance.

SRI S. R. ARUMUGHAM: Sir, very few ladies have come up as doctors as a result of reservation of seats in the selection to the M.B.B.S. Course. What is the harm in giving stipends to all the Lady House Surgeons? That will enable the Backward communities to come in more numbers to the medical line.

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Women candidates who pass the M.B.B.S. degree examination, just like the men candidates, will have to undergo the House Surgeons' Course and those who come to the Medical colleges are people who can afford to spend money. There is no need to make any distinction between men and women.

[20th March 1956]

SRI A. M. RATHNASWAMY: Sir, is it not a fact that there are qualified persons among Harijans? I understand that there are certain women Medical graduates in the Harijan community. What is the difficulty in the way of the Government entertaining them as House Surgeons?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: All those who pass have to undergo training as House Surgeons and they are selected for such training.

DR. K. B. MENON: The Hon. Minister, I am sure, is aware that there are only about 100 House Surgeons in the General Hospital and perhaps a few more in other hospitals. A certain percentage is given to them as allowance and all of them are not financially very competent. Will the Government therefore consider the desirability of extending this sum of Rs. 75 as living allowance to these House Surgeons?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: All the passed candidates are selected for House Surgeonship training every year. The selection is made twice a year and half of the number are given subsistence allowance.

SRI V. BALAKRISHNAN: May I know whether the selection of House Surgeons is made from the general pool or from the applications of Backward classes and Scheduled Castes and Tribes quota?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: In January 1955, July 1955 and January 1956 altogether 26 Women House Surgeons have been selected for this training. Out of them, five belong to the Backward classes and one to the Scheduled Castes and Tribes.

SRI M. DHARMALINGAM: Sir, the Hon. Minister said in his answer that one candidate belonged to the Scheduled Castes and Tribes. May I know whether the candidate belongs to the Scheduled Castes or Scheduled Tribes? May I know whether the rules relating to reservation are observed by the Government with reference to this selection?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: No distinction is made between Schedule Castes and Scheduled Tribes.

SRI M. PALANIYANDI: The Hon. Minister said that only persons who can afford are coming to the Medical colleges. Nowadays candidates belonging to the Backward classes and Scheduled Castes are getting scholarships from the Central Government. But the Government are paying this scholarship only for 4½ years. What about the other one year? Why should not the Government think of paying this stipend to all candidates belonging to the Backward classes and Scheduled Castes?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Proper reservation is made for Backward classes and for Scheduled Castes and Tribes in the selection of House Surgeons.